

*image  
not  
available*





10. 7. 12 26

SVETONIVS TRANQVILLVS CVM PHILIPPI  
BEROALDI ET MARCI ANTONII SA  
BELICI COMMENTARIIS.  
CVM FIGVRIS NV

*Ad. Beroaldi* PER ADDITIS. *Ad. Anto.*



PHI. BEROALDVS

MAR. ANTO. SABELLICVS



Ven. 1506.

Clarissimi philosophæ codicibus scilicet Hainibali betuole hūanā felicitatē ex aī corpīs ac exteris bonis menīf: beatitudinēq̄ statū bonos: oīum cōgregatēq̄ pfectū eē diffinīrū & singulatī & in uniuersū cōplērtī mōi loq̄ illūstrissimū p̄m̄ tuū ab his iudiciū uerbo: eē felicitissimū quō & naturæ dotes & fortunæ hīa cumulatī cōgēsta cōspiciūt. Nāq̄ prudētiā: q̄ ars uitæ ē: ppe singulārī cōsiliōq̄ p̄sentissimū p̄cēlens n. p. bononēsiē habēas iā multos ānos adeo callit̄ regit̄ adeo sapiēt̄ moderat̄: ut nullus ciuitatis status sit fortunaciō: ut illo gubernatē male uchi neq̄amus: ap̄ illo clauū regēre nullā cella: nullus turbo sit bononēsi cymbæ primelēdus. Ad hūc decor fortis: ap̄ illo firmā mēbroq̄: succellit p̄cēritas dignitas oris: sufflata Cæsarij lōq̄ lateq̄ principē offērat: & amabili q̄h q̄dā mēstare cōdecorat: breuiterq̄ primigenia naturā: q̄ uocit̄ in eo uno abolūtā idēdēdū cū nōlupatā admiratē suspicimus. De fortūa uerō: q̄ ut nō inficite autumat theophrastus uita regit̄: q̄ ut ingit̄ cynnos Plau. hūanā fingit arctatē ut iubet: & timide canteq̄ dicēdū ē: dicatū rēclariissimū p̄m̄ tuū ab ea tā mollit̄ foueri tā idulq̄ ferri hilarit̄: ut fortunæ uel p̄tus uel alūmus merito uideri possit. L. Sylla apud Rō. felicitis sibi cognōmē s̄optauit. Timotheus apud Græcos eutyches. i. fortunatus ipator dicebat. Maius uerō p̄tus: nō q̄ a me sine honoris p̄fariē nōlandus nō uerbo ē. & L. Sylla felicitatē: & Timotheo fortunatiōnis cuius ut opes affinitates: clientelæ: potentia auctoritatē: gloria: cateraq̄ id genus omittit: nōne illa uel sūm̄ a felicitatis ē: q̄d reipu. bononēsielatus ē illa corpus ipsius. q̄d ab eius uita uelut a filo pēdet salus uniuersæ ciuitatis: q̄d a capite nō p̄rit membra diuelli citra p̄niticē: q̄d nomē bētiologū: nō minus amabile ē ap̄ ciues tuos: q̄ oīi apud romāos Antoninorū. soleo eq̄q̄ terrata bētiolū: gētis ligna nō incōciderit opior herba parietaria nūcupare. ex eo q̄d i. bus parietib. i. of structura parietaria. i. oībus tā publicis: quā priuatis edificijs sculpta celata. picta cōspiciūt: uerō: q̄ simulachra fersulata itra oīum aēdes fauorabiliter correp̄nt ut poene finissimus sacralogū iudicet: q̄ domi uelut i larario nō habuerit effigiem ferræ p̄niticis: cuius nomē adeo frequēq̄ adeo Plautib. est: ut quotidianis acclamantibus i ore uulgi fauētis adlat̄: magnū prius fortunæ florētis idiciū: illud uerō q̄le ē q̄dus specimē raræ felicitatis: q̄d sumatē fismatē: q̄d oīs ordo oīs aetas splēdidissimū p̄m̄ tuū certari affectant. p̄lequentur. Maritini post merididū deducētes reduciōēq̄ haud dubie officioiūssimū. q̄d multa: hoc columē ē hūc n̄foge fultura municipiū. ad hūc oēs dirigimur: ad hūc cōuertimur: sub huius notū regit̄ uita nostratū. Nec id imērito: refer. n. ab illo nobis gra. p̄lyxior. Nā q̄ cum dignitate oculi mur. q̄d festa pace gaudemus: q̄d lōga felicitate floremus: q̄d opulētis afflatim suffraganati uitam decimus beatā oīa deniq̄ bona: q̄bus iā multos ānos p̄frulmuti benigni ratiocinators eē uoluērimus: ut bēniolēssimū p̄m̄ tuū accepra referemus: q̄ optimū status aduētiū felicitis reip. tuos: q̄ dulcissimū libertatis cōseruator existit olim Titus Flaminus gratia foter ob salūtē libertatēq̄ p̄bita uocabulo græco el appellatus: q̄d uetat & hūc nostrū Bononiæ sūtra nūcupari q̄ salūtē nobis libertatēq̄ dedit & quot dies barq̄ daret q̄ exornator aplificator. illustrior sit. i. n. urbē ed ficitis uel notus uel tēdētis excoluit: adeo ut gloriani possit fē laticem fornicatā exornatā relinquere: quā ligna luresq̄ ac cariz uertutis inuadā accepit. hoc audire: q̄d nemo nō nouit: Bononia exuto senio iuuenescit. & deterio situ recentat: magisq̄ ac magis in dies excolit: adeo ut q̄ prius neq̄. n. diffitebore: sordida taberna uisēbat: nūc iter pulcherrimæ Italici ciuitatis p̄tenat. & cū felicitas principū maxima sit posse ferre felicitē: felicitissimū ē p̄m̄ tuū q̄ nos oīs facit felices ac fortunatos: quō icolumē icolumes: quō felice felices nō ē nō possumus. E cōtrario cū felicitatis pedissē q̄ sit supbia ipse miōssimū ē cōmissimūq̄. Ad quē ita facies aduētiū fūcū: libera alloquēdī facultas ut sumi isimi seniores iuniores idificimur aduētiū admittat statū: & llati dimittant. mira prius in p̄cipe aurū parientia: q̄ i audicōs opone dē dēris adeo expositis adeo obuius ē: ut q̄ dignitate summus ē: is facilitate istimus uideat. Idē i cōpōnēdis litibus ac cōtrouersiis iter ciues æquilis diffep̄torē i fēdāsimū simulatib. ac recōlādā gra op̄timus pacificator. ex quo fit ut cūcti uelut paritē publicū uenētemur: & q̄ ueta felicitas ē dignū felicitate cenāmus. Caterq̄ cū beatras mortalitū mutūla ac mēca line libers: a cōdōtore pipareticē fectē: nobissimū iudicet i hoc quoyq̄ felicitas āplissimū parētis tui sit cumulatissima: q̄ uel sola fobolē: q̄ illi nō m̄tus generosū ē q̄ n̄ferōs p̄t uelut beatissimū: cuius tu stip̄is maximus natus: uelut lucidissimū sidus emittetis: q̄ corpus ac naturæ bona bellicis politicisq̄ uirtutibus insignit̄ exornatū: tu ab icūtē p̄cēritas armōq̄ pitus & callēs: dū audis dīsciplinā militariē p̄stare ceteris p̄bibus: dedisti i hāsticis certantibus documētā nō modica excellētis generositas. Tū priā militariē uidē mēta i atruita: lignatq̄ cōsino. Florētis approbatia: q̄bus adeo lēctulus imo puer ad huc militari p̄fēctura honoratus id specimen uirtutis dedisti ac op̄erā nauasti i bello aduersus Genuefēs suscepit: ut ferzā nā quā uocāe tibi tuarq̄ uirtuti acceptā rettulerit: utq̄ eiuſe belli cōfēcti gloria p̄cētē: te unū ppe solida tēderit. ubi cōp̄liti noscere uiros militares nosci a uiris militariibus. ubi illud unūq̄ glorioſiq̄ more carthaginēsi Annibalis militaria rudimēta puer i caltrēdī rētorio tolerat: & q̄d glorioſius ē sub te magis. in star magni Pōpēit p̄cētrātib. ut mos ē cēfōrib. an oīa militaria munia obuiſit: oīa r̄ndit & sub me ipō lip̄tore. post id tā auſpicatā militariē tyrocinū ab illūstrissimis mediolānēſū p̄cipib. uocatur: fecisti le cūda stipēdiā nō m̄tus honorat: nec m̄tus opulētatq̄ p̄ſa. ecce ā nō itēge. Florētini te ad q̄m militariē reuocāes ducant militariē lōq̄ p̄lo ubertorē sp̄cidiōnēq̄ dedere. hic tota ciuitas ſeruet bellico apparatū: ubi

arma & paludamenta militaria: ubiq; equi bellatores cōspiciunt: ut ex more lustrationis ad diem condita Florentinis ostēdās tuos turmatim milites istruatissimos atq; ornatisimos. Ceterq; cū res urbanae nō mior res: q̄ bellicae existimēs: cū splendor togae nō sit q̄ armorū obsoleo: nō minus tu urbana q̄ bellica laude p̄cellis: an̄ annos aiumq; gerēs mēteq; uirile. tu moderatōe iā & circūspiciēte uirtutes p̄nas effingit ac respicientis: iā i filio p̄ agnosci: tibi soli ueluti alteri papyro cōcessum ē una cū clarissimo parēte cum iūroire: cōsolationibus senatus intersecedere decreta ppendere: silenda nosse: & formulā administrādā reip. molto an̄ p̄pere. ex quo fit ut in te indoles uerac uirtutis ex p̄la splendescat: ut in adolescentulo p̄stantia alte ac genitose mentis eluceat. Age uero illud q̄ inuistatum q̄ memorabile est: qd̄ primo ab hinc triēnio uix agēs uiginti annis cōsulari ac poenae didicatoria dignitate decoratus gessisti: magistrū biemestrem qdem: sed oīum apud nos magistratum haud dubie honoratissimū amplissimūq; quē uexilliferum iustitiae uulgo nominant: quo qd̄ magistrū edocuisse ubi magna uirtutis i doles enituisse grādio: iem atate in expectari nō oportere in honoribus ut amplissimis capiendis: qd̄ & p̄ricos illos Romanos: quoq; ex p̄lis ueluti iore ma forma uita mortaliū: factitiae memoriae p̄ditū est q; Mar. Valerū Corinū tris & uiginti natū ānos q̄ sup̄iore africanū & titū Flaminiū admodō adolecentes post habitis legibus annalibus cōsules renūciauerūt: cū ab excellenti eximiq; eoq; indole admonerent nō in magistratibus dādis spectādos annos: sed pen sitandū esse uirtutem: cuius p̄teritūq; aetatis curus solet ēē celerior. cōsimiliter senatus nē utpote cōsulissimus nō in te spectauit aetatem: quē ante ānos uirtutibus fulgēre & moribus pollēte cōreplabant: sed sicut p̄ter cōsuetudinē fuit aetati iuuenti administrādā reip. cōmitti. ita p̄ter cōsuetudinē iuuenilē fuit tua i trā dādis reip. uis: negotiis administratō: cūctis asserentibus te expectatōe uniuersae p̄bitae uicisse. Nā cum magistratus uix uirtutemq; uiri ostēdere dicat: tu amplissimo honore p̄ditus in obēdis ciuilibus discipulationibus te moderatū truniorē circūspēctūq; adeo p̄stitisti ut uirilis i nō uirili aetate maturitas: similis i adolecente prudētia cōspiceret. Duo: singulū philoni cōgregasse a celeberrimis scriptoribus memorant: progatio impij nō antea i ullo facta & exacto honore triumphus. itidē duo Hannibali bentiuolo adhuc p̄ adolescētē peculiari p̄uicissimō nō fundo audistimus nō legēdo didicimus: sed p̄ncēs apeximus: uidelicet liberrā more senatorio in curia monē: & sumū totius ciuitatis magistrum. Ceterq; cū in ueteri puerbio sit p̄ares cū paribus facillimae cōgregari. te ueluti principē iuuentutis affectat populolus ordo iunior: sicut maximū p̄rem tuū seniores ceteruatiū p̄sequunt pulchrū ē p̄fecto & inspectōe dignissimū hinc clarissimūq; parentē inuisere stipant cunctis utroq; frequentiore comitatu certatim p̄sequētū illinc generosissimos filios cōferro adolescētioq; officiososq; agmine comitatos. hanc ueluti peculiarem in bentiuola gēte beatitatem t̄i finitūq; transmontanūq; suspiciunt: & p̄conio laudis extollūt. hāc oltronē p̄penamq; uniuersae ciuitatis officiositatem in p̄rem filiosq; satis mirari nō queunt. cū ducibus cū dynastis cū regibus affectatores cōdā dicit uix cōstareq; obsequant. Illud quoq; amoris ciuiliū: quo sepimento nullū firmitus ē: in te specimē cōspiciat: qd̄ ueluti uerū parentis p̄les. dū p̄urbem uel eq̄tas uel icedis acclamationib; puerilibus plausibiliter exciperis: quod tanto est sincerioris affectus indicium: quanto simpliciora sunt ingenia poetorū minimeq; fucō ē simulatōis. Quid tēmore q̄ sis auctu blandus cōuictus comis: indulgens in tuos. facis i qd̄dam i domestica uero & interiore uita iucundus: mitis: amabilis: qd̄ referam ut decorem corporis & dignitatem formae mox honestamentis exornes: ut uestitus nitore & ornatus eleganti filiū principis agas. p̄fecto sicut addit uirtuti forma suffragium: ita magnificus cultus addit hōi auctoritatē. p̄terea habet q̄libet aetas qd̄dam in degenda uita peculiare: ut alia studia poez; alia iuuentem. alia decant senem. iuueni illa conueniunt q̄ Orationis uersus sententialiter expressit gaudet eq; cauib; & aplici gramine campi. gaudes tu equitatione. quam cyrus ille maximus p̄fectus cum primis approbabant. oblectaris canibus uenaticis & aucupationis: q̄ exercitatione olim futuri duces imbuebantur: qua animus hilaratur & uires corporis roborantur: te iouat steridum urbis umbraculum ruris ap̄p̄tate mutare: paulisperq; urbanae uitae oblitum uisitari: & ita ignati marcoris tergere rubiginem. Nonnūq; etiā peregrinari: uerum ut p̄uerbitaliter dī nō sine theso: hoc ē non sine delitiis meis Mino Roscio senatore p̄stantissimo: quo cordatiores solertiores litteratorem. ut mea opinio fert patria nostra non habet: quem elegans spectator ingeniorū parens tuus impense diligit: quē tota bentiuola domus carissimū habet. qui anno proximo ob excellentem uirtutem lectus fuit a cūcto senatu unus oratorum in honoratissima illa legatione Romam ad salutandū reuerentissimū pontificem maximum Alexandrū destinata: quē unus dexteritate imprimis bene gesta est. in qua uenerabilis proto notarius Antonius galeatius frater tuus specimen dedit circūspēctae probitatis: qui aetate pueri q̄libet orationem planae grauem ac impetrabilem fuit & ego quoq; in comitatu illius florentis legationis speciatim euocatus a meo Roscio: qui mihi secundū te peculiaris est patrōnis: quo oīum hominū: bentiuolos sem per excipio: neminem plaris facio: qui a te tanti fit quantū fieri debet Sincerissimū consultiissimū amabilissimū amicū. Praeterea cū iuuentem hilaritas deceat: neq; fuit aetate & ueneris tenere bigas turpe sit nō incesso castigatione censoria: ē amorabundus. cum peccatum id i modo peccatū est: sit ignoscibile. Cōuenit enim conuenit oram amēnē: & ut inquit marius edulcare. Detur ut indulgēt monet ap̄pinas oratione aliquid aetati: sic adolecentia liberior: non omnia uoluptati denegentur: qua quidam sapientes sumū bonum metiunt: uincat aliquando uoluptas: rationem. carnis interdum quo itur faciamus quod fit id autem a nobis irrepenabiliter fiet iū illud aurea mēdiocritatis saluberrimum in uita degendā reprimētū

amplabimur: Ne qđ nims. Discipula mehercule illa tetrica & caperata stoicoꝝ supercilioſiqꝫ feueritas qđ  
ſuis cōditionibus obſoleuerunt qđ amas qđ ſtipendia facis in amoris cōturbatione non represso. fecimus &  
non hæc iuuenes: & ſigd faciam nunc quoqꝫ queris: Nō ſumus ſtores: qđ multa: lectio de Suetonii docebit  
Cæſarem dictatorem. Qđ autum Auguſtum: Titum Veſpaſianum: maximos clariffimosqꝫ imperatoꝝ ama-  
ſios exiſtiſſe: nec minus ſub cupidine qđ martio Papillione meruiſſe: nec minus frequentes fuiſſe cupidinis  
qꝫ mauortis afſectas. gnetiam cognominis illi tuus Annibal duos maximos: fuit amatorie ſuſcite auctora  
tur: cuius nomen & egregia facinora cō tibi aium ad uirtutē bellicā accendant: ſic ē illius exemplo: non ni-  
hil tꝑis manuſtorioribus multis impartis. & ſicur illi ſoliſo græcæ itaqꝫ doctore uſus eſt: ſcrtitū tu me la-  
nape præceptore ad monſtratoꝝ utens ſubinde iteruſis recolis: non ſuius tuſia humanitatis: quo paſtu-  
aioꝝ nullus pōt eſſe cōditor ſuauiorqꝫ. mō ſeria modo iocoſa te iuuat ex nobis audire legimus: mō hiſtori-  
cō aliqđ. mō poetico: imprimis erotica hoc eſt amatoria: nō tanqꝫ exploratoꝝ tranſeūtere iſpicimus: fed tanqꝫ  
in cōſilio cupidinis educari haud diſſimiliter accedimus. ſed cum hiſtorica ois cognitio te deleſcit: cō-  
primis lectio tranquilli aium tuum capiet: mulcet: amenat: qđ me poſſimū ad hoſce cōmentarios cudendos  
extulauit: quos aium lucubratiōe elucubratos tibi ob id ipm noſatim dedicauit iclyte Annibal Bentiuole.  
& qđ alumnus meus ē & patronus: & qđ it tꝑs appetbat ſoluēdi primā Bentiuolis meis pōſeñqꝫ mul-  
tiuſqꝫ debeo. i quoꝝ cōturbatio ānos illi cōpluſculos hōeſtiſſime dego: qbus uel notum ē tātim ſumus  
honor eſt. Poſtremo enarratiōes de pꝑicipibus diſtantes cum conuenientius dicari debeant: qꝫ pꝑicipi aut  
pꝑicipis filio i pꝑas opes ſuccedēti. qꝫ ex hac lectiōe cōſideret. qđ debeat pꝑicipē qđ dehoneſcit. Erit hōe pꝑ  
cipue i cognitōe huius ſcriptoris luculenti ſalubre atqꝫ frugifere nobiliū te exemploꝝ documenta ueluti  
in illuſtri poſita monumētō cōtemplari. qđ imitandū qđ fugiendū ſit uſut in ſpeculo internoſcere. eſt medi  
uſidius lectio Suetonii trāſſigū de paripatetica diſcipula pidiit Mar. Tu. digna ſtudioſis igneuzqꝫ artiſ:  
digna eruditis: digna claris uiris digna pꝑicipibus: digna regibus. Dicere ſolebat Cyprianus. da magnum cū  
teruſiliandū ſignificaret. ſine cuius lectiōe nullum diem prætenbat. tu quoqꝫ diē nullum ſine tranquilli lectiōe  
pꝑerens diſc promō libꝛoꝝ da magna. & ſicut africanus Scipio pedia cyri de māibus ponere nō ſolebat: ſic  
tibi liber hic de māibus ſine cā nō ponat: ſitqꝫ uelut enchiridiō. nūqꝫ de tuis māibus recedēs. hic te oſiatem  
uſitaret: pꝑerantē: militantē: uelut iucūdu oiumqꝫ hotaqꝫ comes cōſinētet ſubſequat. ad hāc āt tā frugifera  
tanqꝫ uoluptariam tranquilli cognitionem introducent te cōmentarii noſtri: qui ueluti duces ad pꝑ-  
corſores clauſtra repandent: calles referabunt: diuſa pꝑemollient ſpineta ſuccident: aſpꝑeta leuigabunt: ſa-  
lebras edomabūt: & ita moramētis oibus repurgatis uiagꝫ mollione confeſta: te decurſis ſpaciis duodenis  
omniqꝫ difficultate ſupata in uertice moſſimū ſiſtent. Egdem elaborauit in his cōmentariis exaradis & pꝑ  
uiriſ pꝑe cōſiēdi ut nodola enodare. ipſicita explicare: obſcura clarare. ſuſuſa corrigere: maculoſa emacula-  
re: uſus iterūdu ſi uerbis uulgarioribus: quo res ſicret lucidior & enodariot. Nā qđ explanatiōis lucē pꝑeſſus  
eſt in his debet uerbis: quæ ſunt i uſi poſita uſari nō iterpes: & qđ ſolent pꝑeraga quæ uo-  
cant hoc eſt. a pꝑoſito digreſſiones quaſi te ſicere recreare: lectōre iam ſiſſentē. dedi opam & qđem ex  
diſtꝑia. ut ſoluſ ſi hinc & inde cōpluſculos ex uiroꝝ prælogꝫ nōdū cōſultatōe deceptis ſiſſentent: ut loca  
qꝫ plaria ex inueneris ſcriptoris ſubobſcura ipꝑomulcaſ ueluti intranſcurſu explicarent. quo uerbioris  
fructus ex eoz lectiōe capi poſſent. i calce apꝑdix eſt annotatiunculaz ſup rebus ignobilibus: fed ne ego  
ſicret: qđ cōmentatiōes hæce tanqꝫ ſilulas uideat excolari: qꝫ nuzis lenociniū magis pꝑo: qꝫ patrociniū. qđ  
uſi fieri mi clariffime alōne. ſic ſubet afſectus nature: potentiſſimus ut neuos ēt noſtros & cicatrices. am-  
mus ego planz his cōmentariis adici poſſe non pauca cōſiteor: eū ēt hūqꝫ habiti ſunt mortaliū ſipientiſ  
mitur inqꝫ ueriffime collumella: dicant multa ſciſſe nō oia: pꝑæne iteruꝫ uelut cōlucubratiōes nꝑas cōmentari  
ab Antonio ſabelleſco nō idote neqꝫ elegantet cōſcripti. qꝫ hui labori meo haud dubie cōſuluſſet: ſi ſeli  
qꝫ ſet aliqđ: quo ut inqꝫ boetius: ſe nꝑ quoꝫ labore exercere atqꝫ parere poſuiſſet. fed hæc & id genus alia: qđ  
tā pridē edidi cōſeſſe penſitāda diuſicāda cādidis lectōribꝫ pꝑmitto quos ſpo ſi nō laudabit ſigeniū. nō  
uſitaturus i diſtꝑia: ſi non pꝑabūt nōmē conditoris: non ſpꝑobatoris nomē Annibalis cui lucubratiōes  
noſtꝑe nancupatim dedicant & pꝑcul aſcribuntur: ut ita uſupicius ſuaorabilisqꝫ in publicū procedat.  
uni enim miſſe oibus legentꝫ opior. Tu uero iclyte Annibal Bentiuole accipe quæ ſo hilaro uultu & anio  
hilarior cōmentarios hoſce ueluti pꝑignus & monumētum miæ: erga te obſeruantia: quos in mille ex-  
plaria tranſcriptos impꝑeſſores diuſalauerunt: in qbus iteruſum ſpꝑingꝫ monitiones ſicret ut opior non  
ſalubres: quæ te non dormitantem excitarent: fed currentem ut aium icitarent: minus eſt haud quaquam  
pꝑæſioſum: nec ſicior: ſed quo nullum pꝑæſioſum a doctore diſcipulus a cliente patronus. A Philippo Be-  
roaldo Annibal Bentiuolus accipere nec debeat nec uelut nec poſſit. exſultato me ſeciſſe opꝑerandiū. &  
ſoſtoſam edidiſſe ſeſtutam: ſi tibi & propter te aliis uia fuerit hæc neqꝫ nauſeola neqꝫ ſaſtidienda. Vita-  
perones uero & ſuſiores: quorum liguz cotæ liuoris acuminatae ſunt: qꝫ tātim legant ut carpant: nihil mo-  
rorū: id genus homines ut inqꝫ ueriffime Sidonius: non litteris utant: fed abutantur: uerū ut ex carceri-  
bus ad metas aliquando decurrat character: epſiloticus abſolutꝫ ſuam penſum. am uale mi patrone iucū  
diſſime & Philippi tui memor uiue optantis fortunam Bentiuoloz quā ſlorentiſſimā permanere.

Subiunxitur epistole breuiarium rerum aliquot memorabilium: quæ cuius commentario insunt. explicatae penitusque subtiliusque interpretatōres agnoscant: ut ex his iam statim declaratur quid de totis commentariis curiosius lector coniectare debeat & sperare possit.

In Cæsare dictatore.

In transcurso enatiarum ille catullianus uersus a pileatis nona fratribus pilis in quo enarrando commentatores hallucinantur.

Quid situr decium syllanum consulem designatum non pignerit sententiā suam: quia mutare turpe erat interpretatōne lenire.

Inductio priore decreto quid sit inducere decretum.

Locus Ciceronis qui non plures fecerat bonam deam: quæ tris sorores: quæ fuerint illæ tres sorores.

Correctus locus ex calce Plinii. tricanus pro triganis.

Correctus locus ex xxxiii. Plinii hastadiedromon sylon pro stadiodromicos.

Correctus locus in tertia uertina: anstarchus: pro triterarchus.

In morem coelestis legi posse in minore codeta.

Disiecta nouage tabulæ expectatione: ad quas pecunias prineat lex de nouis tabulis. ex insia fortunatiani.

In transcurso emaculata uerba & explicata iuriconsultorum titulo de publi. inibi: enarratum. illud Plautinum tu petalion.

Tessellata pauimenta. quæ sint hæc & de pauimentis digna annotatu.

Numo addixit. quid sit numo addicere.

Emendata dictio apud Plinium. Diruptis oliuis p. diruptis. & inibi enarratū qd sit oleū omphaciū & gleucinū.

De maguderi & giphio emaculatus plautinus uersus ex rudente.

Quis fuerit Strabo Cæsar.

Transtulit in diuinationem suam. de qua diuinatione intelligendum.

Dii magni sapientium discretum: quid significet totum illud catulli epigramma: non satis cognobile enarratoribus: inibi de caluo non idigna cognitu.

De thesa. Distincta lectio alias cōfusa.

Emendata dictio cassi pro casce.

In angusto.

Quid sit iugulum petere in causis agendis.

Qui sint biothanati. & quæ mors biothanata.

Hypercefa & porrecta explicatus locus ex epistola Ciceronis ad atticum.

Quid sit illud ex plauti aulularia: polmenon diuides: ibique de diuisoribus.

Alii ornandum tollendumque tactassent. a quo dictum & cur.

lanum quiritum uerbo clausit. uideri legendum. ter clausit: inibi: penitusque subtiliter historia.

Tirocinio deducere. quid sit tirocinio deducere.

Admissa turba paganorum: qui sint pagani. & inibi enarratus Iouenalis uersus contra paganum possis. longe secus. q. a commentatoribus explicari & in foliis a professoribus explanari solet.

Apud Quintilianum non cordus sed cordus legendum atq. inibi super hoc nomine explicata quædam.

De interapedine locus apud Ciceronē: & Quintilianum.

Ne ullo libertatis genere ciuitatem adiungeretur. inibi enarratum illud plauti ex casina tribus conducti nō possum libertatibus.

Rationem aratorum. De aratoribus aliter: q. uulgo existimetur.

De panatheneis & panathenico iocosis.

Asprenas cū ueneficii accusante cassio se uero diceret. de cassio se uero: & q. cū ueneficii illa fuerit.

Er ne laudatione quidem iudiciali data. quæ sit laudatio iudicialis.

In transcurso quid sit sphacnopes siue sparganopes enarratum.

Quid sit apud martialē: ipse potest fieri maris caudicis.

De ropiariis: & ropis non pauca digna relata.

Cæsar in commentario. xiii. literis in siciliam missis per catafopum. ubi catafopum: siue catafopium legi debet & quid significet utrunque.

Dabar titulus ambiguus: quid id sit.

De callo aprugno.

De lithanics & opisthonicis.

Sextertio inuolutus. uideri legendum sescicula.

De petasfo & petaso & petero.

Ocellitis inuicibus in debet. an castellaris an ocellis.

Locus lucani: herceas monstrator ait non respicis aras: inibi de herectis dtis.

Acti nū matrone dormire obdormisse. qd sit dormire in tēplo & scubare: nec hoc simpli intelligendum.

Quid sit apud plautum. iacit uultuosos quattuor. in curgulione.

Qui sint aluini. ibique de uoluptatibus. Quæ sint hilaria. apud uopiscum.

In Tyberlon

De equo funali & habenal.

Verba Plinii percepertus & morphos. emendata. cum legendum sit perenopterus & morphos.



Sub calendas iulii demigrasse: quando prisca migrabant.  
Religiosas uestes cum instrumento. De uestibus aegypti & iudeæ sacerdotum & de istrumeto pulchra:  
Gallipede legendum callipede: inibi explicata subtilior sententia.  
In aniliam condemnato. uideri legendum in latomiam.  
Tomentum concia palus circense uocatur. non significare id apud martialem quod tradit interpres.  
Tantumnum: super ac particula non nihil.

Apollinem temenitem: quid id sit.

Quid differat paniscus a panico.

In Caligula.

Vitiligerit apud plinium. pro eo quod est inuiti legent.

Locus gellii. ex primo de induciis.

Coniectu megistanum abstinuisse: qui sunt megistanes: in quo labuntur enarratores.

Prouerbum aoloni.  $\chi\iota\ \sigma\tau\alpha\iota\ \chi\iota\ \sigma\tau\alpha\iota\ \chi\iota\ \sigma\tau\alpha\iota\ \chi\iota\ \sigma\tau\alpha\iota$ .

Titi labiæ & cassii feueri scripta senatuscõsultis: reotior hic historia explicat. q̃ narrat Seneca I cõtrouersis.

Polipum miniani iouis similem locus ex epistola Ciceronis.

Mileti. De Didymeo petagere de dymeo longe aliter q̃ tradatur.

Simulachrum iconium.

Locus Ciceronis ad atticum putealia figillata duo pro putealia figilla.

A caluo ad caluum. quid sit.

De anno magno & uertente: de annis uariis non iucunda.

In Claudio.

Misse in sigillaria: quid sigillaria & sigillaricia.

Velot per ludum excitabatur a capreis. uideri legendum a tropeis.

Correçtum uerbum titulo de extraordinariis criminibus: ubi pro dictari legitur detractari.

Locus ciceronis ex oratione pro rabirio posthumo ubi diogenes legitur pro diocetes.

Locus Plinii De Rabulana pice legendum radulana.

Emilyana pertinacius arderent: quæ fuerint emilyana.

In diribitorio mansit. uideri legendum delibatorio.

De pseudotyro inibi enarratus locus Ciceronis ex uerrinis.

Iudæos impulsore christo tumultuantes expulsi.

Bestiaris meridianisq̃: qui sint meridiani.

In Nerone.

Emporem familiæ in testamento quis dicatur emptor familiæ ex disciplina iuriconfultorum.

Sorte uel sede prætorum non redemptorum.

De marisca fico correçtus locus apud festum pompeium.

Emendatus locus apud otosium: ceritos pro cerycas. & quid sit ceryx explicatur.

Enarratum illud sparciani & emaculatum lytium prytanium. piclen uocabat adrianus ubi docuimus legē

dum esse poelcen atq̃ inibi multa de poelce porticu.

Super ingenuorum pedagogia. uideri legendum pederastian: & quid sit utranq̃.

Cimazacum turba an potius Amazicorum porticus triplices miliarias quid decocta neronis.

In Galba.

Belli uiriati causam extitisse. historia uerior recitata.

De emissariis hominibus & emissario palmitæ: & quid sint duramenta. scina. tabulata in arboribus.

Disiecta. paganorum turba. de quibus pagani intelligendum.

De adunco naso. obseruatus error interpretis plutarchi ex apophtegmatibus: atque inibi collata uerba graeca cum latino interpretamento.

De polichronis & oligochronis: de columnis striatis non ingratis.

In Othone.

Et quidem ante principia quid sint principia in castris & de principibus.

Correçtus taciti locus atq̃ inibi de optionibus militaribus.

Augusti Clausus quid.

In Vitellio.

De sanitis gladiatoribus. inibi explicata multa. & illud iuiculis pintrapi culcos iuones iuonesq̃ iustice.

Furnariam exercentis: quid sit exercere furnariam.

Capite uelato circumuertens se de adoratione deorum corporis uertigine. & ritu piscoorum multa: inibi

enarratus plauti locus ex gurgulione.

Quid sit come farii: & anotata quadam non falsi dienda super commellationibus & phidicis & andriis.

Vaticinante catha muliere. quid sit mulier catha.

In Vespasiano.

Vnus ex nobilibus captiuis iosephus. ibi declaratum hunc eundem fuisse iosephum belli iudaici scripto.

re: qd loquippus i historia hebræoz. sed cōuer-  
tisser: de uertigine & cōuerfōe sacrificiali dem.  
Statuta sunt quadrata: quæ dicat statuta qdrata.  
De spheristerio de spheristerio: atq; inq; emēdara  
dictio apud iuriconsulros.

Ne p̄extatis uerbis absteret: q̄ sint uerba p̄exta  
ta ibiq; correcta Ma. locis. fabulōis p̄ subulōis.  
In Tito.

Thraciam & gamalam urbes iudeæ. legendū ta-  
richæ. siue taricheas. & inibi explicata historia.  
Nundinari præmiarū solitum.

In Domitiano.

Methodiū uideri legēdū odiū. qd sit odium. in  
bi demethodo medicina: & de triplici medi-  
na enarratos auosni uerfus.

De iris laureatis. & qd sit ap̄ Pli. laurus addit iris  
Duas circēfibus græci factōes: uideri legēdū nō  
græcum. sed gregum. inibi de factiōibus qua-  
tuor autigæ digna memorata.

Promiscua iugate. uideri legēdū promiscue i egre.  
De scania lege. seque q̄ uulgo credatur.

Quid significet. thracem myrmilōni parem: muncrario imparem.

M. ANT. SABELLICVS AVGVSTINO BARBADICO Serenissimo Venetæ Principi Salutem.

**N**ihil est oīno i tua florētissima repub. a q̄ ego cōtēplāda nūq̄ mēris oculos auerto Serenissimi pri-  
nceps: p̄clara ista publicæ administratōis forma: aut maius: aut pulchrius: cuius effigies. i q̄his sit spe-  
ctatū oculis cernere: i credibiles qdē hoīum afflētus: studiū ad se amādā excitaret cōpelleretq;  
haud dubie ip̄m humāi gēis cōsensū fateri. nihil utis maioribus: q̄ p̄ maius eā uobis disciplinam  
traidit derūt: fuisse i terris sanctius: nihil maiore ætate: & inocētia p̄ditū: quoq; mēoria: nō solū ob id meri-  
to sit colēda: sed immortalitatis ēt laudibus posteritati cōsecrāda. At q̄ prodēt illi ciuitatē scissimis istitutis  
multa uobis reliq̄ta: tu solertissime p̄ncips diligenter: & accurate ex sublimi ista dignitatis arce uelut ex  
specula qdā pcuras. neq; eoq; ad illis sūt rite trādita. negligētia aut iuria exas. Etenim p̄ntē hāc rege oīum  
ubertatē: qdē salubritatē: q̄ cū tu p̄cipatu qnto iā ab hīc āno huic urbi affulserit: sedm dēt optimū tuo  
foelicitissimo gēio altētibz: qd uero iuris & agraris cultus: uti q̄n alis nūc maxie toto Veneto floret ip̄erio:  
qd religio & inocētia passim oībus alludūt. qd a uigula p̄cipū sedes porticus: uia: rēpla multaq; alia ædifi-  
cia publica: & priuata his paucis ānis: aut ab imis sint fūdāmentis erēta: aut sup̄uolūtissime istaurata: qd urbs  
tota poene noua: atq; eā ip̄m lōge sp̄lētū dissimila i dūerit faciē: nō fortūa t̄m: sed ægati ēt tua: prudētia: &  
religiō dāus. Vege q̄q; ea sit sapia tua ichē pri. id scissimi istius ordis: q̄ tecū assidue de repu. cōsultat & so-  
lertia & prudētia: ut nō Venetæ rege t̄m: licet & ip̄e multū terra marisq; possidet: sed oīum ēt gēnū gubē-  
naculo admōtus: q̄tūis admisi: atq; molē sine ullo maiore exēplo sustinere possis: nihil omīus ueluti nauis  
rector: q̄ & si oīa cœlo: & aq; lōga callet expiētia: licet t̄m & nūeros: quoq; dā bñissima tabella iurē: ut si mō  
n locoge rōrē ne r̄puz qdē ulla le scio p̄tereat mōm̄ta: sic & tu iucūdisissime p̄ncips: & potes qdē & debes i  
tua ista foelicitissima administratōe. si q̄n p̄ oīū uacat illustriore utroq; exēpla recognosceret: uel ege. i primis: q̄  
istat possit: q̄ trāglio auctō grauissimū i eo ḡne plus ualeat: p̄desse: ēt meo iudicio nēorid ego quū p̄uasiū hē-  
rē. haud iepte sū mibi uisus facer: qdē eius scripta: q̄bō duodeci ille Cæsarē uitas fuit ap̄plexus: q̄ uerboq; no-  
uitate: nū obkursi historiæ uolueris: a q̄ paucissimis nup̄ nec sū cūctatōe adiri solita laboriosa enarratōe  
p̄spicua atq; ob ip̄m multo fortasse uuliora reddidi. Hæc ego secutus q̄a certo sciebā n̄ defuturos. q̄ Cæsarē  
nom̄ auctori: n̄ alit trāglio a istæ citatis oculis: q̄ hōjē poetæ. i n̄strē ex emēdātissima illa Pla. repub. blegā-  
dū cēlēt: cūctatūsi lectionē hāc Serētari tuæ cognoscēdā p̄posuisse: nisi singlārē ip̄ius igēiū: lōgeq; accura-  
tius: q̄ uerbū illis explicari possit: id ē itelligerē: ut q̄ i alterutrā p̄tē scribā: ea ip̄a & sciret & uellet: tā ad ip̄i  
us uisū uicē: q̄ ad reip̄. salutē accommodatē: clām tū i gbulidā: m̄suetudinē: inocētiā: ceteraq; uirtutes haud  
rubi iā aīa ignotas ap̄plexus: m̄sificētā i alitis idulstrā: p̄plariatē: & breui ut q̄q; uirtus uisui: aut ornam̄to ē  
poteritēia aliā i alio thudeas imitari. Cōtra si q̄ uirtū occurrerit: nā si eo scificas cē oīo aliq̄ poene idigna rela-  
tu: eoq; sedatitē dētstatur: merito tibi gratulādū p̄tē: qd tāro uirtutū cōtātū: p̄fidiolq; sepro ad istā d̄igni-  
tatis culm̄ accēsserit: ut nilis sit turpitudi locus ad foelicitissimū istū uitæ cursū labē factādū p̄fidiolq; cūctior  
ide opam daturus: ut eismōdī laudis detrim̄ta: q̄ lōge abs te ip̄ abesse uoluisti: lōgius adhuc rēuolūisse uidea-  
ris. Sic n̄. natura cōpatū ē: ut igēia ad laudē nata nō m̄ius uirtoge odio p̄ficiatē: q̄ uirtutū æmula: dēt: ita ego  
cūctūq; arbitratū trāglio ip̄y: quē ex duro tetrico: obfūro: tractabile feci: planū ac p̄spicū. Serētari tuæ ite-  
rim dū alia lōge uulior tibi, Venetozq; noi tēxif historiæ: cognoscendū p̄posui. Est fateor id qd dāmus si q̄



toti nois splendorem intuent: omnino exigui: ac poene sordidū. Sed tu mitissime princeps satis amplam & splendidū facies: si quod id est: quod tuis aspiciis in publicū retulisti: sapientissimo iudicio tuo probaueris quod si ita ut spero: euenerit: iuuabit me uacemeter susceptus labor: si minus nec adhuc consilii poterit: si dū tuus serenissime princeps commodis studeo: fuero furtasse non paucis gratificatus. Vale.

M. AN. SABELLICI IN. C. SVETONII TRANQ. VILLI PARAPHRASIM PROOEMIUM.



Olebam ego sepe meū reputare: quod iniquū esset illoque cōditi: sapientisq; aliena scripta fuisse p̄ enarrandā q̄ p̄na i lapidib; iudicaz p̄xima. oiumq; obrectatōib; obiecta. quippe q̄ & si qd nūq̄ uel raro cōti geret oī sit p̄t emēdatā: si breuiter: dilucidatā: si deniq; talis: ut nihil in q̄ illi dixerit merito rep̄hēdi possit: haud tñ susceptus labor plus gr̄a apud eos: quib; in primis cōsultū uideri pōt sibi cōparet: q̄ cōtētus apud alios & ludibrit: uelut nullū sit scriptorū genus sordidū: oculosq; sepius: hoc uno tu uis isochl̄ sterileq; ignitū: q̄ p̄ se nihil parere possit obstrictis uicē parib;bus p̄litet: exhibeatq; se eoz mīnistri: q̄ merito alius referat accepto: qd īp̄p̄modū seruale sit: aut certe non malū ab eo diuerim: hanc & iudiciose magisquā uere obiciunt. & n. nō pauci hac una scribēdi uia ingressi magnū ī oī studiū: gr̄a si bī bonē q̄siuerit: nescio tñ quonāmō uanā illā calūniā reformidat: si nullā scribēdi rōnem minus qd ad hāc ip̄ sam: de q̄ loquor alium adiciat: p̄seuerassemq; i ueteri istūto: nisi amicor; hortatōes. imo p̄ces potius me ad Trāq̄llī scripta enarrandā cōpulsissent: quē sup̄iore anno domi sterptari adortus. quū ea q̄ ī mediū afferentē haud rā facile q̄ aderat s̄ilo cōfeg possit: effragitarētq; idētidē: ut sibi illa ip̄a in cōmētarij spēm rep̄ntarem: eoz p̄cibus fatigatus: nihil n. erat qd in tāta necessitudine excusare possē: ac nati me ad id opus magis usq; ductus. quā fiducia: neq; n. sp̄auī unq; futuz: ut uel ea enarratōe oīa: qd fieri non poterat: uel oīno plura q̄ ceteri p̄starem. Sciēbā ego certe aliq̄ ne multa dicā lectōe illa cōtinent: qd uel uerboze nouitate: tū ueteris historiz ignorantiz tā recōdita & abstrusa eēnt: tā altis uoraginibus immerat: uel Hegaditī scripta qd̄ sa certe a Socrate dictū accepimus delio aliquo idigeret natorē: q̄q̄ ne ī ip̄is qdē locoze tenebris lectōe oīo destitutū dū duxit: Sed uel cōiecturaz: uel eoz similitudinē aliqd̄ certe in singulos locos cōmētī sumus: cui silius aius mō si sit q̄ singula didicerit: & aqua lace expēdere facile aequēcat: cetera lectōnū uarietate freti ita executi sumus: ut nō sensā tñ: ordies: historiaz: sed singlor; poene uel uerboze pōdus singulis uerbis reddiderit: qd̄ ip̄a quō aliq̄to itēnūs facio: exie hac nra lucubratiō i paraphrasim uerius q̄ alterius cōmētatiōis spēm. Ceterū fuerit ne op̄erū hanc scribere alij iudicabūt: illud ut uere ita sine rubore dicē accepisse nos: hanc q̄ in paraphrasim hac nram cōtulimus. Sic. n. a similitudinē qdā appellat: hbitia cōtū & amplius gr̄eci & latini gēis scriptorib; p̄ter alios p̄ne innumeros q̄ uelut externa qdā citant nomenclaturā: nec oīno id fecerunt ut in re tū p̄ua nram idulstra cōmēdarem: qd̄ ridiculū ac poene circulatoriū temp̄ iudicauit. Sed ut simul eos q̄bus hac scribebant pleniū demeremur: si quū nra legerent: ex quibus possimum fontibus essent haustū nō ignorat: simul ut ceteri q̄ in hac forte lectōne icidissent hanc q̄ dñr facilius aequēceret: quāquā sic quoq; scio nō defuturo: neq; n. sperauī unq; posse fieri: ut extra oēm scriptorū alē hērentur: q̄ nostra hac: ut nimis uaga & luxuriāia eōtēnt: sed mēmerint illi paraphrasim hac cē: cuius legē si implere uoluisse: oīum uerboze nō fuisset explicatā: placuit tñ tēpamēto quodā utiq; pluribus hac nra satisficeret enarratio: neq; n. p̄nissimō cuiq; hac scribebamus. aut iis tñ q̄bus qd̄ paucissimā ac nescio an illa ip̄a qd̄ p̄ae nobis explorata sunt: ex hac lectōe p̄tebant: uerq; & aliis trāquillāz historiz studiosis: q̄ ad hūc diē nō ita ut illi p̄fecere. Poterit igit̄ ut nra q̄sq; op̄a idiguerit: sibi lectōne hanc accōmodare: sic neq; his breues & ietu ni: neq; illis pluri & graues iudicabimur: sed lic quoq; nō deerūt fortasse q̄ alia uia atq; p̄a grassati calūniā itēdat: nec tā cām q̄ odiū secuti p̄gāt nrm ī hac p̄t studium asp̄nari: hos ego q̄n̄ fūerit: licētia aliter occurrī nō pōt: illud uero meminisse subeo: ex oī mortaliū nūero q̄ sunt hodie: q̄q; oīi fuerūt eos misera & extrema cōditōe sp̄ fuisse: q̄ ex alienae laudis obrectatiōe sibi famam q̄siuerit: fuisseq; illoze iuiditā alienae celebritatis nō obsecq; istūm isochl̄icitatis uero suae tacitā altricē: nulla unq; ingenia tā faciliēter clauere: qd̄ dirae huius pestis luētēs morsus oīno declinat: petit. n. sūma id. uitiū ut ignis. haretq; p̄naciter faciliētatē ut stigio: cōtāt oī tpe iniuriā: idē ī bonos misam: sed tñ abfuit: ut ad illoze quēpiā q̄q; p̄ueniret: q̄ quī gr̄a culi homero multatē: & ex nris abominari qdā sp̄us ad odiū & cōtēctiōne tāq; stigio herfynnes natu oīum mēoria exciderit: q̄ illoze ueneno fuerat afflāt: aeternū nomē cōsecuti glia floreat & aeternitate: & hac bre uiter: si meo: magnisq; oīuz q̄ aliqd̄ ī cōmētū aduēit: qd̄ n̄ aius tā pridē ī hūc ordinē prurit: q̄ q̄ pareret sint dicta: q̄ nolle eo cōsilio uideri obiecta: ut rectoris iudiciū uiros a uob̄ offō detereret: q̄n̄ hor. tor. potius atq; obtestor p̄gāt illi sua iudicia nrm hūc laborē iuare. Satis. n. iuuabit si qd̄ qd̄ mōis placeat his fuerit cōmētariis assutū. huius. n. sumus idipm̄ quoquo mō ī ap̄tū referret: sēnt fatior odio magisq; gr̄a dignus: si dū nra studiose nimis cōmēdo: nullū ad ea tāq; mysteria qdā uel corrigēda. uel murāda locū cuiq; relictiū uideri uellē. Erūt p̄ me igit̄ oīa illis itēgra nā qd̄ ad plēns officiū attinet: satis sup̄q; uidebor mihī ex hac lucubratiōe cōsecutus: si trāq̄llī fores secretiora illius scripta adire uolētib; prius oīum apuissē dicar: qd̄ factū merito ne p̄bari possit: oīum ut dixi potius q̄ meū erit iudicare. Illud uero nō dissimulabo ex oī. bus q̄ Caezaz uitas memoriz p̄diderūt: & in his quos uidimus Iulius Capitolinus: Spartianus. Lāpridius: Volcarius: Treuellius: Popiscus: & alij p̄terq; dispositione: uenustate: elocutiōe. aliisq; historiz uirtutibus: unum propemodum Tranquillum esse maxime dignum: qui ab omnibus legatur. Ceteri ob corruptum dicendi genus longe post sequuntur. & iccirco huic nostro minime conferendi. Vale.

PHILIPPI BEROALDI BONONIENSIS ENARRATIONES IN CA. SVETONIVM TRANQVILLVM.



EGYPTII REGES suos: partim Pharaones: partim Ptolemaeos. Partim arafidas. Latini murranos. Albani filiuos uocitauerunt. Romanorum uero imperatores Caesares dicti: quod nomen tanto est quod superiora nobilitati: quanto romanum imperium maius fuit atque excellentius. Igitur commentaturus Caesares duodecim a tranquillo scriptos uideor esse facturus operis scilicet: si quid explicauero ad Caesarum nomen & originem eodem centiane illatis: ut aliunde manibus patris fores interpretationis ingrediar: ille n. praefatio nes: ut inquit eleganter Caius Iulius Celsus: & libetius nos ad lectionem praefatae materiae perducunt: & eius euidentior est praestant intellectum. Illi itaque: quod primus Caesaris nomen adeptus est: ab eo dictum autumate clarissimi scriptores: quod caeso matris utero sit natus: uel ab elephaso i pugna caeso: quod lingua mauro: Caesar appellatus uel quod oculis fuerit cecus: hoc est glaucis uel a caesare cum quod natus praedictus: Phil. I. vii. na. hi. tradit quod memoratu dignum est. Scipione africanum primum fuisse dictum Caesaris a caeso matris utero: quod de eis: & caesonis appellati plinianae scilicet Soli. attipulat. Certe quicquid de Caii Caesaris nuncupati sint hoc constat clarissimum & duraturum aeternitate mundi nomen istud effluuisse: quod non absurde dici possit nomen suum per omne mortaliu nomen. Iuli autem Caesaris dictator perpetuo epitheto dictum ab eruditissimis a quo familia & appellatio Caesaris deinceps propagata est: de quo in praesentia commentari auspicamur. Non est natus caeso utero materno: ut quidam male sentiunt: sed matrem habuit Aureliam foemina primaria: quam amisit eo tempore: quo gerebat bellum in gallia. Pater uero: & ipse Caesar nuncupatus praetor. postea fundus obijt pater morte repentina: dum calciam matutino: de cuius obitu neque Plutarchus neque Tranquillus meminere: sed metio sit ab uno: quod eodem scilicet Plinio: quod in septimo scribit haec. Nullis euidentibus causis obiere dum calciam matutino duo caesares praetor & praetura populi romani fundus dictatoris Caesaris praefatus. hic praefatus examinatus: ille romae. hic addidit: nihil quod nouerit praeterea: Caesaris in munere patris funebri usum esse omni apparatu harenza argenteo: tumque primum usum feras argentei uasis iecisse. Sed iam uerba ipsa traquillicum emodare moliamur: quod nodosa esse uidebitur: explicat: quod uero praetura & cognitu facilia praetereunt: Sequenti busque consilium: hoc est sequenti anno. Aetatis uero Caesaris decimo septimo. Namque anni apud romanos a consulibus: qui magistratus est annuus numerabatur. Lucanus annos a consule nomen habentes. paucatus in panegyrico. Consul creatur: habiturus est nomen aeternus.

# CAI SVETONI TRAQVILLI DE VITAE DVODECIM CAESARVM

LIBER PRIMVS.

CAESAR DICTATOR

ANNVM AGENS CAESAR XYI PATREM AMISIT: SEQVENTIBVSQVE CONSVLIBVS



Caesarum nomen uñ

firum deinceps propagata est: de quo in praesentia commentari auspicamur. Non est natus caeso utero materno: ut quidam male sentiunt: sed matrem habuit Aureliam foemina primaria: quam amisit eo tempore: quo gerebat bellum in gallia. Pater uero: & ipse Caesar nuncupatus praetor. postea fundus obijt pater morte repentina: dum calciam matutino: de cuius obitu neque Plutarchus neque Tranquillus meminere: sed metio sit ab uno: quod eodem scilicet Plinio: quod in septimo scribit haec. Nullis euidentibus causis obiere dum calciam matutino duo caesares praetor & praetura populi romani fundus dictatoris Caesaris praefatus. hic praefatus examinatus: ille romae. hic addidit: nihil quod nouerit praeterea: Caesaris in munere patris funebri usum esse omni apparatu harenza argenteo: tumque primum usum feras argentei uasis iecisse. Sed iam uerba ipsa traquillicum emodare moliamur: quod nodosa esse uidebitur: explicat: quod uero praetura & cognitu facilia praetereunt: Sequenti busque consilium: hoc est sequenti anno. Aetatis uero Caesaris decimo septimo. Namque anni apud romanos a consulibus: qui magistratus est annuus numerabatur. Lucanus annos a consule nomen habentes. paucatus in panegyrico. Consul creatur: habiturus est nomen aeternus.

M. ANTONII Sabellici ad Augustinum Barbadiam: Serenissimum Venetiarum principem Paraphrasis In. C. Caesarem Dictatorem. praefatio Prima.

ANNVM AGENS CAESAR. Sunt mihi fallor uirtutes omnes in omnibus: ut uita Augustine Principis Serenissime: uerum non omnes in singulis: nulli. n. hominum unquam: ut eminenter ait poeta: cuncta dū dedere. Sed cum ita sit: plures tamen in uno Caesare dictatore uirtutes extitisse affirmare ausim: quod in ceteris omnibus: quorum a Tranquillo uitas eleganter scriptas accepimus: cui pudicitiae parum custoditae phama detracta: quod ab ineunte adolefcentia usque ad humilium personarum exprobratione deflagrauit: nihil meo iudicio defuit: quod & uiro summo adesse oportuisset: tamen eo consilium: eloquentia: rigor: constantia militaris disciplina

plina: volumus altissimarū artū studiū: & qd ad gratiā cōsiliāda plurimū ualeat mira qdā liberalitas: qbus ille gradibus ex humili fortuna ad sūmum rerū humanarū puenit fastigiū. Sed quo plura & maiora i eo extiterūt uirtutū exēpla: eo diligeētior opēra adhibuimus: ut ex locupletissima historiarū penu oēm regē scriē tibi iucūdislime principē depromeremus. uidebā. n. fore: ut si unius uitā tuā amplitudini ex oī pre cōspiciuam fecissemus: fieret illi ad reliq. cognoscenda facilior accessus. Nunc qd sit qd ab adoleſcētia. C. Caesaris uitā scribere sic Trāgillus exoritur. in dubiū uenire pōt: sunt q cōiectura haud inepta non potuisset dicant (sūm uiri gesta eius iucūbalis: & in fantiā crepūdiis cōfundit. Sed id Plutar. in Alexandro: cui hūc nostrū cōparat: haud seruandū putauit. nisi qd eū regiā fortunā in q oīa multo q i priuata sunt: illustriora fecerūt dixerit. Annū igit sexdecimū agens: quum sexdecim. lānos esset Caesar natus. Annus uero ab āno: ut Varro ait. circulari solis reuolutōe: uel qā ānum graci θιαυρον dicunt. Acteius capitato: ab eo qd ueteres an p circū posuere ānum tradidit appellatū. Illi. n. ambire p circū ire dixerunt. Caesar: ab eo qd qui primus id cognomē tulit: caelo matris utero sit aeditus. uñ & caesonis: hęc Plī. Seruius & Spartianus de rōne noīs uterq. plura. Patrē. L. Caesarē uirū p̄toriū: q eū p̄fuit: ut Plī. scribit: mane calciatē repēte obiit. Sequētibz cōsilibz: sequēti āno: Marti: Bis tā pene tibi cōsul trigēsimus instat oīs fere āno: rō cōsulū nobis: i fastis cōtinebat.

PHI. Flamē dialis. flamēs i cerdotes dicūt a flo: quo cinctū caput habebant: & capite uelato erat senip ut iterp̄atur. M. Varro: de qbus ita scribit seruius. flamines i capite habebāt p̄licū: qd cum p aēstus fīre nō possent filo tñ capita religare cōeperunt: Nā nudis penitus capītibus incedere nefas fuerat. Vñ a filo quo utebant flamines dicti sunt qñ flamīnes. uerū festis diebus filo depositis pilea necesse erat accipere ad tēminēnā sacerdoti declarandā. hoc idē in canonicis decretis scriptū est Di. xxi. graci auctore dionyſio flamīnes uocāt stepheporos. Singuli flamīnes nomē habēt ab eo deo cui sacra faciunt: ut Martialis Vulcanalis: grinalis a Marte Vulcanio & grino. Dialis uero a Dio i. a loue dictus quasi iouialis a cerdos. De ceremoniis flamīni diali ipositis scribit Gellius i nono: iter quas hęc una est: uxorem si amiserit flamīno hoc ē sacerdotio decedit. Vxor autē flamīnis dialis flamīcia sacerdotiſi nuncupatur. Et flamīcia eius domus. ordo sacerdotum apud romanos hic erat: maximus putabāt rex: deinde dialis: post hunc Martialis: quarto loco grinalis: qnto loco pōtēx maximus. Itaq. rex supra oīs accubatur. Dialis supra martiale & grinalē & supra pōtēficē maximū: p̄inde ac dialis foret uniuersū mūdī sacerdos q appella tur diū dialis: diali sub diuo ungi fas nō erat. eidē iurare nō licebat: nec ferretū farnū ue attingere: quā rum regē causā explicat Plutar. in pblematis. Senſus tranquilli est caesar: agnēt decimū septimū ætatis an num. aspirasse ad hoc sacerdotiū: a quo mox aduersante ſylla repulſus ē ut tradit Plutar. Destina: us paratus electus designatus: a Plinio in panegyrico. Destinatio cōsularis dicūt. p electio. ab apuleio inſuſitate magis q inſegritate dictū est destinatū p alligatum. sic. n. ait in quarto de asino auro. Arreptū meloro q ualido ad anſulā quādam destinatū. Dimissa coſſutia. rōne fuerūt coſſi coſſien coſſūni & coſſutiā: quorū nominū una opinor origo ē a coſſis: q uermes sunt & ligno editi & ut autor est Plī. in. xviij. luxuria coſſos robore: deliquatores adhibere cōpit in cibo. hinc luculēter a Hieronymo dictū in libro cōtra iouiniū: in pūcto & phrygia luxuria est cōmedisse xylophagion. ita. n. appellat coſſos uermes obesos ex ligno: carie enascētes: q apud illos a patre familias i magnis redditibus cōputant a ſimilitudine hoīz coſſorum hoīes rugoſi corporis ab antiq. coſſi dicti: uñ & coſſutio: nomē deduci uidet. ex q familia ſuit coſſutia hęc q caſari puero deſpōſata mox dimiſſa est ab eodē p renūciationē: quā interuenire oportet in ſpōſali bus diſcūſionē i qre hęc uerba. p̄bata sunt: cōditiōe tua nō utar. Autor iuriſcōſultus titulo de diuortio. i.

Prætextatus: puero caſari. est. n. p̄textatus uestis puero: patricio: dicta ab eo qd purpura p̄textis. Vñ olim papirius cognomēnatus est p̄textatus ob tacēdi loquēdiq. in p̄textā ætate prudentiam: autor macrobius. hinc p̄textati mores dicūt a poeta ſatyrico & p̄textatus ſermo a p̄ſcis dictus nihil obſcenitatis habet: q p̄textatis pueris n. fas erat obſceno uerbo ui. est ēt p̄textā geſtamen magiſtratu: & ex regibus Romanis primus tullius hoſtilius toga p̄textā uſus est. autor Plī. fuit & in uſu p̄textā pulla. i. nigra: q nulli alii licebat uti niſi eodē funus faciebat. Neq. ut repudiaret illā Plutar. cinncæ dictatoris filiā corneliā a caſare diſtrahere potius rerū ſylla uoluit: quod cū aut metu aut ſpe efficeret negret eius dotē publicauit. Repudia re ēt diſimere matrimonii diuortio. in repudiis autē. in renūciationibus comprobata ſunt hęc uerba. Rex tuas tibi habeto. Tuas res tibi agito. Repudium Verrius ait dictū q fit ob rem pudendam.

M. AN. Flamē dialis: iouis. i. filamentō: uel ut Plutarcho placet: pilco: qñ pilamē dictus. Destina: tus: designatus: ſed ſyllæ dictatoris potētia: a petitiōe repulſum plurarchus tradidit: nec placet qd qdam ad impetratā a populo petendi facultatē id reſerunt: uel qd pro collegio noſtrum accipias: q certo annū die fieri ſolūtū: epistoſis Plī. ſcribit. Et n. non ſolū gentilitis hereditatibus ab eodē est ſylla multatus: ut Tranquillus non multo poſt ſubiicit: ſed & ſacerdotio: qd utiq. ſuffragio fuerat adeptus. Dimiſſa: repu diata. Familia equeſtri: hōc ito qdem loco: ſed qa honeſtior potuiſſet: diues adiecit. Prætextatus: p̄textā

Flamē dialis deſtinatus dimiſſa Coſſutia: quæ familia eque ſtri: ſed admodum diues prætextato deſpōſata fuerat. Corneliam Cinncæ quater coſulis filiam duxit uxorem: ex qua illi mox Iulia nata eſt: neque ut repudiaret iſſam compelli

Flamines unde

Dialis unde

Destinatus quid

Nomina coſſorum & cog. origo

Prætextatus quid

adhuc habētiac per hoc puero de p̄textā uſu tenetē ætatē cōceſſo. Macrobius: Plinius: & Plutarchus in quæſtiōibus abūdē ſcribūt. Cinnæ q̄ter cōſulis: Plutarchus eū dictatōrē appellat. Iulia: ut in Corneliorū gēte Corneliz ſunt dictæ: & in Aemiliogē Aemilia: ita & Iulioz Iuliz gētili nomīe nūcupatz: ob idēq̄ Poſſidonius Romanas fœminas ſine pprio nomīe fuiſſe credi dicit: quia p̄nomē nō haberēt: quod tū loco pprii eſſet: Sed Tarquinii uxor Tanaquil: Plinio auctore. (Cæcilia dicta eſt: ſic & Acca Laurētia): & Terentia in antiquis annalibus cum ſuis prænominibus ſunt: ut Gellius ſcribit: relata. Plutarchus contra Poſſidonii opinione: duo dixit in quæſtiōibus nomina Rō. fœminas habuiſſe. mares uero tria.

a dictatore Sylla ullo modo potuit. Quare & ſacerdotio: & uxoris dote: & gētiliciis hæreditatibus mulctatus diuerſarum partium habebat: ut etiam diſcedere e medio & q̄q̄ morbo quartanæ aggrauatē p̄pe p̄ ſingulas noctes cōmutare latebras cogere: ſeq̄ ab inquiſitoribus pecunia redimere: donec p̄ uirgines Veſtales: perq̄ Mamercum Aemiliū & Aureliū Cottā propinquos & affines ſuos uenia ipe trauit. Satis oſtat. Syllā quū dep̄cātibz amicis & ornatiffimis uiris aliq̄diu denegaret: atq̄ illi p̄cinaciter contēderēt:

litas peculiariter eſſe dici: cū neq̄ ſeruoz neq̄ libertinorū gētilicias ulla: ſit ſicuti docet Boetius in cōmētariis topicorū. gētilicia nota a Lūio: gētilicia funera a Plinio nūcupat. gētiliciū uocabulū a gēte. i. a natione nō a familia uſurpauit Gellius. inde gētilicia ſacra dicunt a Lūio: quæ ſtatuta ſunt eidē gēti. Senſus ē Tranſgilli Iulii Cæſarē a ſylla mulctatū fuiſſe hæreditatibus gētiliciis a gēte uxoris corneliz pueniētibz: uel gētiliciis hoc eſt familie ſuz & gētis Iuliz: quæ Iuliiuſcantiū autōrē ſui nominis nūcupat. ut inq̄ Plutarchus Sylla dotē Corneliz publicauit. Diuerſæ partū. i. marianæ: marianus fuit Cæſar. ſyllanus uero Pōpeius. Mulctatus: p̄ p̄uentionē multæ exutus ſpoliatuſq̄. Multa eē dici putat poenā. M. Varro ait poenā eē: ſed pecuniariā. Idē multæ uocabulū nō latinū ſed ſabinū eē dicit: ſuprema multa apud p̄ſicos erat in ſingulis dies. xxx. bouū & duæz ouū. Minima autē ouis unius. De differētia multæ & poenæ ſubelli ter ſcribūt iuriſcōſulti titulo de uerbis ſignificatione olim lex de multæz eſtimatione Romæ lata eſt: quæ ſuit p̄grata: ut docet Lūius in q̄rto. a multa mulctatū az dicit: quod nō multæ exigat. Morbo quartanæ. ſcribit Plato in timæo corpora mortalū laborare quartana febre: q̄d exceſſus ſit elemētī in homine terrenū. cū n. terra quarto elemētōz gradu ſit: tēporis circūto quarto ſeruet: hinc q̄rtanas inuehit febres: quæ quidē lōge ſunt: ſed ut ait ceſſus quartana neminē iugulat. Ab inq̄ſitoribus. Cornelii ſignificat ducē militū ſyllanogē: a quo dep̄reſſus duobus ſe talē redemit. De nec p̄ uirgines ueſtales ſolebāt romani in piculis delictisq̄ adhibere ueſtales dep̄catrioz: ut ita uenia fieret impetrabilior. hinc ait Cicero in diſſuſiōe legis agrariæ. ſiquid deliquero nulla ſunt uirgines. quæ me a uobis deprecant. hinc meſſalina cū audiſſet Claudiū maritū ab hoſtia redire feſtuatē ad ipſius ultionē: orauit ubi dū uirginū ueſtaliū uetuiſtiſſimā: ut cladii aures adiret & clemētia expeteret. De dignitate ſacerdotioz ueſtaliū infra ſuo loco aſſatim diceſ. Mamercū: mamercus p̄nomē oſcū ē ab eo q̄ hii maritē mamertē appellāt. apud Lūium in quarto celebrat: Mamercus emyliū dictatōr ex gēte mamercæ: qui bello clarus pace quoq̄ nō ſpernēdus legē tulit: ut cēſura: quæ prius erat quinquēnalis: ne plus q̄ annua ac ſemelſtris foret. Quidā dicūt emyliā gentē a mamercō appellatā: cui p̄pter humanitatē ciuicā cognomē fuerit empylio: graeci enim emiliū uocat ſermonis lepiditatē atq̄ ſaciūdiā. Aureliū cottā: aurelia familia ex oriūda a ſole dici credi: cui peculiariter romæ ſua faciebat. Antiquis dicti auſeni ut ualeſii papirii. pro Aureliū Valenti. papirii. Cotta autē dicti uidet ab ita quæ græce cotton uocat. Et hoc eſt q̄ ait Quintilianus grāmaticū ſeruatuz: originē nominū: unde Scipiones & cotta & ferrani dicantur. Aurelius cotta affinis erat Cæſaris utpote cuius mater dicta ſit aurelia ex aureliogē familia. Ornatiffimis uiris: q̄lis erat Mamercus emyliū & Aurelius cotta. Pertinaciter cōtēderēt: p̄ſuerat ſiſtarēt: p̄cinacia a p̄dēdo diceſ: nā i quo nō debet p̄dī & p̄tēdit pertinacia eſt. in quo uero oportet manere ſi in eo perſiſtēt perſeuerantia nuncupatur. auctor Varro.

M. AN. A dictatore Sylla: prius Rō. Sylla perpetuū induit dictaturā: quā ea alioquin dignitas ſemelſtris eſſet: uerū ultro tandē ſe poteſtate abdicauit: cui in ordinē redactō: cū cōiuriū fieret ab ignobili ad eū ſeſcitē: quaſi diuinitus diſſiſſe ferret fore: ut quicūq̄ poſt ſe eā dignitatē inuaſiſſet: nō niſi cū morte deponeret: quod nō multo poſt in C. Cæſare euenit. Sacerdotio: flaminio. Vxoriz: Corneliz: ad illud putō referendū: quod Sylla omnia Cinnæ bona publicauit. Gentiliis hæreditatibus: quæ lege agnatiōis ad eū peruenire poteuiſſent: unde illud. Si pater familias inſteſtatus moritur: familia pecuniæq̄ eius agnatorū gentiliūq̄ eſto. Multatus: multæ nomine priuatus. Multam oſci poenā diuere: quia nō ſingula: ut olim ſed multa ſimul eo nomieut Varro exiſtimata reo exigī occiperint: eſtq̄ delicti pecuniaria animaduer

Multa  
quid significat a d.

Veſtales  
deprecatri  
ces

Mamercus  
Eminia le-  
piditas  
Aurelia fa-  
milia  
Cotta  
unde  
Pertinacia  
unde

fiore: cū poena sit & capitis. Diuersage partium: marianage: & ob id Syllae inimicus. E medio: ex publico cōgressu. Quartanage: febris. l. Plin. & Celsus Cornelius quartanas & tertianas numero multitudinis frequētius usurpāt. Quartanage inquit Celsus: sunt simpliciores: incipiūt esse ab horrore: deinde calor erūpit: finit tag febre biduū integrū est: ita quarto die reuertit. Aggrauate: affligere. Latebras: loca gbus latere possent. Inquisitoribus: ad eū & ceteros marianos inquirēdos missis. Redimeret: duobus talētis redemisse se Cēsare a Cornelio Phagita inquisitōe duce Plutarchus ait. Per uirgines uestales: Cice. Nulla sunt inquit uirgines: quae me a uobis deprecant: quasi per uestales de reconciliatione ageret. Cornelius ad haec & Tranquillus in Vitellio auctores sunt hoc nomine eras cū legatis in Flauiana castra publice missas: de uestaliū numero & ministerio eoge: plura suo loco dicent. Aureliū Cottam: hoc est quod p. pinguius & afines dicit: nā & mater Cēsaris Aurelia dicta est. Deprecantibus: uel praee supplicium amolientibus: ut Ennius: Lātū & inimicū deprecor: & Catullus. Totidē mox deprecor illi: uel ualde deprecābū. Cice. q̄ multoq; hic uirā a Sylla deprecatus est. Viris ornatissimis: si quidē Cotta praetor & consul fuerat: Mamerus & ipse bello marisco legatus: Lilius & Asconius sunt auctores. Contenderent: obnixē peterent.

PHI. Expugnatum: uictū syl-  
lam praecibus deprecato. Vin-  
ceret ac sibi haberet: uerba sunt  
syllae ad eos qui pro Cēsare de-  
precabantur. Optimatum par-  
tibus: optimates sunt qui i repa-  
blica uersantes ita segerūt ut sua  
consilia optimo cuiq; probetur:  
de gbus ita scribit Cicero in ora-  
tione pro Sextio: omnes optima-  
tes sunt: qui neq; nocentes sunt:  
nec natura improbi nec furiosi:  
nec malis domesticis impediti:  
populares uero habebant illi:  
qui ea quae faciebant: quozq; di-  
cebant multitudinē iucunda esse  
uolebat. De his Priscianus in. V.

haec optimates sunt: qui defendunt senatores: populares qui defendunt populū. Dicebat igitur syllae Cēsare utpote popularem & marianū futurū exitio optimatibus: qui ferme syllani habebantur. Multos ma-  
rios: scribit Plutarchus syllam eos amentes esse dimisse qui Cēsare seruadū asserēbant: nisi in eo puero mul-  
tos marios inesse conficiant: inimicitiarū autē Cēsaris & syllae causa erat affinitas marii: qui Iulii Cēsa-  
ris amicitia habuit uxore. Stipēdia prima fecit: primū militauit: est enim stipēdiū a stipe appellatū quod p  
stipes. i. modica aera colligat: ut scribit Iurisdconsultus. ff. de uerboge significatione. De stipendio militari ita  
scribit Varro libro primo liguz latine: milites aerrarii dicunt ab aere quod stipēdia faceret: hoc ipsum sti-  
pendiū a stipe dictū: quod aere quoq; stipem dicebat: stipē ipsam a stipādo dicere coeperunt: ppter qd in  
cella stipabant id est cōponebat. Inde stipendiarii nuncupati: qui stipendiū hoc est tributū pendebat: qui  
alio nomine uestigiales appellant: in qua re uulgus semidoctū alucinā existmans stipendiarios dici mi-  
lites qui stipēdiū accipiunt: cū tales pprio uocabulo mercenarii sint uocitadi. Cōturbatio: castrēsi uerbo  
usus est. Cōtuberniū enim ut docet Vegetius in secūdo de re militari: uocabatur manipulus ab eo qd  
cōiunctis manibus pariter dimicabat: & pprie decē milites sub uno patione degētes cōminabant cōtu-  
bernii: quibus praeerat decanus: qui caput erat cōtubernii. Vnde accipit p cōiuctū & sodalitate. Inde cō-  
tubernales uulgo sodales dicunt: & cōtubernalitate eleganter cyprianus appellat ipsam sodalitatē. M.  
thermi: nescio an hic sit. Mille thermus: ad quē aīaz ppterorē extant. M. Tullii epistola cōmendaticia:  
quibus eū laudat ab integritate: grauitate atq; clemētia: sed erat illi nō marci pnomē sed quinti. cēsare  
primo cōmētario belli ciuiliis meminit alterius thermi praetoris: qd ēēt Pōpeianus ex oppido tignio pflu-  
git cognito ciceronis aduentu: quē cēsare miserat cū quinq; cohortibus: milites in itinere a thermo di-  
scēsserūt: de quo Lucanus in secūdo: iusq; sui pulso iā pdidit umbria thermo. Ad accendendū: hoc ē euo-  
cādas naues accendere enim euocare ē: accēssere uero aliquē accusare significat: & ab arreo nascit: nāq; aliū  
accusare a maleficiis arere est: idē a cicerōe dictū est accēssit: maiestatis: id est accusat crimine lese ma-  
iestatis: existimat Priscianus arcesso idē significare quod accerso: diciq; ab arcio uerbo quod nūc accio di-  
cimus. Apud Nicomedē qui erat bithyniae rex amicus romāoz: qui olim raso capite fumpsit pileū & se  
romanoz libertū uocauit: sicuti meminit Plutarchus in libro de fortuna alexandri. Descendit: māsit cōmo-  
ratus est. Prostrata: pstrata: ad stuprū. Bithynia reperita: sunt auctores trāsisse ex europa populos noīe  
thynos: a quibus appellantur Bithyni & Bithynia quae regio est asiatia claudianus: thynitracēs arāt quae  
nunc Bithynia fertur. Exigēda: repetēda: exigere enim est debitum repetere: alias excludere.

M. AN. Expugnatū: praecibus uictū. Eū: cēsare. Optimatū partibus: nobiliū studiis: potentia: fa-

expugnatum tandem pclamasse: siue diuinitus: siue aliqua  
cōiectura uinceret: ac sibi haberet: dū mō scirent eū quē in  
columen tantopere cuperent: quandoq; optimatum par-  
tibus: quas secum simul defendissent: exitio fururum. Nā  
Cēsari multos Marios inesse.



### De prima Cēsaris militiā.

Tipēdia priā in Asia fecit. M. Thermi ptoris cōtu-  
bernio: a quo ad accendendū classē in Bithyniā mis-  
sus descendit apud Nicomedem nō sine rumore pstrata regi  
pudicitiae quē rumorē auxit itra paucos rursus dies repeti-  
ta Bithynia p cām exdigēz pecuniae quae debere cūdam

Optima-  
tes qui

Populares

Stipēdiū  
unde  
milites aerrarii  
Stipēdiū  
unde

Contuber-  
niū qd  
Decanus

Thermus

Accersere  
Arcessere

Bithynia  
unde  
Exigere  
quid



dioni opdmates: qui primū in ciuitate locū optinēt: uel q̄ opulētiōres sint: & in maiore cēfū: uel quod in primis oppreffis opitulari poffunt. Defendunt: aduerfus Marianos curati eēt. Multos marcos: multa cōfilia: & studia optimatibus inimica: q̄nta a Mario fuere. Lucanus. Multosq̄ ipedire uano ē Hānibal.

Marci Thermi: nō therini: ut qui dā habēt. Lucanus. Iuliusq̄ fui pulſo iā p̄didit umbrā thermo. Extrāt & Cicerōis epistolę pleręq̄ ad Thermū Afizę p̄p̄torē ad eū credo sub quo Cēſar p̄ia fecit ſtipēdia. Nec me fugit apud Tacitū therinū ſepius legi: ſed aut mēdoſe: aut certe alterius familię id nomē fuit. Con tubernio: domeſtico uictu: cōmuniq̄ habitatiōe: quaſi cōtabernio: unde cōtabernales dicti. Modestus Cēſaris in cōtabernia diuidit: quoḡ ſingula denos habent milites. Bithyniā ad Nicomedē. Bithyniā Regem. Eſt Bithynia Afizę regio thracio Boſphoro: & ponti oſtio ad occaſum obuerſa. Proſtrate ad ſtuprum ſubieclę. Rumorem: phamam. Exigendę pecunię: ab iſis qui eam debentē repetendę.

libertino clienti ſuo. Reliqua militiā ſecundiorē fama fuit: & a Thermo in expugnatione mitylenarum corona ciuica donatus eſt.

De ſecunda eius militiā & reditu ipſius ad urbem.



Eruiť & ſub ſeruilio Iſaurico i Ciciha: ſed breui tē pore. Nā ſyllę morte operta ſimul ſpe nouę diſſeſionis: quę per Marcum Lepidum mouebat Romam propere rediit: & Lepidi quidem ſocietate: quanq̄ magnis cōditionibus ſuitaretur: abſtinuit: cū ingenio eius diſſiſus: tum occāſione: quam minorem opinione offenderat.

cōſtituimus. Romulus cōditor urbis inſtituit patronos oīa p̄ cliētibus facere debere: q̄cuq̄ efficiūt p̄ filiis patres: cliētes autē cōuerſo patronis ſuis ad ſilię dorē pecuniā cōtribuerē. Nihilq̄ differebāt cliētū patronorūq̄ cōiunctiōes: a p̄p̄nquoq̄ neceſſitudinibus. magna laus erat nobiliti cliētes h̄re quāplurimos. Inde exiit illud plautinū in mēnechmis. cliētes ſibi uolūt eē multos: ab eodē clientela mulier elegit uocabulo nūcupat. In expeditiōe mitylenę ſcribit Liuius libro. lxxv. iij. mitylenas in aſia expugnatas diſtrictaq̄ fuiſſe: quę ſola urbes poſt deuictū mithridatē arma retinebat: eſt autē in inſula leiſbo iuxta metynā claua p̄tecto ex ſeptē ſapiētibus uno: & alceo poeta. Pluraliter mitylenas & ſingulariter mitylene p̄nūciāt ſcribit Diodorus in ſexto mitylenē macani ſiliā: urbi nomē id diſſe. Nō omiſerim hoc in loco qd uictuſus p̄didit in primo oppidū mitylenē magnificētē qd edificatū fuiſſe & elegātē: qd poſtū nō prudē terri q̄ ciuitate aulter cū ſat hoies egrotāt cū corus ruſſiūt: cū ſeptētrio reſtrui in ſalubritatē. Cēſar in huius urbis expugnatione meruit ciuicā coronā: quā ciuis ciui a quo ſeruatus eſt i plio teſtē uicē ſalutiſq̄ p̄cepit: data ea ſit frōde querna qm̄ uictus cibulq̄ antiq̄ſſimus ex quercu capi ſolitus ſit: ſit etiā ex ilice: q̄ & ipſa arbor glādiſera ē. Vnde Cecilius poeta comicus coronā ciuicā appellauit iligneā: hac corona Lucius gellius cēſuit donādū eē Ciceronē: qd eius opa eēt atrociffima catilinę cōiuratio: deſecta uindictaq̄. De hac ita ſcribit Plin. in. xvi. ſigna primo fuit: poſtea magis placuit ex cēſulo loui ſacra: ubiq̄ cuſtodito honore: grandis: additæ ſunt leges areclę ut. S. ciuis q̄ ſeruatus eēt fateatur: alias teſtes nihil p̄ſunt: ut ciuis fuerit: auxiliariis uero externis q̄uis rege ſeruato decus id nō dāt: accepta corona ciuica licet uti p̄peruo in ludis: induēt ſemp̄ aſſurgē etiā ab ſenatu in more eſt ſedēdi ius eſt in primo ſenatu. Vacatio munerū oſum ipſi patrici: & quo paterno daſt: Plutarchus in p̄blematis & in coriolano ideo exiſtimat hāc coronā dono dari ei: qui romanū ciuē ſeruafſet in plio: qm̄ loui ſacra quercus ſit in cuius tutela ſunt ciuitates: & q̄ ex quercu antiquis cibaria erāt glādes: & facile militi fructū quercus exhibebat. Meruit militauit merere enim dicimus ſtipēdiū gratia militare. Lucanus aere merēt paruū. M. Varro equo publico merēt: merere etiā ſignificat ſordidiſſimū quæſtū capere. Vnde meretrices & meritorii pueri dicti: interdū merere dicimus p̄ mereri: Plautus in caprius: uale a: q̄ ſalue & ſi aliter ut dicis meres p̄ mereris. Sub ſeruilio Iſaurico. ſeruiliū illū ſignat qui piratas deleuit: quo tēpore cepit iſaura p̄p̄hilię ciuitatē: de hoc itellē. Qui dius illo uerſus: africa uictorē de ſe uocat: alter iſaurū: aut cretū domitas teſtiſcat opes: hic ut teſtis eēt. Eu ſebius chronographus: publico ſunere romę elatus fuit. Quę per Marcū Lepidū. M. lepidus ſignat: qui inuito ſylla ſuffragrātē Pōſpeo conſulatu adeptus eſt: qui cū acta ſyllę iam deſuncti reſciderē tē taret bel lū excitauit: & a Quinto catulo collega ex Italia pulſus ē. De hoc Lucanus: ſternere p̄fecto: ut catulo iacu it lepidus: perit autē in ſardinia in quā ſugerat nō tā morbo q̄ merore: qd in litteras quādā incididerat: ex quibus ut inquit Plutarchus uxore cognouit adulterā. Mirū ē pariterq̄ ſcitu dignū: quod tradit Plinius in. xxxvi. qd nō fuit Romę pulchrior domus q̄ ipſius lepidi: ad eadē intra annos. xxxv. centeſimum locum nō obtinuit: adeo luxur cōcepit inualeſcere. Societate abſtinuit: noluit Cēſar lepidō ſe cōiungere offerēt Maria & mōres: & pollicitatiōibus ampliffimis inuitanti: cū uideret eius ingenii focors & minime circū

De clienti-  
bus.  
mit. ceto.

Mitylenę

ciuica co-  
rona

Merere qd

Seruilius  
iſauricus  
M. lepidus

specum:& quia occasiorem ex cuius momentis magna:plerunq; res agitantur: inuenerat minorem foret opinatus Cum idest partim.

M.AN. Libertino:ad ingenui differētiā dixit. Secūdiore:psperiore. A thermo: cuius ductu milita bat. Mitylenae:urbs in lesbo libera Mitylenae ut Plinius ait. Ciuiua corona:querna:& qua qui ciuem seruasset donari consuevit:sed alia de causa imperatoribus datur: postea dicitur. Meruit stipendia te: rit:militauit:unde emeriti:qui iam militia soluti sunt: quidam emereor & emeritum: a mereor libentius ducunt. Seruilio Isauricis ab isauris in elicia uictis Isaurici cognomen Romam reportauit. Ouidius. Alter isauras aut cretum domitas testificatum opes. Marcum Lepidum: consul post Syllae mortem in eius acta & uniuersae factionis opes temere inuectus armis a Lucatlio collega uictus in Sardiniam aufu: git:ubi distillationis morbo nō multo post perit:sunt qui dolore nimio affectum:quē de adulterio cōsi: gis rescississet consumptū dicāt. Magnis cōditionibus:magnis uictoriae pmiis. Ingenio eius uisō & incō stāti. Minore opinioe: oia minus q opiatas eēt ad discordiā & seditionē paratā. Offenderat:inuenerat.

PHI. Cōposita seditiōe ciuili: seditiōem significat: quā Romae excitauerat lepidus aduersus col legā Catulū. Cordolobellā pos tularuit. Duos eodē rēpore fuis se & praeonomie & noie & cogno mine dolobellas tradit Alciōs pecūdiās quosq; alterum Marcus scaurus & accusauit & dānauit: alterq; Caesar accusauit nec dāna uit.De quo nunc loquitrāquil lus hoc scitu dignū ē:quod uno &.xx. aetatis āno Caesar dolobel lam hunc accusauit oratione lu culenta:quā cum admiratiōe po steri legebant: auctor tacitus in dialogo de oratoribus: postula re uero significat accusare: i quo significatur crebriter accipit apd oratores:& ut scribit Vulpianus iuriscōsultus postulare ē desiderū suū uel amici sui in iure apud eū:qui iurisdicōni praest exponere:uel



Aeterum composita seditiōe ciuili Cornelīū Do lobellam cōsularem & triumphalem uirum repe tundaram postulauit: absolutuq; Rhodū secede re statuit:& ad declinandam inuidiam:& ut per ociū & re quiem Apollonio Moloni clarissimo tunc dicēdi magistro operam daret. Huc dum hyberais iam mēsisbus traiecit cir ca pharmacusam insulam a praedonibus captus est:manit q; apud eos non sine summa indignatiōe prope quadragin ta dies cū uno medico: & cubiculariis duobus. Nam comi tes seruolq; ceteros i initio statim ad expediēdas pecunias qbus redimeretur dimisit. Numeratis deinde quinquaginta talētis expositis in littore nō distulit: quia e uestigio classe deducta persequeretur abeuntes: ac redactos in potestātē

De duo bus dolo bellis

Postulare Accusatio reperundarum

locus de molone

Pharmacusae insulae Rhodus

Comes q

alterius desiderio cōtradicere: qui aut postulare phibeant libro tertio digesto: copiose traditū est. Re petūdag: praesides puiciag: accusari solēt repetūdage: qbus emperit pecunias: aut uasas: aut uestiaut frumeta:aut id genus alia:de qua re ita scribit iuriscōsultus libro. xlyiii. digesto: lex iulia re petūdage: pmet ad eas pecunias: quas qs in magistratu legatiōe uel alio officio ministerio ue accepit:& Paulo ista aprius ita scriptū ē: lege iulia repetūdage: tenēt: q cū aliq potestātē haberet pecuniā uel iudican dū uel nō iudicādū decernēdū ue accepit: dicimus aut repetūdage: & de repetūdis p duos tātmō casus Acilius glabrio legē primus tulit de pecuniis repetūdis: q Acilia dicta ē:quae ut inqt Cicero lex socialis ē & tota sociog: cā cōstituta. Absoluto. S. dolobella: fuit enim absolutus: quis ad dānationē peragēdā cō plures gratiae ciuitatis testimonia Caesar detulerint. Apollonio moloni: scribit Plutarchus Caesar cō discipulū fuisse Cicerōis sub apollonio molōe: q ut auctor ē Strabo alabādēsis quidē fuit sed rhodi uixit: & ideo rhodius nūcpatus. Cicero in bruto testat Apollonio molōi utpote oprimo dicēdi magistro reco quēdū se dedisse: sub quo cū Faunios parat pfectit facetoia qdā annominatiōe dixit idē Cicero cū rho di molis porius q molōi opam dedisse. Circa pharmacusam insulā: iuxta attlicā regiōem i salaminia ma ri duae sunt exiles insulae noie pharmacusae: in quae altera sepulchrū circes uisit: auctor Strabo in. ix. phar macusae insulae meminit nudo trū noie Pli. in. iiii. natu. histo. Rhodū secedere: rhodos insula ē in mari car pathio ut idicat Lucianianus uersus: Rhodos carpathiū i pelagus se inclinat aprū: soli siera est q puellae noie rhodae amore captus rhodū ab ea noiauit: ut refert Diodorus in. vi. Aug. rhodi pluisse ob felicitatē in sulae cecinit pidarus: ubi studia liberaliū artū & i primis oratoriae facultatis effluerūt. Vnde Cicero & Quinilius tria orato: genera fuisse. pdiderūt: atticū asianū & rhodiū: qd uelut mediū erat & ex attico asianog: cōmixtū: merito itaq; Caesar secessum elegit rhodiēsem utpote locū disciplinis igneuis faciēdoq; oratori accōmodatū: illic. n. multi memoratu digni extiterūt: circa philosophiā & oratoriā: paterius & itra tocles: & Andronicus. Rhodi qdē uixit Possidōius & sophistici rhodi exercuit: fuit tamē Apamiēsis ex sy ria: quēadmodū Apollonius molacus & molonā hi alabādēses fuere: pterea simias grāmaticus & Apollōi us q argonataia cōposuit alexādrini qdē fuere: rhodū tamē uocati sunt. A pdōbius captus: scribit Plu tarchus Caesarē captū fuisse a cilicibis piratis cū discederet a Nicomede bithyniae rege. Caro pdoulos di xit vnoκοπισ. i. diminutiue qū pusillo pdōes. Comites: appellatiōe cōstit eū accipe debēas q legē: su

ue liber: siue seruus: siue masculus: siue foemina sit: & ita cōtē labeo iuriscōsultus desinit: q̄ frequētādī cū iusq̄ cā ut sequerē desinatus fuerit. Inter comes uirg & pedagogi erūt: hoc tpe comes nomē ē dignitatis: qd̄ & usurpat amīus marcellinus: a quo largitionū comes dictus: q̄ ferat largitiōibz impatoriis. Ad expēdiēdas pecunias: quas S. milesti ei supeditauerūt ut redimeret. Talētis: talētū multiplex est nōq̄ talē nū atq̄ magnū octoginta tres habet libras: paruū uero sexaginta: auctor Priscianus: scribit seruus talētum apud romanos ēē. lux. librae. Varro aut talētū atticū ait taxari sexdecī sextercius: Plin. in. xxviii. Ex auctori tate Varrois tradit talētū aegyptiū pōdo. lxxx. patere. De talēto attico Lilius describēs foedus qd̄ cū antio cho & romāis iētū ē ita pōdit: talētū ne minus pōdo. lxxx. romāis pōderibus pēdat: erat aut talētū euboi cū: qd̄ q̄tuor milia ualebat denariog: romanog: erat p̄terea talētū rhodiū quigētog: denariū. Neapolita nū sex denariū: syracusanū triū denariū: rheninū uictorianē: aut uictorianus nūmus argenteus uictoriae no ta signatus: & ide nomē: hic aliud duobus casibus repetūdag: & repetundis ueteres plurimum uli sunt. Apollonio Molonio: cui cicero quoq̄ ut Plutarchus ait: opam dedit. Pharmaculam insulā: circa carpathū ast ea insula gunde & carpathū mare. Classe deducta: ex mileio: ut Plutarchus ait: portu i altū ducta.

De talento

Victorianus nūmus qui

M. AN. Cornelii Dolobellā: duo eodē tpe: ut Pedianus ait fuerūt Dolobellae: atq̄ ambo postulari: sed hūc Caesar accusauit: quē dānare non potuit: quanq̄ multi gratia populi: & testimoniā ut Plutarchus scribit ei derulsissent: alieq̄. M. Scaurus: q̄ ut dānare fecit. Cōsulare & triūphale: qui in nō mō cōsul fuerat: sed triūphū etiā egerat. Repetūdag: pecuniae: intellige quo noie pecuniae: & alia quibus diuitiae cōstant: cōtinent: sed ius nomē sit: siue aliud duobus casibus repetūdag: & repetundis ueteres plurimum uli sunt.

Apollonio Molonio: cui cicero quoq̄ ut Plutarchus ait: opam dedit. Pharmaculam insulā: circa carpathū ast ea insula gunde & carpathū mare. Classe deducta: ex mileio: ut Plutarchus ait: portu i altū ducta.

supplicio: quod illis saepe minatus iter iocum fuerat efficere: Vastante regiōes p̄ximas Michridate: ne desidere in di scrimine uideretur sociorum ab Rhodo: quo p̄tēderat trās sit in Asiam: auxiliūq̄ cōtractis: & praefecto regis pulcra expulso: tribunes ac dubias ciuitates retinuit in fide.

**T**ribunatū militū elus: & aliis gestis ipsius. Ribuarū militū: q̄ prius romā reuerio p̄ suffragia populi honor op̄rigit auctores restituendae tribū tiae p̄tāis: cuius uī syllā dimiuerat enixissime iuuuit. Lucio Cīnax uxoris fratri: & q̄ cū eo ciuili discordia Lepidū secuti

dicunt sociog: cū legiōes ex romāis cōstent: inde scribit Vegetius libro. ii. de re militari: auxiliares ex di uersis locis ueniūt: & legiōibus semp auxilia tanq̄ leuis armatura i legiōe iūgebant ut in his p̄liādī magis adminiculū eēt q̄ principale: inde apud historicos legionariū & auxiliariū discernim p̄dunt. Prouicia ex pulso: puiciā intelligit alia nō eā: quae tertia orbis pars significat: sed alterā quā agrippa determinauit ab oriēte armenia minore: ab occidentē phrygia: lycaonia: paphlā: a septentrionē puincia pōica a meridie mari paphlilio. Regiōes at lōge. Ab italia acquit bello puiciae dictae sunt a porto uel p̄cul uincēdo: ad q̄s p̄to res q̄ cū officio mittebant officia quoq̄ puiciae noiant: auctor donatus in cōmentario phormiōis: ait ege sippus romanos cū i ius suū uincēdo redigerēt: p̄cul positas regiōes: appellauisse puincias: a puincia puin ciales deriuat: quo antiquus noie oēs p̄ter italicos appellabant: qd̄ significare uidet Plin. libro episto lae. viii. sic scribēs: italicus as an puincialis: & columella caput facit lib. vi. Agricola tōis de cultura puicialiū uineae: cū alibi de cultura italicay scribat. Regis: mithridatis. Tribunatū militū: tribunog: militariū duo sūt ḡna: alii rursū dicti: q̄ i exercitu creati solēt. Alii sūt cōdicati: q̄ rōae cōdicis designat auctor Aescō uis. Tribū militaris officiū ē ut miles ueste nitidus a mis bñ munus: exercitatiois usū & discipula erudi rit: sicut docet Vegetius l. ii. de re militari: Vegio subscibit iuriscōsultus sic scribēs titulo de re militari: officiiū tribunog: ē milites i castris cōtinere: & ad exercitatioē p̄ducere q̄relas cōmilitonū audi re: ualitudinarios īp̄ficere: olī romae tribū militū cōsulari p̄tāe p̄misce ex patribus ac plebe creati sūt: de quoq̄ numero Varro & p̄tate nō pauca scribit Lilius lib. q̄rto & v. ab urbe cōdita: alii fuerūt tribuni ple bis alii i trib. arii dicti ab eo: qd̄ his attributa erat pecunia q̄ militi redderet. Igil Caesar creatus tri. miliū q̄ cōdicatus dicti fauore populari fuit auctores restituendae tribū tiae p̄tāis. Qui ac fuerit isti auctores ambi gis. Ego existimo itelligēdū eē peculiariter Pōpetiū q̄ ut scribit Plutar. apd̄ plebē erat fauorabilis: p̄terea q̄ tribunatū restituerat. Apprius i. ii. bello ciuili auctor ē Pōpetiū cū a curiōe tribuno senatus fuisset dis solutus ubi emeter poenituisse: q̄ tribū tiae p̄tāe a syllā iminuat atq̄ discēptā: denuo ipe i pristinū statū re digisset. Alconius pedianus: i fracta tribū tiae p̄tāe a syllā restituit a Cneo Pōpetio apparet lōge tamē differt tribunus plebis a tribūo militari. Qui honos m̄gatus. Reuerio. Caesari. Cuius uī syllā dimiuerat: scri bit Caesari i cōmētariis: syllā oibus rebus nudasse tribū tiae p̄tāe: cui trā itercessione liberā reliquit. Quin

a iiii

Auxilia

Prouinciae quae

Prouinciales

Tribū qui




tus Cicero sic inq[ui]t apud M. Tulliu[m] frat[er] lib. iiii. de legibus: quod ob re uelut h[ab]ere syll[am] p[ro]p[ri]a q[ui] tri-  
butis plebis sua lege iniuriar[um] faciend[arum] p[re]ter adement[em] auxilium ferend[um] reliquit. P[ro]p[ri]a q[ui] n[on] m[en]s rebus oi-  
bus sp[eci]alissimis sumisq[ue] effere laudibus: de tributu[m] p[re]ter taceo nec rep[re]hendere libet: nec laudare possu[m]  
uita tribuatus. De hac ead[em] re ita refert Liu. uolum. lxxx. iiii. syll[am] tribuor[um] plebis p[re]ter miuit. & o[mn]is ius  
legu[m] ferend[arum] ademit. Enixissime maximo ualidissime. Rogatioe plotia cofecit: lex plebsu[m] priuilegiu[m]  
rogatiois n[on]le cofecit. e. n. rogatio q[ui] caput & fons totius iuris popularis. n[on] rogare populu[m] e[st] agere cu[m] po-  
pulo: quare haec erat uerba solenia. Velitis ne iubeatis ne grites ut hoc illud fiat. Vnde rogatio q[ui] q[ui]  
da[m] interrogatio e[st] ide[m] trasquillus rogatioe plotia appellat leg[em] lata[m] a plotio tribuo plebis: p[er] que[m] Caesar ef-  
fecit ut hui[us] cu[m] Lepido fuerat i patriam redire impune possent. Gellius l. xii. no[m]i[n]e atticae: meminit oratio-  
nis q[ui] Caesar plotia negatione fualit: quis quodices gelliani ferme o[mn]es n[on] plotia rogatione ha beat sed plau-  
tia uer[um] cu[m] plocius dical & plaucius: plaucia rogatione legemus apud gelliu[m]: & ita cofueniet cu[m] tranquillo.

M. AN. Supplicio q[uo]d fuerat intermiatus Caesar eos i p[re]ter redactos prius iugulari iussit: mox p[er]gamit q[uo]d  
se facit p[er]miserat: cruci iugulatos affixit. Nutantes: istabiles: nec i fide masuras. Tributu[m] militu[m]: Pedu-  
nus duo aut tribunoq[ue] militu[m] fuisse g[ra]tia: unu[m] q[uo]d resulti diceret: quicq[ue] i exercitu creati soliti e[ss]ent: alteq[ue] co-  
mitatog[ue] q[ui] comitiis designaret: de quo n[un]c: sed hi cofulari p[re]ter creati sunt circa Venetani Senecioq[ue] belli  
cpa: iterdu[m] & p[er]cofularis: aut n[on] m[en]s diuersa p[re]ter data: quo fit ut tribuor[um] fales & p[er]cul italia habuiss[et] tra-  
diderit q[uo]d ut Tybeniu[m] Neron[em] q[ui] postea princeps fuit Rhodi: & M. Antioiu[m] q[ui] ab Anto. pio e[st] adoptatus to-  
ta italia p[er]cofulari ip[er]io tribunu[m] fuisse Capitolinus tradidit. Cuius uim: p[er]tem. Sylla diminuerat: tulle  
rat Sylla dictator leg[em] ut Appianus scribit: qua cautu[m] est: ne is qui tribunor[um] plebis fuisse: magistrat[us] aut  
amplius haberet. Liuus: o[mn]em ferendum legum uim tribunis scripsit ademptatam. Pedianus autem iu-  
dicandi. Auctores restituent[em] tribu. po. ro. Pompeius secundo suo cofulari: quem cum Crasso gessit  
tribunitiam p[re]teram populo restituit: cuius postea rei constat eum sub initium ciuiliu[m] belli p[er]uenisse.

PHI. Post nec cofulis. S. Lepi-  
di de quo supra dictu[m] est. Vxo-  
ris frater: erat hic frater cornelie  
uxoris Caesaris. Vn[de] merito Ce-  
sar elaborauit ut i urbem redire  
posset. Ciuili discordia q[ui] inter  
lepidu[m] & catulu[m] exorta est. Ad  
sertoriu[m] cofugerat. Sertorius id  
epis erat in hispania mariane fa-  
ctiois pugnator aduersus que[m]  
sylla multos misit impatores cu[m]  
exercitibus: historia sertorii noti-  
or e[st] q[ui] ut plurimu[m] fit explicanda.

Habuit cofione: Cofio signifi-  
cat locu[m] suggestu[m]: i quo uerba  
sunt. ite[rum] octu[m] populi assistentis: ite[rum] oratione[m] ip[s]am q[uo]d ad populu[m] dicit[ur]: auctor uerius flaccus: cuiusio graece  
XVII yopia nuncupat. hic cofione intelligit oratione[m] Caesaris habitam ad populu[m]. Qu[est]or: qu[est]ura  
primus erat honoris gradus apud roanos: & p[ro]ter qu[est]ori suo paretis loco e[st] oportebat: sicuti cicero in  
oratioe p[er] Plaurio & i uerrinis scripta uita: qu[est]ores at dicti sunt: a qu[est]endo: q[ui] cofgeret publicas pecunias  
& maleficia. Dubiu[m] e[st] Roulus ne an tullius hostilius qu[est]ores primos romae creauerit. Ex qu[est]oribus q[ui]  
da[m] p[er]icias forciab[ant] & ta patrici q[ui] plebei i differeret creab[ant]: de q[ui]bus multa iuriscofulti p[er]dideru[n]t: auctor  
est tacitus. xx. q[ui]stores olim fuisse creatos cu[m] stipendia ia e[ss]et italia: patrici qu[est]ores: annuus appellab[ant]:  
qui solebat creati ca[pi]toliu[m] q[ui]dage: tales hac tepe[re] sunt iudices maleficior[um] quos uocat. Ami-  
ti p[er]is foru[m]: mariu[m] uxor[em] un[de] de amitini cofobri[n]i dicti & q[ui] ex forore & fratre p[er]gan[is]. Laudauit e[st] more  
p[er] rostris: cu[m] e[ss]et uero camilli cratera aurea ad Apol[in]e delphicu[m] mitteda e[ss]et: cumq[ue] pua auri copia foret i  
urb[em]: tunc matrone romae iter se cofulantes oia corporis ornameta aurea cofulerunt: q[uo]d aug[ustinus] fuit pondo  
viii. talento. Ig[itu]r senatus referre uol[uit] his mulieribus honore decreuit: post morte[m] itaq[ue] p[er]uenis in fu-  
nere celebrado o[mn]i funebri habere: sicuti p[er] uinis habebat: auctor Plutar. i camillo: Plutarcho dissentit  
Luius q[ui] scribit i. V. ab urbe cofidit: q[uo]d cu[m] i publico deesset aur[um] e[st] quo summa pax mercedis gallis arc[em]  
roana[m] oppugnatis coficeret: ita matris fuisse collatu[m] p[er]terat: istitu[it] ut eage sicut uiuor[um] post morte[m]  
solenis laudatio e[ss]et. Pro rostris: romae ante curia hostilia i foro roani extructum suggestum adornauit  
ex rostris nauium antiarium: rostraq[ue] id teplu[m] appellauerunt: ex quo loco cofonari solebat: auctores Lui-  
us & M. Varro p[er] rostris dicit[ur] sicuti dixerunt uteres: p[er] cessu[m] i tribunali: p[er] testimio. Vbi hac p[er]icula po-  
nit: p[er] i alias signat ante ut: p[er] curia: p[er] mebus ante curia: ante meia: auctores festus Diomedes & Priscius  
utraq[ue] origie: materna & paterna. Amite meae luliae: uerba sunt Caesaris: q[ui]bus lulia amitam mari uxor[em]  
laudauit oratione funebri. Ab regibus: pp[er] an cum martium. Cum diis: pp[er] Venerem. Ab ancomario  
sunt martii reges: romae familia fuit martioq[ue] cognominati sunt reges: p[er]terea q[uo]d ab anco martio q[ui]to

post necem cofulis ad Sertorium cofugerant reditum i  
ciuitatem rogatione Plocia cofecit: habuitq[ue] & ipse super  
ipsa re contionem.

De qu[est]ura eius & aliis g[ra]tis p[er] eum.  
 Vestro luliam amitam uxor[em] Corneliam defun-  
ctas laudauit e[st] more pro rostris: sed i amitae qui-  
dem laudatioe de eius ac patris sui utraq[ue] origine sic refert.  
Amita meae luliae maternum genus ab regibus ortum pa-  
ternum cum diis immortalibus coniectum est. Nam ab  
Anco Martio sunt Martii reges quo nomine fuit mater

Rogatio  
quid

Contio q[uo]d

Qu[est]o-  
res

Patrici

Rostra q[uo]d

romanoꝝ rege erant oriūdi: inde aqua martia a noīe ūnti martii regis dicta ē: q̄ fuit unus ex hac familia cuius meminit. *Plin. in. xxxvi.* In hac gente fuit Marcius uates illustris cuius carmina citat *Liuius & Macrobius*. Fuit mater: *marcia* significat: quae fuit mater *iuliae* caesaris amita.

*M. AN.* Post necē cōsulū: *Lepidi*. i. quē in *Sardinia* defunctū diximus. Rogatōe lege plebiscito. *Plo*cia: *Clodii* & *Claudii* ueteres dixerunt sic *Plocii* & *Plaucii*: duos *Pedius* *Plaucioꝝ* meminit. *M. Plau*cii *Syllani* trib. pleb. & *P. Plaucii* ipse: q̄ in cōsulatu fuit *Milōis* cōpetitor: utriusq; hōꝝ: an alterius *Plaucii* rogatiōe *Caesar* *Corneliae* uxoris fratri & aliis exulibus reditū in urbē fecerit parū cōpertū habeo. Concio nē: orationē ad pplū: oratiōis ipsius *Gel.* meminit: oratiōe inq̄. *C. Caesaris*: q̄ *Plaucia* rogationem suā: *iulia* amata patris sui fororē: q̄. *C. Mario* nupit. E more: ueteri iūstituto: miror *Plutarchū* existimare nouo exēplo *Cornelia* a *Caesare* laudatā: q̄ si honor gradibus natu matris trī redderet: quū ipse in *Camillo* auctor sit: ob aurū a mulieribus i publicū collatū: parū decreto oībus datū: futo defunctae publice laudare. *Alcarnassicus Dionys.* antiquissimam orationē funebre apud Romanos eā existimat: quā *Publicola* cōsul in *Bruti* collegae funere habuisset. Quo noīe *Martia*: quia in *Martia* gente orta.

a *Venerē Iulii* cuius gētis familia ē nostra. Est ergo i gene re & sanctitas regum qui plurimum inter homines pollent & ceremonia deorum quorum ipsi potestate sunt reges. In *Corneliae* autem locum *Pompeiam* duxit quinti *Pompeii* filiam *Syllae* nepem: cum qua deinde diuortium fecit adulteratam opinatus a *Publio Clodio*: quem inter publicas ceremonias penetrasse: ad eā muliebri ueste tā cōstās fama erat ut senatus quāstionem de pollutis sacris decreuerit.

De gemitu eius apud statuum magni *Alexandri*: & de somnio ipsius: de matris concubitu.



q

Vastiori ulterior Hispania obuēnit: ubi cum mandato reipublicae iure dicendo

ueste mulieris *dephēsum* domi *Caii*. *Caes.* cū sacrificiū p pplō fieret: eūq; p māus seruiliae seruati & edu ctū: esse isigni i famia. Idē mox i alia epistola: credo inq̄ te audisse eū apud *Caesare* p pplō fieret sacrificiū uenisse eo muliebri idutū uestitu uerū idq; sacrificiū cū uirgines iustaurasent mentionē a q̄nto cornificio in senatu factū. hoc idē tradit *Seneca lib. xvi. epistolarū* ad *Luciliū*. preterea popularia facta sunt ut ait *labeo*: quae oēs ciues faciūt: nec certis familiis attributa sunt: ut fornacalia: parilia: laralia: Cerimoniae aut a carendo dictae: sicut religio a relinquēdo. Nā ut inq̄ *Massurius Sabinus* religiosum est qd pp sanctitatē aliquā remotū ac depositum a nobis est: uerbum a relinquēdo dictū. tanq̄ cerimoniae a carendo. *Valerius* autumat sacra cerimonias uocari a certibus etruscis: quia sacra romanoꝝ infracto reipublicae statu perin de ac florente coluerunt. Quoniā incidit. *P. Clodii* mentio: enarrandus est obiter locus ille ex epistola *Ciceronis* ad *lentulum*. Qui non pluris fecerat bonā deam q̄ trīs sorores. Quare enim & quidem anxie so-

*PHI.* A uenerē *iulii*: *Venus* ex *Anchisa* gēuit *Aeneā* patrem *iulii* ascania: quo gēs *iulia* deduci tur. In gē: amato *iuliae* mater no & paterno. Sanctitas regum: hoc refert ad ancū *marciū* regē romanoꝝ. Et cerimōia deorū hoc ad uenerē referendū ē. Pol lent: possunt: unde pollentia dea potētia colebat a romāis: cuius signū oī poidisse uestis ē *Li. lib.* unde q̄dragesimo. In hac sniam ait *Papinius*. Sub regibus oīs rei ra. Quoꝝ ipse i patre: huc sniae q̄drat illud oratiōis. regū timē doꝝ in p̄prios greges. reges i ip sos iperū est *iouis*. Quia *pōpei*

filii. meminit *Asco*. quiti *pōpei*: q̄ uidet fuisse frater pō peae uxoris *Caes.* cū. n. nepotē *syllae* ex filia fuisse refert: cuius neptis erat & ipa *pōpeia*. Inter publicas cerimonias notissimū ē quēdam modū. *p. Clodii*. *cicerōis* inimicus mu liebri palsteria: ueste occultatus pphanauit sacra bonae dex: a quoꝝ cōspectu sic oēs uiri ex ritu sumouebātur: ut picturae quoꝝ masculoꝝ aialii cōtegerent. *De phē* sus itaq; *Clodii*. i cubiculo puellae: q̄ ancilla erat *pōpetae* uxoris *Caesaris*: quā efflicti deperibat: accusatus fuit pol lutarū cerimoniarū: quē trī reatū euasit empto cōstupra toꝝ iudicio. auctores *Ci.* & *Seneca* publicas cerimonias intelligit sacra bonae dex. quoniā id sacrificiū p pplō fie ri dicebat de quo ita scribit *Ci.* in oratiōe de *aruspicio* respōsis. sacrificiū bonae dex: fit p uirgines uestales: fit p po. ro. fit i ea domo q̄ est in ipe rio: fit incredibili cerimonias. idē in epistolis ad *articiū* de hoc to to negocio sic refert *publiū* clo diū apī filiū te credo audisse cū

Popularia  
sacra  
Cerimōiae  
unde  
Enodatus  
locus  
Ciceronis.

let ab eruditis hystoria triū sorore: quas ita clodius polluit: sicut cerimonias bonæ deæ polluerat. ego ut p uirili pte foveā studia studioſoꝝ qd diligēter id ingrerē: repti clodiū habuisse triū sorores eaqꝝ oēs conſtupraſſe: qꝛū iunior noie clodia nupit lucullo. altera terrēna noiaua uxor fuit Marci regis. tertia nupit merello celeri: qd rans cognominata ex eo q qdā adoleſcens q e amabat p argēteis nūmis qdrates aereos imiſit in loculū puellæ q cū qdrantibus p pco cōcubitus illuſa fuiſſet: qdratus meruit cognome. Auſtor huius hystoriae ē Plutar. i uita ciceroſis: ſed nō ea q uulgo ipreſſa legiſ. illā. n. ſcripſit Leonar. aretinus ut cōditor nō ut iteꝛpꝛes. Quæſtionem: mō inſiſſionē: alias tormēta: apud rhetores dialeſicoſqꝝ alia res eſt qſtio. Pollutis: cōtaminatis uiolatis. Quæſtori ultior hispania obuenit: ex quæſtoribus ut ſcribit Vulpianus qdam ſolebant pūcias ſortiri: nō. n. oēs quæſtores pūcias ſortiebant. Cæſar ex his quæſtoribus unus fuit q pūcias ſortiuſ. cui hispania ultior obuenit hoc ē ſortio obigit: quæ teſte Plinio bethica eſt. ois. n. hispania in ultiorē: ceteriorqꝝ diuidit. Ceterior cadē taracoſis ad pyreneā uſqꝝ iuga pꝛendit ultior in duas p longitudinem pūcias diuidit: hoc eſt bethicam & luſitaniam.

M. AN. A uenere luſitab lulo Veneris nepote: Aeneæ filio: Vergi. luſi. a magno dimiſſum nomē lulo. In genere patris. ſ. & amitz meæ. Regū ſanctitas: inuiolabilis maietas. Et cerimonias: ad hystoria alluſit: niſi ad Venerē potius id referas: Dion. auſtor ē: orta iteꝛ luſiū Aſcani filiū: & Siluiū Aeneæ & luſitā genitū de regno altercatōe ita iteꝛ eos cōparatum: ut Siluius regnaret: lulo & poſteris: qdā ſacꝛoꝝ pꝛis cædere: q in ea gēte uſqꝝ ad ſua tꝛa mīſiſſet. Quinti Pōpei filii: Pedia. Quſus inqꝛ Pōpe. ſylar dictatoris ex filia nepos: qꝛe Pōpeia pꝛepis potius: niſi hūc fratrē accipias cuius pater eodē pꝛoie fuerit quod raro apud maiores uideo ſeruati. Inter pudicas cerimōias: publica ſacꝛoꝝ ſolēnia q in pōſticiſ maxime. domo celebrari ſolita ſcribit Plutar. qꝛe Cæſarē tū pōſtice fuiſſe accipias oportet: quū Clodius ad eius cōiū q mulebri habitu penetrauit: miror Appianū Calaphumiū p Pōpeū inſcripſiſſe: Sed adhuc magis mirū Luſiū: Metelli pontificis coniugē in ſacris bonæ deæ a Clodio adulteratū inſcripſiſſe: quū & uxore Cæſaris fuiſſe conſtet: ad quē ille. in opertū ueniſſet: nec Calphurniā: q quoad uixit Cæſar: in eius conubio pꝛanſit. Obuenit: forte obigit. Vltior hispania: Bethica: quæ ultior: auſtore Plinio dicta eſt.

PHI. Cōuentus: circūiret. In hoc loco cōuentus loca ſignificat: in qbus populi iuris dicendi cauſa a magiſtratibus iuridicis cōgregant: de qbus crebra ē mentio apud hystoricos: & ita ſi lud intelligendū eſt in. v. cōmentariū apud cæſarē his cōſectis rebus cōuentibusqꝝ poſtis in ceteriore galliā reuertit. In hoc eo dē ſignificatu accipit illud poetæ ſatyrici: nec p conuentus nec cuncta pet oppida curuiſ unguiſ ſire pꝛa nūmis raptura celo. ſcribit Pl. i. i. i. bethica fuiſe iuridicos cōuentus qꝛuor uidelicet gaditanū. cordubeniſem. aſtytitanū: hispalēn. Apud Herculis tēplum: gadibus tēplum fuit Herculis honoratū. in quo qdam colūnas illas eſſe exiſtimat: quæ Herculis colūnæ nūcupant. ſunt aut ære cubitoꝝ octo lōgitudine: & gades Herculi dicat: teſtat ēꝛ poeta in pꝛapetis illo uerſiculo. gades Herculis humidūqꝝ tibur: hoc Herculis tēplum de quo nūc loqꝛur tranquilluſ luculēſ uerſibus deſcribit ſiliūſ Italiciſ libro. iiii. punicoꝝ. de eodē ſcit Luſius ſcribes libros. xxi. hā nibal gadis pfectus Herculi uota exoluit nouiſ ſe obligat uotis: Philoſtratuſ lib. v. de apolloniū uita p. didit multa de tēplo herculis gaditanū. Gades aut inſula eſt extra colūnas herculeas: olim uno ſenſu qꝛqꝛe tū gaditanū cenſi ſunt in ordine equeſtri. cor. balbus oppidū gadibus cōdidit noie meapolim. gaditanū ortū dī ſunt a tyris. hīc Lucanus. tyris q gadibus hoſpes. Ingenuit Paulū diſſentit Plutarchus qui ſic ait. Cæſar in hispania cū ocium natuſ res quaſdā Alexandri pꝛictas plegeret ſecū dū cogitabundus dehinc illachrymaſſe tradiſ: cuius rei cām admiratūſ ſociis: nō ne iure dolendum arbitramini: quod huius ætatis Alexander tot gentes ſubdiſſet iperio: qua nullū adhuc ſclarum facinus ipſe geſſerim. Perteuſus ignauia: perteuſus participiū eſt ſine uerbi origie: ut autumat Seruius: & regit genitiuū ſicut ex illo Virgilianū maniſeſtum eſt: ſi nō perteuſum thalamū tedeꝛqꝝ fuiſſet. Regit etiā accuſatiuū ut ex hoc loco aperte dignoſciunt: cuius testimoniū citat Seruius: atqꝝ Aulus Gellius libro. i. noctium adicariū uſus eſt hoc uerbo pꝛedere tūqꝝ personali ſcribens uerbi eius designati pꝛædiſſet. Scipio Africanuſ pꝛiſum per. i. l. i. t. t. ram diciſ emiciſſe: cuius uerbiſ meminit Lucil. cū ait. Quo facietior uidet & ſeire pluſqꝝ ceteri pꝛiſum hoicem non perteuſum dicere ſerūt te. Qua Alex. deceſſit Alexander ānos tris & triginta natus: cum pꝛiſus ſubegiſſet oēs ferme orientales nationes: & inſtat fulminis cūda proſtrauiſſet oceanum quoqꝝ eremigaſſet. Seneca in primo ſuaſoriarum nō ineglanter inquit. Alexā. orbi magnus eſt: Alexandro orbis Anguſtus eſt.

Quæſtio  
quid

Diuiſio hi  
ſpaniæ

Cōuentus  
quid

Templum  
Herculis  
Gadibus

Gades ubi

Perteuſus

De alexan-  
dro

etenim sicut historiā cōditores pōiderunt cū anaxarchū philosophū audisset referentē innumerabiles ēē mūdōs:heu me inq̃t miserūq; ne uno qd̃ adhuc sum potitus:hic nimirū illud exiit.unus pelleo iuue ni nō fufficit orbis. Missionē cōtinuo effragitauit:re militari multa sunt gñā missionum:ē n.hōēsta q̃ emeritis stipēdiis ab ipatore idulget:ē causaria:q̃ pp ualitudies a laboribus militie soluit:unde causarii milites a Lūio dicit̃r & ignominiofaci:q̃ pp delictū sacramēto soluitur. auctores iurifcō. ff. de re mili. & i. nullo de his q̃ not. ita: i. hoc loco cēlare itelligimus missionē honellā flagitasse. Cōtinuo: stat. Cō fūsum sōnio: Plur. a trāglo dissentis tradit Cēlare ea nocte quā issequutus ē rubicōis transitus: hoc ui dicit sōnio: ut. S. p. get̃r matr̃ uidere: se pmississe ifando cōcubitu: qd̃ mater āt cōis oīum terra significat: sicuti Lūi. Pli. & Nāso notificat: merito itēptēs sōnioq; dixerūt eo sōnio portendi: q̃ cēlarē terrā ma trē sua uirtute subigeret: & orbi terrā dīaret. Cōiectores itēptēs sōnioq; atq; oīum cōiectores uocāf a cōiectura hoc ē directio: qdā rōnis ad ueritatē: uñ & status cōiecturalis dicit apud oratores: ut autor ē Quinti. i. iii. alio nōse tales sōniatores nūcupāf. De qbus ita i deuterōnōio scriptū ē: nō adfēs uerba sōniatores. De cōiectore sic igit Cī. desert ad cōiectore qdā sōnialē se oīū pēdere ex fascia lecti cubicularis. ue teres au. Apu. cōiecturā diuinitis gēus ē tradiderūt. Ho. i. i. ilia. rāfodia dicit pōdōm uocat cōiectore.

M. AN. Cōuētus: loca qbus i eiufdē Pliniū utar uerbis: plures ppli disceptabāt: q̃tuor i ea cōuētus ga ditanus: Aftifita: Cordubēlis: & hispālēfis. Gades: ifula ē extra terrā: Pli. gadibus extra orbē cōditis. Per telus ignauia fusi: fūz ignauie tedio affectus. Aetate: altero. fac. xxx. etatis āno. Orbē terrarū subegisset at Macedōes nō solū non orbē subegere: sed de aphrica nō cōtendere qd̃ ut Polybius ait: cōperūt: i. Eu ropā: uero ab Agria ad litrū: quota eius regiōis pte dīat: magnam Asiā partē intactā reliquisse eiufdem testimonio tradunt. Missionē decedendi facultatē. Coniectores: grati oīi pōdōm uocant.

terra: quæ omnium parens haberetur.

De gestis per eum in urbe.

**E**cce dēs ergo ante tempus colonias latinas de petē da ciuitate agitātēs adiit: & ad addendum aliquid cōcitatset: nisi cōsules conscripserat in Ciliciā legio nes paulisper ob id ipsam retinuisset: nec eo sectus maio ra mox in urbe molitus est.

De suspicionē cōiuratiōis eius cū Crasso & Sylla.

**I**gdē añ paucos dies q̃ ædilitatē iniret: uēit i suspī sionē cōspirasse cū Marco crasso cōsulari: Itē pub lio Sylla & L. Antro. post designationē cōsularis

ē Hierony. i. secūda cōtra ruffinū apologia parētēs militari uulgaricq; sermone cognatos & affines nōiari. Hieronymo astipulat Aclius lapridius sic scribens i alexādri fœueri ipatoris uitā: amicos & parētēs Alexā der si malos repicauit: puniuit: aut si uetus uel amicitia uel necessitudo nō fœuit puniri: dimisit a se dicēs his carior ē mihi respublica. Iulius quoq; capitolinus de Marco Anto. refert: q̃ adoptatus i aulicā domū oībus parētibus suis tantā reuerentiā quātā priuatus exhibuit. hic parētela sicut uulgo dicit̃r eodē usur pas ita scribēte. Cā eloquētiē dignū parētela sua putauit. Colonias latinas adiit. Duo gñā coloniarum fuerūt q̃ a pplō romano deductæ sunt: Nāq; aliæ latine: aliæ ciuiū romanorū dicebant: qd̃ significat Li. his uerbis ex libro ab urbe cōdita dunt: qd̃ q̃dragesimo. Illud agitabat uti colonia deduceret nec satis con stabat. utrū latinā an ciuiū romanorū deduci placeret bononia latina colonia: mustina & parma colonie romanorū ciuiū sunt deductæ: erat & aliud genus coloniarū: q̃les n. Pōpius Strabo Pōpeiū magni pater transpadanā colonias traxerat. nō. n. nouis colonis eas cōstituit sed ueteribus incolis manētibz ius de dit latī: ut possent habere ius qd̃ ceteræ latiz coloniz. i. ut petendi magistratus ciuitatē romanā adipisce rent: erant p̃terea coloniz qbus ius italicē dabat. erant & latinorū uterū: quæ & latī ueteris appellaturū quales in hispania multas fuisse refert Pli. Sensus est trāglo cēlarē utpote cupidū rerū nouarum inuisē ad colonias: quæ de petēda ciuitate agitabāt hoc est ut ciuitate romanā donarent & ciues romani fierent ob quā rem sæpe maximū tumultus excitati fuerunt: & ide origo socialis belli exorta credi: sicuti histori ē tradiderūt. Nec eo fecius. L. nec eo tardius nec ideo minus: Apuleius nec eo fecius approbabit̃rū mū ē firmitas aī met. Virg. Currit iter tutum nō fecius equore classis. uidet̃r aut̃ fecius a sero dictum ut autu mat̃r festus Pōpius: unde ait Accius in amphitruo. Si forte Paulo quā ueniām fecius. fecius uero significat aliter. Ob id ipsūm q̃. fœuerant nec a cēlare cōcitantē latinæ coloniz ad aliqd̃ noui molendum.

Edilitatē: edilitatū ueteres dixerat: quā nunc edilitatem uocant: de edilibz mox plura. L. Antonio. P. Sylla dānat̃s. Sylla & Antronū significat: quoq; alterum. L. cotta alterum. L. torquatus ambitus dānarant:

De missio nibus

De sōnio cēlaris se matri pmi scuisse Cōiectores:

Terra oīpa rens

parētēs aſſi nes dici

De colo niis

Secius

Edilitas

# CAESARIS DICTATORIS

autor Alcon. & meminit cicero in ea oratione q̄ inscribitur p. pu. syll. In qua et hoc quoq̄ cōmemorat: antoniuū hoiem audacē petulantē & libidinofum affīnē fuisse scelēri catilinæ cōtra repū. cōiurātis a quo crimine pu. syllā sei iūgere contēdit huiusce rei meminit & Salu. in catilina. nunc transgillus scribit cæsarē noua quadā coniuratione cōspirasse cum his duobus: & M. crasso illo opulentūmo.

M. A. N. Terra oium parens: Ouidius. Magna parēs terra ē. Colōias latias: coloniarū duplex rō: & n. ciues aliquo ad ihabitatū trāscripti colōia dicebat: q̄les fere erāt Romanog: colōie & quum m mētibus ueteribus scolis ius latiiur pedianus aitcis dabat: sic Pōpe. Strabo magni Pōpeti pater trāspadanā deduxit colonias: erat at ius latiiur idē auctor interpretat: nū aliud q̄ petēdi magistratus Romanā ciuitatē adīpisci: cui Strabōis auctoritas astipulat: latii iūgt ius habent: adeo ut q̄ edilitatis q̄sturaq̄ dignitatē romæ affecturi sunt: nemo aliū affīnē: sed qd sit qd de petēda ciuitate agitātē dixerit idubii uenire pōt: quī fere nil aliud sit dicere q̄ ciuitatē adepti eēt de q̄rēda ciuitate sollicitos eēt. Sed ex obscura historię latebra lux eliciēda ē: Appianus ē auctor: plures Italīe pp̄fos: socialis belli tēporibus: ciuitate dōato: Sed i suffragiogi latie: qd ille plane demonstrat a romāis deceptos: q̄ fraude aliqd pōt āfauēria nouæ dissensionis materia sit: idē illis ortat: ut sit sensus de petēda ciuitate. i. iure ciuitatis quod noīe nō refuerat adeptus Scio ego nō deesse q̄ aliter iterptati sint eē ius latii: quo q̄ p̄diti essent suffragiū tātum latie nō haberēt: sed ut ciuē petēdi magistratus ius nullū: de quo latie colōie: q̄ circa padū erat ea tēpēstate agitaret: Verum utriusq̄ res hēt. Trāgillus apte demonstrat aliud fuisse ciuitate dōari: aliud ius latii: nec tantū loco quo ait colōias latias de ciuitate adīpiscēda sollicitas fuisse: uerū i Augu. quē scribit nō multas urbes ius meritas i rep. allegatis latinitate. i. iure latii: uel ciuitate dōasse. Cōsules. L. cæsar credo: & C. figulus: aut. l. Tullius: & M. Lepidus: qbus cōsulisbus. ro. signa circa ciliaciā: & Syriā magni Pōpeti ductu uagabant. Secius segnius: Tardius. Aedilitatē: iniret & dilatatōis munus adiret. Venit i suspitionē: suspectus esse coepit.

Ambitus

PHI. Ambitus cōdēnatis: am bitus nomē ē criminis qd tñ uitiū ut iūgt Salu. pp̄ius uirtuti ē. Nā cui hōc artes desunt ille do lis cōtendit adīpisci honores ex petitos: uerū cū uirtute ambire oporteat nō langinōe: inde leges apd ro. cōstitutæ fuerūt: q̄ ābitū puniebāt: q̄lis lex calphurnia: q̄ calphurnius pīso de ābitu rolegat: ē ciceroniana quā cicero q̄ orationē p murena se lege ab se lata tñ ābitū puniuisse testat. Vege hac oīs lex ut iūgt elegēter modestius iuriscō. hodie cessat i ur be: q̄ ad curā principis magistratū creatio p̄ncip nō ad ppli fauorē. Dictaturā crassus inuade ret: apud ueterrimos autores Tū rū largiū dictatōrē primū & spuriū cassiū magistrū egū creatos iuenio: lex de dictatore creando

Dictatura  
que

lata iubet ut uir cōsularis creet. autor Liui. i. iij. Erat at dictatura sūmæ p̄cis magistratus. nāq̄ ut scribūt iuriscō. a dictatōribus nō erat ius puocādi qbus ēt āiaduersio capitis data ē. Dictaturā ultra sextū mēse retineri fas nō erat: Dictator ab eo dictus qd a cōsule dicebat: cuius dictō audiētes oēs eēnt: inde Fabi. il le maximus. cū a po. ro. creatus eēt dictator q̄ dictatōrē creare nō poterat: nō legitimus dictatōr fuit: sed p dictatōrē. legē qdā uetusta nephas erat dictatōri eḡtare: cuius rei ē Plutar. i Fabio: & q̄ sūma p̄cis erat dictatōris in pplm. i. quocq̄ magister ppli appellatus ē. autores Varro & Seneca: qd ēt memorat cicero. lib. iij. de finibus bonog: legius apd Diony. i. v. dictatōrū p̄tē fuisse q̄li qdā electā tyrānidē: qd a grecis i stitūtū romāi trāstulisse uidēt. nāq̄ apud grecos tales erāt elymnetæ q̄ erāt electi tyrāni q̄le elegerūt olī mytilenēi pithacū: cuius rei mētio quoq̄ fit ab Aristo. i. iij. politicog. Ipse magister eḡrū dicebat. dictatōri magister eḡrū sic iungebat: quō regibus tribunus celerū. Ad quoḡ similitudinē p̄fecti p̄torio a p̄ncipibus electi sūt: magister eḡrū secūda post dictatōrē dignitatē gerebat & ab ipso dictatōre eligebat: qd & apud iuriscō. l. i. ff. elegēter sūt & erudite p̄scriptū repies. prius magister eḡrū apd ro. fuit. Sp. cassius sub dictatōre. T. langio. De magistro eḡrū ita tradit Varro: magister eḡrū appellatus qd sūma p̄cis habet i egres & accēfos: & iuue. i. iūcti locauit dictatōrē & magistrū eḡrū illo uersu. Fūos eḡrū cū dictatōre magistrō: i quo illud āiadueret qd fūos legere debēs nō fumosos put uulgus semidoctū opinat. Cōsularis re stitueret: quo. l. fuerāt spoliati qñ ambitus cōdēnati fuerūt. M. Bibulus in edictis: edicta sunt & edilitia

Magister  
equitum

Annotatus



& p̄toria & cōsularia: fuit āt hic bibulus collega Cæsaris i ædilitate & cōsularatu. Caius curio pater: testi moniū curios patris iō citat: ad curios filii differētia: ad quē erat cicerōis epistolæ: hic curio pater litte rarū admodū nihil p̄scribit: sed usu quodā dōestico habebat luculētus orator: cū uerboge splēdore & uarie tate cōmēdaret. mēoria ita fuit nulla: ut oli totā cām iudicio oblitus sit. idē quo nihil turpius i scriptis obliuiscēbat. auctor. M. Tullius i bruto. Obliuiscē: adiuisse p̄sto fuisse i tpe. Cōspiratē. In hoc loco cōsp̄ rare accipit i mla p̄tem: cū cōsp̄rationē nō nūq̄ cū laude dici testent̄ erudit: Columella in. xiii. fed cōsp̄ rabat in cōe ab utroq̄: cicerō in oratiōe p̄ domo sua ad p̄sifices. Hāc nostrā inq̄t cōsp̄rationē i republi ca bñ gerēda certi hoies fidis fermōibus diremerūt. Plī. i epistolis: p̄inde cōsp̄rate cōsentite maioremq̄ alium ex meo sumite. Cū. Cn. p̄sone adoleſcēte: p̄sone illū significat: q̄ in cicerōis hispaniā q̄stor p̄ p̄to re missus: Et mox ab eḡtibus hispanis iter faciēs occisus est: q̄dam crediderūt occisum fuisse a p̄p̄ei cliē tibus p̄p̄oe nō inuito: cui iſestus erat inimicusq̄: quē ad p̄turbandā. remp̄b. ut scribit Salu. inopia atq̄ mali mores stimulant. Ob susp̄sione: urbanæ cōiurationis. P̄sō hic cū esset adoleſcens nobilis sumē audaciæ. Egeus factiosus una cū. L. Catilina atq̄ Antonio cōiurauit ad eadē senatus faciendam consu lesq̄ trucidandos in capitolio: quo pacto cōstituerant ut ipso cū exercitu ad obtinendas duas hispanias mitteret. auctores Salu. & Alconius. hāc in p̄sentia Suetonius urbanā cōiurationē significat. Cicerō i oratione quā dixit in toga candida: hunc. Cn. p̄sone appellat pugiunculū hispanien sem.

M. AN. Ambitus. uetiatē largitiōis & suffragioꝝ corruptellæ. Salu. L. Ant. & P. Sylla designati cōsules legibus ambibus interrogati poenas dederūt. P̄cipio āni: calēdis Ianuariis: unū ānus sumebat initiū. Tru cidatis quos placuī cēt. Crypsus. L. Cottē & L. Torquarū cōsules interficere eos statuisse ait: suppressisq̄ Crassū & Syllā mōibus a Catilina Anto. & P̄sone: ita cōsp̄ratū ut patrata cæde Catilina & Anto. fāsces in uaderēt: p̄sō cū exercitu ad op̄tinēdas Hisp̄a. mitteret. id Cice. i ea oratiōe quā cōtra Caius Anto. cōsp̄cator i senatu habuit: & Pedianus testant̄: ipse. Cæsār. Magister eq̄tū: ut didicatoris erat ius sūmū i pplin: ita i oēs milites: & accēssos magistri eq̄tū. Ad arbitriū s̄niam: uoluntatē iudiciū. Marcus Bibulus: q̄ ædi lis: cū cæsare fuit: & mox i cōsularu collega. Curio pater: dubiū nō in sit: q̄ postea Cæsariū iſus i lybia ad bagradā fluuiū peritcan eius pater. miror cur patrē dixerit si tres cōtinua seria oratores i curionum fa milia: ut Plī. ait extiterūt: nullūq̄ ob id facere potuerit dīscrimē. Cōsularu: quē cū Bibulo gessit. Aediles: qñ subaudi ædilis: cū Ci. Anto. & Sylla cōiurauit. Destinātū: decretū: cōstitutū. Nō obliſſe: diē diel munus nō adiuſſe: uel aut nō exequutū ēē. Marcus Aſō. Nafō: fuerit ne hic natio: an alius q̄ ab Anto. le pidio: & Augu. p̄scriptus ē: parū nobis adhuc cōstat. Prouicia Hisp̄a. crypsus: crasso admittēte cicerōnem ait Hisp̄a. illi datū: ut i ea q̄stor p̄ p̄toꝝ eēt. Foris ille p̄cul urbe. Cōſurgerēt una ad res nouas ſurgerēt.

per lambranos: & transpadanos: destitutum utriusq̄ consi lium morte Pisonis.  
De ædilitate eius & gestis in ea.  
a Edilis præter comitium ac forū basilicalis que etiam capitolium ornaui porticibus

PHI. Per ambrōs: ambrōs fuerūt gens qdā gallica: quos cū cībris theutidicisq̄ marius dele uit: ex quo tractū ē ut turpis uitæ hoies ābrones dicerēt i q̄bul dā exēplaribus iuenio ambūos: & significat ppli gallicæ narbo nēſis cōtate quos Plī. i q̄stro bel

Ambrōs

louacis cōiungit. Quidā lābranos legēdū ēē autumāt: pinde ac lābri fluminis æcolas lābranos appellet: ē aut lābrus fluiui i cīalpina gallia notus: quē padus auctore Plinio deferret i mare adriaticū. morte p̄sō nis: q̄ i Hisp̄a. occisus est: ut pauloante dictū. Aedilis p̄ter comitiū: duos antiquos ex plebe cōstituerūt magi stratus: q̄ ædiles appellati sūt ab eo qd̄ ædes sacras & priuatas p̄curaret. duæ fuerūt oli ædilitates altera plebeia altera patricia. Nā cū ab initio ex plebe tantūmō ædiles p̄crearent: p̄ senatus cōsultū patriciū obri nuert ut ædiles ex patribus duo crearet: q̄ abſolio eburno curules dīcti: scribit Diony. i sexto ædiles mi nistros fuisse tribunoꝝ: & poenæ tales: q̄les sūt apud græcos Agorāoni: quoꝝ mērio sit apud Plautū ita ſcribēt i captiuis. Mirū adeo ē nisi fecerūt hūc sibi ætoli agoranomū officiū ædiliū erat iter cætera ludo dos publicos exhibere: uſi cū i ſeptio ueneratū ita ſcribit: nūc ſū designatus ædilis: ſcio mihi ludos ſan ctissimos maxia cū cerimōia cæteri libero liberatq̄ faciēdos: mihi florā matrē ppli plebīſq̄ ro. ludos: cæ lebritate placidā: mihi ludos antiquissimos q̄ primi rōani sūt noiati maxia cū dignitate ac religiōe loui iu noni minueratq̄ ēē faciēdos: mihi ſacrari ædiū. p̄curationē mihi totā urbē tuēda ēē cōmissā: fuerūt p̄re rea alii ædiles q̄ frumētō p̄erat & a cerere cereales noiati: cuius rei testis ē Pōp̄o. ianū cōsultus. ſcribi plura. cæsare i ædilitate uſū ēē munificētia ſumptuoſa circa ſpectacula atq̄ cōiuiua: ex quo factus ē fauorabilis apud plebē. hoc idē nūc significat Trāq̄llus ſcribēs cæsare ædile exornasse cōiuiū & capitolii porticibus rēparatis: cū i foro ludi pplō darēt auctore Aſto. ſignis ac tabul p̄ictis uterbā ad ornādū ſoye atq̄ cōiuiū Plī. quoꝝ tradidit i. xxv. uarronē & murenā i ædilitate deportauisse romā ex lacedemō ſenū tediōniū pp̄ excellētē picturæ iſclufi liginis formis ad exornādū comiciū: ē āt cōiuiū locus i foro. p̄pe ſenarū quo coire eḡtibus rōanis & po. ro. licet ut inq̄t pedia. tradit uarro ab eo dictū qd̄ illic coībat cōtiis curiatis & litiū cū: ci. autor ē corē: quā actius nauis augur diſcidit una cū nouacula i cōiuiō deſoſa fuisse: ſuprac̄ p̄tural ip̄osinū. Basilicalis basilica p̄prie ſignat locū i quo negociatōis & cōſilia & iudicia exercebat: dicta

Lambrus  
fluiui  
De ædili  
busAgorano  
muscomiciū  
quidlocus lūne  
naliscōsp̄rare  
cōsp̄ratio  
Mors p̄sō  
nis

basilica: qñ regia græc. n. βασιλεία regia appellat. Debet. n. basilicæ adiunctæ esse foro: ut autor ē ut Arum architedus in qnto q tradit se lulie basilicæ faciendæ pfuisse. Cuius portioes & symetrias cōme morat basilica portia emylia iclytæ sunt mōumētis historicoꝝ: qd aut in basilicis iudicia pagerent iudicat Quinti. scribēs in. xii. trachali oratoris uocē cū in basilica iulā diceret auditā laudatq̃ fuisse ex q̃tu or tribunaliꝝ: & Plin. in epistolis ingt. Descenderā i basilicā iulā auditorus qbus p̃ima cōp̃edi natione respondere debebā: Idē alibi centumviralia iudicia redicat i basilica fieri solita iuriscōsulti titulo de uerboꝝ obligatiōibus: basilicæ publicis usibus accōmodatā eē demonstrat apud ecclesiasticos basilicæ dicūf facellanūminibus dicata. idē i decretis. Di. xlv. scriptū legitimus: qd ad episcopū p̃inet basilicarū consecratio: qñ alie rusticæ sūt alie urbanæ hie basilicās dicitus custodes basilicarū apd Augustinū & Orosiū alioꝝq̃ ecclesiasticos cōditores scriptū iuenio: q cū gothi urbē romā irrupissent illos ip̃imis iuiolatos se curoꝝq̃ esse sinebat in apostoloꝝ. basilicas cōsugerāt. In alio uero significat basilica edictio adiectionio: n. nōle dicit regis: siue regalis. Plautus i captiuis basilicas agito imperiosas hēt. Idē inepidico basili cō uocat uestimēti genus regiū: cū ait supparū submimō. ricā. basilicū. au t exoticū. ab eodem basilicus status i pseudulo: & basilicus uictus i p̃ia dicit qñ regius & excellēs. Itē basilica facinora p̃ regia. Itē basilicæ aduerbiū usurpā q̃ significat regulariter & excellēter i perā. basilicæ agito eleuteria. Plinius genus nuuam qd optimū est & quasi regiū uocari ait basilicon a celfo emplastrū ab excellentia basilicon dictū.

M. AN. Per labranos sic legit qd qbus facile accedo. i. p̃ libri actolas: ē. n. is Calsipinæ gallicæ fluitus ex eupoli lacu fluēs & qd magis credā: cōstruo trāspadāos subiecit: ut appeat de iis colōiis itelligere: quas de ciuitate agitates: Cæsar hispāia decedēs nō multo antea adierat: alii ambranos hñt: qd nullo mō p̃bo. Morte p̃fios: q ab hispāis eq̃nibus: quos i exercitu ducebāt iter facies occisus ē. Præter comitiū ac forū: q̃s duo i primis loca ab ædilibus spectaculoꝝ diebus ornari cōsueuerūt ita uigna & statue ad iellū: qmā ediliū cura & puicia qñq̃ deportarent. Pl. & Pedius sūt auctores: Comitiū a coeūdo dictū satis con stat: qñ comitio: qd q̃a eo Sabini & Romiā ad faciendā iter se pacē cōiuiissent dictū autumnāliū qd fustica forq̃: cā huc ro. tribus coiret: locus fuit iter palatiū: & capitolū ro. foro cōstignū. Basilicas: regius i τὸ βασιλικὸν Παλλίε belligeri sublimis figia pau. erāt basilicæ magnificæ & sūtuoſa ædificia: q̃l fuit basilica pauli: basilica Luci: & Cæs: sed hæg: neutra tūc erat: uēq̃: sigs basilicæ formā requir. lāpidiū audiāt. basilicā iqt iter capū mar. & septa agripiana iñtuerat: i lato pedū. c. i lōgo mille: ita ut tota colūnis p̃deret.

PH. I. Ad tps extructis: tp̃arias significat: quæ tādū durat erāt donec spectacula pagerent olim scaurus i edilitate fecit theatrū tēporariū. Rerū copia: permētū. S. ad apparatus edilitatis ut sunt signa tabulæ pictæ & id genus alia. Ludosq̃: scenicos theatricosq̃. De gladiatorio ludo mox loquet̃. Et cū collega & separatim edidit. collega i edilitate lulū Cæsaris significat bibulus: q̃ eiusdē quoq̃ fuit collega i cōsulari. Euenisse sibi qd polluci.

ci. romæ i foro erat ædes castoris & pollucis: q̃ ædes castoris tantūmō uel castoy sine ulla pollucis noīatiōe dicebat: de q̃ ita ait Liuius in. ii. Dictator ædē castoris nouisse fert̃ & Plin. in. x. ingt supra ædē castoy gentius pullus i oppositā fustrinā deuolauit. sensus ē trāquilli bibulū collegā Cæsaris i edilitate nullā grātiā cōspicē apud po. ro. earū ipenaru: quas i exhibēdis spectaculis una cū Cæsare fecerat cū solus Cæsar fauore popularē p̃mereret. Ideoq̃ dicebat bibulus sibi euenisse id qd polluci: nā cū tēplū esset sacratum rōæ Castori & polluci unius trī castoris dicebat. Ita liberalitas noīe Cæsaris & bibuli & pplo exhibita soli Cæsari ascribebat̃. & qñ i dicimus i mētiōe: ædis castoy enarrandus ē obiter carulianus ille uersus ab itēptibus parū diligētē p̃sitarus. a pileatis nona fratibus pila. hoc. n. uersu haud dubie carulianus significare uoluit tabernā illā silacē de q̃ scribit fuisse in foro & nono i ordine loco excollocatā a tēplo castoris & pollucis: quos fratres pileatos uocat ex eo: q̃ pilea castori & polluci dederūt antiquæ q̃ lacones fuerūt: qbus pileatis militare mos fuit. æ aut elegātia dixit tabernā esse nonā a pileatis: fratibus hoc ē a tēplo castorū: quā Plautus in pseudulo ait septimas eē ædes a porta: ubi ille habitare ieno. ædē uero castoris fuisse i foro testes sunt Plutarchus & Diony. qd & tranquillū hoc in loco aptissime oīdēt. Vñ cicero in tertiā uerrinarū tradit tēplum castoris positū fuisse i oculis quotidianoy aspectu po. romani circa foy: aut tabernas edificari solitas cē nullus ignorat. hic Quintilianus ait in sexto. tabernæ aut erāt circa foy. Gladiatoy munus. Cæsar edilis autore Plutarcho. xx. ccc. gladiatoy parā exhibuit in spectaculo qd munus dicit̃ gladiatoy: Nāq̃ id genus oblectamēta antiqui munera noīauerunt p̃pterea quod populus talī spectaculo pennde ac munere quodam capiebatur: scribit Laetantius libro sexto primus uocationes satū

Basilica  
quid  
Basilicū  
quid

Ædes ca  
storis

Enarratus  
carulli lo  
cus

mo attribuas fuisse: quæ uocantur munera. A munere dicitur munerarius exhibitor spectaculi: inde legitimus frequenter apud historicos lanistas uendidisse gladiatores munerariis apud cyprianum in epistolis: locus medofus est. ubi p munerarios ipseffum est numerarios. Idem gladiatori uoluptatē in primis execrat & epistola ad donatū: cuius uerba subiecti: q sunt hæc paraf gladiatorius ludus: ut libidine crudeliū luminum sanguis oblectet: hō occidit in hois uoluptatē: & ut q possit occidere pitia ē usus & ars ē solus nō trm ge rit sed docet: merito iustinianus ipator li. xi. phibet gladiatoria spectacula tāq cruenta pberi: de quoq ori gine & cā iulius capitolinus hæc mētorat: multi dicūt apud ueteres hæc deuotionē cōtra hostes facta ut ci uis sanguie litato spē pugnarū fortunā satiarēt. Alii hoc lris tradūt qd uenifimilis credo ituros ad bellū romanos debuissē pugnas uidere: & uulnera: & ferrū: & nudos iter se cōeūtes: ne in bello armatos hostes timeret. aut uulnera & sanguine phorrescerēt. hic mos trachus ut: ut ipatores ad bellū pficiscētes munus darēt gladiatorū. Familia cōparata: cū plures seruos a pluribus lanistis ad exercēdā gladiaturā cōpaffer nāq appellatōe familie seruos itelligimus sicuti apud iuriscōsultos plibus i locis declaraf: apud quos ur bana familia & rustica si loco sed gñe distinguif: & i titulo de publicanis sic scriptū ē. familie trm appella tōe seruile familiā cōtineri sciēdū ē i alio significatu familie i liberis hoibus credo ituros ad bellū rō & ualerio: nūcupatē. famuli origo ab ois pps descendit apud quos seruos famuli noiatue. unde & familia uocata & famulicū sicut a satellite satellitium dictum. hic familia gladiatoria significatur.

M. AN. Ad tps: in pscntē spectaculo: usū. In qbus porticibus. Abudatē rerū copia: signoz: imaginū statuaz: & rerū ad ornātū qstiaz: multitudo supante. Venatōes: qbus feraz i theatro edificebaf. Quod & pollici: postq ad regulū lacū pspere aduersus latos posthumis dictator pugnauit Castori & polluci i ea pte fuori quo circa iuturne lacū duo iuuenes: q uictoriā nūciarūt equoq: sudorē abstergere cōspēcti sunt: ædes erecta ē: Plutar. Vale. & Diony. sūt auctores: ueq: sic accidit: ut trn castoris ædes sit dicta Mar. uicini castora canz: Trāsibis uestz. Plī. Ante ædē castoz: fuit Marti. Tremilii eqstria togata. Munificētiā mūificētissimos ludos. Vnius cæsa. dici: qñ ab uno cæsare exhibitos uulgo pdicant. Gladiatoz: munus spectaculū. Iu. mūera nūc ædūt: & alibi Cuius mūere recta misit. Fālia: multi sub uno iſtituebaf lanista ad gladiaturā: q nuerus familia dicebaf: sed liberi quoq: sub hoc noie cōplectūt: uñ paterfamilias dictus & phoz: familie: seruoq: tamē pprū ē: famel. n. unde famulus: & familia: oſca lingua. seruos olim dictus.

comparata inimicos exterruiffet: cautum ē de numero gladiatorum: quo ne maiorem cuiq habere Romæ liceret.

De gestis per eum in urbe.



Oncliato populi fauore tentauit p partem tribu norū ut sibi ægyptus prouincia plebifcito daref: nactus extraordinariū impiū occasionem: quod ale xādrini regē suū lociūq: atq: amicū a senatu appellatū expulerāt: relq: uulgo improbabaf: nec optinuit aduersante optimatū factioe: quoz: auctoritarem ut quibus posset modis inuicem diminueret. Trophæa Caii Maii de iugur tha: deq: cibris: atq: theuronis oli a Sylla disiecta restituit:

tribunos. tribunos plebis itelligit: q ab eo dicti sunt qd i tres partes populus diuisus erat: & ex singulis singuli creabant: uel qre tribuū suffragio creabant. mox collegiū tribunoz: ad decē usq: nūro pcessit si cuti docet Cicero li. ii. de legibus. Ita scribēs. tribuni decē sūto sanctiq: sunt. lex tamē de tribunis crean dis nūq: ut ait liuius numez pfinet. Sanciens trīmodo ut essent tribuni plebis. scitu dignū ē quod pote stas tribunitia magis erat ad ipediendū quā ad agēdum. Plebifcito daref. scita plebis appellaf: ea: quæ plebs suo suffragio sine ptribus iussu plebeo magistratu rogatē ut puta tribuno. Quod Alexandrini regē expulerant. historia hæc ē. Ptolemæus cognomento auletes ægypti rex cleopatra pater cum flagitiis plu ribus cēt maculosus ciectus ē regno ab Alexandrinis: quē romā pfectū pōpulus suscepit senatuq: cōmēda uit: ac de reduciōe eius i regnū diu uarietq: aditanti: tādē a gabinio reductus ē: auctores strabo & diō. De hac re multa i epistolis cicerois plegunt. Igit Cæsar cū cēt apud populū fauorabilis tētauit ut sibi daref p plebifcitu ægyptus. puicia extraordinaria: sed optinere nō potuit aduersantibus optimatibus. Relq: i probabaf: qd. S. Ptolemæus rex ab alexādrinis cēt expulſus: q a senatu romano fortius atq: amicus fuerat appellatus q res paucis cōtignere solebat & p magnis hoim officiis tribui cōſueuerat: sicuti docet Cæsar i cōmētariis. Factio: factio oli & factioſus hōesta uocabula erāt. Vñ factioſe iſtioniū & bdrigariū antiq tus dicebaf: nūc noie factioſis sedinio noiaf: & factioſos itelligimus seditioſos autor fessius: i hac iſtiam ait Salu. i iugurtha. Inter bonos amicitia: iter malos factio ē: cū subſcribit tertullianus i apologetico his uer-

Munerari-  
us qui

origo gla-  
diatorum

Familia qd

factio et lex

Tribui un

Scita ple-  
bis

Prole. ex  
pulsus  
Factio qd



**Trophæa**

bis: cū pbi cū boni cōgregant nō ē factio dicēda: sed curia. Augustinus iniustoge optimatiū cōsensū dicit, eē factionē. in hoc loco factionē optimatiū itelligimus partē nobilioze: sicuti gallias ī duas factiōes olim diuisa fuit: quarū alterius pncipatū tenebāt hedui alterius aruerni. Audite quæso oraculū Itianū & īsigni te pectoribus de pncie factionū: factiōes inq̃r fuere erūtq̃ pluribus pplis maiori extio q̃ bella q̃ fames q̃ morbi. Trophæa. C. Marii trophæa appellamus hostiū fugatoge ī stipitibus fixa: quæ nō fugebant nisi ī locis eminētionibus ut inq̃r seruius. Inde legimus apud pliniū pōpū magnū statuisse trophæa ī pyreneo hispania ī deditior ē redacta crebriter leges apud thucidyde quēadmodū greci uictōres ī bello trophæa statuebāt ex hostibus deuictis: trophæa quoq̃ ī urbibus ponebant ī arcubus triūphalibus exedificans: q̃ aut spolia ī trophæo figeret luculētē docet Virg. in. xi. his uersibus: Mezentii ducis exuias tibi magnē trophæū Bellipotēs aprat rotatēs sanguie cristas. Telas trūca uiri & bis flex thoracis petiū pssolūq̃ hor eis chelydū ex ære sinistræ subligat: atq̃ ensem collo suspēdit ebumū. Caius marius ex deuictis cymbris atq̃ iugurtha romæ statuerat trophæa: q̃ scribit Pluta. īsculptis litteris idicabant. hæc olim dissecerat sylla utpote mariæ factiōis oppōr cōtra istitūtū uetus: quo ut iqt uictuuius nefas erat dēdicata trophæa accerrio pugnatore trophæoge spolia uetustate cōsūpta nefas erat resarcire aut rescire: & ut ait Plutar. p̃ quæstionibus. Nō magnopē pbari sūt illi q̃ primū apud grecos aenēū aut lapideū trophæū statuerūt: ac trophæa ī ptate iouis: hæc uero cū triba trophæa nō solū restituit Cæsar: sed et mari statuas noctu erexit ī capitolio: ex quo factū est: ut mariani Cæsare laudibus extollerēt tūq̃ solū mari necessitudie dignū. Cymbri aut & theutonī quos debellauit marius populi fuere germaniæ q̃ relicto gēitali solo cum gallias atq̃ italīā inuadissent sedes a fenatu ro. petierūt: a quo repulsi armis petere construxerūt qd̃ p̃ibus ipetrā re nequerāt: adhū erat ut iqt florus de R. o. ppli iperio: nisi marius illo seculo cōtigisset: a quo primū apd̃ aquas festas mox ppe atheism debellati & intentionē redacti sunt: relege quæ a nobis affatim explicatas sunt in secūdo Propertii cōmentario super eo uersu. Cymbronūq̃ minas & bene facta mari.

M. AN. Cōparata: quæ sita. Inimicos: hōes aduersæ factiōis eos itellige: q̃bus: cæsaris successus semper suspēdissimi fuere. Cautū: ante ludog: dies lege p̃sum. Per p̃tē tribunog: rogatiōe tribunitia: siue lē p̃ oēs forte nō poterat. Aegyptus puincia: ur ī ægyptū mitteret. Plebiscito: rogatiōe tribunitia: siue lē gerere apud ueteres iubere fuit: uñ plebiscita q̃si plebis iussa. Extraordinariū iperit: extra fortē decernē dī. Alexandrinū: Alexandriā in ægypto macedonū rex. Alexander cē: ur Pl. ait: Dinocrate architecto cē ī macedonice claudis effigie metante cōdidit. Regē suū: Prole. cognomento aulētē: q̃ p̃ter alia flagitiā choraulā exercuit hunc Alexandrinū ob uitæ obsecanitatē: ur Strabo tradidit exegerūt: de eius reduciōe multa Plutar. in catone: sed plura oīno Cicero ad lentulū. Scio ego p̃tē hunc & alios regū alexandrinis etēctos: sed tēpog: nō efficit: ut de aulētē credamus. Optimatiū factiōe: hi sunt: quos supra inimicos appellauit. Trophæa: cū triba uictōrie monumēta. sunt. n. trophæa spolia hostibus adēpta: deo dicata: Virgilius. Mezentii ducis exuias tibi magnē trophæum: talia fuere cūmbica trophæa. C. Marii ī urbe: de q̃bus nunc Tranq̃lbus talia: & Pompeii: Crispus deuictis hispanis trophæa ī pyrenēis iugis cōstituit: ex quo more trophæa in urbibus figunt: in arcubus ex ædificatis. Restituit: repositū: priore loco statuit.

PHI. In exercenda de ficiariis quæstio: ficiarios dicimus: p̃prie eos: q̃ sica hōiem occiderint: est ar sica breuior gladius p̃ abusu nē: ut iqt gentilianus: ficiarios oēs ēt uocamus: q̃ cedē telo quocūq̃ cōmiserint milites romani te ste iosepho ex utroq̃ latere ficas ferebāt: sicuti lōgiorem. Ex dextro breuiorē. Exterci q̃stio dicē: q̃n ueritas criminis explorat p̃ tormenta: a q̃bus tñ nō incipiendū ēē diuus augustus cōstituit: q̃m q̃stioi fides nō semp habēda est: cū sit res fragilis & periculosa: & quæ ueritatē subinde fallat. Vulpianus Auctor titulo de quæstionibus. Sensus ē tranq̃li Cæsare dū exercet quæstionē de ficiariis: ut syllanos infē claret eos habuisse quog̃ ī numero ficiariog: q̃ accipissent pecuniā ob reportata capita marianoze p̃scrip̃toze: quis tales experient p̃ leges cornelias: quas. S. tulerat Cor. Sylla de ficiariis & ueneficiis. Vñ adhuc extat titulus apud iuriscōsultos ad legē cor. de ficiariis & ueneficiis: q̃ lege cornelia ē pena ficiariis cōstituta īsulæ deportatio & oīum bonog̃ adēptio. Ob relata ciuiū capita: sylla cū marianoze p̃scrip̃tiōē fecisset mortē pro pena cōstituit illi: q̃ p̃scrip̃tū seruasset. nō fratrē nō filium nō parētes excepit. Duo uero talenta p̃ mercede illi cōstituit: qui p̃scrip̃tū hōiem necasset: seu dñm seruus: seu parenē filius intere misisset. p̃terea qd̃ oīum iniustissimū existimatur est p̃scrip̃toze filios hōiem priuauit & illoze bona publicauit: hinc passim funbūda ferebat licētia iuguladi: & ut inq̃r Lucanus. Colla ducū pilo trepidā gestata p̃ urbē & medio cōgesta foro: & ut auctor est Iulius firmicus i. i. matheos. In lacu feruilio multog̃ spararum capita sedis ceruicibus pepēdunt. Subornauit ēt q̃ Caio rabirio: historia talis est. apuleis saturnæ

atq̃ in exercenda de ficiariis quæstione: eos quoq̃ ficiarios numero habuit: qui proscriptiōe ob relata ciuiū Romanorum capita pecunias ex aerario acceperant: q̃q̃ ex p̃ptos corneliis legibus.



De eodem. Vbornauit etiam qui. CA. Rabirio perduellio

Quæstioi nō semp si des

Pœna ficiariorum

Proscripti a sylla

Historia faturni

nus. tri. ple. seditiosus græchanas leges asserere contendit: adeo ut senatum quoq; cogeret in uerba iurare: cū aqua & igni abnuentibus interdicti urum seminaretur: unus extrit metellus qui exulare maluit q̄ iurare. hic tertius tribunus ple. reſectus cū tā triēniū inſolēter dominareſ eo neſcīa pgreſſus eſt: ut Caiū me- mīū in cāpo martio necidū curaret qd ſatellitē ſuū noīe Glauriā conſulē facere molliſ: & in eo tumultu ipſe a ſuis ſtellitibus rex ſuit appellatus: tū factū ē ſenatuscōſultū: ut Caius marius: & L. Valerius cōſules operā darēt: neq; detrimētī reſ. pu. caperet. Itaq; cū cūcta nobilitas Arma cōpiſſet: ſaturninus capitolīū inuaſit: q cū Caius marius ſitulus pēdiſſet: qbus aq; ſuppeditabat ſedibus capitolinis: ab arce digreſſus in dedicationē accipitur: uerum deditis ſides minime ſeruata eſt: nā glauriā fraſta cerui: ipſe uero ſaturninus in curia ſuſtibus ſaxiſq; coopertus: in ipſa quoque morte laceratur: quem ſeruus quinti crotonis nomine ſæua ſertur interemiſſe: caput ſaturnini Caius rabius ſenator per conuiuiū i ludibriū circumtulit: quem po- ſtea accuſatū a Tito lbienio tāq; ſaturnini tribuni plebis ſacroſancti interfecit. Qy. hortēſius & M. Cice- ro defendunt: extat marci Tullii oratio. p. Caio rabirio pduellionis reo. nūc tranquillus ſignificat a Cæ- ſare ſubornatum fuiſſe Titū lbienum: q argueret occiſum eē a Caio rabirio. Lu. ſaturninum. Diē diceret. Diem dicere eſt accuſare: nā qui accuſat diem reo denunciat: quo ad cām dicendam præſto ſit.

MAN. De ſicariis: pculſionibus: ſica dictis. Ob relata: ciuiū capita: Sylla duo talēta pſcriptoꝝ ciuiū pculſionibus mercedis noīe. poſuit. Cornelis legibus: Cornelis leges plures omnino fuere a Cornelio tri- bunō plebis lata: p quo Ciceronis elegās extat oratio: ſ inter alias: quas ad populū tulit leges: capite uno cauit: neq; legibus in ſenatu ſolueret: niſi. cc. aſſuiſſent ſenatores: quū antea uel pauciſſimi p ambitionē id facilitate cōſueſcent: de hac lege uidetur mihi nō ſentire Trāquillus: ut q̄ frequētī ſenatu decretū eēt: ne p ſicariis haberent: qui pſcriptoꝝ capita rettuliſſent: Cæſar tamē ut eius ordinis auctoritatē labefacta- ret in ſicariotum numero aduerſus cornelias leges in exercenda quæſtione habuit: legibus autē dixit: quia altero capite: id quoq; ſed diuerſa ratione & euentu Cornelius tentarat. Subornatus inſtruxit.

PHI. Perduellioſi: perduellioſi dicitur eſſe ſeſe maiestatis de quo ita ſcribit Vulpius iuriſcōſultus: q pdu- ellioſi reus ē hoſtili aio aduerſus rē. pub. uel principē aiatus eſt primus apud romāos Oratius ob ſororē i- terfectā pduellioſi reus factus ē dei abſolutus. docet Liu. in prio qd decēuiri oratiū pduellionē iudicaue- rint. Nā & pduellio dicit uidet ipſe reus: q crimē cōmiſit pduellionis: antiquus. n. pduellē dicebat: quē nunc dicūt hoſtē: & tūc hoſtis ſignificabat pegrinū: q ſuis legibus uteret. Sorte iudex ductus: Docet Afconius in interpretatione uerrinæ: quomō apud priſcos ſorticio iudiciū fiebat: quoq; noia tabulis ſculpta in urnā cōiiciebant: & ita ſorte educēba- tur. In reū: rabirū. Ad popu- lū puocāti. S. rabirio: tullus hoſti- lius tertius rex inſtituit ut reus p- duellionis a decēuiri ad popu- lū puocare poſſet. Vnde Orati- us ſororicida apd Liuiū inq; p- uoco ad populū priſcā hāc cōſue- tudinē a rabirio fuiſſe ſeruata nūc idicat tranquillus: puocare au- tē ad populū nihil aliud eſt q̄ ap- pellare populū: ſed ita frequētē dicimus: puoco ad populū cū p- poſitiōe: ſicut ſine ppoſitiōe ap- pello populū: puocatio autē ap- pellatio quæ ut iquit Liuius ſue- ta fuit: p remedio aduerſus ini- rias magiſtratuū. Eque. i. tāū.

Diē dicere  
quidPerduellio  
quidProuocare  
& prouoca-  
tio

nīs diē diceret: quo præcipuo adiutore aliquot ante annos  
Lucii Saturnini ſeditioſum tribunatum ſenatus coercuerat  
ac ſorte iudex in reum ductus tam cupide condemnauit: ut  
ad populū prouocanti nihil æque ac iudicis acerbitas  
profuerit.

De pontificatu maximo eiſdem.

**E**poſita puincia ſpe pōſitacū maximū petiit nō  
ſine pfulſiſſima largitiōe. In qua reputās magnitu-  
dinē aris alieni: quū mane ad cōmitia deſcēderet  
pdiſſiſſe matri oſculātī fert: idomū niſi ſe pōſitice nō reuer-  
ſurū: atq; ita potentiffimos duos competitors multumq;  
& ætate & dignitate antecedenſes ſuperauit: ut plura ipſe

De ponti-  
ficibusGrieganica  
pōſiticaappellatio  
Pontifices  
Pontifices  
Impera-  
tores

Acquātum. Iudicis acerbitas: Cæſarē ſignificat. Prouincia: S. ægypti & reducēt in regnū prolemani.  
Pōſitacū adeptus eſt Romæ ſuit collegium pōſiticū honorariſſimum: qd numa Pōſtus primus  
inſtituit: qui pōſitice maximum marciū marci filium ex patribus ægit: eiufq; decretis oīa publica priua  
taq; ſubiecit autor Liuius: pōſitices teſte Dionyſio magnū apud ro. ſacerdotiū & nomē habēt: cum ſint re-  
rum maximæ: domini: mulſarēq; cōſueuerint: quos uiderit iuſſus ſuis minime obſequētē: ipſi uero neq;  
ſenatu neq; po. ro. rationē ſacerdotiū ſui reddere cogunt: græci pōſitices archiereas: ierophātas: ierodida-  
ſcalos: ieronomos: ierophylacas uariis appellatiōibus nūcupāt: pōſitices ut inq; ſeuola dictū ſit a poſſe &  
facere. Varro a pōte dictos arbitraſ: quoniā ab his ſuplicius pōs romæ eſt factus primū & ſæpe reſtitu-  
tus. Varroni aſtipulaſ Plutar. in numa in canonicis decretis Diſt. xxi. de pōſitice iſta tradunt: pōſitex prin-  
ceps ſacerdotum ē: ipſe maximus nūcupat: ipſe oēs ordines eccleſiaſtiſcos diſponit: maiorum hac cōſue-  
tudo fuit ut rex eēt ſacerdos & pōſitex: unde & pōſitices r. omāi ſpatores appellabant: excepto pontifice  
maximo reliq; dicti minores pōſitices: Liuius in. xxi. ſcriba pōſiticū: quos nūc miores pōſitices appellāt:  
minorq; pōſiticū maximū ē: ita dicebat: q prius uenerat in id collegium: ſicut minimus q nouiſſimus: pon-  
b

Calata co-  
micia  
Calari  
Comicia-  
les  
homies  
Comicia-  
tus

trificatum græci archiresynen dicunt. Ad comicia descendit comicia uocamus cōuentus populi: quæ sic  
hæc quādo magistratus credebant: ex his alia curiata erāt alia cēturiata: de qbus alibi: scribit labeo iuriscō-  
sultus calata comicia eē quæ p collegio pōtificū habebat: ab eo dicta: q calari est cōuocari i de comiciales di-  
es: qbus cū populo agi licet ut docet Macrobius i primo saturnaliū: qbusq̃ populus R.o. cōuenire solebat  
ad suffragiū ferendū. Cacerio i epistola ad. Qu. fratres: cōsequunt sūt ingt dies comiciales p quos senatus hēri  
nō poterat: Plautus nō misus facere q̃ elegāter comitiales hoies appellat i penulo litigiosos: q i comitio ob-  
lites q̃i habitāt: Plin. uero hoies comitiales uocat comiciali morbo laborātes cū ait: fel testidini nambus  
silitū comiciales erigit attollitq: ab eo fit aduerbiū comicialiter qd̃ significat ex comiciali morbo: de quo  
mox Paulo a comitis comiciatus dicit ipa comicialis cōgregatio: comiciatū cōsul ab oībus magistratibus  
auocare pōt. Nisi pōtifice: Plutar. in apophthegmatib. *ωποστει μωρο μενος υωποτις τηρποσι ειπειτα σ*  
*δύρποσ στυλς ποηει μενωμμετ παρ χιερεα τον υιον ηνυ γα λειε ισ. I. deducit* Cæsar a matre ad for-  
res: hodie inquit o mater: aut filium pontificem habebis aut exulem. Potentissimos duos competitors.  
Qu. Catulum & Iserulicum isauricum significat: quos Cæsar in pteitione pontificatus superauit.

M. AN. Perduellibūs: mactatis. L. Saturnini: de Saturnini tribuātū Ciceroni i Cicerōis opus. Illud ē: qd̃  
ad Herēniū i scribit: sed Appiū multo plura. Sorte ductus: i qbusdā causis iudices sorte trahbāt: quod  
in milioniano iudicio & aliis plerisq̃ locis Pedianus aperte ostendit in reum Rabirium. Iudicis: Cæsar  
subaudi. Prouincia: spe reduci in ægyptum Ptolemæi. Pontificatum maximum. Numa primum  
pontificem maximum creauit Martium Martii filium generum suum cui omnia sacra publica & priuata  
subiecit. Marti: Aureliæ. Nisi pōtificem do. non te. se uidelicet aut pontificem eo dicit: aut exulem futu-  
rum: Plutarchus: Aut inquit pontificem hodie mater: aut exulē uidebis. Duos competitors. P. Serulū  
Isauricum: sub quo ipse in Cilicia militat: & Catullum Luciatium principem Syllanæ factionis.

Tribus ro-  
manæ  
Curia co  
micia  
Cēturiata

PHI. In eorū tribubus: Sēsus ē Cæsarē in adipiscēdo pōtificatu suffragia plura tulisse i tribubus isaurici  
& catuli cōpetitorq̃ q̃ illi ambo tulerint in oībus tribubus: cū naturaliter confuenerit suffragatores magis  
suffragari suis tribulibus: q̃ alios cōpetitoribus: erāt ite Romæ tribus oēs nūcto. xxxv. in quaq̃ aliq̃ neces-  
se erat cēferi eū: q̃ cuius. ro. eēt: moris n. fuit cū aliq̃. Ro. ciuis ostēdēdus eēt ut significaret a tribu in qua  
cēfere: quādo uirū tribules suffragia ferebat: illa comitia curiata uocabāt: qd̃ uero cēturiati hoc ē p sua  
gula cēturias calculus unus p suffragio ferebat cēturiata nōlabāt: sup q̃ te copiosissime scribit Dion. lib.

in eorum tribubus suffragia: q̃ uterq̃ omnibus tulerit.

De prætura & gestis eiusdem.



Rætor creatus detecta ciuitate Catilinae senatq̃  
uniuerso in socios faciōris ultimā statuēte pēnā  
solus municipali diuidēdos custodiendosq̃ publi-  
catis bonis cēfuit. Quin & tantū merū adiecit aspiora sua  
dentibus identidem ostentans quāta eos in postērū e plebe  
romana maneret inuidia: ut Deciū Syllanū cōsulē designa-  
tum hō piguerit sententiā suā: quia mutare turpe erat inter  
prætatione lenire: uelut grauius atq̃ ipse sensisset excepta  
obtinuissetq̃ adeo trāsductis ad se iam pluribus: & in his Cl-  
ceronis cōsulis fratre: nisi labantē ordinem cōfirmasset. M.  
catōis oratio. Ac nē sic quidem impedire rē destitit: quo ad  
usq̃ manus æquitum Romanorū quæ armata prædidi cau-  
sa circūstabat immoderatus perseveranti necem commi-  
nata est: & iam strictos gladios usq̃ eo intēctans: ut sedēte  
una proximi deseruerint: uix pauci cōplexu togaq̃ obiecta  
protexerint. Tunc plane deterritus non modo cessit: sed  
etiam in reliquum anni tempus curia abstinuit.

De gestis eius in officio præturæ.

suadētib: capitale supplicii sumēdū decernētib. Idētidē: frēq̃nter: ostēns: lege apd Salu. Cæsaris ora-  
tionē sup catilināis cōiuratis: & apte qbus rōnibus Cæsar senatū dehorret a supplicio cōiuratoq̃. Sniāq̃  
interpretatiōe lenire: syllāus cōsul designatus cēfuerat cōiuratos ultio supplicio afficiēdos eē: cuius iniam ple-  
riq̃ seq̃bāt: sed oratio Cæsa. sic mētes hoīum flexerat: ut syllāus iniam suā p interpretatiōe lenire cōtēderet:

Municipia

dicēs se cēfuisse ultio supplicio afficiēdos eē cōiuratos hoc ē carcere nō morte: qm̄ lgt̄ carcer: romāo uiro ultimū suppliciu ē & hoc ē qd̄ ait sniam̄ itēptatiōe lēire: auctor Plutarchu: i catōe uticēsi. Grauius atq; p q̄ & ē senius: syllāus dicebat se p ultimū suppliciu itellexisse carcerē: nō āt moriē: ut qdā grauius sentīe res accipiebāt: & hoc ē qd̄ ait Salutiū deciu syllānū p motū ofone Caeſaris dixisse se pedibus itug: & sniam̄ tiberii nerōis: qd̄ de ea re pſidiū additis referēdū eē cēſuerat. Obtinuiſſet. S. Caeſar ne suppliciu de cōiura tīs ſumeret. Cōſulis fratres: qm̄ Ciceronē ſignāt q poſtea i bello gallico legatus fui Caeſaris. Labat̄ or dinē: ſenatū tētibatē & i minorē Caeſaris ſniam̄ inclinatē. Catōis ofo: eā catōis uticēſi orationē designat: q apd̄ Salu. luculētē ſcripta ē aduerſus Cae. ſniam̄ porata: q ſolā i ſenatu ex ſcriptā ſeruit Cicerōe cōſule ue lociſſimos ſcriptores adhibēt: q p notas qdā: multaq; litteraq; uī hntes catoniana dicta colligerēt: unde a notis notatiū dictū: quōq; hoc primū rōe ueſtigiu extitisse ſerēt. Manus egrū: globus & multitudo eq; rū. Præſidiū: eā ad cōſulis ſenatusq; deſenſionem. Perſeueranti: Caeſari. Strictos gladios: eductos & ea gnatos. Pauci toga pteſerit: ſcribit Plutarchus curionem obiectū togæ Caeſarem proteſſiſſe cumq; edu xiſſe ex circumſtante globo comminantiū eadem. Cicero quoq; aduleſcentes illos deterruiſſe ſertur a Caeſaris nece. Curia: in curiam ſenatumq; non uenit.

M. AN. In eoq; tribubus q; utiq; appbat lōge maiore ſtudio ſuis tribulibus q̄ Cae. ſuffragaturas: ſig dē ſingulæ tribus magis ſuis: q; aliis cōpetitionibus fauere cōſueuerūt. Sed i comitiſ illis aliter euēit: qd̄o Cae ſa. i alterutra tribu plura ſuffragia tulerit: q ambo illi i oibus Ro. tribubus: q. v. erat & xxx. nūero. Cēſuit oratō quā Cae. ſup ea re hūit: elegat ē apd̄ Crispū notata. Mūicipati: pīpā mūicipia oppida. i. honorati mūeris cōiatiōe ro. po. cōnexa: qd̄ mūicipiū: qd̄ colōia ſit. Gellius & pedius docēt. Labatē: i ſirmū nuti tē: i adudū i Cae. ſniam̄ inclinatē. Catōis oratio: hāc quoq; Crispus i prio hitoriaq; cōplexus ē. Præſidiū cā ut cōſulū & patribus pſidio eēt. Intētans: minaciter atq; idēdem itendēs. Ut proximi: primo forte loco ſedentes. Togaq; obiecta: Plutarchus autor eſt Caeſarem obiectū togæ a Curione ſeruatū.

PHI. Catulū ad diſquiſitiōē populū uocauit: capitolū romæ Targnius priſcus res uello ſabino aedifica- tūq; ſe uouerat ſeceratq; fundamētāq; targnius āt ſupbus capta pomeria ex hoſtiū ſopolis extruxit: pulſo targnio ſenatus pulſus cōſul dedicauit: itēiecto dei qd̄ rigetogē & xv. ānoq; ſpacio igni cōſūptū ē: reſectio nis curā uictor ſylla ſuſcepit neq; tamē dedicauit: hoc ē ſolū ſoelicitati eius negatū dedicatio ē p. Qu. Catulū celebrata ē: cuius nomē itē tāta Cae. opa uſq; ad uitelliū māſit: autores Pluta. & tacitus. Vnde a Mar ciale dēū ē: ſic laudat Catulū iulia tēpla patres. Cicero i oratiōe designis teſtis ē capitolū nō ſolū p Catu. de dicatū: ſed ēt magnificētius eē re ſtitutū: q̄ antea fuit. atq; Capito

Origo no-  
tariorumaedificatio  
capitolū

**P**rimo prætura die Quintū Catulū de reſectiōe capitolii ad diſquiſitiōē populū uocauit rogatiōe pmulgata: qua curationē eā i aliū trāſſerebat. Ve rum impar optumatum cōſpiratiōis: quos relicto ſtatim no uorum conſulum officio frequētēs obſtinatolq; ad reſiſten dum cōcurriſſe cernebat: hāc quidem actionem depoſuit.

**C** De priuatiōe eius a prætura & reſtitutiōe eius. Aterum Cecilio Metellō tribuno plebis turbulē tiſſimas leges aduerſus collegarum interceſſionē

Diſquiſio

Leges pro-  
mulgatae

curatio

Metelli  
tri. hitoria

eni pericula diſ ſeparātis ē: ut ingt. S. Liuius in. viii. nec tamē ab dictatore comitia ſūt hita: qd̄ initio ne crea tus eēt i diſquiſitiōē uenit. Rogatiōe pmulgata: Promulgatū leges dicūt qd̄ primū i uulgus edūt qm̄ puul gari: idē illud tērtianū: uia patre pmulgata: qd̄ ſit rogatio paulo ante explicatū ē: leges āt qd̄ ſu pmulgabāt qd̄ ſiebat p trinūdinū poterāt tolli & licebat itēcedere. Vñ Cice. i prima philippica ait: loquor de legibus pmulgatis: de qbus ē integrū uobis ofēdō uia. Tollite. Sed cū plātæ erāt leges & iū fixæ nō amplius iſſi mari poterāt nec p itēptatiōes tolli. Curationē: i proprie loquutus eē uidet: ſi donatio credimus: q ait qd̄ curatio ē medicog: curamētis: curatura diligētia. Sed auctoritas eruditog; reclamāt regulæ grāmā- tes: apud quos ēt curatio uſurpat p iniūctiōe mūeris: & cura ſuſpecto exūlis qd̄ frequētē occurrit: qle ē illud plauti. Quæ mea curatio ē. Sed & Li. cōſimili. et dixit i ſcdo cū de ædis dedicatiōe: loquēs ſic ait: qd̄ facile apparet nō tā ad honorē eius: cui curatio altior faſtigio ſuo data eēt factū: & a Gellio catulus dici tur curator reſtitutē dī capitolii. Relictio nouog; cōſulū officio: officiū illud itelligit: quo nouos conſules principio anni cōſulatū inēites optimates deducebāt: ſicuti fieri ſolet apud noſtrates: quog; magiſtratus ab officioſo pſſo pōſſibilerē deducunt. Ad reſiſtendū: ne. S. curatio capitolū a catulo in aliū tranſſeret.

Metello tribuno turbulentiſſimas leges: ſerēt metellus tri. plebis legē pmulgauit: q̄ cenſebat magnū pō- peiū cū exercitū ad urbē uocandū: eiq; demādandū ut uideret ne qd̄ reſpu. detrimētū capet: & uerbis qdā Pōpeius ſic uocabat qm̄ periculū: qd̄ ex catilina ſminebat. ppulſaret: re aut uera id̄ agebat: ut reſ. i prætorem unius Pōpeiū deueniret. Caeſar metelli ſtudiū enixiſſime iuuabat: cui cato ue hētiſſime reſiſtebat: q̄ itē

Cæsarē metellūq; mediū sese cōiecit eo cōsilio ut mutua illoq; colloq; impediret: ubi uero metellus legē: quā p̄scriptā habebat p̄ æde castoris legere cōpisset Cato librū e manibus extorsit: thermus uero Catois amicus manū ori oppositū uocē metelli p̄clulit: nūc tumultu cōcitato p̄ metellū Cato a murena p̄fectus ē: tādē plebs metellū deferuit: senatus obtriguit: metelli cōfiliū ad legē metelli ipedidit: utpote turbulētiā & bellū ciuile excidit: paulo post metellus uidēs se imparē eē catōi & optimatibus ex urbe migrās in asiā p̄fectus est: hāc historiā nōc signat trāgillus. Aduersus collegas intercessionē: Videlicet catōis & municij thermus: qui ambo in tribunatu collegæ erāt metelli: intercessionē ad significatē & p̄prie appellauit: prohibitionē coercionēq; tribunitiā. Nāq; tribuni plebis antiquis creati uident̄ ut inq; gellius nō iuri dicēdo nec causis noscēdis: sed intercessionibus faciēdis: ut iniuriā q̄ corā fieret arcere: & ut uim fieri uetare: intercessio at̄ peculiaris erat tribunorū: adeo ut syllā illi tribūis reliquerit exuris omni alia potestate tribunitia.

M. AN. De refectionē capitolij: louis rēplū Targinius ro. regū ultimus cōstruxit. Pulullius cōsul dedicauit: mox bellis ciuilibus: ut Plutar. Appianus: & Lilius scribūt: cōbaltū cū Sylla istaurasset morte p̄ctus de dicare nō potuit: honor Catulo obtriguit: uelutiana idē seditiō: quā itiq; cōflagrasset: Vespasia restituit & cōsecrauit nouissime cū eius morte icēdio absumptū Domitia. filius reparatū dedicauit: hāc Plutar. Trāgillus: & Martia. nō ipām dūtaxat dedicationē Catul. tribuit: sed refectionē quoq;. Disq̄sitionē: a disq̄ro disq̄sitiō ē. Disq̄rere: quærēdo discernere: Ad disq̄sitionē ad populū disq̄sitionē: an populū Catul. uel alij ponis eā curā demādari uellet. Lapidius dato tamē spacio ad disq̄rēdo cogitandumq; prius qd diceret.

Rogatiō: lege. Promulgata p̄posita: i uulgus edita: Gellius qd rogatio sit: qd plebiscitū: qd lex lōgiore descriptionē demōstrat. Cōspiratō: cōsēnsu: ambigū uerbū atq; utroq; uerū usurpatū: bona enī & mala cōspiratio eē p̄t. Cōta cōiuratio sp̄ mala: & in alius p̄nitē sūcepta. Relictio nouorū cōsulū c̄ officio calēdis nouis cōsulibus: quos honoris gratia frequētes circūfederat: aut certe i capitolij secuturi erāt: quo relictis Ianuarii. i. magistratus die sacrificaturi cōsēdebāt Qui. & Trāgillus sunt auctores. Turbulētissimas leges: cecilius Metel. tri. ple. legē: ut Plutar. docet: laturus erat: ut re. pu. catilinā cōiurationē cōsternata Pōp. cū exercitu ex asia romā reuocaret: cui negociū dare: ut diligēter p̄spiceret: ne res pub. ea t̄pore noui tate aliq̄d adiret scōmodū: hic ferēda legis fuit illi p̄textus: se. M. catō: q̄ tribūis erat: & aliis aliter p̄fusa sum Pomp. a Metello: & is q̄ legē celebrare occiperant reuocari: ut ui & armis rempublicam capesseret.

PHI. Ambo: Cæ. & metellus.

Administratiōe reipū. Cæ. ab administratiōe p̄tura: metellus ab administratiōe tribunatus re moti sunt. In magistratu: p̄tura. lus dicere ausus: officiū p̄prie p̄toris ē ius dicere. Vñ ius p̄torij appellat iurē cōsulij. qd p̄tor res intruderūt: qd & honorariū dicat ab honore p̄toris sic nominatū. Antiquis duo p̄tores creabant: alter urbāus appellatus: eo qd i urbe ius diceret p̄toris ab eo q̄ p̄toris iurē p̄toris ius dicebat. Sēsus ē Cæ. quis senatus cōsulto ab officio dignitatisq; p̄toria sumoueret tamē in iure dicēdo p̄seuerasse. Dimissis lictoribus: lictores ministri sunt magistratū: a ligādo appellati qd cū magistratus p̄p̄i ro uingis quēpiam uerberari iussisset: crura eius & manus ligari uincitq; a lictore: soliti sint: auctores sūt ualgius rufus & gellius: sed tyro. T. Cice. libertus a licio lictorē dici autumat: licio. n. trāuerso: q̄ magistratibus in q̄ p̄ministratib̄ cich̄ erat. Plutar. uero utpote græcus scriptor a uerbo græco lictoris nomē deriuare cōtēdit. Nā cū græce. λικτωρ publicus dicat: lictores dici existimat q̄si publicos ministros & sine. Cantiquis dictos eē reffer. Abiecta p̄texta: ueste p̄toria: de p̄textā dictū ē astat in principio cōmētariorū. Illud i hoc loco p̄teritū nō est q̄ toga p̄textā uestis erat magistratū: unde & a Plī. scriptū ē quēadmodū lentulus sp̄iter ædilis curulis primus usus est in p̄textā dibapha purpura: dibapha autem ut hoc quoq; stelligas dicebat purpura: quæ bis tincta: eēt ueluti p̄riorior: hinc illud cū mordacitate & stomacho dictum a Cice. rone in epistola ad celsū: togā p̄textā texti oppio puto te audisse: nam curcius noster dibaphum cogitat: sed cum insecōre morat. Quod cum p̄ter opinionem: euenit hoc p̄ter opinionē senatus: ut Cæsar cōpe-

Intercessio  
quid

Officiū  
p̄toris

Lictores  
qui

Toga p̄textā  
Dibapha  
purpura



De actione eius ob cōiurationē Catilinā. Ecidit rursus in discrimen aliud inter socios Catilinā nominatus: & apud Nouium nigrum quæstorem a Luctio Vectio idice: & in senatu a Quinto Curio. cui quod primus consilia coniuratorum detexerat:

Ecidit rursus in discrimen aliud inter socios Catilinā nominatus: & apud Nouium nigrum quæstorem a Luctio Vectio idice: & in senatu a Quinto Curio. cui quod primus consilia coniuratorum detexerat:



fecerit multitudinē ad ipsū ultro cōfluere: q̄ credebatur cūcta turbulēter & temere eē facturus. Ob eūdē  
 coetū: populare multitudinē ad Cēsare cōfluere: coetus. n. est cōuētus & cōgregatio dictus a coeōdo. i. cō-  
 ueniedo i unū sicut p̄dū ē i decretis cānonicis. D. xv. Qui cētū fecerit capitalis sit: iqt Seneca i tertio de  
 cinationū: q̄ elegāter ait coetū nomē eē magnae multitudinis coētus ex cōfēsu quodā. Coactus: collectus  
 cōgregatus: nā cogi senatus dicit q̄do frequēs cōgregat i curia. In integrū restituit: Sēsus est Cēsarem ob  
 modestiā restituit fuisse a senatu in pristina dignitatē p̄toriā. Inducto priore decreto. i. abolito & can-  
 cellato illo decreto: quo patres Cēsare una cū metello tribū sūmouerāt ab administratōe reipu. iducere  
 .n. uerbū ē iuriscōsultorū: qd̄ delere & cācellare significat id qd̄ elegat docet iuriscōsultus digestis d̄ his  
 quae i restamēto delēt & iducit: i quo titulo haec duo uerba iducere: & cācellare nō miūs crebriter q̄ de  
 ceter usurpāt. Inter socios Catilinā notat: scribit Salu. q̄ntum carulum & C. pisonē cōēdisse apud Ci-  
 ceronē: ut. C. cēsari inter populares catilinā nōaretur: cum uterq̄ pisonē graues inimicitias cum illo exerceret:  
 sed ubi Ciceronem ad tantum facinus impellere nequieuerunt: ipsi p̄ fraudē & astutiā magnā Cēsari sui-  
 diā cōfluuerunt: tāquā participi catilināz cōiuratiōis. Ex quo cōiectare possumus. L. uēctum & . Qu. cu-  
 rium: de q̄bus nunc loq̄r trāquillus subornatos a catulo atq̄ pisonē cēsarem nōisse inter socios catilīz;  
 M. AN. Ambo: cēsari & Metellus: hic tribunatu: p̄tura ille. Cōperit: cognouit. Dimissis lidonibus:  
 abire iussit: quo occultius fugeret. Abiecitq̄ p̄textā: q̄ p̄tores maioresq̄ magistratus utebāt. De p̄textae  
 usu. Diōsyus. Plutarchus: Lilius: Macrobius: & Silius Italicus abunde multa. Afferēda: uidecīda. Ob  
 eundē coetum: populi multitudinē: quae ad cēsare cōfluxerat. Coactus: senatus subaudi tumultuose in-  
 curiam uocatus. Inducto: reuocato: antiquato. Priore decreto: quo publica administratōe submoue-  
 batur. Apud nōuū questōrem: Vatro uator est questōres non a pecunitis tantum: sed a criminibus  
 potius inquirendis dictos: quod p̄dianus quoq̄ sentire mihi uidetur: horum fuit rerum capitaliū que-  
 stionem exercere. xii. tabulz questōrum parricidii meminert. Quinto curio: qui ut crispus: & Plutar-  
 chus scribunt: Catilināz consilia per Fuluiam ciceroni prodidit.

coetus

Inducere

constituta erant publice p̄mia: Curius & Catilina se cogno-  
 uisse dicebat. Vectius ē chiographū eius Catilinā datū  
 pollicebat. Id uero Cēsari nullo modo tollerādū existimās  
 cū imp̄lorat Ciceronis testimōio: quādā se de cōiuratiōe  
 ultro ad eum detulisse dōcūisset: ne Curio p̄mia darenē:  
 effecit. Vectiū pignoris captis: & direpta suppellectile  
 male mulctātum: ac pro rostris in concione pene disceptū  
 coniecit in carcerem. Eodem modo Nouium questōrē eo  
 quod compelli apud se maiorem potestatem passus ēē.

De ulteriore hispania sibi sorte data post praturam.

**E**X pratura ulteriorē sortitus hispaniā retinēs cre-  
 ditores interuētū sp̄sorum reuocauit: ac neq̄ more  
 neq̄ iure anteq̄ prouinciae ordinaretur profectus  
 est: In certū metu ne iudiciū quod prauato parabat: an quo  
 maturius sociis imp̄lorantibus subueniret: pacataque p̄ui-  
 cia: pari festinatione: non expectato successore: ad trium-  
 phum simul cōsulatūq̄ decessit. Sed cū editis iam comitiis

ignora capta & multae dictae & tribuni appellati. Suppellectile: suppellex domesticū est patrisfamilias in-  
 strumentū. sicut docet iuriscōsultus: apud quos titulus ē de suppellectile legata: et iuditorū: suppellex chartea  
 est. Eodē nouū. i. in eūdē carere cōiecit nouū questōrē quo cōiecerat uēctū. Cōpellari: infamari  
 & accusari hoc. n. i loco id significat. Maiorē prātem. i. se prātozem: est. n. pratura haud dubie maior q̄stu-  
 ra: & p̄ior maior q̄stōre: magistratus maiores sunt cōsules p̄tores cētores: quoq̄ maxia sūt auspicia: mino-  
 res uero questōres & aediles: quoq̄ minora sunt auspicia: auctor. M. messala augur: prāte aut appellamus:  
 magistratū: q̄ habet merū imperiū: hoc ē gladii prāte ad uia duertēdū in facinorosos hōes: auctor Vulpia-  
 nus lib. ii. digestorū titulo de iurisdicōe iudiciū luue. Gabiorūq̄ eē prās: Pl. i. ix. iniuriarū p̄tū in hospita-  
 les. Ulterior sortitus hispaniā: ulterior hispania in duas p̄logitudinē puincias diuidit: betici & lusita-  
 niā: ut in superioribus explicatū est. Citeriorē aut & ulteriorē hispaniā puincias fuisse p̄torias: testis ē Liu. q̄  
 frequēter ait p̄tores sortitos eē hispaniā citeriorē. Interuētū sp̄solog: crassum itelligimus: q̄ interuenit p̄  
 Cēs. sp̄solog octogintorū & .xxx. talētoz facta cōtra iportunos creditores: tūc Cēs. aere aliēo obrutus dixit

inrelicione

ayen

Præmia in  
duci cōiur-  
ationis

Supellex

Maiores  
magistra-  
tusPotestas  
Diuisio his-  
paniae ulte-  
rioris

se fert: bis milies & quingentes cetera milia sibi a se esse oportere: ut nihil haberet. Ac neq. more: Debet pui ete ptes p ea parte puincia igreditur qua igredi moris e: nec ante madare iurisdictione legato suo: q fuerit ipse puincia igressus: nec ei prius coepetit: q in puincia uenerit alii iurisdictione madare qua no heriauctores iuriscosulti lib. i. digesto. sed Cae. neq. huc more: neq. reliqs priscoz institutiones seruauit du pphicaf i puincia: sed ante legitimu die pfectus e. Priuato: i priuatu Cae. post exacta finitiaz ptura. Sociis: puincia libus hispais. Pacatis: puincia: Cae. hispais obies: expeditio aduersus calecos & lusitanos supra: uictor ad oceanu usq cuncta pduit: bellicis deide rebus optie coltitutis haud deterius togates coposuit adhibita i primis medella disceptationibus debitorz & creditorz. No expectato successore: mos e: pphicaf i puincia de cedetis: no prius decedere: q successor accesserit: sed Cae. more maiore: puinarius e. Cosimiliter Cicero ap pui subacut q in puincia cilia de ipm successore non expectauerit. Editis iu comiciis. S. consularibus: sunt. n. comitia consularia q habet p creadis aedilibus: sicut aedilita p creadis aedilibus: tribuicia p tribus.

Comitia  
consularia  
quz

M. AN. Chirographu: chirographu ut pediano placet hoc a symgrapha differt: qd i illo: q tm acta sunt scribi solent: in hac uero cotra fide e: ut ueritatis pactio ueniat. Implorato: suppliciter: & cu ob testatide reg sito. Ne curio pma claret: qd no prius Curius q de coiuratione aliqd Cice. retexisset: sed Cae. fuisse: aut qa fusu d se iudiciu senatus derulisset. Vectiu: idicet. Captis pignoribus: filiis nean rebus qd magis placet: na pignora utruq signant sed capta pignora multaz potiusq satis datioms noie accipias. Reliq supplellethile durepra: diripe uolentibus data: aut certe iteti du pignora capiti qli hostiliter asportata. Eode: i carceret. f. Nouiu: fuerit ne hic. L. Nouius ille q cu Publio Clodio postea trib. ple. fuit ut no affirmate ausum ira ne id ipm qdc negat. Maiore ptare. M. Varro Gellio auctore Quaestores neq uocatione habere dixit: neq pphicafione qud ipi a priuato ad ptoe in ius uocari possent siqde magistratus q uocadi ad comitia pph ptare no habuit: i ius uocari poterat ptoe cotra ex malonibus magistratibus habebat qppe q maioribus crearet auspiciis ut cosul & cesor. Ex ptura: post pturas. Sortitus forte adeptus: na puincia: forte cosulibus & ptoibus plurimu dabant. Interueta spsoz: octigeroz: trigintaq taleroz spsoie Crassus creditores a Cae. remouit: auctor e Plutar. Ordinaret: qbus uidelicet copiis: qbus auxiliis: quo comatu in quos hostes: belladu: ac qtenos eet publice decerneret. Priuato: ex hoc appare i ptura defutu fortinu fuisse Cae. hispaita: aut certe no multo post defunctuz fuisse qud in puincia adiit: nisi priuato: sine exercitu sterptet aliqd: qd nullo mo placet nec mito plus illud pbo: ut priuato p priuate accipias: hoc e priuato no mine: ad creditores ipsos: non ad Caesarem id referens. Socus: ro. populi scilicet federatis gentibus: siue ciuitatibus: erant. n. in hispalia aliae federatae urbes: aliae stipendiarie: & aliae contributae. Ad tribu: Calecis & Lusitanis uictis cuncta ad oceanum usque Caesar perdomuerat.

PHIL. Ratio eius heri no posset: mos erat: ut q triuphu aduiterat: extra urbe aliquanisp morarent. q uero cosulatu peteret necessario i urbe pns ee debebat. Cae. i hac coltitutus ambiguitate cu comiciis cosularibus aduertas set: misit q absente spectaret: ut p aicos absenti sibi cosulatu petere liceret. Cae. postulatit cato impi mis refragatus e: taq id aduersus leges fieret: q pp Cae. triuphum omisit: & ad cosulatu adpsecud o studiu meretq couertit. Ambieti: Cae. Legibus soluere: eas leges signat: q nolebat nisi a pnen peti posse cosulatu: nec nisi a absente triuphu. Luceiu sibi ad iuxit. L. Luceius signat scriptor historiae luceiutus: que Mar. tullius epistola qda luculentissime scripta rogat ut res suas i colulatu gestas priuati atq seorsu scribere uelit: huius at rei meminit ide. M. tullius qda ad atricu epistola: cuius uerba subiecti luceiu scito cosulatu heri i afo statit petere: duo. n. soli dicat petitori Cae. cu eo coire p arriu cogitat: & Bibulus cu hoc se putat p Caiu pisonem posse coniungi. Pecunia polleter: pecuiosus eet. pecunia. n. potetia cosiliari nemo no nouit: hinc illud oratianu: ducetis ad se cuncta pecuniae: & ut igitur crudeti pfusa regu pecunia e: nimiru rege agdaze nerui pecuniae sunt. Numos p ceturias pnuciatet: cosueuerat petitores magistratu apud ro. pecunia largitiozq sibi studia cosiliare suffragatoz: & p ceturias tribusq diuideret numos: cui negotio: q perat hi diuifores appellabant: quos plautus magistris curiaze i aulularia uo-

ratio eius haberi no posset: nisi priuatus introisset urbem & ambieti ut legibus soluere: multi cotradicere: coactus e triumphum de consulari excluderetur dimittere.

De consulari eius cum Bibulo.

**N** Duobus cosulatus competitoribus Lucio Luceio Marcoq Bibulo Luceiu sibi adiunxit: pactus ut is qu inferior gratia eet: pecuniaq polleter: numos de suo: comuni noiet per centurias pnuciatet. Qua cognita re: optimates quos metus coeperat nihil no ausuru eum i sumo magistratu: concordia & cosentiente collega: auctores Bibulo fuerut tantunde pollicendi: ac pleriq pecunias cotulerunt: ne Catone quide abnuente ea largitione e repu. fieri. Igitur cu Bibulo consul creatus est. Eand ob causam opera optimatibus data est: ut prouiciae futuris cosulibus minimi negotii. i. siluaz callezq decerneret. Qua maxime

Luceius hi  
storographus

Diuifores  
qui

cat his uerbis. Nā nō nostræ q̄ ē magister curiæ diuidere argēti dixit numos in uiros: sensus ē trāgllī Cæſ pepigiſſe cū. L. Lucio ut ad cōſiliāda curiāllū ſuffragia nūmos iuberet utriuſq; largiriōis noiē p̄ cēturias p̄ nūciari: quō uiriti diuidebāt diuiſores. Cōi noiē: lucii & Cæ. Per cēturias: nō p̄ cēturias dixit potius: q̄ p̄ curias q̄a cōicia cēturiata hēbātur i creādis cōſul. q̄do S. ſinglæ cēturiæ unō centuriari calculū ſuffragiūq; ferebat. Nihil nō oīa ē imodica: & uiolēta. In ſūmo magiſtratu. i. cōſulatu: q̄ apud ro. ampliſſimus erat magiſtratus: diſclator. n. maiorē qdē priſte p̄ditus erat: q̄ cōſul: ſed nō erat magiſtratus ordinaris: græci cōſulātū uocāt *βραττον*. cōſulē *βραττον*. auſonius de ſe ipſo ait. *βραττον* τος. i. Romanorū cōſul.

Tātūdē pollicēdi: hoc ē ut bibulus p̄ cēturias tantā pecuniā p̄nunciari iuberet uiriti ſe datū: q̄tā Cæ. & Lucius ſimul pollicebant. E repū. ex utilitate: & cōmodo publico: cōtrario dicimus: ab re ē: p̄ eo q̄ cōtra cōmodū ē. Prouiciæ futuris cōſulibus: puiciæ q̄ cōſulares appellā: decerni ſolebāt cōſulibus: quæ erāt honoratiſſimæ: de qbus Strabo i calce op̄is ſui & ruſſus i epitomate meminerūt. Nunc optimates futuri cōſulibus hoc eſt Cæſariſq; collegæ ad inſurgendam hominis potentiam decerni p̄uincias inglorias: & porne dedecoroſas: ſiluas. S. cædendas & calles: quæ ſemite ſunt anguſte muniendas: uel ideo ſiluas: cædend̄: tanq̄ p̄uiciā cōſularē decerni cōſulibus optimates curauerunt: quia ſilux loca ſunt la trocinis exercendis accommodata: ut ita cōſulibus repurgarentur: ſierentq; loca uiatoribus tūiora.

M. AN. Ratio eius hēri nō poſſet: abſentis ſubaudi. Mlti cōtradicerēt: ſed Cato i primis q̄ diē dicēdo de iuſticia abſp̄erat neq; ſenatus Cornelia lege illi gratificari poſſet. Is: Lucius. Inferior gratiā: mīnus gratia polleteret: q̄ Cæ. Polleret: potēs eēt. Cōmuni noiē: ſuo ac Cæ. Per cēturias: cēturiæ i claſſibus erāt: ut Liu. p̄ſpicue docet. Eū: cæſarē. Cōcordiæ: & cōſennitē collegæ: obſecūdātē illi & obſequente q̄lis Lucius futurū uidebat. Tātūdē: quātū Lucius fuerat pollicitus. E re publica. q. d. & ſi pagē laudabi li exēplo: tollerabili. tamē q̄a rei publicæ p̄ſuturo: quæ plane ſinia neceſſitate cato ni acerbifſimo ambitus hoſti expreſſa intelligat oportet: adde qd̄ & ſtoicus cato: q̄ ſola patriæ charitate adduci poſuit: ut uile ab honeſto diſcerneret: ſed ſatis auſpicato fieri putabat: ut Fabius dicere ſolebat: quæ pro re pu. fierent. Eā dē ob cām: ne maiora moliri poſſet. Sylux calleſq; p̄uiciæ minime negotii. Sylux latrocinis ſuſpectæ publico p̄ſidio obtineri cōſueuer. Iu. Armato quotiens tuto cuſtode teneſ: Et p̄ſina palus: & gallinaria pinus: hoc magis placet q̄ ſi ad lignorum materiam in publicos uſus diſponendam accipias: quod ab Alexandro principe Lampridius factum memoriæ p̄didit: q̄ ſyluas in publicum thermarum uſum deputauit.

iniuria iſtructus oībus officiis Cneum Pompeium affectatus ē offenſum patribus: quod Mithridate rege uicſto cunctantius confirmarent acta ſua Pōpeiūq; Marcū Craſſum reconciliauit ueterem inimicū ex cōſulatu: quē ſumma diſcordia ſimul geſſerāt. Ac ſocietate cū utroq; inīti: ne quid ageretur in re publica: quod diſplicuiſſet ulli e tribus.

De geſtis per eum in conſulatu.

**E** Nito honore primus oīum iſtituit: ut tā ſenatus q̄ populi diurna acta cōſicerent & publicarent. Antiquū ē: retulit morē: ut quo mēſe falces nō hēret:

riæ: & dignitatis euectus: ſenatū rogare p̄git: ut mltā q̄ regibus dynaſtiæ: ac ciuitatibus cōceſſiſſet: ſenatus ex decreto cōfirmare uellet: contra p̄ſimi iuidia accēſi i illū repugnabāt: iter quos uſ i primis. L. Lucullus ſu i: Lucullo craſſus pari mō aſſiſtebat: idignatus itaq; Pomp. aſſinitatē cū Cæ. inire ſtudit: iſ craſſū pompe. ſubide conciliauit. Inimicū ex conſulatu: Pomp. & craſſus: ambo conſules creati i oībus rebus diſſidētes repū. pene labefactauerūt: & pp̄ hāc ſimulatio nihil ab illis i conſulatu mēoria dignū digeſtū ē ſinito magiſtratu iubetē p̄p̄lo i gratiā redierūt: priuſq; craſſus aſſurgēs pomp. dextrā ultro porrexit. Vlli e tribus: Cæ. Pōp. & craſſo: & hac ē illa ſocietas q̄ bellū mox ciuile pepit: nāq; ut cato dicere ſolebat nō ex inimici tiſ cæſaris: & Pō. ſed ex hac amicitia cūcta mala puenērūt & olī qdā urbāſus tricipitiū feſtuitur appellauit hāc trū ſocietate: de q̄ Lucius: tu cā maloḡ ſcā tribus dōinis cōmunis ro. Inito honore: i choaro cōſula tur. Diurna acta cōſicerēt: cū p̄ dies ſingulos res geſtæ ſcribūt: ea acta græco uocabulo ephemeris: latio diariū dicebāt: & ita i hoc loco ſtelligimus acta diurna actus ſingulorū dieḡ: i acta aut oīa ro. reſerebāt: hic exiit illud ſyr̄nicū: cupiēt & i acta reſerri: & Phi. i. ſ. ſcribit: milōe cām dieſe lateribus cōſtis pluſſe i eius ani acta relatū ē: & aſcōius ſqr: acta ſotius illius tp̄is p̄ſequutus ſū: & mox nihil ultra relatū i actis illo die: ſenſus ē trāgllī Cæ. inito cōſulatu iſtituiſſe: ut acta tā popularia: q̄ ſenatoria p̄ ſingulos dies cōſicta publicaret. Quo mēſe falces nō hēret: poſt exactos reges duo cōſules creati ſūt: quorū: ipſi erāt annuū: q̄ oīa iura oīa iſignia regiæ p̄tatis retineuer: id nō cautū ē auctore L. i. ne ſi ambo falces hēret duplicatus ter ror uideret: Brutus prior cōcedēt: collega collatio falces hūit: ſcribit gellius cōſulē: q̄ maior natus eēt: prio

De puiciis  
conſulari-  
bus

Pōpe. ſena-  
toribus in-  
ſenſus

Diſſenſio  
pompei &  
craſſi: & eo-  
rum amici-  
tia

Diurna  
acta  
Epheme-  
ris



Cur fasces  
aligatur fē  
cunibus

re fasces sumptis ex lege iulia prās fit: sumēdi fasces primi mēsis priori ex cōsūlibus: nō q̄ pluris ānos nat-  
us ē: sed q̄ plures liberos hēt q̄ collega. Itaq̄ antiquis alternis mēsis cōsules hēbāt fasces hoc ē lictores:  
q̄ cū fasibus uirga: securibus alligatis anteibāt: nō aut uirga illā securibus alligata: p̄ferebāt: ut signum  
foret: non oportere iracundiam magistratus eē dissolutam: an ut inq̄ Plutar. q̄ uirga dissolutio sua cō-  
tatione iram frangit: & spetum moderat: an qd̄ negtia hoīum partim medicabiles ē partim curari non po-  
test: & ita uirga qd̄ mutari potest corrigitur: secures aut qd̄ mutari non pōt amputat: scribit Phn. in. xvi. ex  
berula gallica arbore: q̄ mirabili candore: atq̄ tenuitate p̄dita est: solius fieri magistratuum uirgas.

M. AN. Instruitus: cautior ad declinandā iniuriā factus: uel q̄si districtus & cōpulsus. Affectatus: est  
oī offēdi dēmereri nixus. Offēfumatq̄ ob id iratū. Cunctantius conficta sua. Appianus & Plutar.  
sunt auctores Pōp. a patribus alienatū: qd̄ illis acta q̄ bello mithridatico & toto onēte statuisset: nā alios  
in regno retinebat: alios ademerat: q̄busdā populis fēderata: alius libertatē concesserat: senatus cūctātus ista  
rata habēda laxisisset. Veterē inimicus: priusq̄ magistratū abissent Plutar. eos in granā redisse tradit: cui  
Appianus astipulaf. Negd̄ agere: agi paterēf. Conficerēf: q̄cūq̄ i curia aut cū p̄plo agerent: eodē die  
quo mora eēt ad exitū pducere: perducatq̄ in publicum referrent: quo sane isti tuto oēm longioris con-  
sultationis fenatui adimebat facultatē. Et publicarent: historiz credo consūlū uoluit: Iulius Vopiscus  
ex actis ppli: & senatus se historia sumptis scribit. Quo mēse fasces non hēret: nam alternis mēsis  
cōsules fasces hēbant uetus mos cōsulariq̄ dignitari pene: aq̄lis. x. uiri quoq̄: qd̄ cōsūlibus leges crea-  
ti fuerant iter fē: ut Luuius tradit: cōparatū ut e collegio unus fasces hēret: singulis alius accēfi apparent.

Accensus  
qd̄ est: ac-  
cenū qui

PHI. Accēsus ante eū iret: accēsus duas res signat: nāq̄ accēfi dicebāt: q̄ in locū mortuoq̄ militū subro-  
gāt: ita dictū: q̄ ad cēsum adiciēbāt. Afocius accēsus in q̄t ē nomē ordis: p̄motiōis i melita ut nūc dicit  
p̄iceps: ul cōmetariēsis: aut cornicularius: alia signatiōe: accēfi ministratores sūt magistratū: sicuti Var.  
Catoq̄ notificat: & hic accēsus ab accēdo dictus: nāq̄ accēsus istar p̄conis acciebat iussu cōsūlis q̄rites ad  
cōtione: de hoc ministro loq̄ Pli. cū sic ait i. vii. post aliquot ānos adiectus ē & meridiēs accēso cōsūlū id  
p̄notiāte: erat singuli p̄dibus p̄ciatq̄: accēfi qd̄ mīus nō nisi libertis dēferebāt: sicut docet. M. Tul. i. epi-  
stola ad. v. fratrē asiae. p̄cōsūlū. cu  
ius uerba hęc sunt: accēsus sit eo  
ē nūero quo eū maiores nostri  
ē uoluerūt: qd̄ hoc nō i benefici  
loco sed i laboris ac mūeris non  
temere nisi libertis dēferebāt: de  
hoc accēso nūc itelligit trāgillus  
scribēs Cæ. reuocasse uetus isti-  
tutū: ut accēsus hoc est minister  
ierat ān cōsūlū eo mēse quo fasces  
nō hēbat licitoribus sublequēti-  
bus. Quod āt hic mos fuerit ue-  
rus: idcirco Li. q̄ i. iū de decēuiris: q̄bus erat ip̄iū cōsulare scribēs sic ait: eo die penes p̄fectū iuris fasces. xii.  
erāt: collegis nouē singlī accēfi apparebāt. Pone: aduerbiū ē: & significat post. Virg. p̄cō subit cōiūx. Li  
clor: s. cōsūl. xii. lictores hēbat: idē scribit Li. q̄ttuor & xx. lictores solitos appere duobus cōsūlibus: p̄con-  
clusus uero ut iqt uulpius nō amplius q̄ sex fasibus utunt: qm̄. S. lic tñ lictores p̄cōsūl hēbat. Ridicula  
est itēptatio accursū exponētis sex fasces p̄ sex mēsisbus. Lege agraria p̄mulgata: lex agraria: q̄ ē de agris  
uiriti iter plebeios diuidēdis: primū p̄mulgata ē apd̄ ro. a cōsule cassio regnū affectatē: q̄ nūq̄ deinde ut iqt  
Liui. usq̄ ad hāc memoriā sine maximis motibus agitata ē. Nāq̄ dulcedo legis agrariae anios maxie plebe-  
ios capiebat: q̄ gracchi fratres ip̄imis exercuerūt: & nūc Cæ. legē agrariā p̄mulgauit ut ita fauorabili eēt  
apud plebē: quæ tamē leges (ut iqt Plutarchus) nō cōsūli sed audacissimo tribuno conueniebāt: Cæ. legem  
agrariam ferēd: honestissimi & p̄stantissimi in senatu uiri obnixē refragabāt: & ip̄imis bibulus collega:  
tunc confugiens ad plebē Crassū quoq̄ & Pompeio auxiliantibus: bibulū foro expulit: legēq̄ agrariā pru-  
lit q̄ Pomp. Crassusq̄ cōprobauerūt: Agrarii hoies dicunt: a Liu. suffragatores legis agrariae & agripetæ q̄  
petunt ex agroge diuisione pononē q̄ uirritū dabat. Collegā obnūciatē: qd̄ sit obnūciare scriptum  
affati in libro annotationū: ubi & hic locus trāgli explicat. ē. n. obnūciare rē malā nūciare & p̄prie (ut iqt  
donatus) obnūciare dicunt augures: q̄ aliqd̄ malū ominis scāuēq̄ uidet: ergo obnūciatē accipe p̄ resistē-  
tē reluctatēq̄ legi Cæ. tribuniciaē magis q̄ cōsulari tanq̄ iminis q̄li malū omēn nūciatē: idē. n. etymologia  
huius ē uerbi ē. De obnūciatiōe p̄lege: q̄ copiosius scripsimus i annotationibus. Foro expulit: bibu-  
lus collega Cæ. in consūlatu ip̄ulsus a fenatu: ui Cæ. conatibus obuiā iret: uenit i fore: ubi tumultu exor-  
to fasces & reliq̄ ipsius bibuli isignia lacerta sunt: & cū Bibu. nihil terretis iugulum ultro nudatum fer-  
ret: ab amicis in p̄ximū louis tēplū delatus ē: & ita bibulo cāroq̄ e medio sublati leges a cæ. p̄ferunt: in  
quas trāq̄ op̄ras & fenatus & pplus iurare adacti sunt: auctor Appia. Cōsūlū: coegit i dēsp̄ationē ordo ē  
cæ. coiḡt i dēsp̄ationē cōsūlū. S. bibulū: qd̄ i fenatu cōgrerēt de iniuria sibi a collega cæfare facta ne  
minem repenti: q̄ aliqd̄ referre auderet sup̄ tali cōsternatione: qua. S. ip̄e cōsūl amicus & ui foro pulsus fuit

agrarii ho-  
mines  
Agripetæ  
q̄  
Obnūcia-  
re quid  
Leges  
Cæsaris



tio lex lata fuit pp illos tres gemios oratio impii ro. ppagatores: q̄ iubet his qbus targēni sint filii alimē-  
ta pueroꝝ de publico dari. Dōcē puenerit ad pubertatē: Martia, gratias ait ipatori Domitia. qd̄ sibi rogā-  
ti ius triū natoꝝ cōcesserit. scribūt tñ iuriscō. titulo de uacatiōe & excusatione munerū: quīs q̄s tres filios  
īcolumēs habeat: non tñ eū a muneribus ciuilibus pp hoc liberari: & alibi dicit Papi. ī honoribus delatis  
neq; maior ānis septuagintaq; neq; pater nūero qnq; liberorū excusari. Liberi: appellandē liberorum  
antiq̄ scriptores eēt unū filiū filiūq; appellauerūt: & apud iuriscō. titulo de testamētaria tutela: scriptū legi  
mus appellandē liberoꝝ nepotes quoq; cōtineri: titulo quoq; de uerboꝝ significatiōe sic inq̄ calistratus  
iuriscō. liberoꝝ appellatiōē nepotes & p̄nepotes ceteriq; q̄ ex his descēdū cōtinent: hos. n. oēs liberoꝝ  
appellandē cōphendit lex. xxi. tabularū. Publicanos: publicani dicunt uectigaliū publicoꝝ cōduc̄tores:  
& ut inq̄ Vulpia. publicani sunt q̄ publico fruunt: nā ide nomē habēt & oēs q̄ qd a fisco conductū recte  
appellant publicani Iuli. firmicus tradit mercutiū ī horoscopo cōstitutū facere p̄positos cōductionū &  
uēctigaliū: quorū ordo alī rōz fuit potētissimus: & aliquādū tertiæ uires fuerē ī rōana repu. qñ auctori-  
tas iudiciū uario seditionū euentu circa publicanos substituit. auctor Plī. in xxxiii. Refert Cicerō in epistola  
ad qntū fratrem didaschalica: ordinē publicanoꝝ de ipsis optime meritiū & p̄ ipsos cū rep. fuisse cōiunctū  
& paulopost nomē publicani inq̄t neq; hi debent horrere q̄ semper uēctigales fuerunt.

M. AN. Quid signaret: scriberet notaret ī hūc. n. sensū ueteres acceperē: signatores tabulis testamētariis  
aut dotalibus plurimū adhibebat. Iu. Signata tabulæ: & alibi prior ille signabit. Ferrer: uulgarent. Bi-  
bulo cōsule cōsuli Bibuli auctoritate. Capū stellatē: de stellate capō p̄xie dixit. Maioribus cōsecratū  
a maioribus: qd̄ moris fuerit capōs cōsecrare Li. docet q̄ ex exactis regibus. Tarḡniorū agrū Marti ait cō-  
secratū: sed cōsecratio ipsa eo tēdebat ut inuolabilis eēt: nec q̄q̄ locū ipsū aut occupare auderet aut alius  
occupadū pponere q̄ oī neglecta religiōe Cēsār fecit. Agrūq; capanū: q̄ pro. i. ut Polybū cōueniat iter  
p̄tatio. capanū tñ agrum publicatū fuisse post capuā receptū: factumq; reipu. uēctigalē. Li. ē auctor: in hoc  
ignī maiestas: in illo religiō uiolata ē. Vectigalē: ut uēctigal reipu. penderet uēctigales agri ut paulo iure  
cōsul̄to placet dicunt q̄ in ppetuum locant hac lege ut q̄diu p̄ his uēctigal pēdās iis q̄ cōduxerunt aut q̄  
illis successerunt auferri nō possit. Publicanos: publicoꝝ uēctigaliū cōduc̄tores.

PHI. Tertia pte: Appi. ī sedo.  
Cēsār nihil senatu idigēs uerū  
solo pplo cōfissū tertū tributo-  
rū pte remittēda cēsūt eq̄nbus  
q̄ ob uēctigalia iustituerāt apd̄ se  
natū ut tributoꝝ onera ex aliq̄  
pte reuelaret. Quod at̄ ordo eq̄  
tū sit idē ordo publicanoꝝ do-  
cet Plī. i. xxxiii. Immoderatus  
licitaret̄ solēt sepe publicā pub-  
lica male redimere qñ licitatio  
uēctigaliū calore licitatis publi-

petentes tertia mercedū parte releuauit: ac ne in locatione  
nouorū uēctigaliū imoderatus licitarēt̄ ppalā mouit. Cæ-  
tera itē q̄ cuiq; libuissent dilargitus ē cōtradixit nullo: ac si  
conaret̄ qs absterire. M. Ca. interpellatē extrahi curia p-  
licitorē: duciū tñ carcerem iussit. Lucio Lucullo liberis re-  
sistenti tantū calūniarum metum iniecit: ut ad genua ulero  
sibi accederet: Cicerone in iudicio quodā deplorante tēpo-  
rum statū: Publiū Clodium inimicū eius frustra iam pridē

liceri  
licitari

De catōe ī  
carcerē mis-  
so

Interpella-  
re quid  
calūniari  
quid  
Lex rhēnia  
Sycophātē  
qui  
Accedere  
ad genua

cani ultramodū solitæ cōductiōis inflauit: ut auctor ē Pau. iuriscō. liceri at̄ & licitari ē p̄ciū deferre inuēdi-  
tiōe siue cōductiōe faciēda. Idē licitatores dicti: q̄ p̄ re emēda cōducēda uē p̄ciū alius alio maius pollicēt̄  
hic exiit illud Cī. p̄ceptū ex libris officioꝝ. nō licitorē uēditore: nec cōtra se q̄ liceat ēptor appōt. Sēsus  
Sue. ē cæ admōuisse publicāos ne supra modū offētrēt p̄ciū icōductiōe nouoꝝ uēctigaliū: qm̄ id foret il-  
lis detrimētum. Licitatores uēctigaliū ut testant̄ iuriscō. ad iteradā cōductionē anteq̄ sup̄iori cōductiōi  
satisfaciāt admittēdi nō sunt. Si cōaret̄ qs: ī aliq̄ tētare cōtradixere. Catonē interpellatē: cæ. cōsul. M.  
ca. inīam rogauit: catō rē quā cōsulebat: qm̄ nō ē repu. uidebat̄ p̄fici uolebat uires rei gratia ducēda. Iōga  
oratiōe utebat̄ eximebatq; dicēdo diē: tū cæ. uiatorē uocauit eūq; cū finē nō faceret: p̄hendi loquētē & ī  
carcerē duci iussit senatus reuerētia uiri motus cōsurrexit & p̄sequēbat̄ catonē ī carcerē: quo factō cæ. de-  
stitit & mitti catonē iussit. auctores Gel. & capito ī lib. de offiō senatorio: interpellatē dicitis interfantē ī ierū  
p̄erēq; alterius sermonē: uel actiōis ēē alterius īterponētē. Seneca dictū fuerat ne īterpellares. idē īterpellato-  
res dicti: q̄ īpediūt īterpellatq; aliq̄ actiōis dicētē. Cī ī litteris sine ullo īterpellatore uerbo Alfo. Pedī.  
in īterp̄tatiōe uerrinarū. Interpellare inq̄t ē mediā alterius orationē īterp̄tē: uel actiōis se alterius īterpo-  
nere. Lucullo liberius resistē: Iu. & catō una cū Bibulo cæ. collega electi expulsiq; sunt: dū cōtra pmul-  
gationē cæ. legū ītercedere conant̄: auctor Plutar. Calūniarū metū: criminatiōnū: calūniari ē falsā crimi-  
na īterdere: & calūniatoribus poena lege rhēmia irrogat: ut scribit Marcia. iuriscō. ad senatuscōsulū tur-  
pilianū. calūniari græce dicūt σνκοφανιστης. Vnde sycophantes calūniatores nuncupati q̄ interdum  
p̄dolosīs & fallacibus accipiunt. sicut sycophātias. Plau. usurpat̄ p̄ fallacis & dolis nāctificq; sed de sycō-  
phanta plura alias. Ad genua accederet: accedere ad genua supplicare est: nāq; genua auctore Plinio sup-  
plices attingunt ad: hæc manus tēdum: hæc ut aras adorāt. inest. n. genibus hoīs quædam religiō ex obet̄  
uatiōe gentium. Cicerone: deplorante statum tempoꝝ. cicerō. C. antonium collegam suum defendēret  
in iudicio quæstus est quædam de repub. circiter horatū diē sextam. hæc cum hoīes improbi ad Cæsa-

rem detulissent hora nona illo ipso die: Publi. Clodi. a. C. fonteio adoptatus: hic legibus puaricatis: hoc legimus in oratione Mar. Tullij inscribit pro domo sua ad pōsificos: hoc nunc signat trāquillus.

M. AN. Tertia mercedū pte: de hac largitiōe Appianū sensisse existimo q scripsit Cæsarē priō suo consulatu tertiā tributoꝝ pte eqstri ordini remississe: sed hic tertiā mercedū pte: cōducēdis intelligit uectigalibus pactarū. Immoderatus licitarent: immoderata pceptiq; licitantes cōducerent. Interpellatē: eius uerba interrūpente: aut certe ipsa acta ipediente: est. n. interpellare pedtano auctore mediā a tertius orationem interrūpere: uel actiōi se alterius iterponere. Duci in carcerē: Plutar. auctor ē: cū senatus ois catonē trahū sequēter Cæsarē auctorē tri. ple. fuisse: ut illū hitori eximeret. L. Lucullorē auctor ē: catonē: & Lucullū se comites: Bibulo obtulisse: quū in foro uenisset: cōsilio Cæsari collegæ resistēdi: atq; ita accidisse: ut cōsulari maiestate uiolata fractis fasces ipsi cū ignominia foro pulsi sint. Liberius: minus timide, Calpurniarū criminationū. In iudicio quodā: causæ actiōe. Tēpore statū: q̄lis fuit uox illa eiusdē. i. primo inuictuaria. o rpa o mores: Appi. clodiū tribunū ad C. i. iudias istructū ait qd̄ ille triū uiroꝝ cōsensū ad monarchiā aspirantiū palā sp̄baret. Clodiū: inimicū: Appia. & Asco. auctores sūt: unū ex Clodiū accusatoribus C. fuisse hic forte ductum scribit: ille uero electum: Plutar. testimoniū ait a C. in clodium delatum.

a patribus ad plebē transire nitentē eodem die horaq; nona transduxit. Postremū in uniuersos diuersæ factionis indutū præmis: ut se de iferenda Pōpeio nece sollicitatū a qbusdā profiteret: p̄ductusq; pro rostris auctores ex compacto nomina ret. Sed uno atq; altero frustra: nec sine suspitione fraudis notatis desperans tam præcipitiis cōsiliū euentum intercepisse ueneno indicem creditur.

De calphurnia uxore recepta & filia Iulīa Pōpe. tradita.



socios habuisse se sceleris ipsius dixit: bibulū: cicronē catonē: lucullū: ceterosq; q id tps erat lumia romanæ reipu. Idē p̄fessus est se pugione: quo id facinus perpetraret acceptis a scriba bibuli caio septimio: qd̄ totū negociū cū machinatore & architecto uatinioq; cæsarianus erat subornatū fuisse: fir. senatus cōsultū: ut. L. uectius iudex i uincula cōiiceret: cui uatinius i carcere crucies fregit ne qd̄ indicij corrupti indicis extaret. historiā refert Appia. i. u. sed copiosius cūda p̄scribūsa Mar. Tul. i oratiōe cōtra uatinii testē. cuius rei et luculēta ab eo dē mēto sit in qdā ad artū epistola: nūc trāgillus ait cæsarē ueneno necasse iudicē hūc. L. uectiū: cū desperatū euentū rei. & hic ē ordo cæsarē cret̄ intercepisse ueneno iudicē lductū p̄mis i uniuersos diuersæ factiōis eos. L. q diuersa a cæsare sentiebāt: bibulūq; & reipu. ptes tatabant. Sollicitatū a qbusdā: uidelicet a bibulo curione: cato ne lucullo: cicronē: reliq; quos enumerat. M. tul. in oratiōe contra uatinii. Productusq; sa. cæ. atq; uatinio ex cōpactio. put fuit ornatu: istructusq; fuerat a uatinio. In hanc sententiam ait Cicerō scribens in uatinium. cum L. uectium i concionem produxeris iudicē in rostris i illo augurato tēplo ac loco collocas ibi i

iocus cicerōis clodi. emat domū C. L. milibus sestertiū

cæsar. L. uectiū ueneno intercepit

**S** Vb idē tēpus Calphurniā. L. Pisonis filiam successuri sibi in cōsultatu duxit uxore: suāq; Iuliam Cn. Pōpeio collocauit: repudiato priore sponso Seruilio Cepione: cuius uel præticipua opera paulo ante Bibulum impugnaverat. Ac post nouā affinitatem Pōpeii primū rogare sniam cœpit: quū Crassum soleret. effectq; cōsuetudo ut quē ordinem interrogandi snias consul calendis ianuariis instituisset: eum toto āno conseruaret.

dicem. L. uectium ligūā & uocē suā sceleri & mēti tuæ p̄bere uoluisti. & paulo infra. cū iis uectius ad arbi triū tuū porasset & ciuitatis lumina notasset descendissetq; p rostris: cū repente reuocares: colloq̄re po. ro. uidēte: deinde iterrogares equo snā alios posset notare: Inculcaris ne ēt ut. C. Pisonē genēꝝ meū noia ret. Idē i epistolis ad artū scribit uectiū a cæsare i rostra p̄ductū: ubi oia q̄ ille uoluit de rep. dixit: & q̄ illuc

Interceptare  
quid

Ordo ro  
gandi finis

factus sistrutulus uesset iuculu. C. fanitū Domitiū noiauit: Ciceronē uero qdē nolati appellauit: sed duxit  
consularē disertū cōsuli uicinū sibi duxisse halā seruitū aliqū aut ēt brutū opus ēē reperi. Intercepisse  
De medio sustulisse: alias itecepē significat totū caput: ut scribit Donatus enarrās illud Terētiū ex eun-  
cho: qd nos cape oportet hae itecepta plauto dictū ē iterbibere: qd signat totū bibere. Indico. L. uectū  
q & iudex a Cl. dī. Repudiato priore spōso: Caelar ut magis magis qd epōei potētia floresceret: filiā suā  
iulīā illū dē spōsūd de spōsātā antea ferulio cepidō: asserēt: qd pōpū filiā ferulio pbiturā: q & ipā iū Cra. syl-  
la filio fuerat despōsita. ipē uero calphurniā duxit uxore: qd succellurū sibi i cōsulatū cōsul ipē fraue-  
rat: uociferantē multū catōe rē itolerādā eē: qd p̄tuxit ac ipia p nupriarū lenocinia uēditārē. Pōpe. primū  
rogare sniam. Ordo rogādī snias i. fr. ro. uariis fuit: alias primus rogabāt: q a cēfōrius princeps in senatū  
lectus fuerat alias q dēsignati cōsules erāt: qd ē cōsulibus studio aut necessitudinē aliqūa ducti quē uis-  
sū erat honoris grā extra ordinē sniam primū rogabāt cāius Cn. i cōsulatū qtuor solos extra ordinē ro-  
gasse sniam dicit. Ex his qtuor principi rogabat. M. crassū: sed post q filiā Cn. pō. despōderat primū corpat  
pōpe. sniam rogare auctor Gel. in iiii. Calēdis ianuariis. principio ānē: quo cōsulum inuenerat.

M. AN. A patribus ad plebeia patricio ordie ad plebeiu: nā Claudiorū familiæ duz fuer: Patricia q̄ Clau. erat ortos: altera plebeia. Hora nona: forēfibus. factiōibus aliē. Mar. de ciuilibus officiis: Exerce-  
ret rancos: terra caufidicos: & mox ibidē. ipat extractos frāgere nona toros: Plutar. mendie scribit finem  
multis fuiffe reipu. ob id magistraliter ro. post ea hōge. foedus facere nō cōfuerit rati credo meridianū  
rite publicis adiōibus minie accomodari. Traduxit: ea traductio p adoptionē ē facta: nā plebeio hōi se  
clodius adoptadū dedit. Vbi uero: & p quos adoptatio ferret Gel. docet. Inductū: imiffum: fed melius  
pūfū. Lucil. huius ego aium si iduco: uel id uatū: fallacis qbusdā: & illecebris deceptū: ut idē. Miferū  
fenē fūrenū cātū iduco: Appia. Vectū hunc fuiffe ait: hoim plebeiu: fed ille ne q Cæfarē i Catilinæ cōu  
ratiōe apud Noniū q̄stōre noiauit: an aliis: icōpertū habeo. A qbusdā: Bibulo. Catōe: & Ci. ut idē au. for  
ait. Inducē: Vectū. Intercepiffē: fuiffuiffe. Calphurnia: quē Appia i opto bōe deat: a clodio a dultera  
ut falso tradidit. Seruiliū: cepiōe: apud Plutar. & Appia. mendose scipio p cepione legif. Rogare: finiam  
u mo rogandarum finiarum a cōfūfibus feruaref. Gel. perfpicue demōftrat

PHIL. Socero: pifone, Genetor:

Pōp. fulfragantibus: fauencibus.

Idōea materia triúphosꝝ í hác  
fñiam scribit Li.li. xxviii. plures  
de gallis triúphos actos eẽ a ro-  
manis: õ de toto orbe terrarũ.

Lege uatinia: uatinus q fuit in  
festus cicerōi: quē tribunū fecit  
cæsar legē tulit ī tribūtu: ut cæ  
sari ī quēniū galliarū puincia  
una cum illyrico demandaret.

Comarā quoq; gallia trāfalpia  
oīs cōtra uno noīe appellat q̄ in  
tria p̄fōs ḡna luculēri scripto-  
res diuerſum belgicā; celticā; &  
aḡtāicā : q̄ aremorica ante dicta  
ē. Auguſtus uero q̄driſiā diui-  
ſit addita lugdunēſi puicia apud  
Amianū marcellinum gallia in  
nutatū diſpartita ē in multi iugas  
cō faciat. Gallos celas uno regi-  
nōe uero puicia appellat partē

De imperio galliarū ei concessio post consulatum.

**S** Ocerogitur generoꝝ suffragantibus ex omni p  
uinciaꝝ copia gallias potissimū elegit: cuius emo  
lumento & oportunitate idonea sit materia trium  
phorum: & initio quidem galliam cisalpinā: illyrico adie  
cto lege uatinia accepit: mox per senatū comatū quoꝝ u  
ritis patribus ne si ipsi negassent populus & hāc daret: quo  
gaudio elatus nō temperauit: qui paucos post dies frequē  
ti curia iactaret inuicis & gemitibus aduersariis adeptū se  
quæ cōcupisset: deinde ex eo insultaturū oīum capitibus: ac  
negante quodam per cōtumeliā: facile hoc ulli fœminæ  
reor responderi: quasi alludens in Assyria quoꝝ regnasse Se  
miram: magnāq; Asiæ partē Amazonas tenuisse quōdam.

diuisio gal  
liae trāsalpi  
nae cōatāe  
celtāe unde

comata un  
de gallia ci  
falpina to-  
gata dicta

curiarum  
duo gene-  
ra: ab his  
curiões nū-  
cupatī.  
Infulrare  
quid



Poemias fore: cōtūmēlosas formā appellatū ē Car. tāq̄ effēmīatus: & olum uiroq; mulier. Quasi alludēs: alludēs ē ea dicit: q̄ ad aliū scēlū referūt. Vir. Nec plura alludēs: ea uox audita laboz priā tulit finē: sic cēsar symposicos & p quādā q̄i allusione itelligi uoluit ē quoq; quē fēminā dēclitabāt regnare possēt: cū formā amazōēs semirāisq; regnauerit. Semirami historia semirādis nota ē mōmētis latioz græcoz q̄ cōditoz: q̄ dignas mēoratu res gessit: babilōa cōdidit: idis bellū itulit: q̄ Alexander magnus auctore curio iprimis admirabat: eadē ipudica & mollis fuisse tradit: utpote q̄ filiū cōcubitu expetisse dicat & equū adamasse usq; ad coitū Semirāis liqua syria at signat: nāq; ab aubus adhuc ifans nutrita fērt: qdā fabulabānt ut inq̄t Diodo. semirami i colūbā fuisse cōuersā: ex quo factū ē: ut syri colūbā tāq; deā colāt imortale regnā arbitratī. hic a Tibullo dictū uidet. Alba palestio scā colūba syro & ut auctor ē philo iudeus: le ge apud assyrios colūbarū usus erat: phibitus. Amazōēs tenuisse: de amazōibus: q̄ i asia oli regnauerunt affari scripiere: iusti. Cur. Hero. Strā. Pluta. aliq; pene innumerabiles: illud adde duplices fuisse amazōēs: al teras circa themodōta flumē i regiōe pōtica regnasē: alteras i africa floruisse q̄ libiæ obid dāt: de gbus scribit Diodo. li. iiii. bibliotheca: q̄ oli aduersus gorgonidas exercitū duxere fēminū: eaq; acriter plian tes occiderūt. dictæ sunt amazōēs eo q̄ mīmis careāt: quas græci *μαρτυροὶ* appellāt. mos. n. amazōibus est inuere infantū mīmas de exteriores: ne ipedimēto sint ad pugnā cōferendā: & ne fugitū in dūsus impē diat. Securi priā inuenit pēthēfēla amazonū regīa (ut inq̄t Pl.) unde ab Ouidio dictū est themodōtiaca ma lles cecidisse securi: hoc ē amazōia. Idem alibi securigeras appellat puellas amazonas.

M. AN. Socero: pōne. Genero: Pōpeio. Emolūmēto & opportunitate: ut hoc ad bellorū materiā: illud ad pōā opulentiā referas. Illyrico: Appianus auctor ē ab Illyro polyphemi filio Illyricū notatū: q̄ lōge. latēq; eius fīhes spatiarent olī: idē auctor. Pliniusq; & Strabo docēt. Lege: uatinia: Vatinii. tri. ple. rogatiōēs i cū. P. Clodio tribunos fuit. Comatā: galliā: græci gallos: celthas uocāt: gēs ius triplicē partitionē sortita ē: comata gallia que pyreneis iugis rheno oceano: & gebēna cōtinetur: cultu credo capilloz est dicta: Altera brachata: quæ & narbonēsis: ad gallicū mare internū obuēta: & ipsa a barbarico bracharū cultu: ē. n. bracha idumētī genus: quo gēs peculiariter est oli usā: unde illud apud eundē: galli brachas i curia deposuerūt. Vopiscus: Gallicis inq̄t brachis ornatus Tetricus i triūphū est ductus: & Lampridius: Alexander quoq; principē tradit iternūlaria uestimēta brachas donasse. Tertia rogata: a toga qdē hæc dicta intra apēninū & alpes: & anconē usq; ppagata. Vili fēminæ: ad ipudiciū eius adolefcentiā referē. Quasi: alludēs: oblique demonstrās sibi quoq; quāquam mollitū ut semiramidē: & amazonis: ad regnū uiām aliquo modo patere possē. Semiramidē: de eius regno: Trogus & Herodotus multa: sed Diodo. omnino plura. Amazōēs: de his quoq; idem trogus Plinius & Strabo.

PHI. Fungus cōsulatu: Fungi agere ē: defungi pagere (ut inq̄t Agreus grāmaticus) idē defunctos dici mos mortuos: q̄ munia uitæ pegerūt: & defūctos piclis liberatos & fūctū magistratu: q̄ pēgit magistratū. De supioris āni actis: referebat ad senatū ptores ut Cæsar rōnē redderet earū rerū: quas supiore āno: hoc ē i suo cōsulatu gesserat. multa. n. gessisse credebāt aduersus leges & auspicia. Cognitionē denulit: ut sena tus cognosceret de actis suis. i. de his rebus: quas gesserat i cōsulatu: & mox diiudicaret recte an pperā acta foret. Nec illo fūscipiēte. i. cū senatus talē cognitionē fūscipe recufaret. Altercatiōēs. criminales & in si ciariōēs clamosas. altercatio. n. cōstat aut i intētiōe aut depulsiōe ut docet Quintilia. in. vi. Quæstor ar reptus in pūdiciū: apud Quinti. caput ē in. v. de pūdiciis: quo declarat pūdicia uersari in rebus: q̄ aliqui ex paribus causis sunt iudicatæ q̄lia pūdicia i opianicum a Cicerone facta dicunt i oratione p eluentior. & ut inq̄t elegāt Afcō. (piud. cū dicit res q̄ cū statuta fuerit assert iudicaturū exēplū: qd se) quāsi iudiciū at res: q̄ cū litōz determinat. Postulatus: accusatus. Appellato collegio. i. tribu noz: q̄ appellat (ut inq̄t Vlp.) ma lorē iudiciū debet appellare. dici mus appello principē & ad principi. Reus ne fieret: h ē ne accusatū dē abfēs eēt ob cūm cōmo diq; reipub. reū fieri nihil aliud ē nisi apud ptorē legibus iterro gari: ut docet Afcō. reos aut. M. an. orator apd C. appellat: si eos modo: qui arguitur: sed omnes quoq; de re dīscipatur. sic enim olim loquebantur. Obligare: sibi obligatos obnoxioq; effi cere aliquo bāficio. Adiuuare:

Allodere  
quid  
Historia  
semirami-  
dis  
Semiramis  
aus  
Amazōes  
duplicates  
Amazōes  
unde

Fungi  
defungi

Altercatio  
Præiudici-  
um quid

Iudicium

Reū fieri  
Reus qui

De accusatione gestorū consulatus eius.

**V**netus cōsulatu. Caio Meminio: Lucioq; Domi tio prætōribus: de supioris āni actis referētibz cognitionē senatū detulit: nec illo fūscipiēte tri duoz piritas altercatiōēs asumpto in putenciā abiit: & ita tim q̄stor eius in pūdiciū aliquot criminibus arreptus est. Mox & ipse a. L. Antistio tri. ple. postulatus appellato de mū collegio opinuit: cū resp. causa abfēs reus ne fieret. Ad securitatē ergo postertē pīs in magno negocio habuit obligare semp annuos magistratus: & cōpetitoribus non alios adiuuare: aut ad honorē pari puenire: q̄ q̄ sibi pepigif sēt ppugnaturus absentiā suā: cuius pacti nō dubitauit a quibūsdā iusiurandum: atq; etiā Syngrapham exigere.

De domitio minātē Cæsari: & gestis: p eū i gallia.

Ed cū. L. Domiti. cōsulatus cādidatu palā mīha

quīs Cēsār eēt ī galliā tñ plurimū iuuare poterat eos: q̄ rōx magistratūs petebāt p̄i p̄ epistolās: p̄i p̄ ami-  
cos suffragatores. Cuius pacti illius pactōis ītelligē q̄ cōpetitores magistratū pepigerāt se defēsiuos  
syngrapha  
chirogra-  
pha  
abientē cēsārē. Syngrapha exigit: iter syphraphas & cetera chirographa hoc itersit: q̄ ī ceteris tantū:  
q̄ grēta sunt scribi solēt: ī syngraphis: eēt cōtra fidē ueritatis pactio scribī: & nō numerata quocq̄ pecunia:  
aut nō ītegre nūerata p̄ t̄p̄ia uolūtate hoīum scribi solet auctor Alfo. syngrapha ītelligit trāgilis chi-  
rographū p̄pria eoy q̄ pacificabāt manu scriptū: ī quo talis pactio scripta erat: ne uidelicet īficiari possēt:  
fit mētio syngraphae a symacho ī epistolīs p̄ quādā q̄ catholici sūam sic scribēte. Fides amicitiae synga-  
phā nō regit. De syngraphis crebra ē apd Ci. usurpatio. Cōsularis cādidatus: corrigēdū ē cōsularis. cādi-  
dati dāt cōsularis petitores dñt: p̄p̄a q̄ q̄ magistratū petebāt ī toga cādidā id fictitabāt: b̄ iō fieri existit  
Pluta. ī p̄blēatis ut magistratū dignos nō gñe: nō diuitis: nō gloria: sed uulncribus & cicatricibus īdicaret  
q̄ ut ab his cōspicerent. quos ambiendo prēsabāt ī toga cādidā ad petēdū descēdebant: uel q̄ corpus nu-  
dādo ac scipios submittēdo: ita p̄p̄m captabāt. mēdo sūs ē plutarchi codex īm̄p̄sūs. nā sūte toga hoc solū  
tū fieri a cādidatis scribit: qd̄ falsū ēē uel unica Ci. oratio apte demōstrat: cui titulus ē ī toga cādidā: q̄  
dixit ī senatū ī petitiōe cōsularis: oli tribuni legē. pmulgarūt: ne cui albū ī uestimentū addere petitiones  
cā liceat: sicuti tradit Li. in. iiii. ab urbe cōdita. Inde p̄ quādā decorā trāslatōne cādidatos dicimus peti-  
tores aliarū quocq̄ rege: sicuti a Quintiliano cādidatus eloquētie. a Plinio ī panegyrico cādidatus gloriā  
& īmortalitatis. A hieronymo cādidatus fidei elegātissime nūcupāq̄: q̄ eēt artes petitoriae. hoc ē cādidā-  
toz docet mamertinus ī panegyrico: cuius uerba subieci. q̄s ignorat tūc quocq̄ cū honores po. ro. suffra-  
gīs mādabant multos fuisse cādidatoz labores: ediscēda oīum noīa tribulū: hoies singuli salutādi. phen-  
sāde obuiosq̄ mās: oībus aridēdū: multaq̄ alia pp̄ honorē adipiscēdū agēda: q̄ alias uix honorē dignū  
facere nō deceret: cōsularis at̄ nō cōsularis q̄stū ē ut sit patricius cāsus hoc ē genitius q̄ iungit cū hoc  
noīe cādidatus: sic. n. loquur. cādidatus q̄stura: p̄tura. cōsularis. i. q̄ petit q̄stura p̄tura cōsulari. Quod  
si cōsularis legas significabāt petitor q̄ oli fuit cōsul: sicut a Cicerone ī oratiōe p̄ murena p̄torius & cōsu-  
laris cādidatus dicit: quocq̄ alter iā fuerat p̄tor. alter cōsul. & ambo erāt cōpetitores. Sed neq̄ haec lectio:  
neq̄ haec expositio cōgruit sententiae tranquillī.

MAN. De actis: de his quae Cēsār sup̄iore āno cōsul egisset: an p̄ satis habēda eēt: seu rescindēda po-  
tius. Detulit. Cēsār. Cognitiōne: ut quā eēt senatus cognosceret: & corrigeret. Suscipiēte: recipiente.

Irritas: uanas. Altercationes: leuatiōes. In iudiciū: iudiciū ut pedāno placet: res ē quae quō īstituta  
ē affert iudicaturis exp̄itū qd̄ sequant: cui plinū ad seuerū astipulā auctoritas: curianus inq̄ orabat ut si-  
bi donatē portionē mēā fec̄ iudiciū iuuare: Fabius iudicia sūt a rebus iudicatis: q̄ pates fuerūt: aut ex  
iudiciis ad ipsām cām p̄tēnēbus: aut ab eiusdē causae. p̄nūciatiōe: cōfirmant duobus modis p̄cipue: & au-  
dēntiae eoy q̄ p̄nūciauerūt: & rerū de quibz q̄rit similitudinē. Postulatus: reus accersitus. Appellato:  
appello tribunos dicit: puoco ad tribunos. Collegio reliq̄ & collegio tribunis. Opinuit: collegit iter  
cessiōe. Reus: ne ficeret: ne ut reus accersiret: nec cuiusq̄ accusatū eēt obnixus. Ad securitatem: ne aduer-  
sus hēret ī urbe magistratus. Obligare: sibi fide obstringere. Nō alios pati ad honorē p̄uēire: qd̄ p̄ neces-  
sarioz & cliētū suffragia: q̄ plura cēsārī aderāt: fieri poterat. Pepigisset: pago uerbo: ut Fabio placet po-  
nus q̄ a pacificor. q. d. secū pacti eēt. Propugnatores: defēsiuos. Syngrapha: cautionē: Ci. p̄git uos t̄  
quā ex syngrapha agere cū p̄p̄lo: Pedianus: in chirographis scribi ait q̄ acta sunt ī syngraphis contra fidē  
& pacta quaedam cōplecti. Consularis candidatus: qui cōsulari solēni more petebat.

PHI. Quod p̄tor nequisset: dictū ē pauloante mēmiū & domitiū p̄tores retulisse de actis cēsārīs ī cō-  
sulari: sed conatus eoy fuit irritus: nec quereunt effūcere ī cēsārē quod molebatant. Domitius in consu-

latu: qui maior est magistratus

minitabatur se effecturū aduer-  
sus cēsārem: quod in praetoria  
infimior est magistratus nequi-  
uisset: unde Cēsār iuit obuiam  
eius conatibus & operam dedit  
ut a cōsulari repelleret. Lu-  
cam extractos: Cēsār cum largi-  
tione populū romanū corrupis-  
set: cūq̄ eius notū quāuis abien-  
tis cuncta romae gereret ad eū  
olim lucā puenērūt cōp̄lures ro-  
mani amplissima p̄dicti aucto-  
ritate: adeo ut lictores magistra-  
tū nūero eētū ac. xx. circa ipsū  
fuisse ferant: ordīs uero sena. ad  
cc. quos oēs sibi obligatos reddi  
derat largitiōe atq̄ fauore: uene-

retur cōsulē se effecturū: quod praetor nequisset: ademptu-  
rumq̄ ei exercitū: Crassum Pompeiūq̄ in urbē prouēire  
sue: Lucā extractos cōpulit ut detrudēdi Domitiī causa cō-  
sulatum alterum peterent: perfectiq̄ utrūq̄: ut in quinque  
niū sibi imperium prorogaretur. Q. uā fiducia ad legiōes  
quas a rep. acceperat: alias priuato: alias publico sup̄ra addi-  
dit: unā ēē ex trāsalpinis cōscriptā uocabulo quocq̄ gallico  
alauda. n. appellabat: quā disciplina cultūq̄ romano īnsti-  
tutam: & ornatam postea uniuersam ciuitatē donauit. Nec  
deinde ulla bellī occasiōe: iniusti quidem: ac periculosi ab-  
stinuit tam fœderatis: quam īfestis ac feris gētibus ultro la-  
cessitis: adeo ut Senatus legatos quōdam explorandum  
statum gelliū mittendos decreuerit: ac nonnulli de den-



runt tunc quoq; ad eū crassus atq; Pōpeius: q cōi cōsilio decreuerūt: ut Pōpe. & Crassus una consulatione peterēt: qd & factū est cū frustra domitius zenobarbus aduersari p uiribus conaret. Perfecit utruq; ut .S.domitius detrudere: & Crassus pōpeiusq; peterent cōsulatū. Impenū progare: progare iperium significat noua rogatio in longiora tpa pferre. Trebonius tri.ple.rogationē pmulgauit: q; puincia consularis in qnquēniū dabant: Pōpeio Hispania Crasso Syria & parthici bellū: cesari uero gallia & germania in alterū qnquēniū: quā lege: cū impedire uellet Mar. Caro: i uicula ductus ē. Alauda appellabatur: Pli. in. xi. na. histo. scribit alaudā auiculā appellatā quōdam galeritā gallico uocabulo: ēt legiōi nomē dedisse. ex qbus plāe uerbis colligitur: alaudā dictiōe gallica significare legionem: q; galli hoc noīe fortassis uocat galeam. unde milites galeriti alaudæ dicti. Ideoq; Cēsār cum ex gallis legionem conscriberet alaudam appellauit: & milites alaudæ nuncupati: de qua legiōe ita scribit Cice. i epistolis ad atticum. Antonius cum legiōe alaudarū ad urbē pgeret pecunias municipis ipare. olim. M. Ant. decuriā fecit iudiciū: quos ex legiōe ne alaudarū cōscripsit qd Cicero i philippicis i seclāter crimias. Alauda aut uolucris iō dicta ē galerita: q; apicē hēt in capite ad similitudinē galeri siue galeæ. Varro appellat galericū nō galeritā: q; in capite habet plumā elatatā. Ciuitate donauit: Donare ciuitate ē efficere ciues romāos & iura ciuium dare. Cēsār oēs alaudas fecit rōanos ciues: cū prius eos formasset iustituissetq; militaribus documētis ex rōana disciplina: & excoluisset elegātiā rōani uestitus & armoz; exuta gallicana barbaria: quīs scribat Marcellius gallos ceteros & mūdōs. Tā foederatis quā iesthis: Foederati dicunt ppli: q; foedere icto cū pplō ro. societate conuerūt. Nāq; ierit ciuitates. puincia: alie ciuiū romanorū alie latinorū ueterū: alie foederatoz; alie stipendiariæ dicebant: de qbus apud Pli. mēron est frequēs. Nōnulli de dē hostibus. cato signari uidet q; olim i senatu finiam dixit ut Cēsār hostibus dederet: q; p ciuitate pfidā expiaret: & ut execrationē in audiorē uerteret: ita olim hāno carthaginēsis cōiuit hānibalē de dēpū ēē romanis ad pōnā ob ruptū foedus.

prorogare  
iperiū qd  
De alauda

Donare  
ciuitate  
quid  
Foederati  
populi

M. AN. Quod ptor: ad illud qd primo capite dixit: referet. C. Mēmio: & Lucio Domitio ptoribus de superioris āni actis referētibus qsi dicat referētū se cōsulē oia acta Cēsā: aut certe cōsulū: ut eoz; q; cōsul cōtra auspiciā fecisset: redderet rōnē. Lucā: urbs hetruiz: ē ac magis nota quā de ea plura dici oporteat. Prouincie suæ: galliæ. i. cisalpinæ Appianus auctor ē tantū ēē hic p ptes cōcursum ad Cēsārē factū

dū eū hostibus cēluerint: sed pspē decedētibus rebus: & sapius & pluriū quā quīq; unq; dierū supplicatōes i petrauit.

ut. c. xx. fāsces circa illū qnq; cōspecti sint: ac pter magistratus ipsos ad ducentes sēnatoriū ordinis officii gratia eo cōfluxisse.

Detrudēdi dēiciēdi. Alterū: q; ambo una cōsules fuerant: eoz; qd loco peterent: quāq; Pli. tertiu eū cōsulatū fuisse: nō se

cundū demonstrat. Vtrūq; pfect: ut Domi. deice: ret: & ambo creati sint: uel ut Domitio depulso sibi i qnquēniū iperū progare. Ad legiones: quæ ab initio qttuor: auctore Plutarcho fuerant ei decrete.

Priuato: pprio sumptu. Alaudam: ab autis noīe appellatā Pli. aperte docet: autis inquit galerita appellata quōdam: postea gallico uocabulo etiam nomē legioni dederat alauda: Cicero: iudi manipulares ex legiōe alaudarū: & Pliniū uerbis apparet: q; galles essent milites instructi nomē legioni datū. galli. n. galeæ alaudā uocat. Institutū: militari disciplina exculat. Ornata ro. armis instructā. Ad explorādū: recognoscendū.

PHI. Pluriū q; quīq; unq; diez; cū romæ renuntiataz; fuissent res i gallia pclarissime a cēsare gestæ qn-

decidierū supplicatio decreta ē qd ante id tps accidit nulli sicut memit ipse Cēsār in cōmē. belli gallici scdo: Ci. olī decreuit supplicatōes. L. diez; noīe triū ipatorū: hirtū pāsē & cōstauū. Aul tu pyreneo: mōre pyreneo sūt āt mōres pyreni: q; diuidit galliā ab hispa. ab exortu eqnoctiali i occasū brūalē porrectū: ab igne: q; græce dicūt πυρ notati. nam ut ait Diodorus in. vi. siluæ i py

Montes  
pyreni



**E**ssit autē. ix. ānis: qbus iperū fuit hæc fere oēm galliā: quæ a saltu pyreneo alpibusq; & monte gebēna: flumibus rheno: & rhodāo cōtinet: patetq; circuitu ad bis: & tricies centū milia passuum pter socias ac bene meritas ciuitates in puincia formā redegit: eiq; in singulos ānos stipendiū nomē imposuit. Germanos: qui trans rhenū incolunt: primus romanorū ponte fabricato aggressus: maximis affecit cladibus. Aggressus est britānos ignotos antea: superauitq; pecūias & obliides imperauit: per tot

Pyrenæ  
fons  
de alpiſibus  
Gebenas  
Rhenus  
Rhodius  
prouincia

renco frequētes inſectio a paſtoribus igne antiquus flagra uere autumnat ſilius in tertio puniceꝝ: a puella  
noīe pyrenæ dici pyrenē ſaltū quā ab Hercule deuigilati ſeræ lanauērūt: mox Hercules ſepeliuit pyre  
nes nomē idēptidem iclamitās a poetis ipſe quoꝝ mōs pyrenæ nūcupat. Idē ſilius pyrenæ celſi nīboſi uer  
ticis arce diuiſus celſis late pſpectat iberos. Alias pyrenæ fons ē ī agro coryntho muſis dicatus: cuius per  
ſus & Papius meminit de quo & Plautus ait ī aulularia: interbiberē ſola ſi uino ſciteat: Corynthien  
ſem fontē pyreneā pōt. Alpiſus: alpes ī longitudinē. C. milia paſſuū patere a ſupio mari ad inferū Gelius  
tradit Lini. uero tria milia ſtadioꝝ. Strabo pōdidit ī q̄rto Alpes alio noīe albiū appellari. Cecinit ſilius uē  
tos poſuiſſe regna frutēria ī alpaterna domo: cū illic ppter ſtātus dominēt polybius alpes arcē & muros  
Italice appellat. Mōte gebēna: Lucanus cana pendētēs rupe gebēnas. hodie dicūt mōs gene ueræ. Flumi  
nibus: rheno & rhodano. Rhenus rhetoricorū alpiū uertice ortus modico flexu in occidentē uerſus ſeptrē  
trionali oceano miſceſe auctor Tacitus. Rhodanus uero galliarū fluuius multo fertiliffimus ex alpiſus ſe  
rapiens in lēmanum lacū deſerturā: rhoda rhodiorū oppido dictus: ut ait Plī. in tertio. Patetq̄ circui  
tu: Agrippa uniuerſarū galliarū iter rhēnū & pyreneum atq̄ oceanū ac mōtes gebēnā & iuram longitudi  
dinē. cccc. xx. M. paſſuū: latitudinē. ccc. xiii. cōputauit. In puincia formā redegit: Acquiſitæ bello regiōes  
puincia dictæ ſunt: ad quas p̄tores mittebant. alix erāt cōſulares. alix p̄toriz. uſi in calce opis ita ſcribit  
Strabo uniuerſæ huius terræ: q̄ romāis paret: p̄tīm reges tenēt quā uero ipſi habēt puincia uocāt: & p̄ſe  
ctos in eā mittūt. redigere autē regiōes ī formā puincia nihil aliud ē q̄ regiōne ſubdicere ipſo ro. & ad eā  
gubernādā mittere p̄ſectū ſicut dictū uſi eſt: ait trāgillus caſarē galliā ſubactā ī hūc puincia formā redege  
ſe. Stipendiū nomē ipſoſuit: hoc ē ſtipendiariū fecit: nā ſtipendiarias puincias ciuitateſq̄ appellamus: q̄ ſtipen  
diū pēdunt hoc ē tributū ſoluunt: & ita apud iuniſcō. p̄dā ſtipendiaria dicta quæ ſunt tributaria. Ponte  
fabricato: q̄ rōne pontū ligneum fabricauerit caſar ſupra rhēnū ut in germaniā trāſgredereſ docet ipſe ī  
iii. cōmentario: q̄ nō ſemel ſed bis pontē fabricaſſe & cōtra germāos trāſſenanos trāſiſſe memoratur.

Stipendia  
riæ  
Cī.  
De britan  
nis  
Britānia

Britānos ignotos antea: Caſar magno ſibi uſui fore arbitratus ſi britāni aduſſet & genus hoīum ipſe  
xiſſet loca portus aditus cognouiſſet: quæ antea oīa erāt incognita in eā legiōes trāſportauit & britānis u  
dis obſides ipauit: & qd in ānos ſingulos ueſtigalis britānia po. ro. pēderet conſtituit. Antiquus britānia  
albiū diceba ē. Cor. Tac. ī libello quo uitaſ ūlū agricolæ deſcribit: multa de britānia: britānoꝝ moribus  
luculēter enarrās hoc addit. primus romanorū diuus lulius cū exercitu britāniā ingreſſus quāq̄ p̄ſpera pu  
gna tenuerit ſcolas ac litore potitus ſic: pōt uideri oſendiſſe poſteris nō tradiſſe.

M. AN. Dedendū: ad poenā & ſupplicii dandū. Pluriū dieꝝ: Plutar xv. dieꝝ ſupplicatiōes et detra  
tas ait: ipſe uero ī cōmētariis. xx. ſupplicatiōibus ipſis ſpatores & exercitus diſ cōmendabāt: ut Capi. i. nunt  
uerat inſq̄ igit ī ſupplicatiōes decernere: noſq̄ diſ cōmēdare. A ſaltu pyreneꝝ: pyrenei mōtes cite  
riorē hispaniā a galliis diuidunt: nomē a puella ſidigē ab Hercule cōpſa: aut ut qdā ſcribūt ab igne a pa  
ſtoribus inſiſſo: quo mōtes ipſi olī cōſtillarūt factum. Alpiſus: q̄ galliā & germaniā ab Italia diuidunt.

Mōte gebēna: q̄ ad meridiē ipſam terrā clauduit. Rheno: flu. ex adula mōte rhenus ortus ad ſeptrē  
triāne in britanicū oceanum decurſus: galliā a germania diuidit. Rhodano: fluuiū q̄ in iterum mare galli  
cum elabi: ut itelligas his ſinibus narbonēſem quoq̄ galliā includi. Ad bis & tricies cēum ad milium  
paſſuum tria millia & ducēta hoc ē bis ac tricies centum millia paſſuum. Stipēdiū: nomē: ſtipendiariū ſecit.

Germanis q̄ tranſſenūm: tranſſenaniſ. ſ. de qua expeditione ipſe Caſar in cōmentariis: & Plutar. abun  
de. Britānoꝝ: bis Caſar in britāniā traiecit. Plinius & Plutarchus ſunt auctores.

PHI. Succoſus: felicitates. Ter  
aduerſum caſum exptus quēad  
modum ter exptus ſit Caſar ad  
uerſantē fortunā copioſiſſimū  
docēt ipſius cōmentariū: primo  
in britāniā iacturā paſſus eſt: qd  
ipſius claſſem qua exercitū trāſ  
portandū curauerat aſtus com  
pleuit: & tēpeſtas afflixit ubi cō  
pluribus nauibus fractis reliq̄  
ad nauigandū inuiciles factæ ſūt  
funibus ancoris reliquiſq̄ arma  
mētis amiſſis ex quo magna to  
tius exercitus turbatio facta eſt.  
Secūdo: qd cōi totius galliæ cō  
ſilio oſa Caſaris hyberna oppu  
gnare cōſtituerunt tūc eburōes  
galliæ populi Lucium auruncu  
ſium cōtra & titurium Sabinū  
fraude ex hybernis edoclos cū  
ſuccoſus tōr nec amplius aduerſum caſū exptus: ī britāniā  
claſſe uī tēpeſtatis ppe abſumpta: & in gallia ad gergoniā  
legiōe ſuſa: & in germanorū ſinibus: Titurio & Arūculeio  
legatis per inſidias caſis.

De morte matris filia: & nepis eius: & aliis geſtis per eū.

**E**odem temporis ſpacio matrē primo: deinde filiā:  
nec multo poſt neptē amiſit. Interimq̄ cōſternata  
Publiū Clodii cæde rep. quū ſenatus unū cōſulem  
noīatimq̄ Cn. Pō. fieri cēluſiſſet: egit cū tribunis plebis col  
legā ſe Pōpeio deſtinātibus id potius ad populū ferrent ut  
abſcīti ſibi: & quādoq̄q̄ imperiū tēpus expleri cōpiſſet pe  
titio ſecūdi cōſulatus dare: ne ea cauſa maturius & ipeſe  
cto adhuc bello decederet: qd ut adeptus ē altiora iam me  
ditans: & ſpei plenus nullū largitiōis: aut officiōū ī quēq̄  
genus publicæ: priuatimq̄ omiſi: ſoꝝ de māuibz iſchoauit

Clades  
Caſaris  
tres.

legionariis militibus contrucidari. pauci ex plio elapsi ad titū labienū legatū scolumus puererūt. Tertia Cæs. clades fuit apud gergoniā qđ oppidū positū ē ī altissimo mōte ī regiōe aruernogē. Fabius cēturio legiones octauæ gergoniz muro portisq; cū militibus appropinquā a manipularibus suis subleuatus ī murū accēdit: alioq; ī murgē ipse exultit: interī galli ex a terra oppidi pte cū oppidū ab rōis teneri audiuissent eo cōrēderūt. & ista hostes loco & numero cōfidētes cæsariās uehementē pertruerūt: Fabius cēturio qđ una murgē acēderat circueūit atq; īterfecti muro p̄cipitans eo die milites Cæs. ex ea clade sūt paulomitus septingenti desiderati. Eodē tēpō spatio: quo res gerebat ipator in gallia. Matrē amisit. mater Cæ. aurelia nōiabat singlari pudiciā mulier. Filia: iulīā Pōp. uxore: q; ex prius dolore decessit cū prius puellā pepisset: honofq; maxius ei a po. rō. hūis ē: ut ī cāpo martio sepeliret. Neptē filiā itelligit Pō. qđ nō mltos post dies mortē matris iuliz subsecuta ē. Cōsternata: p̄turbata pculā tumulūate. Pu. clodii cede milo rediens ab anicia paulo ultra bouillas ī uia appia ppe bōe dexte sacellū clodii suū cicerōisq; inimicū occidit: cuius cadauer ro. deportatū & ī rostris positū ē ppls duce. vi. clodio corpus publici clodii ī curiā itulit crema utiq; subleuāt & tribulibus & mēsis: quo igne ipa quoq; curia cū portia basilica atq; domo. M. lepidi iter regis cōflagrauit: clodia mltitudo ad hortos Gn. Pōp. cucurrit clamitās ut mō cōsulē mō dīctatorē. Igilī tumultuātē po. ro. ad cōprimēdas eas seditiōes. Cn. Pōp. cōsul p̄suliciū iter regē factus ē abfēs & solus: qđ nemini unq; contigit ut solus dīctatoriā obtineret p̄tē: & si cōsulis nomē hēbat. tūc lata lex ē p tribunos plebis: q; Cæ. Pōp. collegā ī cōsulatū destināt: ut rō abfēs Cæ. ī p̄tētiōe cōsulatus hēret iūto & cōtradi cētē. M. catōe. Impū tēpō: expleri iā dixiūs Cæ. obtinuisse gallias in. x. ānos uolebat ergo ut finito hoc tēpō quo ipiū obrinebat ī gallia petere possit abfēs cōsulatū. Ne ea cā. ob p̄tētiōē cōsulatus. Decederet: e gallia ro. repediaret. Quod ut adeptus ē: ut. i. abfēs cōsulatū petere possit: altiora de regno cogitās. Florū de māuibz īchoauit. Māuibz appellatæ sūt pecūia a quēstore ex uēditōe p̄de redacta. Et ut utar uocabulo Gelit: nihil aliud fuit manubiz: quā pecūia p̄daticia. p̄tēta ut īgt. Alēōius Manubiz sunt p̄da imp̄toris p̄ portione de hostibz capta. Igilī Cæ. romæ fuge inchoauit ex pecunia illa quā collegerat. ex p̄da gallogē. Spolia quoq; quæfita de hoste nobili per deditionem manubiz ueteres dicebant: & erat imp̄torū hūc p̄da: Ex qua quod uellet facerent in alio significatione iactus fulminum manubiz dicuntur: unde ait Seneca libro secundo quæstionum loui tres manubias dari: quarum prima mone. secunda prodest tertia adhibitis consilio diis emittitur. De quibus scriptum legimus cap. in integro festi pompeii cōdice.

Cergonia  
oppidumAurelia cæ  
saris mater  
P. clodii  
cedes

Manubiz

M. AN. Classe ui tēp̄statis: priore expeditōe naues. xii. tēp̄stare p̄iere. posteriore. lx. reliqs ualde cōcuf sis. Ad gergoniā: alii gergoniū habēt: ē id aruernogē oppodū in celis: sunt q; suspicent: ē: quē hodie clariomōre uocāt: ipe Cæ. in cōmētariis auctor ē se hic sex & xl. cēturiōes amissis Plutar. septimā & xi. legiones his locis circueūtas: earūq; cēturiōes occidiōe occisos. Strabo. cccc. barbarogē milia circa gergoniā aruernogē urbē aduersus Cæ. cōstulisse p̄didit. Titiano: & aurūcleio: in eburiōnibus iter motim fluuiū: & rhenū cū quibz cohortibus cæsit: ut Liusius: & Cæ. tradit: hisq; tātis cladiibus in gallia Cæ. tā longa belloge interapedine defunctus. Eodem tēpōris spatio: quo ī gallia est bellatum: publicis cladiibus priuatas sub iūit. Tranq; illius: prius n. oportuit publica in cōmmoda referri: inde quæ ad solū Cæsare p̄tinebant. Matrē Aureliā. Filia: iuliam. Neptē ex iulā: & pōpeio genitā: q; obitu matris orta nō nullos illi dies superstes fuit. Cōsternata: pculā: exterrita. Appianus eius cōsternationis: & mortis ē auctor. Pedianus quoq; nō pauca de clodii cæde refert: & tumultuoso milonis idicio. Cōsulē unū: Pompeius sine collega cōsul est creatus qđ romanogē nulli ut Liu. scribit contigerat: apparebat rēpub. p̄tēnti rege motu pculā alioquin sisti non posse. Quod ut adeptus est: ut abfenti altēge cōsulatū petere liceret: sigdem semel Cæsar cōsul fuerat. De manubiis: spolia de uiuo hoste p̄ deditionē: ut Pedianus tradit: q̄sita: manubiz ueteres dixere: eratq; ipatorē ea p̄da: ut ex ea qđ libitū ēēt faceret: sunt q; aliter itēptent: seppediū expōsitio p̄bel

le meo iudicio quadrat.

cuius area sup̄ sextertiū miles cōstituit. munus populo epulūq; p̄nūciauit in filiā memoriā: quod ante eū nemo fecit. Quoz ut q; maxime expectatio ēēt ea quæ ad epulū p̄tineret quāuis macellariis oblocata: etiam domesticatim app̄parabat. Gladiatores notos sicubi ī festis spectatoriō dimicaret: ui rapidos referuandolq; mandabat. Tyrones neq; in ludo neq; per lanistas: sed in domibz per equites romanos ac etiā per senatores armorum peritos erudiebat p̄x-

PHIL. Area: loca in urbe pura areæ dicūt: area quoq; locus ē in agro ubi frumenta fēla tenūt & arefcunt: auctor Varro hic nomē areæ significat: solum: & locus purus accommodatō foro extruendo: de quo Plinius sic in xxxvi. pyramidas regū miramur: qđ solū tātum foro extruēdo sextertiis milibus ducentis Cæsar dīctator emerit. Sextertiū: An-

Area

10 Prime

Sextertiū

Epulum

tiq;us sextertiis: dispōdiū & semis ualebat ab eo dīctus: qđ semis tertius. Auctores Priscia & Var. ap̄ prios sextertiis: uisum nūmus argēteus duagē semilibrage p̄ duo. LL. & notabat: sicuti plerūq; licet uenire ī uertinis cicerōis & ī uetustis scriptogē codicibus. Munus: spectaculū gladiatorum de quo supra.

Epulū: pulū significat solēniōres epulas: p̄p̄ie cōliū ū publicū uetēres appellauerūt: qđ ī p̄patulo ciuibz exhibebat: siue ī dedicatiōe tēpli: siue ī triūpho: siue ī funere: siue ludogē cā. unde ita scribit Pl. i. xiii.

Epulones

epulo cæsar i tertio cõsulatu suo fclernũ chiũ: Lesbiũ-mamertinũ dedit. Liviũ idẽdem memorat Iouis epulũ fuisse ludogẽ cã. Columella ait epulũ pplõ dari solitũ ab his: q triũphabãt. Epulões ab apuleio plautog: cõsũtuo noĩanf. Erãt pterea epulões tres uin: quos pofices pp facrificiog: multitudinẽ eẽ uoluerũt: ut ludogẽ epulare sacrificiũ cõficerẽt: sicut tradit cicero libro de oratore tertio. Dein nũctus epulonũ autus fuit: adeo ut septẽ epulões nũero legerius. de qbus intelligit lucius illo uerũ. Septẽuĩq: epulũ fẽtus ticiq: sodales. marius ille pñsus de quo apud luuẽle pliniũq: fit mẽno: septẽuit fuit epulolũ. Antiq: epolonos dicebãt. quos nũc epulões dicimus: qbus hoc nomẽ iditũ ẽ: q: epulas idicẽ di ioui ceteriq: dũs pñfẽt hẽrẽt. Epulares uero appellabãt q i qbusdã ludis nocte epulabãt. Quoq: mũeris gladiatorũ & epulũ. Macellariis oblocata: macellari nũ fũt lãu tiue lãioes sicuti uulgus exũtĩat: sed oẽs q uẽdũt esculẽta & potulẽta a macello dictũ macellũ aut appellatũ qd ibi fuerit hortus: quẽ iacẽdemũ macellũ uocãt. alii tradũt qd ibi fuerit domus cuius noĩe macelli: quẽ publice diruta ẽ: ædificatũ: hoc qd uocaf ab eo macellũ. Existãt dõatus macellũ a macellũ pecoribus dictũ. Cæteq: i macellũ uolũ carnes sed & pĩsces & ea oĩa q ad uictũ pñebãt uẽditabãt. Inde ait plautus i aulularia uẽio ad macellũ: rogito pĩsces: indicãt caros. Domesticiatĩ: aduerbiũ ẽ & significat p domesticos. Tyrões: dicũt i solũ noui milites: sed ẽt gladiatores adhuc rudes i disciplina gladiatoria: tyrociniũ dicimus rudimẽnũ. a hieroĩo dicũt tyrociatioq: recẽtes discipulas elegãter tyrũculas appellat. ab eadẽ sũtĩrudie canis adolefẽtior tyrũcula a Columella dictũ: eũ ait i. uin. qm tyrũcula nec recte nutrit: & educatio totius habitus aufert icremẽtũ. Plinius i epistolũ fẽ tyrũculũ dicit qd rudẽ i cognitõe signog: qlis legi debeat tyro docet Vegetius libro pño de re militari. In hoc loco tyrões accipe p nouis gladiatoribus & adhuc rudibus i gladiatoria exercitãtõe. In ludo. f. gladiatorio. erãt. n. romãe magistri & doctores gladiatorũ q oẽs idus armog: omĩog: sũtĩplĩnã e docebãt. oẽm. n. scholã ludũ dixit romãe auctor asclũs. Lãstas: lãstũ dicit iur hĩ q lãuãdis. pñũ gladiatoribus: hĩ familias gladiatorũ: q ualẽ sanguinẽ hñt iĩstĩtuere & mox parare: uẽdere solebãt muerant. hoc ẽt exhibitoribus nũeris gladiatorũ: sicuti sũpĩssĩme leges apd scriptores antiquos i cõmẽtario belli africĩ ait hircios. ut lãstã gladiatorũ tyrõesq: cõdoce facere. hic elegãter a columella lãstũ autũ dictũq: aues certaminibus pparabãt ex iĩstĩtuto græcog: olĩ Mar. Antõius igrẽs maledictũ a ciceronẽ eum lãstũ appellauit: cuius rei meminit ipse cicero i philippica. xiii. lĩuius i. xxviii gladiatorũ spectaculũ fuit n ex genere hoĩum ex quo lãstĩs cõparare mo ẽ: seruog: delectũ ac liberog: q ualẽ sanguinẽ habẽt. Quintilianus quoq: i gladiatore meminit lãstĩtag. Igit cũ lãstũ soleãt akre & erudire armis gladiatoris familias gladiatorias: noluit cæsar ut tyrões i gladiatura ab illis erudirẽt i ludo gladiatorio: sed iĩstĩtũ uoluit p summates uiros iĩtra pñuatas domos: ut ita expeditũ spectaculi maior fieret & ludi foret magnificẽtiores.

M. AN. Milĩes fclertũ: idest mille fclertia: q sũma cõficĩt talẽta artica Paulomĩnus. xl. Munus: gladiatorĩ. Epulũ: qd publice exhibebat id i dedicatõe tẽplĩ alĩcuius siue i honorẽ deog: defunclog: uẽ memorĩã dari cõsueuit. Macellariis oblocata: qd i qui macellũ uenalisbus oblonis iĩstĩtũt ea ad tepus cõparãda redemissent. Domesticiatĩ: p domos. Infestis spectatoribus: passĩue dixit gladiatorũ iniuriã obnoxĩis. Vi rapidos: i illatẽ spectatoribus iniuriã uultĩonẽ. Tyrões: gladiatorũ artis rudes. In ludo gladiatorio. Per lãstas: fcl lãstĩs gladiatorũ familie iĩstĩuebãt. Erudiebat: erudĩẽdos curabat.

PHI. Epulũ: dictio mendosa est nã p epulis legẽdũ est episto lĩscĩtat. n. tranquillus testimoniũ cæsarĩs epistolag: in qbus senatores equitẽsq: rogabat de disciplina tyronũ suscipiẽda. Dicta ta exercitibus: dictata a dictoẽ dicta. sunt ãr documẽta pscripta q: quẽ i ludo magister armorũ tradit tyrõibus: sicuti dictata di eũf & illa: quẽ magister ludi iĩterarũ discĩpulis pĩcere cõsueuit de qbus persius. Ten Cirratorũ cẽtũ dictata fuisse pro nihilo pẽdas. hic gladiatoria themata do commentaq: significãt. Frumẽtũ sine mĩs: refert uege. Milites fuisse quosdã in Romana legione: q torquati duplẽs dicebantur: q ob uirtutẽ duplas consẽqbanẽ ãnonas: sicuti simples di

cibus enitẽs: qd epistolis eius ostẽdiẽt: ut disciplinã singulorũ susciperẽt: pĩsq: dictata exercitibus darẽt: legiõibus sũpĩediũ i ppetuũ duplicauit: frumẽtũ quotĩes copia eẽrẽt sine mĩ meluraq: pĩuit. Ac singula iterdũ mĩcipia & pĩdia uĩritũ ddit. De affĩtate cũ Põpẽio ruocata & aliis gestis eius

**D** retinẽdã ãt Põpẽiĩ necessitudinẽ ac uolũtatem Oẽtauiã sororis lĩuã: neprẽ. q. C Marcello nupta erat cõditõe ei deculĩ: sibiq: filiã eius i mĩmonĩũ petiit Fausto syllã destĩatã. Oĩbus uero circa eũ atq: ẽt pte magna senatus gratuito: a ut leui scẽnore abstrictis ex reliquo quoq: ordinũ gñe: uel sũitatos uel spõre ad se cõmeãtes uberrĩmo cõgiarĩo pĩeq: baf. Lĩbros iĩsup seruulosq: cuiusq: put dño: patronoue gratus q cẽt. Tũ reorũ ac obãratorũ aut pdĩgẽ ut iũuẽtũs sũbdiũ unũcũ ac pĩmptĩssimũ erat: nĩs quos grauior crimĩũ uĩtopiã luxuriãue uis urgẽt: q ut sũbũĩri possẽt a se. His plãc palã bello ciuili opo eẽ dicebat

De amicitia regum & puĩnciarũ allata p eũ: & decreto scãtus cõtra eũ factõ ppter suspitiõnẽ gestog: eius.

Epulares  
Macellari  
MacellumTyrones  
Tyrotina-  
tio.Lanistæ  
Munerarii

Dictata

Torquati  
plures &  
simples

di sunt qbus una & semis annona tribuebat, Cæ. uero nō solū simplas & duplas sed multiplicatas annōas frumētarias militibus dabat quotiēscūq; frumēti copia largior suppetabat. Viriūm dicif dari uiriū qd dat p singlos uiros singlis militibus dedit singlos seruos singlasq; possēssōes. cato pda quæ capta ē uiriū diuisa graci dicūt κατὰ ἀνδρα πορ. Mācipia: seruos uocamus ex eo dicta qd ab hostibus manu capiūt: pda autē dici tū urbana q rustica testes sūt iuriscōsulū apd quos tituli sunt de seruitutibus rusticisq; & urbāoge pdioge. Necessitudinē: affinitatē. C. cæsar necessitatē dixit p necessitudinē. i. iure affinitatis. Sororis suæ neprē: octauia signat sororē augusti cæ. cuius ipe erat maior auiculus: de q i augusto plura. Fausto syllæ destinat: Pōp. filiū fausto syllæ forticis syllæ filio dēspōderat quā nūc cæ. petebat sibi dari: quā oli cepiōi seruiliū se pōditū pmiserat: auctor Plutar. Sub cōditōe: ut ira octauia nuberet Pōp. sibi dari: filiā Pōp. Gratuito: sine usura. Aut leuifcōnere Cæ. sibi obstrinxerat obligaueratq; et aliquot senatores: credita pecūia ne usura uel fœnufculo hoc ē leuibz usuris. Ordinū: æq̄stris & plebeiū. Commētes: p̄ficiētes.

Vberrio cōgiario: mūere spatorio: cōgiariū. n. dōatio spatoris ē ut scribit Seneca lib. iiii. de bñficiis: & ut auctor ē Quinti. i. vi. Cōgiariū cōmune ē liberalitatis atq; mēsuræ: apd historicos frēq̄nter leges cōgiariū ab spatoribus datū fuisse p̄pō: sicut donatiū militibus. A cōgio dictū cōgiariū: ē aut cōgius mēiura: nomē capax sex sextarioge: ut igit Priscia. græce dicif cus. Prout dñio: ad seruos referēdū: sicut patrono ad li bertos: sūt. n. nomina: quæ dialectici appellāt relatiua: & ad aliqd dicif. Obæratio: bærati dicif ære aliō astricū: & debitorē ab ære dictū ut docet Pl. i. xxxiii. Cæ. in. i. cōmētario oēs igit obæratos quog; magnū nūgē hēbat codē cōduxit: eos ne cām diceret se eripuit. Crimini uis: ad reos crimina: ad obæratos iopi am. Ad pdigā iungitūre luxuriā referas. Est at luxuria sicuti copiosē explicauimus i cōmētariis i p̄pō: nō li bido ueneta pur uulgo dicif & ecclesiastici usurpāt: sed immodicā pfusione pdigāq; abundantiam signifi cat. Bello ciuili opus: quicūq; ex flagitiis iudicium timent: quicūq; æs alienum confluauerunt: quicūq; bona patria ex prodigalitate lacerauerūt: ferme semp id genus homines uetera oderunt: noua exoptāt: odio suarum rerum mutari omnia student: tales catilinianæ coniurationis populares fuisse Salustius prodidit.

M. AN. Singlog: tyronū. Duplicauit: duplex spēdiū cōstituit. Dedit: legiōibus. Singla mācipia: sin gulos seruos militibus singlis aut uiriū: ut ipe ait: sed ego militibus potius: q; ciuibz domi collata accepe rim. Necessitudinē: affinitatis uinculū. Octauia: ex iulia cati Cæsaris sorore: & Marco Accio balbo: & non Macio balbo: ut omnia Tranquilli exemplaria mendo se habent nata: ex accia: & C. Octauio octauius qui po stea rerum potius ē & soror Octauia de qua nunc. Con ditione: detulit: ut in pristino studio: & scēdēte p̄latē: aut qd magis placet: ut sibi filiā dēspōderet. Gratuito scēre: pecūia: aut leui: aut nullo scēdere creditis. Ob stricū: obligatis. Ex reliquo ordinū genere: scūs ē: ex tis q; circa Pōp. erat: hoc ē ex Pōp. familiarissimis: quocū q; potuit gratuita pecunia sibi obstrinxerat & reliqs quos illi nō ita familiares nouerat inuitatos uel spōs ad se cō meates largo p̄scq̄bat cōgiario. Cōgiario: munificen tia: dono largitione. Domino patronoue: ut ad liber tos atq; referas: alterum ad ser uos. Reoge: iudicis obnoxio ge Obæratio: aliō ære laboratū



Inopia: luxuriæ uis: nimia cēgestas: imoderatūq; sup̄tas: æ pdigalitas: ita ut nisi magna i re pu. mutatiōe facta pditis illorū rebus subueniri non posset.

PHI. Citra knatus auctorita tē: hoc ē sine auctoritate senatus hæc. n. p̄cula citra i hoc signatu dēcenter & crebriter usūpaf ab eruditis. Et ut iterim uno altero ne exēplo cōtēnēsimus: sic inquit quiliū in p̄stotamē neq; citra musicē grāmaticē pōt cē p̄lecta. Plin. in. iiii. citra fastidiū noienē.

Opibus: extruditionibus ædifi ciorū. Quorū: ad quē finē: ut debāt. n. hæc a Cæ. fieri principa

**N**Ec miore studio reges: atq; puicias p terrarū orbē allīcēbat: aliis captiuos milia dono offerēs: aliis citra scatus populū auctoritatē quō uellēt et quo

tiēs uellēt auxilia sumētes: similiterq; italia galliarūq; & hi spāia: atq; quoq; & grēcīe potētissimas urbes p̄cipuis opi bus exornās: dōcē atq; iā oibus & quorū illa tēderēt re putantibz Marcus claudio Marcello p̄sul edicō p̄fato de sū ma se repub. actūq; retulit ad scātū ut ei succederet añ tps: qm bello offecto pax eēt ac dimitti deberet uictor exercito: & ne abscēs ratio cōitiis hēret: qn ne plēbiscito Pōpē po stea abnegasset. Acciderat at ut is legē de iure magistratū ferēs eo capite quo a petitiōe honoꝝ abscēs sū mouebat ne cēsare qdē excipet p obliuionē. ac mox lege iā i æs icisa & i arariū dōita corrigeret errorē: nec cōtēto Marcello puici as cēsari & priuilegiū eripe: retulit et ut colōis quos rogati

Mancipia  
Prædia

Congariū  
Congius

Obæratio

Luxuria

an. iiii.

Citra p. l. u. u. y



rus cā. Donec marcellus cōsul: de hoc marcello ait Lucanus: marcellusq; loquax: de hoc petrosus arbiter  
tu legem marcelle tene. hūc Cicero in brutor iter oratores suae tempestatis miro p̄ctio laudis extollit: is  
agere coepit in senatu ut successor caesari mitteret: quīs nodū finitū eēt illud tps: qd caesr p lege ipetraue  
rat: multaq; ut inqt appian cōmuniōe in caesare inuectus ē marcellus. Edictō: cōsulū. Ante tps an  
qd finiret altere quinquēniū: quo sibi progiari sp̄ciū in puincia obtinuerat. Et ne absētis ratio: caesr  
p plebiscitū ipetrauerat: ut absēns cōsulū secundū petere posset. nūc Marcellus id agebat: ne absētis  
caesris nō haberet. Comitīs. S. cōsulāribus in petitiōe cōsulatus: quā re plebiscitū illud ipugnare uidebat: p  
qd caesr obtinuerat: ut absēti sibi cōsulatus petitiō daret: cui mox plebiscito nec quidē Pōpe. abrogau  
rat. Abrogaret: abrogat legi cū prius tollit: derogat legi cū pars detrahit: sicut tradit turis cōsulū libro.

Quando  
abrogatur  
legi  
Obrogare  
De legibus  
in as icis

L. digesto: titulo de uerbis significatiōe. obrogare uero ē legis prioris infirmā: cā legē alā ferre. Vr  
is. S. Pōp. Eo capite: quae recētiōres dicitur capitula: ea ueteres elegātis capita dixerūt: & lex una ex multis  
capitibus cōstat: gellius: sic capite septio legis luliae: prior ex cōsulibus fauces sumēdū prīs fit: & a Cicerone  
capita legū dicunt. Monoge: magistratū. Sūmouebat: repellat reuiebat. Lege in as icis: leges ubi  
latē erāt in tabulis aeneis incisae figebant & in aeterno recōdebant: inde leges xii. tabulae dictae qm in ta  
bulis aeneis incisae: uel ut ait ianicōsultus in tabulis aebutneis p̄scriptae: prius positaē fuerūt. Lex p̄mulga  
ta tolli poterat. lata & in as icis nō poterat illud aduertē: qd nō minus elegātē q̄ significatē digulga  
tes leges in as icis frequētius q̄ in aere. Cicero in prima antonianae. Quae Cae. in as icis: in quo ppli ius  
s ppetuasq; leges eē uoluit: p nihilo hēbunt. idē paululū ifra. qd erit iqt ita gestū: id lex erit: & in as icis  
iubebitis: de legibus in as icis itellexit Ouid. illo uersu. Nec uerba minantia fixo aere ligabāt: fed qd Lau  
retius uallensis negat inueniri in aere incisās: id quidem falsū ē: uel unico Plinii testimoniō: quod imp̄en  
tia ad manus est: euidenter ostendit: sic. n. scriptum reliquit in danegrico ad traianū. Quae uos patres cō  
scripti: ne quā intēperet obliuio: & in publica acta mittenda & icidēda in aere cōsistit: adscribamus &  
altere qd nunc nup in mentē uenit: qd Ciceronis est: q sic scribit in orōne de signis. Id non mō cum scripse  
runt: uerū ēt in aere icisūm nobis tradiderunt. Corrigeret errorē. i. excipiet Caesr a lege: q̄ Pōpeius ipse  
summouebat absētes a petitiōe magistratū. Priuilegiū eripere: plebiscitum intelligit: quod soli Caesari  
concessum fuerat absēti petere cōsulatū. est. n. priuilegiū ut scribit gellius nō generale iussum populi: neq;  
de uniueris ciuibz: sed de singulis cōceptū: nam ueteres priua dixerūt: quae nos singula dicimus: idē pri  
uas uerbosās & priuos siles. p singulis accipit Lūius: sed tamen consulo & idistincto uocabulo. Interdū  
priuilegia leges dicuntur: & Salustius priuilegium de Pompeii reditu legem appellauit.

Possē dici  
leges i aere  
scias & in  
as

Priūū un  
de priuile  
gia

M. AN. Alliciebat: muneribus: & officiis. Citra senatus auctoritatē: patrū iussu: aut decreto: nō expe  
dito. Opibus: sedicis. Reputatibz: cōsideratibz. Edictō p̄fatus: p̄ edictū denūciās. De sūma repu  
de sūmo rei pu. negotio. Adueg: diduq; Rettulit ad senatū: cōsultationem tulit. Comitīs rō habe  
retur: sed priuilegiū: qd Caesr beneficio populi fierat adeptus abrogare: ne absēti cōsulatum petere hoc  
ret. Quando ne plebiscito: quo Caesr permissum erat ut absēns petere posset: & si ne pro certe accipias  
uel plebiscito. i. recētiōri: legi q̄ Pompeio unico cōsule lata: cauti erat ne cuiusq; absētis hēret in cōstitis  
rō: quod per obliuionē accidisse ferunt: ut ne caesr qdem fuerit exceptus: ac tum demum lege nam in as  
icis: & in aeternū posita: Pōpeii iniuriā admonitū uehementē doluisse: quod res mutari nequerit: sit  
igil scias qm certe pōpeius priori plebiscito abrogasset suā recētiore lege: q̄ nemo excipiebat: aut qm ple  
biscito. i. suae legi Pōp. abrogare nequisset: qā lege ipa i aeternū cōiecta nihil mutari potuisset: appianus de  
ambitu & decuplatoribus tertio Pōp. cōsulatu leges latas scribit ac quum ex caesris familiaribus quidam  
pererent legem corrigi ne in eum ambitus q̄ documq; agi posset exanduisse pōpeium ad uocem quasi uiri  
in sonis mentionem fecissent. Priuilegium: lex pro se uno lata: ut absēns petere posset.

Qui nouo  
como no  
men idide  
rnt

PHI. Nouum comum de du  
xisset. Caesr quinque inquilino  
rum milia comum coloniam de  
duxit: e quibus quingenti illu  
strissimi graeci fuerunt: qui op̄i  
do nomen relinquentes & nouū  
comum appellantes: nouo comē  
ses oppidanos appellauere: aucto  
res Strabo in quinto & Plutar  
chus. Colonis igitur: quos Caesr  
nouum comum deduxerat: lege  
a uatinio lata & ciuitate Roma  
na donauerat: Marcellus ius ciui  
um romāorum adimere una cū  
lentulo conatus est: & quum ex  
nouo comensibus colonis decurio unus romae uersaretur: eum Marcellus uirgis cecidit dicēs ea sibi ad e  
esse insignia: ut se ciuem Romanum nequa q̄ esse intelligeret: & ut illas uibices Caesari monstraret impera

one uatinia nouū comum deduxisset: ciuitas adimere: qd  
per ambitionem & ultra per scriptum data esset.

De prouisione Caesaris contra decretum senatus.



Ommotus his Caesr ac iudicās qd saepe ex eo au  
ditum ferunt difficiliter se princ̄pē ciuitatis a pri  
mo ordine in secundum q̄ ex scdo in nouissimum  
detrudi summa ope restitit: partim p̄ heredē tribunos:  
partim p̄ seruūm sulpitium alterum consulem in sequenti  
quoq; āno. C. Marcello q̄ f̄ri patrueli suo Marco cōsulatu  
successerat eadē tēpēstare collegā eius Armiliū Paulū: Ca

detrudi summa ope restitit: partim p̄ heredē tribunos:  
partim p̄ seruūm sulpitium alterum consulem in sequenti  
quoq; āno. C. Marcello q̄ f̄ri patrueli suo Marco cōsulatu  
successerat eadē tēpēstare collegā eius Armiliū Paulū: Ca



Vit. ē aut comū: qđ & nouū comū appellat: oppidū Italīe trāspadāe a Plī. i. ix. regiōe collocatū: ſcipis oro  
 bioꝝ populoz: a qbus & Bergomū cōditū fuit. Ciuitas adimeret: ne ciues ro. foret: neue prōgatiua ciui  
 litatis Ro. fruereſt. Vltra pſcriptū: tūq; Cæ. plures colonos ciuitate ro. dōaſſet: quā pſinitus ſibi nūerus p  
 mitteret: pſcriptū porphirio dicit eē pceptū: uocabulo deductū a magiſtris ludū: q ſcripta pueris dāt pſcipi  
 untq; imitari Oratius nō ita rōlū pſcriptū. Seneca i. xiiii. epiſto. pueri ſq; ut a pſcriptū diſcūt. Quā ex ſe  
 cūdo i nouiſſimū detrudi: talis ē illa apđ Lī. luculēta ſinia lib. ab urbe cōdita. xxxvii. quā aphricus ſcipio le  
 gatis ātiōchi his uerbis explicat: ſciat regū maieltatē diſſicilius ab ſūmo faſtigio ad mediū detrahi: q̄ a me  
 diis ad ima pſcipitari. Sūma ope. oī conatu & uiribus. Per interceſſores: interceſſio pprie tribūoz ē: qbus  
 ius ſui iterce dēdi: hoc ē uetūdi phibēdiq; nāq; ut ſcri. gellius tri. plebis antiq; creati: uidēt nō iuri dicē  
 do ſed interceſſiōbus faciēdi: ptecia tribūo ſeātū diſſoluere licebat: ut auctor ē appianus apđ Lī. tribūi mi  
 nāſ cōſulibus ſe illos i uicula dūo iuſſuros: niſi ſeātū dictū audiētes ſint. Seruū ſulpiciū: hic ē ille ſulpi  
 cius: q fuit iuriſcōſul. eloq; niſſimus: quē his uerbis ita laudat Cice. i philippicis: oēs q ex oī atate hac i ciuit  
 tate itelligētiā iuris habuerūt ſi unū i locū cōſerāſ: cū. S. ſulpicio nō ſūt cōparādi: hic cū i legatū pſſet ſta  
 tuā ei po. ro. p roſtris poſuit: cuius ē iuriſcōſul. mēneſt titulo de origie iuris. extāt epiſtolæ. S. ſulpiti pau  
 cæ qđ ſed luculētē ſcriptæ. Fri patrueſi: filio patrui: fratres patrueles ſororeſq; patrueles dicūt: q q̄ ue  
 duobus ex fratribus pgenerat: ut apđ iuriſcōſul. copioſe traditū ē titulo de gradibus. Aemiliū paulū: Cæ  
 ſar paulū amiliū collegā. C. Marcelli. i cōſulatu mille & qngēns talēſi ſibi amici deſenſoreſq; cōparuit: ex  
 hac mox pecūia nobiliſſimū ille i foro baſilicā extruxit: q pauli baſilica dicebat: quā Plī. ſter magnifica ur  
 bis ro. enūmerat: colūnis ex phrygiis mirabilē q̄ papinius ad nomē aludens elegāter regiā appellauit cū  
 ait i pſio ſiluz. Illic belligeri ſublimis regia pauli. C. curionē. C. curio tri. ple. antea cæſari inimiciſſimus  
 mox factus ē mutata uolūtate accertius Cæ. ppugnator: cū ab eo liberatus eēt maxio aere alio atq; ſeno  
 re: ob hoc dictū ē a Lucio. Audax uelū comitatū curio ligua: & alibi de eodē ſic ſcriptū. Galloꝝ captus ſpo  
 lis & cæſaris auro. & illud: Emeret oēs hic uēdidit urbē: de hoc curionē multa hiſtorici pōdiderūt ad hunc  
 extant Ciceronis epiſtolæ: Plinius luculētē ſcripſit in. xxvi. curionē hunc nihil in cenſu habuiſſe præter  
 diſcordiam principum. Seruius enarrans illud uirgilianum: uēdidit hic auro patriam: ait curionem uen  
 didiſſe romam Cæſari. xxvi. milibus aureis: de eodem petronius arbiter. Sic ait. tu concute plebem curio.  
 M. AN. Nouū comū: galliæ ciſalpiæ oppidū a gallis cōditū: ſepius eo colōi deducti a Pōp. Stra. primū

Interceſſio  
tribunorūFratres pa  
truelles &  
sorores

lūq; Curionē uiolētīſſimū tribunoz: Igētī mercede deſenſo  
 res parauit. Sed cū obſtatiūſ oīa agi uideret & delignatos  
 ēt cōſule & pte diuerſa ſenatū ſiſ deparatus ē: ne ſibi benefi  
 cium populi adimeret: a ut ut cæteri quoq; ſpatores ab ex  
 ercitiis diſcederēt: cōſiſus ut putāt facilius ſe ſimul ad q̄ li  
 buiſſet ueteranos cōuocaturū: q̄ Pōpeium nouos milites.  
 Cū aduerſarij āt pepigit ut diſmiſſis. viii. legiōibus trāſalpi  
 naq; gallia dux ſibi legiones: & ciſalpina puicia: uel etiam  
 una legio cum illyrico concederetur quo ad conſul fieret.

De cauſis ciuilium bellorum Cæſaris.

**V**Erū neq; ſenatu iterueniente: & aduerſariis negāti  
 bus ullā ſe de rep. facturos pactionē trāſiit i cite  
 riorē galliā: uetūſq; pactis rauēnā ſubſtitit bello  
 uindicaturus: ſi qđ de tribunis plēbis ſtercedētibus proſe  
 grauius a ſenatu oſtitutum eēt. Et p̄textum qđ illi ciuiliū  
 armoz: hoc fuit. Cās at̄ alias fuiſſe opināt Cneus pōpeius  
 ita dictitabat: quod neq; opera cōſumere q̄ inſtituerat: neq;  
 populi expectationē quam de aduentu ſuo fecerat priuā  
 tis opib; explere poſſet: turbare omnia ac p̄milcere uoluiſ  
 ſe. Alii timuiſſe dicūt ne eoz: quæ primo cōſulatu aduerſus  
 auſpicia legeſq; & interceſſiones geſſiſſet regionem redde  
 re cogereſt. Q. uū. M. Cato idētidē nec ſine iure iurādo dñū  
 ciaret delatuz: ſe nomē eius ſimul ac primū exercitū diſmiſ  
 ſet: quūq; uulgo fore p̄dicarent: ut ſibi priuatus redemiſſet

mox a ſcipio: nouiſſime Cæſ. v.  
 hoīz milia: & i his græcoꝝ illu  
 ſtriū qngētos i cā coloniā trāſcri  
 pſit: oēſq; ciuitate dōauit Plura.  
 decurſionē eius colōiſ i cæ. iudi  
 am a Marcel. cōſule ſagris adhi  
 bitū ſcribit id ſe facit pſſus q̄  
 ro. ciuis ſi eēt uſi dāt itelligi ro.  
 ciuē eiūſmōi cōtumelia affici nō  
 poſuiſſe. Vltra pſcriptū: pluri  
 bus q̄ publico decreto pmiſſū eſ  
 ſet. Data eēt: ciuitas. ſ. Eſis pa  
 truel: patrui ſui filio. Aemiliū  
 paulū: cui cæſ. mille & l. ſeſtertia  
 dono detulit q̄ pecunia ille nobi  
 liſſimā circa ſogebāſili. cōſtruxit.  
 PHIL. Obſtatiūſ: priatus. Cō  
 ſules & pte diuerſæ factiſe pōp.  
 Bñficiū pprii: illd nimigē itelli  
 git priuilegiū plebiſcitu quo ob  
 tiuerat a po. ro. cæſ. ut ſui abſētis  
 rō hēreſ i petitiōe cōſularis. Cæ  
 teri ſpatores: hoc pp Pōp. dictū ē  
 q exercitus iſtrudis hēbat. Ve  
 teranos cōuocatur: cæſ. i exerci  
 tu ſuo milites habuit ueterāos: &  
 potiſſimū. x. legiōe: cui pp uirtu  
 tē ut ſcribit i cōmēntariis maxie  
 cōſidebat: eāq; ſibi cohortē p̄iori  
 am futurā aſſerebat Pōp. uero ex  
 tyribus cōſcripras hēbat legiōes  
 Vñ apđ Luc. cæſ. ſic taxat milites

pōpēiās. Gratis delecta iuuentūs gymnasijs aderit studijsq; ignaua palestre & uix arma frētis. Simul ad q; statim cū. Dux sibi legiōes petebat Cae. ut omnijs ceteris cōsilia trīn gallia sibi cū duabus legiōibus usq; ad petitiōē cōsulatus cōcederet. Cice. tūc e ciliā reuerfus cōciliatiōē pōp. cæsarīsq; agitabat: & ut amicos Cæ. p̄uaserat ut gallia decedēs reliquo dimisso exercitu cū duabus trīn legiōibus ap̄d illyricū atq; ex pcederet cōsulatū. Istud recusatē pōp. p̄uasi sūt amici Cæ. ut altera quoq; ex duabus legiōibus legio dimittēret: sed aduersitate lētulo & acclamatē catōe falli eos decipi pōp. pacificatio oīs disturbata ē. Citeriorē galliā: citerior galliāq; & cōsilia: & togata cognomiā: stuolo rubicōe finit: cuius bāsi alpēs efficiūt. Cō uctisq; pactis: solitus erat cæ. ex ulteriore gallia p̄ficēsi i citeriorē galliā ad cōuētus pagēdōs bellōis ciuiliū a L. berna deductus: sicut ip̄e testat̄ i cōmētarijs: nūc ex more pristino i hac citeriore gallia p̄git cōuētus iuridicos: de qbus distū iā ē. De tri. ple. itere dēonibus p̄ se: curiōē Anto. cassiū tribūos signat̄ utpote cæ. sui tores ab urbe p̄fugerūt: cū eos grauissimē accerbissimēq; a seāt decenteret: hui ad cæ. fē cōuētū: huiusce hāstoriæ ita mēit̄ Luca. expulsi accipiti discordes urbe tribunos. Victo iure mīx iactatis curia gracchis.

Citerior  
gallia

Prætextū

Prætextū uelamētū eiēdūo tribūosq; hōstissimā (ut iqt Plutar. ybelligerēdi occasione p̄textūq; cæ. dedit.

Cōsilia: repagere abfoluere. Alii trīuissē dicūt: Luca. i. i. pharsaliæ mltas enūerat cās bellōis ciuiliū a L. libro. c. ix. causē ciuiliū armōis referūt: iter q̄s qdā hūc quoq; cōnumerauēt: q. S. cæ. uoluerit turbat̄ rēp. ne si ro. priuatus rediisset: cogere reddere rationē illaq; rege q̄s i prio cōsulatu gesserat: p̄i aduersus leges ro. q̄s ip̄e cōtēpserat: p̄i aduersus auspiciā: q̄ iprimis ro. obēruabāt i rebus domi forisq; pagēdis: sicut copiose scripsimus i cōmētarijs p̄ptiū. Quæ at dīa sit iter cās bellōis & p̄cipia docet elegātē polybius megalopolitāus i tertio historiæ. Aduersus leges: cōsules abutiri cōsulatu: iurabāt fē nihī contra leges: cōtra fecit: qd a troia abeūt cōsulatu factū nūc ē laudat Plī. i p̄grypho. Idēdē: fregit. Delatuge denūciatuge: accusaruge: uñ delatores accusatores dci: nā dīator auctōr a græcio is dī: q̄ dīert ad accusādū.

Delatores

M. AN. C. curiōē: hūc quoq; grādī scenore obstrichū cæ. mūficētia leuāt Plutar. scri. Serui. vii. & xx. aureosq; nūmū milia curiōi data tradidit. Cōsules e pte aduersa. M. Marcel. & lētulū q cū alijs suæ factio nis iuris cæ. i fensū erāt. Bñficiū: priuilegiū ut abēti petē liceret. Impatores ab exercitu discederēt cæ. f. & Pōp. eo p̄textu credidit curio usū ad subitā al mutatiōē celādā: quū antea cæ. acerrimis oppugnator fuis set: ut eqratē nō ipm cæ. seq. uideret. Simulatq; statū qd. Veterāos: militia solutos. Nouos: tyrōes. Cū aduersariis cōsilibus & alijs q aio i fē inimico erāt. Pēpigit: cōciliatiōē tētuit. Interueniētes: nullo p̄ fē naratō: cōsulato stercedēte: cōsulū ue atrocitatē leniēte. Cōuētis pactis: iuredicūdo celebratis. Viducarus: uisurus. Prætextū: id ab eo i nefariū belli excusatiōē p̄stū. Opā: fog: de māibus: & alia publi. opa ab eo destitā. Aduersus auspiciā: illud respicit qd supra dixerat: obnūciātē collegā foro expulsi. Leges & intercessiōes: omnia ad eius cōsulatus acta sunt referenda. Delecturum: eius memoriā non modo uitam subuerfurum: q̄ delaturum legas ad accusatiōem attinebit: Cicero certum est nomen de fere hominis. Circūpositis armis: Appianus. Cicero: & pedianus: de miloniano iudicio eadem scribunt: anneus Lucanus. Pompiciā reum cinxerunt signa milonem.

PHI. Milonis exemplo: notū

simū est quēdamodū annius milo clodianx cædis reus: postulatū est a duobus ap̄is clodius ali isq; quibusdā: defēsus a Mar. cicerone: & Mar. bruto: quod iudiciū dū fieret claudē fuerunt tota urbe tabernæ: p̄sidiā militaria i foro & circa oēs fori aditus Pompeius disposuit: ip̄e pro atriō cōfēdit: septus delecta māu militum. Cicero cū inciperet dicere exceptus acclamationē clodianox: terrestris est: itaq; non ea q̄ solitus erat cōstātia dixit. Dānatū milo in enliū missū p̄fectus est: bōa eius p̄p̄eris alieni magnitudinē fēmiūciā nēnierunt: Plinius inter p̄digia hūa ni ai ducimilōm fextertia septi gentia milia aeris alieni debuisse. De hoc iudicio miloniatō sic scri bit Lucanus: atque aūso medias perrūpere milite leges: pōpēia rerum clauerūt signa milonem

Milōis ex  
lium

Milonis exēplo circūpositis armatis cām ap̄d iudices dice ret. Q d̄ p̄babilis facit Asinius Pollio pharsalica acie cæ sos p̄figatosq; aduersarios p̄spiciētē hæc cū ad uerbū dixit se referēs: hæc uoluerūt: tātis rebus gestis. C. cæsar cōdēna tus eēn nisi ab exercitu auxiliū petiissē. Quidā putāt cap tū ip̄i cōsuetudinē: p̄sēitaciū suis & inimicoy uiribus usū occasiōē rapiēdæ dōinaciōis: quā atate prima cōcupiscēt: qd extimasse uidebatur & Cicero scribēs de officiis tertio libro semp Cæsarē i ore habuisse eos i phœnissijs *ἡ τῆς πρῆτης τοῦ Κρίτου ὑπαρῆναι οὐδὲν πρὸς τὴν καλὰν συνουσίαν τῶν ἀλλοτρίων* Euripidis uersus quos sic ip̄e uerbit. Nā si uiolādū ē ius sp̄erij gratia uiolādum est lialis rebus pietatem colas.

De progressu eius a Rauenna ad Rubiconem.



Vm ergo iublātā tribunoy intercessiōē: ip̄osq; urbe celsisse nūciatū ē: p̄missis cōfēsti clā cohortibus: ne q̄ suspiciō moueret & sp̄ectaculo publico p̄ dissimulatiōē interfuit: & formā q̄ ludum gladiatoroy erat edificaturus cōsiderauit & ex cōsuetudinē ciuiū se fre quētū dedit. Deinde post solis occasū multis e p̄xio p̄istrio

Ludus gladiatorum

PHIL. Erabundus: uere & ualde errans: non autem erranti similis pro ut Seruius & Priscianus. Ceterique grammatici hallucinantur: quae existimant nomina i bōdis definitiua significare similitudinem: cum potius significent exuberantiam iam rei de qua loquitur: sed i notis seruii astatim scriptimus super hoc genus nominibus. Deceffisset: decessisset digressisset esset uia: per errorem.

Trames  
Tarnes  
Temps

hōr auctore Vegetio reliquas:  
& numero militum:& dignitate  
pcedit: hęc suscipit aglā principa  
le signū romani exercitus:habet  
pedites supra mille:ideorq; appel  
latur cohors militaria & caput ē  
legionis. Cæsar autem affecurus  
est cohortes: quas cum heretio  
femiserat ad ariminum occupan  
dum. Ad rubiconem: Rubicō  
fluuius est distans Italiā a gal  
lia citeriore:ut historici tradunt  
quem Plinius in.viii.regione Italice collocat:de quo Lucanus:& gallica certus limes ab aonisiis desterni  
nat arua colonis:hic Cæsar paululum subleuit mente reputans: quæ euenire possent mala si rubiconem  
transisset armatus:& ut inquit appianus ad præsentes conuersus:sic dixit. Abstinentia a transitu rubiconis  
o amici malorum initium mihi affert transitus uero uniuerſis mortalibus imponet: his dictis ueluti furo  
re concitatus transire pergit: & dictans commune illud:iacla est alea:quod incertos ac audaces subeunti  
bus: casus uulgo exordium esse solet: ut refert Plutarchus:tradit petronius arbiter cæsarem dixisse:indice  
fortuna cadat alea:nam cum alea dicatur de omni ludo in fortunæ uarietate collato: accipiturq; pro pe  
riculo discrimine. Aleam iacere dicitur ille:qui se periculis fortunæq; committit. Lucanus placet alea facti  
alterutrum mensura caput. Ostentum factum: ostentum labeo definie est contra naturam cuiusq; rei  
genitum factuque. Duo sunt genera ostentorum:unum quotiens quod contra naturam nascitur:alterum  
cum quid prodigiosum uidetur:ostentum autem dicitur quia ostendit sicut prodigium quia futura præ  
dicat:auctores Cicero & Augustinus:hic ostentum accipitur pro portentosalias participialiter poni solet  
testimonio est picuuius:cū ait in ipso tempore ostentum senem:& M.cato in libro de re rustica:Ager ole  
to conferendo:qui in uentum fauenium spectabit:& soli ostentus erit:alios bonus nullus erit. Arundi  
ne canens:calamo tibialis:quæ auleticon uocant utpote tibis utiliore:illum uero qui fistulis est accom  
modatus: syringiam appellat:cuius rei meminit Plinius in.xvi. Ex stationibus:statio polysemus sermo  
est:multa enim significat:nam portus est:ubi naues stant a d tempus:ut auctor est Seruius de qua uulpius  
titulo de fluminibus:stationem dicimus a statuendo:is igitur locus demonstratur: ubicunq; naues tote  
stare possint:statio militarem significat custodiam:de qua Virgilius:tunc quoq; comuni portam statio  
nem tenebant:hinc stationarii milites dicti ab amio Marcellino:de his stationibus nunc loquitur. sunt præ  
terea stationes errantium stellarum matutine quas primas uocant:& uespertine quas secundas: qđo exi  
stimantur stare:unde & nomen accepit statio:auctores Plinius & Marcianus:dicuntur etiam stationes loca  
ci in urbe:de quibus Iuuenalis stationes omne theatrum:& gellius. Quæritum esse meminit in plerisque  
romæ stationibus ius publice doctærum. Aeneatores: tubicines: ab aenea tuba aeneatores dicti de quibus  
sic scribit f.stus. aeneatores comices dicuntur. i. cornu canentes:hac dictione usus est amianus Marcellinus  
pene peculiariter: sic e. im ait libro unde uigesimo: cum sapere esse exiguum noctis aeneatorum clangore  
ductore urbem ut mox casuram: terribili corona cinxerunt: idem.xiii. aeneatorum accentu signo dato  
progrediendi ad pugnam:ad arma concursum est.

M.AN. Deceffisset:aberrasset. Duce reperto:uiarum locorum gnaro:qui Cæsarem:& comites duce  
ret. Consecutus:affecutus. Ad rubiconem:fluuium is enim finis olim fuit calpurnæ galliæ:& Italici:Lu  
canus. Qui gallica certus limes ab aonisiis disternat arua colonis:hodie corrupto nomine riconem ac  
colæ appellant:priusq; ad mare fit uentum proximo anniculo insinuatus aquis:& nomine confusus in adri  
am inter ariminum & rauennam euoluitur. Eximia: egregia notabilis. Plutarchus: nocte qua rubiconis  
transitum pcessit ait Cæsarem sibi per quietem uisum coire cum matre:quæ in somni species diuerso loco  
co:& tempore a Tranquillo est relata. Arundine: fistula: Ver. tenera meditabor arundine musam. Aenea  
tores: tubicines qui ære canunt. Ver. ære clere uiros matremq; accendere cantu.

PHIL. Classicum exorſus bellicum canens:classicum dicimus:& tubam ipsam & sonum. bellicum: ut in  
terpretatur seruius enarras illud uirgilianum: classica iamq; sonant. hic accipimus classicū p signo bellico  
de classico luculētus est ille apud filiū uersus: infremuere simul feralia classica signū: de classico sic scribit  
Vegetius:classicū appellat quod bucinatores p cornu dicūt:hoc insigne uidef impiet:ga classicū canif ipa  
tore pñente:uel cū in militie capitaliter aduertit:ex hoc apparet huius significatē loquutū ēē sic scriben  
tē libro.viii. ab urbe cōdita cōsul ex tēplo filiū aduersatus cōcionē classico aduocari iubet. classico quoq;  
silentiū in castris indicēbat. Idē Iuius in.ii. cū silentiū classico fecisset:eodē pfectio indicēbat. idē prius lo  
que classico signū pfectiōis dedit:in cōmētariis ppetiū declarauimus classica bella dici naualis:uocabulo a  
classe deducto. Iacta est alea Plutar. scripsit in apophthegmatis Cæsare dixisse. w. a. a. p. p. p. o. k. u. d. o. r. i.  
iactus sit omnis cubus hoc est tessera.nā qđ greci cubū uocant: idē latini tessera dixerunt auctores gellius  
& macrobius:hoc aut puerbiallyter dictū significat rē cōmissam id ēē fortunā:sicut in ludo tessenario fieri



De ostēto facto apud Rubiconem Cæsari dubitanti.  
Vnctāci ostētū tale scū ē: qđā eximia magnitudie  
& forma in pximo sedēs repēte apparuit arūidine  
canēs:ad quē audiēdum quū pter pastores pluri  
mī ēt ex statioib; milites cōcurrissent interq; eos & aenea  
tores:rapta ab uno tuba pñit ad flumen & ingēti spiritu  
classiū exorſus pcedit ad alterā ripā. Tūc Cæsar eaf iquit  
quo deorū ostēta & inimicorū iniquas uocat:iacta ē alea igit:

Iacta alea

Aleā iacere  
OstentumAuleticus  
calamus  
Statio  
Stationarii  
militēsAeneato  
res

Classicum

Cubus

## De transitu Rubiconis &amp; eius concione.



Tq̃ ita traiecit exercitu adhibitis tribubus plæbis  
q̃ pulsi supauerat: p̃ cõciõne fidẽ militũ flẽs ac ue-  
ste a pectore discipula iuocauit: Existimat̃ et̃ æque  
lres cẽsus pollicitus singulis: qđ accidit opiniõne falsa. Nā  
quũ i alloquẽdo: exhortadõq̃ læpius digitum læue m̃us  
ostẽtãs affirmaret se ad falsificandũ oĩbus p̃ quos dignitatẽ  
suã defensus eẽt Annulũ quoq̃ æquo alo detracturũ sibi  
extrema cõcio cui facilius erat uidere cõcionatẽ quã audi-  
re. p̃ dicto acceptis: qđ uisus suspicabatur: p̃missumq̃ ius an-  
nuloꝝ cum milibus quadringenis fama distulic.

mẽbrati plura. Dignũ le. ma. mos fuit utq̃ gerere anulũ i digito sinistrẽ rei ap̃ius macrobius gellius hac eẽ dicũt. qđ i se-  
briticis i medio dicũt uñ. auctor plinius: cĩm huiusce rei ap̃ius macrobius gellius hac eẽ dicũt. qđ i se-  
ctis huanis corporibus repẽtũ eẽt neruũ qđdã tẽuissimũ ab eo digito de quo dixit ad cor huius posũt: & iõ  
uism ueteribus ut ille digitus anulo tĩq̃ colãa circõdaret: p̃terea digitus iẽt cõplicitus senariũ nũmeq̃  
demõstratq̃ cõfariã plẽus p̃fectus atq̃ diuinus eẽt. ius analogi famuli nō hẽbãt. Anulus eq̃ũ peculiarie ge-  
stamẽ eẽt. Vñ ita scribit plinius. anuli distũgere atq̃ ordĩna a plebe: ut semel cepãt eẽ celebres: idẽ post pau-  
lo. anuli inq̃t mediũ ordinẽ tertĩũq̃ p̃fibus & plebi iẽseruere. Arreius capito cĩm aliã p̃tulit: cur anulus di-  
gito huic læue m̃us iẽtras. Veteres inq̃t anulũ circũferebãt nō ornatus sed signatũ cã: & gestabat q̃cũq̃  
m̃us quolibet digito postea docuit luxuria signaturas p̃ciosis gẽmis i sculpe: uñ factũ eẽt ut usus anulorum  
cẽptus dextera: qđ multũ negociõq̃ gerit i leuã trãfere: qđ occiosiorẽ: ne crebro motu & ossẽ dexterae ma-  
nus p̃ciosi lapides frãgerẽt. electus at̃ i ipsa leua m̃us digitus mĩnimo p̃rimus: q̃si aptior cãteris: cui cõmẽ  
daret̃ anuli p̃ciositas. qđ a medio & mĩnimo septus mĩnus officii gerit & iõ seruãdo anulo magis accomo-  
datus. plinius at̃ ait eũ qđ prius hoc iẽtitutũ cũstãter pudẽtẽq̃ id fecisse iõq̃ leuis m̃us ab latentibus in-  
diuise: cũ is honos securus fuisset dextera fuerit ostẽtãdus. Detractũq̃ sibi: ex hoc iẽtelligi uolebat cãsar se  
ut satisfaceret militibũ anulũ eẽt aliẽtũq̃ cõpigneraturũq̃: cuius celebratiõis usũ cũ scõre cepisse argumẽtũ  
eẽt cõfuerũt uulgatũ sp̃osũ eẽt anulũ exiliẽtẽ: cũ anulus arã uelox sit. Extrẽ cõcio: hoc eẽt milites i extrẽ  
cõciõis p̃te collocati. dictũ. n. iã eẽ cõcionẽ significat suggestũ uñ uerba sũt. iẽt cẽtũ ppli assĩstẽtis. iẽt ipãm  
orõnẽ. Quod uisus suspicabatq̃ erat i extrẽ cõciõne nō iẽtelligẽtes uerba cãsaris cõcionatĩs crediderunt.  
Cãsar p̃missis militibus facultates eq̃stres: q̃si uidebãt illũ ostẽtare digitũ anulũ. ius aulogẽ: hoc eẽt eq̃-  
st̃re dignitatẽ quẽ egres peculiariter ius hẽrẽt analogi gestãdõq̃. Cum qđrigẽtis milibus. i. qđringentis  
per iynopã ut docet Priscianus. Significat autẽ eq̃st̃ris cẽsus. Distulic: distulicauit diuulgauitq̃.

M. AN. Ostẽta: p̃digia. Iniquitas iniuria. Acta eẽ alea: ut ad eã uocẽ iẽgressum fuisset iẽtelligas: nã i gallica  
na adhuc ripa cõstãtes iẽteq̃ erat illi retro abire: sed plutarchus iacta sit iqr̃ alea. q̃si deliberãdo adhuc id  
dixerit idẽ actor eẽt audaces casus & icertos subeuntibus id uulgo exordiũ usurpari solitũ. Fidẽ: militũ stu-  
diũ opẽ auxiliũ. Veste: discissa qđ i argumẽtũ doloris i cõciõibus eẽt factitatũ cĩna cõsul urbe pulsus i cõcio-  
ne militũ: ut ap̃ius ait falces fregit. Eq̃st̃re cẽsũ: de sũma eq̃st̃ris cẽsus: & iure analogi suo latius loco di-  
cẽt. Digitũ læue m̃us: p̃suasum fuit maioribus medicum læue m̃us digitũ: ut Gellius scribit qđdã cum  
corde uelut cognatiõẽ hẽt ob idq̃ ueteres eum anulũ potissimum i signauisse: plinius m̃us & prius iĩt  
st̃re maximã auctoritatẽ cõcliauerẽ: auro sed cur læua eũ sortita sit honore pudorẽ ait cãm esse potuisse:  
qđ qđ primus digitũ anulũ iuduxit cũstãtẽ & cũ pudore id fecerit: iccirco latẽtĩ m̃ui iuductũ quẽ dextera  
alioq̃ ostẽtãdus fuisset macrobius ut p̃ciosẽ rei parcerẽt manu mĩnus op̃osẽ priõ credidit indu-  
ctũ. Detractũq̃: p̃ suõq̃ cõmodo alienatũq̃. Millibus qđringenis: Sed qđringenis legendũ eẽt qđringente  
nos. n. & quadringenos indifferẽtẽ gramãticẽ dixere: estq̃ equestris cẽsus p̃iphrasis. Distulic: uulgauit.

PHI. Picenum i: q̃nta italica regiõ picenum eẽt quĩdã uberrimã multitudinis. nang̃ trecenta sexaginta  
milia picentium i fidẽ ro. po. uenere orti sunt a sabinis: auctor Plinius iĩt. nomen hoc autẽ accepit pi-  
cenum a pico mario alio: cuius ductũ & auspicio conditores picentium eẽt sabinorum terra profecti sunt  
sicuti scribit i strabo i quinto. Vmbriam umbria i sexta italica regione collocatur a Plinio. Vmbrorum  
gens antiquissima italica existimatur: ut quos umbrios a gr̃ecis putent dictos quasi umbrios quod inun-  
datione terrarum imbribus superfuisset. Cãsar i piceno auxinas aesculanõs cingula nos redegit i po-  
testatẽ: iĩt umbria uero p̃saurum sanum anconam singulis cohortibus occupauit. Domitio i dedi-  
tionem redactõ. quẽadmodum. L. hic domitius ad corfiniũ captus a Cãsarẽ sit: & deĩde dimissus lu-  
culenter historici tradiderunt. Lucanus quoq̃ iĩt. iĩt pharãlice historiam graphice descripsit. hic demum i  
acie pharãlica occubuit de quo i necrone dicitur copiosius. Successor nominatus: idẽ i necrone ait.

folet: nec amplius posse fuocari.

Adhibitis tri. ple. castio anio  
atq̃ curiõ. Pro cõciõ: hac p̃el  
cũ p̃iterdũ significat i. ut p̃ ro-  
stris p̃ tribubus p̃ cõciõẽ iẽt dũ  
an: ut p̃ portis. Eq̃st̃res cẽsus.  
sextertia. cccc. cõficiũt cẽsũ dãm  
egres cuius rei m̃icĩt Pl. i. xxx.  
tũ. hic illud ab oratio decẽtẽr di-  
ctũ eẽt qđrigẽtis sex septẽ milia  
desũt. lege rosica theatrali nullũ  
ius erat sedẽdũ i q̃tuordecĩ ordĩ-  
bus. nisi qđrigẽta obrulisset i cẽ-  
sum. uñ ait epigrammatis poeta  
qđrigẽta tibi nō sũt ch̃ erestrate  
surge. sed sup̃ hac re. p̃ occasione

Pro  
Cẽsus eq̃-  
st̃ris

Anulus idẽ  
gito medũ-  
co

QVINTILIANA  
FACIA  
VITURIO CASSIO

Picenu uñ

Vmbria



Domitiū hūc uocasse Cæsarem ad discriptionē Searus: successorē q̄ ei p̄ factionē nolanū principio belli ciuili ad confiniū capturn eē. Scdm̄ sup̄m mare iuxta litus maris adriatici. qd̄ mō superū mō adriaticū ab adria ruscō. nū colōia uocauerūt italicē gentes: græci adriaticū uocāt. hodie mare ueneticū nūcupat. Brundisiū tetēdit: brūdusiū oppidū ē i tertia italīe regiōe portu nobilē. ex quo trāsitus est in græcia certior excipiente dyrrachio portus brūdusinus cū oppido similimus ē capiti ceruino: uisū & nōmē. nā ligua mēsiopie: brūdusiū cerui cap̄ uocitat̄ græci βρυντισιον uocūt. Exitu p̄hibere cōatus scribit Cæsar i cōmētariis se s̄stituisse exitū brūdusini portus impedire q̄ molē atq̄ aggerē ab utraq̄ pte litro. nis iaciebat. Itē rates duplices quoquo uersus pedū. xxx. collocabat: q̄s terra atq̄ agere cōtegebat: terre q̄ illis biog: tabulatores excitabat. Pōpeius tñ parata p̄fectiōe subuocēte naues soluit i epirū: trāsmisit. Trās feratur: trāsgressum: trāsiretatiōē nō magna i epirū. ē. n. iter brūdusiū dyrrachiūq̄ traiectus nō enormis. Sa lūsius nō i elegāter trāsgressos dixit eos q̄ fretū trāsmiserāt quos trāsiretasse dici solitū ē & trāsgressum p̄ trāsiretatiōē. i quo dignus nota uisus ē asinio polliōi defensus a gellio li. ix. noctiū atticage. Appellatis p̄ribus: comiter notatis uocatisq̄ i curiā ueluti cū his cōsultaturus de sūma rei. p. Cæsar. n. post pōpēū trāsiretatiōē i romā cōuersus ē redacta i p̄tēre italia diebus sexagita citra sanguis p̄fusionē Rōe statū iuicit pacatiōē q̄ spauerat: ubi multi fenatores uersabāt. quos bēigna oīe allocutus ē hortatusq̄ de mittendis ad pōpēiū legatis sup̄ pacificatiōē qui petitiōi nemo assensūs ē. Copias i hispāia: historia nota: quēadmodū Cæsar apd̄ iberdā hispāia: citerioris ciuitatē. a franiū atq̄ petreii legatos pōpēios spauent: utq̄ Mar. uarro q̄ legatiōē pōpēiana hūgebat i ultiore hispāia legiōē Cæsari trādidit: qd̄ eū cordubā uenit relatiq̄ publicis rōnibus cū fide p̄cessit Cæsari: q̄ penes ip̄m erat tradit. & qd̄ ubiq̄ hēbat frumenti ac nauū ostēdit. hic ē ille. M. Varro oīum doctissimus de quo ait terētiū Vir Doctissimus undecūq̄ Varro. Ad exercitū siue ducto: itaq̄ afrānus petreus Varro nō cēt scīentes regē bellicaq̄. neq̄ ueri ducte appellādi. militaris aut siue oppido duce turba ē tāq̄ corpus siue sp̄s ut inq̄t curtiū p̄terea ductū ē tān ē exercitū: q̄t sit i pator. Vñ laudat gabrias arheniēs: q̄ dicere solebat græce. ποσειδωνος ειναι λαον στρατωρ Δον ηνδουμηνου λεοντ ωσ η λεοντ ωνα αφοβου. hoc ē terribiliore cē exercitū ceruorū: duce leone: q̄ leonū duce ceruo. Ad du. si. hoc ē ad pōpēiū: q̄ qd̄ dūcē ager sciebat & optimi ductoris mūnia callebat: sed exercitū nō hēbat: Dux autē siue exercitū p̄inde ē ac caput siue mēbris. & ut igit̄ uerissime liuius in bello plimū pollet militū copia & uirtus. lōq̄ ip̄ator siue exercitū: exercitus siue ip̄ator ueluti mutilus ē & truncus: adeo atq̄ alterius auxilio eget. Obidiōe massiliē lucius li. i. i. & cæ. i. n. belli ciuili cōmētario scribit quēadmodū massiliēses i bello ciuili secuti sūt pōpēianas ptes: quos eadē cæsar pti terrestri pti nauali li p̄lio supatos recepit i deditiōē cū illi arma tormētāq̄ ex oppido put ip̄m fuerat puluissēt & pecūiā ex publico cæsari tradidissēt massilia ait i narbonēsi gallia ē a phocēsi cōdita: sicut itabo & gellius docēt. Vñ a lucio phocais iuuetus p̄ massiliēsi dca: oli massiliē studia igēuq̄ doctriaḡ adeo floruerūt. ut ro. p̄ attica pegrinatione massilioticum peterēt gymnasiū ad disciplinas capefendas. Vnde cor. tacitus tradit massiliam agricolæ facere fuisse sedem ac magistrām studiorum ciuitatem græca cōitate & prouincialī p̄ symonia missam ac bene cōpositam ob id uidet̄ dixisse Pla. massiliēses mores: cum dicere uellet optimos & probatissimos. sic. n. ait. in cassina. Vbi tu es qui colere mores massiliēses postulas.

Brundisiū

trāsgressus

Exercitus  
siue duce  
Egregiū di  
ctū gabrie

Massilia

Mores ma  
siliēses apd̄  
plautum

De aduentu eius ad urbem &amp; aliis gestis eius.



Rdo & sūma regis: quas deinceps gessit sic se hñt Picenū: umbriā: hetruriā occupauit: & .L. Domitio: qui p̄ tumultū successor ei notatus confinium p̄sidio tenebat in deditiōē redactō: atq̄ dimisso scdm̄ superū mare Brundisium tetendit: quo cōsules Pōpeiusq̄ cōfugerāt q̄ primū trāsiretatus: hos frustra p̄ oēs moras exitu p̄hibere cōatus Romā iter cōuerit. Appellatisq̄ de rē publica paribus ualidissimis pompeii copias q̄ sub tribus legatis. M. Petreio & .L. Afrāio & .M. Varrō i hispāia erāt in uasit: p̄fessus añ iter suos ire se ad exercitū siue duce: & ide reuersus ad dūcē siue exercitū. Et q̄q̄ obidiōem massiliē q̄

M. AN. Picenū umbriā hetruriā: q̄ pte plimū italia cōtrahit: apēniniq̄ mōtis itercurus mūit. Per tumultū: belli motu: Cornipiniū oppidū i pelignis. In deditiōē: de domiti deditiōe Plī. Appianus: Plutarchus: & Anneus lacius plura. Scdm̄: secus iuxta. Super mare adriaticū & ioniū ad ligustici & tyrthēi dīam: q̄ uno noīe isernū mare romāi græcos imitari duxer. Brūdusiū dī & brēdesiū calabriē i littorale oppidū a cretēsiūbus q̄ cū theseo ex creta nauigatū cōditū: messapia ligua cerui caput iterp̄cat. urbs. n. ip̄a cū portu eā siue figurā imitat. Trāsiretatur: breui traiectu i macedōicā orā trāsmisuri. Frustra: q̄a nullis hostē opib⁹ reorari potuissēt. Appellatis i curiā uocatis. De re. pu. publico negotio: cōstat ea achīe cōfessā in spē futuræ clemētiæ fēatū exēssisse: q̄ mognope p̄scriptōēs & alia syllāgē: tēpoq̄ mala timerēt. M. Petreio: & .L. Afrāio: i ab iberdā i uentiora hispāia cōcessuri a Cæ. itercepti. phibitici aq̄tōe s̄b cōditōe hispāia: & exercitū reliq̄re ut ad pōpēiū cōtēdere liceret: Appiū plutarchus: & lucius sū. auctores. Obidiōē massiliē: i narbonēsi gallia Massilia a phocēsiūbus cōdita ciuitas fide & studio i. po. ro. signis: quū uēti cæsari portas p̄ies clausisset cū his militis uisq̄ cōstatū circa mēia urbis: fed aliq̄tō ē maiōr uī i mari pugnātū



sibi in itinere portas clauserat: summaque frumētaria rei pē-  
naria retardante: breui tamen omnia lubegit.

De uictoria eius cōtra pōpeiū Ptolemæū & quōdā alios.



cisum dephēdit: quēadmodū pōpeius a septio & achil-  
la lātētibz ptolemæi regis ægypti i pua nauicula oc-  
cisus sit notissimū ē: cuius obitū lachrymose & miserā  
ter lucius enarrat i. viii. pharsaliæ i cuius sepulchro co-  
drus a quo hūatus ē inscriptū. hic situs est magnus. De  
morte pōpeiū lulius firmicus hæc pōpeiū post tot triū-  
phos ad nili flumīs ripā ceruices iunctas & regias: & q̄s  
toricē purpura triūphalis ābierat. Semi uiri hoīs gladi-  
us nefario gñe mortis icidit hædenuz firmicus: pōpeiū  
cap ab achilla suolutū uelamine una cū annulo Cæsari  
oblatū: q̄ co uiso i lachrymauit iussitq̄ miaciter id au-  
ferri. Sic. n. inq̄t apd lucanū. aufer ab aspectu nro fume  
ste lātēlles regis dōa tui. in annulo pōpeiū signū erat leo  
ferez gladiū. mēdosi sūt plutarchi codices: in qbus uul-

Obitus  
Pompeii



In urbe repetita macedōia trāsgressus Pōpeiū. p  
q̄tuor pene mēses maximis obseſſū opibus ad ex-  
tremū pharſalico plio fudit: & fugiētē Alexandriā  
plecutus occisū dephēdit cū Ptolemæo rege a quo sibi quo-  
q̄ iſidias tēdi uidebat bellū sane difficillimū gessit: neq̄ lo-  
co: neq̄ tpe æquo: sed hyeme āni: & itra mēia copioſissimi  
ac solertissimi hostis ſops ip̄e rege olum adq̄ipatus: Regnū  
ægypti uictor Cleopatrz: fr̄iq̄ eius miori pmisit: ueritus p  
uiciā facere ne q̄nq̄ uiolētiore p̄fidē nacta nouarum rerum

Locus plu-  
tarchi

re: & p̄rio domū Cæsaris irrūpe cōatus ē. sed Cæsar dispositis p uias cohortibus ip̄etū eius sustinuit. hæc  
tūta belli alexādrini fuerūt. i quo tācē uictor euasit Cæsar aduerſariis pēptis ptolemæoq̄ demerso nauis  
q̄o piter extitit. rūc alexādrini quæ tēdi de dederūt: q̄ hoc bello utpote hoīs igēioſissimi atq̄ acutissi-  
mi: q̄ a rōanis fieri uiderāt ea solertia efficiebat: ut ro. illogē opa imitari uideret: alexādrina uero utq̄z ferti-  
lissima atq̄ copioſissima oīum rege. apparatus fuggerebat: cuius cōditore fuit alexāder: uñ illi nomē: quā me-  
tutus ē Diocrates architectus. oli alexādrina habuit ſcolas oīum discipuliæ liberaliū: fuit q̄ ob cōmoditatē  
maximū totius orbis ēporiū. medicis ad cōmēdādā artis auctoritatē ſufficiebat: si diuſſet se alexādriz cē-  
eruditos. tāta erat loci dignitas & extatio ut inq̄t marcellius. Neq̄ loco utpote itra alexādriz: q̄ ciuitas i  
duas p̄tes erat diſis: Vñ Cæsar maxie ſtudebat: ut ātiq̄ſſimā p̄tē oppidi: opibus uicēq̄ agēdis a reliq̄ p̄te ut  
bis exclu deret. Neq̄ tpe æquo: erat. n. hyems. Vñ alexādrini iſeſti Cæsare itercluſū tempeſtatibus pp̄ āni  
t̄ps recipe trāſmaria auxilia nō poſſe i cōtōnibus loq̄hāt. Cleopatrz fr̄iq̄z: Cæsar ægypto atq̄ alexādrina poti-  
us reges cōſtituit quos ptolemæus teſſō ſcripſerat. Nā maiore ex duobz pueris rege amiſſo miori tradi  
dit regnū: & maiori ex duabz ſiliabus cleopatrz: q̄ miſerat i fide. Veritus puiciā facere: puiciæ fieri dicūt:  
q̄n bello ab italia regiōs acq̄rūt: ad eaſq̄ gubernādas mittūt romāi magiſtratus. p̄ria oīum ſicilia puiciā eſt  
appellata ſicuti docet Cicero i q̄rta uerriagē. Nouage rege mā: locus mūtus & cōmodus ac forcūditate p-  
cellēs ſuggerit mām p̄ſidibus rege nouādagē. tal' erat ægyptus ad hoc accedebat nā alexādrizq̄z metuedā:  
quæ ut i cōmētario belli alexādrini p̄ditū ē: gēs ſallax ſempoz alia cogitās alia ſimulās & ut elegāter tradit  
amiſſus marcellius alexādrini ad ſingulos motus ſui excādelcētes cōtrouerūt & ſpoſcōes accerrimi: d̄ ægy-  
ptiis i uniuerſū ſcribit ſtalius uoſiſcus hoīs eē uetōſos furibūdos iactātes iſturioſos audioſq̄ nouage re-  
rū. Vñ aureliūſ prudētissimus impator p̄cepit ſaturnino: cui limitis orientalis ducatur dederat: ne um-  
quā ægyptum uideret: uerens. S. ne ſi per turbidā gentē uidiſſet ad molēdas res nouas induceretur.

De alexan-  
dria

prociūz

Gens alexā-  
drioz. ſal-  
lar

MA. ANTONI. Maximis obseſſum operibus: miro narrationis tranſcurſu ingens penam ſeries perſtrin-  
gitur ita ut quædam etiam cognitione digna. breuitatis inuolucro ſileantur. quod autem maximis dixit  
non caret ratione a mari enim ad mare circa dyrrachium Cæſar mille & cc. ſtadiorum ualio circūducto  
pompeium intercludere eſt conatus. Pharſalico: apud pharſalum in theſſalia cōmiſſio: Strabo nouam ue-  
terēq̄ pharſalen notat: Plinius pharſalicos cāpos iuxta cranonem in theſſaliæ relatione poſuit. Occiſum:  
Dionyſi Ptolemæi iuſſu auletz ſiliū aduerſus cleopatraz forore caſtra circa caſiū mōtē metatis pompeius

obtruncatus ē Appianus Plutarchus. & lucius id scribūt. Neq; loco: q̄a itra Alexandriae maenia. Neq; tpe: q̄a hyeme. Frig; miore app̄e q̄ c̄leopatra sorore fugerat a maior; fr̄e ciechus. Præsidē p̄torē aut p̄fectū

PHIL. Pōtū trāsit: regionē pō-  
tica intelligit: i q̄ regnavit mithri-  
dates: mox pharnaces mithrida-  
tis filius: quē Cæsar i cruenta vi-  
ctoria citissime debellavit: scri-  
bit appianus cæsarē post p̄ligatū  
nulla difficultate pharnacem ex-  
clamasse: o beate pompeii q̄ ma-  
gnus habitus & magnus appella-  
tus es ob uictū mithridatē mi-  
thridatisq; simillimos. Multiplici  
successu: felicitate. Præferocē  
ualde ferocē: pharnaces mitry-  
datis filius erat pōpeianus quīs  
auxilia pōpeio nō miserunt: uir ait  
ap̄ lucanū pōpeius. Nec pharna-  
cis arma relinq̄s nigranēq; meū:  
hic scdo p̄lio uehemētē istatus:

Pharnaces

qd̄ cōtra domitiū caluinū ducē cæsarianū fecerat: pōtū oībus copiis occupauit: ibiq; uictor & crudelissi-  
mus rex cū sibi fortunā paternā feliciore euētū delitaret: multa oppida expugnauit: bōa ciuiū romāorum  
pōtiorūq; dirupit: & ita pōtū nullo defendēte: paternū regnū se recepisse gloriās optēbat. Cæsar ex egypto  
pro uēit i syz: ubi paucis diebus cōsūptis sextū cæsarē amicū & necessariū suū legiōibus striz p̄fecit. mox  
i pōtū uēit copiisq; oībus i unū locū coactis rēdit legatis: quos pharnaces miserat se fore æquissimū: si p-  
naces ip̄ata faceret: sicut pollicebat. sed cū ab eo se deludi frustrariq; p̄cūationē cerneret: celerius oīum  
opinione māu cōferre cōtēdit. uictorq; pharnace & castris exuto affectus ē incredibili læticia. q̄ maximū bel-  
lū tāta celeritate cōfecerat. Itaq; pōto recepto p̄dā oēm regiā multinibus cōddauit rebusq; felicissime celer-  
rimeq; cōfectus i italiā celerius oīum opinione uēit. Tribus oris. i. huc finiam. i. forus hic scribit. pharnacē  
Cæsar & ut sic dixeri nō toto p̄lio obtinuit more fulmis: qd̄ uno eodēq; mēp̄ore uenit p̄culsit abesse. Nec  
uana de se p̄dicatio ē Cæsaris añ uictū hostē eē q̄ uisū. Vna acie: uno cōflictū & pugna illa quā dixi-  
mus. Dehic scipionē ac iubā: i bello aphrico ip̄ator fuit cor. scipio pōpei socer: & iuba rex mauritanie: cū  
maximis copiis militariū iuit p̄tes pōpelanas. tadē oēs p̄ligati fuerunt: qd̄ Cæsar trinis castris uno die  
pontus eēt occisis hostiū. x. milibus tūc rebus deploratis iuba petreū ferro cōsūpsit. ipse seruo suo iugulā-  
dū se tradidit. scipio a publico fictio circūuētus i nauigio seipm̄ necat. Cato quoc; urica ferro se traiecit.  
Resouētes. refocillātes. reparātes. Religas. itidē Florus. huc reliq; naufragae priū qd̄ furoris estus ex-  
pulerat. Pōpei liberos: hispaniēse bellū gessit Cæsar aduersus filios. Cn. pōpei Cneū. S. & sextū: quos ul-  
mo apud mūdā hispaniæ ciuitatē p̄lio supauit. Cneus pōpeius adolescēs laurius & sortito talo i speluncha  
se occultās ibi a cæsarīs interficis. sextus uero pōpeius euasit: q̄ deinde bella gessit aduersus augustū Cæsa-  
rē: de cuius obitu dicei i scdo cōmētario. Caius curio: curionē filiiū significat illū tribuogē uolētissimū:  
de quo supra dictū ē: q̄ i africa apud flu. bagradā astu iubaē i fidiās p̄cipitatus ē: iubaē autē cū curione: si  
multas irerecebat: q̄ tribunus plebis legē pmulgauerat: q̄ lege regnū iubaē publicauerat. Curio re ad fū-  
mā desolationē deducta cū a domitio admōeret: ut fuga salutē peteret affirmauit se nūq̄ i cōspectū Cæsa-  
ris reuerfuge amissio exercitu quē ab illo fideicōmissum acceptat: atq; ita plias interfectus fuit. historici tra-  
didit a cæsarē i cōmētariis & ab appianō li. ii. belloq; ciuiliū. lucius quoc; li. iiii. pharlatē uerfibus luculentis  
curiōis obitu exornat. Caius antōius i illyrico: Catus antōius cæsarīs legatus cū i illyrico castra posuisset:  
a cæsarē iussus occupare fauces maris adriaci: ab octauiō libō pōpeiū legato circūuētus ē: & fame cogere  
dedecitate facere coactus. Auctor lucius florus. huius historici huiusq; Cātō sic mēitē lucius i. liii. clau-  
dis extrēa residēs antōius ora cautus ab icursū belli: si sola recedat expugnat q̄ tuta fames. tūc opterginū  
illi circūuēti: de qbus declamationes factæ sunt: maluerunt uiriliter mori quā turpiter se dedere.

Mors curi-  
onis.

MAN. Virgēbus: ipellēbus. Mithridatis magni: eius q̄ octo & L. annos cū rōanis bellauit. Occa-  
sione tēpore: erat. n. romana arma ciuilibus bellis occupata. Multiplici successus: siq̄dē. Cn. dōitio Calui-  
nō p̄lio uicto ac pōtū finibus expulso bithynia & capadocia occupatis ad miore armēiā occupādū animū  
adiecerat. Vna acie: uno p̄lio ad zethā siue zelā ut hirtius scribit cōmissio. Pōpei felicitate: Appianus  
Cæsarē exclamasse ait. hi sunt q̄ te magnū facere pōpei. Plutarchus i iuniorē adhuc pōpeiū magnū a Sylla  
cōsalutatū scribit. Scipionē pōpei socerq; & iubā: mārisioq; & nūdage regē: Plutarchus auctor ē: uno die  
trinis hostium castris Cæsarē ad capsum potrium quoque una Afranius altera scipio: reliqua iuba fecerit  
Cæsarq; fuisse ex hostibus ad. xl. Plinius difficili mare scripsit aduersus iubā eo die pugnatum. Aduersus  
Pompei liberos q̄nta & sextum pompeium quos q̄driēnio postq̄ in aphrica hæc q̄ diximus gesta sunt ad



mundā i hispania īgētī plio uicī: ferūt cāsarē postea dicere solitū saepe p uictoria ad mūdā uero p uita si bi dimicātū. xxx. hostiū millia ea quocq acie cāsa traditū pītq; ex pōpei liberis maior natu. Curio: multi plici belloge secessū relaro qā nullis unq fortūa tā cōstāter armitit ut nō res illoge aliq ex pte leferit: Supra fidē accidisset si i tāta belloge mole cāsariana arma nullū uariāns fortūe motū fēssissent: fēd & ipā quocq; alternātis fortūe morfū sūt haud semel expta: portuit igit pspis rebus cōtūo aduerfa subtexi curio ad ba gradā. flu. cū duabus legiōibus pterq; paucissimis q cū animo uticā cōfugerāt a iuba ē cāsus: C. Antōius i il lyrico Appiāus ait copias q; gabinius ducebat i illyrico cāsas. P. Dolobella: idē auctor ē antēiū quū his nauibus q; hēbat paucis amissis ad Cāsarē puēisse nulla scī a dolobellae mētiōe: L. iulius uero ait capēt an toniū i illyrico ac opiteargios q cū eo erāt ne i hostiū prātē uēitēt iter se ferro cōcurrisse de pitergioge exi tu Lucius Iulio astipulatur.

Cn. Domitius Caluissius pōto exercitū amiserūt. Ipse pspri me semp: ac ne ancipiti qdē unq fortūa pterq; bis dimicauit Semel ad dyrrachiū ubi pulsus nō istāte Pōpeio negauit eū uicire scire. Itē i hispāia ultio plio cū despatis rebus ēd d cō icēcēda nece cogitauit. De triumphis eiudem.

PHI. Publius dolobella cāsarīs: idē octauius libro dolobellā cāsarīs pfectū copis classicoge īgētibus circūuēit. Domitius caluissius: pharmaces domitiū caluinū cāsarīanū cū ex castris i acie exercitū eduxisset inito acri certamie



supauit. Cæciderūt eo plio: sicut i cōmētario belli alexādrini scriptū ē: splēdidi ac illustres uiri: nōnulli egtes romani: quo scōmō domitius accepto reliq; exercitus dissipati collegit: iteribusq; tutis p capadociā in asiā se recepit. Semel ad dyrrachiū cāsar cū apud dyrrachiū epiri ciuitatē: q alio nose epidānos nosq; pōpeii longa mūitiōe ualeisset: quodā die atrox plū ab utraq; pte ini tū ē: i quo supior pōpeius cāsa. milites i fugā uertit: eos q; usq; i castra plegit: signis mil: taribus q; plurimis subla tis: uictor haud dubie futurus. si uictoriā seq uoluisset: qd cū neglexisset cāsarē dixisse ferūt bellū ea die finē habiturū fuisse i hostes uictoria uti sciuissent: plutar chus cheronēsis in apophhegmatibus ait cāsarē sic di xisse. τῆς αἰῆτος πολεμικῆς τῶν πατριῶν τοῦ ἀλεξανδρίου καὶ αὐτοῦ τοῦ Διοτμήκου οὐκ ἔχον. i. hodie uictoria erat apud hostes. sed callē ē uicere nō hnt.

Victus  
cāsar  
apud  
dyrrachi  
um

**C**onfectis bellis qui quies triumphauit: post deuī etum Scipionem quater eodē mēse: sed iteriectis diebus & rursus semel post supatos pōpeii liberos. primū & excellētissimū triumphū egit gallicū: sequentem Alexandrinum: deinde ponticum: huiū pximū Africanum

pidaret. cc. q; aplius i ipm tela eo certamie emissā ab hostibus fuissent: quocq; pte excepit clipeo: tadem sub uespriū crepusculū uictoria potius dixisse ferūt. plerūq; se p uictoria tūc aut p uita primū decertasse. In hoc certamie cū picitaret sublaro clamore ad milites iqt corripit me & i puerorū māus tradite. De cō icēcēda: i ferēda sibi suamet māu morte: qd i rege despātiōe nō pauci fācitarūt. Nece: mortue nex pprie ē q ui sit: un neci datus dixisse. q; iterfecit ē. C. iūdiatori uero & latrōi q pōt afferri iniulsa next Autumnar festus neci datū. pprie dicit: q sine uulnere iterfecit ē ut ueneno aut fame. Cuius snie astipulaf ausonius il lo uersu. Sera uenēato potu asulit hāns balē Nex. Post deuictū scipionē: Cn. pōpei focer scipio significat: q una cū iuba bello aphrico fuit a cāsarē pfigatus: apud tapum oppidū maritimū: q Paulopost fugies cū teneri nauē suā audiret ab hostibus ferro se trāsfuerbatur: & q; rēntibus ubi ipator cēt ipator iqt bā se hēt.

Sed iteriectis diebus nō cōrūantis diebus triūphasse sed p iterrualla significat: ut iter triūphos eēt iterpo sūt aliq spaciū. Appiāus romā reuertis cāsar q; uero interpositis diebus pegit triūphos. Gallicū: triūphū ex gallis subactis: i quo iter fercula ductus ē rhēus: rhodius: & ex auto captiuis ocrāus. Alexandrinū: ex iū do necatoq; Prolemæo rege adhuc puero & eius factiōe pfigata. Tūc filius trāsmisus i ferculū & ad simu lacq; ignitū ardēs pharos. Deinde: tertio loco pōticiū ex uictio pharmace. Africanū: ex iuba debellato. nā de scipioe & catōe reliq; rōanis nō triūphauit: qā nefas erat ciuē triūphare de ciue: lugubres. n. ut iqt Vale rius existiaūt sūt uictoriz ciuiles: nōq; nullas supplicantes decernebāt: neq; ouās aut in curru q; q; ex ciuili uictoria triūphauit: un triūphus cāsarīs hispāiēsis dolore p magno affecit pplm rōanū: qā nō de externis uictis agebat: sed de libis. Cn. pōpeii: romāoge pstātissimi & optimi. Præterea igratū fuit pplo spectaculū triumphū africanū: cum intueretur imaginē Scipionis in pompa delatam: sibi gladio pectus trāncientis: & imaginē petreii īnectā ferroq; se necātis. maxie ingenuit intuens effigiem catonis uestē dilacerantis.

Nex

Triumphū  
cāsarīs

M.AN. Cn. Domitius: quē a pharnace pontica regione pulsū docuimus. Semel ad dyrrachium hic q̄q̄ cēsar conare ut suorum fugam sistere non potuit duobusq̄ & .xxx. militibus signis amicti p̄lio in pōpei liberos depugnauit. Post deictum scipionē: a phricanū bellū. Idē quo p̄rie dixit. Post supatos pōpei liberos: q̄ quadriennio fere post contigit. Gallicū: ob gallias uictas. Alexandrinū: q̄a Ptolemæū aulenti filiū uicisset. Pōticū: de pharnace: quem prima acie fuderat. Aphricanū: in aphrica. n. iubam regem uincerat.

PHI. Nouissimū hispaniensem:

ultius cēsarī triūphus nūcupat hispaniēsis p̄pterea q̄ filios. Cn. pōpei deuicerat i hispāia. scēdū āt ē q̄ hispanus differt ab hispaniēsi: sicut sardus a sardinensi: & corinthius a corinthiēsi. Nāq̄ hispanū dicimus eū q̄ i hispāia natus est sicut sardū q̄ i sardinia hispaniēse aut icolā hispāie sicut sardinēse icolā sardinie. Vñ hispaniēses uocamus negotiatores q̄ i hispāia negociat. & cato in libro de re rustica salē romaniciem appellat non romæ factū sed q̄ romæ uēdebat. Igit̄ cū cēsar i hispania bellū gesserit: nō aduersus hispanos sed romānos merito is triūphus hispaniēsis nō hispanus latie & eleganter nūcupat. cōfistit Plinius l. xiiii. locutus ē sic scribēs. cēsar hispaniēsi triūpho chiū & salernū dedit. hāc hispaniēsis hispāiq̄ dīuū significat̄ exp̄ssit marcialis his uerbis. Ne romā si ire decreueris nō hispaniēse liby: mittamus sed hispanū. Iulius exercitus hispaniēsis subide appellat rōanos: q̄ erat i hispania cū p̄toribus. Velabrū p̄terychēs: uelabrū uicus ē romæ a uēhēdo dictū ut iterptat Mar. uarro de uelabro affati scripsimus i cōmetanis i p̄pui. uelabro cēsar cōficebat cūctis p̄terychēs. fumo cōditus: quē uelabrē marcialis appellat. Aue defracto: axis i hoc loco accipit p̄ ligno & thipite tereti circa quē rotæ uertūt. In curru duo sūt axes. hie illud p̄fāmū: eū tota posterior curras & i axe scdo a poetis usurpat̄ axis pro curra. Alcēdieq̄ capitolū: ex more ritus triūphātū: quoq̄ pōpæ finis erat tēplū iouis capitolintq̄ & i o kep̄us mōrari i enarrariū triūphī idaci. Lychnos gestātibz: q̄ uocāt greci lychnō. latini lucernā dixē rūt. unā scribit uarro. lucerna dicta a luce: aut ab eo q̄ uocāt greci lychnō: scribit Plinius l. xxxiii. lychnos pēiles i delubris placuisse: de q̄bus intellexit poeta scribēs. pēdēt lychni laq̄ribz aureis icēsi. Inde lychnites appellari ceptus lapis pius. qm̄ ad lucernas i cūiculis cedere. ē ēt lychnites gēma ardēs appellata a lucernaz acēfuz p̄cipua gratia. Inter pōpæ fercula: pōpæ triūphalis gestāmia significat̄: quo noie cōtinētur simulacra oppidoz: simulacra deoz: spolia hostiū: corōe machiæ pegmata & id gēus alia: quæ fere i o lēr i pōpa triūphali: sicut fercula ludoz: fercula q̄ i ludis q̄ i sacris ferunt̄ sacroz: de q̄bus sic scribit cicero cauēdū ē ne tarditariis utamur i gestu mollioribus. ut similes pōpaz ferculis eē uideamur. Idē repetitū ē ab Ambrosio: cuius hæc uerba sūt ex p̄rio offoz. sūt q̄ sensim ābulādo imitat̄ hūmilit̄es gestus & q̄ dī fercula pōpaz. iulius ferculū appellat lignū: quo suspēsa op̄ia spolia gerēs multos i capitolū alcēdita: fereō nomē ferculoz: deriuat̄: un̄ & fercula pulmētarioz dicta ab eo q̄ dī mēse iserat̄. Trium uerboz: uarro ē plutarchus cēsarē post deuictū pharnacē ad amicos scripsisse hæc tria uerba: βίον. εἰς. ἀν. ἐν. κα. & hoc ē uē: uidi: uici. Viriti i sing. uiros & ut dici solet: p capita. Sicut ceteris. triūphis. Notā: signū i dictū. Veteris legiōis: tradit appiūs cēsarē post triūphos ad eos exuulsi eē scēre q̄cūq̄ exercitus bel loz. tpe fuerat pollicitus: multū drachmas atticas q̄nq̄ milia: decuriōibz tōndē: tribus militū eq̄ribzq̄ duplo maius dedisse. Ad hæc singulis ciuibz uiiri minā unā atticā: ē aut̄ miā q̄ greci minā uocāt: libra ut docet p̄ficiūs cōfiet drachmas. lxxv. Sup̄bia: ultra p̄ter. Assignauit agros: ip̄is agri ueteris assignabāt̄: un̄ ait ip̄e cēsar apud lucanū: q̄ rura dabūt: q̄ n̄ ueteris arez: q̄ mēia fessis: agri quoq̄ assignabāt̄ per triū uiros colōis deducti i nouā colōiā. Frumētū dēos modios. marnus edilis p̄lebis prius frumētū p̄lio rōano i modios assibus dōauit. Totidē olei libras: Mar. feruius edilis dēas olei libras singulis assibus p̄stir p. r. totū ānuū. cēsar. uero ultra frumētū & oleū q̄ mūficetur dōauit i singulos quoq̄ distit. ccc. nūmos apud dūdū dixit: minā atticā sin. cibz dōatā ēē p̄didit. Viriri p̄ sing. uiros q̄d greci dicūt κατὰ ἀνδρα.

M.AN. Hispaniensem: ubi celiberos q̄ cū pōpei filiis erat̄ p̄lio supauit. q̄q̄ Appianus auctor est p̄teret unius pōpei alioz: illustriū ro. imagies i triūphoz: pōpa ante ciuiū ora platas. Velaz: locū nō p̄cul a foro boario: inter auctinū capitolū & palatiū a uēhendo dictū ut uarro docet. Auecirge: quē currus rotæ uerunt. In capitolū: quo oīs triūphoz pōpa nouissimæ traducebat. Ad luminā: ergo sub noctē. Ly

nouissimū hispaniēse diuerso quēq̄ apparat̄: & istō gallici triūphī die uelabz p̄uehēs pene curru excussus axe defracto. Alcēdieq̄ capitolū ad luminā q̄draginta elephātis dextra atq̄ sinistra lychnos gestātibz: Pōtico triūpho iter pōpæ fercula triū uerboz p̄tulit titulū: uēi: uidi: uici: nō acta belli significat̄em sicut ceteris: sed celeriter confecti notā.

De p̄mis ueteranis & liberalitate populo p̄ eū exhibitis.

**V**eteris legiōis: p̄dāt nosē i pedes singulos sup̄bia sextertia: q̄ initio ciuiliū tumultus nūerauerat i eq̄tes uicēā q̄terna milia numū d̄dit: assignauit & agros: sed n̄ cōtinuos: ne q̄s possessor expelleret. Populo p̄ter frumētū dēos modios: ac totidē olei libras: trecēos quoq̄ nūmos: quos pollicitus olī erat uiriū diuise & hoc āplius

lucernā dedit. hāc hispaniēsis hispāiq̄ dīuū significat̄ exp̄ssit marcialis his uerbis. Ne romā si ire decreueris nō hispaniēse liby: mittamus sed hispanū. Iulius exercitus hispaniēsis subide appellat rōanos: q̄ erat i hispania cū p̄toribus. Velabrū p̄terychēs: uelabrū uicus ē romæ a uēhēdo dictū ut iterptat Mar. uarro de uelabro affati scripsimus i cōmetanis i p̄pui. uelabro cēsar cōficebat cūctis p̄terychēs. fumo cōditus: quē uelabrē marcialis appellat. Aue defracto: axis i hoc loco accipit p̄ ligno & thipite tereti circa quē rotæ uertūt. In curru duo sūt axes. hie illud p̄fāmū: eū tota posterior curras & i axe scdo a poetis usurpat̄ axis pro curra. Alcēdieq̄ capitolū: ex more ritus triūphātū: quoq̄ pōpæ finis erat tēplū iouis capitolintq̄ & i o kep̄us mōrari i enarrariū triūphī idaci. Lychnos gestātibz: q̄ uocāt greci lychnō. latini lucernā dixē rūt. unā scribit uarro. lucerna dicta a luce: aut ab eo q̄ uocāt greci lychnō: scribit Plinius l. xxxiii. lychnos pēiles i delubris placuisse: de q̄bus intellexit poeta scribēs. pēdēt lychni laq̄ribz aureis icēsi. Inde lychnites appellari ceptus lapis pius. qm̄ ad lucernas i cūiculis cedere. ē ēt lychnites gēma ardēs appellata a lucernaz acēfuz p̄cipua gratia. Inter pōpæ fercula: pōpæ triūphalis gestāmia significat̄: quo noie cōtinētur simulacra oppidoz: simulacra deoz: spolia hostiū: corōe machiæ pegmata & id gēus alia: quæ fere i o lēr i pōpa triūphali: sicut fercula ludoz: fercula q̄ i ludis q̄ i sacris ferunt̄ sacroz: de q̄bus sic scribit cicero cauēdū ē ne tarditariis utamur i gestu mollioribus. ut similes pōpaz ferculis eē uideamur. Idē repetitū ē ab Ambrosio: cuius hæc uerba sūt ex p̄rio offoz. sūt q̄ sensim ābulādo imitat̄ hūmilit̄es gestus & q̄ dī fercula pōpaz. iulius ferculū appellat lignū: quo suspēsa op̄ia spolia gerēs multos i capitolū alcēdita: fereō nomē ferculoz: deriuat̄: un̄ & fercula pulmētarioz dicta ab eo q̄ dī mēse iserat̄. Trium uerboz: uarro ē plutarchus cēsarē post deuictū pharnacē ad amicos scripsisse hæc tria uerba: βίον. εἰς. ἀν. ἐν. κα. & hoc ē uē: uidi: uici. Viriti i sing. uiros & ut dici solet: p capita. Sicut ceteris. triūphis. Notā: signū i dictū. Veteris legiōis: tradit appiūs cēsarē post triūphos ad eos exuulsi eē scēre q̄cūq̄ exercitus bel loz. tpe fuerat pollicitus: multū drachmas atticas q̄nq̄ milia: decuriōibz tōndē: tribus militū eq̄ribzq̄ duplo maius dedisse. Ad hæc singulis ciuibz uiiri minā unā atticā: ē aut̄ miā q̄ greci minā uocāt: libra ut docet p̄ficiūs cōfiet drachmas. lxxv. Sup̄bia: ultra p̄ter. Assignauit agros: ip̄is agri ueteris assignabāt̄: un̄ ait ip̄e cēsar apud lucanū: q̄ rura dabūt: q̄ n̄ ueteris arez: q̄ mēia fessis: agri quoq̄ assignabāt̄ per triū uiros colōis deducti i nouā colōiā. Frumētū dēos modios. marnus edilis p̄lebis prius frumētū p̄lio rōano i modios assibus dōauit. Totidē olei libras: Mar. feruius edilis dēas olei libras singulis assibus p̄stir p. r. totū ānuū. cēsar. uero ultra frumētū & oleū q̄ mūficetur dōauit i singulos quoq̄ distit. ccc. nūmos apud dūdū dixit: minā atticā sin. cibz dōatā ēē p̄didit. Viriri p̄ sing. uiros q̄d greci dicūt κατὰ ἀνδρα.

M.AN. Hispaniensem: ubi celiberos q̄ cū pōpei filiis erat̄ p̄lio supauit. q̄q̄ Appianus auctor est p̄teret unius pōpei alioz: illustriū ro. imagies i triūphoz: pōpa ante ciuiū ora platas. Velaz: locū nō p̄cul a foro boario: inter auctinū capitolū & palatiū a uēhendo dictū ut uarro docet. Auecirge: quē currus rotæ uerunt. In capitolū: quo oīs triūphoz pōpa nouissimæ traducebat. Ad luminā: ergo sub noctē. Ly

Hispanus  
Hispanien  
sis

Lychnites  
Fercula q̄

Virium

ehnos: græco uerbo lucernas dixit. Fercula: q̄ suspēsa ferūt: Lūius ipse spolia ducis suspēsa fabricata ad id apte ferculo. Vēi uidi uici: his cū uerbis nec plūbus pōticia uictoria romā significasse appiū tradit.

Veterāis legiōibus: belloq̄ finis uictoria ē: uictoria: uero bēficia: opimo igit̄ uisus ordie qd̄ post Cæsaris uictoria cōtinuo subiecit q̄ sint p̄mia militibus reddita. Veterāis qbus illius domuerat aur̄ legiones illas potius itelligit q̄s q̄tuor nūero ostēdimus ei ab initio datas. Sup̄ bīa fextertia: duo millia nūmū & amplius si macrobio credimus: q̄ octo fextertia qbus asinius celer multū emerat octo nūmū milia fuis se tradidit: idē auctor ē labertū a Cæsare qngēis millibus iutarū quē Trāgilus Paulopost ait: qngēis fuis se fextertis dōat: sed Plutarchus i Antonio: qnḡ ait & .xx. millia dari iussit: qd̄ romāi decies fextertū apellā: q̄ si sic hēret qna fere millia singulis data accipi oporteret. Initio ciuilis tumultus: post arariū expilationē: Appiū falso tradidit arariū a Cæsare diripiendū militibus datū. Vicē q̄terna: ut si uera sunt q̄ Plutarchus d̄ fextertio tradidit: q̄ duplo maiore sumā appeat equi q̄ militi data: Appiū qnḡ millia dracmage atticage duxit reddita postq̄ Cæsar triūphauit turmage doctoribus sumā duplo maiore tribūis militū & egibus exhibitu. Sed nō cōtinuo: aliis ergo atq̄ aliis locis. Dēos modius: Modius ex duabus choenibus cōstit: ut herodotus ait: Choenix quattuor sextarios cōtinet estq̄ tertia pte ut Priscian placet minor cōgio. Trecentos nūmos: appianus minū unā atticam uicem datam prodidit.

centenos pro mora. Annuā etiā habitationē romæ usq̄ ad bina milia nummū in italia nō ultra quigenos fextertios remisit: adiecit e pulū ad uiscerationē: & post hispaniēse uictoria duo prādia. Nā quū prius parce: neq̄ p liberalitate sua præbitū iudicaret. quinto post die aliud largissimū p̄buit.

De uariis spectaculis per eum editis.



bāt. his remissio mercedis annuæ fieret usq̄ ad duo milia nūmū. q̄ uero i Italia p̄ mūcipia hīaret i cōducto: ut his remitteret mercedē hīatiōis annuā usq̄ ad sumā qnḡ nū fextertioq̄. supra eā sumā de suo cōductores soluebāt lego apud cæsare cōmētario tertio ciuilis belli legē a celio fuisse pmulgatā: qua annuus cōducto-ribus hīatiōnū mercedes cōdonauit: qd̄ non ualde fēmotū ē ab hac Tranq̄llī snia. Sextertios: Interdū hæc obseruatio apud cruditos custodiē: ut fextertios mascullo genere usurpēt significātes minutulā sumā. fextertia uero neutro genere p̄ maioribus sumis ut. cccc. fextertia capitā p̄ qd̄ rigētis milibus: q̄ sumā ē cētus equul: sed hæc nō semp̄ ad regulā sūt exigēda. Equul: columella i. ix. ait eos q̄ triūphabāt epulū p̄lo dare solitos. cæsar epulo q̄tuor uinū genā primus apposuit salernum: chiū: lesbiū mamertinū. Visceratio: uisceratio ut iterptatur feruius ē caro a uiscere noie deducto. Antiquus uisceratio dabalatis it̄ albō: ē. n. uisceratio nihil aliud q̄ carnis crude distibutio: q̄ fieri solebat uel i solē

**A** Didit spectacula uariū generis munus gladiatorū ludos etiā regionatim urbe tora: & quidē p omniū linguarum hīstriones. Item circenses athletas: Naumachiam: munere in foro depugnauit Furius Lepidus stirpe prætorā & A. Calpenus senator quondā actorque caularū pyrrhicā saltauerunt Asiæ Bithyniæque

festiuitate uel i fūere excellētiore p̄fōe. Lūius li. xl. feruilius gemius publiu lūciū fūens cā uiscerationē data ludos fecit. Idē. i. viii. & p̄lo uisceratio data. a. M. flauio i fūere matris Seneca i. x. epistolagē epulū i uisceratio & qd̄ aliā māu capis discidit i pres. apd̄ eundē ē puerbialis illa snia. sine amico uisceratio leōis ac lupi uita ē. Viscerati uero aduerbiū ē & significat p uiscera. Ennius. dissipat sepati mēbra. Duo prādia: cæsar epulū p̄buit siue prādiū: uniuerso p̄lo: quo tricinia duo ac uigintimilia strata fuerūt. Edidit spectacula: appiū i. iii. spectacula quocq̄ multifariā edidit: equorū & musici pedestrisq̄ certaminis: equitres pugnas elephātōe. xx. plū utriq̄ loricatorū: Naualē pugnā remigū q̄ter millia: mille bellatoribus utraq̄ pte i fide tubus. Plutarchus ad cōclitādā p̄xē testat edita eē a cæsare spectacula. Edidit ait uerbiū spectaculū accōmmodatū unū editores dci ludorū exhibitores. Ludos: scēicos itelligit. Regionatim: p̄ regiones ut q̄libet urbis regio suos ac ueluti peculiare ludos hēret. erat at̄ rōa dīsa i regiōes. xi. auctor Plinius. Per oīum linguagē ut græcē q̄ m̄plex ē: ut latīa: ut ofcæ: ut ethruscæ linguæ: scribit fribat i. v. poemata cōposita ofca ligua

Visceratio

Edidit



Pyrrhica  
quid

fuisse romæ i scena p histriones celebratas: quis gēs oīcōge defecisset. Munere: hoc referēdū est ad manus i. spectaculū gladiatōge. Pyrrhica saltauerūt: pyrrhica saltatio ē græcica q pyrrhus i creta primus fuit auctor plinius i. vii. scribit Str. i. x. pyrrhica repa fuisse apyrrhico p iuētibus ad disciplinā militare exercēdis. Straboni altipulae iolinus q saltationē hāc expōsit his uerbis: pyrrhico repertore equestres turnas creta pria docuit lasciuas uictriges iplicare: ex q disciplina bellicae rei usus datus. de pyrrhica saltatiōe ita scribit plato l. vii. de legibus. motus pyrrhices imitat flexus corporis: qbus tela plagæq uitā declinādō cōcedēdo: exiliēdo i altū: humiq se cōtrahēdo: cōtrarios itē gestus imitat: qbus uidelicet cōtra alios qcq: i ferē sagittidō: iaculādō: feriēdo: diōisus quoq alicanasius tradit i. vii. pyrrhica saltationē ēē enopliam hoc ē armata. R. eferit apuleius i. x. de asino aureo pueros puellāsq græcica saltasse pyrrhica. cū nūc in or bem rotatum flexuosi nūc in quadratum cuneati discursus recipros explicant.

M. AN. Pro mora: q tardius pnia esset reddita. Annua hitationē: uelūgal ānue hitatiōis: ex quo ap paret q ciues nō esset: romæq: aut reliq italia negociarēē solitos certū rei pub. pēdere uelūgal seu pēsiōne Lāpidius i Alexandro uforas iqd feneratores cōtraxit ad triētes pēsiōes: ēē Pauperibus cōsules. Qyigētos sextertios: asses. f. mille ducētos ac gnōgita appēdebat. n. sextertius ut plinius ait dīpōdiū ac semissē: ac cipias oportet maiorē sūmā iis q romæ eēt q i reliq italia cōmōratibus remissā qd si sextertii i eū sensū quo supra accipias maior sūma eēt foris q romæ relaxata absurdūq fuisse addere nō āplius. Viferationē: crudā carnē domesticarim ppolo dat: q mos i oppidis qbusdā romæ circūiectis nra quoq tēpestare du rar fitq id ipm i defūcti aliciuius memoriā: Seruius uiscera sūt inq qcūq sub corio sūt & i albano larinis pplis uisceratio dabat: Varro latē ferie dies cōceptus dictus a laris q ex albāo mōterius fuit carnē cū ro ma. petere: Cice. qbus emūcipiis uis q carnē latinis petāt fūtiūsi siue igit ex aliquo loco ācepti: ut i alba no: sine domesticarū dūstrubēdū ut hodie fit curant Cæsar: satis cōstat a crudē carnis distributione uisce rationē appellat. Munus gladiatoriū: qd quū adhuc i gallia eēt le datūq pūciat. Regonati: p regio nes urbis q nūero. xiiii. erāt. Histriones: q in scena tragœdias comœdīasq agebāt: nec tusco quodā ut q dā arbitrari sūt nori factū sed qā ut Liu. ait tusco uerbo ludio hister dicebat. Circēses ludos: subaudi ne cū seqntibus iūgas. Athletas: pugiles. Naumachia: nauale pugnā. Mūere: publico gladiatōge certamiē de cuius origie Treuclius i alexandro abūdē multa. Scirpe prætoria: i cuius familia prætores nō nulli fue rāt. Senator quodā tūc uero minime: pleriq. n. ignominia notati senatu submouebat: ut flaminius ille. T. Flaminii frater: & alii pmulti. Actor caulage: forēsi luce uersatus. Pyrrhica: saltationē a pyrrho quodā ut plinius ait i creta repertū: Dionysius dubitat a pallade i titanoge pētiōe: an a curetibus: q ioue aluere enoplia saltatio sit repa quæ eadē sit & plirhica: eadēq: & armata quoniā ab armatis saltari sit solita: Pl i nius tantum armatam saltationem a pyrrhica dixit: tanta est auctōge uarietas.

PHL. Ludis ludos itelligē spe ctacula comœdiæ & tragœdia rum. Mīmū egit: laberius poeta fuit mimographus: hoc est scri ptor mimorū: sunt at mimi poe mata sine reuerētia lasciuia imi taria: mimus uero dictus ē ut do cer diomedes grāmaticus qū solus imitē a uerbo græco αμιμουσ quod significat imitor. nā cū & alia poemata idē faciāt: solus tamē qū priuilegio quoddā qd fuit cōmune possedit. hāc fabularū spēm latīe plāpēdia uocamus de hoc poemate dixit ouidius. Scribere si fas ē imitēs turpia mimos: & martialis: cō ponis bellis mimos. Scriptores huiuscemōi poematis dicūt mimographi ut philistio: ut publius: ut hāc la berius. Egit aut elegāter dixit itelligi uolēs ab ipso laberio tāq actore scenico actā ēē fabulā sicut iulius poeta suorū carminū actor fuisse fert. Donatus qngētis: cēsu & dignitate eadē nā supra mēorauimus ānūtiū fuisse iūgne eqtis romani. Sessū i. xiiii. eqtes ro. lege theatri ius hēbāt sedēdi i. xiiii. ordinibus: au ctōr plinius i. xxxii. huius hīstōrie de laberio ita mēnit seneca. lib. vii. declamationū. laberīū duus iulī us ludis suis pōxit demū eqstri ordini reddidit. quē cū iussisset ire sessū: oēs eqtes ita se coartauerūt: ut ueniret nō resperēt: macrobius quoq h. ii. saturnalū liberi mimographi facit mētiōē: eīusq ex mīmo recitat uersus. Fuit at i laberio atrogāia & maledicētie: q cæsar ut iqd gellius i. xvi. offēdebat: adeo ut ac ceptio res pbanoresq: qibz eēt publi q laberīū mimos pōdicaret. In scena oīi laberius i potentiā cæsarīs ito uersiculo pūciuit: porro qntes libetate pēdidimus: & illo. Necesse ē multos tīmeat quē multi tīmet: p so lū i bōis codicibus expūcta hāc ē dictio tāq subditiua: de folio alibi. Per orchestra: orchestra locus ē i theatro i quo senatorū sūt loca designata: & scenici artifices suas p orchestra pōstāt actiones. sicuti tradit uictoruius i. v. de architectura. luuālis orchestra pōiuit p sessū senatus & primog. cū ait similesq uide bis orchestra & ppim opxhoμai apd græcos significat salto: uide opxhoμst. i. saltator & opxhoμst pta saltatrix & opxhoμst pa. i. orchestra inclinatur. de orchestra mox dicēē plura cū eiūsdē sēpe meminerit trā gillus. Circēsis ludus: tartnūs priscus circū romæ q maximus dī primus iūstituit i quo ludos opulētius iūstru ētiusq: quā priores reges fecit auctor liuius i prio. Ludi mō romā mō magni mō circēses ab eruditīs nū cupōē uide Virg. dixisse uidēē magnis circēsisbus actus de circo & circēsisbus sic scribit uar. circo maxius dictus qd circūspectaculis edificatis ibi ludi sūt & qd ibi circū metas fert pōpa & eg currūt. Spacio cie

Mimi

Plāpēdia

Inimīa

Orchestra

Ludi cir censes

principū liberi. Ludis Decius Laberius eqs romanus mī mū suū egit dōatūsq ē qngētis sextertis & aūlo aureo sessū i quordecī scēna p solū orchestrā trāsiit circēsisbus: spacio circi ab utraq parte producto: & in gyrum euripo adito



ci pducto: hic Plinius. xxxvij. scribit hic scitu digna. nā ut circū maximū a cæ. dict. extractū lōgitudine trium stadiorū latitudine unius: sed cū edificis iugege q̄ternū ad sedē. cc. lx. miliū iter magna opa dicamus. Euri po addito: euripos uocār & canales ductus aq̄ge. ut docet cicero li. i. de legibus. & i hoc significatu accipit. tranquillūs sicuti etiā plinius his uerbis. Cæsar dictator postea simile spectaculū editurus euripis arenam circūdedit quos nero princeps fustulit: interpretēs iosephi. in. xii. antiquitatū euripos interpretat piscinas: qd idē pene est. Oli. M. Scaurus romæ in euripo tpario ostendit hippopotamū & qnq; crocodilos. Similit de cā euripū quoq; dicimus frenū hoc est mare angustū: qualis est euripus taurominitū in sicilia & alter in cubia: fertur heliogabalus in euripis uino plenis nauales circenses exhibuisse.

M. AN. Principū: primūq; utriusq; gēis filii. Decius laberius: mimog; scriptor cuius maledictōia. C. Cæsarē offēdi solū scribit gellius arg. ob id publici scripta magis ab eo pbari solita. Carmia: qbus p̄fēct. apud Macrobiū p̄fationē ipam legere ē q̄ appet coactū potius quā mercede fuitatū i scena laberū p̄dix. leprās ait nō solū si iuiter: sed si ē sup̄plicet cogit. Suū mimū: sua mimica scripta. Annulo aureo: Plin. Annulli inq̄t distinxere alteq; ordinē a plebe: ut semel corp̄ eē celebres sicut tūca ab anulīs senatū: ordinem iq̄t eq̄strē itelligere: nec multo post: hab de cā cōstitutū ait ne cui ius eēt quā de anulō iteri loq̄ret: nisi cui i gēu ipsi p̄i auog; p̄no sextertia. cccc. cēsus fuissent & lege iulia theatri li. xiii. ordinibus sedēdi. In q̄ tuordeci: gradus siue ordies ut p̄xle ex plinii auctoritate ostēdi. Er scena: i q̄ mimū suū egēat. Per solū qd fit solū plāc cōstat: sed hoc loco p̄ solario libentius accepti: Macrobius qd ergo ut po. ro. dicat me b̄i cultū i solario ābulaturus sū. Orchestra: uñ fēatores ipsi spectabāt: erat. n. orchestra i ima p̄te theatri infra eq̄strat: ut ex p̄rio cōmodius spectārēt: q̄ i Scēa: & tota arēa fierēt. Circē. ludos eius Li. magnos appellat: Vanū: plebeios: nūc circēses: Alco. eosdē circēses: & romāos & magnos ludos appellatos ait magnosq; iē circo dictos: qā magnis ip̄sis iustuerēt. uel forte qā diis magnis. i. lāmbus urbis sine dicat: ut ip̄e refert. De ludorū apparū Dio. abūdē multa. Circi: maximi itelligē q̄ medius ē iter palatiū & auctinū. Euripo: rēui aq̄ge fluuiū i euripi spēm ductū: ob elephātes cido quoq; pugna edita ē. cōstat. n. aq̄ pauis eēq̄ i traie dū rodāi. Hānibale i italiā uēitē paruit: puteol quoq; Plin. scribit aq̄ge meto auersus uestibis e nauā abiisse

**Q**uadrigas bigalq; & equos defultorios agitauerūt nobilissimi iuuenes: Troiam luesit turma duplex maiorū mīorūq; puerorū: uenationes editæ p̄ dies qnq; ac nouissime pugna diuisa i duas acies yngenis pedibus: elephātis uicēis: tricenīs eq̄ibus hinc & idē cōmissis. Nā quo laxius dimicaref

uocamus: bigam & quadrigam singularit̄ ueteres dixere nūq; se addicentes regulæ grammaticorū. Trig. qā quoq; triuico. i. singulariter dicitur a tribus equis iunctis. Iurifcon. titu. de edic. Si triua uenerit redhibenda erit & tota: & si quadriga redhibeatur. Inde trigarium dictum trigarum curule certamē. plinius in xxyii. ferūt Neronem principē hac portione recreari solitum: cum sic quoq; se trigario approbare uellet obiter memandum tollendum est ex calce operis pliniani: in quo sic legitur. Ne equos equidem ihericariis præferri ullis uernaculis animaduertō. Audui uiros altoquin eruditos exponere apud plinium tricariis p̄pulsis. quæ expositio q̄ ridicula & inutilis si dispiciant solertiores: ego cenſeo legendum esse trigariis & exponendum pro certaminibus trigarum curulibus. dicit. n. plinius equos uernaculos hoc est italicos & indigenas nulli generi equorum peregrinorum cedere in cursu & certamine trigarum: cum alii sint idē ad uesturam alii ad rem militarem. Defultorios: defultorii equi uocantur ex quibus homines per agilitatem corporis desiliebant & in alios transiliebant: qui & ipsi defultores dicunt: ut de quibus sic Iulius: nec omnes numide in dextro locati cornu: sed quibus defultorum in modum binos trahentibus equos iter acerrimū sepe pugnam. in recentem equum ex fessio armatis transilutare mos erat. tanta uelocitas ipsis tanq̄ docile equorum genus est. Varro quoq; in. ii. de re rustica de equis loquens sic inquit: peritus belli alios equos eligit alit ac docet aliter quadrigarios ac defultor. Cicero quasi defultorios in quadrigariū curiculum incurere: inde eleganter ab apuleio defultoria scientia dicitur. & a martiano leuitas fortunæ defultoria nominat. In commentariis proprietū enarrantes illud: traicit alterno qui leue pondus equo diximus defultorem significari. Manlius in quinto astronomicon defultores nasci sub hydere. Eniochi idest aurigæ p̄di sit: cuius hi sunt uersus: declarantes haud dubie defultorios officium: Nec non alterno sydere dorio quadrupedum: & stabilis poterit defigere plantas. Troiam luit quale sit ludicrum spectaculum troiæ docet maro in quinto æneidos: ubi ostendit troiam belli esse acquēre simulacrum & a troianis nomen accepisse illo uersu. Troiaq; nunc pueri troianum dicitur agmen. Turmam turma sūt equites duo & triginta ut Varro & Vegetius tradiderunt: qui præst turmæ dicitur decurio: ipsi qui in turma sūt tuc males dicti. Inde turmatim aduerbium. Venationes: scribit Lactatius in sexto uenationes: quæ munera uocantur attributas esse saturno: ludos scenicos libero. circenses neptuno. Elephantes uicenis: Plinius in octauo pugna uere Cæsari dictatori tercio consulatu eius uiginti elephanti contra pedites quingentos. Iterum: p̄ totidem turriti cum sexagenis propugnatoribus eodem quo priore mūero pedum: & pa-

Quadriga  
Biga

Triga

Trigarium  
Locus  
Plinii

Eg defulto  
ri

Troia

Turma

Stadiū qd  
Locus  
Plinii de

stadiodromo  
mico

ri equū & diuerso dimicite. Commissi in pugna & certamē in illis committere. n. uerbū ē rixis cōtētiōibz & certāmbz accommodatū. Stadio ad tēpus: Tēporariū stadiū signat: est at stadiū locus cursōz & athletarū longitudo stadiōz: quē in terris græciē istituta fuerūt pedū erat numero. cc. inter quē clarissimū fuit olympicū stadiū quod hercules suis pedibus metatus est: inde (stadio dromici dicti) q. currit in stadio. Iulius firmicus in. viii. martheos ait: q. sidus leporis i horoscopo stadio dromicos facit. Corrigēdū est obiter mēdū quod soluit i codicibz plinianis: namq. in. xxxiii. sic impressum est eadē uici & leontius cū fecit asta die dromon stylon q. olympicū ostendunt. Expungendum est plane illud totū perinde ac barbaricū hasta die dromon: & p eo substituedū: stadiodromicos. significat. n. Plinius a leontio artificē factos ēē stadiodromicos hoc est statuas ex ære cursōz re stadio olympico: præterea uulgo notissimū est stadium eē octauā partē miliarii: quod centū. xxv. nfos efficit passus hoc est pedes. cccccc. xlv. sicut Plin. i. ii. & colu mella in. vi. tradiderunt. Cæsit ut ad rē reuertamur edidit spectaculum athletarum in stadio triduanum.

M.A.N. Quadrigæ: quadriuges equos. Bibas: biuges. Defultorios: cursores equos a desilendo dictos: quia facile ex his defilatur græci: κ. Α.Υ. ac uocāt: Plinius antiq. tantū celestas dicabāt in sacris: postea uero & q. bigis uel quadrigis uicissē aliis qbus non grauate accedo defultorios dicūt. Astipulā huius opinionī. manū i carmen. Nec nō alterno: defultor sydere dorso quadripedū & stabilis poterit defigere plātas p quos uadit equos ludet p tēga uolantū aut solo equo nūc arma mouebit: quos aurigæ mira celebrat: unius dorso rēctio alenit: q. repētē in seiso agitabāt. Troia: puerile ludicrum ab ænea ut maro tradit in Italiā deportatum. Venationes: in qbus feræ non sine figentium discrimine conficiebantur de uenationum origine. Aurelius Augustinus. & Lactantius aliqua oīno: sed cassiodorus de goiis rē rōne plura tradidit. Qui quagenis: pedibus: Plinius quingentibus pedibus ait: sed uel ibi locus corruptus ē aut hic qd. facilius deprauari potuit codex ut p quigenis quiquagenis librariōz infētia scripserit: quigenis. n. dicimus: & quingentis.

PHI. Sublatæ metæ: circūmetis eq. currete cōsueuerūt & pōpa ferri. Figura metæ scipit a latō & fastigiat i acutū cui cōrari us ē turbo. Athletæ: Hercules prius olympiæ istituit athleticā: auctor Plin. dicti sunt athleteæ certatores a uerbo græco α. λ. ε. θ. q. signat certo. scribit iuriscōsultus athletas cū uirtutis grā athleticæ exerceat nō ēē ignōtiosioris: mars in sinibus mercurii: mercurius i sinibus martis facit: ut athleteæ nascantur in omni certaminum consuetudine uictores. Præterea si loui in medio coeli sol trigonica radiatione iungat ista genitura faciet athleteā: qui certis certaminibus uictor famosa reportet signa corāz: ut docet Firmicus maternus i. xxi. Tria athletica certamina uidelicet cursōz pugilum & luctatoz fuisse apud ueteres. Testis est Dionysius in seipso. In morem cochleæ defosso lacu: significat casarem lacū defodisse ad iustitiam & similitudinē cochleæ: qui i. imo angustior in summo patenter foret: ut in eo exhiberet pugnam naualem: quidā codices habent in minore codeta & tunc intelligimus lacum effossum fuisse in codeta: qui erat locus in campo martio ita dictus qd. in ea uirgulta nascerent a codatum equinag. similitudine.

Athleta

Cochlea

Biremis  
triremis  
Trierarchus  
Locus  
Caceronis  
Vici qui

sublatæ metæ: inq. ea. locū bina castra ex aduerso ostitura erāt. Athletæ: stadio ad tēps extracto i regione martii campi certauerūt: p triduū nauali plio i morē codetæ defosso lacu biremes: ac triremes: qd. triremes q. tyriæ: & ægyptiæ classes magno pugnatōz nūero conflixerūt: ad q. oīa spectacula trīundiq. confluit hōiū: ut pleriq. aduenæ aut inter uicos aut inter uias tabernaculis positis manerēt: ac fæpe p turba libis: exanimatiq. sunt plurimi & in his duo senatores.

Biremes triremes Trierarchus Locus Caceronis Vici qui Examinatus quid

num nauis: sicut triremis trium: quadriremis quatuor: græci triremem uocant triremē: qua dictione utunt & latini: in libro numeri scriptū ē. Veniēt i trienbus de Italia supabūt assyrios. unde dictus trierarchus pfeclus triremis. Corrige mēdoſam dictionem in tertia uirginag. nam pro trierchus passim legitur Aristarchus in his uerbis. Qua de re charidemum chiū testimonium priore æchione dicere audistis: se se cum eēt aristarchus. tu pro aristarchus lege trierarchus. Inter uicos: in oppido uici sunt ut ait Varro a uia q. destra parte uia sunt edificia in urbe sunt uici cōcix & coherentibus edificis: uicū q. exitum nō hēt ac pui us nō est dixerūt angiporum inter uicos romanos clari sunt uici cyprius: africus: celeratus. Est aut uici pagus: ubi multe uillæ castrq. rusticæ sunt edificatæ: unde uicani dicti q. uicos habitāt: uici diminutiuū ē uiculus Hierony. i. iterpationē pētaeuchi. coeperūt inq. uiculos & possederunt habitatores. Tabernaculis: græci σ. κ. i. dicunt tabernacula & papiliones: unde arabes cognominati fœnitæ sunt a tabernaculis: quæ ciliui metā ubi libuit. hic etiā scenophegia iudeoz festiuitas ut scriptores reg. iudaicarū tradiderūt: ad demōstrādū illud tēpus: quo in deserto sub tabernaculis habitauerūt. Elisi: afflicti pfo cari ob multitudinē. Virgi. elisos oculos & sic cū sanguine guttur. elidere significat pfocare ut ait seruius. Examinati mō extitit: alii: examinatus signat prubatū: qle illud terentianū est: ibi cū examinatus pāphus.

M.A.N. Sublatæ metæ circa metas bigæ & quadrigæ agitabantur: fuerant ab initio lignæ & topheæ: mox ex marmore factæ atq. auro illitæ: qd. numero metæ essent haud quidem tranquillius docet: sed seneca septem fuisse significat uidet: quomodo inquit maffestior notari solet agitatorum leticia cum se-

primo spatio palmæ appropinquat. Stadio: spatio in quo athlete cursu saltu: iactu disci, iaculatiōe: & luctatiōe certabāt pētathion ueteres dixere olympiaci stadii dimēsiōe ex plutarchi auctoritate gellius alio q̄to maiore q̄ alibi fuisse ait quo apparuit herculē quoq; q̄ suis id stadiū fuerat dimēsus pedibus ampliōrē aliq̄to cōi fuisse statuta: sed Herodotus bicubitalē uestigiū herculis apud tirē flu. i. scythia figuratū fuisse affirmat. oportet itaq; olympiū stadiū maximū fuisse oīum quæ uspiā terrag; fuerit: sed quum ita sit ut nō multo maius olympiū aliis fuisse cōstet fateri necesse ē altere: fide carere qd̄ aut: figuratio illa non fuerit legitima: aut hercules nō sit stadiū ipm suo uestigio metatus nisi illud dixerit aliq; fuisse plēs hercules atq; igitur eūcūre potuisse ut is q̄ stadiū meturus sit diuersus ab eo fuerit q̄ cuius per bicubitalis ut hero datus ait ad tirē flu. figuratus fuit. In morē cocleat: ut in sumo ualde pateret: mox in imū contraheretur. Locis: fouea in quā tyberinæ aquæ ex primo corruerent. Tyriz & ægyptiæ classes: ex tyro & ægypto accersite: uel certe bello capte: & in hunc usum reseruata. Inter uicos: habuit roma ut plinius tradit mil le & amplius uicos. Aut inter: uias quasi dicat non solum inter angustos domog; calles: sed in apertis ēt uis moraliumq; frequentia infestis. Elisi: præt nīmia frequentia afflicti.

### De ordinatione anni & fastorum dierum.

**O**nuersus hinc ad ordinādum reipublicæ statū fastos corrixit iā pridē uitio pontificum per intercalādi licentiam adeo turbatos: ut neq; messii seriatēstati: neq; uidētiar; autumnū cōpeterēt. Annūq; ad cursum solis accommodauit: ut trecētōs; sexagitaq; dies: eēt: & intercalario mēse sublato unus dies q̄rto quoq; anno intercalaret: quo at magis i postey; e calēdis iāuariis nobis tēporū rō cōgrueret: iter nouēbr̄ e decēbr̄ mensem interiecit duos alios: fuitq; is annus quo hæc cōstituebāt q̄ndecī mēsiū cū intercalario: qui ex cōsuetudine in cū annū iciderat.

bit marcellinus i. xvi. romāōs p multa secula i obsertōe āni fuisse iplicatos flu: dualit; p̄funda caligine emog;: cū i sacerdotēs p̄tātē intercalādi trāstulissent: q̄ ut solini uerbis utar: plerūq; gratificites rōnibus publicisq; libidē sua subtrahēbāt tpa uel augebāt ex quo nō nūq; accidebat ut mēsis hymalis mō estium mō autiale tps icideret: itaq; cæsar uniuersam hāc scōtātū icōla tēpog; turbatiōe cōposuit. Neq; messii seriatēstati: marcellinus ut autnālis mēsis iūetret q̄nq; uernalis. Ad cursū solis: sol p̄curso significo: quem zodiacū sermo græcus appellat trecētōs; & lxx. diebus emēsis & noctibus ad eūdē remeare cardinē addito q̄drātē. cæsar ex discipuliā utiq; ægyptiog;: ut inq; Appiānus. annū direxit ad solis cursū: quē solini erāt rōani metiri ad morū lūæ. cæsar ēt fuisse astrologiæ p̄tissimū testis iulius firmicus: q̄ ait ab eo nūq; siderū latine p̄scriptū & plinius q̄ i. xviii. refert tres fuisse sectas astrologiæ: chaldeā: ægyptiā: græcā qbus addidit apud nos inq; q̄rta cæsar dictator annū ad solis cursū dirigēs. Idē ait seq; se uelle obseruationē cæsaris i or tu occasuq; sydege tradēdo: un apud lucanū merito gloriā cæsar. Nec meus eudoxi uicē fastibus annis.

Intercalario mēse sublato: nunia pōpilius auctore plutarcho adiecit āno mēsem intercalare: quē græci embolimō appellāt. tradit macrobius romāōs instituisse intercalare mēsem more græcog;: q̄ cū animaduertēt se temere ordiāsse annū intercalares mēses statuta rōne cōmēti sūt: & olī tres mēses iter calauerūt. extāt scriptores q̄ originē intercalatiōis romulo assignāt: alii nūmā ut diximus primū id iudicē cōtēdit: iunius seruiliū nullū regē intercalasse cōmemorat. a quo & nūdas cōstitutās uariōi placet. Cato mēsem intercalare esse putat additiōisq; oēlq; dies eius p̄ momento: tps obseruat. intercalares dies græci embolimos siue hypbolicos nōiant. Ab hac similitudine uersus q̄ idēdē iterponit i poemate. Intercalares a grammaticis dicti: sicut ille sepius repetitus. loipe: mēalios mecū mea tibi uersus. Quarto quoq; anno. i. definēt nō incipiētē: placuit n. cæsar i pacto q̄drientiū circuitu dies unus post terminalia intercalaret q̄drātē illū. i. senas horas: q̄ singulis annis exuberantes diei noctiq; mēsurā colligūt. ex hoc āno ita a iullo cæsar ordiatio ceteri dei ceps āni sūt appellati iulii ut auctor ē celsorius. Interiecit duos mēses: tāq; additiōis & p̄ mōmto tps hñ dos. Quidecī mēsiū habuit: hic ānus dies. cccxli. tres. distributus i. xv. mēses p̄ duos additos a cæsare ter tū intercalariū id tps icidit: cæsar cōsuetiōe prioris ordiatiōis sublaturus exorūs ē noui ordiatiōe per quā factū ē ut ānus cōsistat ultius i. cccxlii. dies p̄tēderet: & ita ad nūq; solis direxit ānū qd̄ iebus. ccc. lxx. & q̄drātē cursū solī cōfici ab eodē cæsare: ut auctor ē macrobius institutū ē. ut q̄rto quoq; āno sacerdotes die unū intercalaret: idq; bisextū uocauerūt: cā at nōis ē: q̄a duob; dieb; cōtius bis diciū sexto calē. martias duos uidelicet dies p̄ uno nūcupātes: un q̄ natus ē bisexto calē. nihil f̄fert ut igt elegit celsus utq; prior an posterior die natus sit: cū illd̄ biduū p̄ uno tm̄ die hēat. tradidit amilius marcellius bisextū fuisse istatū romāæ t̄pū. ut ualentinus igitur olī p̄dire i publicū noluit ut bisextū p̄ide ac omniōi

Fasti quid

Dei intercalari

Bisextū uō

M.A.N. Fastos: fastorum libros: quibus totius anni ratio continetur: dixerunt veteres & fastus eodem signatur: Lucanus: non meus eudoxi uinceat fastibus annus: quod Prius aduersus serui opinionem monstrat ex auctoritate dictum: quod duorum sensus sed eo ipso omnibus noto fastus usurpauit ubi huius fastus altaque uerba iacet.

Per intercalandi licentia: licetiosem intercalationem. R. Solus pariter & conditor uerbis amum ex. ccc. quatuor diebus constituitur: sed cum ea diebus ratio: neque luna: neque solis cursui conueniret: Numa postulus qui R. Solus successit sex & l. dies addidit tunc. xii. lunares cursus ea ipis intercapide conficiunt: ex eo diebus numero: quos parti ipse addiderat: parti detraxerat mensibus a R. Solus constitutus: duos menses constituit lanuarius & Februarius: sic annus qui antea. x. menses R. Solus institutione habuerat. xii. hic coepit: sed aegyptii primi omnium: ut Herodotus ait: annum in. xii. menses diuisere: uerum quia ad solis cursum perficiendum aliquot deerant: adhuc dies graecorum more mensibus intercalare adhibuerunt: quod ipsi uelut a. u. b. n. dicuntur. ut mercedem nonnullis superstitionibus cum ois intercalatio omittitur. Interdum uero sacerdotum & pontificum culpa: qui publicis perfieri uel minui consilio anni dies uel leuati: atque ita factum ut praua illos intercalatio: igitur tempore consilio l. fastus emergerent: de quo non Tragus. Sed haec Plutarchus. Liu. & omnium copiosissime Macrobius exegit: de quo nos ite i. obseruationibus plura diximus. Mensis uero septem: sensus est ita tempore: ut turbata est i. fastus: ut sententia quae mensium tempore celebrari oportuit intercalatione tempore sciderent: & rursus autumno circueundo uidebantur. Annus ad cursum solis: complexus. l. quoniam illos reliquos dies & sex horas: quod annus solis spatium deerant: quo fit ut ex quatuor illis quadratibus quatuor quoniam: anno dies unus officialis: quod hodie quoque intercalatur. Inter nouembrem & decembrem: siquidem nouembri mense exiit ca. non est passus continuo decembrem intrare: sed tamen diebus numero interiecit ut ex his duo line menses constitutis: quibus interiecit continuo decembrem subditus. Quideam mensium: propter duos illos menses: quos ca. inter nouembrem & decembrem interiecerat. Interiecit emblemis: siue mercedimus mensis: qui ex ueteri instituto eo anno intercalatus erat: quo contigit ut annus illos. xv. haberet menses. legitimos. xii. duos ex ca. istum. unum ex ueteri intercalatione extra assumptos.

PHI. Senatus supplicuit: scatur ro. costabar ex. ccc. senatoribus: si cuti historici perdidit. In l. macha beoge prius scriptum legimus: quod i. ro. curia fuerit. ccc. x. consilium ageret: neque inter eos erat inuidia aut zelus. Patricios: patricii ut Cicero ait appellati soliti sunt qui nunc in gentium uocantur. L. uero i. prius ab urbe de patriciis sic scriptum reliquit. En unum fando audistis patricios prius esse factos non de caelo demissos: sed qui patre ciere autem possent. i. nihil ultra quam ingenuos plebei patriciis opponunt.

Minores  
magistratus  
Censorum  
nota

ambitus

Minores: Minores et magistratus qui sunt minores magistratus docet Mar. Messala augur scribens minores magistratus appellari: quoniam minora sunt auctoritas: & i. hoc numero ut signat Gel. in. xii. continetur: oes propter consules ceterosque priores. Nudatos ope censorio: ceteros ut inquit Alconius quinto quoniam anno creati solebant regibus moribus ciuitatis: qui ciues sic notabant ut qui senator esset: senatus eiceret: qui equis roma equum publicum pederet: qui plebeius fieret: ardeas. hi sunt quos tranquillus nudatos ope censorio appellat: tales a caesare in praetium statum restituti sunt. De ambitu condennatos: ambitus crimine est affectus honoris. nam quod ueritatis uia ad honorem aspirare non potest in ambitu condedit: qui ut inquit Salu. multos falsos fieri coegit: hinc latae leges ad ambitum puniendum: quibus fuit lex: calpurnia de ambitu: qua tulit. C. calpurnius piso. quibus lex illius: cultus meminerunt iuristae: a lucio decenter & ueritatis dictum est: letalis ambitus urbi. Cointa patrus: hoc est i. creatis magistratus per dimidia pronuntiare per arbitrium populi: per altera per arbitrium ipsius caesaris. excepto consulari: consules. n. solus caesar creare uolebat. Comendo uobis illud: hoc est breuis illa scriptura quod per liberos comedebat caesar uariis tribubus uarios candidatos. Proscriptos: liberos: filios eorum signat: non quod uos per scriptum nulla. n. a caesare scripto facta: sed quod syllabis positus rege per scriptum: i. qui per scriptum ut auctor est Plutarchus. hoc inuoluntarium omnium existimatum est quod per scriptum filios ac nepotes honoris & magistratum petitorum priuauit & omnium bona publica uir. Nam ut scri. Dionysius. i. vii. mos. ro. fuit liberare filios a pena: quocumque prius crimine deliquissent: fuit filios tyrannorum: siue pricidage: siue et perditore fuisse contigat: hunc more syllabis dissolutis adimere filios per scriptum: faculariter gerendi honores: & ne seiores esse possent. apud graecos lex erat quod filios tyrannorum: cum prius pueros ceteri. Ad honores: ut magistratus gerere possent. Tribunos ariarios: grachus legem tulerat ut equites romani iudicia

De senatus & officio: supplemento & ordinatione.



Senatus suppleuit: patricios elegit: priores: ad illi: quod storo: minores et magistratus nunc: apertum: nudatos ope censorio: aut in iudicio de ambitu condennatos restitit: cointa cum populo prius est: ut exceptis consulatus competitoribus de caetero numero candidatorum: per per dimidia: quos populus uellet pronuntiare per per altera quos ipse dedisset & edebat per libellos circum tribum missos scriptura breui caesar dictator illi tribui: comendo uobis illum & illum ut uestro suffragio sua dignitatem teneat: admisit ad honores: & proscriptos: liberos: iudicia ad duo genera iudicium redegit equestri ordinis: ac seiores tribunos ariarios quod erat tertium

ret: postea syllā legē tulit ut senatorius ordo iudicaret. dein ab aurelio corra lex iudiciaria lata ē ut senator  
res & egres ro. ac tribū ararii sū iudicaret. auctor a scōdus. ait trāgillus a cāsāt remotos fuisse tribūos ara  
rios ex ordie iudicii: quoq; tribūosq; meminit Pli. l. xiii. unā a cicēro ē epistolis ad atticū p qdā qū anomi  
nationē: nō tā ararii tribūi q̄ erat nuncupant: qm̄ pecunia corrupti clodium abfoluerunt. a scōdus sic ait  
milōnē egres ac senatores abfoluerūt. tribum ararii dānarunt. idē sepe meminit tribūosq; arariosq; ut  
aurum. M. uero dicti sūt ab eo q̄ attributa illis erat pecunia: quā militibus redderet. l. d. qd̄ at tribu  
tū erat: dicebat aē militare. de quo plautus in adularia. Cedit miles: aēs petit. hinc quoq; dicitur ipsi mi  
lites ararii ab are: quod stipēdiā facerent. aē. n. sūp. com quoq; dicebant. unde stipendium.

M. AN. Sēator: nūq; ciuilibus bellis exinanitū. Patricios: legit patrici sanguinis uiros i cu  
riā traduxit: uel certe plerōsq; ad p̄ciatū euexit. Miore magistratū: maiores magistratū dicebat: quorū  
maiora erāt aūspicia. ut cēsores cōsules: p̄tores reliq; ut Gel. scribit: maiores dicti: erit igit sc̄nus nō solū p̄o  
rū sed eduli ē q̄stioq; q̄ miores hnt magistratū nūq; āplauit: aut si duriuscule diceret: ita accipias āplauit.  
p̄tore ad hūi & q̄stioq; nūq; nec hōz tñ sed ēt i sēnoq; magistratū. Nudatos: pristina dignitate priuatos

Ope cōsorio: cēsoia p̄tate. Cēsoiū erat ut Treuellus ait: de moribus ciuiū iudicare i ordibus & digni  
tate retiere: ē ēticere quē uellēt cēsu modū ip̄tere: uēdigalia firmare: res publicas recēlere: legibus scribē  
dis auctoritatē dare: & alia pleraq; q̄ illi lōgiorē exeq; sērmōe curare. De ābitu: Pōpetus eo cōsultat quē  
solus gessit: legē de ābitu tulit acerbeq; Appiū auctore: exercuit: ip̄sēus: Memius: Sextius & alii pleriq; il  
lustres: nūc ābitus & decuplatiōis rei i iudiciū sūt arepti. Comitā cū p̄lo p̄tate: ex iis q̄ sequūt p̄p̄cie  
appet q̄lis fuerit ea p̄ticio: nā cū cādidatū se neminē p̄fiteri possent: nisi petendi p̄tate a p̄lo ipe trata  
uoluit: Cēsā: cādidatōq; p̄t timidia suo arbitrio & uolūrate p̄teret. Excepto cōsolarū: siqdē i decēniū  
se cōsult: ut Appiā ait. cōstinerat Cēsā. Edebat i suffragia mittebat. Proscriptos: liberos: Sylla rerū  
potius p̄scriptos: liberos: ac nepotes honore priuauit: honore dico p̄tinēda: Cēsā igit restrinxit itelli  
gas oportet: nā ip̄e neminē p̄scripsit. Tribūos ararios: Pli. decurā iudiciū: ipe quoq; p̄lo discretet: nō  
iustres: tribūosq; aris: & ex Aurelia lege: ut Pēdiā inuit Sēatores egres Ro. & tribu ararii sū iudicari  
Erāt. n. tribūi ararii: ut idē auctor ait: p̄. pecūiā q̄stio nūerābit: sed d iudiciū dēniis suo loco copiosū.

subtulit: recēsu populū nec more: nec loco solitos: sed uica  
d p̄ dñōs i sūlay: egit atq; ex. xx. trecētisq; millib; accipien  
tū frumētū & publico ad cētū qn̄gita retraxit: Ac ne q nō  
ui cōtus recēsiōis cā moueri qn̄q; possent i sūitū quor a  
nis idē mortuoz; locū ex his q̄ recēsiū nō ēēt subfortitio a  
p̄tore fieret. De sanctionibus per eum editis.



Cetoginta aut ciuiū millibus i trāsmarinās colōias  
distributis: ut exhausta quoq; urbi frequētia sup  
peteret. s̄xit ne qs ciuis maior uigiti ānis: miorue  
decē: q̄ sacramēto nō teneret: plus triēniū cōsūuo italia ab

re. Vicatū: p uicos ut regiōat p regiōes: tēplati p tēpla: pagati p pagos dī. Cēsā p uicos singulos urbis agit  
recensum: sicut illo ueteri scriptū ē recēsis fuisse i s̄racilis p cognatiōes & familias: de qbus recēsis cre  
bra mētio ē i libro nūci. Nec more. cū hoc recēsendi offm̄ & cōdēdi iustriū antea fuisset censurū. Nec  
loco: cū antea i cāpo martio fieret cēsus. Per dñōs i sūlay: dñōs i sūlay: uocat eos q i urbe Roma domos  
hēbāt ab altis sepatas discretasq; nā tales i sūlay nō iant: idē scribit spartianus tricētas. xxx. i sūlas oli roma  
icēdio absumptas: Vlp. i. i. u. de uer. ob. plāz si i sūla fulcū q̄ stipularus sit: nō ē expectādū ut i sūla ru  
ar. de i sūlis i hoc significatū crebra mētio ē apud iuriscōs. & h̄storicos. & ita ielligēdū ē illud apud gelliū  
ex l. xiii. cōspicimus i sūla qdā occupatā igni multis arduisq; tabularis editā. i s̄ra frequēter i sūlay p domo  
a trāgillo usurpāt: eteni sicut i sūlay sūt i mari loca undiq; ābita undis discretā a cōtinēti dīctat: martia  
nus ait ab eo qd i sūlo sūt ita domus nullis cōnexae edificis coherentibus i sūlay nō iant. Ad cētū. L. ut. l. cē  
tū. L. milia romāoz; tātūmō accipent frumētū. Noui cōtus: apud liuiū mētio est de cetibus nocturnis:  
quos plebs faciebāt i sūlis suspectos p̄ribus. Subfortitio fieret: hoc ē ut p forte qd̄ scūdā eligeret ex nō  
recēsis: q̄ substitueret i locū demortuoz; recēsiōz; accipēt frumētū. Qui sacro i teneret. i. nō ēēt obli  
gatus ad tē militatē cui p sacm obligabāt. idē milites sacra ab eruditis appellat. In trāsmarinās colōias  
ut carthaginē & corinθū: q̄s a cēsare dictatore cōstāt cē deductas. S̄xit ne qs: s̄nsus ē cēsā cum uideret  
romā pene exhaustā exinanitāq; cē ciuib; pp colonos i numeros i colōias distributos: ut huic i frequētie  
succurreret decreuit ne pueri i genū ita decēniū: q ob atātē sacro militari nō teneret: neue adolēscētē ul  
tra. x. atātis annū nulli sacro militie obligati adēnt. Vltra tri. ab italia: ut ita s̄bolēscēs iuuentē reple  
ret urbē ciuib; legitimis: sed cū pueri miores. x. ānis uix unq a larib; p̄nis gremioq; mīno abscedāt: quo

Tribuni  
ararii  
Aes milita  
re

Recensere

Vicatum

Insulae  
quae

Sacramēta



tū ætas nodū militaris ē possēs sic lege: mior. x. ānis post illos. f. xx. ānos hoc ē q nodū ānū. xxx. ipse uisset. MAN. Recēsiū: recognitionē. Nec moſ: qā nō ut antea p cēfores. Vicari: p singulos urbis uicos. Per domos iſulage: ut i mari flānibus: ſagnis: lacubus: iſulas terras diciū undiq aq ſepta: ſic ro. domos plu res: aut cōtiua edificiā circūquaq publica uia cōplexa iſulas dixerē: dñs ergo poſſeſſores qppe q iſulage numeꝝ facile tenerēt. Trecētis milibus: ſic. n. ē legēdū: nō milibus: ut oīa q uidiū exēplaria mendoſe hñt: tot. n. ciuiū militia frumētū ex publico accipiebāt: ſtabatq ānu illa frumētatio reip. ad mille: ut Plut. ſcribit. ec. ac. l. aletā. Noui cōtusq cōiurationis metu erāt illi formidabiles. Recēſiōs cāteri dū recēſe ren: ū dico q frumētū acciperēt. Subſortitio: ſenſus ū ē: cū cl. militia ciuiū ex ſortitiōe ſcā frumētū accipe rēt: ſi qz hōz uita deceſſiſſet i demortuoz locū p̄tor ſecūdaria qdā ſortitiō: altera. ſab illa priore ex nūe ro coꝝ gbo fuerat frumētatio ſorte adēpta ſurrogaret: qñ detrimētū leuamē qdā cēt illis q excluſi fuerāt ſi p nouā ſortitiōē demortuoz loco amiſſa cōmoda cēt recupare datū. In trāſmiranas colōias: clariſſi. mæ coloniag a cæ. deductag: carthago & corinthus utraq trāſmaria. Maiore: xx. ānis miorue. x. ordo ē ne qz maior miorue. xx. ānis. x. ſubitellige ānis hoc ē ne qz ſcra. x. uita ānuāc. xxx. abeſſe poſſet Italia plus triē nio: niſi militari ſacramēto teneret. Sacramēto militati: militue ſacramētū i. xl. ānū extēdebat: ut Plutar. do cet: Serui. tria militiæ mōſtra fuiſſe genera legitimū: de quo nūc Trāquil. cōiurationem: & euocationem.

PHIL. Cōtubernalis: i eodē cū

ingiatu cōtubernio degēs: & ta les erāt honoratiorēs. d cōtuber nio & contubernale dictū iā eſt.

Comes: tāq unus ex cohorte p̄ toria: ſic catullus. p̄ſonās comites cohors inanis. Pecuariā rē ſece rēt: facere rē pecuariā nihil aliud ē q̄ alere armenta & greges: q̄ res ut iqt uarro: ad ſnām paſtoris: p̄ tinet q de pecuria ſic ſcribit i. ii. de re ſtictia: ē ſciētia pecoris pa rādi ac paſcēdi ut fructus q̄ ma ximi poſſūt capianſ ex ea: qbus ip̄a pecuria denotiata ē: nā oīs pe curiæ ſūdāntū ē pecus: in ruſti

catiōe ut iquit columella. rō paſcēdi ē q̄ ſtuoliſſima. M. catonē cōſulētū: quō celeriter locupletari poſſet re ſpōdiſſe ſerūt ſi bene paſceret. De hac. ſ. pecuria itelligēt: pecuariū uero dicūt q̄ pecuriā faciūt. M. uarro pecuarius fuit: q̄ ſcribit. n. ſe habuiſſe pecurias grādes: i apulia ouarias: i reatino equarias: cicero uentrē ſu iſſe dicit hoſtē p̄donēs pecuarij i ſicilia. Liuius in. xxv. pecuarios iquit dānant ſcēdes. Medicū p̄ feſſos: impator Conſtātinus p̄cipit medicos & maxie archiatros hoc eſt p̄cipies medicosq & grāmaticos & p̄ſeſſores alios ſitū ab oibus mūeribus imunes eē debere. Itidē honoris impator honorādos eē gram maticos oratores philoſophos medicos ip̄at: & merito: nā ut iquit ariſtoteles in ſecūdo politicog ubi non maxie uirtus honorat ſibi firma nō pōt eē res pu. Cæſar igit p̄ſeſſores diſciplinag & medicos fecit ciues ro māos utpote fautor eruditog cū & ip̄e eruditiffimus eēt: laudat a Plinio traianus q̄ honorē dicēdi magi ſtris & dignitatē ſapiētiae doctōribus tantā habere: ut ſub ipſo ſp̄ititū & ſanguinem ſtadia receperint. Ex quo illud a poeta quīs ſatyrico dictū ex ai ſnā in trāſā laudem exiſtimo: & ſpes & ratio ſtudioꝝ in cæſare tātū: ſcio a cōmentatoribus id aliter enarrari ſolere quoz in hoc loco mihi ſnā pag. pbat: ſed de hoc ali asad nras cōmentationes reuertamur: cæſar cauens ne Italia ſeruis repleat decreuit ut illi q̄ exerceret pec uariā nos eſt greges & armēta hērēt ſcītē tertiā ptē ignuoz iter paſtores: Liuius ait oī ignuoz cōſi gationē pagros factā: ut milites fierent in ſopia militari: ingenui autē dicunt: q in libertate naſcunt: & ut iquit Boetius i cōmentario topicog ab antiquitate ignuoz gentilitas ducit. Notag tabulag: nouæ tabule dicunt qdō debitores creditas cū uſuris pecunias pſoluere nō cogunt ipſis creditoribus: & abolitis priori bus debitis nouæ tabulæ cōficiunt: quæ res nunq̄ ſere nīſi in tumultu & in p̄urbata repu. fieri cōſueuit. de tabulis nouis ſic ſcribit cicero i. ii. officiog. tabulæ nouæ qd habēt argumētū niſi ut emas mea pecunia ſundū: & cū tu hēas: ego nō hēam pecuniā Saluſtius i Carilina. ruc carilina poliſieri cepit tabulas nouas: p ſcriptionē locupletū: ſed unus optie oīum fortū atūus libro. i. artis rhetoricæ demōſtrat: qd qdō lex rela ta erat de nouis tabulis: pecūia q cū uſuris credita fuiſſet repeti non poterat: depoſita uero repeti poterat. Idē in tertio exēplū aſſitū qd aporō. i. dubioſū uocār hoc reſert quo declarat effectus nouag tabulag: pe rebat inqt qdā ab alio uſurā qñ pecūiæ creditæ: ille accepiſſe pecuniā cōſtituebat ſed depoſitā: & iccirco uel le reſtituere ſortē ſine uſura: p̄diter ſtetera iudicio lex de nouis tabulis lata ē. repetit ille qñ depoſitū: reſtiet ille qñ creditū. De tabulis nouis cicero i antoniat. Liuius i hiſtoria belli macedonici meminit: ſenſus eſt trāgli cæſarē diſſeciſſe hāc nouag tabulag expectationem: cū mīn utpote debitores creditas pecūias ſol uere recuſarēt. Vnde ait ip̄e cæſar cōmētario tertio belli ciuiliſ pōpelani hoc & ad timorē nouag tabulag

Facere rē  
Pecuariam

Pecuarii

Archiatři  
p̄ſeſſores  
fouendos  
eſſe  
Et ſpes &  
ratio ſtu  
diorum

Ingenui

De nouis  
tabulis pul  
chra



colédū minūsdūq; q ferre bellū & ciuile discēdēs seq cōsueuit. & ad debitoy; tuēdā existimatiōe esse apissimū existiauit. Per estiatōe possessionū: cū fides tota Italia eēt angustior: neq; creditū pecūiē soluerent: cōstituit cēsār ut aebi. tridantē & p eos fierent extimatiōes possessionū: & regē quā i q; eaz; an bellū fuissent atq; ea creditoribus traderēt. Etenī p bella uastati agri & scultae possessiones minoris haud dubie pēi fē ērat: q an bellū ciuile fuisset. Si qd usurā noie: solēt debitores as alienū usuris cumulare i tantum: ut fœnore iterdū obruantur. cēsār ut huic pesti obuiā iret uoluit ut ex aere alieno: & ex ipsā sorte deduceretur quicquid nomine usurā numeratum fuisset: ut ita fors fieret ex usura. Per scriptum: ut in syngraphis solet plus periculi q numeratum sit.

M. AN. Cōubernalis: nisi i eodē eēt cōubernio. Pecuariā rē faceret: pecus oīs gñis pasceret: q rō lōge agriculturā pcessit ut Varrō placet. Puber; igēuoy; igēue natoy; q iā adulti eēt ad seruiliū libertinay; cōditiōis dñi. Disiecta: sublatā oī expēditiōe nouay; tabulay; qbus oīs alibi aeris rō subuerteret. Moue bat: ab iis q alienū as debebat: uel potius i eoy; gñam a trib. pleb. ut. a. P. D. Obellay; q quē Cēsār adhuc in armis eēt: de nouis tabulis rogatiōe pmulgarat. An ciuile bellū: quo tpe pluris oīno emebat: q tūc quā bellis ciuilibus oia exinanita eēt. Deducta sūma: cōtracta siue ut Pedūo placet dimissa. Si quid usurā noie: sensus ē: q qd pecūiē ascriptū erat fœnoris gratia creditorib; qd i usurariis stipulatiōibus fieri solet: ut maior sūma q expēsa sit ascribat stipulatiōibus uel certe qd usurā noie creditoribus fuisse expensum: utrolibet mō cēsār adēpū iri ex sūma q eē i tabulis uoluit: quo decreto q̄ta fere ps eius sūme quā tum debebat creditoribus de pibat.

collegia prāter antiq̄tus cōstituta detraxit: pœnas factorū auxit: & quū s̄cupletes eo facilius scelere se obligaret: qd itegris patrimoniis exulabant parricidas ut Cicero scribit bonis omnibus: reliquos dimidia parte multauit.

De labore eius in iure dicēdo: & legibus p eū editis.



PH. Collegia detraxit: titulus ē apud iuriscōsultos de illicitis collegiis: quo abunde declaraf nefas ēē noua cōficere collegia. tres uero collegium cōficere posse existiat neratius iuriscōsul tus: collegiū ēt dī duoy; ut a li uio dictū cōsulū collegiū: q duo dūtaxat sūt: cēsār aboleuit recētiōra collegia retētis antiq̄onibus. De qbus in scrius plura. Facilius se obligaret: huc acerbitas male ficiū puniēdi ē plerūq; bñ uicē dī discipula: sic ēt lēitas pœnā ē peccādī iuitamētū: faciliusq; peccat quo ipuni tius. Parricidas: iriq; parricidā dixit ut nō solū illi: qui parētē occidisset: sed q̄lēcūq; hoīem: qd indicat lex nūmā pōpuli his cōposita uerbis. siq; hoīem liberū mortici sciēs duxit parricidā esto. & ita parricidā n̄ tī a pēe quā a pari cōpōi uidebāt: sicuti docet priscianus i prio plautus eūq; patrē interfecerit parricidā eleganti uocabulo appellat. lege pōpēa de parricidiis cauē ut siq; patrem matrē auū auā fratrē sororē patruele matruele patrnuū auūculū amīcū matertē cōsobrinū cōsobrināue occiderit: ut pēa ea teneat: quā ē legis corneliay; de sicariis. ista dicit de culleo: quo iuebat parricidā. / Ius laboriosissime dixit: pricipatus ē ut inquit uerissime dīō res nequaq; legnis sed laborioſa. debet ēē princeps irrequetus

Collegiū

parricida  
qui parē  
ticia

**V**s laboriosissime ac seuerissime dixit. repetūdarū cōuictos: ēē ordine senatorio mouit: diremit nuptias p̄torii uiri: q digressā a marito post biduū statim duxerat: quāuis sine p̄bri suspitiōe peregrinay; mercium

& semp exercitus istar solis: q i ppetuo motu ē nec scit q̄scere. Duas iprimis sūt uirtutes. principū iusticia & fortitudo: qd homerus illo uerū docuit: quē ceteris antepōebat alexāder hōc i studiotissimus: ite bonus pugnator erat. Dux optimus idē iusticiay; aut ps ē ius suū unicuiq; tribuere: idq; p̄ceptis ite cēfēt optimus: q ius dicit q audit desideria adēutiū. q in iure dicēdo a legibus nō recedit. Debet. n. lex dñi & esse supra principē. ubi. n. lex nō iſperat magistatū: sed magistatus p̄cessit legi: interitus ciuitati illi ut in plato paratus est: Nam qui legē p̄cessit iubent ut ait Aristoteles uident iubere deū pēlle & leges. q uero hoīem iubet p̄cessit adiungit & bestiam ferat sed ut ad institutum reuertamur: laudābīl ē princeps: qui ius dicit laborioſe & seuerē & ex p̄cripto legis dānat & absoluit. / Diremit nuptias: simile pene exēplū ē apud hēromymū: q li. i. cōtra iouinianū sic scribit. Quāsdā repudiatas altero nuptiay; die statim nupsisse legimus. uterq; rep̄dendus maritus & cui tā cito displicuit & cui tā cito placuit. Pratorius: pratorius dī fundus p̄tura. sicut q̄stioris edictus tribunicius dicti: qui q̄stiores ediles ac tribuni fuerūt. Sine p̄bris suspitiōe: mō stupri & adulteri. Alias cōuicti & cōsumelie: apud huiū p̄bro p maledictus accipimus: cū ait i. ii. occut aint portis ingēitū p̄bra. Itidē cicero epistolas plenas p̄broq; appellat p cōsumeliay; qd aut p̄brū significat

Virtutes  
principū

Lex dñi

pratorius  
uir

probra

d iiii

cet stuprū: docet lex uetus: q̄ iubet ut p̄bri uirginis uestalis capite puniā: & ut utr q̄ cōfessauisset uerberibus necare: p̄bra & opprobriū idē ēē existimat uulpianus iuriscōsultus: sed luculētī scriptores p̄brū accipiūt ut diximus p̄ stupro atq; flagitio: plautus i amphytrio. Durare neq; i edibus ita me p̄bri stupri dede coris a uiro angurā meo. Peregrina: mercii: iter pegrias merces ad uedigalia p̄tinetes nūera: ciamomū: piper: costū: nardū: pelles babilōice: ebur: garbasa. Gēma uniuersa: uestis serica subserita: & id gēus alia: q̄ recēfens a iuriscō. titulo dē publicis: ubi mīte dichōes iuerat: depauiatq; fuit & p̄ latinis barbaricis: fidē nā malabathrū: & malobathrū legi: opus basicū p̄ byssinū: qd̄ lini gēus ē: liniria p̄ imyma. q̄ didichē mītha signat: ibidē noīat nardī thachys: qd̄ signat: ut i trāscursū id quoq; explicū: spica nardi: ex q̄ unguetū genere rōlū cōficiat: nā docet Plin. nūguetū nō solū foliū s; et spicas nardi i unguetō celebrat: grāce στρυγίς Latia: spica dī. a folio uero nardi foliata nūcipā: ungueta nardia: de qbus luue. & Martia. memīnē: folia tū uir grācia dichōe signat: uoluit Plau. cū dixit i curgulio: sic petalū. petalō n. graci uocāt foliū: uir petalō foliatū: qd̄ ē p̄ciōsū unguetū gēus ex nardi folio cōfēctū: scio apd̄ plau. illd̄ patelīd̄ aliter legi possit: s; hoc

Peregrinae  
merces

Correcta  
uerba iurif  
cōsultorū  
Foliarum  
quid  
petalion

M. AN. Collegia: Numa Pōpuli. plura i ciuitate: ut plutar. scribit collegia cōstituit: q̄ partes (p̄bmas. pleraq; distinxit: a. f. L. Iulio. & C. Mario cōsulisbus senatuscō. sublatā: quā aduersus rep. ēē crederet post i. a. deide ānos q̄ sublatā fuerāt. P. Clo. ut ē apd̄ pedianū: legē tulit: de collegiis restituit: nouissq; i ciuitate instituit: usq; Cicero: collegia ingit: nō solū q̄ senatus tulerat restituit: sed inuētabilia qd̄ ex ei fecer urbis ac seruitio cōstituta: qd̄ ipa collegia eēt: aut cuius rei cō iustituta: idē auctor p̄cipue demonstrat: societates i. quit & cōuētus: ac deoꝝ honores cuiuslibet generi p̄ dignitate iparties: qbus uerbis apparet & religiōis cultū: qd̄ hodie quoq; seruāt collegia ipa primū cōstituta. Obligarēt: se scelerī addicerēt. Parricidas: parricida oīs dictus q̄q; scīs libez hoīem occidisset: lex a Numa Pōpilio lata habuit. Si q̄ hoīem libez mor tū scīs dult parricida esto. Ca. p̄ plautio: nisi forte magis erit parricida q̄ p̄tem cōsulare: q̄ i q̄s humilē nea uenit sed recepit pene est: ut i trī q̄ parēs occiderit parricidā dicat. Conuictos: mīfesti sceleris reos: & iā iudicio cōuictos. Digressi: eā q̄ cū marito biduo ante diuortiū fecerat. Probrī: criminis flagitiū.

Portoria  
Portitores  
qui

PHIL. Portoria: uestigalia. ē. n. portoriū merces q̄ dā portoriū: bus: ut iqt dōarus sūt magis tri butoz plautus ego pol hūc portorē priuabo portorio. Lecti caꝝ usū: qbus gestabāt sūmates tā uiri q̄ maritō: de lecticari dī dī seruī q̄ lecticas baiulabāt: exa phoz dixer lecticā: q̄ a lex seruīs ferebat sicut octofoz: quā octo gestabāt i hac sniam ait eusebius chronographus: phibite lecticis margaritisq; uti: q̄ nec uitros nec liberos hēret: & miores eēt an nis. xlv. Cōchylia: uestis: cōchylia uestē appellāus purpure am a cōchiliis dictā: sūt at cōchy lia auctō Plin. f. ix. natu. hīsto. ex genere cōchaz: ex qbus colligif succus rigēdis uestibus expetitū q̄ color austeris i glauco ē: & ita scēti simīls mari. Cicero i philis phicis cōchylia p̄stomata appellat quae infecta erāt succo conchylionū: luuenalis. horū ego non fugiam conchyliā: Plinius in conchyliā ueste cetera eadē sine buccino: p̄terq; ius tēperat. Nisi certis p̄sonis: ut magistratibus. Et aetatibus: ut senioribus: nā foeminae: quae minores erāt annis quadraginta quinq; prohibite sunt ut lecticis margaritisq;. P̄terq; certos dies: ut calēdis idibus & qbusdā diebus festiuitate solē nibus. Legē sumptuariā: lex sumptuaria dicit quae p̄scribit ipenām & cōprimīt sumptū in cibis emēdic: quā cato cibariā appellat apud ueteres ro. leges sumptuariā: cōplures lasē fuerūt ad luxuriā coenaz: & gur gites p̄adiorz coercēdos: lege quae scribit gellius in. ii. & macrobius in. iiii. saturnaliū. De legibus sumptua rīs tertulianus in apologetico sic: leges sumptū cōprimētes centū aera nō amplius i coenā subscribi tube bāt: nō amplius quā unā inferre gallinā & eā nō fignatā: cētenarias appellauere antiq; coenas: ab ipēā cēte nū fexteriorz: fuerūt at sumptuariā leges ut docet Amianus Marcellinus romā trāstata: ex rhetris lygurgē: q̄ diu obseruatae tandē senescētes exoleuerunt rhetia: uero lycurgi dicunt leges quasi ex oraculo decre tae. Circa mac. supra diximus macellū uocari locū: in quo oīa quae ad uictū p̄nebat uēdebant. Sūmis sis: elāculum & furti imissis. Cōtra uetiū: cōtra p̄scriptū sumptuariā legis. Custodes sefellissent: latuissent decessissent: oratius. Nec uixit male: qui natus moriensq; sefellit Lilius: spectator carthaginēsis qui p

portoria iustituit. Lecticaꝝ usū: idē cōchylia uestis & mar garitaz: nisi certis p̄sonis: & aetatibus: p̄q; certos dies adē mit: legē p̄cipue sumptuariā exercuit dispositis circa macel lū custodibus: q̄ obsono cōtra uetitum retinerēt: de porta rētz ad se submissis nōnunq; lictoribus atq; militibus: qui se qua custodes sefellissent iam apposita a tricio auferrent.

Conchyli  
ta uestis

De festinatione eius in ornāda urbe: itē de tuēdo āplian

Am de ornāda iustitūdaq; urbe: itē de tuēdo āplian doꝝ iperio plura ac maiora in dies destinabat: im primis Martis tēplū q̄tū nūq; eēt extruere repleto & cōplanato lacu: i quo Naumachia: spēctaculū ediderat: theatrūq; sūmā magnitudinis tarpeio mōti accubās: ius ci uile ad certū modū redigere: atq; ex imēsa diffusaq; legū co pia optia quāq; & necessaria i paucissimos cōferre libros bi blyotecas grācas & latias q̄s maxias possit publicā data



Lex sum  
ptuaria  
Cibaria

phicis cōchylia p̄stomata appellat quae infecta erāt succo conchylionū: luuenalis. horū ego non fugiam conchyliā: Plinius in conchyliā ueste cetera eadē sine buccino: p̄terq; ius tēperat. Nisi certis p̄sonis: ut magistratibus. Et aetatibus: ut senioribus: nā foeminae: quae minores erāt annis quadraginta quinq; prohibite sunt ut lecticis margaritisq;. P̄terq; certos dies: ut calēdis idibus & qbusdā diebus festiuitate solē nibus. Legē sumptuariā: lex sumptuaria dicit quae p̄scribit ipenām & cōprimīt sumptū in cibis emēdic: quā cato cibariā appellat apud ueteres ro. leges sumptuariā: cōplures lasē fuerūt ad luxuriā coenaz: & gur gites p̄adiorz coercēdos: lege quae scribit gellius in. ii. & macrobius in. iiii. saturnaliū. De legibus sumptua rīs tertulianus in apologetico sic: leges sumptū cōprimētes centū aera nō amplius i coenā subscribi tube bāt: nō amplius quā unā inferre gallinā & eā nō fignatā: cētenarias appellauere antiq; coenas: ab ipēā cēte nū fexteriorz: fuerūt at sumptuariā leges ut docet Amianus Marcellinus romā trāstata: ex rhetris lygurgē: q̄ diu obseruatae tandē senescētes exoleuerunt rhetia: uero lycurgi dicunt leges quasi ex oraculo decre tae. Circa mac. supra diximus macellū uocari locū: in quo oīa quae ad uictū p̄nebat uēdebant. Sūmis sis: elāculum & furti imissis. Cōtra uetiū: cōtra p̄scriptū sumptuariā legis. Custodes sefellissent: latuissent decessissent: oratius. Nec uixit male: qui natus moriensq; sefellit Lilius: spectator carthaginēsis qui p

biēniū sefellerat Romæ depnsus pōis manibus dimittit. Etriclinio: Ecenatiōe & ipsa mēsa: ubi iā appo-  
sita foret obsonia cocta cœpulisq; nobis: nā triclinium accipi pro cenatiōe & p mēsa abunde docuimus in  
notis serui. In dies quotiens magis. Destinabat: pabat constituebat deliberabat. Tarpeio mōti: capito-  
liū mōte tarpetū dici notissimū est ex historia tarpeiz: quæ sabinis arcē pēdidit: sup qua nō pauca pēscrip-  
simus in q̄rto pperit cœnariū. Accubans: adiacens alias dīcūbens. Ad certū modū redigere: repetere utri-  
bū illud destinabat. Cæsar. n. cōstituerat si diutius uixisset cōtrahere ius ciuile ad quendam modū mode-  
ratq; librorū paucitatē. Quod aut illo quoq; tpe sicut & hac tēpēstate fuerit infinita legū copia accurati  
congesta docet Lilius: q sic scribit in. llii. Decem tabulaz: leges platæ sunt: q nūc quoq; in hoc inuēso alia  
rum sup alias accurataz: legum cumulo sōis oīs publici priuatiq; est iuris. Bibliothecaz: appellatiōe bi-  
blyothecæ & locū significari & libros lat norū est: & tradit Vlpianus li. xxii. digestorum.

M. AN. Portoria: uestigalia: portoriū uestigal est quod datur portori. i. huic qui uestigal portus cōdu-  
xit. Cice. neq; ex portu: neq; ex decimis: neq; ex scriptura uestigal seruari pōt Lucilius facit idem qd illi q  
inscriptum portu exportant clanculū ne portorium dent. Cōchiliatē uestis: muricæ tinde: Murex ge-  
nus conchæ est: a purpura diuersum: idem & conchilium dī: Plj. conchilia & purpuras oēs oræ attente: a  
conchilio conchiliatē dicuntur. Idem auctor: concharum ad purpuras: & conchilia eadem est materia: &  
alibi: muricis siue conchiliis cruor grauis in succo est: color austerius in glaucoid ostium dicit ab ostris: uñ  
conchilium muricem & ostrū eodē significatu recte accipias. Margaritarū: quarū usus in fœminis uer-  
sus: ut Valerius opinatur fuit: purpuræ uero & auri recetior: & in Vetunæ matris Corollari gēam: & Vo-  
lumniz uoris matronis cōcessus. Perq; certos dies: festos & solēnes. Legē sumptuariā: licentiam aut  
fanniam: Gelquid tam necessariū æstimatum ē propulsandæ ciuū luxuriæ: q lex licinia & fannia: aliæq;  
sumptuariæ leges: hoc est contra immoderatos ciuū sumptus latæ: eadem & cibariæ dicte. Marcellus:  
unde obsonia emuntur de ratiōe nois & loco Varo plura. Cōtra: præscriptū legis. Etriclinio: ubi ob-  
sonia conuiuiis apposita essent. Destinabat: proponebat. Complano latu: in campo marcio non longe  
a tyberin: quo naualis pugna commissa fuerat. Tarpeio monti: Capitolio a. sp. Tarpei filia ibi Sabinorū  
ui oppressa nuncupato. Dionysius: Lilius: & Plutarchus sunt auctores. Accubans: p̄ime adiacens. Ius  
ciuile: multitudine scriptorum ad fastidium usq; luxurians.

M. Varroni cura comparandaz ac dirigendarum. Siccare  
pontinas paludes: emittere fuciniū lacū: uiā munire: a mari  
supero p apennini dorsum ad tyberē usq; p̄fodere Isthmū:  
dacos qui se in pontum & thraciā effuderāt coercere: mos  
p̄his Inferre bellū p Armeniā minorē: nec nisi ante expro-  
s aggredi p̄ho. Talia agentem atq; meditantem mors p̄uenit  
de qua priusquam dicam ea quæ ad formatū & habitū &  
culum & mores: nec minus quæ ad ciuilia & bellica eius



studia ptineat nō alienū erit sūmatim exponere.

De statura & cultu corporis eius.

Visse traditur excelsa statura: colore candido:

PHI. Mar. Varroni cura: inū-  
xit Cæsar provinciam ordinan-  
darum blyothecarum illi Mar.  
Varroni: qui omnium Romano-  
rum fuit doctissimus: de cuius  
laude abfolutissima extat uer-  
culus ille Terentiani: uñ doctis-  
simus undecūq; Varro: huic uni-  
uersenti statuum posuit pollio in  
biblyotheca quæ Romæ primū  
fuit publicatæ: sic olim Ptolemæ-  
us Philadelphus iniunxit pro-  
uinciam conficiendæ blyothe-  
cæ demetrio phalerio cuius sua  
ru uolumina instrumenti ueter-  
is ex lingua hebraica in græci  
translata sunt per. lxxii. interpre-

Lxx. inter-  
pretes  
Ordinator  
bibliothe-  
cæ  
pontina  
palus

tes. primus oīum Aristoteles libros cōgregauit: & ægypti reges blyothecæ ordinē docuit auctor Strabo  
in. xii. Reges Attalici egregiā blyothecam p̄gami instituerūt. Alexandriæ a ptolemæis regibus instituta  
est blyotheca: libris repleta ad milia ferme uoluminū septingēta. Siccare paludes: p̄tinas. S. destinabat  
palus pontina est in latio post circeos: quē locum. xxiiii. urbium fuisse mutianus p̄didit: de hac palude ait  
luuenalis & pontina palus & gallinaria pinus. Plutarchus uero scribit Cæsarem destinasse nortentanas  
finales paludes desiccare: ut campum apiret: qui multis mortalium milibus opē atq; subsidii exhiberet:  
de pontinis paludibus Plinius hæc siccantē ethiopide herba pontinæ paludes tantūq; agrorū suburbanz  
reddat Italiæ. Emittere lacū fuciniū: hūc postea claudius emisit ut infra dīcet. est aut lacus fucinus. l. iiii.  
regiōe Italiæ ppe albēsis populos mariorū: de quo ait poeta: uitrea te fucinus undatæ ligdi fluere lacus.

Ad tyberin usq; hic distinguendum est: ut sit sensus. Cæsar destinabat uiam cōficere: quæ a mari ad ma-  
tico pueniret usq; ad tyberin: per dorsum apennini montis: q ut inq; Lucanus. Mons inter geminas medi  
us se porrigit undas: inferni supiq; maris: de quo filius. Alpibus æquatam attollēs caput apenninus. Per-  
fodere isthmū: Isthmos corinthiacus angusta est & breuis terra iter mare ioniū & ægeum quinq; milium  
passuum intervallo. has isthmi angustias perfodere tētauerūt Demetrius rex: dictator Cæsar: Caius prin-  
ceps: domitius nero: in fausto incepto: ut omnium p̄tuit exitu: auctor Plinius in. iiii. Per armeniā mi-  
norem: duæ sunt armeniz maior & minor: ut ait Plinius in. vi. Lucanus. & tu populos utraq; uagantes

Armeniz  
duæ

armenia: nomē armeniz indidit armenius thessalus lafonis comes: auctor Strabo in. xi. Plutarchus de his quæ destinata sunt a Cæsare sic refert expeditionē in parthos agere destinari paratibz qbus subactis p hircaniā ad mare caspiū & caucasicū pontū adire: de hinc scythiā & adiacētia germaniz loca ingredi pagrata germania p galliā in Italiā remeare: & hūc ita giratū imperiū ambitū coniungere: finibus eius quaquersum ab oeco cōplexis: medio ciuitatū expeditionis tēpore corinthiā cū isthmū effodere nitentatur. Excelsa statura: status ad habitum refertur: statura corpori ascribitur. unde ut ait donatus status est scēcia: statura est longitudo corporis: a statura nouo sed non inueniūto uocabulo staturosus formatur ab Augusti no. Colore candido: luna auctor loio firmico facit candidos. faturnus nigrus mars rubentes.

M. AN. Marco Varroni: togator: litteratissimo: cuius statura in palatina bibliotheca postea locata est. Cōparandæ digerendæ: hoc ad ordinem: illud ad instrumentum refert. Pōtinas paludes: locū in latio quattuor olim & xx. urbium: ut Mutianus ter consul tradidit. Emittere: efficare. Dorsum apēnit: Italiā diuidit apēnit: ab alpius primum in Liguriā procedens: mox est Liguria Anconem: indeque auctus ad garganum in Apuliā inclinat: unde longe euagatus in extremum Italiz cornu exit. Liuius: ab indigena quodam in fummo iugo ipsius sacratio nomen illi datum creditur. Isthmum corinthiacum: terrarum angustias inter corinthiacum & Saronicum sinū: quas Demetrius rex qui Polyorthos est cognominatus effodere destinaret: mox Cæsar dictator: inde Calligula: nouissime Nero omnes infelici auspicio: qd ex illorum exitu postea apparuit. Armeniam minorem: ad maioris differētiā: sed minor magna ex parte ad Euphratem attingit. Nisi ante expertos: q Crassus minime fecerat: Plutarchus ad Caspiū mare puenire destinasse ait: inde supra pontum per Scythiam in Germaniam & Galliam transire.

PHIL. Teretibus mēbris: prioribus: teres ē rotūdū & oblōgū ut colūna & arbor. Virgi. oliuā teretē appellat: & oratus teretes furas tanq̃ bñ cōpactas: & succulētas. Talia qd fuisse mēbra signat traquilus. Ore paulo pleniore: succulentiore. Uegetis oculis: uigētis: signānt. n. oculi uigiles & in apēdū micantes: uegetū. n. ad corpus uigēs ad aium referimus ut inq̃ nonius ab aulonio uegetū cor decēter appellat: & qd mo bile ē & qd uigoris domiciliū: uegetare ē uegetū facere ac uigēs: poeta maturo cupiēs me uegetare die apu leius scribit lux nūmie cūcta aīa uegetari hoc ē ali & uigorata fieri. Extremo tpe: nouissimis uitæ annis. Repēte aio ling: Gēus morbi cū q̃s aio ling: græci αἰτωρο γυνος uocāt: de his Plin. i. xxx sic scribit: cochleæ in cibos dantur: quos ling: aius: ut quogē aīa nāc mēs aut qbus uertigines sūt micropsychos at duxerit græci humilis ai ac pparci: qbus aut mulla i potu data in edet. Aio liquefit destituit hō ex doloribus & sanguinis pfluio. Curtius creber ē i hac elocutiōe. Conitrali morbo: Comitralis morbus: aio noīe dicūt morbus facer: morbus maior: morbus herculeus: uulgo caducū uocantur: græci epilepsiā uocāt dictus aut ē comitralis: ppter ea qd comitia dicūt uitare atq̃ phibere. Cato qd comicia phibere solet ne id qd ē mihi uitū fuit id elegāter expōnit stremus his uerbis: est subitū species morbi cui nomē ab illo qd fieri nobis suffragia iusta recusat. Sæpe & n. mēbris acri lāgore caducis cōciliū ppli labes horrēda dīrent. Aristoteles auctor ē hūc morbū a p̄cis herculeū fuisse notatū qd hercules eo laborasse fērt idq̃ ex atrabile plenisq̃ cōsistere tradit: plato in timoe: & platonis emulato apuleius multa luculētē scripserūt de cā atq̃ materia huiusce morbi: quē diuinū nūcupant. Videlicet qd animi partē rōnālē: q̃ lōge sanctissima ē: uidet. scribit hippocrates i aphorismis: epilepsiā hoc ē comitralē morbū ante pubertatē pueniētē pubertate finiri: qd si post uigēsimū annū nō finitur: lōgus fere est. hippocratis sniam cōfirmat Plin. cuius uerba hæc sunt ex lib. xviij. multa morboz genera prio coitu soluitur p̄rioq̃ fœmīaz mēse: aut si id nō cōtingat lōgiqua sūt: maxieq̃ comitales. Cor. celus & aīa cēna de comitrali morbo multa erudite tradiderūt: refert Plutar. Cæ. hoc morbo correptū fuisse cū bello aphyra no acies ordinaret: quē simul ac p̄sensit i proximā turri delatus geti se dedit hoc morbo clarissimi uiri laborasse. p̄dunt. Morosior: curiosior diligētioreq̃: nāq̃ morosi dicūt auctore porphiriō illi q̃ sunt multo rōr morū iter fē cōtrarioz. Vnde senectus morosa ab eruditis appellari solet: auctor ē Seneca morosum genus iracundiæ ēē delicatū. Nā qd res pene nulla aio hoīs cūcta falsidicijs satissacit: ea pprie morositas ē: i hoc signatū ait Cicero. uis eo difficile ac morosi sumus ut nobis nō satisficiat ip̄e demosthenes: & plautus i triupho ueluti alludēs nō mius facit q̃ elegāter dixit. Amor mores hoīum mors ac morosus efficit.

Vellere: Quittillius ait i. viij. corpora uulsa atq̃ fucata muliebriter esse fœdissima. Itaq̃ q̃ erāt: molliores delicatioresq̃ pilos sibi euellētes c corpore uolētis: q̃ iūtrumēta sunt ad pilos euellēdos: utebant & resina ad idē negonū pagendū. Vnde ita scribit Plinius i. xviij. na. hīsto. pudet cōfiteri maximū idē honorē refūne esse i euellendis a uiroz corporibus pilis: utebant & pumice: qd idicat idē Plinius scribēs i. xxvi. pumi-

Status  
Staturæ

Teres

Vegetum

De comitrali morbo

Morosior

Vulsa corpora

des sūt i osu corpore leuigadoz; feminis: iā qđ & uiris. Quētiā unguēta hēbāt depilatoria: qđ dropacen  
& pilothz nūcupauerūt i oī aut pilothro prius euellēdi sūt pili ut docet Pli.in.xxxi.de pilothris capi-  
ta apud auenā & galienū medicū pīncipes cōscripta sūt: ubi salamadāz legimus hīc uī pilothri depila-  
tori: qđ & Pli.memorat. Vñ a marcia sciētē & mordaciter dictū ē. hoc salamadāz noter. cū i capite for-  
mine defluuū capillōz fieri oparet. Caluū deformitatē. Antiores i qnto de gñātoz aialū: qđ alber-  
tus magnus libro uī uigesimo de aialibus piderūt cām caluini ēē iōpiā hūoris calidi: q̄lis p̄cipue est hu-  
mor p̄gūis iōz p̄latis qđ p̄gūi hūore exuberāt p̄petua frōde urores. Caluū uī trī aianū hoi ē p̄ter  
qđ mātū nāt caluēt ut ingt Pli. corui aq̄ti q̄ ob hoc phalarcoraces dicūt & hoc ē qđ itelligi uoluit idē  
Pli. dicēs i. xi. caluēt corui: q̄bo idē ē nomē. graci. n. phalarō dicūt caluū & coracē coracem phippo-  
crates necq̄ foemias neq̄ spades caluēre. Obtrēdatōz obloquutoz: cartagoz uirupagoz. ita. n. dicūt a  
doctis locis obnoxiū: sibi p̄i iā dicit q̄mādamōz m̄iūz iūq̄latoz: q̄mādamōz m̄iūz iūq̄latoz: q̄mādamōz m̄iūz iūq̄latoz.

### Causa cal- viti

M.A.N. Terebith mēbris:repletionibus . Ore plēiore nō malicēto.Plutar.tñ ē macilētū fuisse tradit. Vegetis:uigore plēis:ucl crescētibz potius. Linqui:pro linquebat:animo sut repente collabere:

Per fomium de fomio ratione. Macrobius in fomio Scipionis abunde multa. Comitali morbo quē Celsus ait maiore alio nomine appellari: cum homo quis subito cōcidit ex ore spumę mouent: in de isopolito tpe ad se redit & sine alio cōfurgit. Quirus Sertius nomē ēde morbo datū inuere uidet: ga aliquo cadēte comita soluerent: ē inqt ubi fies morbi: cui nomē ab illo ē: qđ ferri nobis suffragia iusta recusat: sape & n. mēbris atro langore caducis: concilium populi labe horrenda diremit. Morosior: exquiritur culrus: ac poenę molitū. Velleretur quod i uiro turpe est. Caluici de deformitate quod calui deoformetur. Pli. Caluicum omi aliali: homini nō est innatū. Obtrectorū iocis: quale illud in locu lanbus milici carminibus in gallico triumpho uulgo decatatis: Moechū calui adducis. Obnoxiū: cui

reuocare a uertice affluuerat:& ex oibus decretis sibi a se  
nato populoq; honoribus nō aliud:aut recepit:aut usurpa  
uit libētius q̃ ius laureæ coronæ ppetuo gestandæ:et cultu  
notabilē ferūt usū enī lato clauo ad māus fimbriato:nec ut  
unq̃ aliter q̃ sup eū cigeret:& qdē fluxiore citura:un̄ ema  
nasse Syllæ dictū optimates sapio admonētis:ut male p̄ci  
dū pueq; cauerēt. De hitōre eiō & structura uillæ: eiō.



**A**bitauit priu in suburra modicis ædibus; post autē  
pōtificarū maximū in sacra uia domo pub. Mūdi-  
cia; laetitiarūq; studiosissimū multū pdiderūt: uil-  
lā in nemorēli a fundamentis inchoatā; magnoc; sūptu abfo-

PHL. Reuocare a uertice. i. ab  
eminētiore capitis pte. q̄ capillis  
hirsuta ēē folet reducere ad oc-  
cultūdiu caluitiū qd in anteriore  
serme capitis pte folet accidere  
pp humiditates spermaris quæ  
illinc inquit albertus magnus  
maxie resoluunt. apuleius ī dog-  
mata platonis. deniq̄ ingt ipsi-  
us capitis uertice spectra cōrectū  
tenui cure capillisq̄ hirsutū ad-  
uersus ui frigoris. & calor. au-  
ctor est Plī. in. xi. uertices iterdū  
homini binos esse. de uertice sic  
scribit Quirilianus in viii. ue-

rex ē cōtorā ī se aqua uel q̄qd aliud similiter uertit: ide pp flexū capilloꝝ se sūma capitis ex hoc qd ē ī montibus eminenissimū: recte dixeris hac omnia uortices proprie tamen unde inīnū est: antiqui uorti ces per o litterā pronūciābant. primū africanus per e litterā uertices dixit. lus laurea coronat: ut ita s. caluiciū occultaret et aurē coronā triūphalis: de qua plura alias. ab hac arboꝝ nomen ipōsitū ē hol bus. nā laurea tullius dictus ēt Ciceronis libertus. cuius erat carnē ap̄ Pliniū graphice cōcinatū. folium lauri pprie laurea dicimus ut sentit idem Plinius: sed & pro corona accipit. inde laureola dicta. Lato cla uo: laurus clausus uertit et fenatoria: & ordis fenatorii peculiare fuit id insigne. inde lariciuos appellari fe natores saepe legimus oratus primo sermonū de scribere uolēs fenatoria dixit: & latū demisit pectore clauū. ut ab uiciduo clausus simpliciter dē pro fenatoria dignitate illo uerū curia restabat clauū mensura coacta ēt ut dici laurus clausa a textura de qua epigrammaticus poeta ī hēdecasyllabo: & lato uariata mappa cla uo. latiore clauo tullus hostilius prius et regibus rōanis ulus ē q̄q̄ purpura cōtextū fuisse docet Plī. Fin briato. antiq. fibe dicebat extremū. uñ ī uestimētis fimbriæ: & ī lecore extremæ ptes fibræ: nūcupat: & fimbriōsus dictus aīor calz q̄drupes ab extrā flumis ora. ubi maxie folio uidet. auctor mar. Varro. fimbriata uerticē folia esse tradit plinius ex quo colligimus qualis sit positura & flexura fimbriæ. græci fimbria κροστήριον. uocat. Fluxiore cinctura: latiore & minime astricta fluxa fuisse uestimenta parto ri reſtis et lucanus illo uerſo illic & laxas uestes & fluxa uiroꝝ uelamēta uidēs. Male p̄cinctū: macrobi us in. ii. saturnaliū: tradit Ciceronē post uictoriam Cæſaris interrogatū cur ī eledīōe p̄is errasset. dixit fe p̄cinctura me deceptū. locutus ē. n. in Cæſarē q̄ ita toto p̄cingebat: ut trahēdo ī cinctū uellut mollis ince deret. adeo ut ſylla tāq̄ puidas dixerit p̄cinoꝝ. caue tibi illū p̄uꝝ male p̄cīdū. In ſuburrauius ē rōa: a quo regio ſuburrana nūcupat. ſcribit Iunius ſuburrā ab eo dici qd fuerit ſub urbe antiqua mar. Varro adī a pago porius ſuccellam dictam putat ſuccellam: ide immanis litteris ſuburrā cuius rei inditiū ēt qd anticus p. C. litterā nō p. b. ſcribebāt. in ſubura erat meretriciū diuerſoria: quæ ob id ſuburrana noia

Latus clau  
115

Fibrum  
Fibræ  
Fimbriæ  
Fimbriatū

Suburra  
Suburra  
næ mere  
trices



Via sacra

Munditia  
Lauitiae

a poetis. In sacra uia: sacra uia celebrauerunt ueteres scriptores: quoniam triumphantes illi in capitolium ibant: quam ortitius sacrum cluui in carmine lyrico nuncupauit. sacra uia quod appellata est existimat. quod in ea foedus ictum sit inter romulum ac tatium tenebat aut a regia usque in arcem. Munditia: maris apud salustum aut mundities mulieribus. laboris uiris concutere. Seneca texas desideria. & mollitie romanae iuuentutis fecit anatheton p quod elegas cum ait certare cum foeminis & immundissimis se excolere mundities nroque adolescentium specimen e. mundus de lau tus & purus: cuius cotrariu e immunditia & immunditia deriuat. Lauitiae. laudicia dici uoluerunt epulage magnificetia a lauatioe: quia apud antiquos hae elegetiae quod nunc sunt non erant: & raro aliqui lauabat. lau ta coena lautu hominem elegitiae & nitore dici nullus ignorat. apud ueteres elegas e dicebat quod nimis laeto ameoque cultu utique eet. mundiciae referre debemus ad habitatione Caesaris elegitioris: & supellectile nitidioris: & macipia piosiora: lauitiae uero ad magnificetia coiuuadi. iupiter si deus fuerit geturaz facit ut inquit iulius firmicus amatores munditiarum. In nemorensi: prope anciam lucus est dianae sacra: quem graeci artemisium uocant quasi dianium. latini nemorensis dixerunt. unde & nemorensis rex dictus est sacerdos illius religionis: de quo propiose dicemus in caligula.

Artemisium

MAN. Reuocare a uertice: i anteriore parte ad Caluitium tegedu retrahere. Laureae corde: quod triumphum isigne fuit. Lato clauo: tunica lati clauus: purpurea erat senatorii ordinis isigne. Pl. Annuli distixere alteri ordine a plebe: ut semel coepit esse celebres. sicut tunica ab anulis senatorum: quod hoc sero: uulgoque purpura latiore tunica iuuenimus et pcos ufos. Tragus i Augusto: Tunica lati clau refuta ex utraque parte ad pedes decidit. Ad manus fimbriato: maicatis tunica: uiros uti Roma: & toto lato ideoque fuit: solis formis id genus longe lateque diffusum concutere existiarunt homini tunicae chiroditae dicte. Cui & Maro eas uiris uelut indecoras exprobrat: maicatis igitur ille & talaribus tunicas Poeta: Et tunicae maicis & her redimicula mitrae. quod autem fimbriatus sit Plinius uerba picipue demonstrat: quod fimbriatae auxiliae nucis barbae esse dixit multifaria. i. ora re cisa: graeci τούτοις ἰσάμενος τοῖς ἑλλοκος appellat: quibus pedatas uestes Aegyptii: ut Herodotus ait: uulgo usurpabatur: Lauritius Vallensis homo ipse doctus fimbriatas i latinu uerit. Floxiore: laxiore. Male pinctu: Caesaris adolescentis: quod non arcta & coapta: ut ceteri soleret: ciatura: sed fluxa uertet. Macrobius scribit Sylla populi mouisse: ut caueret sibi a puero male pincto. Cicero rogatus cur i electio priu ciuili bello de ceptus fuisset: pinctura inquit me decepit. quod dicere uoluisset hirtus cigedi: quod Caesaris molle futurum arguebat. Idem Macrobius ait Caesaris tunc pinci solitu: ut lacinitia traheret. In subura: parte urbis admodum celebris dicta: ut Varroni placet: quod sub terreo muro carnae eet: quasi sub mura. Sacra uia: p que circensio ludis sacroque po pa traducebat. Pl. mox Caesar dictator totu foga romanu irexit: uiaque ciuitas ab domo sua icluu usque capitolinu. Domo publica: publico supra coeducta: aut certe publice possessa. Latitiae: magnificae elegantisque epulage apparatus. Festus: Lauitiae epulage magnificetia interpretat a lauado nome scilicet: plures lauitas scribit. Plutarchus uero i qonibus lauitas. Idem autem or ostendit mura fuisse. quod ex terrae getiu legatis dari concutue rit. In nemorensi: aricio: nemus. n. appellabat lucus: haud quod longe ab Aricia: ubi lacus: quod speculu Dianae de hic nemorensis lacus: & nemorensis ager: ut tukulius ager dictus: hodie e i eodem loco oppidum: quod ueteri appellat nemus de: nemorensi ergo: ut diximus: aricio: sic nemorensis rex: quod sacra arcinaz dianae faciebat.

PHI. Quam tenuem: minime

opulentu. Oberatu: hoc e ac alie

no astrictu ac debitoris: sicuti su

pra declatu e. Tesselata pauime

ta: ut truius. architectus in. vii.

de architectura meminit pauim

toze tesselatoze atque scetiliu: scri

bitque pauimenta scetilia &amp; tess

eris struata oes agulos: xqles hae

debere. dici aut uidef tessellata a

tessleris: quoniam forma qdrata e: &amp; scetilia quoniam in piculas scetla sut ut quocque uelis possint circuferr

talia habebat Caesar i expeditionibus i tessellato pauimento tesselatae oes ante coponul atque cognometal. de quo illd

e Cicerois ex tertio de oratore ductu ex uerbu lucillio. q lepidaz lexes synthesis coposita. ut tessellata oes

an pauimento atque eblemate uermiculato idem i eo libro cui titulus e orator eade uerba usurpat. Quantita

tus quoque i. ix. ad lucilianu uersu respiciet igit tesselatas ut ait lucillius: struet &amp; uermiculate lexis comit

ter lucillius aut uersos quo pauimento tessellatu describit. a Pl. refer. i. xxxvi. sic scribit frequetata uero

pauimenta an cibricu bellu magna gra aioze idicio e lucillius ille uersus. Arte pauimenta atque embalamate

uermiculata. Dicunt aut pauimenta a uerbo uictulo pauire: quod ferire significat quod &amp; Mar. Cato signare ut

cu ait pauimenta ad hunc modu facito. de testa arida pauimentum struit: ubi struatu e pauito fricatque

oleo ut pauimentum bonum fiet. multi iuga pauimentorum genera fuerunt apud ueteres. erat lithostrata

paruulis coagmentata crustis. erant subdialia a grecis inuenta: quae sub dio erant &amp; in apto: quae ubi hyme

nes gelant: sunt inuoluta: erant &amp; afarota. De quibus papinius in siluis. suberget nouts a farota figuris. Pl

nius appellat eufarota quoniam purgamenta coenae i pauimento euerit solent: e u. graece dicif bene &amp;: σφα

uerro. fuerunt &amp; pauimenta barbarica subregularica causanea scalpura nominata. fuit &amp; pauimentu gra

lutam: quia non tota ad animum ei ruderat totam diruisse: quod tenuem adhuc & obertatum: in expeditionibus tessellata & scetilia pauimenta circumtulisse.



De cupiditate gemmarum margaritarum & signorum operis antiqui eius.

Ritania petisse spe margaritarum: quod rumpi amplitudine

Pauimenta  
Tessellata  
ScetiliaPauimenta  
unde  
Pauire quod  
lithostrata  
Subdialia  
Afarota

coge nigre: i quo ministrates frigus nō recipiūt: & si fuerit pedibus nudis a paumēto paumētare qđ signi-  
ficat paumēto stemere & paumētaratus deriuat. Cū in epis. ad Qu. F. sumā dignitatē paumēta porticus  
hēbat Plin. in. xvii. ergo paumētādū ubi sata sit cēsent pallidius scribēs quō in uilla sint paumēta faciēda  
testaceū pbat paumētū tesseras aut scutulis structū qbus aequale reddat angulis lateribusq; cōiunctis: sunt  
aut paumēta domoy solidatiōes. Spe margaritay: auctor ē Plin. in. ix. & solinus in colle cāneis in britan-  
niā nasci puas & decolores margaritas: ex qbus Iulius Cēsār thoracem fecit: quē ueneri genetrici in tēplo  
eius dicauit ueteres margaritā fēminino gñe: & margaritū neutro dixere. hinc illud a Hieronymo puer  
bialiter platū in eplā ad demetriādē. tāti ut dē uitrū: quāti margaritū: in hāc sniām scribit Tacitus in lib.  
de uita Iulii agricolay. fere britāniā auge & argētū & alia metalla gignit: & oceanus margaritay: sed subfusca  
& liuētia Rōmā margaritas appellauerūt uiores ab eo: q nulli duo ididretri repiāt a margarita margarita-  
rariū dicti negociatores māgonēsq; margaritay. Luna defluēs a uenēf margaritarios facit ut igt firmicus.

Paumētū  
nigrum

Margarita  
Margaritū

M. AN. Oberatū: aliēo xre laboratē. In expeditōibz: qbus ditatus ē i Hīspāia prior: mox i gallia: qđ  
ide hñt: nō ut sit sensus poedēte tpe: cū bella admistraret. Thesellata: thessalis minutis lapidibus strata.  
Seclia: a seclō seclile dñm marmoreis crustis cōmunita: Lychostratū itelligit: qle pñeste: ut Plin. ait: i for-  
tude delubro fuisse cōstat: paulis id crustis cōstat: a nris seclile dē a iōō. n. lapis σ τ ρ ω ν ο n stratū dñ: non  
me latet esse q lignea hāc fuisse itēptē: qā expeditōibz circulator Transgillus dixerit: sed ad uillaz puer  
dñā oīa cōmode refecit. Pauimēta: solidatiāta domus: a feriēdo dē q; dū hñt ne: rimas cōtrahāt plibus  
sñ diebus uirgis aut malleis feriūt. Pauire ueteres ferit dixere. Lucil. Palmisq; missillā deputi. Affra. Oppu-  
nū pueri coerecēt. I. uerberibus pauimētoy gñā plura: structura: uarietate ex Pl. reqre. Spe mar. exigua  
sunt & decolores margaritay: ut idē auctor ait in Britāniā: quo genere ornatissimū thoracē Cēsār Veneri  
genitrici dedicauit.

conferentem interdum sua manu exegisse pondus: gēmas:  
torreumata: signa: tabulas opis antiqui semp aiosissime cō-  
parasse: seruitia recentiora: pollicioraq; immenso praelo:  
& cuius ēt ipm puderet: sic ut rationibus uetaret inferri.

De comitis & domestica disciplina suorum.



Onuinarū assidue p. puicias duobus tricliniis: uno  
quo sagari palliatiue altero quo togati cū illustrio-  
ribus puiciay discubere. Domestici disciplinā  
in paruis ac maioribus rebus diligenter adeo leueteq; rexit  
pistorem alium q sibi panem conuiuis subiciētem cōpedi-  
bus ut xerit: libertum gratissimum ob adulteratam equitis  
Romani uxore q uis ullo quarete capitali pēna affecerit.

PHI. Exegisse: igit fuisse pdidi-  
cisse: nā Cēsār sua manu explora-  
bat ingrebatq; q nā eēt pōdero-  
rior. Torreumata: torrey uer-  
bū grēcū ē: qđ significat sculpo  
& celo: ide torreumata opa dicitur  
sculpta & subresecta torrey-  
tēs: sculptor & celator. auctor  
est Plin. i. xxxiii. primū phidiā ar-  
tē torreuticem apuile & demon-  
strasse: q pollicetur scidius mox  
erudiuit: ac cōsumauit. Marcialis.  
Artis phidiay torreuma clarū.

Signa: statuas: & simulachra  
aenea marmoreaq; docet Cū in  
uerinis multos Romanos cupi-  
dos fuisse huiuscēmōi signorū.

Tabulas op. an. Auctor ē Plin. i. xxv. Thimomachū byzātinū pinxisse Cēsari aiacē & medea: uēdidisse qz  
eas tabulas talēis octoginta: qz Cēsār posuit i aede ueneris genitricis: hoc idē mēmorat in septio. Scrui-  
tia recentiora: scribit iuriscōsulū digestis de edilino edicto: mācipia nouitia pōsiora eē uetētiā: idq; ple-  
riq; solēt mācipia: q nouitia nō sūt qđ nouitia distrahē: ad hoc S. ut pluris uēdat: seruitia appellat trāgilus  
iplos seruos atq; mācipia Lufus. Qui seruitia nō cōmouit auctor. Rōnibus iher. rōnariū itelligit eūq;  
q dicit: in quo accepti & expēsi rōnes de scribūt. sensus est pudebat Cēsārē enormis pēci quo seruos cōpabat  
idq; nolebat i rōnario pēribi cū sumā quā ipēderat i ēptionē seruorū maximū serui daphnidis pēciū fuit  
q emptus ē a. M. scario tribus milibus & dcc. sestertis. Cōuatiay: extricisq; subitelligidū ē uerbū illū p  
diderūt. qđ signat tradiderūt mēora uerūt hāc figurā grāmaticē zeuma a supiori appellat. Quo s. pal. fa-  
gatos dicitus iduotū ueste militari: s. n. sūū ut igt nonius militare uestimētū. scribit Cū i philippiens fa-  
ga sumi solere i bello atq; tumulu: & qñ i sagis tota ciuitas erat: cōsulares uiri togati eē solebat. Marcialis  
uis te purpureū marce sagatus amē a sago fit sagaria ut ab argēto argētaria: de q i annotatōibz. Palliati  
grāci & hitu grāco uestiti. ē. n. palliū grācus hitus. Vñ comedias palliatay dicit: q scriptay sūt sedm ritus  
& hitus hoium palliatoy. i. grāco. auctores dōsatus & diomedes. Togati. Rōmā ē: toga cōis uestis rōanoy  
q nō solū uin: sed ēt scēmiz utebāt. iterdū toga accipit p peculiari hitu cliētū & saluatorū: q togati ibāt  
saluatorū ut sportulū cōfēqēt. Marcialis. mae uela media nocte togatus ero. euēdē i apophoretis dūctio ē.  
cui titulus ē toga i matutinis facile ē tibi rūpe somnos: mērita ueniet sportula multa toga. Pistore. pisto-  
res uocāt eos q panē faciūt Mar. Var. i satyra de edulis: qñ ope supisti ut tuus pistor bonū faceret pa-  
nē. Atteius capito pistores tānū eos q fir pēbāt noiatos eē tradit eoyq; coqre solitos panē tostū. Lucriori-  
bus pistore & coquū apđ ātiguos uidē fuisse accepimus scribit Pl. pistores rōz nō fuisse ad pēcū usq; bel-  
lū ipsi. n. rōmā faciebāt panē: mulierūq; id opus erat. Antig pistore hēbāt i nūero feruoy. uñ aut iuricon-

Seruitia

Sagum

Palliatae

Toga

Vocati

pistores

Eadē imē  
la pōnēda

sultus de legatis tertio. siq; seruos habuerit priores: sed quoq; opas locabat uel pistonicas: uel hūstronicas: seruosq; appellatōe ēt hos legasse ut a pistore pistoriū opus deriuat. hic pistor accipit p pauce: sic. n. dē. q. facit panē. sensus est trāglli Cēsare id cōpedibus uixisse pistore: qā nō eūdē panē oibus cōuiuis exhibebat appōebatq; ipsi Cēsari filigineū & dilicatorē. cōuiuis uero scdānū & cibariū: qd mīme fieri decet. nāq; ut refert Plī. i. epistol cōuiuitores cūctis rebus exāq;re debeamus quos mēsa & thoro equitimus: repēditq; quē dā fordidū fili & sūptuosū q sibi & paucis opima qdā: ceteris uilia & mīuta appōebat. hic illd epigramati- ci poetæ: cur sine te cō: cū tecū pōtice cenē. Caro cū i hispania nauigaret nō aliud igit uinū bibi q remigres: i trā diffusū iting ut ait elegāter Plī. ēt cōuiuis alia q sibi met ipis mīstrat: aut pcedēt mēsa subiciūt. Xenophon. i. viii. pēdit laudat cipe: cōuisionibus eadē q sibi appōeret cūlētā. Merito itaq; Cēsar punxit iprobū pistore: ut has sordes conuiales aspneretur. Nullo quēte: & si nullus conquereretur.

M. AN. Cōferētē cōparātē. Exgisse: margaritis utraq; māu ipositis cape pōdus explorasse. Toreuma- ta: Crispos tabulas: signa toreumeta emūt topi uenī sculpe: uñ topē uua: ta graeci dicūt. Tabulas pīctas antiq; opis: Plī. pēpua tabulis auctoritatē Cēs. dictator fecit Aīacē & Medea aū ueneris genitricis aedē dī- cati. Animofissime: sine uilius pōi respectu. Scuiria recentio. alicūdē primū adueſta. Inferri: aēnbi.

Sagari: milites. f. sagū militare uestimētū. Sa. uti metallo i sagoherculeio i brachio tela uērēt. Ver. Vinga- tis lucēt sagulis hmōi ueste iactare hoies cōsueuer. Idē Trāgll. Nerōe: Solitus i ualidū quēq; obuiū: ul po- rulētum corripere ac distento sagi impōsitū in sublime iactare: Mar. Ibis ac excussio missus in astra sagi.

Palliat: ro. quorum toga peculiaris fuit. Verg. ro. rerum dominos genitq; togatam. Subūcientem: ap- ponentem. Alium pa. secundarium intellige. Lampridius sequētem appellauit.

PHI. Nicodemis cōtuberniū: qñ adhuc adolescētulus defecit apud Nicomedē factusq; ē eius cōtubernalis oppido q famili- ris: de quo ante dictū ē. Bithi- nia qod: isti sūt uersus calui poe- te: qbus Cēsare pudicitiam pſti- tuisse nicomedē significabat. & ē dimidiatus heroicus & iteger pētameter uersus: de caluo mo- dicemus haud idigna mēoratu.

Pedicator Cēsaris. S. nicome- des stiprator latini pedicatoreū appellat amatorē pueroꝝ: quem graeci ἀπορνιστῆς dicūt & alia dictōe τρυφῆς q. n. pedicare uer- bō obſcēnū ē qd significat ppo- ſterā cū masculis libidine exerce- re. graeci dicūt τρυφῆς. Iulius firmicus hoc genus hoies uocat libidinosi cupiditate pposteros obſcēnāq; hāc ifidāq; libidine pposteram appellat. Prætereo actiōes dolobellæ: aliud ē i ingt Plī. i. prio epistolog: actio bōa ali- ut oſo. p. n. fieri ut sit actio bo- na: q nō sit bōa oſo. ē aut oratio actiōis exēplar & qñ archenpon actiōē dixerūt ēē Cicero & qñtilianus qñ corpus eloquētiā. Agit orator causas i foro. Vñ actiōes dictæ tales nōne significat dolobella: quē Cēsar accūsauit & cuius actiōes scrip- tāt: i qbus Cēsare taxabāt tāq; ipudicū & Cynedū nicomedis. sūt & actiōes ps iuris ex legiōibus cōpositæ de qbus scribūt iuriscōsulē: & actio gñale nomē uulgo notū. Pellicē reginæ: pellex ut ingt iuriscōsul- tus illa uulgo appellat: q cū eo cui uxor sit corpus miscat. ide apud oratores & poetas pellex nō tā uiri q uxoris nuncupatur. Cicero: uxor generi: nouerca filii: filia: pellex. hoc idē ostendit lex numæ regis anti- qssima. Cuius hæc sūt uerba. pellex ē dē iunōis ne tīgito. si tīgiti criminibus dimissis iūoni agnū fœminā cō- dīto. idē pellicatus dī sicut cōcubitus. Igit dolobella cēsare cuius corpi assueuerat nicōdes. appellabāt pellicē reginæ uxoris S. nicōedis. Spōdā itēriorē: cōsueuit cōcubius & cōcubia i pte itēriorē ipsius lecti atq; lectice cubare i pte uero exteriorē ipse uir. Stabulū: ueluti pſtribulū. a plauto ſcortū dictū ē fessibulū me- rū. Bithyniū forniciē. i. lupanar regis. forniciē. n. appellamus cellā meretricia seneca i. i. cōtroturfiag. Re- doles adhuc fuliginē fornici & i priapeis nigri fornici oblitus fauilla. ide fornicatio & fornicari dīuīat

De pudicitia eius pſtrata apud Nicomedē regem.

**P**udicitia eius tamā nihil qdē pter Nico. cōtuberna- niū læſit: grati tñ & penni opprobrio: & ad oīum uicia exposito. Omitto Calui licī nōſtīmos uer- sus: Bithia qeqd & p̄dicator Cēs. unq; habuit. p̄tereo actiō- nes Dolobellæ: & Curiōis patris: in qbus Dolobella pellicē regē spōdā itēriorē reginæ lecticæ: ac curio stabulū Ni- co. & bithyniū forniciē dicūt: missa ēt facio edicta Bibuli: qbo pſenpſit collegā suū bithynicā reginā: eiꝝ regē antea fuisse cordi nūc eē regnū. Quo tpe ut. M. B. refert Octa- ēt qdā ualitudie mētis libius dicax ouētū maxio: cū pōpēiū regē appellasset ipm gñā saluaturū. Sed. C. Mē. ēt ad cia- thum & uinū nicomedī stēlisse obiecit: cum reliq; exoletis plēo uiuio accubātibus nōnullis urbicis negociatoribus quoꝝ refert nosa. Cicero uero nō cētus i qbusdā epistolis scripsisse a Satellitibꝝ cū i cubiculum regium eductū i au- reo lecto ueste purpurea dēcubisset. florēq; atatis a Vene- re orti i Bithynia cōtaminatum. quodā ēt i senatu defendē- ti enixe cām filia Nicomedis: beneficiaq; regis in le com- memoranti: remoue inquit istæ oro: quoniam notum est:

Præposte-  
ra libulo

Adiōnes

Pellex  
Pellicatus

Fornix

Missa facio. Rhetorica ē exornatio: quā uocat occupationē. Collegā suū: Cæsare q̄ fuit collega bibuli? Fornix  
cōsulatu. Bithyniciā reginā: tūq̄ Cæsar loco regiz & focūse fuisse apud nicomedē. Regē fuisse cordi: di  
lexisse nicomedē ut maritū. Nūc regnū: Quod cupet regnare. Ad cyarū stetit: ad cyarū stare dicū? pyn  
cerne ipsi regibus: qbus cythiasant hoc ē i cytho uia mīlitrāt. hoc. n. significat cythiasant: quo uerbo uisus  
ē plautus: sic scribes i mētem. Nō scis q̄ ego sim q̄ tibi scīssime cyathiffo apud nos q̄i potas. Exoleti  
dicū? ciedi adulteros q̄ iā olefere. i. crefcere defierūt. olī Alexander Romāus ipator exoletos heliogabali  
fuisse deportari: aliquos ē naufragio mergi. Urbicis. i. urbais hoc ē romanis. A gellius uenū hercle didisse  
res rusticas & urbicas emissam apud iuriscōsultos mentio fit de feruis urbicis & rusticis. A uenere ortū.  
cæsaris qui oriundus erat a uenere p iulū alcanium ueneris nepotem. Defendenti nise cām. quidā legūt  
nise & intelligunt nomen esse ppriū filiz nicomedis. ego existimo legendum esse enise qd̄ significat ue  
hem. nter: cuius superlatiuum est enissime. Scribit. au gellius citat testimonium ex oratiōe Cæsaris: quā  
pro bythinis dixit: quæ fortassis fuit hæc de quā nunc loquitur tranquillus.

M. AN. Opprobrio: infamia. Calui Licinici: caluū Liciniū Fabius iter claros repōit oratores: sed hūc ar  
bitror poetā fuisse: ad quē Catullus. Hæstemo licini dir iocosi. huius quoq̄ endeca syllabū illd ē i. Qu. Cu  
riū: & talis Curius p crudus. Et pōitator: corruptor: stuprator: Achōes: ofones p se hitæ. Cornelliū Do  
lobellæ: quē Cæsar: ut diximus admodū iuuenis accuauit. Pellicæ regiz: pellex ea dīq̄ cū eo cui uxor ē &  
nice nati: Mar. Rarag suo. mēti fornice rima patet. Bithyniz reginā: emphaticos: Nicomedis uxorē. Nūc  
ē illi regnū. i. regnū assecrare. Liberius dīxat: liberæ dīcītatīs ē: ut Fabius ait dīcītatīs sermo cū risu ali  
quē iocēs. Cōueta maris: frequētū hoīum cōcessu: aut statū corō. Pōpeiū regē: ad Alexandrū macedo  
nē credo allusit: quo noīe ob lieamētoz silitudinē a quibū p iocū ē Pōpeiū: ut plutarchus ait: appellatus  
q̄q̄ iuuenis ætate mores: & uerē dī: & regī eodē auctore i eo emiuer. C. Memius: is ptor i asia: & circa Bi  
thyniā: ut Catulli carnē testat: repū admīstrauit. Exoletis: sortis masculis iā adultis. Lāpidius. Meritori  
os quoq̄ pueros exolotos appellauit: Lēonū inq̄ uehigali meretricū & exolotoz. Urbicis Romæ agentī  
bus i urbe habitantibus. Cōmemorātī: referēt: p̄dicatū ē officiū: nō mercedē secundū. Ci. & Fabius p̄cipit  
ē assimulādū etiam si nō sit. Gel. in ea ofonē: quam pro Bithiniis habuit huiusmodi principio eum usum

qd̄ ille tibi: & qd̄ illi tu dederis. Gallico deniq̄ triūpho mili  
tes eiō iter cætera carmina: q̄lia currū psequētes ioculariter  
canūt: ēt uulgauissimū illd̄ p̄nūciauerūt: Gallias Cæsar sub  
egit: Nicomedes Cæsare. Ecce Cæsar nūc triūphat: qui sub  
egit gallias: Nicomedes nō triumphat q̄ subegit Cæsare.

De luxuria & libidine eiusdem:

**P** Ronū & supruosū i libidines fuisse cōstās opinio ē:  
plurimāq̄ & illustres formias corrupisse: i qbo po  
stumiā: Seruii Sulpitiū: Loliā: Aulii: Gabiniū: Tertulā M.  
crassi ēt: Cn. Pō. Mutiā. Nā certe Pōpeiō: & a cutiōibz p̄e  
& filio & a multis exprobratū ē: qd̄ cuius eā post tres libos  
exegisset uxorē: & quē gemēs Aegistū appellare cōfesseri  
eiō postea filiā potētiā cupiditate i mīsmoiū recepiisset: sed  
ān alias dilexit. M. Bruti matrē Seruiliā: cui & p̄xio suo cō  
sulari sexagies sextertii margaritā mercatus ē: & bello ciuī  
li sup̄ alias dōatiōes amplissima p̄diā ex auctiōibus hastæ

scribit: uel pro regis Nicomedis  
uel pro horum necessitate quo  
rum res agitur.

PHI. Quid ille tibi: uerba sūt  
Cī qbus urbæ & mordaciter ta  
xauit Cæsare dīcēs notū esse. qd̄  
cæsar accepit nicomedē & qd̄  
ipse uicissim dederit nicomedē:  
ubi occulte rē turpē & obscenā  
didisse itelligi uoluit. loculari  
ter canūt: moris fuit apud uete  
res romāos. ut milites in ipatorē  
triūphatē iocos militares ipone  
dicerēt: qd̄ idicat Liū. sic scribēs  
d camillo. Dictator recuperata ex  
hostibus p̄fīa triūphās i urbē re  
dīr: iteq̄ iocos militares quos  
scōditos laciūt romulus appella  
bat hūc finē astipulā illd̄ epi  
grammatici poetæ: cōfesseri iocos  
uestri quoq̄ ferre triūphi: mate  
riā dīctis nec p̄det esse dicem.

Subegit: iocus ē ductus ex anti

cipiti istius uerbi significatiōe. Nā subigere significat uicere & domare: & subigere dicitur pedicare subagi  
tans cynedum. inde subactores a lampridio dicti sunt pedicones: quoq̄ multitudinem heliogabalus ipe  
rator habuit in comitatu: subegit gallias pro domuit accipitur. subegit. Cæsarem pro subagiatu itupra  
uitq̄. Sumptuosum: fecisse sumptus & impensas magnas causa libidinum sumptuosus & quæstuosus  
ponuntur. Posthumiam sulpitiū. S. uxorem absoluta elocutio est & frequēs apud doctos. ut ita dicamus  
Terentia Ciceronis: mutia pompeii: & extrinsecus subintelligitur uxor. Cuius causa: exegisset uxorem.  
Pompeius plures habuit uxores uidelicet antistiam: qua repudiata duxit emiliam sylvā priuignam. habu  
it & mutiam & luliā atq̄ corneliā cum mutia diuortium fecit quādo reuertens a uictoria mithridatica  
int̄lexit eam suā impudicitia domum dehonēstasse: uerum: ut auctor est Plutarchus: neque tunc neque  
postea cur illā repudiasset cōfessus est. existimat tranquillū eā repudiatā fuisse iulū Cæsaris causā: cum quo

Subigere  
subactores

Mutia  
pō. ipudica  
Aegisthus

exercebat adulteria absente marito. ipudicitia mutiae uxoris pōpei taxat hieronymus libro cōtra iouinia num prio his uerbis. Cn. pōpeio mutia uxore ipudicitiam: q̄ pontici spadones & mithridaticae ambiebat cateruas: cum ceteri putaret eum scientē parti: indicauit in expeditōe cōmito: & uictorē totius orbis tū fti nūcio cōsternauit. Aegistū appellare: aegistus adulter fuit clitēnestrae uxoris agamēnōis: ex cuius adulterio notissimo pōpeius Cēsare aegistū appellabat. de hoc ovidius. Queritis aegistus quare fit factus adulter ipromptu cā est desidiōsus erat. qd̄ dicit cōsilio aegisti agamēnōem ab uxore ueste accepisse clauis capite quā implicatus adulteri manibus interit. Eius postea filiam. S. lulia quam Cēsare pōpeio collocauit ut supra dictum est. Bruti matrē seruiliam: seruilia Catonis uticensis sorore marci bruti fuit: mater quam Cēsare adhuc adolescens amauit: & cum eo tpe quo hic amor feruebat brutus sit natus quodammodo creditus ē a cēsare gēitus. Auctor plutarchus i brutō. p̄terea oli seruilia epistola amatoriā mīto ad cēsare ī fenatū: q̄ lecta Caro dixit. uice ebie. Ex auctiōibus haste mimo addixit: auctiōne dici uoluerunt ut refert placidus uenditiōne: quasi q̄ ementē augeat ēt uendentē. Vnde ait plutus ī sico de auctiōne parastica loquēs. Nunc actionem facere decretum est mihi. actio aut haste significatur uenditio publica bonorum coque dānati p̄scripti uer fuerunt. Nā haste subiciebant ea: quae publice uenundabāt sicut ī bello capta q̄ ut inqt festus signum p̄cipuū ē haste. idē haste Cēsare refuissē scribit Cicero: q̄ alibi ait. bis iam uidimus haste ī foro ponere & bona ciuiū uoci subiacere p̄onis. & olim sylia ausus est dicere haste posita cū bōa ī foro uēderet & bonoq̄ uiroq̄ & ciuiū locupletū: p̄dā suā le uēdere: hanc haste non minus uere q̄ eleganter cūenti appellat idē mar. Ciceroq̄ in secunda quoq̄ philippica miseranter deplorat bona pompeiū haste a Cēsare posite fuisse subiecta a p̄p̄tio ut scripsimus in. iiii. cōmentario p̄ica tristis pro hac haste uēditioe posita uidetur. inde a tertuliano dictū est in apologetico. in hastario uēdgales su mau.

Auctio ufi  
Hasta

Hastarium  
addictus

M. AN. Ille: Nicōdes. Ioculariter: p̄iocū & lasciuia. Mar. Consequere iocos ufi quoq̄ ferre triumphū Posthumia Serui Sulpitii coniugem itellige: Verg. Hectoris andromache pyrrin conubia seruas. Oui. Tua sum tua dicat oportet. Lucanus: Licet tumulo scripsisse catenis: Martina. Aegistrum appellare: ad personae qualitate alludit: nā Aegistus & sacerdos fuit: & absentis Agamēnōis cōiugē Clitēnestra adulterauit: Sic Cēsare pōtēfex maximus pōpeio tū ipatore summo absente Mutia corrupta. Plutarchus ait Pompeiū mithridatico bello reuersum Mutia dimississe: sed neq̄ tūc neq̄ postea diuortii cām cōfessum. Filiam: lulia. Seruilia. M. Catonis sorore Bruti matrē. idē Plutarchus est auctor amatoriā illius epistolā ad Cēsare datā Catonē tacite le gisse: inde in Cēsare reiectam capias ebie dixisse. Prio suo confulatus: quē cū bibulo gessit. Ex actionibus: licitationibus. Haste: nam haste uenalia subiciebantur: unde subhastatio.

PHI. Minimo addixit: addicere ē uēdere ī auctiōe. Ide addictus apud ueteres dicebat q̄ p̄toris p̄nūciatiōe cū soluēdo nō ēt creditori tradebat tāq̄ uēditus. magna apud liuiū l. y. fit mērio de addictis. Pli. tabulas ficynoq̄ addictas ēē scribit p̄ter res alienū ciuitatis emptorū a scauro. Sēsius ē Cēsare uēdidisse minimo hoc ē puo p̄cio p̄dia seruilia: dū ī auctiōe hastaria uēderet bona aduersariōq̄. oēs codices hnt mimo addixit. ego uero exilio corrigēdum ēē nūmo addixit: ut sit elocutio ex antiquo ritu de p̄p̄ta. nāq̄ ut scribit porphitio oratiū ierp̄es: gēus erat Dōnōis: ī q̄ qn̄ aliqd̄ dōnabāt: nūmū dabāt ut emissi uiderēt. ī hac sententia exiit illud orationū emptor gaudēt nūmo te addicere idē a Valerio exp̄ssus usurpas q̄ sic ait ī capite de grati ut exegatū apparatus festiōrio nūmo ipsi p̄bētibz addiceret.

Deducere  
quid

Tertia deducta ē: Deducere significat īnuere & detrahē: in de ductio significat īnuentiōē ut inqt ascōius. Alias deducere significat comitari officiū cā & dōmū ducere: Vñ & deductores diēti. Ide urbātas ē Cicerōis dicē

minimo addixit. Cū qd̄ plenisq̄ utilitate mirātibz facit sine Cicero quo melius inqt emptū sciatis tertia deducta ē: existiabat. n. Seruilia ēt filiā suā Tertiā cōciliare cēsari. De luxuria eius in puñcialis matronas.



**D**e puñcialibus qd̄ matrimōis abstūisse uel hoc distico apparet: iactato æque a militibus p̄ galli cū triūphū: urbāi seruare uxores Mēcū Caluum adducimus: auro ī gallia stup̄x emisti: hic sūpsisti mutuū.

De luxuria eius in uarias reginas:

**D**ilexit & reginas: inter q̄s Euriem maurā Bogudis uxorem: cui maritoq̄ eius plurimā & īmēsa tribuit: ut Naso scripsit: sed maxie Cleopatrá: cū q̄ & cōuiuiā īprimā lucē saepe peraxit: & eadē nauē i chalamoq̄ pe



tis. Tertia de ducta eē. Nā q̄ audiuit existimāt significari tertiā partē fuisse iminutā atq; detractā: cū il-  
le symbolicos & opte dicere uellet filiā seruiliū noīe tertiā a matre ad cæsarē fuisse deductā ut cū eo cōcu-  
beret: huius ioci mēant Macrobi quoq; his uerbis: eq̄dē quo melius emptū sciatas cōparauit seruilia hunc  
fundū tertia de ducta: filia aut seruiliū erat iunia tertia: eadēq; cæsar: casii uxor lasciuēte dictatore tā in ma-  
trē quā in puellā. Vrbū seruate uxores: hoc ē dilticō. i. duo uersus: quos milites iaciebāt i cæ. significatē  
illū nō miūs i gallia puicia quā ro. exercuisse adulteria. Moechū cauū adducimus Cæ. signatur: q̄ caluitt  
deformitate offēdebat. caluittū aut ex nimio coitu puenire scribit Aristoteles i. v. de generatiōe. Auro i  
gallia stupre emittit: qdā codices hnt aurū in gallia effutuisti eadē tamē ē snia. Hinc. i. ro. Mutuū: uidē-  
tur dicere uersiculi: q̄ cæsar. ro. stuprū sine p̄cio exercuerit: cū itelligi uelint p̄ pari rep̄sūm eē ut. i. p̄ stupro  
dato stuprū recepit: & cū ipe alienas adulteraret suā quoq; adulteratā eē a clodio aut dissimulatē tulit: &  
hoc erit mutuū stupre. Bogudis uxorē: bogud rex fuit mauritaniā: q̄ bello africa iuuat pres cæ. & cū p̄  
peius adolescēs in mauritaniā regnūq; bogudis eēt igressus re male gesta cōpulsus ē i nauēs: & ide aufugit  
hircius auctor i bello africa. Vt nālo scripsit: ut i testimoniō auctoriū nālonis quē & supra citauit. Cōi  
uā i primā lucē. Luc. in. x. pharizæ luxuriosū cōiuiū luculēte defenbit: quos cleopatra cæ. accepit: quē di  
cēt lōgis alloqis p̄durisse noctē: Oratius: uigiles lucernas p̄fer in lucē. Ethiopia teus: usq; in ethiopiā aegy  
pto cōterminā. Duplex ē ethiopia & bipitri ethiopes: de qbus disputatio ē apd Strabo. ex uerū homerico.  
autumat Pli. ethiops dici ab ethiope uulcāi filio. Nigros eē existimāt herodotus ex eo q̄ gētura eoz nī-  
grasit: sed herodotū refellit Aristo. i. iiii. de aiali. & i. ii. de genera. offēdens sp̄ma oīum aiantū eē albū: cū spu  
mosū sit. Spuma aut oīs alba est: hinc si dū est non fine ratione uenerē ortam esse & spuma maris: uidelicet  
propter naturam feminis spumofam: unde & aphordite dicitur græce a spuma quam uocat appoi.

Ethiopia

Error he-  
rodoti  
Cur uenue  
e spuma  
nata

M. AN. Velitātē: p̄ tēuitatē. Melior: uilius: uerq; cōmodius dicere uoluit. Tertia: de tertiā p̄ci p̄s imi  
nuta obliq; tamē Tertiā a Seruiliā mīe Cæ. cōiiciat dicit. Vrbā: ciues q̄ urbē icolitis: ē aliqñ urbū: fa  
cerus. Caluitt: caluitt. n. ut alio loco dixit offēdebat. Stuprū emittit: ut sit ordo tuo cæsar. Mutuū:  
ob pōpēiā a Clodio adulteratā. Bogudis cōiugē: is in Hispania: quo ex Mauritania trāsfretat enixæ cæ.  
partes iuuat. Hircius in cōmētariis est auctor. Nālo: A. A. Nālo credo cuius supra meminuit. Idē curio  
ingrē: & M. A. A. Nālo auctores sunt: alii uasā legunt: quasi barbari sit scriptoris nomen: sed non placet.  
In primā lucē: per integras noctes. In eadē nauē: nūlum non mare enauigatum accipias. Aethiopia te-  
nus: q̄ Aegypto ad meridiē con-  
termina ē. Noīe suo: & enī ma-  
ter Cæsarionem appellauit.

ne æthiopia teus egyptū penetrauit: nisi exercitus seq̄ recu-  
lasset. Quā deniq; accitā in urbē non nisi maxis honoribus  
p̄misiq; auctā remisit: filiūq; natū appellare noīe suo passus  
ē. Quē qdē nōnulli græcosimilē quoq; cæsari & forma &  
incēsu tradidit. M. AN. agnitū ē ab eo senatui affirmauit  
q̄ scire. C. Marciū: & C. Oppiū: reliquosq; cæsaris amicos  
quoq; C. Oppio q̄si plāe defēsiōe ac patrociniō res gereret  
librū edidit nō eē cæsaris filiū: quē cleopatra dicat. Helius  
Cina tri. plebis plerisq; possessus ē habuisse se scriptā paratāq;  
legē: quā cæsar fersē iussisset: quū ipe abesset uti uxores libe-  
rosq; q̄ rēdoy cā: quas & quot ducere uellēt liberet. Atq; ne  
cui dubium oīno sit: & impudicitiz eū: & adulteriorum fla-  
grasse infamia: Cutio pater quadā eum oratione omnium  
mulierum uirum: & omnium uirorum mulierem appellat.

De parsimonia eius in cibo & pōru.

**V**ni parcissimū ne inimici qdē negauerunt: uerbū  
M. Catonis ē V nū ex oibus Cæsarē ad euertendā  
rēpu. sobriū accessisse. Nā circa uictū. C. Oppius  
adeo i differētē docet: ut quōdā ab hospite cōditū olēu p̄ ui-  
ridi appositū asp̄nātibz cæteris: solū ēt largio dicat appetit  
se: ne hospitē aut negligētē aut rusticitatis uidere ē arguerē.

De rapacitate eius.

**A**bstinētiā neq; imperiis: neq; in magistratibus præ-  
stitit. Vt enim quidā monumentis suis testati sunt

PHI. Filū appellare noīe suo  
cæsar ex cleopatra filium succe-  
pit cæsarionem ueluti a Cæsare  
nomine deriuato: quem Cæsar  
augustus post mortē cleopatræ  
interfecit a matre missum in in-  
diam cum magna auri argentiq;  
copia: de quo cum sentētiās ami-  
corum sciscitaretur augustinus: di-  
xisse Arium philosophum ferūt  
non esse probandam multitudi-  
nem cæsarium. C. Oppius: hic  
existimatus est scriptor cōmenta-  
rioz nouissimoz. Cum ipe ab  
esset. i. cæsar nolbat. n. interesse  
i latidē legis quoniā pag; hōesta  
& minime romanæ modestiæ &  
conueniens eē uidebat: cū talis  
lex barbarica potius q̄ Romana  
dicenda sit. Nāq; ut scribit Salu-  
stius numidæ & mauri populi  
barbarici q̄ plurimas quicq; uxo-  
res ducētiā ut dēas alii: alii plu-  
res habēat: sed reges eo amplius.

Impudicitiz. q. f. muliebris  
passus esset. Adulteriorum: q̄  
amator maximus fuisse mulie-  
rum: qui elegēt dē mulierosus.  
Mulieri uig;: propter adulter

ria. Vitorū mulierem: propter impudicitia cynedicam. Vnū sobriū accessisse: tanq̃ superiores omnes q̃ rem p̃. euertere tentauerūt nō fuerit p̃. diti ca sobrietate qua Cæsar. Et ita sobrius non minus ad animum: quam ad corpus refertur potest. iulianum laudat marcellinum q̃ fuerit sobrius imperator. e contrario nihil magis dehonestauit Alex. magnum q̃ vini auaritia. Itaq̃ cum hostes uinceret a uino uictus ē. Cato dicebat ebrietatem nihil aliud esse q̃ insaniam uoluntariam sobrietatis asseclator: eleganter sobriosus dictus est a cypriano. Indifferentem. i. non curiosum: neq̃ nimis diligentē: suiq̃ deq̃ facientem: quod græci dicunt ἀγαποῦμαι. & ἀγαποῦμαι quæ nos indifferētia: quæ neq̃ bona sunt: neq̃ mala: & ob id non magni facienda. Conditum oleū pro uiridi: semper hoc ita scribit Plutarchus circa uictū facilitas uel eo patet indicio: q̃ mediolani apud hospitē Valeriū leonē cenans cū appositis asparagis Valerius unguentū pro oleo instillasset: facile cū manducauit & opipare. Idq̃ moleste ferentes sodales castigauit dicens debuit satis esse his qui hoc iprobant: hoc non uti: qui hāc rusticitate culpari non nisi rusticus esse potest: conditū media syllaba producta legēdū est: tanq̃ a condio deriuatū quod Plutarchus unguentū appellāri. id oleū cōditū uocat trāquillus. nā & ex oleo unguēta fiūt ut auctor est Plī. in. xv. & docet columella in ultimo. si uero cōditū legis media syllaba correpta accipe pro oleo uetusto & inter p̃. ora recōdito: qd̃ minime iucundū est: quoniā iquit Plinius uetustas oleo tediū affert: plurimūq̃ ætatis annuo est: & ita hæc duo opponē uiride & cōditū tāq̃ recēs ueterato: qd̃ idōctæ exponūt illud p̃ uiridi q̃i dicat p̃silato hoc ē ad cōditurā cibi: quē ex herbis uirētibz necnō aceto oleoq̃ gatati instillato cōcinamus: eoq̃ uti solemus i p̃. cipio coenæ Plī. cibaria hoc gēus appellat acetaria: p̃. terea q̃ ex aceto sumūq̃ oleū qd̃ fit ex imatura oliua omphaciū appellauere. græce. n. ομπάκη & dicunt uiaz & fructus imaturi. ip̃a uero oliuē noīa drupa mēdola ē dictio apd̃ Pliniū li. unde uigesimo: nā p̃ drupis oliuis: legitur disruptis oleū & ex drupis cōfectum bonitate p̃cellit & uiriditate: q̃. ro. n. maturior fuerit bacca tāto oleū mius gratū qd̃ fit ex nucibus iuglādibus caryi nō uocat καρυον. n. græce nux. qd̃ ex rosis rhodinū p̃. a. o. n. rola: gleuciniū oleū appellat Plī. cui multū icoq̃tur uapore lēro græci & β. γ. λ. α. υ. κ. ο. s. multū dicūt. qua aut̃ rōne cōfici debeat oleū gleuciniū docet columella li. xiii. cuius scia mīme p̃. mitterēda est de oleo uiridi. ait. n. uiride oleū p̃. mī circa mēsem de cēbre: qd̃ acerbū est neq̃ cōducit rōnibus p̃. f. familiis: quoniā exiguiū fuit. uiride aut̃ tūc cōficere expedit: cū satis fuit: & p̃. cio pene duplicat domini redditū. Neq̃ in ip̃is: qd̃o erat i p̃. uincitis cū ip̃o & copiis mī litariis. Neq̃ in magistratibus: qd̃o erat rōa cōsul. illud enim ad p̃. uinciales: hoc ad urbāos referēdū est.

MAN. Quasi plane defensione: quasi ualido patrocinio opus esset locupletēq̃ testimonio: ut res tū no ta negaretur. Quas & quot: uelut neq̃ illū in ordine discrimine: neq̃ modus adhiberetur. Impudicitia dū puer & adulter scēs fuit. Adulterū: postq̃ adulter alienas feminas scētari cōcepit. Sobriū accessisse: quo magis miror Plutarchū scribit relisse. Cæsare ipsūm ut supra ostēdimus: in curia a Catōe: ebrū appellatū: nisi forte ille tūc ad amorē respexerit. Ab hospitē Valerio Leōe mediolanēse. Cōditū oleū: Plutarchus unguentū p̃. oleo asparagis isulūm tradidit. Pro uiridi: uiride oleū: qua rōne fiat: Cato in re rustica docet Plī. fit ex olea adhuc alba exp̃ssa deterius ex drupa: ita enī uocat priuq̃ cibo matura fit tā rū colorē nutis differtētia. quod hoc uiride: est illud cādidū. Largius: appetētus. Aut rusticitate: et iudicis Cæsaris in illa ip̃a coena nox fuit: q̃ hāc rusticitate: arguit: nō nisi rusticus ēē p̃. tē. Abstinētia: in aliis. Neq̃ ip̃is dū exercitibus p̃. fuit. Magistra

tibus: quos sine exercitu gessit. PHIL. A proconsule: pro cōsulem hispaniæ intelligit Cæsaris antecessorem: quis hic fuerit am bigit: nec refert: cū sensus sit manifestari. tuberonem intelligi cui q̃stor fuit non placet nec cōuenit. Monumentis libris: monumentum. n. ut inq̃t florētinus iuriscō. generaliter res est memorizā cā in posterū p̃. dicit: & ut auctor est festus: quicquid ob memoriam alicuius factum est id monumentum est: ut fana. porticus: scripta: & carmina. de monumento ita scribit Varro. monumenta a monendo q̃ sunt in sepulchris: & ideo secundum uisū quo p̃. tuerentur admōe ant & se fuisse & illos ēē mortales ab eo cætera quoq̃ scripta ac scā memoriæ cā monumenta dicta. Emē dicatas: more mēdicatōis expetitas. Acris alieni: æs alienū debita nōcupāus quo. f. cōfiscabat cæf. mercurius in sexto loco ab horoscopo facit m̃. l̃. s. debitis & m̃. l̃. s. uisurag̃ fenore iplicatos. Talis erat cæsar ære. f. alieno scenotribusq̃ cohoptus. Lusitanos: lusitania puicia ē & ulterioris hispaniæ: auctor ē Plinius lusum liberi p̃. f. adysam cū eo bacchātē nomē dedisse lusitāiæ. Fana: antiq̃ fana rēpla dixerūt siue a fano: q̃ auctore p̃. bo grāmatico prius cōditōr fuit: siue a fando: q̃ ut scribit Festus dū p̃. f. s. f. maximū rēplū dedicat: certa uerba fāf: fana aut̃ & rēpla hoc in loco dispauit sc̃iūxirg̃ p̃. dicit ad diuersa. sunt. n. rēpla p̃. p̃. loco p̃. augures cōstituta. apud ro. f. e. o. n. fieri nō poterat nisi i rēplo: & ut ait Varro & repetit gellius li. xiii.

Cōditum

Cōditum

Acetaria  
omphaciū  
quid  
Carynon  
Rhodinū  
oleum  
Gleuciniū

Monumē  
ta

Fana unde

nō oēs aedes sacrae tēpla sūt: neq; aedes uestae erāt tēplū. Expilauit: expilare & cōspilare significat furto fraudare: sic ut ne pili qdē i corpore spoliatis reliquas auctor alcontus. idē apud iuriscō. titulus ē de criē expilare: hereditatis: & q; alienā hereditatē extraordinariē solet coherceri. Promercale diuēderet: pro mercale uocamus mercimonias: quae uēditioni exposita sunt. Ita Augellius pmercale esse putat in penore: & Suetonius in libro de grāmatics & rhetoribus tradit palemonē grāmaticū exercuisse officinas uestium pmercaliū. Columella quoq; li. xii. sic refert de officio uillici scribens: pecuniā dñi neq; in pecore neq; i aliis rebus pmercalibus occupet. Idē in prio. Neue negociet sibi pecuniāq; dñi aut aialibus aut rebus aliis pro mercalibus occupet. qdā existimāt pmercale pprie dici merces: q; prio minoris emunt ut postea pluri di strahant: quaz; rege negociatores graeco uocabulo ppolae nūcupāt. ppo enī graecē dī: antes: & πωλεω uē do. hac dictiōe usus ē plautus in aulularia: & Mar. tullius i ofone cōtra pisonē: cuius uerba sūt haec. pistor donū nullus. nulla cella. pās & uinū a ppolā atq; de cuppa. Lāpridius quoq; i cōmodo ait. Imitatus propo las circūforaneos equos currules sibi cōparauit. Sēsus ē trāgli cāsarē a deo abūdasse auro: ut diuēderet pti i italia pti i pueris singlas lib. auri pmercali tribo milibo nūmū. Tria milia pōdo auri: pōdo aliaq; p pō dere accipit: aliaq; signi ficat libra: uñ antiquus duapondo & trepdorusq; ad gentiliā atarē ab oibus dēci est: & recte dici messalla cōfirmat hic pōdo p libris accipit. Furatus ē capitolio: plinius refert l. xxiii. cā sarē nō in prio cōsulatu fed prio itroitu urbis in ciuiti bello: pulisse ex arario latez aureoz. xxvii. milia: & in nūero pōdo. ecc. cū aliis tpiibus nō fuerit romana resp. locupletior. Idē tradit in. xix. cāsarē initio ciuiti lis belli pulisse ex arario iter auz & argentū laferpitii pōdo centū. xi. Est aut laferpitius: id quoq; obiter declarat: uirgultū herbidiū qd graeci silphion appellant: ex cuius culmo exudat succus rosoidus: quem uocat lafer: magnificū in medicamētis: & in cyrenaica puincia laudatissimū. hic a carullo dictū. laferpitice ris iacet cyrē: caule laferpitii magudari uocatur: q; tenerius ē & minus uehemēs. hic ē iocus ille plauti ex rudēte. ubi ad cyrenēsem senē ait tranio. te oro & quāso si speras tibi hoc anno multū futuz; sirpē & laferpitii & inibi seu tibi cōfidis fore multā magudari. In his ego uerbis existimo: illud sirpē: ēē corrigē dū silphii. Nāq; ut dudū diximus: silphio graeci uocat ipsum laferpitii. & ita leges multū futuz; silphii & laferpitii: priscianus i septimo allegat hoc plautinū: atq; magudari esse frugis genus idest caulis. Alii ma gudarī uolūt esse filiginem: in quo haud dubie salūtur. hoc idē latius explicauit ad coarguēdos grāmari stas: qui in triualibus ludis quotidie nominant magudari: nec tamen qd sit facis collent.

Promercale

Propolae

Laferpitii

Iocus plauti

M. AN. A proconūle: sub Tuberonē: quātor Cāsar fuit in hispania: quem maxime obseruauit: sed il-

pitolio: tantundem inaurati auri repositi. Societates ac re gna pēio dedit: ut qui uni Ptolemæo ppe sex milia talētorū lupō Pōpeiū nomine abstulerit: postea uero euidentissimū rum: ac sacrilegiū & onera bellōz ciuiliū & triumpho rum: ac numerum sustinuit impendia.

### De eloquentia & arte oratoria.



le prator a Plutarcho non pcon sul dicit: qd nō ignoramus: oēs qui exortibus praesentent qd pe dianus etiā testatur: pratores a ueteribus appellatos. In auxilit umad sese aere alieno leuandū. Lusitanos: lustranos & Calecos in hispania Cāsar bello do muir. Fana templareche distin xit. nā non omnes sacrae aedest seu fana: sunt eadē & tēpla qd Gel. i actiis noctibus docet. Promercale auz pmercalia a ueteribus dicta q; citra usum uēalia pponēbant: unde pmercales uestes. Trāglus i palemonē cū officiū pmercaliū uestium exeret. Gel. ex iis aut ingit: quae pmercalia & usuarua i lo cis iisdē eēnt: ea sola eē penoris putat: quibus uerbis dāc stelligi. pmercale id ēē qd ab initio diximus. Tria milia pōdo auri: qd sacrilegiū: q; pōstifex maximus occul tius: patrauit. Pli. M. Crassum duo milia pōdo auri ter tio suo: & pōpeiū cōsulatu ex capitolini ionis solio fura tū tradidit. Inaurati auri: q; iblati auri spēm rephtaret.

PHI. Inaurati auri: ad fraudē conuēlādā & furtū dif simulandum: in quo imitatus uidetur caliditatem An nibalib: q; lustrino & probo emilio auctoribus comple uit amphoras plumbos: summas operiens auro & argēto. eakq; p sentibus cretētibz deposuit cre tē: i tēplo diāe simulās: & fortu nas suas illoz; fidei credere clā uero statuis aeneis q; secū deport tabat. auro & pecūiā cōplēs illu

**E**loquentia militari: qua re aut aquauit praestan tissimorum gloriam: aut excessit: post accusatio nem Dolobellae haud dubie principibus patro nis annueratus ē. Certe Cioero ad Brutū oratores enume rans negat se uidere: cui Cāsar debeat cedere: atque eum



clarus habetur: est autē nepos hominis cognomentū. ut apud Iuuenalē. Digniq; molam uersare nepotis.

Adhuc adolescens: adolefcenti genus dicendi concitatus congruit. Seniori uero sedatius: unde ait cicerō orationē suam coepisse canescere. cum autem imitatio similes nos his quos imitatur efficiat: cæsar adhuc adolefcentis imitatur est stilū scriptioris: cæsar is strabōis oratoris tanquā ætati suæ & ingenio feruenti congruentē: cū in alia ætate potuerit alios imitari. Suadet n. Quintilianus in. x. non uni nos ad dicere debere quē per omnia sequamur. neq; unum solū imitandum. Strabonis cæsar is: Strabo cæsar orator fuit: cuius orationē quā sulpicius respondit: citat priscianus pro testimonio libro. v. grāmances. Idem in sexto ait Strabonem cæsarem dixisse penoris ut pecoris: huius eloquentiam cæsar cum adhuc esset adolefcentis secutus est multi cū nullam huius Strabonis cæsar is mentionem fieri apud ueteres crederent lapsi sunt in errorem ut pro strabonis cæsar is emendarent uel potius deprauarent cail carbonis. Transiit in diuinatorem: cum de constituendo accusatore quaeritur iudicium quod super ea res redditur: cui nam potissimum ex duobus pluribusue accusatio in reum permittatur: ea res diuinatio appellatur. Et ut inquit Cælius bassus id iudicium diuinatio nominatur quoniam diuinare iudicem quodāmodo oporteat: quā sententiam sese fere par sit. Alii diuinationem appellatam esse putant: quoniam cum accusator & reus duæ res quasi cognate coniunctæq; sint: neq; una sine altera consistere possit. In hoc tamen genere causæ reus quidem iam est: sed accusator nondum est: & ideo diuinatio supplendum est: quisnam accusator futurus sit. Ita marci Ciceronis prima uerrinarum diuinatio inscribitur quia ut auctor est alconius nō de facto quaeritur sed de futuro: quæ est diuinatio: uter debeat accusare cicerō an cecilius. Alii putant diuinationem dici: quæ res agatur: sine testibus & sine tabulis: & his remotis argumenta leuia sequantur iudices & quasi diuinent. In hoc significatu accipimus hoc in loco diuinationem cæsar is: qui ex oratione Strabonis cæsar is: quem imitatur transiit quædā in orationē suā: quæ dicta est diuinatio: Hoc opinor in accusatione dolobellæ contigit: in quo iudicio ut licet coniectorie suspicari tractum est: utrum cæsar an alius dolobellā accusare deberet: unde cæsar sicut cicerō in causā uerris diuinatiōē edidit. Pronunciassē: demonstrāssē primas & secundas tertias pronuntiationi dedisse fertur: cum interrogaretur: quid in dicendo esset primū: ut ait Mar. tullius: hæc in dicendo una dominatur: sine hac summus orator esse in numero nullo potest. mediocri hac instructus fummos sæpe numerare. Constat autē pronuncio ut ait fortunatius nusus uoce uultu: Gestu. Venustate uenustū est quod cū gratia quādā & uenere dicitur: ut ait fabius: uenustatē foemina dignitatē uiris conuenire docet. M. Tullius: Si luna a ioue defluat ad uenerē facit uenustos & quibus ut ait Firmicus in quarto matheseos ex uerustate potestas maxia cōparetur. hic: uenustas accipitur pro gratia dicendi & uenere amabiliq; suauitate. Ab actuariis excepta: actuarii dici uidentur qui acta actioneq; describunt ueloci stilos: eaq; descripta deinde recitant quod significare uidetur seneca his uerbis multū inquit uiua uox facit non quidē. hæc quæ alienis uerbis cōmodatur & actuarii uice fungitur. De actuario locutus uidetur & iuuenalis illo uersū. Quis dabit historico quantū daret acta legēti scribit lulius capitolinus uictoriū a quodā actuario fuisse interfectū. Actuarii igitur tanq; notarii exeperunt orationē cæsar is sed male: cū subsequi non possent celeritate scribendi celeritatē dicentis.

M. AN. Elegante: Fabius de figura dicēdi: quæ in Cæsare fuit exornat. Hæc omnia inquit mira sermōnis: cuius proprie studiosius fuit elegancia. Adolefcentis: sic. n. leges non adolefcentis: ut ad Cæsarē id refertur: qui adolefcentis adhuc fuit Cæsaris stilū secutus: sed procedente ætate aliud ab eo diuersum. Strabonis cæsar is gentilis sui. Ardenti motu: idē Fabius tanta in eo uis: ea concitatio: ut illū eodem animo dixisse: quo bellauit appareat. Pro Quinto Metello: cæsar & Metellus patrū decreto: ut alio loco dixit dignitate submoti sunt. Actuarius: is qui acta celerī scriptione excipiebant: Anneus Seneca: multū inquit uiua uox facit: non quidem hæc quæ alienis uerbis accommodatur. & Actuarii uice fungitur. Exemplaribus: exemplaria dicuntur: unde epistolæ: orationes: aliaue scripta sumuntur: estq; exemplar: ut Pompeio placet ex quo simile aliquid facimus: exemplum quod sequimur: aut uiramus: sed utruq; pro altero quandoq; usurpatum reperies.

Metello: sed quam scripsit Metello: cum ex persona Cæsaris sermo sit: Metellum seq; aduersus cōmunium obrectatorum criminationes purgantis: apud milites quoq; in Hispania idem Augustus orationem esse uix ipsius putat: quæ tamen duplex fertur. una quasi priore habita prælio: altera posteriore: quo Asinius pollio: ne tempus quidem concionandi habuisse eum dicit subita hostium incursione.

ille Metellus tribunus plæbis cui leges turbulentissimas ferenti fauor cæsar prætor existens. fueruntq;ambo repulsi ex decreto senatus ab administratione rei pū. Vna quasi priore habita prælio: cæsar duobus

Strabo  
cæsar

Diuinatio  
oratoris  
quid

Actuarii q

PHI. Sed quā scripsit metello: scribere pro metello est pro defensione metelli: scribere metello significat mittere dicareq; ipsi metello. ait Suetonius exemplaria quædā se inuenisse: quorū inscriptio demonstrabat nō pro metello hoc est non pro defensione metelli scriptā fuisse a cæsare orationem: sed metello scriptam hoc est metello dictam missamq; uideturq; significari



præliis confecit bellum hispaniense aduersus filios magni Pompeii. Altero apud cordubam: altero apud mundam. scribit Apianus Cæsarem cum in maximo periculo constitutus esset: apud cordubam milites nominatim appellasse: & duces his uerbis affatum esse erit hic mihi finis uite uobis autem rei militaris nouissimus labor: & in prælio uero apud mundam discurrens per medias acies armorum ita inlambitabar: si nihil pudoris superest corripite me: & in puerorum manus tradite. Priore: apud cordulam. Posterior: apud mundam. Reliqui commentarios: commentarium librum appellamus: in quo res simpliciter summariæque & quasi per capita describuntur: hoc declarat Seneca cum sic scribit libro tertio declamationum sine commentario nunquam dixit Seuerus cassius: nec hoc commentario contentus erat: in quo res nudæ ponuntur. Cicero in bruto. Non est oratio sed quasi capita rerum & orationis cōmentariū Paulo plenius. Vnde Cæsaris cōmentariū dicti sunt quos ob hoc scripsisse uideti uoluit: ne scia tantarū rege scriptoribus desset. Elegantiæ stili satis declarat: qui nam a cæsare scriptūque ab aliis editi sint cōmentarii. Namque nouissimus qui continet hispaniense bellum. barbaricæ magis q̃ historiciæ elegantiam redolet. Suppleuerit: octauum commentariū de bello gallico scripto fuit hircius: sicuti eius præfatio ad balbum aperte significat. Nudi sine pigmentis oratoris sine uestitu scriptoris cultiore: sed quemadmodum scemina pulchra nuda est quam purpurata pulchrior: ita Cæsaris commentarii nudi sunt uenustiores pulchrioresque quam scripta aliorum fucata & uestitu oratorio decorata: & sicut femine ob id bene olere dicuntur: quia nihil oleant. Itidem Cæsariani commentarii sine pigmentis pigmentati uidentur: sine unguentis bene olentes: & sine ornamentis ornatissimi. Aulus Gellius scribit Cæsarem sermonis fuisse præter alios suæ ætatis castissimi. Calamistris inungere: Calamistrum uocamus ferrum tonsorium: quo calefacto capilli fiunt annulati. Vnde coma calamistrata & pueri calamistrati dicti. De calamistro diximus affatim in commentario propertii primo. Exprobratur Gabinio a Cicerone coma calamistrata sensus est quemadmodum tonsor calamistro adhibito capillos magis urit quam ornet: ita metaphoricis ait Cicero ineptos scriptores qui audebunt attingere Cæsaris commentarios inuicturos potius quam decuratuos illius scripta calamistro: hæc autem scribit Cicero in bruto hoc est in libro de claris oratoribus. Adeo omnia probatur: uerba sunt hircii ex præfatione sumpta: quam præponit commentario belli gallici. Parum integra ueritate. Lex historice prima est: ut uera dicantur. Detracta enim ueritate ut inquit decenter polybius similis sit historia animali excecato: quod sine luminis usu est inutile: unde a Cicerone historia dicitur lux ueritatis esset: itaque reprehensioni iuste obnoxius Cæsar si parum fideliter condidisset historiam sicuti Plinius & Fabius pictor a polybio reprehenduntur: q̃ a ueritate in scribendo defluerint.

MARCVS ANTONIVS. In Hispania: ubi nouissime Pompeii liberos prælio uicit. Priore prælio: nam & ad Cordubam: & ad Mundam pugnatum est: ut Hircius: siue Oppius scripsit: nec placeat: ut id referas ad bellum: quod Cæsar in Afranium: & petreum prius gessit: in quo tumultuario certamine apud Hilerdam: nec totis uiribus est concursum. Pompeiani: eorum quæ in Pompeium gessit. Alii Oppianum alii Hircinium: hinc credo factum ut commentarii ipsi hodie sub incerto auctore ferantur. Eodem libro: ad Brutum. Nudi sine fucis: alioque maiore uerborum leuocinio. Recti: sine lapsu: nec in uitium declinantes: minimè claudi: aut obliqui. Venusti: quadam dicendi gratia: ac Venere referti. Fortasse fecit: qui dicendo stilum: uelut calamistro concinnare uellent. Calamistro: instrumento ad insectendos concinnandoque capillos apto: unde calamistrati dicti. Sanos: integri & sani iudicii. Asinius pollio: qui & ipse ex familiaribus Cæsaris fuit.

Cōmentariū  
quid

Calamistrū  
quid  
Coma calamistrata

**R**eliquit & rerum suarum commentarios gallici diuulsi que belli Pompeiani. Nam Alexandrini africanique & hispanienlis incertus auctor est. Alii enim Oppium putant: alii Hircium: qui etiam Gallici belli nouissimum imperfectumque librum suppleuerit: de commentariis Cæsaris Cicero in eodem libro sic refert. Commentarios scripsit ualde quidem probandos: nudi sunt reati & uenusti omni ornatu orationis tanquam ueste detracta: sed dum uoluit alios habere paratam: unde sumerent qui uellent scribere historiam ineptis gratum fortasse fecit: qui illa uolunt calamistris inungere: sanos quidem homines a scribendo deteruit. De eisdem cōmentariis Hircius ita prædicat: adeo probant oium iudicio: ut præcepta non præbita facultas scriptoribus uideatur: nos etiam quam facile atq̃ celeriter eos perscripserit scimus. Pollio Asinius parū diligenter. parūq̃ integra ueritate cōpositos putat

PHIL. Per alios gesta: ut p. curione p. labienum p. cottā legatos. Memoria lapsus: non ut simile ueri obliuionem obrepisse cæsar's memorie: cū fuerit i illo sublimitas oium capax: quæ cælo cōtinent. Perperā: nō recte. De analogia duos libros græci analogiā uocant quā latini p. portionē dicūt: & analogiā & cōtra analogiā scripsit. Mar. Varro subtilissime ad ciceronē aristarchus & crates grāmatici illustres alter analogiā defensit: alter oppugnavit. Crates. n. cōtra analogiā atq; cōtra Aristarchū. p. anomaliam eruos suos cōtēdit. Quinti. hōz. Cæsar's libroz: ita meminit lib. Ian. uim Cæsar's frēgerūt editi de analogia libri. Gellius

Analogia

Cū Cæsar pleraq; & quæ p. alios erant gesta temere crediderit: & quæ per se: uel consulto: uel et memoria lapsus perperam ediderit: existimatq; rescripturū: & correcturū fuisse. Reliquit & de analogia duos libros: & anticatones totidē: ac p. terea poema: qd̄ inscribit iter: quorū librorum primos in transilū alpiū: cū ex citiore gallia cōuēctibus p. actis ad exercitum rediret: sequētes sub tps mundis prælii fecit: nouissimū dū ab urbe in hispaniam ulteriorem q̄rro & uicesimo die puenit. Epistolæ quoq; eius ad senatū extant quas primū uidet ad paginas: & formam memorialis libelli conuertisse. Cū antea cōsules & ducti nō nisi trāsuerſa charta mitterent scriptas. Extant & ad Ciceronē item ad familiares domesticis de rebus in qbus si qua occultius perferenda erant per notas scriptis. i. sic structo litterarum ordine: ut nullū uerbū effici possit: quæ si quis inuestigare & psequi uellet q̄rtā elementorū litterarū: id est. d. pro. a. &

Anticatōes

epistolā sic scribens: qualis futura sit cæsar's uituperatio contra laudationē meā: p̄pexi ex eo libro: quem hircius ad me misit: in quo colligit uicia carōis. Inscribit iter: græci o δὲ τοπογραφικὴν uocāt: qd̄ uulgo d̄r itinerariū: de quo sic scribit Hieronymus in libro de uita & obitu Paulæ. neq; n. o d̄e poricon eius dispositi scribere: Impressi codices mēdoli sunt: q. p. o d̄e poricon hñt adephoricum. Primos duos. i. de analogia.

Odēporicon

Conuentibus: relege quæ supra annotauimus prinēna ad cōuētus. Sequētes: anticatōes. Sub tps: cietps: uel p̄ tps: nāq; sub lucē dicimus p. ante lucē: uel p. lucē: sicut sub noctē cura recurrit p. p. noctē: lege quæ scribit Priscianus in. xiii. de hac p̄cula. Sub. Mundis: quo apud mundā uicit filios Pōpei: scribit marcellinus iulianū sub pellibus solitū quedā scribere de noctē: ad emulatiōē Cæsar's: uñ admonemur Cæsarē in bello dedisse operā marti & mineræ: gladio & stilo. Formā memorialis libelli: Epistolæ passim scribi solent in charta trāsuerſa & cōp̄cata: cōstitq; ex simplici folio. Cæsar primus redegit epistolas i formā libelli q; memorialis appellat. p. terea qd̄ memorie: uegetandæ q̄ fieri solet: in eoq; pluribus paginis plures res continet quæ subit memoria ex inspectōe: de quo intellexisse ut Quintilianus sic scribēs libro. xi. ad libellū respicere uiciosum: quod libertatē negligētiæ facit: scribit gellius quosdam inscripsisse libros titulo memorialis: tanq̄ essent ad memoriā adiniciulādā cōparati. Per notas scriptis: notas latine appellamus: quas uulgo zephras uocat. primos auctore Eusebio notas cōmētus est tiro Tullius Cicero: nis libertus: de notis Cæsar's sic tradit Au. gel. lib. xvi. in epistolis Cæsar's inueniunt litteræ singulariæ: sicut ne coagmētis syllabaz. Ex qbus uerba confici nulla possent: probus grammaticus cōmētariū satis curiosum fecit de occultis litterarum significatiōe epistolarum Cai Cæsar's scriptaz. Iheremōi uñ uim scytala: quid autem hoc declarauimus in libro annotationum. & gellius atq; Plutarchus ostendunt. Elementorū: litteras elementorum uocabulo nuncupauerunt: ad similitudinē mundi elementorum: sicut. n. illa coeuntia omne corpus efficiunt: sic hæ coniunctæ litterales uocem quasi corpus aliquod componūt abusiue elementa pro litteris: litteræ pro elementis uocantur: auctor Priscianus: inde elementariæ litteræ dictæ: primū n. iulius Capitolinus: puer inquit litteris elementariis & calculo imbutus: a Seneca senex p. quā elegat d̄r elemētarius: cum ait in q̄to epistolaz. turpis & ridicula res est elemētarius senex.

Notæ

Elemēta  
Elemētarius

M. AN. Vel consulto: cōsilio nō errore. Perperā: prauē puerſe. De analogia: de uerborū p. portione: cuius opis gellius meminit: analogiā apud græcos Aristarchus semp̄ tutatus cōtra Crates anomaliam. Varro i utrāq; p̄tē plura disputat. Anticatones: in Catonē scriptos de numero lue. Trāquillo asp̄tulas: q̄ sint in quā duo Cæsar's Anticatones eos Plutarchus cōtra ciceronis laudationē a cæsarē aditos ait. Primos: de analogia. Sequētes: anticatones. Nouissimū: qui iter ē inscriptus. Vtiorē: Bethicā. i. q. adhuc magis misce q̄ si in citiorē uenisset. Memorialis libelli: res plures ad memoriā cōplexi. Trāsuerſa charta: ut in libelli formā cōmode cōp̄licari nō possent & iccirco trāsuerſa: qd̄ simplici pagina uterent: trāsuerſo

Quarta elemētōz litterā: quarta litteraz figurā: idēst quarto loco ab ea: quaz usurpāda ēst: remotā: ut d. ne ab eius exēplo recedamus: p. a. e. pro. b. f. pro. c. ponit: quā sane strōna tāta integrā dictio coalescit: ut f. Romā scribas urbē sequat. Probus grāmaticus de hmoī scribēdi rōna a Cēsare usurpata cōmentariū reliquit: Gellia ad. l. Oppidū: & Cornelium balbū ea potissimum scribēdi figura Cēsare usum tradidit.

PHIL. Perinde paniter. Reliquas commutet. exempli causa. c. ponatur p. b. f. pro. c. & itidē fiat in reliquis. Laudes her. hercules fuisse plures eruditī prodiderunt: imprimis thebanū & aegyptium magnificat. herodotus ait in euturpe: herculē unū esse ex duodecim diis aegyptiorum: graecolōi ab aegyptiis hoc nōmē mutatos indidisse filio amphionis.

perinde reliquis commutet. Ferunt & a puero: & ab adole-  
ſcētulo qđā ſcripatur laudes Herculis: Tragœdia Oedipi-  
tē dicta collectā: quos oēs libellos uerūt Auguſtus pa-  
blicari i epistolā: quā breuē admodū: et ſimplicē ad Pōpe-  
iū Marcū cui ordinādas bibliothecas delegauerat inſiſt.

De pueritia & labore eius in armis.



Rmog & eqtadi pitissimus: laboris ultra fidē pa-  
tēs erat i agmie nōnūq̃ æquos apio pedibz añibat

de hercule

**ædipus**  
**colonus**

Egtationis  
laus

ne clarescere. Hercules enim nihil aliud ē q̄ heras: id est aeris: deos id est gloria: quæ porro alia est aeris glo-  
riæ q̄ solis illuminatio: idē dicitur est. xii. labores cōfecisse. q̄a sol annuo cursu. xii. signa zodiaci lustra & cō-  
ficiat. iij. sophista quidā scripsit Hercules laudationē: quā cū legere uellet dixit festiuit Antalcidas τὴν  
σφαρμῆν τὴν οὐκ οὐκ οὐκ id est quis utuparat hunc dicitur intra impossibilia hoc quoq̄ impossibile  
putauit antiquitas clausi Herculi subtrahere. Quod & si fieri posset: nullū tamen deceret certare robore  
clausæ præter Hercule. Apuleius Hercules laudē hoc præconio extoluit in apollogetico. Hercules lustrator  
orbis: purgator ferarū: gentiū dormitoris tamen deus cum tetras peragraret Paulo prius q̄ in coelum ob-  
uirturus aëritus ē: neq̄ una pelle uestitior fuit: neq̄ uno baculo comitator. Ceterū nulla est tanta uirtus:  
quæ inuiderie mortis effugiat: nam & Herculi obsecratores nō defuerunt. qui eū cassabundū & multi-  
bibū fuisse tradiderunt: unde & Scyphus Herculi ita dicitur ut libero patri citharus. Tragedia cedit  
Sophocles apud græcos tragœdia scriptis: cædipi: quā coloneum appellauit a loco: cuius i cōla fuit Sopho-  
cles: sicut docet cicero libro. v. de finibus: Et cædipus expulsus creontis imperio confugit in coloneum in  
quo locus erat furis consecratus: sed misericordia atheniēsiū illine est erutus hæc & ideo scripsimus q̄  
dubitari solet & Cicero in Catone. Cur Apuleius in apologia prodierint Sophoclem scripsisse: tragædi-  
am nomine cædipum coloneum: apud nostros Seneca composuit cædipi tragœdium. quis autē fuerit cædi-  
pius poetarum carminibus est uulgatissimū & diodori testimonio satis notum. declinatur autem cædi-  
pius cædipodis & cædipi in secundo & tertio ordine. ut docet Priscianus in. vi. & eruditiorum cōfirmat au-  
thoritas. Dixit enim Stacius in primo thebaidos. limes mihi carminis esto cædipodis cōfusa domus plaui-  
tus uero in penulo ait: cædipo opus est coniectore qui sphynxi interpret fuit. dicitur autem cædipus τὸ οὐκ  
οὐκ & signat Seneca. genituram hanc habuisse cædipodem tradit lilius firmicus in. vi. matheseos. fuit Ho-  
rokopos in cancro: sol in arietē: furus in piscibus: iuppiter & Venus in aquario: mars in libra: iūa in ne-  
bula Cancri. Collectanea: solinus indidit operi sui nomen collectanea: quamuis a quibusdā polyhistor  
nuncupetur: multique alij libris suis indicem fecerunt collectanea: quoniam in his collecta & excerpta ex  
multis continebantur. [Equitandi peritissimus: Plutarchus: æquitandi usus cæteri a pueritia facili adeo  
extitit: ut reflexis in tergum manibus æquum uelocissimis concitare curibus sepe confuuerit. per se  
filios imprimis docent sagittare & instituunt æquitate: ut refert Herodotus. uidetur enim æquitatio esse  
exercitatio planæ uirilis & bellicosa: unde chryseas apud Xenophontem in quarto pedize laudat scien-  
tiam æquitandi intantum ut exstimet se futurum hominem uolaticum: ubi bonus fuerit æques, & ex  
hoc asserit se maxime adamare hippocentaurus: si modo fuerint: in quibus fuisse & hominis prudenti-  
æ & æqui uelocitas ac robur: inde lex fertur a Cyro quæ cauetur turpe esse habenti æquum: si pedibus  
uifus fuerit proficisci. Togus & iustinus memorant parchos æquis omni tempore uestari: æquis bella  
æquis publica & priuata officia obire: super æquos consistere mercari colloqui: apud quos inter feruos  
ac liberos hoc est discernim: q̄ ferui pedibus: liberi æquis incedunt. æquitatio uirait Plinius stomacho est  
& coxis utilissima.

M. AN. Feruntur traduntur. Dicta: quæ alii dixerint observatione digna: uel dictata a præceptoribus excepta: feræ certe quæ ipse temere dictare confueuerit. Collectanea: si dicta ad alios referas uaria intellige: & multiplici lectione collecta. Armorum: tractandorum. Equitandi: peritissimorum. Plutarchus: equitandi usus ei ex pueritia facilis extitit: ut reflexis integrum manibus equum uelocissimis concitare curfibus confueuerit. Laboris ultra fidem: ex militiæ laboribus remedium ægrotudini: eum Plutarchus ait in cæsaræ questum.

capite detecto: seu sol seu iber eet. Lōgissimas uias incredibili celeritate cōfecit: expeditus meritoria rheda cētena passuū millia ī singulos dies: si flumina moraret nādo traiciēs uel īnixus īflatis utribus: ut sēpe nūcios de se prāuenerit.

De cautela & audacia eius ī expeditionibus.

**N**obeūdis expeditiōibō dubiū cautior ne an audacior: Exercitū neq; p̄sidiosa itinera duxit: unquā: nisi p̄specularus locos: situs: neq; ī britānia trāsuexit: nisi ante p̄le portus & nauigationē: & accessum ad īsulā explorasset: et idē obfessioē castrorū ī germania nūciata p̄ stationes hostiū gallico habitu penetrauit: ad suos. A. Brūdusio dyrrachium inter oppositas classes hyeme trāsmisit. Cessantibusq; copiis: quas lubsequi iusserat: cū ad accersendā frustra sēpe misisset: nouissime ipse clā noctū paruulū nauigiū solus obuoluto capite cōscēdit: neq; aut q̄s eet ante detexit: aut gubernatorem cedere aduersā tēpestati passus est: quam pene obrutus fluctibus.

De despectu prodigiorum eidem occurrentium.

**R**eligioē qdē ulla a quoq; īcepto absteritus unq; uel retardatus ē. Cū īmolātī aufugisset hostia p̄fectionē aduersus Seip. & Iubā nō distulit. p̄lapsus

PHI. Capite detecto: laudat Mar. cicero mala nīstā ab hac firmitudine: q̄ nonagita annos natus nullo hymbre: nullo frigore adduci poterat: capite aperto eet. cōsimiliter filius ī p̄rio p̄uocoge extollit hānibalīs tollerāciā cū ait. Tū uertice nudo excipe ī sanos hymbres celiq; ruinā. Pedibus anteibat: hoc ad alexādrī imitationem: q̄ pedibus plerūq; iter faciebat & pedes agmē circuibat: ut auctor est. Qu. curti-  
us. Incredibili celeritate: Qu. curtius nullā alexādrī magni uirtutē magis laudat q̄ celeritatem cuius p̄sidiores incredibiles cōficebat. eadē celeritate usus ē celsar: q̄ ut ip̄emet scribit l. v. cōmētario unū salutis auxiliū ī celeritate ponebat. Expe. dicitur. sine l. p̄dimētis. Meritoria: p̄fatio cōducta. nā meritoria thedā dicitur cū q̄ quæstus faciēdi cā locatur sicut meritorii pueriq; p̄bituit corpus mercedis gratia: qui & catamiti nūcupant: ut ait feruius. Rheda: rheda uocabulū

Meritoria

est gallicū: ut auctor ē q̄ntilianus: & significat catrucā: unde a cicrone thedarius dictus ē auriga rectorq; ip̄ius thedæ. idē ep̄irhedū deducit. luuenalis tritocq; trahūt ep̄irhedā collo. Nādo traiciens: ex romana d̄sciplina: qua t̄iores eruditibz ī niberi natare. Natus subditer delphini habebit natandi studiū: sicut tradit matheus l. viii. matheos. Alexādrū quoq; nādi peritū fuisse testant̄ historici. In flatis utribus: refert huius hispanos īcubātes utribus trāsnatale flumē rhodanū. curtiū quoq; ait. īcubātes utribus flumē trāsmisere: sūt utres ex pelibus postmū hircinis: scribit plinius l. xviij. q̄ cinis hircini utris utiarij sūt sanguinem. Obeūdis: peragēdis adeūdis. Nisi ante portus explorasset: celsar p̄ficisci cupiēs ī britāniā cū uoluerit eū nauī lōga p̄remisit ad p̄spiciēda loca portusq; ip̄ius īsulæ. huic mādāt ut exploratis rebus oibus ad se q̄primū reuertat: sicut ip̄e scribit ī q̄rto belli gallici cōmētario. Obfessioē castrorum: credo hoc facitātū esse: q̄n. Qu. cicero Mar. cicerois frater legatus celsaris fuit obfessus: & oīa celsaris hiberna fuerūt oppugnata cōi gallog. cōspiratōe. Abrūdusio dyrrachiū. ex italia ī graciā breuissimus est traiectus ab hydūto ad apollonia: abrūdusio uero dyrrachiū trāsitus est sicut lōgiōr ita turior. Dyrrachiū appellauere a noīe dyrrachii: qui portū urbi adiecit: alio noīe dicitur epidānū ut refert appianus ab epidāno rege barbarog. sed romāi coloniam deducētes: ut ait Plinius. dyrrachiū dicere maluerūt p̄p ī auspiciatū nomē epidāni: tanq; a dāno dicitur epidānum. ad quod allusit plautus ī menechmis cum ait. Ne mihi dānū ī epidāno duos: tanq; nomē iditū sit epidāno: p̄ illuc nemo sine dāno diuertatur. Celsar brūdusio cōdionatus apud milites per brumæ t̄ps trāsmisit ī graciā. tūc dyrrachiū erat horreum pompeianorum.

Dymachū

Epidānū

Ad arcefcōdas: euocādas: celsar litteras subide ex epyrtho scriptas ad antoniū efflagitāt ut cū copiis militibus qbus. p̄erat ad se trāsiret. unde apud Lucanū ait celsar ī ep̄istola ad Antonij: Antōi tātoq; cā malo rū qd̄ superos & fata tenet. Aut gub̄. ce. gubernator hic p̄prio noīe amyclas dicebatur: cū uī tēpestatis uictus retrocedere statuisset. tūc celsar apphēnsū gubernatoris dextra: p̄ge exclamauit p̄ge. Celsarem. n. uehis celsarisq; fortunā. plutarchus gracie ita exclamasse refert. οὐκ εἶναι τὴν τυχερὴν δύναμιν τὴν κατὰ κράτος. i. crede fortunæ scīs q̄ celsarē uehis. Lucianus in. v. pharsaliæ luculētē & graphiē totā rē p̄scribit. Ne religioē qdē: scribit Appianus in. ii. alexādrum & celsarē fuisse cōtempores huiusmodi religionum flopidendūscq; p̄nostica ac uaticinia. īmolātī aufugisset hostia: notatū est auctore Plinio nō fere lītari trahētē se ab aris hostia & aufugiet. unde inter prodigia p̄fiscog. legimus ominosum fuisse quotiēcūq; hostia fugisset ab ara: hoc tamen prodigio nō īmpediebatur celsar: quin incepta perageret: Lucanus inter ostenta pharsaliæ cladis hoc quoq; enumerat dīscussā fugit ab ara taurus: Appianus prodidit celsarem & Alexandrum cōtempores fuisse pariter religionum: tanq; illud Lucreti probaretur ab illis. Religio peperit scelerosā atq; impia facta.

M. AN. Incredibilū: celeritate utpote q̄i octauo die ex urbe Rhodanū uenisset: quarto & uigesimo ī

ulteriorē Hispaniā. Inflatīs utribus: quibus innixus tutius faciliusq; flumina trāsciret: caprinæ pelles ad oleū uinum: & alios liquores deferendos in follis speciem confutæ utres dicitur. Vcr. Vnoctis salire per utres. Obundis expeditionibus: bellicis negociis: quæ obunda erāt. Nisi per speculatus: nisi per se aut per alios locorū situm explorasset. Obfessione castrorū: nuncio de suorū obfidiōne accepto. Oppositas classes: quarum una orici: altera corticæ erat. Hyeme: pridie calē. Ianuarij Cæsar Brūdusio soluit. Dyrrachiū: Plutarchus ait: Apolloniā transmissum: ipse Cæsar in locum Phædiliā dictum. Solus: Appianus: cū tribus seruis ad naues uenisse scribit. Paruulū nauigium: quippe quod Plutarcho auctore duodecim ageretur remis. Aufugisset hostia: quod pro tetro aliquā habebatur prodigio.

PHI. Verso ad melius oīe ma

lū omen est quotiens aliq; prola  
bis in rebus obeūdis: sicuti de ca  
millo traditū ē: q; subito olim la  
psu decidit quod omē ad dāna  
tionē: qua postea oppressus est p  
rimussē pcederent auctores idō  
nei. Teneote: inquit africa. ne  
mo destīnat aliquid in africa nisi  
p præfatus african: sicuti refert  
Plinius in. xxviii. ad quod allude  
re uidetur hoc Cæsarīs dictum  
qui tamē significauit se africa te  
nere tāq; subactū suisq; iuris fa  
ctā. In uictū scipionū nomē: p

Scipiones in  
africa inui  
di

per duos scipiones aphyricanum  
superiorē & iuniorē: quorū alter  
stipendiarium fecit chartaginem  
alter funditus euerit: Idcoque  
Scipio Pompeij focer cum existi  
maretur & ipse futurus in aphyri  
ca uictor aduersus Cæsarē: Cæ  
sar: auctore Plutarcho quēdam  
scipionem ex corneliorū familia  
hoiem sine abiectū & despectis  
simū cognomēto salutationem: i  
plio tanq; ducem pposuit: ita ut  
interdū cū hoste congredi coge  
ret. uetusto. n. quoddam uatici  
nio cōfidebat aduersari quo declara  
bat fatalē esse Scipionū generi sp i africa uicere. Ab op. tāq; κατὰ  
τὴν ὁρμήν. i. p cōtariā dictionē salūtō diceret: cū nullis saluti foret sed cū his despectus. Ex occasiōe: li  
uius libro. xxi. sentēcialiter locutus ē i hāc inīam. si occasiōis mōmō: cuius preualat oportunitas cōclatus  
Paulū fuerit: nec qcūq; mox omīssam q̄raris: ipse Cæsar in cōmētariis ait cōsiliū p pte & pro re esse capiendū.

Sparetissimis uehementissimis aspernissimis: idē Mar. Tullius cū iter faceret tempestate fuissimā: alius spurcū  
significat obscenū & ipurum ut spurcæ noctes. Cūctation: tardior. i. cōmētario belli africē scī scriptū legi  
mus Cæsar tardior: & cōsideration erat fictus: & ex pristina bellandi consuetudine celeritatem exsuperat. &  
Quo sapientius. i. q̄to. Hoc. i. tāto. Calamitas iperatores: res aduerse auctoritatē minuūt ut ait ipse in se  
ptio. Ancipiti: dubiofo pculoso alias duplici. Equos dimigiebat: Cæsar plūm cōmisit aduersus helue  
tios: primū suo dēide oīum e cōspectu remotis eqs: ut equos oīum piculo pte fugæ tolleret: legimus apd  
liuiū oīl dictatōrē romanū iussisse egres ab eqs descēdere: & ita partē eī uictoriā cōsimiliter i bello uolūo  
tēpanis decurio equitū iussit egres ab eqs deillire: & ita respit ipetū hostiū uigentū. Pedibus ppe hu  
manis. scribit Plin. in. viii. equū Cæsarīs hūisse priores pedes similes hoīs: qua effigie: locatus fuit ante uene  
ris genetrici cōē. de quo solinus hac. equus Cai. Cæsarīs nullū pter Cæsarē dorso accepit: cuius priores  
pedes facie uestigij humāi tradit fuisse: sicut aū utneris genetrici cōē hac effigie i rōa locatus ē. Ariō equus  
ille adrastrī celebratissimus fuisse fert hūano uestigio dextri pedis. Aruspices: ab aruga noīaf. Nā aruga te  
ste dōaro dicit hostia ab hara: i q; cōcludit & seruat. hara at locus ē in quo pecora includunt. Aruspices  
ut iquit Augustinus & i decretis. xxi. Qui. iiii. repetitū est: extra pecudū spiciunt: & ex eis futura p̄dicū  
Aruspices ēt illi nūcupant: q; horas in agēdis negociis opibufq; custodiūt. Aruspiciū prius iuent delphus  
ut ait Plinius. Aruspiciā deridit Cicero in secūdo de diuinatiōe: ubi dicit alios alio mō extat interpretari  
nec esse omnium unam di scipilinam: cato mirari se aiebat: q; non ridebat aruspex: aruspiciem cum uidisset.

M. AN. Omīne: ex hoc apparet tam in re q; uerbo esse omē: quod & Valerius quoq; demonstrat. To

etiā i egressu nauis uerso ad melius omine: teneo te iqt afri  
ca. Ad eludēdas aut uaticinatiōes qbus felix & inuictū i ea  
puicia fataliter Scipionū nomē ferebat despectissimū quē  
dā ex Corneliorū genere: cui ad opprobriū uitæ Salutioni  
cognomen erat secum in castris habuit.

De præliorum assumptione locis & temporibus ino  
pinatis etiam apud suos.

**P**Rælia nō trā destinate: sed ex occasione sumebat  
ac se p ab itinere statī sterdū spurcissimis tēpesta  
tibus: cū mīme q; moturū putaret: nec nisi tpe ex  
tremo ad dimicandū cūctatione factō ē: quo sapit uicissit hoc  
minus expiēdos casus opīnās nihilq; se trā acq̄siturū uictō  
ria q̄tū auferre calāitās posset. Nullū unq; hostē fudit: quē  
non castris quoq; exueret. Ita nullū spaciū pteritis dabat.  
Ancipiti plio equos dimittebat & i primis suū: quo maior  
permanendi necessitas imponeretur auxilio fugæ erepto.

De æquo eius insigni cum pedibus prope humanis.

**T**ebat aut æquo insigni pedibus prope humanis:  
& in modū digitorū ungulis scissis: quē natū apud  
se: cum aruspices imperium orbis terræ significa  
re dominq; p̄nūciassent magna cura aluit: nec paciētē lessio

Aruspices  
qui



neo te: captā. f. Fataliter: fatali necessitate. Ex Cornelio: genere: Scipionum gente: ob duos Scipiones: Quorum alter tributariam Carthaginem reddidit: alter funditus sustulit. Salutiō: Plutarchus salutionē scribit. Pli. a mimo quodam illi id nomen datum affirmat: quum Gn. p. nomen illi antea fuisset. Sed Plinius locus in septimo corrigendus. ubi solum hominus pro saluto minus mendose legitur. Est destinatio. ut antea destinasset. Ab itinere: quum alio iter intenderet: uel statim qd ad hostē sit uentrū nondū capto castris loco. Cunctantior: timidior: minus audax. Quin castris quoq; exueret: nisi castra quoq; hosti. quem uicisset acie adimisset. In primis suis: equū. f. id in eluctos pugnaturus fecisse dicitur. Auxilio fugę: qd in equi pernicitate esse potuit. Pedibus prope humanis: de prodigiosa equi forma Plutarchus & Plinius plura: sed Plinius anteriores tantum pedes in speciem aut humani pedis fuisse figuratos.

ris alterius primus ascendit: cuius etiam instar pro æde Veneris genitricis postea dedicauit.

De uirtute eius in acie inclinata reparanda.

**I**nclinatā acie solus sæpe restituit: obliuiscens fugiētibus: retinēsq; singulos: & cōtortis faucibus cōuer tens in hostem. & quidē adeo plerūq; trepidos: ut aquilifero moranti cuspide sit cōminatus. alius in manu de tinentis reliquerit signum.

De constantia & seueritate eius contra Cassium.

**N**on minora illa cōstatiā eius: imo maiora etiā idia fuerunt post actem pharsalicā: cū præmissis in asiam copiis p angustias hellepontis uictor nauicula traiceret. L. Cassii partis aduersę cum. x. rostratis nauibus obuium sibi neq; refugit: & cōinus tendens ultro ad deditionem hortatus supplicem ad se recepit.

De mira euasione eius nando.



Etū ē autē hoc ī africo bello: ut Cæsar aqlifer pūgentē ad prios reuocaret: & eius colū intorqueret dicens hic: hic sūt aduersarij. Valerius ī tertio. Cæsar legiōis martia aqlifę incūdę fugę gfa ī cōuersum: faucibus cōprehensum in cōtrariā pē detraxit: dexterāq; ad hostem tendēs quorsum tu īgrē abis: illi sūt tū qbus dimicamus: idē testis ē Cæsarē ancipiti aduersus neruius prælio detraxisse scutū militi timidius pugnāt: quo scō labatē belli fortunā diuino animi ardore restituit. Cōtortis faucibus: itortis p māsus iniectionē. refert Pli. fauces fuisse itortas metello a tribūo plæbis catinio labone: ut sanguis p aures expūsus fluere: summū gulę fauces uocant ut docet idē Pli. in. xi. fauces p translationē rege: quoq; inanimatę dicunt. Cicero emiliū sedentē in faucibus metelli loq palā. Re

**A**lexādrīę circa oppugnationē pōtis erupciōe hostiū subita cōpulsus ī scaphā pluribus eodē p̄cipitātibocū dīlissit ī mare nādo p ducetos passus eua sit ad pximā nauē elata leua: ne libelli quos tenebat madfice

angustias hellepōti: mare angusto meatu europā sepat ab asia: quod interuallū septē est stadiorū has angustias hellepōtum uocant nomine indito ab helles puellæ casu. hac xerxes perarum rex constrato ī nauibus ponte duxit exercitum. cæsar cum ad hellepōntum peruenisset sequens Pompeium fugientē: hūit obuiū. L. cassium cū triremiū classe ad pharnacē properatē: qui cū cæsarē debellare posset tñ felicitate illius cōterritus est. supplexq; impetrata uenia naues oīs illi tradidit. Exiitimar Appianus. hoc ascribendum haud dubie ē cæsarīs felicitati: ut. l. cassius uir bellicosus magna classe instructus nō ausus sit cōferre

PH.

Instar: effigie confimilē. Pro æde: ante ædē hoc ē templū. Veneris genitricis: Venerē cognomine genitricem colebat Cæsar tanq; ab ipsa oriundus ppter iulij ascanium ueneris nepotē: quē iulia gēs sui noīs auctore hēt. Appianus in sedo erexit. & ueneri genitrici tēplū ut prius ad pharsalō uonerat plū initurus.

Aqlifero

Aqlifero: aqliferi dicunt signiferi in rōana militia ab aqla: quā romāis legiōibus Caius marius ī sedo cōsulari suo pprie dicauit habuerunt & romāi pter alia qtuor alia signa uidelicet lupos miotaurus: equos: apros: q singulos ordies anteibat. auctor Pli. f. x. refert uegetius primū signū rotius legiōis esse aqla: quā aqlifer portat idē draconarios appellat si gniferos a draconibus q p singulas cohortes ferebat ad plū. fa-

Cassii ex  
pauit  
cæsar

manū cū cēsar ī scapha nauigāte:quā postea rōe ipātē n̄ extimuit ī senatu trucidat.Nō tñ mirādū ē si cēsarīs tūc expauit maiestātē:cuius nomē ut ait.Plu. reges idoge & pthoge nō linebat cape sōnū illud quoq; cuidā peculiari Cē. fortūe attrituēdū ut:q cū dimicaret ī gallia & ab hoste dirēptus ex equo asportaret occurrit ex hostibus qdā q Cēsar ē noſcebat:& īsultis raptori ait.cecos Cēsar:qđ gallogē ligua fignat di mitte Cēsarē:& ita factū ē ut dimitteret.hoc scripsit Cē.i sua ephemeride. Roſtratis nauibus: roſtrā na ues roſtro ferrore.un̄ roſtrātē dīctae:q̄ firmiores sūt & ī nauali plio ad cōſſigēdū uiliores.Roſtra nauib; primus addidit piſeus. Cominus: ppe. In scaphā:scaphae sūt nauiculae q̄ maiores naues cōſequunt.

M.AN. Inſtare effigē ad illius aequationem. Pro xēde:ante xēdē.Papinius:Cedat equus latie qui con tra tēpla diones:Cēſarei ſtat ſede fori.Plinius quoq; ante xēdem effigiem ipſam locatā fuiſſe ſcribit. Cō tortis faucibus:ui in hoſtem cū ignauiae exprobratione reflexis.Plutarchus hoc adicit dyrrachina pugna page ab fuiſſe:quin Cēſar a milite:quē in hoſtē niteretur conuertere:ſit repente cōſoſus. Aquilifero mo ranti:Appianus auctor eſt eo proelio:quo Cēſar Labienum & petreū ī Aphrica uicit Aquilifege fugien tē in primā acie ab eo uiolēter retradū:& ad Dyrrhachiū aliū ſignū ī cōtrariū uerſo occidī iuſſū. Alius ī manu:qui non patereſ eū loco decedetur. Traiecit:traicio copias helleſpōtē:Helleſpontū:& ſepe & ele ganter ab alijs uſurpatū:Sed tranquilluſ neutru dixit. Decē roſtratis nauibus:ab forma ſic dictis.Appia nus octoginta cū caſſiū mīremes habuiſſe ſcribit:nec Lucii:ſed.C.Caſſiū fuiſſe:qui poſtea cū Bruto in cē ſarem conſurauit. Eodem praeſcriptantibus:praeſcriptanter compulſis.

PHI. Paludamentum mordi cus trahens:ſcribūt hīſtorici cē ſarem in alexandrino bello:cum īn mare deſiſſet aliquā diu cna taſſe:alexandrinoſq; ueſtem illi ademptā in trophēi modū ere xiſſe.Suetonius uero ſentire uidetur a Cēſare ueſtē militarem ex manibus hoſtium ſubductā fuiſſe.huius hīſtoriae meminit Plutarchus his uerbis conſtituta ad pharon pugna quādam ex aggere ſcaphā inſiliit.ut decer tantibus ferret auxiliū: Aduolā ribus autē undiq; in cū egyptio rum nauibus ſe īn mare deiici ens ſummo cū labore uix enata uit.tunc quoſdā tenens libellos q̄q undiq; peteretur mergeteſ ue ne omiſſiſſe quidem dicitur:

at eis a mari ſublatis īn altrū altera nataſſe manu.continuoq; ſcapha ī fundum eſt deiecta. Mordicus: hoc eſt morſu & dentibus aduerbiū eſt:Plautus īn curguliōne:manū arripuit mordicus.Idē dixit mordicibus pro morſibus eſt & morſicatum a morſu deriuatum. Paludamentum:paludamēta ſunt inſignia ac ornamenta militaria.Ideo cū ad bellū exiit imperator dicitur proſiciſci paludatus.Cicero īn piſone & ga binij extērit duo paludati uulturiu. liſtores quoq; erāt paludati liuius cū palidaris liſtoribus proſectus ab urbe brundifiū uenit.a palā dicta paludamenta:propterea quod conſpiciuntur illi : quī ea habent ac ſiunt palā.auctor Mar.Varro:Plī.in.xxii.tradit coccū fuiſſe dicatū paludamētis imperatoris.paludati ut ait ſeſtus armati. Milite neq; a moribus:ſecus ſcribit ipſe īn ſeprimo cōmentario dicens.nō minus ſe a milite modēſtiā & cōtinentiam q̄ uirtutem atq; animi magnitudinem deſiderare.Vegetius quoq; tradit milites moribus excellere debere:honestas.n.idoneum militem reddit & uerecundia dum prohibet fuge re facit eſſe uictorem. Neq; a fortuna:ab opulentiſ:& quia fortuna per omnia humana tum maxime īn res bellicas eſt potens. Indulgentia:ſeueritati opponitur per antitheton indulgentia accipitur pro facilitate benignitateq; leni conſeſſione.Quintilianus ī primo mollis illa educatio quā indulgentiam uocamus.īnde indulgentiſſimi imperatores dicti:ſicut grāianus ab auſonio indulgentiſſimus nuncupatur: q̄ ſint benefici propenſiq; ad gratificandū.& apud hīſtoricos indulgentie imperatoriae identidē memo rantur Plinius ī panegyrico ait.Quem non fortunae indulgentie moliant. Exactor diſciplinae:coactor extorror repetitor militaris diſciplināe.Nam ut inquit eleganter marcus iuriſconſultus:officiū regentis exercitū non tantū īn danda ſed etiā īn obſeruāda diſciplina cōſiſtit. Sed paratū & īnterū:Paulus emyli us iubebat milites. ἡσυχίαν ἔχειν καὶ οὐκ ὀφείδειν ὁπλίστασθαι μαχάραις ἀνὸν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄλλα ἀλ' ἁπλῶς τὴν ἡγεσίαν. gēſcere & gladios ſolūmodo acutos facere:ſe.n.reliqua curatūq;. Pluuīs diebus:talī.n.tē pore nō credūt milites īperatore caſtra eſſe motūq; neq; ī acie exitūq;. Subinde:frequenter identidem qua diſtione ſatent libri luculētoꝝ ſcriptoꝝ:nōnūq; ſubinde ſignificat mox.deinde:ſtatī.liuius.uno al

rēt:paludamētū mordicus trahēs ne ſpolio pocires hoſtis.

De probatione & diſciplina eius īn milites.

**M**ilitē neq; a moribus:neq; a fortūa pbabat:ſed rātū a uiribus:tractabatq; pari ſeueritate atq; īdulgētia.nō.n. ubiq; ac ſemp ſed cū hoſtis ī pxiō eſt coer cebat:rū maxie exactor grauiſſimus diſciplināe:ut neq; itine ris neq; plii tps denūciaret:ſed paratū & īnterū momētis ol bus quo uellet ſubito educeret.qđ etiā line cā plārūq; fa ciebat p̄cipue pluuīs ac feſtis diebus:ac ſubinde ſe obſeruā dum admonēs repente īterdiū:uel noctē ſubtrahebat:au gebatq; iter:ut ſerius ſubſequentes deſatigaret.

De eodem.

**A**ma uero hoſtiliū copias:perterritos nō negando mīnuendoue:ſed īnſup amplificando:emētūedoq;

Paludamē  
ta  
paludati

Indulgētia

tereq; subinde istū uentrē atq; inguina hauit. Se ad seruandū admonēs: sensus est cæsare frequēter milites admonuisse: ut se obseruarent hoc est custodirēt ac specularēt: ne quōq; se subduceret: q; deinde soli tuis erat se repēte subtrahere e conspectu militū: ita ut ab illis quæreret: obseruare aut mō significat speculari: alias uenerari. Virg. pœtea regē nō sic ægyptus & ingens lidia nec populi parteq; aut medus hydaspes obseruant. Amplificandū ementiendq; in hoc cæsar cyrum illū magnū persarū regē imitabat: q; auctore Xenophontes res hostiū minime uerbis extenuās eē cēsebat. Nā melius est inq; si maiora arbitratū uolueris uidēamus: q; minora audientes ualidiora inueniamus. In cōmētario belli apherici hæc legimus ad hanc sententiā conducentia. cum nunciarentur aduersariorum copie: equitatus infinitus: legiones regie tres: leuis armaturæ magna uis: Scipionis: decem elephanti centum. xx. classēsq; eē complures: tamē nō deterebat animo cæsar & spe confidebat.

M. AN. Paludamēta: impatoriā chlamidē. Plinius: coccū impatoriis dicatū paludamētis: sed p. ornāmētis militariū capis. Salu. postq; & sarcinis paludamēta obstrare uidit: hic paludati dicti. Iuuenalis: Cūq; paludatis ducibus. Cicero: Antonius gemēs ante lucē paludatus. Salu. Dū paludatus incederet. Litius cōsul paludatus egrediēs. Mordicus moris: Appianus auctor est Alexandrinos uelē cæsari adepti in trophæi modū crexisse. A moribus: uitæ instituto. Neq; fortū: nobilitate: & diuitiis. Pari seueritate: oia exēplaria: q; uidimus: seruitute hnt sed seueritate ē legēdū: qd ex iis q; sequunt plane picipi. Indulgēt: obsequēt. Exactor: inuestigator. expōsor: regitor: pēstor: tot. n. & plura hēt id uerbū significata. Pluuiis & festis: diebus qbus cum nemo castra motūq; putasset. Subinde: idēdē sēpius. Se obseruādū: sua qli bet momenta aduertenda. Interdiu: diurnis horis. Subtrahebat: e suorū cōspectu propicebat. Perterritos: milites. Minuendo: hostiū copias extenuando. Ementiendo: mendaciis augendo.

confirmabat. Itaq; cum expectatio aduētus iuba terribilis eēt: cōuocatis ad contritiōē militibz: scitote inq; paucissimis his diebus regē affuturū: cum. x. legiōibus eqtum. xxx. leuis armaturæ. c. milibus: elephātisq; ccc. p. inde desinant qdāquærere ultra aut opinari: milibz q; cōpertum habeo credant: aut quidē uetustissima naue impositos quocunq; uento in quascunq; terras iubeo aduehi.

De coheritione & cultu milium eius.

**D**elicta neq; obleruabat oia: neq; p. mō exēq; batur: sed delictos: ac seditiones: igitur: ac pūtor accerimus cōniuebat: ceteris: ac nōnunq; post magnā pugnā atq; uictoriā remisso offō: mūere: licentiā oēm p. lim lasciulēdi pmittebat: iactar solito milites suos ēt unguē tatos bñ pugnas possent: nec milites suos p. cōiōe: sed bladio si noīe cōmilitōes appellabat: hēbatq; tā cultos ut argēto &

cum iaculis utuntur aut lapide quem funda manu ue emittunt in tertio ordine sūt pelitari: a pelta dicit: quod scutum est paruū & leue hi mediū erant inter grauē armaturā & leuem speciatim rotariū accē si ferentariū ab historicis milites leuis armaturæ solent appellari. Vegetius in. iij. scribit: ferentariū exulta tores: sagittari. funditores hoc est leuis armaturæ aduersarios prouocabant ante acie pcedētes. Verustissima naue: ob hoc putrida & periculosa. Delicta militaria: q; ut p. prie aut cōia sunt. Neq; p. mō exēque bas: non seruabat autē in puniēdo: ut mō citra modū & p. scriptum legis: modo ultra plecteret no centes. pro modo autē delicti castigandus est miles. Non debet uindicta esse grauior quā crimē: sed ut ais iuriscōsulū titulo de poenis: in leuioribus cāis p. niores ad lenitatē iudices eē debēt: in grauioribus poenis seueritatē legū cū aliquo tēperamento benignitatis subsequi. Desertorū punitor: desertores militie in bello capite puniendi sunt: sicut iuriscōsulū prodiderunt titulo de re militari. Ceterū non oēs desertores similiter puniendi sunt: sed habetur & ordinis & stipendiū ratio & gradus militie: differunt aut desertor ab emāfor: sicut fugitiuus ab. c. rone. leuius. n. delictum est emāforis grauius desertoris: est enim emāfor q; diu uagatus ad castra reuertitur. Desertor: uero qui per prolixū tēpus euagatur reductur. Sui diolo: qui seditionē atrocē militū cōcitauerit: capite punitur: si uero intra uociferatiōē tantū seditiō mota est: tunc gradu militie reicitur. Conniuebat: id est aliqua delicta militaria oculis ueluti clausis p. teribat: tanquā dissimulante illa eum tueretur. Idēdē Cicero in philippicis. Quibusdā in rebus etiā conniueo. Conniueere enim est oculos genis integere. Plinius noster in. xi. grauiorē alitum inferiore genā conniuent. Idēdē columbae & similia utraq; genā conniuent. metaphoricis ad alia quoq; transfertur. Gel-

PHIL. Aduētus iuba: iuba rex mauritanie iuuat ptes pompeianas & Scipioni socero Pōpen reliquias in apherica reparant se cōiunxit: qui ut inquit Appianus elephantos. lx. equitum. xx. milia peditum uero. xxx. secū dūcebat adeo ut Cæsaris exercitus trepidans tumultuaret. Leuis armaturæ milites leuis armaturæ dicebantur: qui hastā trā gestaque gerentes ut scribit Litius: manipulus p. uicenos milites habebat: sicut helianus in tacticis ordinem pedestrē in militia diuidi trisariā: in armatos: q; grauius armaturā dicit: & uelites: qui leuissimē oium armātū: unde & expediti nuncupantur. Non. n. lorici sicut: nō ocreis muniti: nō chypēū aut scutū graue gestāt. sed tā

Leuis armaturæ

Velites

Pelitari

poena de  
fectoris

Emāfor  
Desertor

Conniueere  
quid

Ius in .xv. dirit: conuere causa uentris & stomachi pro stipari claudi & contrahi. Idem in .xvi. inde apud duo ista foramina qđ epigloctis qđ claustra qđ mobilia & cōuenientia: uicissim & resurgētia inde conuientia synodi usurpaf in decretis. xxiij. q. pria pro tacita erroris pmissioe a synodo cōcessa. cōuere aut enūciari debet syllaba secūda pducta: filius cōuēit solēq; pauē dependere uisū. Remissio: relaxato. Of ficioq; S. militariū. quāz aut hēc sint docet uegecius. Munere: onere alias dono alias spectaculo. alias of ficio: Vñ munera militaria & quos milites munifices uocamus ut inq; Paulus iurecōsultus. Vnguentatos: Vnguēta esse luxuria instrūta nullus ignorat; uel Pli. xlii. libi insperet: dicebat tñ Cēsār milites suos unguentis delicatioribus p̄fuso bene pognaturos: tāquā deliciaē ad uirtutē roburq; hebetandum in p̄cellentibus militibus nihil pollerent. sicut aristippus philosophus dicere solebat; lautiore uictus nullo erat ipedimēto ad beneuicēdū. Cōmilites appellabat: tanquā & ipse unus esset ex nūero militū. ita enī cōmilites dicimus sicuti & condiscipulos ad hoc allusisse uidetur lucanus sic scribens: bellorū o focii qui mille pericula martis. graci sūst + pa + ioo + tēst uocat lucullus & ipse milites suos bladiori uocabulo commilitones appellabat. Vnde olim congressurus in armenia aduersus barbaros magna uoce ad suos conuersus inquit. nēni & p̄uēni uos uos + p̄d + ioo + tēst. uicimus o cōmilites. A Cēsare in hoc distinetab augustus imo ut inquit eutropius: ipsum coanguebat: quo milites cōmilites nouo blandiq; more appellaret. ita enim principis auctoritatem emolliri minuiq; arbitrabatur.

MAN. Decē legionibus: legionarij militū intellige: aliqñ nō pcederet: q; statim leuis armaturaz. c. milibus subiicit. Elephantis trecentis: Appianus: elephantos. lx. tum iubam habuisse scribit: trigintaq; p. dirū milia. xx. equitum. Oppius p̄uē Hircius cū tribus legionibus. xxx. elephantis in frenibusq; numidis. ecc. uenisse ait: ac prater hos grandi peditū numero. Sed cēsār de industria copias mentiendo auxit. Optari uera non sint eian non. Vetusissima nauis: ac per hoc facile solubili. Delicia: flagitia. Pro mō: sed citra ultra morē p̄scripsumq; militaris disciplinaz. Desertores: qui signa stationē uē deseruissent. Polybius apud Ro. inquit mors poena est tū qui in bello locum quo constituti sunt reliquerint. Seditio: p̄ seditionibus audoq; Lucanus: At paucos quibus hēc rabies auctoribus arsit: non cēsār: sed poena tenet. p̄ cumbite terra. Infidumq; caput ferenda tendite colla. Conueniebat: indulgebat: oculoq; n. nutu assensum p̄stamus qua loquendi figura maro saepe utit: Sed homerus quō ille imitat sepius. Officiorū militarium. f. Vnguentatos: unguento delibatos: quasi diceret eos esse qui nullis corrupti possent uoluptatibus. Commilitones: quaz appellatio: utpote ambitioā ab angusto postea sublata est: nam Imperator q; suos commilitones appellat se in ordinem redigit. fateturq; se non Imperatorem: sed militem esse: sic condiscipuli: sic consenū dicuntur.

PHI. Auro politis armis: in hoc Cēsār imitatus est alexandrū magnū: qui iturus aduersus in dos phaleras equorum & arma militū argento decorauit: uñ ab argenteis clypeis argyralpides appellati. hoc idē faciūssē fertur alexander alter imperator romanus: qui sicuti refert lampridius non solū fecit argyralpides. sed & chryso alpidas ita ab aureis clypeis nūcupatos. Ad speciem decorē & ornatū. Clade tituriana: quando. S. ninius fabinus & arunculeius cotta legatū leione ab eburonibus dolo circumuenti ceciderāt. Summisit. ad longitudinem nutruerit. nāq; summittere barbā & capillū

auro politis armis ornaret simul & ad speciem. & quo tēatio res eorū in p̄clio essent metu damni: diligebat quoq; usq; adeo ut audita clade tituriana barbā capillūq; summisserit. Nec ante dempserit q; uidicasset: quibus rebus & deo uissimos sibi & fortissimos reddidit.

De amore & fidelitate militum ad eum.

**E**ngresso ciuile bellū cēturiōes: cuiusq; legiōis singulos egres e uiatico suo obtulerūt: & uniuersi milites gratuita: & sine frumēto stipēdiōq; operā: cū tēuorū tutelā locupletiorē se cōtulissent: neq; i tā diuturno spacio quīq; omnino descuiuit: pleriq; capti cōcessam sibi sub conditione uitam: si militate aduersus eū uellent reculsarunt. Famē & ceteraq; necessitates: nō cum obsiderent modo: sed si alios ipsi obsiderent tantopere tolerabant: ut

dicimus. quando neq; tondemus: neq; radimus promittentes ad enormitatem adolefcere. in eodem signi ficatu dicitur promittere & immittere. inde promissa barba a uirgilio dicta longa quasi porro missa. qđ specimen est maximū doloris. Deuotissimos libi: Aufonius in panegyrico: meruisti ut haberes amicos obnoxios promptos deuotos: fideles in zeum omne mansuros. Fortissimos: amor principis ut inquit uenisse nazarius fecit militem fortioem. Ingresso: Cēsari. E uiatico suo: uaticum arēre ueteres sumptum uiz graci. εἶδος αἰῶν uocant. Qu. claudius in annalibus magnū uaticum noue possit pro magnā facultate & paratu magno. a uatico diminutiuum sit uaticulū. Apuleius in. vii. de asino aureo uaticulū mihi coram inde uerbum uaticior deriuatur: quod significat. uaticum paro. plantus in menechmis uaticati hercle admodum est iue summus. sensus Suetonii est: Centuriones singularum legionum obtulerunt Cēsari: singuli sua ipsorum pecunia: quam ad sumptum uiz paruauerūt. iussuq; facultatibus singulos eg-

Cōmilito.  
res

S. in m. p. h. e.

Viaticū  
Viaticulū  
Viaticati

tes alerent instruerentq; stipendia sine Cæsaris impensa: milites uero dixerūt se militaturos gratis sua ipso rum impensa: cum illi qui erant diuitiores suscipissent nutrimentum & impensas omnis pauperiorum percipi endas suis opibus pecuniaribus in legione erant centuriones circiter. lvi. auctores uergetius & modestus de re militari. Desciuit: defecit rebellauit: hoc autem minime trahendū est ad exactam enumerationem: namq; labienus cuius opera naua & strenua usus fuerat in bello gallico deseruit Cæsarem & adhefit pompeio unde apud lucanum in. v. a Cæsare uocatur transfuga uilis. extat huius labieni in Cæsarem dictū insolentissimū. Nam cū per colloquia milium pacificatio quæreretur. Dixit insolenter. Desinite de cōpositio ne loqui nam nobis nisi Cæsaris capite relato pax esse non potest. Pleriq; capti uitā recusatū: gratius petronius quæstor Cæsaris designatus in scipionis potestatem uenit: qui granio incolumitātē pollicebatur. ille uero respondit Cæsarianos milites solere salutē dare non accipere: quo dicto seipsum purgione cō sedit. præterea cum in potestatem eiusdem scipionis pompeianis peruenissent aliquot Cæsariani milites: cumq; scipio uitam & pecuniam illis donare polliceretur si rē p. aduersus Cæsare defendenderent: tunc Centurio unus ego ne inquit contra Cæsare imperatōrē meū aduersus armatusq; consistā. Ego neq; id factū rus sum: & te magnopere ut de negotio desistas adhortor. tunc ita percitus scipio centurionē reliquosq; ueteranos Cæsaris cruciabiliter interfici iussit.

M. AN. Clade tituriana. Qv. Titurius Sabinus. & L. Auruculeius: ut alio est loco demonstratū cū qnq; cohortibus inter Mossam & Rhenū flu. in Eburonibus cæsi sunt. Quibus rebus: quo studio. indulgētia & officio i milites. Ingresso ciuile bellū: ciuile bellū inchoant. E uatico fuo: ex ea pecūia q; futura ex peditione usurpant. singuli stipendium unius equitis ultro detulere. In se contulissent: pecuniosis milibus inopum in se sumptū & onera transferentibus: suam ad hæc militiā gratuita Cæsari deferentibus.

Tam diuturno spacio: quandiu ciuile bellum tenuit. Neque quisquam: immo aliqui: nam præter Roscellū & Egum allobrogas: qui diutissime Cæsarianis castris fuerant afflicti. Labienus quoque ad Pompeium transfugit. Lucanus: Foris in armis: Cæsareis Labienus erat: nunc transfuga uilis. Pleriq; capti: ut petronius quæstor: qui a Scipione captus se transiit. & Centurio cum ueteranis uitam sub conditione promissam recusauit ita Plutarchus prodidit.

dyrrachina munitione. Pompeius uiso genere panis ex herba. quo sustinebant. cum feris sibi rem esse dixerit. amoueriq; ocus. nec cuiq; ostēdi iusserit. ne patiētia & pūnitia hostis a suis frangerent. quāta fortitudine dimicauerint testimonio est. quod aduerso semel apud dyrrachiū p̄lio p̄enam se ultro depoposcerint. ut consolandos eos magis imperator q̄ puniēdos habuerit. ceteris p̄liis inumeras aduersariorum copias multis p̄tibus ipsis pauciores facile superauerunt. Deniq; una sextę legionis cohors p̄posita castello quattuor Pompeii legiones per aliquot horas sustinuit penes omnis confixa multitudine hostilium sagittarum quarū c. ac. xxx. millia itra uallū repta sunt. Nec mis; singulorum siq; facta respiciat. uel Cassi Sceuę cēturiōis uel. C. acilii militis. ne de plurib; referā. Sceua excusso oculo trāssixus

PHIL. Dyrrachina munitione: circumuallationē significat: qua Cæsar Pompeium Dyrrachiū circumuallauerat. Viso genere panis: Cæsar ex castello in castellū perducta munitione circumuallare constituit Pompeium apud dyrrachium epiri ciuitatē: quæ alio nomine epidamnus appellatur. ubi cum in summis esset angustis penuria quæ cibarium consumptis longe lateq; frumentis: milites tamen inopiam singulā patientia tollerabant: quibus genus radicis inuentum est quod appellatur chana: quod ad mixtum lacte multum inopiam leuat id similitudinem panis efficiebat: eius erat magna copia ex hoc effectos panes Cæsariani edebant eosq; uulgo iaciebāt

panis herbacus

in pompeianos: ut spem eorum minuerent: cum in colloquiis famem obiecerant adiciebant se quo ad huiusmodi radices terra produceret: obsidionem pompeii non derelicturos Plutarchus & Cæsar auctores. legimus apud Plinium libro undeagesimo milites Cæsari exprobrasse: quod lapsana uixissent apud dirachium. præteritum passim inopiam cauillantes. est autem lapsana olum siluestre trium foliorum diu iulii carnimibus præcipue militariibus celebratum. Pertinacia: miror Nonium marcellum tradere pertinaciam semper esse rerum malarum: cum eruditiorum auctoritas refragetur & imprimis senecæ qui in. vii. de beneficiis ait uicis malos pertinax bonitas. & liuii a quo pertinax uirtus dicta. Aduerso apud dyrrachium prælio. hoc factum est. quando Cæsar dixit τῆς νίκης τὸ ἀπόδεικνον τὸ ἀλάττον. ἡ δὲ τὸ νικῶντος χροίσις. latine significat. hodie erat uictoria apud hostes: sed uincendi peritum non habent: tunc Pompeius hac uictoria elatus tanquā uictor scripsit ad reges ac ciuitates. Consolandos magis: quam puniēdos Appianus in. ii. memorat milites Cæsaris post cladem dyrrachinam tanta mestitudine affectos fuisse: ut ultro sibi supplicium & de sumi exposcerent. & more patrio decimari. renuente Cæsare signiferos necandos esse conclamabant petinde ac primos auctores fugæ. sed Cæsar ne id quidem

Lapsana



## CAESARIS DICTATORIS

facere sustinens pauculos quosdam supplicio affectis fatis hūit. ex hac impatoris clementia milites magis ac magis infirmati deposcere coeperunt in hostes educere. iurcurado affirmantes se nisi uictores nunq̄ reuerſuros. Ipsi pauciores supauerunt: hoc ex disciplina Alexandri magni: qui. xl. ad summū militibus militū cōtētes infinitas barbarorū copias pſigauit inabile regēri ratus q̄q̄ excederet: & turbā potius q̄ exercitum & profecto exercitus copiosior magis est impedimēto q̄ emolumento: & ut ait Vegetius propria magis multitudine: q̄ hostium uirtute deprimit. hinc legimus singulos cōsules Romanos aduersus hostes uel copiosissimos nō amplius q̄ binas duxisse legiōes additis auxiliis sociorū. sic Cæsar saepe paucitate militum fudit inſinitam hostiū multitudinē: sicut in bello gallico aduersus aruernos apud genuatū: q̄n illogē dux fuit uercingetorix. rūc enim circiter. cccc. milia aduersus Cæsarem cōfluxere maxima ipsorū strage & occisione. Cohors preposita castellum: castellum intelligimus: unū ex illis: q̄ Cæsar plurima cōmuniuit in munitiōe dyrrachina ad circiuaallandum. Pompeiū: in quo castello nemo fuit qn uulneraret. & ad Cæsarem relatum fuit scutum scēre centurionis: in quo inuenta sunt foramina centum uiginti. quem Cæsar ut erat de se meritis donauit militibus ducentis aris: atq̄ ab octauis ordinibus ad principium se traducere pronunciauit: eius autem opera castellum cōseruatum magna ex pte constabat: cohortem postea duplici stipendio frumento ue & speciaris militaribusq̄ donis amplissime donauit. hoc scēre centurionis facinus p̄clarū miro præconio celebrat Lucanus in. vi. pharsaliæ: cuius & historici meminerūt.

M. AN. Genere panis ex herba: lapsana uidelicet siluestris oletris genere: qd̄ militibus iocis est postea cæsar: ut Plinius scribit: in triumpho exprobratū. Appianus quoq̄ eiusdē est rei auctor. Plutar. nō tantum herbaceo pane uersi solitos ait: sed radicibus ēt quibda lacte mixtis. Aduerso apud dyrrā. q̄. quo Cæsar uictus: passus est Pōpeiū uti eo die uictoria nesciuisse: Appianus & Plutar. Cæsarem apud dyrrā. q̄. huius uerbis Mahabale post cannēlem uictoriam Hannibale incesisse Linius tradidit. Magis: pro maiore quodā negotio

Cōsolādos: petiisse milites scripsit Appianus se more patrio decimari. i. decimū quemq̄ supplicio affici. Innumeras aduersariorū copias: Linius auctor est Alexandrum Macedonem hircio impatore maximū iudicari: q̄ paucissimis copiis numerosos uicisset exercitus. Cæsar q̄tū uim hostium paucis legiōibus: quas i Gallia hūit cōfecerit: ex eo intelligi pōtq̄ Plinius mēorie p̄didit: p̄dicare solitū cecidisse se ad undecies cētū & nonaginta duo milia hostiū: p̄ter eos: q̄ bellis ciuilibus p̄issent. Appiā in rebus gallicis scripsit ad cētū nullia hostiū: uel una acie ab eo cæsi. Castello: qd̄ Cæsar circa dyrrachium Pōpeo obiecerat. Nec mirū: haud admiratōe dignū. Singulorū: ut Scæuolæ & Acilii. Cētū &. xx. ap̄ Plutarchū. c. xxx. legimus ergo in altero numerus corrigendus. Acilius: apud eūdē Plutarchū Attilius. nō Acilius legitur.

PHI. Acilius cynegiri: Acilius decimæ legiōis miles cū maxima pugna p̄ p̄ibus Cæsaris uiriliter p̄liaret dextrā manū iniect malleū: sinistram nauis: eaq̄ obſissa puppim sinistram apprehēdit: nec ante dimicare destitit: q̄ captam p̄fundo mergetet. auditor Vale. hoc facinore tā p̄claro imitatus uidetur Romanus Acilius cynegirum atheniē semq̄ & ipse i bello p̄fico simili p̄tinatia in cōſectādis hostibus usus nauē onustam dextera manu tenuit nec prius dimisit: quā manū amitteret: qua amputata nauē sinistram cōprehendit: quā & ipsam cum amississet ad postremū nauē morſu tenuit: tāta in eo uirtus emicuit ut non tot cedibus fatigatus nō ambabus manibus amissis uictus ad postremū truncus & ueluti rabi

fœmor & humero. c. &. xx. ictibus scuto pforato custodiā portæ cōmissi castelli retinuit. Acilio nauali ad Massiliā p̄lio iniecta in puppē hostium dextra & abſcissa memorabile illud apud græcos Cynegiri exemplum imitatus trāſiuit in nauem umbone obuio agens.

De pœna contra seditionem militarem.

**S** Editione p. x. annos gallicis bellis nullā oīo mouerunt ciuilibus aliquas: sed ut celeriter ad offm̄ redierint nec rā indulgētia ducis q̄ auctoritate. Nō. n. cessit unq̄ tumultuātibus: atq̄ ēt obuā sp̄uit: & nouā q̄ dem legiōē apud placentiā: q̄q̄ adhuc in armis Pōpeiū ēēt. rō tā cum ignominia missum fecit. & græq̄ post multas & sup̄plices præces. nec nisi exacta de fontibus pœna restituit.

bus clarorū tirore cynegirū amputata utraq̄ manu fuisse obruncatū. Idēq̄ euenisse refert lucio glauco uiro Romano: ut utraq̄ manū amitteret: cū asdrubalis nauem detinere uoluisset. Umbone agens. i. clypeo Linius gallū umbone ictū deturbat: est. n. umbro ut inq̄t Seruius media clypei p̄ eminentior. filius ærati radiauit luminis umbo. Statius. lā clypeus clypeis Umbone repellit umbo ciuilibus bellis. Aliquis seditiones. Non cessit tumultuantibus: Idem Alexander Romanus imperator non extimeſcebat tumultuantes milites. Sed mota olim seditione non timuit ascendere tribunal: & oratiōe ſuauissima seditiones increpare quāuis oēs armati circūſtiterēt. postremo illis adhuc fremētibus cū inclamaſſet. Discedite atq̄ arma deponite: Mirādo exēplo oēs depositis armis ſagulisq̄ militariibus ad diuerſoria reſceſſerūt. Tūc unā legiōē totam exauctorauit: quā mox loco ſuo reſtituit. Legiōē: cum ignominia missam fecit: honesta

Exercitus  
enormis

Castellū

Scena cen-  
turio

Exēplum  
cynegiri,

Vmbo

missio est quæ emeritis stipendiis ab impatore indulgetur. Causaria cū quis uitio animi uel corporis minus idoneus milita renunciat: inde a Lituo causarii milites dicti. ignominiosa uero missio est cū quis propter delictū sacramēto soluitur: & is qui ignominia missus est neq; romæ neq; in sacro comitatu agere potest. auctores iuriconsulti titulo de re militari & titulo de his qui notantur infamia. huiusce autē seditionis militum quæ iuxta placitū mota est. meminit Appianus scribēs milites pollicitas olim a cæsare quinque minas uirum instanter efflagitasse: sopita est autē seditio duodecim tanq; seditionis auctoribus supplicio affectis. De hac loquitur Lucanus in quinto pharsalia. Detegit imbelles animos nil fortior ausa seditio. Quā auctoritate: est opæ præcium legere apud Luca. unde quodamodū cæsar ipse territus & sola maiestate subnixus uenit obuiā seditioni militari minaciter magis q̄ indulgenter agens ubi ait. Vadite neq; meis ad bella relinquite telis & mox. An uos mortē putetis ulla dedisse mihi: procerū motus hac cūcta sequitur.

Exacta de sonibus: sumpto de nocētibus supplicio Lucanus: uicē patientia sui spē ducis & iugulos nō tantum præstitit eules. Namq; auctoritas tanta erat cæsaris: ut tremere seu sub uoce minacis uulgus iners.

M. AN. Cinigeri: Herodotis Euphrominis filium cinegerum fuisse ait ad Maratonemq; id præclarū factus ab eo editum. Seditioni: Hannibali præcipue laudi fuit q̄ cum ex omni barbarorum collusio ne castra resecta haberet: nullā toto belli punici tpe sit militarem seditionem expus. Gallicis bellis: q̄dū in Gallia est bellatum. Indulgentia: obsequio & illecebris. Quam auctoritate: uirtutum opinione. Sed obuiam etiā: ultro se tumultuantibus obtulit. Apud Placentiam: Cisalpinæ Galliæ urbem Ro. Coloni am sub initium belli punici secundi ductam. Polybius: Liuius: & Pedianus id scribunt. Cum ignominia: triplex fuit apud maiores: ut Marcellus de re militari scripsit missionis nō honesta una: q̄ exactio legitime militiæ tpe quocūq; in decē annos excedebat: ut Plutar. tradit militi dabatur. Causaria altera: quā si q̄s uitio corporis: ut mēris minus idōeus militiæ putabatur: reliqua ignominiosa facit ob delictū aliq̄d miles exaucto rabat. Vultianus: Solere ait exprimi eulami: cur aliq; missus esset: sed si arma adempta foret: et si nihil fuisset expressum: ignominiose tamē missus itelligebat. Exacta: sumpta. De sonibus: de seditionis auctoribus Luc. At paucos q̄bus hac rabies auctoribus arsit: Nō Cæsar sed poena tenet. Restituit: deūo iauctorauit.

PHI. Decumanos romæ: milites decimæ legionis: cui legio-

Legiones  
a numero

ni cæsar indulgerat præcipue: & propter uirtutem cōfidebat maxime legiones enim Romanæ a numero atq; ordine dicūt: ut primi secūdani Decumani uocantur milites prius secunde & decimæ legionis. Missionē flagitant honestā uidelicet quæ tpe militiæ impleto dat. Ardente in africa bello: bellū africanū signat: quod in africa gestum est aduersus iubam & scipionem recolligētes reliquias pompejanas: & nouas in super copias cōparantes: ardente autē dixit pro uigente & extante. nam ut ait Marciaſ capella in libro rhetorices: interdū uerba transferuntur decoris causa: ut bellum subito exarrit proerit. Præmia: quæ ueteranis debebat & promiserat. Flagitantes: quasi cum conuulso & clamore

Flagitare  
quid

- De facili reconciliatione militum iratorum.

**D**ecumanos autē romæ cū ingētib; minis: sumoq; et urbis periculo. missionem & p̄mia flagitantes ardente tūc in africa bello: neq; adire cūctatus ē. q̄q; deterrētibus amicis: neq; dimittere: sed una uoce qua quiritēs eos. p̄ militibus appellaret tā facile circumegit & flexit: ut ei milites eē cōfestim respōderūt: & quis recusantē ultro in africa sint secuti: ac sic quoq; seditionissimū quemq; & prædæ & agri destinati tercia parte multauit.

De fide & studio eius erga clientes.

**S**tudiū & fides erga cliētes ne iuueni quidē defuerūt: Masinchiā nobilē iuuenē: cū aduersus Hiēpsalē regē tā enixe defendisset. ut iubæ regis filio in altercatione barbā iuaserit: stipēdiū quoq; pronuntiātū: & abstrahentibus statim eripuit: occultauitq; apud se diu: & mox ex prætura p̄ficiens in Hispaniam inter officia prosequentium: falcetq; lictorum lectica sua auexit.

re deposcentes. flagitare enim p̄sonare est: cū sia gella & flāma & flagitatio sine sonitu erepituq; non sint ut docet donatus in expositione eunuchi terentianæ. De hac autē seditione sentire uidetur Plutarchus cum sic scribit: moris ad seditionem militibus cū duos prætores cōsentiū & galbam occidissent tantum eos ob iurgauit: ut ipsos pro commilitonibus ciues appellatos mille uirum drachmis donauerit & multa insup Italiae prædia sorte distribuerit. Quiritēs pro milinibus: Imperator quotienscūq; uerba facit ad milites eos uero significatissimūq; uocabulo militis appellare cōsuevit petide ac militari sacramēto deuotos sed cæsar nomine blandiori honorificentioriq; appellauit quiritēs tanq; romanos nec ulli subiectos ipio. & ita hac uoce iracundiam militarem mitigauit. cōsimiliter Alexander Impator Rōanus seditionis milites pro contione quiritēs uocauit uos oēs inquit hodie una uoce quiritēs dimittam & incertū an quiritēs non. n. digni estisq; romanz plæbis fidei si ius romanum non agnosceris. Circumegit: retroflexit demulfit abduxit ab indignatione. Agri destinati: uerbi causa si destinauerat cæsar uirum inter ueteranos da-

re recenta iugera: dabat ducenta: si triginta aureos ex pecunia praedacea dabat viginti: & ita tertia agrore pdaeque pte multabant. Erga clietes: primū iuxta parētes locū tenere debēt pupilli secūdū eos. primū lo cū clietes hīc q se se i fidē patrociniūq nostrae dederūt: & ut igit Mar. Cato aduersus cognatos patros pro cliete testat: testimoniū aduersus clietē nēo dicit. clieta dī a plauto forma. Iuēti: caesari: q̄ atate mobiles sunt & clientage minus curiosi. Hiēpsalē: africanū regē. alius est ille hiēpsal. salustianus. Enīe: uehē mēter. Stipēdiariū pnuuntiatum: stipendiariū dicunt tributariū hoc est illi q tributū soluunt. inde stipēdiariae ciuitates dicunt a Plinio illae uidelicet: q stipendiū tributū soluebāt: & a Lūio Annibal dictus est stipēdiariū & uectigalis ac seruus Po. Romani. uulgos indoctum perperam appellat stipēdiarios milites eosq stipendia faciunt cum tales mercenarii siue attrari milites sint nuncupandi. quod si uocabatur uecti tū uti uolumus stipēdiarios appellabimus. Inter officia: inter eos qui officiū causā caesarem deducebant comitabantur euntē in prouinciā furim auxit in lectica sua delitescētem malintham asportauitq.

Stipēdiōsi

M. AN. Decimanos: decimae legiōis milites. Vospicus tamē Decimāos ait p̄sules trī habere solitos: aut eos q futuri principes eēt: q̄si lectōrū militiū id genus esset. Ceterū parū considerate hāc ex p̄ximo capi te eximere: q opus in capita redegerūt: quid omnia ex una pēdeat p̄positione. Sūmoq̄ urbis periculo: nā praeter Costoniū & Galbam praetores: Qui auctore Plutarcho: eo tumultu occisi sunt: ingēs quoq̄ ius mu litum ad urbis praesidium missa ab eisdem Decimanis: ut quidam tradunt: trucidata est. Missionē: quia tam militiae tempus exisset. Praemia: quae reddenda essent. Ardente: late omnia corripiente transitorio ab incendio sumpta. Adire: milites scilicet tumultuantes. Deterrētibus: ne iret identidē monētibus. Qua quirites: ciues Plutar. ait & nō milites: q̄ idē certe est appellatos ait. Circuegit: p̄senti futuro auertit. Mi lites eē: Appianus. nullā ab his uocē aditā uiso caesare ait: p̄ter unā: quā missio efflagitata est: itaq̄ p̄ter ip̄e cō cessa cōtinuo in p̄ces uersos ne exauctorarent: atq̄ idipsum uix post multas praeces ip̄etratū. Praeda: pe cuniaē pdae nomine militibus datur. Destinati: antea cōstituti. Studium: in ornandis. Fides: in defen dendis. Iuueni: Caesari. Hiēpsalē: de hoc Plutarchus in Pōpeio Hiarbas ingit rex capitur. Cui Hiēpsal succellit. Tā enī exenāto studio. In altercatiōe: iurgio quod apud Barbaros: q̄ iustum studio alune barbā adhuc magis q̄ apud rō. ē cōtumeliosum. Stipēdiariū: stipēdiū noīe obnoxii. Abstrahētibus: abstrahere paratibus. Apud se: domi suae. Inter officia: itē eos q̄ officiū eā abeūtē sequebant lectica sua: quā ip̄e ue hebatur. Auxit: asportauit.

PHL. Cato oppio comitanti: scribit Plutarchus olim caesarem ut tempestatis compulsiū intrasse pauperis casum ubi cū cubiculū uix unius capax iuenisset ad ami eos conuersum dixisse. ex hono rifico quidem loco cedēdum ex potētibus ex oportūo uero ego tantibus: ibiq̄ requiescere iussit oppium. ip̄e uero una cum reli quis iuxta tugurionali fores re cubuit. Diuersorio: hospitio a diuertendo dicto. M. Tullius qe scam in caesaris sermone quasi in aliquo oportūo diuersorio. Sub diuo: sub caelo. alio nomine dicitur sub loue. caelum enim graeci τὸ οὐρανόν dicunt: inde subdialia pauimenta & subdiales deam bulatiōes: quas uictoruius graeco uocabulo appellat hypetras. Crassatorū: latronū uias obfidentū. tales enim grassari dicunt. iterdū honestum uocabulū ē ut apud filiū: grassandū ad clara piclis. & apud salustiu uirtutis uia grassat. Sicario: qui sint sicarii satis notū. a fica quod gladii genus est: nomen inditum de his supra satis ac super. Simulantes: odia simulatas dicta est ex cōterio: q̄a minime sunt simul: p̄ōc & a simulatiōe dicta existimari quia simulata loquunt ad iniucem. C. memii suffragator: supra tranquillū tradidit. C. roemiū obieciisse caesari tanq̄ patico cyne do: q̄ stetit ad cyathū Nicomedi iter exoletos: fuit enim hic mordax in caesare. extat epistolaē Cicerōis ad hunc opinor. C. memium athenis diuersantem ut amicissimum p̄scriptae. fuit ille alter. C. memius in quem crassus orator cōmodissime & festiuissime lusi fuisse tota taracina oibus in parietibus has litteras inscriptas: tria. LLL. & duo. MM. cū quererēt qd signifi carent quēdam oppidanum senem dixisse hoc significari. Lacert: lacertum: largi: mordax: c. memius. apud catullum mentio est memii proris: quē ait se in bithiniā esse sequutum tenuiculo lucco confecto. & for tassis est hic de quo nunc loquitur tranquillū de quo ēt uideri p̄t intellexisse quidiū cū ait i secūdo mi stium. Quid refert tici dā: quid mēmi carmē apud quos nomē adest rebus: nōibusq̄ pudor. Caluo post

De cultu & dilectione amicorum.

**A**Micos tāta semp facilitate & indulgētiāq̄ tractauit: ut. C. oppio comitanti le p siluestre iter: correptioq̄ subita ualitudie: & in diuersorio loco qd unū erat cesserit: & ip̄e humi ac sub diuo accubuerit. Iā autē rerum potens quosdā etiā infimi generis ad amplissimos honores p̄uexit: cū ob id culpares p̄fessus ē palā. si grassator: & sic cariorum ope in tuēda sua dignitate usus eēt: talibus quoq̄ se parem gratiam relaturum.

De odiorum facili remissione.

**S**imulantes contra nullos tā graues excipit unq̄: ut nō occasione oblata libens deponeret. C. Memii cuius asprimis ofonibz nō miore acerbitate rescri pserat ēt suffragator mox i petitiōe cōsulatus fuit. C. caluo

Sub diuo

De memio

De caluo pulchra

famosa epigrammata. scribit iuriscōsultus: iniuriæ teneri illū q̄ famoso libello ediro aliquē isamauerit. famosus autē fere sp̄ accipit in p̄e dēteriorē. illud uero luenalis qd̄ allegari solet. famosus eq̄rū cū dīctatof magis: nō famosus legēdū ē: sed famosus alibi docuimus caluus autē significat catulli familiaris de quo Oui. & tu cū caluo doctē catulle tuo. q̄ diu cū Cicerōe inq̄ssimā litē de principatu eloquētiæ hūit fuitq̄ uiolētus accusator & cōcītat ab hoc uatiniū accusatū ē satis cōstat. Idē carmina iocosa faciebat plenag ingēns alius oli de p̄pelo dixit. Digito uno caput scalp̄ ut ita illū effīceminatū ē significaret. Durtusculū fuisse i uersibus. onidit Plinius in. i. ep̄l. q̄. cōpōsitio eius in actiōibus ad explū demosthenis rigida erat ut scribit Seneca. l. iiii. cōtrouersiæ: de eodē Quinti. sancta & grauis est oīo calui & castigata & frequēter uē hemēs imitator: est autē attricoq̄ fecitq̄ pparata mors illi iniuriæ: si qd̄ adiecturus sibi nū si qd̄ detracturus: qm̄ incidit mēto calui a quo accusatus fuit uatinius enarrādū ē hoc potissimū loco hendecasyllabō illd̄ catullianū nū nescio quē mō e coronatin cuius iterp̄tatiōe nō solū līatores: sed et literatissimi ad extremū usq̄ sudorē dissudauerūt. C. Caluus adhuc adolefēs uiolēta accusatiōe līq̄nurus ē uatiniū de ambitu: & orōne luculēta quā ait tacitus i dialogo de oratoribus cū admiratōe solitū legi i explicidīs uatiniū crimini bus ingē uela explicauit: & eloquiū uires effudit: adeoq̄ uiolētū fuit accusator & cōcītat: ut i media eius actiōe surgeret uatinius reus & exclamaret rogo uos iudices nū si iste differtus ē idē dānari oportet i hoc iudicio i uatiniū dixit caluus illd̄ egregie. factū ābitū scitis oēs: & hoc uos scire oēs scitū dicit uatiniū p̄ficia frōtē & dic te digniorē q̄ p̄tor fias q̄ catonē. In hac cā cū uatinius reus cādidō sudario frōtē terge ret. Idq̄ ip̄m caluus accusator i iudiū uocat: quis reus sim inq̄t & panē cādidū edo: cū igit uatiniū cā in iudicio ageret cōtq̄ maxia eoz̄ q̄ audiebāt corona. Catulus quēdā derisit q̄ cū a caluo uatiniāna crimina oīa diligētissimē explicarent: admiratus ē tā pusillū oratorē & breuis staturæ homunculū ēē tā uehemētē in accusandō tanq̄ differtū i eloquēdo: cōtēxtus autē & ordo uersiculoz̄ sic ē digēdus: ut dicat catullus rī fuisse q̄ quēdā e corona eoz̄. Iq̄ in corona stabāt circa iudiciū subellia: & legēdū ē: crimina uatiniāna: nō aut carmina. cū caluus. n. mēus inq̄t catullus explicasset misrice uatiniāna crimina ex more. i. s. s. uerq̄ accusatoris: ille admirās & manus simul ad celū tollēs q̄m p̄ stuporē exclamauit: Dū magni salaputiū dīser ruit. n. appellauit calū a putate staturæ: tanq̄ uocabulū hoc istud signet: & ita significare euēdēt ostē dit Seneca. l. iiii. suaforiæ: cū sic ait. erat caluus puulus staturæ: pp̄ qd̄ ē catullus in hendecasyllabis uocat illū salaputiū differtū. Quod uero seq̄ in carmine catulliano. Othonis caput oppido ē Pusillū: nō othonis exi stimo legēdū: sed actoris: q̄. uicinitas ē othonis & calui cū nūq̄ dīcat caluus otho ut sit senus cōnerus & qd̄ nās. ille. n. quē nūq̄ Catullus: ubi Salaputiū differtū uocauit calū pp̄ staturæ breuitatē: illico subiūxit. ualde qd̄ actoris. i. calui q̄ actōe accusatoria insectabāt uatiniū. Pusillū ē caput: & ita sales catulliani eluce scūt. Sed hæc dīctio Salaputiūq̄ diu torrit ingētia curiosoz̄ enarrādā ē nō inuētēdā: nā qdā nugalia qdā cōmēti sūt ut Solopēchiū legerēt q̄ totū cubitalē alii Salapantiō: alii alia ficticia & subabsurda. Nos exi stimus legēdū ē Salaputiū: nāq̄ pusius & pusius & pusio dē apud latinos ueteres puer: qd̄ eruditioz̄. & i primis Ram. Varronis testimonio satis liquet. hinc Salaputius dīctus caluus tanq̄ puer ob staturam puerilem Plenus salis & oratoris mordacitatis: tanq̄ a sale & pusius composito uocabulo. Quod si Salaputium ut habent oēs codices legere uellimus: nihil probet: nā inter litteram. T. & S. est quedam quasi cognatio ut grāmatici docēt. Vñ pultare p̄ pulsare: mētare p̄ mētare usq̄ p̄bare. & ita salaputium quasi salaputū sine ulla iuerfōe cōmode enūciabis: & in eo significatu accipies: quē nos primitabāt inuidia uerbo: ex nra officina depromissus: iam ex hoc nō interpretamēto clarescit opinor catullianum epigramma. Qui melius qd̄ habet in mediū ferat: & candidus impatiatur: qui nōn hēt nra ne uellicet: sed tā domū repēdendū est.

M. AN. C. Oppio: ad quē multi referūt cōmētariōz̄ supplemētū. Subita uelitudine: inopinato morbo. Diuerforio: meritorio hospitio. Loco: lecto: ut Plutar. ait. Sub diuo: i. apud Plutar. in prima tugurii pte: nō extra cū aliis decubuisse scribit. Grassatoz̄: latronū. Siccatoz̄: ferro grafiati. Parē grām: p̄meritis debitam. Simultates: odiosas contentiōes. C. Memmiū: de Memmio & foeda eius obrectatio

ne supra. Suffragator: suffragi di fautor. C. Caluo: de hoc quo q̄ eodem capite.

PHI. Versiculus de māmura māmura formānus p̄fectus fabrorū Cæsaris in gallia fuit: quē primū Romæ crusta marmoris operuisse parietes totius domus fux in celio mōre: Cor. nepos tra didit. hic nāq̄ ē māmura. ut uer bis pliniāis iutar. Catullū ueronē sit carminibus p̄fectus. Carmīa autē q̄bus māmura Cæsaris iūdī capūnt & lacerant a Catullo sunt in illō epigrammate. Quis

f 11

post famosa epigrammata de recōciliatione p̄ amicos agēti ultero ac prior scripsit. Valerium Catullum a quo sibi uersiculis de māmura perpetua stigmata imposita non dissimulauerat latissaciēm eadem die adhibuit cēnæ: hospitioq̄ patris eius: sicut consueuerat ita perseuerauit.

De lenitate & mansuetudine eius in ulciscendo iniurias sibi factas.

**S**ed & in ulciscēdo natura lenissimis: patas a q̄bo capus ē: cū in ditionē redegit: qm̄ suffixus se cruci ante iurauerat: iugulari prius iussit. deinde suffig. Cornelio Phagita. cuius quōdā nocturnas insidias æger

Enarratio  
loci  
catulliani

Salaputiū  
qd̄ apud  
catullum

hoc fit uideatq; fit pati nisi ipudicus & uorax & aloe marmurē hñe qđ comata gallis & lilio hē decapilla bo  
de ciffidē ita scribit pulchre cōuēt iprobis cynedis marmure paricoq; cefaricq; uerūculis catullian cefar  
haud dubie factus ē ftigmatiscus hoc ē ftigmata & nota lutea ifamarulq;. Strigmata: fuggillatōes & ifamie  
notas: trāfario a ftigmatibus q; uñt iftigmata ut ait Pli. de lēf colūbino fumo Marti. ftigmata delet ore

Sanctificat: Sanctificat ē tm facit qđm latus sit irato ad vidēdū auctor Alfco. Iugulari prius. Deinde sufficit. Quos supra latō vocabulo pōdes noluit hic græca vidēdū apud nros usitatissima piratas appellat. exiti mātāt dici vōpā τρωπία. pirata a τρωπία qđ significat tráfico qđ pirare sit. Maria pēmar: idē piratica facit dicitur pōdes ait Qui i vni dubitasse suos pēiores an ita piratica dicēdā esse sciri musica & fabrica dicitur

tar. scribit Cæ. a p'dōbo cap'rū foliū illi poemata sua legebat: pagæ laudatæ vocat ædæ σ'ι'ρω'υ'ο' κα'ι βα'ρ βα'ρ'υ'ο' i. ienfatos & barbaros: & cū r'ū' f'erdū minabatur κ'α'ν'δ'α'υ'ο'υ'ο' qd' ipos. f. patibulo afficeret qd' & paulopost fecit: nā p'g'mi ad unū oēs τ'ο'σ'υ'δ'α' υ'ο'τ' p'λ'uffuice cruci, τ'ρά'γ'ι'λ'υ'ο' ait prius iugularis e'f'f'io m' fuffio fupplicii cruciatuq; leniēci. C. Feneffela uero p'petrū uenit & grauis q' obit noiffimo tibi r'ū' Cæ. precipiatu ait i. ii. epitonat: quēdmōdū cæfar a piratīs capto oēs poftea cepit & d'collauerit ita. n. fecuri cefos dicebat: iugulat æt' & decollat an cōueniēt uiderit erudit. f'erdū iugulat & i'animata trāffert: Marci. felcus ē iugularis phalemū: & fine ferto iugulari f'ed Cor. ccl. Quartana nemine iugulat. Come pha. hic ē ille Come. dux militū fyllioy: a quo i'g'itof Cæfar duobus f'et'at'is redemit q'f' i' f'abinis dell'ef'f'ed' liget' i'grebat a fylliis tāq; Marius. A m'ū elegat'er atiq; a m'ū f'euo appellab'at: quoq; m'ū ad f'as f'as b'edat uerbatq; alio noie ad manū dicū: uñ ait Ci. Ci'acimū f'euū illi grachus hūit ad manū. f'ita n' p'rica. la. & ab. elegat'er erudiat: fignificat q' u'f'up' a luculēti fcriptombus: ut a m'ū a ped'it'is a libelli ab eplis a rōnibus a f'udiis noie'mus illos quoq; m'ifteno utimur: q' his rebo p'fūit q' cū hac p'ricula. a'c'c'ion' gimus. Videt' ai d'ici a m'ū: q' f'cribat f'ut quoq; alibi τ'rag'ily. A manuē q' uocabulo app'lat hoc p'cedū n' ē q' uos a pedibus diximus uocari uetres d'icē circūpedes: uñ ait Agre'tis: circūpedes f'it obf'eq; f'euoy. antepedes amicos. Ci. circūpedes ai hoies formofos & f'atos fuos ē ē d'icebat. Idē tñ d'it in eplis ad attici: poloē f'euū a pedibus romā m'iffimū: & martialis ait: nō m'ēf' tibi ponit a pedibus.

M.A.N. Famoli: pbroia & ifimie plē. Valeriū catulū: cuius & caſarē & mamū carnē notū ē qſ hoc pōt uidere. Perpetua ſit. ppetuā notū & ifimā. Satisfaciēt: etatē aut qd filē exultantē uenit filio pe-  
tērē. Hoſpitio: alciſia: familiari

ac lateus ne pducere ad syllatix pmo dato euaserat nūq  
nocte sustinuit. Philemonē a manu seruū q necē suā p ue  
nenū inimicis pmiſerat: nō grauius q simplici morte purit  
in. P. Clodiu. Pōpeie uxoris suā adulter; atq eadē de cau  
sa polluta; cerimoniz testis citatus negauit se qc q cō  
perisse quāuis & mater aurelia; & soror Iulia apud eodem  
iudices; oia ex fide retulissent. interrogatū; cur igitē repu  
diasset uxorem; quoniam inquit meosram suspitione ē

PHIL. Símplici mor. nullis tormé  
tis neq. cruciamentis adhibitis.

Pollutur ce. re. supradictū quē  
admodū scitus qōne decreuit d  
pollutur publicis criminibus: q̄ ca-  
sa intelligit hōe dez qñ. P. clm  
muliebri ueste idutur iter illa ad  
uxorē casa pōpā trāserat. Ad  
interrogat. siab accularō q̄ graei  
dñ κτνηροδοσ. Tā fusi q̄ cri.  
Plu. in apophthegmatis illa graecē  
tradit celsē. dñmisse τῆς κακο-  
ποροσ γυναικας καὶ αὐτὰς βολεῖ-  
σθαι καὶ κατακρανῆναι qd̄ itētra  
pō. casa. uxore oportuit qd̄ pūa  
Et a calūniā nā ut ipe elegēre au-  
fonijs pagē dīdāt ut suspēditur  
reus. testis inductus Plu. ἀπο-  
τυσσοσ ἀρκησιν οὐκ ἐν σπασαῦ  
λο περιττοσ γυναικας. i. testis  
inductus nihil dixit pbrofū de  
uxore. Dephēsis ita ca. i. ap.

ac latens ne pueretur ad syllā uix pmo dato euaserat nūq  
nocere sustinuit. Philemonē a manu seruū q necē suā p uer  
nūū inimicis pmiserat: nō grauius q simplici morte purit  
in. P. Clodiū. Pōpeie uxoris suæ adulter: atq eadē de cau  
sa polluta: cerimoniz reū testis citatus negauit se qc q cō  
perisse quāuis & mater aurelia: & soror iulia apud eōdem  
iudice: oia ex fide retulissent. interrogatūq cur igit repu  
diasset uxorem: quoniam inquit meos tam suspitione q cr  
imine iudico carere oportere.

De moderatione & clemētia eiusdem.

**M**oderationem uero clementiaq: tū in administratio-  
ne tū in uictoria bellis ciuilibus admirabilē exhibuit  
denūc āte Pōpeio p hostibus se habiturū .g. R. p.  
defuisset: ipse medios & neutrius partis suoz sibi nūero fu-  
turos pōnuiciat: quibus aut ex cōmēdatōe Pōpeti ordines  
dederat prātē trāseūdi ad eū oibus fecit. Mortis apud Hiler-  
dam deditiōis cōsiliōibus pōt assiduo inter utraq: ptes uol-  
atq: cōmeritio Afranius & pestreius de phēfos intra castra iu-  
lianos subita potuitēcia interfecissent: admissam in se phidiā  
nō sustinuit imitari. Acie pharfallica pelamauit: ut ciuibz  
parceret: deincepsq: nemini non suoz unū quē uellet: prius  
aduēsa seruare cōcessit: nec ulli perisse. nisi in plio repe-  
riuntur. Exceptis duxit atq: Afranius & faustus. & .L. Ca-  
sare iuene. ac ne hos quidem uoluntate ipsius interēptos  
putant. Quoz tamen & Afranius & faustus priores post

## Decolare

A pedibus  
A libellis  
A rōnibus  
Circumpe  
des



hilemā hispaniæ ciuitatem cū milites aphaniani & cæsariani liberam nocti colloquiorum facultatem inter se familiariter sermocinarent: olaq; essent plena gratulatōe inter utraq; castra: tūc petreius hoc audi to armat familiarē colloq; militum interrūpit: iulianus hoc est cæsarianos repellit a castris quos dephendit interfecit. Cæsar uero milites aduersariū qui in castra sua uenerat summa diligētia conqueri remitti iubet: nōnulli sua uoluntate remiserūt: quos postea in magno honore habuit & ita noluit imitari pfidia petrei & aduersarij: pro maleficio beneficium rependens. hanc cæsaris clementiam ita laudat Lucanus in. iiii. pharfallia. Hoc hī quidem solo ciuiliū crimine belli: dux causæ melioris eris, Iulianus cæsarianos: possē suum nomen est a iulio: ut docet Priscianus: hinc iuliani anni dicti: quos ordinauit Iuli. Cæsar: & a Ci. dictū est in. xiii. Antoniæ. ut dgalia iuliana lupcis ademissit pro cæsarina. Denunciante Pōpeio p hostibus: Pōpeius initio belli ciuiliū relictoris urbē iussit ut oēs se psequerēt pmonitis: qđ siq; remississet uir cæsaris extimaret: tunc cōsules nullis ex more pactis sacris repente exierūt ex urbe multi quoq; cōsula res collectis primis sarcinis discesserūt. Medios: neutras ptes sequētes: q neq; cæsariani essent neq; pōpeiani: lex solonis est: siq; in dissensioe ciuili nō alterutra pti se adiuuerit: sed solitarij separatq; a cōi malo ciuitatis successerit: in domo priā fortunisq; oibus caret: exul extorrisq; esto. Cæsar tales dixit habiturū se perinde ac si secū fuissent & in suis castris aduersus pōpeianos militassent. Ex cōdēnatione pōpeii: ante q ex amicis fierent inimici. Ordines. s. militaris q sunt multifarii in romana militiā. Nemini non. i. cūl- bet. Aphanian & faustus sicuti cū ad cæsarē iter facerent forte incidit in aphanianū faustumq; quos pri ma luce adortus uictos capit cum cōiugibus & libertis paucis post diebus dissensione in exercitu orta fau stus & Aphanianus interficiunt. Pompeiæ cum fausti liberis Cæsar incolūmitatē suaq; oia cōcessit. Et Cæ sar libertis: Lucius Cæsar iuuenis cæsarū uticam eunti in itinere sit obuius: subitroq; ad genus se proiecit: ut taq; sibi neq; quicq; amplius deprecatus: cui Cæsar facile & p sua natura & instituto concessit: uerum hic paulo post fuit interfecus cum bestias cōsulito trucidasset: quæ paratæ erant ad spectaculum populi.

M. AN. Philemonē a manu. in Augusto Talpo a manu: sed in Nerone amanuensem p a manu dixit: dixerūt ueteres seruū a manu: cuius opa utēbant in epistolis: alijsq; libellis: quos ipsi diclaent scribendis. Seruū uero a pedibus eū: quē ad iter. littera q; perferēdas qstū haberet: Cicerō ad Attici pulcem seruū a pedibus. Romā misi: ubi illud scire oportet & a pedibus: & a manu utroq; numero diu nulliq; extremæ uocis inclinationē alterutro nūero hīc. Et fide: sine fraude: recto testimōio. Repudiasset: repudiata exe gisset. Moderationē: i ulciscēdo modū. Clamētiā: pium: i dāda uenia affecit. Reipub. defussisset: secū xēpu. nō cēt armis tutatus. Ipse: Cæsar. Medios: q sua studia neutro inclinasset. Ex cōmēdatione Pō peii: Pōpeio dū amicus fuit curā: aut p lras cōmēdare. Ordines: ducēdi ordinis dignitatē ordo sexagēos auctore Liniū: hūit milites: duos Cēturiōs: & uexillariū unū. Hilerdā: Hilergetū oppidū i citiore His pania uetustū opus. Luca. Saxo fundata uetustū: surgit hilerda manu. Dedi lonis: a pōpeianis faciēda.

Africanus & Petreius: sunt q scribāt cōditiones pacis ab africanio motas petreij turbasse. Pocnitētia: mo te pacis. Nō sustinuit imitari: sensus ē: noluit Cæsar hostiū exēplū imitari: Pōpeianos i castris suis dep hēfos obrutāre: sed columes dimisit. Acie pharfallia: pharfallio plio: ut parceret ciuibus: iclinata tā ho stū acie: a Cæsare pclamati cōstitū: ut pri cōcursu Italos ut Appianus ait: persequēdos cōfussisset. Vnū partis aduersā: unū ex captiuis hostibus: quē uellet. Africanus & Faustus Sylla: p. Siclio cū cōiugibus & liberis i mauritania capti: dissensioeq; i exercitu orta absente Cæsare iterū dicti sunt: hæc Marcus siue op pius: q; alio loco dicat africanum iussu Cæsaris occisum: quia postquā ab eo in hispania dimissus eēt re bellasset. L. Cæsar: is credo il le est q Arimino a Cæsare occu paro: quasi a pō. mādāta hēret ad Cæ. uenit. ut ipse in cōmentariis scriptū relia: eius pater legatus Cæsaris erat sub ciuiliū belli ini rium: oppius auctor est: hūc quo q; a Cæsare: cū uticā uenit ueniā impetrasse: sed nō multo post ite rum transfugam factum.

impetratā ueniā rebellauerunt: & Cæsaris libertis seruulq; eius ferro & igni crudelē in modū enectis: bestias quoq; ad munus populi cōparatas trucidauerāt. Deniq; tpe extre mo ēt qbus nodū ignouerāt cūctis in italia redire permisit: magistratulsq; & impia capeiēd & statuas. L. Sylla & Pō pei a plebe disiectas reposuit. Ac si post hac aut cogitarēt grauius aduersus se: aut dicerent inhibere maluit q; uindi care. Itaq; de detectas cōiuratōes: cōuētulsq; nocturnos nō ultra arguitq; ut edicto oñderet eē sibi notas: & acerbe loqn tibus satis hūit p cōditiōe denūciare ne pseuerarēt: Auliq; Cecinne criminossimo libro: & Pitolai carminibus male dictis: similis laceratā existimationē suā ciuili animo tulit.



De abusu dominationis & potestatis eiusdem.

Regrauant tñ cætera facta dictaq; eius: ut & abu sus dominatione & iure cesus estimef. Non enim

PHI. Libertis eius. s. cæsaris dictatoris. Enectus: pemptis: p prie necatus ferro: necus alia ui peremptus dī: auctor Prif. in. ix. picipiū ē pteriti passiuū. eneco: enecui: enectus. huius famæ: frigore: illuizē squalore enecti. ci. i tuscilana prima: enectus firi tā talus. oratius i epistolis bos est enectus arādo. Ad unum pplē

Necatus  
Nectus

Honoran-  
dus inimi-  
cus

Lactantius ait in vi. uenationes ferarumq; spectacula attributa esse Saturno & munera uocari. populus enim spectaculis talibus ueluti muneribus capitur: & ut ait Mar. Tullius in oratione pro murena: ludis oblectamur & dicimus Statuas Syllae repositas. Cice. dicere solebat Cæsarem in erigendis Pompeii statuis: suas se mare. Plutarchus in libello de commoditatibus inimicitiarum. honorandum inquit inimico censeo, cum iure gloriam promeruit: quod qui faciunt plus ipsi laudis consequuntur: simul fidem habent quotiens contra obestant: quasi non hominem odierint. sed actiones reprobent: unde cum Cæsar delectas Pompeii triumphales statuas reponi iussisset: dixit *Καὶ τὰς ἀνδραγαθίας οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τῷ γένει*. i. Pompeii statuas erigens o cæsare: tuas ipsius figis. Inhibere: uetare ne fierent. Vindicare: punire. Arguit: reprehendit refellit. Sibi notas: cognitās coniurationes & nocturna conciliabula. Pro condicione: palam. Auli cecinnæ. extant epistolæ huius Auli cecinnæ ad Ciceronem: & Ciceronis ad cecinnam ex quibus aperte patet. a. cecinnam exilio fuisse multatum propter librum aduersus Cæsarem scriptum. unde ipse ira ait adhuc stili poenas do: & post Paulo cur inquit itascitur Cæsar ei qui scripsit aliquid contra uoluntatem suam. Criminosissimum: reſerto multi iugum aduersus Cæsarem criminationum. Plutolai carminibus: hic dictus est. M. Votacilius Pittholus: cuius metio fit a Macrobio in ii. Saturnalium: Laceratam existimationem: infamatum dignitatem atq; profectam. Ciuii animo: *ῥοδὸν ἰκλῶσ*. Ouidi. exercet patrias pluriq; ciuili ter iras. Prægrauant: ualde grauunt. scribit Plato & reperit Plutarchus i demetrio. præclara ingenia sicuti uirtutes maximas ita uitia quoq; maxima producere solere: in cæsare autem uirtutes dubio procul amplissime fuerunt: non tamen sine mixtura uitiorum si modo uitia hæc appellanda sunt: appetitiones honorum immodicæ: cupiditas dominandi immoderata. Animus humano maior semper ingentia semper infinita concupiscens. Abusus dominatione: utimur cum homines abutimur cū iniuria: græci dicunt *ἀποχρησθῆαι* Philippus macedonum rex suadebat parandos esse amicos & bonos & malos *οἷον ἀπὸ χερσὶν αὐτοῦ* *ἀποχρησθῆαι*. i. alteris quidem uti. alteris autē abuti: dicimus a butor hanc rem & hac re cum accusatio & ablatio. Plautus in Bacchidibus. Nos aurum abusus. De usu & abusu secundum oratores & iurisconsultos suo loco mox dicetur.

M. AN. Seruis eius. Cæsaris. Eneides: peremptis. Ad munus populi: ad uenationis spectaculum. Cō paratas: a Cæsa. quæſitas. A plebe diſiectas: ut uerissimum sit satyricum illud: Turba tremēs sequitur fortunam ut semper & odit. Damnatos. Lucanus: Nulla fides unquam miseris elegit amicos: & rursus: Et co le sceleris miseris fuge. Reposuit: restituit. Cogitarentur: mouerentur ab aduersariis. Inhibere: comprimere. Vindicare: ulcisci. Conuentusq; nocturnos. noctu clandestine nouarum rerum causa coactos. Edicto: publica denunciatione. Criminosissimo criminationibus pleno. Laceratam: multis probis p scissam. Ciuii animo tam remissos: ac si priuatae personæ ciuis fuisset. Prægrauant: parodia breuissima apparetq; ex his quæ sequuntur malora fuisse in Cæsare uitia qua uirtutes: adeo ut merito ocellus credatur: nulla quidem uirtutis species tam blanda adhiberi potuit: ut Populus omnium gentium dominitor: quique regium nomen ab initio iſense oderat: sui ingenii oblitus: apertam regni affectionem diutius esset in aliquo laturus: prægrauant ergo. i. præponderant grauiora sunt. Abusus: male & ambitiose usus. Nimiris: immensos & supra modum exquisitos. Continuum consulatum. Appianus in x. annos nomen consulis Cæsarem recepisse est auctor.

PHIL. Continuum con. consularum: magistratus solebat esse annuus & annali lege prout docet Cicero in. iiii. de legibus: eundem magistratū nemo capere poterat nisi anni. x. interfuissent. cæsar uero per caletis legibus consul per de cennium continuum designatus fuit: ut scribit Appianus in. ii.

Perpetuam dictaturam: quæ dignitas solebat esse semestris. in cæsare facta est perpetua. Appianus dictaturam in omnem uitam electus est. Præfecturam morum: censuram intelligit: quam cicero ueterem magistratum pudoris & modestiæ nominat in oratione contra piſonem. Prænomen imperatoris. ad hoc alluſus se uidetur catullus scribens mordaciter in endecasyllabis: transcere iterū meis lambis immerentibus uicice Imperator. & cicero in paradoxis: laudetur uero hic imperator: aur etiam appellatur: aut hoc nomine dignus putetur: græci uocant *αὐτοπάτορ*. corrige mendosam dictionem apud uopiscū cū scribit firmū auctoritatem in edictis suis esse uocatam. Tu legito græce *αὐτοκράτορ* & accipe pro imperatorem: cicero in philippicis indicat hircū panſam & augustum esse imperatores appellandos docetq; imperatorem appellare solitū a senatu: si quis mille aut duo milia externorū hostiū occidisset. Appianus uero scribit non men imperatoris uendicari solere ab his prætoribus: q in maximis belli operibus uersati sūt cum laude. Nūc aut ingit sub quo decem milia in bello cecidissent hac appellatiōe dignos haberi audio. præterea du clares exercitū & præfecti copiarū militariū imperatores latine & significanter nūcupant qd satis declarant monumenta historiconū. Cognomen patris patriæ: Appianus: appellatus est pater patriæ quod

consulatum perpetuam dictaturam: perfecturamq; morum insup p nōmē impatoris: cognomen patris patriæ: statum inter reges suggestū in orchestra. sed & ampliora etiam hu mano saltigio decerni sibi passus est. sedem auream in curia & pro tribunali thensam. & ferculum circensū pompa tem-

cognomētum primus meruit Cicero. Statuam iter reges Plinius in. xxxiii. prodidit tarquinii regesq; Romanos sibi statuas posuisse: uñ & Romulū statuā in capitolio erat sine tunica: & in eodem loco statuæ uisæ bant subsequētū regū. Suggestū in orchestra: supra dictū est orchestra: locum fuisse in theatro in qua scenatorum sunt loca designata: in qua cæsar suggestum. i. pulpitū eminentius collocari sibi uoluit. Fastigio sublimitate. q. d. nō cōtētus humanis honoribus diuinis appetiuit: q. signat p. subleuatiōem. Et pro tribunali: sic distinguēdum ē ut intelligas sedē autem & ante tribunal cæsari fuisse decretā & in curia. illa particula pro: significat & ante & in: ut dictū ē est. Theniam & ferculum circēsi pompæ: thenia fuit sacra uehicula: q. a diuinitate dici putat. ut inq; Alconius. Seruius uero enarrans illud uirgilianū: hic currus fuit theniam significat aut q. deoq; simulachra portant. scribit āt cū aspiratōe: cū dictio deducta sit αὐτοῦ τοῦ εἰρη. i. a re diuina. de tensis ita loquitur cicero in ultima uerrina. omnes dii q. uehicularis thenia: solēne ce tus ludogētinis. & Luuius in. y. ab urbe cōdita: q. angustissima inge uessis est thenas ducēbus triphātib; ut ea uessitis: medio ediū ēburnis sellis sedere. Ferculū: fercula ut auctor est Acron sunt pulpita: in qbus deorum simulachra tollant: in quo significatu hic accipit: sicut apud Ciceronem sic scribēt in. i. de officiis. cauendum est ne tarditatis uisum ingressu mollioribus: ut similes pompæ: ferculis ēē uideamur. Ciceronem imitatus Ambrosius in eadem sententia inquit: sunt qui sensim ambulando imitantur histriōicos gestus & quasi quedam fercula pompæ. Augusti. in. ii. de ciui. dei. que sunt sacrelegia si illa erant sacra aut quæ inquinatio si illa lauatio & hæc fercula appellabantur. dicitur autem ferculum a ferendo: q. in pompa circēsi hoc est celebritate ludorum circēsiū huius simulachra deoq; ferunt. inde & fercula da pes uocamus ab eo q. immensam inferant ferculorum quoq; supius meminimus. de circēsi pōpa ita scribit Oul. Aurea pompa uenit linguis animisq; fauere. Tempus adest plausus aurea pompa uenit. cum aure thenia & fercula duceant in pompa ludorum: diuim se iunctimq; legendū est thenia a tribunali & cū inferioribus copulādū ut sit sensus: Cæsari decretā fuisse theniam & ferculū circēsi deo in pompa circēsi.

Thenia qd

Ferculum quid

M. AN. Perpetua dictatur: ut appareat diuinitus uocē illam & Sylla emissam in ordinem redactam: quum adolefcente quodā cōiūcio inceffere nec interim a quoq; cōiūciator corripere cōuersus ad eos: q. tunc p. xime steterant dixisse fertur: ut quicunq; post se dictaturam inuaderet: nūq; eam nisi cum morte deponeret. Prefectura morum: censura: periphrasis est. Præmomen impatoris: quo prænominis loco ē uisus: ut impator Cæsar. p. Cato in p. sationibus ipsis diceretur. Cognomen: tertio loco pater patræ nunciat. paretur: sed de huius appellationibus ne unū in locum oīa conferant oportuniore loco dicemus. Inter reges Romanos. i. regum statuas: quæ ut Plinius demonstrat in Capitolio fuere. Suggestū: locū editiore.

In orchestra: unde ornatiſſimus ciuitatis ordo spectabat. Fastigio: dignitate altitudine: ut sit sensus. Cæsar non solū immensis recepit honores: & qbus maiores homini haud decerni potuissent: sed alios etiam qui humanum excederet fastigium: atq; ob diuinos. In curia: uetus curia in carnis fuit: altera quam uisita fozz: immo in parte fori: Sylla. ut plinius scribit constituit. Clodiana crede cum eius rogo altera confla grauit Pedianus est auctor: Appianus: ut Plutarchus. Pro tribunali theniam sacrum: ut pediani uerba: uel uehiculum. Sunt enim thenia uehicula: qbus duog; simulachra thebant: accipit & p. ipsa ordinū & hostia: pompa thenia. Idem auctor in augustinus: quā forte ludis circēsiſ; educeret theniam. Sunt qui a diuinitate factū nomē existimant: alii q. ante ipsas thenias luca tendunt: quæ gaudent manu tenere: & tā gere qui eas deducūt. Ferculū in circēsi pompā. i. feretrorum: quod in pompa ferebatur. Luuius: Spolia da cis hostium cæsi suspēsa fabricato: ad id apte ferculo in Capitoliū ascendit. Sunt scio ego: q. utrobq; fere tunc libentius q. ferculū legant a qbus nō omnino abhorreo. Dionysius. Pompalia ex argento laborata fuisse ait: de quinq; simulachra humeris utroq; ea pompa deferri solita.

pla aras simulachra iuxta deos puluinā: flaminem lucos appellationē mensis e suo nomine: ac nōnullos honores ad libidinē cepit & dedit. Tertiū & quartum cōsulatū titulo tenus gessit cōtētus dictaturæ præte decreto cū cōsulatib; simul atq; utroq; anno binos cōsules substituit sibi in ter nos nouissimos menses: ita ut medio tempore comitia nulla habuerit præter tribunos: & ediliū plabris præfectosq; pro prætoribus cōstituerit: qui præſente se res urbanas ad ministrarent. Pridie autem calen. ianua. repentina cōsulis

PHI. Puluinā: puluinaria sūt Puluinā  
proprie lectuli qui auctore ser-  
uio sterni in templis cōsueuerūt  
numini dicant. abusiue Puluinā  
ria pro tēplis ponimus. inde apd  
Luuiū legitur ad omnia pulu-  
naria sacrificia fuisse: uidentur  
tem puluinaria accipi. p. illis pul-  
uinis in qbus simulachra deorū  
recubētia collocant: alii accipiūt  
pro illis lectis q. sternerant in tē-  
plo in honorem deorū. Vnde le-  
ctisternia nūcupant. sicut docet  
Aug. in. iii. de ciui. dei: quod idē  
lectisternia

Lectisternia

significat Liui. sic scribens. curatū lectisterniū & per tridniū habitū decemuiris sacrorū curantibus: & puluinaria in conspectu fuere Ioui & Iunoni: alterū neptuno & mīneruæ tertiū Marti & Veneri: quartū apoloni ac Dianæ: quintū uulcano ac ueset. vi. Mercurio ac ceteri. idem Liui. in. y. ab urbe prodidit lectisterniū primū romæ factū ad pestilentia. ppulandam: qñ tribus quāq; amplissimè apparari poterant stratis le

Flamen

Luperc

Iulius  
quintilis

Tenus

dis placuere deos immortales: priuatim quoque tunc id ſacrum celebratum eſt tota urbe parentibus iu-  
nuiſ promiſcuoque uſu rerum omnium in propatulo poſito: ad hoc puluinari dicatum diſ referendus ille  
ſatyrici poetæ uerſus: ſeda lupanariſ tulit ad puluinari odorem: nam ut olim dicit athanariuſ gothorum  
rex deus terrenuſ eſt imperator: in iouiſ epulo puluinari ſuſcipi non poterat niſi in capitolio: uidetur au-  
tem dici puluinari a pluma: qua ſarſitur. Flamen: ſinguli flamines nomina habent ab illo deo cui ſacra fa-  
ciunt: ut Martialis: uolcanaliſ: furialiſ. Cicero in ſecundo antonianarum tazat Antonium quod fuerit fla-  
men Iulii Caſar. Oice. uerba hæc ſunt: eſt ergo flamen: ut Iuliuſ Martiuſ Quirinoſ: ſic Duo Iulio mar-  
Anto. idem de eiufdem Caſarſ honoribus quos hic commemorat tranquilliſ uita aſt quem iſ maiorem  
honorem conſecutus fuerat: q̃ ut haberet puluinari: ſimulachrum: ſuſtigium: flaminem. Lupercos: luper-  
ci nudi lupercalia celebrabant in lupercali in honorem panos ſiebat autem lupercalia februario meſe:  
de quibus copioſiſſime a nobiſ & diligentiffime ſcriptum eſt in. iiii. propriiſ commentario. Vnde ſi quæ  
deſiderabuntur illic poterit mutuari. Cic. inſectatur. Mar. Antonium quod in lupercalibus: in quibus ſe-  
debat Caſar amiſiſſus toga purpurea in ſella aurea coronatuſ. ſe lupercum exhibuerit: & q̃ nuduſ  
ebriuſ inſectante populo. roma. concionatuſ ſit: capitiq̃ caſarſ diadema imponere cum omnium plangore  
tentauerit. Appellationem meſiſ: Marco Antonio legem ferente roeniſ Iuliuſ eſt appellatuſ: qui an-  
tea quintiliſ a numero uocabatur: quod hoc meſe Iuliuſ Caſar procreatuſ ſit: auctoreſ macrobiuſ & eu-  
ſebiuſ. Vtroq̃ anno. tertii ſcilicet & quarti conſulatuſ. Binoſ: perinde ac ipſe non eſſet conſul. ita enim  
tres conſuleſ fuiſſent: cum duo tantum eſſe debeant. Titulo tenuſ: ut conſul dici tantum uellet. citra cõ-  
ſulatuſ adminiſtrationem hæc particula tenuſ ſere ſemper cum ablatiuo conſiungitur. uerum tamen au-  
dioritaſ uſa helleniſmo interdum cum genitiuo connectit. Virgiliuſ. Et crum tenuſ aucto palearia  
pendent. Exiſtimat Seruiuſ tenuſ dici extremas partes arcuſ: unde traditum ſit ut hæcenus hucuiſq̃ ſi-  
gnificet: apud Plautum in bacchidibus: renuſ magiſ pro laqueo accipi uidetur q̃ pro arcu cum ait: rarduſ  
lumbicup petiſ: pendebit hodie ita pulchre intendi tenuſ. Cum conſularibuſ ſimili: ut eodem tempo-  
re & conſul eſſet & dictator. Conſulatuſ autem per decennium ut diximus conſiſtenteſ legibuſ fuerit  
caſari decreti. Comitia nulla: diximus ſupra comitia fuiſſe conſularia prætoria queſtoria tribunitia edi-  
litia & omnium deniq̃ magiſtratuum: quia ſuffragiſ popularibuſ crearentur. illæ enim comitatõeſ populi  
ad creandoſ magiſtratuſ dicebatur comitia quoque alia calata alia centuriata. Subſtituit: ſufficit ſubroga-  
uit. unde ſubſtituſ. pridie. calen. ianuarii. i. nouiſſimo die anni.

M. AN. Puluinari: tabulari in templiſ: in quo deorum ſimulachra ſtatuebantur. Flaminem: ſacerdo-  
tem: ut Ioui Marti & Vulcano. Lupercos: quales erant hi qui per urbem diſcurrabant: Dionyſiuſ: Plutar-  
chuſ: Liliuſ: & Laſtantiuſ de lupertiſ multa ſatiſ. Appellationem Iulii: qui antea quintiliſ eſt dictuſ: qd̃  
Quidiuſ & Macrobiuſ docent. Ad libidinem: ut libuit. Titulo tenuſ: ſolo titulo contentuſ: quid̃  
alioquin adminiſtratione abſtineret. Decrete: dictaturæ contentuſ: uidelicet dictatoria poteſtate: que  
longe maior erat conſulari. Vtroq̃ anno: tertii & quarti conſulatuſ. Subſtituit: ſuo loco ſubiecit: ob  
id credo ne comitiſ præſeſt. Medio tempore: eo bienniſ ſpacio. Nulla habuerit comitia: nulliſ præ-  
fuerit comitiſ: que habere alioquin coactuſ fuiſſet: niſi conſuleſ ſubſtituiſſet: ſed cur id Caſar potiſſimuſ  
declinaret: ex hiſ quæ poſtea dicentur declarabitur. Pro prætoribuſ: prætorum loco: quos utiq̃ non  
populi comitiſ: ſed ipſiuſ beneficio creatos obſequentioſ habere. Pridie Calendiſ Ianuariiſ: nouiſ-  
ſimo anni illiſ die.

PHI. Honorem: conſulatum

Petenti dedit: caniniuſ ſignifi-  
cat: qui a marco Tullio tali aſper-  
ſuſ eſt ioco. uigilantem habebi-  
rouſ conſulem caniniuſ: qui in  
conſulatu ſuo ſomniuſ non ui-  
dit. Idem dicere non deſtitit. cõ-  
ſulem habuimus tam Seuerum  
tamq̃ cenſorium: ut in eiſ con-  
ſulatu nemo pranderit: nemo ce-  
nauerit: nemo dormietit. Idem  
de eodem. hoc conſecutuſ eſt ca-  
niniuſ: ut quæretur quibuſ con-  
ſulibuſ conſul fuerit: extat in eũ  
dem locus ille Diaſytriciſ uota-  
ciliuſ pitholai. Ante flamines nũc  
conſuleſ dialeſ ſunt. nam cũ dia-  
ſiſ dicat & iouiſ aliſ & uniuſ diei  
ſintq̃ flamineſ dialeſ a ioue di-

more ceſſantem honorẽ i paucaſ horaſ petentiſ pedicte: adẽ  
licentia ſpreto præiæ more. magiſtratuſ i plureſ annuſ ordina-  
uit. X. prætoriuſ uiriſ cõſularia ornãmẽta tribuit ciuitate do-  
natoſ: & quodaẽ ſemibarbariſ Galloꝝ recepit in curia: præ-  
torea monetæ publiciſq̃ uectigaliſ peculiaſ ſeruſ p̃-  
poſuit. Triuſ legionuſ quas Alexandriæ reliquebat curam &  
imperiuſ Ruſioni Liberti ſui filio: ſuo exoleto deman-  
dauit.

Item de abuſu & arrogatõe eiufdem.



Ec mioris ſpotetia uoceſ p̃palã debeat. ut. T. Am-  
priuſ ſcribit: nihiſ ampliuſ Rẽp̃u. eẽ appellationẽ  
mõ ſine corpe ac ſpecie. Syllã neſeiſſe irãſ q̃ dicta-  
turã depoſuerit: debere hoſeſ conſideratiuſ iam loq̃ ſecum

Conſul  
dialeſ

eti: poteſt conſul quoque non in eleganter dialiſ muncupari a die: qui uno tantum die fuerit in magiſtratu

In plures annos: in quinqueniū. Appianus: i quo quinqueniū & urbani magistratus & auctoritatem ad publicum aut exercitum curā distribuitur. Cōsularia ornamenta: mos fuit antiquoꝝ ut bñmeritis signia tribueret magistratū unū scribit tacius decreta fuisse narsico q̄storia insignia a Claudio Cæsare: ab eodē insignia p̄turalē Crispio decreta fuerūt: ita nūc Cæsare scribit Trajallus tribuisse ornamenta & insignia illi q̄bus cōsules ornati solēt prius viris: hoc est his q̄ oli gesserāt p̄turalē. Cuius dōatos: factos ciues romanos. E semibarbaris: exuta ex pre barbarie: sic plius dicit ipse semipaganus. Recepit in curiā: fecit fructuosos. Mone-  
 taz: apud ueteres romanos constituti fuerunt triumuiꝝ monetales auri argenti auri flatores: sicuti tradit Pomponius iuriconsulturn. Peculiares seruos: peculiarem seruū appellamus: a peculio quod proprie ser-  
 uoꝝ est: unde ait labeo iuriconsulturn. pater familias peculū hīe nō pōt: quodamodū nec seruus bona a pe-  
 culio deducit: peculiari ac accepit p̄ re seruū. Inde scribit Vipianus hī speculare uicū legatum fuit id cōtine-  
 ri qd̄ serui habuerūt. In nūc autē nūc frequentissimo est ut peculiaris pro p̄prio siue speciali nec cū aliis cō-  
 muni accipitur: unde & peculiariter aduerbiū deriuat. & ita hic intelligimus peculiare seruos. Plinius spe-  
 ciatissimo insigne gallinaceis corpore cōsecratū: nec carnē id esse: nec cartilagīne: nec gallū iure dicerimus  
 uicq̄ peculiare. Nec mirādū uideri debet Cæsare p̄posuisse ueluti decumanos. i. p̄cipes publicanoꝝ ueluti  
 galibus seruos: cū plerq̄ principes fuerint seruos: ac libertos seruos: qui erant domini ciuium: Exoleti  
 suo. Exoleti dicunt patiti & cōcubini gradioneꝝ adolefcere. Lascere defuerūt. Scribit Plinius hōles  
 crescere ad annos usq̄ re septenos in longitudinem: tū deide i plenitudine alias exoletū dicimus aboli-  
 tū & qd̄ iam euauit. Lilius ait agendū exoletū iā uetustate odio. Quintilianus exoletos feruatos aucto-  
 res. Impotētiā: i potentia dicūt immodica potentia. Cato apud hīuū sic ait. uicā domi libertas. nostra i.  
 potētia muliebri: unde tyrānus impotētissimus dicūt a Quintiliano decemuiꝝ quoꝝ p̄cipatus erat imo-  
 deratus. Lilius ipotētes domini nūcupat. & a seneca ipotentia fortēz ascribit. h. nec. n. p̄cula. n. inter-  
 dū auct & intēdit significatiōē. Tam prius: ad huc extat Cicerōis epistolā: quē tuba ciuiliū belli appel-  
 labant hīq̄ acerbiss ferebant ueniā illi dari a cæsare. Sine corpore ac specie: Cetero in epistolis ad atticū  
 conuenit nullū esse colōre: nullū succo: nullā formā relicta rei pub. romanæ. ut ipsa quidem appellatione  
 & nōse diceret respub. sed re uera foret nulla Cæsare ad nutum cūcta moderatē. in hac sīlam est illud lu-  
 can. oia Cæsar erat: priuata curia uocis testis adest. Dictaturā deposuerūt: sylla potius reꝝ post debella-  
 tū Manianū fūctiōē dictator factus cū fiseibus. xliiii. p̄cessit i publicū. dictaturā autē q̄ magistratibus ē  
 i mēstris ad annos eēt ac. x. sibi defumpsit: eiꝝ p̄ senatuscōsultū osūm reꝝ potestas tributa ē. hic tñ post.  
 inumerabiles p̄emptos atq̄ p̄cēptos: post urbē cedibus exhaustā dictaturā sp̄te deposuit. adeoꝝ cōfide-  
 bat fute foeliciter ut priuatus in medio foro uersaret dicens se paratū esse rōmē reddere reꝝ gestage. ob  
 hoc Cæsar dicebat sylla nē fuisse: itas: quod dignitatē osūm dignitatū maximā sp̄te deposuisset: quo uer-  
 bo demonstrare uolebat sylla id facere minime debuisset: & in eo rudē fuisse ac impitū: cum aliq̄n cōfiet  
 lucū sīlam fuisse & latinis & graecis lris eruditissimū: librosq̄ reꝝ gestage cōposuisse: quoꝝ testimonium  
 citat gellius in prio noctū atticæ. & ut auctor est Plutarchus biduo anteq̄ moterē finē p̄posuit. xlii. cō-  
 mētiarioꝝ phalaris quadam epistola ait periculofius ēē depōere p̄cipatū q̄ occupare & paulo infra. non  
 modū uq̄t hoīum nemo: sed ne deoꝝ qdē potētissimus hāc tyrānidem mihi deponendā p̄sueret: Ce-  
 lebrata uox ē usurpata a Dionysio tyrāno: qua pedibus tractū nō sīdēntem equo relinquare tyrannidē  
 dixit debere posterioribus t̄pibus Dioclitianū & Herculeū deposuisse: ultroneos principum ferunt.

MAN. Honorem cōsularē dignitatē. Cessantē: uocantē. Perenti: Caninio Ruellio: in quē auctore  
 Macrobio: extat urbanissimus Ciceronis iocus a o r d e u p i r o d est Caninius: & rursus uigilantem habē-  
 mus cōsulem: qui in cōsulatu suo formū non uidit. Spleto patrio more: contra patrium morem. In  
 plures annos: quā annua alioquin esse omnium ferre magistratū potestas. Cōsularia ornamenta: q̄-  
 bus cōsularis dignitas instruit: aut certe qualibet uterent: qui cōsules fuissent. Cuius dōatos: quos ci-  
 ues fecerat. E semibarbaris Galloꝝ: & ad cōmertia & ad p̄rix sicut referunt pōtuit mius barbari habere  
 q̄ i cāphina gallia eēt: aut bracharū: q̄ in comata: q̄ lōge ē remotior. Moneta: ferēda: aut in sīcū redi  
 gedā: dispēdend. eꝝ. Publicis utēgia. exigēdis. i. Peculiares: suos & nō pub. alexādrizē ad regnī p̄sidium.  
 Imperiū: p̄fecturā cum imperio. Impotētiā: nimia potestatis. Appellationē. scūdū eos: qui Fabio  
 auctore appellationē esse uoluerūt eorum: quē sub uisum: aut tractum nō ueniūt: aut cui certe alterū de-  
 esset ut uirtus: uirtus: pietas. Sine corpore ac specie: ergo in formē umbrā: uanāq̄ imaginē. Syllam nesci  
 fē līte ras: si Syllam litterarū ignare fuisse accipias: oīno falsum est. Salustius. Sylla patris gēris nobilis fa-  
 milia iā p̄p̄e erit: ita maiore ignauia. litteris graecis atq̄ latinis iuste atq̄ doctissime eruditus: sed a consilio  
 illū sp̄ntē iudicauit. q. d. fecit Sylla qd̄ nō fecisset: nisi idē rudis eēt: & litterage exp̄: ut quū dictator eēt  
 in ordinē fē ultro redegent. Sūt q̄ latēte uerbo iē iocū existimēt: ut cæsar Sylla nescisse lras dixerit: q̄  
 dare nescientialludēs ad dicta-  
 toris nomē. sed q̄ de rōe nōs di-  
 xerūt aliter sunt interpretati.  
 PHI. Pro legibus hīe q̄ dicat: tūq̄  
 uolūtas sūq̄ atq̄ libido. p̄ legiba  
 hūda sūt: ut. n. tradit iustius arbi

Triumui  
monetales  
peculiares  
seruos  
peculiares  
ui nū

Exoleti

Sylla depo  
suir dicta-  
turam



Extispiciū  
Aruspicina

corde fuit  
in extis

Decreta

Subsellia

tria picipū p legibus erāt: & ut refert Vlpianus qd picipi placuit legibus hēt uigorē rex ut i fēdra scriptū ē: si dixerit: occidite occidūt: exterminatē extermināt: & ut ait Dionysius qd regi iustū ut id lex ē. Sic corde de exta: Romāi extispicio qd alio noīe aruspicia nūcupat iprimis ut bāt: extorūq; cognitōi opam dabāt: tū q i lecore i corde reliq; hostia; pibus certa signa regē futuraz cōspicerēt. Paulo ante itentū cēsarīs cō

De incivitate & indignatione eiusdem.



Erū picipū & lexpiabilē sibi iuidiā hīc maxīe mo-  
uit: adēutes se cū pluribus honorificētūsimisq; de-  
cretis uniuersos .P.C. sedēs p aede Veneris gēitri-  
cis excepit: qdā putāt retētū a Cornelio balbo: cū conaret  
assurgere: alii ne cōatū qdē oīno: sed ēt ammonētē. C. Tre-  
batiū uē assurgeret: mihi familiari uultu respexisse. Idq; fa-  
ctū eius tāto intolerabilius ē uisū: qd ipse triūphātī & subse-  
lia tribuitū pteruētī sibi unū e collegio Pōtiū Aqlā n̄ assur-  
gexisse adeo indignatus sit: ut pclamauerit. Repete ergo a  
me Aqlā rēpū. tribunos: & nec desisterit p continuos dies  
q cūq; nīsi sub exceptiōe pollicerit: si n̄ p Pontū Aqlam  
licuerit.



De eodem & regni affectione.

Dicit ad tam insignē despectū senatus cōtumeliā

to de magnis rebus certā ferre sūiam. unū decreta senatus. Sedēs p aede ueneris: scribit Plu. cēsarē nō p aede ueneris sed p rostris sedētē excepisse cōsules ac piores uniuersūq; senatū adēūtē: cū honores illi quōdā de crenis essent ampliores hūano fastigio: qbus cēsar nō assurgēs eo more rēditur picipē itimē cōditōis hoī-  
bus rēdere crederes. minūēdos magis ingt qd aplificādos honores eēq; res nō solū senatoribus sed & popu-  
lo magnū iussit dolorē. hīc iuidiā illa iexpialis hoc ē. Iplacabilis & odiū atrox cōstāt: & cēsarī Sedens: specimē ē iolētē i cēsarē & cōtēptiōis aduersus senatū. Pro aede: ante adē sicut supra declarāt. Qui dā retētū: cēsar excusaturus se qd senatoribus nō assurrexisset comitiali morbo correptū ēē se id horā de cere solebat: qdā cū assurgere uolētē a cor. Bal. retētū ēē tradiderūt dicētē: memēris ēē cēsarē. Minus fa-  
miliari uultu: tanq ostēderet sibi ingratū fuisse illā trebatū admōitionē. Est autē hīc ille trebatius ciceronis familiarissimus: & a cēsarē cōiter honorificēq; susceptus i gallia pp cōmēdaticias cice. epistolas. inter iuri cōsultos recēfēt i catalogo iuris cōsultoz. de quo illud ē. trebatius casellio pitor. casellius trebatio eloq; tior fuisse dī. Subsellia tribuitū: subseilia dicūt tribūoz. triū uiroz & huiuscemodi minoz iudiciū iudiē cia exercētū. q rō i sellis curulibz nec tribūalibz sed i subseiliis cōsidebāt. Cibi. cēsarī. E collegio. f. tribūoz: qd cōstabat ex decē. Repete a me: rē pu. hoc dixit cēsar cōtumeliōse i pōtū aqlā tribunū indi-  
gnabūdus: qd sibi nō assurrexisset: tāq rēpū. restituere i pristinū statū moliret: q. nō assurgit picipi qd fieri solet honoris cāis ut picipē o disse & picipatū detestari. Despectū: neglecti habitū despiciatū. Cōtu-  
meliā. quē a cōtēptu dicta est ut uulpianus & seneca tradunt.

M. AN. Pro legibus: qbus aut tuto iri pē obuiā: Aruspice spurriat: ut Valerio placet: quo quū cor i extis si appulset: cēsarē mōitū fuisse atitid signū ad uitā & cōsiliū priere. q duo corde cōtinēfēt Plu. bis cor extis defuisse: ait qūtrūq; an sine illo uiscere hostia uiueret: qd plu. eūire posse negat: ut sine corde aial uiuat ul-  
lū. Appianus nō cor: sed extoz caput hostiē defuisse pāitū ait memorie. capitolius cor & caput hostiē de fuisse ait i pdigitiq; priacis fteritū pōessere. Futura diceret lēctio: i Hūpān: nō Romē ab eo id dictū cō-  
tēden: ubi sile ostē tū ei i pōpēi filios dimicaturū cōstāt oblatū. Rōē uero monētē aruspice appianus rēdis fē ait necesse ē: eūciā qd eūire necesse ē. Inexpitabile: q ne expiari qdē purgari ue possēt. Inuidiā: odiū. M. Laudatūq; meā phrebo i iuidiā Lucius iuidiā factura dies. Veneris gēi. Appia. & plu. i rostris sedētē cē. uētū senatū nō assurrexisse gēitrici Veneri tēplū pharsālica acie a cēsarē uotū Appianus scribit dci ē Ve-  
nus hericia: intrag. n. appellatē tēplū illi Rōē fuit. Sedes: cū assurgere debuisset. A cor. Bal. quē plutar. di-  
xisse ait. Nō tē cē cēz memēris. Mihi fa. u. turbido & irag. plū. Sub Sellia triag. tribuitū dunt nō uacu-  
nā erāt & subseilia iudiciū. qd pēdiū docet. Prætereūtū: curru pteruēcto. E collegio: nūcro tribūoz: cū exteri collegē assurrexisset. Pōtū Aq. tri. pl. Repete et. a me rempu. totū iudicē datū. q. d. ne tribunos quidem eris tāt: ut eam populo restitūam. Nec de: sed persequerit. Sub exceptione: ut illud exciperet. Despectū: neglectū.

multo arrogatius factū. Nam quum sacrificio latinarū reuertente eo inter modias ac nouas populī acclamationes: qdā e turba statuz eius coronam laureā cādidā fasciā praeligatā iposuisse: & tri-ple. Epidius Marulus Cetsiulque flauus coronæ fasciā detrahi: hominēq; ductū in uincula iussissent: dolens se uippter parū prospere motā regni mētiōē siue ut ferebat ereptā sibi gloriā recusandī tribunos graui-ter increpitos potestate priuauit: neq; ex eo isamā affecta-ri ēt Regi nominis discutere uoluit: q̄q; & plābi regem se salutāti Cæsare se esse nō Regem responderit: & lupcalibus pro rostris a consule Antonio admotum sapius capiti suo

PHIL. In sacrificio latinarū: la-  
tinæ feriez dictæ sūt a latinis po-  
pulis: quibus ex albo monte  
carnē petere ius fuit cum roma-  
nis. auctor Mar. Var. mos autē  
erat ut consul latinas indiceret  
iouisq; latiali solēne sacrum in men-  
te faceret. unde olim flaminus  
cōsul ne latinæ feriarum mora  
& cōsulumbus aliis impedimētis  
retineretur in urbe simulato iti-  
nere priuatus clam in prouinciā  
abiit. ea res auctore liuiō irā in-  
fectis senatoribus mouit. Cæsar  
utpote consul latinas indixerat

De latinis  
feriis pul-  
chra

& ex more celebrauerat in albo solēne sacrum ioui latiali. Latinæ feriez quadrigæ certabāt in capitolio. uictorūq; abstinentiū bibeat. Credo inq; plinius sanitate præmio dari honorifice arbitratis maioribus. Tē-  
plum aut ioui latiali in albo condidit Tarquinius superbus: instituitq; primus nundinās latinas: illic qd  
annis celebrari a populis latinis: q; fuerūt numero septē & quadraginta. q̄libet particeps sacrorū fert aliis  
agnas: alius lacus cacos. Immolato autē Tauro cōmuniter ab omnibus: quælibet ciuitas cōstitutam ac  
cipit portionem carnis principatum sacri latinarum romani obtinent. ut docet copiose & sciēter Diony-  
sius in iiii. unde legimus frequenter apud idoneos scriptores fieri multam mentionem de carne data lati-  
nis uel nō data super quo scripsi in annotamētis Plinianis. Candidam fasciam: ideo tribuni fasciā corōæ  
laureæ: quā qdam imposuerat statuz cæsarīs detrahi iusserunt: qā uidebatur significare regiam potestā-  
tem: quod nomen apud romanos erat inuidiosissimū. fasciā. n. candida nihil aliud est quā diadema: qd  
regū insignie primus inuenit liber pater. tradunt historici ad Alexandrū magnū olim diadema sibi dēp̄s-  
se causi uulneris alligadi: quo lisy machus in fronte fuerat uulneratus: quod auspiciū regalis maiestatis lisy-  
macho fuit. præterea auctor est amianus ab obrectatoribus obiectum quæ pompeio q; cupidus esset re-  
rum nouæ & regie maiestatis affectaret insignie: qā aliq̄diu crus alligatū fasciola cādidā habuit regēdi ul-  
ceris cā & ut refert Valerius: dicere solebat fauonius pompeio crus alligatū fasciā candidā habēti. nihil re-  
ferre quā in parte corporis sit diadema. hinc illa apud Senecam catholica moralisq; sententiā in undecimo  
epistolārum moralium. Fasciam solue multū mali sub illa latet: usurpā hac tempestate hic mos gestandi fasci-  
am candidam hoc est diadema a rege turcarum. Hominem. qui. statuz cæsarīs coronam cū diadema-  
te imposuerat. Huius historie sic meminit Appianus: imaginem fasciā quidam ex aulicorū nūero lau-  
ro tænia per alba inserta coronauit hūc tribū marylus cæteriq; carcere includere: similes & in hoc cæ-  
sari rem gratam facere: qui ad regni mentionem subrafi consueuerat. aliis circa portas aliquando gradiē-  
tem salutantibus ut regē q; populū ad uocem ingemisceret: per callide in hūc modū respondisse dixit se  
cæsarē esse non regem. quasi ad nomen eius aberrassent. cū marylus eos q; principū huiusce rei p̄stitis-  
sent subinde deprehendisset & a ministris in iudiciū deduci iussisset: Cæsar non ulterius ferendum ratus  
de maryllo in senatu grauius cōq̄stus est ueluti astute in eū insidias struente ob tyrānidis calūniā di-  
gnū morte esse censuit: uel saltem a magistratu & senatu submouendū. Potestate. s. tribūtia. Gloriā re-  
cusandā: tanq̄ ipsemet fuerit recusaturus suapte sponte regiam dignitatē: quod sibi gloriosum fuisset: nisi  
tribuni anticipassent præpropria punitione plectentes auctorem eius rei. Et lupercalibus die & festiuita-  
te lupercaliorū: quæ mense februario celebrantur: repetē quæ scripsimus non incuriose in. iiii. commenta-  
rio proprietū de lupereis & lupercalibus.

Candida  
fasciā  
diadema

M. AN. Sacrificio latinæ: latinæ ut Varro docet: feriez erāt: q; ut Liuius pluribus locis demonstrat cū  
aliquod graue p̄digiū r̄ciatū esset indici cōsueuere. Erant. n. Macrobio teste: non statē: sed conceptiue  
feriez. Nouas acclamationes: insuetas: nā quēadmodū est apud Appianū: circa portas: qdam ut regem cō-  
salutaturū q̄q; se Cæsarem nō regē esse respondisse dicat. Candida fasciā: qd regū erat insignie. Maro ue-  
rustatis penitissimus. Rex Anius: rex idem hominū phœbiq; sacerdos: Vitis & sacra redimirus tēpora lau-  
ro: q̄q; non eo inficias tam uitas q; laue sacerdotū phœbi insignie fuisse: quod papinius plane demonstrat.  
Ereptam sibi ab tribūis ipsis adēptā. Gloriam recusandā: ut ultro usus esset id reculare: qd illi officiū li-  
te mēsthua animaduersione præuertant: Appianus auctor est: ut in curia quæstū calūniā sibi a tribūis  
ea ratione q̄stam. Potestate: tribūtia: sed facile potuit qā dīclator: plutarchus auctor est Murullū: siue  
ut est apud Appianū: aryllū. solū potestate priuatū. Lupercalibus: q; sacra ad qnū decimū calen. Martias  
celebrabant: ut Ouidius docet in fastis: sacroq; irritus: seruio: Plutarcho: Liuiō: Dionysio auctoribus notū  
or est q; plura de eo dici oporteat. Antonio. M. Antonio: qui tum consul erat: & ex lupercis unus. Sapi-  
us: ita ut quotiens capiti diadema admoueret: populī fauor suppresseret: quū uero a Cæsare esset repul-  
sum: plausus & læticia sequeretur.

PHIL. Diadema repule rit: Cuius in .i. philippica huiusce rei sic meminit. sedebat in rostris collega tuus amicus toga purpurea in sella aurea condecoratus ascēdis: accedis ad sellā. ita eras hupcus: ut te esse cōsulem meminisse deberes. Diadema ostēdis: Gemitus toro foro. ut diadema ipsebas: cū plā gore populi: ille cū plausu reuicibat: Ioui optimo maximo: lupi ter optius maximus a priscis dictus: & qd ante optimus. i. bñficiētissimus q maximus: quā ut eleganter refert. M. tullius: maius est certe q gratius prodesse oibus q opes magnas hñe. Ilion: tradit Serabo Iuliu Cēsare ilicēs liber

tate & immūitate dōasse ob memoriam pgeitoge. Nā romāi auctore gñis Eneā putāt & iulia gēs Iuliu ascaniū auctore noīs sui nūcupat. fuit aut ilion duplex nouū & uetus. Alexādriā: aegypti ciuitate iclitrissimā ab Alexādri magno condita solertia architecti Dinocratis: de cuius nobilitate & opulētis certatim scribūt luculētī cōdirores: & nos superius qdā nō igrata lectori cādidō futura retulimus qd scitu dignū ē nullo pene die Alexādriā scōlētēs solē serēnū nō uidēt: amianus marcellinus Alexādriā appellat uerticē omniū ciuitatū. Quindecimuirū li. dñatius li. i. diuinage institutionē tradit libris sibyllinis nefas fuisse inspicī ab ullo nisi a quindecimuiris qui auctore gellio ad eos libros qñ ad oraculū adēūt: cū dii immortales publice cōlēdi sūt. M. Varro. de. xv. uiris scriptū in libris rege diuinage ad cēsare pōtifice maximum. de. xv. uiris sibyllinis intellexit Papinius illo hēdeca syllabo. Solēni praece quindecim uirorū. Et Aufonius in gryppo ternarij numeri sic ait. quos terq noxē seruāt cultura uirore. Iulius in. x. ab urbe nō. xv. uiros sed. x. uiros fuisse interptes sibyllinorū: carminū. pēdit. Idē alibi inq. ob cetera pēdigia libros adire. x. uiri iussū sūt. Idē i. uii. ostēdit a primordio fuisse tātūmodo duos uiros antistites sibyllae librorū. Libris fatalibus: idē sibyllinis: i. qbus fata romāi populi cōtinebāt. Iulius. xxii. ab urbe cōdita. Decemuirū libros sibyllinos adire iuberēt: q ipse fatalibus libris retulerūt patribus ab eodē frequēter fatales libri memorant. qñēt aufonius fatales carmina appellat uetus sibyllinage. Cēsare rex appellaret: dixit brunus cognomēto albinus senatus suffragia ēē pēptat: Cēsare creatē regē cūctage. puinciage pter italiā: & ut i. oibus locis excepta italia diadema gestaret. Appianus de hac re ita inq. sermo ex sibyllinis monitis uulgatur: ē nō ante parthos romāis parituros: quā rex ad eorū bellū mitteret: q ex cā nōnulli i mediū affert auli: ut dictatore prius sic nūc iperatore Cēsare esse uocandū & quocunq. alio noīe reges appellat: omnesq. nationes romāis subditos nullū aliū appellare regē.

Destinata negocia. i. de Cēsare necidō. Maturādi: festinandi pperādi. alias maturare significat neq. nimis cito neq. nimis sero. facere: unde mature fit qd tēpestiuitur fit. nā quatinū duo anteq. ad parthos rex pfecturus esset a cōiuratis occisus ē. Assertores. uindices libertatis. martialis q loquitur curios assertoresq. camillos asserere enim uindicare est in libertatē & in seruitutem. plautus in cūrgulione. i. quifq. hanc libe rali causa manu assereret. de assertore seruitutis dictum est alibi.

M. AN. Percrebuit iualuit uulgata ē. Migraturū urbis: nō āplius repetēda cōsilio. Vel illi: uñ roma nū gēs oriūdi. Opibus: potētia: appatu. Delectibus: militū cōscriptōibus. Proxio senatu q pxiē hñdus erat. Quideci nū: ex his unū q sibyllios libros pcurabāt. Fatalibus sibyllinis qbus rōana fata cōtinebāt. Parthos: i. quos Cēsare mortuos dicebāt. Quae cā sñie a cōta dicēda. Destinata ne. de caede ipsa inferēda: Ne assentiri: assensum: pstatē cogēnt ut cēsare rex appellaret. Praesenti statu: pñenti rerū cōditione detractante: reuicēte: recuānte. Assertores: libertatis uindices liberatores.

PHIL. Peregrinus i. senatu: cēsare quosdā exterimos & ex semibarbaris gallos: recepat in curiā & senatus nūq. supra sis auserat unde exiit ille ciceronis iocus ad liberiū. recepistē te nisi anguste sederet. Bonū factū. qm. supi i curiā uenire ne sciuissent ut pote pegrini & rōanage recipiēt ignari minimeq. sciētēs locorū urbāge. Bracchas deposuerūt. senius ē. galli uestimēta gallicana ac barbarica exuerūt. & uestimēta senatorū induerūt. sunt. n. brachae uestes in tonse ac uarii coloris: ut auctor est diodorus in. vi. a quibus brachata gallica nūcupata: Cornelius tacitus li. xiii. sic ait ornatū cecinnae municipia & colonie in superbū trahebant: qd uerficolori sagulo bracchas barbarū tegmē indutus togatos. alloqueret. brachis ufos esse scythas docet ovidius scribens pellibus & laxis arcent mala frigora bracchis. & pomponius mela brachia ei sunt inq. totū corpus armathae: & nisi qua uident ē ora uestiti. hieronymus aut in epistola ad sibiolū de ueste sacer dotali & Ambrosius in. i. de officiis bracchas appellant forminalia: qbus pudibunda uelant:

X. uiri  
sibylliniFatalis  
libri

Maturare

Bracchae q

te peregrinis in senatū allecētis libellus propolitus ē. Bonū factū ne q̄s senatori nouo curiā monstrare ueliet: illa uulgo caneantur. Gallos Caesar in triūphum ducit. Idem in curia Galli brachias deposuerunt: clauū sumpserunt. Quinto Maxio suffecto trimestriū cōsule theatrū introeūte. Quū licitor aduerti ex more iussisset ab uniuersis conchamātū esse: nō esse cōsulē ē post remotos Caeliū & Marciū tribuos: repta sunt proximi comitiis cōsularia suffragia cōsules eos declarantiū. Subscribere qdā. L. Bruti statuerat. utinā uiueres. Itē ipsius Caesaris statuerat Brutus q̄a res exeret cōsul primus factus est: hic q̄a cōsules eieci Rex postremo factus ē. Cōspiratū ē in eū a sexaginta amplius. C. Cassio. M. q̄ & Decimo Bruto principibus cōspiratiōis: qui primū cūctatiūru ne illū in cāpo p comitia tribus ad suffragia uocantē partibus diuisis & ponte deicerent

sicuti uulgariter appellari solent graeci: ut: πριος αν uocit̄ q̄uis oratus p̄sella accepit p̄ oratu fœmineo: sicut & iellia accēpiē ubi scriptū est. I die illa auseret d̄is discriminālia & pericellidat & murellos & distictoria: utpi c̄roō kai toō ite adōi & crux q̄i circa crura dicant. Latit clauū: uestis est senatoria: unde lenator elegāter laticlauius appellat: tridica laticlaui in modum gausape texti cepit plinii tribus: q̄ latiore clauo tullū hostiliū e regibus primū usum prodidit. Suffecto: suffecti dicūt (substituti) locū demortuoe: i locum demortui cōsoris nō sufficit: ut referre Lulius hoc ē nō substitui sufficere. n. ut inq̄t scruis significat suministrare: & substituere.

Quidam  
Laticlauius  
us

Animaduerti: ex more. mos erat ut introeūte cōsulē licitor admoneret populares ut aduertēter cedere rēq̄ aduerti cōsulū: & assurgētes in planū exiperēt: sicuti cū res diuina fiebat: p̄o fēgri uoce pcedēs clamabat. hoc age. aios. f. sacrificio adhiberi iubēs atq̄ aduertēte diuinū cultū alia aiuerere significat p̄nire. Ideo aduertiōdes. Nō ē cōsulē. S. Quitū maximū: tanq̄ legitimus nō foret cōsul nec suffragiis popularibus ex more Recordariū creatus: sed a Caesare subrogatus: i tris mēses. Cōsules eos declarantiū: tāquā celeritū & marulū digni eēt cōsulari ueriq̄ libertatis assertores: q̄ fusciam hōc est diadema corōnue detrauerāt. Vtinam uiueres: optabatur ut iteq̄ reuissiceret ille brutus: q̄ tangitior fuit exterminator libertatis uindex primusq̄ i romana re. pu. cōsul: cuius statū p̄scti romāi in capitolio fixerūt mediam inter statuas regū collocatam: ensens strictū exercenem auctor Plutarchus in bruto. tribunali quoq̄. M. brutiū itē temporis erat prator: in scriptū fuit. bruti domus: neq̄ uere ē brutus. talia animū iuuenis magis ac magis instāntiāru ad instandū prociui bruti uestigia. Cōsul primus: primi cōsules eieci regibus creati sunt comitiis centuriati a praefecto urbis lucius iunius brutus: & lucius tarquinius collatinus. Rex postremus: q̄i significare uellent Caesarem fuisse nouissimū apud Romanos Regem q̄ cōsules eiecerit libertatemq̄ oppresserat. Cōspiratū a sexaginta: Appianus in secūda nomina complurūq̄ ex coniuratis receniet. Cassio & bruto in principibus: insurrexere i Caesarem duo potissimū uiri. M. Brutus cepio cognomine bruti illius q̄ a sylla interfectus fuit filius: & C. Cassius: q̄ trimes in potestate Caesaris dederat circa hesle pontū. hi pompeii partes olim secuti mox ab ipso Caesare suscepti & in honore habiti fuerūt. Decimus etiam brutus albinus cui celticā prouinciā de erat Caesar. hi tamen patrie libertatem rebus omnibus antepōnētes rē pu. assere de sinuauerant Caesare sublati. In campo. S. marcio. E ponte deicerent: De ponte sublicio & de pontibus q̄ erant accommodati suffragatoribus abūde scriptum in libro annotationū. ubi hūc quoq̄ locū inuenies explicatum.

Princeps cōiurationis

M. AN. Peregrinis: ad gallos allofit de q̄bo supra. Mōtore uelint: q̄n utpote peregrini ei nescirēt atq̄ id totū i Caesaris iundū q̄ id genus hominū i curiā allexisset. Brachias: gallicū habitū: ut & brachata gallica q̄ auctore plinio cadē ē & narbonēsis. Latū clauū: senatoriū igr̄ne. Aduerti: obseruari credo officii: ut uenientē illū tota cauea plura exciperet: aut certe tanq̄ potestati sume assurgere: qd̄ officii grā assurgere in theatrū: illd̄ obēdit qd̄ claudio q̄ princeps fuit. iuueni adhuc in theatrū uenienti p̄p̄us assurgere cōsules: de plausu & fauore abest mar. carmē: q̄q̄ sonāt plēo uocēq̄ inuēnsq̄ theatrū. Quū populos subiti Caesar ora uidet. Post re celeritū & marulū: aut sublata tūbūtia prae cōsules i urbe eē nō oportere ielligas: aut Caesaris acta populū sublati tūbūis rata nō habinū. L. Brutū: q̄ tangitior urbe expulit. Vt nā uiueres: quasi diceret uel te uno libertatis assertore nō tā ocioso Caesar regnaret. C. Cassio: quē tradit in hellepōto ad occasionē cōpulerat. m. Bruto eius bruti filio q̄ Pompei armis ad mutinā uel ut alii tradunt circa perdi ripas est oppressus. Decimo Bruto: quē inter scūdus haeredes Caesar pominauit. In cipo: marcio. E ponte: per quem tribus in cāpum ad suffragia mittebantur.

PHI. Excepit de ponte. S. delectū. In uia sacra: uia sacra in urbe roma appellat. qd̄ in ea sedes iētū sit inter Romalū & taciū ubi aut Caesar habitabat in domo publica sicut ante dictū ē. In aditu theatri: strosi theatri pōpēiani ubi lubi tūc agebant: & senatus in pria curia conuocabat solitus accedere ad hōmō spectacula. Auctore appianus. In pōpēi curiā: pōpēius iter alia ornāmēta antea theat̄ suū edificauerat ut nā i ipsius erat imago. i q̄ Caesar cōsollus est: ita uolētibus fati ut in curia potissimū pompeiana ce-

Curia pōpēi

ref. q. Pöpelum euerterat : tps & loci idus martias & curia Pompeii. Lege iulia: lata Sab ipo iulio Cæfare de colonis i capua co lonia deducēdis. Ad extruēdas in agris. lq. unicum p. triuū. rōs assignari solebāt deductis co lonis. Sepulchra deicerēt: con tra leges q. pōipiūt: ne sepulchro uiolēt. cū religiofa sint. uñ. a dō datus de sepulchro uiolator: hæc aut sepulchra q. diruerūt coloni ut ex lapidibus illis uillas edifi carēt: ne credas fuisse i urbe: sed i agris ex ritu piscope. Nā ut do cet C. lex in. xii. tabulis uetat in urbe sepeliri. uerba legis hæc sūt in urbe ne sepelito ne ue uirto. plato quoq. in. xii. de legibus sepulchra fieri pōipit in agro infe cūdo & iunli ne uiuentibus noce at ritulus ē ap. iuriscōsulor de se pulchro uiolato: quo pœna sta tuūt i eos q. i ciuitate sepulchrū faciūt ubi nouo uocabulo ossua

Ne sepul-  
chra uolē-  
tur  
Lex uetat i  
urbe sepeli  
re  
Ossuaria  
Capuz  
conditor

atq. exceptū trucidarent: in sacra uia uel in aditu theatri adorirentur: postq. senatus idibus martiis in Pompeii curia edictus est facile tempus & locum prætulērunt.

De prodigiis pcedentibus mortem eius.

**S**Ed Cæsari futura cædes euidentibus prodigiis denūciata ē: Paucos añ mēses quū in colōia capuadedu cti lege iulia coloni ad extruēdas uillas sepulchra uetustissima deiicerēt: idq. eo studiosius facerēt qd aliquā tū uasculorū opis antiq. scrutātes reperiebāt: tabula ænea i monumētō in quo dicebāt Capys cōditōr capuz æ sepulcus luēta est cōscripta litteris uerbilq. græcis hac sentētia. Q. ñ ossa Capys detecta essent fore. ut iulo prognatus more cō sanguineorū necaret: magniq. mox italiæ cladibus uindica ret. Quā rē ne quis fabulosā aut cōmētiā putet: auctor est Cornelius Balbus familiarissimus Cæsaris. Proximis diebus: equorum greges: quos in traiciendo rubicone flu mine cōsecrarat: ac uagos sine custode dimiserat cōperit p. tinacissime pabulo abstinere: ubertimq. flere: & imolantē

Capys cōditōr capuz: capoz qdam a capy troiano conditor appellatam ferunt: qbus astipulatur Virgilius illo uersu: & capys hinc nomen campanæ ducit urbi: & si lius i. xi. pūcorum: cui nomina liquit a ioue ducta capis magno cognatus iulio liurus in quarto sentit ca puam ab duce sumitū capy: uel quod p. propius uero exstima tam capelstri agro appellatam. olim uultra num dicebatur. capys autem a pede introitus curuato dictus est: quem nostri falconem uocant. Ut iulo prognatus: hoc relatū est ad Cæsarem q oriūdu erat a iulo troiano æneæ filio. Manu cōsanguineorū. Cæsar dicit non solū manu ciuiū sed etiam cōsanguineorū fuisse interemptus propter Marc. brutum qui ipsius filius exstimabatur. Commenticiam: ficticiam. Cladibus uindiceretur: propter augustum q uel tus est iuli Cæsaris mortem ardentē & atrociter. Italiæ: bella ciuilia quæ sequeuta sunt obitu Cæsaris: uastare italiam & cedibus decolorauere. de quibus in augusto. Proximus paulante q interficere tur.

In traiciendo rubicone: consecrat. Cæsar transiturus rubiconem equos opposuit qui acciperent imperi aquarū: ut ita pedites fractis undarū uiribus infra turo transirent. hos equos tanq. uictorizæ sollicitatiz auctores cōsecrasse significat: ut tanq. sacri forent inuiolabiles. tyrū habuisse equos sacros testis est herodo tus. De hac re ita ingit Lucanus primus in obliquū sonipes opponit amnē: excepturus aquas. Vbertim abundanter. catullus. ubertim thalami quas intra limina fundunt.

M. AN. Exceptū: infra pontem casusq. debilitatū: hoc erat qua pp cæsar titope populi comitia declina bat: ne in tanto ciuitatis cōuentu aliqua in se uis oriret. An in sacra uia: ubi cæsar publicas ædes incolē bat: uel in aditu theatri: nā per eos dies in pompeiano theatro ludi celebrabant: ut Appianus tradidit. In Pompeii curiam: quæ ut idē auctor scribit: prima erat theatro. Tps & loci: & ad curia: & ad senatū q mar tiis idibus habēdus erat referret. Lege iulia: quā ipse prio consulatu tulerat: quaq. campani agrū uiginti milibus ciuiū extra sortem diuiserat. Capys: cōditōr capuz: Dionysius scribit fuisse q crederet capuam conditam ab Romulo æneæ filio: atq. a nomine proauis sui capis: q fuit anchise pater ab eo appellatam. Strabo q caput esset circūiecturam urbū sic dictam arbitrat: qd de augurio: de quæ situs: & capy condito re cæteri tradiderint: quia satis uulgo nota sunt: cōsulto prætereo. Ab iulo prognatus: iulia stirpe natus.

Manu cōsanguineorū: si manu legas cōsanguineos pro necessariis accipias oportet: nam arcta necessitu dine Cæsari uin dī erant pleriq. eorū: qui in eum cōiurarūt uel romanorū manu: qui ciuidem erāt sū guinis: si more legas ut pleraq. exemplaria habent eū ferro periturū stelligas: qualem exitus pleriq. iuliz gētis fuerāt adepi. cōstat. n. q. quū in ea familia. C. p. nomē habuere iam ab eo qui cinnanis temporibus pe rierat. ferro peritū esse uox aliquin fausta & in nuptialibus sacris ut fabius & Plutarchus scribūt a malo ribus usurpata. Italiæ cladibus: qles bellis ciuilibus postea citro ultroq. illatz sunt: & acceptæ: ut ad mu tinam: & in philippis: & seuissima illa triū uirali. Antonis lepidi: & Augusti p. scrip. p. Proximis diebus qui proxime eius mortem præcessere. Pabulo abstinere: ad id prodigiū. Ver. bucolico carmine alludens uilla nec amen: ingit. Libauit quadripes nec graminis attigit herbā. Cōsecrat: marti credo sacros ēē uo uit: nulliq. ob id uiolabiles. Vbertim: large abunde.



Aruspex Spuria monuit: ut caueret p̄iculum: qđ nō ultra martias idus p̄feret. Prīdie aut easdē idō aūē Regaliolū cū laureo ramulo pōpēiāz curiā se iſerētē uolucres uariū gñis ex p̄ximo nemore p̄secutae ibidē diſcerpſerunt. Ea uero nocte cui illuxit dies cādis: & ipſe ſibi uiſus ē p̄getē iterdū ſupra nubes uolitare: & Calphurnia uxor imāgiata ē collabi faſtigiū domus: maritūq; in gremio ſuo cōſoditae: ac ſubito collabi fores ſponte patuerūt. Ob hāc ſimul & ob infirmā uallitudinē diū cūctatus an ſe cōrineret: & q̄ apud ſenatū p̄poſuerat agere diſſerit: tādē Decimo Bruto adhortante ne frequētes ac iā dudū opprēctes deſtineret: q̄nta fere hora p̄greſſus eſt: libellūq; inſidiarū indicē ab obuiō quodā porrectū libellis cāteris quos ſiniſtra manu tenebat: quali mox lecturus commiſcuit. Deinde pluribus hoſtiis cāſis quum litare non poſſet introiit curiam ſp̄reta religione:

PHI. Flere: itidē uirgilius ſcribit equū illachrimaſſe obitū patris: uerſus uirgi. ex. xi. encidos poſt bellator equus poſitis inſignibus ethoniſ lachrymās guttulq; hūctat gradibus ora. Plinius de eqs. luget dños lachrimaſq; i terdū deſiderio ſūdunt. cāterae ut nihil omittā qđ eqdē legem reſert acurius it̄p̄res legū: cāſare triduo anteq̄ moreret iueſ ſe aſturonē ſui ſcītē: qđ fuit in ditiū ſuturā mortis dñi. uñ hoc accepit accurius ipſe uidet: ſatis: tñ congruū eſt huic negotio. Idus martias: ſcribit Ph. in duo de uigeſimo cāſare ānotaſſe idō martias ſibi ſerales ſcorpīōis occaſu. Regaliolū. regaliolus qđ rex autū noīe regis uocāt dī rex autum

Egſcētes

rex autum

ſcriptus ab aliis auius. portēdit obitū Iulio cāſari p̄inde ac regi. ramus & ipſe laurus portēt fecit cāſari: cū ſit laurus ianitrix cāſarē pōſitiūq; & triūphis dicata. exiſtimo hāc eſt aūē: qđ ſcribit Ph. i. x. appellari regē autū i italia: pp qđ diſſidia & bella ſūt iter eā & aqlā. Alio noīe trochilus dī. qđ exiſtimant regaliolū eē galgulū: qđ auiſ grāce dī ieteros a colore ſanctis ietericū morbu: cuius meminit plini. i. xxx. Dies cādis. idus martiae. Collabi faſtigiū: ſonū hoc ſignificabat qđ cāſar collabereſ & cōcideret: qđ nō ſolū erat faſtigiū & culmē domus: ſed tonus romāi ipſi apex & ſultura. Collabi: corrūere decidere iſerūt liuius & plutarchus calphurnia ſonāſſe faſellū euerſi atq; collabi: qđ erat an domū cāſarē ſenatus cōſulto ex edificatū.

Trochilus ieteros

Fores patuerūt: nō ſolū fores ſed & fenēſtras cāſariāi cubiculi pateſcitas eē hiſtorici p̄diderūt. Decio bruto adhortatē: decimus brutus cognomēto albius cui cāſar plimū tribuebat ueritus ne ſi eā cāſar diē omitteret res ipſa uulgarē. cāſarē caſtigare coepit: qđ ſenatoribus obloq̄ndi cām p̄beret qđ frequētes cōue nerāt ad eū regē declarādū: & ſic p̄uaſit cāſari ut ſonio uxoris & uaticiniis neglectis iret i ſenatū. Opientes ſenatores: expeſtātes cāſaris i curiā aduētū. Deſtineret: deſciſſeret q̄m p̄ cōtēptū. Progreſſus ē. nō p̄dubius ſed lectica i ſenatū delatus ē. Ab obuiō quodā porrecto. Archemidoge ſignat grāce eloquētie doctorē: qđ p̄pius accēdes cāſari libellū i quo iditiū cōſcribat iſidiāz porrexit dicēs. hūc cāſar cōſeſt ſolus p̄ lege i. co. n. magna & qđ tuā iſterſit cōſcripta ſūt. ſed cū cāſar legere nō potuit p̄hibitus a multitudine collo quutoz. qđ nō ab arthēdoro ſed ab alio quodā traditū hūc libellū aſſerūt. Libellis cāteris: libellos in hoc loco iſtelligē illos quos uulgus i doctū uulgariter ſupplicatiōes appellat: quos Mar. eleganter ſupplices libellos noīat iſto hēdecasyllabo. idē ſupplicibus uocat libellis: tales. n. p̄cipibus dari ſolent ad negocia explicāda a ſubditis. i. qbus petitiōes cōtinēſ. extat apud hiſtoricos i ſolēs ſc̄m demetrii q̄ τοιοῦτον κτην i. expugnator urbiū ē noīatus. cōſuetibus. n. multis petitiōēq; ſuppliciter ſcriptas ad eū ſerentibus primū liberaliter eas oīs accipit i chlamideq; repoſuit. p̄fectus deide cū frequēti hoīum copia qđ i genti deſiderio nūā ſuis petitiōibus expeſtabat. ubi ad pōrē axi flumīs poēit: ap̄is chlamydē eos oīs libellos ſpectāntū cū dīs piecit i fluuiū. quo qđ ſcō grauit̄ offeſi ſūt macedonū aī. Litare nō poſſet: litare qđ ſit docet macrobius ſic ſc̄ribēs in terrio ſaturnaliū. litare ſignificat ſcō ſacrificio placare numē. itaq; oēs qđ ſacrificat. pauci uero litat iſde exit illud: nō ſc̄uq; māu uelima cāſa litat. plautus in penulo: tū me iuppiter faciat ut ſemp ſacrificō: nec unq̄ litē. mos fuit principibus ſenatū iſgrediētibz ab iſgreſſu ſtatī ſacrificare. quē morē cū uſurparet cāſar: nec tñ litare poſſet iſgreſſus ē ſenatū dicitans illud celebratū. necēſe eſt qđ necēſe eſt euerē cāſari. ad dit. L. Florus qđ centū uicimis p̄ litare nō potuit.

Libelli ſupplices

Litare Necēſe eſt

M. AN. Eaſdē idus Martias. xiii. eius mēſis die. Regaliolū: puā oīno aūē: ſed ad regiū nomē a cā. u. hemēt̄ affectuā illuſtice: q̄z auiſ qđ trochilos alioq; dī: rex autū. ut plī. ſcribit uocat: & ob id p̄petuū i li cū aqla diſcordiā tanq̄ nobiliſſima uolucres: id agere ferat. Pōpēiāz curiā qđ poſtridie illius diei cāſar a cōiuratis ē oppoſus. Diſcerpſerūt: lacerauerūt. Cui illuſit: ſucceſſit. Viſus p̄getē: imāgiatus ē. Calphurnia uxor: qđ pōpēia repudiata duxit uxorē: calpo numae filio calphurniū genus eē plutarchus tradidit: ſu it hae. L. p̄ſiōis filia: quā falſo Appiāus a clodio tradidit i opto bonae deae adulteratā. Imaginata: nocturna imāgie ſe uidere rata. Faſtigiū domus: eminētīſſimā aediū partē. Collabi corrūere: Liuius & Plutarchus eū ſecutus: faſellū ante domū cāſaris inſtar tumuli ſenatus cōſulto conſtructum fuiſſe ait: id cū calphurnia ſe demolitū uidere: ſit p̄getē ſibi uſa. Ob hāc: quāz ſibi & uxorī p̄ noē ē uſa fuerat. Diu cūctatus: deliberādo cōmoratus. Decio Bruto: cognomēto albio cāſaris familiarīſſimo: utpote quem cāſar iſter ſecūdos hāretes noīarat. Frequētes plurimos. Opientes: expeſtātes. Quita hora: ad alium diē.

Libellū mīdīae: p quē de cōiuratōe certior fiebat: Plutar. ab arthemidoro gni d iō: grāce eloquētz pro  
fessore eū Cēsari reddidit: tradidit: atqz idē dē ut legeret ab eo admōit. Cōpissēz eū sēpius id facere  
fēz interpellāz multitudinē destitisse. Appianus ait arthēdionū cucurrisse i curiā ut ei qd de cōiuratōe  
cōpiz nunciaret: fēz eius paratam cēdemqz eo venire potuisset. Litare deos, extis placare.

PHIL. Spurinā irridēs de spurina aruspice mētio fit a.M. Tui liō quadā ad papyrium petū epi stola his uerbis. spurinae qdē cū ei rē demōstrassem & uitam tuā supiorē expouisse magnū piculū summe reipū demōstrā-

Spurināq; irridens:& ut falsum arguens:quod sine ulla no-  
xa idus martiē adessent:quāq; is uenisse quidem eas diceret  
sed non prateriisse.

De cæde ac morte Cæsaris.

bat. Noxa: dāno pōna: detrimēto: alias accipit p. culpa de noxa & noxia scripsimus i notis fructi nō indiligit. Sed non pteritiss. Plutarchus: die cum Cæsar in senatum iret uatē salutari fecitq; cauilas Martie q; dem idius aduenerit: cui ille sūma uoce: uenere utiq; sed nōdū pterire rōdit. Specie officii: offm ab efficiendo dictū est ab eo qd queritur qd efficere in eo conueniat p cōditōe pōna: est. n. actio cū rōne specie ergo officii circūterit cōspirati Cæsarē in sella sedēte tūq; honorē Cæsari exhibiturū. Cimber Tullus: de hoc scribit se neca in. xii. epistolog. ad Luciliū. De illa Cui Cæsaris cæde de tē credidū est tullo cimbro q; cassio cassius tota uita aqua bibit: Tullus Cimber nimis erat in uino & fordibus in hanc rem locutus est ipse: ego inq; quēq; ferram qui uinū ferre nō possum metel



lus hic a Plutarcho nuncupatur. Quasi aliqd rogaturus : fratris sui redditum qui tunc exulabat supplex precabatur. Renuēti : ēzari abnuēti qd petebat. Gestu motu corporis : qui interdum loco sermonis ē. Ista uis est : similis ē illa snia plautina uis hęc qdem est qd trahi & trudi simul.



Siſtētē cōſpirātī ſpecie officiū circūſtētē. ilicoq;  
Cimber Tullus q; primas ptes ſuſceperat qſi aliq;  
rogaturus p prius acceſſit. renuentiq; & geſtum in  
ſiſtētē ab utroq; numero togam apprehēdit.  
lamentem iſta quidē uis eſt alter Caſſium aduerſus  
paulū infra iugulū. Caeſar Caſſij brachiū abreptū

Toga apphēdit: Cæsaris hoc erat signū aggrēdiēdi Cæsare. Plutarchus: qđ grauiter ferēte Cæsare: Metellus cōprehēnsa utraq; manu toga deduxit ex collo: id enim aggrēdiēdi signū erat: toga autē dāi signū solebat in aggrēsiōib; Lulius. Cum toga signū dederō: tū undiq; turbā inuadite. Alter casca: mendōsī codicē hñt Cassius tu lege casca. inter coniuratos duos fuisse Seruilius. Casca Ciccero testat̃ in antonians: quos charitate reipub. excitatos ēē referat ad dominatū dñius depellēdū. casca iuxta collū enī Cæsare pectus uulnere tū minime letali. tū Cæsar apprehensio illius gladio inelamasse fert Sclerata casca qđ agis: ille autē fratre græco sermōe inuocans dixit ἀδελφεὸς τοῦτον, hoc est frater fer auxiliū. Paulū in fra iugulū Vni hoī sunt iugulū ut ait Plinius n. in. xi. duo sunt dextrū & finistrū. Apuleius p iugulū finistrū capulo tenus gladium totum et demergit. Cor. Cel. in. viii. a dextro iugulo si id faciū ēt ad alā finistrā a finistro ad dextrā: & qđ locus ille maxime letalis ēt & penetrabilis: inde iugulato & iugulare deducunt. Apud oratores in agēdis causis detrita hæc sunt: pedē cōferre: & iugulū petere & sanguinē mittere: ut docet Quintilianus in. viii. nā tūc in cā iugulū petit orator: qđ ē potētissimū id inuadit ac pmit aduersariū ualidissime: usq; illū qđ iugulare argumēns pūct ac uibratis telis cōfissēs pugna lā dectoria. Plinius i epistolis uenba reguli hæc refert. ego iugulū statū uideo: hūc pmo: pmit sane qđ elegit sed i elegēdo frequēter erat. R. d. di possē fieri: ut genu cēt & tibia aut talus ubi iugulū putaret: at ego inq; q iugulū. ppicere nō possū oīa percontō. Cassi brachium: non cassi legendum sed caute: ad supradictum cascam referendū.

M. AN. Spurinā arupitē: de spurina & nos supra: & Plinius plurimus locis. Noxa: poena detrimenti calamitate. Ouidius: Noctē nocet potae fine noxa lucet bibunt: significat & ita noxā pōnē: ut dixi mō culpa. Ver. unus obnoxia: qd ferulus noxā p. noxa accipit: qdā inueniri dubitatur. Sed Plautus in noxa es: quia noxia, i. quia culpa. Sed nō p̄teritūle. q. moneret posse eo quoq; die periclitari: a phoc caueri oportuīle. Specie officii: p̄r speciem honoris. Cimber tullus: Plutarchus Metellum cimbrum. Appianus Attilum appellat. Quasi aliquid rogaturus: de fratrī exulantis reditu aucturus. Remuēti: Cēsari. Gellum: ut gereret uel si gellus ad oculog: nutū leu manuū mrtum id nō inepte referre possit. Togam apprehendit: Cēsaris togam: quod & Appiano placet: nam ex plutarchi uerbis parum intelligi potest.

Officiant

Dictū nulli  
cimbrī.

juguli

**Iugulum**  
**petere**



[illegible]

familia in pedia altera matrimonio locata fuit. Nepotes: fuit cum Augustus qui notior est: acce: filius accia luliae: quae fuit dictatoris Caesar soror. C. Octavius: qui postea Augustus est appellatus. Ex do: drante: ex tribus bonorum partibus in partes assis ueteres haereditatem diuidere conseruerunt: Iuena. Vnciolam proculius habet: sed gillo deuonem: habet igitur dodrans nouem assis partes dictusque est ut Prisciano placet: quod ex asse adempto quadrante uno: hoc est tribus uncis dodrans constituitur. Qu. pedum: hic cum Augustus ut appianus ait postea consul fuit: lege pedia inquit Caesaris interfectores absentes damnati sunt. Plinius. Q. pedius nepos quinti pedii consularis triumphalisq: uiri a Caesare dictatore coheredis Augusto dati. Quadrante: ex quarta bonorum parte. Reliquos: quibus aliqua testamento legauit. In ima cera: sic Cicero in Verre Extrema cera inquit hoc est ultima tabula ultima parte tabulae: ut pedianus interpretatur. In familiam nomenque: in iuliam gentem nomenque Caesaris: atque ita factum ut ad necronem usque per adoptionem sit gens iulia propagata.

percussor: in turcoris filiis si quis sibi nascere: nominant. D. Brutus etiam in secūdis hereditibus: populo hortos circa tyberim publice & uirum trecentos sextertios legauit.

De funere rogo & pōpa exequiarū eius ac luctu publico.

**I** Vnere idictō rogo exstructus ē ī martio cāpo iuxta iuliaz tumultū & p rostris aurata aedes ad simulacrum templi Veneris genitricis collocata: itraq: lectus eburneus auro: ac purpura stratus: & ad caput tropheū cum ueste in qua fuerat occisus: praeferētibz muneribus: quia suffecturus dies non uidebat: praeceptū ē ut omīso ordine quibus quisquis uellet iſcribis urbis portaret ī cāpum. Inter ludos cantata sunt quādā ad miseratiōem & in uidiā cādis eius a commodata ex pacuianorum iudicio.

nō adissent: utrimq: nascirēt. Publice: hic distinguendū est ut itelligas hortos trāstiberinos publice legatos fuisse ī uniuerso po. ro. uirum uero hoc est in singulos uiros & p singula ut dici solet capita legatos trecentos sextertios. Auctor est Plutarchus legatos fuisse a caesare utriusq: dragmas 180000. ut ait Plutarchus. I. se. p. uiginti quinq: quā pecuniā cū interceptisset antonius: tūc augustus caesar bona paterna uēdidit: & sic caesaris legata pſoluit. apud appianū p. lxxv. drachmis legitur octoginta quinq: corrigenda est dictio ut cū Plutarcho cōueniat. Quod latini aduerbialiter utrimq: debent. i. p singulos uiros: hoc graeci κτάρωαρο. Iuxta iuliaz tumultū: in cāpo martio iulia caesaris filia Pōpei coniūx quae ex pto obierat sepulta honoris cā. In dictō funere. denūciatis exegit: sic idictū bellū dē. aliquādo indictū significat nō dictū. Gellius. nescio qd aliud idictū inſcribūq: dicit. Aurata edes: si legimus edes significat edicula siue sacellū factum ad simulachrū. i. effigie similitudinēq: edis: quae ueneri genitrici dicat a erat: & ita illā particulā ac corriges reforma bisq: in ad: ut sit ad simulachrū. i. ad similitudinē & inſtar. alioq: textura uerboz inueniſta ē. qdā codices habēt. aurata sedes. prior ſinia magis placet & quadrat alii ad simulachrū exponūt p iuxta & apud. & tunc ita distingues ut itelligas rogū exstructū fuisse in cāpo martio & lectū p rostris. ut. n. deſſe haec dictio: qd ſeqntia declarāt: mor cōſueg. sedes aurata collocata ad simulachrū. i. ppe ſtatuū ueneris genitricis. Diſſinatio uaria gignit p ſenſus uarios. corpus caesaris ut ait appianus deportatū est in forū: & ab ingenti turba cū uociferatione & pōpa collocatū p rostris. Trophēū cū ueste: lignū fabrefactū in formā trophēi ſubſtituens uestem. qualia trophēa deoz: fixa de gigantibus a glaudiano poetice deſcribunt. Praeferētibz muneribus: moris fuit ut a funera nobiliū celebrāda in rogū cōſicerent munera multifaria a dilectoribz: qualia Virg. celebrat in funere palantis. ſenſus eſt imperatū fuiſſe: ut hi qui munera ferebant omiſſo ordine illo legitimo pompe funebres irent in campū marciū: quocūq: itinere uellent ut ita dies ſufficeret funeri pera gēdo: & alioq: non ſufficeret pp innumerā multitudinē. Inter ludos funebres: ex more romano ludi ſu neris cā fiebat. Litus uenē qdrageſimo ab urbe cōdita reſert ſtruictū geminū ludos funebres p triduo ſe ciſſe. Iunius brutus munus gladiatoz: in honorē defuncti patris primus edidit. Ex pacuianorū iudicio: legendū est pacuianū armorū iudiciū. nāq: pacuianus brūdusinus tragoediāq: ſcriptor inclitus inter ceteras tragoedias illam quocq: cōdidit: cui tulus ē armorū iudiciū: cuius argumētum erat diſcreptio armorum achillis iter ulyſſe & aiacem. citatur reſtimoniū pacuiani ex armorū iudicio ab eruditis ſcriptoribz: actius quocq: ſcripſit tragoediam hoc titulo. & nonius marcellus allegat actium & pacuianum in armorū iudicio nunc tranquillū ait ex eadem tragoediam cantatum eſſe hoc carmen. mē ſeruāſſe. tanq: ex perſona Caesaris diceretur: nō deuiſſe ſe ſeruare illos uidelicet pompeianos: a quibus paulo poſt fuit ipſe interceptus.

Secundi  
haeredes q

Indictum

Armorum  
iudicium



M. AN. Percussoribusque q̄ cecidit in curia percussere. Secundus haeres: Modestinus. L. titius ingit haeres meus esto: Si haeres nō erit: siue haeres erit: & ita pulchre decesserit tūc. C. leius mihi haeres esto q̄bus uerbis apparet i testamēto diciā secūdi haeres: q̄ uidelicet primis substituit: Appianus cōsuetudo igit r̄ano r̄ū i testamētis loca primis haeredibus secūdos addere: ut si primi haereditatē nō adissent nāscerent̄ uli mī. Hortos: loca arboribus cōstita: amoenitatis cā parata. Publice: pplo possidēdos. Viri: singlis ciuibus. Trecentos festerios: quosq̄ singli q̄rtā denarii p̄tē. i. dipōdiū & semissim hēbāt. Rogus: strues lignorū. Iuliae: ipsius caesaris filiae: q̄ in cipo tumulata est. Aurata zedes: simulachrū & dis auro illitū. Ebume us: ex ebore factus. Auro ac purpura: purpura auro itexta. i. artalliaq̄ uestis specie. Trophaei: uestis in trophaei modū suspēsa: spolia stipitibus i fixa: ut Varro i himacro scripsit: trophaei appellā: sed de trophaeis plura alibi. In campū martiū ubi rogos fuerat extructus. Inter ludos: funebres. i. Inuidi: percussorū odiū. Ex pacuianog: iudicio: eorū scilicet qui pecuianae lectionis periti essent: in eaq̄ possimū exercitati: sed magis placet ut ex pacuii armorū iudicio legas: ut sit fabulae nomen: armorū iudiciū: quā le illud aiacis & ulixis fuit: qui de armis achillis sub graecorū iudicio certarunt: nam & apud Sophoclem obliq̄ aiā quaeritur: quod quā maxime strenuus in hostes fuisset ingratos experiretur graecos.

PHI. Menipro me ne accipitur & extrinsecus sub intelligendum est uerbū deuit ul' aliquid tale est apofiopefis. i. reticentia: q̄ figura familiaris est indignanti-bus. scribit Appianus Mar. Antonium in orōne funebri haec uerba protulisse. cū de percussoribus eius q̄reret: q̄ cū fuissent partiū pōpeianarū ad magistratus timē & p̄fecturas fuerant a Caesare subleuati. Et ex electa accit: accitius & ipse tragicodiae scriptor illustris fuit: cui plus uirium tribuitur q̄

pacuiū ut iquit Quinthianus hic teste Eusebio chronographo patribus libertinis natus fundū hūit iuxta p̄sū: q̄ dictus ē artianus. apud gellii. i. xii. noctiū articaq̄ lūculentū caput ē sup pacuiū & accit colloq̄ familiaris q̄do. Saccus pacuiū tragicodiā suā cui nomē artius ē desideratū legit. celebratū ē illd accitū ex astanacte. Nihil credo auguriū q̄ aures uerbis diuicit aliās: suas ut auro locupledēt domos. electra nomē ē tragicodiae scriptae ab actio ita notata ab electra soror horestris: quā apud graecos scripsit sophocles: q̄ olī hūstrio ille polus egit laritis ueris & spirātibz idutus electre hitu lugubri. Per preconē pronūciauit p̄nūciare p̄conē ē q̄do p̄co recitat populo uerba legis ul' decreta: siue aliq̄ tale scriba subiciat uerba. nō. n. decoge erat ab ipso magistratu codicē recitari. unde olī Cornelius tribunus plebis exstimator ē imminuisse tribunitiū p̄tē: q̄a in tribunatu codicē p̄ rostris ipse recitauerat: q̄d nemo ante Cornelii fecisse exstimator referit tñ historici ipsum cōsulē Antonii sine p̄conis ministerio exorsum ēē Caesaris laudes: decretūq̄ senatus & iusiurādū recēfuisse miseratē & ardētē. Verba iusiurādū haec sūt. Nos Caesarē & caesaris corpus totis uiribus custodire pollicemur siq̄ infidiabz: extorē esse siq̄ opē nō attulerit. In hac autē laudatiōe funebri. M. Ant. ostēdauit explēuitq̄ uestē Caesaris undiq̄ ichibus laceratā & ipatoris sanguine madētē ex quo populus i trā furorēq̄ uehēmētē ē cōcitatus cōtra percussores. hic a Quiri. dictū ē. vi. po. rō. egit i furorē p̄tēra. C. Caesaris plātā i funere crūta: uestis. n. illā i sanguine madēs ita rep̄sentauit imaginē sceleris: ut nō occisus ēē Caesar sed nō maxie occidi uideret. q̄ itaq̄ fureret turba qdā imaginē Caesaris cecidit exultit electo: corpus. n. cerni nō poterat: i q̄ uisibz plagē tres & .xv. ipressae & patētes: quod caesar fuerat cōtructus. tūc uulgus intus hāc imaginē ut lugubre ex dolore cōcitaf locūq̄ cōbunt i quo Caesar fuerat interitus: & percussores lōge fugiētes insectant. Lectū p̄ rostris. S. funebre: in quo ut ait Fabius corpus ipositu erat: tale est illud uirgilianū pars ingenti subiete seretro triste ministeriū. ex hoc ego existimo supius legēdū ēē: rogos extructus ē i cipo marcio: & p̄ rostris lectus. nā de hoc lecto nūc loquit̄.

Honoribus functi: q̄ gesserat magistratus & ob id honoratores. Capitolini lous cella: cella pars templi ē lacration: & i cella igredi fas nō erat. Cicero. i. ii. philippica conq̄nq̄: q̄ i cella cōcordiae cū gladiis hoies colloccat ab Antio stent in i ipso cōsule salutares insae dicebant. refert gellius in vii. Scipionē africanum solitauisse priusq̄ diluculet uenire in capitolii ac tubere ap̄ri cellā iouis: atq̄ ibi solū diu. demorari q̄ cōsultantē de re. pu. cū loue: de hac nūc loquit̄: de q̄ L. iulius i. tertio. i. cella lous optimi maximi habitaret exul & seruoq̄ dux hac domus apud eūdē crebra mētio ē cellae lous pōitices negabāt unā cellā duobus dnis recte dedicari posse: unde i capitolio erat cella lunōis iūiūcta a lous cella. p̄tēra idē gellius memorat fauissae ē cellas quasdā & cisternas: quae i arca capitolina eēnt ubi reponi soleret signa & alia qdā religio-sa donariis consecrata de distributionē cellarū in rēplis scribit uictorius. i. iiii. In curia Pōpeii ubi fuerat interfectus Caesar. Caereis: i. decretis cāonicis Di. xxi. ceto feratū uocat̄ i strumētū: quo ceteris cōtinef.

Apofope-  
fis  
reticentia

Actus poe-  
ta  
Electra  
tragicodia

cella iouis

Fuisse quae

M.AN. Men: p me ne. Seruasse. Loportuit: Sic apud Ver. Me ne incepto desistere uictis: ad brutū & alios pōpāne factiōis pmet. quos bello uictos Cæsar haud pdere sustinuit: sed quosdā ut er brutū sollicitos post pharalici acie regnuūt. Ex electa accitex hoc maxime adducor: ut pacuui armorū potiusq; pa cuuanoꝝ legēdū eē existimē: ut utrūq; sit fabule nomē. Norū & credo. L. accii rīfū illud a Gellio mēoriae pōitū: cuius acerbitatē quā i atreo Tragœdia. M. Pacuuius subornasset: rīdit: quæ dura & acerba nascerē tur fieri pcedēte tpe mitia & dulcia: pari rōe hoīum ingenia quæ uiridiori ætate dura eēnt cū annis mīre scere: quæ ab initio uicta & mollia nō matura mox fieri: sed puria suntq; accilii legat: qd nullo mō placer.

Diuina & hūana: nō solū honores: q; hoībus decerni solēt: sed q; et diis. Iusturādū: cui p salute eius se populus astrinxerat. Per pauca a se uerba. Appianus: longissimā Antonii sup ea re concionem suis scriptis inseruit: atq; eā ipsam oībus affectibus plenam. Capitoliū iouis cella sacratissima capitolini tēpli pte: par tes ædium ad res necessarias reponendas: septæ cellæ a celando dictæ: hic cellam p ipso loco in quo simu sacrum iouis erat accipito: Gellius iubere solitum ait Scipionem Aphricanū cellam iouis aperiri atq; ibi solum diu demorari quasi de repub. cum ioue consultantem. In curia Pompei: ubi occisus fuerat. Cum sublellis tribunalia. i. tribunalia & sublellia hæc iudictum: illa prætoris & aliorum magistratuum: Plutar chus Cadauer inquit gradibus sublellis cancellis & trapezis concremarunt.

succederūt: cōfestimq; circūstātum turba uirgulta arida & cū sublellis tribūalia qeqd pterea ad donū aderat cōgressit deide tibiōnes & sœnici artifices uestē: quā ex instro trium phoꝝ ad pntē ulum induerāt detractā sibi atq; discissam in iecere flāmē ueteranoꝝ militū legionarii arma sua qbus ex culni funus celebrabāt. Matronæ et pleræq; ornāmēta sua q gerebāt: & liberorum bullas atq; ptextas. In sumo publico luctu exterarum gentium multitudine circulatim suo quæq; more lamentata est: præcipueq; iudæi: qui etiam noctibus continuis bustum frequentarunt.

De honoribus mortuo p plebem collatis:

**P**Lebs statim a fune ad domū Bruti & Cassii cū faci bus tetēdit atq; ægre repulsa obuiū sibi Heliū Cin nā p errorē noīst: qsi Cornelius eēt is quē grauiiter pridie cōclonatu de Cæsare reqrebat occidit: caputq; pxiū

mæ uestes scenicas: milites iniecisse flammæ rogali arma: matronas uero nestes filiorum: sunt aut bellæ ornāmēta pueroꝝ ingenuoꝝ: q; ut inq; Macrobius in .i. saturnalium in cor dis figuram formati ante pectus anneclabantur bullā insipientes ita demum se hoies eē cogitarēt cor de præstaret. & olim bulla quoq; gestamē fuit triūphātū: libertinorū uero filii loꝝ in collo pro bellæ decore gestabāt. ad qd referēdus est ille satyrici poetæ uersus: uel nodus tm̄ aut signū de paupere loro. Alconius de bulla sic scribit: bulla suspēdi in collo in fantibus ingenuis solet aurea libertinis scortea: qsi cōmuniens pectus puenle: elegāter scortea bulla dī ab alconio loꝝ illud libertinorū: qsi bulla coriacea: ptextas aut uestes eē & pueroꝝ & magistratum supius explicauimus. Circulatim per circulos. Suo quæq; more: qā qm̄ bet natio peculiare hēt mores ritusq; differētes in luctu celebrādo. lugētū aut mos est prioris habitus im mutatio. Bustū frequētārūt: putat Cice. li. ii. de legibus bustum appellari tūbā aut monamētū: penaq; si ut solomis lege cōstituta si q; bustū aut uiolasset aut deiecisset. Seruius uero in .xi. æneidos cōmētario existi mat bustum uocari qm̄ exultū iam est caduer: quod sensisse ut & maro: scribens semulustaq; seruāt busta. Liui. quoq; in .v. tradit locū fuisse nose busta gallica: ppterea q; illic aceruatis semulosis suoꝝ defunctorū ex pestilentia uellerāt galli. hic p sepulchro magis accipiedū ut quā p caduere exulto a busto bustuarii gladiatores dictiq; ante sepulchra in honore defuncti digladiant ut docet Ser. in .x. cōmētario. Cicero in ora tione cōtra Pisonē: si mihi cū illo bustuario gladiatore & tecū & cum colega tuo de certidū fuisset. bustua riæ quoq; mecha ab epigrammatario poeta dicūt. A funere: post celebratas exeqs: hæc. n. picula apud lu culētos scriptores usurpat. p post: ut a coitu a partu a tergo. funus auctore donato: proprie est pōpa exeqa rum dictū a funalibus: qm̄ noctu efferebant caduera: qm̄q; funus accipit pro caduere defuncti. Ad do mum bruti & Cassii: Plutarchus in hac sniam scribit hæc cōgestis succēsisq; circa cadauer ex foro gradib; sublellis ciuicillis: trapezis ipsum cōcremauerūt. Ardēbus inde sublati torribus ad percussorū domos: ut eas incendio uastaret pcrebāt alii p oēs urbis regiōes ut captos discerperent uiros cū magna indigna rōe cōmebāt: sed illi sese i loco tuto munierāt: brutus uero & cassius paucis post diebus urbe exēserūt.

PHL. Virgulta arida: ueluti flammæ fomites: & nutritiēta.

Cū sublellis tribunalia: sublellia minoꝝ sunt magistratuum: tri bunalia maiorum. Ad donum dederat: bōi codices hnt ad ma num: dī aut adesse ad manū id qd est in pmpri & parabile. Se neca ad manū est qd sit est. Plu nius in epistolis. statim oīa ac pe ne pariter: ad manū sensus recon diti. Senici artifices: histiones quos lgraci technitas dionysia cos. i. artifices liberi pīs appel lant. Ex instro triumphorum: ex apparatu triumphali: quo usi fuerant in actione ludorum triū phalium. Arma. S. iniecerūt flā mæ. Ornāmēta sua: repete uer bum supius iniecere flammæ ut sit sensus hūstiones iniecisse flam mæ & bullas prætextasq;

Ad manū

Bellæ quæ

Scortea  
bulla

Bustum q

Bustuarii  
gladiatores  
Bustuariæ  
moechæ  
A coitu  
A partu  
Funus

Thyrano-  
doni  
Error  
nominis  
cinnae

Cinna p errore nois: inter cōiuratos fuit qdam Corne. cinna id tpis pto: quo Cæsar fuit interfectus: hic Cæsa rem tyrannum uocitabat: & eius interfectores tyrannocidas i. tyrannicidas: quos tanq reipu. cōserua-  
tores honoribus afficiendos eē p̄dicabat cū plebs hunc occidere uoluisset nois errore decepta interemit  
alterum cinnam q̄ supiore nocte fonnitauerat se ad cenā a Cæsare inuitari: ac reludantē ab eo manu tra-  
hi: q̄ cum corpus Cæsarīs cremari audiūisset officii cā ad funus celebrādū p̄gressus est cōsētimq̄ cum per  
oēs diuulgatum eēt hunc esse cinnam fuit trucidatus magno cum impetu tanq̄ nūc eēt ille Cornelius cin-  
na p̄tor: q̄ acerbe i Cæsarem fuerat cōiionatus. fuit autē hic helius cina nō ignobilis poeta: ex cuius poema-  
tis hū duo uersiculi circūferunt: at nūc me genī nana p̄ salicta bigis rheda rapit. citata nanis.

M. AN. Scenici artifices: histiōnes q̄ senicam illi cum ludos edere: operam p̄stiter: Plutarchus in q̄-  
stionibus qd̄ est quod artifices senae deditos histiōnes uocāt. Ex triūphoꝝ infūto: uestibus cætero quē  
cultu quo in cæsarianis triumphis fuerāt uñ legiōari milites: q̄ eēt supra docuimus. Arma rogo subau-  
di iniecare. Bullas: & p̄textas: de bullā & p̄textā usū plura ex Macrobiū & Dionysii snia suo loco dice-  
mus. Circulatim: aut circa rogū cū lamētōse puices spaciāte multitudine: aut in suū quēq̄ circulū &  
orbē collectae: uno tpe quolibet patrio morē sunt lamētate. Bustum: bustum dixerē ueteres ubi in cine-  
rem & fauillam collabi rogus coepisset. Verg. Semius itaq̄ seruauit busta. Plebs: Antonii concione accen-  
sa.

Buri & Cassi: coniurationis principum. Agere: cum labore & sollicitudine in medium cōsulentium.  
Heliū: cinnam Plutarchus auctor est: nocte quē diem cædis p̄æcessit cinnam ipsū per quietem si-  
bi uisum a Cæsare ad cenā inuitari atq̄ inuitum ab eo abductum: atq̄ ob id statuisse eius funeri inter  
esse: sed quum in tumultum uulgi incidisset pro cinna p̄torē quum ipse tribunus esset qui pridie illius  
dici Cæsarīs memoriā pro concione p̄ficerat: factō impetu oculus est.

Colūna

PHI. Solidam colūna: hæc

est illa colūna: quē execrata a Cicerone nuncupat. Cuius euer-  
sor extitit dolobella. huius colū-  
næ meminit & laetārius i primo  
diuinaꝝ institutionū. Lapidis

Numidici  
marmor

numidici marmor numidicum  
inter generōū marmora annu-  
merat: qd̄ ex numidia aphrica  
regione Romam deportabatur.  
Marcus lepidus primus omniū  
limina ex marmore numidico i  
domo posuit: quod primum in-  
uecti numidici marmoris uesti-  
gium inuenisse se Plinius testat  
lib. xxxvi. a papinio libycus sylex  
appellat. Mart. numidicum mar-  
mor signat scribēs asra. quod no  
mas mittit. prisci pauimēta. peni-  
ca dixerunt: quæ ex marmore nu-  
midico erant strata. Parenti pa-  
triat: uerba sunt tituli & scriptio-  
nis Interposito p̄ Cæsarem iure-  
turando. mos fuit ueterum ut p̄  
geniū Cæsarīs peieraret: & ut p̄  
eū est iuriscōsultus: si quis per  
geniū principis peierasset poena  
afflictebatur. In quam sententiam

Libycus  
sylex

Distrahere  
quid

est illud terrillani ex apologetico citius apud uos per omnes deos q̄ per nnū geniū cæsarīs peierat. Di-  
strahere: sedare componere finire: realias distrahere significat uendere: quod uerbū frequens est apud iuriscō-  
sultos & apulcius ait in primo de asino aureo. casus recens erat & sciti saporis admodū commodus  
p̄cio distrahi. Quæ religiones monent: Cæsar alexandrum imitatus contemptor & ipse fuit religio-  
nis: nam & pronostica de obitu suo neglexit: & p̄dictionibus uatum minime addixit credulitatē. No  
uissimo senatūscōsulto: quo. S. omnia simul diuina ac humana Cæsari decreuerat. Ac iureiurādo. quo. S.  
cuncti cæsarīs salutem totis uiribus custodituros se iurauerant. Inspeciantium se: obseruantium atq̄ tu-  
tantium. tales a priscis latino uocabulo laterones dicebant quos plautus latrones appellat. hi a stipe quā  
mercedis noie accipiūt dirūtur & stipatores græci uocant somatophylachas quasi corpus custodes. Sa-  
bire semel. Cæsar adhortantibus amicis ut custodiam corporis hispanis cohortibus committeret: inq̄  
nil assidua custodia infelicius esse: & in perpetuo timore commorantibus. In hūc sensum est aliud a se-  
ne

Laterones  
Latrones  
Stipatores

eius hastæ circūtulit. Postea solidā colūna ppe. xx. pedū la-  
pidis numidici in foro statuit: scripsitq̄ parētī p̄riæ. Apud  
eandē lōgo tpe sacrificare: uota suscipere: cōtrouerfias q̄dam  
interposito p̄ Cæsare iureiurādo distrahere p̄seuerauit.

De suspitiōe quam suis Cæsar reliquit.

**S**uspitiōne Cæsar q̄busdā suorū reliq̄ neq̄ uoluisse  
se diutius uiuere: neq̄ curasse qd̄ ualitudie minus  
p̄spere uterē. iōq̄ & q̄ religiones monerēt atq̄ re-  
nūciaret amici neglexisse. Sūc q̄ purēt cōsūm eum nouissi-  
mo illo senatūscōsulto. ac iureiurādo ēc custodias hispāoꝝ  
cum gladiis. inspectācium se remouisse. alii ē diuerso opinā-  
tur inlidias undiq̄ imminentes fuisse semel cōsūm fatius  
eē q̄ cauere semp. Alii ferūt dicere solitū nō tā sua q̄. R. P.  
interesse: uti saluus esset: se iā pridē potētīæ gloriæq̄ abūde  
adeptum. Rēpu. si quid sibi eueniret: neq̄ quietam fore: &  
aliquanto deteriore conditiōe ciuilia bella subituram.

De genere illarū mortis optato per eum.

**L**lud plane iter oēs fere cōstitit talē ei mortē pene  
ex snia obigisse: nā & quōdā cū apud Xenophōtē  
legisset Cūrū ultia ualitudie mādasse qdā de fune



ca. platur. nemo ē tā timidus ut malit sp. pēdere q̄ semel cadere. p̄terea dion syracusanus cognitis amici calippi isidus dixit βαλεῖν τὴν αἰσίδα πρὸς τὸν δούλοιο αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ σφ. αὐτοῦ φ. α. τ. τὸ μὲν ἰδὲ est melius ēē mori q̄ uiuere nō solū hostes: sed etiā amicos cauēre. Satis potē tūc & gloriā: de Cicerōe dicitur declamator egregius celsius per quam eleganter: si ad desiderū populī respicias Cicero quando perierit parū uixisti ad res tuas gestas satis uixisti ad iniurias fortunæ & p̄sentem rei publicatū nimis diu uixisti. si ad memoriam operū tuorū semper uiuēturus es.

M. AN. Lapidis nūdici. M. Lepidus q̄ catuli collega fuit: primus omnīū romæ nūdico ē marmore: ut Plin. ait: usus. Vota suscipere: fē uotis obligare: Ver. & uotis tā assuefec. uocari. Distrahere: abrūpere. Religiones: aruspiciū respōsa & p̄digia: q̄ illi oblata fuerāt. Renūciare: amicos: q̄ in eū agitantē cōstita. Custodias hispanos: hispanos quos: circa se p̄sidii cā habuerat. Subire semel: semel uitæ piculū adire semel mortui occidere. Quā caute semp. in p̄petuo metu & sollicitudine ēē. Annus seneca: nemo ē ingt. tā timidus ut mali sp. pēdet q̄ semel cadet. Deterior cōditio: statū oīo deterior: q̄ sub se fuisse qd ita sane accidit talē mortē: subitā & sopiātā. Xēophōtē: socratis discipulū: Platōisq̄: ut Laerti. & Gelli. scribūt: amulū.

PHL. Cynū mandasse quēdā suo aspernamus tam lentum mortis genus subitam sibi celestemq̄ optauerat & pridie q̄ occideret in sermone nato sup. coenam apud. M. Lepidum: quīnam esset finis uitæ cōmōdissimus repentinum inopinatumq̄ p̄tulerat.

De ætate eius ac stella cometa: & loco ac die mortis eius.

**P**erit festo & quinquagesimo ætatis anno: atq̄ i deo rū nume: relatus ē: nō ore modo decernentium: sed & persuasione uulgī. Siquidē ludis quos p̄sco cōsecratos ei hæres Augustus edebat stella crinita p̄septē dies cōtinuos fuisse: exortis circa undecimam horā: creditumq̄ est animā esse Cæsaris in cælū recepti: & hac de cau. la simulacro eius in uertice additur stella. Curiam i qua occisus ē obstrui placuit: idusq̄ marcias parricidum nomina ri: a ne unq̄ eo die senatus ageretur.

De morte occisorum Cæsaris.

**P**ercussor: aut ferre neq̄ triēnio quīq̄ amplius sup. uixit: neq̄ sua morte defunctus ē: dānati oēs alius

tus est talem mortis lenitudinem. Subitū: Plinius summā uitæ foelicitatē esse refert mortē repentinam & subitariā: quā naturalem esse docet pluribus exemplis. apud Marcellinum Iulianū ip̄erator moriens ex uulnere sempiternum ait nūmen uenitor: q̄ nō lōga morboz asperitate decedo. Super coenam: Plutarchus. cum iterocandū ortus esset de morte sermo ἀποσάπιο τὸ σὸ φανατος. i. quæ nā morte optima foret: dixit ἀποσάπιο φανατος. i. inexpectata. In nume: deo: q̄. per apotheosim. quā latine dicūt deificatiōe: sed ut ait Cor. Tacitus. deū honor p̄cipi non ante habet q̄ agere iter homines deserit. Stella crinita: cometes in uno totius orbis colit in tēplo Romæ admodū inuētus: duo augustō q̄ apparuit ludis: quos faciebāt ueneris generis nō multo post obitū patris Cæsaris i collegio ab eo cōstituta uerba augustinū cæsaris id significatiō sunt hæc. his ip̄s ludoz meoz diebus sydis crinitū p. vii. dies: i. regiōe cœli sub septētrionibus est cōspēctū. id oriebāt circa. xi. horā diei: clarūq̄ & oibus terris cōspicuum fuit eo signo significari uulgas credidit cæsaris aīam iter deoz immortalū nūmia receptā: quo noīe id igne simulacro capitis eius qd mox i foro cōsecrauimus adiectū ē: hæc augustus q̄ tranquillus hic quoq̄ cōmemorat & maro in laudē cæsaris illud ut cecidisse. Ecce dionei p̄cessit cæsaris alitū Cometas graeci uocāt auctore Plinio q̄ crinitas stellas latini dicūt: philosophi rectiores stellas secūdas appellāt. sed de cœtis alibi plura.

Simulachro eius: statuae cæsaris. Cornū: p̄pēii. Obstrui: Claudi tanq̄ funestam: Appianus dixit cōstrū fuisse curiā furore populī. Parricidū: tanq̄ parēs p̄tze illo die fuisse iterfectus. nāq̄ & Valerius parricidā appellat cæsaris interfectores & mortē cæsaris parricidū. Neq̄ sua morte: cōsiderandū egdē puto q̄ rōne dixerit neminē ex percussoribus sua morte ēē defunctū: cū nullus ut ait seneca nūi sua morte moriat. hūc gladius necauit: illū laqus suspēdit sua utriusq̄ hæc mors ē. sed nihil dubiū qn tranquillū significare uoluit uiolēta morte percussore cæsaris occubuisse: tanq̄ sua hoīs morte illa: sit q̄ uiolēta nō est: nec aliā manu p̄uim i ferit: sed natura cōcedit citra uiolētiā extrīsecus allatā. illa uero morte quæ uiolēta contigit dē esse p̄ter naturā extrāq̄ farū: appellaturq̄ elegātī uocabulo graeco biathanata. De q̄ itellexit maro illo uer

Stellæ crinitæ  
Cometes  
Stellæ secūdæ

Sua mors

Biothana.  
ta

mors  
Biothana  
ti

suam quia nec fato merita nec morte peribat: sed misera ante diem: homines quoque uiolenta morte po-  
reantes biothanati dicti: quia dictione scaret Iulius firmicus. Quando Seruius grammaticus ait biothana-  
torum animas non recipi in originem suam: intelligit illorum qui uiolenta morte perimuntur. Lampridius  
scriptis praedictum fuisse heliogabalo ipsum biothanatum futurum hoc est: uiolenta morte erat mo-  
riturus: mars in aliquo carmine genitura faciet biothanatos: aut ipsos sibi inferret necem. Luna uero si ap-  
plicuerit se Saturno deficiens lumine faciet matres biothanatas interire: & ut ait Iulius firmicus in .iiii. ma-  
theos: si marti se applicuerit biothanata morte peribit: & uiolentae mortis decernit exitum. Bīai graeci  
uiolentiam uocant & βίαιαν mortem. unde biothanati uiri & biothanatae feminae & biothanata  
mors denominantur.

MLAN. Cyrum: scripsit ille & κῶνι αὐτῷ ῥα: puerilem institutionem siue disciplinam cyri: & eiusdem  
ascensum idem Xenophonem cyrum moriens quādam de aīe immortalitate apud ciceronē disserit. Apud  
M. lepidū: quum magister equitum erat: & caesaris amicissimus. Sup coena: in coena sunt qui tradant il-  
lū in quibusdam suscribendis occupatum: quum forte inter eos qui aderāt orta esset quaestio eo quod opē  
tissimum esset mortis genus ultro occurrisse: subitumque & inopinatum diuise. Ore modo: praedica-  
tione aut denunciatione aliqua solenni. Persuasione uulgi: sed ita uulgo persuasum est ut p se id crede-  
rent: Plinius ita inquit Augustus scripsit de quo cometae q ludog diebus apparuit loquens eo signo signi-  
ficatū uulgus crediderit: caesaris animā inter deog immortalium numina receptā. Quos primo consecra-  
tos Pli. ueneri genitrici sacros fuisse tradit repio apud eundē nisi forte mendosa sit lectio ueneri uicticū tē  
plū ro. dedicatū. Crinita stella: graeci κόνιτι uocant terrificū inqt Plinius ex parte sydis nō leuiter pia-  
tū: atq; uir in terris loco Romae cultū. Curia obstrui placuit: Appianus subito populi incurſu concrema-  
tū fuisse ait. Percussio: eoq; qui in illū manus iniecer. Neq; sua morte: nō fatali: sed uolenter illata: eū  
dem ferme exitum fortiores Gordiani principis percussores capitolinus fuisse scribit.

PHI. Alius alio casu: treboni-  
us a dolobella symyne oppreſ-  
sus & crudeliter p carnificū tor-  
menta interfectus abscissoque a  
centuribus capite: reliquum cor-  
pus in mare abiectum. Decimus  
brutus a latronibus captus inter  
fectusq; a camillo: a quo ad An-  
toniū caput missum est. Minuti-  
us quoque basilus & ipse caesaris  
percursor a ppris seruis occisus  
scribit Iulius capitolinus quod  
de caesare traditū est: hoc idē et i-  
am euenisse in Gordiano: ut oēs  
quicunq; illū gladio appetuerūt  
semet sua manu suisq; gladiis: & illdem quibus illum percusserant interemisse dicantur. Nōnulli semet  
Cassium significat: qui se ipsum interemit eodem pugione: quo caesarem percusserat: brutus quoq; gladio  
incubuit: familiari quodam (ut fama est) iectum fortius adiunante.

CAESARIS AVGVSTI VITA. Explicaturus Caesaris augusti uitā cōducibile futurum esse existima-  
ui. Sexti Aurelii uerba sponnerimus ad hāc rē cōducētia: q sunt haec. Octavianus pte octauio senatore ge-  
nitus: maternū genus ab anea p iulii familiā sortitus. Adoptione uero Cai caesaris maioris auunculi. Cai-  
us caesar dictus: deinde ob uictoriā augustus uocatus est: haecenus Aurelius: a quo Octavianus sicuti a uul-  
go nominat: cuius rei ca ē: quoniam possessiua noia (ut auctor ē Priscia) loco ponymicog apud latios usur-  
pata sunt: ut emilius Scipio p emili filius: & Octavianus caesar p octauū filius. Suetonius scripturus uitā octa-  
ui caesaris uenustatē octauiae familiae reperit a lōga retro origine q dicat ab uelitis fuisse pcpū: q ciuitas  
fuit ignis uolſcoy: qbus uictis romā agrū ueliturmū ademerūt: uelitas colōi ab urbe missi & colōia de-  
ducta: auctor Liuius in .ii. ab origine urbis tradit Dionysius in .vii. pestilentia adeo uelitas esse depopulatā:  
ut ex .x. partibus uelitermorū uix una supserent. Vicus: in oppido sunt uici a uia dicti. unde romae uicus  
Cyprius: uicus africanus: uicus secleratus nominati. Et ita in uelitermo oppido uicus erat dictus Octauius.  
Viculus diminutiuo uocabolo dici inuenies in instrumento ueteri accipiq; pro pagis & domibus rustica-  
nis. Oppidi: uelitarum. Octauio uni ex proauis augusti. Finitimo: aduersus populos conterminos ue-  
litemis: quibus proximi sunt ut indicat Plinius in tertio tusculani & ulubrenſes.

M. AN. Semet pugione: Plutarchus auctor est: Cassium eodem ferro: quo Caesarem percusserat in Phi-  
lippis uictum se ipsum peremisse.

M. ANTONII SABELLICI AD AVGVSTINVM BARBADICVM SERENISSIMVM VENE-  
TIARVM PRINCEP PARAPHRASEOS IN AVGVSTVM PARAEINIS SECVNDA.

Octavianus

Velitra  
Vicus



alio casu periiit. Pars naufragio pars plio: nōnulli semet eo  
dem illo pugione quo Caesarem uiolauerant interemerūt.  
.C. SVETONII TRANQ VILLI. D. OCTAVI  
VS CAESA. AVGVSTVS.

Entē octauia uelitis pcpūam olim fuisse multa  
declarat. Nā uicus celeberrima parte oppidi iā  
pridē Octauius uocabat: & ostēdebat ara Octa-  
uio consecrata qui bello dux finitimo. quum forte Marti-  
rem diuinā faceret: nunciata repente hostis incurſioe semis-  
cruda exta rapta foco psecuit: atq; ita plū igressus uictor





**C**rauis gēte. Quāta in cōparādo p̄cipatu fuit dīclatoris cēlaris fclīctas: tāta qdē dux il lustrissime nec mīor & Octāuis auguſti i eo q q̄ſitus erat domi forisq legrie admīſtrādo. Et q̄ optimū ciuitatis moderatōre ciuibz dīſciplinis iſtrūctū eē oportet. Habes Sereñiſ p̄ncipes quē i florētīſſima iſta reip. admīſtratiōe p oīa recte imitari poſſis: Nihil ē n. mode rato p̄ncipe amabilius nihil iis q aliēo parēt ſp̄io magis optabile fed dīſciplinā & iēgēio opus eſt: nullū aīl maiore arte tractādū q hō: & ob id fortālīe nihil difficilius q̄ reip. p̄iudice b̄nē ſed ad hāc ut dixi admīſtratiōis laudē cōſequēdā p̄ter te ip̄m & eos q tecū de rep. cōſultāt quos i oī uirtutū genere recte audies Auguſti p̄ncipis p̄clarīſſima exēpla q tibi cōgnōſcēda dēdīs magnop̄e iuuare poſſēt. Nūc octāuis gēte octauioy familia iſtelligēte gēte. n. gēnīlis q eīusdē & gētis: idē & gēnīlīty: Pli. gēnīlīty i ſe nōnoy familia ſormas līmīa uelſte nō uti. Velitris p̄cipuī: ſed cur nō & tuſculi cur nō potius toto latio ſi Octāuius Tuſculāus Targūti ſupbi gener i ea ē gēte reponēdus: q auctore Liu. ad ulixē & circē ſuū gēus te ſerebat: ſed quū toto latio clage nomē fuerit Certiora uelitris monumēta ueteris celebratīs extiterē. Vē latio oppidū in latio eſt: culus Liu. in octauo memīnit & Pli. ueliter nos inter latinos reſer populos. Octa uio maiorū unū. P̄nīſtimo: cum finitimos orto. Rapta foco ex igne: ut ſit continens pro contento.

**P**HI. Semicruda exta: ſcri. Pli. i. xxx. p̄cordia uocari uno noſe exta i hōie: idē ſcripſit i. xi. exta ſerpētibz & lacertīs ē lōga. caput extoy erat i ſecino. cor āt nō ſp i pte extoy hīrū ēcū rex pyrrhus ex italia diſce: ſiſſet cor i extis aruſpicis apicere coepēt. luſtralia exta ueteres dīxēt p̄p̄gūa: eo qd luſtralis. i. q̄nquēnālis bos dī ēē p̄ſecta ætatis. In ſacrificiis deoy exta aræ ſup poſita flāmīs adolebat: ut iia ſieret holocaustū ſi ne holocaustū: uſi a Virg. dīctū ē & ſolida ip̄ōit tauroy uſcera flāmīs: p̄igne ſupq oleū fūdēs ardētbo extis: & ut elegāter ſcri. loſephus li. iiii. antiquitū: qm̄ tota uictima: q imolat icēdī: id ſacrificiū nomē holocaustis hēt: ſignat totū icēſum: al

Extā

Luſtralia  
exta  
Holocaustū  
ſtoma

rediit. decretū ēt publicū extabat: quo cauebat ut i poſtey quoq̄ ſimili mō exta Marti redderēt: reliq̄æq̄ ad octāuios refererēt.

De origine p̄ſapīy maiory octāuii.

**A** Gēs a Targio priſco Rege: iter rōanas gētes alle cta ſenatu: mox a. S. Tullio i p̄ciās trāducta p̄ cedēte tpe ad plēbē ſe otulit: ac rursus magna ui p̄ diuū Iulīū in p̄ciatū rediit: Prius ex hac magiſtratū populi ſuffragio cōpēt. C. Ruffo. Is q̄ſtorio. Cn. & C. p̄creauit A gbus duplex Octāuioy familia deſluxit cōditiōe diuerſa Siquidē. Cn. & deinceps ab eo reliquī omnes functi ſunt honoribz ſūmīs. At. Cn. eiūſq̄ poſteri ſeu fortuna: ſeu uolūtate in æqueſtri ordine conſiſtere uſq̄ ad Auguſti patrē

Proſecare  
Proſecta

vi. ſaſtoye. ſie ubi libauit p̄ſecta ſub ethere pōit: p̄terea ut i trāſcurſu hoc quoq̄ annotēs. Extā porrici dīr: uerbo ſacrificiāli: qm̄ porrigūt dīs & i arā focūue danſ. pleriq̄ fallūt: q̄ legūt ad Virg. extaq̄ ſalū p̄ciā i ſtuctus: cū ip̄e ſcripſerit porriciā nō p̄ciā: uſus uidelicet uerbo ſolēni ſacrificiūbz ex diſciplinā aruſpicū & ex p̄cepto pōnīſſe: hīe illud p q̄ uſualitū: extā porriciūto dīs. hīe apd Macro. ſciēt dīr hoſtia porrecta qm̄ ſacrificata. ſic. n. ait i p̄rio ſaturnaliū: interciſoy diey q̄buſdā horis ſas ē q̄buſdā ſas nō ē interciſā & porrecta ſari licet. hāc nouiſſima uerba q̄ p̄pria ſūt ſacroy: ſignificāt poſt imolatā hoſtiā & ipſus exta i arā focūue porrecta & data i die ſiterciſo ſas ē p̄tori ius dicere & ſari uerba illa ſolēna. Do. dico addico & ita dies in terciſi ex pte ſeſti ex pte p̄ſeſti ſūt & ita deoy hōiūm q̄dēs. hoc a me latius explicatū ē pp̄ illud ciceroniā nūq̄d i ep̄ſtola quādā ad articiū ueluti alludēs ad hāc uerba ſolēnia p q̄ elegāter uſurpauit. Neqd̄ interciſā & porrecta (ut quīdā) ſonoris mīci addat aut r̄pis: p hāc ueluti puerbalē eloquutionē uerbaq̄ ſacrificalia petiit ut tpe ſuo finito ſtati redire poſſit ſine ulla progiatiōe: ſicut interciſā & porrecta uictiā eueſtigio p̄tor poterat ius dicere & ſari. mēdoſi codices Cicero. hīr nō porrecta ſed p̄ſecta. uero obeliſco dīctionē illā p̄ſecta cōſoditoz: porrecta cū aſterīſco ſubſtitue: ſed tād iſtrūctū reuertandū & ſi ſeſto hāc iterdū diuerſicula nō minus fore ledoribz iucūdū q̄ illa legitia iterp̄amētā. Extabat apd ueliterinos. Simili mō. ſ. ſemicruda. Reliq̄e q̄bus uſcebanſ: pactā imolatiōe. Inter minores gēnīy: targūtiy priſcus q̄ntus roma noy rex cētū i patres legiq̄ minorū gēnū auctore Liu. ſunt appellati: quæ ſabio haud dubie regis fuit: cuius beneficiū i curiā uenerāt. Inter hos allecta quoq̄ fuit octāuia familia. ſetie Cornelius tacitus: nō a targio ſed a bruto familias minorū gēnū fuiſſe appellatā. In patriciis trāducta: Rulbus cētū creauit ſenatores q̄ patres dīcti ſūt patriciū. p̄genīes eoq̄ appellari. ſenbit idē Li. i. x. p̄ncipios dīctos q̄ patrē ciete aūſq̄ poſſent. i. nihil ultra q̄ iēguenoy: patrici plēbeytiq̄ iter ſe opponūt: Nec oēs ſenatores erāt patrici: qd ſignat tacitus hiis uerbis. hīdēm diebus in numey patricioy alicuiq̄ cētāt uſualīſſimū quēq̄ ex ſenatu: aut qui bus clari parentes fuerāt. Gens octāuia in patriciis trāducta dīr a trāquillo. p̄p̄terea q̄ in illū numerū fuit

Extā por  
riciInterceſi  
& porre  
ctaNodus  
ciceronisMinorū  
gētiū

Patriciū

Patrici-  
tus

ascripta patriciæque familiæ: quas instituit Romulus: q̄ & maiore gentium sunt appellatæ: sicuti meminit idē Cor. tacitus. In patriciatum: in pristina dignitatem patriciorū familiariū. Iustinianus imperator patriciatū honorē cæteris omnibus anteponit uetatq; libro codicis. xii. aliquē ascōdere ad sublimē patriciatūs honorē nisi prius aut cōsulatū honorē potial aut præfecturā prōriā. Idem uult filios p̄ patriciatū dignitatē liberari a patria potestate: quod libro quoq; primo institutionum traditur. Is: quæstorius fundus quæstura. Siquidem: Cn. alter filiorum quæstorii ruffi. nam oēs quidem octauii dicebantur: sed prænominibus distinguebantur: ut alius (uerbi causā) diceretur. Cn. Octauius: alius Caius Octauius.

M. AN. Simili mō: femicruda. q̄līa Octauius dux p̄fecuerat. Reliquia: qd̄ ex cæsis hostis reliquū ēēt. Inter minores gētū Lilius cētū ingt partes legit q̄ deinde minorū gētū sunt appellati. In prius tra ducta: aliud. n. erat senatorē cēsalud priuū: Cato senior senator fuit sed nō p̄ciū sic Cicero: sic innumer alii: ut sit hoc ordinis illud officii nomē q̄q̄ nō eo iſciā fenatoriū quo ordinē a ueteribus usurpari solitū qd̄ & ip̄e trāgillus nō uno fecit loco: ceterū erat ut alcōius scribit priua dignitas maxie cōmoda ad honores cōsequēdos: Diony. cētū alt ex oi populo electos. p̄bate belli apud oēs uirtutis dōiq; prudētie: prius os efficit: & i nūmerq; fenatorq; cōstituit: q̄ uerba nisi q̄s altius inspiciat it̄s q̄ diximus apte repugnabūt: quia si cētū illos prius oportuisset patricios fieri: unde i fenatū traducit: sed ita accipias duplicē eos dignitatē sortitos Targuiū indulgentia ut nō fenatorio tantū officio: sed patricia ēt sint dignitate honestati: Plutarchus in Romulo: & i suis q̄hōibus & rursū Diōysius de patricio ordine plura. Ad plabē: ea credo ratiōē q̄. P. Clodius q̄ p̄ adoptionē ad plabē trāsit. In priuū: i antiq̄ ordinis dignitatē. Is q̄storius: q̄stura fūctus: Cōditio: fortuna dissimili. Municipaliibus magistratib; administratiōibus suo municipio adeptis.

PHI. Proatius augusti in ter-  
tio cognatiōis gradu supiori sūt  
pauus & pauia: in inferiori p̄ne-  
pos & p̄nepris ut iſte catus iuris  
cōsultus. Secūdo p̄uico: qd̄ ge-  
stū ē ab annib; durauit annos.  
xvi. idq; a filio & lilio elegatiss-  
ime p̄scribit. Emilio pappo: i pa-  
tore. huius emili pappi meminit  
liluius uolumine duo detrigesimo  
his uerbis: promia iſde comitia ha-  
bita creati duo: q̄ rū ædiles plē-  
bis erāt. Sp. lucretius &. Cn. octa-  
uius & ex priuatis. Cn. Serulius  
cepio & L. emylus pappus. qd̄ at  
in sicilia fuerit imperator docet

Pappus qd̄

idē liluius q̄ paulo iſta: sicilia p̄uicia obtigisse emyljo Pappo. idē alibi meminit alterius emylji pappi dī  
clatoris Pappos diuere p̄fici flores carduq;. Lucretius. nec plumas auū papposq; uolātes: Plinius pappū  
uocari ait lanugine deciduū ex fructibus arboris cōgrygiæ πῶν τ' οὐ γράκι αυῆ uocātū q̄ significatiōe acci-  
piē apud ausiōnū ita scribēt. Pappos aulasc; tremētes anteferūt paribus feri noua cura nepotes. Aus. C.  
magisteria augusti. Municipaliibus magistratib; magisteria municipalia uocat administratiōes & (ut dici solet) offi-  
cia sui municipij. Lucilius: q̄ tū ut dixi fuit colōia rōanorū. municipia aut̄ dicūt ciuitates suis legibus ui-  
uētēs: unde & mūcipes mūcipales deriuant: qd̄ differat colōiæ a mūcipiis. Docet Gellius i. xxi. magiste-  
ria sic a magro dici uidēt. sic a ministro ministeria. Hæc alii: subintellige extrinsecus scripserūt. Liberti-  
nū: ob id sordidi generis. Restionem: nomē ē p̄priū sicuti ē a Macro. li. situmaliū po. mentio fit cuius-  
dā anci restiōis alias restio significat funiculū p̄ deriuatiōē a restē. Aut̄ argētariū q̄ sint argentarij ostē-  
dit iurib; sultus. ff. de edēdo: ubi argētarij significat maiores mēlarij: & quorū officij atq; ministeriū pu-  
blicū hēt cūm hīc rōnes cōficiunt. auctore ē Seneca argētarios p̄esse publicis auctionibus. apud plaurū re-  
bra est mētio argentariorū: q̄ accipiunt pro trapezitis nūmulariisq; fenatoriis. Qui exerceat argentariū  
am in sordido quæstu uersari uis: quoniam sicut Aristoteles i. viii. politicoq; & Cicero libro. i. de officiis tra-  
didit: oēs exercitiōes mercenariæ artificesq; sunt iſpōbādi. hoc idē Cicero in ep̄stola ad augustū. am  
esse quēdā annos. xii. natū cuius auus fuerit argētarius. Ex pago Turino: pagos cōuētacula appellamus  
plures simul uillas hoc ē rusticanas domos i unū coagmētatas: urbes sine mēbris pagi dicūtur a fontibus  
Pagus

magisteria

Restio

Pagos



Proauus augusti secūdo punico bello stipendia in Sicilia  
tribunus militū fecit Aemilio pappo iſperatore. Auus mū-  
cipalibus magistratib; cōtētus abundatē patrimōio trāquil-  
lissime senuit: Sed hæc alii: ip̄e Augustus nihil āplius q̄ eq̄-  
stri familia ortū se scribit uetere ac locuplete: & in qua pri-  
mus fenator pater suus fuerit. M. Antonius libertinū ei po-  
auum exprobrat Restionē ex pago thurino auum argenta-  
riū nec quicq; ultra de paternis Augusti maiorib; repperi.  
De patre Octauiani.

Crauiō pater a p̄cipio ætatis: & re & æstimatiōe  
magna fuit: ut equidē mirer hūc quoq; a nōnullis

mō rē: res quoq; p lite accipit: unde ait C. in ofone p murena: nōdū potuisse statuerē iuriscōsultō utq; rē an litē dici oporteret. Res dē ipiū: hīc rē significat exercere coitū. Aufonij uersus est de triplici rei significatione dignus memorari in monosyllabis. Ipenū litem: uenerem. cur una notet res?

Res

M. AN. Libertinū: frustū ergo genere. Restione: Macrobius auci restiōis meminit: qui cibariū legē suē sumptuariā tulit: sed ne hūc diuersum ab eo fuisse credamus personā fortuna facit. Argentariū: pecuniā: cāpōrē ut qdam Iheripantī graeci τραπεζιτῆς αἰ κολλυβιστῆν uocat: qd κολλυβιστῆν nūmū huius suē mēsiū esse dicit ut minoris momēti sit nec libros habeat in qbus data scribit & accepta accōgeret. Diuifores & opas campēstres: q pecūias uiriū iter tribus ad fustigia i campū uocatis diuidebat diuisor dicebat cicero quo diuifore corrupta sit: Pedianus quū legem ait ex senatūconsulto grauiorem q̄ antea fuerat ferret pp multitudinem diuifore q per uim aduersabant & foro est ciebus: & rursus diuifore res omniū tribui habet oēs tribus diuifores suos quos Plautus curiaq; magistrōs in aulularia uocat. Nam noster q̄ nostrae est magister curia diuideret argentū qbus Plauti & Aiconij uerbis facile colligit qd diuisor esset: & mox an diuifores eriminis nomē est: idem alibi uult ueris patrem diuiforem fuisse matrem honestiorem intelligi: quo apparet fuisse id nomen sordidū ac quodāmodo infame.

argentariū: atq; ēt iter diuifores opasq; cāpēstres pditū. am plus enī Inuitus opibus honores & adeptus est facile: & egregie administrat: ex p̄tura macedoniā sortitus fugitiuos residuā Spartaci & Catilīe manū & thurinū agrū tenētes i itinere deleuit negocio sibi i senatu extra ordinē dato: p̄uiciā p̄fuit nō minore iusticia quā fortitudine. Nāq; beſſis ac tracibus magno plio fufis ita socios tractauit: ut epistolae M. T. Ciceronis extet: qbus. Q. fratre eodē tēpore parū secunda fama p cōsulatū alia: administratē hortatur & mōet imitetur in promerēdis sociis uicinū suū Octauiū.

PHI. Inter diuifores opasq; cāpēstres: hic locus a nobis in libro annotationum curiose satis (ut opior) explicatus est: ubi docuimus diuifores fuisse eosq; pecunias tributi iter fustigatores diuidebāt i creādis magistratibus quos plautus magistrōs curiaq; uocat. diuiforis nomē officiūq; fuisse criminōsū: docet C. i ofone p. Cn. Plāto. opas uero cāpēstres illi significānt q i cāpo martio cādidas i seruicibz repetē q i annotationibus scripta sūt: illud adde de p̄ceptū ex lris interioribus:

Diuifores  
qui  
Opas cāpē  
stres  
Diuidere  
Diuifio

q̄ uerba haec diuidere: diuisor. Diuisio nō solū cōlōa sunt: sed & obſcēta ut diuifores ped icōes significēt: & diuidere pedicare rāq; i obſcēto coitu p̄posteraq; libidinis natus diuidant. ex quo ē illud ciceroſis i epistola ad papirij penū. Quid. n. nō honestū uerbu est diuifor? uest obſcēnū. hīc illud plauti amphibolū cū se fustiatore sub turpicula plauti i aulularia. me qdē Hercle dicā palā nō diuides. Ita. n. loq; cōgruo coquoſ Iſtel ligi simpliciter uolēs q̄ nollet diſſipari Anthrax uero id uerbu diuides accepit tanq; i obſcēa ſignificatione diceret: uñ ſubitūxit bellū & pudicū p̄ſtibulū populi: poſt ſiq; uellet te haud nō uelles diuidi: ubi in duabus dictiōibus. i. poſt & diuidi occulta obſcēnitas ſubeſt. Macedoniā sortitus: ſorte cōſecutus provincia macedoniā: q̄ teſte plī. olī centū quingenta populorū: duobus icelyta regibus fuit philippo. i. & alexā. Spartaci ſpartacus fumofus fuit gladiator ex thracia oriūduſ: robore aī & corporis uiribus p̄ſtans: qui una cū chryſo & cenomao effraſto lentuli ludo gladiatorio cū. lxx. gladiatoribus erupit capuſ: manuſq; ſeruorū & ergaſtulorū congregata quaſi iuſto exercitu comparato. bellum ingens excitauit: in quo conſules conſulareſq; exercitus aliquot debellati ſunt. tandem caſſius: in extrema Italiae parte pulſos fugatoſq; fugitiuos pene deleuit. Sp̄thacus ipſe fortiffime dimicans quaſi imperator occiſus eſt: ubi cadaver nūq; inuentum fuiſſe fert: caſſius bello fugitiuorum conſecto ouans in urbem redit corona laurea coronatus: quāuis myrthea corona foret ouabz auctores Lūius: Florus: plutarchus: appianus: & Gellius. De ſpartaco inquit Lucanus: ut ſimili cauſa caderes qua ſpartacus hoſtis. tradit plinius ſpartachum interdiſſe caſtris ſuis: nequīs aurū haberet aut argentū: tanto fuit ingrt plūs animi fugitiuiſ noſtris. Reſiduū manū: mul ti tudinē. Catilīe: non ſimū eſt: quemadmodū Catilīna i agro piſtorienſi a Romanis fuerit uiriliter pugnanſ conſoſſus eiufq; coſpit de bellatō: quas comparauerat ut inquit cicero ex ob aeratis turbulētis ſic caris: ſeruiniſ: deniq; ex omnibz ſic inoroſis. Thurinū agrū. i quo ſpartacus cū fugitiui� cōfederat. Thuri nū oppidū eſt inter duos annos crati & ſybari: ubi Herodotus condidit hitoriam. Thuriōs ducto de fonte uocabulo nuncupatos eſſe reſert Strabo in. vi. ſunt ut ait Plī. Thuri in tertia Italiae regione. Ex tra ordinem dato: provincia oclauī ordinaria erat macedoniā: quā fortitus fuerat: in quam dum profici ſcitur ob occaſionem iniunctum eſt hoc uelut extraordinarium: negocium ut fugitiuos inter eundū in p uinciam extirperet. Prouincia: Macedonia. Beſſis: populi ſunt thraciae: quoq; multa ſunt nomina ut i quit plinius. De his Ouidius: uicere q̄ miſerum eſt inter beſſos getasq;. Epistolae ciceronis extant. Cicero in epistolis quas diſcaſcalicas inſtatq; protreptici ſcribit ad Qu. fratrem aſiae proconſulem: hortatur illum Paulo acerbiori inſatidiorēq; in puſcinalis ut in cōcilīadis beniuolētia ſociis imitari uelit Octauiū. Ver ba Ciceronis haec ſunt & mediocri me dolore putas affici: cū audiā qua ſit exiſtimanſ: Virgilius: qua tu

Locus  
plauti

Macedonia  
Spartaci  
historia  
mors  
spartaci

Thuriū ubi

Beſſi

us vicinus. C. Octavius; nā si te interioribus vicinis tuis cūlicēsi & Syriaco antepōis valde magnū facis atq; id dolor est qd cū hi quos noiaui te inocētia nō uincāt: uincūt tū artificio beniuolētiā colligēda. Idem in alia epistola Adiuūgēda est facilitas i audiēdo; lenitas i discernēdo. i. fauiliaciōdo ac disputādo diligētia. his rebus nup. C. Octavius iucūdisissimus fuit: apd quē quoties qs uoluit dixit: & quā uoluit diu. Vicini: ad puiciā referēdū ē: qm macedōia nō multū distat ab asia. puicia alii ad urbanā uicinatē referūt: tanquam Octavius R. dōe uicius eēt. Qu. Cicerōis. Promerendis: pmereri significat p̄stare beneficia: sicuti seruus & donatus pdiderūt. Inde soci pmerent qm beneficiis allicient & beniuolētiā artificio conciliantur.

Promereri

M. AN. Macedoniā: iter dalmatiā & epigē: aliasq; utriq; adiectas terras ab ionio mari i aegēū prēfā. Sp̄taciis gladiator ex lētuli lūstae familia fugitiuus collecta igēti seruoq; māu sapius in romanos p̄cipere pugnatit nouissime i lucania a. M. Crasfio iugiti proelio uictus occubuit: Plu. & Appi. sūt audores. Catilinā manūit circa alpes a. C. Ant. cicerōis. i cōsulari collega ē oppōsitus: Thuriūtagy: Appiūs thuriū qm bellū sedē a sp̄taci copijs ait occupatū ē Thuriū calabriā oppidū iter duos annes: ut docet. Pl. eratī & sybari: Plut. i picle Thuriōs existit sybarin oli dicā. Bessiq; Strabōe auctore magno ex pte hemū mōte iocūit: Pl. ait plura esse unius gētis cognōmīa qre uerior meo iudicio eēt lēctio bessis thracibus. sigdem bessī thraciā finibus cōplectūt. Epistolā cicerōnis: cicerō i sedo epistolāq; ad atticū. Qu. Fratri aīz p̄cōsuli scribēs iubet Octauiū uicinū suū in puiciā admistrāda imitari. Promerēdis: māuetudie: & inocētia alliciēdis aut in fide ro. po. & studio retinēdis.

PHL. Cādīdarū cōsularis. petitorē. i. priuq; se petere uelle cōsularū declarāset: de candidatis supra abūdē dictū ē i Iulio cēsāre. Maiore: qā erat maior nātū.

Morte repētina: Pl. in. vii. laudat mortes repētinas: atq; hanc eē lūmā uitae felicitatē. Quā ex ancharina. s. tulerat: fuit aut ācha. rina uxor octauii prior: Accia po. sterior. Tulerat: procreauerat.

Balbus aricius: marcus: Tullius i tertia philippica uicupat antoniū: qd cēsāri Augusto obūce ret matrē ariciā: ubi aricinum mūcipiū mariōe laudat: atq; id fuisse uetustate antiquissimū iure federatū splēdore municipiū hēstissimū: itaq; subiūgētiū iusce sanctissimae foeminae atq; opriāe pater marcus accius balbus in primis hōestus p̄torius fuit. Sēatoris imaginibus: mos fuit Romāo rū: ut imagies maiore i atriō colerēt: & ut ingt elegāter Pl. expōsi cetera uultus singulis dispōebāt armariis ut eēt imagies: q comitarent gētilicia funera. Vñ marius cū eēt hō ignobilis & nouus apud salustii ingt se imagies nō hēre nec posse imagies suae maiore ostētare sed militaria dōa suas eē testat imagies. A matre: latere ut dī graduq; mīno. Arētissimo gradu. In cognatiōe plures sūt gradus: arētissimū dicūt eē pri

Aricinum municipiū

Gradus arētissimi

myropolii myropola



De morte patris Octauii & fillis eius.

Ecedēs Macedonia priuq; confiteri se cādīdatum cōsularis posset morte obiit repētia superstitibus liberis octauiā maiore: quā ex ancharina & octauiā minore: Itē Augusto quos ex Accia tulerat: Accia. M. Accio Balbo: & Iulia sorore. C. Cēsaris genita est. Balbus paterna stirpe aricius multis i familia senatoriis imaginibus a matre magnū Pōpeii arētissimo contingeat gradu: functusq; honore p̄tura iter. xx. uiros agrū campanū plebi. Iulia lege diuisit. uerū idē Antonius despicens eē mater nā Augusti originē proauū eius Afri generis fuisse: & mōdo angustariā tabernā mō pistrinū ariūz exercuisse obui cit. Calsius quidē parmēsīs quadā epistola nō tātū ut pistoris sed ut nūmulani nepotem sic taxat augustum. Matena

Sēatoris imaginibus: mos fuit Romāo rū: ut imagies maiore i atriō colerēt: & ut ingt elegāter Pl. expōsi cetera uultus singulis dispōebāt armariis ut eēt imagies: q comitarent gētilicia funera. Vñ marius cū eēt hō ignobilis & nouus apud salustii ingt se imagies nō hēre nec posse imagies suae maiore ostētare sed militaria dōa suas eē testat imagies. A matre: latere ut dī graduq; mīno. Arētissimo gradu. In cognatiōe plures sūt gradus: arētissimū dicūt eē prius: & secūdus & tertius: nāq; i priō sūt supra pē & mī: ista filius & filia sedo sūt gradu supra auus aut i in fra nepos & neptis: ex trāfuerfo frater & soror: tertio gradu sūt supra pauus pauia. ista p̄nepos p̄nepos: ex transfuerfo fratris fororisq; filius & filia: & cōueniētē patruus & amita auūculus & matertera. c. i. priō of ficiōq; ait. Arētior uero colligatio est societatis p̄pinguoz. pria in ipō cōiugio ē pria in liberis. Sequit af finitates ex qbus ēt plures p̄ping. Honore p̄tura: c. i. qdā ad futurū epistola p̄tura dicit esse magistratū diuulgatissimū. Inter. xx. uiros qm coloni in colonias deducebāt: quoz noia ipse receniet: cēsār uero nō res uiros: sed uigiti lege iulia creauit: q mitterentur ad agrum cāpanū assignandū plābeis: quē ut dictū ē in priō cōmentario diuisit extra sortem. Afri generis: & ob id barbarici & externi. Vnguentariam tabernā: grāce myropolii dī taberna unguentaria & myropola unguentarius: quz urba apud plaurum sunt frequentissima. De differētia unguetoz & medicametoz mox plura. Exercuisse pistrinū: legatis quz pistrini cā parata sunt cabalos q i pistrinis essent & pistoris legatos uideri: respōdit Seruius iuriscōsultus & (ut ingt Paulus) pistorio istrumēto legato ipsi pistoris iesse uideri possunt: si pater familias pistrinum et eruerit. Apuleius afinū ireformatus molas pistrinēfcs p̄circuit multuios circuegisse. le festiuitē scribit. describēs qles essent ministri i pistrinēf cōtubernio. Quod aut rōdissimū fī exercere pistrinū nullus ignorat. Plinius i duodeuigesimo foeminino genere pistras dixit. cū ait. E filigine lautissimus panis pului

namque opera laudatissima. De pistoria uero ratione pifendi scribit idem diligentissime ex sententia magis. Cassius parmensis: hic est cassius parmensis scriptor tragediarum: qui in partibus cassii & bruti tribus militum militauit: quibus uictus athenas se contulit. Qu. uariis ab Augusto missis ut eum interficeret studentem reperit: & perempto eo scrinium cum libris abstulit. si credimus porphyroni enarrati illud orationem. scribere quod cassius parmensis opuscula uincat: Plinius citat testimonium epistolae cassii parmensis scriptae ad M. Antonium quia significat cydnum ciliacae amne podagricis mederi. cuiusdē Appianus & Valerius meminunt. Taxat maledictis tangit inde taxatores dicti scenici histiones: quod maledictis alter atque tangat. Numularii: numularii argentario uiliores esse docet iuriconfultus titulo de edendo. & tamen numularii sicut argenti rationes conficiunt: quia accipiunt pecuniam & erogant per partes. unde numularios quoque cogi rōes edere nō inquit esse scribit Pomponius. Materna tibi farina: uerba sunt cassii pnenfis quibus obicit augusto & pistrinū arcinum ob mitem arcinam & numularios fordes ob auum mensarium.

M. AN. Cādidatū cōsularis: priusq̄ ad petēdū cōsulatū cādidatus pcessisset: aut se cādidatu: ut mos erat ex exminētiore loco ppo obdisset. Acharia: q̄ accia augusti mitem supraduxit. Macio balbo: oia exēpla riaz ad hūc diē uidius sic habuer: qd trāgliū codices pluribus Italicis locis pssī plāe arguūt: ego uero non Macio: sed M. Accio legēdū cōtēderi: ut ea una dictiōe pnomē facias: & nomē: qd gētile nomē filiae declarat. Aricius: rex aricia: notissimū latii oppido. Arcūssimo gradu: arcto cōsanguinitatis uiculo. Inter. xx. uiros: q̄ ad agroē cōsignatiōe sūt creati. Iulia lege: q̄ c. y postea dictator fuit: suo prio cōsulatū tulerat.

Afri generis: ergo ne Italicū qdē: sed libyci sanguis. Vnguetaria: uelibus unguētis referrā. Pistrinū: pistrinū un pistrilla: Datus i arte a scuto scutella ē igit pistrino pistrilla Pl. tamē pistrinarū opa dixit: pistrinū a pistrēdo esse: Varro & alii affirmāt. Varro pilū inqt quasi pīsum qd eo far pīfūt & ubi id sit primū didici: eo sere dānati serui exercebant. Terētius. Cāsum uerbenibus i pistrinū te dāne dedā Pl. quocq̄ poena lē pistrini pilū appellat. Cassius: parmensis hic post opes Antonii. ac actū fractas athenis: ut Valerius scribit Augusti uisu occisus est. Numularii: mensarii. Taxat: oblique notat. Materna: ex materna stirpe.

tibi farina ex crudissimo aricie pistrino hanc finxit manibus colybo decoloratis nerulonensis mensarius.

**N** De tempore & loco natiuitatis Octauiani. Atus ē Augustus. Marco. Tulli. Cicerōe & Antonio cōsilibus nono chalēdas octobris pauloante solis ortum regione palatii ad capita bubula: ubi nunc sacrarium habetur aliquāto postquā excessit cōstitutum. Nam ut senatus actis continetur: quū. C. Lectorius adolefēs patricii generis in deprecāda grauiore adulterii poena:

tergo quem nulla ciconia pifit. legendum sit pinfas an pinfit. praeteritum praefectum huius uerbi est pinfit: ut apud pomponium: cum neq̄ mollis mola: neq̄ palnis pinfit. Nerulonensis mensarius: nerulum op pidum est in Lucanis: quod ut captum fuisse repentinō aduentu emili consulis: prodidit Linius libro. ix. ab urbe condita. alii sunt nerulani populi in latio iuxta urbem Romae: quorum meminist Plinius in tertio: quamuis in mendosis codicibus non Nerulani: sed uerulani scriptum sit ab his existimo nerulonensem mensarium per opprobrium appellari a cassio auum Caesaris Augusti. Colibo decoloratis: decoloratur id cuius color uiciatur non mutatur. coloratur id cuius alia fuit q̄ fuit facies auctor Seneca libro secūdo q̄stionū. idē decoloratē māus dicūtur fordescentes ac maculose: tractatiōe nūmoge quotidiana ac ingi qua sere oēs utunt numularii: quoque uisum manus fedat: atq̄ decolorat: pp deidua materiā: Nāq̄ ut auctor ē Plinius l. xxxiii. causā pccī maior est auro: q̄ reliqs metallis. ppter ea qd minimū usus deterit: cum argento sere plūbo lincae ducant manusq̄ fordescant decidua materia καλοβδσσ graecē nūmus dicit: & καλοβδσσ numularius. Cicero in. v. uerrinarum. colybius inquit esse: qui potest: cū utant oēs uno genere nūmoge. Idem in epistolis ad atticū: sed certe i colybo est detrimēto satis: huc aurū si accedit. sed qd loquor tu uidebis. Verres pro spectatiōe & colybo deinde pro otario deductiōis pecuniae: in solutiōe faciebat: quae oia ut ait idem Cicero furtoq̄ improbiūmoge sunt uocabula. Regōe palacii: quattuor fuerunt antiquius urbis Romae regiones: quibus prima est scripta regio suburrana: secunda exquilina: tertia colina: quarta palatina. In codicibus Plinianis & uarronianis mendū est: quibus pro suburrana regione passim legitur suburrana. est enim suburrana dicta a uico nomine suburra: palatina uero a palatio: cuius archades duce Euaandro palantes auctores extiterūt. Palatium neuus littera mutata balatū appellat a balatibus ouium. Ad capita bubula: Nomen est loci. Tale est illud apud Liniū: signum matris appia uia ad simulacrū laporem fudasse: tale est illud in domitiano: quem dicit natum esse ad malum punicum. Fortassis nomen locus accepit quod ibi capita bouū suspēsa uisērentur: sicut scribit Plutarchus in pble.

Pistoriū instrumentū  
Pistrinae  
Cassius  
parmensis  
Taxatores  
Numularii  
us.

Pinso fas  
Pinso fis

nerulum  
op.

Decolorat  
Coloratur

Regiones  
urbis quat  
tuor.  
Palatium.



Capita bu-  
bula  
Butyræ usq;  
Sacrarium

Sacrarium  
hierofoly-  
morum

Depicari

matis: Cornua bouū suspendi solita fuisse in æde dianæ aventinæ. A boue bubulus derivat, unde lac bubulus: quo nomen est butyro: plurimū enim ut ait Plinius in duodetrigesimo sit ex lacte bubulo. Imperiti bubulū inclinari putant a bubulo: quod animal pene ad certuinam effigiem nascitur in africa: quo nō bubulū deductur sed potius bubalinū. Sacrarū habetur: sacrariū locū in templo ueteres appellabāt in quo sacra reponū: ut docet Seruius in .xii. æneidos cōmētario. Seneca in .v. quæstionū: archana illa rege natuæ sacra: nō p̄miscue & oībus patē: reducta & in interiora sunt clausa sacratio. scribit egesippus in quito sacrariū templi hierofolymoy: fuisse prophanaū a gentibus: quo solus s̄emel in anno princeps sacerdotū solebat intrare nō sine sanguine: quē pro se offert & populi delicto. Quid differat sacer locus a sacratio euidenter ostendit uulpius titulo de rege diuisione: cuius uerba subsc̄ip̄i: quæ sunt hæc. Illud notandū est aliud esse sacri locū aliud sacrariū. Sacer locus est locus cōsecratus. sacrariū est locus in quo sacra reponūtur: hic sacrariū nō tam pro repositorio sacroꝝ accipi uidet̄ q̄ pro sacello locoꝝ sacrato. Excessit: petuit Augustus. In depicanda poena: abigēda: depellēda: amoliēda: Depicari est abigere depellere & amoliri: uel p̄ce adhibita: uel quo alio mō. Inde dicimus ignominia & inuidia & poenā deprecatus ē: lege gellū i sexto.

M. AN. Crudissimo: inuirti seuo & in exercendis seruīs implacabili ut sit continens pro contento. P̄sūt hanc: farinam p̄sūt legas potius q̄ pinxit: sed quidam codices finxit: habent. Colybo decoloratis: nummi tradatione fœdatis: Plinius. Cum argento ære plumbo linex ducantur manūque fordescant decidua materia. ΚΟΛΥΒΟΣ nummus unde & ΚΟΛΥΒΙΣΜΟΣ nummularius. Nerulonensis: ab oppido credo non procul ab urbe Roma: ut quod ueteres nerulonem dixerint: recentiores corrupto nomine nerulam dicant: quanq̄ cōiectura magis in hoc ipso quam auctoritate agimus. Regione palatii: quæ ex quatuor urbis regionibus antiquissimū una fuit: mox urbs ipsa regiones. xiiii. habuit. Capita bubula: regionis locū a bouum capitibus ibidem sculptis seu figuratis nūcupatū. Sacrarū: locus in quo sacra seruantur ut seruiū placet: sed hic pro sacro quodam loco siue æde potius accipimus. Deprecanda: auertenda: præcibus propulſanda. Adulterii poena: adulterii crimine cuius fuerat conuictus subeunda.

PHI. Præter ætatem: iuuenilem: cui indulgere peccanti solemus. inde ait Cicero in oratione pro cælio: detur aliquid ætati: sit adolescentia liberior. Lilius. ueniam errori atq; adolescentiæ petendo. Et iuriscōsulns Tyroni alienanti arma facilius q̄ ueterano militi parcendum esse censeat

Cæsar quoq; apud Lucanum ait: Sed parcimus annis donamusq; nephas. Natales: nobilitatem familiæ: Cornelius tacitus: aderat Cornelius fuscus igens ætate claris natalibus. Interdum natales pro ignobilitate & sordibus generis accipiuntur tanq̄ medium sit uocabulum: sicuti illud in epistola Plinii: nonnunq̄ candidatus aut natales competitoris: aut annos: aut etiam mores arguebat. Allegatio autem natalium & maiorum nobilitatis solet in causa esse fauorabilis: hinc Ouidius. Et mihi si non uis parere parce meis. apud Liliū Familia claudia rugat populum: ut Appius Claudius decemuir: qui reus erat: condonetur nobilitati claudiorum. Locus est adeprecatione. Editum soliz: editus dicitur qui tuetur: hoc est curat res sacras: ut interpretatur Varro li bro tertio de latina lingua. Idem scribit in primo de re rustica a p̄fictis æditum non æditum dici solitum. Et ut aucto est gelius in undecio æditum ea forma dicitur qua finitimus & legitimus: Leuius claustritum dixit q̄ claustris ianuz præfisset eadē scilicet figura qua æditimū dici uidebat: q̄ ædibus præfuit. Lucretius uero p̄ æditus siue æditimis ædiuētēs appellat illo uersu q̄ in calce sui poematis. hospitibus loca q̄ cōpleat ædiuētēs: lilius firmicus in octauo matheseos refert futuros æditus aut hierodulos. id est sacroꝝ ministrōs: q̄ habuerint horoscopū in .xxvi. parte geminoy. græci ἱερωποῖν. uocant æditū. Idē Firmicus in quarto. Si luna a Mercurio ad iouē sc̄atur facit neocoros. Idē si in medio coeli fuerit ista cōiunctio facit

præter ætatem atq; natales: hoc quoque patribus conscriptis allegaret: se esse possessorem ac uelut editū soli quod primum. D. Augustus nascens attigisset: peteretq; donari quasi proprio suo ac pecuniari deo: decretum est: ut ea pars domus consecraretur.

De loco ubi nutritus fuit.



Utrimentum eius ostenditur adhuc locus in auito suburbano iuxta ueltras permodicus: & cellæ penariz instar tenetq; ciuitatem opinio tanquam & natus ibi sit. Huc itroire nisi necessario & castre religio est: cōcepta opinioe ueteri quasi temere adeūtibz.

Editus

Editus  
claustrit-  
mus  
Editus  
res  
Hieroduli  
qui

Utrimentum eius ostenditur adhuc locus in auito suburbano iuxta ueltras permodicus: & cellæ penariz instar tenetq; ciuitatem opinio tanquam & natus ibi sit. Huc itroire nisi necessario & castre religio est: cōcepta opinioe ueteri quasi temere adeūtibz.



Exolecer  
1. olefere  
Imagines  
cubacula  
res  
Lararium

[illegible]

lūi probro sumus. <sup>1</sup> <sup>2</sup> <sup>3</sup> <sup>4</sup> <sup>5</sup> <sup>6</sup> <sup>7</sup> <sup>8</sup> <sup>9</sup> <sup>10</sup> <sup>11</sup> <sup>12</sup> <sup>13</sup> <sup>14</sup> <sup>15</sup> <sup>16</sup> <sup>17</sup> <sup>18</sup> <sup>19</sup> <sup>20</sup> <sup>21</sup> <sup>22</sup> <sup>23</sup> <sup>24</sup> <sup>25</sup> <sup>26</sup> <sup>27</sup> <sup>28</sup> <sup>29</sup> <sup>30</sup> <sup>31</sup> <sup>32</sup> <sup>33</sup> <sup>34</sup> <sup>35</sup> <sup>36</sup> <sup>37</sup> <sup>38</sup> <sup>39</sup> <sup>40</sup> <sup>41</sup> <sup>42</sup> <sup>43</sup> <sup>44</sup> <sup>45</sup> <sup>46</sup> <sup>47</sup> <sup>48</sup> <sup>49</sup> <sup>50</sup> <sup>51</sup> <sup>52</sup> <sup>53</sup> <sup>54</sup> <sup>55</sup> <sup>56</sup> <sup>57</sup> <sup>58</sup> <sup>59</sup> <sup>60</sup> <sup>61</sup> <sup>62</sup> <sup>63</sup> <sup>64</sup> <sup>65</sup> <sup>66</sup> <sup>67</sup> <sup>68</sup> <sup>69</sup> <sup>70</sup> <sup>71</sup> <sup>72</sup> <sup>73</sup> <sup>74</sup> <sup>75</sup> <sup>76</sup> <sup>77</sup> <sup>78</sup> <sup>79</sup> <sup>80</sup> <sup>81</sup> <sup>82</sup> <sup>83</sup> <sup>84</sup> <sup>85</sup> <sup>86</sup> <sup>87</sup> <sup>88</sup> <sup>89</sup> <sup>90</sup> <sup>91</sup> <sup>92</sup> <sup>93</sup> <sup>94</sup> <sup>95</sup> <sup>96</sup> <sup>97</sup> <sup>98</sup> <sup>99</sup> <sup>100</sup> <sup>101</sup> <sup>102</sup> <sup>103</sup> <sup>104</sup> <sup>105</sup> <sup>106</sup> <sup>107</sup> <sup>108</sup> <sup>109</sup> <sup>110</sup> <sup>111</sup> <sup>112</sup> <sup>113</sup> <sup>114</sup> <sup>115</sup> <sup>116</sup> <sup>117</sup> <sup>118</sup> <sup>119</sup> <sup>120</sup> <sup>121</sup> <sup>122</sup> <sup>123</sup> <sup>124</sup> <sup>125</sup> <sup>126</sup> <sup>127</sup> <sup>128</sup> <sup>129</sup> <sup>130</sup> <sup>131</sup> <sup>132</sup> <sup>133</sup> <sup>134</sup> <sup>135</sup> <sup>136</sup> <sup>137</sup> <sup>138</sup> <sup>139</sup> <sup>140</sup> <sup>141</sup> <sup>142</sup> <sup>143</sup> <sup>144</sup> <sup>145</sup> <sup>146</sup> <sup>147</sup> <sup>148</sup> <sup>149</sup> <sup>150</sup> <sup>151</sup> <sup>152</sup> <sup>153</sup> <sup>154</sup> <sup>155</sup> <sup>156</sup> <sup>157</sup> <sup>158</sup> <sup>159</sup> <sup>160</sup> <sup>161</sup> <sup>162</sup> <sup>163</sup> <sup>164</sup> <sup>165</sup> <sup>166</sup> <sup>167</sup> <sup>168</sup> <sup>169</sup> <sup>170</sup> <sup>171</sup> <sup>172</sup> <sup>173</sup> <sup>174</sup> <sup>175</sup> <sup>176</sup> <sup>177</sup> <sup>178</sup> <sup>179</sup> <sup>180</sup> <sup>181</sup> <sup>182</sup> <sup>183</sup> <sup>184</sup> <sup>185</sup> <sup>186</sup> <sup>187</sup> <sup>188</sup> <sup>189</sup> <sup>190</sup> <sup>191</sup> <sup>192</sup> <sup>193</sup> <sup>194</sup> <sup>195</sup> <sup>196</sup> <sup>197</sup> <sup>198</sup> <sup>199</sup> <sup>200</sup> <sup>201</sup> <sup>202</sup> <sup>203</sup> <sup>204</sup> <sup>205</sup> <sup>206</sup> <sup>207</sup> <sup>208</sup> <sup>209</sup> <sup>210</sup> <sup>211</sup> <sup>212</sup> <sup>213</sup> <sup>214</sup> <sup>215</sup> <sup>216</sup> <sup>217</sup> <sup>218</sup> <sup>219</sup> <sup>220</sup> <sup>221</sup> <sup>222</sup> <sup>223</sup> <sup>224</sup> <sup>225</sup> <sup>226</sup> <sup>227</sup> <sup>228</sup> <sup>229</sup> <sup>230</sup> <sup>231</sup> <sup>232</sup> <sup>233</sup> <sup>234</sup> <sup>235</sup> <sup>236</sup> <sup>237</sup> <sup>238</sup> <sup>239</sup> <sup>240</sup> <sup>241</sup> <sup>242</sup> <sup>243</sup> <sup>244</sup> <sup>245</sup> <sup>246</sup> <sup>247</sup> <sup>248</sup> <sup>249</sup> <sup>250</sup> <sup>251</sup> <sup>252</sup> <sup>253</sup> <sup>254</sup> <sup>255</sup> <sup>256</sup> <sup>257</sup> <sup>258</sup> <sup>259</sup> <sup>260</sup> <sup>261</sup> <sup>262</sup> <sup>263</sup> <sup>264</sup> <sup>265</sup> <sup>266</sup> <sup>267</sup> <sup>268</sup> <sup>269</sup> <sup>270</sup> <sup>271</sup> <sup>272</sup> <sup>273</sup> <sup>274</sup> <sup>275</sup> <sup>276</sup> <sup>277</sup> <sup>278</sup> <sup>279</sup> <sup>280</sup> <sup>281</sup> <sup>282</sup> <sup>283</sup> <sup>284</sup> <sup>285</sup> <sup>286</sup> <sup>287</sup> <sup>288</sup> <sup>289</sup> <sup>290</sup> <sup>291</sup> <sup>292</sup> <sup>293</sup> <sup>294</sup> <sup>295</sup> <sup>296</sup> <sup>297</sup> <sup>298</sup> <sup>299</sup> <sup>300</sup> <sup>301</sup> <sup>302</sup> <sup>303</sup> <sup>304</sup> <sup>305</sup> <sup>306</sup> <sup>307</sup> <sup>308</sup> <sup>309</sup> <sup>310</sup> <sup>311</sup> <sup>312</sup> <sup>313</sup> <sup>314</sup> <sup>315</sup> <sup>316</sup> <sup>317</sup> <sup>318</sup> <sup>319</sup> <sup>320</sup> <sup>321</sup> <sup>322</sup> <sup>323</sup> <sup>324</sup> <sup>325</sup> <sup>326</sup> <sup>327</sup> <sup>328</sup> <sup>329</sup> <sup>330</sup> <sup>331</sup> <sup>332</sup> <sup>333</sup> <sup>334</sup> <sup>335</sup> <sup>336</sup> <sup>337</sup> <sup>338</sup> <sup>339</sup> <sup>340</sup> <sup>341</sup> <sup>342</sup> <sup>343</sup> <sup>344</sup> <sup>345</sup> <sup>346</sup> <sup>347</sup> <sup>348</sup> <sup>349</sup> <sup>350</sup> <sup>351</sup> <sup>352</sup> <sup>353</sup> <sup>354</sup> <sup>355</sup> <sup>356</sup> <sup>357</sup> <sup>358</sup> <sup>359</sup> <sup>360</sup> <sup>361</sup> <sup>362</sup> <sup>363</sup> <sup>364</sup> <sup>365</sup> <sup>366</sup> <sup>367</sup> <sup>368</sup> <sup>369</sup> <sup>370</sup> <sup>371</sup> <sup>372</sup> <sup>373</sup> <sup>374</sup> <sup>375</sup> <sup>376</sup> <sup>377</sup> <sup>378</sup> <sup>379</sup> <sup>380</sup> <sup>381</sup> <sup>382</sup> <sup>383</sup> <sup>384</sup> <sup>385</sup> <sup>386</sup> <sup>387</sup> <sup>388</sup> <sup>389</sup> <sup>390</sup> <sup>391</sup> <sup>392</sup> <sup>393</sup> <sup>394</sup> <sup>395</sup> <sup>396</sup> <sup>397</sup> <sup>398</sup> <sup>399</sup> <sup>400</sup> <sup>401</sup> <sup>402</sup> <sup>403</sup> <sup>404</sup> <sup>405</sup> <sup>406</sup> <sup>407</sup> <sup>408</sup> <sup>409</sup> <sup>410</sup> <sup>411</sup> <sup>412</sup> <sup>413</sup> <sup>414</sup> <sup>415</sup> <sup>416</sup> <sup>417</sup> <sup>418</sup> <sup>419</sup> <sup>420</sup> <sup>421</sup> <sup>422</sup> <sup>423</sup> <sup>424</sup> <sup>425</sup> <sup>426</sup> <sup>427</sup> <sup>428</sup> <sup>429</sup> <sup>430</sup> <sup>431</sup> <sup>432</sup> <sup>433</sup> <sup>434</sup> <sup>435</sup> <sup>436</sup> <sup>437</sup> <sup>438</sup> <sup>439</sup> <sup>440</sup> <sup>441</sup> <sup>442</sup> <sup>443</sup> <sup>444</sup> <sup>445</sup> <sup>446</sup> <sup>447</sup> <sup>448</sup> <sup>449</sup> <sup>450</sup> <sup>451</sup> <sup>452</sup> <sup>453</sup> <sup>454</sup> <sup>455</sup> <sup>456</sup> <sup>457</sup> <sup>458</sup> <sup>459</sup> <sup>460</sup> <sup>461</sup> <sup>462</sup> <sup>463</sup> <sup>464</sup> <sup>465</sup> <sup>466</</sup>

Lugdunū  
deffragau  
Placi qui  
Planca

Altriusque uisum tempore quadam  
luculenter cripta: qui auctore  
uitas temporis. Si  
nise tribulis planis: que plance  
placarū traslucet  
hinc opinor emanat. Seruian  
uiano tria ei obul: et nois  
de parte ledereq: et alid o  
& inde exar: post: quod &  
et uisum tempore quadam  
luculenter cripta: qui auctore  
uitas temporis. Si  
nise tribulis planis: que plance  
placarū traslucet  
hinc opinor emanat. Seruian  
uiano tria ei obul: et nois  
de parte ledereq: et alid o  
& inde exar: post: quod &

Căminul  
feru

[illegible]

Augustum  
quid

M. AN. Horroris, et in ciuitateque. O. <sup>1</sup>ge ad. ad re. <sup>2</sup>ad. ad. <sup>3</sup>ad. ad. <sup>4</sup>ad. ad. <sup>5</sup>ad. ad. <sup>6</sup>ad. ad. <sup>7</sup>ad. ad. <sup>8</sup>ad. ad. <sup>9</sup>ad. ad. <sup>10</sup>ad. ad. <sup>11</sup>ad. ad. <sup>12</sup>ad. ad. <sup>13</sup>ad. ad. <sup>14</sup>ad. ad. <sup>15</sup>ad. ad. <sup>16</sup>ad. ad. <sup>17</sup>ad. ad. <sup>18</sup>ad. ad. <sup>19</sup>ad. ad. <sup>20</sup>ad. ad. <sup>21</sup>ad. ad. <sup>22</sup>ad. ad. <sup>23</sup>ad. ad. <sup>24</sup>ad. ad. <sup>25</sup>ad. ad. <sup>26</sup>ad. ad. <sup>27</sup>ad. ad. <sup>28</sup>ad. ad. <sup>29</sup>ad. ad. <sup>30</sup>ad. ad. <sup>31</sup>ad. ad. <sup>32</sup>ad. ad. <sup>33</sup>ad. ad. <sup>34</sup>ad. ad. <sup>35</sup>ad. ad. <sup>36</sup>ad. ad. <sup>37</sup>ad. ad. <sup>38</sup>ad. ad. <sup>39</sup>ad. ad. <sup>40</sup>ad. ad. <sup>41</sup>ad. ad. <sup>42</sup>ad. ad. <sup>43</sup>ad. ad. <sup>44</sup>ad. ad. <sup>45</sup>ad. ad. <sup>46</sup>ad. ad. <sup>47</sup>ad. ad. <sup>48</sup>ad. ad. <sup>49</sup>ad. ad. <sup>50</sup>ad. ad. <sup>51</sup>ad. ad. <sup>52</sup>ad. ad. <sup>53</sup>ad. ad. <sup>54</sup>ad. ad. <sup>55</sup>ad. ad. <sup>56</sup>ad. ad. <sup>57</sup>ad. ad. <sup>58</sup>ad. ad. <sup>59</sup>ad. ad. <sup>60</sup>ad. ad. <sup>61</sup>ad. ad. <sup>62</sup>ad. ad. <sup>63</sup>ad. ad. <sup>64</sup>ad. ad. <sup>65</sup>ad. ad. <sup>66</sup>ad. ad. <sup>67</sup>ad. ad. <sup>68</sup>ad. ad. <sup>69</sup>ad. ad. <sup>70</sup>ad. ad. <sup>71</sup>ad. ad. <sup>72</sup>ad. ad. <sup>73</sup>ad. ad. <sup>74</sup>ad. ad. <sup>75</sup>ad. ad. <sup>76</sup>ad. ad. <sup>77</sup>ad. ad. <sup>78</sup>ad. ad. <sup>79</sup>ad. ad. <sup>80</sup>ad. ad. <sup>81</sup>ad. ad. <sup>82</sup>ad. ad. <sup>83</sup>ad. ad. <sup>84</sup>ad. ad. <sup>85</sup>ad. ad. <sup>86</sup>ad. ad. <sup>87</sup>ad. ad. <sup>88</sup>ad. ad. <sup>89</sup>ad. ad. <sup>90</sup>ad. ad. <sup>91</sup>ad. ad. <sup>92</sup>ad. ad. <sup>93</sup>ad. ad. <sup>94</sup>ad. ad. <sup>95</sup>ad. ad. <sup>96</sup>ad. ad. <sup>97</sup>ad. ad. <sup>98</sup>ad. ad. <sup>99</sup>ad. ad. <sup>100</sup>ad. ad. <sup>101</sup>ad. ad. <sup>102</sup>ad. ad. <sup>103</sup>ad. ad. <sup>104</sup>ad. ad. <sup>105</sup>ad. ad. <sup>106</sup>ad. ad. <sup>107</sup>ad. ad. <sup>108</sup>ad. ad. <sup>109</sup>ad. ad. <sup>110</sup>ad. ad. <sup>111</sup>ad. ad. <sup>112</sup>ad. ad. <sup>113</sup>ad. ad. <sup>114</sup>ad. ad. <sup>115</sup>ad. ad. <sup>116</sup>ad. ad. <sup>117</sup>ad. ad. <sup>118</sup>ad. ad. <sup>119</sup>ad. ad. <sup>120</sup>ad. ad. <sup>121</sup>ad. ad. <sup>122</sup>ad. ad. <sup>123</sup>ad. ad. <sup>124</sup>ad. ad. <sup>125</sup>ad. ad. <sup>126</sup>ad. ad. <sup>127</sup>ad. ad. <sup>128</sup>ad. ad. <sup>129</sup>ad. ad. <sup>130</sup>ad. ad. <sup>131</sup>ad. ad. <sup>132</sup>ad. ad. <sup>133</sup>ad. ad. <sup>134</sup>ad. ad. <sup>135</sup>ad. ad. <sup>136</sup>ad. ad. <sup>137</sup>ad. ad. <sup>138</sup>ad. ad. <sup>139</sup>ad. ad. <sup>140</sup>ad. ad. <sup>141</sup>ad. ad. <sup>142</sup>ad. ad. <sup>143</sup>ad. ad. <sup>144</sup>ad. ad. <sup>145</sup>ad. ad. <sup>146</sup>ad. ad. <sup>147</sup>ad. ad. <sup>148</sup>ad. ad. <sup>149</sup>ad. ad. <sup>150</sup>ad. ad. <sup>151</sup>ad. ad. <sup>152</sup>ad. ad. <sup>153</sup>ad. ad. <sup>154</sup>ad. ad. <sup>155</sup>ad. ad. <sup>156</sup>ad. ad. <sup>157</sup>ad. ad. <sup>158</sup>ad. ad. <sup>159</sup>ad. ad. <sup>160</sup>ad. ad. <sup>161</sup>ad. ad. <sup>162</sup>ad. ad. <sup>163</sup>ad. ad. <sup>164</sup>ad. ad. <sup>165</sup>ad. ad. <sup>166</sup>ad. ad. <sup>167</sup>ad. ad. <sup>168</sup>ad. ad. <sup>169</sup>ad. ad. <sup>170</sup>ad. ad. <sup>171</sup>ad. ad. <sup>172</sup>ad. ad. <sup>173</sup>ad. ad. <sup>174</sup>ad. ad. <sup>175</sup>ad. ad. <sup>176</sup>ad. ad. <sup>177</sup>ad. ad. <sup>178</sup>ad. ad. <sup>179</sup>ad. ad. <sup>180</sup>ad. ad. <sup>181</sup>ad. ad. <sup>182</sup>ad. ad. <sup>183</sup>ad. ad. <sup>184</sup>ad. ad. <sup>185</sup>ad. ad. <sup>186</sup>ad. ad. <sup>187</sup>ad. ad. <sup>188</sup>ad. ad. <sup>189</sup>ad. ad. <sup>190</sup>ad. ad. <sup>191</sup>ad. ad. <sup>192</sup>ad. ad. <sup>193</sup>ad. ad. <sup>194</sup>ad. ad. <sup>195</sup>ad. ad. <sup>196</sup>ad. ad. <sup>197</sup>ad. ad. <sup>198</sup>ad. ad. <sup>199</sup>ad. ad. <sup>200</sup>ad. ad. <sup>201</sup>ad. ad. <sup>202</sup>ad. ad. <sup>203</sup>ad. ad. <sup>204</sup>ad. ad. <sup>205</sup>ad. ad. <sup>206</sup>ad. ad. <sup>207</sup>ad. ad. <sup>208</sup>ad. ad. <sup>209</sup>ad. ad. <sup>210</sup>ad. ad. <sup>211</sup>ad. ad. <sup>212</sup>ad. ad. <sup>213</sup>ad. ad. <sup>214</sup>ad. ad. <sup>215</sup>ad. ad. <sup>216</sup>ad. ad. <sup>217</sup>ad. ad. <sup>218</sup>ad. ad. <sup>219</sup>ad. ad. <sup>220</sup>ad. ad. <sup>221</sup>ad. ad. <sup>222</sup>ad. ad. <sup>223</sup>ad. ad. <sup>224</sup>ad. ad. <sup>225</sup>ad. ad. <sup>226</sup>ad. ad. <sup>227</sup>ad. ad. <sup>228</sup>ad. ad. <sup>229</sup>ad. ad. <sup>230</sup>ad. ad. <sup>231</sup>ad. ad. <sup>232</sup>ad. ad. <sup>233</sup>ad. ad. <sup>234</sup>ad. ad. <sup>235</sup>ad. ad. <sup>236</sup>ad. ad. <sup>237</sup>ad. ad. <sup>238</sup>ad. ad. <sup>239</sup>ad. ad. <sup>240</sup>ad. ad. <sup>241</sup>ad. ad. <sup>242</sup>ad. ad. <sup>243</sup>ad. ad. <sup>244</sup>ad. ad. <sup>245</sup>ad. ad. <sup>246</sup>ad. ad. <sup>247</sup>ad. ad. <sup>248</sup>ad. ad. <sup>249</sup>ad. ad. <sup>250</sup>ad. ad. <sup>251</sup>ad. ad. <sup>252</sup>ad. ad. <sup>253</sup>ad. ad. <sup>254</sup>ad. ad. <sup>255</sup>ad. ad. <sup>256</sup>ad. ad. <sup>257</sup>ad. ad. <sup>258</sup>ad. ad. <sup>259</sup>ad. ad. <sup>260</sup>ad. ad. <sup>261</sup>ad. ad. <sup>262</sup>ad. ad. <sup>263</sup>ad. ad. <sup>264</sup>ad. ad. <sup>265</sup>ad. ad. <sup>266</sup>ad. ad. <sup>267</sup>ad. ad. <sup>268</sup>ad. ad. <sup>269</sup>ad. ad. <sup>270</sup>ad. ad. <sup>271</sup>ad. ad. <sup>272</sup>ad. ad. <sup>273</sup>ad. ad. <sup>274</sup>ad. ad. <sup>275</sup>ad. ad. <sup>276</sup>ad. ad. <sup>277</sup>ad. ad. <sup>278</sup>ad. ad. <sup>279</sup>ad. ad. <sup>280</sup>ad. ad. <sup>281</sup>ad. ad. <sup>282</sup>ad. ad. <sup>283</sup>ad. ad. <sup>284</sup>ad. ad. <sup>285</sup>ad. ad. <sup>286</sup>ad. ad. <sup>287</sup>ad. ad. <sup>288</sup>ad. ad. <sup>289</sup>ad. ad. <sup>290</sup>ad. ad. <sup>291</sup>ad. ad. <sup>292</sup>ad. ad. <sup>293</sup>ad. ad. <sup>294</sup>ad. ad. <sup>295</sup>ad. ad. <sup>296</sup>ad. ad. <sup>297</sup>ad. ad. <sup>298</sup>ad. ad. <sup>299</sup>ad. ad. <sup>300</sup>ad. ad. <sup>301</sup>ad. ad. <sup>302</sup>ad. ad. <sup>303</sup>ad. ad. <sup>304</sup>ad. ad. <sup>305</sup>ad. ad. <sup>306</sup>ad. ad. <sup>307</sup>ad. ad. <sup>308</sup>ad. ad. <sup>309</sup>ad. ad. <sup>310</sup>ad. ad. <sup>311</sup>ad. ad. <sup>312</sup>ad. ad. <sup>313</sup>ad. ad. <sup>314</sup>ad. ad. <sup>315</sup>ad. ad. <sup>316</sup>ad. ad. <sup>317</sup>ad. ad. <sup>318</sup>ad. ad. <sup>319</sup>ad. ad. <sup>320</sup>ad. ad. <sup>321</sup>ad. ad. <sup>322</sup>ad. ad

ne cognom augu- haud dubi-  
manus funderi-  
ca a manu dicit- in viciniam p-  
ditu est illud d- Ovis d- Sicut  
uocant A- la p- Augu- la  
uocant- Tron- la d- d-  
dicam manu- ut funderi-  
Popei- A- la- locus  
dicitur ab- f- m-

**Q**uod si quis de his rebus uiderit, et sciret, et non  
revelaret, etiam ipse in gehenna ardeat. Amen.

Affricano dicitur esse: gg exps be' pp asit; rōfōm

diminuere iperitū cū ab actū dīcal tanq̄ id augere debeat. Ad hoc nomē allusit Ouidius: scribēs:augeat i-  
perium nostri ducis augeat annos:cui ad stipulā egeſippus:qui sic ſcribit in q̄nto belli iudiciū. Auguſtum  
apud Romanos nomē iperitū ē:q̄ augeat ſuos:non q̄ aliēos opprimat. Auguſto augurio:huius enniā  
uerſus meminit:quoq̄ Marcus Varro libro tertio de re ruſtica. nouiſſimū autē eſt Romulū in urbe cōdē-  
da obſeruāſſe auguriū uultu:q̄ ſe nūero illi. xii. de oſtēderūt cū temo ſex trī uultures auguriū feciſſēt.  
itaq̄ Romulus augur ut eſt apud enniū. Curātes magna cū cura:tū cupiētes regni:dant op̄a ſimul auſpi-  
cio augurio:q̄ ut mox ait. ſeruat genus alie uolātū certabāt urbē Romā remorā ne uocerēt. Cedunt ter  
q̄tuor de celo corpora ſūcta alitū p̄petibus ſeſe pulchriſq̄ locis dāt. Quadrimus:natus q̄tuor annos:  
ſicari trimus:& bimus dē triū & duos annos:ide bimatus trimatus q̄drimatus p̄ etate biēnū triēniū:q̄-  
driēniū. P̄ cōcione:ſecūdū morē priſcopi:apud quos matronis hic honos habitus ē:ut eage poſt mortē  
ſolēnis laudatio eſſet:cū in priō cōmētario relata ē. Quadriēnio poſt. i. poſt q̄driēniū. I. agens iā. xvi. annū  
hac particula poſt q̄ ſpōſitio ē:ut inḡt Priſcianus. xiii. ablatiuo iūgi nō pōt:q̄ uero iungit ablatiuo lo-  
co aduerbii poſit. Vinli toga ſump̄ta:ſinita pueritia p̄textū ponebāt uirleq̄ togā ſumebāt tanq̄ non  
pueritit ſed uirilit̄ ut eſt pagēda. Seneca in priō epiſtolaz. Tenes utiq̄ memoria quānū ſenſeris gau-  
diū:cū p̄texta poſita ſumpſiſti uirle togā ex cenſione ſerui Tullii pueritia ſeptimo decimo anno ſineba-  
tur:puerit̄ eſſe exiſtimabantur qui minores eſſent annis ſeptē decim. hoc idē ſentit ulpianus iuriconſul-  
tus:q̄ titulo de poſtulādo ſic inḡt:pueritiam dūtaxat minorē annis:xvii. qui eos non in totū cōpleuit ſū-  
bet poſtulare. Auguſtus non expeſtato ut etas puerit̄e integra perageret in ſextodecimo etatis āno ſi-  
piſt uirle togam tanq̄ uirtute uiciſſet etatē. Sic & M. Antonius Imperator Romanus uirle togā ſumpſit  
q̄nto decimo etatis anno ut actor eſt ſpartianus. Triūpho aphricano. Quē eḡt cæſar deuictis in aphrica  
ſc̄pione:inba:& catone. Militariſ donis:militaria dona ſunt torques:armilæ:haſtæ:puræ:phaleræ:&  
coronæ multiuz:qualibus olim donis ſcititiū dētāt ob fortitudinē fuiſſe donatū Plinius & gellius tra-  
diderunt. Exps belli p̄p̄ter etatem:pueri non militabant:quæ etas minime eſt militaris:nec minori-  
bus. xvii. annis ſtipendia procedebant unde annotatū eſt ab hiſtoricis:q̄ in ſecundo punico bello ob mili-  
tum inopiam decretum eſt:ut qui minores ſeptem & decem annis ſacramēto diſſiſſent ſis perinde ſtipen-  
dia procederent:ac ſi ſeptem & uiginti annorū aut maiores milites eſſent.

M. AN. Auguſtus potius q̄ Romulus. Nouo:appellatiōis nouitate. Ampliori:maius in ſe pōdus &  
omen hñre. Quod locatō cur id poſſimū nomē ſit ab oibz receptū. Ab auctu:incremēto. Vel ge-  
ſtu guſtue. nā inter augurādū nō geſtū ſolū:ideſt uolātū obſeruabant:ſed guſtū ēt antripudium eſca face-  
ret. Auguſto augurio:Liuius:Dionyſius:Plutarchus:& Pli. auctores ſūr Romulū & Remū in cōditōe ur-  
bis uultu:q̄ augurio inſos. Quadrimus:q̄tuor ānos natus. Auti:lulū actiue matre:q̄ cæſa diſſertor ſuit  
ſoror. Quadriēnio poſt:ānos iā ſexdecī natus. Vinli toga:quā puerit̄e ānos egreſſi p̄texta depoſita ſue-  
bāt. Militariſ donis armillis:haſtis:phaleris atq̄ aliis id gēus i ſignibus:q̄bus milites donari cōſueuer.

PHI. Auiculum. ſ. maiorem  
mox auunculū in Hiſpaniā aduerſus. Cn. Pōpetiū liberos  
uix tū firmus a graui ualitudine p̄ ſeſtas hoſtibus uias pau-  
ciſſimis comitibus naufragio ēt factō ſubſecutus magnop̄e  
re demeruit. Approbata cito ēt morum indole ſup. Itineris  
iſuſtriā. Cæſare poſt receptas hiſpaniā expeditionē in da-  
cos & ide in parthos deſtinātē p̄miſſus Apolloniā ſtudi-  
is uacauit. Vtq̄ primū occiſum ēt heredēq̄ ſe cōperit:diu  
cunctatus an p̄ximas legiones iploraret. Id quidem conſili-  
um ut p̄æceps imaturūq̄ omiſit. Cæterū urbe repetita he-  
reditatē adiit dubitante matre: Viſtricio uero Marcio Phi-  
lippo conſulari multū diſſuadente. Atq̄ ab eo tempore ex-  
ercitibus cōparantis:primū cū M. Antōio. M. q̄ Lepido:  
Deinde tantū cum Antōio per duodecim fere annos nouiſ-  
ſime per quatuor & xl. ſolus Rem pu. renuit.

De quinq̄ bellis ciuilibz per eum geſtis.

**P**ropoſita uitæ eius uelut ſūma pte ſigillatim neq̄  
p̄tēpora:ſed p̄ ſpēs exequar quo diſtictius demon-  
ſtrari cognoſciq̄ poſſint. Bella ciuilia quinq̄ geſſit

datos inde in parthos:deſtinauerat. Iulius Cæſar dacos coercere thraciæ populos. mox parthiſ inferre

Verſus  
enni  
Roma an  
Remora,  
Quadri-  
mus  
Quadrina  
tus

Puerit̄e  
etatis

Militariſ  
dona

Demeruit

Indoles

& ſignificat lulū cæſarē. Deme-  
ruit:ſibi cōcilauit atq̄ deuinxit  
ita gentilianus:ſimul ut pleniorē  
obſego demerit amantiffimos  
mei Ouidius. nec tibi ſit ſeruos  
de meruiſſe pudor. Naufragio  
facto:pſectū fuiſſe i hiſpaniā au-  
guſtū itinere maritico ſignificat.

Indole:mox ſignificat:locu-  
tus cū in pueris non tā uirtus q̄  
uirtutis idoles eluceſcat. Liuius  
in. lli. neq̄ i ciuitate Romana tā-  
q̄ indolē tam maturæ uirtutis ſu-  
aioz extitit. Interdū i malam  
partē uſurp̄t idem Liuius dixit  
cū hac idole uirtutū & uitorū.

Sup̄altra p̄æter. Itineris in-  
duſtriā:ſtrenuitatē celeritatēq̄.  
qua uſus erat auguſtus uendo in  
hiſpaniam. Auctor eſt Plinius. li-  
bro unde uigefimo ab hoſtia uſ-  
que ad herculis colūnas nauiga-  
tū eſſe ſeptem diebus:& quarto  
die in ceteriorē hiſpaniam. In

Daci olim  
dauī  
Dauus no-  
mē seuile  
Parthi idē  
perſe apo-  
lonia

bellū ſicui ante dictū eſt. Exiſtimat ſtrabo dacos olim uocatos fuiſſe dauos: ex quo apud athenieſes dauo-  
rū noia ſeuile plimū abundabat. hinc factū ē ut in comedijs ſerui introducti. dauī noīati. p̄m lingua ſcy-  
thica exules dicti. Regna p̄thogē eadē & plāgē itelligunt: q̄ duodeuiginti fuiſſe teſtis eſt Ph. i. vi. Apolla-  
niā. Apollonia: quondā corinthiogē colonia: ciuitas ē epirotis olim iſtituta legibus ut reſert Strabo l. vi.  
uulgo his tēporibus uallonia noīat: Apollōiæ auguſtus ſex mēſes t̄m moratus eſt: cui circa horā ueſpernā  
renūciatū fuit Caſarē i ſenatu fuiſſe trucidatū. Proximas legiones: amici ſuadebat auguſto ut i macedo-  
nia ad exercitū. nā ex ducibus qdā fuerat: qd pollicerēt ſe illū deſenſuros. Vrbe repetita, Auguſto Caſarem  
Romā repetēte poſt obitū Caſaris an nomē igēs capeſcēdū uiſe ſūt eorū uerſicolores circa orbē ſolis.  
de qua re mox plura. Hereditatē adiit: cū i foro canū Antonii p̄torē forte obuiū habuiſſet: p̄ſeſſus eſt ſe  
Caſaris adoptionē fuiſſe p̄ſeſſe & hereditatē: mos enī fuit apud romāos: auctore Appiano l. iiii. belloꝝ ciuiliū.  
um adoptioſos teſtimoniū exhibere p̄toribus urbīs. Viſitico: philippo matris uir ex alio uiro matis ui-  
tricus appellat: ut ſcribit moſteſtinus iuriſcoſultus uiſitricus & priuignus iter ſe opponit. acia mater Au-  
guſti deſumpſerat Marcio philippo poſt obitū octauii. Tradit hiſtorici philippū uiſitricū & matrē aciam  
ſcripſiſſe ad auguſtū apollōiæ moratē: ne ſe qppū extolleret. & cōditionē priuati magis eligēdas eſt: uolupte  
rutiores. Velut ſūma: factio uelut ſūmario breuiarioq; auguſti Caſaris uitæ: deiceps p̄ticulatim: ac uolu-  
ti mēbratim ſe oīa dicit executurę. Neq; p̄ tēpora: teſtaſ trāgillus ſe i deſcribēda auguſti uita nō eē ſecu-  
tę ordinē tēpore: ſed ſpeciati potius & mēbrati ſingula explicatur: ut rex ita fiat diſtinctus atq; diluci-  
dior. Per ſpecies. Marciaſ in dialectica & boetius i p̄rio cōmētario topicoꝝ ſubtiliſſime diſtinet q̄ diſſe-  
rētia ſi iter ptes & ſpēs: q̄s cicero formas uocat. ē enī ſpēs q̄ nomen itegrū diſſinitionēq; caput totius: uelut  
homo atq; equus aīalis ptes uero neq; nomē: neq; diſſonē totius accipere poſſunt: ut caput & pedes & ma-  
nus hoīs: nō enī caput dici poteſt homo. i diuiſiōe p̄ ſpēs currimus: i p̄tinctionē per ptes hie Trāgillus aut p̄  
ſpecies de auguſto ſe ſcripturę: hoc eſt qualis fuerit domi: qualis foris: qualis in iuuenta: qualis in ſenecta.  
Species enim hominis ſunt puer: iuuenis ſenex quæ omnia nomen hominis diſſinitionemq; recipiūt. Sed  
tamen hiſtorica elocutio non eſt reducenda ad dialecticā ſpineta.

Partes  
Species  
Formæ  
Diuiſio  
Partitio

M. AN. Inſeſta: latrombus iſeſſas aut q̄ tū certe ad hoſtibus teneret. Demeruit ſibi denixit. Oſſo  
qd p̄ tot pericula ad eū uēiſſet. Indole: futura uirtutis imago ſeu ut Nonio placet ſcēmētō. Induſtriā  
ſolertia. Apolloniā: macedoniæ urbē quorū millibus paſſuū a mari a corinthiis: ut Strabo ait: & corcy-  
reis cōdita: Thucydides: & pli. corinthiogē tātū aiunt eſſe coloniā. Hereditatē adiit: p̄ſeſſus eſt ſe hære-  
dē: ſi qdē mos fuit qd Appianus docet: eū q̄ hereditatē adire uellet: apud urbis p̄torē p̄ſentē ſe hereditatem  
ſeu adoptionē fuiſſe qd octauius ipſe haud. C. Antonii p̄torē urbanū ſeſſe di. Viſitico: Marcio philip-  
po: cui mater Accia poſt octauii patris obitū nup̄erat: Viſitricus & nouerca priuigni ſūt correlatiua. Qui-  
dus: Viſitricus & gladiis & acuta dimicet aſta: quū cupidinē poeta alloquaſ: cuius mater uēus marte mari  
ei loco obutereſ. Cōſulari: q̄ cōſul q̄q; fuerat. M. Antonio: & lepidō cū qbus triuuiatū inuit. Solus re  
publicā tenuit: mira breuitate amplifiſſimā p̄ſtrixit rege ſeriē ſed lectoris p̄paratio uerius q̄ narratio dicen-  
daſ: ſi qdē id fecit ne tēpore ratio illi minus liqueret: quū p̄ rege ſpēs nō t̄pā eēt narratio p̄ſeſſura. Partes  
uitæ. Per tēpora: tēpore ordinē. Per ſpēs: ut alio bellica geſta loco: alio politica: alio oeconomica diceret.  
Hæc ſparſim p̄ t̄pā. ſ. ſed ut ſuo quæq; loco reſerāſ. Bella ciuilia: aduerſus ciues geſta. Mutinē: ſcēnu-  
ratione uſus cōtinuo expoſitionē ſubiecit p̄ q̄ quæ numero cōplexus eſſet cognōſcerentur.

Mutinēſe  
bellum

PHI. Mutinēſe: acuatim in  
p̄ſentia colligit quæ mox ſigilla-  
tim: explicat. mutinenſe aut ciuit  
ſe bellū ad mutinā geſtū eſt ab  
auguſto hircio & p̄ſa aduerſus  
Marcū Antonii: q̄ ut ſcribit ci-  
cero in philippicis mutinæ cir-  
cūſedit oppugnauitq; decimum  
brutū cōſulē designatū contra  
ſenatus auctoritatē. Philippen  
ſe: quod in cāpis philippis geſtū  
eſt ab auguſto & Antonio cōtra  
brutū & caſſiū. philippi autem  
unde philippēſe bellū dī ciuitas  
eſt tracia: quam philippus mace-  
donū rex a nomine ſuo philippus  
nuncupauit. In cāpis philippicis  
p̄rio caſar & p̄picius poſtea au-  
guſtus & brutus cū caſſio dimi-  
cauerūt: inde a Virgilio dictū ē.  
Romanas acies iteq; uidere phi-

Philippici

mutinēſe: philippēſe per uſinū: ſiculū: actiācū: Ex qbus pri-  
mū ac nouiſſimū aduerſus Marcū toniū: ſecūdū Brutum  
& Caſſiū: tertiu aduerſum. L. Antonii triuiri fratē: quar-  
tū aduerſus ſextū Pompeiū. Cn. Pompeii filium. Omnium  
belloꝝ inīciū & cauſam hinc aſſumpſit: nihil conueni-  
entius ducens q̄ necē auunculi uindicare: tueriq; acta.

De bello mutinenſi & alii geſtis eius.



Onfeſtim ut Apollonia rediit Brutum Caſſiūq; &  
nec opinātes: & quā præuiſum piculum ſubterſu-  
gerat legibus aggredi. reoſq; cædis abſentes defer-  
re ſtaruit. Ludos autē uictoriæ Caſaris non audentibus ſa-  
cere: qbus obtigerat id munus ipſe edidit. Ex quo cōſtātius  
cætera quoq; exequereſ in locū. Tribu. plæ. forte demor-  
tui candidatū petitorē ſe oſtēdit. q̄q; patricius necdum ſena-  
tor. Sed aduerſante comatibus ſuis. M. Antonio cōſule quē



lippi & matrona furēs apud Lucanū igit. uidit tā phoebe philippos. Per usinū: qđ pusia gestū ē aduersus. L. antoniū. M. antōiū fratrē & tūc pusia penuria annonae cōsiliata uēit i deditiōe. Inde ait Lucāus & pusia fa mes. Siculū: aduersus sextū Pōp. magni Pōpeti filiū: qđ bellū nauale fuit. Achiacū: cōtra Mar. Antonū & Cleopatrá apđ actū epiri p̄mōtōrū. Primū: murinēse. Nouissimū: achiacū. Sēdm̄ philippēse. Tertiu: perusinū. Quartū: siculū. Necē auiculū: mortē Cēsarīs dīctatoris uindicare ulcisci. Acta. f. Cēsarīs & si cut docet Cicerō: acta Cēsar. q̄ in urbe & tota egit p̄prie itelligimus leges i gbus acta cōstitū. Praeuiū picu lū: brutus & cassius cū ad domos iterefētoz Cēsar. incēdēdas p̄p̄s cōcurrunt piculū effugerūt: paulopost ex urbe decessere primūqđ apđ antiū cōmorati sunt mox in regiōes trāsmarinās traierūt. Legibus aggredi: lege pēdā dānati fuerūt cōsiliū auctorez cēsarīanā necis. Abēter: sicut in dānati i dicta cū uiolari nō de berēt: ē abēntes nō uidēt ē rei faciēdū: cū cām dicere nō possint: tamē augustus brutū cassiūqđ utpote principes: cōtūratōis uel abēntes reos facit acculauitqđ de parricidiō. Deferre: accusare inde delatores ac culatores dicti. In locū tri. plebis: defuncto quodā ex tribūis cōfirmauit p̄p̄s augustū afficere tribunatū p̄tūre: sed ob adolefēcia minime petere. Itaqđ istituit illū declarare tribunū: uēz senatus icremēto eius iudēs timuit: ne li tribunus crearet p̄cussores patris i iudiciū ad patres uocaret. Tradit Plutar. i Anto. cū Au gustus tribunatū peteret: & fellā patris auitā posuisse: minarē ēē Antonū se illū in carcerē ducturū: nisi de fineret plebē sollicitare. Quamqđ parricius: supra docuimus qđ nā forent patriciū: & quae dignitas patricia ros: & quēadmodum nō omnis patricius illico erat senator: nec senator omnis patricius. Illud adde quod senbit cincius patricios eos appellari solitos qui nunc ingenui uocent̄ Augustus petitorē se exhibuit tribu natus quāuis esset patricius cū tribunatus sit magistratus plebeoz: nec a patriciis geri possit. Namqđ ut scri bit Luitius i. in conditiones tribunorum plebis additum fuit: necui patrum eum magistratum capere li ceret. legimus tamen aliquando patricios fuisse coaptatos tribus plebis ab ipsismet tribunis.

Acta leges

Patriciū nō possunt ēē tribunū

M. AN. Murinēse: ad mutinā aduersus M. Ant. qđ Decimū brutū obediōe p̄nebat: auctores sūt Plutar. & Appian. Aduersus brutū & Cassiū: qđ bellū icitēto philippēse appellauit: qđ circa philippos macedo nia sit gestū. philippos sup̄ traces cōdidit philippus: urbēz a suo noie nūcupauit: Appianus auctor est. oli a p pinqs fortibus crene dicebat. L. Antōiū. M. antō. triūultr fratrē: quē pusia obfessū famā dōuit. Lucāus: hic Cēsar pusia fies: totius belli rōnē Appianus abūdē explicat. Sextū Pōp. hūc circa siciliā nauali p̄lio tūcit: Lu cius. leucas & ardēri seruitia bella sub erina Plutar. i Antōio & appianus lib. iiii. ciuitiū fūt eiūsdē belli aucto res. Deferre accusare: Cicerō certū ē nomē deferre hois: Quithāus: diuine deruli reū. Ludos uictoriae: pharalicae Pl. Veneti gēitrici sacros fuisse ait: Appianus: Tēplū uictoriae cēsar. i pharalia uouisse tradidit: Var ro: uenerē & uictoriā eandē ēē sentire ut. Quāqđ p̄cius: p̄ciū generis: erat. nū dirius p̄cia dignitas ad honores cōsequēdos maxie accōmodata. Nec dū senator. i. nōdū i curiā allectus: ex his quoqđ apte daf in religii p̄ciū hāud cōtinuo senatorē fuisse: nec ut supra ostēdimus: senatorē p̄ciū: Rēd nos bis hac attigimus qm̄ seiebā nōnullis aliter p̄ualitē aliquēz res ipa: qđ nō uidēno notior qđ lōgiore sit sermone explicanda.

uel p̄cipuū adiutorē sperauerat: ac ne publicū qdem & trāslatiū ulla in re sibi sine pactiōe grāuissimā mercedis impartiēdē ad optimates se cōtulit: qbus eū iussū sentiebāt: maxime quod. D. Brutū obfessum mutinā: puscia a Cēsa re data: & p̄senatum cōfirmata expellere armis niteref. hor tātibus itaqđ nōnullis percussores ei subornauit. Hac frau de deprahēnsa periculum inuicē metuens ueteranos simul in suū aut reip. auxiliū: q̄ta potuit largitiōe traxit: iussusqđ cōparato exer citui p̄ptore p̄esse: & cū Hircio ac Pāsa qđ cō sulatū acceptat. D. Bruto. op̄re ferē demādatū bellum tertio mēse cōfecit duobus plis: priore Antonius eū fugisse scri bit: ac sine paludamēto equoqđ post biduū demū apparuisse

Phil. Vel p̄cipuū adiutorē: p pter bñficia Cēsar. dīctatoris colla ta i ipsū Mar. antōiū: & qā se lem p̄ accerimū p̄pugnatorē Cēsar. p̄ stiterat Antōius. lōq. scribūt hī storiē augustū ad Anton. utpote amicū paternū cōsulēqđ domum accessisse: & milia frer te ēē collo cutos. sed Antōiū qđ p̄ciū Cēsar. fatis defuncti penes se hiet augu sto repetenti restituere noluisse.

Ne publicū: qā qđ cōsul ē exue re debet priuata p̄onā: & iduere publicā: sed nec qđ talē Ant. cō sul se ipartebatur augusto. Et trāslatiū: alcōius pedianus enar rās qđ sit edicū trāslatiū i uer

Trāslatiū

zinis Cicerōis refert trāslatiū dicta ēē nō noua nec nup iueta sed aliūde trāslata. Aulus gellius uerba appel lat nō trāslatiū: qđ trāsseri uertig ex graeca ligua i latinā cū iucūditate nō possūt. Sēsus ē trāglū. Anto. nec qđ se trāslatiū ipartisse Cēsar. aug. cū neqđ suo neqđ aliūde trāslato auxilio augustū tutari uellet. qđā trāsla tiū accipit p̄ idiffere. Ad optates: i. p̄m̄s ad Cicerōis auctoritatē tutelāqđ se cōtulit augustus: qđ sine optimates declarauit i iulio Cēsar. laudar Cicerō augustū i philippicis ueluti diuinitus e celo missūqđ furo ri marci antōiū opponeref: antqđ eū ēē cōplexū cām eā quae ēē seaturūqđ p̄p̄lo: quae cūctae italie: qđ diis oibus gratissima. Prouicia: ceteriore gallia: quē decius brutus obrebat dari ipetravit: & cū illic circūfederet mu tinā & oppugnaret brutū auctore Cicerōe hostis patriae iudicatus ē. Percussores subornauit: Anto. p̄ cōes amicos i gratiā uēdit cū augusto cōgressū ad iuicē i capitolio hito: nec mīto post nūciatū ē illū augustū iſi.

Proptor  
augustus

Bellum  
Præliū pa-  
ludamēta

dias redere: quæ de re cū augustus se purgaret nec tamē plāderet: rursus iter eos exitiales inimicitia exor-  
tæ sunt. hic discursiones p Italia ab utroq; factæ: veterā pmissis utriq; allecti legiōesq; sollicitatæ: auctor Plut-  
in Ant. Veterāns. M. Tullius in qnta antonlanage. Cæ. æt annis multis iunior veterāos cupiētes iā regere  
re armavit. Cōparato exercitu: scribit Cice. i Anrōianis legione martiū & qrtā deserto Antōio secutus ēē  
auctoritatē augusti Cæ. & sūmo cōsensu milites veterāos eūdē secutos reipu. pñdio fuisse. Proptore: loco  
ptoris Cicero i. y. philippica sic lq; dēus iperū cæf. sine quo rei militaris administrati: teneri exercitus: bel-  
lū geri nō pōt. pprorē faciāus: q; honos q̄q; ē magnus illi ætati tamē ad necessitatē rege gerēdage: nō solū ad  
dignitatē ualet. Idē paulopost ita cētē decernēdū. qd. C. cæ. ppror sūmo reipu. tpe milites veteranos ad li-  
bertatē ppli ro. cohortatus sit: & q; difficillimo reipu. tpe saluti dignitatisq; ppli R. o. subueniret ob eas cās se  
natu placere. Cæ. sātē pñficē: pprorē: sanatore ēē iniamq; loco ptoris dicere. refert martianus in libro  
de grāmatica quosdā pēdūle: & ppratore e littera finire in nomiatu: iuentēs naturā pæpositionis p.  
q; ppe hæc particula p ablatiuo tānū pñfer: se nō respiciūt cū pēdūl & pprator dī nō duabus uocibus sed  
cōposiro noīe dici ut pcurator. Bruto opē ferre: quē mutine obfidebat Antonius. Bellū confecit duo-  
bus plius: Bellū & plū hoc differū: q; bellū significat totū tps obfidiōis i quo sunt oia. præliū uero dī ipē  
cōflictus. unde a Virgilio dictū est moedia inter plia belli: & Iulius refert populū romanū nullo bello mul-  
tis uero plis uictū esse. Ac sine paludamēto: paludamēta sunt lsignia & ornāmēta militaria: iō cū ad bellū  
exit impator murata ueste paludatus dicitur proficisci quæ quia palā conspiciuntur paludamenta dicta.

M. AN. Publicū: ut cōsulē. Trāslator: aliudē q; ex publico acceptū: Trāslatū sumptū Plū. trāslatiū in  
ægpro ē Pedāus: trāslatiua ueteres dixere nō noua: neq; nūp iuctā: sed aliudē trāslata: ut sit sensus quā an-  
tōius neq; publice ut cōsul: neq; p amicos: aut cliētes: ut priuatus auxiliū q; q; augusto sine mercede iparti-  
ret: cōtulit ille se ad optimatēs dñt ad hæc trāslata: q; nō solēt apud eos remāere a gbus trāsserunt pter mo-  
res: Cicero qd ad uno positū i una re i mlris trāsseri pōt: utiq; idē sensus: ut neq; antōius ex publicæ pñat:  
q; gerebat auctoritate suare uellet: neq; ipsius priuata aut amice: clientū ut ope: Cæteq; ad pecuniā q; C.  
cælaris fuerat i alios ab Ant. ut Appiāus ait trāslata: nō est cur rektas. Ad optimates: q; ppe quos seibat an-  
tōio i sensus q̄q; ne sibi qd ob cælaris nomē amicos. Prouicia: gallia cisalpia. Percussiores et. Ant. & n. nē  
rata p amicos recōciliatiōe Ant. ut Appiāus tradit quosdā ex corporis custodibus ad amicos traxit: qd i  
fidias i struētū ab aug. dicebat. Veterāos: q; sub cæ. didatores militat. Cōparato exercitu: duas ab in-  
tio Augu. collegerat legiōes: sed eas scīplās nec armis legitiē i struēdas: Mox tyronū tertiā adiecit: nouissimæ  
duæ ab anto. ad illū legiōes: trāssere. Proptore: ptoris loco. Bru. opē ferre q; ab anto. mutine obfidebatur.

PHI. Seqñti: scdō plio. Non  
mō ducis sed militis: Salustia. de  
Castilia: strēui militis: & boni ipa-  
toris officia simul exēq; bas. mili-  
tis sit munus ut uiriliter pugnet.  
Impatoris ut cūcta solerter ppar-  
ret puidcatq; ad uictoriā condu-  
cētia Amiāus Marcel. l. xvi. for-  
titudō certāinū & feruor corpo-  
ris munus a milite: ab ipatore ue-  
ro animi poscāt. Agli fero: ferē-  
ti agli: quæ est pncipale signū ro-  
manoq;: sicut i Iulio cæ. affari do-  
cuius. Pāse ex uulnere: hircius  
iter antōiāos uiriliter pugnās cō-  
fossus ē: pāse uero sigitta pēussus  
in ilibus Bononiā delatus ē: q; añ  
q; morenē augustū monuit: ut si  
bi recōciliaret anto. qd unūq; iqt  
foelicitati tuæ o cæf. maxie cōdu-  
cibile ēē arbitramur cadauer hir-  
cii & pāse romā deferri iussit au-  
gustus. in quoq; funere libitariū  
rerū suag; uisum ministeriumq;ue  
gratuitū pstituerūt q; p repu. dimicātes occiderāt. Rumor icrebut: sermo sine ullo certo auctore disp-  
sumor ē ut o ko p i c k k o o r. l. diminutiue dī rumusculus: loci sūt cōes apd rhetoras p rñoribus & cōra no-  
mores. Cōsulibus: hircio & pāse. Orbata: priuata. Glico medicus: huius meminim. M. Brutus i epistolis  
ad Ciceronē cuius uerba hæc sunt ad hāc re pñetia. tibi glicona medicū pāse: q; sorore achileos nti i mti  
monio habet diligētissime cōmēdo. audimus. n. uenisse in suspitionē torq;to de morte pāse custodiriq; ut  
parricidā: nihil mius credēdū ē. q. s. n. maiore calamitatē morte pāse accipit: pterea ē modestū hāc & fugi-

Sequenti satis constat nō modo ducis sed etiam militis fun-  
ctum munere: atq; in media dimicatiōe aqlifero legiōis suæ  
grauiter faucio aquilam humeris subiisse: diuq; porrasse.

De eodem & morte consulum.

**P**oc bello quū Hircius in acie Panfag; post exulne-  
re periissent: rumor icrebut: ambos opa eius occi-  
sos: ut Antōio fugato R. repu. cōsulibus orbata so-  
lus uictores exercitū occuparet. Pāse quoq; adeo suspecta  
mors fuit: ut Glico medicus custoditus sit quasi uenenū uul-  
neri indidisset. Adiecit his Aquilius niger alterū ex cōsulib;  
bus Hircium in pugnæ tumulū a iplo interemptum.

De secta optimatium per eum deserta.

**S**ed ut cognouit Antōiū post fugam a. M. Lepido  
receptū caterosq; duces & exercitus cōsēnire p-  
patribus: causā optimatiū sine cunctiōe deseruit  
ad pratextū mutata uoluntatis dicta factaq; quorumdā ca-  
lūniatus: q̄si alii se puerū: alii ormandū tollendūq; iactassēt

Mors hir-  
cii & pāse

Glico me-  
dicus

quē ne utilitas qdē videat. Ipulsura ad facinus fuisset: ego & qdē valde rogo scripsi eū a custodia cōferret  
q. Ab ipso. f. Augusto. A Marco Lepido. Antonio. Apud munna phigatus trāscēdit alpes & marco lepidō  
se cōiūxit: cū lugubri ueste barba pmissa crinibus ipexis habitu maxie mirabili militares aicos flexisset ad  
misericordiā. Maxio exercitu parato: Plūcius quoq; mīacius anto. se cōiūxit cū exercitū cuius & ipse i gal  
lia ductor extabat. Pro phibus: p cā senatus. Cām optimatū: aug. deficiit a Ci. cāmq; senatō: eiq; ad liber  
tatē asserēdā spectabat deferētis anto. recōciliatus ē. Ad pēcūtā: ad cōuēiendā aliq; hōcitate mutatiōē uolū  
tatis. Alii se pue: ut. M. Brut. q i epistolis pue: appellat augustū & uix uirū his uerbis: & nūc pue: istū  
extulit ut tu iudicares pēibus eē ipe: trādā salutē talibus uiris: misericordiāq; unius & uix nūc miri totos fo  
re nos haud ulla alia re. Alii ornādū: ut. M. Tul. q i philippicis decemuit cae. ornādū amphibolū honorib; &  
formulā decreti cōstitit: atq; se hēre cognitos ois sensus adolebētis. nihilq; illi eē repu. charius: nihil sena  
tus auctoritate grauius: nihil uera dulcius. Sed cū mor augustus mutata uolūtate cōiūxisset se cū. M.  
antio exclamat. Ci. o me nūq; sapiēre & aliqdō id qd nō erat frustra existimā: qnū te po. ro. & me sefel  
lit opinio. ego repu. sefellit: cū te inonitū pue: & mris tuae pū auiēū eē dixi. Tollēdūq; iacā: senen. hic lo  
cus enarrat a. D. Bruto i epistola ad marcū Tulliū: cuius uerba subiecit. Nouissime labeo seguleus narrauit  
mihī apud ce. se fuisset: malūq; sermonē de te hīc eē: ipm cae. nihil plāc de te qstū: nisi dictū qd diceret te  
dixisse laudādū adolecēre: ornādū: tollēdū: se hō esse cōmissū: ut tolli possit: ex his bruti uerbis liqdō ap  
paret in: quē sensum accipiat illud: tollēdū est. n. amphibolon. nā cū Cicero significare uellet extollendū  
sublimādū augustus intellexit & medio remouendū atq; pēdēdū. Tollere. n. uerbū ē amphibolon: nam subli  
mare significat: & auferre de medio & in hoc secundo significato accipitur: cū tamē in primo dici uideat.

Tollendū  
amphibo  
lon

M. AN. Agliferō: signiferō: aglā ferētī. C. marius: ut Plī. tradit: prius istiuic ut aglā tē in romāis signis  
eēt: quid antea lupt: & minoratū: e: & apri fuisset. Hircius cōsul. Acie: pugna circa hostiū castra forti  
ter dimicaret. Pā: hirci: collega sagitta faucis bonō: pūit. Orbatā priuatā. Exercitus: quos cōsules cir  
ca mutinā habuerāt. Custodius: sub custodia hīros. q. d. p suspecto i publico retētus. Ab ipso itere: pū: ob  
id credo mris pū: fūga: cadētī cōsulū prius osium: ut Appianus ait aug. affuit. Alepido: recepit: idē Appi  
us auctōr ē pēdidisse quosdā: Lepidū subito anto. accessu cōternatū ad elus genū: pēbuisse: sed plures: i q  
bus ē Plut. affirmat benignē anto. a lepidō acceptū: ubi mīlirū animos i cū ielinasos uidit atq; iū castris in  
ter se collatis. Numatio plāco supuenire q & ipe ualidū ductabat exercitū breuē cōiūxisse ut tres & .xx. le  
giōes & cū his. x. & amplius equū millia i antōi potestate uenerūt. Ceteroq; exercitus: q sub Bruto cassio  
& dolobella erāt. Cām uolūtatem: cōsiliū auctoritatē potius: & salutem ipsam. Ad pēxum: ut mutata  
uoluntari causam aliq; pēderet. Quorūdā: senatoriū. Calūniarū: calūniā ielctas. Ornādū: nouis hono  
ribus subleuandū. Tollendū: fraude aliqua pēdēdū aut certe honorib; adēptis i ordinē redigendū.

supl. uerbū  
cōiūxit

ne aut sibi aut ueteranis par grā referret. Er quo magis pe  
nitentiā prioris scē: approbare: nūrsinos grādī pecunia &  
quā pēdere nūquirēt multatos extorris oppido egit: quod  
mutinensi acie interēptorum ciuiū tumulto publice extru  
cto ascriperant pro libertate eos occubuisse.

Extorres  
7

De bello philippēsi & i perio eius Antonio dimisso.

**N**ita cū Antonio & Lepido societate philippense  
quoq; bellū qū inualidus atq; xger duplici pralio  
transegit: quorū priore castris exutus uix ad Anto  
nii cornu fuga euaserat: nec successū uictoriē moderatus ē.  
Sed capite Bruti Romā. misso ut statūx Caesaris sūmittere  
tur. In splendidissimū quēq; captiū nō sine uerborū cōru  
melia sauit. Ut qdē suppliciter cui sepulturā pēanti rēdisse  
dicatur. iā istā i uolucrū potestate fore: Alios patrē & filiū  
pro uita rogātes fortiri: uel dimicare iussisse: ut alterutri cō  
cederet: a ipectasse utrumq; morientē cū patrē qui se obtu  
lerat occiso: filius quoq; uolūtaria occubisset nece. Quā

Nursini

rōis lepidus & aug. cōueniē i iulū quā facit lauius fluuius bononiēns: quā nos ob id ipm cū pūge deui  
sit oli studiose i pēxius. ibi nō solū scelerata colloq; iter se hīta sunt p tridū: ue: & facta sceleratiora exti  
terūt. hic pēcriptio illa nepharia: hic cōmutatio cedū i fanda cōfēctā ē. hic in primis Cicero pēcriptus quē  
aug. ob reuerentiā patrē appellare solebat existimāt historici nihil unq; crudelius aut terrius fuisse faciatū

Procri  
prio i insu  
la laui

ista pſcriptiōe triūmrali. in q̄ homicidia hoicidii pmutata ſūt. Philippēſe: qđ aduerſus brutū & caſſiū ge-  
ſtū eſt. Caſtris exutus: anguſtus ab artorio medico admōtūſ p̄p̄ ſomniū noctis antecēdētis nō cōtinuū  
eſt: quāuis ipſicius graui morbo abſtinere p̄lio ſtanuiſſet: ſed i acie in ledicia platus ē accidit itaq; ut eo  
die caſtra eius a bruto caperet: credētūq; ē anguſtū occiſū fuiſſe p̄p̄ea qđ ledicia ipſius licet uacua brutū  
milites pilis gladiſq; pforarūt: & lacertatā abſtraxerūt. auctores Plutar. & laſtātius. Ad antōiū cornu: acci-  
dit i eo p̄lio ut anguſtus ſuparet a. M. bruto cū ſuo cornu qđ erat ſiniſtrū: & ecōterario. M. antōiū ſuparet  
in dextro. Qu. caſſiūq; res in p̄nitē duxit aduerſarios. nā caſſius uictus brutū quocq; uictū ē credēs iugu-  
lidū ſe p̄buit pyndaro liberto. altero p̄lio uictus. M. brutus ſtratonē rhetorica diſciplina p̄itū apud ſe cō-  
ſtituit: aenem audū ambabus māibus ſup capulo erigēs cuſpidi incubuit uictūq; ſiniuit: alii dūt ſtratonē  
bruti p̄cibus uictū ſubiiciſſe illi enſe oculis alioſū iſlexis brutū ipetu toto pectore ſe immiſſe. More roma-  
no acies di ducta i duo cornua extēdebat: & ut auctor ē uergetius i. il. egreſſe locabāt i cornibus: & ut ſcribit  
Helianū i. tadicis: ſit phalāgis circūdoſeſq; cornu utrūq; explicatū cōplecti aduerſarios: & q ſuo cornu ſu-  
per aduerſariū nō p̄p̄ea idē uictor ē i altero quocq; cornu. p̄r. n. fieri ut altero cornu uicamus: altero uica-  
mur. Nec ſuccellum: ſocietate p̄ſtatēſq;. Victorię: ſuapte natura uictoria ē i ſolētīſſima adeo ut diſſi-  
ciliū ſit uictori ſeruire tēpamētū: ſed i bellis ciuilibus iſolētiō: q̄ ut ait. M. Tullius ē ſi ad meliores uicta  
enē eos ipſos ferocioreſ ſpōtēdoſeſq; reddidit ut ē ſi natura tales nō eēnt: neceſſitate eē cogāt. Augu. ſicut i.  
matura etate ſuit mitis princeps: ita i iuuetate truculētus ut iqt Sene. In uolucę p̄tate: ſepultura dē eē i p̄tate  
auti: qñ aues ſaculatē hēnt cadauer relictū diſſepedi & recōdē ſcra uētrētāq; itra ſepulchre: talis ſunt ſe-  
pultura curioſi: de quo ſic ſcri. Luca. en nobile corpa paſcite aues nullo cōtēctus curio buſto apđ Virg. alioſq;  
liſq; ſeris apđ libos uultures erāt p̄ ſepulchro: ſicut apđ hirciōs cīes ob id dei ſepulchrales. Silius i. xxiij. p̄p̄i  
cogē: tellei (ut phibēt) i mos antiquo ſt: a exaia obſcētus cōſiuit corpa uulſ. Sortiri ut ſors decerneret: an p̄t  
an filio uita eēt idulgēda. Volūtaria nece: uulturoſi morti ſe obuulerat ſibi: cū p̄i oculo ſupſtes eē noluit  
M. AN. Veteratē: quoye opa fuerat ab initio uſus. Par grā: dignū p̄mū. P̄mū: aī mutationē. Se. ſet.  
q̄: prioris ſnā. ſtudij uolūtatis. Nuriſinoſq; aliſſimos umbriz mōtes ſcolūt. Exortor: in enliū egit.  
Interp̄toſ: Nuriſinoſq; bello mutinēſi p̄ierāt. Pro libertate: quū publicā libertatē tuerent. Societate:  
ſcedere qđ i labini ſu. ſiſula haud lōge a muria ē i cū: ubi triduo cōmorati ad. ccc. ſeatones: & duo milia eā  
ſtris ordiſ p̄ſcripſere. Inualidus: Pli. fuga & triduo i palude latebrē agroti. Valerius ait in acie deſecdiſſe  
medici i ſomnio monitū. Appiūſ ob id ipſum nō habuiſſe ſcribit ut Auguſtus ipſe i ſuis cōmētariis ſcri-  
pſit. Duplici p̄lio: priore Auguſtus a bruto caſtris exutus eſt: Caſſius altero cornu ab. antōiō fugarus ſibi  
mortē cōſiuit: altero p̄lio brutus & ipſe caſtris ſpoliatuſ ferro icubuit: Liuius: appiūſ: & Plutar. i. bruto au-  
ctores. In uolucę p̄tate: q̄ te diſſepi ſuis cōdere poterūt corporibus. Pro uita rogātēſ fortitū ut alteri  
forte parceret. Vel dimicare. q. d. nō id mō nō cōceſſit: ſed cogit ē iter ſe dimicare: Egnatios p̄rem ſibi  
telis cōcurrēſe mutuiſq; ſe cōceſſiſſe uulneribus appianus p̄dicat: ſed ultro id eos nō cuiuſq; impio ſeciſſe.

mors caſſi  
& brutiCornua  
acie  
Victoria  
inſolensIphigēnia  
uictiVultures  
canes ſepul-  
chralesFauonius  
emulus ca-  
tonis

Emulatio

PHI. Fauōiūſ: Marcus fauōi-  
uſ. M. carōiſ imitator nō doctria  
magiſ q̄ iſano ferme affectū philo-  
ſophabāt. hic cū olſ Pōpe. glia-  
būdus diſſet: cū Italiā pede pul-  
ſauero ſcatebūt pedestreſ eāſtreſ  
q; copiaz dixit iſtāre iā caſ. nunc  
terrā pede pulſa: ut ita q̄. p̄miſe  
rat copias cōuocaret. Idē olſ ſedi-  
lis mueribz obeūdiſ p̄fecit cato-  
nē. Idē bruti caſſiq; familiarīſſi-  
mus eos aliqñ inter ſe diſſedētēſ  
recōſiliantē q poſt p̄ſigatū brutū  
uictē i auguſti p̄tate. Emulus:  
emulatio dupliciter dē ut & i lau-  
de & in uitio hoc ſit. nā & imita-  
tio uirtutis emulatio dē uſi emu-  
lus ut i hoc loco laudabile nōm

eſt: & emulatio ē agritudo ſi eo qđ q̄ cōcupierit aliuſ potiaſ ipſe careat auctor. Ci. i. iiii. tuſculana. Hūc  
guſtū. Proſciderūt: p̄bros cōtumeſ ſiſceſſerūt i famauēſ. laceraueſ. Iridē Pli. hic ē māra caralli uero-  
nēſis carminibz p̄ſciſſus. Idē alibi auge p̄ciſſū ſcribit cōuictiſ ab optimiſ q̄buiſq;. Mūicipalibz agris: uete-  
riſ poſt emerita ſtipēdia agri aſſignabāt. Inde apđ lucanū ait cā. q̄ rura dabūt q̄ nē ueteranus aret. q̄ mo-  
nia ſeſſiſ: ſigif auguſtus cōſecit bello philipēſi. romā deportatus ē grauīſſima ipſicius ualitudie ita ut pape  
uicturus ſparet: & ob hāc ualitudinē ſibi aſūpſit hoc onus utpote leuitus: ut militibz agros domoſq; aſſigna-  
ret i italia mūicipati: hoc ē i agris mūicipalibz: antōi. uero ad natiōēſ trāſmariaſ deſlexit iter ad cogēda ſti-  
pēdia q̄ militibz ſolueret pollicituſ. n. erāt ſingliſ militibz qñq; milia drachmoy. uñ illi opus erat pecunia



De bello peruiſino.  
Vo tpe. L. Antonū fiducia conſulatus quem gere-  
bat: ac fraternę potētiz res nouas molientē cōſu-  
gere Peruiſiam coegit: & ad deditiōē fame opulit:  
nō tamen ſine magniſ & ante bellum & in bello diſcriminiſ

gradi. Veteranorum auctor ē Appianus augurū cū veterānos p colōias distribuere. agrosq. illis assignare nite-  
ret magna sollicitudine fuisse districtū: cū illi urbes sibi policitas tāq. belli p̄mia repōseret: & agrosq. p̄cia ēē  
flagitaret. unū indignitas & isōlētia militaris i ipatorē exorta ē: cū passim rapet uexaretq. finitios. Necq. prio-  
rū. Possessores i hōis codicibus legat. possessoresq. & significat illi q. agros dñiū iure possidebat. Alterius pel-  
li ē: cōfērebāt priores quoq. possessores: q. agris suis exturbaret. tunc quoq. Ving. agro suo mānuō spolia  
suis ē: cōa. tuncq. cederet ario cēturiō: a quo Paulū abfuit qn. interficeret. Alteris: ueterāi cōfērebāt: q. nō p̄mia  
sibi p̄missa exhiberet: necq. tractaret ab aug. put ex meritis se tractari debere sp̄bat qbus de rebus mīsa  
cessēdū aduersus aug. cū possessores quoq. ex p̄ptis agris expulsi ad ipm cōcurreret opē offerētes: cūq. ip-  
se id p̄tis cōsul foret: fiducia t̄iag. reg. rebellauit cōtra augurū receptis i p̄tes p̄p̄lis: quoq. agri ueterāis as-  
signati fuerāt. & cū a p̄plo ipator eēt appellatus p̄sūa se cōsulit: q. cū. ullo fossaq. p̄cinxit muq. crexit: tur-  
res ligneas mille & qnētās nūcro cōstituit. unū factū ē ut fames iustifecus pugnaret atrociter: cogeretq. lu-  
ciū anto. ad deditiōē faciendā. pusinus quoq. se deditus ē. idulit. sed accidit casus miserādis: nā cū cesti-  
us cognomēto macedōnis domū p̄ptiā icedens se suaq. inieciisset igni. flāma uētis flātibz excitata totā ur-  
bē corripuit: sicq. momēto p̄tis pusia tota cōsumpta ē excepto uulcū tēplo. pusia caput oli ethruia: fuisse  
testis ē Linius i. x. de hoc puino bello sic scribit Florus. Alterq. bellū cōstituit agrosq. diuisio. quos cēsar ue-  
terāis i castris p̄ciū militiz p̄soluebat semper. L. Antonii pessimū ingentiū fulua gladio cōtra uulnīs militiz  
aror agitabat. hunc cēsar compulsi ad extrema deditiōnis turpi & nihil non experta fame.

L. Antonii  
us cōtra au-  
gustum

Perusia scē-  
dio cōsum-  
pta

M. AN. Ceteri alii ad supplicii p̄ducti. Ille cato. xmulus: erat fauōsus: ut Plu. scribit cato. nō solū xmu-  
lus: sed alicus ē: q̄lis apollodoros phalereis dī socratis fuisse. Proci dēt. p̄bris & cōuicio laceratū. Mū-  
cipalibz agris. i. mūcipioq. agros: appianus auctor ē. x. & viii. opulētissimāq. urbiū italiz agz. ab ant. aug. &  
lepidō i triuuitatū i cūdo milinibz deditiāt. Veterānosq. i agris locādi erat. Possessoresq. agrosq. posside-  
re pellēdi. L. A. M. A. triuuiti fratrē: p̄tē ca. iteritū ita accidit ut uno tpe. M. A. cōsul eēt Ca. alter frater: p̄-  
tor. L. q. iii. erat tri. ple. sed is. L. sub id t̄ps quo ad pusia ē bellatū cōsul erat. Res nonas: nouos reg. motus  
sed belli i p̄tis cōstitū: & euerit Appia. abūde explicat. Fāc cōpulis: Luca. is cā pusia fieri. An bellū pusini. f.

PHI. Gregariū i. xiiij. sedentē

bus. Nā quū spectaculo ludorū gregariū militē. i. xiiij. ordi-  
nibz sedētē excitari p apparitorē iulissit: rumore ab obtre-  
ctatoribus dilato quali eundē mox discruciatū necasset: mi-  
nimū abfuit: qn. periret cōcursu & indignatiōē turbā milita-  
ris saluti fuit: quod q. desiderabat: rep̄te cōparuit incolūis  
ac sine iniuria. Circa Perusinū āt murū sacrificās p̄cōg. iter  
remptus est a manu gladiatorum quā oppido eruperat.

De p̄cōna inflicta captiuis in bello perusino.



**P**erusia capta i plurimos animaduertit: orare ueniā  
uel exulare se cōnātibz una uoce occurrēs moriē  
dū ēē. scribūt qdā trecētos ex d̄ditiōis electos utri-  
usq. ordis ad arā diuio Iulio exstructā idibus martis hostiaz  
bē agros aquā terminos: delubra: utētilia. diuina: hūanaq. oīa i meā p̄p̄liq. romāi ditionē: d̄didimus. Et ego re-  
cipio. Scribūt iuriscō. libertinos quosdā ductos ēē deditiōis: quoq. pessima erat cōditio. Scribit ap. augurū

gesta erat enarratē arguebat: ac ueluti cōia cōmoda. p̄tē  
dētē icrepabat Plu. iter i fortūia augu. nūerat curā pusia-  
nā cōtētiōis. Excitāt: rēuēri de cōstitibus gradibus.

Per apparitorē: mīstrū apparere. n. ē p̄sto ēē ad obsequiū  
unū & apparitores cōstat ēē: notatos auctor Serui. Quan-  
tū ē apparitura de ip̄sū mīstris: scribit trāglus i libro de  
gramaticis orbiū apparitura fessile magistratibus: cū si-  
gnificat uellet cū fuisse apparitorē mīstrūq. magistratū.

Dilato. divulgato. Qui p̄ter. f. augu. Cōparuit: appa-  
ruit usus ē ille gregariis miles. A mīu: a multitudi-  
ne. Oppido: pusia. Aduerit: p̄uuit. Moriēdū ēē: hanc  
erat illa uox q. occurrebat ueniā orātibz. Ex deditiōis  
is: deditiōis dñr q. se dedit i uictoris p̄ntē. formula de-  
ditiōis talis erat: q̄le describit Lii. i deditiōne collatiz:

ita. n. Rex interrogauit. Estis ne  
uos legati oratorezq. mīssi a p̄o-  
pulo collatio: uos p̄p̄liq. col-  
latiū deditis: sumus: ē ne po-  
pulus collatiz i sua p̄tē: ēē: de-  
ditis ne uos p̄p̄liq. collatiū ur-

apparere  
quid  
apparito  
res  
apparitura

Deditiōis  
Formula  
deditiōis

Libertini  
deditiōis



seatores pulinos custodiri iussisset q no milto post interfecti fuerint Iulio Emilio excepto. Idibus martis etiā ad parētia celebrāda cū eo die ex. i. senatu iterēptus fuisset. Cōsulto: de idultria & ex al. finia. Detegere: apient & demōstrēf. Cōfiscatis: fisco adiudicatis: fisci fisciē & fiscellae auctōf alcōio sūt nūmogereceptacu la ad maioris sūmā pecunias capiēdas q marsupia. uñ qā maior sūma ē pecūiē publicae q priuatae dī fisco pecūia publicā. uñ & cōfiscare & res ficales dīci solēt. Obseruauis ex curiof lechiē fisciū ppter dīci pici pis: arariū uero publicū ppliq; ro. qd euidēter oñdit illd plinianū ex panegyrico ad traianū:at fortasse nō eadē fuerint fisci q eratū cohēbēs. imo tāto maior: qto plus tibi licef de tuo q de publico. credis. Qui eris: iunf cōsultū titulo ne qd i loco publico fiat: hoc idē declarat hīs uerbis res ficales qū pporē & priuatae pceptis sūt. In hāc finiam ē illd fatyrice poete. res fisci ē ubiq; natat. signāre. n. uolūt pceptis ēē oīa i ma ri pōiofa. titulus ē apd iurecōsultos de iure fisciā qbus alibi dictū ē debitores fisci itēq; reipublicae uedi galia cōducere. phibēf. scitu dignū ē & mēoratu dictū illd traiani ipatoris: q correptus ab uxore plotia q calūnis suoye pcuratoq; puicē dīuerxat detestari cepit i probas exachiōes usūpās uerbū hoc memorabi le: qd i pcor dīs oīum picipū pēitissimis debeter eē recōditū: nā qdā egregia silitudie fisci uocabat liemē si cut. n. crefēte i corpūbus nris liene artus reliq; tabescūt: ita turgēte picipis fisco reliq; ciuitatis mēbra mace scūt & egrotāt. uis ut corpus ualidū sic effice liē frumescat. uis o piceps ut mēbra tua hoc ē ciues tui bōna leat: noli fisci hēre tūmēf. Bellū ficiū: qd aduersus sextū pōp. magni pōp. filiū gestū ē q ut igt luc. poluit aequoreos ficalū pirata triūphos. Traxit: i lōgū. pulit. Naufragio amiserat: sexto pōp. adeo mari ac neptū cōfci debait: ut neptū filiū uocitari pmitteret. ratus nō sine dei auxilio aetatis tpe bis ca. naufragio obrup ros. ferūt ob hēc glabūdū fpetoria paludamta ex purpureo colof deūtaffe i ceruleū colorē: obneptū. f. caerulē maris pfidē. auctōr appia. f. v. Pli. quoq; i. vii. & Soli. i. polyhistore iter augu. aduersa naufragia ficala

M. AN. Gregariū militē: ignobilē: & q nullū ducebat ordinē. Exorari. submoueri. Per ap. (recēfē. paritorē: p mīstrū siue litorē. Rūore: phama. Mox discrutariū: cruciatio affectū. Cōcurfū & idignatiōe appia. riuultuātū oīno aliqd fed ita ut Trāgillus ait a militibz seuitū negat. In pmos: i. pūfū dūtaxat fēa tū post receptā urbē fecitū appia. fci. cui L. i. auctoritas altipulaf. Vna uoce: sola demūciatiōe. Vtriufq; or dīs: seatorū & eqstris. Idibz martis: quo die. C. ca. fuerat i seatu occisus. Facultate: materia occasiōe. Bel lū ficiū: i. sext. pōp. filiū. Tēpeltantibz: Pli. naufragia ficala: appia. priore ait clāfē amiffā quū ab rauēna tātē tū a cornificiō duceref rursus p noctē: alterā circa mēfanā tēpeltate poene ab fūpēfz aliis atq; aliis naufin gis ab hoſte factis ita elato ē pōp. ut se neptū filiū appellari fit pāfz atq; ut idē auctōr pōdit caerulē fūpē rit paludamentum.

PHI. Cōmeatus: cū sextus pō. pe. ficiā obtineret: q. Cato cellā pēuaria reip. nutritē plebis ro. no mīauit: cūq; poene māt dōinare tut: interclufi erāt cōmeatus hoc ē cibaria & annōa rei frumētariae: adeo ut pplis ro. fame laboraret & ob id pacē fieri deſoceret. Cuius rei ita mēinit Paulus orofius li. vi. sextus pōp. poſtq; ſe i ſcripto rū nūq; relatū cōperit: cōuerſus i latrocinia oēm orā Italiae cedibz rāptiſq; uafauit ſicilia pcepta cōmeati bñq; ſpeditis ro. fame affecti: moxq; cū eo pacē trūi uiri. i. lepidi caſ. amōiufq; fecerūt. Ad remū dātis: ut remigare & remos tractaf cōdiſcerēt. mos fu it Roma: ut i penuria militū ſeruitia armaret: ſicuti pōt cladē cā nēfē ſeruoye delectus hitus ē. Et itidē nūc auguſtus māumiffit. xx. milia ſeruoye: eoſq; exercuit i nautica diſciplia ut p claffariis uteref Pli. f. vii. de augu. iſortūis: ſeruioq; delectus iuuetūis pēuria. ſcribit Polybius lib. i. p hūc modū i pūo pūico bello exerceri ſolitos nauticos hoīes ad remigiū: ſubellitis igt i arena p ordi nē diſpoſitis remiges iū dētes ad uocē pēcipiētis: q i medio eoye erat: oēs una pñdēte brachia ac reduceref: p arenā mouef pariter & docebanf. ad illius uocē ſimul oēs i cipiebat ſimul deſinebat: p hūc modū nauigādi arē i primis diſcebat. Portū Iulii: Virg. i. lii. Georgicoy: in laudem Auguſti. cēſtris ſi celebrat hunc portū Iulii. An me mortē portus lucrinoy ad dīta clauſtra: atq; i dignarū magnis ſtridoribus aequor. Iulia qū pōto lōge ſonat un da reſufo: Tyrrenuſq; fretis iſmitit aſtus aurnis. Seruius ſentire uidet Iulii portū opus fuiſſe Iulii Caſaris dīctatoris: ſed male. In lucrinū & aernum lacū. In eampania iuxta portus baiarum ſunt duo lacus Lucrinus. f. & Aernus. Auctōr Plinius in. lii. & Strabo in. v. Geographicis ſic inquit

more maſtatos. Exiſtēf q traderēt cōſulto cū ad arma iſſet ut occulti aduerſarii & quos meto magis q uolūtas cōtineret facultate. L. Antonit ducis pbita detegerētur deuictiſq; his & cōfiscatis promiſſa ueteranis pāmia ſoluerentur.

De bello ſiculo & aliis geſtis eius.

**B**ellū ſiculum inchoauit i primis: ſed diu traxit iter miſſum ſapius: mō reparādarum claffium cauſa: quas tēpeltatibz duplici naufragio: & qdē p eſtātē amiferat: modo pace facta flagitante populo ob iterclufos comeatus: famēq; i graueſcētē: donec nauibz ex integro ſa bricatis: ac. xx. ſeruoye milibus māumiffis: & ad remum dātis portū Iulii apd baias iſmiſſo in lucrinū & aernū mari lacū effecit. In quo quū tota hyeme copias exercuiſſet: iō pe. Iter milas & nauolocū ſupauit. ſub horā pugnae tā arēto repēte ſono deuictus. ut ad dādū ſignū ab amicis excitaref.

Portus Julius Error ſer uū

Fisci  
Fiscinae  
Fiscellae  
Fiscus  
principis  
Res fical  
les  
Egregiū  
de liene &  
fisco  
Sextus pō  
peius ne  
ptū filius  
Sicilia cella  
pēuaria ro.

Modus ex  
tendi re  
miges

Portus  
Julius  
Error ſer  
uū



v. post antiū igit circū ē stadiū. cc. distās & lxxviii. mōs mari & paludibus istar hēns insulā hēc castellū & cit-  
tes faciliū & minerarū arī. Maro i. vii. priā circū radīū littorā terrā. Diues i accessos ubi solis filia lucos  
assiduo resonat cauta. De insula circioque scribit nō pauca Plin. i. l. iiii. male fociatū male roboratū maleq. fir-  
matū scribit Plut. i. anto. iter ipm & aug. quotidianas fuisse pōne simulatas: & quotidianas fere recōtia  
tiorēs: moenas & neta cosolus soliti erat auerlos cōponere amicos: ut igit oratus in priō sermonū. Testa-  
mētū de cleopatra Titus & plācus uiri cōsulares ab antōio ad cāsārē cōfugerūt: & antōiū testamētū quod  
apud uestales erat edocuerūt qd' testamētū cū cāsār peteret reddere id gdem uestales noluērunt  
sed faculatē fecerunt ut p seipsum assumeret. cāsār frequētī senatu multa ex hoc testamētū legit: quae per  
abfōrde & pagae ciuilitatē scripta uidebant: solitus erat antōiūs suos & cleopatrae filios reges regū noiare: &  
cū ex illa uno partu geminos suscepisset: mafculo cognomētū solis: foemine cognomētū lunae adiunxit.

[illegible]

PHI. Necessestudies. necessarii  
os & affines appellatiōe necessitu  
dinis ius qddā & uicūh religio  
fēcōiūctōis familiaritatisue signi  
ficat: uñ & necessarii dñr officio  
obseruatiue affinitatisue cōiūcti.  
Existiat Gel. nihil iterē iter ne  
cessitatē & necessitudinē nam &  
apd Salu. & apd Cicronē necessi  
tudinē repies utpari p eo qd  
necesse ē hūis ē augu. pmissio ut  
oēs necessarii & familiares anto.  
hostē iudicariq seq possēt. In an  
tonioꝝ cliētela: Nos fuit apd ue  
teres : ut qlibet ppl's ac natio ro  
suū patronū hēret: ita syracusios  
i cliētela marcelloꝝ fuisse legius  
ita laecōonios i cliētela claudio  
rū. ita alobrogas pñonū hūisse fa  
biū sangā. Sūt bononiēses mūci  
pes nri i cliētela fuisse fa lue an  
tonioꝝ. i q̄ illuſtris fuit orator il  
le. M. an. q apd Cice. disputat i li  
bris de oratoꝝ: q i bello ciuili ma  
riū fuit interfectus. Bononiēsi  
cōcessit Aug. ut possēt iuuat par  
tes antonianas oibus suis suozq  
uicibus. De cōiūctōibus cliētiū  
& pñonū. q̄ nihil distabāt a neces  
situdinibꝝ p̄p̄quoꝝ scribit abū  
de Diōſyſius in. ii. & quēdam obū  
elientes pñonis idigebatū succurrebat. Sed ne uideant bononiēses fuisse in cliētela scordioꝝ pñonū fē

Sol luna  
noia filio  
tuna

Necessitas  
do  
Necessari

### Cientela civitatum

to familiā antioxijs fuisse nobilissimā vetustissimāq: utpote q ab Antōe Herculis filio & noīata & oriūda  
 pda. unde. M. Anto. ab augusto oli in colloquio dicitur Hercules. auctores Plutar. & Appianus. Apud acti  
 um: actiū pmōtorij ē epi cū tēplo apollinis nobili: i quo loco antōius cū cleopatra Egypti regia supatus  
 ē nauali plio ab augusto. In sepe: i horā serotinā & vespitinā. Quū samū isulā: samos isula ē: i mari icario  
 modica: i qua sanū iunonis antiquū famigeratū fuit: ut luculēter scribit apuleius in. ii. floridoge. Samos isu  
 la ē altera a Plit. collocata ppe itachā apud dulichij: de qua hic uidet intelligēdū cū nō multū distet ab epi  
 roset & fame. est & samothracia diuersa ab hac & samothracia q fuit domiciliū cerimoniae: Dardāus de  
 os penates detulit in phrygiā: & phrygia aeneas i Italiā q ob id dictū fuit dū samothracēs: de qbus luena  
 lis. iures licet & samothracū & mforū aras. Hiberna: loca in qbus hiberno tpe milites hibernare consueve  
 runt: sicut actiua ab actiuo tēpore dicta. Missionē poscētū: honestā: quā emeritis stipēdiis ipetrari sole  
 bat. supra ab dū dictū est de missiōibus militariibus. Reperit alia: expungēdum est: alia & substitūdum  
 Italiā ibiq: distinguēdum: ut sit sensus: augmentum repositis Italiā: turbatum nunciis & seditione militum:  
 qui erant apud brundisium ciuitatē Italiæ portuosā. Pelopōnesi: pelopōnesus apie ante appellata & pe  
 lasgia peninsula haud ulli tetra nobilitate post ferenda: Inter duo maria Ionium & ægeum platani filio si  
 mulis excurrit pelopōneso nomen indidit pelops: qui ex phrygia secum in eam regionem duxit populum:  
 auctor Strabo in. vii. Etholiæ: etholia regio est græciæ quā Pli. ab acarnāia dirimi scribit fluuio acheloo.  
 M. AN. Necessitudines: necessitates. i. ppiquos & affines & breui oēs familiaritatis uicūlo ei cōiūctos.  
 Cæsar necessitatē p necessitudinē. i. iure affinitatis usurpauit: Sēpronius Afellio necessitudinē p necessitate  
 Gelius i noctibus atticis utriusq: auctoritatē uno ē capite cōplexus. Domitiū: i. rursus ab Antōio ad aug  
 gustū sub acaciæ pugna tēpus trāsitus: auctor est Plutarchus. Antonioq: clientela: Antoniorum enim fa  
 milia ciuitatem ipsam ueteri patrocinio protegerat: patrocinia apud ro. cum ipsa pene urbe nata Diony  
 sius credidit: antoniorū gentem ab antone Herculis filio fluxisse tradidit Plutarchus augustinus antonium  
 apud appianū alloquens si & Herculeo ait æneadæ: unus fieri uoluisses. Cōiurādū: i. societatem: & foedus  
 inuēdi: atq: aduersus antoniū intellige cōspirādū. Pro tribus suis: p suaq: ptiū defensionē: quo decreto appa  
 rebat nihil amplius futurum fraudi bononiensibus ipsis quod in antoniorum clientela fuissent. Ad

Actium.

Samos in  
sula.Dii famo  
thracēsPelopōne  
sus unde

### De bello actiatico & Alexandrino: & uictoria eius cō tra Antonium & Cleopatram.



**A**ctio quū Samū isulā i hiberna se recepisset: tur  
 batus nūtiis de seditiōe pma & missionē poscētū  
 quos ex oī nūero ofecta uictoria Brūdusij pmissē  
 rat repetit. Alia tēpestate in traiectu bis cōflictatus: prio in  
 ter pmōtorio pelopōnesi atq: ætolij: rursus circa montes  
 ceraunia: utrobq: pte liburnicæ: demersa: simulq: eius  
 in qua uehebat fuis armatēis & gubernaculo diffracto.  
 Nec amplius q septē &.xx. dies donec desideria militū ordi  
 narent: Brūdusij cōmoratus Aliæ Syriæq: circuitu ægyptū

burnicarū: agiliū bellicanq: nauū a liburnis. q in illyrico populi sunt: q off nauibus uelocibus usi uelocita  
 teq: pcpuis ionū mare i isulæq: p dabantur: qua ex cā romā naues leuitate celeritateq: pstantes appellaue  
 re liburnicas sicut refert Appianus in libro illyricoge: Vegetius quoq. lib. iiii. de re militari de liburnicis ita

a actium: ambracii sinus promon  
 torium: in cuius conspectu An  
 tonius & cleopatra sunt ab augu  
 sto nauali proelio uicti superbi  
 simū eius belli apparatū. Plutarchus in antonio expli  
 cat. Samū isulā: quam samū non dicit: cā crederem: q  
 inter dulichiā & cephaleniā i alto ante echinades iacet.  
 Sed qā tēpestate uictatū dicit circa pelopōnesi promon  
 toria: quū uide brūdusij hiberna nauigatione transmi  
 teret de ea q iter Miletū & chiū i ora ioniz sedet ē po  
 tius intelligendū: q nō eo oficiis ex illa quoq: priore sa  
 mo pfectū ob locoge uicinatē potuisse augustinū circa  
 peloponnesi pmōtoria aliquo mō iactari. De samothra  
 cia aut nullo mō intelligēdū dixerim. Peloponnesi: pe  
 lopis isula dici potest: oli apie appellata: dicta est & pe  
 lasgia: peninsula est q diuersa lancinant Maria ionium  
 siculum. creticum: ægeum myrtoū. Aetoliæ: quæ ter  
 ra inter acarnaniā est: ut Plinius ait & phocidem.

Strabo ab ætolio ait Diomedis  
 filio ætolos dictos.

PHL. Ceraunios: cerauni mō  
 tes sunt epi a Plinio & Oratio  
 a crocæunia nominantur. re  
 fert Seruius ceraunia dici a cre  
 bris fulminibus: nam græci ki  
 pa uſſov fulmen appellant. Ter  
 tius europæ sinus ab acrocerau  
 niis incipit montibus. Vtrob  
 que idest utraq: tēpestate: &  
 inter promontoria peloponnesi:  
 & circa montes ceraunios. Li

Ceraunia  
undeLiburnicæ  
quæ

Liburnæ  
Liburnus  
seruus.

Armarita.  
Armamentarium  
Armarita  
vinearum  
Nomen  
afize: unde  
Assirii usi  
Antoñius  
tractus per  
fenestra  
mors anto-  
niū & cleo-  
patrae

scribit Augusto dimicāte actiaco proelio cū liburnoz auxiliis p̄cipue uictus fuisset Antoñius exp̄mēto cer-  
taminis paruit esse liburnorū naues ceteris aptiores: ergo similitudine & nomine usurpato ad instar earūde  
classē romani principes texerūt liburnia nāq; dalmatiz pars est: cuius exēplo nūc naues bellicæ fabricā-  
tur & appellat liburnæ: hactenus Vegetius a lucio quoq; liburnæ dictæ sunt illo uerfixordie cōtēte ge-  
mio creuisse liburnæ: Pli. & trāquillus liburnicas uocat. Iulius firmicus liburnicū imperiū usurpat pro na-  
uali scribēs q; liburnicū illi cōmisiť iperū: quicunq; natus ē in .x. parte p̄ficiť. Apud luenaē in eo loco in-  
genti currit sup ora liburno: sicut alibi quoq; declarauit neq; currus: neq; lectica significat. put cōmenta-  
tores existimāt: sed seruus lecticarius a lorīs enī serui denoñant: ut syri & cappadoces apud Martiaē sic li-  
buti apud luenaē & est sensus. Diues ille delicatus & ipotens lectica gestabĩ: & uehes sup ora uiroz: cū  
lecticarij ex liburnia igentes & staturosi supermineant afus est nūero singulari p̄ plurali more poetico & hi-  
storico. Armamētis: armamēta sunt nautica istrumēta sicuti funes & uela. Armamēta nauis singula erunt  
uendicida: ut ait Vlpianus: armamētariū uero significat repositoriū armoz & nauij receptaculū: q̄le sunt il-  
lud qđ arhenis philon fabricauit mille capax nauij Spartū ut ait Pli. est in ufo nauis armamentis. Ex lino  
quoq; nauij armamēta fuisse interpretant eruditi apud Homez. armamēta nō solū de nauibus sed de alijs  
rebus dici posse testis est idē Pli. q loqđ de uineaz armamētis. Gubernaculo. nauigiū a dminicula gubet  
nādi nauigiū tiphs prius inuenit. Afize puñcia: nā Agrippa i duas afiam ptes diuisit: unā iclusā ab oriēte  
phrigia & licaonia: alterā determinauit ab oriēte armenia minore. autor ē Herodotus i melpemone afiā ab  
uxore pmethei nomē ēē fortitā. Syria: refert iosephus assyrios q̄ postea syri dicti sūt ab assure hæbreo de  
noñatis. Cōfugerat: post cladē actiā. Ad mortē adēgit: antonius existimās cleopatrá sibi mortē cōsi-  
uissē semetipsum uulnere pussitne illi suples esset mox cū audisset illā uiuere iussit se ad eā & portariq;  
intra monumēta tractus & alligatus funibus & fenestra demissis: qđ spectaculū plane fuit miserabile: anto-  
nius petijt unū potui sibi dari ut ita celerius morerē: moxq; cū cleopatrá admonuisset ut sibi ac rebus su-  
is cōsuleret expirauit. hāc hīstoriā Paulus orosius explicat his uerbis antōi. se ferro trāsser̄berauit ac femi-  
nicipis ad cleopatrá i monumētū i qđ se illa mori certa cōsiderat platus ē. Cleopatrá postq; se ad triūphū ser-  
uari itellexit uolūtariā mortē petēs: serpētis ut putat morsu i sinistro tracta brachiō existimās iucta ē: frustra  
caesare p̄ p̄ssillos admoñēt: q; uenena serpētis & uulneribus hominum haustu reuocare atq; exugere solēt.

M. AN. Cerauios: mōtes uij tertius europæ sinus icipit ep̄ri sūt mōtes a crebris fulminū casibz dci græ-  
ci τὸν κεραυβὸν fulmina dicūt. Liburnicaz: expeditissimaz nauij: Pli. icuruz. ceu liburnicaz: no-  
stris effodit: Hora. libis dixit liburnis iter alta nauij: ut sit hoc liburnū nomē rei a liburnis pplis ipi nauigi-  
j iuctoribz datū ē & liburnū currus ad similitudinē nauis ipius cōstructū lu. & igēti currit sup ora liburno  
ē: uiator liburnus dictus idē satirus clamāte liburno currite iā sedit. Armamētis: nautico apparatu: nau-  
ticis istrumētis. Gubernaculo: clauo. Ver. Clauūq; affixus & hæres nūq; amittebat & paulopost cūq; gu-  
bernaculo ligdas p̄iecit i undas. Desideria militū: q; a militibz effragitæ. Afize moris. Syria: q̄  
phenicia: & iudeæ expeditionē lōgissimā i archissimū: cōiecit uerboz orbē. Seras cōditōes: rebo p̄diti  
tētatas: petierat antoñius: ut Plutar. tradit: ut priuato sibi athēsis ageret liceret. Ad mortē adēgit: ad consu-  
scendam sibi mortem compulsi.

PHI. Cleopatraz: p̄ssillos ad-  
mouit: p̄ssilli populi sunt i aphri-  
ca a p̄ssilo rege dci ut refert Pli-  
nius in. vii. quorum corpori ige-  
nitum fuit uirus exitiale serpēti-  
bus: ex cuius odore sopirēt eas.  
scribit cor. cellus in. v. q; mēora-  
tu dignū ē: p̄ssillos nō hīc sciam  
aduersus uenena p̄cipuā sed au-  
daciā usu ipso confirmatā: q; uol-  
nera exsugunt: nāq; uenenu ser-  
pētis nō gustu: sed i uulnere no-  
cet: ergo q̄q; exēplū p̄ssilli secu-  
tus exuērit: & ipse tutus erit &  
tutū hōinē p̄stabit. De p̄ssillis lu-  
cāus. gēs unica terras icolit. a se  
uo serpētū innoxia morsu: Mar-

petit. Obfessa alexādia quo Antoñius cum Cleopatraz con-  
fugerat: breui potitus est. Et Antonium quidem seras cōdi-  
tiones pacis tentātem ad mortem adēgit uiditq; mortuum.  
Cleopatraz quā seruātā triūpho magnope cupiebat & p̄ssil-  
los admouit: qui uenenu ac uirus exugent: quod perisse  
morsu aspidis putabatur. Ambobus cōmunem sepulturaz  
honore tribuit: ac tumulum ab ipis ichoatum perfici iussit.  
Antonium iouē maiorem de duobz Fuluiā genitris simula-  
chro Diuii Iulij: ad quod post multas & irritas præces cōsu-  
gerat arreptum interemit. Itē Caesariōnem quem ex Cēsare  
patre Cleopatraz cōcepisse prædicabat: retractū & fuga sup  
plicio affecit. Reliquos Antoñij reginzq; cōmunes liberos

De p̄ssillis

maridæ p̄ssillepar ligua potētibus herbis. Cæteq; quēadmodū p̄ssilli ui austri & spiritu obruti ad unū oēs  
iterierit fabulose magis q; hīstorie herodotus & gellius p̄diderūt Plur. quoq; auctor ē catonē iter p̄deit  
ta libyes facitātē secū p̄ssillos dixisse: q; moribz serpētū mederēt pri ore trahēs uenenu p̄ti serpen-  
tes cōibus mitigant. p̄ssilli reliquaz uenena terraz iuehētis q̄stus sui cā pegnis malis impleuere Italiā in  
quā scorpiones quoq; ex africa iportare conati sunt. Seruatā triūpho: augustus iussit p̄culu curare pro  
uinibus ut cleopatraz uiuēs in suā ueniret p̄tātē: sollicitus. n. erat pro pecuniis cōgestis & simul ad gloriā suā



putabat p̄teresse illa i triūpho duceret. Referūt historici cleopatrá cū de idustria ab augu. idulgētus tradēre dicit soliti fuisse grāce oōspiciā. ubi uero ait qd lare signat nō triūphator. Exurgeret: fugēdo educeret extraheretq; de corpore a fugo fit factus: p̄ excludē: q; dictiōe peculiariter unū Plū. Morū aspidis. In p̄ p̄uāis cōmētariis nō idulgēt opior p̄scripimus quādmōz cleopatra aspidā serpēre fici furti sibi deserit i iussu cui irritate brachiū dēduat porrexit mordēdū & sic morte qū sōno soluta ē. Ad qd allusit oratio L. carminū: fortis & alpas tractat serpēs sūt q; opinē ē ueneni habuisse delibutōriū i lina qdā cōcāua quā sibi crinibz occultabat. Aug. cū d̄ uiuere cleop. triūphat nō posset eis imaginē tulit i triūpho cū aspidē mordicus affixa: p̄pca cecinit p̄ptius: brachiā sp̄ctauit fixis ad morā colubinis. Plures it̄ sūt aspidū sp̄s: d̄ sp̄cū effectus ad nocēdū ut scribit solius i polihyore. Illa q; p̄it cleopatra hypnale noīa p̄pca q; sōno necet q; grāce d̄r hypnos. un̄ & aspidū sōnificā ui appellat Plū. q; ēt lxxix. sic tradit. apides p̄cussos torpōē & sōno necat oliū: serpētū minie fanabiles. Cina i poēatis sōniculoli uocat aspidā. nū q; ipā sōni plēa sit sed q; sōni. letisep̄cussis imitat. hēt alpis sternocūm bellū cū ichneumōē q; lorice se lio & p̄gressus i pugnā iuadit aspidā i fauces i dimicatiōe caudā attollēs: q; excipietus irritos de hoc itellexit Luca. allo uerū q; ē litiū. phar fides: aspidas ut pharias cauda solertior hostis ludit. Cōmunē honorē: augu. admittat cleopatraz i obitu. generositatē magnifice ac regie illā una cū Ant. sepeliri iussit. Tumulū: quo cōditus erat sepultus q. M. an. cleopatraz māibz magnifico ac regio fūere: quē corōa sp̄sita corōauit. Ant. maiorē: sc̄bit Plutar. vii. fuis se filios. M. Ant. ex tribus uxoribz fuluīa octauia & cleopatra atylus Ant. q; erat maior natu ex fuluīa necatus ē a cæ. augu. theodorū pueri pedagogus q; illū cæ. p̄diderat cū ceruix adolēscētū iussu cæ. abscideret: la pidē p̄ciōsissimū quē circa collū gestabat clā subripuit: cuius criminis accusatus ad crucē dānata ē. Ad qd cōfugerat q; ad statū principis cōfugerat uiolari nō solebat. Legius apd L. magiū cīpanūg uictus fuerat ab Anniba. cōfugisse ad statū regis prole. Inde apd iunscō. scriptū ē de feruis q; ad statū sacra p̄cipis cōfugeret: Sene. quocq; at̄ liceat feruis ad statū cæ. cōfugere. Vege. filio ant. nihil p̄uit cōfugisse ad simu lachz diui iulii: nā illinc fuit interēptus. Cæsarionē supplicio affecit. augustinus iter fecit cæsarionē: quē cleopatra qdem mater cū magna ui auri & argenti in indiā miserat. Sed rhodon pedagogus per fraudē quasi Cæsar eum in societate imperiū uocaret reduxerat: De Cæsarione cum sententias amicorum suscitaret. Augustus: diuise artū philosophū ferunt non esse probandam cæsarē multitudinem. Reginz cleopatraz.

M. AN. Seruatā triūpho: ut ē i triūpho duceret. P̄ylos: p̄sili a p̄sillo regent Agatarchides scripti: cuius sepulchre i p̄re tuit syrtū exitiale serpētibz uiris gēti igēti: cuius odor ēas sop̄ietia nāsonibz: ut Plū. tradit se delecti: Herodotus i expeditiōe quā aduersus aulz suscepissēt: totū gēus arēis obrutū iteriisse ait: sed de his Lucian lib. pharalidos ultio lōge plura. Putabā: Plut. quocq; & Strabo i dubiū trahūt: quā cleopatra ui perierit: q̄si nū quocq; quū extincta est p̄age cōstitit q; q; augustinus aspidē māmē affixa eius imaginē i triūpho tulerit: Ver. patrio igt uocat agmīa sistro nec dū & gēinos a tergo respicit angues. Tumulū: ab ipis s̄choarū: Mar. nec sibi regitico placeat cleopatra sepulchro. Ex fuluīa gēitis: s̄p̄t ex fuluīa octauia & cleopatra liberis antioīo sup̄litis fuerat: atq; omniū maximus natu atylus cognomine: q; a theodoro pedagogo augusto traditus: cuius iussu occisus est. Cæsarionē: hūc quocq; magna ui auri a matre ut in indiā efugere missum ex itinere: quasi in regni societate reuocaretur rhodon pedagogus augusto perdendum dedit.

PHIL. Nō secus ac: nō aliter q; reliquos fuit. Plut. i ant. sic ait Cæteri filiū apd octauīā educatū sūt: q; cleopatraz An. & cleopatraz filiū iube hūanissimo & pulcherrio regi dedit: Cum. uero ex fuluīa genitū ita magnū apd cæ. fecit: ut post agrippā & L. filios prias p̄res obtineret. Cōditio: alex. ps regiaz ē illā: qd corpo appellat. ad it̄ circuitus qdā ēi quo regū erat sepultū & Alex. ma. cuius corpo prole. lgi filio p̄dicat abstulit: de rutilig Alexid. qd i aluelo aureo fuit repositū: sed coccas palato aureo repositoio uitruē repositū auctor

Verbum  
cleopatraz  
Suctus

Aspidis  
morū p̄it  
elro. aspis  
hypnale  
Sonnico  
lofi  
Locus tu  
cani

Mors cæsa  
rionis  
Nō p̄bāda  
cæsarū m̄  
tutudo

nō secus ac necessitudie iūctos sibi obseruauit: & mox p̄ cōditōe cuiusq; sustinuit ac fuit. De gestis p̄ eū i ægypto.

**E**x idē tēpus cōditoriū: & corpus magni alexandri quū prolauē & penetrali subiecisset oculis corōa aurea sp̄sita ac floribz asplū ueneratus est cōsul tuscū nū & Ptolemēū sp̄picere uellet regē se ait uoluisse uidere nō mortuos. Aegyptū i pulciæ formā redactā ut feraciō rē habiliorēq; annonē urbicæ redderet: fossas oēs i quas nilus estuat oblimatas longa uetustate militario ope deterfit. Quoq; actiæ uictoriæ memoria celebratiō: & ip̄sterū esset: urbem Nicopolim apud actiūm cōdidit ludosq; illic quinquēnales constituit. & ampliato uetere apollinis templo locum castrorum quibus fuerat usus exornatum naua

Stra. l. ultio. de sepulchro alex. ita cecinit Luca. illic pellexit uelut na philippi felix p̄do iacet: inq; lus cōditoriū appellat illū aluelo lū & locula meriti: in quo recēdit tū erat corpus alexā. Cōditoriū. n. a cōdēdo dictū: amianus Marcellinus cōditoriū appellat mura liū tormētog: repositoū machinaz. petrōius arbiter cōditoriū in quo erant reposita sepulchra claudi solitū fuisse ostendit: cum ait: prælatus uidelicet cōditori foribus ut sigs ad mōmētū uēit set putasset expirasse sup̄ corpus uiri pudicissimam uxorē. Idem i cōditorium ēt p̄cūta ē defunctū positumq; i hypogeo græco

Condito  
rium



unde cognomina mamerco: & mamertim dicti populi Siciliae. Indicio detectas. Index ē q facinoris cu  
 ius ipse est cōfiscus latebras indicit impunitate pposita: auctor Afconius. Inualecerēt: roborarent atq; au  
 gescerent. Var. murenæ: de his cōiurationibus sic loq; liua augusti uxor apud senecā in l. de clemētia: seue  
 nitate adhuc nihil pfecti Salui denū lepidus sequutus est lepidum murenā: murenā capio: capione egna  
 cius: ut alios taceā quos tñ aulos pudet & paulo supra inq; augustus. Ego sum nobilibus adolefcētulis ex  
 positi caput in quo mucro ē acut. Idē i l. de breuitate uitæ. In ipsa urbe murenæ cepiōis lepidi egnatio  
 rum mucrones in augustū acuebāt: porphirio sentire ut murenā & cepione fratres fuisse pulciū cū qbus  
 bona suā æquis pibus diuiserit. cū illi bello ciuili spoliati fuissent. Progeneri: socer magnus dicit uxor  
 mæ: auus q & plocer dī & ego sum illius pgener & auus meus socer magnus ē uxor: mæ: illa illi pñurus  
 auctor modelstinus iunfcofilius: Lucium paulū pgenerē augusti appellat trāgulus qm iulīa illius neptem  
 uxore hēbat. sicut inferius declarabit. Seneca tyberium appellat pgenerē Pōponti attici q uxore duxerat  
 agrippinam alius neptē ex M. agrippa genitam. Verba senecæ sūt ex lib. iii. epiq; Nomē attici pīre Cicero  
 nis epistolæ nō sinunt. Nihil illi posuisset gener agrippa: & tyberius pgener: & drusus cæsar pñepos. Fal  
 sūrum tabularum reuad legē corneliæ de falsis declaraf q nā pœna falsiq; tabulæ teneant: nā q testm de  
 leuerit resignauerit: que testm falsum scripserit: qui in tabulis falsum fecerit pœna falsarii damna: pœna  
 autem falsi deportatio ē & oīum bonoꝝ publicatio. Verres aliquot dānauit tanq publicas tabulas corri  
 puit. Hybrida: hybrida sicuti docet porphirio dicunt canes q ex impibus parētibus nati sūt hoc est  
 ex uenatico & gregario: per hanc similitudinē qui patre Romano & matre peregrina natus est uel ecōtra  
 rio hybrida appellatur. Pli. uero in viii. scribit hybridas uocari fues ex ferro & domestico sue pgenitos: q  
 appellatio ad hoies quoq; trāsita est adeo ut Caius Antonius collega Ciceronis in cōsultu hybrida uul  
 go diceret: dicunt aut hybride a uerbo græco υβρις qd significat cōtumelior & cōuicinior & υβρις  
 cōtumelia dī: quasi per contumeliam nati quales sunt ex adulterio pœcati. Martialis: hybridarū grex iam  
 tibi foret plenus. Valerius maximus auctor est qntum uariū cognominatum fuisse hybridam pp obscū  
 ius ciuitatis: sensus est tranquillū augustum compressisse cōiurationem temetm epicadi: erat hybrida e  
 gente parthica tanq patrem habuerit romanum marem uero ex gente parthorum uel ecōtrario.

mamers  
mamertini  
Index

Socer  
magnus  
Profocer  
Progener

Pœna  
falsarum  
tabularū  
Hybrida q

M. AN. Naualis spolis: nauali plio capitis: Strabo auctor est decimæ noīe naues. xx. in nauibus ip  
 sis repositas. Inualecerēt: pualerent. Post hæc: ultra si. n. ad tps id referas nō pcedit quū uiuo ēt Anto  
 nio periculosis augustus cōiurationibus petitus sit. Rerū nouaq; initia: nouos regē motus. Inualecerēt  
 ualidæ fierent. Lepidi iuuenis: lepidi trāuiri filius fuit: Liuius eius cōiurationis rœminit. Murenæ: quē  
 Augustus castrito indice oppressit. L. Pauli: pauli cōforis filii. Pro generi. L. Augustinā iulīa ex agrippa  
 & iulīa Augusti filia genitam uxorem duxerat: progenero profocer rñdet qui est spōsæ auus. Ouidi. cuiq;  
 Augusti neresu pfocer esse uelit. Si qdē thetidis pī est neruus. Sunt qui eacus legant. Falsarum tabularum:  
 falso sine fraude figuratum. Neq; ætate neq; corpe: ualidi: senio & morbo confecti. Themastini epicadi  
 fuit cornelius epicadus grammaticus syllæ dictatoris libertus eiūdem ne an alterius parum intelligi po  
 test. Macrobius tamen epicadi meminit. Epicadum inquit refert herculeum occiso getione. Hybrida: ex  
 apro & fuc: ferro duo & domestico cōceptos hybridas dixere: manifeste. n. & ad homines in contumeliam  
 tranfertur. υβρις. n. gr. ece contumelia dicitur: quod Tranquillus significanter expressit Romanum ho  
 minem parthica gente creatum demonstrans.

ad extremū Thelephi mulieris serui nomēclatoris. Nā ne  
 ultiz qdē fortis hoīum cōspiratōe & piculo caruit Aridasio  
 atq; Epicadus Iuliā filiā & agrippā nepotē ex iulīs qbo cō  
 tinebāt rape ad extremū Thelephus qm dīta sibi fato dñā  
 tiōe: & ipm & senatū aggredi destinauerāt. Quinēt quodā  
 iuxta cubiculū eius lixa qdā ex illirico exercitu ianitorib;  
 decepris noctu dephēlus ē: cultro uēatorio cictus: iops ne  
 mētis an simulata dmetia fecitū nihil exprimi qōne potuit.



De bellis externis per eum gestis.

Xterna bella duo omnino per se gessit dalma  
 ticum adolefcens adhuc: & Antonio deuicto

PHI. Ad extremū thelephi. f.  
 cōiurationē compressit: hoc. n.  
 uerbū ad singula repetendū est.

Nomēclatoris: nomēclato  
 res dicunt q memoriter unū  
 quemq; notiatm calare. i. uocare  
 ddicerūt unū & illis nomē quoq;  
 opa possimū utebant candida  
 tim ut sibi in pñendo suffra  
 gatores noīa ciuium suggererēt:  
 unū & alio noīe fautores antiqui  
 tus dicti sūt: ueteres rōani cū sēt  
 uorū legiōes domi haberēt quo  
 rū noīa ignorabāt mapiorū dā  
 nomēclator erat adhibēdus: ut  
 elegāter scribit Pli. Caro utenē

Nomēclato  
 res qui

sis laudatur ab historiis: q legem seruauerit q cādidato nomēclatores adesse uetat: ut p seipm sine nomen  
 clatore nominatim saluaret ciues romanos prenaretq; suffragatores. Augustus Auctore Macrobio quō  
 dam nomēclatoris suo: de cuius obliuione querebatur dicenti nunquid ad forum mandas: accipe inge  
 commendaticias: quia ille neminem nosti. Rescrip spartianus adrianum tanta memoria fuisse pōitum: ut  
 noīa plurimis sine nomēclatore reddiderit: ita ut nomēclatores suos sepius errātes emēdauent. Nomen

culatura vero dī quasi nūcupatio quædam & noīatio. Vltimæ fortis:seruilis & fordīdæ cōditōis qñs est nomēclatoris & hybride. Aridasius:quē supra eū dixit falsæ tabulæ. Epicadus:quē uocant hybridi. Fuit alter Cornelius epicadus grāmaticus syllæ dictatoris libertus:quē trāgillus iter grāmaticus nūerat in libello de grāmaticis. Ex infulis ra:senbet isra trāgillus quēadmodū Augustus agrippæ nepotē abdicauit ob ingeniū fordīdū:& ī dies amentiozem in insulam transportauit:Iulīa quoq; filiā relegauit in insulam & demū post quinqueniū ex insula trāstulit ī cōnētē:sensus ē trāgilli aridasii atq; epicadū destinasse rape ex insula Iulīa Augusti filiā & agrippæ nepotē:cū thepulex destinasset Augustū & senatū trucidare. Debita fato:uetus ē uerbū principū nō nisi fato dari.Lampri.uerō dixit impatorem fortunæ eē:nā & minus boni reges fuerūt & pessimi imparunt. Lixa:lixæ ministri sunt militū:quozq; offīū est ut aquā submansstrent:quam ueteres lixæ uocauerūt de lixæ significatōe lege noniū & festū Pōpetū de his dixit Syllius l. v.punicoge.Inuitie marthi lixæ uulgos. Et luc.ait in-ix.star dū lixa bibat:Scipio apud Iulū in cōiēc militari actiū umbrū gregariū militē sedītōis principē appellat femilixā qñ femimācipiū nōle fordido & igno minioso.pterea scribit Var.lixulas & femilixulas uocabulo labino dici circulos ex farina caeco & aqua cō mixtos:& inter cibaria numerant Ianitoribus.I Augusti q sūt in nūero seruoz. Cultro uenatorio: uenatores nō solū armātur uenabulo:sed ēt cultro breui q dī uenatorius muniūt de quo ait Marcialis ī apophoretis.hic breuis in gradē cominus ibit apge. Inops ne mētis:mētecapus:& ut antiq dicebat mēcepe: tales enim p demētia multa faciūt temere. Quæstio:tormentis apud iuriscōsultos titulus ē de qñibus: quo significat seruos in qñone torquēdos esse:apud eosdē titulus est de senatu cōsuluto Syllaniano: ubi sic scribit,Vlpia.qñem aut sic accipimus nō tormēta tm̄ sed oēm inquisitionē:apud oratores sūz cōes loci a qñibus cōtra quæstioēs. Nihil exprimi:scribit iuriscōsultus pterozq; paciētia siue duritia tormentoz ita tormēta cōtēnere:ut exprimi ab eis ueritas nullo mō possit. Per se:suo ductu:nō aut plegatos:qubzq; ipse p̄sens non solum interfuit sed p̄fuit:expeditōes nō mādauit aliis sed ip̄met sumpsit. Dalmaticū:senbet Ap.dalmatas nationē illyricā:domitos fuisse ab Aug.q fame fangari se illi dederūt & obides nūero ē:pingētos ex p̄ptis filiis exhibuerūt:ab eo qd ueteres aquā lixā dixerint a ministerio lixas nominatos credidit:aliū a lixa qui herculēm & ip̄e secutus sit:qdam a quæstu liguriendo:qa quæstus gratia sequerēt exercitum: sed a lixe melius nomē factū.ī cinere dixeris quo utrū illi in tergendā suppellectile:& in decoquē dis tribis eam prouant:qui minimi ordinis sūt in popinis:Plinius Varronem sequutus.Lixis ingt cinis ē foci & enim cinis luxatis potus medetur ut licet uidere gladiatores quō deluserint hac iuuari potōe. Ex illyrico exercitu:quo illyrico est bello usus aut certe ad illyridis p̄sidiū. Ianitoribus.lanuz custodibus.

M.AN. Ad extremū:nouissime. Serui nomēclatoris.q.d.& fortūæ & officiū fordīdissimi:erāt.n.nomēclatores q cuiuū noīa mēoria tenebāt uocabātq; quī opus erat.Seneca hēbis cōiuias: quos ex turba salutatiū nomēclator digesserit & rursus nemo uetus nomēclator q noīa nō reddit:ab ip̄a uocandi rōne nomēclator dictus:un & nomēclatura.Pli.& sit qdā ī his nomēclatura. Vltimæ fortis:fordīdissimæ fortunæ:ut ad nomēclatorē & hybridā id tēferas. Andasius & epicadus .frigide nimis tē tātā attrigisset nisi ediuorator saltē subiecisset cōsilia. Iulīa filiā:ad neptis dīam:q & ip̄a Iulīa ē nūcupata:fed hæc de q nō Augusti filiā:illa uero neptis ceterū utraq; adulterii cōiucta ī insulas ut postea diceēt est relegata. Agrippam nepotē:hūc Iulīæ & Agrippæ filiū ob ferox ingeniū & surrētū primo augustus se posuit:mox & in cāpaniæ insulas deportari iussit. Lixa:q exercitū qñs cā sequebant lixæ a maioribus sūt dicti ut festo placet.Nonius q militibus aquarēf ab eo qd ueteres aquā lixā dixerint a ministerio lixas nominatos credidit:aliū a lixa qui herculēm & ip̄e secutus sit:qdam a quæstu liguriendo:qa quæstus gratia sequerēt exercitum: sed a lixe melius nomē factū.ī cinere dixeris quo utrū illi in tergendā suppellectile:& in decoquē dis tribis eam prouant:qui minimi ordinis sūt in popinis:Plinius Varronem sequutus.Lixis ingt cinis ē foci & enim cinis luxatis potus medetur ut licet uidere gladiatores quō deluserint hac iuuari potōe. Ex illyrico exercitu:quo illyrico est bello usus aut certe ad illyridis p̄sidiū. Ianitoribus.lanuz custodibus.

Cultro uenatorio:uenatoriibus apto.Mar.sī delecta geres lōgo uenabula rostro:hic breuis ī gradē cominus ibit apge. Quæstio:cruciatus. Externa nō ciuilia. Per se:suo ductu & auspiciis nō p legatos. Dalmaticum a dalmatia histriæ & macedonice oræ interiecta cui hæret a tergo liburnia. Dalmatæ a dalmatio urbe Appiano auctore sūz dicti.

PHI. Cantabricū:cantabri hi spaniæ populi essent sunt & nullā uitam sine armis esse existimant de quibus sic scribit eleganter Silius.cantaber ante omnis hiemif q; æstusq; famisq;. Inuictus & mox nec uitam sine mare patri quippe omnis in armis lucis cau sa sita est & dānarum uiuere paci.Cantabros & uicinas illis gentes:quæ latrocinia exercebat ut scribit Sra.oppressit Augustus Hinc exiit illud oratiōnū.Seruit hispanæ uictus hostis oræ Cateber sera domitus cathena de cantabrico bello ita scribit Lucius florus.in.iiij.Cantabroz & prior & altior & magis pinas in rebellādo aia cantabricū:dalmatico ēt uulnera excepit:una acie dextrū genu lapide ictus:altera at & crus & utrūq; brachiū ruina pontis cōsauctatus.Reliqua per legatos administrauit: ut tamen quibuldā pannonicis atq; germanicis aut interueniret aut non longe abesset. Rauennam. uel Mediolanum uel Aquileiam usq; ab urbe progrediens.

De puinciis p eū domitis & in amictiā receptis.

**D**Omuit autem partim ductu:partim auspiciis suis Cantabriam:Aquitaniā:Pannoniā:Dalmatiā cū illirico omni. Item rhetiā & uindelicos ac

Pricipatū  
fato dari  
Lixæ

Semilixæ  
Lixulæ  
femilixulæ  
Menceps  
Quæstio  
quid

Dalmatæ

Cantabri

[illegible]

falaflos: tres alphas coeruit: & daco: icurfiões tribu eoy:  
ducibo cū ag: a copia calis germāo: ultra albin fluuiū  
fūmouit: ex qbo fueuos & sicabros dedetes se traduxit i gal  
liā: atq: i p:imis rhēo agris collocauit. Alias itē natiōes ma  
le getas ad obsequium redegit. Nec ulli gēti sine iustis & ne  
cessariis cōis bellū tulit. Tātmq: abfuit a cupiditate quo  
quo mō ip: uel bellicā gloriā augēdi ut quorūdā barbaro  
rū priores i x de Martis ultoris iurare coegerit māsuros se  
i fide ac pace: quā peterēt: qbusdā uero nouū genus obfi  
dū fceimas exigere tētauerit: qd negligere mariū pignora  
sentiebat: & tñ prātē semp oibus fecit: quotiens uellēt obfi  
des reuocari. Neq: aut crebris taut: pfidosius rebellantes  
grauiore u: multatus ē poena: quā ut captiuos sub lege  
uenūdaret: i uicina regiōe feruierēt: neut itra. xxx. annos  
liberarent. Quia uirtutis moderationisq: fama: indos ēt ad

Salafró





Regna parthorum olim fuerunt duodeuiginti auctore Plinio : qui scribit parthos cum scythis ex aequo degere: idem alibi tradit regna perlarum esse eadem quae parthorum: quorum rex orodes duce surena bel-  
la cum romanis gessit: crassumq; Romanorum Imperatorem cum filio & omni exercitu delevit. sequenti-  
bus quoq; temporibus Mar. Anto. bellum cum .x. legionibus intulit parthis : propterea quod aduersus  
se & augustum auxilia miserant Bruto & Cassio: sed multis praелиis uexatus a parthis refugit: uix tertia par-  
te exercitus incolumi. Augustus cū in syriam ad componendum orientis statum peruenisset metum inie-  
cit phraati parthorum regiae: bellum parthiae uellet inferre. Itaq; tota parthia ex crassiano Antonianoq;  
exercitu captiui recollecti sunt: signaq; cum his militaria Augusto remissa : sed & filii nepotefq; phraatis  
obfides Augusto dati plufq; Caesar magnitudine sui nominis fecit: quam armis alius Imperator facere po-  
tuisset. Armeniam uendicanti: ad se trahenti Augusto, titulus est apud iurifec nſultos de rei uendica-  
tione: quo uendicantur res: quae sunt iuris nostri. & sic augustus armeniam uendicabat a parthis tanq; per-  
tinentem ad ius Romani imperii: duae ſūt armeniae maior. f. & minor regiones afaticae: quarum latitudi-  
nem & longitudinem deſcribit Plinius in .vi. inde a Luciano dictum est. Nec tu populos utraq; uagantes.  
Armenia tradit Strabo in .xi. laſonem cum armeno theſalo ad ea loca proceſſiſſe: & de nomine armenii ar-  
meniam fuiſſe nuncupatam. ſcribit Ruſſus armeniam conſpirariſſe cum parthis miſſumq; Caium nepotem  
ab auguſto cum exercitu maiestate Romani nominis cuncta ſedaſſe: & ut auctor eſt Lucius Florus recupe-  
rati eſt p Caium auguſti nepotem ius olim ſeruitutis intermiſſum. Namq; armenioſ uiſto rege tigrane  
ad hoc ſeruitiū Pompei aſſueuerat: ut reſtores a Romanoſ acciperent. De regno concertantibus: ſimili-  
ter olim Agnibal fuit diſceptator: inter fratres de regni certamine ambigentes: nam reguli allobrogum ſe-  
cerūt cū regni arbitriū: oīſq; ſeditioſi illius diſceptatio ad eū delata eſt: q impiū dedit maiori fratri.

Vendicare  
Armeniae

M.A.N. Scythas: q lōge lateq; a Sarmatia ad aquilonē: & ortum ſoſtitalē ad incognitas uſq; terras diſ-  
fundunt. Herodorus a Scythe Herculis filio putat nomen genti inditū. Pellexit: traxit. Parthi: qui a ſcy-  
this: ut Trogus ſcripſit: oriundi ingentes quondam clades ro. po. intulere. marco Licinio Caſſo cum filio  
& florentiſſimis legionibus primo caſis: mox Antonio pluribus hominum milibus amiſſis procul repul-  
ſo. Plutar. liuius: & Appianus ſunt auctores. Armeniam: quam Tyberius ut Euſebius ait: recepit eſtq; aſiae  
provincia inter taurū & caucaſum: Trogus ab armenio laſonis comite tradidit illi nomen inditum. Pro-  
lemæus duplicem facit armeniam quod & Lucani carmen ſignificanter demonſtrat. Nec tu inq; populos  
utraq; uagantes: armenia. Vendicanti: ad Romanum imperium trahenti. Facile eſſent: parthi ſcilicet,  
Signa militaria: quae Caſſo fuerant adempta. De regno: de regis eledione regnandi q iure.

De Iano per eū clauſo: & triūphis & ouationibus eius.

Phl. Ianu quirinū : Numa  
ſecundus Romanorum rex iani  
templum ad inſimum argiletū

Ianus  
grinus



extruxit: qui index pacis foret & belli ut apprus i armis  
clauſus in pace ciuitatem eſſe ſignificaret: ſemel ab ipſo  
numa clauſus fuit. Iterum poſt primum puni-  
cū perſe-  
ctum bellum: tertio poſt bellum acciacum ab impera-  
tore Caſare Auguſto pace mari terraq; parta: quod no-  
ſtra inq; Liuius aetati diſi dederunt ut uideremus. ad  
quod alluſit Virgilius illo uerſu. Claudentur belli por-  
tae: ſed diligenter animaduerte Tranquillum ſcripſiſſe  
ianum ter clauſum fuiſſe ab Auguſto propter hitoriaſ:  
quā uiri alioquin eruditi parum diligenter obſeruaue-  
runt. ſcito igitur Auguſtum Caſarem ob oriente poſt  
Antonium cleopatramq; deuictos. Cū uictoria redeun-  
tem tum primum clauſiſſe iani  
portas: quo die primum Augu-  
ſtus conſalutatus eſt: mox profe-  
cturus in hispanias cum exercitu  
aduerſus cantabros aperuit bel-  
li portas. quas iterum clauſtro  
cohibuit in honorem catabricae  
uictoriae. Deinde cum ab oriente  
in occidentem a ſeptentrione in

**I** Anū qrinū ſemel atq; iter: a cōdita urbe añ mēoria  
ſua clauſum ī multo breuior tps ſpacio terra mari  
q pace parta tertio clauſit. Bis ouās ingreſſus ē ur-  
bē poſt philippēſe: & ruſus poſt ſiculū. curruſus triūphos  
tres egit dalmaticū: actiacū. Alexandrinum cōtinuo triduo.

meridiem ac per totum oceanū circulum cunctae gentes una pace compoſitae forent iani portas tertio Au-  
guſtus clauſit: & ita clauſus eſt ianus quinq; ſemel a numa Pompilio iterum tito raario conſule. Et ter  
per auguſtum Caſarem: multo breuiore tempore quam bis clauſum fuiſſet a ſuperioribus hitoria tradit  
explicite ab Horatio lib. .vi. hitoriarum: cuius auctoritate ſubnixi cenſemus legedum eſſe ter clauſit ſicut  
emādari codices habent & quadrat hitoriae: cuius in curioſi legūt: tertio clauſit: exiſtimantes nihil aliud  
eſſe ſubintelligendum quam quod tertio loco. Auguſtus clauſerit ianu. In ſacris ueteres Romani inuo-

Clauiſus ia-  
nus quinq;  
Vñ ianus  
grinus

Patulcius  
Clausius  
Ouatio

cabant ianum quirinum: ianum patulcium & clausium quirinum autem cognominabant quasi bello; potentem ab hasta: quam sabini curim uocant: patulcium & clausium: quia bello portæ eius patet: pace clauduntur. Ouans: ouatio minor est triumphus: ouandi autem & non triumphandi cā est cum hostium non humile est: aut cum incruenta uictoria obuenit: Ideoq; oualis corona myrthea erat: tanq̃ nō Marcus sed quasi uenerius triumphus foret. est enim myrthus arbuscula ueneri dicata: qui ouabant introire solēt urbem equo uehentes: quamuis sabinus massurius pedibus ingredi ouantes dicit: sequētib; eos non militibus sicut in triumpho fieri solebat sed uniuerso senatu. De ouatione sic scribit Seruius enarrans illud Virgilianum: sola fuga nautas comitabor ouantes: qui ouationē meretur & uno equo uinitur & a plæbeis uel equitibus Romanis deducitur ad capitolium: & de ouibus sacrificat. Vñ ouatio dicta. Plutar. quoq; in Marcello tradit in triumpho bouem immolari solitum in ouatione autem ouem. Vnde huic triumphus generis nomen erat ouationis. Dionysius alicarnasius scribens quemadmodum posthumum ouans introiit: hæc memoratu digna tradit de ouationis triumphiq; differentia: primum inquit ouans pedes ingreditur nec in curru sicut triumphator. Deinde nō plecta uerte induit: nec ornat trabesq; peculiaris est cōsolum ducēq; amictus. præterea non eodem utitur kepstro: quo ille qui triumphat. Post philippen: bellum gestū in campis philippis aduersus brutum & cassium. Siculum: bellum contra sextum Pompeium.

Auctor est Valerius in capite de iure triumphandi: quod quis q̃ pclaras res ciuili bello gessisset impator tñ eo noie appellatus non est: neq; ullæ supplicatiōes decet: ut neq; ouauit: neq; curru triumphauit. q̃a ut necessarē istæ ita lugubres semper existimatz uictoriæ sunt: ut pote non externo: sed domestico pte cruore. Attamen Augustus bis ouauit in ciuilibus bellis duobus: quorum alterum gestū est aduersus Brutum & Cassium: alterq; aduersus sextum pōpeiū magni pōpeiū filiū. Currules triūphos: magnus uerusq; triūphus currulis est: propterea qd̃ in curru deurato triūphator uehebatur: & ita olim Camillus post uictos debellatos curru eq̃s albis iūcto urbē inuectus est. De pōpæ ordine & formula triumphi scripsimus in cōmentariis in proprium copiosissime illinc siqd̃ desideraueris poteris mutari. Dalmaticū: dalmatas illirici populos domitos. Augustus coegit fodere terras aurūq; uenis repurgare: qd̃ gens omniū cupidissima studiosa: acq;rit diligētia: ex q̃bus uictis triūphū egit dalmaticū. Acciaci: propter cleopatram deuiclam: una cū antonio apud actiū pugna nauali. Alexandrinū: potius Alexandri a urbe ægypti omniū & longe opulentissima & clarissima. cui dixit Augustus se parere primo propter illius & magnitudinē & pulchritudinē: secundo propter conditorem Alexandrū: tertio propter anum philosophū Alexandrinū sibi impri mis amicū. Continuo triduo: octauo idus Ianuarii urbem triplici triūpho ingressus est Augustus: & ad hos tres triūphos referendū est illud maronianum. At Cæsar triplici inuectus Romana triūpho: qd̃ enarrans. Seruius sic inq̃. tres Augustus habuit triumphos primo die triumphauit exercitus q̃ Antonii uicerat: secūdo q̃ dalmatas uicerat: tertio ipse cum Alexandrino est ingressus triūpho. Auctor est Diuus Hieronymus. augustum celebrata de marco antonio uictoria Romam repedasse ducētem secum infinitū captiuoꝝ numerum & antiquorum ptolemæoꝝ omnium gazas: ut nec ante nec postea tanta copia auri argenti gemmarumq; Romā adducta fuisse nōcat.

M.A.N. Ianū Quirinum: bellicosū & martiū: ut qdā plutarcho auctore interpretant. Verg. Claudenē belli portæ: quoties ab urbe cōditam: iā tēplū claudi cōgerit. Liui. plu. & Dionysius docēt. Senel: Numa rege. Iterum post primū bellū punicū. M. Attilio. & T. Mallio cōsulibus. Breuiore tps̃ spacio: q̃ prius illd̃ fuisset a nume: tps̃ ab primi belli punicū exitū. Parta pace plutar. post uictū antoniū ianum scribit ab augusto clausum. Ouans: minorem triumphū agēs: Dionysius: Minorē triūphū R.o. ouationē appellant equo enim non curru uehebatur in ouatiōe: q̃ triūphabat: coronāq; gestabat myrteā quam. M. Crassus ut mollem repudiassē dī: primūq; per ambitionem laurea in ouatione usus: ouare a militū uoce: potiusq; ab ouibus circa aras cælis: ut qdam interpretantur. Currules: ad ouatiōis dīam: quæ minoris triumphū: ut dixi: erat species actiaticum & alexandrinum utrūq; ob cleopatram.

PHI. Lolianam. Loliana clades a marco Lolio dicta est: qui primus galatiam prouinciā p prætorē administrauit ut docet Eutropius. hic cum in germania ab augusto missus esset ignominiosa clade affectus est. Varia: nam pene exitabilem. Quintilius uariis cum tribus legiōibus a germanis rebellantibus funditus deletus est: cum illius superbiam libidinem atq; auariciam ferre nō possent: qui ruptis federibus: calcata fide: duce armenio arma corripuerūt. & Quintiliū

De duabus cladibus eidem illatis.



Mnes graues ignominias cladesq; duas oīo: nec alibi q̃ in germania accepit Lolianam & uarianā: sed ioliam maioris infamiz & detrimenti: uarianā pene exitabilem tribus legiōibus cum duce: legatisq; & auxiliis oībus cæsis. Hac nunciata excubias per urbē induxit ne quis tumultus existeret: & præsidibus prouideretur ppa gavit impium: ut a fuetis & a peritis socii continerent. Vo uit & magnos ludos Ioui magno optimo: si rem publicam smeliore statū uertisset: qd̃ factūymbrico mariscoq; bello erat. Adeo namq; consternatum ferunt: ut per continuos

Non dñ  
triūphus  
in bello  
Ci.

Loliana  
clades

Variana  
clades

uarium nihil tale metuendum improviso adorti undique inuadentes castra raperunt legionibus tribus obtruncatis: nihil illa cede cruentius nihil insultatione barbarorum intollerantius: præcipue scitum est in patronos causas: cum alius oculos fodere alius manus amputare. Vni lingua recisa est: quam in manu tenens barbarus: tandem inque uisera fibilare desisse ipsius quiboli uari corpus effossum est: quod milites huauerant: hac elade ut tradunt historici factum est: ut Romanum imperium in ripa rheini fluminis staret. Plinius in .vii. inter infelicitates augusti uariam cladem numerat his herbis: iuxta hæc uariana clades & malefatis eius fœda supplant. Legatis cæsis: legati ex uiris consularibus mittebant: ad exercitus secundi ab imperatore: quibus legiones & auxilia uniuersa obtemperabant: ab hinc autem legato præfectus legionis tanquam uicarius ipsius præter maximam retinebat: auctor Vege. in .ii. de re militari. De his legatis militaribus eorum numero ita scribit Lilius li. xxxviii. in oratione Manlii uolsonis: ex decem legatis si diis placeret: quod consilium dispensandæ cohonestandæque uictorie imperatoribus maiores dederunt nostri aduersarius hæc

Lingua recisa causi dico

legati militares

Auxilia

Excubie Præfides

Auxiliis cæsis: auxilia differunt a legiōibus: quoniam auxilia sunt sociorum: legiones sunt Romanorum. Auxilia autem semper legiōibus tanquam leuis armatura in acie iugebant. scribit Vegetius minorem militum numerum a scribi consueuisse in auxiliis: maiorem in legiōibus. hinc legionarii & auxiliares milites discreti ab historicis memorantur. Excubias: excubie auctore Ser. diurnæ sunt & nocturnæ: uigilie tantummodo nocturnæ. Indixit: denunciavit: præsidibus: præfides nomen generale est eo quod omnes prouincias regentes præfides appellantur: & ut inquit Vlpianus iurisconsultus: præfides prouinciæ maius imperium in ea prouincia habet omnibus post principem. Vt a fœtis: continerentur: quidam improbant institutum illud romanorum quo annuus tantum præfides annuorum ductores copiarum faciebant: ut interdum prius se circuegeret annus: quod omnia forent expedita: & ut sepe ignorarent milites & ignorarentur a militibus: Vnde Hannibal apud Liliū inquit. An me cum hoc semestri conferam duce? cui si quis demptis signis poenos Romanosque hodie offendat ignoraturum certum habeo: utrius exercitus sit cōsul. Igitur augustinus proleuit ampliusque imperium his qui erant præfides prouinciarum: ut ille administrarent iam cognitis & peritis administrationum. Magnos ludos: circenses intelligit: qui modo Romani modo magni uariæ appellati sunt: quos primus fecit tarquinius priscus sicut assatum diximus i lulio Cæsare tale est illud apud Liliū scribentem quemadmodum lous ludos magnos uouendos esse renulerunt decemuirii senatoribus: si bellatum esset prospere aduersus hannibalem. Reip. pub. in eodem quo erat ante bellum statu permanisset: traditur et Scipio carthaginiensis uictor olim præcatus esse deos: ut in eo statu rem publicam seruarent in quo tunc esset. Quid factū: ut Cludi magni lous uouerent. Cymbri: quod Gaius marcus aduersus cymbros ex germānia uenientes gessit: historia a nobis superius explicata est: & in commentariis propeitilacius tradita. Marisco: mariscum bellum noiarum est sociale: quoniam a maris rebellandi fuscitatus fuerat initium: auctor Strabo: qui scribit in .v. Geographiæ: maris contra populum Romanū constituisse receptaculum propugnaculi: quod in metropolim pelignorum & imperatoribus creatis biennio belligerasse aduersus Romanos: donec effectum est ut ipsi in ciuitatem Romanam pariter uocarent. Dictum est autem hoc sociale bellum: quoniam orne laciū atque picenū & ethuria omnis atque campania postremo Italia contra matrem ac parentem suam Romanam consurrexerunt: bellum sociale siue sociale quod præcipuum fuit popedius. Appianus in .i. & Florus in tertio de bello sociali multa conscribit: de quo est illud satyrus: calcitamus tenet bellis socialibus uiam.

Sociale bellum mariscum

M. AN. Et uariam multi & uari fuerunt augusti successus: sed non propterea tales: ut non eos idēdem fortuna uariarēt: nulla fuit unquam in humanis rebus tam certa felicitas: quæ non aliquo modo fuerit ab ea consuetudine usque adeo uerissimum est illud Herodoti: *πάντα ὁυκ ἐν οὐλοῖσιν ὑποπόσειναι* & *ἡ φύσις μάταιος*: rum nullus prorsus quod alius afferendū dāc intelligi tot esse in rebus uices: quot & dies. Sed hæc eo tēdunt: ut Augustum qui foelicissimus eorum: qui Romæ rerum potius fuit: indicatus est: ipsum quoque per multa utranque fortunam expertum non ignoremus. Sed plinius: ut cætera eleganter Augusti est infortunata executus & quod ad præsentem locum attinet. Iuxta hæc inquit uariana clades: & fœda malefatis supplantatio. Excubias: ut nihil interdiu nocturne esse ex statione remissum intelligas: namque diei & noctis excubie sunt. Præfides: his qui prouinciis præfidebant. est enim præfides ad opem præstandum præfesse generaleque nomen Martianus esse ait: omnes enim & proconsules & legati Cæsaribus: qui prouinciis præerant præfides sunt dicti. Propagauit: ampliatum. Aperitis: gerendarum rerum non ignaris. Magnos: ludos de his in Cæsare abunde diximus. Cymbri: bello: quod. C. Marii ductu & auspiciis est feliciter in cymbros teutones & arabrones gestum. Plutarchus in Mario & Lilius auctores sunt. Marisco: sociali bello: cum uno tempore plures Italie populi a roma. defecere: sed mariscum iccirco appellatum: ut Appianus scribit: quia a Maris orta sit defectio.

PHI. Capillo summissa: prolixo immisso intonso. Seneca. Cai inconstantia modo barbam capillumque submittere. Illideret. Orosius hoc idem sic tradit. Cæsar Augustus hanc cladem adeo

mens barba capilloque summissa caput interdum foribus illideret uociferans. Quintili Varre legiones reddere: diem quo cladis quot annis moestum habuerit: ac lugubrem.

grauiter talitudo sepe p. n. m. do-  
loris caput parieti collidens cla-  
mare: quoniam uare redde legibus.

Diem cladis: eodē die accepta  
est uariata clades: quo clades illa  
canēnis pugnae ualidissima facta  
est: fuit autem ante diem quartū  
nonas festiles sicuti historici me-  
mincunt. Lugubrem: in omnia  
lem & atrum. Nam Romā dies

Atque dies

atros appellabat funestos & publice Ro. ob rem male gestā calamitosos. Disciplinam. f. militarem. quae  
uirtus nomen populo romano & aeternam gloriā peperit: quae orbem terrarū pacre Romano impio coe-  
gitur tradit. Ci. in oratione pro murena. De hac ita loquitur Titus Manlius apud Liliū. Disciplinam mi-  
litare quā stetit ad hanc diem: Ro. respu. soluit. Legatorum militariū de quibus Paulo ante scribit Lilius  
quod polluta semel militari disciplina non miles censuretionis: non cetero tribunonin tribunon legatorū  
legatus cōsulis pareat imperio. Grauatō: grauate grauatim: aduerbium est. Hybernus mēsis: quā  
temporis spatio: ut inquit Lilius in y. omnium bellorum quies esse solet: & hyme saltem milites in do-  
mos ac tecta reduci oportet: & aliquo tempore anni parentes liberisq; ac coniuges inuolare. Vxorem in-  
terfere. Ita hāmbal apud Liliū ad milites inquit si quis uestrum suos uisere uult cōmeatum do. primo  
uere edidico additis: ut bene iuuantibus bellum ingēris gloriā praedeg. futurum iacipiamus. sic per to-  
tum tempus hiemaliq; quies renouauit corpora afoisq; ad oīa de integro patenda interuolare est inuolare real-  
sere & ut uidetur donatus inuolare: haec particula inter significat totum unde intercipit. quāsi totum ca-  
pit ab eodem exponitur & plautus in aulularia interhibere dixit quāsi totum bibere. Sacramēti. f. milita-  
ris. Namq; teste seruo legitima erat militia eorum qui singuli iurabant pro re. pub. se esse facturos: nec  
discedebant nisi completis stipendiis & sacramentum uocabatur. sententia serui aspiantur Vegetus sic  
scribens in. ii. de re militari: milites iurare solent & ideo militiae sacramenta dicuntur. iurant autem se om-  
nia strenue facturos: quae praeceperit imperator: nunq; deserturos militiam pro Romana republica hinc a-  
luenale milites sacramenta dicuntur illo uersu: praemia nunc alia atq; emolumenta nogetur sacramēto-  
rum. Lilius uero tradit usq; ad tempus secūdi punici belli sola sacramenti religione auctoratos fuisse mi-  
lites: mox iureiurando adactos a tribunis militum se conuenturos iussu consulum neq; in iussu abiuros.

Sacrum  
Militare

Pollices: qui militiae munus ob formidinem subterfugebant soliti erant sibi pollices praecidere tanquā  
idonei amplius minime forent ad arma tractanda. hinc apud fortunianum exemplum causae assila-  
tae: quae dicit Aeromos: id est sine colore tale praeponeitur. Decem milites tempore belli pollices sibi angu-  
tauerunt rei sunt lese rei pu. est enim manus i hoīe organū organoq; sicut philosophi docēt adeo ut ana-  
zoras hominem prudentissimū omnium animalium ideo esse crediderit quoniam unus omnium manus  
obtinect: ipsi uero pollices in manibus dominantur: namq; ut eleganter tradit Macrobius lib. i. sturnaliū  
nouissimo pollex nomen accepit ab eo quod pollex: qui nec in sinistra cessat nec minus q̄ tota manus iem-  
per in officio est. Vnde apud graecos αὐτὶ χειρὶ uocatur quāsi manus altera legitimus apud Valerium in ca-  
pite de crudelitate & apud Cicronem lib. i. i. officio: atheniēses praecidisse pollices egenūti iūgenti:  
ne populus qui classe ualebat secū descendere posset in certamen uirū maritimarū. Idem Valerius in capi-  
te de feruitate refert seueram senatus animaduersione in. C. Vothenūq; sinistrae manus digitos ne bello  
italico militaret absciderat. scitu dignū est & ad rem pertinens id quod tradit Amianus marcellinus: qui  
scribens de gallorum moribus sic ait. Nec eorū aliquando q̄quam ut in italia manus marciū pertimescēs  
pollicem sibi praeciderit: quos ioculariter murecos appellant: mureci aut ut marcellini uerbis intelligas dicitur  
tur latino uetere uocabulo detidiosi & ignaui. Scribit Aug. in. iiii. de ciuitate dei q. Romani deam uocau-  
rūt murecōs: quae faceret hoīem murcidū. i. nimis detidiosum & inactuosum. sicut ecōtrario dicta est de  
strenua quae hoīem faciet strenuū. praeterea ne hoc quoq; praetereamus mos fuit regibus barbarorū quocūq;  
in societate colubant: applicare dextrae polliceq; inter se uincire nodosq; persistingere: mox sanguis in  
artus extremos perueniret leui uulnuscūlo cruore eliciebant atq; in uiscem lambebant id foedus ut re-  
fert Cornelius Tacitus Arcanū habebat quāsi mutuo cruore sacraū.

Pollices  
praecidere

Pollex uñ

MAN. Illideret: impingeret. Diem cladis: quo clades fuerat in germania accepta. Quod an. mox.  
quasi statim diem per macronem & luctum omnibus annis egeret. Legatorum cuiq; per quos Martiano  
auctore ostendimus Augustum & alios prouincias administrasse: non enim propria: ut Fenebella auctē  
mandata utebantur iurisdictione. Var. qui ante haec tempora & adhuc libera ciuitate scripsit. Legati erant  
inquit publice lecti: quoque opa consilioq; magistatus peger uterent. Nisi gra. aduerbium p. grauitur ferens.  
Hybernus mē. quibus ob anni inclemētia aut nulli aut rari ab hoste motus timē. Detrahi: subterfu-  
gēdi. Sacramenti: cui ueteri militiae instituto milites adhibebant. Pollices: primos utriusq; tranus di-  
gitos: ea quae ueteres ut qd. putat his digitis uñ fū. cū iureiurando adhibebant. aut qd. magis placet: ut mi-  
litiae iuuiles redderentur sicq; sacramentum subterfugerent.

mureci q  
mureca  
dea  
Strenua dea

De disciplina eius circa rem militare.



N re militari: & cōmutauit multa: & cōstituit atq;  
ē ad antiquū morē nōnulla reuocauit: disciplina  
seuerissime rexit: ne legatorū qdem cuiq; nisi gra-  
uato: hibernisq; demū mēsisbus permilic uxorem interui-  
fere. Equitem Romanum quod duobus filiis adolefcenti-  
bus causa detractandi sacramēti pollices amputasset ipsum



PHL. Subiecit hastæ: uendidit in auctione: q̄ fiebat appositæ hastæ: de q̄ copiose scripsimus in. iiii. p̄pti cōmentario. Tertullianus elegit uocabulo hastariū ab hasta noiāit id genus uēditōis. Imminere em. dīcunt publicani imminere emptōri cōductiōis: q̄ quodā q̄ni calore licitatis istati imodice licent. Ad. dixit. uēdidit ē. n. addicere uēdere i. auēdē: & p̄prie addicere dī p̄tor q̄i debitorē tradit creditor: ut in cū & uitæ & necis hēat p̄tētem: inde addicti uocati de q̄bus scriptū est in. i. cōmentario. Lex decurialis p̄mit ut creditoribus secare: si uelint partitq̄ corpus addicti: unū ē ex tribus uerbis p̄toris q̄ sunt hæc. Do. Di. co addico. in disciplina augurali

Addixit

bonaq̄ eius subiecit hastæ: quē tñ qd̄ iminere ēptiōi publi. cāos uidebat liberto suo addixit ut relegatū i agro p̄ libero eē sineret. Decimā legionē cōtūaciū parētē cū ignominia totū misit. Itē alias imodeste missionē postulātes circa eom moda emeritoꝝ p̄mōꝝ exauctorauit: cohortes si q̄ cessissēt loco decimatas ordeo patuit. Cēturiōes statōe deserta itidē ut manipulares capitali ai aduersiōe pūit p̄ cætero dīctōꝝ: gñe uariis ignominia affecit: ut stare p̄ totū diē iuberet añ

co addico. in disciplina augurali aues dicunt addicere. q̄n̄ tarū fa ciunt auspiciū. Li. Fabio' auspi cantia: aues smel atq̄ iterum nō additæ. Cum ignominia: mis sione ignominiosa. Missionem: legi & Ho. supra de missioni gen nibus satis dictū ē. Citra cō. sine cōmodis: q̄ emeritis stipen diis ueterani cōsequi solent. Ex auctorauit. Exauctorare est libe rare priuātēq̄ ab auctoramento hoc est obligatione militari atq̄

Exauctora re quid

stipendia: a quo exauctorari milites dicunt q̄ missionē huerūt: & quis frequenter cū dedecore exauctorare dicat: p̄tē tñ significat missos facere a milita milites citra uitupationē: sicut apud hūm̄ in. xxv. Volonū exercitus q̄ uiuo gracho' summa fide stipēdia fecerat uelut exauctoratus morte ducts ab signis discessit. Idem in. xxxij. cū dissensisset milites exauctoratos dimisit. Seneca quoq̄ sententialiter ait. Ille demū necessitates sup̄gressus ē: & exau ditoratus ac liber: q̄ uiuit uita p̄cta. Vipi. exauctorare interpretat insignia militaria detrahare qd̄ cū infamia cōficiat: & ita in hoc loco accipimus augustinū exauctorasse legiōes cū ignominia: sicut ēt apud lampridium scribētē: q̄. Alexander tumultuantes legiōes exauctorauerat. Decimatas: decimari legiōes dicunt q̄i decimus q̄q̄ supplicio afficiat ab imp̄tore: cuius rei meminit. Lilius. in. it. ab urbe hīs uerbis. Cætera multitudo fore te. Decimus q̄q̄ ad supplicium lectū. Macrus imperator auctore Iulio capitolino cū seditiōes militares pa tere multos decimauit: q̄i ēt centesimant: qd̄ uerbū p̄p̄riū ipsius erat: cū se clemētē dicere: q̄i eos cen tesimaret: q̄ digni eēt decimationē atq̄ uingessimatiōē. est. n. cētēsimare ex cētēis singulos afficere supplicio

Decimare

Cētēsimat

Plauti: aluit nutriti. Hordeo: non tritico ignominia: cā: hordeum antiquus fuit cibis gladiatoꝝ: q̄ ob hoc hordeari uocabant. auctore Plinius in. xxiij. uoluptas ē inq̄ Seneca posse capere uoluptatē ē hordeatō pane ueteres hordeariū æs uocauere: qd̄ p̄ hordeo equiti Romano dabat. Statōe deserta: statio mili taris significat: q̄i milites stantes uigilant. Virg. succedēt seruantiq̄ uices statōe relicta: scribūt iurissolūti digestis de re militari: qd̄ statōis munus reliq̄ plusq̄ emātor est. Itaq̄ p̄ modo delicti aut castigat: aut gra du militiæ deiciat. Idem: similiter. Ut manipulares: gregariōs milites uisioresq̄ Cēturiomibz: in legio ne Romana. xxx. sunt manipuli ut scribit Cincius in libro de re militari manipuli dicunt ab eo: qd̄ plures militū manus iungunt: ut interpretat Mar. Var. Seruius enarrans illud in arionianū: de solutiōi manipuli: in quit manipuli dicti sunt signi ficari: quia sub Romulo paupere adhuc Ro. exercitus hastis sēti manipulos dīgabit: & hoc p̄ signis gerebant. un̄ hoc nomē remansit. manipulos auctore Lilius leues uicinos milites alia turbā scutoꝝq̄ hēbat: & manipulatim structa olim cepit esse acies Romana. Vegetius uero in. ii. de re militari scribit manipulum uocari cōtuberniū decem tantūmodo militū sub uno p̄p̄ione degentiū: ab eo qd̄ cōiūctis manibus dimicabāt. Ouidius in fastis aliūde deducit manipularis militis etymologiā con gruens cū sententia seruana. sic enim ait: p̄tēta suspēsos portabat longa manipulos: unde manipularis no mina miles hēt: q̄ sunt in eodem manipulo cōmanipulones dicti: inde etiam cōmanipulatione quibus dī cionibus utit Spartianus. Sensus est tranquillū augustū poena capitis pariter affecisse Centuriones deserto res stationis: sicuti & manipulares milites q̄ uisiores sūt cum tamen discrimina poenarum a iurissolūtis ad hibeantur neq̄ omnes eadem poena affici debeant: sicuti. ff. de penis. copiose explicatū est. Animaduē sione: punitione & supplicio. Stare: rectos esse cui contrarium est sedere.

manipuli q

Commani pulones.

M. AN. Subiecit hastæ: pro seruo uendi iussit: qui auctiōi: tam publice: q̄ priuātæ præerat in atrio au ctionario hastæ: ut Clai: bona emptoribus adiudicabant. Imminere emptiōi: immoderatis licitantes Publicanos: publicoꝝq̄ uectigaliū redēptores. Addixit destinauit: ut Seroio placet uel habendū declarā uit. Cū ignominia: qd̄ sit ignominiosa missio: requirē supra. Immodeste: impudētē & tumultuose. Cōtā cōmoda: stipendiūq̄ aliūq̄ p̄missūq̄q̄ emeriti essent non redditis. Exaucto ruit: militariibus insi gniibus: ut Vipsani utar p̄tētibz: spoliari. Cessissent: p̄ decessissent: loco: p̄sidiō statōe. Decimatas: decio quoq̄ capitali supplicio affecto in dalmatia ad pronomā: ut Ap. docet cohortē unā decimauit Augustus: reliq̄ uos p̄ ætatem hordeo p̄uit. qd̄ Dionysius de desertoꝝ ai aduersiōe scripserit: in casare diximus. Itidē: similiter. Manipulares: manipulis infertos: & ob id gregarios: & q̄ nullū duceret ordinem.

**Auftrale** PHIL. Prætorii tabernaculū ducis quod alio noīe auguftrale dī put docet Quintilianus. de prætorio  
**Tunicati** mox plura. Tunicatos induros fola tunica hoc eſt camiliatuz & interula dī hic illud quum uſure  
**Interula** debuit interula uſuriū interula tunica ſine manicis olim fuit: fuit & ma nulega ad opulentiū latine lingue  
augendam nihil impedit ut ait Prifcianus formare uerba. tunico: tunico: tūicatus. Diſcindos: mos erat  
militaris ut milites cingulo cincti ſempſellent qd̄ ad conſuetū cūres deponabant: & ut ſagt illius capito  
linus in ſalutino Galieno a diſcinctis qd̄ impatore cenaf. Diſcincti ut interpretat ſeruius inhabiles ſunt

Discincti sunt: unde discincti inefficaces & ignavi dicuntur: sicut e contrario p̄torii iterdū tūicatos discinctosq̄ nōnūq̄ cū decēpedis uel cēspitē portātes. De gestis eius circa rē militārē.

Quincupeda  
da  
Decempe  
dator  
Cespes  
Decépēda

præcinctus i tremulis uocamus.  
Augustus iussit milites delinquē  
tes pedibus stare disinctos qđ  
erat ignominiosum. Decempe  
dis. Decempeda pertica est qua  
metatores utuntur numero pedū  
dicta sicut quincupēda a quinq  
pedibus. Cicero: urbem iam peri  
tus metator & callidus decempe  
da sua saxa diuiserat. a decēpeda  
decēpedator dicitur. Idem Cice  
ro cauebat etiam Lucio. Anto. q

**N**ep̄ post bella ciuilia: aut in cōciōe aut p̄dictū ul  
los militū cōmilitōes appellabat sed milites: ac ne  
filiis qđē: aut priuignis suis īperio p̄ditis aliter ap  
pellari passus ē: ambitiosus id existimās q̄ aut rō  
militaris: aut t̄p̄or: quies aut sua domusq̄ suā maiestas po  
stularēt. Libertino milite p̄terq̄ romæ incēdiō: cā & s; tu  
multus ī grauō ānōna metu cret: yfus ē semel ad p̄sidiū co  
loniā: illyricū tōtingētū. Itē ad tutelā sipe thessaluminis

fuerat æquissimus agri privati & publici decompedator. Idem in oratione p. milone. q. uum architectus & decompedis villas multosq. hortosq. peragrabat. Cespitum: cespes est terra in modū lateris celsa cui herba ex cespite agger caltrentis fit. circūciditur aut feramentis continetq. herbaq. radicibus terram. Docet uegecius in. iij. qua altitudine ac latitudine cespes circūcidi debeat. Plinius de cespibus in. xxxij. scribit hæc hinc & arcepitum natura castroq. uallis accommodata cōtra fluminum impetus aggeribus. Ex cespite i castro strigæ erigebant: quas ob id cespitiacæ capitolinus appellat. ubi nullus cespibus mōs fas cespibusq. thyræ hæc aut oia sunt genera ignominia: quibus milites delinquentes afflictebat augustus. Comitiliones: Augustus auctoribus sexto Aurelio & Eutropio auunculi solii Cæsaris iudicem uenemeter arguebat: q. milites commilitones nouo bledioq. more appellas dū afflicta carior fieri auctoritate principis emolliuerat: græci οὐστρα τῖωνας uocat commilitones. Alter appellari: sensus est uolebat augustus qd' filii qd' priuigii qñ erant in impio: milites semp appellaret nunq commilitones. De filiis augusti & priuigijs Itra explicariis dicef. Maieitas: tanq minueret impatoria sublimitas & pollueret apex Cæsareæ maiestatis: commilitones appellarent. Libertio no milite: libertinis multi bus singularis numerus: p plurali. Ideo autē libertino dixit: tanq non foret legitimus miles: cum ingenui sint milites scribendi. Incendiorum cæ: scribunt iuriconsulti. ff. de officio præfedi uigilium. diuum augustum septem cohortes ad arcēda urbis incēda oportunitis locis constituisse: ut binas regiones urbis diuagatq. cohortes tueret: præpositis eis tribuns: & suis qd' præposito præfedi uigilio præfatus milium appellas: hæc sūt cohortes ex libertis multibz

**Tumultus** quid  
Anno  
Annona  
ria lex

M.A.N. Tunicatos céturiones. I. Quintilianus: cui latus clauus non erit ita cingat: ut tunica prioribus oris infra genua paululum posterioribus ad medios poplites usque pueniat: infra mulieri est supra centurio nudum tunicatos igit. I. tunicati tibi habentes omniq. alio uestitu exutos: nam supra tunicam aliam uulgo uestire inducere consueuerunt. Distinctos quod dectidis & ociosi erant: atq. militaris ignominiz genus: ut Spartianus in seuro principe demonstrat. Decempedis: ad ignominiam totum hoc referas necesse est. ut quasi opifex non centurio decempedem haberet: cum centurionis esset ferre uitem: qua fabros & rustiles signus operantes pulsabat. Iuuenalis. Et pigra munitur castra dolabra. Etenim Decempeda tegula quæ ex decempedibus constat. Horatius. Nulla decempedis metata. greci  $\alpha\epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\alpha$  appellant: posset & decempedas pro instrumento accipere: ad uinciendo pedes quasito: sed prior sententia magis quondrat. Cespitem: cespitiub castrensis ager communicabatur ferre cespitem. Gregarii erat uilitis: non centurionis: quin si signus id ille faceret a centurione: qui uitem gestabat puniebatur. Iuuenalis. Frangebat

uerrere uitem. martialis: uare parethontas lata modo uita p urbes: qñ igit i ordinem re. factus: qd fabroru erat: & Gregarij militis ligno habere: munusq obire cogebat: cespes herba est cū terra reuulsa. Ne a fili- isqdem caio & Lucio: de quorq adoptioe alibi. Priuignis: Tiberio & Druso Liuij filijs. Rario milita- ris: lex & ratio militadi. Temporu ges: ut nō tam ambitiose: q̄ necessitate temporu appareat. C. Celerem eam uocem usurpasserut cōmilitones pro militibus appellaret. Sua domus: domestica dignitas. Maie- stas: sublimitas: & amplitudo. Libertino milite: quasi ficulo bello esse usus: quū ad. xx. seruorq nullia ma- numisset. Incēdiog: causa: ut ab nocturnis icēdiis urbē tuentē. l. lue. Nocturna incēdia lapsus tectog: assi- duos. Grauiore aenona: rei frumētariae pēunia. Illyricū cōtingētiū: ut Agleia: cōcordiæ i carnis: hūstriae finitimarū: uel polae: & circiū: & aris: flia. Italice confinio urbium.

ecsq; seruos adhuc uiris fœminisq; pecūiosioribus idictos: ac sine mora manumissos sub priore uexillo habuerit neq; aut cōmixtos cū i genuis: aut eodē mō armatos. Dōaria mi- litaria aliq̄to facilius phaleras & torques q̄cqd auro argen- toq; cōstaret: quā uallares ac murales corōasiquā: honore. ꝑcelleret dabat: hās q̄ ꝑcissime & sine ambitione: ac sate

uius. Sub priore uexillo: In prima acie in qua hastati erāt a uexillo uexillarius deriuatur. Liuius. ordo se- xagenos milites: dyos Centuriones uexillarium unū habebāt. Donaria militaria: existimat Serutus dona- ria esse loca in qbus dona deorū reponantur: sed male: cum donaria apud luculentos scriptores pro ipfis donis accipiantur. Iulius capitolinus in maximis. Donaria militibus diuisit. macrobius i. iii. ornāmēta sūt Clypei coronæ & huiusmodi donaria: Neq; enim donaria dedicātur eo tempore quo delubra sacran- tur: donaria autem siue dona militaria sunt multiuga: ut armillæ: hastæ: puræ: torques: phalæx: & militares coronæ: quæ sunt multifariæ. sensus est augustinū facilius dedisse militibus dona militaria præciosa q̄ hono- rata. Phalæx: phalære non tam equorum q̄ equitū nobiliūq; sunt ornāmēta. tradit Liuius in septimo co- mitia flauij edicta: tātum habuisse indignitatis ut pleriq; nobilium aureos anulos & phaleras deponeret Plinius quoq; refert in. xxxii. olim ab ordinē equestri phaleras fuisse positas ex indignatiōe. a phalera pha- leratus dicitur: inde apud Terentium phalera dicta pro honestatis & ornatis. Torques: Torquis circulus est flexilis ex auro obtorto ornamentum colli & summi pectoris. masculino & fœminino genere dicitur ab eodius. Gellius caput galli præcedit torquem detraxit eāq; languinolentam in collū posuit. refert plu- nius quod scitu dignum est: torquibus aureis auxiliare externos donatos fuisse a Romanis: at ciues non nisi argenteis: atq; gallo detracta Titus mullius postea eius torquati sunt cognominati historia notissi- ma & a nobis in quarto proprii commentario uberius explicata: præterea torquatos uocari milites scri- bit Vegetius l. ii. de re militari: quibus aureus torquis ob uirtutis præmium dabatur & hi duplas cōsequē- bantur Annones torques phalæxq; præmia fuisse militaris uirtutis docent gellius & plinius: qui scribūt scinijum dentarum donatum fuisse torquibus tribus & ix. phaleris. xxv. Quam uallares facilius dabat. au- gustus dona ex auro & argento militaria q̄ coronas castrenses & murales: quæ tamen & ipse si Augellio credimus ex iura sūq; solebant enim uallaris corōas: quæ alio nomīne dicitur caltrēs: quia donat eū imperator. qui primus hostium castra pugnans introiuit ea corona insignis uallū habet: muralis est corōa: quia donatur ab imperatore qui primus murum subit. inq; oppidum hostium per uim alcēdit. scircō qñ muri pinnis decorata est. hæc tamen murales uallaresq; corōæ q̄q; aut ex cedūt ciuicæ corōæ: quæ ex arbo- re glandifera fit. Auſtor Plinius in. xvi.

M. A. Pecūiosioribus: ditionibus. In dictos: a scripto: ut quo ratiōibus qsq; esset opibus præditus eo plures priuata pecūia ad reipublice usum seruos pararet. Sub priore uexillo: Liuius: primū uexillum triarios duxisse ait: Atq; torarios: minoris roboris ætate ac factis. tertij accēfos: minime fiducie mūm. Sed Liuius ad dignitatē reuexit. Trāgilas ad ordinē: quo i acie disponēd. q̄ igitus: liberæ cōditionis.

Phaleris: q̄s graeci alio noīe methopidas dicit: q̄q; equorq; frōtes ornāt. Gellius: egatū frēis ephipis mo- nibus phaleris refulgētē. graeci τράφαλ & p̄q neutro genere pronūciāt. Torques: q̄q; aureus torques solidus uirtutis militaris præmiū: ut Vegetius scripsit: ita ut q̄ eo mūre dēat essent duplicē iterdū acciperēt an- nomā. ita ut læti phaleris oēs: & torqbus oēs: a torque hosti gallo adēpto: Torquati cognomen familie da- tū esse: Li. & Oul. auctores. Quam uallares muralesq; q̄ dixit quasi diuersa materia cōstarent: sed Gellius murales caltrēs: siue uallares: ex auro solitas fieri scripsit: uq; figura ipā distabāt q̄ muralis in primarum uallaris uero in utramq; speciem figurabatur: his dōari cōsueuere: qui primi: aut castrorū uallum: aut hosti- les transcendissent muros. Sine ambitione: nō gratia: sed merito.

PHI. Calligatis: sensus est si ualidissimus miles coronā muralē uallaresq; ob rē bene gestā meruisset: eā illi dabat Augustus habita ratione uirtutis nō ambitionis: causam enī nō hominem perpedebat. caligatus au- tem miles dicit gregarius & istius cōditionis a caliga caligamento: militari de quo ista dicit i caligula. De

uexillarius  
Donaria  
Error scri-  
ui

Phaleras

Phaleratus  
Torquis

Torquati

uallaris co-  
rona  
Muralis

Caliga ma  
ximini  
Clausus  
caligaris

caliga maximini imperatoris proverbium est apud Iulium Capitolinum: qui ait caligamentum maximini fuisse ma-  
xime hois uestigio atque mensura. Vnde vulgo tractum fuit: de legibus & iepis hoibus dicere: caliga maximini.  
n. a caliga caligaris clausus dictus: ad quem est illud satyrici poetæ referendum est & i digito clausus mihi mi-  
litis heret. Ceruleo vexillo: cui uirtute & opera Marci Agrippæ sextus Pompeius nauali prælio profuga-  
tus fuisset merito ei dono dedit Cæsar vexillum ceruleum hoc est glauci marinique coloris: ut insigne eæt ma-  
ritimi prælii naualique uictorie: tradit Sernius i octauo znetidos cômmentario: q; imperator Romanus iturus  
ad bellum cum exercitu ex capito

Vexilla  
duo  
Ceruleum  
Rosæ  
Rostrata  
corona  
ueneris co  
lor  
Cæsius  
Glaucus

lio proferebat duo vexilla: alterge  
rosæ: quod pedites euocabat &  
alterge ceruleus: quod erat equitum. n. a  
ceruleus color est maris: a cuius  
deo neptuno equum cõstare inueni  
prætere sentiant idẽ Sernius &  
Plinius augustinus tribuisse Mareo  
Agrippæ coronam rostratam: quia  
uicerat sextum Pompeium nauali  
certamine. rostrata autem corõa  
est qua donari solet maritimo p  
lio q; primus in hostium nauem ut  
armatus transiuit: ea quasi nauis  
rostris insignita fieri ex auro sole-  
bat Ceruleus autẽ color est ma-  
ris quẽ ueneris quoq; & thalasi-  
um appellat: ab eruditis docu-  
mus in libro annotationum. Gelli-  
us quoq; in secundo refert ceruleum

colorẽ esse uiridem: qui græco uerbo a latinis uisitato dicitur glaucus. sentitq; cæsius esse eundẽ: cum ait.  
Nostris latinis ueteribus cæsa dicta est: quæ a græcis glaucopis dicitur ut nigridus ait de colore cœli. qñ cœlia  
glaucopis autẽ epitheton est minerarum quasi habetis oculos glaucos homerus γλαυκῶπις ἀπὸν. Triu-  
phales: quæadmodum cõsulares dicuntur qui olim gesserunt cõsulatũ: ita triumphales uiri qui a liquidis triu-  
pharunt. Nũquid donis: Augustus nulla unq; dona militaria impartitur uiris triumphalibus participibusq;  
uictoriarum: tanq; indecorum esset dõare his q; ipsi eadem donandi facultatem habuissent. Quam festi-  
nationem: apud Iulium sic ait fabius: festinatio improuidã est & ceca & idem temeritatẽ præterq; q; stulta  
sit infelicem etiam esse demonstrat. σπεύζετε: βραδείως. uerba græca sunt: quæ ita interpretantur. festi-  
na tardè: autem enim est melior q; temerarius imperator militaris. Au. gellius scribit libro nono nocturnum  
atticæ: diuini augustinus solipsum esse dicere i sermõibus & scribere i epistolis. σπεύζετε βραδείως. i. matura p  
quod mōebat ut ad rẽ agendã sibi adhibere iudiciz celestis & diligẽtẽ tarditas. ex quibus duobus cõtrariis  
sit maturitas. Et sat celeriter fieri: finia caroniana ē sit cito si sit bñ: q; cū a p̃fido oratore i p̃ficiũcia di-  
cere: nũsse se Hieronymus adhuc adolescẽtulus p̃fiteri in epistola ad p̃machium cõsulatoria: ubi subiungit:  
meminisse te puto erroris. mutui qñ oẽ atheneũ i scholasticos uocibus cõsonabat. sat cito si sit bñ. Spes  
& metus: anthitheton ē: spei enĩ oppositur metus. cū illa sit de futuro bono: hic de futuro malo. Aureo ha-  
mo piscatoribus: sextus Aurelius. Arma nisi maioris emolumentĩ cū nequaquã mouẽda eẽ dicebat Augustus:  
ne compendio tenui iactura graui petita uictoria similis sit hamo aureo piscatoribus: cuius abrupti amissiq;  
detrimẽtum nullo capturæ lucro compensari potest.

M. AN. Caligatis: caliga militari habitu præditis: ac qñ grægaris: & obscuræ militiz hoibus dicere uo-  
luisse: sed de caliga militari suo loco. M. Agrippa: p quẽ nauale uictoriã fuerat adeptus. Ceruleo vexil-  
lo: colore marinis fluctibus sili. Sextus p̃picius & ipe: ut Appianus scribit: ob multiplices maris successus ce-  
rulo paludamentũ p̃p̃peretore s̃idit: Sernius auctor ē: Ceruleũ vexillum egũ halas apud maiores cogere so-  
litũ: ob id credo: q; & Neptunus equester ab initio Rõe cultus ē: & q; equus eidẽ numini ascribitur uerg.  
Tuq; o cui priã frementẽ: Fudit equi magno tellus p̃cussa tridẽ: cẽ ceruleus color medius iter uiridẽ &  
nigru: ut Sercio placet: eudẽ græci glauci. Latini rursus & cæsi dixere: qñ cæsiũ a cœli colore: ut Nigridus  
tradidit. Triumphales: eos q; triumphũ egissent. Doris impartiedos. militantibus donis ornandos. Quod  
ius habuissent: reddit cãm cur eiusmodi iuris nulla impartuerit dõa parũ. n. decore uisum eæt eos ab aliquo  
eã munere exigere: ante accipere: quæ aliis tribuẽdi ipsi potestatẽ quãdõq; habuissent. Imperfectio: in opri-  
mo & cõsumatio. σπεύζετε βραδείως: σπεύζετε βραδείως: hoc est festina tarde  
Cautus. n. melior ē q; temerarius p̃tor. Emolumentũ: lucri. Nulla captura: nullũ capẽ p̃fiscis p̃cium.

PHI. Ante tps. i. p̃scriptũ a legibus: q; annales dicunt. & enĩ inquit cicero in quinta philippica. legibus  
annalibus cum grandiore ætate ad cõsularum constituebant adolefcentie temeritate uerebantur.  
itaq; maiores nostri ueteres illi admodum antiquas leges annales nõ hẽbant quas multis post ænis attulit

Sat citosi  
sat bene

Leges ana-  
les

ambitio. cenſet itaq; Cicero ut Cæſar auguſtus ſoluatur a legibus annalibus: & allegat exempla nobilitum romanorū qui admodum adoleſcentes conſules facti tantas res geſſerunt ut imperium po. Ro. auxerint nomen ornauerint. ſenatus auctore appiano indulſit Cæſar auguſto: ut conſulatum petere poſſet per decennium anteq̃ per legem liceret leges annales alio uocabulo comitalis dixerūt. ut oſtēdit pacatus ſc. ſc. bens in hanc ſententiā in prætoris aut ædilitatibus capeſcendis ætas ſpectata ſit petitorum: nec quiſquā tantum ualuerit nobilitate uel gratia: uel pecunia qui annos comitali lege præſcriptos ſeſtinatis honoribus occuparit. Noui generis: ut

### De conſularibus & aliis geſtis per eum.



Agiſtratus atq; honores & ante tps & quodā ui generis ppetuoſq; cepit. Conſulatū. xx. ætatis anno ſualis: ad motis hoſtiliter ad urbem legionibus: miſiſq; qui ſibi nomine exercitus depoſcerent. Cum quidā cunctāre ſenatu Cor. cēturio princeps legatiōis reſto ſagulo oſtendens gladii capulum non dubitaſſet in curia dicere hic faciet ſi non feceritis uos. Secūdū conſulatū

dum poſtillaret: quibus quidam ſenatores obſtrepere cœperunt quod cum interſiſſet exercitus trucidia flagrans ſe ad urbem deduci proclamauit ueluti auguſtum cæſaris filium facturus conſulem. Sagulo: oſtento militari de ſagis & ſagatis diximus in primo commentario. Virgilius uirgatus lucent ſagulis.

Capulum: capulum dici uoluerunt antiqui loculum in q̃to cadauera portabantur: graece pheretron appellatur. a capiēdo capulus dictus. inde ſenex capularis uocal a plauto iam morti uicinus: & priſci auctore placida de reos capulares dicebant: qui capulo digni eſſent: & lucilius ait pergit capulare cadauer capulus quocq; ſignificat manubrium gladii: in quo ſignificato hic accipitur. ſcribit plinius indos faciliare capulos gladio rum de ſordonece gemma. apud plautum in caſſina locus eſt ſœtiſſimus: quo ſub nomine capuli ſignificatur manubrium membri uiriſis ſic enim inquit olympio uiliſſus. Dum gladium quæro ne habeat arripio capulum. Hic faciet. ſ. gladii: quaſi dicere uellet: uſ & armis milites facturos auguſtum conſulem: ſi ex ſenatus decreto non fieret. ſimile eſt exemplum illius centurionis: qui a Cæſare dictatore romam miſſus ſtans pro foribus curiæ cū tempus imperii minime Cæſari prorogari cognouiſſet: conculſo manu gladii capulo: hic prorogabit inquit. Poſt nouem annos a primo. ſ. conſulatu lege cauſū erat apud romanos: ne quis eundem magiſtrum intra. x. annos caperet. auctores Lilius in. vii. & Cicero lib. i. de legibus. ſed auguſtus huiusce legis fuit præuicator. Continuaui: ſine aliquo temporis intervallo. Reuocaui: conſularibus. xii. conſulatū. Intervallo temporis ſpacio: intercapedines interſitio. Biēnio poſt a duodeſimo ſolice conſulari. Filios: ſcilicet per adoptionem de quibus paulo poſt. Tyrocinio: tyrocinium præter illud militare rudimentū dici ab eruditis ſolet quando adoleſcentuli togam ſumūt & barbaram ponūt. Eloquentiamq; in foro auſpicantur. tunc enim & ipſi tyrones dicebantur: & illa priā actio tyrocinium. Seneca libro tertio declamationum. Ille in foro primū dicturus tyro dictus eſt. tyrocinii die induebant togāq; pura eſt cognominata. unde ait Plinius l. viii. tanquil prima texuit rectam tunicam qua ſimul cum toga pura tyrones induuntur nouæq; nuptæ. Et marcus Tullius in epistoſis ad atticiū in tyrocinio filii ciceronis togam puram illi dedidit ſe arpiui ſcribit: Inſra reſert tranquillū caligulam togā ſumptiſſe barbarāq; poſuiſſe ſine ullo honore: qualis contigerat tyrocinio fratrum eius. Ideo tradit quemadmodum nero deductus in foro tyro populo cōgiariū: militi dōtationem propoſuit. De hoc itaq; tyrocinio intelligas hoc loco indubitanter. & eſt iſenſus auguſti ſponte petuſſe duodecimū & tertidēſimū conſulariū: conſul filios deduceret hoc eſt comitaretur in forū maximo honore ad auſpicandam eloquentiā ſumpta toga pura. De hoc tyrocinio uidet Seneca loq; cū ait. Quantū ſenſis gaudiū cum prætexata poſita ſumptiſſi uilem togam & in forū deductus es. Sui quæq; maiorem natu in. xii. conſulatu minore nato in. xii. Annuo: eſt enim cōſulatus annus magiſtratus. Secundum: conſularium: Pauciſſimis horis quia ſtatim iniit conſulatū & ſtatim depoſuit.

M. AN. Ante tempus: ut conſulatū. quum ante. xxx. annū lege creati non poſſet. Plutar. nondum inquit. xxx. ætatis annos cōſul ſit. Perpetuos: ut tribunatū & cenſurā. Inaſit: ui ciuitati expreſſum. Hoſtiliter: minaciter: ut hoſtis. Appianus & Lilius ſunt auctores. Cūſtante: tardius decemte. Princeps legationis: legatorum primus. Sagulo: militari ueste. Capulum: manubriū: ut ſatyri uerbo utar. Iuuenalis: Manubria cultellorū: Cæterū. Ver. Capulo tenus abdedit enſem.

PHI. Pro ædificante templum: iouis capitolini. oſtendit. Lilius conſules die iniit magiſtratus ſolitos fuiſſe adire omne templum iouis & proſicici in capitolium ad uota nuncupanda. Calendis ianuſq; dies ſolemnes erat incēdis magiſtratibus aliquando tamen alii dies fuerunt huic ſolemniatū attributi: ſicut olim idus maias fuiſſe ſolemnes incēdis magiſtratibus reſert Lilius in. iiii. idem in. y. idus decemb. es ſo

bus occuparit. Noui generis: ut tritum: ratū. Perpetuos: ut tribunicium poteſtatem: quam petuam recepit. Miſiſſi: ſcribit appianus auguſtum miſiſſe ad ciſionem ut pro ſe peteret conſulatū uidelicet aſſerentem ſe cōſulis nomine duntaxat cōtētrū fore: ciceronem uero conſularis futurum gubernatorem atq; magiſtrum præterea turmarum duces ad ſenatum mittendos ſtatue runt: qui conſulatū cæſari dā

Capulus  
Capulares  
rei

Tyrocinii  
toga pura



Ebur cur-  
rule.  
Currulis  
fella

Tarraco  
Vina tarraco-  
nensis

Toranius  
mango

lemnem fuisse in eodis magistratibus diem prodidit. Idem memorat consules inisse consulatū olim calen-  
dis sextilibus: quā principiū anni eo die agebat. idē. xxi. ait quod idibus martiis oli cōsulatus inibat. Carruli  
fella Cal. ianua. noui cōsules inibant magistratū & in sella eburnea sedere solebat de qua stellerit Ouidius  
illo uersu ex primo fasto. & noua cōspicuū pondera sentit ebur. & Oratius in priō epistola. sic inquit.  
Dabit eripietque curule qui uolet importunus ebur. Currulis aut sella ob eam cām appellat: quā curru honoris  
gratia soliti erant in curia uchi senatores qui curule magistratū hoc est maiorem honorem gessissent: in

post. ix. annos. Tertiū anno interiecto gessit: sequētes usque  
ad. xi. cōtinuauit. Multisq; mox cū dederēt recusatis duo  
decimū magno. i. septēdecim annos: iteruallo: & rursus. xiii.  
biēnio post ultro petiit: ut. C. & L. filios aplissimo pōitus  
magistratu suo quēq; tyrocinio deduceret in foro. Quinq;  
medios cōsulatus a sexto ad. xi. annos gessit. Ceteros aut  
sex aut. ix. aut sex: aut quatuor: aut tribus mēlibus scdm  
paucissimis horis. Nā die calē. Ianu. cū mane p̄de capio  
tolini iouis paululū curruli fella p̄fedisset honore abiit sub  
fecto alio i locū suū. nec oēs romae sed q̄rtū cōsulatū in alia  
quintum in insulis samo: octauum: & ix. taracone inuit.

De gestis p̄ eū officiis triuuiratus & tribunicia potestatis.  
Triuuiratū reip. cōstituedā p. x. ānos admistravit  
i quo restitit aliquādiu collegis: ne q̄ fieret proseri-  
ptio: sed scep̄a utroq; acerbius exercuit. Nāq; il-  
lis i multo: & saepe psonā p gratiā & p̄ces exorabilibus. Solus  
magno cōcedit: ne cui parceret: p̄scripsitq; ēt. C. Toraniū  
tutorē suū: eundē collegā patris sui Octauii in exilitate.  
Iunius Saturnius hoc amplius tradit: cum pacta p̄scrip-  
tioē. M. Lepidus i senatu excusasset p̄terita & sp̄e clemen-  
tie in posterum fecisset: quoniā satis p̄cenā exactum ēēt.

Collegis Antonio & Lepido. Ne qua fieret proscriptio: Haec est illa nefaria proscriptio qua impi-  
mis Cicero p̄scriptus fuit una cū filio fratre fratrūq; filio omnibus deniq; clientibus & amicis: cum tamē  
diu recusasset Augustus proseribi Ciceronem: quem patrem appellare solebat. Tandem expugnatus Cice-  
ronem proseribi concessit Antonio hac conditione: ut Antonius sibi. L. Caesarem autunculum. & Lepidus  
Paulum fratrem proseribēdos necēdōq; cōcederet. Ne cui parceretur: scribit tamen Appianus & me-  
tellum & Marcū proscriptos a Caesare Augusto incolumes seruatos esse: cū metello ob filiū pepercisset: &  
marcū Agrippae causā ex proscriptorum numero exemisset. Caium Troianum. De hoc appianus. Erat in-  
ter proscriptos. Toranius: a nōnullis Caesaris procurator habitus. Alius fuit Toranius ille mango: cuius  
symphoniaci iter cenā delectatus est augustus: quāuis qdam macrobiū codices nō toraniū scriptū ha-  
beant se toronū. eiusdem toranii meminit Plin. in septimo. Præterita tanq; iustis de causis proscriptioē il-  
lam fecissent: præterita ut inq; annibal apud Liliū: magis reprimi possunt q̄ corrigi. eadem sententia  
hisdem uerbis apud eundem usurpatur a philippo.

M. AN. Post nouem annos: undetricesimo uitæ anno. Septēdecim: decimo septimo anno. Gellius: qui  
minores essent armis septēdecim. C. & L. agrippæ & lulie filios: q̄ sibi adoptarat. Magistratu: consulatu  
suo tyrocinio: noua rudisq; exercitatione ut duodecimo augusti consulatu Caium in foro: traductum itell-  
gas tertridecimo: quem biēnio post gessit Lucū eius fratrem. Annuos: per integrū annū. Capitolini io-  
uis: quo noui consules primo honoris die considebant. Oui. & Tranquil. in Caesare id docent. Taraco-  
nem: nobilissimo ceterioris Hispaniæ oppido unde & ipsa Taraconensis appellata. Triumuiratū: quem ad  
rē p̄. arbitrio cōstituendā cū Lepido & anonio inuit. Proscriptio: cō alio loco in Labini su. sula factā  
ostēdimus. Exorabilibus: græ & precibus facile cessuris. Cōcedit: p̄tinaciter obstitit. Ne cui parceret-  
ur: sed appiano auctore constat proscriptoq; quodā numero per gratiā exēptos. Tutorē: gubernatorē:  
sive defensorē potius quasi tutorē: ut Vulp. interpretat: dictū ēt. n. tutor: cui ciuili iure potestas est liberi  
capitis tuendi eius dico qui per ætatem se ponte tueri nequeat. Peracta proscriptio: sumpto de proseri-  
ptis supplicio. Satis p̄cenarū: quas ad facierem & fastidiū dicerent. Exactū sumptum.

PHI. Hūc Augustū. Modū terminū & finē. Relīquit liberatūq; adhuc p̄scribere posset quocūq; et libitū fuisset. Proscriptū cēlasse: multi liberti fidelissimī extitisse serū erga patronos p̄scriptos: multiq; serui dños seruauerūt q̄ oīa si nosce cupis p̄lege librtū q̄rtū belloq; ciuiliū ab Apiano diligentissime p̄scri ptū. Potestate triūuiratū. Pinariū: i supioribus dictū ē de familia pinariorū: sclyta. q̄ custodes fuerūt sa cri herculanē: cū potit̄ extis libentibus uicerent. Admissa: itroducta ab Augusto. Turba paganorum pleriq; uocabula sūt: q̄ apud eruditos aliud iterdū significāt q̄ uulgus existimet & grāmāti p̄diderit: si

Hunc e diuerso professum ita modū se p̄scribendi statuisse: ut omnia sibi reliquerit libera: in cuius tñ p̄tinacia p̄cēitē tiam. T. Iunium Philopemenem: quod patronum suū pro scriptū cēlasse olim diceretur equāstri dignitate decora uit. In eadem hac potestate multiplici flagrauit inuidia: nā & Pinariū equitem Roma. cum contionare se admissa tur ba paganorū apud milites subscribere quādā aiaduertisset: curiosum & speculatorem rarus coram cōfodi iperauit: & Tediū Afrum cōsulē designatū: quia factū quodam suum

cuti est paganus uocabulū in ser mōribus celebre atq; obuiū cuius tñ significatū nō oibus satis ē p̄specta ut i hoc Tranquilli loco nō enī hic pagani p̄ rusticis signifi catōe illa uulgaria accipiunt: sed p̄ hoibus nō militatibus: tā & si urbai sint: & est uerbū peculiare iuriscōsultorū: a qbus hæc duo p̄ inde ac cōtraria opponūt: milites & pagani: qd̄ ut magis collique scat: auctoritate legali demonstrā bis. Vulpianus titulo de milita ri testō: ē rescriptū a diuo pio in

Paganus. q

eorū cū eēt paganus fecit testrū: mox militare coepit. Idē quādamodū pleriq; pagani solēt cū testrū faciūt per scripturā adiucere uelle. Idē in titulo de irritō facto testō si paganus q̄ habebat iā factū testrū aliud fecisset: & i eo cōprandisset fidei heredes cōmittere prius testrū ruptū ē. Martianus quoq; ait. Timebas an tale aliqd̄ & in paganorū testamētis indulgēdū eēt. Exp̄ssius tertulius hoc significat cū ait oī nō posthumus rūpet illius testrū sed si qdē pagāo iā illo facto natus sit. Quinctia Paulus sic scribit: fecit testrū ex p̄lo eius: qui paganus fecit. Deinde militare coepit. Idē de liberis & posthumis. filiiū familias miles similiter ut paga nus nominatim a patre hæres scribi debet. His oibus exēplis euidenter ostendit paganiū militi ueluti diuer sum cōponi: tanq̄ non militante militanti: quod etiā in. u. lib. institutōnū liquido cognoscet: ubi in titulo de militari testamēto uerba scripta sunt: sed testari qdē & si filiiū familias sunt propter militiā cōcedūtur iure tamē cōi eādē obseruatione & in eorū testamētis adhibēda: quā in testamētis paganorū proximis ex posuimus. Nimiq; iperator titulo pximo locutus est de testamēto ciuiū romanorū: q̄ milites non sunt ut paganorū: exponas pro nō militantiū. Hinc plane illud est non minus scienter q̄ eleganter dictū a Iuuenale citius falsum producere testē contra paganiū possis q̄ uera loquētē contra fortunam armati cōtrac̄ podo rē: quo in loco narratores nihil occulti subesse suspicantes paganiū simpliciter exponūt pro rustico in pa gis degentem. cū poeta crudite paganiū opposuerit armato tanq̄ nō militante militanti. quæ tota sēntia ex iuriscōsultorū crebriōr elocutiōe deducta est: si quis rē totā nō somniculose perpēderit. Idē Tranquillus hic paganos haud dubie intelligi uoluit pro romanis nō militatibus. cū ad oppidicos concionetur nō ad rusticos. & ē sēntis pinariū iussu Augusti cōfossū fuisse: cū quēdā apud milites subnotaret ueluti specu lator militatis ipso concionante apud paganos hoc est non militantes. Catege dū studiose & diligētē in quiro: quo modo pagani dicantur qui urbani sunt uideor reperisse apud Dionysiiū in. iiii. antiquitatum q̄ roma diuisa erat in tribus. iiii. quas pagos uocitabāt in qbus habitantes pagani dicebant qui in nullam aliā habitatiōē trāferri poterant. Curiosum: snia uetus est: nemo est curiosus q̄ non sit maleuolus: quicūq; ut ait Iulius firmicus in. vii. Matheos oriente capræ fidēte nascuntur: erunt curiosi omniū rege: ut semp noua queq; curiosa desiderii cupiditate sedentur. Seneca curiosum ait nobis natura ingeniū dedit. Spec ulatorem: exploratorem eorū: quæ ipse diceret pro concione. Speculator auctore Varro est quem mitti mus ante ut respiciat quæ uolumus. Si non primus inuenit in bello Troiano specularē significationem na tus subsistere æqui celestis erit speculator. ut docet maternus i. vii. Subscribere. sub scriptores i causam actione dicūtur: qui accusatorem possunt adiuuare: quos oportet summissius agere q̄ dicit ille quē sequūt. In de subscribere significat fauere in quo significato dictū ē illud Columellæ: q̄ si uoto fortuna sub scribit. præterea subscribere est subnotare subsignare. in qua significatione hic accipitur.

Locus Iu uenalis

Curiosum

Subscripto res. Subscribe re quid.

MAN. Hunc Octauium. Professum: aperte denunciaſſe. Modum: finē. Omnia relinquere sibi in tegra: ut sibi integrum esset proſcribere quos uellet: ac quonies libitū esset pertinaciæ pœnitentiā muta ti animi argumentū. Patronū suū: Philopēnē ergo libertū itellige. est. n. pronus liberti correlatiū. Inui dia: odio. Pinariū depinarie familie uetustate Herculis sacris ante urbē cōditā adnotat: Plutar. Diony. & Lilius sacris scribūt. catege fuerit ne hic Augusti coheres: an ex eius gentilibus unus page p̄spici pōt pari rōne: & illud in dubiū uenire potest: utrum ab octauio admissa dicat paganus: turba. a pinario potius: sed ad concionantē id melius referas. Paganorū: agrestiuū in pagis agentiuū: pagus uilla agrotis πῆσις. i. a fonte: circa quē uillæ constitui cōsueuerunt aut paganorū non militantiū ut quidam interpretantur. Apud milites: qui præsidii causā circūstabant. Subscribere: subnotare aut certe signare. Speculatorem:

speculatū uēssēt: q̄ a se dicerēt. Festus speculator est inq̄: q̄ sūctio hostilia p̄cipit. Coram: se spectante. Phil. Carplisset: ut perasset rep̄hēdisset. neuus uicuperōs captores appellat. In offiō salutatiōis: moris fuit apud romāos ut priā & secūda hora matutina salutatū irēt potētiōres & p̄ci p̄es. Martialis prima salutātes atq̄ altera cōtinēt hora. salutatores priusq̄ admitterent cōsistebāt ante fores eīdem i uēstibulis Vñ gellius i. iiii. noctiū attricage sic ait. In uēstibulo edii palatinaḡ oīs fere ordinū multitudinē opētiēs salutatiōē Caesaris cōstitit. Tabellas duplices: tabellaḡe i q̄bus maiores scribere solebāt plura sūt genera & noīa. aliz enī qn cuplices: aliz triplices dicebant. Erāt & pugillares citrei: & pugillares e borei: de quibus epigrammatarius poeta i apophoreti. fuerūt quoq̄ in hoc or die tabellaz duplices noīatz anu mero ut opinor folioz quaz pe culianter meminit ovidius i pri mo amoz: tūc ego uos duplices rebus p̄ noīe sēsi auspici nume rus nō erat ille boni. de his nunc loq̄. Triquil. & ita duplices erit nomē tabellaḡe: sicut triplices & qncuplices. De his affatim scripsi mus i cōmētariis p̄p̄tāis. Oc culere. occultare. Ne aliud: q̄. i. gladius: quem oculuissē uideri uolebat p̄inde ac insidiatorē. Fa tēte nihil: ut pote insonēte. Inter dū tñ fontes & noxii & nihil in tormētis fatēnt ex patientia siue duritia tormētoz: ut nullo mō ab eis uentitas exprimi possit.

Nomina  
tabellarū

Interdi  
ctus.  
Impatores  
non uti pe  
nula  
Tribunitia  
potestas  
Lustrum  
Cooptare

Vita prin  
cipis.  
Censura.  
Censores.

maligno sermōe carplisset: atis cōteruit minis: ut is se p̄ci pirauerit. Er. Q u. Gallū p̄torē in offiō salutatiōis tabel las duplices ueste tectas tenētē suspicatus gladiū oculere nec q̄c̄q̄ statim: ne aliud inuēiretur ausus inq̄rere: paulopost p̄ cēturiōes & milites raptū e tribūali seruillē in modū tor sit: & fatēte nihil iussit occidi: prius oculis eius sua manu f fossis: quē tñ scribit colloq̄o petito insidiatū sibi: cōiectūq̄ se in custodiā: deinde urbe interdīcta dimissum naufragio uel latronū insidiis periissē. Tribunitiā potestātē p̄p̄tūā recepit in qua semel atq̄ itez p̄ singula lustra collegam sibi cooprauit: recepit & mox legūq̄ rgimē æque p̄p̄tūā quo iure quāq̄ sine cēsurā honorē: censum tamē populi ter egit primum ac tertium cum collega medium solus.

Seruillē in modū: q̄a p̄p̄ie seruī torquebant i q̄nibus cum liberi hoies tor quēdi nō sint ut tradūt iuriscōsulti. Scribit: p̄le augustus. Vrbe iter dicta: ne. i. romaz habitare posset in terdictus dī & locus & hō & res Ouidius: iter dicta mihi cernit italia Gellius philosophi urbe & italia in terdicti sunt. Tribunitiā p̄tātē: Cōsueuerūt imperatores romani usurpare tribunitiā p̄tātē: q̄ erat sacrosancta scribit spartianus adriāno factū ēē omen ad p̄p̄tūā tribunitiā p̄tātē: qd̄ tribunus plēbis factus penulas ami serit q̄bus uti tribūi plēbis pluuiā tpe solebāt: impatores at nūq̄. Flavius uopileus refert tribunitiā pote statē ēē p̄tē maximā regalis ip̄erii. Per singula lustra: lustrū noīatū ē tps qnquēnale a luēdo. i. soluēdo. qd̄ qnto quoq̄ anno uēctigalia & ultro tributa p̄ cēlores p̄soluebāt. auctor Varro. hīstoria tradit a Lūio li. prio & a Dionysio libro quarto antiq̄tatū: quēadmodū Seruius Tullius sextus Ro. rex lustrū primus condidit: exeretūq̄ oēm sue uoe taurisq̄ lustrauit. milia octoginta prio lustrū ciuiū censū dicunt. Coopta uit: significatē locutus ē. Cooptare enī p̄p̄ie p̄inet ad eledionē collegaz. Cicero i bruto cooptatū ē ab hortētiō i collegiū augurū fuisse refert. Lūius i. iiii. auctor ē apud romāos legē fuisse: q̄ iubet collegas co optari ab his tribūis: q̄ creati ēent. Carmen legis hoc est quos sibi collegas cooptassent. ut illi legitimi ea le ge tribūi sint: ut illi quos hodie tribūos plēbis feceritis. Mox regimē: Censurā significat: poenes quā mo rū disciplinatz romāz regimē erat: ut docet Lūius in. iiii. & a Cicerōe censura magistrā pudoris atq̄ mo destiz noīat. gr̄eci cēsurā uocāt τῆς ἀντιόχου & cēlores τῆς ἀντιόχου q̄ duo erant. Aeq̄e p̄p̄tūā: cū antiquis cēsurā fuerit magistratus qnquēnalis legē tulit æmilius dictator: ne plusq̄ annua ac semestris cēsurā ēē p̄ terea qd̄ scitu dignū ē: quonē ex duobus cēloribus alter decessisset nūq̄ idemortui locū nouus cēlor fū sificiebat. Sine cēsurā honorē: cū cēlor nō diceret. uita p̄cipis ut iqt̄ elegēret Pli. cēsurā ē eaq̄ p̄p̄tūā. Cēsu p̄p̄ie: Seruius Tullius primus apud romāos instituit cēsum: ut inq̄t Lūius saluberrimā ip̄erio Ro. tūc i classes cēturiāq̄ ciuitas romana descripta ē. Cū col. i. cēlores: duo. n. erāt cēlores: prios censui agendo papyriū sēmp̄oniū quaz populus p̄fecit: cēlores ab re appellati sūt celebrat Augusti ille census quo cen feri omnes homines iussit. quando Christus romano censui statim ascriptus ut natus est.

MAN. Maligno ser. graui obtreffatiōe. Se p̄cip. se ex altiore loco p̄cipitē dederit. Officiō salu. of fici gēa salutatū uēssēt. Tabellas duplices: atq̄ ob id magis p̄minētes. Ne aliud inueniret: q̄ ferrū: æ per hoc uani argueret timoris: aut ne aliud aduersus se paratū: rapinā corripī iussim. E tribunali: unde ius dicebat. Seruillē i modū: fozde ac crudeliter: uelut mācipiū quoddā. Torfit: cruciatibz affecit. Scribit Octauius. Colloq̄o petito: p̄ colloqui sp̄m̄ inuariat. Vrbe iter dicta: cū illi urbe iter dictis extorreq̄e cisset. Tribunitiā p̄tātē: ut p̄p̄tūā tribunus ēēt iulius capitoliū auctor ē maximū & balbinū ip̄atores crea tos i primis tribunitiā p̄tātē cōsulari iure recepisse. Per singula lustra: lustrū qnto quoq̄ āno a cēloribus cō jdebant: primusq̄ oīum Seruius Tullius cōdidit: Diōdorus & Lūi. sūt auctores. Collegā coopraui: mos col egz i tribūatu coopradū: auctore Lūio: uetustissimus: & ut qd̄ auctores sunt cū ip̄ā p̄tātē natus. Mori regimen: cēsurā: p̄ip̄rasis est. Siue cēsurā honorē. sine censuris appellatiōē: ob idq̄ morū regimen dux.



crebris & subitis incrementis & nusquam magis aquis: quam in ipsa urbe stagnantibus. V  
intelligitur potius ac monitur ausu semper religiosus uentus quam securus: sed purgato  
des sublatis Tranquil. intelligit. Incendii mutata ædificiorum ratione.

Lately,

Tetrado  
ron  
Pentado  
ron

Phl. Laterinā latentis parie-  
nibus extrudā. sūt aut lateres q i  
fornacibus coquuntur quoq; ut do-  
cet Phl. in. xxxy. & uicini iunius i. ut  
ma firi cōueniū lēuē exupede-  
moreā se relinqre iquā latentia accepit. Et ad oīa q  
tū prauideri humana rōne potuit etiā in pelli. p. ad h.  
De operis publicis per eum & alios instructis.

De operis publicis per eum & alios instructis.



**P**ublica opa plurima extruxit ex quo palatium & cū xde Martis ultoris templum Apollinis in pala-  
tina xde tonantis iouis in capitolio: fori xam  
cā fuit holium & iudicio: multitudo: quæ uidebat non  
ficientibus duobus & tercio indigere, Inq; festinatius  
dū pfecta Martis xde publicatū ē: cautius ut separati iudicio  
publica iudicia & fortitiones iudicū fieret. At xde Martis  
lo philippenſi pultrione paterna fufcēto nouerat. Sane  
ergo ut de bellis triumphisq; confulari uirtute xdeatus  
nūcias cum imperio petitiū hinc deducere: hinc pūcio  
ctores rediſſent huc inſignia triumphorum inferre. In  
plū Apollinis ea pte palatinæ domus: quæ ful-

[illegible]

**Triplex  
forum.**

Reiectio  
iudicium.



phorum: lege Appianū in lybicus & Plutarchū in emilio & Iosephū in. vii. bello iudaici quī abūde scribūt de pompa & signibus triūphoꝝ. Ornatus uero triūphalis erat sella curulis eburnea, supio eburneus toga picta: tunica palmata quibus olim scipio donauit masculinam.

M. AN. Latentia: lateribus nō lapidebus cōstruētā. Forū: nūc ut solet: a sūma ad ptes descēdit: sed du biū & anceps uerbū: sed ru iudiciale forū itelligē. Martis ultorinis: quā philippēi bello uouerat. Tēplum apollinis: in palatinā domus pteꝝ q̄ e celo fuerat iēta. Tonātis tonis: tantabrica expeditiōe cū uouerat: cū eius lectica nocturnū fulmen pstrinxisset. Duobus Romano & qd̄ a cæsare de māibus fuerat ichoatū.

Papinius: q̄ cōtra tēpla dionē: Cæsareī stat sede fori. plī. ab hoc factū inq̄t Venerē griniticē in foro Cæsaris. Tercio idigere: ita triplex fōꝝ ide celebratū. Mar. Atq̄ erit in triplici par mihi nemo foro. Publicarū: publico usui additū. Publica iudicia: ad publicas & nō priuatas cās attinētia. Sortitiōes iudicū: ita dicit. n. noīa forte trahebant. Plutarchus: quō soli inq̄t sēnatores antea iudicārēt ob eāq̄ rē a plebe tīmerē tur. Gracchus. ccc. ex equestrī ordine iudices adiecit parē sēnatoribus nūcrū statuēs. hāc ille pedianus qd̄ ualde miror. T. Gracchus ait: legē tulerat: ut equites rō. iudicarent: iudicauerūtq̄ p annos. xxx. sine ifama post uictor. Sylla leges tulit ut sēnatorius ordo iudicaret: iudicauerūtq̄ p annos. x. turpiter: quae pediani uerba uident significare penes egres prius q̄ sēnatores ipsos fuisse populi rō. iudicia: qd̄ aperte plutarchi scripris repugnat & rursus idē auctor: Secūdo inq̄t anno belli italici: qd̄ bellū pcessit Syllae dictatur: cū aequē ster ordo in iudiciis dīaret: quō apparet prius urbe egres q̄ sēnatores: ut diximus iudicasse: sed utrūq̄ res habet: satis cōstat aurelia lege iudicia quae cōia erāt: sēnatus & eq̄stris ordinis cōmunicata fuisse tribunis.

araritis: q̄bus ea dignitas a cæsare dictatore postea adēpta ē: plaucia igit̄ lege cōparatū eratut singulae tribus ex his ordinibus: quos dixi: q̄ nos denos suffragio crearent: pornes quos eo anno iudicia erāt ex eo numero quō iudicidū in aliqua cā erat forte trahebatur iudicū noīa: qd̄ in milonis & cā: & psonis facilitatū pedianus docet: & hāc fortitio illa ē: de qua nunc trāquillus. Philippēsi contra brutū & cassiū gesto. Paterna. C. Cæsaris patris ultorinis. Sāxit: statuit. De bellis & triūphis: ut sēnatus de inferendo bello: trium phoue cuiquā decernēdo cōsultaturus huc coiret. Cū īperio petitoricū imperio ī puincias abituri. De duceret: multis officiis gratia: ad portas urbis: aut ulterius comitantibus inde in puincia abiret: deduco & reduco pter notissimā significatiōē eleganter usurpatur: quū aliquis officiū gratia domo in publicum de ductus dī: & mox ide domū reductus ut deduxi catonē ī curiā cuiq̄ domū reducā. In signa triūphoꝝ: ul nobilissima q̄q̄ triūphis plata: uel simpli imāgicis: titulos: fercula: & alia triūphoꝝ istia. Excitauit: exēxit.

PHI. Idem: pculsam. A deo apolline. Cum bibliotheca: ad hāc bibliothecā alluist Horatius illo uersu. Scripta palatinus q̄cūq̄ recepit apollo. Libraria eleganter & latine dicit q̄ graece biblio theca noīatur. Gellius ī libraria ego & L. paulus consideramus.

Decuriae ordines. fuerunt autē q̄tuor decuriae iudicū: priō pluri bus dīseret nos. Nāq̄ aliae tribunoꝝ aetis aliae iudicū: qdā nongenti: qdā selecti uocabant.

istā desiderari a deo aursupices. pñūciarēt: addita porticus cū bibliotheca latina. græcāq̄: quo loco iam senior sæpe ēt senatū habuit: de enrialq̄ iudicū recognouit. Tonanti loui adē cōsecrauit liberatus periculo cū expeditione cantabrica per nocturnum iter lecticam eius fulgur perstrinxisset: seruūq̄ perducentem exanimasset. Quā dā etiā opera sub nomine alieno ac nepotum scilicet & uxoris: fororisq̄ fecit ut porticum basilicamq̄ Lucii & Caii. Item porticus Liuiæ

PHI. Idem: pculsam. A deo apolline. Cum bibliotheca: ad hāc bibliothecā alluist Horatius illo uersu. Scripta palatinus q̄cūq̄ recepit apollo. Libraria eleganter & latine dicit q̄ graece biblio theca noīatur. Gellius ī libraria ego & L. paulus consideramus.

Decuriae ordines. fuerunt autē q̄tuor decuriae iudicū: priō pluri bus dīseret nos. Nāq̄ aliae tribunoꝝ aetis aliae iudicū: qdā nongenti: qdā selecti uocabant.

Libraria

Et diuisus hic quoq̄ ordo erat superba usurpatione nominum: cum alius se nongenti: alius tribunum: alius selectū appellaret: auctor Plinius in. xxxiii. de selecto iudice dixit ovidius illo uersu: Nō bene selecti iudicis arca patet: & oratus in primo sermone unū ex selectis iudicibus obiciebat. Expeditione cantabrica: quā parauit ad uersus cantabros hispaniae populos de quibus dictum iam est. Fulgur: seneca in. ii. quæstionum naturalium fulgurationem distinguit a fulminatione: tanq̄ fulguratio cōminatio fit sine ictu fulminatio aut īculatione cū ictu. idē in eodem ait. In fulguratione late ignis explicitur: fulmen est coactus ignis. Perstrinxisset: afflauiisset & leuiter tetigisset: perstringere uero uerbum est a praestigiatoribz translatum: quī aciem oculorum suis uasamentis perstringere confueverunt: unde & praestigium deniatur ex eius inuentor fuit mercurius ut scribit augustinus & repetitum est in decretis. xvi. q. v. de uoluptate dictū est a marco Tullio: quod mentis praestringat oculos. Perducentem: existimo legendum esse praeducē: nam praeducere dicitur seruus qui fert cererem ante dominum per iter nocturnum. simile est illud plautinum in gurgulione: tute ibi purres lautus. lucēs cererū idem in casina huius lucebis nouae nuptae facē. Examinat: interemisset alias perturbasset. inde examinati & mortui & perturbati dicunt: sicut & exanimēs: namq̄ apud cruditos examen non solum pro mortuo sed etiam pro perturbato dicit reperies. Liuius liborem expediri securim iussit: ad quam uocem exanimi stante praestestino. Basilicam: quid sit basilica copiose scripsimus in iulio cæsare. Porticus liuiæ: de porticu liuiæ sic scribit ovidius in primo de arte: porticus auctoris liuiā nomen habet.

Selecti iudices.

Fulguratio Fulminatio

perstringere. Praeducere

Exanimēs

Exanimis

M. AN. Adco: a quo non dicitur sed ab Apolline crediderim: cui est templum exēdū: sed quo pacto ab

Apolline dixerit aliquis: si a Ioue sunt fulmina: cui occurrat: licet non solum a Ioue: sed a Saturno quoque: ut Plinius ait: & Marte poenire: uerum Martem & Apollinem eundem esse Macrobius subtilissima disertatio demonstrat. Quum igitur inquit ille colliges: liber pater: idem ac sol sit. Mars uero idem ac liber Martem solum esse quis dubitet. Quo loco: quo templo potius quam porticu: nisi in templo aut loco augurio coniectatio senatus haberi: Gellius scribit: non poterat. Decurias iudicii: decurie pluribus discretæ fuerunt nominibus: cum alii nongenti: alii selecti: alii tribuni: ut Plinius scribit: dicebantur: sed quæ Augustus principe ob paucitatem impleri nequiebat iure annulo: a Tiberio constituto ita creuit numerus in caligula quædam adiecitur decuria. Idem Plinius auctor est: singulas decurias Augusti temporibus mille numero habuisse. Ex peditione bello. Pertrinxisset: leuiter attigisset. Exanimasset: exanimati reddidisset: est enim exanimatus ut Seruius placet: timens ut donato exterminis perturbatus. Terentius. Sed quod exanimatus Paphilum uideo. Exanimatus uero & exanimus mortuus dicitur. Verum. Exanimus quoque auro corpus uidebat amici. Nepotus. L. & Cati ex M. Agrippa. & Iulia Augusti natae. Vxoris. Liviae. Sororis: Octauiæ ex Octauiæ & Ancharam: non Acca genita. De Octauiæ porticu Plinius non uno loco. Basilicæ: regis domus: siue ædificii: cuius uestigia adhuc Romæ in exiliis uisunt: de ædificiis Romæ alibi. Porticus Iuliae: coniugis. I. fuitque ea porticus iuxta sacra uia: ubi domus C. Cæsar quæ sumptuose a Iulia filia ornata Augustus diruit: ibique Iulia porticus erecta. Oui. Dicitur tamen ubi Iulia nunc est: Porticus inmensæ tecta fuisse domus. Plinius ad porticum Vespasianum pacem suam ædificasse ait.

PHI. Et Octauiæ: de porticu Octauiæ: imo porticibus crebra est mentio apud Plinium referentem in porticibus & in scholis & in curia Octauiæ fuisse opera copulata architectura: pbatissimorumque porticum Octauiæ periphrasticos signauit quidam illo uersa. Aut ubi muneribus nati sua nura mater addidit externo marmore diues opo.

Theatrum marcelli: marcellus Octauiæ Augusti sorore genitus in edilitate fore uelis iumbrante: perit apud aquas balneas: cuius obitum describi a propertio ualidissimis argumentis docuimus in illa elegia: cuius incipitum est. Qualis ab umbrato decus atque memoria marcelli Octauiæ mater bibliotheca struxit: Augustus uero theatrum marcelli noie fecit: nam dictum est marcellianum. auctor plurarchus in marcello. Principesque mores romanorum. Hortatus est: scribit plurarchus in apophthegmatis cum ipso edes ad theatrum uelut pulcherrima magnificenter edificasset: letatur Augustum diuise εὐνοῦν καὶ μετρίως οὐτος οἰκοδομήσας αὐτὰ πρὸς τὴν πόλιν καὶ τοῖς θεοῖς. latine significat: letum me facis sic edificans tamquam Roma futura plena.

Mouementis ædificiis: monumeta enim non solum sepulchra: sed & edificia & omnia quæ scripta atque facta sunt per uiam memorie cum dicuntur: Auctor. in. Varro. & docet iureconsultus: de religiosis. Refectis: ex uetulo non uariis. Edes herculis musag. Eumelus in oratione pro reparandis scholis eleganter scribit edes herculis musarum in circo flaminio a fuluio nobiliore ex pecunia celsiora prima factam fuisse: qui cum in gratia eius impetrator: acceperat hercule musagetæ esse. i. comitæ ducesque musag. Hic idem primus nouæ musag. signa sub tela herculis consecrauit: nam musag. quies de fensione herculis iuari debet: & uirtus herculis omnia uoce musarum. unde intelligimus hanc edem a martio philippo uidetrico Augusti non nouam fuisse factam sed restructam. illud quoque attendas uelim quod non legendum est: edes herculis & musag. sed edes herculis musag. capienda illa conexione: & ut una tantum res esse uideatur. & ita in emendatis codicibus reperitur. Macrobius quoque in primo saturnaliu fuluium conditorē huius edis significare uidetur sic scribens. nam fuluius nobilior in fastis quos in ede herculis musag. posuit: præterea plurarchus in pblematis romanis refert: quod herculi ac musis cœnem ad romanum statuerunt: quia hercules euadit litteras docuit & a papinio hercules socius calliopes nuncupatur lib. ii. siluag. Dicit age calliope socius tibi grande. sonabit alcides: Plin. xxxv. tradit in philippi porticibus fuisse helenæ ægeidis manu pictam: forsan illæ porticus erat circa hanc edem herculis musag. a martio philippo constructa: cuius quodam meminit Oui. in. vi. fastog. Sic ego sic clito clari monumenta philippi. Edes diæromæ: multæ edes erat diæromæ iter quas illi qui in agyptu patricio erat uiros ingredi nefas existimabat: & cum in ceteris diæromæ templis ceruog cornua figerent. in ætæna diæromæ templo bouum tantummodo suspēdere consueuerunt. Cuius rei campididit plurarchus in pblematis. Atriū libertatis: atriū appellatur est ab atriabibus thufcis. illi. ne. n. exēplū sumptū ut docet Var. li. i. latine linguæ. & est proprie auctore festo pōpeio genus edificii ante ædē cōtinens mediā areā: quæ atriū quæ aterariū quæ a terra oriat deduci existimatur. scribit uictorius archid: etus in sexto. atriā ianuis ex prima: quibus greci non utebantur. atriog. lōgitudines & latitudines ab eo scienter perscribunt. minuscule: atriū τὸν κοῖτον κτλ. dicit atriolum. Cicero in epistolis ad Quirium fratrem. Te scribere aiunt: ut atriolum fiat. mihi ut est magis placebat: neque enim satis loci esse uidebatur atriolo. Atriū uero libertatis romæ fuerat uetustissimum scribit Iulius custoditores fuisse obfides tarentinos in atriū libertatis. libertatem dram iprimis Romani uenerabantur utpote libertatis assertores. Idem libro. xxxiii. auctor est atriū libertatis restructum fuisse ampliaturque ab helio peto & Cor. Cethego celsioribus.

musagetes  
hercules

Hercules  
socius mu-  
sarum.

Cornua in  
templo diæ-  
romæ

Et ita nunc intelligendū est fuisse refectū ab pollutione atrium libertatis non nouū extractū. Clodius domitius Ciceronis libertati consecrauit: ubi signum meretricis pro simulachro libertatis collocatum fuisse uel hementer & grauiter cōuenitur. M. Tullius in oratione quam habuit ad pontifices pro domo sua.

M. AN. Marcellus oclauia & C. marcello gēiti: hic ē quē extinctū Maro mirabili carmine i. vi. p̄fegit.

Refectis: i. tauratis. A Martio philippo: Augusti uidrico: huic. n. post Octauii p̄ris iterū. Accia mater nupit. Aedes Hercules & musae: Oui. Sic ego sic clari noumēta philippi: Aspicis uñ trahit Marria casta gēus: Cur Herculi & musis cois aedes p̄ceret Plutar. i. q̄stōibus docet. Aedes diāe: Diāe aedes i. aut tino fuit Marr. Laudat auctēti uicius Sura diāe: uetustissimū et uide tēplū i. auctio cōmuni ro. & latinoz noie Seruio Tullio rege Li. adificatū tradidit: de quo forte urbāssimus poeta. Atrii libertatis: libertatis aedes fuit i. codē colle: Atrii adificiū gēus mediā añ aedē cōtinēs aedē: i. q̄ ex oi lecto decessit collecta pluuiā ab atriatibus rursis uñ fit sup̄rū exēplū credidit Varro ip̄i rei nomē factū Liu. Tarctinoz obūdes scdo bello punico in aetio libertatis ait asseruatos: q̄ uetus custodia ip̄am celebritatē loci arguit & uetustatem.

PHI. Aedes Saturni: Plutar. & Macro. p̄diderūt. Atrii Rōanū fuisse i. tēplo saturniā sub illo nullū furtū cōmissū fuisse fert: aut q̄a sub illo nihil erat cuiusq̄ priuātū. Tullii hostiliū qdā cōle crasse tēplū Saturno ferūt. Qui. dā Lucii Tarqniū. Varro refert tiri largiū dictatore aedē saturni saturnalibus dedicasse. Li. i. scdō do ab origine urbis sic scribit: Au lo sempronio & Marco minutio

Erariū in  
aede saturni

aedes Saturni: a Cor. Balbo theatrū: a Statilio Tauro amphitheatrū: a M. uero Agrippa complura & cetera.

De diuisione urbis & tēplis ac uicis refectis & tyberi apliato.

**S** Pacii urbis in regiōes uicofq̄ diuisit: instituitq̄ ut illas ānuū magistratus sortito tuerēt: hos magistris e plabe cuiusq̄ uicis electi. Aduersus icēdia exubias nocturnas uigilesq̄ cōmētusq̄ ē: ad coercēdas inundatiōes alueū tyberis laxauit: ac repugnauit cōpleti olim

cōsiliis aedes Saturno dedicata: saturnalia institutos festus dies aedes quoq̄ saturni haec refecta fuisse significat restitutaq̄ a plāco. A Cornelio balbo: ē ille cor. balbus cāsar p̄ quā familiaris & Cicerōis amicus finis: ad cuius nomē aludēs Cicerō sic locat i. epistolis. quāto ne plunbus balbos q̄ disertos putes. Asta nlio taurō: Tacitus meminit stanlii tauri unus ex posteris istius: quē opibus illustre accusari fuisse repetūdā: tradit agrippa extimulatē accusatōrē: q̄ stanlii hortis amōssus ihabat. Stanlius ipatēs iniunx sibi mortē conscuit. Ab agrippa cōplura: Marcus agrippa in aedilitate sua Romā duxit aquā uirginē: p̄terea fontes fecit cētūq̄q̄ castella cētū trigita. cōplura etiā cultu magnifica ac openbus & gratia tribuit balnea cētū sexagita. auctor Plinius in. xxvi. idem scribit pantheon loui ultori ab agrippa factū. Deductibus aquae ab agrippa uel factis uel refectis sic scribit Frōtinus. agrippa aedilis ductus appie: anienis. Martiae pene lapfos restituit. Idē lulia deduxit. Virginē quoq̄ Romā perduxit. In regiōes uicofq̄: iā diū est ro mā fuisse diuisam in regiōes quattuordecim: Quae singulae cōpita supra. cc. & uicos innumeros cōtinebat: sed cū dicat Trāquillus Augustū diuissē urbē regionatim: caue credas ab eo diuisam fuisse in illas q̄tuordecim regiōes celebratissimas: quae ante Augustū p̄scriptae fuerāt. sed itellige nouā quādam diuisionē ab Augusto factā ēē regionatim & uicari ut hac noua formula magistratus annui regiōibus tuēdis p̄sentent: magistrū uero singuli singlis uicis. Scribit Diōsyphus cōstitutos fuisse a Seruio Tullio uicofq̄ p̄fectos: quos scire iussit ubi quisq̄ habitaret. Sortitio: uoluit ut p̄fecti regiōnū tuendae per sortitionē crearetur. Illas regiōes illos uicos. Magistri: rectores moderatores: scribit Paulus iuriscōsultus: quod hi magistri appellāt qbus p̄cipua cura rege incūbit: & q̄ magis quā ceteri diligētia & sollicitudinē rebus qbus praesunt debent. uñ etiā cuiuslibet disciplinae p̄ceptores magistri appellāt: magistratū ē moderari ut scribit Festus pōpeius: unde magistri pagoge: socii tauri: uicofq̄ collegio: egū dñr. Excubias nocturnas. Augustus occurrere uolēs in cēdis septē cohortes cōstituit: binas regiōes urbis unaquaq̄ cohorti tuerē p̄posito sup̄ oēs eo q̄ praefectus uigiliū appellāt. Cōmētus. excogitauit inuenit: cōminici ut inq̄t Var. diūtiā cō & mēte: unde & cōmētū. Laxauit: laxiorē & capatiorē fecit. Alueū: cōceptaculū & ut uulgo dicūt lectū fluminis: scribit Catus iuriscōsultus titulo de acq̄rēdo rege dōinio: q̄ si toto alueo naturali relicto flumē aliō fluere cōcepit: prius qdē alueus eoz ēst q̄ ppe ripā possidēt p̄adia. Nouus autē alueus eius incipit ēē: cuius & flumen ēst. i. publici iuris gentium. Repugnauit purgare ut inquit uulpius proprie dicitur ad libramētum proprium redigere. sublato eo quod superest.

Magistri.  
Magistri.

Cōminici

M. AN. Aedes saturni: nūc aedē ip̄am refectā intelligas aliā ab ea in qua atrariū fuit: diuersā accipi oportet. nā quod ad priorē illā attinet post reges urbe exactos publicola: ut Plutarchus tradidit: in ea atrariū cōstituit. Lucanus: Tūc cōditus imo crui tēplo multis nō tactus ab anis: Rōani cētus populi. Amphitheatrū: locū ad spectacula cōparatū qd ratio nōis arguit: differt: qd p̄la luna adimidia tā. M. Scaurus prius auctore Pli. tpariū theatrū Romae posuit: Amphitheatrū i. dubiū uenire pōt. Cor. Tacitus a. C. Cae primū i. cipo martio cōstituit: scripsit. Trāquillus destinari dūtaxat atq̄ apparatū oēm ab Antonio: in Manoliē dedicatiōe diuissit. M. Agrippa: Pantheon ab agrippa loui ultori factū auctor ē Plutar. quod & uetustissimae litterae: quae in uestibuli supercilio durant perspicue demonstrant: de aqua ductū

bus preter Plii testimoniū extat & Augusti adagiū illud agrippæ genex suū satis pui disse ne i urbe firi labora  
ref. In regiones & uicos: Pliauctor ē. xliii. fuisse i urbe regiones: uicos uero supra mille. Sertor: forte ducti.

Tuerent hos uicos. i. quod si distictim legatur pleriq; habet: nō procedit. Magistrimoderatores: sic fo  
daltici collegii: & equitū magistrū dicunt. E plebe cuiusq; uicinia: ex eo plebionū numero: quē quælibet  
haberet uicinia. Inundationes: inundantis tyberis euagationes. Alueum: inter capedinem utriusq; ripis  
cohercitant. Laxauit: ampliat: ut quo laxius fluere: eo minims inundaret.

Rodem  
quæ

PHI. Ruderibus: rudera sunt  
fata cōtusa & fragmēta edificio-  
rū dirutoꝝ cōmūta: ualeq; nouū  
alterū uetus rudus appellat. Ex  
nouo pauimēta solidat. unde ait  
Vitrūuius i. vii. Deinde ruderi  
nouo tertia ps testat. tūcā. admi  
scat: calcisq; duæ ptes ad quæ  
mortarii mixtōibus pōtēt respo  
sū. hoc idē Plii. noster in. xxxvi. re  
tulit a rudere sit uerbū rudior:  
qd signat rudus iduere: Vitrū-  
uius: ne minore saxo q̄ qd possit

Ruderor  
ruderatione

rudetum

Ruderatū

manus implere statūnationibus iduētis rudere: apd cū  
dē titulus est: de ruderatione. M. cato rudetū uocat locū  
rudere resertū: cū ait. lenti in rudeto & rubrico lo q her  
bosus nō fiet serito. palladius qd sit rudus interpretat cū  
ait in prio tūc sup statūnabis rudus. i. saxa cōtusa dua-  
bus partibus & una calcis tēpate cōstituit Plii. in. xxi.  
ait ruderatū agrū a mari a rōsā hoc est rudere cōspertū.  
De rudere qd signat quicūq; & fragmēta edificioꝝ la-  
psoꝝ cōmūta loq; tacitus: cū de ruinis incedit uero-  
niani sic ingit: ruderi accipiēdo hostiēs paludes destia  
bat. utiq; naues quæ frumētū tyberi subuectasient onu  
stæ rudere decurrēt. De his ruderibus nūc intelligit  
trāq; illud: de qbus iunio cōsultus quoq; intellexit: cū ait de  
dāno infecto. Licet dōinus uelit rudera egeret: ea q; de  
relinquat. Item non cogi posse  
ut rudera tollat. Coarctatū: An  
gustiorē factū & strictiorē.

Pacilius adiretur: commodius  
& breuior temporis curriculo.  
similiter papinius celebrans hen  
deca syllabo uiam domicianam sic sequitur nunc quæ solidum diem terebat horarum uia facta uix dua-

Via flami-  
nia.

Restituere

reficere qd

rum. Flaminia uia: Caius flaminus collega Marci lepidi in consulatu uictor ligurum strauit uiam flami-  
niam: ex urbe Roma per thusciam & umbriam usq; ariminum. auctor Strab. in. v. geographiæ. Luitus uero  
lib. xxxix. consul flaminus ne militem in ocio haberet uiam a bononia perduxit aretium. Ita habent ipraz  
si fere omnes liuiani codices. ego existimo emendandum esse a Roma perduxit Ariminum nisi altera fla-  
minia significetur. Emilius autem collega uiam emiliam a Placentia ut flaminia: committeret Ariminum  
perduxit & intelligimus Augustum magis resecisse restituisseq; uiam flaminiam: q̄ nouam fecisse: cum an-  
tea facta fuisset a consule flaminio. Restituere autem ut ait Iulianus iuriconsulutus uidetur: is qui in pristi-  
num statum reducit quod fit. Arimino tenus: usq; ariminum. Munienda constituenda: munire uiam  
est filibus & lapide sternere atq; construere. Reliquas uias scilicet publicas & militares. Ex manubia-  
li pecunia: manubialis pecunia dicitur illa quæ redacta est ex manubiis hoc est hostili præda diuendita.  
De uario significatu manubiarum ante dictum est. Vetustate collapsas: scribit Linius augustum Cæsa-  
rem resecisse edem feretri iouis uetustate collapsam. Refecit: reficere est quod corruptum est in pristi-  
num statum restaurare. uerbo reficiendi tegere substituere sarcire edificare. Item aduehere apportareq; ea  
quæ ad talem rem opus essent continentur sicut docet Vlpianus titulo de iuris. Vtpote: tanquam. Pō  
do libras: Centena pondus dicebant antiqui referentes ad libram: alias accipitur pro pondere: sicut apud  
Linium scribentem coronam auream libre pondo ioui dicatam fuisse. Gemmas ac margaritas. in  
commentariis propeit scripsimus quemadmodum margaritæ non numerantur i numero gemmarum: unde  
& Plinius distinxit margarita a gemmis: cum gemmæ proprie ad lapides præciosos referantur & cristalli  
iū quoque gemmarum nomine continentur. Livia augusta dicauit magnitudinem chrysalii in capito-



Postq; uero pontificatū maximum: quē nunq; uiuo  
Lepido auterre sustinuerat: mortuo deinde sulcepit

lio librarū circiter quinquaginta iuriconsulti aut gemmas a lapillis distinguunt: tanq̃ gemmæ sint perlucidæ materia: uel ut smaragdū chrysoliti & ametisthi. lapilli uero contrariæ superioribus naturæ ut sunt obfidia nī. emendanda dictio ē apud iuriconsultos deprauata: nam pro obfidiani passim abasiani legitur margaritas autē nec gemmis nec lapillis contineri satis cōstitisse sabinus iuriscōsultus ait. porior est apud me auctoritas Plinii: qui gemmas generali uocabulo intelligit omnes lapides præciosos: siue materiae sint perlucidæ siue obscuræ. Viuo lepidio: de hoc ita Seneca lib. i. de clementia lepidi pontificati maximum non nisi mortuo illo trāsserri in se passus est Augustus: inuoluit enim illum honorem uocari quam spoliū.

M. AN. Ruderibus: ruptoq; ædificio: dissecta materia lapidibus: calce: & harena cōmixtis: estq; rostrū & uetus. rudus nouū materia pauimēti: hoc ē saxa nuperrime contusa: seu testæ fractæ ad pauimēti faciēdis: uetus rudus uetisq; pouimēto: materia: quæ calce: harena: lapidibus: testis fractis cōstat Plī. cōpla natæ erāt ueteri rudere uitæ: hinc ruderatus ager apud eūdem: q̃ euismōi materia ē respiciū rhorū raris ait argiloliscq; locis eē cōtenti: ruderatūq; agrū amare. Viūtruios: nūc sup stratū duces rudus: hoc ē saxa conrūsa duabus partibus: & una calcis. Flaminia uitæ: flaminia uitæ cura. Muniēda: cur muniēda: itē enim cōstat ut ipsam diu antea cōmuniti. Strabo eodē enim cōsulari Marcus Aemilius Lepidus & Caius Flaminius collegæ fuerāt: uictores autē ligurū strauere hīc quidē Flaminia ē roma per Thusciam & Vmbriā usq; Ariminum: aliter reliquā porro usq; Bononiā recte igitur maniēda. i. reficiēda dixis. Reliquas uitas: scilicet ut Latinā appiā: Valerianā: Aemilianā. Manubialit: manubiis: quid autem manubiz essent: alius abunde. Pondo: libras. Quigentes: tertiu: ad præciū non ad pondus referas. Viuo Lepido: eo qui triumphauerat: nā post Cæsaris dictatoris mortem Lepidus pontificatum inuaserat.

quicquid fatidicorū librorum græci latinūq; generis nullis uel parum idoneis auctoribus uulgo ferebatur: supra duomilia contracta undiq; cremauit: ac solos retinuit sybillinos hos quoq; delectu habito: addiditq; duobus forulis auratis sub palatini Apollinis basi. Annū a diuo Iulio ordinatū: sed postea negligentia conturbatum: atque confusum rursus ad pristinam rationem redegit: in cuius ordinationem

piam librorū fatidicorū: q̃ essent adulterini & subditici nulloque idoneo auctore subnixi & hoc ab Augusto fictitatum est ex ritu priscoe. nam ut ait Liuius undequadragesimo ab urbe cōdita. sepe hoc patrū auorūq; ætate negotiū ē magistratibus datū: ut sacra externa fieri uetaret: uaticinos libros cōquiret et būrentq; oīam disciplinā sacrificandi. præterq; morte Romano abolerent. mendū est in codicibus liuii: nāq; p uaticinos libros passim legitur et cinos. uaticini autē libri sunt idem qui fatidici: quibus uaticinia fatiq; Ro. continēt. idē. xxv. dixit prior ut quūq; libros uaticinos haberet eos libros ad se deferret. Delectu habito: ante augustū retulit ad senatū cuius curio cōsul: ut legati erythras mitterēt: qui carmia sibyllæ cōquisita romā deportarent. Itaq; missi tres legati descriptos a priuatis uersus circa mille Romā deportarunt: auctores Varro Lactantius & Fenestela: præterea libri sibylliniq; a romanis in archano seruabant nō unius fuisse sibyllæ: sed ex pluribus in unū cōgregati. ex quo credibile est quædā in his fuisse quasi confusā: quæ ab augusto repurgata sunt. Addidit: elegantius est abdidit. idē recōdidit reposuit. Forulis: fori masculino genere pluratiuo numero significant circēsia spectacula: de quibus Liuius in priō sic ait loca diuisa a partibus equitibus ubiq; spectacula sibi quicq; facerent: fori appellati: præterea fori dicuntur in nauibus sedilia nautarum: inde forulos per diminutionem dici existimari festus q̃i minores foros hoc est minora spectacula: ueg apud luenalet: hic libros dabit & forulos & in hoc loco apud triquillum foruli accipiuntur pro capulis loculamentisq; apud Tergilium forulos pro oppido accipimus: cum ait in. vii. casperiaq; colunt forulos & flumen hymelle. Sub basi: fulcimēto statuae. uulgo quoq; bases colūnarum uocant refert Plinius honores in basibus inscribi uidisse se solitos. Apollinis: scribit Plī. uidisse se Apollinem in bibliotheca tēpli augusti quinquaginta pedū a pollice dubium ære mirabiliorē an pulchritudine. De hoc nūc intelligendū: uel de illo: quem ex marmore scopas fecit & quem Plinius appellat Apollinem Palatinum. fuit & alius Apollo eborus in foro augusti Cæsaris: ad quē referrī potest illud satiricū: sportula deinde fuge iuriscq; peritus Apollo & illud oratianū: sic me seruabit Apollo: quis porphirio aliud remotius cōficeret interpretamentū. Ad pristina rōnē: ante dictū est quādamodū luluus Cæsar annū diligitissimē ordinauit qui instituit: ut annus heret. cccxlv. dies & quadragintē: sed nūc quoq; utium admissum est per sacerdotes: nāq; auctoribus Solino in collectaneis & Macrobio in saturnalibus: cū perceptū esset anno quarto intercalare: diē ut oporteret cōfiscō anno. iiii. obseruari: anteq; quitus auspicaret sacerdotes icipiente quarto non desinere intercalarunt. sic per annos sex & triginta cum nouem tantūmodo dies sufficere debuissent. xii. sunt intercalati: quem errorem depræhensum Augustus corrixit: iussitq; annos. xii. sine intercalatione decurrere: ut tres illi dies qui ultra nouenarios temere fuerant intercalati hoc modo possent rek iiii

Dictio iuriconsultorū emendata.

Fatidici libri.

Vaticini libri.

Fori

Foruli.

Bases

Apollo eborus Augustus festiue



penſari: quæ reformatiõe ois futuri temporis fundata ratio eſt. Amianus Marcellius lib. xxvi. refert quem admodũ ab auguſto ſit compoſitus annus: qui initio ſacerdotũ cõſuſus & erroribus erat implicatus: uerba Marcellini hæc ſunt. Quibus abolitis Octavianus Auguſtus græcos ſequutus hanc incõſtantia corre- cta turbatione compoſuit ſpacis. xii. menſium & ſex horarum magna deliberatione collectis. Ad priſti- nam rationem: a dictatore Cæſare inſtitutam: de qua aſſatim dictũ eſt in primo commentario.

M. AN. Faticioque populi Romani ſita cõtinendũ. Parũ idẽs auſtoribus: quos fides haud habenda eſſet. Sybillinos tres ab initio fuere: quos Dionyſius & Gellius adiit: ad Tarquinũ ſupbũ a Sibylla dela- tus. Laetius aut Tarquinũ priſcũ pcedit: adeo i re etiã uulgaſſima uariã auſores Dionyſius & Valeri- us a duũis eos prius aſſeruos docuit: inde quindeci uim habuerit: quod Gellius teſtat. Idẽ & decẽuiti ut Macrobius: marſeo bello in capitolii cõflagratione incendio ſunt aſumpti. quare ſenatus cõſulto ex eri- thris & locis Aſiæ cõpuliſus ex Italiæ adhæc urbibus nõnullis legatis ad id miſſis alii conſigti ſunt: quos idẽ Sibyllinos dixere: Auguſtusq; pñtiſex maximus duobus forulis clauſit. Forulis: armarolis: ſive pte- ſis. lu. Hic libros dabit: & forulos mediũq; mineruã. Baſi: cui colofſi moles erat ipſoſita. Palatini Apollõs colofſi pedũ quinquaginta. Plinius: ſacitauit colofſos & Italia uidemus: certe Apollinẽ in bibliotheca templi Auguſti tuſcani cũ quinquaginta pedũ apollice: dubiũ ære mirabiliorẽ pulchritudine. Horatius ad forũ: Scripta Palatini quæcũq; recepit Apollo. Conturbatũ: quũ ex Cæſaris Inſtitutione ut Macro- bius ſcribit: diem qui ex quadrantibus fiebat: quarto quoq; annos: anteq; quintus inciperet ſtercalari opor- uiſſet pontifices quarto non peractos: ſed incipientes intercalabant: qui error ſex & triginta annis tãdũ. n. error ille inde præhenſus fuit: ita annus turbat: ut. xii. dies in eo corrigendo intercalari ſint.

PHI. Sextilẽ menſem: marciũ mẽſem præcipiũ fuiſſe anni apud priſcos ex hoc maxie. pbat qd ab ipſo quĩtilis qntus eſt dictus: ſexti- ſis ſextus: & deſcens p nũero nu- meratũ. uirgẽq; ſextilis antea uo- cabat appellatus eſt auguſtus i ho- norẽ auguſti Cæſaris ſacdo ſena- tus cõſulto i hæc uerba: cũ ſpera- tor Cæſar auguſtus menſe ſextili & primũ cõſulatũ interit. & triũ phos tres ſtulerit i urbẽ. & ex iũ- culo legiões deductæ ſecutæq; ſint eius auſpiciũ ac fidẽ: & ægyptus hoc mẽſe in prætem redacta ſit ſimĩq; hoc mẽſe bellis ciuilibus impo- ſitus ſit: atq; ob hæc cauſas hic mẽſis huiſc impio feliciffimus ſit ac fuerit. placere ſenatu ut hic mẽſis augu- ſtus appellet. Hieronymus quoq; in epĩſtola ad Euſtachiũ ſcribit auguſtũ Cæſarem calendis ſextilibus ro- mam repedaſſe cũ triũpho ab alexandria uictoria ſtatutũq; eſſe nunciatũ q per uniuẽſum orbem uniuẽ- ſis gentibus octauianũ auguſtũ inter deos debere coli & ut mẽſis iſte qui antiquitus in ordine menſium ſextilis dicebat: in honorẽ auguſti auguſtus uocaret. Veſtaliũ uirginũ: ſex ueſta ſacerdotes conſtitutæ ſunt: ut populus pro ſua quaq; parte hẽret miniſtram ſacrorũ: quia ciuitas romana olim in ſex fuit diſtri- buta partes: geganiã & bereniam primas a numa ſacratas uirgines ueſtales ait Plutarchus. dein camiliã & tarpeiam: poſtea ſeruiũ tulliũ duas addiſſe: qui numerus ſenarius ſeruatus eſt. Capi aliam: capi dicitur uirgo ueſtalis: quando ad id ſacrificiũ legiſ. ppter ea quod pontificis maximi manu pñſa ab eo parente: in cuius poteſtate eſt: ueluti bello capta abducitur: pontifex maximus hæc uerba dicebat cũ uirginẽ ca- piebat. Amata te capio: ideo aut amata inter capicndũ a pontifice maximo appellat. quoniã eã quæ prima capi eſt hoc fuiſſe noſte tradit Gellius in i. noctium atticarũ. flamines quoq; diales item augures & ponti- fices capi dicebant: de flamine capto expũ eſt apud Liuiũ ſic ſcribentẽ in. xxyi. ab urbe condita. C. flac- cus flamen captus a. p. licinio pontifice maximo. Ambirent: ambiendo deprecantẽ. In fortẽ darent: ſcribit Gellius papiam legem ſe inueniſſe qua cauebat ut pontificis maximi arbitratu uirgẽs & populo ui- ginti legerent: fortitioq; in contione ex eo numero fieret. Neptiũ: de neptibus auguſti paulopõſt. Nam ptererit ætas: qui de uirgine capieda ſcripſerunt minorem quam annos ſex maiorem q; annos. x. natam ne gauerũt capi ſas eſſe. Item quæ non patrima & matrima: hoc quæ nec patrem habeat nec matrem. Obla- turũ: inſinuat gellius fuiſſe hoies honeſto loco natos: qui adhibant pontificem maximum & offerebant ad ſacerdotium filias. Salutis auguriũ: ſen bir Cor. Tacitus: ſalutis augurium quinq; & uiginti annis omiſ- ſum repeti æ deinde continuũ placuiſſe claudio imperatori. Dion quoq; apud græcos quod foret ſalu- tis auguriũ luculenter tradidit qui ait modũ fuiſſe auguriũ: ut ſi deus permitat ſalutẽ populo pokant: quaſi ne ſalutẽ qdẽ a diis petẽt ſas ſit: prius hoc ipſum diũ cõceſſerint. obſeruabat aut una dies quot annis i qua nullus ad bellũ pñficetẽ exercitus nemo cẽtra ſe pararet: nemo pugnetur quod i bellis ciui- libus haud quãquã obſeruari poterat hoc ſalutis auguriũ ab auguſto reſtitutũ fuiſſe ſignificat: quod prius omiſſũ abolitũq; fuerat: ſicut a claudio ex auſtoritate. Cor. tacti diciũs fuiſſe repetitũ cõſtatũq; præterea

Sex ueſta-  
les.  
Capiũ uir-  
go a ponti-  
fice  
Amata te  
capiro

Patrima  
Matrima  
Salutis  
augurium

ædes fuit romæ salutis a iunio bubulco cenfore locata: quâ consul bello sannitiu uouerat. Ad salutē deam alluche Plautus in asinaria illo uersus: ut cōsueuerunt homines salus frustra & fortia. Diale flaminii: flaminis dualis sacerdotiū de quo astatim dictū est in principio cōmentariorū: sicut etiam de Iupercis & Iupercalibus. Ludi seculares: primos ludos seculares a ualerio institutos esse post reges exactos censorius tradidit in libro de die natali. Valerius quoq; maximus originem ludorū seculariū refert in capite de institutis antiquis: seculares dicti sunt a seculo: est autem seculū spaciū centū annorū: dictū a seculo ut interpretatur Marcus uarro: quod longissimū spaciū senescendorū hominū id putauerunt & quia ciuile romanorū seculū centū annis transigitur. ab hoc spacio cum post centū annos hi ludi celebrarentur a seculo seculares nominati sunt: optinuit censorius seculares dici potuisse. quod plerūq; semel fiant hominis ætate: sicut multa alia quæ rara sunt post seculum euenire loquennū consuetudo usurpat. quintos ludos seculares Cæsar Augustus & Agrippa fecerūt: i quibus citatū est i capitolio a uirginibus puerisq; carnē oratoria: quod seculare i sequebatur: quo significatur post centum & x. annos ludos seculares celebrari solitos.

Aedes salutis  
Flaminii

Sæculares  
a seculo

M. AN. E suo noie: augustū q̄ antea sextilis dictus ē. Capiti capere se dicebat pōti. maximus ex ueteri sisti tuto nō eligere uirgines q̄ ad uestæ ministeriū acerbatur: ut fabius pictor: auctore Gel. tradidit: q̄q̄ & flaminis: & augures capi dicerent. Ambirē: ambiēdo subrepergerēt. In foro lege papia cōparatū erat: ut pōntificis māmī arbitratu uirgines & populo. xx. legerent: sortinoq; ex eo numero i cōsione fieret: q̄q̄ huic legi pōpula sit postea lege abrogatū: ita ut unicuiq; liceret: modo ætas cōpeteret filiā ad id sacerdotiū ultro offerre. Adjurauit: iureiurādo affirmatū. Nepriū suarū: iuliz & Agrippæ filiaū. Cōpeteret ætas: Antistius Labco eā quæ capieda esset minorē sex annos natā esse oportere negauit: maiorē uē decē. Oblatus: qm̄ legi: q̄æ pōntifici maximo eā curā detulit fuerat: ut diximus abrogatū alioq; q̄ pōntifex capturū se di cere debuisset. Cerimoniis: sacrorū institutis. Cerimoniæ a carēdo: ut Massurius Sabius tradidit dictæ: ut religio a relinendo. Valerius a ceribus: q̄ romana sacra fenonico bello seruātū i publice pietatis monumentū appellatas credidit. Salutis auguriū: Dion auctor est: & Ianū ab Augustū clausum: salutiq; auguriū factū: quod fuerat iam antea multis causis omīssum: & rursus: tū uero salutis auguriū: quod appellat longo seruallo fecerūt: est autem modus auguriū q̄spī: ut si deus permittat salutē populo pōscit: quasi ne salutem q̄dem a diis petere fas sit: ni prius hoc ipsum dii concesserint. hæc ille: & alia i huiusmodi sententiā nō pauca Plin. Auguriū inq̄ coronario agendo. Diale flaminii: diale sacerdotiū: de cuius dignatione Luitius Dionysius: & Plutarchus plura. Sacri Iupercalis: i quo ad tollendam omnem stupri occasione nō loit impuberes per urbem nudos uagari. Ludos seculares: q̄ centesimo quoq; anno: ut Aurelius Augustinus testis: & Acron scribunt: celebrari cōsueuerunt. Est. n. seculū centū annorū spaciū: ut uarro ait: q̄q̄ & minus seculū eodem auctore fuit. xxx. annorū uetuit Augustus ea ludorū celebritate. Iuuenes utriusq; sexus sine propinquo: alio quo maiore natu nocturnis spectaculis interesse: quod dictū rō tendit: ne i eā ætatem: quæ iniuria obnoxia est occasione temporis plura committerent flagitia: q̄ tribus continuis noctibus ludi & lectisternia celebrarentur: ob tres ualefiū filios morbo obseruatos: ualerius est auctor: in cuius mentione nō ab re fuit locū in codē capite obiter corrigere: quod mendū a nullo quod sciam est ad hūc diem aiaductum: siquidem de ualefio ille scribens qui tarentū iussus fuerat egrotos filios deueheret habitabat inq̄ in uilla sua prope uicinū fabiæ regionis fretū: quod si ita legas manifeste apparet ualeriū nō scriuisse fabiæ regionis situm: qui nō fretū sed tiberi ad occasum coerces ac totus mediterraneus est: Eretū ergo pro fretū legendū contenderim: Strabo apud eretū fabinorū uicū supra tiberim iacentem Luitiū & ad eretū cū fabinis pugnatū: at locū eo libentius attrigi quia nō solū eos q̄ in ualeriū scribere: sed uirum etiā quendam exactæ obseruationis & utraq; ligua sine cōtrouersia doctissimū. cuius nomini ob excellentē alioquin doctrinā mutuūq; beniuolentiæ studiū parum in aperit errorem traxisse uideo.

cōpitalicios supcalibo uetuit currere imberbes. Irē seculari  
bus ludis iuuenes utriusq; sexus phibuit ullū nocturnū spē  
ctaculū frequērare nisi cū aliquo maiore natu propinquo.

PHI. Compitalicios: compitalicij ludi dicti sunt autis compitorum: i quibus per urbē agitabantur: compira æt erat singularum regionum supra. cc. refert Macrobius in primo saturnalium

Cōpitalicij

cōpitalia a Tarquinio superbo instituta fuisse lanius ac maniz deæ matri deæ: quibus capitiūbus alii & papianis p capitiūbus holium supphicabatur. porphyrio Oratiū interpres auctor est lanius. i. deos domesticos in cōpitis ab augusto positos fuisse: & ex libertinis sacerdotis datos qui augustales sunt appellati. compira subtrata larium eē docet Ouidius in fastis cū ait fitq; grauis gemitos parit: quia cōpita seruant & uigilēt nra semper in urbe lare. De cōpitalibus hæc Mar. uarro. cōpitalia. dies attributus lanius ubi uir. compentur tū in compitis sacrificat: quot annis is dies concipit. Dionysius in quarto auctor est tēpla iussu ferui Tullij regis extracta fuisse in compiris: oibus ubi anniuerfaria sacrificia ferebantur a feruis: tanquam feruile ministeriū diis gratum foret. celebrabatur æt solemnitas compitaliciorum paucis diebus post Saturnalia. graci cōtinuorū uocant compira unde dicta & ludi compitalicij. Currere imberbes: soliti erant adolēcentes Iuperci nudi in orbem discurrere & scincis obuios cedere: sicut & superius enarrauē est. Augustus. phibuit nudos currere pueros & adolēscētiōes honestatis cā. Vllum spectaculū nocturnū: ludi

Seculares

seculares cōtinuis tribus noctibus celebrabant: quā toridē filii ualeatq; primus fuit ludorū institutor: periculo liberati fuerāt. unde ab aulonio eleganter dictū est: Triua tarētino celebrata trinoctia ludo. Seculares aut tarētinos ludos appellari docuimus in libro annotationū enarrātes illud epigrammatici poetæ. bis mea Romano spectata est uita tarēto. Nisi cū aliquo maiore natu. in nocturnis sacris spectaculisq; multa infanda multa. p̄bri stupriq; plena fieri solent per occasionē tenebræ. Nā ut iquit elegiter Statius. Nox secunda operū pulchreque accomoda fraudi. sic Luuius in bachanalibus (stupra nocturna & infanda flagitia fieri solita) luculente p̄scribit. ideoq; augustus ut obuiū irēt huiusmodi corruptelis & ne stupratores illuderent ætati puerili: ne ut iuuenēs in uenerē in quā p̄p̄na est lasciuire: prohibuit iuuenēs & puellas interesse ne æternis seculariū ludorū spectaculis: nisi secū haberent aliquē ex p̄p̄inquis atq; necessariis seniorē: qui ueluti cultos & moderator cohiberet a p̄bri: p̄sentia n. senioris facit iuuenēs modestiores uerecūdiores ue. M. AN. Cōpitalinos: cū fingat larius ferix datæ eēt atq; illæ ip̄s: ut Macrobius & uarro scribūt cōceptiue Augustus bis quotinōs celebrādas cōsuecōp̄talia ex uitis ut uidē auidēs aut compitorū in quibus agitabant dicta manīæ & larius ex oraculo Apollinis constituta. Sed diuus olim sacrorū ritus euectis regibus a iunio Bruto sublatu Macrobius ē auctor Plinius & ip̄s duplicis larium coronatōis meminit.

Verni flores  
Leuconia  
quæ  
Æstiuū flo  
res

PHIL. Compitales lares: quibus compita dicata sunt: & in quorum honorē sunt ludi cōpitalicii. Verni flores: scribit Plinius in. xxi. qd coronæ deorū honos erāt larii publicoq; priuatorūq; uerni aut flores sunt helichrysos. hyacinthus. rosa & uiola alba: quæ prima florū ē ut nūciā iū: quam columella græca dictiōe leuconia uocat quasi dicas albā uiolā. sunt & alii flores uerni. quorū nomina refert Plinius i. xxi. æstiuū uero flores q; succedūt uernis hi i primis memorant: lichenus. louis flos. Amaraeus. iris & quodam genus lilii. Nam liliorū quædam sunt uerna: qdā æstiuā. qdā autūnalīa. Ex minimo maximū: apud

Salustiu i Carilina ait Cato. Nolite existimare maiores nostros armis rem pub. ex parua magnā fecisse: subiūgitque illa quæ magnos illos fecere domi industria foris iustum imperiū: animus in cōsulēdo liber: neq; delicto neque libidini obnoxius. Opera cuiusq; ducū. s. qui imperiū maximum reddidissent: quales sunt illi quorum ita meminit Iupiter apud siliu: hinc tibi Paulus hinc Fabius gratulque mihi Marcellus opimis. hi tantū parient latro per uulnera regnū. Manēntibus titulis: ueterū. s. ducū: q; inscribi solent i opibus: ut cognoscāt poster: quorū hominū fuerint illa monumenta: in hoc laudādas Augustus q; magis cōsulēbat famæ p̄scurū q; fuit: dū sub Titulis illorū opera reformat. ecōtra rio uituperandus Domitianus: q; restituit qdē op̄a maioriū: sed omnia sub titulo tantū suor: abolita ueterū conditorū memoria. Triūphali effigie: quales triūphantibus dicabant Plinius in. xxxiii. refert statuas in curribus dicatas fuisse his q; triūphassent de quo genere statuarū loq; uidet & luuenalis scribens. huius enim stat curat æneus alti q; d̄riuges in uestibus: atq; ip̄s feroci bellatore sedens curuātū hastile minas. Idem de statuis triūphalibus ait. atq; triūphales inter q; ausus habere nescio q; titulos. Statuæ aut antiquus togata effigie dicabāt: aliæ thoracate: cum Romana res ac militaris sit thoracas addere. Aliæ penulæ: Aliæ factæ sunt habitu luperporum. Aliæ equestres: Aliæ pedestres. quædam in columnis quarum ratio erat. astolis supra ceteros mortales fuerunt & statuæ effigie triūphali in curribus eorū: scilicet qui triūphauissent a diuo augusto se iuges facti sunt: hoc est currus ducti a sex equis. In utraq; porticu fori: græci in quadrato amplissimis & duplicibus porticibus fora cōstituebant: crebrisq; colūnis ornabāt: sed ut inq; uictuuius in q̄nto: in urbi bus Italie fop̄ nō ē eadē rōne faciendū. nā p̄p̄ spectacula spatioforibus iter colūnis fora distribuēda sūt. circæq; in porticibus argētariæ tabernæ collocidæ. Cōmentū: excogitasse. Cōminisci ē excogitare: cum fingunt in mēte q; nō sunt. a con. & mēte dictū. auctor Varro. Ad illorū exēplā: exēplū est auctore festo qd sequamur: exemplar est ex quo simile faciamus. Exigere: sensus est uoluit Augustus ut Romani & ip̄sum & futuros principes exigere ac ueluti ex debito repokerēt tales esse debere: q̄les fuissēt illi duces q; imperiū auxissent. Eius. s. Pōpei: fuit it̄ theatrū Pōpeianū Romæ clarissimū: qd ille cōdidit ad similitu

Statuæ  
thoracatæ  
Sciuges

Exemplū  
Exemplar

Cōpitales lares ornare bis i anno instituit uernis floribus & æstiuis. Proximum a diis immortalibus honorē memoriæ dū cum præstitit: qui ip̄erium populi romani ex minimo maximum reddidissent. Itaq; & op̄a cuiusq; manēntibus titulis restituit: & statuas omniū triumphali effigie in utraq; fori sui porticu dedicauit. Professus est edicto cōmentum id se ut illorum uelut exēplā: & ip̄s dum uiueret: & insequentium ætatum principes exigere a ciuibus. Pōpei quoq; statuā contra theatri eius regiam marmoreo lano supposuit trans lata e curia in qua. C. Cæsar fuerat occisus.

De correctione & reformatione abusuū & excessuū.



Letaq; pessimi exēpli correxit: quæ in perniciem publicā: aut ex cōsuetudine licētiæq; bellorum ciuiliū durauerant: aut per pacē etiā extiterāt. Nā & grassatorum plurimi palā se ferebant succincti ferro quasi tuēdi sui causa: & rapi p̄ agros uiatores sine discriminē

clīne theatri mythicene: q̄q̄ maius & speciosius: ante Pōpeiū subitantis gradibus & scena tēporaria ludi soli-  
lū erat celebrari. Pōpeius mensurā theatri sedē posuit: tanq̄ ita parsimonie cōsuleret. aucto. Cor. Tacitus  
sensūs ē angustū suppositū simulachro iani marmorei statui. e regione regīe Pōpeiū translatā ex Pompeia  
na curia: in q̄ occisus fuerat Iulius Cēsār: cuius statua: meminit Plutarchus: scribēs cassū anteq̄ trucidan-  
dū Cēsāris facinus aggredere. ad imaginē Pōpeiū uersum illi ueluti aīam adorasse: quāuis ab opinione  
epicuri nō multum distimilis foret. Iano marmoreo. simulachra Iani multifaria extrui solita testis est do-  
mitianus: q̄ multos Ianos ut inferūs declarabāt Romae extruxit. E curia: quā Pōpeius iter alia ornamen-  
ta ante theatrū suū dedicauerat. Regiā: latino uerbo basilicam designauit. Ita Papinius de basilica Pauli  
sublimis regia Pauli. Grassatorum plurimi: grassatores sunt latrones: qui grassari dicuntur. cum uīs ob-  
sident & uiatores de spoliante. officiū p̄dici est ut tēnēt iuridicōnes prouinciam a grassatoribus libera-  
re. Se ferebant: ostēbant & in p̄pulo grassabant. Licentia bellorū ciuiliū: tūc magna est gladiorū  
licentia. tunc impune peccat. rūc ut ait Silius. uis colit fonsq̄ locū sibi uendicat enis: & ut inquit orator:  
silet leges inter arma coedit stillus gladio: decus decori: p̄bitas improbitari. Succincti ferro: tace poenae  
fuerūt licari illi: & collegia Latrocinialia: quae Iosephus & egeippus scripserūt isēstasse hierosolyma. Ibant  
enim succinti siccis hoc est breuioribus gladiis luce percutientes.

M.A.N. Opera cuiusq̄ eorū. s. qui rem pub. auxissent. Mamentibus titulis: qbus intelligi posset cuius  
memoriae id p̄staret: nam illis prorsus obsoletis sciri non potuit i cuius gratiam ea restituerent. Sui fo-  
ri qd ad aedem martis ultoris publicauit. Lampadius auctor est Alexandrum principem augusti exemplo  
forū neuae: impatorū imaginibus excoluisse. Triūphali effigie: de his credo. Iuue. Atq̄ triūphales inter  
quas aulis hēre: Nescio q̄s titulos. Cōmentū: excogitasse. Ad exemplar: ad similitudinē & exemplū est:  
an. exemplar: unū exemplū diciť gr̄ce τῶν ἀντιτύπων. idē uocant: exemplū uero τοῦ ἀποτύπου. Annius Seneca  
alterū inq̄ exip̄ari est alterū forma ab exip̄ari sumpta & op̄i imposita & paulo post idos i ope est idea ex  
tra opus ē: nec tñ extra opus: sed ante opus. Exigerent: regerent: aut certe collatis utrorūq̄ uirtutibus  
p̄ meritis cōferent. Regiā basilici: graeca uoce id aedificiū gēus alio loco appellauit. ordo ē suppositus atq̄  
gustus statū pōpei & curia in qua cēsār occisus & ad cuius pedes cōcidisse diciť translatamq̄ iano marmo-  
reo q̄ erat cōtra regiā theatri aedis pompe: & theatrū & curia pōpei nō multū iter ē distabat: auctor ē Plu-  
tarchus ea aedificia romae circa aedē Laurentiū in damaso fuisse antiquari quidē & in his blūdus hōiue-  
tis cōiectura haud iepta memoriae p̄diderūt. Grassatorū: latronū grassari est gradiēdo leuiter: hic lētores  
uīs obīdēt: grassari dicunt unū grassatores dicti q̄ hostiliter in uiatores gradisq̄ q̄ ui spoliāt: occidūt. Iu.  
subito grassator agit rē. Viator: sp̄egre transeūtes. Iuue. Cātabit uacuos coram latrone uiator. Ver. car-  
pe uiator iter. erat uiatores & ministri q̄ magistratibus parebāt & quos opus erat ex agris uocabāt: Cicero  
a uilla in senatū accēdēbant: curius: & ceteri senes ex quo qui eos accēdēbant uiatores nominati sunt.

liberiq̄ seruiq̄ ergastulis possessōz supprimebant. Et plu-  
rima factiōnis titulo collegii noui ad nullius nō facinoris so-  
cietatē coibāt. Igit grassatores dispositis p̄ oportuna loca  
statiōibus inhi-  
buit: ergastula recognouit. Collegia prāter  
antiqua & legitīa dissoluit: tabulas ueterū arariū debitorū  
uel p̄cipuā calūniādi materiā excussit: loca in urbe publica  
iuris ābigui possessoribus adiudicauit diuturnoz reoz & ex

PHI. Sine discrimine. idifferē-  
ter passim. Ergastuli: ergastula  
loca sūt i agris: i qbus uicē serui  
opāt: quos Pli. elegātē descripsit  
his uerbis. at nūc eadē illa uicē  
pedes: dānatē māus: scripti uul-  
tus exercēt. Idē ait ergastulorum  
nō eadē emolūmēta eē q̄ fuerūt  
impatorē. quē admodū ergastuli  
mācipia recognosci debeant atq̄  
tractari ab ergastulariis docet eo

Iumella libro primo de re rustica: q̄ ergastularios elegātē appellat eos q̄ prae sūt ergastulis. scribit Iulius fir-  
micus natos sub fidere andromedae futuros ergastulis p̄positos. leges sepe apud historicos refracta fuisse  
ergastula. & seruos ad arma uocatos ab auctoribus seditionum. & olim Caius marius seruitia & ergastula  
armasse fr̄rē: & athenio pastor familiā ergastulo i-  
beratā sub signis ordinauit: & eunus seruis refractis erga-  
stulis nūerosum fecit exercitū. ergastulū a uerbo gr̄co ἐργαστήριον qd significat op̄erū deriuatur inde  
e p̄ργαστήριον operariū: ergasteriū officina dicitur. in decretis: di. xliiii. scriptū est. nulli clerico licet tabernā  
aut ergasteriū habere. Collegii noui. libro. xliiii. digestoz titulo de collegiis illicitis: precipiūt ut collegia  
illicita & noua dissoluant. in summa nisi ex senatus cōsulto uel Cēsāris auctoritate collegiū coierit dissol-  
uēdū est. Numa Rex. instituit collegia tribicinū aurificū. Architectorū tictorū. coriariorū: fabrorū & figu-  
lorū. Vnde Plinius cō deplasticē & figulinis scriberet in. xxv. subiūxit pp q̄ numa rex septimū collegiū figu-  
logoz instituit. Nullius nō: cuiuscūq̄. Coibāt: cōtrahebāt. uerbo usus ē significatissimo nā p̄prie coiri so-  
cietas dicit. apud iuridicōs ultos digestis p̄ socio. sic inq̄ paulus. societas coiri pōt uel impetū uel ad tps.  
& modis. societas coire ē & re & uerbis & p̄ nūciū posse dubiū nō ē. & ab ulpiō societas coiri. p̄ cōtra  
cta accipit. Scātibz: militaribus custodis. Inhibuit: rēp̄sē: cohibuit. Recognouit: more boni p̄fisa  
militis: q̄ ergastuli mācipia recognosceat & explorat diligētē: nū uillicus alligauerit q̄mp̄i ip̄o nescite aut re  
uixerit. Ista Augu. recēssit ergastula reuiciēs rēsoluēz si quos libos supprime dephēderat. hadriānus auctor

Regiam  
Grassato-  
res

Ergastula  
quae

Collegia

Societate  
coire  
Societas  
coita

Tabula  
debitorū ī  
censā  
Svngre  
phz icēscē

Abiudica-  
re

sparciano ergastula seruoꝝ & liberorū subtulit. Erariū debitorū laudat aulonius gratianū imperatorem qđ argumenta oīa flagitiū publicitū subtulit cōdōtis tributorū residuis. tabulas. n. oēs debitorū publicorū ex qbus emergere subinde consuevit materia colūniarū iussit incendi: qđ incendium salubre fuisse testatur: propterea qđ ardebat stipes fraudū ueterū: ardebat seminaia futurarū. Adriānus quoq; ad colligēdā grām nihil p̄mittit: īfinitā pecūiā qđ fisco debebat priuatis debitoribus ī urbe atq; ī Italiā p̄uicis is uero īgētes sumas remisit: syngraphis ī foro. quo magis securitas oībus roboraret īcensū tale qđdam fecisse uidetur augustus excussit tabulis erariū debitorū & ut dici solet uentilatis: ne inde praeberet calumniorū bus ueluti anā calūniandi. Iuris ambiguitate de quibus ambigebatur: an priuatorū essent: an ad publicū pertinerēt. Adiudicauit: assignauit: abiudicare uero significat remde qua cōtrouersia ē iudicando eripere atq; intercipere. Vnde ager abiudicatus a Lūio dictus: quē romani p̄ iniquū iudiciū interceperāt ei: puerantq; ardeantibus. Possessoribus: qui id t̄pis possidebant: quia in re dubia possessorū meliorē conditio: ut scribit iuriconsultus. Diuturnus: reorum reos appellat antonius orator apud Ciceronē non eos mō: qui arguūt sed oēs quorum de re discrepat. & reum fieri ut iquit alcōius nihil aliud ē: quā apud praetorē legis interrogari. diuturni dicunt rei: quorū causae in lōgū t̄pis protrahūt: cū neq; absoluant neq; dānēt: talī uōa aboleuit augustus: qm̄ uidebat nihil aliud q̄ri ab inimicis: quā ut diutius eēt fordidi.

M. AN. Ergastulis: locis in qbus lapides aut metalla foderent. Iu. nempe in Lucanis & tuscā ergastula mittas: sed ubiq; serui uisī aut sub custodia oparent ergastula a ueteribus dēū crediderim: Plī. colitura ergastulis pessimū ē & qcqd agit a desperantibus: ī p̄p̄o m̄a: igne: opor. uñ ī p̄p̄o kos oparatus. Nullus nō: cuiuslibet. Facinoris: flagitii nūc ac sceleris ē. n. alioq; mediū ē uerbu. Per opportuna loca: tā urbis: q̄ suburbanāq; regionē. Iu. armato quotiēs custode tenent: & pontina palus & pallinaria pinus. Inhibuit: cōpessit. Recognouit: purgauit nec per se: sed per Tyberīū q̄ postea princeps fuit. Collega: qđ collegia cent q̄ uetera: q̄ itē recētia ī Cesare ex Alcōio & alius docuimus. Vetez: erariū debitorū: qđ ul iudicio aerariū olim facti eēt: aut alia rōne publicū res hērent. Calūniā: crimina intēdendi. Maternae occasione. Excussit: subtulit: aboleuit. Possessoribus: iis qui tū possiderēt. Adiudicauit: adduxit: habenda dedit. Diuturnorum reoniorū qui iudiciorū metu diu in squalore: & sordibus fuissent.

PHI. Sordibus: quoniam reorū mos erat ut uestē sordidā induerēt ī publicū: capillū barbāq; summitterēt: eētq; ī squalore: ut ita facilius misericordiā mouerēt: & ab solutionē impetrarēt. Cicero ī p̄sone: nec minus letabor: cū te serop sordidū quā si paulis p̄ for didarū uiderē. scribit iuriconsultus nulli licere uestē sordidā non mine rei ī publico habere capillū ue summittere. Nisi ita cōiunctus esset affinitate: ut iuuis ī reū resti. nōiū dicere nō possit. Si quis reū. Quis: accusator. Repetere: iterū postulare & ī iudiciū uocare. Honorariis ludis. honorarios ludos alio noīe dici liberallia scribit festus Pompeius. uidetur autē ita uocitari ab honore praeoris. Nā & praeorū ius honorariū nominatur. officiū autē praeorū hoc erat apud Romanos ut ludos exhiberēt in p̄tura: de a lugalē dictū est: praeo caballorū praeor sedet: q̄ nodus synyricus enodatus est a nobis ī libro annotationū. Occupabant: dies illi: quibus ludi romae fiebant minime idonei erant ad agendas causas: id qđ Cicero abunde demōstrat ī uerrinis: scribes ludos uotiuos: quos Pompeius facturus erat ablaturos dies. xv. senus est Augustū accōmodasse actui. ī actioni rerū causisq; agendas supra. xxx. dies: qui ludis praeorū occupari solebant tanquā feriati: & hoc facit ne maleficia aut negotia subterlaberentur. Quartā: scilicet decuriā: hoc est qđ ait Plinius: iudiciū nō nisi quattuor decurias fuisse primo. quātā decuriā adiecit Caius princeps. Decenariū: equites legitimi: quorū ordo iudicabat: quadriga habebat ī censū: qđ additi sunt ab augusto cū. cc. tantūmodo habebēt decenariū dicti sunt: de qbus lo q uidetur & Plinius sic scribes. diuo augusto decurias ordinare maior pars equū ī ferreo annulo fuit. hi nō eques sed iudices uocabāt. Quiquēnio maturius. tanquā legitima aetas legēdi iudicis foret quirtus & trigēmus annus. Iudicādi munus. officiū & onus. nā munus: ut scribit iuriconsultus: dictū donū & officiū &

Capillum  
submittere

Honorariū  
ludi

quorū sordibus nihil aliud q̄ uoluptas inimicis quereretur noīa aboleuit condicione p̄posita: ut si quem quis repetere uellet par periculū p̄cne iubiret. Ne qđ aut maleficiū negociū ue ī punitate uel mora elabere. xxx. amplius diesq; honorariis ludis occupabāt: actui rerū accōmodauit. Ad tres iudiciū decurias quartā addixit ex inferiore censu: quā decenariū uocaretur. iudicarentq; de leuionibus summis iudices a tricesimo aetatis aīo allegit. i. qnquēnio maturius q̄ solebāt. At plerisq; iudicādi munus detrectatibus uix cōcessit: ut singulis decuriis p̄ uices ānua uacatio esset & ut solitae agi nouēbrī ac decēbrī mense res omitterentur.

De modo & more in iure dicendo.



Pse ius dixit assidue: & ī nocte nonnūq; si parū corpore ualeret lectica pro tribunali collocata uel etiā am domi cubans. Dixit autē ius nō diligētia modo summa. sed & lenitate: si quidem manifesti parricidii reum

Decurie  
iudicum  
Decenari

praeo caballorū praeor sedet: q̄ nodus synyricus enodatus est a nobis ī libro annotationū. Occupabant: dies illi: quibus ludi romae fiebant minime idonei erant ad agendas causas: id qđ Cicero abunde demōstrat ī uerrinis: scribes ludos uotiuos: quos Pompeius facturus erat ablaturos dies. xv. senus est Augustū accōmodasse actui. ī actioni rerū causisq; agendas supra. xxx. dies: qui ludis praeorū occupari solebant tanquā feriati: & hoc facit ne maleficia aut negotia subterlaberentur. Quartā: scilicet decuriā: hoc est qđ ait Plinius: iudiciū nō nisi quattuor decurias fuisse primo. quātā decuriā adiecit Caius princeps. Decenariū: equites legitimi: quorū ordo iudicabat: quadriga habebat ī censū: qđ additi sunt ab augusto cū. cc. tantūmodo habebēt decenariū dicti sunt: de qbus lo q uidetur & Plinius sic scribes. diuo augusto decurias ordinare maior pars equū ī ferreo annulo fuit. hi nō eques sed iudices uocabāt. Quiquēnio maturius. tanquā legitima aetas legēdi iudicis foret quirtus & trigēmus annus. Iudicādi munus. officiū & onus. nā munus: ut scribit iuriconsultus: dictū donū & officiū &



onus. Decuriis iudicū ordibus. Annua uacatio. i. uicissim alia post aliā decuriā hēret annuā uacatio-  
nē. ut. i. quarto quoq; anno q̄libet decuria imunis foret ab onere iudicādi. Solitae res: causae & lites. anti-  
qui in auctore Cicerone rē lītē dici uoluerūt. Omittent: cū illa tpa sint magis rebus genialibus saturna  
licisq; uoluptatibus dicata: q̄ negotiis seris abeūdis. Ipse ius dixit: magnificū ē ut ait Plin. i. panegyrico  
nō solū ciuibz intra sed et hostibz reddere: laudatq; traianū: q̄ aliūdiū erat i. tribūali: adeo ut labore re-  
fici ac reparari uideret. & p̄fecto: ut inq; uerissime Cyrus apud xenophōrē. Deceat principē nō ocio anteire  
subditis sed idustria & puidētia: & quemadmodū celestia stare nesciūt: sed p̄petuo motu & iugi agitatio-  
uegeant: ita princeps debet eē semper exercitus sp̄ irregetus: uigilādo ius dicēdo cōmodis īseruire subdi-  
torū: & qd̄ facere solebat Alexā. magnus alterā aurē accusatori p̄bere: alterā reo reseruare. Pro tribunali  
uel ante tribunal uel in ipso tribūali: ex quo ius reddit magistratuz. Lenitate clemētia comitate. scribit Ca-  
līstas iuriscōsultus obseruandū esse ius reddēti: ut in adeūdo se faciliē praebeat: neq; p̄sides in cognoscēdo  
excidescere oportere aduersus eos etiā qui mali sunt. Cicero i. epistola ad quintū fratrē didascalica sic ait.  
adiungenda ēt est facilitas in audiēdo: lenitas in discernēdo: in satiffaciēdo ac disputandō diligentia.

M. AN. Inimicis: qbus ille reor: squalor & metus uoluptati cēt. Nomia aboleuit: debitoz titulos ob  
litterauit: nota. n. a. f. c. i. s. p. debitis ip̄s q̄ debitoribus a iure cōsultis sēpius usurpari docet. Cōditio: denū  
ciatio: lege. Siq̄ reor: ex iis q̄ iudiciis erāt obnoxii q̄s accusatoz aliq̄s aut litigatorz. Repeteret: ite  
in iudiciū traheret. Par piculū: idē discriminē in qd̄ reū trahere p̄seruasset. Impunitate: sine poena. Vel  
mora: mora ad negociū: impunitas ad maleficiū referē. Honorariis ludis: p̄toris quos & liberarios cōstat  
uocatos: Dictū est & ius honorariū. Actiua: actioni siue cognitioni potius acta & actus ab ago Cicero qd̄  
si de mea iura atq; actibus huius cōuitatori rēspōdeo: Luca. licet ignentes abrupterit actus. Quartā. i. decu-  
riā. Quisq; ut Plinius scribit Caligula addidit. Ex inferiore censu ex iis q̄ quadrigēta nō hērent sextertiar:  
sed id Plinii uerba declarāt: q̄ ex eq̄stri ordie augusti rēporibus decurias iudiciū ip̄leri nō potuisse ait. Du-  
cenarior: q̄ cēnsu credo potius q̄ a numero q̄a equestre cēsum semiplenū possideret: ducentisq; neq; amplius  
cēteret: s. c. t. n. Allegit: decurias ascriptis. Maturius: rēp̄titiuius q̄ solebāt. Annua uacatio: ut quā. iiii.  
decurię cēt. iiii. quoq; āno singulis ānuā a iudicādi munere uacatio ēt. Lectica: qua cubās ius diceret.

ne culeo insueret: quod nō nisi cōfessi afficiebāt hac poena. ita fērt interrogasse: certe patrē tuū non occidisti: & quum  
de falso testamēto ageret. omnesq; senatores lege cornelia  
tenerent. nō tantum duas tabulas dānatoriā & absoluto-  
riā simul cognoscētibus dedit. sed tertiā quoq; qua igno-  
sceretur his quos fraude ad signandū uel errore inductos  
constituisset. Appellationes quot annis urbanorum quidē  
litigatorum pratori delegebat urbano. At prouincialium  
consularibus uiris. quos singulos cuiusq; prouincię nego-  
ciis praeponisset.

**D**e legibus per eum sancitis & alijs retractatis.  
Eges tractauit & q̄dā ex ītegro s̄xit ut sūptuariā

parricidaz scribit eloquēter. culeus aut auctore. placiade saccus dicitur coriaceus in quo parricidaz cōclusi  
in mare demittūt. praeerea culeus nomē est mēsurę cōtinētis amphoras. xx. Priscias. est & his decies quē  
cōstitit amphora nostra culeus: hac nulla est maior mēsurā liquoris. Nō occidisti: lēitas Augusti myra ex  
primis: q̄ docebat parricidā negare neq; confiteri parricidū: ut ita per infucationem atrocitati poenae sub  
duceret. Falso testamētū: q̄ testamētū amouerit: celauit: rapuerit: deleuerit: interleuerit: subiecerit: resi-  
gnauerit: q̄ uel testamētū falsū scripserit: signauerit: retractauerit: mutauerit dolo malo: cuius uel dolo id fa-  
ctū fuerit legis Cornelię poena dānatur aucto. Vlpianus. Lege Cornelia: lata. fa. Cornelio s̄ylla titulus  
est apud iuriscōsultos ad legē Corneliā de falsis. libro. xlviii. digestoz. Damnatoriā & absolutoriā  
iudices in eistam tabellas conciere solebant: quz incultas litteras habebant absolutiōis: siue condemna-  
tiōis: absolutorię autem tabellę nota erat. A. cōdamnatorię. C. Tertiū quoq; tabellā intermediā inter  
absolutoriā & dānatoriā: q̄ dici posset ignotoria ab ignoscendo: poenę talis apud antiquos fuit ampliatio  
n̄s tabellā: cuius signū erat. N. & L. quod significabat nō liquere. Vnde ampliatio nascebat: & inde rē am-  
pliati dictū: super q̄re nō indiligētē scripsimus in libro annotationū. Ad signandū: scribit Vlpianus poe-  
nam legis Cornelię irrogari illi: qui sciens dolo malo signauerit falsū testamētum signari uel curauerit.

Fraude: scilicet aliena. Error: error ueniam meretur. Cicero: licet s̄m̄l impune peccare. sit errant  
medicīna cōfessio. Appellationes: de quibus titulus est apud iuriscōsultos appellatio dicitur alio nomē  
ne puocatio. Fuit it̄ appellatio prouocatioq; inuenta a d̄uersis iniuriā magistratū. d̄clatura erat sine p-

PHIL. Ne culeo īseret: poena parricidaz: more maior: hęc ista  
tuta ut ē parricida uirgis uerbe-  
ratus culeo īsus: una cum cane:  
gallo gallinaceo uipa & simia: de  
ide i. mare uel i. flumē culeus deici-  
erāt: ut aucto ē modestinus iu-  
risconsultus libro digestoz duo  
de quinquagēsimis: scribit Valeri-  
us libro prio Marcū Tulliū duū  
uitrū culeo īsus i. mare obici ius-  
sum esse a tarquinio rege: ob librū  
quē exscribēdū dederat: secreta  
sacroz cōtinēre: idq; supplicii ge-  
nus m̄lto post parricidas lege ir-  
rogatū ē. Cicero i. oratioe p. ro-  
scio amerino de culeo poenaeque

Poena par-  
ricidaz

Culeus qd

A. absolu-  
toria  
C. cōdēna-  
toria  
ignotoria  
N. L. nō li-  
quet  
ampliati

Prætor pe  
grius  
Prouincia  
les

uocatione. Prætori Vrbano: Pōpōnius auctor est libro primo digestorū cū consules auocarentur bellis neq; esset qui in ciuitate ius reddere posset: prætorem creatum esse: q; urbanus appellatus est: eo quod i ur be ius redderet. post aliquot deinde annos non sufficiente urbano: prætor creatū esse alterū prætorem: q; peregrinus appellatus est ab eo quod plerūq; inter peregrinos ius dicebat: quorū turba multa in Romā nā ciuitatē quotidie cōueniebat. Augustus instituit ut prætor urbanus cognosceret de appellationibus urbanorū hoc est ciuū Romanorū. iuri uero consules pēscent appellationibus prouincialū: qui Romæ litigabant. At prouincialū: nomine prouincialium proprie intelligimus omnes præter Italeos. inde a Plinio libro. vii. epistolarū scriptū est. Italicus es an prouincialis. Augustus appellationes prouincialū lūga torū delegabat consularibus hoc ē his: q; oli cōsulatū gessissent: & singulos singulay: prouinciay: negotios prapōsuerat: ut ita & diligētius & expeditius causæ explicarent. uerbigratia: ut hic præflet negotius gal lorū: ille hispanog: alius asiaticorum. Retraçtauit: ab aliis antea latas emēdauit. Sanxit: cōstituit. Sum ptuariā: hāc retraçtasse intelligas uelim: q; a Iulio Cæsare: & a syllā: & a Faniō: & a multis aliis fuerat prius la ta: de legibus sumptuariis quas Cato cibarias appellat abunde scripsimus in Iulio Cæsare.

M. AN. Ne culeo infuere: q; parentes necasset eo supplicio lege puniebat. ut. M. Tullius ait lex ē inquit ut q; parētē necant in p'sente deuchaf. Dionysius in bubulo culeo. M. Atyliū scribit tanquā iussu i p'su ente deiretū q; sibyllinos libros priuato homini transcribendos dedisset: quo apparet impictaris conu ctos: solitos eo genere supplicii a misonibus affici: Includebantur cum fonte finia serpente quidam & gal linatrum addunt. Iuurna. cuius supplicio non debuit una parari finia non serpens unus non culeus unus.

Certe patrem tuum non occidisti. aperte reum negare docuit. Agere tur: quæretur: Cornelius. tribu. ple. p. quo extat clara illa Ciceronis oratio plures tulit lege: & aliquot pmulgauit tantū ad cōtinuēdā senatus auctoritatem: sed ipse parū nūc rei conueniūt: Cæterū Cornelius syllā de falso legem tulit: ad quā hoc melius refert. Cognoſcentibus iudicibus. Damnatoriā: q; damnantiū esset. Abſolutoriā: quæ abſoluētium. Tertiā: tabellam. f. Fraude uel errore: propterea digni quibus ignoscereſ. Inductos: ad signandū fraude accerſitos. Appellationes: prouocationes. Vrbano: urbem incolentiū. Præto ri urbano: urbanas causas cognoscenti: ad peregrini differentia dixit. Prouincialū: appellationes. Con sularibus: qui consules quandoq; fuissent. Sumptuariam: ad moderandos sumptus latant: qua lege du centis cenarū sumptus p' festis diebus traxabat. Calen. idibus nonis aliisq; festis diebus trecentis: Nuptis aut & reportis mille fextertis. Dubitabat Gellius augustinæ an tiberii edicto a trecentis fextertis ad duo milia usq; sit cenarum sumptus ampliat: Atteius capito scripsit omniū antiquissimā fannia legem fuisse ſecutas inde liciniam Aemilianā: Antiam: Macrobius primam oīum de coenis legem orchiam fuisse ait ſecutas inde fanniam. Didiam: Liciniam: Corneliā: uideturq; fanniam ad augustum referre.

PHI. De adulteriis: uulpsas in titulo ad legē iulā de adul teriis sic iqt. hæc lex data ē a diuo augusto. Plutar. quoq; auctor est auguſtū legē tulisse de adulteriis q; luxit quo pacto adulteri iudi cādi ac dephēſi puniēdi cēnti: hic illa ē exclamatio adoleſcentis ab auguſto pculſi pīde ac iulā eius filiā adulterātis nō uolū ēē: Kato eo Kato ap hoc ē legē tulisti o cæ ſar. De impudicitia: q; pīnet ad eos q; muliebria patiūt. q; ſumofi ſūt: q; pūiebat antiq; lege ſcatinā de q; mox paulo hic elegēter ab oratio dictū uidet i laudē augu ſti ſanctiſſimā legem de coercentis adulteriis. Nullis polluiſ caſta domus ſupris: mos & lex maculoſum edomuit neſas: laudāſ ſimili prole puerperæ. culpam pœna præmit comes. De ambitu: adhuc extat titu ſus ad legem iuliam de ambitu: cuius & ſupra roentio habita eſt. De maritandis ordinibus ſolim qntus Metellus cenſor cognomento numidicus cenſuit ut omnes duxer uxores cogerent cā liberorū procrean dorū habuitq; ſup ea re orationē ad populū: quam auguſtus Cæſar auctore Liuiō cū de maritādis ordi nibus ageret uelut eo tpe ſcriptā in ſenatu recitauit. Decēuiri legē tolerēt: ne cōnubiū patribus cū plebe eēt tanq; p cōnubiā promiſcuā turbent diuina humanaq; oīa: & qui tali matrimonio naſcal dimidiū ſit pa trum dimidiū plebis. ſed. C. Canuleius tribunus plebis rogationem pmulgauit: de cōnubio inter pa tres & plebē cōmunicando: & de ordinibus indiſcriter maritandis. obtinuitq; cōſentientibus patribus ut cōnubiū foret pmiſcū. Auēſiſq; præmiſſis: qbus puocabant ad capeſcendā matrimonia: nāq; ut ait Plinius nō oīa pōt. i. iunior: locupletes ad tollēdos liberos ingētia pīnia cohortant. pauperibus educādis una rō eſt bonus princeps. Abolitionem eius: abrogationem: antiquationemq; legis de maritandis ordi

Lex iulia  
de adulte  
riis

& de adulteriis: & de ſpudicitia: de ambitu: de maritādis or dinibus hāc cum aliquāto ſeuerius q; cæteras emendaſſet p tumultu recuſantium pferre nō potuit: niſi ad empta demū lenitate pte pœnæ: & uacatione triēniū data: auctiſq; præ miſſis. Sic quoq; abolitionē eius publico ſpectaculo pertinaciter poſtulāte egre: accitoſ germāciō libos receptoſq; par tim ad ſe: partim in patris gremiū oſtētauit: manu uultuq; ſignificans ne grauaretur imitari iuuenis exēplum. Quūq; etiā immaturitate ſponſarum & matrimōiorum crebra mu tatione uim legis eludi ſentiret: tempus ſponſas habendi co arctauit: diuortiū modum impoſuit.

PHI. De adulteriis: uulpsas in titulo ad legē iulā de adul teriis sic iqt. hæc lex data ē a diuo augusto. Plutar. quoq; auctor est auguſtū legē tulisse de adulteriis q; luxit quo pacto adulteri iudi cādi ac dephēſi puniēdi cēnti: hic illa ē exclamatio adoleſcentis ab auguſto pculſi pīde ac iulā eius filiā adulterātis nō uolū ēē: Kato eo Kato ap hoc ē legē tulisti o cæ ſar. De impudicitia: q; pīnet ad eos q; muliebria patiūt. q; ſumofi ſūt: q; pūiebat antiq; lege ſcatinā de q; mox paulo hic elegēter ab oratio dictū uidet i laudē augu ſti ſanctiſſimā legem de coercentis adulteriis. Nullis polluiſ caſta domus ſupris: mos & lex maculoſum edomuit neſas: laudāſ ſimili prole puerperæ. culpam pœna præmit comes. De ambitu: adhuc extat titu ſus ad legem iuliam de ambitu: cuius & ſupra roentio habita eſt. De maritandis ordinibus ſolim qntus Metellus cenſor cognomento numidicus cenſuit ut omnes duxer uxores cogerent cā liberorū procrean dorū habuitq; ſup ea re orationē ad populū: quam auguſtus Cæſar auctore Liuiō cū de maritādis ordi nibus ageret uelut eo tpe ſcriptā in ſenatu recitauit. Decēuiri legē tolerēt: ne cōnubiū patribus cū plebe eēt tanq; p cōnubiā promiſcuā turbent diuina humanaq; oīa: & qui tali matrimonio naſcal dimidiū ſit pa trum dimidiū plebis. ſed. C. Canuleius tribunus plebis rogationem pmulgauit: de cōnubio inter pa tres & plebē cōmunicando: & de ordinibus indiſcriter maritandis. obtinuitq; cōſentientibus patribus ut cōnubiū foret pmiſcū. Auēſiſq; præmiſſis: qbus puocabant ad capeſcendā matrimonia: nāq; ut ait Plinius nō oīa pōt. i. iunior: locupletes ad tollēdos liberos ingētia pīnia cohortant. pauperibus educādis una rō eſt bonus princeps. Abolitionem eius: abrogationem: antiquationemq; legis de maritandis ordi

nibus. Equite: ordine equeſtri ſingularis numerus p pluratiuo. Accitos: euocatos. Germanici: hic filius erat d rufi auguſti priuigeniq ex agrippa in Marci agrippæ filia noue liberos tulerat. In priſ: d rufi neronis.

Exēplū: ut. ſaluſta uxore ita filios pcrearet: quēadmodū iuuenis germanicus ſaciſtauerat. Immatunitate ſpōſage: ſenſus eſt: cū diutius ſpōū eē pſeueraret: uel cū ſubinde diuortiū faceret: utiqz rei occurrat auguſtus. Nā tps habēdage ſpōſage fecit anguſtius: & diuortii adhibuit moderamētū. ſpōſalia hoc more atqz iu re ſolita fieri ſcribit ſeruius ſulpitius: ingt uxore ducturus erat ab eo uſi ducta erat ſtipulabaf cā in matrimonio ductū iriqz daturus erat idēd ſpōdebat daturū. is cōtraſta ſtipulationū ſpōſionūq dicebat ſpō ſalia: rū quæ pmiſſa erat ſpōſa appellabaf: q ſpōderat ducturū ſpōſus. imatunitas uero ſpōſarū dici: quādo adhuc imaturæ puellule deſpōdent: & ita diutius durat ſpōſalia anteqū nuptiæ ſiāt: ex quo eludebatur lex auguſti. Nā maritiū gdem uidebant: put iubebat lex de mantidīs ordinibus: nec tamē uxores ducebant: cū nondū maturæ uiro ob etatū forent ſpōſæ. Nāqz ut ſcribit moſtinius iuriſconſultus titulo de ſpōſalibus in ſpōſalibus cōtrahendis ætas cōtrahentiū diſſinitia nō eſt: ut in matrimonio: quapropter pri mordio ætatis ſpōſalia effici poſſunt: qui aliter hunc locū interpretant nō recte interpretant. Crebra mutatione: per diuortiū. ſic enim dirimunt matrimonia & ita legi focus fit. Diuortii: diuortiū uel a diuerſitate mentium dictū eſt: uel quia in diuerſas partes eūqz diſtrahunt matrimoniū: cōprobata autem ſunt hæc uerba in renunciatione matrimoniū. res tuas tibi habeo res tuas tibi agito.

M. AN. De adulteris: i adulteros de hac credo lege ſatyruſ: ubi nūc lex ſulia dormis. De ſpudicitia: ad uerſus pathicos qſis ſcātina ſuit idē ſatyruſ. Quod ſi uexaf leges & iura citari. Ante oēs debet ſcātina eius legis auſonius & Cælius ad Ciceronē mminere. De ambitu: calphurnia lex ut Prædius ſcribit de ambitu lata ē. De maritidīs ordinibus: qualē. C. canuleius: tri. pl. auctore Liuiō tulit qua patritiū: & plæbei ordinis iuſta connubia: uel qualē potius Metellus in cenſura ut gellius ſcribit populo ſuaſit qpe quæ & ætatē & fortunā aliaqz hmōi cōtineret. Parte poenage: delinquētibz interrogatæ. Vacatione: nō a militia: ſed a cōnubio. Auctriſ: pmiſis: quæ iis poſſita erāt q ex ſcripto legis uxor ducerent. Abdiſionē: legis antiquationē. Equite: equeſtris ordinis iuuetute. Germanici: ex d rufo tiberii fratre & minore antonia geniti. Liberos: quos admodū iuueſ ex agrippina iulix & agrippæ filia pcrearat. In patris gremiū: receptos ſupple. Iuuenis: germanici. Immatunitate: adhuc uiro imaturas duccrent: atqz ob id ad uoluptatē nō ad ſobolis uſum fieri appareret. Crebra mutatiōe: qā temere plures repudiaretur. Vim legis: uirtutē poteſtate legē. Eludi: falli decipi: fraude legi: fieri. fraus tū legi fieri dici: ut uulpius ait quū ſit id quod lex fieri noluit: fieri aut nō uertit. Cōtrauit: nubēdī tēpora cōtraxit ut nō intēſtiue aut pmatore ſec ſero ni mis connubia quærententur. Diuortii modum impoſuit: cum quot diuortium fieri liceret præſcriptiſ.

De reformatione ſenatus & modo cōueniēdi eiūſdem. Enatoꝝ aſſuētē numerū de formi & incondita turba: erāt. n. ſup mille: & qdā indigniſſimi & poſt necem cæſaris per gratiā & præmiū alleſti: quos ab ortu uulguſ uocabat ad modū priſtinū & ſplēdorē rede git: duabus leſtionibus: prima ipſoꝝ arbitratu quo uir uigz legit: ſecunda ſuo & Agrippæ quo tēpore eſtimatur lorica ſub ueste munitus: ferroqz cinctus præſidiſſe decē ualentis ſimis ſenatoriū ordinis amicis ſellam ſuam circumſtantibus. Cordus Cremutius ſcribit: ne admiſſum quidē tunc quem q ſenatorū uifi ſolum: & præterant ſinu. Q uoſdam ad excuſandi ſe uerecundiā cōpulſi: ſeruauitqz etiā excuſantibus

PHI. De formi: pp idignitatē illorū & ſordes. Incondita: inordinata: indigeſta icōpoſita. Alleſti: in nūero ſenatorū. Abortiuos: quēadmodū abortiuus ſectus eſt ipſellus & iſormis: ita ele gati trāſlatiōe ſenatores illos nō ueros deformatoſque abortiuos uulgo noiābāt. Abortare ē abortiuū facere. Iulius firmicus in. vi. matheſeos. Abortabit filios gēnos. Admodū: ad nūmerū legiti mū: ſcribit Liuius iuniorū brutū explicuiſſe nūqz ſenatoꝝ ad. ccc. ſummā. Dionyſius quoqz in. vii. ait ex trecentis cōſtare ſenātū. In li bro machabeoꝝ: primo ſic ſcri

Sponſalia

Immatunitas ſpōſarū Diuortiū

Abortiuſ ſenatores

Lorica a loro lorice

Laterones Cordum quid

pri legimus. Romani curiā fecerūt ſibi & cōſulebāt. ccc. uiginti cōſiliū agentes: & ita modū oppones numero ſplēdorē uero indigniſſimis. Vir uigz: ſenator ſenator. Secūda: leſtiōe. Lorica munitus. i. lorica ſtea: lorica a loro dicta: nā ut interpretatur. M. Varro e loris de corio crudo pectoralia antiqui faciēbāt. po ſtea galli ſuccederūt e ſerio ſub uocabulū ex annulis ferream tūcā. a lorica ſit uerbū lonico loricas. Plinius mox ubi plumbus eodē modo ſe coriſ loricauit. inde loriceatus lorica indutus. Sellā circumſtantibus: inſtar ſtipatoꝝ ſellā Auguſti cingētibz quos antiqui laterones elegāter appellauerūt: eo quod circum latera erāt regi atqz ad latera habebant ferrū. Cordus cremutius: antiqui corda frumēta dixerūt quæ ſero matureſcunt: ſicut ſœnum autumnale cordum appellauerūt. cuius meminit Plinius in. xviij. de quo Colu mella. Aliū oues cōmodiſſime autumnali ſœno: quod cordum uocatur. ſicdē cordi agni nuncupantur ſerotini: quos uulguſ uocabulo inde deducto cordiſcos nominat. Plinius in. viij. gerūt partum diebus. cl. poſtea concepti inualidi. cordos uocabant antiqui poſt id tempus natos. Varro in ſecūdo de re ruſtica do cet. ut in emptionibus agni cordi duo pro una oue annumerent. hinc cognomēta ſunt uiroꝝ: ut cordi di

canē ferocio fetu nati & hoc ē: qđ qntiliūš p̄cipit in prio institutionū scrūtādas eē a subtili p̄ceptore origi-  
nis nominū ūn agrippa & opiter & cordus & posthumus dicāf. agrippē & posthūi noīa sātis nota: item me-  
dia ofrūiora. opiter. n. dictus ē is: cuius pater auo uiuo mortuus ē. hic apđ Liū. uerginius opiter cōsū cele-  
braf. Cordus uero dictus q ferotina fetura natus ē: ut cordū frum tū & fenū & agni cordi uocāf incuriōf  
apđ qntiliānū legū codrus pp nomē codri uulgarissimū: cū cordus fit legēdū: qđ dictio scđm hāc nīam iter-  
pationē ē enarrāda & i qntiliū codicibus corrigēda. hic dictus cordus iste cētuitus. hic alius cordus sen-  
prior historiāz: quē seq ē ait Iul. capitolius i uita gordiatioz: q i scribēda historia ul' minutissima qzq ferē ē  
scđlarus. apđ marcialē cordus alpha dī pēlatoz: & ita nos legere cōsueuimus quāuis alii passim legēz codrus.

Opiter qui

Correctus  
locus qnti-  
lianiFerrū iter  
fascias

Pratērato sinu: excussa ueste & explorata: ne ferrū sub ea occultaret. scribūt historici mitratē oli ferrū  
iter fascias occultatū gestāf. qđ scrutatori ab ariarathē regio moī misso curiosius imū uēnē praedāni duxit  
caueret ne aliud telū eiret: qđ q̄reretur: ita tisu p̄ctis iūdiis se uocatū ariamthē ueluti i secretū sermo  
nē interfecit. Ad excusādi se: ut excusārē se mime posse fūgi scātoria dignitate: uel q̄ idōei nō forēt. uel ob  
M. AN. Incōdita: i elegati & male digesta. Abortiuos: illegitimos prus utero. scān legitimū tps (alias cās.  
excussos. Vir uisq: q̄ electiōe oportuit dimidiū prio adēptū iri. Scda: electiōe. Suo arbitratu: iudicio. Va-  
lēssimīs: robustissimis q auxilio adessēt siq noua uis i se orta eēt. Pratērato sinu explorato an ferrū sub  
ueste hēret. Excusādi se: q̄si inuiri in curiā allecti essent aut pagz considerate eam dignitatē affectāssent.

Ablati in  
epulo  
Arratus

PHI. Vestis: ut. si ducere possēt latū clauū: q̄ uestis erat isigne ordis senatorii. In orchestra: i q̄ senatoz  
sedibus erat loca designata: de orchestra dixiū i prio cōmētario. Epulādi: in epulo publico: q̄le fieri sole-  
bat ludog: ul' triūphi cā nullus cū toga pulla accūbebat: sed oēs albatī cenitabāt. Inde Cicero uatiniū rep-  
hēdit qđ i epulo. Quariū arratus hoc ē cū toga nigra accubissēt: qñ Ioui epulū libabāt scātus i capitolio  
epulabāt: i quo oli forte iūcti locati sūt scipio & gracchus ibiqz ex inimicis aicissimī facti. Mūera fūgerē  
tū: accusati uo casu extulit qđ nos abltō dicius: uetus aut ē & elegās locutio: sicuti potior illā rē p illa re ue-

Munus sū  
gitur

teres dixerūt. ita fungor munus p  
mūre: Plautus i mēnechmis pa-  
rasitus. viii. hoium munus facile  
fungi. fungi ut iqt agretius age-  
re ē: defungi pagere. Cōsideret:  
i curia sederet in sella senatoria.  
Thure ac mero: haec in fieris pri-  
scogz peculiariter adhibebāt: Pli-  
ni. mola falsā litat q nō hnt thū-  
ra. Thus masculū uocēf qđ rotū-  
ditate guttae pepēdit. Mirūqz est  
masculū uocari: ubi nō sit foemi-  
na. Religidi id tributū ē Autu-  
mat Pli. ne fluxus scēneus i sacris  
uturparef ūt δκοπιστικος .i.  
diminutue dī. Thuscūli. Plautus  
in aulularia: hūc thuscūli emī. &  
haec coronas floreas ubi ānotā-  
dū ē masculio genere diminuti-  
uū enūciāse cū thus neutro ge-  
nere dicāf. Vinū autē libari diis

insigne uestis & spectādi i orchestra: epulādiqz publice ius  
Quo autē lecti p̄batiqz & religiosius: & minore modestia  
senatoria munera fungerent: sanxit ut prius quā cōsideret  
quisqz thure ac mero supplicaret apud arē eius dei: in cuius  
tēplo cōiretur: & ne plus quam bis in mense legitimus sena-  
tus ageret scilicet calen. & idibus: neue se p̄tēbri cētobriue  
mēse ullos adesse alios necesse eēt: quā sorte ductos: p quo-  
rum numez decreta confici possent: subiqz instituit consilia  
sortiri semestria: cū quibus de negociis ad frequentem sena-  
tū referēdis ante tractaret: sentētiās de maiore negotio nō  
more neqz ordine: sed put libuisset prorogabāt: ut perinde  
quisqz animū intēderet. ac si cēsendum magis: q̄ assentien-  
dum esset.



De eodem.

Vctor &amp; aliāz rez: fuit: i qz ne acta scātus publica

Curia tem-  
plum  
Coit' con-  
uenitur  
Coactus ē  
natus

fat notum & ut ait Plinius in. xiiii. Lege numz pompiliū ex imputata uitā libari diis nephas erat ratione  
excoḡtata ut putare cogenter: Lucius Papyrius imperator aduersus fannites dimicaturus uotum fecit  
si uicisset Ioui pocillum uini Romulus laetē libabat non uino. Templo: Scribunt uarro & Gellius sena-  
tus consilia fieri iure non potuisse nisi in loco per augures constituto: quod templum appellaretur. non  
enim omnes aedes sacre: tenpla sunt ne aedes quidem uestae templum est. Curia in qua habebatur sena-  
tus templum erat. habebatur autem modo in aede Apollinis modo in delubro concordiae modo in hoc  
modo in illo templis: sicut apud historicos facile est obseruare. Coiretur: conuenirent senatores. Coire  
est conuenire colligere: unde coitur ut ait Priscianus in. viii. accipimus pro colligitur & conuenitur Luca-  
nus: multumque coitur humani generis maiore in praelia damno. inde senatus coactus apud historicos sa-  
pissime usurpatur pro collectus & congregatus. Legitimus curia frequentissima omnibus senatoribus  
in senatu coeuntibus. si senator non adesset cum in senatum uenire deberet muldabatur ut uarro & Gel-  
lius prodiderunt. Sorte ductos: sensus est: Augustum instituisse: ut per duos mēses septembrem & octo-  
brem senatores quasi essent feriatī neqz in curiam uenire cogentur exceptis his: quibus fors obtrigisset ut  
adessē deberent per quos fieri possent decreta & senatus consulta: ad quae consueunda opus eēt certo  
numero: cum aliquā rata non habebantur. Consilia: semestria. consiliorum sex mensiū. Sortiri: per sortem  
eligere & ita nullus quasi prateritus conueni poterat cum res sorti committeretur: & post sex mēses

fortiter alios semestres consiliarios. Referendis de rebus diuinis priuſq; humanis ad ſenatum: referendū eſſe docet. M. Varro in epiſtola ad oppianicum ſcripta. Non more: gradatim ſnias rogari ſolebat: ſenatores: incipiebaturq; a conſulari gradu dictum eſt in iulio Cæſare: quædamodū ordo rogandi ſnias uariuſ fuit: ordinem maiorū in rogandis ſententiis minime ſecutus eſt auguſtus ſed pro arbitrio uoluntateq; mō hunc mō illū primū rogabat: idq; faciebat ut oēs alium intenderent: tanq; ſinguli ſniam dicere deberent. Censendum. non aliam comprobare aſſentiēdo. Ceter ſenator cū ſniam dicit de eo: qd ſibi uideat: aſſentiſ cū alienam approbat. Volebat itaq; auguſtus ut ſenatores alo eſſent intento & erecto: tanq; dicenda ſententia foret ab unoquoq; non aliena aſſenſu comprobanda. Cicero in philippicis frequenter ait: cenſeo ita facien dum. Perinde ac ſi tanquam. In quib; in quibus.

M. AN. Inſigne ueſtis: latū clauū in orcheſtra uñ ille ordo ſpectabat. Epuland; publice: liuius ſenatū inq; eo die forte in capitolio cenārem. Conſideret: ſeſſum cōcederet. Supplicaret: ad id qd religioſius dixerat referſ. Ne pluſq; bis: & hoc ad illud quod minore dixerat moleſtia. Legitimus: qñ extra ordinē quoq; coire potuiſſet. Quoq; forte ductoq; Sortiri: forte parare. Conſilia ſemeltia: ceter ſenatoq; nūmerum cū qbus de iis qd ad frequētē eēnt ſenatū referēda prius cōſultaret. Nō more: cōſuetudine: ſed qd rogandæ in curia ſniarū uetus rō fuiſſet abunde gelliui demōſtrat. Perinde: ita. Alium intenderet: diligēter aduiceret. Ac ſi: tanq;. Censendum: ſniam magis dicenda q; ea quam alius diſmiſſet aſſenſu pbāda.

rent ne magiſtratus de poſito honore ſtatim in puincias mitte rent: ut poſulibus ad mullos & tabernacula: quæ publice locari ſolebant: certa pecunia cōſtitueretur: ut cura ararii a quaſtoribus urbanis ad prætorios prætores tranſiret: ut ceterūiralem haſtam: quam quaſtura functi cōſueuerant cogere decemuiui cogere.

De officiis p eum excogitatis.



Vox: plures partem adminiſtrand; reipublicæ ca perent noua officia excogitauit. Curam operum publicorum uiarum & aquarum luici tyberis:

PHI. Publicarentur: hoc fecit auguſtus cōtra dictatoris cæſaris iſtituti: q; inito conſulari primus oim iſtituerat ut tam ſenatus q; populi diurna acta conſiceretur & publicaret. Reſert Liuius in. iii. iſtitutum fuiſſe. a. L. ualerio. & M. Horatio conſulibus: ut ſenatus conſulta i edem cereris ad ediles plebis deſerretur: q; antea arbitrio conſulū ſupprimebatur nunciabanturq;. De poſito honore: ſinito magiſtratu: magiſtratus autem tam perſonā ſignificat quā honorem. Inde dicere ſole

muſ: magiſtratus iuſſit: & ticio magiſtratus datus eſt. Statim: ne continuatio honore peret in ſolētia: continuato magiſtratu uſi fierēt impoſi. Ad mullos: alexāder Rōanus pſides puinciae neceſſariuſ iſtituebat: ut & mullos & equos & ueſtes & equos ab eo acciperent: reddituri de poſita adminiſtrandi mullos equos muliones & cequos: cetera ſibi habituri ſi bene egſſent. In quadruplū reddidit ſi male: ſenſus eſt tranquilli auguſtū cōſtituiſſe certā pecūiā: quæ pro conſulibus daretur ad mullos & tabernacula cōpanda: q; prius publice locabant. Cura ararii. Cū arariū po. ro. opulētius eſſe coſpiſſe: cōſtituti ſūt quaſtores: qui pecunie publice peſſent: dicti ab eo qd ingrendæ & conſeruandæ pecūiæ creati erant. Auctore pōponius iunſcōſultus: auguſtus a quaſtoribus ad prætores & eos q; pſtura olim geſſiſſent tranſtulit curā ararii: erat ſe arariū po. ro. in æde ſaturni. Laudat Cato unicēſ: q; cū ceter quaſtor primus ex quaſtoribus ueniebat ad arariū ulimūſ recedebat: q; in quaſtura ſcribaq; fraudes retexit & inſolētia reſpſit. Annotandū eſt qd curæ ararii forma uarie habita eſt & ſepe mutata. Nam auctore Cor. Tacito Auguſtus ſenatū pmiſit deligere præfectos. Deinde ambitu ſuffragioq; ſuſpecto forte ducebant ex numero prætorū: q; arario peſſet: rēq; id permanſit diu q; ſore deerrabat ad pagē idoneos. mox claudiuſ quaſtorē ruriſ impoſuit. Deinde nero curā tabulæ publicæ quæ in arario ſeruabant tranſtulit a quaſtoribus ad præfectos. Ceterūirale haſtam. Romæ iudiciū fuit centumuirale clariffimū a numero uiroq; dictū: nā cū eſſent romæ triginta & qñq; tribus terni eſt ſingulariſ tribubus ſūt edicti ad iudiciū: q; ceterūiri appellati ſūt. Et licet qñq; amplius q; ceterū fuerint tñ quo facilius noſiarent ceterūiri ſūt dicti. In cauſis centumuiralibus uſus capionū tutelam gēſitanti agnationū alluſionū nexorū māciopioq; teſtamentoq; ſillicidiorūq; ceterarūq; reg; inuētabiliſ iura uerſabant ſicuri. L. Craſſius docet apud Ciceronē in. i. de oratore. Pliniuſ in epiſtolis ceterūirales cās tractaſ ſe ſe ſcribit: cōqueriturq; ſic in foro pueros a ceterūiralibus cāis ſuſpicari: ut ab hōero in ſcholis. Erant diſſe centumuirales cās in duas haſtas: prout ſignificat Quintilianuſ in. v. quibus poſitis conueniebant iudicari. De haſta centumuirali intellexit Martialis illo uerſu. Ceterū grauiſ haſta uiroq; peſſent ad iudicia peragenda: qd prius fuerat officium & munus quaſtorum: ita enim appellant hi: q; quaſtura functi ſunt ſicut prætori qui prætura. Quoq; urque. duæ ſunt particule. Curam operum publicorum: hæc ſunt noua officia ab auguſto excogitata: ut plures rei pu. adminiſtrandæ participes eſſe poſſent. uoluit n. ut eēnt aliiq; opa publica curarent alii uiarū ſternendæq; curā ſuſciperent. ſcribit Cice. in uerrinis officiū fuiſſe cenſorum edes ſacras locare & ſarta tecta exigere. Inde carpit uerrem: quod contra legem locationi: ad

Quæſtores

Ceterūiri unde

Haſta ceterūirales



Flumina  
retanda qd  
Retæ

perpêdiculū colūmæ exegerit in ede castoris. Viag: scribit Pliniano datam fuisse curam uiz muniēdæ. Et agrū: scribit Frōtinus ductus agrū multos fuisse inductos i urbē Romam: multosq; resecos: sicut a Quinto Marcio rege & ab agrippa: quoq; meminit Plī. fuit aut agrippa uelut perpetuus curator agrū sub augusto: sicut tpibus posterioribus coccius nerua Neruæ imperatoris auus factus est curator agrū: q̄ dein de curatio trāslata fuit ad frontinū. Aluei tyberis: repurgandi & laxioris faciendi: p̄fici locare solebant flumina retanda. hoc enim uerbū legi in edicto prætorum quod significat purgāda. Retas. n. arbores uocauerunt: quæ aut ex ripis fluminum corruerent aut in alueis eorum extarent. A retibus autem dicunt: q; prætereūtes naues impedirent & instar retiū retinerent.

M. AN. Publicianens. Cæsar dictator suo primo cōsulatu effecit ut diurna senatus & populi acta publicarent. Statim: ne assidue p̄cti nimium infuscerēt: quē ueneri morē hodie ut p̄terq; a maioribus accepta diligētissime seruāt. Ad mullos & tabernacula: qbus magiatus in provincia habituri publicorū instrui cōsueuere. Publice locari: aliis publico are instruenda: siue paranda dari. Certa pecunia: q̄ magiatus in puinciam habiturus suo arbitrio: unde uellet conduceret: lampridius auctor est puincia: præfides na instrui ab alexād̄ro principe cōfuisse: ut ab eo argētī pōdo uicena acciperēt phialas scnas mulos binos equos binos uestes forēs binas dōstificas singulas balneares singulas aureos centenos coquos singulos: & si uxor res nō haberet cōcubinas singulas reddidit post ministratiōē mulos quoq; muliēs & coquos. A q̄storibus: q̄stura uetustissimus pene oīum q̄ Romæ fuerūt magiatus gratianus q̄ de tpibus scripsit Romulū & numam duos habuisse q̄stores atq; eos ipsos populi suffragio creatos tradidit: pu. pecūia q̄reda dīctos p̄teriq; existimāt. M. Varro a q̄redis criminibus eorum nūctus adeo auctus ut. xx. nūcro q̄nc̄ creati sint: sed de his pomponius latus p̄ceptor nē ad. M. panthagatum & q̄q; ille fuit q̄ fenestellæ noīe libz de. ro. magiatus edidit plura. Ad p̄torios uiros ac p̄ hoc maiore fide & auctoritate p̄ditos si qd̄ prima senatoris administratio erat questus rem fieri contra p̄tura in maioribus magiatus ut gellius docet hēbas.

Centū uirālē hasta i cētū iudicibus dīctā quī Festo auctore qnc̄ supra cētū hī de testamētis & hz re dīctatibus iudicabāt: qd̄ & Valerius & Ci. p̄ cecinna agraria lege plane dī mōstrat hasta centū uiralis i. circo dīctas: q̄ hasta i suo foro posita iudicabāt. X uiri ad hoc ipm̄ creati an potius ex eo nūcro forte dū ēti. Cogerēt: cogēdi reliquos uocādīq; p̄tēs hērent. Carā nouū magiaturū q̄ publicoz operū curā hēret.

Viag:q; sternēdæ aut refarciēdæ cēt. Agrū aq̄ ductuū & corruatiōnū fōtū. Aluei: tyberis purgādi.

P. Hl. Frumētī pplo diuidēdi ut. luitum & eqs portionibus i ter ciues frumentum diuideret olim in penuria annonæ: ut ait liuius in. ii. agitatum est in senatu: quantum frumētī dare p̄lebi quod ex siliia fuerat aduectū præfēdū quoq; annonæ ueteres creauerūt: q̄ prouidebat ne fopia laboraret & cū nihil sit pplo saturo latus. i primis curabāt imperatores ut frumētī copia largi suppeteret. inde legimus seuerū impatorē ita rei frumētariæ consuluissē: ut moriens septē annoz canonem frumentariū. po. ro. re-

frumenti populo diuidendi præfecturam urbis: triuuiratū legendi senatus: & alterz recognoscēdi turinas eq̄rum quotienscūq; opus ēēt cēsores creati desitos lōgo iteruallo creauit: numerum p̄toz auxit. Exegit ēt ut quotiēs consulatus sibi daretur: binos pro singulis collegas haberet: nec obtrunuit clamantibus cunctis satis maiestatem eius imminui: quod honorem eum non solus sed cū altero gereret.

De bellica uirtute per eum honorata.



Ee p̄cio i bellica uirtute honorāda sup. xxx. duci bō iustos triphos & aliq̄to pluribz triūphalia ornamēta decernēda trauit libis senatorz quo celerius. r. p.

Turma

liquerit assulentia annonæ: ut inquit eleganter plinius in panegyrico instat est perpetui cōgari. augustus nouū excogitauit offiū: ut essent aliqui curatores frumentidiuidendi in populum non t̄ tribuit in. q̄ uir tim: ut equalis fieret distributio: siue id donaret a principe. siue p̄cio paruo uenderet a fisco. Præfectura urbis: uirilis est apud iurifconsultos de officio præfēdi urbis: & inquit ulpianus: omnia oīno crimina præfectura urbis sibi uendicauit nec tantum ea quæ intra urbem aduicuit uerum ea quoq; quæ extra ut bem intra italiam fiunt. Triuuiratū. tres uiros: q̄ senatores legerēt ex ai sūia eos quos existimaret esse magis idoneos. neq; n. oēs ad senatoriū mētus obēdū sūt accōmodati. Alterū. triuuiratū: nam tres uiros augustus instituit: qui recognoscereēt recēterētur turmas equitēs: qd̄ offiū fuisse cēsoz docet plura: chus: turma aut cōtinet duos &. xxx. eq̄s: cuius caput decurio nūcupat. Desitos: intermissos a desino de situs deriuatur. Au. Gellius. Disciplina tribus canendi desita est. De cēsozibus: q̄ duo erāt magiatus quinquēnales iam dīcti est. Numcrū p̄torū: scribit pomponius iurifcōsultus sexdecim p̄tores ab augusto fuisse creatos. Binus col. collegiū cōsulū cōstat ex duobus t̄n augustus deposuit ut i suis cōsularibus nō unū hēret collegā sed binos & ita a pluribus res pu. administraret: sed id impetrare nō potuit pplo reclamante.

Honorē: cōsulatū: tāto maior maiestas magiatus uideri solet: q̄to pauciores illius t̄p̄ participes. uis̄ elegēt a Hieronymo dīctū est idq; repetitū in decretis. dī. xcii. qd̄ diacones paucitas honorabiles: præfēte-ros turba cōtēpibiles facit. Idem ad pāmachium scribens ait: quīs clarus honor uis̄cat in turba. Et apud

uiros bonos idignior sit ipsa dignitas: quā multi possident. Iustos triūphos legitimos: ualerius i secundo capite de iure triūphali scribit: lege cautū fuisse ne cui triūphus decerneret: nisi q quinq milia hostium una acie occidisset. Triūphalia ornāmēta. Lilius libro trigesimo ab origine urbis ornāmēta triūphalia fuisse refert: autā coronam auream pateram: sellam curulem eburneam: scipionem eburneum: togam pictam & palmatam tunicam: quibus scipio olim donauit regem masinissam: augustus compluſculus per decretum senatus concessit ius gestandi ornāmēta illa quibus uiri triumphales insigniri solent.

Ornāmēta  
triūphalia

M. AN. Frumentū populo diuidēdi: de populū frumētatiōe alibi. Præfectura urbis Diūsyus auctor est romulū urbanis negociis unū præfuisse: Eulēbius tradit primū urbis pfectū messalā coruinū fuisse. q sex to die se potestate abdicat: cæterę trā is sibi magistratus pcedēte tpe iuris uēdicauit ut oīa i urbe crimina cognosceret summūq i ciuitate absentibus cæsaribus iperū obieret. Triūuiratum: triuiri q senatores suo arbitrio lerēt. Alteg: triūuiratū. Recognoscēdu: recēdēdi. Creari desiros: q diu creati deserāt.

Numeq: prætor: unus ab initio ptor i urbe fuit ac prius oīum. sp. furius camillus. m. Filii eā romæ dignitate a deptus est: dictusq a pēdo: ut uarro scribit qd exercitui præiret ueteres ut pēdāus scribit oēm magistratū cui pareret exercitus ptorē appellatū: Lilius quoq cōsulē & ptorē i disferēt appellatū affirmat hic protū: cohors ptoria: & alia eiusmodi appellationis monumēta: creatus ide alius ptor q peregrinus ad ipsa iurisdicēdi rōne est dictus: ide alii sup alios additi: ut duo de uigiti qnq ptores roma habuerit. Exegitpetur. Bios: duos p uno q dari cōsueuerat. Eū honorē: cōsulatū. Cum altero cō collegā: quū pro maiestatis amplitudine solus gerere deberet. Parciō: remissio: & mius ptopus ad oīum animos demerēdo legerat credo augustus apud herodotū nihil esse melius iperio unius q optimus sit qd ut i se oīa rei pu. membra æque experientē enixe dedit operam: ut præter ea q i ciuitate recte sanxerat i militari quoq admiſtratione nō minus æquus q i urbicis rebus reperiretur. Ducibus: qui se principe rem pub. foris feliciter admiſtrant. Iustos: legitimos: sic non minus a iusticia q a gratitudie & beneficentia probandus. Triūphalia: eoye i signū uſum. sue honores. quibus qui triumphum egissent præditi eēt. De cernenda: publico decreto tribuenda.

assuescerēt prius uirilē togā latū clauū iducere: & curiā i teresse pmittē: militiāq: auspicatibus nō tribuatū mō legiō. nū. sed et præfecturas alarū dedit. At ne q expers castrorū esset: binus plarūq: laticlauiōs præposuit singulis aliis. Equum turmas frequenter recognouit post lōgam inter cape. dinē reducto more transuectiōis: sed neq: detrai quemq in transuehendo ab accusatore passus est: quod fieri solebat

PHIL. Protinus: ante legitimū tps qd erat ab anno. x. septimo: tūc. n. finita pueritia. uirilem togā induebat. Latū clauū: uestē senatoriā. Curia i teresse mos senatoribus romæ fuit i curiā cū ptextatis filiū introire: sicuti catogellus & macrobius tradiderūt. deſide post illud papyri ptextati celebratissimū exēplū: factū fuit senatūcōsultū: ne pueri post hanc

in curiā introirent nisi ille unus papyrus. nūc ab augusto uetus institutū reuocaf: ut ita filiū senatoris fierēt. solertiores circūspectioresq. Militiā auspicatibus: incipiētibus & felici auspicio i choatibus auspicari. n. significat scipere & initiare ppter ea qd nihil ueteres rei magnæ ordiebātur nisi auspicato. Pl. i septimo animal ceteris iperatq: a supplicis uitā auspicaf. Columella i. xii. possit ab idibus ianuarii auspicari cultura rī officia. Tribuatū legiōnū: Ordo in romana milicia hic erat auctore iosepho: ut milites ad cēturiōes: illi ad tribūs militū: quos græci chiliarchos uocāt mane cōuenirēt salutatū cū quibus ad summū omnū ducem uniuersū ordinū principes proficiſcebantur. Tradit uegetius tribunos militum & cēturiōes obtempasse præfecto legiōis: qui absēte legato erat tanq uicarius ipsius. Lilius quoq i octauo docet militem centurionis: centurionem tribuni: tribunum legati: legatum consulis imperio solitum parere. officiū autem tribunorū est milites in castris continere & ad exercitationem perducere: uigilias circuire: Delicta castigare: querēlas committitōum audire: ualitudinarios inspicere: sicuti tradidit eū lib. digestorū un. de quinquagesimo. Præfecturas alarū: In exercitu romano erant æquites qui ab historicis modo alares modo alari dicuntur ab eo quod ad similitudinem alarum ab utraq parte protegant acies. aliud erat genus æquitorū qui legiōnari uocabantur ab eo quod legiōis essent contexti auctor uegetius. Augustus alarū hoc est æquitorū alariorū dabat præfecturas auspicantibus militiam hoc est militare incipiētibus filiis senatorum: ut ita repente fierent honorati libentiusq: caperent munda militaria: hec enim dignitas inter dignitates militares erat honoratissima. Laticlauos: legendum est laticlauos tanq a laticlauo nomine deducto: dicūtur autem laticlaui senatores a ueste de qua sæpius dictum. Singulis aliis: eqstribus cum antea singule alie singulos præpositos haberent: uoluit augustus ut pro uno duo præficerētur ut ita plures fierent participes honorum militarium. Recognouit: recenſuit lustrauit. Interapedinem: interuallum & temporis spacium. obiter annotandum est q interapedo interdum habet obſcenam significationem & inter obſcena uerba numeratur: quando. f. diuiditur nates a subactores: hoc sub obſcure. Duo eloquentissimi scriptores intelligi uoluerunt. M. tullius & Quintilianes: quorum alter in epistola ad petrum sic ait. Quid enim non honestum uerbum est diuſio: ait enim inest obſcenum: cui respōdet interca.

Chiliarchi

Officiū  
tribuni.  
Alares  
Alarii.

Laticlaui

pedo. Alter uero in. viii. institutionū sic scriptū reliquit: sed diuisio assert eandē iniuriā pudori: ut si iterape-  
dinis nominatio casu q̄ utatur. Reductio more: trāsuectiōis. Fabius Rutilianus primus instituit ut acqui-  
tes. Ro. idibus q̄ntilibus ab aede honoris aq̄s isidētes i capitolū trāsirent: trabeam autē hoc est iduti ueste  
trebea trāsuectibā ut docet Valerius libro secūdo capite de institutis antiquis. ea autē trāsuectiōis die turmaz  
aq̄tū corda oleagia cordabā ut ostēdit Pl. i. xv. hūc trāsuectiōis eq̄tū iā intermissum morē post lōgū tēpo-  
ris interuallū ab Augustō reductū fuisse significat trāgillus: Opereptiū facturus uideor: si q̄ a Dionysio sup  
eq̄tū trāsuectione pūnt nō misero. q̄ sentit i. vi. i honorē apparitiōis castroz eiusq̄ uictoriz: quae ad la-  
cū regillum parra est: Eq̄tes in aq̄s sedētes: Trāsuectiicipietes a tēplo nō honoris sed maris extramurano  
pergetesq̄ per forē iuxta aedē castroz. sit autem hāc trāsuectio idibus q̄ntilibus quo die apud lacū regillū  
profecte pugnātū est castore & polluce auxiliantibus. In trāsuectione aq̄tes ueniunt coronati oliuaze ra-  
mis idutiq̄: trabeis punice coloris secū gestātes ornamēta praeclazq̄ omnia fortitudinis: quēcūq̄ in prae-  
liis ob rem bene gestam a ductoribus suis acceperunt. Detrahi: aq̄s quo deduci arripit ut in ius. In trās-  
uectione: dum ab aede honoris siue maris in capitolium trāsuehantur.

M. AN. Latū clauū: tunicā lati clauī senatorū insignie: Pl. annuli distinxere alterz ordinē a plebez: ut se-  
mel ceperāt eē celebres: sicut tūicā ab annulis senatorū rñ. Militia auspiciantibus: militareicipiētibz in de-  
sumptū qd̄ ueteres nihil arduū iauspicato inchoabāt. Tribūnū legionū: tribūnū militarē: cuius ut mar-  
tellus de militari scripsit: & capitolinus i maxio demonstrat erat milites i castris cōtinere eōsdē ad exercita-  
tionē pducere clauos portazq̄ habere: uigillas circuire frumētationibus militū interesse frumētū pbare: mē  
suraz fraude coherere: multa pro prāte in castris corrigere: oiaq̄ militū desideria cognoscere: duo eorum  
genera eē ex pediani snia in Caesare ostēdimus. Praefecturā alaz: aliz aq̄tū praefecti alaz aq̄tū. i. lordes ab  
eo ut gellus docet distaz q̄ dextra leuazq̄ ut alaz autū corporibus i acie locarent. Binos laticlauos: duos  
senatoriū ordis: erat latus clauus uestis q̄ soli senatores & patrici utebā: aliquādo sacerdotibus ac pōtētibz  
bus dabat: Sillius italicus sacrifici lato uestē distinguere clauo. Singulis aliz: ut adhuc plures honoribus  
insignirent. Trāsuectiōis: trāsuectioz aq̄tū mos iam ide ut Dionysius scribit institutus: ex quo aulus  
posthumus ad regillū lacū latinis ingēti praelio uicit: Valerius a q̄nto Fabio q̄ primus maximi cognomē  
in ea familia tulit aliq̄ de causā trāsuehendi morem inducū. Tradidit: trāsuectiōis ratio ex alterutro  
petenda: sed apud Dionysium largius explicantur: aequites. n. a quo sedentes insigni ueste praeculti: tota ut  
be uagabantur. Detrahi: numero eximi quod erat ignominiaz nota.

PHI. Senio insignibus: senecta  
laboratibus: insignis dī & cū lau-  
de & cū uituperatiōe. uñ insignia  
sceleris a tacito dicunt: seniu ue-  
ro ē tediū & odiū Neuus seniu  
fonticū appellat quasi nocens q̄  
senectus res mala est. & ut inquit  
Aristoteles naturalis morbus est  
apollodori celebrata sententia ē  
το γρησάυτο νόσση hoc ē  
senectus ipsa ē morbus qd̄ & Te-  
retius i ceynā trāsulit. Lex decē-  
uitralis iubet iumentum dari ego-  
nor seni i ius uocato. uerba legis  
sunt hāc: Si i ius uocat si morbo  
euitas ue uitū existit q̄ i ius uo-  
cabit iumentū dato. In hac lege  
morbi appellatiōe nō morbus se-  
briculus sed uiciū inualentia.

Demonstrat. Euitas uero p senio  
& longa aetate accipit: q̄ dictiōe  
utit Cicero in lege celsoria sanēda. In ordine: trāsuectiōis. Corporis laboratio de uitis corporalibus la-  
tissime scribit iuriscōsulū ad adilitiū adiectū: & quātū uitū a morbo differat. Ad respondendū: accusa-  
tori. Reddēdi aq̄: idulst Augustus aq̄tibus senioribus: ut equū quē ex publico accepissent reddere uel-  
lēt si possent: & ita ab equestribz militiaz mūere soluerēt. scribit Lilius Seruiū Tulliū centurias aq̄tum xii.  
scripsisse ex primoribus ciuitatis q̄bz ad aq̄os emēdos dena milia aetis ex publico data sūt: & q̄bz aq̄os  
alerēt uiduaz attribuit: q̄ bina milia aetis i annos singulos pēderēt. idē in. v. auditor ē: aq̄tes i bello ueniēt  
primū aq̄s mercede coepisse: q̄bz certus nūerus aetis ē assignatus. Quinq̄ & triginta: ut legēdū esse q̄nq̄  
& xl. q̄m ex censu iustituro a Seruio Tullio usq̄ ad annū. xlv. iuniores appellati sūt: supra q̄ seniores. senio-  
res aut ad urbis custodiū domi mēbāt. iuuenes foris bella gerebāt. Rationē uitaz reddere: scribit plūtar-  
chus in Pōpeo moris fuisse ut aq̄tes peracta legitima militiaz aq̄ū p mediū forē ducerēt corā cēloribus.

Senium

Senectus  
morbus ē

Euitas

Rationem  
uitaz red-  
dendam

& senio uel aliqua corporis labe Insignibus pmisit pmissio  
in ordine equo ad respondendū quociens citarent pedibus  
uenire: mox reddendi equi gratia fecit eis qui maiores aūo  
rum quinq̄ & triginta retinere eum nollent.

De rōne uitaz exacta p eū ab uno quoq̄ equite romano.

**E**mpetratisq̄ a senatu. x. adiutoribus unūquēq̄ eq̄  
tū rationē uitaz reddere coegit: atq̄ ex improbatīs  
alios pēna: alios ignominia norauit: plures admo-  
nitione: sed uaria leuissimū genus admonitionis fuit tradi-  
ctio coram pugillarum quos tacti & ibidem statim leges-  
rent. Notauitq̄ aliquos quod pecunias leuioribus usuris  
mutuati grauiore fœnore collocaissent.

**C** De quibusdā eius ordinatiōibus circa rēpublicā.  
Omiciis tribuitis si deessent cādidati senatores ex

illisq; recēderent duces & ipatores: sub qbus militassent: cōfiores quēlibet notabāt uel laude in istāia iux-  
ta meriti cuiusq; tale qdā uidet Augustus factitasse: q coegit singulos ægros rōne uitæ reddere: ut hoc pa-  
cto honeste sequerentur memores rōne esse reddendā. olim amafis ægypti rex ut scribit Herodotus in  
euterpe: legē tulit lōge utilissimā: ut singuli quot annis apud prædies rationē uitæ redderēt: & unde ui-  
uerēt: quo ue questu sustēterent demōstraretq; hoc nō fecisset morte plethebat. hæc lex a solone ab ægy-  
ptis trāslata ē adathenies: cuius & Valerius & diodorus meminerūt. Traditio corā: sensus ē Augustus  
ægyptibus quos leuiter admonere uolebat tabellas ceratas tradebat legēdas in qbus cōcinebat crimina oīa  
quæ illis obicerent ita soli pbra sua recognoscebat: neq; inuulgabant. sunt aut pugillares tabellæ ceratæ q  
& pugillaria neutro genere dicunt. scribit Pl. pugillariū uisum fuisse ante tpa Troiana in euangelio Lucæ  
scriptū est & postulas pugillare scripsit: quo græce dicitur: τὸ ἐν τῇ τράπεζῃ. Pecunias mu-  
tuari: mutuari pecūias est accipere pecunias mutuas nō dare. Augustus notauit aliquos: qui mutuabant pec-  
cūiā sub fenuculo hoc est minima usura & eadē mox aliis locabant sub grauiori fœnore: ut ita lucrare  
istar fœneratores. Comititis tribūtiis: Comititia qbus tribūti creati sicuti ædilitia qbus ædiles: nec  
hic comitia tribūtiis: pbeis significari uidet. ille enī magister erat pbeis sed tribūtiis: militariū: quos  
comitiatos uocabat: qā Romæ comitis designabāt: auctor Alconius i interpretatiōe uerninag: fuerūt tribū-  
ti militi consulari potestate: de qbus multa mentio apud Lium. Candidati: petitores tribunatus.

Lex opti-  
ma

Pugillares

M.AN. Et senio uel labe: subiicit causas quibus detrahi soleret. Insignibus uel senio uel utio aliquo  
corporis. Præmissio equo: pompa seq iusso. Ad respondendū: q obicerent. Pedibus: nō æquo seden-  
tes quo ignominia rō leuior oīno fuit q si æquus fuisset i transuectio detractus. Maior: annor: ex an-  
tiquo senio nulli istituto qui supra septimū. & xl. annū: ut page rei militari idoneū militē nō allegit. Adiu-  
toribus: collegis. Ignominia: qd eēt militē ab ipatore ignominia notari supra ostendimus. Pugillariū:  
libello: qui oīa q obicerent crimina cōtinerent. Leuioribus usuris mutui: sensus est ob eā rem notati  
sunt aliqui quod pecuniam quā ipsi leuiore usura ab aliis mutuati essent eandem lucri cupiditate aliis ma-  
iore fœnore locassent. Comititis tribūtiis: quibus tribuni creabantur: Pedianus duo ait fuisse tribuno-  
rum militariū genera alios: comitiatos. i. comitis creatos de quibus nūc ad quem honorem auctor pro-  
ximo ostendit loco senatorum filius latum clauum. i. senatoriam uicem fūctibus Augustū ultro admi-  
nisse. Senatores eorū qui iam latum clauum fūmpissent.

egibus Roma. creauit: ita ut potestate trāslata in utroq;  
ueller ordine manerēt: Q uū aut plariq; equitū attrito bel-  
lis ciuilibus patrimonio spectare ludos e. xliii. nō audent  
metu pœne theatralis: pnucliauit non teneri ea qbus ipsis  
parentibusue equester census unquā fuisset. Romāi popu-  
li censum uicamit egit: ac ne plebs frumentationum cā fre-  
quentius a negociis auocaret iter in annū quaternorū mē-  
sium tesseras dare destinauit: sed desideratū cōsuetudinē ue-  
terē cōcessit tursus ut sui cuiusq; mēsis acciperet. Comitio-  
rū quoq; pristinū ius reduxit ac multiplici pœna coercito

PHI. Potestate trāslata: finito  
tribunatu. In utroq; ordine. uel  
equestri uel senatorio. E qtuor  
decim: lege iulia theatrali consti-  
tutū: est ne cui uis esset sedēdi in  
quatuordecim ordinibus nisi sex  
tertia qdringēta haberet in cēsu.  
hic. n. erat legitimus ægris roma-  
ni census: pœnaq; irrogabatur in  
puaricatorem. fuit & lex roscia q  
ut auctor est porphirio causē in  
proximis ab orchestra quatuordec-  
gradibus spectet: qbus census est  
quadringētorū sextertioq; hanc  
stulit roscius otho. uñ ab oratio

Roscia lex

dictum est in epodo: othone cōtēto sedet. Ea pœna theatrali. Augustus  
trali illos equites: quoq; p bella ciuilia attritū hoc ē imminutū mutilatūq; & cōsumptū fuerat patrimoniū:  
ut nō amplius haberent legitimū censum equestrem. Nō. n. sua culpa opes attriuerant sed temporū cala-  
mitate. apud nabatheos arabas qui patrimoniū imminuit publice mulctat: qui augeat honore affici. Ips  
parentibusue: ait Plinius l. xxxiii. cōstitutū fuisse ut cui uis esset sedēdi in xliii. nisi iguō ipsi patriq; & auo  
paterno sextertia. cccc. cēsus fuissent. Equester: quadringētorū sextertioq; Vicatim: per singulos uicos:  
qua in re Cæsaris dictatoris uestigia sequutus est: q & ipse ut superius explicatū: recensum populi uicamit  
egit per dominos isulage. Frumentationes: dicunt donationes frumētariæ: quæ in populū fieri solebāt. scri-  
bit Aconius clodium tulisse legē annonā ualde popularē: ut. i. frumētū populo gratis darentur. Igis cū cā  
istay: frumentationū q singulis mēsis solite erāt fieri sepe pbeis a suis negociis abducerent constituit  
Augustus hoc frumētū dare nō p singulos mēses sed ter i anno: ne tū sepe pbeis occasiōē haberent ne-  
gociorū deserēdo. sed id efficere nequit cū cōsuetudinē ueterē efflagitare populus. ut. i. per singulos mē-  
ses acciperet. adeo cōsuetudinē tollere difficile est. Tesseras: tessera cū multa significat in hoc loco priua-  
rim peculiariterq; significat signū frumētariū: quo exhibitio uniusquisq; frumētū proportionē accipiebat a  
principe. ut aūt rē aptius itelligas: scito tessera frumētariā pœne talē fuisse apud pscos romāos: qles sunt  
illæ q ex more uetusto erogā bis in anno i patria nostra paupibus p quibus exhibitis sigillatim accipiant  
quartariū farinæ triticeæ. uulgo nostros ferrulinos appellat: q per se nullius sint præci: sed p signo & sym

Qui augeat  
patrimoniūFrumenta-  
tionestessera fru-  
mentaria

bolo mensuræ farinariae. Fit autē hæc erogatio publica spensā semel natali seruatoris nostri: iterū solēnta te paschali. De tessera frumētaria loquor iuuēalis. Sumula ne pereat q̄ uilis tessera uenit frumenti. Et p̄ius scabiosum tessera far possidet. De tessera frumētaria q̄ legari possit: sic refert iurisdōsulū secūdo de legatis: Si ticio tessera frumētaria uel militia legata sit & is decesserit qd̄ putat extingui legatū. De multiplici tessera significationē alibi plura. Coercito ābitu: Cōpressa ābitiōe. est. n. ambitus crimen honoris affecti q̄ multos mortales falsos fieri coegit. Qui i cupiditate honoris excedit ut inquit Aristoteles i secundo ethico: q̄ ambitiofus. q̄ deficit remittit. Media ē magnanimitas: & ob id laudāda: cū uirtutes sint medio critates & extrema tū ab excessu q̄ a defectu reprēhibilia. A caio petito. tribūo pleb. primū de ābitu ad populū latū ēra: q̄ rogatiōe nouoge. maxime hominū ābitio comp̄lta ē: ut refert Pli. l. vii. fuit & lex calphurnia de ābitu: quā tulerat calphurnius p̄fō: in q̄ præter alias p̄cna pecūiaria quoq̄ p̄cna erat adiecta: cuius meminit Afconius. apud iurisdōsulū titulus est ad legē iulīa de ābitu: quā. modeltinus hodie cessare scribit: quā ad curam principis magistratuum creatio pertinet non ad populī fauorem.

M. AN. In utro: siue equestri. siue senatorio. Attrito: profligato: cōsumpto. E quatuordecim: gradibus Orho tribunus plēbis legē tulit neq̄ nisi cui. cccc. essent fextertia & quatuordecim sp̄ciaret gradibus iuue. sic libitū uano q̄ nos distinxit othoni: Liuius & alii ipsius legis meminerūt. P̄cna theatralis: qualis sedendi ordinē in theatro turbātibus seditionūq̄ auctoribus fuerat irrogata. Pli. tē suadēte rōcio theatra lis seditiōis auctorē leges ignouerūt: nisi forte alii crimini p̄cna ascripta ēēt. Quibus ipsi: q̄ ob iop̄i iter acquies sp̄ciare nō auderēt. Aut parētib: Pli. legis huius meminit hac inq̄ de cā constitutū ne cui ius esset: nisi cui igneui ipsi patrī auoḡ paterno fextertia. cccc. census fuissent: & lege iulīa theatra li. i. iiii. ordibus sedēdi. Equester cēsus: q̄s uel ipse uel pater. cccc. fextertia q̄s habuisset q̄ inigate tempore: si cēsus p̄ligari potuisset ēēt mō igneus ne sp̄ctādi loco deiceret. Vicatim: per uicos. Frumētariōnū grachus legē de frumēto populo distribuēdo tulerat: Sed. P. Clodius ut gratuitū daret frumētū recētiōrē tulit legē: quā antea senis aris & triētibus i modios ueniret: Plutarchus auctor ē gratuitā frumentatiōnē ducētis. l. supra mille talētis rei pu. quorūnis stare solitā. Ter i annū: quā antea sēpius daret. Quater noxē mēsiū: q̄rto quoq̄ mēse. Tesseras frumētarias: sunt q̄ tessera p̄ parua accipiūt mēsurā: sed est tessera ligmū utriusq̄ cōplanatū in quo numeri describūt qd̄ & talea dī: Plautus suā utroq̄ tessera habet plinius frumētū rōnem tesseraulis offēdebat: Iu. quæ uilis tessera uenit est: & tessera bellicū symboliū qd̄ in pugnam exētib: daf. Ver. & belli tessera signū: Liuius ceteris oībus tessera dari iubet: est: & infirmū lusorium. M. nō mea magnanimo depugnat tessera talo: a tessera tessera & tessera est lapis minimus quadratæ figuræ unde & tessellatū opus q̄q̄ nō eo inficias & eburnēū & ligneū tessellatū dici possē tesseraulis siue lignis: siue eburnis p̄ditū. Vt sui quisq̄ mēsis: sic n. legas nō cuiusq̄ ut quidam habet: ut sit ordo concessit ut q̄s sui mēsis tessera acciperet. Comitiorū: pristinū ius ne qdam habitu in comitiis peccaretur ad quē cohercendum fabiana lex & pompeia late aut ius pristinū quale fuit priusq̄ Cæsar dictator cum populo comitia partitus est. Multiplici p̄cna: delinquentibus irrogata.

Fabla  
Scaptia  
tribus

PHI. Fabianis: fabla & scaptia tribus erāt romanæ. De fabia ora rius. ualet hic fabia ualet ille ueli na: scaptia uero tribus auctore festo noīe urbis scaptie appellatur. De scaptia tribu liuius hæc. viii. eodē anno cēsus actus nouiq̄ ci ues cēsi tribus pp̄ eos additæ metia & scaptia: cēsores addiderūt. Qu. philo. Sp. posthumus: quidā codices p̄ fabianis habent fabbatinis. est aut fabbatina tribus a lacu fabbatæ dicta. de qua Liuius in. vi. Tribus quatuor ex nouis ciuib: ad ditæ. Stellatina: Sabbatina: Romētiā: amienis. cæq̄. xxv. tribuum numeq̄ expleuere. Tribulibus: tribu les dicunt a tributoribus. Et cum pileolo soles conuiuiā tribulis. in sua quisq̄ tribulis tribu suffragiū ferbat candidati largitione tentabant corrumpere tribules & decurias qd̄ minime licebat lege de ambitu lata: unde ait Cicero doce plācium largitū ēē: conscripsisse tribules decuriasq̄. uiri bōi apud tribules suos gratiosi esse cupiebant: ut illoq̄ suffragia ferrent circa corruptionē. legito orationem Ciceronis p. Cn. plancio. Sensus est augustum suis tribulibus diuisisse singula millia nummū: & hoc ideo fecisse ne a petito ribus magistratū pecunia corrupti suffragiū ferret. Indicat hic locus augustum fuisse duarū tribuum fabia: f. & scaptia: tanq̄ natus in altera mo infertus in alteram: cum & ipse natus foret in gente octauia: & p̄ adoptionē infertus iulie familie. Assē diuidebat: tanq̄ assēs essent illi nūmi quos augustus diuidebat qdam discretim legunt a se. ut sint duæ particulæ significantes augustum suam manu non per dispensatorem diuisisse nūmos suis tribulibus ut ita in officio firmius constantiq̄ permanerent. Cuiusmodi romanas: Corrige ciuitatem romanam. ut sensus augustū rarerent aliquem fecisse ciuem romanum ut populus incorruptus impollutiq̄ a collaione & sordibus peregrinorū: cōseruaretur: in urbem. n. omnes passim cō-

Sabbatina

Tribules

ambitu fabianis & scaptiēlibus tribulibus suis die comitiorū neq̄ a quoq̄ cādīdato desideraret: singula milia nūmū a se diuidebat. Magni p̄tere a existimās sincerū ac oī colluio ne pegrini: ac seruilis sanguinis icorruptū seruare populū: & ciuitates romanas p̄cillime dedit: & manumictrēdi modū terminauit. Tyberio p̄ cliēte: grachus petētū rescipsit nō aliter se daturum q̄ si præsens sibi persuasisset q̄ iustas petendi



fluebant: unde ait Seneca in libro de cōsolatione ad albinam matrem. nullū nō hoīum genus cōcurrīt in urbem: Lucanus romā repleti mūdi fece luculenter scripsit. præterea a senatu aliquādo indicta sentētia ē: ut seruos a ibertis cultus distingueret: Deinde apparuit quātū periculum immineret ut inq̃t eleganter Seneca: si serui nostri numerare nos cōspicerent. Ab omni colluuiōe: Labe & sordibus: Lilius ea colluuiōe mixtoꝝ omnis generis animantiū colluuiōem & colluuiē ueteres diuere. unde & colluuiaria dicta. in duobus aquaꝝ per quā colluuiē & imūditia eieciuntur. Viſt ruius in. vii. etiam in uentre colluuiaria sūt faciēda. per quā uis spūs relaxet. Manumittēdi modū: statuit ne q̃piā dominus ultra p̃scriptū nūerum seruos manumittere posset. manumissio aut̃ nihil aliud est ut inq̃t iuriscōsulor: quā datio libertatis. manumittēdi spēs plures sunt. nam aut censu aut uindicta: aut testamento liberi efficiēbant: sicut docet boetius in. i. commentario topicōꝝ: auctor est taciū corpus libertinoꝝ late fufum fuisse in urbe roma: manumittēdi duas species institutas: ut quos uindicta patronus non liberauerit illi uel ut uinculo seruutis at teneant. Tyberio: priuigno mox successori. Petenti: ut ciuitate romana cliens donaretur.

Colluuiaria manumittendi spectes.

M. AN. Scaptienſibus & fabianis: scaptiæ tribus & fabiæ hoibus: singulae tribus suū hēbant nomen: ut scaptia fabia. Quirina fergia fabatina. Tribulibus: sic. n. legēdū est nō tribubus ut oēs trāgliani habēt ut dices: nā si tribubus ille scripsisset: scaptiæ & fabiæ dicturus fuisset: aut certe scaptienſi & fabianæ scaptienſibus & fabianis ne in solococſi uitium incideret dixisset nunq̃. Cæteꝝ cū duabus augustus inferus esse tribubus nō uideo nisi octauie gentis una: iulæ uero inq̃ familiam fuerat adoptatus altera fuisset. Singula milia: singulis tribubus. Asse: per assem summa uirtutis diuisa. Manumittēdi: seruos libertate donādi. Tyberio: priuigno. Petenti: ciuitatem. Tributario: tributum publicæ soluēti.

causas hēret. Et Liuiæ p̃ quodā tributarlo Gallo rogāci ciuitatē negauit: imūitātē optulit affirmās se facilius passūꝝ fisco deberi aliqd̃ q̃ ciuitatis romanæ uulgari honorē. Seruos nō cōtētus multis difficultatibus a libertate iusta remouisse: quū & de numero & de cōditiōe: ac differētia: eorū q̃ manu tenerētur: curiosē cauisset. hoc quoq̃ adiecit: nec uictus unq̃ tortusue q̃s ullo libertatis genere ciuitatem adipisceret. Et iā habitū uestitūq̃ pristinū reducere studuit. Ac uisa quondā p̃ cōcione pullatorū turba idignabūdu & clamitās. en ait romanos rerū dños gentēq̃ togatā. negociūm adilibus dedit: ne quē post hac de cætero paterent in foro circue: nisi positis lacernis togatum consistere.

De liberalitate eiusdem.



aut per tormēta quæstionū cruciatus. De nūero p̃scripto: quot serui possent a dño manumitti. Cōditiōe: alii sūt honestioris cōditiōis: alii sordidioris: nā serui urbani rustici præferti. Testores multis obsonatores hoc est q̃ sunt emēdis obsoniis p̃ponuntur coquis & lecticariis. Differētia quoq̃ fit inter seruos a loeis ab artificis. Nā ut ait iuriscōsulor: officiū seruorū artificis mutat. Libertatis genere: triplex ē libertas & libertinoꝝ status triplex erat. Nā qui manumittēbāt modo maiore & iusta libertatē cōseq̃bant: & fiebant ciues romā: mō minore & latini fiebant ex lege iulia nobana: modo inferiore: & fiebant ex lege heliaentia in nūmero deditioꝝ. ob hanc triplicē libertatis formulā dixit aulonius Triplex libertas capitūꝝ minutio triplex: & Plautus sciēti in cassina: tribus igit cōducti nō possum libertatibus: qn̄ ego hodie illis comparē magnū malū: boetius quoque quod & dudū amouimus faciēdi liberti & datæ libertatis tres species cōrefert. Censum: uindicta: testamētū. Habitū: Virgilius. tā uariæ linguis habitū: quā uestis & armis. Alius ē habitus: de quo differant philosophi & oratores. Pristinū: mō p̃scū & uetere. alias priorē. Curtius. dies pristino. p̃cellor. Pullatorū: pullati dicunt nigras uestes induti: ē. n. pullus color niger ut docet Seruius enarrās illud uirgilianū.

Obsonatores.

Triplex libertas

Locus plauti

Pullati.

ne maculis ifissent uellera pullis nascentū. Iuuenalis: pullati poeres. auctor ē Cicero neminē cū toga pulla unq̃ in epulo accubuisse. Augustus cū pullatos multos & neq̃ romāo togatos uidisset in cōsone stātes p̃ indignationē tulit illud Virgilianū ex libro aeneidos prio. Romāos rege dños gentēq̃ rogatā. quidā codices nō pullatogē habēt sed bullatogē: ut hoc referēdū sit ad igneuos pueros romanos: bullati dicuntur ab ornamento bullae: quā gestat: quos cū minime togatos uisiterq̃ i duros cōspexisset Augustus indignatus ēst. apud gelliū calpurnius rhetor itidē indignatus cū uidisset dūcipulos quosdā suos senatores tumulis & lacernis idutos. Equidē inq̃ maluisse uos togatos ēē. Indignabūdus: uehementer indignās. hēc. n. noīa quē definūt in būdus exuperantiā quidā uehementēq̃ potius: q̃ similitudinē demonstrāticūti copiose diligētēq̃ persequissimus ī notis seruii. In foro: ait cato: uestiū ī foro honeste mos erat. Circouei spectaculis circēbūs. Postis lacernis: multa fuerūt apud p̃ricos genera lacernarū. nā & coccineae & benice & amphitheatrales celebrātur ab eruditīs hic itellige locutū tranquillū de lacernis amphitheatralibus: quae ad usū spectaculorū: tā circēnsiū q̃ theatraliū cōmēdabant: quibz albētie togas ut idicāt epigrammaticus poeta cōtegebāt: has Augustus deponi uoluit dato xedilibz negotio: ut ī toga uestitu romāo forēt honestiores. Liberalitatem: liberalis in dando est quibus oportet: uirtus profecto in primis digna principibz. Nihil enim magis Principem decet q̃ pecuniam ad beneficentiam liberalitatem quē conferre: & imitari cyrum illum Xenophonis: qui thesauros sibi amicos fecerat. Liberales ut ait Aristoteles in quarto ethicorum maxime omnium diliguntur. Βασιλικότης τὴν ἑστὶν ut dicebat Ptolomaeus: τοῦν δ' αὐτοῦ τὸν αὐτοῦ τὴν. idest regalis est ditare q̃ distere.

M. AN. Ciuitatē: ius ciuitatis. Immunitatē obtulit tributi remissionē despondit. Fisco: Pedianus fisci inq̃t fisciāz fisciellae sparte sunt uetulae ad maioris sumae pecūias capiēdas & rursus unde fiscus pecūia publica & cōfiscari dici solet. Difficultatibz: difficultibus decretis siue edictis. A libertate iusta: cōditio ne qua legitime manumitti potuissent. De nūero: ut supra certū nūq̃: ab uno manumitti nō possent.

Cōditioe ac dīa: ut nō solū nūero caueret: sed & corporis & īgenti: uel pristinae ēt fortunae haberetur rō. Ne uictus: ut fugitiuus. Totus: ut p̃dus alteriusue flagitiū cōfiscas. Habitū: culpi. Villo libertatis genere: siue publicae: siue priuati q̃ntae ēēt: tā redēpta libertate q̃ gratis acceptā. Pullatogē: togatū. ciues spectare solebāt togā plurimū albz erāt: qd togati spectaret lāpidius demonstrat: cōtra cōsuetudinē inq̃t penulatos spectare iussit nō togatos ad munus cōuenire: qd funebribz solebat ipse ī togā uestimētis praefidēs qbus uerbis apparer pullā uestē alienā ad usū spectādi fuisse: togā uero accōmodatā quae perueniunt in ciuium morem Augustus non tulit & iccirco quāsi togam in illis desiderat: Vergilianum illud iactauit. c. ro. rerumq̃ dominos gentemq̃ togatam.

PHI. Regia gaze: iuecta scribit Hieronymus Augustū cēsarē cū post uictoriā alexādrinā domū repedasset exportasse se. cū atq̃ uoq̃ Ptolomaeoz gazez ut nec antea nec postea tanta copia auri argenti gēmarūq̃ romā adducta fuisse noscat. Gaza: diuio p̃tica est & significat diuitias auctor seruius. pōponius mel la. Gazā inq̃t persae araniū uocāt & ide nome ē Gaza. ciuitati eo q̃ cambyses illuc belli & opes & pecuniā itulerat. Inde gazophylacia dicta gaze diuitiarūq̃ repositoria. In libro efdrae ad gazophylatiū deportabant filii israhel: & filii leui primitias frumētū uini & olei. corbonā iudaei uocabāt sacrū thesaurū: auctorēs iosephus & Eusebius. De Gaza persica quae uenit ī alexādrī mācipatu Curtius multa. Accesserit: in hac sniam sic scribit Orosius: Rōa ī tantum opibz alexādrīe uictoriae audia: ut p̃p abudantiā pecuniā duplicia q̃ usq̃ ad id t̃pis fuerāt possessioē aliarūq̃ reze uenaliū praecia statueret. Superflueret: supabundaret ultra multā ac poena dānatōis. Gratuitū: sine foenore. Cauere ī duplū: Exempli cā: Augustus illis indulgebat ex bonis dānatogē mille aureos: q̃ ī duo milia cauere potuissent. Duodecies centes sestertii: census senatoris legitimis erat octingētoz sexertioz: cōduplicato equestri cēsū: qui erat. cccc. Augustus ampliauit hūc cēsū ut p̃ sumā octingētoz sexertioz haberet senatores mille & duocēta. Cī cēsū: & ita facultates unius senatoris iplebāt censum triū eq̃ū. tā docuimus sextertia cōtinere nūq̃e millēnā ut ī hac supputatiōe. Cōgiariā: diximus ī iulio caesare cōgiariū esse īperatoris donationem: de quo sic ait Quintiliāus ī sexto. Cōgiariū cōe nome ē liberalitatis atq̃ mēsure. Fabius Maximus iculāns augu-

buit: nā & iuecta urbi alexādrino triūpho regia gaze tantā copiā nūmariaē rei effectū: ut foenore diminutū plurimū agroq̃ p̃ciis accesserit. Et postea quoties ex dānatōnī boīs pecunia superflueret: usum eius gratuitū his qui cauere in duplū possent ad certū tēpus indulgē. Senatorū cēsū ampliāuit ac pro octingētoz milliū sumā duodecies cēcies sestertium taxauit: suppleuitq̃ nō habētibus. Cōgiaria populo frequenter dedit: sed diuersa ferre sumae mō q̃ dragenos: mō tricenos: nōnunq̃ duenos: quinquagēosq̃ nūmos: ac ne miores qdē pueros p̃terit quāuis nō nisi ab undecimozta tēs anno accipe cōsueisset: frumētum quoq̃ in annonā difficultatibus saepe leuissimum interdū nullo p̃cēio uiritim ad mensus est: resteraq̃ nummarias duplicauit.

Gaza

Census senatoris

Cōgiariū

fit cōgiariū: q̄ amicis dabat exiguitatē heminaria ēē dixit alludēs ad mēsurā. Differt cōgiariū a dōtatio: q̄ cōgiariū dat populo: dōtatiū uero milibus: & ita usurpāt hī q̄ significat. & pprie loquunt. sup̄ sedeo: exēplis: q̄ i nūera legiū: uno frer i cōtētus. Cor. Taciti testimōio ita scribētis. Additū noie eius dōtatiū militi: cōgiariū plebis. Laudat Plī. i panegyrico traianū: q̄ cōgiariū populo dedisset: quo locuplectatē sūt tribus: cū dōtatiū milites accepissent. Quadragēos: q̄dragēi a nūero q̄draginta dicūt: q̄drigēti uero per sineopā q̄drigētis significat: sicut ducē: ducētē: tricē: tricētē: gēti gēntē: q̄ntē gēntē: sicut auctor Priscianus i li bro de pōdenbus. Virtutē singulos uiros. Ne miores qdē pueros: laudat Plī. Traianū q̄ i dādo cōgiario isōntes quoq̄ admisisset: ut ita alimētis p̄cipis crescerēt expirētq̄ ab istātia parētē publicū mūere edu candis: & p̄fecto nullū ē magno p̄cipie gēus ipedūt dignius: q̄ qd erogat i posteros. Augustus quoq̄ cōsili uoluit ēt minores pueros p̄cipies fieri cōgiariū popularis: ut ita mūitissimū & ēēt & diceret īperator.

Donatiū

Un Annonæ difficultatibus: Dicebat Aurelianus nihil ēē letius romāo pō. sūturo. uñ hac p̄ia p̄cipiū curare: ne pō. ro. ēsūret. cōli Annonæ curā nō minus addidit gloriæ Pōpeio: q̄ oriēs triūphus occidenstis iustitiae. Celebraf manus martius ædilis plebis: q̄a frumētū pplo i modios assibus donauit. Itidē trebius i ædilitate assibus populo frumētū p̄stitit. Igī Augustus cū Annonæ frumētariae p̄curia foret in singulos uiros: uel gratuitū: uel minimo p̄ciao uenditū frumētū populo erogauit. Telleras nūmaria: sicuti tellerae sunt frumētariae ita & nūmaria: q̄bus exhibitis summa nūmū p̄scripta repensari solet. has duplicauit Augustus ut liberalitate magis celebraret. Deus est. n. ut inq̄t Plī. mortali tuare mortalem & hæc ad æternā gloriā uia. & ut elegantissime ait pacatus: rei & famæ cōsulit munificus imperator.

Telleræ  
numariae

M. AN. Regia gazæ: regis diuitiis. Nūmaria: reip̄ecuniae. Foenore diminuto atq̄: ex altero pēdet quū pauciores i nūmoa ciuitate egēt. Cœpit pecūia Līuius localī. Gratuitū usum. sine fœnore. Qui cauere i duplū possent: q̄ duplo plura possiderēt q̄ mutuo acciperēt: aut certe datis p̄dibus cauērēt ne pecuniae fors fisco depiret. Indulget: indulgēt cōcessit. Duo decies sextertii: sic oēs trāgliā codices quos uidimus habēt: sed minuerē id fuisse cēsum nō augerēt: si ex octigētis millibus nūmū ad duodecies sextertii cōtraxisset. q̄re aut hæc n̄fari: aut nulla qd uidēs aliā q̄drare poterit lectio: erit igī duodecies uera lectio nō sextertii: sed duodecies cēties sextertii ut ex pte tertia auctus sit cēsus qd cū octingētis millibus prius senatorius taxaret cēsus q̄drigētis amplius taxam cœpit qd idē ualet q̄ si dicas noluit Augustus iur singulū senatoris q̄ octigēta possiderat extertia: mille & cc. possiderat habuit. n. sextertii mille nūmos ut alio p̄spicue loco ostēdimus q̄ Plū. i Antōio pluris taxauerit. Cōgiaria: nūera q̄ a p̄cipie populo dant: ut do natia milibus capitohis cōgiariū populo dedit milibus donariū addidit. Tricēos: nūmos. fac ut ritim datos itelligē. Annonæ difficultatibus: in annonæ caritate. Admēsus est: merendo dedit. Intellectasq̄ minimarias: peculārū summā quā pro frumentaria tellera dabat duplicatam dedit.

De seueritate eius in reprimēdis populi uoluptatibus indiscerētis.

**E**d ut salubre magis q̄ ambiciosum principē scires quarentē de iopia: & caritate uini populū seuerissima coercuit oratione satis p̄uifum a genero suo Agrippa pductis pluribus aq̄s: ne hoies licerēt. Eidē populo pmissum qdē cōgiariū reposcenti bonæ fidei se ēē respon dit. Nō pmissum aut flagitū turpitudinē & impudentiam edicto exprobrauit: affirmauitq̄ se nō daturū quīs dare de stinaret. Nec mīore grauitate atq̄ cōstācia cū proposito cōgiario multos māmmissos isertolq̄ ciuiū numero cōperisset negauit accepturos q̄bus pmissum nō ēēt. Cæterisq̄ mīus quā p̄miserat dedit: ut destinata summa sufficeret. Magna uero qdā sterilitate ac difficili remedio cū uēalitiis: & lanī starū familias: peregrinosq̄ oēs exceptis medicis & p̄ce ptoribus partemq̄ seruiciorum urbe expulisset: ut tandem

PHIL. Querentē: lamētatem. Productis pluribus aq̄s. M. Agrippa i ædilitate sua uirginem aquā adduxit itra urbē idē restituit aquā martiā: q̄ auctore Plī. clarissima ē aq̄rū oīum i toto or be frigons salubritatisq̄ p̄conio iter reliq̄ deū mūera urbi tribū ta. idē fōtes cētū & castella cōplo ra rōge fecit. Idē gratuita p̄æbuit balnea: de quo frōtinus in primo hæc agrippa ædīl ductus appie anienis: martiæ p̄onæ dilapfos restituit. Idē iulā dedit: uirginē quoq̄ romā p̄dixit. idē frōtinus in. ii. Agrippa uelut p̄petuus curator aq̄rū habuit familiam q̄ tueretur ducēs castella & lacus. Ne hoies stirent: Cui saluberrimū ad portū aq̄ liquore natura dederit: quo cætera oīa animan tia unūt. Cōsile exēplū illud p̄

secatū nigri romāi impatoris: q̄ cū apud ægyptū ab eo milites uinū peterēt n̄dīt n̄lū habētis & uinū q̄ritis. Cyrus apud Xcnophōrē monēt suos ut cōlueiscāt aquā bibere ut sūt hydopo tæ hoc ē aq̄ potores. lux ta illā s̄niam uulgarissimā. Satis ē pp̄tis flualisq̄ ceteris. q̄ celebraf illd cyri dictū a Marcellino: q̄ delatus ad hospitē iterrōgaret ab eo qd ad cōmuniū paratē deberet panē r̄nderat solū sperare. n. aiebat se p̄pe n̄lū cernatuz. Appollōius tyaneus auctore philostrato aquā bibeat itaq̄ aia a uino pura cōspiciat uaticinatio. & hō absteruius suauis q̄scat. cartaginēses i mīstia uinū nō bibeāt ut docet Aristoteles i oeconomicis.

Nīlū habe  
tis & uinū  
q̄ritis  
Hydopo  
tæ.

Egregiū  
responsū  
agebat

monet Plato i tertio de re publica abstinēdū ēē a iūno remulētia custodibus ciuitatū:rediculū qppe foret custodē idigere custode. Bōx fidei:qđ pnceps pmitit ad tanū ēē debet:& ita uulgo dici solet. Iccirco patatus i pācyrico laudat Theodosiū:qđ nihil ita prioribus labris pollicebat:qđ pmissio fidē subderet & uerba re ipsa i inciret aīq; p q elegāter. Tā sūt cēta q spōdes:ut tū uideat accepta cū spōdes agefilas uero ille magnus cū gspia saepius ad eū diceret:ωολογνκας hoc ē pmissi:festiuit inq; p iouem certe pmissi hī istud iustū ē finaurē iniustū:dixi nō pmissi:& cū idē subdidisset:ue q tñ deest reges qeqđ annucrit pficere. nō magis iqt q illos:q reges adēut petere iusta decet. Impudētia:qđ ipudēter & perulāter nimis flagitaret cōgariū qđ nō pmisserat & ppetera nō debebat. Destitit:deliberauerat. Infertor ciuiū:nūero q maiore libertatē adīpiciunt hi sūt ciues Romāi Augustus māumissos hoc ē libertos q se iserebāt nūcro ciuium Romāoy: tanqđ i ipsi legitimi ciues foret reicit a cōgario tanqđ talibus nō pmississet sed solis ueris ciuibz Romāis:laudat Traianū qđ cōgariū ēt dederit his:qbus nō erat pmissum. Sterilitate:Plī. iter iselicitates augusti nūerat famē sitiq; italīe. Uēalicias familias:appellatiōe familiā seruos cōtineri certissimū est & id traditū a iuriscōsultis plibus i locis unus ēt seruus noie familiāz cōtēt. Idē familiāz uēaliciāz seruoq; dūctz: q uēales pponūf:& ut auctor ē Quintiliū i.viii. perulāter accipimus uēales p nouitis.cū & multa uena lia sint.& iuriscōsultus digestis de adilitio edictō uēaliciarios elegāter appellat eosq; uēalicia hnt mācipia q & māgēs dicūt. Cicero uēalitiōs p uēaliciariis nisi codex mēdosus sūpōuisse ut i Corneliana:ciuius uerba sūt hēc. Neq; diuitiē me mouēt:qbus afriq; & Ichos multi uēalici mercatoresq; superarunt. Lanistae:lanistas habuisse familias gladiatorias:quas munerariis.i. aditōribz munens gladiatorū uēditabant docuimus in primo cōmētario. Seruitioy:seruoq; nihil.n. differt seruū dicas an seruitum.

Venales  
Venalicia  
rii  
Lanistae

M.AN. Salubrē:publicā & priuatē salutis studio sum. Quā ambitiosum:laudis cupidum. Scire:conoscere itelligere posses. Genero suo Agrippa:q pter cetera adilitatis suae ope duas nobilissimas aquas Martiā & uirginē hanc nouo ductū illā ueteri instaurato urbi suxit in plurimoy lacus cornuauit urbanāe sātis & grauer populum ad mouit sātis. pūsum ciuitati ne sūt laboraret:si aq; affati adēfēt. Reposcēt:populo. Bonae fidei:cōstāns & nō uanx. Non pmissum:cōgariū itellige. Flagitāt:ipudēter nimis ac pūaciter petēti. Exprobrauit probro dedit. Destitit:dare proposue rat. Multos māumissos:libertate donatos ut libertoy multitudinē maiore facerent i cōgario accipiēdo lucrū. Infertor ciuiū:nūcro:iter ciuius relatos. Cōperisset:requisisset. Quibus pmissū nō ēēt:pūciuit nō ēē daturē cōgariū illis q tū quā id destinasset nō liberi sed serui cēt: qua denunciatōne excludēbat oēs q p eos dies fuerāt manumissi: Sigdem nō seruis peregrinis ne cōgariū dabat sed ciuibz. Venalicias:māgonicas familias:Plī. māgonicis uēalitiis pulchre notat. pueros. i. q sub māgonibus uenales alebant. iuue. nō phryx aut lycius nō a māgē petitus. M. p puero cētū me māgo poposcit. Afrāius qā hoies in mercis appellatiōē haud uenire credidit māgonēs nō mercaiores sed uēaliciarios appellandos putauit. Lanistae:gladiatorias itellige ut māgonēs uēales pueros alebant ita lūstae gladiatores. Peregrinos:nō ciues peregrinis olī hostis dictus ut Varro & cicero do cēt. Seruitioy: pte:quoy opaci ues si ita cōmode carere poterāt.

PHI. Annona cōualuit:abūdātia & copia rei frumētariē corpis reualefere: appellatiōe ānonae non solū alimoniā frumenti sed ceteray: quoy frugū cōtēri alibi docuimus. Vñ & annona maceili dicta:& iulius capitolius urbiāz ānonas appellat oē gēus urbāoy alimētoy. dicūt & ānonae pscripta pūnitay ad certā mēsurā alimē

annonae cōualuit:spetū se cepisse scribit frumētationes publicas i ppetuū abolēdi:qđ earū fiducia cultura agroq; celsaerat:neq; tñ pseuerasse qā certū hēret posse p ambitionem qñq; restitui. Atq; ita post hāc rē tēptauit:ut nō mīore aratoray ac negociatiū quā populi rationem deduceret.

De spectaculis uarii generis per eum editis.



**S**pectaculorū & assiduitate & uarietate & magnificētia omnes antecessit. Fecisse ludos se ait suo nomine quater p aliis magistratibus q aut abessent: aut nō sufficerēt ter aut uicies: fecitq; nōnūq; uicātū ac pluri bus sanis p omniū linguarū histriones:nō i foro mō nec in amphitheatro sed i uicā & i sepsis:& aliqñ nihil pter uēalitiōnem dedit. Athletas extructis in campo Martio sedilibz lignēis:itē nauale prāliū circa tyberim cauato solo:

in annuatq dabant binæ & ternæ militibus alijsq honoris cā ait Lāprij. Alexādrū dedisse ānonas binas & ternas medicis. Impetū cor. ita Qui. in medias ipetus ire uias. Frumētatiōes pub. largitiōes illas frumētū rias. signi ficat. q p tesseras singulis tēssibus pplo dari solebāt. Cessera: melius legēdū ut cessauerat. namq dū cōsistit plebs p accepturos tēssibus frumētarias a principe agricolādo sup sedent. & ita agroꝝ cultura de scit. Restitui. p. publicas frumētatiōes. Per ambitionē: tanq secuturi principes uelut ambiosi & popularis aures captatores eēt restitui frumētatiōes. C. mīserimā oīo ēdū dixit ambitionē. Aratorū: cū ex agricolatiōe cōsistit ciuitates iprimis augustus rōnē aratoꝝ hñdā ēē duxit & negociatōꝝ frumētatiōꝝ sicut olim in scilia aratoꝝ a senatu Ro. nō imprimis hita ē. put docet C. in frumētaria. lbi annōcū arato res accipi nō p colonis agricolisq ut fere oēs existimāt. sed p uiris nobilibusq aratōes maximas hēbāt possitūmūq i scilia: q decumas frumētū soluebāt ex lege hietonica: q copia rei frumētariae alebāt Romanam plebē. De his loq. M. Tullius cū grauitē infectā Verrē: q aratores in scilia uexauerit spoliāntq hoīes honestissimos & locupletissimos nō solū fīculos: sed ēt Ro. Cives: lōga ē apd eūdē de aratoribus his luculē taq enarratio. De qbus & trāgillus in hoc loco sentit: ubi & negociatū noīe priuatim significat negociatores frumētari: quos idē mar. Tul. ab eodē uerre uexatores refert scribēs de frumēto decumano & ēpto.

De aratori  
bus

Nō sufficiēt: nō tollarēt impēdām: quā exigit ludi apparatusq ludoge. Vicatim: uicos. Varietate spe. delectāt pplm nō tā assidua spectacula q uaria: qm uarietas reꝝ oīum dulcissima ē ut inq. Arif. in. yti. ethi. & ut auctor est Quin. in. i. reficit aīos ac repat uarietas ipā: sicut i cibis: quoꝝ uarietate sufficiūt stoma chus & pluribus minore fastidio alit. Igī augustus & assiduitate & uarietate ludoge oblectabat hilarabat q. Romanū po. uoluptati ludicrā uehemētē. addidit. L. i. ludicrā copia & uarietate celebrāt tradit lib. un. qdragesimo. Pluribus scē. scēnici ludi significāt: q p plures scēnas exhibitū sūt. scribit Pl. li. xvi. tria scēnagē: tragicū: comicū: fūryricū: tragica scēna de format. signis & regalibus rebus: comica edificioꝝ priuatoꝝ hēt spēm: fūryrica ornat arboribus & spelūcis & rebus agrestibus. In septis: septa loca erāt i cāpo martio auctore Senio inclusa tabularis: in qbus stans po. ro. suffragia ferre cōsueuerat. scribit Pl. li. xvi. trabē relicā fuisse a marco agrippa i porticibus septoge. De hīs marmalis i septis mamura diu multūq uagatus. aulonius in panegyrico. nō passus septa: nō capū: nō suffragia: nō pūclā: nō ioculos: in notis serui: nō pauca leges. de septis a nobis iā pridē: nō incuriose pscripta. Athletas: repetē q dicta sūt in superioribus de spectaculis luli C. scēris. refert Lilius athletarū certamē primo Romanis spectaculo fuisse qm a. m. Fuluiο exhibitu fuit. Extrudis sedibus in quibus spectatores athleticorum certaminum considerent.

Triā gña  
scēnariū  
Septa

M. AN. Cōualuici pristinū rediit statū ubi charitas illa annonae remisit. Pl. fames & sitis italiz. nam & hæc quoq ab illo iter augusti i fortuna reponit. Frumētatiōes pub. cōsuetudinē frumētū publice distri buēt. Per ambi. ambitioā principū gratificatiōe. Ut nō minore aratoꝝ ac negociatū: ut agros nō pau ciores coleret forisq negociarent q populi exigeret magnitudo. Nō fūsi. sumptu pares essent. Amphitheatro: statū nū posse & C. scēris intelligere si uera sūt q cornelius tradidit. In septis: cāpo martio: & i legere ē apud quosdā septa scērum a cāpo. Sedibus: ut cōmodius athletarū certamina spectarentur.

in quo nūc C. scērū nemo est. Q uibus diebus custodes in urbe disposuit: ne raritate remanētū grassatoribus obno xia ēēt. In circo aurigas cursoresq & consectores feras: & nōnūq ex nobilissima iuuentute pduxit: sed & trojā ludum edidit frequentissime magnosq minorūq pueroꝝ delectu: prisici decoriq moris exilimās clare stirpis indolē sic nore scere. In hoc ludicro. C. Noniū asprenatē lapsū debilitatū aureo torq donauit: passulq ē ipm Asprenatem posterorq Torquati ferre cognomē. Mox finem fecit talia edēdi Asi nio Pollione oratore grauitē inuidiosq in curia qsto As sermini neporis sui calum: & ipse crus effregerat. Ad scēni cas quoq & gladiatorias opas & equitibus romanis aliq usus est: uerū prius q senatus cōsultū interdiceret: postea ni hil sane præterq adolescentulum Lucium honeste natum exhibuit tantum ut ostenderet: quod erat bipedali minor li bræ septēdecim ac uocis immensæ. Quodā autē muneris

PHI. In urbe disposuit: cū marcius erat iter urbē & tyberis: & cū in eo ludi athletæ exhibe rent urbs porne inanis relinque bat: de cāpo martio hæc L. i. ager tarqnioge q iter urbē ac tyberim fuit cōsecratus marti: martius de ide cāpus fuit. Obnoxia: subie cta. Grassatoribus: latronibus subfessoribus antiquis q ad con uicia se applicabat is grassator uocabat. Cōsectores feras: cōficere iterū necare significat & frāgere: i de cōsectores feras di dūq aduersus feras cōgrediant eaq trucidat. Virg. nūc uulnus acerbū cōficiat. Lucilio dicti cō sectores cardinū p fradōs. Pue roꝝ: delectu: idē fecit luh. Cæ. q Trojæ ludum celebrari uoluit per maiores minoresq pueros. Indolem: indoles pprie speci mē ē futuræ uirtutis: q i pueris

Grassator  
Cōsectores

Indoles

peculiariter coluēt: apd ualeriū caput ē de indole: ubi pueroꝝ exēpla rātūmō referūt: filius indole prof qta iuuenis. Quintilianus. indoles læta melior genecrosiq conatus. interdum accipit p ipā uirtute. Ludi



Torquati  
duplares

cro spectaculo Troiae. Virg. praemia ludica appellavit utilia & digna ludo ut interpres Servius. Torqua-  
ti ferre cognomen: sicuti Tytus Milius a torque quod detraxit gallo ipse postea eius torquati fuit cognomen-  
nati. Ita Augustus praemittit noniū aspernatē & eius posteros torqueris cognominari. Sene. in libris cōtrouer-  
siarū meminit aspernatē declamatoris: eiusq; declamatoris interit: torque autē nō solū ad ornatū pecto-  
ris & collo utebant: sed et brachiorū: & talis dicebat torq; brachialis militibus ob virtutis pmiū dabat  
torq; aureus: dicebanturq; torq; simplices uel duplares ab annoniis: qm̄ nō simplices nō duplas cōsequēba-  
tur. Efermiū nepotis sui: Seneca lib. iiii. declamationū de efermiō Marcello Pollionis nepote haec refert.  
Marcellus Efermius pollionis nepos quī puer tā tantē indolis erat: ut pollio ad illū priore succēssione  
eloquentiae suae crederet. cū filiū asiniū gallū relinqueret oratore. Idē in libris cōtrouersiā eiū idē meminit  
ter declamatoris & declamatoribus ipsius inserit insas. de eodē loquitur Cor. Tacit. sic scribēs: facile asiniū  
& messalā inter Anto. & Augustū belloq; pmiis refferos aut ditiū familiāq; haeredes aserninos & arunci-  
os magnū aium induisse. Casum: lapsum. Ad scēnicas opas: scribit Augu. in. ii. de ci. dei. scēnicos actores  
& artes ludicas in magno fuisse honore apud graecos: cū apud Romanos pbrose hēret oēs opae scēnicae  
& id genus hoīum tribu amoueri ac cēforia nota notari uoluerint. p̄terea apud iuriscōsultos l. iiii. digesto.  
scriptū legimus: eos q in scēnā ob pmiū p̄ dierint & oēs q opas suas locauerint arti ludicae famulos eē. Ita  
men Augustus egres Ro. opas & scēnicas & gladiatorias exercere uoluit: quid illi foret ignominiosum. In  
terdicere: tūc plane cessauit exhibere egres Ro. ad opas scēnicas: cum pp̄ senatuscōsultū foret id interdīctū  
ueritūq;. Bipedali minor: cuius statura duos pedes nō implebat. M. Anto. triuūtrū sisyphū pomilionem ha-  
buisse fessū intra bipedālē staturam ingenio nō uiuacē: fuit & sub diuo Augusto alter minimis hominū  
binū pedū & palmi altitudine nō excedens conopas noīe in delictis iuliae neptis eius marinū quoq; ma-  
ximū & mar. Tullius egres Ro. binū cubitoq; fuisse auctor est Varro: quos plinius uidisse se refert in locu-  
modari illud aspernato de lusciniā dictū: uox est & p̄terea nihil magnitudo uocis ut ingratulenus l. micro  
techni: sit pp̄ amplitudinem sicutae spiritalis: quā medici cannam Pulmonis uocant. Muneris: spectaculi  
gladiatorii: nam munera ludos gladiatorios significare sup̄ius satis docuimus.

Socii  
ignomi-  
niosi

Magna  
uox unde

M. AN. Caesare nemus: qd fuit i pre marri capī Strabo de musoleo Augusti a tergo ait lucus est mira  
cōtinēs ambulachra. Grassatoribus: latronibus. Clarz stupis: nobilit puerorū. In hoc ludico: Troia  
de quo Iulio abūde in caesare. Aspernatē: hircius siue oppius in cōmētariis quō equites inq; ex italia cum  
a signate ad Caesare uenissent. Lapsu: graui casu. Debilitatus: & ad aium referri pōt & ad corpus. Torq;  
ti ferre cognomē: uetusitū tñ inter Ro. nō reccē ut alio ē loco demonstratū. Oul. in fastis Lili. & Gel. id testē  
Inuidiosetū grauer ut ex ea re Augusto inuidia fieret. Asinio pollione de eo Fabius pluribus locis &  
uer. in Buc. Pollio & ipse facit noua carmina. Crus effugerat: sic elegat a maioribus usurpatū: potius q  
fieri in Buc. Pollio qdē fregi pedē dixerit fregi brachiū. Ex equinibus ex honesto ordine ad gladiaturā & hi  
strionica admitt nō sine ro. noīs ignominia. Interdicere: quo minus ut antea admitterent. Lucius: qdā  
Lyciū habet: sed non pcedit nua romanū hūc intelligas oportet: quū sit scēnas augustū post decretū illud  
patrū abstinuisse a quoq; ro. singulis in arenā pducēdo aut in spectaculo: p̄terq; adolefcentulo uno q enor  
mis fuit paruitatis. Ostēderet: in cōspectū daret. Bipedalē statura. f. Libraz septēdecim: p hoc por-  
tēto sic paruitatis. Muneris: dic gladiatorio spectaculo lūe. munera nunc edunt.

PHI. Parthorum obides. fi-  
liū nepotēq; phratris parthorum  
regis obides Augusto dati fue-  
runt. Per arenam. f. spectaculi:  
inde harenarii dicti gladiatores  
qui in arena depugnat. auctor ē  
Iulius firmicus lib. viii. mathe-  
seos harenarios nasci eos: qui ca-  
nuculam habuerint in horosco-  
po. Iuuenalis municipalis hare-  
nae ppetui comites: Metaphori-  
cos forum harenam appellamus: q; illic sic depugnant actores cārum ut in harena gladiatores digladiabā-  
tur. Seneca hoc ita habuit ut scholam qm̄ ludū esse forū harenā. hinc plinius harenam suam elegat ap-  
pellat centumuiros: quoniam in iudicio centumuirali certabat frequēter telis oratoris. Secundo subfel-  
lio: subfelliū dici Varro ait sedile: quod non plane sit sella: sicut subfipere: quod nō plane sapit. ista enim  
particula sub ut aiunt grammatici significat temperamentum: subfelliū uero dicere in quo duo sederet  
Super: fētanq; i honoratore loco. Citra dies: heae particulae citra intra ultra ut inquit eleganter Celli  
us: sunt quasi continētiā iunctis inter se finibus coherentes. & apud ueteres singularibus syllabis appella-  
bantur. in cis. ul. dicebaturque cis tyberim & uls tyberim. mox dies cepit ut citra tyberim & ultra  
tyberim & intra cal. citra cal. quod est ante diem calendarum. Itidem citra dies spectaculorum significat  
ante dies dicatos ex more spectaculis: & quando non erat tempus spectaculorum edendorum. supra do-

die parthorū obides tūc primū missos p harenā mediam ad  
spectaculū induxit: sup̄q; se subfelliū secūdo collocauit. So-  
lebat et citra spectaculorū dies si quādo qd inusitatū dignū  
q cognitu aduectum esset: id extra ordinem quolibet loco  
publicare: ut rhinocerotem apud septa tygrini i scena: an-  
guem quinquaginta cubitorum pro comitio. Accidit uoti  
uis circēsis ut correptus ualitudine lectica cubās theas

Harenarii

Forum ha-  
rena caui-  
dicorum  
Subfelliū  
Cis citra  
Vls ultra  
Rhinoce-  
ros

cuius est accipi p sine: ut citra musicem sine musica: citra fastidium: & illud seneca: de citra cruditate: bi-  
be citra ebrietate. Rhinocerotē: rhinoceros aial est unicū hñt in nare cornu. hic genitus ē hostis elephan-  
to: cornu ad laxa limato pparat se pugnae in dimicationē aliu maxime petti: quā fit cē meliorē: lōgitudo ei  
par crura multo breviora sūt: color buxeus. rhinocerotā primū ludis Pōpei magni uisum esse plinius sol-  
nusq; notificat. olim Romae Philippus Imperator exhibuit ludis secularibus inter ceteras feras unū rhi-  
nocerote: cū millefimo annū urbis Romae celebraret: fallū q existimāt monocerotē & rhinocerotē: esse  
eūdē docet apulsiue Plin. in. viii. qd distet alter ab altero. Apud septā. De septis copiose: iam dictum est.

Tygrin: idē Philippus auctore lulio capitolino decē tygres Romae exhibuit in ludis est autē tygris aial  
uolocitatis tremēdē & maximē cognita dū capis de tigris de Plin. Solinus Albertus ma & Ambrosi. lib. vi.  
exameri locumenissime scriptis tygrin medi appellāt sagittā. Vñ celeritate tygris fluiui nonē accepit.  
De hac tygri ab Augusto publicata hēc Plinius in. viii. Diuus Aug. y. Tuberone. y. Fabio cōsulibus. iiii. no-  
nas Maii theatri Marcelli dedicationē tygrin primus ofum ostēdit in cauea māfuefādā. Pro comitio: qd  
sit comitum declarauimus in lulio Caesare: comitiū fuisse testū quo tpe Hāmbal uenit in Italiā memorā  
pditū est. hēc autē pūcula p mō ante modo in significat sicuti p rostris pro muris: de cuius pūculā uarie-  
tate luculētū caput est apud Gellii lib. x. noctūm atticanū: & nobis ante dictū est: nūc rō trāglū omīssisse  
qd tringētas uiginti pantheras Romae ab eodē fuisse monstratas. Votius: quos uouerat Augustus Cice. in  
secūda uerrinarū ludos uotiuos appellat: quos ut inge Afonius pōpeius uouerat: si sextoriū supasse. Liui. in  
xxiii. uet. sacrum ludiq; uotiuos: quos uouerat Seruius Sulpitius Galba cōsul factū. Thēnsis: sacra uehi-  
cula quae in circēsi pompa de ferebantur: de thēnsis superius copiose scriptimus. Anguem. L. cubitorum:  
magasthenes scribit in india serpentes in tantam magnitudinem adolefcere: ut solidos auriant tauros cer-  
uofq; Anguēs auctore Plinio uenati nō sunt nisi p mensem luna instigati. Inscie anguibz remedia multa  
cūrent: & iō efculapio dicant. cubitū uero constare ex se x palmis digitisq; xiiii. testis est Viētruius in  
iii. sexquipes hoc est pes unus cum dimidio facit cubitū. pes est sexta ps altitudinis i corpore nro: cubitus  
quarta. est praeterea cubitus regius: q maior est cōi cubito tribus digitis sicuti refert Herodotus in. i. est: &  
cubitus locumenicus: q trī ualet quantum sex nostra cubita: ut origenes Augustinusq; pdidērūt. Lēctica  
cubans: laeons alias egrotans: oratius translyberim longe cubat is. ppe Caesari hortos: hinc iocus ille plau-  
tinius in cafina est ei qdam Seruus q in morbo cubat: immo hercle uero in lecto ne qd mentiar.

M. AN. Per areñ: imā theatri pte ut magis cōspiciat. Subfello secūdo: secūdo ab eo: unū ipse spe-  
ctabat aut quod magis placet secūdo: qā primus senatorio ordini uacaret. Citra spectaculorū dies: legiti-  
mo spectaculog; pte non expectato. Rhinoceros Pompeii ut plinius scribit in uisus fectia primū Romae  
ē cōspēctus: est illi innare comualiter hic genitus hostis elephāto coloris buxi crura elephantiinis breuiora  
par lōgitudo color buxeus. Apd septari cipo. Tygri i foena: hircani & idi ferūt id aial de cuius uolocita-  
te & tremēda fēuitia idem auctor plura. Sed rō maxime truculētum quū catuli ei adimunt. Iune. tūc or-  
ba tygride peior papinius citius me tygris ab actis fectibus orbatisq; uelint audire lēges. Pro comitio: in  
comitio loco iter palatiū & capitolū celebra: coeūdo dicto qd eo ut plutarcho placet ro. & sabini ad san-  
ciendā inter se pacē cōiuerunt. Votius: quos ipse ut supra ostēdit uouerat loui optimo si rei publicae sta-  
tus post cladē i germāia accepta melior factus eēt: nā circēses & magni ludi iude erant. Circēsis ludis  
nō qā in circo tm fierēt dictis: nā Claudius in uaticano sepius circēsis edidit: sed ab eo q; hinc ensibus di-  
spōsis inde ripa fluminis abiecta uelut clauso quodā ut Seruius scribit loco cōmitterent: i q; eodē auctōe  
ab agitog; circūactū qdā dictos existimari. Thēsauehiculū in quo sacra circēsi pōpa deferbant.

PHL. Deduceret: comitaret re-  
ligiōis cā. Laxatis cōpagibus: cō-  
missuris resolutis qbus sella cur-  
ulis erat cōpacta atq; cōnexa: q  
gestabat augustus. Munere: spe-  
ctaculo. Cōsternatū: pauescētū  
pcurbatū. Suspecta maxima eēt:  
q ruinā iprimis minari uidebat  
ut princeps i loco subiecto ruinā  
cōsidēs cohberet tumultuōes.  
Cōfusissimū: cū sine discrimine  
nobiles ignobilesq; cōmixti spe-  
ctāret. olim Aphr. Sc. cū in pmi  
seuo oēs spectāret loca senatorū  
secretū sepauitq; a locis plebeo-  
rum. pp qd facinus maximo odio plebei Scipionē i fectari sūt. auctor i Liuius ad quētestimū octauū annū  
ab origine urbis in pmiū cū spectārū eēt in ludis quos Atilius Serranus & Scribōius libro ediles fecerūt: se  
natus primū a populo secretus spectāuit. tūc fermōes indignatū exorti sunt: qd repente factum cur immi  
fieri sibi in cauea patres plebem nolint: cur duces pauperē cōfessorem fastidiūt. Aphricanūq; auctor eius

**T**rimos ludos confessu frequenti nemo receperat.  
De ordine subfelliōrum in spectaculis.

Acto i gē decreto patrū: ut quoties qd spectādi usq;  
rū. pp qd facinus maximo odio plebei Scipionē i fectari sūt. auctor i Liuius ad quētestimū octauū annū  
ab origine urbis in pmiū cū spectārū eēt in ludis quos Atilius Serranus & Scribōius libro ediles fecerūt: se  
natus primū a populo secretus spectāuit. tūc fermōes indignatū exorti sunt: qd repente factum cur immi  
fieri sibi in cauea patres plebem nolint: cur duces pauperē cōfessorem fastidiūt. Aphricanūq; auctor eius

Tygris

Pro

Votiu lu  
di

magnitu-  
do cubiti  
pes  
Cubitus  
geometri-  
cus  
Cubare

Secreta in  
spectaculis  
loca

rei fuisset penitusse ferūt tanq̃ oīa discrimina talia q̃bus ordines discernent: & cōcordiā minuūt & libertatem. Puteolis: puteoli olim colonia diccarchia: dicti a iusticia: p̃pterea qd̃ ea ciuitas quondam iustitiam regebat: gr̃eci ἀίκιη iusticia uocāt: & ἀρχή principatū. puteolos uero dictos putant ab aquae calidae putore: qd̃ a multitudine putore: super quo .M. Var. sic scribit in primo latine lingue. A puteis oppidū puteoli: q̃ sint circa eū locū aquae frigidae & calidae multae: nisi a putore potius: q̃ putidus sit locus odori bus saepe ex sulphure & alumine: puticuli autē sepulchra sūt uetustissimi generis dicti a puteis: q̃ ibi in puteis obreuant cadavera: uel ab eo q̃ in his corpora putrescerēt. Romae ultra exquilias fuit locus publicus dictus puticuli qm̃ illic erat cōse sepulchrū miserae plebi: ut ostēdit Horatius in sermonibus. Nemo receperat: olim idē euenerat seni atheniensi: qui in panatheneis spectaculis a nullo festū recipiebat: tandē a lacedaemoniis: qui seniores imprimitis uenerabant receptus est cū maximo plausu populari. tunc quēdam lacona duxisse ferūt: p̃ deos atheniēses sciūq̃ honesta sūt: nō autē faciūt similiter in olympis ludis qd̃ olim senex ubi sederet nō habebat: ad multos uero p̃fectus cōfessorē explodebat ab oībus. tandē cū ad lacedaemonios uenisset pueri oēs laconici assumeret uirgē cōpluiculi loco cesserūt seni: q̃ ceteris gr̃ecis id facinus plausu & admiratione effertibus: mouēs caput & barbā lachrymabūdus inq̃t heu me miserū: ut gr̃eci oēs nouerūt: quae honesta sunt: sed his soli utunt lacedaemoniū. Quoniā incidit mēto panatheorū obiter: notidū uidet: cur ab isocrate dicat Cicero cōscriptū esse librū cui Titulus esset Panathenaeus: panathenaea sunt ludi gymnici in honorē minerue athenis celebrati primus Theseus auctore Plutarcho instituit panathenaea qd̃ est minerue festū cōlūq̃ celebritas unde & nomen. Nā gr̃eci ἀθηναι. uocāt: quā nri miner uā nūcupauerūt. De hac festiuitate sic ait. Eusebius chronographus Agon gymnics: quē panathenon uocat athenis actus. scribit theydidēs in sexto hipparchum fuisse occisum ab harmedio & aristogiton tyrannicidis. Dū pōpa magnorū panathenearū ordinat ab hippia. panathenearū mentio fita platone in permenide: ab Aristophane in nepheles ab aliisq̃ luculentis scriptoribus: igit isocrates ex cuius scola tanq̃ ex equo troiano innumeri principes p̃dierunt. librum condidit in quo explicabat panathenaea festiuitates: atheniensium: unde inscriptio panathenaei est. praeterea panathenaeon unguenti genus peculiare atheniensium: quod ut inq̃t Plinius in. xiii. athenae p̃kueranter obnuere.

M. AN. Deducere: religiose sequere. Carulis sellato: magistatū insigne: ab eo ut qd̃ tradūt: cunru locata uehere. Plu. a pedū curuatiōe dicta existimauit. Poterūt: Cati & Lucii. Ruinae: quā theatrum minabatur. Cōfirmare: metu & conseruatione reuocare. Ea p̃retheat. Confusissimū: ordinibus sexa & aetate in discretis. Puteolis: Dicharchea olim puteoli dicti plinius ē auctor: Papinius celsū dicharchei speculatrix uilla. pfundi: puteoli inde dicti a puteorū frequentia: uel a putore ut Varro & Strabo scribūt: lit torale id cāpaniae oppidū. Celeberrimos: frequentissimo holum cōuectū aditos. Nemo receperat: cōfessum receperat quo noīe atheniēses a lacedaemonum legatis incepti didicē: quō quēdā grandem nata uirum a nullo in publico spectaculo admissum ad se recepisset. essetq̃: ob id illis ex tota cauea applausum uos eorū unus inquit atheniensis: quid sit recte facere didicistis: sed praestare minime.

PHI. Subselliorum ordo: dictū ē supra subsellia ēē sedilia iudicialia minorūq̃ magistratū. hic uero ordo subselliorū accipit p̃ cuneo theatri hoc ē ordie quo in spectaculis spectatores ludos spectare consueuerūt. existimat. M. Varro subsellū dict: qd̃ non plane erat sella sicut subsides qd̃ nō plane sapit. hae. n. p̃ricula sub ut gramatici tradūt significat tē peramētū. In orchestra: quo in loco senatores sunt sedibus loca designata. Quosdam: legatos.

Militē milites: singularis numerus p̃ pluraliuo: q̃ locutio frequēs ē apud poetas & historicos. Secretuit: separauit uoluit. n. ut in spectaculis milites sederēt separati a popularibus. Maritis & plebenes: Gellius in. ii. noctū atticarū ante latos ēē q̃bus idā in rebus eorū uxores q̃q̃ liberos haberēt seniores neq̃ liberos: neq̃ uxores habētibus. capite. yul. legis iuliae cōnebat ut priori ex cōsulibus fasces fumēdi p̃as fieret q̃ maritus: aut q̃ in numero essent maritorum. Praetextatis: pueris ingenuis: q̃bus ex instituto uetusto ut toga praetexta uterentur indultum fuit: super qua re superius satis ac sup. Cuneū: cunei sunt ordines graduum theatri: in quibus sedent spectatores: quorum meminit Vidruuius in. y. de architectura his uerbis: cunei spectaculorum in theatro ita diuidantur ut anguli trigonorum qui currunt circa curuarum circinationis dirigant ascensibus: scilicet inter cuneos ad primam praedictionem. Inde theatrum eleganti epitheto cuneatum dicitur a uirgilio: illo uersu cuneati hinc laeta theatri seditio. De cuneis theatri: talibus loquitur Martialis: ara sed a cuneis uisiora petis: & luucnalis: cuneis an habent spectacula toris

Elegans  
exemplumPanathe-  
nea quaepanathe-  
naeō  
unguentū

Sub

Cuneus  
qd

quod securus ames: in alio significato cuneus est ordo militaris: de quo Virgilius: disiecti cunei desolatioq;  
manipuli. cunei formam ita scribit Vegetius lib. iii. rei militaris. cuneus dicitur multitudo militū: quæ primo  
angustior deinde latior procedit & aduersariorū ordines prupit: milites caput porcinum nominant.  
Vegetio astipulaf Amianus sic scribes lib. xviij. desinente in angustum fronte quæ habuit caput porci sim-  
plicitas militaris appellat translatum. est aut id uocabulū ab ea rei cuius imaginem repræsentat: ut docet  
Gellius in. ix. est enim cuneus infirmū qd scindendis lignis est peculiariter accommodatū: de quo ait poe-  
ta. cuneis scindebant scilicet lignum a cuneo fit uerbum: cuneatur: quo uoitat Plinius cum ait in tertio  
q; hispanea cuneatur angustius: inde aduerbium quoq; cuneatim deriuat. Amianus: imperator cuneatim  
stipatus: Lelio eleganter forma scuti cuneator appellat. cuius summū latius: immū stridius erat. p. trā-  
lationem uenit dicitū est a Cypriano. stipatus clientum cuneis: & Apuleio nō inficere excuneati dicitū: gibus  
sedendi locus non fuit in cuneis confertis: plinio conchæ discuneatæ nōsant quasi immisso cuneo aper-  
te ac patentes: sicut ligna diducta sūt & hiantia adactis cuneis. Pedagogis: scribit iurifconsultus pedago-  
gos nōse comitū cōtineri: & auctor est docatus: quē latini magistri hūc graci pedagogū appellāt. Pulla-  
ro: eoq; qui essent attritis: ita n. appellant: qui pullas uestes hoc est nigras induit. spectaculis aut albi in  
teresse solebat: inde iocus ille est epigrammatici poetæ. albis spectat Hora. lacernis quidam codices habēt  
bullatorū: & tūc ad pueros ingenuos q bulla aurea utebant erit referendū. Cauca: cauea theatralis ē con-  
fessus ubi populus spectat. plautus in amphi. ut consitores singuli in subfella erant p totā caueā specta-  
toribus. Cyprianus in epistola ad donatum. spectabant inq; filios suos parentes fratres in cauea & soror psto  
est. maro in octauiō confessū cauea magnus circensibus cūis. Promiscue: in differēter nullo discrimine.  
Nisi a superiori loco: cā honestatis nouit Augustus ut foemine gladiatoria certamine spectare possent: nisi  
ex loco superiore: q remotior erat ab arena: in q gladiatores digladiabant: scire aut de bes q munera gladia-  
toria in foro dabant in italia fuit docet uictorinus lib. y. de architectura.

M. AN. Vacaret a nullo occupatus pateret. In orchestra: orchestra ut uictorinus ait. loca erāt sena-  
rum designata. Festus locū in scena esse tradidit: sed locus erat eminentior: & ad spectādū cōstructus. Li-  
bertini generis: ad ingenuæ fortunæ dñam. Secreti: diuili. Martis: plæbe plæbeis uxore habētibus  
nā equitibus & patribus sua utriusq; discreta erāt loca. Prætextati: pueri prætextati adhuc habētibus: p-  
texta q; purpura præterit: dicta: olim regū summorūq; magistratū insignie: mox & pueri cōcessum Tarquī-  
nius prius filii q; Sabino bello strenue in hostem pugnaſſet: prætexta & bulla insigniuit: Macrobius: Dio-  
nyſius: & pli. sunt auctores. Cuneū: sūt q; cuneum p multitudine accipiūt: q nullo ordine spectat. Viētrū  
uius uero locum esse demonstrat: cū nō minus semper de dicat extare oportere. Verg. Hūc plausum hi autē  
p cuneos iuue. Cuneis aut hōnt spectacula toris: qd securus ames: Pedagogis: pueroq; magistris: siue custo-  
dibus ἀνὸ τοῦ αἰῶνος καὶ τῶν ἀρχῶν. i. a puero ducendo. Ne quis pullator: quia in togis: quæ plurimū  
erāt albe spectare moris fuit: ut supra ostendimus. Cauca: populi cōfessū: ut Senius placet siue locus ubi  
populus spectat. uerg. Raptas sine more lūbas: cōfessū caue. pli. de scauri theatro cauea ipsa cepit hoiū  
octoginta milia: Cassiodorus: cauea illa faxis pendentibus abdidatis ita iūcturis. Promiscue: a maris & foe-  
minis. pmiscue sedentibus. Ex superiore loco: ex remotissima theatri pre: maximeq; ab arena remota. So-  
lus: foeminae. Virginibus uestigialibus: q; sex erāt nūero de cae: captura & ministerio. Gel. a bōde multa.

tim: & cōtra prætoris tribunal dedit. Athletarum uero spe-  
ctaculo muliebrem sexum omnem adeo summo iuit: ut pōti-  
ficalibus ludis pugillū par postulatū distulerit in seque-  
tis diei maturum tempus: edixeritq; mulieres āte horam

**¶** quintam uenire in theatrum non placere.  
De locis unde ipse spectacula cernebat & tpe.  
**¶** Pse circēses ex amicorū fere: libertorūq; cōcunaculis

moine athlete: subligacula circū terenda habentes depugnarent refert Aug. in. xiii. iuuenes qui nudi exer-  
cebant in cāpo pudēda operire solitos eē: uñ q ita succincti sūt cipeſtratos uulgos appellat. Dionysius in  
yii. tradit athletas uelari solitos circa pudibūda: cū cetera nudarent: q cōsuetudo Ro. diu seruata est: cum  
apud græcos esset dissoluta qpe apud illos nudari tota corpa corperūt: nudusq; in olympiis currit acē  
thus lacedæmonii. athleteq; exercitatores & paleſtrici semper obsequiis deputati nascēnt habentes horo  
scopū in. xviii. parte geminorū ut tradit iulius firmicus. ylij. matheſcos. galenus interpretes hypocratis do-  
ctissimus ait athletas: quoque uita & ars lūgna est: nec posse diu uiuere nec finos esse: animasq; eorū nimio  
sanguine & adipibus quasi luto inuolutas nihil tenue nihil celeſte meditari: sed solum uentris ingluuiem  
cogitare. Idem memorat Hieronymus in li. contra iouinianū: & in decretis canonicis dist. ult. ultima de cō-  
secratione repetitū est. athletez antiquis ficiis sicis pascebant: propterea q corpus & uires adiuuant. py-  
thagoras exercitator primum ad carnes eos trāſtulit: ut auctor est plinius in. xxiij. qui in. xi. athleteas cibos

Caput porci

Excuneati  
Pedagogus  
Albi in  
spectaculis

Cauca

PHL. Contra p̄toris: ex oppo-  
sito & e regione p̄toris: q; p̄ſt lu-  
dis. Athletarum: spectaculū de  
athletis satis multa supius expli-  
cata sunt. Augustus iō nō uult foe-  
minas: interesse spectaculo athle-  
tarū. qm nudi exercent corpora  
pmi lacedæmonii auctor thu-  
cydide corpa certant nude ue-  
rūt p palam se exerūt oleoq; un-  
xerūt. cū olim i olympiaco certa-

Cipeſtri q

**Cibus**  
**Athletarū**  
**pugililes**

**pyctes**

**Machera-**  
**rii**  
**pyctale**  
**certamen**  
**Lanista**  
**auū**

ambulatōe potius debere pficere: q̄ somno concoquere. Panis athletay: ut inq̄t. Galenus non debet eē nā mis coactus. scribit Cor. cel. in. i. athleticos cibos nobis eē supuacuos. Pōnticalibus ludis: quos ipse pontifex p pontificatu suscepto exhibuit. Pugillū: par pugiles certatores sūt a pugnādo dictū ut ait Var. quorum certamen pugillatus appellat. Qui pollucem pugiles castora placet eques. inde aduerbū est publice sicut ab athela athleticay quod significat firmiter & ualēter. Plau. in epidico: qd herilis noster filius ualēt pugillat atqz athleticay graeci n̄ p̄t̄ a σ uocat pugilles. q̄ dictione & n̄i utunt. Lamprius in heliogabalo gladiatores ante cōiuiū pugnantes sibi & p̄ctas frequēter exhibuit. Iulius firmicus in. yllī. matheos ait lepus in geminoz pte. yllī. onf hoc fidere nati leuitate corporis aues sup̄are uidebunt. hūc locū si luna cum Marte respexerit p̄ctas macherarios faciet: ubi macherarios intelligi uult cum macheris hoc est gladiis depugnātes. a p̄ctā. i. pugille p̄ctale certamē dictū. Seruius pyctale certamen appellat pugnā cestuum qua apud uirgiliū dares & entellus inter se contēdūt. hinc columella gallinacū in certaminibus quorū pugnacem elegantissima trāslatione pyctem uocat: cuius uerba subscripti ex li. x. agricolatōis. Nō rixosā autū lanistay: cuius plerūqz totū patri moniū pignus aleaz uictor gallinaceus pyctes abstulit: ubi metaphoricis quoqz atqz decenter lanistam auū dicit cū qui educat & erudit preparatqz ferocissimū quēqz alitū pugnay instar gladiatoz pergamini antiquitus quot annis edebatur spectaculū galloz: ceu gladiatorū. Ante horam q̄ntam: iō Augustus ita p̄ edictū publicauit: ut prius spectaculū pugillū athletarūqz finiret: q̄ mulieres in theatrū uenire possent. hora. n. y. diei multū occupat exacto iā tpe matutino. & ita consuluit muliebri pudori & postulari populi fecit satis. ex hoc intelligimus hoc spectaculū fuisse matutinum: erant. n. quaedam apud Roma. dicta matutina. q̄dam meridiana. hinc meridiane feray dicunt a martia le: quae in matutino spectaculo exhibebant hinc meridiani gladiatores a Tertuliano: qui meridiano ludi cro digladiant. Aug. in. yllī. cōfessionū pomeridianū spectaculū appellat: quod post meridiem edebatur.

**Coenacula**

Coenaculis: ubi coenabant. coenaculum antiqui uocitabant: sed postq̄ in sup̄iori pte coenitare coeperunt sup̄ioris domus uniuersa coenacula dicta sunt: auctor Mar. Var. cui astipulas festus scribēs coenaculū dicit ad quae scalis ascēdit: ea aut coenacula inquilinis locare solebant: hinc illud dictū est. rarus uenit in coenacula miles. quo uersū significat satyricus poeta ad inquilinos & pauperes: q̄ in coenaculis cōductis habitare cōsueuerūt rareter mitti a principibus iugulatores. apud iuriscōsultos scriptū ē de his q̄ coenaculārii exercent: ubi coenaculārii exercere nihil aliud est: q̄ coenacula locare inquilinis: & eā exercere negociationē titulo de his q̄ delecerūt: si q̄ coenaculārii exercēs modicū sibi hospitii retinuerit residuū locauerit pluribus.

M. AN. Athletay: spectaculo: quia nudi fere certabant: q̄q̄ campestria habentes ab eo sexu spectari nō fuit. Pontificalibus: quos p pontificatu maximo post lepidi mortem recepto edidit. Pugillum. athletarum. Par. domo. n. in pugnam cōmittebant: sunt q̄ pugiles p his solū accipiūt q̄ pugnis & cestu pugnabant: ut pollux: homerus: καὶ σπαγνῖς τοῦ ἀλφειοῦ καὶ τῆς γαλίας τοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ. Castor equorū domitorum & pollucem bonum pugnis. Postulari. par. gladiatorū: ut in arenam introduceret. Disfulerit: protraxerit. Ediderit: edicto denuntiari. Ante horam q̄ntam: diei intelligere pugillū spectaculo adirent.

Coenaculis: eminentibus aedium partibus.

PH. E puluinari: e loco religioso. Nam puluinariū ut supra dictum est. sunt lectuli qui sterni in templis consueuerunt: & abusu siue puluinaria pro templis ponuntur: ut docet Seruius. Suam tamen fungerentur: sensus est nollebat Augustus: tanq̄ agonitheta hoc est p̄fectus praefectus ludorum praefectus spectaculis: ut perinde ac priuatus spectator ociose spectaret: uicem suam praefidendi mandabat aliis: eosqz: q̄ hoc loco fungerentur cōmendabat populo fungi uicem & officium i accusatiuo dicimus & id supra pristorum auctoritatis confirmatum. Inter spectandū epistolis uacaret. quotiēs aliqua re uehementer gaudemus ut inquit Aristo. in. x. ethicorū: non fere aliud agemus. aut alia faciemus cū leuiter delectamur: ueluti illi. qui in theatro comedūt tūc maxime hoc faciūt q̄ septi sūt pugilles. Igit̄ Caesar dictator uulgo reprimis fuerat qui inter spectandū uacaret hoc est operam daret epistolis tanq̄ popularibus spectaculis parum obiecta retur. Libellis: in quibus petitiōes supplicium continentur. Ingenue: simpliciter & aperte. plinius est in-

spectabatur: interdū e puluinari. Et qdem cū cōiuge: ac liberis sedēs spectaculo plurimas horas aliquā totos dies aderat petita uenia cōmēdatiqz: q̄ suam uicē p̄sidentio fungerent: uerum quotiens adestet nihil prater ea agebat: seu uitandi rumoris causa: quo patrem Caesarem uulgo repraehensum cōmemorabat: quod inter spectandū epistolis: libellisqz legendis: ac rescribendis uacaret: seu studio spectandi: ac uoluptate qua teneri se neqz dissimulauit unqz: & saepe ingenue professus est. Itaqz corolaria: & praemia: aliēis quoqz muneribus: ac ludis & crebra & grandia de suo offerebat: nullqz graeco certamini interfuit: quo non pro merito quemqz certantium honorauerit. Spectauit autem studiosissime pugilles: & maxime latinos non legitimos: atque ordinarios modos: quos etiam cōmittere cum grecis solebat: sed &

**Agonitheta**

in-



genii pudoris fateri p quos pferis. Corolaria: corolarium ut auctor est. M. V. lib. i. de lingua la. significat id qd additum est praterq quod debitum: tanq auclarium quoddā. Ita. n. dicebāt antiqui. & dicit Plau. id qd supra mēsurā uel pōdus iūstū adiciēbāt. uocabulum corolarii est a corolis: qd ēz cum placuerant aētores in scena dari solita: sicut unde & corolaria dicūtur ipse coronā. Pl. lib. xxi. sic scribit Paulatin & romae subrepsit appellatio corolis inter inītia. propter gracilitatem notatis mor & corolaris. postq e lami na era tenui inaurata aut in argentea dabant. sensus est tranquillū Augustū ēt in alienis spectaculis dedit se grandia & crebra corolaria scenicis & histriōibus. i. ea munera: quae ultra legitima prāmia illis dono dari solebāt: de quibus C. in frumētaria noli hos colligere: qui numulis corrogatis de nepotū bonis ac de scenicoz corolaris decumam emerūt. Idem de uno igitur erat aliquid rescandū ut esset unde Apro nio ad illos fructus arationum hoc corolarium nummoz adderet. haec autem cum praeiū haud magni foret factum est: ut corolarium pro te leuiori & ut ita dici supernummeraria accipiat. Plinius in. ix. at illa corolarium id esse. Apuleius symbolicos corolarium locauit posticum concubitum cum ait mihi iam fa rigato de ppria liberalitate photis puerile obtulit corolariū. Muneribus: spectaculis gladiatoris. Grae co certaminibz graeca certamina celebratissima haec fuerunt olympia phthia isthmia nemea in qbus graeci magnos honores constituerunt uictoribus athletis auctor uictoribus in. ix. sensus est Augustū honorasse pro meritis etiam certantes athletas in colliginibus graecoz: qd autem Augustus non solum romae: sed etiam in gracia ludos spectauerit: hinc colligimus quod oēs pene prouincias ipse perultrauit: in qua per Illustratione potuit sicut flaminius. R. o. sicut nec interesse certaminibus graecorum: nec mihi ut hoc referendū esse ad ludos qui Romae fiebāt rite moreqz graecano autumant enim quidam certamen graecū dici a Suetio. id quod Romae fiebat morte graecorum: in quo corpora nudabant: cum palestae usus apud athenienses primum reperitus fuisse memoretur: & graeca res sit nihil uelare. superior sententia magis pla cet. Legitimos: pugiles legitimi & ordinari intelligunt: hi quorum noia in ordine & ut ita dicam i albo pugillū perscripta sūt. Committere: ad manus & dici solet certamenqz deducere: in hac sniam est illud epi gramaticū: cū luennale meo quae me committere tentas. & Lucanus ait exiguum dominos commisit asylum. in. lib. quoz. ii. machabeorum committere pro cōfigere: atqz certare accipit primo solis ortu utriqz commi serunt. & post paulo. Rex commisit cū iuda & superatus est.

Corolariū  
Auctariū

Graeca  
certamina

Committere

M. AN. Interdū e puluinaris: ad quē locū ut Festus docet circensibus ludis deferēbant sacra. Coniuge: Liui. Commendatis: studio & fidei creditis. Corolaria: a corolis e lamina aerea inaurata: aut argentea: ut plinius scribit. Varro corollarium quod uocabulum fictum a corollis: q. haec cum placuerant aēto res in scena dari solita: significat itaqz corollarium quicquid additur prater illud quod est debitum: nā prater promissas in ludis coronas: quum auctores maxime placuisse: alia: quoz his dari consueuerunt Augustus in alienis ludis: & muneribus: & grandia: & crebra prater proposita munera de suo saepe obtu lit: quae corolaria Tranquillus uocat. Plinius. Cleopatra id corolarium esse dixit: quasi. d. supra coronae tara tionem: quam se sponione iterposita sumptuosissimam. Antonio paratū pmisserat. Alienis muneribus gladiatoris spectaculis alieno nō suo noie editis. Grādia corollaria siue munera. Offerebat: ponebat.

Graeco certamini: gymnico: nudare. n. corpora in certaminibus graecoz antiquissimū est. qd succēdi ob pu dorē heroicis ipibus certaret: ut homerus testat idē totū corpus in stadio: ut Diony. ait Hachthus lacedae monis primus nudauit. Thucydides quoz de eisdē Lacedaemoniis: πυγνῶν δὲ ἀντὶ τοῦ καί τοι ὁ παλαιὸν ἀνὸρ ἄνθρωπος. Legitimos: arte & lege quadam certantes aut legitime institutos. Ordina

rios. ex praescripto ordine admi sos. Committere: conferre.

PH. Cateruarios: cateruarum conglobatos: nō seruatō in cōssi ctu ordine formulqz legitima.

Cateruarii

Sine arte: q. palestricus ille magister pugilē instruit. Nam ut inquit Quintilianus qui docendū paneraciastem fuisse pugno ferire uel calce docebit oēs: q. ictu q sūt eius certaminis demonstra bit. Dignatus ē: dignum idica uit cui curā impēderet & digna tiōe psequutus ē apd uingiliū di gnatus p digno hitus accipit il lo uersu. coniugio Anchisa uene ris: dignate superbo. Conferua

cateruarios oppidanos inter angustias uicōz pugnātes te meris: ac sine arte. Vniuersum deniqz genus opas aliquas pu blico spectaculo pōntium ēt cura sua dignatus est. Athla tis & cōseruauit priuilegia & āpliauit: gladiatores sine mis sione edi phibuit. Coercionē in histriōes magfatibus in oi tpe & longo lege uetere permissam ademūt: prater q. ludos & scenam: nec tñ eo minus aut xysticoz certatōes: aut gla diatorum pugnās seuerissime semp exegit. Nam histriōnū licentiā adeo cōpescuit: ut Stephanonē rogatarium: cū in puerilē habitū circūcōsam matronā ministrasse comperat: p trina theatra uirgis casum relegauerit. Hilā pantomimū

uit priuilegia: athletas in sacris graecorum certaminibus uictores maximis honoribus priuē decorauerunt de quibus latius dicitur in nerone. Sine missione. sensus est noluit Augustus ut gladiatores exhiberēt ad gladiatūm exercendam nisi uictoribus missio pro prāmio proposita foret: quā impetrata uirga do

Missio

Coercio

Xystici

Togatarum

Togatae

nabant quae dicitur rudis: de hac missione gladiatoria ait. M. Nuper cum myrino peteret missio laeso. Edi exhiberi uerbum est accommodatum spectaculis. Iuuenalis: munera nunc edunt & supra dictum est edidit spectacula uari generis. Unde editores dicti exhibitores ludorum. Coercionem in histiones: magister qui habebant ius coercendi histiones: erant proprie praetores & ediles. Namque ad hos duos magistratus in primis pertinebat officium ludos faciendi quibus Augustus ademit eam: quam diu habuerat facultatem coercendi histiones. uoluit enim ut in folis ludis scenicis histiones coercere possent. De cetero nulli haberent coercionem. Iurisperiti. si de poenis inter genera poenarum enumerant corporis coercionem. Xysticorum saltationes: xystici dicuntur. Athletae a xysto porticu: in qua per hiberna tria exercebant. in explanatione xysticorum: non ero prolixior cum non pauca de xysto & xysticis per scriptum in lib. annotationum ubi hic quoque locus enarratur. Exegit: itaque exactor ueluti debitum repetit ut ad perfectum atque praescriptum absoluerent pugnas. Stephanionem togatarum: nomen est histionis qui togatarius ideo appellatur: uel quia primus togatus saltauit fabulas ut indicat Plinius his uerbis minus miror Stephanionem: qui primus togatus saltare instituit utrisque secularibus ludis saltasse: uel quia fabulas togatas aditabat. togatae autem fabulae dicuntur: ut ait Diomedes: quae scriptae sunt secundum ritum & habitum togato. i. Romanorum: sicut graecas fabulas ab habitu aequae palati nominari auctor est. M. V. togatis scribis excellit Aphranus poeta togatarum meminit Horatius in arte poetica. uel qui praetextas uel qui docuere togatas quarum scenici actores uocari possunt togatarum. In puerilem habitum: olim ipsi crathea uxor michridatis sequuta est matrem fugientem tonsis in habitum uirilem capillis. Per trina theatra. Strabo lib. y. geogra. meminit trium theatrum simul & amphitheatrum: quae magnificentissima Romae uiscebantur. Ouidius quoque sic ait l. i. de arte amandi in hanc sententiam. Visite conspicius terna theatra locis Augustus noluit uirgis coedi per trina theatra histionem ut uulgatior fieret eius infamia & insignior contumelia: propter ream quae matronam per contumelia histionica circūduxerat perinde ac ministram: quae circūditis capillis pueris replicaret. Relegauerit: calistratus iustissimus sic ait ceterae poenae ad extinctionem & si non ad capitis periculum praeferret ueluti relegatio ad tempus uel in perpetuum uel in insulam. titulus est de relegatis ubi ita scriptum legimus. relegatoque duo genera sunt: quidam qui in insulam relegantur: & sunt qui simpliciter ut provinciae eis interdicatur. Qui relegati exulis nomine honestius & poenam exstimat mitiorē cum de se ait. Quippe relegatus non exul dicor in illo. Hylas pantomimus: hylas histrio discipulus fuit piladis fauor populi inter piladis & hylae suffragia diuisus erat. lege Macrobius in. ii. sat. pantomimos histiones appellamus quasi omnium imitatores. olim bybacculus scriptor egregius ob eximia imitationē pantomimos uocabat. si uenus leporem in horoscopo resperit faciet pantomimos & mimologus ut inquit maternus in. viii.

M. AN. Cateruarios: cateruatim: quod hodie quoque in plerisque Italiae locis feruāt: inter se certantes. Tere: inconscite: & magis ut quae arte. Cura sua: sua indulgentia. Sine missione: nisi conditione proposuit ut iustior extitisset liberque iuris esset alioquin in theatrum produci ueruit. Coercionem: ut cum libuit set ad exhibendam operam coercere possent. Xysticorum: hastili certantium: erat. n. xystici athletae: hastilibus inter se errantes: eugov. n. graeci hasta appellant: uel xystici ab eo quod olim athletae hiberno tempore in porticu exercebantur: quam xyston appellant. Victorius demonstrat. Est & xystos locus arboribus confectus. Plinius ad Apollinarem: Xystus inquit occisus in plurimas species: distinctusque buxo. Seuerissime: seueritate inexorabilis quid quisquam deliquisset. Exegit: pugnae rationem pensauit. Licendam: licentiam libidinem & petulantiam. Togatarum: togatarum fabularum actorem: togatarum statim in principio. Saty. Iuena. meminit. Circūtonsam: capillis uirilem immodum tonsis. Matronam: fornicatam matrimonio locatam: quid matrona sit: quid materfamilias alio est loco demonstratum. Trina theatra Pompeii credo marcelli: & Cor. Balbi. Strabo proximus huic alter adiacet campus: & innumerales circum circa porticus hortus nemorosi theatra tria. Pantomimam: histionem a multiplici & varia imitatione dictum Aristoteles in. ii. de anima. Sed.

PHI. Querente praetore: licentiam histionis culpante & ita uerbo quater querente deducto interpretabimur. quod si a quater prima producta querente deductis significabit praetorem quatuor fuisse hoc est quaestioni exercendae praesul: prior sententia magis placet: itaque praetor qui post ludis exhibendis conquestus sit de licentia & petulantia hylae histionis & ob id Augustus eum uerberauerit. In atrio: tanquam in patulo: erant enim atria ianuis proxima. Flagellis: flagella a flagito

querente praetore in atrio domus suae nemine excluso flagellis uerberauit. Ex piladem urbe atque Italia summouerit: quod spectatorem a quo exhibebatur demonstrasset digito conspicuumque fecisset.

De ordinatione Italiae facta per eum.



D hunc modum urbe urbanisque rebus administratis Italiam duo de. xxx. coloniarum numero deducta: resque ueterum operibusque ac uectigalibus publicis plurifariam instruxit etiam iure ac dignatione urbi quodammodo pro parte aliqua adaequauit: excogitato genere suffragiorum: quae de magistratibus urbicis decuriones colonici

Flagella

quod psonare significat dicti donatus existimat qm sine sonitu crepitus non sit. uo r i e grace dicit: un aia  
uor i yoori. dissimulatio noia: aqua pueri lacedaemonis in ara credebant tolleranter & citra laneta fut  
& flagella summatates arbores: de quibus aut mario in georgi. Neue flagella summa pete. Piladem hic est pi-  
lades pceptor in hystrioma disciplina ipsius hylae ut iam dictu est: de quo sic scribit Seneca li. iij. declama-  
tionum. Pilades in comedia: batulus in tragedia excelluerunt. Idem in ultimo quaestionu. At quanta cu la-  
boras ne pantomimi nome intercedat: istar p succedores Piladis & bathyli domus. hae artiu multi discipu-  
li: & multi doctores. Exhibilabae: boni actores fabulae: plausu extipiant: mali uero exhibilant: hoc est si-  
billis eragitant. Ci. in parado. hystrio si paulo se mouit extra numerum aut si uersus pnunciatus est syllaba  
una breuior aut longior exhibilae explodit. psciti sibilatores dixeret sibilatores & sibilare: quod nos dicimus  
sibilare: & est contumeliosa significatio: si qd explodit a sibilatoribus: pilades sibilatoru digito qd index in  
dicitur: cum non liceret demostrare denotareq sibilatores: usi ab Augusto erctus est ex Italia. Duo de-  
triginta: uiginti & octo: uetus. n. dicendi cosuetudo hac est ut duo de uiginti: duo de triginta dicant: taq  
duo desint uigintitidem duo desint triginta: & hanc loquedi cosuetudinem uident latini transisse a grae-  
cis q sic enunciant. uos e si. uo r i. Frequentauit: frequentiore cultiorem ne fecit & numero coloniay cele-  
briore. Urbi a. dequant. Leas. xxyiii. colonias poene pares fecit urbi romae attributo iure suffragiorum &  
aucta dignitate. Urbeis: romanis. Decurios colonici. Decurio pfectus est tumas eqstis. a pscitis dictus  
decurio: qd graet de decadaribus. Decuriones dicunt in municipiis colonisq q romae senatores. Titu-  
lus est apud iuriscosultos de decuriis: ubi scriptu est minores uigintiqq annis eligi nisi ex eis no pos-  
set: contra maiores annis. ly. ad decuriones honorem inuiti uocari cosultationibus phibent scribit Pom-  
ponius iuriscosultus. ff. de urbeq. significatio. Decuriones dictos ex eo qd in initio cu colonie deduc-  
erent decima ps eorum q deducere cosillu publici gra coscribi solita sit. Cice. in orationibus idem de ci-  
uitat decreta decurionu. Sensus est Augustu cu uellet suas colonias dignitate cōdecorare cōmetum e: ut de  
cutiones in coloniis suffragiū ferret de magistratibus q romae creabant: q ad tps dieq comicialiū romā mite-  
teret: obignata: hoc est sigillis appositis clausa. No omittēdu hoc loco uisq ciuitas Romana dabat qbus-  
dam ciuitatibus sine latio suffragiū: qbusdā cū latio: q rex erat honoratior hoc ex liuiana lectione facile  
est intelligere. ait. n. Liui. acertanis Romanam ciuitatem sine suffragio datam. Idem abbi formianis funda-  
misy & arpinatibus concessum scribit ut illis suffragiū latio eēt. cum antea sine suffragio ciuitatem habuis-  
sent: & talibus quibus concessa erat latio suffragiū assignabant tribus Romanay: in quibus ferrent. usi arpi-  
nates ferebant in cornelia tribu. fundani in emylia.

M. AN. Querēt: qōne exercēt. Piladē: & ipm pantomimū q cū alii antea canerēt atq saltarēt primus  
Romae sibi choz & sistorū pciure instituit. Eusebius est auctor. Mōstrasset digito: pter hystronicam legē  
digito cospicu fecisset. Duo de. xxx. ut optimi nauis gubernatores: q nō solu ea pte q sedent utilia pecu-  
rat: sed cosillo & rēptitia puidētia quoy at saluē attinent: qm ubiq sint uno tpe picipiuntia Augustus: q q  
in omāda ciuitate: uariisq spēctaculis exhibarāda uehemētē eēt occupatus: haud ni eoz q foris essent: &  
etale in primis immemor passus est: ea in uastitate illa & solitudine diutius esse: quā ciuilia bella fecerant:  
sed octo &. xx. coloniis passis deductis: ut lōge frequentius coleret fecisset. Uedigalibus: uedigali tā ex pu-  
blico q priuato capis. Cicero: ego ex mēo tenui uedigali: sūt uedigalia fructus q ex agris redubq siue pri-  
uati: siue publice locatis papiūt. Instruxit: italiā ipsam. De magianbus urbis: q in urbe crearent: q Ro-  
mae pte exercerent. Decurio-  
nes colonici: q in coloniis essent:  
qui idem: ut alio loco diximus:  
erant q & senatores Romae. Pe-  
dianos. Erat aut allocutus ari-  
noq decuriones. Cicero. Recita  
P. Sexti qd decreuerunt capite  
decuriones: fuerūt q dicent de-  
cutiones ab eo dictus q decima  
ps eoz q in noua colonā mite-  
rent solita eēt cosillu publici gra  
coscribi. Tépanius apud Liuiū  
primos singulay decuriay: decu-  
riones eē ait. Festus q denis aequi-  
bus p sunt: sed uerissima interpreta-  
tio: q primo est loco recitata.

in suā qsq coloniam ferret: & sub die comitioz assignata ro-  
mam mitterent: ac necubi aut honestorum deficeret copia:  
aut multitudinis soboles equestrem militiam petētes ēt ex  
commendatioe publica cuiusq oppidi ordinabat. At qui e  
plebe regioes sibi reuissent filios filiasue approbarent: sin-  
gula numerum milia p singulos diuidebat.

De ordinatioe aliarum puinciarum.

**P**rouincias ualidiores: & quas annuis magistratū i  
peris regis nec facile nec tutū erat ipse susceperat: ex  
teras p cosulibus sortito pmisit: & tamen nonnul-  
las cōmutauit interdū: atq ex utroq genere plerasq sapius  
adiit: urbiū quasdā foederatas: sed ad extiū licētia pēpites  
libertate priuauit. Alias aut aere alieno laborātes leuauit:  
aut terramotu subuersas denuo cōdidit: aut merita erga re-  
publicā allegatis latinicē uel ciuitate donauit: non ē (ut  
opinor) prouincia excepta dumtaxat Aphrica & sardinia:

Sifilatores

Duodeci-  
ginti

Decurio  
deciar-  
chus  
Ci. dabat  
cū latio  
suffragiū

PHI. Honestoz copia: nō so-  
lū Romae sed ēt in municipiis &  
coloniis. Equestrem militiam:  
hoc referendū est ad copiā hone-  
stoz: est. n. equestris militia di-

Lex pſarū  
introitu ur  
bium

Provincia  
Caſaris &  
populū

Latinitas

gnitas honeſta. Regiões nō ſolū urbis romae: quae diuſa erat in regiões q̄tuordecim: ſed aliae quoque ciuitatū. Italia diuſa erat in regiões undecim: ex deſcriptione ipſius Auguſti. Fiſtor filiſiae: Hoc reſerent q̄d eſt ad ſobolē multitudinis. Per ſingulos diuidebat. Viriū & p̄ capita ſinguloꝝ: ſihōꝝ. Erat autē hae liberalitas p̄cipis incirabulū ad ſobolē p̄pagadā. obiter enarrādā ē quēdamodū ap̄ p̄ſas lege caſarū ſunt ut cū primo p̄uſ: rex urbē aliquā ingredi mulieres quoquoq̄ i urbe ſunt ſingulos aureos ſingulāz a rege accipiant: cuius legis auctōrē cyrū fuiſſe p̄ſtat. Iocroo oculus p̄ſage rex tū eēt auariffimus urbē ſpecus cir cūſpectus: nūq̄ intrare eādē uoluīt. ne mulieribus debitorū munus ex lege p̄ſolueret. At Alexander ma gnus his eandē ciuitatem ingreſſus totiens quoq̄ nummos dari mulieribus fuiſſe: p̄ſtat: natiuitatibus dupli cem mercedem dari p̄cipiens. Validiores. & ob id indigentes p̄ſtatē: potentiores p̄ſtatibus maioribus.

Annuis imp̄ris. Rectores. p̄uinciae: romanaz ſere ſemp̄ erant annuē: p̄conſules & p̄tores quīs qui bukdām interdum impiū progref. Nonnullas cōmutauit: ſcribit Strabo in caſe op̄is ſui auguſtū totum impiū biſariam diuiſiſſe: nam p̄tē ſibi aſciuit p̄tē populō dedit at ſibi q̄dēm ſc̄icq̄ milia p̄ſido ndiſcet. ea eſt regio barbara iugūq̄ detrahens: populō autē pacatas regiōes edocellit. Hae. p̄uinciae: aliae caſaris: aliae ppli dicūt i ſua: p̄ſecturas caſar ip̄e p̄uinciatōres p̄tē cōſulari: p̄tē p̄toris utrasq̄ mittit. In popu li p̄uincias populus imperator uel conſules mittit. Ruſſus quoq̄ reſert p̄uinciarū alias fuiſſe cōſu lares: alias proconſulares: alias p̄ſedales. Auguſtū. M. Antonius imperator imitatus uſq̄ teſte ſulio ca pitolino p̄uincias ex p̄conſularibus: conſulares aut p̄torias pro bellī neceſſitate fecit. Ex utroq̄ genere p̄uinciarū populi & caſaris. Foederatas: ſandē p̄uſſo ſociatas. ſcribit Plinius oppida fuiſſe in hispa niā: alia ciuium Romanorum: alia ueterum latinorum: alia foederatarum: alia ſp̄endiaria. Latentia p̄ci p̄ites: tarentina ſententia eſt: omnes deteriores ſieri licet: nſarita quēdam ciuitates ex inmodica libera laſcipientes ruebant in interitum. Leuauit: ſubleuauit iuniorē in diſſoluēdo aere alieno hoc ē debita pe cunia. Terramotu ſubuerſas: principatū Auguſti tralis & in cyprō plurimā ciuitatū p̄tes terramotu conciderunt. Auditor Eufebius chronographus. Latinitate: iare lati: quod habebant latine colonie q̄ lis ſuit bononia. Duo enim erant genera earum coloniarū: quae a p̄to. deducit ſunt. Namq̄ aliae lati norum dicebantur: aliae romanorum. hinc leges apud latinū illud agitatū in deducēda colonia fuiſſe: utq̄ latinā an ciuiū romanorū deduci placeret: ſc̄ito murinam deductam fuiſſe. coloniā romāorū ciuium Bononiā uero latinorū. plinius quoq̄ reſert multa Hiſpaniae oppida latio antiquitus donata fuiſſe. Vel ciuitate. ſ. romana. Maius autem beneficium eſt donare ciuitatē q̄ latinitate.

M. AN. Obſignata: ſub ſigno clauſa ſuffragia. Ordinabat: ordinī aſcribebat. Regiōes: urbē regiona tim. Reuiſenti. Luſtranti: recognoſcētī. Approbat: gratū teſtiſhōio oſtēderēt eē ſibi ſiſtoꝝ: ſiſiſiae in genue p̄reatas. Pro ſingulis in ſingulorum natorū: capita ſingula nūmōꝝ militiū: inuitamētū: & illece bra q̄dam eēt ad matrimonia celebrāda. Validiores: maioris negocii: & momētī. Ip̄e ſuſcepit: admi niſtrādas. ſ. quo factū eſt: ut p̄uinciae: aliae populi: aliae caſaris ut Strabo ait: ſint dictae: ruſſiq̄ populi aliae p̄toriae: aliae conſulares: populi p̄uincias: proconſules: & p̄tores ſortiebant. Ceteras: quae populi dacebant. Nonnullas commu tauit: ut quae ppli eēt ſibi aſciue rit ſuaſq̄ populō reliquit. Ex utroq̄ genere: p̄uinciarū. Foe deratas: amicas & ſocias. Ad exi tium ad excidium. & interitum.

Licetia: apta ſeditōe & tumultu. Libertate priuauit: libertatem ademit. Aere alieno: debito. Laborantes: preſſas degra uates. Leuauit: ſua munificē tia iuuit. Aut terramotu ſub uerſas: ut trallis & coum ea tēpe ſtate motu terrae conculſas. Al legantes in ſuae calamitatis argu mentum adducētis. Latinitate uel ciuitate donauit: ex his apte datur intelligi aliud eſſe iure lati aliud ciuitate donari de quo plura in Caſare.

PHI. Quā non adierit: idem de adriā ſcribit ſpartianus. Nul lus. n. ſere p̄cipū tū terrae: tā celeriter q̄tū adrianus pagrauit. Excepta aſrica: p̄ oēm aſriā

quam nō adierit: in haſugato Sexto Pompeio trañcere ex Sicilia apparantem continuā & inmodicā tempeſtates in hibuerunt. Nec mox occasio aut cauſa trañciendi fuit.

De ordinatione regnoꝝ.

**R**egnorū qbus belli iure potitus eſt p̄ter pauca. aut inſidē qbus ademerat reddidit: aut alienigēſis contri buit. Reges ſocios & iter ſemetipſos n̄ ceſſitudi bus: iūxiē muris p̄mpriſſimus affinitatis culuſq̄: atq̄ ami citiaz p̄ſiliator & fautor. Nec aliter uniuerſos q̄ mēbra p̄ſel q̄ imp̄ii curae habuit. Reſtorē quoq̄ ſolitus apponere aera te p̄uis: aut mēte lapſis: idēc adoleſcerēt: aut reliſicerēt ac plurimorū liberos: & educauit ſimul cum ſuis: & inſtituit.

De ordinatione legionum & militum.

**E**X militibus copiis legiones & auxilia p̄uinciatū diſtribuit: claſſem Miſenē & alterā Rauēnā ad tu telā ſuperi & inferi maris collocauit. Certum nu merum partim in urbī: p̄tīm in ſui cuſtodiā allegit: diſmiſſa callaguritanorum manu: quam uſq̄ ad deuictū Antoni um: item germanorum: quam uſque ad cladē uaria nam

cam lex provinciae factae sunt: ipsa ubi carthago est p̄cōsularis: auctor ruffus. Sardinia: puincia romanae prima fuit scilia: secūda sardinia: utraq; insula in romanam p̄tē iisdem t̄pibus redacta fuerunt: eodēq; anno sardinia. M. Valerius: sciliam flaminis p̄tor sortiti sunt. Inhibētū: ueruerūt remoratae sunt: reddidit Aug. herodi nō solū ei terrā quā p̄siderat reddidit: sed eius regno ēt addidit gadara ioppen, samariam & maritimā gazam turrimq; stratonis auctor iosephus li. antiquitatum. xy. Necessitudo: ambus: affinitatibus.

Rectorem aetate parvis: scribunt iuriscōsulti pupillis subueniendū esse dandōq; tutore: q̄similiter & mēte captis & surdis & mutis quia rebus suis suspēse nō possunt: curatores dandi sūc hoc officio fundus est augustus ut rectorem apponeret impuberibus donec adolecerēt: infantiētib; uero donec resipiscerēt: mēceps ab antiq; dictus lapsus mēte: q̄ uulgo dī mēte captus graecē φρονιμῆτος. Legiones & auxilia: sū praedeclarauimus legiōes cōstare ex romanis auxiliā ex sociis: in auxiliis minor: in legiōib; maior nomen ascribi solebat. Prouinciā: p̄ puincias. Classē mīseni: apud mīsenū & rauennā singulā legiōes cum classibus stabāt: ne longius a rutia urbis abscederēt: & cū rō postulasset sine mora sine circuitu ad oēs mundi p̄tes nauigio puenirēt. Namq; ut ingt uerissime uegetius mīseniū classis galliā: hispanias mauritaniam: aphyricam: egyptum: sardinia atq; siciliā hēbat in p̄ximo. Classis aut rauennatiū epirū: macedoniam achalam. pōtum: cretam. Cyprū petere directā nauigationē cōsueuerat. Naves q̄ in campania stabant ad p̄fectum classis mīseniū p̄tinebant: quae uero in ionio mari locatae fuerāt ad p̄fectū classis rauennatiū spectābāt sub q̄bus erāt deni tribuni p̄ cohortes singulas cōstituti Pli. scriptor ille iululētus atq; multiscius quo t̄pe perit̄ perat classis mīseniū. mīsenū aut in cāpania p̄mōtorū dī p̄pe cumas. Rauenna uerō in octaua regione italicae sabinog; oppidū in ora litoris adriacae: olim tota ligneis cōpāda edificis: & cū mari sunt inuenditiōes nō mediocrē accipit p̄tē cenī palustris. Inter cetera illud rauennae mirabile est: q̄ palustribus in locis aer est innoxius. Sup̄: ueneticis: q̄ adriacū & adriaticum uocat̄ a poetis adria nūcupat. Luca. sonat io nio uagus adria pōto. Inferi: quod tuscū uocat̄ & tyrrenū. hinc opes opulētiae:q; tuscog; noscunt: q̄ mari sup̄o inferog; noīa ididerūt. alterū tyrrenū uocant̄ cōi uocabulo getis: alterū adriaticū ab adria tuscog; colonia. Manu: multitudie. Calagoritiog;: calaguriū ciuitas ē hispaniae in nascionibus collocata: callogoritiā feriorum fouerūt. cuius interfecit cineribus ut fidē p̄staret obfessi a Cn. Pōpeio uxores suas: nato: q̄ ad usum neptariae dapis uerterūt humanisq; carnibus uescētes: cū nullū tā aliud aīal in urbe eog; sup̄ eo: sup̄ eo: Quintilianum calagoritanum fuisse innuere ut diuus Hieronymus: cuius uerba cōra uigilantium sunt haec. Iste caupo calagoritanus & in peruer sum propter nomē uiculi mutus Quintilianus misceat aquā uino. Item germanorum. I. manu dimissa. Variānam: quando Quintilius uarus in germania cū tribus legionibus & auxiliis cecus fuit: hīstoria uariāne cladis superius enarrata.

M. AN. Inhibuerūt: phibuerunt. Quibus belli iure: q̄ ui armog; subiecerat. Praeter pauca: q̄ retinuit Alienigenis: nouis regibus. Necessitudo: inibus: amicitiae: & affinitatis uinculis. Rectore: moderatore: curatore. Mente lapsis: amētib; & furiosis. Cū suis: liberis. Instituit: eadē disciplina instituēdos curauit. Prouinciā: p̄ puincias. Mīseni: q̄d in ora campaniae tyrrenno mari incubat. Rauennae. Rauēna adriacae: ut sup̄e p̄tē maris orae haec illa uero inferi p̄sidio eēt. Callaguritanorū: Hispanorum: callaguritanī citenoris Hispaniae foederat: ut plinius ait. Variānam cladem. Quintiliū uari: & legionum quae cū eo perierāt in germania interitū.

Inter armigeros circa se habuerat: neq; tñ unq; plures q̄ tres cohortes in urbe cē passus est: eaq; sine castris: & reliquis in hiberna & aestiua circa finitima oppida dimittere aſluerat. Quicquid aut ubiq; militū cētra ad certā stipēdiog; p̄miorū q̄ formulā astrinxit: definitis p̄ gradu cuiusq; & t̄pibus militiae & cōmodis missionū: ne aut aetate: aut inopia post missionem sollicitari ad res nonas possent: utq; perpetuo ac sine difficultate sumptus ad tuendos eos: prosequendosque suppeteret: ararium militare cum uectigalibus nouis cōstituit: & quo celerius ac sub manu annūciari cognosciq; posset quid in prouincia quaq; gereret: iuuenes primo modicis interuallis p̄ militares uias dehinc uehicula disposuit. Cōmodius id uisum est: ut qui a loco idem perferunt litteras & interrogari quoq; si quid res exigant possint.

De sigillis eius & datis quibus in epistolis utebatur.

rent. tyberius postea instituit rōe castra p̄toria. de q̄bus in tyberio. In hiberna & aestiua: hiberna dicimus oca i q̄bus milites hibernare solent: sicut aestiua: in q̄bus aestiua t̄pe cōmorant̄. Varro appellat hibernacula:

Rauenna

Calagorita  
ni  
Quintilia  
nus  
calagorita  
nus

Armigeri  
habitus

Error uul  
gi de arm  
gero

Hiberna  
Aestiua  
Hiberna  
cula



sunt aut pprie hibernacula tentoria illi castrésia in qbus hiberno tpe milites cōmorant: q̄ ut docet Lili. in y.in bello uicenti primū romano militi cepta sūt edificari: ut ita hiemādo cōtinuaret bellū. Erāt aut pel libus consuta. Pro gradu. militari: sūt et militiæ gradus alii maiores alii minores: ut cēturiatus: decurionatus: tribunatus: & alia id genus. Et tpius militariæ. Quantū gl̄q̄ tps militare deberet. Et cōmodis missionū: q̄ cōmoda post impetratā militiæ legitimam missionē accipere deberēt. Prosequēdos: & stipēdio militari & cōmodis decorādos. Etariū militare: qd̄ peculiariter solis militibus in s̄ruebat: ex quo pecunia militibus impendēda p̄mebat: un̄ & nomē acceptat: militare. n. dicebat: a milinbus quoq; cā erat isti tutū. Sub manu: puerbialis uulgarisq; locutio est: & significat statim tpiibusq; mōmētū: q̄ de manu i manu. Sene. li. x. epistolā: ad luciliū cōsiliū nasci sub die debet & hoc quoq; tardū ē nimis: sub manu quoq; qd̄ aut cōsiliū nascat. Militares uias: uia: militares ut ingt paulus iurifconsultus extitit ad mare aut in ut bē: aut in flumina publica: aut ad aliā uia militatē h̄ntiū publicā ē dicimus: cuius ē solū publicū est. publicas uias romani p̄tim p̄torias: partim cōsulares appellauerūt. sunt uia: priuatae sunt & uicinales q̄ i uicis sunt uel q̄ in uicos ducūt: q̄s publicas ēē qdā dicūt: p̄terea aliae rusticae dicunt: aliae urbanae: sicuti copiose scribūt iurifcōsuli lib. xlii. dig. De militaribus uis nūc loq̄ tranquillū: q̄s neq; nix: neq; imber. neq; estus: neq; recentēq; alios substitueret. diurno quoq; nūcio nocturnus succedebat: & ita & nūciū uelociter ire credebant: q̄ sit grū uolatus. haec discursatio uelocissima erat humāoq; pedestriū itineq; ut auctor ē Xr̄nophō lib. pedie. yiii. p̄terea Herodotus refert in urania a gr̄cis institutū ēē: ut quot ex diebus rota uia cōstat: totidē uiri atq; equi sint distributi ad singulosq; dies: iter faciēdū: quos neq; nix: neq; imber. neq; estus: neq; nox destinet: qn̄ possit sibi cursum celeriter cōficiat. hōq; cursosq; primus mādata tradit scido. scidus item tertio: & ita deinceps illa mandata in aliū atq; aliū p̄traēūt. hanc equosq; cursationem p̄fē angareion appellant: qbus nūciis nihil p̄nicias trāscurrere in rebus humanis opinat idem Herodotus. Augustinus uero noluit ut nūcius subdite mutaret sed tārūm ut ille q litteras acceperant ferendas. Idē p̄ferret: possetq; interrogari de rebus illis: qbus p̄sēns interfuisset & ita idem nūcius permanebat: equi mutabatur. Modicis intervalis: tales nunc sūt in italia uereditū a principe mediolanense dispositi per modica intervalia: ut cūssime possint alius ad alium litteras p̄ferre.

M. AN. Armigerosq; armis accitū eius latera stipare consueuerūt: q̄q; armiger ē sit dictus q arma pugnantibus suggererat. Easq; sine castris: ut partim tabernacula hērent: qn̄. n. & ubi primū castra priorie cohortes habuerint: postea dicef. Snipēdioq; formā: quatenus & q̄ p̄mioq; spe stipendia fierēt. Pro gradu: dignitate. Temporibus militiæ: q̄ diu ēēt militandū. Cōmodis missionū. i. missionibus singulorum desiderijs accomōdādis. Aut atate: feroci ad huc rerūq; nouaq; cupida. Inopia: qua p̄sī ueterani nulli rei minus q̄ ocio student: ut totū hoc ad cōmoda referas: illud uero ad atate. Tuē dōdum circa signa ēēt. Prosequēdos: p̄misi post missionē ormandos. Suppeteret: sufficeret. Aerariū militare. ad militum stipendia p̄soluēda. Nouis uetigalibus: ad alendos exercitus recētē excitatior. Per militares: uias qui bus est castris ad urbem iterur uel militaribus p̄sidiis & stationibus frēq̄ntes. Disposuit: p̄ intervalia posuit. Qui a loco: si qdē romam usq; uecti rogari poterāt: utpote rerum castrensiū non signari q̄ in militibusq; s̄as per manus acceptas ferrent euenire non poterat.

PHIL. In diplomatibus: diplomata tabellae sunt & codicilli: ui denturq; proprie accipi. p̄ his p̄cipalibus libellis & publicis quibus impetrata p̄scribunt & p̄cipis nomen ascribit uulgo: but las uocat. hoc indicare ut. Cl. scribens in qdam ad titum ampium epistola. Diploma statim nō ē da tum: & mox. p̄sa recepit per celeriter se ablaturum diploma Cor. Tacit. eoq; diplomatibus nullum principem p̄scripsisset apud iurifconsultos de uerbosq; obligationibus. Diploma aliud significat: usq; accipi. p̄duplicata iocineris festinatio. uerba iurifcōsuli



N diplomatibus libellisq; & epistolis signādis initio sphinge usus est: mox imagine magni Alexandri nouissime sua dioscoris manu sculpta: q̄ signare in securi quoq; p̄cipes p̄seuerauerūt: ad epistolas oēs horaq; quoq; momenta nec diei modo: sed & noctis quibus datae significarentur: a debebat.

De clementia & ciuilitate eiusdem.



Lēmētiae ciuilitatisq; eius multa & magna documēta sūt. Ne enumerē quot & quos diuersaq; p̄tū uenia & incolumitate donatos principē ēēt in ciuitate locū tenet passus sit: Iuniū Nouaq; & Cassiū Parauinum e plebe hoies alterū pecūia: alterū leui exilio punire satis habuit. Quū ille Agrippi iuuenis noie aspernam de eo epistolam in uulgo edidisset: hic conuitiū pleno p̄clamasset:

Sub manu  
consilium.  
Viae milita  
res,  
Via publi  
ca  
Vicinales.  
Vrbicae  
Celeritas  
nūciorum

Angarios  
quid

Diploma

sunt hæc qbus interpretatio qñ qdā inserta est, is q ephesi daturū se spoponderit ut neq diplomate id est die bus ac noctibus & oī tēpestate cōtemptra iter cōtinuare cogat. & mox: qd si diplomate at foelici navigatione ne maturius q qñq penerit ephesium: cōfessū obligatus est græci ἀντ' α' ο' dicit duplici. & ἀντ' α' ο' ο' duplici: uñ diplomata inclinatū tradit. tanq duplices illæ tabellæ de qbus supra memorauimus dici possint di plomata. Libellis sup. lqbus q præpositus fuerat a principe. is a libellis dicebat sicuti q epistolis pērat ab epistolis: quales sunt archigrammate: hoc est principes scribare. Sphinge: pl. lib. na. hñ. nouissimo sic in quit. diuus Augustus inter initia sphinge signauit duas aūr in mris anolis indicēreā similitudinis inuene rat. altera p bella ciuilia absente coramici signauere epistolas & edicta: nā ifacero lepore accipiētū. emittma ta afferre eam: sphingem: uñ Augu. postea ad deuitanda conuitia sphingis signauit imagine Alexandri magni Et aūt sphinx aīal fulco plū marmis in pectore geminis mōstro simile: qd ethiopia generat. Alber. mag. in. xxi. de aīalibus inter simias grā numerat sphinga insignē duabus in maxilla maculis nigricatibus. Cau da coloris subnigri oblōga. sphinga thebanū mōstrū describit luculēter & poetice Statius in. ii. thebaidos de qua & diodorus non pauca lib. y. bibliotheca. & ut ingt Ausonius. Nota importēre thebana corpō ribus sphinx. Hortensius orator habuit sphingem ex aere corinthio: quam circūferebat uerri reo ablatam. pp quā Cicero illo iudicio uerrino in altercatōe negāti ei se enigmata intelligere nōdit debere: qñ sphin gem domi haberet. Imagine Alexandri: familia macrianorū. speciale hoc temp habuit ut Alexandrū ma ui ri in auro & argēto: mulieres in reticulis & dextrocheris & anulis exsculprū temp gestaret. & ut ait Iulius Capitolinus dicitur iuuari in oī actu suo q alexandrū expūm illo auro gestitāt ut argēto. Sua. imagine uisus est in signatō: signatorū aūt anulū ornāmētū appellatōe nō cōtineri docet paulus iuriscōsul. Dio scotidis: dioscorides sculpeor in artificio gemarū optimus fuit. q diui Augusti imaginē similit expūit: q pos tea principes signabant: ut refert pl. in ultimo na. hñ. Horaz: momēta: qñ nos līas scribitus diē quo datæ sunt apponere solemus. Augustus uero nō solū diem sed et horas horarūq: momēta ascribebat. Ci uilitatis: Iulius capitolinus Antoniu piū laudat q impatoriū fastigiū ad summā ciuilitatē deduxerit: simi litet eius Lamprius refert nimis ciuilitatē obieciā fuisse Alexandro impatori romano: ubi ciuilitas acci piat p moderatōe qdā atq: modesta magis ciui hoīq politico acōmodata q impatori: q in augusto fuisse nūc testat trāgllus. Quinti. in. ii. tradit ciuilitatē qbusdā iudicatā ēē rhetoricam. Principem: principalem & primariū. Diuersarū piū hostiliū & contrariæ factiōis. Ille: iunius nouanus. Agrippæ. q Augusti erat nepos ex agrippa & lūlia. De eo. f. Augusto. Hic: cassius patavinus.

M. AN. Diplomatinibus: codicillis: ut Seruio placet: siue tabellis ut uero alii interpretant duplicibus pugil laribus: uñ diplomata græca uoce dicta: diplom. n. græci duplū dicit. C. iad Appii: diploma statim nō est datū. Anneus Seneca de augusto adeo ingt nō odit ut dimissis: quo tutiores eēnt diplomata daret. Signā disingulo muniēdis: ueteres signare p eo et qd ē scribere & notare dixerūt. Sphinge: thebanū mōstrū ima gine celebrata ē phinx illa: quā Hortensius orator uerri ademitūq: uerri banissimū ille Cicero: ut Pl. & pe dianus scribunt: in Hortensium extitit locus: est phinx mōstrosum athiopie: aīal et Simias græ fulco plū iorum marmis in pectore hoīs spēm accēdit poetæ faciem hñe uirginis fingunt: pēnas auiū: pedes leōis. Dio dorus Sphinx belua biformis thebas eo tpe uenisse tradit. ausonius. Terruit aoniū uolucris leo uirgo tri formis Phinx uolucris pennis pedibus fera frōte puella. Mox imaginē: magni alexandri. Treuelliū auctor est: creditis in oī actu iuuari: q alexandrū auro uel argēto sculprū gestaret: & iccirco in Macrinorū familia uiri & femine oī domestico cultu celarum & intextū habuere. Dioscoridis. Pl. qd diu augusti imaginē similem expūit: q postea princeps signabant dioscorides. Momēta horaz: ut nō solū quo diē: q hora sed quo et momēto datæ eēnt litteræ significaret. Ciuitatis: ciuilis moderatōis. Documēta: exēpla & de monstratōes. Diuersarū priuūq: p hostibus aduersus se stetit. Principem: primū. E plebe ho mines: plebeios. fac p hoc ignobiles: quo apparet qualis in honestioris quoq: fortūz uiros fuerit. Agrip pæ iuuenis: quem obfordinum ingenium relegatum diximus.

neq uotū libi. neq aīum deesse cōfodiendi eū. Quadā ue ro cognitōe cum Amylio Eliano cordubensi inter cætera crimina uel maxime obiceretur. quod male opinari de Cæ sare solebat. conuersus ad accusatorem. cōmotoq: similis. uelim ingt hoc mihi pbes faciā. sciat Elianus & me linguā hñe. plura de eo enim loquar. nec quicq ultra. aut statim. aut postea inquisiuit. Tyberio quoq: de eadem re sedulo uiolentiū apud se per epistolam cōquerenti ita rescripsit. Aetati tuæ mi Tyberi noli in hac re indulgere. & nimis in dignanti quēq: eē q de me loquatur male: Satis est. n. si hoc habemus ne quis nobis male facere possit.

PHIL. Eum: Augustū. Eliano cordubensi. Corduba inclita est senecis duobus & unko lucano: fuit cordubensis quoq: scibilis homo ingeniosus magis q erudi tus in equalis poeta & poete talis qualis Cicero cordubenses poe tas ait eē sonantes qdam peregrini um. laudat et ab olei præstātia hinc ait marcialis. unde cordu ba letior uenastro. æs quoq: cor dubē ē in summa fuit gloria: qd & marianum dicebat. Cōmo toq: similis: indignanti & cōtur bato: Me linguam hñetāq: de

A libellis  
archigram  
mæti  
enigmata  
sphingis  
Sphinx

Ciuilitas

Corduba

æ cordu  
bense

trahenti esset detractus & ob loquenti obloquuntur iuxta illud tritiale: si dixeris quodvis audies quod nō vis oli Alexander magnus cum audisset se a quodā cōviciatore affici cōviciis nō excidit in ultionem sed dixit Βασιλικὸν ἐστὶν εὐνοιοῦν τὰ κακὰ ἀκονίζει. regium est benefacientem & male audire. De eadē re, qd. s. Elianus male opinari maleq. loq. de augusti solet. Actati tuæ: verba sunt ex epistola Augusti qbus tyberium monet ne indulgere velit ad ultionem parādam luuēli ætati: quæ seruēscens & sanguinis calore exēstians ad vindictā suapte sponte propensa ē: lituūq. & nixarum cupida. Vñ ait Ora. Non ego hoc ferrē calipus iuuenta cōsule planco. Quæcūq. esse: hoc dixit ppelianum. Pro consulis de cerni: verres p̄or nō quidem tēpla sibi decerni voluit: s̄ statuas innumeras erigi & diē festum dicari: quæ verrea dicebant: sicut Cicero in verrinis abūdē demonstrat. rito quoq. flaminio dicata



Empla quīs sciret et p̄ cōsulis decerni solere i nula tñ puincia nisi cōi luo: romæq. noīe recepit. nāi urbe qdē p̄inacissimē abstīnuit hoc honore atq. et argēteas statuas oli sibi positas cōslauit oēs: ex qbus aureas

fuisse flaminio & gymnasia a chalcidentibus testis est plutarchus qui ait sua etiā ætate sacrificia & rem diuinam fieri solitam Tito Flaminio perinde ac deo apud chalcidentēs & hoc ob merita quibus ille profectus est amplissimis græcos. Communi noīe. ut. s. templa nomen augusti & romæ haberent inscriptionē pariterq. dicarentur genio augusti & maiestati urbis Romæ. In urbe Roma. Hoc honore: templorum sibi decernendorum. Cōslauit: redegit in massam atq. resolut.

M. AN. Eum: augustum. Accusatore: qui ea obiciebat. Commoto: litato. Hocq. æmilius solebat de me male opinari. Et linguam me hñc. q. d. efficiam ut & ipse contra male audiat. Sic apud homerum: δὴ πρὸς κτῆνος τένειος κτλ. uerbis. s. nō ferro uulturnū aduersari maledicta p̄fessus est: quasi ex æquo: non ut princeps cum priuato certaturus. Inquisiuit: an uera eēnt: quæ reo obicerent.

De eadem rei: eiusmodi obtreactione. Violentius: minus ciuilit̄. Actati tuæ: quæ annis ferox est: & ad ultionem prona. Suo romæq. noīe: ut urbis & augusti gēnio inferberet: nec id nouo exemplo: nam & chalcidentēs Tito Flaminio & genis quibusdam templa cōsecrarunt. ut rito & herculi: tito & apollini: plutarchus est auctor. Hoc honore: templorum dedicatione. Cōslauit: liquefecit. Argēteas statuas: quidam primas statuas argēteas augusto Romæ dicatas credidere: sed falso: nam ante augusti tempora: quæ pharmacis & mitridatis fuerant sunt in ea urbe cōspectæ: a Pompeio mitridatico triūpho trāslatæ. Aureas cortinas Seruius tripodis & pythons cortum in stratū cortinam ait appellatam: ab eo quod ibi cotuatis tenebatur: uel quia κοῦρῶς τῖμος: idest puellam extendit: sed quid cortina esset plinius aperit: fastidauere inquit. & cortinas tripodum nomine delphicas: quoniam donis maxime Apollinis delphi ei dicabantur.

Cortina

PHI. Cortinas aureas: cortina nomen est polysemon. i. multa significans: nam cortinæ sunt uasa: in quibus pigmenta coloresq. coguntur: quibus lanæ tinguntur & uela pinguntur immeris. Plinius in. xix. fecit die liquatis cortina uellus elutriatum mergitur in experimentum: idem in. xxxv. hoc cum fecere nō apparet in uelis sed in cortina pigi mirumq. cum sit unus in cortina color ex illis aliis atq. alius sit in ueste accipientis medicaminis qualitate mutatus. Caro in re rustica cortinam plumbei accipit pro uase quo oleū fluit: ubi oleum in turculario factores præmit: a cortina cortinale deducitur accipiturq. pro loco in quo sunt cortinæ: hoc est uasa quibus sapa decoquitur. Columella: cortinale ubi defrutum fiat: nec augustum nec obscurum sit: ut sine incommodo minister qui sapam decoquit uersari possit præterea cortinæ sunt: uela ad locum contegendum: sicut uulgo uernacula lingua uocantur solent. In exodo scriptum est decem Cortinas de bysso retorta & hyacintho ac purpura coccoque bis tincta uariatas: opere plumario facie: & post paulo inquit: quinque cortinæ sibi iungentur mutuo. Cortina quoq. tripas est auctore Seruio unde oraculum datur: dicitur autem cortina uel q. Apollinis tripas corio Phitonis serpentis testis sit: uel quod certa illic responsa fundantur: quasi certamina: uel quia illic cor uatis tenetur. Illuc enim raptæ phebades uaticinabantur. De cortina ita scribit Varro libro tertio de latīna lingua. Cortina dicta est quod est inter terram & coelum a similitudine cortinæ Apollinis: a corde: quod inde sortes primum extimata: sensus est tranquillū augustum ex statuis cōflatis aureas cortinas fecisse hoc est tripodas & menias apollineas: easq. Apollini dedicasse: cuius templum in palatina domo extruxerat. sicut supra dictum est: cum autem hæ cortinæ Apollini delphico antiquitus dicarentur alio nomine delphicæ sunt nuncupatæ porphyrio & acron enarrantes illud horatianum: & lapis albus pocula cum cyatho quo sustinet mea-

Cortinale

Cortia usi

Delphicæ

cortinas Apollini palatio dedicauit dictaturam magna ui offerente populo genu nixus deiecta ab humeris toga nudo pectore deprecatus est.

De eodem & ciuilibus gestis eludé.

**D** Omini appellationem ut maledictū & opprobriū ip exhorruit. Quū spectante eo ludos pñunciatū esset in mimo o dñm equū & bonum & uniuersū: quasi de ipso dictum ex exultātes cōprobassent statim manu uultuq; indecoras adulationes respicit: & in sequenti die grauissime corripuit edictis: dñm q; se posthac appellari: nec a liberis qdem: aut nepotibus suis: uel serio: uel ioco passus ē atq; hmoi blādītias ēt inter ipsos phibuit: non temere urbe oppidouē ullo egressus: aut quoq; ingressus est: nisi uesperē: aut nocturne quem officii cā inquietaret. In cōsultatu

fam delphicam significari exposuerunt. Plī. in. xxxiii. de cortinis Apollini dicatis: q; delphica: dicunt hęc tradit ex arte factitauerē & cortinas tripodum noie delphicas: qñ donis maxime Apollinis delphici dicabant. Dictaturam: deprecatus ē: abigēdo detestatus execratusq; frequē ē hęc cloutio: deprecari seruitutē: deprecari ignominia: nā ut inq; Gellius. Depcor in hoc significatu dictū ē qñ detestor uel execror: uel depello: uel abominor pēe adhibita: uel quo alio mō. Oul. saepe pcor mortē: mortē quoq; depcor idem. Dñi appellationem: noluit Augustus appellari dñs: q; res documentum est magnum illius

Deprecari ignominia

ciuitatis cū domitianus ut ista dicemus p insolentiam dñs & deus dict uoluerit. diuersa natura sūt hęc duo ut inq; elegāter Plī. in panegyrico. Dominatio & principatus: nec aliis ēt princeps gratior q; q; maxime dñm grauent: tanq; nomē dñi sit detestabile: principis uero fauorabile. hinc Alaxāder quoq; ro. ipator dñm se appellari uetuit: scribūt seneca & Macro. nros maiores oēm dñis inuidia oēm seruis cōiunctā detrahētes dñm psemfamilias seruis familiares appellauerē. Ludos: scenicos: qbus fabulę agebāt. Mimo fabula poemata: de quo in Iulio Cæsare affātm dictū est. O dñm equū: uerba hęc sunt ex mimo fabula quę in ludis pñuciata sūt: q; auditores tanq; in Augusti laudē pñuciata libenter accipiebāt. Manu uultuq; pñus fert alius cillide fecisse filitria turbę maiestate manus. Indecoras: aristoteles ait in q̄rto ethi. adulationes oēs ēt seruis & hūiles adulatores. Præcipit Cic. in officiis ne adulari nos finamus. hoc malū uiget maxime in aulis principū: ubi assentatores dominant & uanidicti. Corripuit: castigauit adulationes populus. Vel serio uel ioco: neq; in rebus seruis: neq; p iocū. serio & ioco sibi uicissim opponunt. Hora. fed trī a moto qramus uerba ludo. Quinti. iocū dū accipimus qd est cōtrariū serio. Hmōi blandicias: cōsueuerūt fili regū principūq; uicissim se p blandimēta dños appellare: quas appellationes augustus phibuit fieri inter filios suos & nepotes: uñ cū olim nero britānicum noie britānicus domitiū obuiū inter se salutaussent: id p signo discordiæ acceptum ēt. Auditor Cor. Tacī. Vrbe oppidouē: ut hoc in loco trāgillus dñiam faceret inter urbem: & oppidū: tanq; urbes sint nobiliores: oppida uiliora ac ueluti castella: scribit Varro colonias romanas in līs antiquis scribi urbes: quę item conditę sūt ut Roma: oppidum quod primum conditum in latio fuit Lauinium. Vespere: hora uespertina. In diuisione ciuili diei apud Ro. Nouissimum tps diei dicebatur suprema tempestas: deinde uespere: dein prima fax. Officiū cā: quo delatores fungunt dū principem egredientem urbe comitantur: aut regredienti obuiam progrediuntur.

Dñatio principatus

Suprema tempestas

M. AN. Depcatus: pibus auertitus. Dñi appellationē: ut dñs uocaret. Maledictum: cōtumeliosum & execrabile. In mimo: ridiculis scriptis: qd mimus sit: qd mimographus abūde alibi. Indecoras: turpis & seriales. Blādicias: blādas & adulatorias appellationes. Inter ipsos: ne mutuo se qdē dños appellaret. Nisi uesperē. Teren. uesperē dixit: uterq; tñ aduerbialiter: ut alterq; primū sit declinatiois. tertiz alterū. Liui. primo uespere & prima uespere dixit. Oul. quoq; primoq; tenent a uespere nomen. Officiū causa: honoris causa obuiam prodeundi. In consulatione: cum consul ēset. Pedibus: ut fieret credo omnibus potestas ut adeundi. Ad opera: concessa.

Plī. Pedibus fere. Plinius in panegyrico trāianū laudat qd impator factus ita cecidit pedibus sicut pri uarus incedebat: repēditq; trāiani antecessores qd fastidio hoīm usum pedum amiserāt: quos hūeri certiticeq; seruoq; uehebāt sup ora romāoq;. Adopta sella: clausa coopra qd si legas: adapta: ut sit sensus augustum in hoc ciuitatis documentū pstitisse ut p publicū incederet lectica patefacta: ut ita oibus adeūdl alloquēdus potestas fieret: laudas a scriptoribus græcis illud artoxeris cognomēto memnonis factū huius manifestū: q; reginam iussit aulea cortinaq; undiq; remouere a caruca: in q ipsa uehebāt ut ita indigentibus in itinere aditus pateret. Promissus: indifferētibus & ut dici solet generalibus. Admittebat & plc bene: inter primas trāiani laudes celebrat admissionū facilitas. cuius ædes ut inq; Plinius nō minus reuera te nec minus publice erant q; tēpla q; forū: mox subiungit: ipse at ut excipis oēs ut expectas i pacatis quoq; laudat theodosium: q; facilis ēet adiri q; ex primo acciperet uota suoq; hoīm. Cice. in epistola ad qntum fratrem didascalica pcepti adiungendā esse facilitatē in audiēdo: lenitatē in discernēdo. Admissionales la rino uocabulo dicunt: quorū officium est admittere intra cubiculum uolētes salutare principem & alloq; Lamprius laudat Alex. Romanū q; salutare patente uelo admissionalibus remotis. ab amiano marcelli

Humāitas artoxeris

Admissionales

no dictus est magi admissiōnū  
q̄ p̄erat huiusmodi negotio:

Comes

Comitate: comes ut inquit Ci.  
in oratione pro cor. balbo dicit  
benigni facies suaves: idē comi-  
ter aduerbiū p̄ benigne. In comi-  
tas pro facilitate benignitatisq̄  
accipitur. M. Var. enarrans illud  
Ennianū: si uoles aduerrere ani-  
mum comiter mōstrabitur. Comi-  
tar ait esse hilare ac libenter:  
cuius origo sit græca κομωσ.  
unde & comesatio ducta. loco  
id inter augusti iocosa diceria  
numeratur ab eruditīs. Libellū

Asis ele-  
phanto

hic libellū intelligere debemus supplicē: uulgus idōtū supplicationē appellat. Quasi elephāto stipē. Quin.  
in. yi. i. capite de risu sic inq̄. adhibet similitudo interi palā: serio interi: sed & pabolæ: cuius ē ḡris id augusti  
q̄ militi libellū timide porrigenti noli inq̄ tāq̄ assem elephāto des: q̄ enim assem hoc ē nūmū elephāto da-  
bat cū pauore & formidine porrigebat: qd̄ aut elephātis a populo nūmi darent testat Plin. sic scribēs. in  
yii. de elephantis stipēs quas populus dedisset seruata & in sinum effusa: de hoc eodem augusti ioco Ma-  
crobius in. ii. satir. aug. Cum ei qdam libellum trepidus offerret & mō p̄ferret manum mō trahere. putas  
inq̄ te assem elephāto dare? Stipem: refert Mar. Var. stipem dici atq̄ pecuniā a stipando: eo qd̄ asses  
qui erāt liberales: qui acceperant maiore numerum non in archa ponebant sed in aliqua cella astipabant.  
componēbat: quo minus loci occuparet: ab stipe dictū stipendiū. Die senatus: quo senatus in curia cog-  
batur. Nisi in curia: ciuitatis augusti maxima qui senatores die senatus salutare noluit domi sed in curia  
quam & ipse unus foret ex senatoribus. Ac noiatim: exempli cā dicebat. salue pollio: salue messala: & ita  
singulos p̄p̄tis nobis salutabat. Submonēte: nulla noia romanorū suggerēte: nā cū ēt memoria p̄dita  
singulari nō indigebat nomēclatore: q̄ in eius aurem noia senatorū infarciret quos salutabat. Vale dice-  
bat. Quādmōdū salue uerbū est salutantis: ita uale uerbū est discedentis: interdū tñ Cice. in calce episto-  
larum hęc duo iunctim locatur dicat. salue uale mi tyro. Dies solēnes: quales sunt dies natales: & nupti-  
rum solēnitati dicati. Ita iuuenalis: q̄ cā officii qd̄ queris nubit amicus. Grandi iam natu. i. fenex & lōga  
iam ætate prouectus: quod & magno natu dicit. Liuius: magno natu qdam cū oīum maiorū suorū insigni-  
bus ē in fove p̄iecit. Sponsalio: q̄ sint sponsalia superius declarauimus: illud adde: quod antiqui satir-  
natorum bacchanaliorū uiridiorū & sponsalio: dicere malebant quam saturnaliū bacchanalium uiridū  
& sponsalio: sicut regula grāmātes exposcit. Itaq̄ aliter regula: atq̄ uetere defendit auctoritas. Capti  
oculis: subitō luminibus orbatum. Cor. Rufius dormiens oculorū uisum amisit cum id sibi accideret som-  
niaret. Aconius pedianus ille Marci Ciceronis luculentus enarrator septuagesimo ætatis suæ anno captus  
est luminibus. Timoleon quorū corinthius sine ullo morbo lumina oculorū amisit: si saturnus & sol unum  
hospitium partis acceperint: tunc quorum talis fuerit genitura: eorum oculos miserum exitiū cecitatis in-  
pugnabit sicuti tradit Iulius firmicus in iexto matheseos.

Magno  
natu  
Sponsaliorū  
Qui lumi-  
nibus ca-  
pti.

M. AN. Promiscuis: cōmixtis: indiscretis. Comitate: facilitate: benigno congressu. Desideria: quæ ab  
adeūtibz desiderant. Loco: iocosis & sacris uerbis. Sicta: meticulose. Elephāto stipem: quod populus  
stipem elephāto daret. pli. Argumenta inq̄ amoris gaudiū blāditia stipis: quam populus dedisset seruata  
meminit iocū huius macrobius in saturnaliis. Die senatus: quo die senatus habendus erat. Nisi in cu-  
ria salutatur: tradit publie salutatio occasio relinquere: aut certe ne p̄ salutatiois cōgressum de publicis ne  
gocis cū aliquo prius cōsultasse uideret. Noiatim: suo quēq̄ noie. Nullo: nomenclatore: aut alio noie  
suggerēte satis p̄babili memorie argumentor: sed longe p̄babiliore Cyneas pythi regis legatus posttride q̄  
Romam uenerat: finatui: & equestri ordini nomen reddidit: illa uero adhuc maiora q̄ Cyrus rex oīum q̄  
in exercitu suo erat multo natu rēuit. L. Scipio totius po. ro. anneus Seneca q̄ nō mirus admiratiois hēt: p̄  
didit ē ætate florētē duo millia noīum eo ordine quo recitati eēt ex tēplo reddere solitū. Mutuorū  
equo cū multis officio certauit. Solēnes: natales dies & peculiare familiæ alicuius ferias. Grādiōr natu  
iam senio cōfectus. Sponsalio: die: Seruius Sulpitius: Gel. auctor: qd̄ sponsalia eēt elegatē ut alio est  
loco demonstratū ex p̄st. Captum oculis: uisū priuatū. Inedia: famē q̄ pleriq̄ alii fecisse dicūt: & in his  
Silius italicus pli. ad Rufum modo nūciatus est Silius italicus in neapolitano suo inedia finisse uitam.

Inedia

PHI. Inedia: Cibi abstinentia scribit pli. in. xi. quod inedia ante diem septimum non est hominī letalis:  
durasse & ultra. xi. diem plerorūq̄ idem est auctor. Au. Gel. scribēs de potētia & ut septenarii numeri ait: il-  
los septimo demū die mortē oppetere: qbus inedia mori cōsiliū ē. Rē nō minus admiranda q̄ memoridam  
tradit Alber. ma. si nō uera est: ait. n. libro de aialibus. yii. sceminam fuisse q̄ sine cibo dies interdum. xx. in  
terdum. xxx. durabat. uirum quorū melancholicum idem se uidisse testat: q̄ inedia hoc ē cibi abstinentia ē.



destinantem praesens consolando reuocauit ad uitam.

De patientia eius in contradictores.

**N**lenatu uerba facienti dictum est nō itellexi:& ab alio contradicere tibi sit locum habere: interdum ob immodicas altercationes disceptantiū e curia p irā se propipienti: quidam ingesserunt licere oportere sena toribus de repu. loq. Antisthius Labeo senatus lectioe quū triumuirum legeret M. Lepidū hostē olim eius:& tū c exu lantem legitinterrogatūq; ab eo an essent alii digniores: suum quenq; iudicium habere respondit: nec ideo libertas aut contumacia fraudi cuiquam fuit.

finis: uel qā sepe locus ē cū ut firmus modo audicētes: mō modestiores. Altercatōes disceptantiū: cōten tiones senatorū: uicissim cōtradiciōi atq; disceptator di rei senēti: q; moderator sicut docet Cicero in piciōibus ad filiū. Lilius i priō disceptatōe ait se sumptū iter patrē & filiū. De re pu. loq; hāc sunt uer ba a senatoribus iusta auctore e curia d cōcedēti pleno i dignatōis: tanq; senator & possit & debeat libere lo q; de re pu. hoc. n. ppiū ē uerū senatoris munus i libera ciuitate. uñ apud liliū in tertio. L. Valerius postu lat ut de re pu. dicere licet: cui postulatōi minaciter refragati sūt decūiri. Præceptū platonis est & a Cice rone repetitū: ut q; reipu. p. futurū sūq; qd agūt id referāt ad utilitatē ciuiū obliti cōmodosq; suos: & dū cōseruāt honestatē quis grauius offendat: mortē oportet potius q; deserāt illa q; dixerūt. Debet senator li bere nō obnoxe dicere sibi i senatu. Ingesserūt idētidē imitētiū iactatūq; hāc dicta i augustū ppiē tē se e curia. Antisthius Labeo: hic iuris ciuilis legūq; po. romani apprime doctus fuit: sed agitabat hostem ut in 3t gellius libertas qdā nimia & uecors ulq; eo: ut diuo augustū iā ppiē & tpu. obtrīnēteratū tamē psumūq; nihil haberet: nisi quod iustū sanctūq; ē i romanis antiquitatibus legis: scribit porphirio: antisti um Labeonē memorē libertatis i qua natus erat: multa cōtumaciter aduersus cæsare Augustū & dixisse & fecisse: pp quod Oratius i sermōibus dixisse ut. Labrone i famior iter famos dicat. iur. cōsulti libro priō d; gesserūt multa pidiēti de antistio Labeone: q; ita annū diuiserat ut Romae sex mēsiū cū studiōis cēt: & fecerēt sex mēsiū ubi cōscribendis libris operā dabat. Triumuiq; supra dictū ē Augustū constituisse triumuiratū legendi senatus. cū ad hunc triumuiratū cōficiendū ipse triumuiui unius lectiōnem habuiss; let legi nō aliquid ex his qui augustinū chari erant: sed illius inimici. M. lepidum qui tunc exulabat circē tos ab augustū relegari: sicut supra iam diximus. Interrogatus. Labeo ab augustū. Suum quenq; iudici um: iuxta illam sententiam uilgarissimam: quor capita tot sententiæ & uelle suum cuiq; est. & quor capiti totidē studiūq; milita. Libertas: licentia libere loquēdi. & hoc refert ad eos q; dixerāt: licere oportere se natoribus de re publica loqui. Contumacia: ad Labeonem referendū: cuius cōtumax fuit respōsio. Fraus d; piculo & detrimēto ut expōit Senilius enarrans illud uirgilianū. Quis deus in fraudem. in iure lectū est fraudi erit illa res idēst piculo & poenā: lilius in septimo cauendum ne fraudi secessio esset. Vlpianus in titulo de edilitio edicto ait ueteres fraudem pro poena ponere solebant.

M. AN. Desinant: statuant. Cōsolando: tēpitiua cōsolatione adhibita. Reuocauit ad uitā: ut ui uere pferat: si qdem ois tēpitiua admonitio utilis ad persuadendū: sed uiri auctoritas: ut est apud Eu ripidē: plus oīno ualet αὐτοῦ γὰρ ἴσκει ἢ καὶ ἀποβῶν τῶν λόγων καὶ τῶν αὐτοῦ οὐκ ἔστι τῶν σκεπτι. Verba facienti: sermonē in aurā habenti. Nō itellexi: nō ppi. Si locū hēre: si meus ēēt d; cōdē sine locus: qbus appareret ut in foro: ita i curia se i ordinē redigere solitū. Altercatōes: senatorūq; iter se cōtentiones. Propipienti: irato aio abeūti. Ingesserunt: in abeunē iactarunt. Triumuirum: qui trium uir fuerat: potius q; ad legendū senatū: nam id negociū duabus profigatū constat eledicibus: una qua uir uirq; legē de qua nunc credo intelligi oportere: altera augusti & agrippæ arbitraria. Hostem olim eius: iā inde. n. a magistrati equitum petitiōne: qua lepidus fuit augustū platus simulans inter eos orta dicat. i de an te triduarum initum hostes aperte fuerant nouissime augustū supbiēti illi legiones in Sicilia ademit.

Interrogatus: antisthius q; cum legerat. Ab eo: augustū. Libertas: libere loquēdi: Nestor ille homericus: τὸν οὐδ' ἔχρησεν ὁ νόμος τῶν ἀνθρώπων. Sēit cōsultissimus ille senex in publica cōsultatio ne: aq; omnes & loqui: & audire oportere. Fraus: uitio noxa.

PHI. Famosos libellos: lex. xii. tabularum capitis poena purauit esse sancendum. si quis carmen condi disse quod infamiam faceret. præterea scribunt iuriconsulti libro. x. digestorum titulo de iniuriis & fa mosis libellis si quis libellum ad infamiam alicuius scripserit siue scripturam in notam alicuius fecerit edi derit. etiam si aliterius nomine fecerit uel sine nomine cum poena ex senatusconsulto teneri sensus ē augu stum libellos famosos. cōtra ipsius maiestātē pparos nō extenuisse sed refutasse redarguisse: tanq; falsos: omnia auctores: ipsoq; iustit. Cognoscēdū post hac deiceps qd hēet & disquisitio eoq; libellos falsos edidit

ppe uixerit septimanas alternis: trī diebus gustū aq; lipidē exorīs bētem & pterea nihil: iisq; ambis dari pīse regis mater iecida ē ex ridat: cū cibo & luce pariet abstinuisset. Præfens cōsolando ois cōsolatio efficax ē sed ppi pis efficacissima q; i pter oēs fle di possunt ai mortaliū: potuit itaq; cōsolatio augusti pīuadere ut uiueret ille: qui mori decreue rat. Verba facienti. i. augustū in senatu disserēti dictū ē a quodā senatore ai libetioris: nō intelle xi. Si locū haberē: uel dicendā

Inedia pūi  
sifigabis

Discepta  
tor

Labeo

Fraus ppor  
na

scnt sub nomie alterius: quos & iuriscōsulorū dicit ēē puniēdos.

locis: dieteris & scomatibus græci. ἀσπασσος appellant. & alio uocabulo apophthegmata scribit Macrobius apud ueteres oia: quæ facite & breuiter & acute dicunt ea dieteria iocoseq; appellari. Inuidiosis: ex qbus iudicia & odiū constabat Augustus.

Petulantibus: peacibus irosibus. Laceratis: puocatus. De inhiēda testamēto: licētia: sensus ē uolebat senatus ihibere licentia testamēto: q̄ immodica uigebat: id phibuit Augustus uolēs unicuiq; liberā eē testandi le gādū: uolūtate. pōt & hoc referri spāliter ad eos tātūmōq; libellos famoso edidissent: q̄q; iocis petulantioribus principē intrinsecet:

ut. i. senatus uellet tales priuari pte testamēti faciēdi: qd̄ Augustus fieri uellet: & hic uerior est sensus qm̄ ut scribit Vlpianus. siq; libru ad ifamiā alicuius p̄tinētē scriptū ēt si alterius noie ediderit: uel si ne noie: si cōdēnatus sit q̄ id fecit iestabilis ēē ex lege iubet: ubi iestabilis significat is q̄ testamētu facere nō potest. Quod & alibi declarat ut Vlpianus sic scribens i titulo de testamētis. siq; ob carnē famosum legatē senatuscōsulorū exp̄ssum ēst: ut iestabilis si ergo nec testm̄ facere poterit: nec ad testm̄ adhiberi testis. Cū cādidatis suis: erat cādidati hoc est petitores magistratū. q̄ Cæsar dicebat. hic ē ille iocus apud Quintilianū amphibologicus: nā galba hoi pilā negligētē petēti: sic inq; petis tanq; Cæsaris cādidatus: nā il lud petis abigui est. Ut unus e populorū: tāq; unus ex tribulibus q; i sua tribu suffragiū ferūt. Testē in iudiciis: i iudiciis testes iurati testimoniu dicit: unde Cicero multitudine testimonio:q; ueris: & ueris defensorē hortētiū adeo oppōit: ut oblitus factus hortēsiū uerbū nullū p̄ defensiōe fecerit: & uerres sua sponte iuerit i exiliū. i adiōibus p̄ testibus atq; i testes dici solet: q̄ interrogat & resellunt ab aduersario: Cicero in oratiōe p̄ fontio gallo:q; testimōia elcuiat sicut i oratione p̄ flacco testes græcos refutat. scribit Quintilianus separadū eē officiū dātis testes & resellētis: puidendūq; ne timidus ne icōstās ne imprudens testis sit ne inducatur in laqueū. Interrogatio: a patronis diuersæ partis testes interrogant: quæ interrogatio audire Quintilianus in pte expeditior est in parte difficilior. Resellē: refutari: nā ut ait Quintilianus iterlocutio ne patroni refutadus est testis aut aliquo urbane dicto. refrigeradus. Foris angustius: mira principis modestia: q̄ maluit forū facere arctius & minus capax. ne iniuria afficeret possessores domorū uicinariū: q̄s inulti dabant i tamē angustū forum a Plinio numeratur inter magnifica urbis Romæ edifica.

MAN. Expauit: extimuit. Redarguit: refutat: diluit. Sub alieno noie: ut iunius nouatus. q̄ Agrippæ iuuenis noie asperrimā de Augusto epistolā i uulgo edidit. Inuidiosis: inuidiā faciētib; . Petulantibus: peaci mordacitate icessentibus. Inhiēda: cōprimēda: quo minus licet testatoribus qd̄ cuiq; uellet legare. Sed magis illud placet quod in iure est: ut famosorum libellorum auctoribus eiusq; flagitiū conuictis testandi licētia adimeretur: quo decreto patres ad deterrendam eiusmodi hominum petulentia inter cessuri ab augusto phibiti sunt. Intercessit: interposita auctoritate efficit: neq; sup ea p̄ decerneret. Cum cādidatis suis: aut quos ipse ex Cæsaris iustitio dabat siq; pristinu suffragio: ius haud populo restitutū i telligas aut quū necessariore aliq; peteret. Tribus ituras: i suffragia. Supplicabat: suppliciter ac de more penebat. More solēni: patrio iustitio. In tribubus: inter tribules suos. Interrogari: ut priuatum p̄ testimonio rogari. Resellū: cōtraducētib; . Angustius: cōtractius minus amplum.

PHI. Si merebunt: tanquā nolet eos eē po. Ro. cōmēdatos: nisi propria uirtute meruissent eē commēdabiles. Prætextatis plausumilli de qbus populus bñ sentiebat ingressi theatrū plausus excipiebantur. hos plausus oratus tergeminos honores appellat sicuti porphirio interpretat: fuit autē plausus ut scribit Seneca palma collata cō palma. Augustus acerbe tulit qd̄ populus honoris cā assueti esset filiis suis. adhuc prætextatis hoc est i puerili ætate collocatis. assurgimus. n. his quos tanq; superiores honoramus. unde assurgere significat loco cedere. sicut apud Ausoniū. Assurgit muse nostra camena tua: & apud poetam assurgit rex ipse phæneus. de p̄texta puero: & magistratū iā dictū ē. Pari iure eēt: docet Lilius socales regū regio more uiuere solere sumaq; in licētia atq; i libertate uersari. sic. n. scribit i scūdo ab origie urbis. erant i Romana iuuentute adolescētēs aliquot nec hi loco tenui orti: quorū i regno libido solutior fuerat: neq;les sodalesq; adolescētū targinio:q; assueti regio more uiuere. Legibus iudiciariis. ut accusari possent & i iudiciū

Intestabilis  
Cādidati  
Cæsaris

Plausus

cōmēdauit: ut nō adliceret si merebūt: eisdem p̄textatis ad-  
huc assurrectū ab uniuersis i theatro & astantibus plausum  
grauissime quæstus ē: amicos ita magnos & potentes i ciui-  
tate esse uoluit: ut tñ parī iure essent: quo ceteri. egibusq;  
iudiciariis eque tenerent. Quū Asprenas Nonius arctius  
ei iunctus cām ueneficii accusante cassio se uero diceret cō-  
suluit senatū qd officii sui putaret. cūctari. n. se ne si sup eēt  
eriperet legibus reū. sin deesset destituere. ac p̄dānare ami-  
cū æstimare. Et consentientibus uniuersis sedit in subse-  
lis per aliquot horas. uerum tacitus. & ne laudatione qdem  
iudiciali data. Affuit & clientibus. sicut scutario cuidam

tore Cassio se uero signat a Plinio nostro i. xxxvi. curus hæc sūt uerba ad  
tū. Memoria non illa foedior. cuius ueneno asprenati reo Cassius seuerus  
accusator obiciebat interuissē. cxxx. cōuiuas asprenatis declamatoris  
meminit idē Seneca i libris cōtrouersiæ. i. Cassio Se uero i genti plu-  
rimū & acerbitate mirā ac summā urbanitatē fuisse testis ē Quintilianus  
i. x. quē ait plus stomacho q̄ cōsilio dedisse. Officii sui: utq; asprenati nonio ueneficii reo fauere  
deberet: an eū desistere. Cūctari: hesita-  
re. Ne si supesset. i. aduocatus eēt reūq; defenderet. hoc. n. significat  
supesset: hic ai aduertere hoc uerbū sup esse cōtra  
gellii sniam a trāgillo positū p̄ defendere atq; aduocatū eē. Nāq;  
Augellius i prio noctiū articepæ scribit falsam huius uerbi  
significationē iueterasse. q̄ dī: hic illi supesset: cū significare  
uolunt aduocatū esse quē cupiat: cūq; eius defendere: atq; id  
dici: nō in cōpitis tñ neq; i plebe uulgari sed in foro in comitio  
apud tribūalia. Eriperet legibus reū: ubi princeps  
suscipit patrocinii rei: haud dubie reus absoluitur: in quo  
absoluēdo iudices nō qd tūbeat leges spectat sed qd uelit  
p̄iceps. Prædānare: q̄si factō p̄iudicio sua snia  
dammare quē nollit defendere. Amicū: asprenatē. In  
subseilis iudiciis in qbus & testes & rei & accusatores  
sedere solebāt. alibi diximus de dīa subseilioꝝ & tribūaliū.  
Laudatione iudiciali: morē tangit antiquū quo reos  
in iudicio amici laudabāt: ut ita absolutionē facilius  
ipetrarēt: hoc docet Plutarchus scribens pōpēiū  
uictissē per legē uisurari laudationes solitas fieri p̄ reis  
i iudiciis postea cū ipse municiū plācū laudaturus  
pcessisset i iudiciū: essetq; iuratus iudiciali laudatione: caro  
q̄ ea cū iudex erat aures manibus obseruauit  
dicens: se nolle audire laudationē lege aduerſante. Affuit  
clientibus: patrocinium suscepit cūq; iuuit  
clientiū qbus ex more romano debetur antiquior locus  
q̄ cognatis. Scutario: i scutari milites a scuto  
dicti sunt. Marcellinus: nec scutarios adesse  
dedicarat. sicuti gerulus uero a Plauto dictus  
armiger: qui gerit scutū domini in romana militia  
habebant fabricas scutarias & loricarias ut inq;  
ugetius i secūdo de uerbis armorum genera  
formabantur: scutarius quoq; artifex scutorum  
dici potest.

M. AN. Prætextatis ad huc pueris. Assurrectū: q̄ in theatrū uenientibus  
populus assurrexisset. Pari iure: æquo iure. Ciuius & æqtas  
quæ duo sunt uincula ciuitatis: cām ueneficii diceret. Pli. cuius  
ait ueneno asprenati reo Cassius Seuerus accusator obiciebat. cxxx.  
cōuiuias interemissē. Cassio Se uero. Quintil. Cassius inq;  
seuerus si ceteris uirtutibus colorem & grauitatem orationis  
adiēcisset: ponendus inter præcipuos foret: nam & ingenii  
plurimum in eo est & acerbitas mira sed plus stomacho q̄  
cōsilio dedit. cor. tacitus plus uirum eum q̄ sanguinis  
habuisse ait: nec pugnare uisum. sed rixari & ob id  
inter rectiores putat oratores reponendum. Quid  
sui officii: quid a se fieri oporteret. Cūctari: hæret  
dubitare. Super esset adesset nouiter: ut Gel. scribit  
inualuit: ut pleriq; superesse pro adesse dicerent: sed  
ab eruditorib; nō facile receptum. Prædānare: quasi manifesti  
criminis reum destituere: & ante iudicium pro dānato  
habere. In subseilis subseilia sunt iudicia: uer ex  
pediani sententia ostendimus: tribūalia uero magistratuum.

Laudatione iudiciali data: iudicium electione: siue  
sortitione nondum probata: cuius contraria erat re-  
lethio: de qua Ci. & alconius scipius. Affuit & clientibus. q. d.  
non solum amicis: q̄ clari nois essent: sed clientibus  
quoq; q̄ q̄ ex ueteri ro. po. instituto: primus in  
officiis accipiendū locus post parētes pupillis sit  
datus ab eo proximis clientibus: mox hospitibus: idē  
cognatis & affinis. Maſſu. Sabinus hospitem  
clienti prulit. M. Cato p̄onum. p̄ximū nomē esse dixit  
a p̄e: quasi p̄ximū sit patronoꝝ in clientes officium  
ab eo quod est parentū in liberos. cui opinioni  
alicarnasus Dionysius astipulaf. Scutario: militi  
a scuto dicto Paulus Diaconus. x. rerum Romanorū  
Valentianus inq;: quū esset scutariūm tribunus  
apud Nicēā augustinus est appellatus: potest & Scutarius  
dici scutorum faber.

PHI. Euocato: ruocati dicūt hī q; a p̄cipe euocant  
ad militiā: & ut inq; in. viii. Aeneidos cōmētario:  
euocatio militaris fiebat cum ad diuersa loca diuersi  
p̄pter cogendos mīrebanf exercitus. euocatos autē  
fuisse honoratoris loci testant historici: qd & Cæſar  
idicat cū ait erat crastinus euocatus i exercitu  
cæſaris: q̄ superiore anno apud eū primū pilū  
duxerat in legione decima. Postulabat  
iniuriarum: accusabatur de iniuriis. Ex reorum  
numero eripuit: caſtriciū qui accusabaf  
sustulit augustinus de numero reorum: ita

uocari & legibus qbus iudicia cō-  
stāt subici qd i ciuitatibus fieri  
solet i qbus æq; libertas ē iurisq;  
æq; litas & leges dñant. Accuſa-  
te Cassio se uero: de hoc ita scri-  
bit Macrobius cū multi accusan-  
te Cassio se uero absoluerent &  
architectus fori augusti expecta-  
tionē opis diu traheret ita ioca-  
tus est Augustus uellē ut cassius  
meū forū accusasset. de eodē ita  
Seneca lib. tertio declamationū.  
Seuerus Cassius sine cōmētario  
nunq; dixit. historia aut hæc de  
asprenate ueneficii reo & accusa-  
tū trāgilli illustrandā cōducen-  
tiam. Cassius se uerus hi-  
storia de asprenate  
uenefico

Supesse cō-  
tra sentēti-  
am gellii

Laudatio  
iudicialis

Scutariū

Euocati

Exorare

tamen ut prius accusatorē exorauerit ut ab accusatiōe desisteret. Exorato: exorare: ut inquit Donatus est ipecare. nā orator ē dū rogat: exorator uero cū impetrauit. Terētius. orator ad uos uenio finite exorator siem. Murenæ. superius meminī murenæ cōiurationis. quā sic breuiter signat Seneca i libro de clemētia. seueritate nihil adhuc profectū saluidiēnū lepidus securus est lepidū murenā. murenā cepio. idē i libro de breuitate uitæ murenæ eptionis lepidi egnati in auguſtū muerones acuebant. In lacū curtiiq; erat in foro Romano de cuius noie unde ductū sit superius hīſtoria ē explicata. Seipē diximus supra stipem dici aſ atq; pecuniā a ſtipādo. Strenā: strenam uocamus munus qd daf die feſto oī dōni gratia a nūero: quo ſignificat alterū tertiiq; uenturū ſimilis cōmodi: uelut trenā quæ præpoſita. littera dicit ſtrenua. ut in loco & lite ſolebant antiq; dicētes ſelocū & litē. qdā ſtrenā a ſtrenuitate dici exiſtimā. ſciro at ſtrenarū noie peculiariter ſignificare munuſcula illarū ſturnalibus chriſtianorū: paſſim danſ & poſſimū die dñicæ natiuitatis & principio anni noui: quo ſtipes eret apud ueteres quoq; dabant. Vñ ait Ouidius: tu tñ auſpicū cur ſit ſtipis utile qris: auſonius: Curā p ſtipis excubuiſſe tuis. Pōponius aſſidue: quā uēnura ē alia ſtena ſtenæ. populus Romanis Calianuari ſis hoc eſt anni noui principio ex ritu uetuiſto ſtrenā dabat Auguſto & abſenti: qd erat ſpe cimen maxime i

Strena

Sādalatius

calceolariū  
Sandalium  
Dextrariū  
la

principē dilectionis. Vicatim: per uicos. Apollinē ſādalariū: Apollo ſādalarius dñus ē a uico: cuius meminit gellius ſis uerbis libro noctū atticæ. xvi. ſādalario forte apud librarios fuiſſimus: uidet autē hoc nomen deduci a ſādalio calciamēto: tanq; in eo ſādalīa fierēt & illic habitaret calceolariū. ita. n. appellat a plauto quāuis qdam non calceolari in aulularia Plauti legāt ſed calceolarios. ſādalīū autē calceamētū eſſe notiffimū ē uel unius Terētii teſtimonio ita ſcribētis in eunucho: cōminuā tibi ſādalīa caput legimus i libro iudith: quēadmodū illa induit ſādalīa in pedibus ſuis aſſumpſitq; dextrariola & i aures. ſūt aut dextrariola ut hæc quoq; uerba ob iter enarrant: ornamenta brachiorū: q; alio nomine dextrocheria nūcupant. ſcribit iulius capitolinus. maximū patrem pollice fuiſſe ita uaiſto. ut uxor ſis dextrocherio uterē pro anulo. ab effigie ſādalīi hoc ē ſolea ſardinia iſula nominal ſādalīotis: quā myrſilis ichnuſam uocat a ſimilitudine uetiſtigii: qd græcē: χῆνος dñ: ſilius quoq; in. xii. punīcorū ob id ichnuſam appellat ſardiniam illo uerſu: inde ichnuſa prius grāiſ memorata colonis.

M. AN. Euocato: uocati dicebant: ut Seruius ait q ex diuerſis locis collecti in exercitiū coibant: neq; hi milites erant: ſed pro militibus habebant: qd ſignificanter Crīſpinus demonſtrat. Poſtulabat iniuriarū: iniuriarū erat reus. Eripuit iudicio detraxit. Exorato: præcibus uictor: ut præſenti actiōne deſiſſet. Caſtriniū: reū. / Vel neceſſitate: maieſtatis & potentie metu. Verecūdia: rubore. Sponte: non iuſſu rogati. Omnes ordines: patricius equeſter. & plebeius. In lacum curtii: locū inter palatiū & capitolīe: de quo Lūius: Plutarchus: & Dionyſius ſatis multa. Ex uoto: præiſ. ſalute ſuſcepto. Stipē: pecuniam.

Strenā: munus annuū: & ut qdā iſterptant: qñ ſtrenuā. Abſenti: ſi procul ēt abeſſet. Vicatim: per uicos. Apollinē ſādalariū: ad habitū qdā id referūt. Ego potius ad locū: ut a uico ſādalariis opificibus reſerto: in quo ſtatua dedicata ſit: cognomen fuerit illi dā: eſt ſādalīū calciamēti genus Terē. Vtinam uideam tibi committigari ſādalio caput. græci ſτῖν δαλῖον ſoleam uocant unde & Sardinia quandoq; ab illius forma ſādalīotis: ut Plinius ait eſt dicta.

PHI. Iouem tragedum: fortaiſis ita appellatum a uico tragedorū: in quo tragedi hoc eſt actores tragediarum diuerſabatur. potes referre ad habitū ſimulachri iouialis: qd tragediam icū eſſet ornatus qd non placet. Alia. ſimulacra deorum. In reſtitutionem palatīe domus: cum domus Auguſti in palatio conſagrat ſet ad eius reſtitutionem pecunias contulerunt ſua ſponte & libenter ueterani milites: ordines iudicium: quæ decuriæ dicuntur & tribus omnes. quæ. xxv. numero erant in urbe: ex quibus plūe col legimus. Auguſtū fuiſſe Romanis omnibus dilectiſſimum. Sigillatim: hoc ē multi ſeparatim a ſingulo ſingularem aduerbiū deducit. Delibant: modice carpente: tranſlatio ſumpta ab his qui cibaria leuiter delibant. Denario: denarius nummus eſt argenteus: qui auctore Plinio pro decem libris æris placuit ſicur quinaris pro quinque. Fauſtis omnibus: ſociſcibus acclamationibus. ſcribit Cicero in primo de dinatione q; uoces hominū: quæ uocant omina: maiores noſtri ualere cenſebat: & lectico omnibus rebo agē diſ: quod bonū fauſtū felix fortunariūq; eſſet præſabāt. De quoquā fonte. ſi & morti damnato legimus

Omnia

& Iouem tragœdū aliāq; in reſtitutionē palatīnæ domus in cendio abſumptæ ueteranī: decuriæ quibus: atq; etiā ſigillatim e certo genere hominū libentes: ac pro facultate qſq; pecūiās cōtulerūt: delibante tantūmodo eo ſummaꝝ aceruos: neq; ex quoꝝ plus denario auferente. Reuerſentē ex prouinciā: nō ſolum faultis omnibus ſed & modulatis carminibus profequebantur: obſeruatum etiā eſt ne quōiēs introiret urbem: ſupplicium de quoquā ſumeretur.

De honore eidē collato per ſenatū populūq; romanū.

**P**atris patrię cognomē uniuērſi repentinō maxio q; cōſenſu detulerūt ei. Prima plebs legatione Antium miſſa: deindeq; non recipiebat in euntē Rōæ ſpectacula frequens & laureata: mox in curiā ſenatus: neq; decreto: atq; acclamatione ſed per Valerium Meſſalam id

habebant paulatī deſluxiſſe: nec. p. q; libet quāquā imperator ſtatim p̄ patrię appellabatur. ſed i teſtimonium uirtutis cognomen optimis principibus deſerri ſolebat: ſicut in præſentia delatū eſt auguſto. laudat Plinius traianū: q; ſoli omniū illi cōgigerit ut p̄ patrię eſſet ante q̄ fieret. nā tūc merito princeps ē pater patrię appellandus: q̄n ita uiuit cū ciuib; q̄i cū liberis patēs. Ouidius in. ii. falſtorū tradit cognomen patris patrię datū eſſe Auguſto Nonis februarii ab oībus ordib; ſic. n. ingt ſancit pater patrię tibi plebs. tibi curiā nomen hoc dedit: hoc dedimus nos tibi nomen æques. P̄ia plebs. ſ. detulit cognomen patris patrię. Antium: ubi erat Auguſtus: eſt aut antium ciuitas. i. latio uolſcoꝝ caput littoralis qd ē ſed portu carēs. ad otium rerūq; urbanarū uacationem ac commodata: quo ſeceſſu Romani principes auctore Strabone utebantur: quo circa in ea urbe edificatæ erāt ædes magnificet: quæ admodū Romanis ſit deducta colonia ſcribit Liuius. apud quem ſatis multa de antiatibus. Frequens & laureata: ritu. ſ. triumphali. namq; Romai laurea ſi curū triūphantis ſeq; ſolebant. Mox poſt ipſam plæbem. Senatus. ſ. detulit cognomen patris patrię: quo circa in ea urbe edificatæ erāt ædes magnificet: quæ admodū Romanis ſit deducta colonia ſcribit Liuius. apud quem ſatis multa de antiatibus. Frequens & laureata: ritu. ſ. triumphali. namq; Romai laurea ſi curū triūphantis ſeq; ſolebant. Mox poſt ipſam plæbem. Senatus. ſ. detulit cognomen patris patrię:

Acclamatione: ſenatus cum in curiā ſediſſet ſolitus erat acclamationibus principem decorare & laudationibus. Vnde ait ſtutius uoſpiſus in tacito. ſenatū oēm acclamāſſe tacite auguſte dii te ſeruent: te diligimus te principem facimus: tibi curā rei pu. orbisq; mandamus & poſt Paulo. acclamationes inquit ſenatus hæ fuerunt acclamationū aliz ueræ erant: aliz falſæ: prout bonis malisq; principibus ſiebat. hinc plinius in panegyrico. Diſcant p̄ncipes acclamationes ueras falſasq; diſcernere. ſenſus eſt tranquillū ſenatū neq; per acclamationem: neq; per decretū detuliſſe auguſto cognomen patris patrię: ſed demandāſſe p Valerium Meſſalam clariſſimū ſenatorē. ſuit. n. Meſſalæq; familia Romæ clariſſima: qui ſicut docet Seneca in libro de breuitate uitæ: primo Meſſanæ appellati ſunt a noīe Meſſanæ ciuitatis Sicilia: quam Valerius primus uicit. paulatim uero uulgo permutante litteras Meſſalæ dici cœperunt.

Acclamationes

Meſſanum Meſſalæ

M. AN. Iouem tragœdum: ut illū a loco: ita hunc ab habitu cognominatum exiſtimo: eſt enim tragœdus: qui tragœdiam agit quo habitu in ſcena tragœdi uterentur: ſuo loco dicitur. Veteranī: iam emerit. Decuriæ: iudicium. ſ. Tribus: quæ quinq; & triginta erāt numero. Sigillatim: per ſe multi. Delibante: uterq; alterutro: ne ſuorū miſericordiā oīno aſpernari uidereſ. Aceruos: cumulos. Fauſtis omnibus Lucanus: Nō omnia fauſta: Nō fidēs læto uoces ſimulare tumultu. Ne ſupplicii: ne publice: aut priuati quicquam ſupplicio afficeret. Patris patrię: togatoꝝ primus Cicero: Catone id cenſente: patris patrię cognomen Catilinæ coniuratione oppreſſa eſt aſſecutus. Plinius. Salue primus oſum parens patrię appellatæ: primus in toga triumphum linguæq; lauream merite. lu. roma patrem patrię Ciceronem libera dixit liui. Plutar. & Appia. ei uſdem ſunt rei auctores. Antium: littorale latī oppidum quondam aphrodiſium dictū: ubi ſorte Auguſtus erat. Laureata: laureos geſtans ramos: aut laureas coronas habens. Decreto: prius factio. Neg; acclamatione: tumultuaria appellatione: ut eſt apud ſep̄idiū acclamationes inquit ſenatus graues fueret: & mox paulo acclamationes ipſis indidit: & ſententiā ſenatus conſulti hoſti patrię honores detraherentur: paricidæ honores detraherentur: paricidæ trahatur: & alia quæ ſequuntur.

PHI. Quod bonū: uerba Meſſalæ. Sicut Meſſalæ. corrigē Meſſalæ. ait. n. trāquillus ſe apoſuiſſe ita uerba Auguſti. ſicut iam apoſuiſt ipſius Meſſalæ uerba: quibus conſulutauit Auguſtum patrem patrię. Compoſ factus: uerba Auguſti. Hunc conſenſum: quo ſenatus uniuērſus una cū populo & Auguſto bene ſeriebat. Medico Antonio muſæ: Antioſus muſa medicus fuit imperator Auguſti ut ait porphirio enarrās illud oratiōis. Nam mihi baias muſa ſup̄uacuas antonius & tamē illis me facit fuiſum: hic uipās edendas dabat cū icidiſſet iſanabilia ulcera miraq; celeritate pſanabat. ut auctor ē Plin. lxxx. q. lxxix. ita ſcribit diuus

Antonius muſa



Augustus lactuca cōseruatus in  
egritudine fertur prudentia musæ  
medici: cū prior eēt eīca ex mel-  
le. idē in. xxix. sed illa Antonius  
musā mutauit auctoritate diui  
Augusti quē cōtraria medicina  
grauī piculo exemerat. legimus  
in ecclesiastico honora medicū  
pp necessitatē: & nullum creauit  
altissimus adeo. n. eēt oīs me me  
la. Cassius hermina ex antiquis au-  
ctor est primū uenisse Romā ex  
medicis archagatū peloponen-  
sem: cui datū est ius qritiū & ta-  
berna i compito acilio: fuitq; ab  
initio gratus mox ob crudelita-  
tē scruiciq; medēdi iuius. Cato  
fuectus ē i medicos & maxime  
græcos. extat apud Plī. luculēta  
in malos medicos peroratio. sed  
merito statuz honore dcoratus  
est Antōius musa & qā fuit me-  
dicus optimus: & qā sanauit au-  
gustū genū Romanorū: ex cuius lade  
pēdebat salus nō solū urbis sed ēt orbis. græci honores eo idē hip-  
pocrati picipi medicorū quos herculi decreuerūt antonius musa uolumē cōdidit de medicina luculentū:  
qd hodie quoq; extat. Acre collato: cū unusq; q; æt cōsulisset ad statuū fabricādū: ita auctore linio mene-  
niū agrippa extulit plebs comana festiuitibus collatis i capita. Iuxta apollinē: prope statuū dei medicæ loco  
honoriore pinde ac deo primus foret i medēdo. c. sculaptū. n. apollinis filiū sicuti notissimū est coelo di-  
cauerūt & dis assignauerūt pifici tanq; fuētorē medicæ: auctores Plī. & celsus. c. sculaptū scripsisse myriogē  
nesim testis ē iulius firmicus li. v. Matheos: quo uolumie omniū gēiturag; ordines explicati iueniebant.  
ædes æsculapii i isula tyberia extra urbē posita erat. cām refert Plū. i pblematis: qā. i. salubritus forisq; i ur-  
be degit. Vñ & græci tēpla æsculapii cōstruūt i excelsis ac parīs locis: nota ista hystoria et de æsculapio to-  
lēdæ pestilētiæ cā accersito euocatoq; ex epidauro qd oppidū æsculapii delubro celebre ē. Testō cauerūt  
puiderūt pscipierūt i tabulis testamētariis. Prælatō titulo: ante lata iscriptiōe quæ significabat ideo uti-  
lētissas imolari uotūq; exolui tanq; libētē morerent dū relinquūt cā bonū principē suplitē. Initū amī:  
maximū specimen amoris & uenerationis i picipē hoc erat: q; sicut nos annū auspicamur. Cal. ianuariis.  
ita qdā ciuitates annū icipere uoluerūt ab eo die quo augustus primū ad illas accessisset: tanq; ille dies eēt  
oībus aliis diebus antepōnēdus. quo augustū uidissent sua mētia i uisētē: & suos lares abeūtē. Sup tem-  
pla. i. ultra tēpla q; exerēt augusto ludos quoq; celebrari uoluerūt i illius honore qnquēnales: qd herodē  
iprimis factitasse legius: q i cæsarea ciuitate iudeæ theatrū āphitheatrūq; digna uocabulo collocauit. &  
qnquēnali certamie istituto nomē ei cæsaris dedit: i quo maxia pnia uictoribus pposuit: ut. i. ipsi uictores  
& pxiimi & tertii successores eorū regalibus diuitiis potirent. Poene oppidati: quasi per singula oppida.

M. A. N. Faustū. Plutar. q; felix ē iqt & hilare Ro. faustū appellat. Ipsa: augusti uerba. A Messala rela-  
ta. i. mēoria pōita. Cōpos factus qti uotog; oīum summa fuisset: ut pē prie merito qtiq; appellari posset.  
Cōsensum: hoc uestū. hoc de me iudicium. Antonio musæ: antonio cognomento musæ medico ea  
tempestate illustri. Plinius: Diuus certe augustus lactuca seruatus in egritudine fertur prudentia Musæ me-  
dici. Signum æsculapii: æsculapti templum in tyberina isula fuit: Ouidius & Valerius auctores sunt Plū-  
tarchus tamen in quæstionibus: querit quid sit quod æsculapio extra urbem ædes ponerentur. Cauērit  
testamento: cautū uoluerunt. Prælatō titulo: sacrificiū causā titulo prælatō. Suplitē augustū: suscipien-  
di uoti ratio fuit: si moriens augustū superstitē reliquissent. Initū annū: dies ille annum icoharet: quo  
primū augustus sua esset moenia igressus. Oppidatim: per oppida.

PHI. Cæsareae urbes: sicuti Herodes: q auctorib; iosepho & egeippo ciuitates i iudæa cōdidit in hono-  
rē Cæsaris augusti: quas prim Cæsareae prii sēbathas hoc ē augustæ appellauit. idē i multis ciuitatibus tē-  
pla cōstruūt: quæ Cæsarea nominant. Iuba quoq; rex cōdidit i mauritania Cæsarea ciuitatē i honore Cæ-  
saris augusti: sicut tradit eutropius. Edem iouis olympii: iter cætera iouis cognomēta. olympii cognomē-  
apud græcos isclitum est: & in primis athenis. existimat Diodorus in quarto bibliothecæ iouem olympiū  
cognominatum fuisse ab olympo a quo eruditus & ad uirtutem iustificus fit. alii uero a coelo quem olym-  
pon græci appellant. in quo regnare fertur: athenis ut scribit thucydides in. ii. hystoriarum templum uise-  
batur iouis olympii de quo nunc loquitur tranquillus scribens eam ædem dedicatam fuisse genio Au-

Olympius  
unde

De honore ei collegato per reges ac ciuitates.

**R**Eges amici atq; socii & singuli in suo q; regno ce-  
sareas urbes condiderunt: & cum simul ad eum iouis  
olympici Athēis antiquis iocohatam p̄ficere coi-  
lūptu destituerūt: p̄fecto eius dedicatæ ac sepe regnis reli-  
ctismo Roma mōdē p̄uincias peragranti quoridiana of-  
ficia togati aut sine regio insigni more clientū prastiterunt.

gusti. De hoc iouis olympi tem-  
plo sic scribit Plin. l. xxxvi. sic ē in  
cohātū athēns templum iouis  
olympici: quō s̄ illa capitolina  
ædificā aduenerat columnas de eo  
de Spartiāsi adriano. opa quæ  
apud athēnsēses cōperat: dedi-  
cavit iouis olympi ad eam. pe-  
ricles athēnsis ab eloquentiā uī  
atq; excellētia cognominatus est  
olympius: ut docet Plutarchus i

periclis: hic ait Plin. l. xxxiii. hypar cyprius uno celebrat signo plachnopte periclis olympi uernula: ubi pla-  
chnoptes significat iussitatus graeci. n. τ ο σ τ λ α γ χ ο ν uocat uiscera. i. codice Phili pueri uisito legi sp̄ga-  
rio prae ut exp̄as fuscato. Nā o τ α γ χ ο ν graeci dicūt fuscū uiscro & o τ α γ χ ο ν fuscā: ut dicit histo-  
riae accommodari ē. faber. n. q. Seruis erat canis periclis: cū iare templū edificaret rep̄sisset; super altitudi-  
nem fastigii ide p̄ops cecidit. ex quo lapsu cū uehementē egrotaret essetq; a medicis deploratus. fēc̄ mī-  
nerua periclis ob lapsum uernula dōlet i somniis demōstrasse herba: quæ contra lapsus & p̄cipitia ēst sin-  
gularis. q̄ ille statim sanatus ēst. quare herba quæ prius dicebatur perdicium cepta est uocari perthenium  
a uirgine minetua. & p̄t̄ p̄t̄ n. græce uirgo dicitur. huius uernula effigies ex ære facta ēst ad perpetuū  
rei monumentum quā cum formatus esset ab artifice uiscrobus. & huius uel fuscis hūctus fuit cognomi-  
natus plachnoptes siue sparganoptes. apud Plinium ut diximus legitur in. xxxiii. plachnoptes apud eun-  
dem in. xxii. legitur sparganoptes. ex quo coniciamus uel hic uel illic esse mendum. tamen siue hæc siue il-  
la lectio magis placet: habes utriusq; interpretamentum. Genio: de genis lege quæ scribitur Apuleius in  
libro de demonio socranis & Martians in libro de nuptiis philologia & Augustinus in. viii. de ciuitate  
dei: & nos copiose scriptus in cōmentariis proprietatū illud in præsentia referendum est. quod a cenfōrio  
refertur: qui scribit genium non uno sanguine colendum esse: ne die qua luceni ipsi accēpimus alii de ma-  
nus. Illud etiam adde: quod tradit firmicus maternus in secundo Mathecosi. dignum memoratu. xi. ab  
horoscopo in geniturū locum a nobis dicti bonum geniumq; a graecis appellatur agathos demon: qui est  
locus iouis & cum horoscopo exagona radiatione coniungitur. genium die natali suo quicq; uenerabatur.  
si quis iurauerit per genium principis dare se non oportere & peieratū imperator rescripsi fustibus eū  
esse castigandum: & ita ē superdicti importune noli iurare: sicut docent iuriconsulti digestis de iururand-  
do. cuius ut inquit elegit ter tullianus: per omnes deos q̄ per unum genium Cæsaris peieratur. de genio  
ostendit principis & de genis eruditē scribit Amianus marcellinus in. xxi. satis ēst locus indicare: uolu-  
men exuberet. Togati: senfus est reges per inde ac clientē togatōs more clientū Romanos: fine regio in  
signi hoc est sine diademate ornamentisq; regalibus solitos fuisse præbere officia Augusto iter facienti per  
provincias. toga. n. Romani est habitus & clientis. Vnde togati dicti. Martialis mane uel a media nocte to-  
gatus ero. huius historiae meminit eutropius his uerbis: multi reges ex regnis suis uenerunt ut Augusto ob-  
sequerentur: & habitu Romano togati. ad uehiculum uel equum ipsius concurrerunt.

M. AN. Cæsareas urbes: Cæsaris nomine nūcupatas. Cuncti simul: communi nomine: quasi coniu-  
cti: ut pedianus interpretator. iouis olympici: uel ab Olympia regione p̄feti agri parte: ubi templum iouis  
fuit: uel ut Diodorus scribit: ab eo q̄ iuppiter p̄ter Aegypti rex a Dionysio constitutus: ab olympo quodā  
quem ille præfeti nomine puero dederat eruditus & ad uirtutem institutus esset: olympus: siue olympi-  
cus est dictus: quod olympi iouis templum Athenis fuerit: Thucydides auctor est: hac inquit præcipue p-  
te extructa delubra uisuntur iouis olympi telluris: quæ loca uidetur idem auctor significare ante Theſei  
tempora in uetustissima urbis parte fuisse constructa. Genio: deorum filio: ut Aufustius scripsit: & paren-  
ti hominum: ex quo homines gignūt. Laberius: genius generis nostri patens alii omnium rerum gerēda  
rum. alii cuiusq; loci deū autumat. Peragrati: iustrati. Quonidiana officia: circa illum officiū causā quori  
die uerant. Togati: omniūq; habitū: non regio culti. Insigni: sine purpura & diademate.

PHIL. Quonia qualis i imperis: post publicatū Augusti uitā explicā hoc ē qualis fuerit in publicis rebus  
admini: tradis: nūc referte se uelle uitā priuatā testat. hoc est q̄lis fuerit in re domestica qualiter uixerit cū  
suis: in quid fortior fuerit foris q̄ domi. hæc. n. quæ p̄tinent ad cognitionē uitæ interioris & domesti-  
cæ non minus ostēdūt principē q̄ res foris gestæ: & uitā in propatulo ad. uic ē trā illis trāsitiō: q̄ exor-  
natio rhetorica ē: q̄ cū ostēdēt breuiter qd dictū sit. itē breuiter p̄p̄t qd cōsequē. Matrē: actiā. Iuueni:  
filiū Seruilius iuaurius cū mortuus ēst elatus fuit publico funere. Interiore uitā. domestica & qualis fue-  
rit domi & itra p̄cates. Vtrig: matri acceit & sorori octauie. Priuig: eius claudia: post initā p̄scriptio-  
nis societatem cōfuerūt milites amicitia iter auguſtū & Antoniū ē affinitate firmādā itaq; Augusto uxor  
dara ē clodia fuluiz & P. clodii filia Antoni priuigna. Nā fuluia tres habuit maritos p̄u. clodii illū Cice-  
rōis inimicū. ex quo erat hæc claudia secūdū curionē: tertium Mar. Antoniū Vnde ait Cicero in secunda  
Antoniana. & enim ista tua minime avara coniunx quam ego sine contumelia describo. nimium debet

Plachno-  
ptes an  
Spargano-  
ptes apud  
Plinium  
Partheniū  
herba

adul.

diu po. Ro. pensionē tertii. Vix  
dū publicē adhuc uisio imma-  
rā contrariū illū. l. l. matura ui-  
ro iam plenis nubilis annis. Si-  
multate cū fuluia: extat epigra-  
ma Augusti Caesaris: quo causā  
simultatis inter ipsum & fuluiā  
exortae obsecra refert. sic. nati:  
qd fuitit elaphirā Antōius. hāc  
mihi poenā fuluia constituit  
se quoq; uti furā aut futae aut  
pugnemus atq; qquid mihi uita  
carior ē ipsa mēcula signa canit.  
Appianus uero h. p. bellorū ciuili-  
um refert fuluiam impulsisse lu-  
ciū Antonii ad bellū aduersus  
Augustū capefcendū. erat enim  
ut inquit Lucius Florus. foemia  
uimilis miltitū gladio cictaque  
semp Antonii ingenium agitabat:  
Plutarchus quoq; sic scribit i an-  
tonio: erat fuluia natura ferox at  
q; epigra: putabat fore ut Antōi-  
us a cleopatra distrahertur: qd  
rerū motus in italia eēt uerū cū  
illa in aſiam nauigaret mortua ē  
sycone. Scriboniā: in expositio-  
ne nouissime apud pperitū elegie nō pauca scripsimus de hac scribonia: quae fuit de familia libonum. hinc  
mēdofus ille uersus a nobis ē emaculatus. Altera maternos. exequat turba libones: nō enī libones apud p-  
peritū legendū ē sed libones. cū scribonii libones dicti sint. & putat quae erat sedes praetoris dictum ē  
libonis a libone scribonio: q; ppe arcum fabianum tribunal & subsellia collocatū tranquillus in libello de  
grammaticis meminit scriboni grammatice: quē ait fuisse redemptū & manumissum a scribonia libōis  
filiaque prior Augusti uxor fuerat. Etiam matrē: nomen ē q; dialectici dicunt ad aliquid: nam cum ma-  
trem iudis statim intelligis illam: quae filios habet. Abduxit: abducere proprie ēt per amicum: etiam p-  
ducere interdum significat. inde perductores a Cicerone in uetrinis dicti qui ut inſig. Alfenius in hoc di-  
ferunt a lenonibus: quod lenones sunt scortorum: perductores etiam inuitarum personarum: & in quibus  
stupra exercitata legibus uindictatur significat. Augustum quasi per uim potius q; ab ulterone accepisse  
Luiam uxorem. Pregnantem: posterius uidebimus quemadmodum Luia cum Augusto grauida nupſiſ-  
set intra mensem tertium peperit drusum: qui fuit pater claudii imperatoris.

Libones

Perducto-  
res.

M. AN. Quonia: trāſitio ex epilogo & ppositiōe cōſtitia politica uitae rōne ad oeconomicā. Egerit: ul-  
xerit. Matrē: aciā. Octāniā fororē: quae. C. Marcello mox Antonio nupſit. Officiā: Appianus auctor ēſt:  
eius pietatis in matrē: amoris aut & officii i fororē: Plutar. in Antonio. Claudiā: ex. P. Clodio & Fuluiā ge-  
nitā. Plutar. ut Curioni antea nuptā ait Fuluiā ab Antonio acceptā q; q; diuerſo loco Clodiā fuluiā filiā &  
Antonii priuignā dicat cōcordiae cā Augusto deſpōſitā: uñ colligi pōt fuluiā primū Clodio: mox curioni  
nouissime Antonio nupſiſſe. Simultate: cōtēſiō: discordia. Appia & Plu. ciuiſmodi ſimularis meminerūt.  
Nuptā duobus: ſenatoribus ſūt q; Scriboniā intelligat. q; L. Scipiōi q; i aphneia a Caſare dictatore uictus ē  
nupſit: ſed nō aduertit parū tēpoſe rōne cōuenire niſi auguſtus admodū iuuenis cōcordiae cauſa ducere  
uoluerit ſeminā grādem natu: fuit & alia ſcribonia huius filia cuius Tranſl. i lib. de grāmaticis & rhetori-  
bus meminit. de qua libētus intelleximus: ſed qbus haec uel mater d; duobus ſenatoribus nupſerit q; liboni  
adhuc quero. Pertuſus: eius mores aduerſatus. Luiā drufillā: tyberii & Drufi matrē. Abduxit: ab-  
duciā dixit: q; ſi auctoritate magis q; uoluntate. Tyberio neroni: cui locata erat adempſit in Tyberio Luiā  
inſq; Drufillā: & tūc grauidā: & iam antea apud ſe Tyberii enſā perēti auguſto cōceſſit: qbus uerbis appa-  
ret Luiā nō ut adempſit: cōtra in caligula: quū ille Luiā Horeſtiā Caio piſoni locatā medio nuptiā: offi-  
cio domū abduxiffet gloriatus ēſt romulū & auguſti exemplo quaſitam ſibi uxorē: quaſi ut dicere uoluiffet:  
quod & antonius ad auguſtum ſcribens in epſtolis exprobrare uidetur.

PHI. Nihil liberoꝝ: PHI. in. vii. ſic ſcribit eſt qdam priuatiū diſſociatio corpore & iter ſe ſterilis: at ubi  
cum aliis iunxere gignūt ſicut auguſtus & luiā. Immaturo: ē editus: ex utero materno maturus edit: ſoc-  
tus nono & decimo mēſe iterdū & ſeptio ſed rarēter: & hoc eſt ipſus reſpiciū tps a philoſophis medicisq;  
obſeruātū: añ qd editus ſocetus ē imaturus & ſit abortiuus: & tūc foemia d; abortare iulius firmicus. abor-

## De interiori &amp; familiari uita.



Vonia q; ſis iſt perit: ſic magis uobis regē dāq; p ter-  
ra: q; ſi de pace belloq; republica fuerit ex polui: re-  
ſerē nūc ſteriorē & ac familiarē eius uitā: q; buſq; mo-  
ribo atq; fortuna domi: & iter ſuos egerit a iuuenē uſq; ad ſup-  
mū uicē diē. Matrē amiſit i prio conſulatu: fororē Octāniā  
q; nō ſeſimū & q; rē agēs a tatis annū: ueriq; cū p̄cipua offi-  
cia uiuax pſtituliſſet: deſunctae honores maximos tribuit.

## De ſponſis &amp; uxoribus eius.



Ponſam habuit adoleſcēs. P. Seruiliū Maſurici filiā  
ſed reconciliatus poſt primā diſcordiā Antonio  
expoſtulantibus utriuſq; militibus: ut ex neceſſitu-  
dine aliqua iungerent: priuignā eius Claudiā Fuluiā ex  
P. Clodio filiā duxit uxorē: uix dum nubilē: ac ſimultate:  
cū fuluia ſocru exorta diſmiſit intactā adhuc & uirginem:  
mox Scriboniā in matrimōiū accepit: nupē ante duob; cō-  
ſularibusq; & ex altero et matrē. Cū hac etiā diuortiū fecit  
pertuſus ut ſcribit annorū puerilitatē eiūs: ac ſtatim Luiam  
Drufillā matrimonio Tiberii Neroniſſi: & qdē pregnantem  
abduxit: dilexitq; & pbauit uicē ac perſeueranter.

## De filia Iulia &amp; matrimonio eius.

**E**X Scribonia Iulia: ex Iulia nihil liberorum tulit: cum maxime cuperet. Infans: qui conceptus erat: immaturus est eductus. Iulia primū Marcellō Octaviae sororis suae filio tantūq; pueritia egressa: deinde ut is obiit. M. Agrippae nuptui dedit: exorata sorore ut sibi genero cederet. Nā tūc Agrippa alterā Marcellarū habebat & ex ea liberos: hoc quoq; defuncto multis diu etiā ex equestri ordine circumspectis cōditionibus Tiberiū priuignū suū elegit: cōgitq; pręgnantē uxore: & ex qua iam pater erat dimittere. M. Antonius scribit primū ut Antonio filio suo despondisse Iuliā: deinde Cōtisoni Getarum regi quō tempore sibi quoq; inuicem filiam regis in matrimonium petisset.

## De nepotibus eius ex Iulia.

**E**potes ex Agrippa & Iulia tres habuit. C. & L. & Agrippam: neptes duas Iuliam & Agrippam. Iuliam. Lucio. Paulo cęsoris filio. Agrippinam.

tabit filios geminos. Marcellō octauiz: octauia augusti soror ex marcello duas filias & marcellū genuit: quę generū sibi & filii fecit Augustus mortuo deinde marcello cū Cęsar nō facile quę sibi ex amicis generū eligeret sua sit octauia ut Agrippa generū suū caperet: qđ cū Cęsari placeat octauia cum agrippa genero egit. ut filiā repudiaret: & cęsari gener fieret qđ & factū ē auctor Plutarchus ut in Antonio. Is obiit. Marcellus. de obitu marcelli q; perit in batano agens annū ætatis. xviii. scripsimus copiose in secūdo pperitū comentario. Marcellage: filiaz octauiz & marcelli q; duę erant. Tyberii priuignū: filiū huius drusillę. priuignus. n. ē ut dicitur dialectici nomen ad aliqd: & ut scribit iun. consulti uxoris meae filius mihi.

priuignus est. Pręgnantē uxore: in tyberio scribit tranquillus quā admodū agrippinā marco agrippa gentem uxore duxit susceptoq; ex ea filio rursūq; grauidā coactus est dimittere: ac iuliā augusti filiā cęstimm ducere nō sine magno angore aī: de quo mox plura. Iā pater erat: suscepto filio druso. Antonio filio: octauia autem antonii filii ex iulia genitū ita magnū apud Cęsarē fecit ut post agrippā & Iuliaz filios primas partes obtineret: cui & ipsa alterā filiaz marcellage matrimonio collocauit. Cōtisoni: de hoc & Oratius: loq uidet lib. ii. carminū scribēs occidit daci cōtisonis agmē: medius istellus sibi luctuosus dissidit armis. Getage regi: geta populi sunt i scythia europa aduersus quos Cęsar Augustus exercitū quingentū milia milie: auctor strabo in. vii. qđ getas dacos appellat alii uero dacos eos dicunt qui ad histri fontes uergunt: quos olim dauos uocatos esse idē Strabo arbitrat. getas uero eos: qui ad pontū in orientē spectant. Pl. i. iiii. sic ait. oēs scythaz sunt gētes uarię tantū littori appositę. tenere alias getę daci a romanis dictas: alias sarmathę a grecis sauromathę: refert helius spartianus getas dici goros. unde diasriticus hoc ē dubius iocus emerit in antonii caracalā q; cū getas deuicisset & tremē noīę getā occidisset. a prinace festiuit dictū atq; mordaciter: genici nōmē inter alia cognomēta antonio ascribēdū esse. Filiā regis. i. cōtisonis. Iuliā. L. neptē. L. paulo fortassis hic ille. L. paulus ē q; prius habuit uxore corneliā ex familia libonū cuius rei erat pulcherrima apud pperitū elegia in calce opis. Nāq; ut credā huic nupsisse post obitū cornelię iuliā augusti neptē p̄uadit illud: qđ cęsoris filius uocat a tranquillo: & apud pperitū huius cęsurę mentio fieri uidet illo uersu. me neq; cęsurę legē mollisse & paulo post. filia tu spēm cęsurę nacta paternę.

Daci  
Daci  
Sarmatę

M. AN. Ex Scribonia: cū qua diuortiū fecit. M. Marcellō: q; ex C. marcello. ut diximus: & maiore octauia est natus. Exorata: p̄cibus uicta. Sibi genero cederet. generi possesse ut pateret Agrippā factū cum marcella filiā diuortio ex qua iā pater erat iuliā suā augusti dico filiā ducere uxore. Alteram marcellarū unā ex duabus octauiaz filiabus quas illa ex C. marcello fuerat enixa. Hoc quoq; agrippa. i. Priuignus: Iuliz & Tyberii neronis filiū. Pręgnantē: grauidā. Vxorē: agrippinā: mar. agrippa & Pomponii artici filia genitā: ex qua drusum filiū Tyberius tulerat: Anneus Seneca nomē attrici inquit perire Ciceronis epistole nō sinunt: nihil illi profuisset gener Agrippa: Tyberius pgeneret: & prufus Cęsar p̄p̄os iter tū magna nomina taceret. nisi Cicero reliq; ex eo regre. Tyberius: neq; similitudine nominū errētis dico q; priuignus fuit Augusti: ac post illū neq; potius est: & fratrē drusum & filiū quē ex scribonia tulit eiusdem noīs habuit. Sed de utroq; alias est ad hęc ipse ut pater Tyberius nero appellatus: nā quū Tyberio neroni tranquillus ait iuliā locatā de patre loqutur quū iuliā Tyberio post agrippę mortē matrimonio iunctā de filio q; postea ut dicit impator fuit. Antonio filio: quē antonius ex iulia tulerat: augustusq; alexandria capta occidi iussit. Cōtisoni: cōtisonis huius Horatius meminit: occidit daci cōtisonis agmē. Getharum regi: gethę supra histrum pontico mari adiacent: Pl. ab eo omnes scytharum gentes uarię: tamen littori appositę: tēne alias gethę daci a romanis dicti quibus Plinius uerbis dacos & gethas eandem esse gentem: non misq; igitur si hic getharum regem uocat quem flaccus dacium dixit.

PH. Sororis suę nepoti: octauia augusti soror duas ex antonio filias antonias suscepit alteram uxorem duxit domitius: anobarbus: alteram drusus iuliz filius augusti priuignus: ex hac nati sunt germanicus & Claudius qui postea imperauit auctor plutarchus: & inferius in calicula id late explicabit. erat itaq; germa

natus hoc pacto nepos octaviae  
utpote genitus ex Antonio illius  
filia: quā plinius solinusq; noti-  
cant nunq; expuisse. Per assem  
& librā emptos: participio ut ca-  
ius iuriscōsultus in Institutionibus  
& Boetius lib. cōmentario topi-  
coq; exposuerunt ē imaginaria:  
quādam uenditio quod ipsum ius  
ipsoq; Romanoq; est ciuiū eaq;  
res ita agi: adhibitis nō minūq;  
quinq; testibus ciuibz Romāis  
puberibus & præterea alio eius-

Imagaria  
uenditio

Familiae  
emptor

per as & li-  
bram

Thalasio  
quid

Colus cū  
flamine  
Diarium  
Ephemer-  
ides

Germanico sororis suae nepoti collocauit: Caium & Lucium  
adoptauit domi per assem & librā emptos a patre Agrippae  
patrenerosq; adhuc ad curā Reipub. admoit: & cōsules de  
signatos circū prouincias exercitūq; dimisit. Filiam & ne-  
pres ita instituit: ut ēt lanificio assuefaceret: utaretq; loqui  
aut agere quāquā nisi palam: & quod in diurnos commenta-  
rios referret extrā eoq; quidē cetero adeo phibuit: ut. L. Tu-  
ci. claro decoroq; iuueni scripserit quodā pag. modeste fecit  
se eūq; filiā suā baias salutatū uisisset. Nepores & litteras &

dem cōditio: q; librā Aeneā tētar: q; appellat libripetis. aderat & illeq; familiae emptor dicebat: q; manci-  
pium emit: & as tenet ita dicēs: hūc ego hoīem ex iure gritiū meū esse alioq; emptus est hoc are Acnea-  
q; librā. deinde are pcutit librā. idq; as dat etia quo mancipiū accepit q̄si praeiū loco ex lege. xi. tabulae q;  
cunq; res ab alienari nō poterat nisi p hanc solēnitatē: quae per as & librā fieri dīcitur rei meminit & por-  
phyrio: q; enarrās illud Oratiā: si propriū est quod q; librā mercatur: & are sic scribit: uerba sunt iuris q;  
bus omnis emptio cōfirmat: cū p librā expēsa pecunia per as ipm praeiū demonstrat. præterea scriptū  
legimus lib. ii. institutionū genus testamētōq; fuisse qd dicebat per as & librā: cuius solēnitās agebat per il-  
lam imaginariā uenditioē: cuius solēnitās supra scripta est: de quo sic scribit gellius lib. xiii. tertiu testamē-  
toq; genus sit per familiā emancipationē: cuius as & librā adhiberet. Igitur augustus hac solēnitatē adhib-  
ta adoptauit agrippae filios tanquā alio iure nō possent ab alienari trāireq; in alienā potestatē. Lanificio  
assuefaceret apud Romanos nuptialis uox erat thalasio: qd signū fuisse lanificiū Varro & festus Pōpeius p-  
diderunt. thalasionē enī uocabant quasillū: qui alio modo appellat calathus: qd census uasculi est utiq; lanifi-  
ciciis accommodatū. & ut inq; Plutarchus i Romulo: hēc uox exortatio erat & puocatio ad lanificiū: quod  
græci thalasion dieū: nāq; mulieres nullas alia i re uiris opēra suā nauabant q; i his quae ad lanificiū prinet  
Vnde institutū est ut nubentes uirgines comitaret colus cōpta & fufus cū flamine. Nō me pterit historiā  
de thalasio uulgatissimā aliter narrari ab historicis: sed hēc omittēda nō sunt quae ex litteris interioribus  
deprompta magis iuant studiose. lanificiū fordida res & ignominiofa apud p̄ras. ut enī inq; Curtius:  
nihil existimant turpius q; scēminas admoire lanæ manus. Diurnos: tanq; i diariū est enī diariū liber in  
quo per dies singulos res gestæ scribunt græci ephemerida uocat auctor gellius. v. fed de ephemeride plu-  
ra scripsimus i. i. u. propter cōmentario illius uerfus interpretationē. & ponit duras iter ephemerides. Salu-  
tatū uenisset: tanq; lib prætēxtu salutationis obreperet ad adulterium filiae. Sepe numero. n. sub hōstis  
nominibus adulteri delitescunt. Baias: baias delicias iēctat Seneca lib. vii. epistolarum moralium tan-  
q; diuerforium uitiorum essent illicq; bibi plurimum luxuria permitteret.

M. AN. Germanico sororis suae nepoti: Germanicus drusi fratris Tyberii & iunioris antoniae filius: lu-  
nior antonia. M. antonii triuiri & octauiae filia: Plutarchus in antonio est auctor. Per assem & librā:  
per assem & librā emptio fiebat quom adhibitis testibus is qui empturus erat librā qui tenebat illi qui  
in possessione mancipii erat are percussa fed mancipium idēst seruū aut aliud quod sub eius dominio esset  
ut filiū dicebat ea sui emptione uēdicare. Sed quū tria essent testamētōq; genera: quorū unū calatis comi-  
tis i cōcōne populi fieret. Alterū i procinctu quā milites i acie p̄cessuri essent: tertiu fuit qd per familiā  
emancipationē fieri consueuit cui as & librā: ut Gellius ait adhibebantur: Verū nō septe quāri possēt cur  
domi emptos dixerit si publice aliq; id fieri cōsueisset: Cui occurras licet Calatis comitis auctore Gel-  
lio & exactiones & testamēta fieri solita quoz unum id genus erat quod per as & librā fiebat. Vez e-  
dem calata comitia pro collegio pontificū haberi solita laelius felix tradidit pōntifices cōire oportuit i pō-  
tificis maximi domo potius q; alibi. augustus rū pontifex maximus erat: ergo domū. i. p. collegio pontificū  
ad se accessit: uel domi emptos. q. d. nō extra familiā: quæstos: siquidē. C. & Lucium nepotes augusti iulia fi-  
lia genitos p. domesticis habere potuit. Circa prouinciā: ad pulsiaz administrationes. Filia: luliam. Ne-  
pres: luliaz & agrippae filias. Vt ēt. Lanificio assuefaceret: ēt dixit quasi pag. decoq; illustriori loco na-  
tis esset lanificiū quod apud Ouidiū querula illa penelope affirmare uidet: Forsitan & narres iqr q; sit ti-  
bi rustica cōiunx: quæ tanrū lanas nō sinit ēē rudes. hac illa uerz Tanag; uel ob id ipsum a ro. scriptoribus  
est maxime celebrata. Plinius lanā colofusa Tanaglis quæ eadē Caia Cecilia uocata est in tēplo marci an-  
duraſse ſe: hac prodente auctor est marcus Varro: Plutarchus in Romulo eiūsdē tanaglis & lanificiū eius  
meminit. Homerus heroidibus quoq; id opificiū tribuit: sic apud illum hector andromachen alloquitur  
αλγείη οικον ιουστὰ δα σάουθης ἔργα κομίζεσθον τηλακτινὸν ὑε καὶ αμφοτράδιον καὶ λείον. bru-  
tus quoq; ad bellum exiturus portiam uxorem: ut Plutarchus scribit ad colum: & telam interpellatē  
remisit idem auctor: Caios & Caias uoces in sacris nuptialibus in bonū rei omen quia tanagulis. Cfit dicta  
uſurpata tradidit: quāquā fabius aliter interpretatus sit. Pro palam: in aperto & omnibus audientibus



Diurnos commentarios: graeci Ephemeridas dicunt. Iu. in cuius manibus ceu pinguis succina trites cer-  
uis ephemeridas. Baias: littorale campaniae oppidum a bano ulucis socio dictum: filius Italici itacchia lit-  
torum bai. Nepotes. C. & Lucium & Agrippam iulia genitos.

natare aliaq; rudimenta per se plerumque docuit: Ac nihil atque  
elaborauit quod ut imitarentur chirographum suum: neque coena-  
uit una nisi ut in uno lecto affiderent: neque iter fecit nisi ut  
in uiculo anteirent aut circa ad equitarent.

De infortunio eius circa sobole descendenti.

**E**d laetum cum atque fidenter & sobole & disciplina domo  
fortuna destituit. Iulias filia & nepotem oibo pbris co-  
ramatas relegauit. C. & L. I duo de. xx. mensium  
spacio amittit abos. C. I lycia. L. massiliae defunctis. Tertiū  
nepotē agrippā simulque priuignū Tiberiū adoptauit i foro

**PHI.** Natate: hoc erat officium  
exercitationis poene quotidiana  
romanae iuuentutis: ut in campo  
martio armis exercerentur & de-  
inde in tyberi natarent: ut ita su-  
dorē puluerēque armis diluerent:  
ac lassitudine cursuque laborem  
natatio deponeret: auditor Ver-  
getius hinc ab oratio dictū est:  
Cur rident flauum tiberim tange-  
re. Rudimenta: tyrocinia & pri-  
a excitementa disciplinaria. Per  
se autem ipse met doctoris officio su-  
get. Chirographū suū: suū ut  
dici solet i scribendo manū. & Cl-

Chirogra-  
pharius

cero scribit se amare alexis manū: a chirographo chirographarius deriuatur. iun. consulus titulo comoda-  
ti eleganter appellat debitorē chirographarium: qui suo chirographo scripsit se in codice debitorē. Vno  
in lecto: trichlinari & discubitorio. Scribit Plinius Pōpenū tertio triūpho Romā translūisse kēlos trichlinia-  
res tres ex auro & gemis. Vehiculo antea: rex more perage: apud quos iter facit rex in uiculo cognatis  
antecegentibus: cum liberi regis in uehiculis subiequatur. uoluit Augustus ut nepotes secū eadem mensa  
discurrerent ut ipsius oculis subiecti essent modestiores. Fortuna destituit: poene simile est illud quod de  
herode pldidit iohannis: illum quidem in aliis rebus oibus fuisse fortunatissimū: rebus uero domesticis in  
foelicitissimū. nā ex uxore marianae & filiis isfortunia nō pauca illi puenērūt. Probris: superis atque flagitiis.  
probrū uirginis uestalis capite antiquis ex lege puniebatur. Existimat Vlpianus iuriscōsultus probum &  
obprobriū idē esse: quod interdū pro maledictis & cōiūtiis acceptū est. Lilius occurrit portis ingerunt  
probra. Et Cicero ad attici. Epistolae multi legērūt plenas omniū in me probroge. Probra enim significat  
apud utrumque in hoc loco idē quod cōiūtiā & contumelias. sed probriū sepius ad dedecus flagitiūque refer-  
tur. Et pro stupro apud ueteres uisurpā. Caio & Lucio: Caius ab augusto cum exercitu missus ad orientem  
sedandum fuit iterfectus: a quodā nomine donni: qui simulata prodicione libellū Caio obrulit uirumque  
libello legendo intentū cultro percussit: percussor ipse a militibus quidē cōfossus est: Caius uero el uulne-  
re obiit. hunc cū augustus mittret in ammenā rogauit deos ut illū comitaretur benignolentia pompeii: au-  
dientia alexandri. ipsius uero fortoria. Sed uota saepe irrita feruntur a procellis. ut aiunt poete. In lycio: Re-  
gione asiatica in qua est mons chimera noctibus flagrans: & xantos. op. flumenque eodē noie. Lucio massi-  
liae: Lucius ut inq; florus massiliae i gloriā morit ex morbo. Et aut massilia narbonēsis pulciae ciuitas in-  
chyta: opus phocensium q bene instituti legūque condā aetate fuerunt excellētes cū aristocratiā repūblicā  
gubernarent: pterea studiū litterarū adeo clara fuit haec ciuitas. ut tēporibus Strabonis Romani pro attica  
peregrinatione massilia ptererēt causā disciplinarū capefendā: De massilia superius satis multa.

probrū

**M. AN.** Per se: nullo externo pceptore adhibito. Chirographū suū: sum scribēdi charactere. Coena-  
uit una eodem trichlinio. In uno lecto: eodē quo ipse accubaret. Fortuna: successus. Omnibus probris:  
omni flagitio & infamia. C. & Lucio: quos adoptauerat. In lycia: asiae regio est lycia iter caria & pamphilū  
sinum a lyco pandionis filio olim termale dicta. lxx. oppidum frequens ut plinius scribit. Massiliae: signae  
id narbonēsis galliae oppidū a phocēsius cōditū: Strabo: PHI. & Lucanus sunt auctores.

**PHI.** Lege curiata: Pomponius iuriscōsultus tradit Romulum diuidisse populū romanum in triginta  
partes: quas curias appellauit: pterea quod tunc rei publicae curam per sententias partiū earum expedie-  
bat. Et ita leges quāsdā & ipse curiatis ad populū tulit: tulerunt & sequentes reges curiatis leges quae om-  
nes conscriptae fuerūt in libro sexti papiri: qui ob hoc appellatur ius civile papirianū. De lege curiata  
scilicet cornelius tacitus quātorum regibus etiam cum imperantibus instituti sunt: quod lex curiata often-  
dit ab lucio bruto repetita: per hanc legem Augustus adoptauit Agrippam nepotem ex iulia & tyberium  
priuignum ex liuiā. Comina autē quae partim curiata partim centuriata dicebātur: quorum meminuit gel-  
lius in. xi. i. nihil pertinent ad legem curiatam. in comitiis curiatis omnis potestas calculorum erat poene  
placibus: cum uirum suffragium ferretur. in centuriatis uero domini erant patricii: cum singulae certariae  
singulae ferrent suffragia. plures. n. erant centuriae diuitem q placetiorum super quare multa sciet & sub  
ulter explicatur a Dionysio alicarnaseo lib. iiii. & vii. antiquitatum. Abdicauit: abdicare pro amouere  
& priuare ponitur ut abdicauit se dictatura abdicauit se consulatu: quae elocurio frequens est apud histo-  
ricos. & ita pater filium abdicare dicitur. cum eum ex familia abiicit & a bonis amouit atque exhereditat. Se  
posuit surrectum: surreptum ciuitas est campaniae cum promontorio minervae styrenum quondam sedes. Surrentū

Abdicare

Surrentina  
uia calices  
surrentini

Surrentina uina iter generosa non  
nocent cōualefcētibz maxime  
cōprobata pp rēuitatem salubritatēq.  
Tyberius Cēsār dicitur cōfēssisse medicos ut nobilitatē  
surrentino uino darent aliqñ eē  
generosum acētū. Caius Cēsār q  
successit Tyberio nobilē uappā  
appellabat uinū surrentinū. Cen

Cādidatus  
quæstor

sebi i antiquis surrentum calicū quoq nobilitate: qui opere sigulino pēpui illie conficiebant: ut indicat  
Pli. xxxv. unde a Martiale dictū est. Surrentina bibis nec murrina picta nec aurū fume: Dab ūt calices hæc  
tibi uina suos. De surrentio sic ait filius in gnto pūleoq: Equana & zephro surrentū molle glubri. Dede  
cora: tanq dedecus pēus sit q mors q reliq oia i fortuna. Casu morte: cū alter massilinae alter i licia occu  
buissent. Nō adeo: nō multū tristatū nec nimio dolore cōsūlus. Per quæstorem recitato. ex quæstori  
bus qdam sunt: qui candidati principis dīcōbantur. qq epistolā eius i senatu legebat. Vlpianus auctorita  
tem quæstorē modo significari intelligimus: scribit Seneca li. vi. de beneficiis: q diuus augustus filiū i pudicā  
relegauit & illius stupra pagz poemis inre publicauit quæ tā uindicandā principī fuerūt quā tacendā. qā  
quorūdā rerū turpitudō ēt ad uindicantē redit: deinde cū interposito tēpore in locū iræ subisset uerēcun  
dia gēmens q nō illa silentio præfissit exclamauit horū mibi nihil accidisset si aut Agrippa aut inecenas  
uixissent. Mira sunt & digna annotata quæ de i pudicitia iuliz Augusti filiz clarissimi cōdōtores certatim  
proderunt. Quod scilicet gregatim admittēbar adulteros: q noctibus maris coronabat: q rōtū ipsū  
ac rostra ex qbus pater legē de adulteriis tulerat elegit i stuprā q ex adultera in quæstuanā uersā ius om  
nis licētiæ sub ignoro adultero petebat. Et qm mentio scidit mariz: quæ licētiosa iulia coronabat. obiter  
annotatā uident quædā nō idigna cognitu nec futura curiosis i gata. libērū parē tanq libertatis deū ue  
teres coluere: unde & maris eius minister in liberis ciuitatibus colebatur: ueluti indicū libertatis: quod  
& seruius memorat i quarto aenēidos cōmētario. hinc romani uopote libertatis cultores assertoresq signū  
mariz posuerūt i foro: apud qd ut docet porphyrio uadimonū sistebat. De hoc ait Oratius i fērmis  
obediū maris q se uultū fere negat nouioq posse minoris. ad hūc quotidianus a iulia cōcursus fiebat ut  
refert Seneca i sexto de beneficiis. hūc iulia luxu diffuens noctibus coronabat ut refert Pli i uigēsimopri  
mo: & degemū litteræ Augusti. hic est ille maris: cui cū coronā & floribus dempssit. P. mutianus eamq  
capiti suo i posuisset: ob id i uincula duci iussus ē a trīuistris. De hac mariz statua rinitig. Ilexit epigra  
marius poeta illo uersiculo: ipse pōt fieri maris cauidicus. In cuius enarratiōe enarratores hallucināt  
uoluit. n. intelligi festiuissimū poeta maris q erat i foro: apud cutus statua uadimonū sistebat & causæ age  
bant: pōt fieri cauidicū. dū iugiter & cōnēter au dīt strepitus clamorū ligatū: & quotidianis causi  
dicōq actionibus obrunditur. Cui simile ē illud frontonis platani conuulsūq marmora clamant.

Marsia i li  
beris ciuita  
tibus mar  
sia in foro  
Locus mar  
cialis

M. AN. Curiata lege: Calata comitia: de qbus proximo loco diximus alia ut gellius scribit curiata erant  
alia centuriata: Centuriata per cornicinē uocari: Curjata uero curiatum populū ad concionē calari. i. p  
rias atq id ipsum per lictorē nō cornicinē fieri. Agrippā. C. & Lucii defūctoz fratrē ex iulia & agrippa  
natū. Sordidū: sordidū & in uitia pñū. Abdicauit familia & bonis expulsi estq uiuentis adhuc abdicare  
exheredare uero mortui. Surrentū: oppidū puteolano sinui ppinquū: calicibus & uio nobile: sed syrenū  
sede adhuc nobilius: Papinū & inter notos syrenū noie muros. Mar. Surrentina bibis nec myrria picta nec  
aurū fume dabunt calices hæc tibi uina suos: Plinius retinet hanc nobilitatē & acētū in Italia & calicū tan  
tū surrentū: & rursus quod ad uinū attinet idē auctor: Tyberius inq Cēsār dicebat cōfēssisse medicos ut  
nobilitatē surrentino darē aliqñ esse generosum acētū: Papinianus. Qua bromio dilectus ager colleq p  
altos uritur & pralis nō uidet una phaleris. Dedecora: infamia. Nō adeo: non multum: non omnino  
fractus. De filia: de filia adulterio. Per quæstorē: quæstores erari id pstant ut publicas litteras reci  
tarent ut est in eo libello q fenestellæ nomine de romanis inscribit magistratibus. Congressus hominum  
diu nulli sui adeūdi copiam fecit. Deliberaui: animo agitauit. Ex cōficiis adulteriorum ministris.

Conficia  
Vinum p  
ueneno

PHI. Fedæ: nomen ē libertæ: Vna ex cōficiis: una ex his quæ nouerūt iuliz heræ adulteria: & illius stu  
proq erant cōficiæ. oratus miserā fē cōficia elamar. idē quo te demittit peccari cōficia herilis. Fedes patrem  
ita uidebat optare ut filia fē suspēderet: quædamodū fedæ seipam suspēderat. Vsum uini: Vinū & ado  
lescētia ut inq Hieronymus duplex est libidinis incēdiū. Idem præcipit uirgini Eustochio ut uinū fugi  
at pro ueneno. Nā ut ait Iginus poeta: Er uenus i uinis ignis in igne fuit. Ideoq nō in sciētē fabulata ē an  
tigas priapum ex libero patre & uenere esse genitum: cum hi qui uino indulgent: sint ad uenera ppen  
siores. Præterea ut auctor est Valerius quæcūq fœmina uini usum immoderate appetit & uirtutibus ianuā  
claudit & deliciis aperit Hinc antiquis nō licebat fœminis uinum romæ bibere: & ut ait caro idē ppin  
qui fœminis osculum dabat ut sentirent an temētū hoc est uinum olerent. Delicatiores cultores: Hæc  
enim instrumenta sunt impudicitiz. unde apud liuium legimus minutiam uestalem propter munditiorem  
iusto cultum simulatā fuisse stupridem alibi ait. postumia uirgo uestalis de incestu causam dicit: crimini

Vinum  
fœminis in  
terdictum.

scis liberta fœde suspendio uicâ finisset: maluisse se ait fœdes patrè fuisse. Relegatæ usum uini omnēq; delicatiorē cultū redemit: neq; a diri a quoq; libaro seruūq; nisi se cōsulco pmi sit: & ita ut certi or fieret: qua is ætate: q; statura quo colore cēt: q; bus corporis notis uel cicatricibus. Post quinquēniū demū ex insulâ in continentē lenioribusq; paulo conditioni bus trāstulit eā. Nā ut omnino reuocaret exorari nullo mo do potuit: depācanti sæpe populo Romano & p̄tinacius In stāti: tales filias talesq; cōtuges pro concione impetrat. Ex neptē Iulīa post dānationē edictū infantem agnoscī aliq; ue tuit. Agrippā nihilo tractabiliōrē imo i dies amētiorem in insulâ trāsportauit sepiſq; insup̄ custodia militū. Cautē etiā senatusconsulto ut eodē loco in perpetuū cōtineret: atq; ad

obnoxia ob suspitionē propter cultū amētiorem. Corporis no tis uel cicatricibus: Hoc ideo si cere uidebat Augustus ut ita co gnosceret an filia ex talibus cō cepisset nā plerūq; notæ pater næ & signa quædā ut neuī & ci catrices regenerant. p̄terea ut au dōr est Plinius quædā sibi simi les semp̄ pariant filios: quædam uiro neq; insulâ Augusti filia cum cōsili flagitiorē mirarent quō si llos filēs agrippæ procrearet: q; tā uulgo corporis sui p̄tē faceret festiuitur respondit. Nūq; nūi plēa nauī tollo uēdorē: quo urbane dicto significabat se non prius adulteros admittere quā ex marj

Notæ rege nerantur dictū Iuliz

to grauida fuisset. Augustus cū ad nepotū turbā similitudinēq; respiceret qua repræsentabat agrippa: qua bitare de pudicitia filiz erubescerebat. oī amico suadēti ut se cōponeret ad exempla paternæ frugalitatis re spondisse obliuiscit se Cæsare esse: ego memini me Cæsaris filiā. Ex insulâ in qua fuerat iulīa a patrē, q; legata inter genera p̄carnā est in insulâ deportatio. Incōtinentēi terram ut uulgo appellat firmā orbem cū terrarū diuisione cosmographi: ut partē eius insulas: partē uocaret cōtinerē urq; ut inq; apuleius in cosmo graphia: oīs terrarū orbis una ē insula cū insulis suis orbis quā undiq; circumfundit oceanus. apud iurist̄sūl tos incōtinenti usurpari pro cōstitū & sine cūctatōe sicut uulgo dicit qd nō facile replas apud oratores & historicos tales tā prostitutas tanq; impudicas quā prostituta q; quæ ipudica foret ipsius filia. & ita ostē debar nō esse præcādū pro talibus in q; bus sola libido dominaret. Ex neptē Iulīa: Plinius iter augusti in formā enumerat adulteria filiz & neptis. Aliq; educari noluit ut aleret tanq; ex adulterio natus. Agrippā nepotē quē adoptari abdicauerat seposueratq; surretū ex surretō in insulâ tanq; in locū deteriore de portari iussit. Sepiſ: clausit circumuallat: sepiſ. n. est undiq; claudere atq; mūire, unde sæpes & sepra & se pimēta deriuātur. Eodem loco: insula etia bōq; a ov latie significat. utinā utinā sine uxore cē & sine filiis mo ri liceret. Phroneus rex legū cōditor cū moretetur fratri dixisse fertur. ad summam felicitatem nihil mi hi deesset si uxor semper defuisset ait Terentianus senex. Quod isti fortunatum putat uxorem nunq; ha bui. De filiis autem q; interdum plus meritis præbeat q; uoluptatis indicat dictum illius qui dixit se filios inuenisse tortores. Euripides carētem liberis eleganter dixit infortunio esse felicem.

Cōtines iō tinēti

Septe

MAN. Fœde: priū libertæ nomen. Se fœde patrē: optare ut eadem mēs filiz fuisset mortēq; sibi: ut fœda cōstitisset. Vsum uini: uino ab initio rōnæ mulieres decreto abstinerent: nā q; uxore occidit q; m num e dolio bibisset a Romulo abolutus dē: Plinius est auctor egnatium metenitū secutus. fabius pictor q; mulier loculū ubi clauēs erat cellæ uinariz resignasset a suis iedā mori coactā tradidit: Cato iccirco ait p̄p̄in quos domū reuerſos osculū frēntis dare solitos ut cognosceret an oleret temetū. Dionysius plū sum fuisse ait ab initio romanis corruptiōis p̄cipiū esse ebrietatē: Inſaniz uero corruptionē. Cōsultorē p̄p̄us ad se delatans qui ad illā trāiectionē esset. A notis ac cicatricibus: ne credo moechorum quīquam ad eū sub aliā p̄sona nauigaret. Ex insulaz qua nō dicit: sed potiā pādātariā & alias cōtra cāpanum lictus fitas insulas hūc usum p̄cipibos i suos ſeuētibus p̄stinſse cōstat. Exorari: p̄cibus uici. Tales filias & con iuges: tā impudicas q; ipse filiā & neptem effectus esset p̄ q; bus tā p̄uaciter intercederet. Agnoscī uertut in apri referri: Sed cōtinuo extigui q̄si adulterio cōceptū. Trāsportauit ex surretō i insulâ tranſportati fecit. Sepiſ: circūdedit ne qua paret effugiū. Cautē: Cautū noluit. Senatuscōsulto: publico decreto.

PHI. Vomica: tumores in corpore nascūtur purulēti: quos uomicas uocat a uomendo: ut idicat ſere nas ſci scribēs: sūt odio quos dira uomit natura tumores: uomica q̄lis erit uel idem p̄xima q̄dā. hinc Plau nus nō iſſeſtuitur uomica appellat crumenam nūmis reſertam atq; tumētem: cū ait i perſa. Quid hoc i col lo tibi tumet uomica est: preſſare parce: nā ubi quī mala retigit māu dolores coorūtur. In uulua uomicas nasci testis ē Plinius: qui ait i uigelimo q; Syracion uomicas uuluz curabat mēta. luuēlis & uomica: put res. Cor. cellus i tertio ait. Vomica: finis est ut rūpatur. p̄ſci uomicas appellauere loca cōcāua & uerſita te ex eſa. Carcinomata: carcinomata sunt ex genere cancro: de quibus hæc scribit cellus in quinto: Car cinoma ſit maxime i ſuperionibus partibus circa faciē: nates: aures: labra. mamas ſeminage: & in ſecore: aut ſplene hoc nasci: color eius ruber eſt: curationibus irritatur. Est & alterū ulcus ex eodem genere. qd Ca coethes a graecis nominat: & hoc recipit curationem. Vix diſcerni poteſt cacoethes: quod curationem re cipit a carcinomate quod nō recipit. Scribit Plinius q; polemonia herba ulcera quæ caoethe uocant sanat. Idem in uigelimo ſexto ait ad carcinomata argemoniam herbam ex melle eſſe eſſicaciſſimam. Idē in trige

Vomica quid

Carcino mata Cacoethes

libi foli nō liceret amicis quatenus uellet trāſci. Reliq poe-  
tia atq opibꝫ ad finē uitæ ſuæ cuiuſqꝫ ordiſ principē ſtue-  
rūt: qꝫ & offenſiſ iteruētiũ. Deſiderauit. n. nōnūqꝫ ne de  
pluribꝫ referā. & M. agrippæ patiētiā: & Marcēatiſ paci-  
nitatē: quū ille ex leui rigoriſ ſuſpiriōe & qd̄ Marcelluſ ſibi  
ante ferret: Mitylenas ſe relictiſ oibꝫ cōſulſſet: & hic ſe  
cretū de cōperta Murenæ cōiuriōe uxori Terētiæ prodi-  
diſſet. Exegit & ipſe lūcē ab amicis beniuolentiā mutuam  
tā a deſunctiſ q̄ a uiuiſ. Nā q̄uiſ minime appeteret heredi-  
tateſ: ut q nūqꝫ ex ignoti teſto capere qꝫ ſuſtineret ami-  
coſ: tū ſup̄ma iudicia moroſiſſime pēſitauit: neqꝫ dolore diſ-  
ſimulato ſi parciuſ aut citra honorē uerborū: neqꝫ gaudio  
ſi grate pieqꝫ eiꝫ ſe pſecutuſ fuiſſet. Legata uel parteſ heredi-  
tatuſ & a gbuſcūqꝫ parētibꝫ relicta ſibi aut ſtati liberis  
eorū concedere: aut ſi pupillari ætate eēnt diſe uiriſ to-  
gæ. uel nuptiarū cū incremento reſtituere conſueuerat.

aduerfa pedū naturadine confli-  
clatus: quē dolore cū ppeti neq-  
ret unus medicorum portētofa  
kia ignoratē Augusto demerfit  
crura i acētū calidū i acerrimū i  
petu morbi: atq; ita euafit tātū  
putas ufu pedū lenfuo: oī carere  
dūmodo & dolore illo careret.  
Plinius iter infortunā Agrippae  
nūerat pgraue feruicū focci .fo-  
cer at fuit diuē auguftus. Vxo-  
ri terētē: Cato dicere folebat pe-  
dū penitūdine: fīre unq; arcana  
cū uore cōciffet. pceptū efopi  
fabulatoris ē: τὴν πάλιν αὐτῶν  
ἀντιοτερίσ τὴν υἱοσὶν σπύρρα  
τα. mulieri nūq; cōmiffis at-  
cana: uxorē paf meccas qd nimis  
fuerit uxorius: q cū uore quoti  
die diffidū faciebat & mox recō  
ciliabaf. ob hoc dixit Seneca in  
epiftolis moralibus hūc ē q m

decano m  
en un úm

Arcana cū  
 foeminis  
 non cōmu-  
 nicanda

his uxore duxerit cū una haberet. idē in ll. de mūdi gubernatiōe scribit uxore mecenatē anxiā fuisse & morosā cuius quotidiana repudiā deſebat mecenat. diſſentiūt a trājlo Iextus aurelius & Euiropus q. ſcribit mecenatē ſcipiū fuisse auguſto amicoq. ob taciturnitatē & agrippā ob patientiā modēſtiq. ſu-  
alius mecenat meliſſimū quē trēnio ſilētiū ſibi ſperauitſſe a cōſulicōe recto ſanguine pōitū memoriā eſt.  
Murenā cōſūratōe huius mōtiō ſcī i ſuperioribus eſt. Exegit: regit tanq. debitam: hoc. n. exigite ſecr-  
dū ſignificat aliquid obcludere & tēgere. Inde apud hiſtoricos leges exactis regibus p. cietis. & exactio-  
regū dictus publicola: q. tanq. nō ex romano imperio eiecerat exturbaueratq. Muniam: in amare reſpon-  
dentē mutus de amoribz par uolūtatē accipit & redit. In amore ē uinci turpe ē. Suprema iudicia: ul-  
timatē moriētū uolūtatē que in teſtamentis maxime apparet. Morofiliſſe p. ſentit: quō nimia diligētia &  
morofitate p. p. d. examinauitq. Si parcius ſenſus ē apte dolebat auguſtus: ſi q. amicorū i teſtamento de  
e ipſo nimis parce & uice honorificetiā uerbog. meminifſſe. Idē apte gaudebat ſi amici benignē & pie ſui  
mētiōē feciſſent in teſto ſcribēdo. Partes hereditati: ut cēt coheres. A gub. ſcūq. parētibz: ab his qui  
filios habuiſſent. uidel. n. iniquiſſimū eſſe: q. patri alius ſuccedat q. filius: q. in hereditates paternaz alii q. hbe-  
ri ſuccedat. Ideog. elegit & uere dixit Cor. Tacitus i uita ſagenicola: q. a bono patre ſi ſcribit haere  
p. ceptis niſi malus: tanq. ſboni p. ceptis nolint inuadere aliena bona: minimeq. ad p. mētiā. nunc latet  
auguſtus q. filiis teſtatoz bona ſibi relicta cōcedebat reſtituturq. cū ſcramento. Die uirilis togā uel nu-  
p. iage: Senſus eſt auguſtus noluiſſe accipere legatā ab his: qui liberos habent: ſed conſenſiſſe reſtituere il-  
lis ubi adoleuiſſent: quo die ſumebat togā uirilem: uel ſi eſſent ſcēminē quo die nup. ſiſſent.

Silentium  
mecenatis  
Erigere

M.A.N. Quatenus:quāntū uellet.q.d.maiora sunt eorum scelera q̄ possit q̄q̄ illis leuiter irasci & iccirco se infelicē dicere cui ut est apud anreū seneca malū ēē necesse ēēt. Reliqui:amici. Offensis interuenientibus q̄q̄ & ab illis q̄q̄ offensus. Desiderauit.M.Agrippa patietia:q̄ rigore quodā ai potius q̄ iniuria mityleus non concessit.Plinius putanda ingrataggippe obligatio q̄i ab augusto fuerit ille ablegatus non ultro fecit nisi ad eius filium id potius referas. Teretia: uxori:Plinius:arcanorū proditiōē ad mecenaris credo sequebatur alludens:Annecus seneca eū ut mollē & uxorum taxa:celebre aliqui ipsū nōm n. flacci horatii:& maronis carmine. Hereditates:legatas. Suprema:ultima:extremā uolūtatem:nam uoluntas ex iudicio pendet. Morosissime:nimis anxie & curiose. Parcius:remissius. Citra honorem uerborum an fine honorifica praefatione de se ultimo uitae tēpore locuti essent. Pupillari aetate:ut aliena ope & tutela indigerent. Virilis togae:quod de uirilem togam fumpsisset. Aut nuptiarū:aut quom uxorem duxisset. Cum incremento:auctis etiam rebus aut munusculis superadditis.

PHI. Patronus dominusque nomina hæc sunt relatiua & ut dialectici dicūt ad aliqd-nā patronus liberi & dominus ferui. & e contrario liberus patroni: feruus domini est. Licinius quidam autumat hunc esse illum Licinium: de quo uulgatim fit illud dictioh. marmoreo tumulo licinus iacet. at Cato paruo. pompetus nullo credimus esse deos. Dispendatorum in numero fruorū erant dispendatores. hinc aut tacitus. Galba corpus dispendator argius & primioribus sui humili feputura in priuatis eius orris content. & Plinius in. xxxiii. sic inquit feruus claudii drusianus nomine rotundus dispendator hispanie ceterioris quinq; uagariam lancem habuit. dicti autem sunt dispendatores ab dispendāda pecunia nam ut auctor est Plin. liberalis & dispendiōis assis appendebatur: unde & adhuc eripendi dicuntur. & stipendiōis

Dispensa,  
tores i mā  
cipis

hoc est stipsis ponderatæ pen-  
tores libripendes dicti. Fero a  
pro: scribit Plinius in. viii. in om-  
nibus alalibus cuiuscûq; generis  
ullû sit placidû: eiusdem inveni-  
tû & ferû: utpote cum hominû  
et siluestrium genera reperiant,  
côpura tamê sunt: nec placida:  
nec fera: sed mediz inter utrûq;  
naturæ: ut hirundines: apes: del-  
phini: mures. problema est apud  
Aristotelê. cur. in animantiû ge-  
nere quæcûq; domestica. eadem  
et fera reperimus quicûq; autê fe-  
ra: non utiq; eadê domestica na-  
tura creauit cû ferro apro si mi-  
secatur sus domestica: q; mixtura  
facilis est: nascetur hybrida. sic. n.  
uocatur ex utroq; sue & domes-  
tica & ferro genitus. Arguere:

Nec placi-  
da nec fera  
Hybrida.

accusare. Quâ noxæ: criminis & culpæ. alias noxa pe-  
riculû significat & dânum: De noxæ & noxia plura scri-  
psimus in notis seruû. Adulterare matronas: in hoc vi-  
detur imitatus esse iulû Cæsare: qui libertû gratissimû  
capitali poena affecit ob adulteratâ equitis Româi uxo-  
rê. olim Claudius retulit ad senatû de poena fœminarû  
quæ seruû cõiungerentur: statuitq; ut ad id prolapsi in  
seruitute haberetur si maritus ignorasset: sinuero cõsen-  
sisset eêt loco libertæ. Amanus: hoc est amanuensem &  
scribâ. repete quæ superius scripta sunt in iulio Cæsare:  
ubi ait. Philemonem a manu seruû. Proditæ: reuela-  
ta demonstratq; cuidam: cuius intreat eâ inspicere. hoc  
autê factû est cõtra officiû scribarû: qui in primis ar-  
canorum tenacissimi custodes esse debêt. Mortisq; eius  
dictû iam est quædammodum Ca-

ius Augusti per adoptionê filius  
fuit in hieya interfectus fraude d-  
nisi qui libellum legenti quæ ipse  
porrexerat uulno icussit ex quo  
uulnere cû perisisset Caius peda-  
gogus illius atq; ministri cepe-  
runt superbe & auare grassari at  
q; prædari in licia provincia: ppter quod ab Augusto affecti sunt supplicio capitali & in flumen præcipita-  
ti: quo olim supplicio usus est Alexander in seduciosos. Dedecore: dehonestamôrge: flagitiôrge. Sex. Pôpe-  
ius: filius magni Pôpei hic fuit. exerceuit pyratîcâ i siciliâ: quæ ut i superioribus explicauimus pugna nauali  
Augustus pssigauit. hic ergo utpote inimicus de Augusto inimico obloqbas. solêt at inimici isctanter &  
grauiter uituperare inimicos: & plerûq; sit ut quâto uituperatiões fuerint acerbiores tâto minus fidei ha-  
beât pornerit itaq; cômética eê q; Sextus pôiopus & marcus Antôius i augusti iuuetâ isctâter pdiderit  
qui eû fuisse mollê & patriciû criminati sūt. Adoptionê auiculi: iulii Cæsaris q; ut supius dictû est maior  
auiculus fuit Augusti. hoc é frater eius auic: p adoptionê uero pater. Lucius marci frater: significat luci-  
um Antonii fratrem marci Antonii triuiri què in bello perusino uictû ad dedicationem cõpuliit Augustus.

In hispania: hoc ad illud tẽpûs referêdû: quo iulius Cæsar pfectus est i hispanias aduersus Cnei pôiopi li-  
beros: & tûc Augustus eû subsecutus é. Delibata: pffloratâ pçustatamq;: Cor. cethegus ab ennio dictus  
cum laude: flos delibatus populi. Substrauit: prætulerit præcio corruptus.

M. ANTO. Patrôus i libertos. Dñs i seruos. Grauiissime: pessime. Dispêlatores: dispêlo unde dispê-  
sator a dispêdo est: pendendi æris mos longe antiquissimus: nam quum æs graue esset in usu appêdi opor-  
tuit non numerari qui igitur patroni aut domini æs dispendebant dispensatores ab initio sunt dicti. Fe-  
ro apro: siluestri. Per metum: qui dū apri declinaret in cursum itrueti illi augustû p se obiecit. Quâ no-  
xæ: culpæ. Proculum: proculus dñs: qui peregrinante patre est natus. Adulterarci: adulteria committere.

De seueritate & clæmentia eius erga libertos.

**P** Atronus dñsq; non minus seuerus q; facilis & clæ-  
mês multos libertosq; in honore & usu maximo ha-  
buit: ut Liciniû Enceladû aliosq;. Cofinium seruû  
grauissime de se opinatê nõ ultra q; cõpedibz coercuit Dio-  
medem disponitorê a quo simul ambulantem incurriti ferro  
apro per metû obiectus é: maluit timiditatis arguere q; no-  
xæ: remq; nõ minimi piculû: quia tamê fraus aberat in iocû  
uertit. Itê Proculû ex acceptissimis libertis mori coegit cõ-  
pertû edulterate matronas. Gallo a manu qd pro epistola  
prodita denarios quingêtos accepisset. crura effregit. Pæ-  
dagogû ministrosq; Caii filiû p occasione ualitudinis mortis  
q; eius supbe auareq; in puincia grassantes oneratos grau-  
pondere ceruicibus præcipitauit in flumen.

De infamia dedecorû primæ iuuentutis eius.



**P** R Ia iuuetâ uariôrge dedecorû infamiâ subiit. Sex. Pô-  
peius eû ut effœmiatû isctatus é. M. antôius ad o-  
ptionê auiculi stupro metitû. Itê. L: Marci frater  
q; si pudicitia delibatâ a Cæsare. Aulo et Hircio i hispâia tre-  
cêcis milibus nûmû substrauerit solitusq; sit crura suburere



Talbo a manu: q̄ serui a manu essent q̄ a pedibus diximus. Pro epistola p̄dita: q̄a secretiorē epistola p̄cio corruptus uolenti legēdā subieciisset aut certe recitasset. Cais: qui lycia perit. Occasione: t̄pis oportuitatem. Valitudinis: morbi. Onerato graui pondere: grādiōibus saxis eius collo alligatis. Præcipiauit: p̄cipitari fecit. Dedece: probro. Sextus Pom. magni Pōpei filius q̄ ab eo postea nauali est p̄lio uictus. Infectus: p̄scidit. Auunculi: Cæsaris. minor. n. auunculus augusto Cæsar dicitur fuit. Stupro: turpissimi corporis obsequio. L. Antonius: q̄ circa pulsū ab eo fame domitus est. Marci Antonii. fr̄iuiui. Delibati: primo uiolatā. Aulo hircio: qui postea mutinensi bello perit. Substrauerat: abutendam dederat.

nuce ardētī: quo mollior pilus surgeret: sed & populus quōdā uniuersus ludorū die & accepit i trumeliā eius & assensu maxio oprobauit uersū scēna p̄nunciatū de gallo m̄is drū tympanizante: Vides ne ut cynedus orbē digito temperat.

bro datū uidet: q̄ crura subureret nucibus ardētibus: tanq̄ illud putamē hēat uim p̄silotri hoc est medica menti depilatori: scribit Plin. in. xiiii. maximū honorē fuisse refine in euellendis a uirore corporibus pilis. Idē in. xiiii. qd̄ huc sn̄ze congruit refert: putamen nucis combustum tritūq̄ in oleo aut uino infantū capite puncto nutrire capillū & eo sic utebant ad alopetias. sunt aut alopetia ex genere araze: in q̄bus emotua pellicula pili extenuant deinde excidunt. fit alopetia in capillo & in barba ut Cor. celsus: hinc saepe leges apud Pliniū medicamenta tradi ad alopetias repellēdas de q̄bus apud auicennā quoq̄ magna mētio est. Alopetia aut nominatur a Vulpe: quā gr̄ci uocant αλπίς: quae hoc morbo peculiariter cōficiat. Igit̄ q̄ glabri & molles diu uideri uolebāt pilos uariis modis euellēbat Augustus nuce suburebat hoc ē m̄ dice utebat utebaturq̄ putamine nucis p̄ p̄silotro. Nā quis p̄silotra sint p̄prie medicamēta muliebri tamē in usu ēt uirore: q̄s excoerūq̄ in foemina naturā se transferre p̄ uiribus nitebant: dolebantq̄ q̄ uiri essent nati prorsus enervē euirari cōsummati. De p̄silotro iā dictū est: & ait Plinius in. xvi. p̄silotrū nos qd̄m in muliebribus medicamētis tractamus: uerū ēt uiris i usu est. Ludoge die: quo ludi fēciēti & histrionici agebant. In cōtumeliā: eius in contēptum opprobriūq̄ augusti. De gallo tympanizante: agebatur fortassis: in theatro fabula galliābo metro contexta: cuius argumentū erat de cybele cōpositum & de gallis cybeleis concinnatū: de quo ait & Martialis. nec dicitur mihi lulentius atys mollē debilitate galliābon. Gallus aut nomē est ut gr̄ci dicūt omonymon: ut latini interpretant̄ equiuocū: quod Marcellianus in dialectica pluriuocū uocat: quando. s. pluribus rebus eadē est appellatio: est. n. gallus nomen gentis: nomē uiris: nomē auis: & fortunam corporis significat: ut ait Fabius Quintilianus. i. castratū. Nāq̄ tales erant galli sacerdotes matris deorū: cybeles qd̄ nomē traxerūt a gallo fluuio: ut scribit Plinius in. v. & tradit Ouidius in fastis. de gallis cybeles qui erant abscissi multa scribit Augustinus lib. vii. de ciuitate dei: ubi refert ideo abscissos matri deū feruere: ut significaret eos q̄ femine idigēte terrā sequi oportere: quae mater deū noīat. In ea q̄ppe oīa repiri. auctor est firmicus maternus si luna se i septimo loco soli mercurio saturno aliqua ratione contunxerit: q̄ talis constellatio faciet archigallos: ita. n. dicunt p̄cipites gallogē abscissos. Idē alibi ait. uenus in. x. ab horoscopo loco facit eunuchos & archigallos. Tympanizāte: tympanū pulsante eleganti uocabulo id genus hoīes tympani stas appellat apuleius in libro de demōio focrat: Augustinus tradit id magnā m̄sem q̄ & tellus & cybele & ops & mater deū uocitat: h̄e tympanū: ut significet eā cē orbē terrae: & ob hoc ipsum tympanū galli cybellei in sacris pulsare solebat. Lucretius in. ii. de gallis cybeleis loquens ait. tympana tenta tonant palmis. & cymbala circum concaua raucinosos minant cornua cantu. ca nullus quoq̄ tympanū tubā cybeles nō eleganter uocat. Vides ne ut cynedus: hic est uersus galliābus p̄nunciatus in scēna de gallo tympanum pulsante cuius talis est sensus. uidet ut gallus digitos pulsans mode ratur tympanū: nam cynedus significatur gallus tanq̄ mollis & effemiat. praterea cynedi apud ueteres dicti sunt saltatores & pantomimi: unde & catio cynedica a plauto dici uidetur in sticho: non me praterit quae tradant de cyndica oratione & eius fuentore fortade orbem uero accipimus pro tympano orbiculato ad orbē terrae significandū. sed cum hic uersus de gallo cybeleio scriptus esset: conuersus est per amphibologiam similitudinē i augusti contumeliā: tanq̄ & hoc significaret uidet: ut cynedus augustinus orbē terrarum digiti nūtu regat: & ita tanq̄ mollis & paticus taxabatur augustinus a po. ro.

M. AN. Nuce ardenti: plinius signū cortice eage lanæ & russi capillus: ceterq̄ h̄mōi usus nihil meminit. In contumeliā: contēptū. De gallo: de cybeles sacerdote. Tympanizante: tympanum pulsante. Mar. Aera celeneos lugētia matris amores: Esuriens gallus uendere saepe solet. luue. aut resupinari cessantia tympana galli: Catullus ministris quoq̄ ipsas d̄eas gallas appellauit rapide inq̄t ducē sequunt̄ gallae p̄pone pedem: aut certe ad gallogē molliciē respiciēs gallas catullus dixit: ut illud apud Ver. o uere phrygiē. Cynedus: mollis Gallus: gentilibus nāq̄ exētis mollissimi habebantur. Orbem: digito temperat quōdā de gallo tympanum pulsante effera poeta dictum populus i Augustum uertit q̄ mollissimus ut gallorum unus orbem terrarum p̄fecto digito quod imperantium est regeret.

P̄silotrū  
quid

Alopecie  
quae.

Galliābon  
Equivocū  
pluriuocū  
gallus quid

Archigalli  
Tympani-  
stae

Tympanū  
cybeles  
Cynedi

Vt mulier  
secreta pro  
nūciat.

PHI. Per cuiusq; mulieres ex  
queret: nihil est tā arcanū: qđ mu  
lier nō pdat detegatq; maxie  
in cōplexu amatoris subans. tradūt  
magi sic eor bubōis iponas mā  
māz mulieris dormiēis finitrac  
for: ut oīa secreta pūciat. Sup  
festinatascritbit. vi. Aurelius au  
gustū abiecit uxof scribōia amo  
re alienaz cōiugis possessum Iulia  
sibi cōiūxissē. M. Antōius nō cō  
rētus obiecit Augusto qđ festi  
nāter nuptias cū Iulia aliā uxof  
fecisset tanq̃ amoris impatiēs: et  
pbro ei dedit: qđ alterā fœminā summatē uiri consularis uxore ex libidinis impaciētia abduxerit e conui  
uio in cubiculū pactoq; cōcubitu reduxerit. Viro corā: flagitiū est abducere cōiugem aliē. Flagitiōssi  
mū uero id efficeret uidente ipso marito. sensus. n. oculoq; est acerrimus: & animū uehementius lācinat uis  
qđ audita nostroz dehonestamēta nisi forte maritus imitabaf cipitū illū: qđ pararechos dictus est: quia simu  
labat se dormire: & ut ait ille: doctus erat stertere ad calicē uigilanti nalo: quo impunitus eiō uxof mæcha  
ref: cuius meminit luciliusa: quo uidetur natū illud uetus prouerbium: quod est nō oibus dormio: quōd  
usurpat & Cicero quadā ad Fabiū gallū epistola: cū ait. olim: non oibus dormio sic ego nō oibus mi gallz  
seruio. Fœminā proconsularem: scribit Vlpianus libro primo digestoq; consulares fœminas dici consula  
rium uiroz uxores: adicit Saturninus & matres: quod nusquā relatuū est. fœminaz nuptæ clarissimis perso  
nis clarissimaz personaz appellatione continentur. fœminis enī dignitatē clarissimā mariti tribuunt. E  
triclino: in notis seruī docuimus tricliniū & mensam & cenaculū significare. Rubenbus auriculis. Au  
ricula proprie significat partem illā auris infimā: quæ mollis est. Inde prouerbialiter a Cicerone dictū est.  
hominē reddo ima auricula molliorē. græci δ τριων appellant. scribit Plin. in. xi. in aure ima hoc est auricula  
memoriæ locū esse: quem tangentes attestamus. unde oratianū illud. Ego uero appono auriculā. Auriculæ  
in fœmina rubentes & capilli uexati indicio sunt recentioris concubitus. hoc idem indicat Iuuenalis illo  
uersu. uexataq; comas uultrūq; auremq; calentē. Dimissām scriboniā. s. obiecit augusto: superius dictū est  
quemadmodū Augustus scriboniā accepit in matrimoniū: cū qua mox diuortiū fecit pertesius mox eius  
peruerfuit. fuit autē libonis filia a qua Scribonius Aphrodisius grāmaticus fuit redemptus & manum  
sus: Mar. Antonius uide scriboniā ab Augusto repudiātā fuisse dixit: quia illa doluerat ob ipotentū pel  
lis. est autē pellex proprie ea quæ cū eo corpus miscet cui uxor est: & in hoc significato feræ semper accipi  
reperies ab oratoribus & poetis. ubi aduertendum & pellicē non dici tā uiri quā uxoris. ut illud. subu  
nū. filia matris facta pellex: & illud Ciceronianū in oratione pro eluētio. uxor generi: nouerca filiū: filiz pel  
lex. hinc lex a nuda Pompilio lata hæc est. pellex ædem lunonis ne tangito. interdum pellex: ut inquit ma  
furius Iurifconsultus apud antiquos ea habita est: quæ cū uxor non esset cū aliquo tamen uiuebat: quā nūc  
uero noīe amica: Paulo honestiore concubinā appellari tradit. Matrefamilias: matrefamilias: ut inquit  
Vlpianus edā accipere debemus: quæ non inhoneste in domo uiuit. matrē enim familias a cæteris fœminis  
mores discernunt atq; seperant: proinde nihil intererit nupta sit an uidua. igneua sit an libertina. Nā neq;  
nuptæ. neq; natales faciunt matrē familias sed boni mores. Boetius in cōmentario secūdo topicoq; tradit  
matrefamilias esse non posse: nisi quæ cōuenisset in manu mariti per coemptionē. coemptio uero certis so  
lénitibus peragebatur: & sefe in coemendo inuicem interrogabant. uir itaen mulier sibi matrē familias  
esse uellet: illa respondebat: uelle. Idem mulier interrogabat. utrum uir sibi paterfamilias esse uellet: illa re  
spondebat uelle. ælius melissus iter grāmaticos celebratus: matrona inqt est: quæ semel peperit: quæ sepius  
maefamilias. cuius sententiam refert Gellius lib. xvi. noctium atticarum scribens matrē familias ap  
pellatam esse eam solam. quæ in mariti manu mancipioq; esset: de matrefamilias idem Seruius sentit quod  
Boetius: qui illud præterea addidit: familias genitium esse antiquum a græco deductum. Seruius aspi  
latur Priscianus: qui sic ait in sexto. primæ declinationis fœmininorum genitiū etiam in as more græco  
rum solebant antiquissimi terminare: unde adhuc paterfamilias & materfamilias pro familie solemus di  
cere: & frequens hoc habet usus.

Cipius

Pararéchos

Nō oibus

dormio

Consularis

fœmina.

Claritas fœ

miz a uiro

Auricula.

Pellex

materfam

lias.

Interroga

tio uiri &amp;

uxoris.

matrona

## De adulterio &amp; libidine eiusdem.



Dulteria quidem exercuisse ne amici qđem negāt  
excusantes sane nō libidine sed rōne commissā quo  
facilius cōsilia aduersariorū p cuiusq; mulieres ex  
reret. M. Antonius insup festinatascritbit. vi. Aurelius au  
gustū abiecit uxof scribōia amo  
re alienaz cōiugis possessum Iulia  
sibi cōiūxissē. M. Antōius nō cō  
rētus obiecit Augusto qđ festi  
nāter nuptias cū Iulia aliā uxof  
fecisset tanq̃ amoris impatiēs: et  
pbro ei dedit: qđ alterā fœminā summatē uiri consularis uxore ex libidinis impaciētia abduxerit e conui  
uio in cubiculū pactoq; cōcubitu reduxerit. Viro corā: flagitiū est abducere cōiugem aliē. Flagitiōssi  
mū uero id efficeret uidente ipso marito. sensus. n. oculoq; est acerrimus: & animū uehementius lācinat uis  
qđ audita nostroz dehonestamēta nisi forte maritus imitabaf cipitū illū: qđ pararechos dictus est: quia simu  
labat se dormire: & ut ait ille: doctus erat stertere ad calicē uigilanti nalo: quo impunitus eiō uxof mæcha  
ref: cuius meminit luciliusa: quo uidetur natū illud uetus prouerbium: quod est nō oibus dormio: quōd  
usurpat & Cicero quadā ad Fabiū gallū epistola: cū ait. olim: non oibus dormio sic ego nō oibus mi gallz  
seruio. Fœminā proconsularem: scribit Vlpianus libro primo digestoq; consulares fœminas dici consula  
rium uiroz uxores: adicit Saturninus & matres: quod nusquā relatuū est. fœminaz nuptæ clarissimis perso  
nis clarissimaz personaz appellatione continentur. fœminis enī dignitatē clarissimā mariti tribuunt. E  
triclino: in notis seruī docuimus tricliniū & mensam & cenaculū significare. Rubenbus auriculis. Au  
ricula proprie significat partem illā auris infimā: quæ mollis est. Inde prouerbialiter a Cicerone dictū est.  
hominē reddo ima auricula molliorē. græci δ τριων appellant. scribit Plin. in. xi. in aure ima hoc est auricula  
memoriæ locū esse: quem tangentes attestamus. unde oratianū illud. Ego uero appono auriculā. Auriculæ  
in fœmina rubentes & capilli uexati indicio sunt recentioris concubitus. hoc idem indicat Iuuenalis illo  
uersu. uexataq; comas uultrūq; auremq; calentē. Dimissām scriboniā. s. obiecit augusto: superius dictū est  
quemadmodū Augustus scriboniā accepit in matrimoniū: cū qua mox diuortiū fecit pertesius mox eius  
peruerfuit. fuit autē libonis filia a qua Scribonius Aphrodisius grāmaticus fuit redemptus & manum  
sus: Mar. Antonius uide scriboniā ab Augusto repudiātā fuisse dixit: quia illa doluerat ob ipotentū pel  
lis. est autē pellex proprie ea quæ cū eo corpus miscet cui uxor est: & in hoc significato feræ semper accipi  
reperies ab oratoribus & poetis. ubi aduertendum & pellicē non dici tā uiri quā uxoris. ut illud. subu  
nū. filia matris facta pellex: & illud Ciceronianū in oratione pro eluētio. uxor generi: nouerca filiū: filiz pel  
lex. hinc lex a nuda Pompilio lata hæc est. pellex ædem lunonis ne tangito. interdum pellex: ut inquit ma  
furius Iurifconsultus apud antiquos ea habita est: quæ cū uxor non esset cū aliquo tamen uiuebat: quā nūc  
uero noīe amica: Paulo honestiore concubinā appellari tradit. Matrefamilias: matrefamilias: ut inquit  
Vlpianus edā accipere debemus: quæ non inhoneste in domo uiuit. matrē enim familias a cæteris fœminis  
mores discernunt atq; seperant: proinde nihil intererit nupta sit an uidua. igneua sit an libertina. Nā neq;  
nuptæ. neq; natales faciunt matrē familias sed boni mores. Boetius in cōmentario secūdo topicoq; tradit  
matrefamilias esse non posse: nisi quæ cōuenisset in manu mariti per coemptionē. coemptio uero certis so  
lénitibus peragebatur: & sefe in coemendo inuicem interrogabant. uir itaen mulier sibi matrē familias  
esse uellet: illa respondebat: uelle. Idem mulier interrogabat. utrum uir sibi paterfamilias esse uellet: illa re  
spondebat uelle. ælius melissus iter grāmaticos celebratus: matrona inqt est: quæ semel peperit: quæ sepius  
maefamilias. cuius sententiam refert Gellius lib. xvi. noctium atticarum scribens matrē familias ap  
pellatam esse eam solam. quæ in mariti manu mancipioq; esset: de matrefamilias idem Seruius sentit quod  
Boetius: qui illud præterea addidit: familias genitium esse antiquum a græco deductum. Seruius aspi  
latur Priscianus: qui sic ait in sexto. primæ declinationis fœmininorum genitiū etiam in as more græco  
rum solebant antiquissimi terminare: unde adhuc paterfamilias & materfamilias pro familie solemus di  
cere: & frequens hoc habet usus.

M.AN. Festinatascritbit. vi. Aurelius au  
gustū abiecit uxof scribōia amo  
re alienaz cōiugis possessum Iulia  
sibi cōiūxissē. M. Antōius nō cō  
rētus obiecit Augusto qđ festi  
nāter nuptias cū Iulia aliā uxof  
fecisset tanq̃ amoris impatiēs: et  
pbro ei dedit: qđ alterā fœminā summatē uiri consularis uxore ex libidinis impaciētia abduxerit e conui  
uio in cubiculū pactoq; cōcubitu reduxerit. Viro corā: flagitiū est abducere cōiugem aliē. Flagitiōssi  
mū uero id efficeret uidente ipso marito. sensus. n. oculoq; est acerrimus: & animū uehementius lācinat uis  
qđ audita nostroz dehonestamēta nisi forte maritus imitabaf cipitū illū: qđ pararechos dictus est: quia simu  
labat se dormire: & ut ait ille: doctus erat stertere ad calicē uigilanti nalo: quo impunitus eiō uxof mæcha  
ref: cuius meminit luciliusa: quo uidetur natū illud uetus prouerbium: quod est nō oibus dormio: quōd  
usurpat & Cicero quadā ad Fabiū gallū epistola: cū ait. olim: non oibus dormio sic ego nō oibus mi gallz  
seruio. Fœminā proconsularem: scribit Vlpianus libro primo digestoq; consulares fœminas dici consula  
rium uiroz uxores: adicit Saturninus & matres: quod nusquā relatuū est. fœminaz nuptæ clarissimis perso  
nis clarissimaz personaz appellatione continentur. fœminis enī dignitatē clarissimā mariti tribuunt. E  
triclino: in notis seruī docuimus tricliniū & mensam & cenaculū significare. Rubenbus auriculis. Au  
ricula proprie significat partem illā auris infimā: quæ mollis est. Inde prouerbialiter a Cicerone dictū est.  
hominē reddo ima auricula molliorē. græci δ τριων appellant. scribit Plin. in. xi. in aure ima hoc est auricula  
memoriæ locū esse: quem tangentes attestamus. unde oratianū illud. Ego uero appono auriculā. Auriculæ  
in fœmina rubentes & capilli uexati indicio sunt recentioris concubitus. hoc idem indicat Iuuenalis illo  
uersu. uexataq; comas uultrūq; auremq; calentē. Dimissām scriboniā. s. obiecit augusto: superius dictū est  
quemadmodū Augustus scriboniā accepit in matrimoniū: cū qua mox diuortiū fecit pertesius mox eius  
peruerfuit. fuit autē libonis filia a qua Scribonius Aphrodisius grāmaticus fuit redemptus & manum  
sus: Mar. Antonius uide scriboniā ab Augusto repudiātā fuisse dixit: quia illa doluerat ob ipotentū pel  
lis. est autē pellex proprie ea quæ cū eo corpus miscet cui uxor est: & in hoc significato feræ semper accipi  
reperies ab oratoribus & poetis. ubi aduertendum & pellicē non dici tā uiri quā uxoris. ut illud. subu  
nū. filia matris facta pellex: & illud Ciceronianū in oratione pro eluētio. uxor generi: nouerca filiū: filiz pel  
lex. hinc lex a nuda Pompilio lata hæc est. pellex ædem lunonis ne tangito. interdum pellex: ut inquit ma  
furius Iurifconsultus apud antiquos ea habita est: quæ cū uxor non esset cū aliquo tamen uiuebat: quā nūc  
uero noīe amica: Paulo honestiore concubinā appellari tradit. Matrefamilias: matrefamilias: ut inquit  
Vlpianus edā accipere debemus: quæ non inhoneste in domo uiuit. matrē enim familias a cæteris fœminis  
mores discernunt atq; seperant: proinde nihil intererit nupta sit an uidua. igneua sit an libertina. Nā neq;  
nuptæ. neq; natales faciunt matrē familias sed boni mores. Boetius in cōmentario secūdo topicoq; tradit  
matrefamilias esse non posse: nisi quæ cōuenisset in manu mariti per coemptionē. coemptio uero certis so  
lénitibus peragebatur: & sefe in coemendo inuicem interrogabant. uir itaen mulier sibi matrē familias  
esse uellet: illa respondebat: uelle. Idem mulier interrogabat. utrum uir sibi paterfamilias esse uellet: illa re  
spondebat uelle. ælius melissus iter grāmaticos celebratus: matrona inqt est: quæ semel peperit: quæ sepius  
maefamilias. cuius sententiam refert Gellius lib. xvi. noctium atticarum scribens matrē familias ap  
pellatam esse eam solam. quæ in mariti manu mancipioq; esset: de matrefamilias idem Seruius sentit quod  
Boetius: qui illud præterea addidit: familias genitium esse antiquum a græco deductum. Seruius aspi  
latur Priscianus: qui sic ait in sexto. primæ declinationis fœmininorum genitiū etiam in as more græco  
rum solebant antiquissimi terminare: unde adhuc paterfamilias & materfamilias pro familie solemus di  
cere: & frequens hoc habet usus.

**PHIL.** Māgonēs: māgonēs sūt uenaliarij hoc est hī qui uēdūt seruos elegatiores: uenalioresej: & cum homines mercis appellatōe nō cōtineant: māgonēs: ut testē ait mela iunco sultus: non debent appellari mercatores: magno dicitur quasi manu ago ut interpretat porphirio enarrans illud oratiōis. Nemo hoc māgonum faceret tibi māgonum officiū est: ut docet Quintilianus in ii. colore fūco & uerū robur inani fūgina mendri. ita. n. mācipia uendibilia & p̄ciosa efficiunt. Docet eleganter Plinius. solitos fuisse māgonēs medicamentis pubertatem uenaliū puctoj: coercere: & nō pati erumpere: unde ait in. xxi. hīacynthi rā-

māgonēs  
Venalia  
rif

rent tanq̃ Thoraniō māgonēs uendēte. Scribit ēt ad ipsū hoc familiariter adhuc nec dum plane inimicus aut hostis Quid te mutauit: quod reginam in eo: uxor mea est. Nunc cepti: nā ab hinc annos nouē: tu deinde solam Drusillā inis lta ualeas uti tu hāc epistolā quā leges: nō inieris Tertullam: aut Terenillam: aut Drusillam: aut Saluiam Ciceroniam aut omnes: An ne refert ubi & in qua artigas.

De cōna eius & discubērium in apparatū deorum.



xxii. ta pueros pubescere negauit mango sūpe obstrit. aliq̃ aliq̃. quoc̃q̃ regē uenditores metaphoricōs: dicit māgonēs: qui merces poluit atq̃ interpolant: ut pluris uendant: unde ab eodem plinio māgonēs: gemmarum dicti: a mangone māgonum inclinatur: accipiuntur pro artificio mangor̃is. Plinius in. x. Nec tamē in hoc māgonio quicq̃ totum placet. Infra māgonicos: quales uocat Tranquillus: lucrat: quia māgonēs faciunt in uendendis mancipiis: hinc māgonizāte uerbum est quod significat expolire ornare ut emptores alliciat ad facilius emendum. Plinius in. xxi. succus bryoniae uiris illitus per se & cum eruo. leniore quodam colore & caris teneritatem māgonizat cor-pora. idem in dono uillas māgonizatas appellat.

māgonēs  
feminae

māgoniū

māgoniza  
re



**C**ona quoq̃ eius secretior i fabulis fuit. Quae uulgo **ΑΟΛΕΚΣ** αιο uocabat: in qua deorum dearumq̃ habitu discubuisse conuiuas: & ipsum p̄ Apolline

quasi māgonio opere uendit: biliores factas. Thoraniō: huius thorani māgonis mentit solinus in polihistore: & plinius in. vii. quē scribunt uēdidit. M. antonio duos eximios for-

Thoraniū  
mango

ma pueros alterum asiaticum: alterum gallicum ut geminos: rāta unitas erat de eodem sic ait: Macrobius in. ii. surnahum. Delectatus erat Augustus inter eorum symphoniacis thorani māgonis: atq̃ eos frumēto donauerat: sensus est tranquillū Antonium obiectisse Augusto q̃ per amicos matronas & uirgines sub cōditione quāderet ad stuprumq̃ illas deuotas ita diligenter & oculis contemplarentur tanq̃ eas empturi a mangone thoraniō. mos est enim eorum: qui seruos emunt ut eos diligēter perpendat inspicantque:

Inimicus aut hostis. Scienter haec duo tanq̃ diuersa disparauit. inimicus. n. putatus est: hostis publicus: sed attende q̃ uerbum inimicare ab altero inclinā: significat: inimicum facere: ut apud oratiū: & misle: itas inimicat urbes: ab altero uero hostire: quod significat serire: unde hostiam dici autumat festus. Quid te mutauit: uerba. M. Antonij qbus Augustum sub accusat: tanq̃ erga ipsū immutatus sit: q̃ cum regina cleopatra concubere: cum ipse plures herē: quasi passim subagitarat: more eorū qui aeres sunt in uitis uiscēdis: qbus ipsi uehēmēter indulgent. & ita Augustus a Sexto aurelio reprehendit cum esset luxuria seruiens erat tamen eiūdem uitiū sedentissimus ultor. Reginam in eo cleopatram subagito: hīre. n. coire est & intus coitus significatur. Apulonius. Sic me taurus inuit. sic proxima bacula mugit. Pl. in. x. primos quoq̃ matres parunt canes in ceteris alternat: si inēant opportuno & recto mense: incuntur a partu sexto mēse. idem tradit equos & canes & sues inuitū matutinū appetere. Ouid. inear quālibet ante uelim. Solā drusillam in eo. p̄ interrogatōne legēdū significat. n. Augustum minime esse cōrētum unius uxoris lūiae drusillae cōcubitu. Tertullam: haec sunt nostra matronae: cū qbus rem hīre solebat Augustus. Anne refert: q̃ si nihil disferre putaret an concumberet domi cum uxore: an foris cum alienis cōiugibus interdicit Arist. in. vii. p̄linico: of cōcubitu p̄terq̃ uxoris qui secus fecerit dignam inquit p̄nam patiat. Arrigas: ob scenam uerbum est ut illud epigrammatici poete. arrigas ad uetulas fastidias baste puellas. In fabulis fuit: in ore uulgi quotidianisq̃ rumoribus & fabulationibus Quidius: fabula nec sentis tota iactas in urbe.

Inimicus  
hostis  
inimicare  
hostire  
hīre  
Initus

xii. di. sele-  
cti  
Dodeca-  
theos  
herba

Dodecatheos: duodecim deorum: ne aut putes hunc nomen: temere usurpatum scito duodecim esse deos: sex mores totidem feminas. q. ad antiquis inter selectos numerant: quos in duos versus ennius cohibuit: coartavit. ennianius uerfus sunt hi: iano: uesta: minerva: ceres: diana: uenus: mars: mercurius: iouis: neptunus: vulcanus: apollo: herba quoq. est: quam dodecaltheon uocauerunt osium deorum maiestate commedat: quā in aqua pota oibus morbis mederi tradunt: de hac coena Augusti dodecatheon nuncupata quā in sece to agebat intellexit Sextus Aurelius cum ait: nam inter duodecim catamitos totidēq. puellas accubare solitus erat. Ipsum p. Apolline: Augustus habitu Apollinis discubuit: nam & Apollonē ex ennianis uersibus apparet & M. Varro diuisq. Augustinus p. iderunt: unus est ex numero deorum: qui selecti nuncupantur.

M. AN. Thorasio māgone: q. uenalia n. cipia a māgonibus emebant diligentius inspicere cōsueuerunt nequid uitii inesse: q. uicia q. dam licet non intellecta tanti haberi solita: ut seruus quemq. modū gellius scribit iure redhiberet eidem thorasio. M. Antro. duos iuuenes quos mira similitudine fratres ratus conmerat cū diuersitate lingue p. ditos redhibēdos putasset p. ciū restituere coegisset nisi tempestiuo illius sophsimate fuisset delinitus. Regina: cleopatra. In eo: p. cōiuge utor: inire p. ter notū significatū coire est. Pli-  
nius cōceptio uno initu peragit. Tu deinde. q. d. tu q. uis unius octauiae conebitu uti: quia sit uxor. So-  
lam drusillam: solā liuiū q. drusilla cognominata est: quae eadem tibi est & uxor. Turtullam: noia illustriū  
formage qbus Augustus cōgredi solebat. An ne refert: an multū differre potest. Vbi domi an for-  
is: In qua: in uore an aliena femina p. interrogatōnem hac legenda sed quae selle non careat. Secretior  
coena: secretiore loco instructa αἰνῶς κινῶν: duodecim deorum. Pro Apollione: apollinis habitu.

PHIL. Singulorum nola: nomina  
tū singulos cū amarulētia mō-  
dicitate annumerabant: q. in coe-  
na dodecatheo epulabāt. Cho-  
ragum: choragos graece dī cho-  
reæ princeps & expensæ suppedi-  
tator: & chori conuictiūq. magi:  
Plutarchus in apophthegmatis  
laconicis. αἰνῶς κινῶν q. d. latine in  
terptatur o ductor chori excogi-  
tasti: qui pacto hic inhonoratus  
locus fiet. honorabilis: chora-  
gium uero dici uirginale funus  
ait fulgentius placidus: idq. con-  
firmat illa apulei auctoritate: iā  
ferialiū nuptiae miserrimae utri-  
ni Choragium struit: sed q. cū  
bona fulgenti uenia dictum sit  
choragium ut ego sentio non significat apud apuleium uirginis funus: sed accipit metaphoricis p. infir-  
atq. apparatu nuptiae qd. ferialiū atq. funebriu: nāq. auctore scito Pō. Choragii ē scenici instm: quo. l.  
scena instruit & apparat: cuius pfectus dī Choragus. ut hic & apud plautū in p. cū ait n. o. l. v. l. uñ  
mentia: ab Chorago sumito: dare debet p. bēda adules locauere: Itē ait in trinumo: ipsa ornamenta a chora-  
go haec sumpsit: suo periculo: huius sententiae stipulator est uictuuius: q. sic ait Ly. post scenam porticus  
sunt cōstitue: ad utriūq. imbres repentinū ludis interpellauerint hēat populus quo se recipiat ex theatro: chora-  
giatq. laxamētū hēant ad cōparandum: uti sūt porticus pōpeiana apuleius i. apologia choragii timelicūq.  
appellat itelligi uolēs instm scenici & histrionici apparatū: de timele & timelicis affatim scripsimus i. an-  
notatiōibus: sensus est uersiculorū: deferuissē terras iouē & ligissē capitoliu: q. sub hitu deorum: deaurūq. nū-  
e diuice cōduxerūt choragū hoc ē ductorē chori pfectūq. coenae apparatū: i. q. adulteria iter deos & deas  
patrata sūt tanq. coena haec foret histrionica fumereturq. a chorago instm. Mallia: ego existimo symbo-  
licos & poetice malliā appellari domū capitolinā ab illo titō mālio Capitolino: cuius ardes in arce erant  
capitolii in bello gallico seruauit: uñ & Capitolinus dictus: & ē sensus mālia hoc ē arx ipm. capitolii u-  
dit ex deos & sex deas simul accubātes: tanq. in capitolio coena dodecatheos celebrata fuerit scribit Seneca  
Aurelius & Eutropius augustū accubare solitū iter. xii. catamitos totidēq. puellas tanq. cēn. xii. mares sub  
habitu deorum: & xii. puellae sub hitu deorum discubētes. Phoebi mēdacia: dum p. apolline ornatus inter co-  
uiuas discubuit. ita. n. phoebi p. mendaciū irreligiosum effingere ac. p. cēptare uidet: unde impia optimo  
epitheto dicit. Coenat adulteria: q. nō tū ad coenā conuenient: q. ad coitū exercēdū uenit est locutio. Ter-  
tullianus in apologetico non tū coenā conuenerūt: q. disciplinā. A terris declināt: terras reliquerūt: ne ui-  
deret tanta flagitia: ita catullus iustificat a nobis mētē auertere deorum: quae nec tales dignant uisere coenas  
Iuppiter ipse emphaticoteron: tanq. iuppiter capitolinus fū: deferuēt capitolii & fellas aureas ipsi di-  
catas: quae erāt in capitolio: in quas fellas iuno & minerva ad coenā imitari solebant antiquitas: q. epulū  
loui fiebat: poetas expones tronos p. fellis: in quibus sedentes conuiaz augustales coenitabāt. nam quis et

Choragos  
qui

Choragii

instituto antiquo Romanorum: accubarent nec federent in conuiuio: tamē ut ait Valerius fœminæ fœdētē conibat uirīs accubātibus & cū in coena augustinū essent cōuiuīe sub habitu deaq; merito thronos dixit p. sellis: in quibus daz fēderū cōnitantes. Thronos: sedes nā thronos dī sedes. Posttridie: sequenti die. Deos comedisse: xii. illos cōuiuīe q; deos deardq; habitu discubuerant. Tortorē: locus est ductus ex Apollinis cognomine: q; Romæ celebrat sub hoc cognomēto ut tortor uocaret: sicuti Iuppiter p̄dator colebat Augustinus in coena discubens habitu Apollinis Apollo esse dicebatur: sed tortor: tanq; torqueret ciues Romanos fame s̄ronas penuria cruciaret: tortores: a torq̄ndo dicti. Mars in. yllab. horoscopo loco facti tortores & camisiores: dicitur etiam tortor iaculator. Vnde ab Amiano Marcellino tortores balistarum appellati: quē ex balistis tela contorquent & iaculantur.

Tortor

M. A. N. Singulorum: quē coenæ affuerūt. Amarissime: amara exprobratiōe. Sine auctore: auctoris nōle suppresso. Istos: q; p̄ diis deabusq; discumbebāt. Choragū: χορηγος choreæ princeps & officiū sup̄p̄dicator ēt expensæ traducitur: latine choragus: est & choragium instītm fœnicum ut festo placet: sed me tri rō non recipit. Mallia: p̄ loco accipiunt quidam in quō lit discubitur. sed cepit potius q; uidit dixisset quare libentius p̄ proprio muliens acceperim p̄t quam omnia sint in uulgas adita. Impia: deos lacedonia quia in re turpi eos affingeret. Cæsar: Octauius. Mendacia: ementitas p̄tes. Ludic: p̄ lulum affingit. Coenæ: coenatio representat. A terris: ubi ea scelera patrarent. Declinarūt: oculos auerterūt. Auratos thronos: & ad sacras iouis sedes id refert post & ad locū cōuiuīi q; aurati esset sedibus illustratus. Deos comedisse: obliqua exprobratio quod p̄ diis coenassent. Sed tortorem: quia fame populū torqueret. Plin: de augustinū fortunū pestilentia urbis famē sinisq; Italix. In quadam parte urbis: in ea uidelicet qua uenalia tortorū flagella pēdebāt. mar. ubi pendent flagella tortorū: siue unum intelligas quē tortores incolebant. Iuuenā. sunt quæ tortoribus annua præsept.

De nota præciosa suppellectilis & alex lusu.

**N**otatus est: & ut p̄ciosa suppellectilis corinthiorū q; p̄cupidus: & alex indulgēs. Nā & p̄scriptionis tpe ad statuam eius ascriptū est. Pater argētarius: ego corinthiarius: quum existimaret quosdam p̄ uasa Corinthia inter p̄scriptos curasse referēdos: & deinde bello Siciliensi epigrāma uulgatū est. Postq; bis classe uictus naues perdidit. Aliq; ut uiuacit ludis assidue aleam. Ex quibus siue criminibus: siue maledictis infamiam impudicitix facillime refutauit: & præsegit & posteræ uitæ castitate. Itē

PHIL. Corinthiorū: corinthia uas dicunt ex ære corinthia fabricata: quod auro argentiq; cum ipso ære confusus fiebat: auctor Plinius in. ix. idē. in. xxviii. tria genera corinthii æris facti: candidum: quod nitore accedit q; proxime argento. Alterum in quo auri fuluus color conspicitur tertium: in quo equalis tēperies omnium fuit: corinthiū hoc ær casus miscuit: nam cum capere a manio corinthus perussis quoq; plurimis statuis atq; simulachris: ut auctor est Florus: æris

Aera corinthia

auri argentiq; uenæ in eō fluxerūt. Cicer. in ofone de signis refert uas nullū corinthiū fuisse in sicilia: qn id q̄sierit inspererit abstulerit uerres: quē pro scriptum ab Antonio fuisse tradūt q̄a corinthiis se ei cessūq; ne gauisset: scribit labolenus iuriconsultus lib. iiii. de legatis: cui corinthia uasa legata essent bases huius quoq; eorū uasoz; collocādoz; cā parat debet. Cū in paradoxis matellionem corinthiū appellat uas ex ære corinthio fabricatum: est. n. matellio genus uasis diminutiuum a matula: p̄pter æris corinthii existimationem dixit. Ouf. & nobilit ære corinthos: & maro ait. ephyreiaz æra. / Præciosa suppellectilis: nemo nescit appellatiōe suppellectilis significari instītm quodam patrisfamilias rege ad quotidianū usum paratæ: sed ut ait celsus iuriconsultus ueteres siciliis: aut lignea: aut uitrea: aut ærea deniq; suppellectile utebant. nūc ex ebo re aut testudine atq; argento iam ex auro et atq; gemmis suppellectili utunt. luxuria aſatica inuexit primū Romam suppellectilem magnificam & præciosam: ut Liuius Pliniusq; notificant. Recto casu a nobis nūc dī suppellex. a p̄citis dicebat suppellectilis: sicut et senis: q; nūc senex. Alex indulgēs: scribit plato in phedro the. ut cui dacta est sibi inuenisse talos & aleam. Herodotus uero in clio auctor est. lydos primos excogitasse aleam & reserare: ludū cæteraq; genera lusoria p̄terq; talaria. Alea: legibus Romanis erat uetita: hinc Cicero lentūculam collusorem Antonii de alea cōdenatū fuisse tradidit. Oratius: seu malis uerita legibus alea. Alatores qui alio noīe a luculentis scriptoribus alcones nūcupant illiberales sūt & fordidī: qm ut inquit Aristoteles in quarto ethicorum in sordido lucro uersantur: & cum alea dicitur omnis ludus in uarietate fortunæ consistens: hinc factum est pro periculo periculūq; dubitatione. Accipiat Lucanus placet alea fati. Alterutrum merfura caput. Liuius in dubiam imperii seruitūq; aleam sinus: qui habuerit horoscopus in undecima parte libæ erit aleator populari notione perspicuus. Proſcriptionis tpe. quando Augustus. Antonius & lepidus nepharium illam proſcriptionem peregerunt: qua proſcriptus fuit marcus Tullius: qui ob id a Iuuenale dicti sunt tres syllæ discipuli. Pater argētarius: supra dictum est Octauium Augusti patrem nōnullis argētarium dictum fuisse. Ego corinthiarius: uerba hæc erāt ascripta ad statuam Augusti: ut ita illius pater tanq; argētarius: ipse uero tanquam corinthiarius taxaretur: hoc est co-

matellio corinthius

Suppellex.

Suppellex  
De alea  
alcones

Corinthialis



vinthioꝝ amator immodicus. Curasse referendos: sicut M. Anto. uerrem: quem Cicero damnauerat: pro-  
scripsisse tradit: ob corinthia uasa: qbus se ei cessurū negauerat. Siciliens: qd gestū est in Sicilia aduersus  
Sextū pōpetium Pompeii magni filij. Postq̃ bis: uerba epigramatis uulgatis: quod Augusto pbro dat illū  
esse factum aleatorē: ut aliqui uinea refarciatq̃ iacturā: quam passus est perditis classibus: quam tempestati  
bus duplici naufragio amiserat in bello siciliensi. Ludit aleam: uetus loquutus est. sic. n. p̃fici loquebant  
uixit uitam: seruutem seruut pugnā pugnāt. Impudicitia: q̃ esset patricius & muliebria paret.

Seruitutē  
seruit

M. AN. Corinthioꝝ uasior: sūt q̃ a materia putent dicta q̃ corintho achaie urbe a Romanis incēsa ex  
uariis sit metallis confata. Plī. hoc casus miscuit corintho quum quereat iucensā: sed idē auctor certa tem-  
pore computatio ostēdit opifices nobiles corinthioꝝ uasior: aut certe ad quos nobiliora referebat opa  
corinthi excidij p̃cessisse qd̃ si sic est aut in materia iudicio aut operis est a maioribus erratū. Corin-  
thioꝝ p̃ciū supra modū tempore ambitōe est auctum: Plinius. Mirum quum ad infinitū opere p̃cia hanc  
creuerint auctoritas artis extincta sit Papinij. Aereaq̃ & isthmiauro potiora metallis. Alea. Iulus.

Tpe p̃scriptiois: quī p̃scriptioē exerceret: quo tpe p̃cipua flagrauit inuidia. Pater meus: illius p̃sona cu-  
jus erat statua loquitur. Argentarius: campior trapezeta: ut quidam uolunt ut alij in qbus est acron qui au-  
dioni p̃æstet seu qui erat & auctor est dictus. Corinthiarius: corinthioꝝ uasior studiosus sed inscriptōis  
auctor ad metalloꝝ noia allusit. Victus: octauius. Ludit aleam: ludo alea & alea dicimus in alea sunt ta-  
lu: tessera alueolus & breuē oia quæ lusū esse dicunt: est. n. alea ipse casus siue euentus ludi. Mar. Alea pua  
nucēs & non damnosa uidetur. Impudicitia: qua infamia adolescens non caruit. Castitate uitæ integri-  
tate omni ex parte seruata quum pleriq̃ alij ætate prouecti non fecerint sed pati persequerentur.

Lautitia

PHIL. Lautitiæ inuidiam f.  
refutauit & hoc refert ad suppel-  
lectilem p̃ciosam: cuius in no-  
mine notatus fuerat lautitia epu-  
læ magnificentiam auctore festo  
appellamus: quam a lauatiōe  
quidam dictam putant qm̃ apud  
antiquos hæ elegantiæ quæ nunc  
funt nō erāt & raro aliquis lau-  
bat: lauria uero sicut in libro an-  
notationum declarauimus sunt  
munera quæ legatis exterimarū  
gentiū romani per q̃stores mite-  
rebāt. Murrinum calicem. P̃s  
pe. ex uictoria mithridatica p̃ci-  
us i urbe murrina iuexit. sunt q̃ pocula ex murrā gēma cōfecta: d̃ Plī. hæc i ultio naturalis historię. ori-  
ens murrina mureit p̃cipua tamē i carmāia huore putat sub terra calore dēfari. splēdor ē murrinis sine uiri-  
bus nitor uerius q̃ splēdor. i p̃rio uarietas ē colore: q̃do. sp̃pura rubeſcēs aut lac cādescēs i his uisū: aliq̃  
est & in odore cōmendatio. qd̃ sensisse uidet epigramaticus poeta sic scribēs in apophoretis. si calidum po-  
tas ardenti murrā phaleruo cōuenit: & melior sit sapor inde mero. scribit labolenus iuriscōsultus murrea  
uasa quæ ad usum edendi & bibendi causā parata sint esse in suppellectilibus: cassius iuriscōsultus murrina uas-  
ia ingēmis non esse scribit: in quo dissentit a Plinio: qui murrām iter gēmas enumerat. de poculis murrini-  
s intelligit Lucanus illo uersū. non auro murrāq̃ bibunt. Ex instrumento regio: ex regū Alexandrinoꝝ  
opulentissima suppellectile & gaza. & n. tunc Roma in tantū opibus Alexandrinæ uictorie aucta ē ut pp̃  
abundantiam pecuniæ duplicia possessionum aliarūq̃ regū uenaliū precia statuerent. Instrumento aut  
dixit pro apparatu: sicut apud iuriscōsultos titulus est de functo instructo & instrumento legato. Con-  
flauerit redegerit in massam: atque per fufuras dissoluerit. cadmus phoenix primus inuenit auri metalla at  
que conflauit. Circa libidines reliq̃ crimina refutauit: crimē libidinis i foeminas diluere non potuit.

Lautia

murrina

Rumor

Rumorem: rumor est sermo sine certo ullo auctore dispersus. cui malignus initium dedit iocundū  
credulitas. A rumore rumusculus deriuatur. Hieronymus. nō magnopere cures qd̃ imperitioꝝ de igneto  
tuo rumusculi cadit. Decembri mēse: propter saturnalia hoc dictum est: quod mēse decembri iter-  
ludos & talarios & tessarios & omne genus aleæ licenter celebrant. Seneca in epistola quadam ad Lu-  
cilianum decembris est mēsis: cum maxime ciuitas desudat: lux luxuriæ publicæ darunt est. ingēti apparatu  
sonant omnia Macrobius de saturnaliorum die loquens ait. sed uulvis ne diem: quem omnes pleriq̃ aba-  
co & latrunculis conterūt: Marcialis in. xentis & apophoretis ostendit aleam exercere impune solitam su-  
isse diebus saturnaliis. Profestis diebus: p̃festi dies sunt festis cōtrarij ob amīstrandā rem priuatam  
publicam hoibus concessi. profestis diebus infunt festi comitales comperendij statim p̃latus. de qui-  
bus lege macrobium in primo saturnalium. sensus est Augustum non solum iussisse in saturnaliis: qui-  
bus passim iudebatur & diebus festis. qui dis dicati sunt: sed etiam profestis: quibus magis negocia tradi-

Profesti  
dies

ri solent quā ludus talarius exerceri. Autographa epistola: autographū dicitur propria ipsius manu scriptū. græci. αὐτογραφία ipsum dicunt: & ὑπαγράφω scribo. Vñ autographa epistola ipsius manu scripta significat. Autographa uero dē rescripta: nā αὐτογράφω significat rescribo. αὐτογράφω. græci dicunt exēplar: sed huic loco non cōuenit: uult enim significare Sue. Augustū alexē in dulcissimā uasā q̄ ex oriēte ad nos: ut licet ab epistola ipsius manu scripta: q̄ referri nō pōt pinde ac adulterā. Vinicius & siluius p̄: nota cōtūuag. Augusti: id autē siluiū p̄tem appellat q̄a erat & siluius. filius itidē curio p̄f dicitur & ad dīam filii curio misit autē siluius nomē albanorū regū. Liui. mansit postea siluius oībus cognomē: q̄ albat regnarunt.

.M. AN. Lautitiae: inuidiā: illud respicit quod corinthiarum ē appellatur corinthiorū ualorū studiosus. Murthinū: a murrha: est. n. murrha humor sub terra cōcretus: uñ p̄ciosissima uasā q̄ ex oriēte ad nos: ut scribit Plinius de ferunt. lu. Maxima rursus murrhina. Lucanus nō auro murrhag bibunt. Mar. si calidum bibis ardent murrha falerio. Instro regio: regia suppellestile. Conflauerit: liquefecerit in famam rede gerit. Circa libidines: circa mulierū cōgressus: nā qd impudicitie infamia declinatam dixit illud ad augu (si corpus reserit: impudicus. n. est q̄ & pathicus aut fellator. lu. non filius ante pudicus. Ab uxore: liuia.

.Rumorem: infamiam. Expauit: reueritus est. Simpliciter: sine fraude: aut arte ulla. Decembri mense quo saturnalibus uulgo Iudebat: macrobius & marcialis dierum licentiam explicant. Festis: solēmbus & diis ut macrobius ait dicatis Lampridius Cal. inq̄t Ianuariis hilaris matris deū ludis apollinaribus: louis epulo saturnalibus & eiusmodi festis diebus. Profestis: nō festis hoībus. sob administrandam rem priuam tam publicamq̄ concessis. Autographa: ipsius manu scripta ex αὐτογραφία ὑπαγράφω pōt & antigrapha legi ut qdā habent αὐτογράφω. n. rescribo est καὶ αὐτογράφω exemplar. Siluius pater: ex quo appet duos tum filios fuisse Augusti familiares patrem de quo nunc & filium.

pater inter cetera lufimus gerōticos & heri & hodie: talis enim iactatis ut quinq; canem: aut senionem miserat in singulos talos singulos denarios in medium conferebat: quos tollebat uniuersos: qui uenerem iecerat. Et rursus aliis literis: nō mi Tyberi quinquaritis latis iucūde egimus: lufimus

PHIL. Geronticos: aduerbium græcū est qd̄ lanne dī feniliter. græci senē γηρονία uocā: ὄντο κρηστικος. i. diminutue γηροντιον uetulum: quē latini senionem feniculumq̄ dixerit: & γηροντιον fenile. uñ & gerusia senatus fiv curia nūcupat: ab ætatis uocabulo. hoc idē dixi: ut itel-

Autographa  
Antigrapha  
Antigraphon  
Sillius

Senetio  
Seniculus

Gerusia

ligeres illud plinianū ex lib. xxxy. sic extruxere domū regiā attali trabibus. Item fardibus creti quā gerusia fecere. Itidē Vitruius ait. creti domus: quā fardiāni ciuibus ad req̄escēdum ætatis otio seniorū collegio gerusia dedicauerūt. Varro fenaculū uocatū ubi senatus aut ubi seniores cōsisterēt dictū gerusia: significat Augustus se luisse inter senes fenihi lusiōe: qd̄ aut talorū tesseraūq̄ lusiō fenilis fit indicat Catog apud Ciceronē sic inq̄: nobilis fenibus ex lusionibus multis talos relinquunt & tesseras. Talis: de talis q̄ græce dicitur astragalī. Vñ a Plinio astragalizontes pueri ludentes talis appellānt: scripsimus copiosissime in cōmētariis p̄p̄tū & in libro annotationū: rēp̄tē q̄ illic explēta sunt. Iactatis: omnino tam manu q̄ orca itel lige iactatos talos. est aut orca uasculū illud lusiōe: quo cōiecti tali agitariq̄ emittunt in tabulā aleatoriam: de qua intellixit p̄sius illo uersū. Angusta collo nō fallier orca: de qua ait elegit̄ Pōponius poetā bononiensis. Itēz dū cōtemplor orcam: tanillos p̄didi. a marcialē dī turricula ex imitatioe græcæ dictionis. quā & latini usurpant: nō ὑπαγράφω. n. uocat̄ Horatius in sermonibus: mitteret in pyrgū talos sup̄ q̄ re in lib. annotationū plura tradidimus ostēdentes fritillū idē significare: cū alii existimauerint esse tabulā aleatoriā: obiter annotādū ut talū improprie dici in hoīe. si uera sūt q̄ Aristoteles & Plī. nē p̄diderūt: q̄ affirmāt hoīem nō hīe talū: q̄ in bifalciis p̄p̄tē ē & in solis cruribus posterioribus: q̄ itaq̄ Cor. Cel. & Apuleius aliiq̄ scriptores loculē mīgionē faciūt de hoīs talo uidēnt p̄ quādā q̄i trāslationē noiare talum idē ossiculū quod uertebra pedis ligerū sustinet torū corpus a talo fit uerbū talipe dare: qd̄ significat uacillare pedibus & q̄si talis insillere talus p̄nomē fuit fabinoz. Canē: canis q̄ græce dī κυων iactus dānosus est in talis: sicuti do culmus apud p̄p̄tium enarrantes uersiculū illum: dānosū subtiliter canes: a p̄sio dicta ē damnoīa canicula. Senione: senio p̄dictus est in talis: q̄ interdum luctosus erat: inde a p̄sio dexter hoc est p̄p̄tius & soc. lix iactus appellat̄ interdū dānosus: ut in hac augusti alea: nā quonq̄ iecerat canē aut senionē: ille denarios singulos cōferebat in medium: de senione & cane Marcialis. senio nec aīsm cū cane quassat ebur. uidet̄ dī senio a numero senario existimant eruditi senionē significare quaternariū q̄. q̄ iecerat duos seniones: ille quattuor nūmos lucrabat. Seniores i alia significatioe dici uoluerūt deos minutilos: ut est uertunus & pomona: quīs legā iēmones potius q̄ seniones dictos. In singulos talos: in libro annotationum declarauimus in ludo talorū quattuor talos adhiberi: solitos cū in tesseraio res tātūnō tessera: sicut etiam in p̄tēntia fit adhiberent. Venerem iecerat: uenus in talis summum numerū hēt: & est fœlicissimus iactus: de quo sensisse oratium autumnat porphirio illo uersus: quem uenus arbitrum dicit bibendi. Aristoteles de uenere & cane: quī sunt in talis hæc scribit digna annotatū in secūdo de animalibus: quæ ueneres uocant: ut iorus aduersæ sibi positæ sunt quæ canes foris: quæ antenæ supra habentur situs talorum omnium talis est. Idem libro. ii. de cœlo & mundo. myrias inquit astragalos chios iacere difficile est sed unum aut

Astragalizontes  
Orca talaria

Pyrgus  
Fritillus  
Talus non est in hoīe

Canis  
Senio

Venus  
talaria

Chius



ait Oratoris ludere par. impar equitate in arundine lōga. Scalas anularias: anulariæ scalæ opinor dicuntur in coelez formâ figurantur & orbiculata figura instar anulorum rotantur: quod scilarum genus alio nomine coclium dicitur Strabo lib. ultimo. hæc est etiam piniū altitudo quædam manufacta turbine petrosæ ripæ per similit: in quam per coclium ascenditur. scribunt Marcus Varro & donatus in eunucho teretiana scalas deum penarium edificatas fuisse ex bonis macelli & cupidinis equitum ciuium Romanorum: qui damnati fuerunt a quorum altero macellum ab altero forum cupidinis appellatum sit. præterea scalæ romæ fuerunt: quas tarquinus superbus fecit quas abominadi eius nominis gratia tarquinias appellatas esse vulgo existimari ait uettrius.

Anulariæ  
scalæ

Tarquinia  
scalæ

M. ANTO. Aleatoris: sic libentius legerim q̄ aleatorū quod plures habent ut urbanæ locum aleatorum frequentia refertū aleatorū appellauerit forū. Calefecimus multitudine & frequentia calorem induximus. Frater tuus: drusus potius q̄ agrippa qui cum Tyberio adoptatus non multo post fueret se posuit. Rem gessidulit. Detrimētis: ex ingenti pecunia quam amiserat. Retrahitus: paulatim uincendo damonū resarsit. Quas manus: pecuniarū grumos in alē cōiectos. Remisi: cōdonauit. Exgressim: mihi persolui uoluissim. Aut retinuissem: aut nō exactarū loco uicētibz nō red didissem: aut certe exactas ne cui dedissem. Quinquaginta millia: nummum. Sed hoc me. s. in omnes munificum fuisse. Filia Iuliam: ante eius damnationem id factum itellige. Par: & impar. quod nocibus & digitis solet fieri.

Ad scalas annularias: locum sic in urbe ab annulariis credo officinis siue pendentibus annulis dictum.

Calui oratoris fuerat: postea in palatio: sed nihil omis ædi-  
bus modicis hortēsiāis: & neq; laxitate: neq; cultu opificiis:  
ut in quibus porticus breues essent albanarū columnarū  
& sine marmore ullo: aut insigni pauimēto conclauia. Ac p  
annos amplius. xl. eodē cubiculo hyeme & æstate mansit  
quamuis parum salubrem ualitudini suæ urbem hyeme ex  
periretur: assidueque in urbe hyemaret. Si quando quid se  
crete: aut sine interpellatiōe agere pposuisset: erat illi locus  
in edito singularis: quē Syracusas: & Techophiō uocabat:  
huc transibat: aut i alicius libertinorū suburbanum. Ager  
autē in domo Mæcenatis cubabat: ex secessibus præcipue

PHI. Calui oratoris: de caluo  
nō pauca dicta sunt i Julio Cæsa  
re. illud addē: qd hic laminis plō  
beis usus ē tradit ad cohædēda  
uisa ueneria ingere spōte naturæ  
erupētia nōq; in morbi gēus: qua  
re uires quoq; corporis studiū  
labore custodiuit. Palatio: ubi  
domus cæsarū fuerūt q̄ Plinius  
palatnas appellat. Orēfianis: q̄  
fuerāt ortensi oratoris: de cuius  
eloq̄ntia Cic. de cuius uestigio ad  
mūditiē curiosi: gellius Macro-  
bius & Valerius tradidere. Vn-  
de i eū multa quasi in histriōne  
dicta sōnt. hic sicut testatur quā

tos strenus perit lingua in actione deficere. in hortēsiō duo singularia laudatur memoria præcellens & p  
monciatio plena uenustatis. Neq; laxitate cōspicuis. M. Tullius in prio officiorū præcipit in domo clari  
hominis: in quā & hospites multi recipiendi & admittenda hominum cuiusq; generis multitudo est: adhi-  
bendam curam esse laxitatis. in amplā domus decori domino sepe fit. Neq; cultu: ornatu. magnificētia  
domus tripartito probatur fabri subtilitate: magnificētia dispositione: cū magnificenter opus perfectum  
aspicitur dominus impensæ laudabitur: cum subtiliter: officinatoris exactio probabitur: cū uero uenustas  
& proportionibus: tunc erit gloria architecti. Albanarū columnarū: ex lapide albo structarū: qui ui-  
rior erat & quia uernaculus & quia mollis. Nam ut auctor est uictoruius in li. lapidicinæ quædam molles:  
& circa urbem fidenates & albanæ. Saxa albana in locis tectis sustinent laborem si autē in apertis fuerint  
& patentibus collocata: quæ mollia sunt pruinis & gelicidiis dissoluent. Insigni pauimēto: quia fuerunt  
apud p̄ficos lithotrota. & ut indicat Iucllianus uersus: arte pauimenta atq; emblemate uermiculata: de  
pauimentis in Iulio Cæse fatis dictum. Conclauia: triclinia & conationes & alia in genus membra do-  
mos conclauia dicunt. festus Pompeius ait conclauia dici loca: quæ una clauē clauduntur. Paulus iuri scō  
fultus digestis de feruituribus prædiorū urbanorū. foramen in uno pariete conclauis uel triclinii. scribit  
uictoruius in vi. in cōclauibus usum luminū maximū esse adhibendū: Martialis: i omnibus uacetra quod  
cōclauibus. Cicero appellat cōclauē quod quintilianus tricliniū dixit tanq̄ idem sit. Eodem cubiculo: in  
hoc multū distabat Augustus a Iulio: q̄ cū tpe habitationem quoq; permutatā cēsebat: ne grues aut Cl-  
conuæ hominibus prudentiores uideretur: quæ regiones subinde cū rēporibus mutare cōsueuerūt. Hie  
maret: hiemē ageret & totū hibernū tps romæ moraret. Sine interpellatione: interpellatione & iter turbatio-  
ne. Ci. in studiis sine interpellatione uerfor. supra docuimus interpellare esse mediā alterius ofonē intertrūpe  
re: uel a dīdi ē alterius interponere. In edito: in pte domus eminētiore. Syracusas: ego existimo ideo ab  
Augusto locū i æditore pte domus fectioriē uocatū ēē syracusas: pp posuit i syracusā: urbis i Sicilia of  
un pulcherrime. ea. n. urbs ex quatuor q̄si urbibus cōstare dicebat: quæq; una ē i sula in qua domus erat  
hieronis regis: altera ē acradina: i qua amplissima fuit curia. Tertia ē thycæ notata: in qua gymnasiū clarissī-  
mū fuit: quarta ē urbs q̄ q̄a postea edificata ē neapolis uocat: q̄ ad sūmā theatrū ē maximū auctores Ci. i. vi.  
uerriay: & li. i. xxv. quæadmodū ergo syracusæ erāt qd nāsiā dispēte & ps a pte tanq̄ urbs ab urbe distū.

magnifica  
domus tri-  
partito  
Albanæ  
coluinæ

Syracusæ

ita ita locus i quo Augustus aliqd secreto agere solebat: elegiter uocabat ab eo Syracusae: cū eēt sepatus & in aedito q̄si a reliq̄ domo sicutus sc̄q̄stratusq̄: qd̄ a uerbo græco id nomē deductū autumāt: tanq̄ signi fieret trahere ad q̄rē a græcis. n. σῦρς̄ dicit traho & σῦρ̄ qd̄ aduerbiū ē significās q̄rē & silēter: nō ipro- babilis ē opinio illa prior nra fīa: ut a similitudinē urbis Syracusae locū sēpositū uocauerit Augustus Syra- culas. Techophiō: dictio græca ē: q̄ signat artis pductionē & ut ita dicā natiuitatē: tanq̄ ille locus artū di- scipulariq̄: excoctidatq̄ Augustō cām suppedicaret. loca. n. secreta plurimū uegetare possunt īgenia: hinc ait Plī. i. epistolis o mare o litus urge secretūq̄ mufi: quā multa iuenitis: quā multa dictatis τῇ xiv. v. græ- ci artem uocās: & φῶς̄ produco. Suburbanū: prætoriū siue uillā. In domo mecenatis: quæ erat in ex- quis. olim nero sēp̄clauit urbis incendiū ex turre mecenariis: quā ille in hortis suis extruxerat de qua est illud oratīanū: molem propinquam nubibus arduis omitta mirari. Ex sēcessibus: loca sunt amēnora ad quæ tanq̄ diuerticula quædā sedere solumus: luuēnalis: lanua baiæ est & gratū litrus: amēni sēcessus.

M. AN. Calus oratoris: Fabius Iuēti q̄ post Ciceronē caluū p̄ferret oibus. In pala-palati regione. Hoc tēsiās: q̄ horreī oratoris Cicerōis emuli fuerāt. De hortēsiō: Fabius tacitus & gellius plura. Albanæ col- ex uicio q̄stiat & iccirco uilioris p̄mī. Cōclaua: secretiora aediū loca q̄bus aut uiri colloq̄ aut mulieres cō- fabulari solēt dicta qd̄ habet clauē unā cōmunē domesticis oibus: Cice. tricliniū cōclaua appellauit. Qui tiliānus de crānone Scopæ cōsilio uix eo igit Limē egresso tricliniū illud supra cōuiuias corruit de quo Cice. iterea ait. Cōclaua illud cecidit. cū suspicari possis tricliniū a nris rectē cōclaua appellari. Syraculas. nomē a re sicutū ἀποδοῦσθαι traho: καὶ ἀκίῃ το ἐν ἱππία. i. q̄rē & cū silētio: uel σῦρς̄ καὶ τοῦ ἀκού- σθαι q̄a inuit traheret. i. ad animi labores: sic Syraculas potius legēdū: uel ἀποδοῦσθαι οὐκ οὐκ αὐτὸ καὶ ἀκίῃ: sūt alioq̄n Syraculæ i Syrcilia urbs clarissima & oīno notior q̄ de ea lōgiōr suspiciat sermo. Techno phio: & hoc quoq̄ sicutū τῇ xiv. v. ars a græcis dicit φῶς̄ p̄duco. Suburbanā: uillā aut prædiū urbi p̄- mī. Excessibus: ex locis quæ in successu frequentabat.

PHI. Mantia: loca littoralia & mari uicinia. Insulas cipariæ: si- nu cīpano sunt insulæ p̄dātaria enaræ: capræ: leucothea: uel. Plī. & Marciānus tradūt. Lauiniū: li- uius i p̄rio Aeneas oppidū cōdi- dit & ab noie uxoris Lauiniū ap- pellat fuitq̄ ut igit Sero i. v. ubi Romæ p̄ximū. Præneste: ci- uitas est i regiē mōtans haud p- cul ab urbe Roma: ubi fortūe tēplū illustre fuit unde ceta edebant oracula: hinc ait filius. sacrisq̄ dicatū

frequentauit maritima & insulasq̄ campaniæ: aut proxima urbi oppida: Lauinium: Præneste: Tybur: ubi etiam in por- ticibus Herculis templi per- pe ius dixit. Ampla & opola prætoria grauibatur & neptis quidem suæ Iuliæ p̄fule ab ea extructa etiā diruit ad solum. Sua uero quis modica non tam statuarum tabularumq̄ pictarum ornatu quam xistis:

Præneste

poliſtepha  
non

prætoria

Pinacothē-  
cæ

Xistos

cul ab urbe Roma: ubi fortūe tēplū illustre fuit unde ceta edebant oracula: hinc ait filius. sacrisq̄ dicatū fortūe p̄neste iugis & a Papinio i siluis dictū ē. & p̄neste poterāt migrare forores. p̄neste auctore Scabo ne quondā poliſtephanō. i. multa corāq̄ appellata ē: Plī. p̄neste in urbe quondā stephane dicta Plutar- in libello de cōparatōibus clarorū uiroq̄: historici refert fabulosam unā p̄neste nomē accepit. scribit. n. thele- gionū uilyxis filiū respōsis deoq̄ ad iustitissimū patrē dimissum fuisse admonitū: ut i eo loco urbē cōderet ubi salatores coronatos cerneret. Itaq̄ p̄fectus in Italiā rusticos saltare conspexit pini ramulis coronatos sibiq̄ edificauit oppidū quod & appellatōe coronæ prænestinū noiauit: a quo deriuatū p̄neste romai uocāt. Seruius uero in. vii. Aeneidos cōmētario a τῇ p̄neste. i. silicibus p̄sente nomē deductū ē autumat. In porticibus herculis: tibur herculi dicatū erat. hinc i priapeis legimus gades herculis hūidūq̄ tibur & Sero in. v. tibur appellat herculeū. an. gellius in. xv. noctiū attricagē significat i bibliothecā tiburē i tēplo hercu- lis fuisse satis cōmōde iſtructū libris & ad hoc tiburini herculis tēplū scripsimus i p̄p̄ri cōmētariis refe- rēdū ē illud luuēnalis: uicēs fortūe atq̄ herculis edē. Prætoria: uillas elegatiōres cultiores ue p̄toria ap- pellauerūt. Paladius i p̄rio de re rustica scribēs quō edificii iſtrui i agro oporteat sic ait ipsius p̄rōm finis sit loco aliqua tenus erectiore & sicciorē pp̄ iniuriā fundamētōq̄ & ut leto fari asperctū. Idē alibi colum- bartū pōt accipere sublimis una turricula in prætorio constituta: quī etiā turisonſultus li. ix. digestorū ti- tulo de seruututibus prædiorū rusticorū scribit: licet uel p̄torii uel proteclū habere: quod officiat p̄dio uicini. hoc idē inuit Marcialis illo uersu ad lapidē torquatus habet prætoria quartū: & Papinius i. l. i. lili- rualternas seruant prætoria ripas. alias prætoriū dici rabetmaculū imperatoris quod Quintilianus ap- pel- lat augustale iam docuimus. Profusē: largiore impensā pecunia. Extructa: scilicet prætoria. Dirui ad solū: tota euerit usq̄ a fundamētis. Statuagē ornatu: solebat latiores romai statuis nobiliū artificū ex ta- bulis pictis domos exornare felicitate nimia luxuriantes: a contrario laudatus est Lucius munius cogno- mento achaicus: quī amicis rogantibus facile tabulas pictas largiebatur. M. Agrippa olim oratiōem habuit magnificā de tabulis omnibus signisq̄ publicis: quod ut igit Plinius fieri fariū fuisse. q̄ i uilisq̄ exila pelli: Idē in. xxv. iquit tabulæ pictorū pinacothecis implent. sunt autē pinacothecæ ut obſer id declar- mus repositoria tabulagē pictarū: Varro scribit multos sēp̄clatū uenisse luculli uillas ut uiderēt pinacothē- cas: & uiduuius pinacothecarū meminit lib. vi. ubi ait pinacothecas amplis magnitudinibus esse consti- tuēdas. Xystis: i libro annotationū docuimus xystū græca appellatione ampla latitudine esse porticum.



in qua athletæ p hiberna tēpora exercent. Nri hypethras ambulatiōes xyſta appellāt: quā græci para domi da uocē. in qbus uoluptatis cā arbuſculæ & maxime buſus i uarias effigies figurant. de hoc xyſto in præ ſentia itelligit de quo & locutus eſt Pl. ſic ſcribēs in. v. epistolārū ante porticū xyſtus cōficiſ i plurimas ſpe cies diſtinctuſq; buxo: Cicero in bruto cū in ambulantiæ i xyſto & eſſem otioſus domi. de xyſticiſ athleticiſ ſuperius dictū eſt. hypethraz autē ambulatiōes latine dicuntur ſubdiales quæ ſub dio ſunt & in aperto.

M. AN. Inſulas campaniæ: campano littori adiectas ut apreas enatimem: prochitum. Lauinium: ab Aenea in latio conditum Appianus a Diomede dixit. Præneste: urbē in montibus ſitā. Tybur: hoc quoq; in latio urbiſq; propinquum Strabo Tuſculum præneſte: Tybur in conſpectu romæ ſunt: de Tyburis conditoribus alibi. Herculeſ tēpli. Mar. Itur ad herculei gelidas quæ Tyburn arces: Strabo Tybur quidē herculeū eſt Papinius quod in tē pla darent alias tyrinthia fortes. Prætoria: ædificia ſumptuoſiora. Graubaf: grauiter ferebat de iudiſio ſulaz in ædificando apparatu & loco ab Auguſto romæ curſo fatiſ ſupra: Xyſtiſ: porticibus ut Viſtruo placet: eſt melius hoc loco pro ambulacris: & locis conſitiſ arboribus ut Plinius in epistolis docet.

PHI. Et nemoribus excoluit nemora dñr ſiluz amēiores ut iqr ſeſtus: uidet aut ſignificare opus topiariū: qd i uiridariſ cōficiē ex arbuſculis aut fruticibus aut herbis ita diſtinctiſ cōpoſitiſq; ut uariæ rege effigies: repēſentent decoriſ & ornatus cā ut naues cameræ: aialia: & id genus alia graphicæ & cōcineri fieri uidemus ex tore mario & buxo & hedera: & aliis arbuſculiſ: quæ natura ſequax eſt & flexibiliſ: Plin. i. xii. ſcribēs de ficu ſidica ait. noui ſibi ppaginē faciē circa patētē i orbes quodā ope topiario: Idē i. x. de lauro accedit i topiario ope taxa excreſcētē i medio folio. Idē in. xii. achatū herbā appellat topiariā: qā topiario opi ē accommodata cū lato lēgoq; folio urſtiat crepidiſ marginū. Idē. xxxv. Iudius prius iſtruit armenīſſimā patietū picturā uillaſ: porticus: & puluioſq; toroſ dicit & ſimpliciter topiariū locuſ ope topiario ſpectabilis. Cicero i epistola ad qntū fratē: topiariū lau dauit ita oia cōueſtuit hedera. ip ſa uero ars topiariū opiſ appellat

& nemoribꝫ excoluit rebusq; uetustate: ac raritate notabili bus: q̄lia ſic capreis imaniū bæluarū: ſeraruq; mēbra p̄grā dia. quæ dicuntur gigantum oſſa & arma heroum.

De paſſimonia: ſuppelleſtilibus: & uestimētis eiꝫ  
**I**nſtrumētū eiꝫ: & ſuppelleſtiliſ paſſimonia appa ret etiā nunc reſiduiſ lectiſ atque menſiſ: quorum pleraque uix priuata elegantiæ lint: ne thoꝝ qui dem cubuiſſe aiunt niſi humiliſ: & modice iſtrato. Veſte nō temere alia quā domeſtica uſus eſt: ab uxore & ſoreꝫ & ſi lia neptibꝫ conſecta: togis neque reſtriſtiſ: neque ſuliſ

piani Pl. i. x. ſcribēs de myrto. ſatiare generato piani faciūt. Vlpianuſ titulo de fundo iſtrato: ſi uirida nam iqr ſunt topiani accedūt iſtrumētū fundi. Africiuſ quoq; iunſcōſultuſ libro: de legatiſ tertio euiden ter id docet: cū ait p̄diſ legatiſ: & quæ eoz p̄diorz colēdoꝝ cā empta parataq; eēnt neq; topiariū: neq; ſa lutiū legatū uideri: topiariū. n. ornādū magiſ fundi q̄ colēdū cā paratū eē. uidet aut dici topiariā a dictio ne græca ἀποτομή: oī. oī. id eſt a lociſ: quæ uaria opetæ topiario figurāt: quæ & topia ab idoneiſ ſcripto ribꝫ nūcupant. ſcribit enim Spatianuſ Adrianū cryptaſ & topia diuiſiſſe. Viſtruiꝫ in. vii. ubi loquit de megalographia: quæ pictura eſt magnarū imaginū figuratix: ſic ait habētē deoz ſimulachra ſeu fabulaz diſpoſitiſ explicationiſ nō minꝫ troianā pugnaſ ſeu Vlyſiſ eratiſ p̄ topia cæteraq; quæ ſunt eoz ſimili buſ: rationibꝫ ab rege natura p̄creata. Captiſ: capraz iſula i ſinu cāpano eſt diſtaſ a ſurēto octo milibꝫ paſſuū: & ut auctor eſt Pl. & iſtra latius explicabiſ: capraz nobiliſ ſunt tyberiniſ p̄cipiſ arce. Gigatū oſſa: ſcribit Diodoruſ in. v. bibliothecæ herculei i cāpania depugnāſſe aduerſuſ gigatē in cāpiſ phlegreſiſ agricꝫ cōmiſſa pugna pluribꝫ illoz trucidatiſ eā regionē ab omni ſeritate purgaſſe. Putore quoq; huiꝫ rei me minūſſe uidet ſcribēs in. v. gigatē uulnera lauūſſe i agſ putheolaniſ: aquarū ſubore puteoloſ diſtoſ eſſe: cū iſig iſula capreatū ſita ſit in ſinu cāpano & illic herculeſ bellū cōſecit gigatē nō abſurdū eſt: oſſa gigatū qm qm ſtatuoſi fuerunt & ingentiſ corporatura prædiit capreis fuiſſe ſpectata cuſtoditaz. Inſtrumētū eiꝫ. i. domeſtici: nā & ſuppelleſ nihil aliud eſt q̄ domeſticum paſſimoniaſ iſtrumētū. ſcribit Pauluſ iur iſconſultuſ. ſiue cum iſtrumētū funduſ legatuſ ſiue iſtrudꝫ duo legata eſſe itelligenda. Vix pri uatē: uix cōuenientiſ homini priuato nedū principiſ orbis terrarū. Elegantiæ: elegantiā antiquiꝫ di cebatur cultuſ amēior & uictuſ nitidior. elegantemq; hominem dici uoluerunt: qui ut inquit Gelliꝫ ni miſ ſero amēioꝝ cultu uictuq; eſſet. Scuola a Cicero dictuſ eſt parcorū elegantīſſimuſ. Craſſuſ uero paſſimoniaſ elegantium. Modice iſtrato: non ualde præcioſiſ ſtraguliſ ornato. iſtratuſ enim lectuſ di citur: uſte ſtragula exculuſ: & ut ait Vlpianuſ iſtratuſ ſignificat omnem ueſtem ſtragulam iſternendi cauſa paratū. Alia quam domeſtica. M. Cato cenſoriꝫ i lib q̄ ſcriptuſ eſt carmen de moribꝫ uſariū in. i. in foro honeſte moſ erat domi: quod ſariſ erat: eſt itaq; domeſtica ueſtiſ quam domi iduimus exi ta ſoreniſ toga. & ſic ſemper utebatur Auguſtuſ conſecta manibꝫ ſuarū ſorminarū talis autem ue

hypethraz  
ambulatio  
nes

Topiariū  
opus

Topiaria  
Topiarius

Megalo  
graphia

Puteoli uſi

Inſtratum

stis neq; sumēda ē neq; seruāda sollicite i hoc at uf Augu. imitatus ēē Alexā. magnūq; & ipse ueste iduebat cōfecta māib; sororū. uñ ait apd qñrū curruū hāc uestē q̄ idutus sū soror; nō solū domū sed et opus uidet: nri decepe memores ecōtrano apud plās p̄brosū est fōminis admodere lanx manus: uestesq; conficere.

M.A.N. Memoribus: arboribus i nemoq; spēm cōfisis Papinius i surretina pollii uilla ubi nūc ne mora ardua cernis hic nec terra fuit. Excoluit: ornauit. Notabilib; insignib; Gigerū ossa dñr: dñr dixit q̄ minime credēdum: ueq; gabius & Plu. mira qdā de ante ossibus tradidit: Plu. i creta motu terrae abrupto mōte stupēde magnitudinis cadauer reptū pdidit. Residuis: durātib; Priuata: i. hūilis & non publice.

Nō temere: nō alia fere. Qua domestica: a domesticis cōfecta uetus atq; heroiciū fuit ut uestibus mulie bri dōestico ope factis sumi uiri uterēt: Valerius flaccus de castore & pollice: illis thēnareo pariter tremis ignea fauco purpura: qd̄ gemia mater specabile tela duxit opus bis taygetō siluāq; cōmātes struxerat. Ver. Tyrioq; ardebat murice lena dēfissa ex hūieris diues q̄ mūera dido fecerat: & tenui telas discrueuerat auro: & andrōache apud eūdem phrygiās clamidē: quā dono dedit Ascanio monumēta suarū manuum esse uolūt: Plinius de Caia Cecilia auctōr est inquit Mar. Varro factam ab ea togam regiam undulatam.

PHL. Neq; fufis: neq; nimis laxis tēperamentū. n. quod i rebus oib; laudabile ē i uestitu & calciatu adhibebat Augustus. La uo: ueste senatoria. Ouidius: c. a. uñ mēfura coacta ē. Neq; lato: unde latus clauus dictus ab ipsa textura: q̄ & i mappis ufos ē te stis ē Mart. illo endecasyllabo. & lato uariata mappa clauo. latiore clauo usum fuisse tullū hostiliū auctōr ē Plu. i. ix. Augustus uero i hoc seruabat mediocritatē q̄ maxima ē uirtus: tacitus īperator i terdixit auroclauatis uestibus q̄ a textatura clauoq; aureorū ita nūcupabant uñ & tunicae auroclauatē dictae. Forefīa: uestimē

clauo nec lato: nec angusto: calciamētis altiusculis: ut p̄erior q̄ erat uideret & forefīa autē & calceos nunq̄ nō intra cubiculum habuit: ad subltos repetinoloq; casus parata.

De conuiuīis & cenis eiūdem.



Onuiuabat & assidue: nec unq̄ nisi recta: non sine magno ordinū hōinūq; delectu. Valerius Messia la tradit neminē unq̄ libertorū adhibitu ab eo cenē excepto Metia: sed asserto in ingennitate post p̄dici Sexti Pōpei classem: ipse scribit inuitalē se quendā in cuius uil la maneret: qui spiculator suus olī fuisset. Cōuiuia nōnunq̄ & serius inibat: & maturius relinq̄bat: quū cōuiuā & cenare inciperēt priusq̄ ille discūberet: & pmanerēt digressio eo.

Latus  
clauus

Forefīa

Calceolari  
us  
Mullei

Recta  
cena

Spicula

Spicula  
Spiculate

ta qbus in foro utebant forefīa appellauerūt sicuti cōnatoria qbus domi utebāt in cena. hinc Martialis art i disticho cuius titulus est cōnatoria. nec fora sunt nobis nec sunt uadimonia nota hic opus ē p̄dictis ac cubuisse thoris. dicunt forefīa ab eo q̄ foris atq; in foro illis utebant. togae forefīes alio nomine uocant.

Calceos: a calceo calceolarius dicitur tutor: quo uocabulo utitur Plautus i aulularia. De calceo dixit ora tius. si pede maior erit subuerter si minor uet. calcei patricioq; mullei nuncupabant a mullādo id est fūdo fenestella putat nomē datū mullis p̄fibus a colore mulloq; calciamētōq; de calceis mulles loquitur flauus uopiscus in aureliano. Cōuiuabat. M. Cato tusculanus mēfam amicorū parentē esse existimabat: tanq̄ in cōuiuio amici pararent. sed tales a Seneca probari minime uident dānate eos: q̄ amicos in cōuiuio p̄bant Cato quoq; uticēsis iniquū esse dicebat beniuolētiā cibo alliciātā: mē regia res est mēfam participare cū cōuictoribus & ex cōuictis amicōq; capere uoluptatē laude dignā q̄ illi uehemētē carpan. q̄ solitaria cena distēdunt & clandestinae ganex soli indulgent. laudāus est Augustus: qui assidue cōuiuabatur ita ut omnia omnibus forent cōmunia: & eadē cūctis apponerent. hoc est. n. conuiuari ea cena: quam rectam dixeret. Nunq̄ non: semper. Nisi recta: rectam absolute ueteres cenam appellauerunt: qua cientes & conuiuas recto ordine discumbentes laute eisdemq; epulis accipiebant. Martialis. promissū est nobis sportula recta data est. infra fiet mentio saepe cenarū rectarū: quibus sportulae obsequium. Mena: hic est il le menas qui belloq; ciuiliū defertor dictus est: qui magni Pompeii fuerat seruus: quem Caesar libertate donauit. hic a Sexto Pompeio ad Augustū ab Augusto ad sextum deinde ad Augustū subinde transfugit. Appianus hunc appellat menodog. Plutarchus uero & alii menam. in quē scribit Oratius mordaciter car men illud ex epodo: lupis & agnis q̄nta sortito obgit tecū mihi discordia est. Plinius i. xxxy. scribit Menam & menecrateno seruos sexti Pōpei uiuos esse a proavis in catastro pedibus argētaria creta cōnotans tal liū seruorū Pedes a poetis gyp̄ari dicuntur. Spiculator: spiculatores dicti sunt satellites principum a spiculis. quae gestant. sunt autē spicula ut ait uegetius tela missilia: quoq; ferrum est triangulum unciae nouē hastile pedum quinq; & senis. antiqui pila uocauerūt. alias spiculu dicitur cuspis ipsa & aculeus ut spicula sagittae: & aculei ap̄u. Qu. curtiū inter promptissimos dimicās Alexander sagitta ictus est: quae in medio crure fixa reliquerat spiculū. Virgilius de apibus. & spicula ceca relinquit affixa uenis. a spiculo fit uerbū spiculare quod signat culpāre & acuerē Plinius in. xi. illis uero pfodiēdo tergori quo spiculauit igemē. De spiculatorib; uero q̄ latera p̄cipis sepiūt spiculis armati ait Cor. tacitus dilapsis spiculatoribus cetera cohors nō aspernata condonantem. mendosi codices pro speculatoribus habent spiculatoribus: cum spe-

calatores sint exploratores: quos greci pri episcopos vocant: pri catafopos. hoc obiter dictū sit ut locū rel-  
ligas mēdoliū i Cae. cōmētarius. ita. n. scriptū passim legit i cōmētario de clottetio litteris celcritur i siciliā cō-  
scriptis & p catafopū missis. ubi legēdū ē p catafopū: quo nomie speculator significat: potes ē si libet legere  
catafopū: quod nomē nauigii ē exploratoris: ut sit sensus: Cae. hāc litteras missis i siciliā p nauiculā uelocē  
& exploratoriā. catafopū nauis exploratoris meminit gellius lib. ix. noctū attrage. Serius: iam cōuiui-  
discombenibus. Maturius: ad huc conuiuiis in cena permanentibus. Digressio: cum iam esset satur. ne-  
cedas Augustum fecisse quod Domitianum: qui surgens e conuiuiio referebat se ad occultum ganeam.

M. AN. Nec lato clauo: siquē clauus quū latior erat latus clauus dicebat: Augustus igit nec lato nec an-  
gusto utebatur: sed mediocri oportio. Forētia: ut sit nomē enūciatū multitudinis nūero & neutro genere.  
Apuleius sumpsit palli forētia domi reliquit: idē uero alibi aliter forēti inq. toga idutus accubebat. Forētia  
autem dixit quia in foro uel quod magis placet foris idē extra domū eiuismodi siue toga: siue alius ad  
cultum corporis quaesitis uterent. Recta: cena. s. qua sub lata sportula dari coepit. Libertinorum: & ad  
ordinē ipm & ad hominē referri potest. Mena: sic codices qdam habent: alii uero metia: sed si Appian  
lectio uera est utriusq. mendose: ille Menodoge non menā aut metiā scribit q magni Pompeii Seruus fue-  
rat is siciliensi bello cū nauibus quibus praeerat a sexto Pompeio ad Augustū transfugit: Menodoge inq.  
ille ad se profectū liberū. i. ingenuū ex liberto declarauit & iis quas adduxisset nauibus praesellit uoluit: ut  
deo tamen fieri potuisse ut ex menodoro postq ad ingenuitatem est assertus Menas sit dictus: sed id aucto-  
ritate caret. Spiculator: minister carnifex spiculo accitus: spiculū telū ad similitudinē sagittae a quo spi-  
culor cōfigo: quaedā exemplaria speculator habent a q lectione non abhorreo ut belliose tpe Augustus illi:  
us opera ad explorandos hostiū motus fuerit usus. Serius: postq alii oēs accubuisse. Maturius: celerius.

Cenā ternis ferculis: aut quum abundantissime senis praebe-  
bat: ut non nimio sumptu ita sūma cōitate. nam & ac cōmu-  
nem sermonis tacentes: etiā summissim fabulātes prouoca-  
bat: & aut acroamata & histriones: aut etiā triuiales ex circo

bis i cibus aut culis sacerdotis abstinentē cerimonia. In uino cuius senis mēti frugalior: laudat & Cyrus ab  
Amisio marcellino: q dē delatus ad hospitē iocrogare ab eo: qd ad cōuiuiū parari deberet: panē respōde-  
rat solū ē parādū: sperare. n. se aiebat. ppe riuū cenatur. cōstātius quoq. i perator ex sobria edēdi potādige  
mod. rancō ualidiuscū firmā retinuisse fct. m. meritis ab eadē uicis pīmōia laudat iulianū: q gauderet  
castris cibo & poculo fortuito: caperetq. pradiū statariū. ferculū fulgētius placidē ait significare missū  
carniū. Comutate: facilitate: & iucunditate ab simili humanitate cōuiuiū laudat Traianus a Pli. Summissim: sū-  
missa uoce & depressa: quasi corā pcepit apte loq. uterent. unde ipse agēs bonū cōuiuatorē eos puocabat  
ad sermonē cōmunicadi unaq. cōfabulādū: sicut de Traiano ait Plinius. Nō puocas reddiq. sermones: &  
in cōuiuiū nec loquaces nec muti ē debemus: quoniā eloquētia in foro silentiū in cubiculo esse debet:  
sermones aut cōuiuales ut Varro gelliusq. praecipit iucundos esse oportet atq. inuitabiles & cū quadā il-  
lecebra & uoluptate utiles: ex qbus ingeniū nostrū uenustius fiat & Ameniū. qd si legas: summissim. per. u.  
Nāq. summissos dici uoluerūt murmuratores: q nō aperte loquūtur. Acroamata: greci acroamata uoces  
& auscultationes uocāt. Aristoteles acroamata nom. nauit cōmentatiōes suas: quas discipulis tradebat in  
qbus philosophia remotior: subtiliorq. agitabat & huic disciplinē q acroamaticē dicit rēpus dabat in ly-  
ceo gymnasio maruio eiq. appellabat i cōp. v. d. n. r. o. i. o. i. i. matutinā ambulationē. Lapidius accipere  
uidet acromata p. i. p. i. s. hominibus acromatō recitatoribus: cū ait in alexandro Romano omnia acromata  
& pātimos populo donauit. latini scriptores hāc dictionē ciuitate. R. o. donauerūt: appellauerūtq. acro-  
mata festiua recitatiōes: ludicrasq. narrationes qd significat C. i. s. c. scribens in oratione p. signis. hic ē q  
stuiū acromata ne sine corolario de cōuiuiū discederet: ibidē cōuiuiis inspectantibus emblemata euclēda eu-  
ranit. Idē in oratiōe pro Archia poeta thesmoticē illū summū athenis uig. dixisse ait: cū ex eo quæreres  
quid acromata: aut cuius uocem libentissime audiret: eius a quo sua uirtus optime predicaret. Idem in ora-  
tione pro scitho. ille ipse maxie ludus nō solū spectator sed actor & acroma igit augustus id genus acroma-  
ta hoc est narrationes recitationesq. ludicas & mimicas interponebat cōuiuiis ad cōmūtatores oblectan-  
dos. Triuiales ludos: spectacula: quae in truiis passim fiunt suntq. uulgaria a triuiū enim triuialis deriua-  
tur. Inde magistri triuialis scientiae dicti a quintiliano: qui in triuiis docent. & a calphurnio in bucolicis.

Non hoc triuiali more uiator sed deus ipse canit. a triuiū fit aduerbiū triuialiter: quod significat passim:  
uulgo: ubiq. quidam codices habent uo ludos sed ludios: & tunc referēdū erit ad histriones: q in triuiis  
agunt ludica iocularia & saltationes haud indecoras dant. ludii enim & ludiones dicunt histriones. Liti  
us ludiones ex ethuria acciti. Ouidius ludius aequat ter pede pulsat humū. Inde ludiae dictae: forminae  
exercētes artem ludicrā. Marcialis. hermes cura laborq. ludiae. i. uenialis. q ludia sumperit unquā hos ha-  
bitus. Ex circo: nō circēsis ludos significat: sed forelegia & id gēus alia oblectamēta pīmētia ad diuina-  
tionem: quae sit ex inspectione manus aut frōtis aut ex interpretatione somniog. takes. n. in circo morabāt

Episcopi  
Catafopi  
Locus  
Cae. hāc  
Catafopi-  
um

1901. 1. 21.

Qualesin  
contritio  
Sermōes  
cōuiuales:  
Summissi  
Acromata:

Triuialis

Ludius  
Ludio  
Ludiae

Astrologi  
circo

& consistebant: quod docet. M. T. ullius in primo de diuinatione: cum ait. Non de circo astrologos: nō ita eos cōlectores: non interpretes somniorū. hinc ab oratio dictū ē. fallacē circum uespertinūq; petro saepe fuisse: circum. n. fallacem optimo epitheto appellat. ppter fallas diuinationes sortilegorū & comediorū. porphyriū sup hoc non pbo interpretantur: qui circū exponit pro subura. ob hoc uidetur etiā dixisse lu. plebeium in circo positū ē & in agere satum. Augustus ad hilarandos conuiuios interponere solebat id genus hoīes ex circo: qui sortilegia calēt & somnia interpretantur: & qbusdā quasi officiis fallunt & oblectant.

M. ANTO. Sentis ferculū: ē ciborū generibus: quasi id quoq; in tāta seculi luxuria parce fieret. Sed Saturnus damnat quod septem fercula recentiores cōnitarent: Plinius ut pncipiosam etiā damnat ciborum uarietatem. Acruatio inquit saporum pestifera & condimenta perniciosiora: sic & disursi apud Macrobiū affirmat sed contra eius opinionem plura apud eundem Eustachius. Comitātē: manifestitudine: sua uitate facilitate. Ad communionem: ut secretum etiā sermonem communiciarent. Acroamatē: ad auriū delectationē cōparata. τὰ ἀκροαματῶν audio Macrobius delectatus erat inter cōnā symphoniaci Turonū flacci māgonis atq; eos frumento donauerat: quū in alia acroamata nūmis liberalis fuisset. Triciales: & icetro rudes ac minus accuratos. Ex circo: aut ex circensium forma aut quod magis placet post circenses.

## Aretalogi

PHI. Aretalogos: aretalogi sunt: ut idcat porphirios: garruli & loquaces in ostentatione uirtutis: unde nomen deducit. Arete enim græce uirtus & logos sermo. plorius crispus philosophia studiosus fuit qui & carmina scripsit sed tam garula ut aretalogus diceretur. in hanc sententiam dictū est illud a poeta satyrico mo

uerat ut mōdax aretalogus. Profusissime: luxuriosius & ultra pscriptū legis sumptuariæ: q̄ qbusdā diebus festis saturnalibus & calēdis in sumi cōcedebat sumas pecuniæ maiores: q̄ diebus pfectis: sicuti Gellius in secūdo. & Macrobius in tertio elegatē tradiderūt. de sumptuariis legibus dictū ē explicatius in superioribus. illud addit: q̄ lex iusta sumptuaria ad populū peruenit augustinū impante: q̄ pro festis q̄dem diebus ducēti nūmi finiuēt. calēdis idibus nonis: & aliis qbusdā festiuis trecenti. Nuptiis autē & repotiis festiui mīlies esse reportia autē: ut id quoq; in trācursu annotemus: dici uoluerūt diem illum: q̄ est post nuptias quo apud nouū maritū cōnatur & quasi reficitur poratio. Vnde & nomē. Oratius. ille reportia. Natales alioq; dierū festos albatos celebret. Saturnalibus: qbus munera ultro citroq; miti remittitq; solebant: quæ sunt nalia nuncupamus. Nūmos omnis notæ: Nota hoc est signum nummi ueteris fuit ex una parte effigies capitis iani ex altera nauis. Inde durauit mos: ut pueri in alex. lulum denarios in sublime iactantes exclamarent capita aut nauim lusu teste uetustatis. Altero quoq; usi sunt nūmo ouem bouemq; in sculpm habēte: quod nūmi genus erat documento ueteres gregibus & armenis abundasse: qppe quoq; omnis substantia in ouibus bobusq; erat collocata ut auctor est Plutarchus in pblematis: nota argētei nūmi fuerunt bigati atq; quadrigæ: & inde bigati quadrigariq; dicti: fuit & uictoriaris nūmus: q̄ signatus & imagine uictoriae & inde nomen accepit. auctor Plinius in. xxxiii. Regios: quibus usi sunt Romani reges: quales erant illi nūmi: q̄ notā ouis & bouis habebant. in quibusdā ē uetustissimū signum porci incisum erat. habeo auctores idoneos: temporibus regum Romanorum in usu fuisse nūmos ligneos & scorteos hoc est ex corio cōfectos. & olim nūma pompilius eōgiarium dedit po. Ro. asses ligneos & scorteos inde hieronymū utpote crudelitissimū dixisse existimo: ut cū montes aureos pollicitus fuerit ne scorteam q̄dem nummū de thesauris tuis proferas. potes per regios nūmos eos quoq; intelligere: quibus externi reges usi sunt quales fuerūt nūmi philippi: quoq; crebra mentio est apud historicos & poetas: de quibus ait oratius. rettulit ac ceptos regale nomē. filia philippos. Plautus in bacchidibus. ducētos nūmos aureos philippos. pbo dabit idem i. trinūmo. Si hūc possum illis mille nummis philippiis circūducere. nūmi psci erat nota & 6 fides idest sigillatariis: hinc illud apophthegma age filia. sic ex asia pelli. xxx. millibus sigillatariis cum rex perfrā. xxx. millibus nummū corruptis atheniēsis effectisset ut ex asia reuocaretur. Peregrinos: quales fuerunt nūmi germanorū: qui auctore tacito ferratos a nota ferræ & bigatos nūmos habebāt. Calicia: scribit Varro in secūdo de re rustica calicia dicta esse a calicibus populis: apud quos primū confecta sunt: sunt autē ex uillis hircorū atq; caprag. scribit uegetius lib. iiii. rei militaris calicia adhibenda esse ad excipiendum in petū sigillatarij: & machinas militares caliciis uestiendas ne exurant incendio. Maro in tertio georgicorū calicia periphasicos circūscripsit illis uersibus. cynthiēci tōdent hirci barnasq; comātes usum in castroz & miferis uelamina nautis. aconius calicia dixit terra esse de pilis castroz usum atq; nautaz. Spōgias: spōgie apud antiquos i usu erāt tergendaz mensarū & adhibebant ad obsecra emūdanda martialis in aphoretis: hæc tibi sorte datur tergedis spōgia mēis. Seneca libro decimo epistolarū moralium. unus e germanis ilgnū id quod ad emūdanda obsecra adherente spōgia positum est: totū in gulā sarfit & in percluse sat.

ludios interponebat: aut frequentissime aretalogos.

De celebratione festorum & solemnium dierum.



Estos & solēnes dies pfusissime. nōnūq; ioculariter. tñ celebrabat. Saturnalibus & si qñ alias libuisset mō munera diuidebat uestē. & aurū: & argētū mō mūmos oīs notē. Et ueteres regios ac pēgrios. Iterdū nihil pter calicia & spōgias & rutabula & forcipes: atq; alia id gēus

## Reportia

Notæ nū  
morumBigati  
Quadriga  
ti.

## Calicia

## Spongia

eibus spiritū emittit. Rutabula: rutabulū instrumentū est. quo panes coquunt a promendo igne appellatū.

Forcipes: instrumenta sunt fabelia ab eo dicta: q. foras. i. calida his capiunt. Cato uillicū dicit habere debere forcipes duas & rutabulum unum. Id genus: huius generis: eloquutio uetus & perinde elegans.

M.A.N. Ludus: huiusmodi sed ne his idē dixisse uideat ludos qd pleriq. habet libētius legeri. Interponat: iter conatū iferebat. Aretalogos: uerboꝝ cōpositores aīor et apē rior και τουλο του. lu. Mo uerat ut mēdas aretalogus. Profusissime: largius ac sup̄tuoſius. loculariter: oīferiā iocis adhibitis. Oīs notat: oīs formā: Plī. signatū est nota pecudū unde & pecunia appellata: Fabius Quintilius utendūq. plane sermone ut nūmo cui publica forma est. Veteres regio: ut philippeos olim: nūc multoꝝ regū. & peregrinos: miror peregrinos adieciſſe quasi regio nūmos romāos mōstrare potuisset quū nūmos plurimū tu reos argēteos ut intelligamus ut bigatos quadrigatos uictorios: Cōſetq. ut tymeus tradidit a Seruio tulo tāto ac signatū argentūq. romae ut Plī. ait anno ab urbe cōdita qngēſimo atq. octogeſimo signari cōcepit. Aug. uero anno ſextageſimo ſecūdo poſt argentū nūl forte peregrinos intelligere maluerimus pcul italia ſignatos. Regioꝝq. ueteres: non ad Romanos reges ſed ad porienam & alios q in terra italia regnauerunt referre: ſi aereos accipias duorū nouiſſimorū regū representari poterunt. Cilicia: cilicia uia de pilis ut pedianus ait in caſtorū uſum terta. Spongia: Mar. hæc tibi forte datur tergendis ſpongia menſis. Rutabulū: rutro eſt. rutrū a. pruedo ut Varro docet: instrumentū ad poruendam prunam. Arenā: puluerem: aut qd ſimile: Cato in re ruſtica ſiſcellam farinaciam unam forcipes duas rutabulum unum.

titulis obſcuris & ambiguis ſolebat & in aq̄liſſimas: reꝝ ſortes & aduerſas tabulaꝝ picturas i cuiuſio uēdicare. ſcertoq. caſu ſpē mercatū uel fruſtrari uel explere. ita ut p ſingulos lectos licitatio fieret: & ſeu iactura ſeu lucrū cōmunicareſ.

De cibus eius & horis edendis.

c Ibi: nā ne hoc qdē omiferi: minimi erat atq. uulgaris

biguū duo uel plura dicat. trāgllus hoc loco ait ab auguſto dōtas eē res titulis ambiguis: ppea q. duo uel plura ex hūſdē rebus ſignata accipi poterit: exēpli cā diuidebat iter mūtra ſpōgias: q ſunt titulo ambiguo. nāq. ſpōgia pter ſupradictā dudū ſignationē accipi pōt p mēbro uinili: ſunt. n. iter genera ſpōgiarū qdā ſpōgie obſcōgæ: dictæ peniculi: & uīoκπιoτ & uīoκoτ pēculi a ſimilitudine caudæ: appellatæ. penis. n. uocaſ cau da: ide penē caudā uinile ueteres adoleuerūt: & ut ait: Cicero i epīſtola ad papyriū penū. penis ē i obſcenis nota ē ſinia illa piſonis cōquerētis adoleſcētis peni deditos eē. cū igiſ peniculus ſit e genere ſpōgiæ: & a ſimilitudine p uinili mēbro accipiat: merito & ſpōgia p eodē accipiet. De peniculis ſpōgiſ ſcripſit Plī. i. ix. & in. xxxi. hic iocus ē apud Plautū i mēnechmis: nō ſatis obuius & cognobilis. nā paraſitus noīe peniculus ſic loquit. inuētus nomē fecit pēculo mihi: ideo qā mēſam qñ ego detergo. uul. n. paraſitus rōnē reddere non minis ſui. & ideo ſe peniculū uocitari ait: qā mēſam detergere ſolebat: alludē: uidelicet ad ſpōgiā noīe peniculū: quæ tergendis mēſis adhiberi ſolebat. ut ergo ſpōgia mēſam terget ſordes auferēdo: ita ille menſam tergebat: cibaria cūcta i uētrē cōgerēdo. idē Paulo iſta alludit ad uinile mēbrū dicens quē tu paraſitū qñtis adoleſcētē: meū peniculū: ecceū in uidule ſaluū fero: cōſimiliter & rutabula titulo ſunt ambiguo cū ſtrumēta ſignificēt ad panē coquēdū ac cōmodata: & p uinili mēbro poſita ſunt: ut docet feſtus Pōpetus. forcipes quoq. titulus ambiguis eē pōt: tanq. accipi poſſit p uulua ſorminea: q caput foruū. i. calidū genitale. de ſpōgiæ & rutabuli titulis ambiguis auctores heo i doneos: de forcipe ſolā cōſecturā. Inequaliſſimæ: lōge diſparis ſcīti. Sortes: numiꝝ illas licigit ſortes: q in ſaturnaliciis muneribus adhibebat: de quibus ait martialis. diuitis alternas & paupis accipe ſortes. Idē alibi. Ancillā tibi ſors dedit lucernæ: tutas: q uigil exigit tenebras. Idē cū tibi ſorte daſ ſi ſapis adde pip. Auerſas: pictura tabule auerſa dicit qd ita iuerſa eſt ut pictura lateat. aduerſus & auerſus diſſerūt. nā aduerſus ſignificat partē anteriore & obuiā: auerſus uero partē poſteriore & a tergo. hinc ſcītū ē illud. M. Catōis i effeminatū. & aduerſus ſq. & aduerſus ſpudicus es. Vel fruſtrari: deſce: qdō. ſ. mercabatū magno id: qd p̄cioſum eē exiſtimabat: & deinde apparebat cōceptibile & nugatoriū. Expletis: tūc Auguſtus explebat ſpē mercatū: qñ illi ſortē emerat rei p̄ſioſioris fuſſagatē ſortū. Per ſingulos lectos: ſinglas mēſas cōiuaꝝ. lecti. n. mō diſcubitori accipiūt: q & triclinares dicti.

Licitatio fueret: licitationē uocamus oblationē p̄ci i uēditōe. & licitatores eos q fungunt officio licitandi. Caius iuriſcōſultus digeſtis de publi. licitatio uēdicaliū q calorē licitatis ultra modū ſolite cōditionis inſtauit ita demū admittit: eſt ſi fideiuſſores idoneos & cautionē i q licitationē fecerit offerre paratus ſit.

Cōmunicareſ: iter cōiuctores ſingulaꝝ menſag: ut ita i ſingulis lectis participes fierēt lucrū: ſi ſors bene cedidit: ſet: uel damniſi male. Cibi minimi: mercurius ſi fuerit domus genituraꝝ faciet modicū cibū potūq. capiētes: & hūc utiliſſima ē ut ſq. Plī. n. tēperantia i cibis. turpiſſimū p̄ſectio ē ſi ſtomachi nō noſſe mēſurā: & hoīem plus ſibi igerere q capiat. ſcribit luſius capitolius gordianū fuſſe adeo cibi paratū: ita puni. cū t̄pis uel p̄adiū ſi pranderet uel coenam ſiniret ſi cenaret. Atq. uulgaris: laudat pacatus Theodoſius: q

Rutabulū  
Forcipes

Peniculi  
Penis

locus  
plauti

Sortes ſi  
turnaliciæ  
Auerſus  
Auerſus

Lecti triclinares  
Licitatio

Tēperantia  
in cibis



cū esset terrarū hominūq; domus: esset contentus modico & castrensi cibo: mulsq; iquireret cupiditas ciborū & peregrinas dapes praeiosasq; obsonia: taxatq; principem quandam: cuius fercula existimabant p̄cio ag-  
strū patrimonio: itidē a Plinio laudat frugalitas traiani in uescendo. Amīus quoq; Marcellinus extol-  
lit parsimaniā ciborū in Iuliano: cuius mensas tenuitas erat recte noscentibus admiranda. ab Oratio eni  
metant commoda tenuis uictus & cibi parabilis: in quibus illud est praecipuum bona ualutudo.

M. AN. Ambiguus: parū notis. Inequalissimaq; rerū sortes: sortes rerū diuersi praecii cuius uēditionis  
rationē hāc fuisse credideri ut cōiceret in urnā diuersas rerum uenaltū notā: i alterū tot uariū p̄cii sortes  
quot res uenales erāt atq; i a fieret ut q; aderāt sortito mercaret̄ rei uenalis prius sorte educta. mox ex altera  
urna sūma siue praecio: quo euenire solebat ut q; nullius ferme ualoris eēt magno staret̄ p̄cio quā uero  
multi p̄cii minimo. Aucras: aucra pictura facie: ut fortia magis q; iudiciū ualeret. Incerto casu dubio  
euētu. Singulos lectos: cōmuni noīe oīum uno lecto siue thoro accubētiū. Licitatio: p̄cii oblatio. Cō-  
municaretur: ut iactura siue lucrum commune inter unius lecti conuiuias esset. Vulgaris: haud exquisita.

Secundari  
us panis  
Panis gr̄a  
Artoptesi

PHI. Secundariū panē: plaebetū atq; cibariū: q; secundus alio noīe dicit̄. Oratius. pasci filigs & pane secūdo  
Pli. in. xviii. p̄terea flōris semodiū & cibarii q; secundariū uocat̄ sextarios. iiii. furfuris sextarios totidē atq;  
panis uaria scito cē genera: qdā ab obsoniis appellat̄: ut ostracii: qdā a delitiis ut artolagani: quos tamē p  
mius delicatis accipe ut Cicero scribēs ab papyriū petū. dediscēdē tibi sūt sportellae & artolagani tui. Alii  
panes a festinatōe speculsi dñr̄ s̄m̄ iū 2. 6. enim gr̄aece festino signat̄: qdā summaei: qdā subcinerici a coq̄  
dī rōne nūcupati. alii artoptesi ab artoptesia istrumēto p̄ibus coq̄ndis accommodato: cuius meminit Plau-  
tus i aulularia. ē p̄terea panis aq;  
ticus militaris & nauticus quo. f.  
nautae uescūt̄: quē uulgus bisco-  
ctū uocat̄. fermētatus p̄is cui ni-  
hil adēptū est uocat̄ autopyros.

Pisciculos mīutos: Auicenna  
autumat meliores ēē p̄sces par-  
uos piscibus magnis. Cor. Celsus  
minus alimēti air̄ p̄stare: q;  
nūdū sūmā magnitudinē iplue-  
rūt. Hierōnymus scribēs ad athletā de iustitutiōe filiae p̄cipit: ut cibus eius sit obiculū & similia carorū pisci-  
culi Pli. i. xxxi. tradit pisciculos mīutos emēdare ut iā incōtinētū exēptos ex uētre eiusq; eos deuorauerit.  
crematosq; ita ut cinis eorū bibat̄ ex aq;. Casū bubulū: a boue Bubulus & Bouius denuat̄. gr̄arozit̄ ē  
midocti bubulū existimat̄ dici a bubalo aīale: de quo illd̄ notissimū. illi cessit atrox bubalus atq; bison Pli.  
in. xxyiii. e lacte fit butyrg plurimū e bubulo & idē nomē. Idē ait aliu maxie solui bubulo lacte. idē ait bu-  
bulū lac casū fertilius ēē q; caprinū ex eadē mēsurā porne altero tōto textus coīde effectus eqno casū tra-  
di quos bubulo. casū āt eqnū uocat̄ hippacē. casus albilis ē magis: qñ mollis ē ac recēs. cōtra aridus & ue-  
rus minus alit̄. Itōcho utiles casū q; nō sunt salsi. i. recētēs: ueteres aliu sūtūt: corpusq; minuit̄. in totū salū  
minuit̄ corpus: alit̄ mollia auctiores Varro. Pli. & Auicēna. illud adde q; Cor. Celsus mīutos casus numerat̄  
iter res euchilas. i. bōi succi uetus uero casus iter cacochilas. i. q; sūt mali succi. Māu p̄ssum: de hoc sic ait  
columnella i. viii. illa uero notissima ē rō faciūdī casū: quē dicius manu p̄ssum. nā i multa dū ē tepefacta uel  
māu figurat̄. sed buxeis formis exprimit̄. casus sit fistulosus si parcu p̄ssus fuerit. Virides: recētēs. Bile-  
ras: biferae: dicūt̄ arbores: q; quocinīs fructū bis ferūt. scribit̄ Pli. in. xvi. biferas ficos ēē & caprificos triferas  
esse tradit q̄s ob id infanas uocat̄ in qbus alia maturaesūt. alia turgescūt: alia florēt. p̄coces ficos athenis p̄dro  
mos uocat̄ qñ praecursorias: hae enim primariāe sunt. fici uires iuuenū augēt sensibus meliorē ualutudinē  
faciūt. minulq; rugae: corpus & uires adiunūt. ob id antea athletez hoc cibo pascēbant. pythagoras exerci-  
tator ad carnes eos trāstulit. scribūt Auicēna & Galenus ficū magis alere corpus q; reliquos fructus. Appetere  
aucter desiderabat: idē appetētia & appetitus alia appetere significat̄ instare & apropiquare. Lani  
us iā uer appetbat. Currius non appetbat. Plautus. propinqua partitudo cui appetit. Stomachus desidē  
rasset: si frui uolumus prospera diuturna q; ualutudine tunc comessē & cibū capere debemus cū esurimus:  
imitariq; p̄as quibus hora praēdī nulla est p̄stuta: sed ut inquit elegēter Marcellinus unicuiq; uenter ē  
uelut solariū: eorū monēt̄ qd̄ iciderit edutur: nec qsq; post faciat̄ superfluous ibi ingerit cibos: q; in re  
oppido q; distant ab illis luxuriosos: quos ait Salustius: neq; firim: neq; famē praestolari: sed cuncta luxu ante  
capere: uenter ut inge uerissime Plinius istat ut creditor & sepius die appellat̄. Tūc illi tantū cibi dandū ē  
ut uires reficiant̄: nō ut ex saturitate immodica opprimant̄. Vescēdo: uel uescimur: emādāt̄ codices hēnt  
in eseduo: ut dicat Augustus fē ēt in eseduo hoc ē curru cibū sumpsisse: qdō stomachus desideraret. dicere  
solebat diogenes cynicus si praēdere malū nō ē neq; praēdere in foro malū esse. est aut̄ esedū genus curru:  
quo peculiariter britāni utunt̄ in pugna. inde esedarii dicti. nō pauca scripsimus de eseduo & esedariis in  
secūdo proprii cōmētario. sup̄ eo uersus: eseda celaris sūt britāna iugis. Palmas: fructus palmae: q; recē

Bubulū

Hippace  
Euchila  
cacochilia  
Casus ma-  
nu pressus  
Biferae ar-  
bores  
Triferae  
Pro dromi  
Fici alibi  
Appetere  
Vēter pro  
solario

Esedum

71 palmas

tes inebriant capitis dolore afferunt minus uero ficcae: rursim exasperant corpus augmēt nuclei palmarum  
cremati calibephara faciūt addito nardo ut refert Plinius in. xlii. sunt aut̄ calibephara: ut id quoc; stu-

diolæ iuventutis cā enarremus: mendicamenta palpebris uenustandis accommodata, unde ex græca dictio-  
ne nomen inflexū. Idēdem Plinius calibephara fieri docet, palmæq; unde quinquaginta genere esse tra-  
dunt clarissime omniū sunt quas regias appellauere ab honoribus: quoniam regibus tantū perfidius seruare-  
tur babilone natæ: unde in horto tantū: qui nunq; nisi dominātis in aula fuit, hortus aut ille uocatur bago  
us, sic enim per se spades appellant: qui apud eos ē regnauere, hinc ab Ouidio translātū sciēter nomen il-  
lud. Quem poenēs est dominam seruandi cura bagoe. Ex regia: nūma Pōpilius auctore Solino habitauit  
in regia: quæ erat iuxta ædem & adhuc ita appellatur.

M.A.N. Secūdanū panē uulgare quā secūdi panifici seu ordinis: Plinius secūdanū panis qd se libras  
totidem cibariū: lampridius panis inquit mūdi pondo triginta panis sequētis ad donādū pondo quinquā-  
ginta. Virides biferae: sunt inquit idem auctor biferae serotinae & præcoces alba ac nigra cū messe uinde  
maiores maturecentes. Macrobius & ipse in transcurso biferae meminuit. Vescēdo: curru. Palmulas: pal-  
mas quibus auctore Plinio iudæa scilicet est sed quæ Carioæ dicuntur maximæ celebrant & cibo quidem  
& succo uberrimæ. Ex regia: sacro: regis domo: hoc magis placet: q̄ ex basilica intelligas: fuit regia ipse  
ut Antonius docet in sacra uia: in sacra inquit uia traditur pugna cōmissa in qua est regia.

uux duraciæ comedi: & rursus: Ne iudæus quidē mī Tibe-  
ri cā diligēter sabbatis ieiuniū seruare q̄ ego hodie seruauī: q̄  
in balneo demū post horā primā noctis duas buccas man-  
ducaui priusq; ungi scipere. Ex hac obseruatiā nōnunq; uel  
ante initum: uel post dimissum conuiuiū solus cenitabar:  
quum pleno conuiuiō nihil tangeret.

De parsimonia eius in potu.



In quoq; natura pcissimus erat: nō aplūs ter bibe-  
re eū solitū sup cōnā i castris apud Mutinā Corne-  
lio nepos tradit. Postea quotiēs largissimē se iuitaret

PHI. Vux duraciæ: duraci-  
na uua nomē accepit a duris ac-  
tis: Plinius in. xlii. uua non alibi  
gratior callo: ut ide possit inue-  
nisse nomen duracini durus ac-  
inus. ab acinis uuarū acinaticium  
uinum deriuatur. Vlpianus dige-  
stis de uino legato: acinaticium  
inquit plane uino continebitur.

Ieiuniū seruauit: moyses dux ex-  
lum iudaeorum factus terminis  
ægypti pulsus mōre syneum oc-  
cupauit: i quo septem dierum iei-  
unium cum populo suo fatigatus  
septimum diem more gentis iu-  
dææ sabbatū appellatū in omne eū ieiunio sacrauit: quōiā ille dies famē illis errorēq; finierat auctor lu-  
stinus epitome. xxvi. scribit Strabo Pōpeiū magnū coepisse hierosolyma obseruato ieiuniū die: dū ab om-  
ni opere iudæi abstineret. hic elegēter sabbatariū dictū iudæi a sabbato: quē diē religiosissime uenerat. Mar-  
tialis. quod ieiunia sabbatariorū: sabbati aut nomē. requiem hebraica lingua significat: ut docet iosephus li-  
bro primo antiquitatū. in exodo & in leuitico iubent a domino iudæi sabbatizare sabbatū: & ut septimo  
mese decima die mēsis omnis populus ieiunet usq; ad uesperā. sunt quidam: de nostris loquor: qui re uera  
sabbato ieiunant: sed cū uenerit dies festus saturant aduomitū. unde melius est ut inquit Hieronymus quot  
tidie parū q̄ raro satis sumere. Buccas: bucellas: panis a bucca buccæ & bucellæ dictæ: frustula minuta  
cibariorū: uulgo bolos appellamus. ide etiam bucellatum cibi castrens & frumentacei genus: quo ut in-  
quit sparcianus iubeat pescenius niger contentos esse debere milites omnes: de bucellato Amianus Mar-  
cellinus sic scribit. xx. dierum frumentum ex eo quod erat in sedibus consumendum ad usus diuturnita-  
tem & excoctum bucellatū ut uulgo appellant: humeris imposuit libetium militum. Martialis buccas dixit  
pro bucellas: siue buccas illo uersu. oret caninas panis improbi buccas. Vngi in balneo ungebantur ue-  
teres adhibitis unctoribus qui alio nomine aliptæ dicuntur. Seneca in septimo epistolarum moralium. su-  
pra ipsum balneum habito: cū in aliquem iertem ac plebeia unctioe contentum incidit audio crepitū il-  
lise manus humeris aliptū cogita tenuem & stridulā uocem. impressi fenecæ codices habent pro aliptū ali-  
pedū corrupta dictione & sensu. Ex hac obseruantia. uescendi quocūq; tēpore stomachus desiderasset.

In castris apud mutinam: quādo aduersus M. Antoniiū decimū brutū mutinæ obsidētem: bellū gerebar.  
Ter bibere: lex mystica apud Aufonū suadet aut ter aut nouies esse bibendū: qui mūsas amat ter ternos  
cyathos potat. qui uero gratiarum cultor est ut inquit Oratius tris supra bibere prohibet: anacharis philo-  
sophus dicere solebat uitam producere tres uuas: primā uoluptatis: secundā e brietatis: tertiā meroris. cui  
simile est illud esopum διχιδοςος τρεῖς κακότητες ἡράεισσι τὸ μὲν ἐπὶ τῇ αἰσῇ τῇδε θεῷ  
τερον αἰσῇ τῇδε τῇδε τῇδε βρωσῶσιν. id est bacchus tres possedit mixtiones: primam quidem uolupta-  
tis: secundā autem e brietatis: tertiā uero contumeliæ. Apuleius in floridis admonet pace & ter tantū esse  
bibendū sub exemplo diuū digno & memoratu: quod quadrat cū prioribus ait enim quattuor esse creta-  
ras uini: quā prima ad sitim pertinet: secundā ad hilaritatē: tertiā ad uoluptatē: quartā ad insaniam: de ul-  
no referri pōt hoc loco illud Plinianū: nihil aliud esse uiribus corporis utilius: neq; aliud uoluptatibus p-  
niciosius: si modus absit. sobrietas decet omnes & maxime principem præsertim: rebus militariis distē-  
tum: quo tempore uoluptates corporis eliminandæ sunt ut mēs acrior sit & uegetior ad munia capellen-  
da. uinū enim curas uigoremq; animi impedit ad prociū tendentibus, unde uice prowerbiū illud cele-

Calibephara  
Bagous  
spado

duracina  
uua

Acinaticium

Sabbatū  
ieiūiū sa-  
cratū  
Sabbatarū

Buccæ  
Buccellæ

Vnctor  
Aliptes  
Emedatus  
locus fenecæ

Ter aut no-  
uies biben-  
dum  
Dictū ana-  
charris  
Quattuor  
cratera

Vino fipie  
tiam obū  
brari  
Lex cartha  
giniūm

braſ uiuo ſapiam obomabrari. hic platonica lex iubet magiſtratus quo tempore rem pub. gubernant uino abſtinere. In idem uino interdicit omnibus gubernarioribus iudicibus conſulariis. Idem Plato & Anſtoles & Euſebius & maximus medicorum Galenus laudant legem carthaginenſium. qua nullus in militia & caſtrenſibus rebus occupatus uinum ullo tempore guſtare permittit: ſed toto militiæ tempore aquam bibere. Moſes iubet in canonicis ſcripturis ſacerdotes ſacrificandi tempore a uino abſtinere. Solomon quo que magiſtratus & iudices præcipit ne uino utant. Igitur Auguſtus laudandus eſt: qui rebus bellicis incumbens ter interueniendum tantummodo bibebat: ſed quia interdu liberalior potio uigorem datanimum que alacriorem in omnes conatus facit: ut eloquenter inquit Seneca in libro de tranquillitate uitæ eſt interdum indulgendū largius: uino: & triſtis ſobrietatis remouenda pauliſper: quod nonnunquam faciebat Auguſtus: qui ſenos ſextantes hoc eſt ſex pocula binas uini uncias continentia ebibeat. quotiens largiſſime ideſt liberalius & largioribus potionibus ſe pluſculum inuitaſſet.

M. ANTO. Duracina: duracina: uix inquit Plinius ex uitis natiſcuntur quæ ſine pedamento ſunt ſemper quæ paſtinatæ niti ſinilibus herbarum modo uagantibus non aliunde uia gratior calle ut ide poſſit inueniſſe nomen duracina quaſi duri acini. Sabbatis ieiunium ſeruatur: omnes qui iudaica ſabbata & apud hunc & alios auctores interpretantur ita accipiunt: quaſi iudei ſabbata per ieiuniū tranſſigere ſint ſoliti: ac certe ſic eſt: ut ipſi aiunt quod ex diuinis quoque litteris datur intelligi: uerum longe aliter quæ uulgus opinatur: conſtat enim unum illos ſtatuum habere diem quem ſanctiſſima ſabbatorū ſabbata appellant hunc unum per ieiunium decalciati quotannis religioſe ſeruunt quum reliquis ſabbatis neque cibo omnino abſtineant neque nudis pedibus: ut eſt apud ſatyrum iſcedant. Buccas: fruſtula: buccæ a bucca eſt æduli fruſtulum quantum bucca commode capit. Mar. Buccellas quoque pronunciauit. Largiſſime: large & profuſe ſe inuitaret.

calices ſextantes

PHI. Senos ſextantes: potior calices a menſura dicuntur trientes quinquentes deunces atque ſextantes. Martialis. pote ego ſextantes ut potas Cina deunces: ſextans autem continet duas uncias ab eo dictus: quæ ſexta

Reiectare  
Rheticū  
uinum

pars aſſis ſit. Reiciebat: reiectabat: quo uerbo uſus eſt ſparcianus ſic ſcribens in Antiochio. cum caſeum alpinum in coena ediſſet autidius nocte reiectauit. Rhetico: uinum rhetoricum inter generoſa Italici uina cenſet: quod ut inquit Strabo in quarto geographiæ in montanis rhetorum radicibus naſcitur: qui populi Veronæ comūſ uix peruenerūt. uidet Virgilius gratificari uolens Auguſto ſcripſiſſe in Georgicis. Sed quo te carmine dicam rhetoricæ nec erilis ideo contende falernis: quem uerſum recte an perperam interpretatus ſit Seruius ipſe uidet. Ego ex iſtiſmo Virgilium ideo celebrare ſecundo poſt ſalemū loco rhetoricum uinum: quia id Auguſto ſcribat eſſe gratiſſimum. meminit Plinio rhetici uini Virgilianæque ſententiæ ſic ſcribens in. xiii. i. ueronenſi item rhetica Phalernis tantum poſt habita a Virgilio. uinū id maxime pbat Auicēna: quod medium ſit iter nouum & uetus ſuluo colore odoratum neque dulce neque aſterum. palladiū in. xi. ait uinum quod croceo colore blanditur accommodatum eſſe digeſtioni: ſed ut inquit beſſime Plinius ſuum cuique placet idque quicque cæteris omnibus anteponendum prononciat: quod ſibi gratiſſimū fuerit: unde cum Surrentinū ueteres maxime probauerint ſequens ætas albanum aut ſalerum. Auguſtus palmam dabat rhetico. quando non aliud libentius potabat. Neque temere interdū bibit: eſt ſitis a medicis recentioribus mendosa nuncupata in qua præcipit Auicēna non eſſe bibendū ſed tolerantia digerendam. Auguſtus interdū ideſt de die rarenter nec ſine cauſa bibit. quod bonæ ualitudinis imprimis conditibile exiſtimaſ. Perſuſum frigida panem: monet celſus oēs potiones aqua frigida includendas eſſe. ait Plinius quæ panis cādidas aqua frigida madefactus cibum egriſ leuiſſimū præbet. Cucumeris fruſtula ſcribunt columella & Plinius cucumeres mira uoluptate expetitos eſſe a tiberio principe. uiuunt hauſti in ſtomacho in poſteque diem: nec conuocui queūt. in cibis non iſalubres tamen pluriſimū naſant. ſcribit autem cena i ſimplicibus chymū cucumeris eſſe malum excitantem putredinem & febres. cucumerū graeci tria genera fecerunt Iacomum: ſitalicum: boeticū: eſt & cucumis ſilueſtris: ex quo ſit medicamentū quod uocatur elaterium: eſt & Anguinus qui ab aliis erraticus dicitur. ſunt & in genere cucumerū pepones magnitudine excellentes: quos melopeponas uocant: pepones refrigerat maxime in cibo & emoluit aluum. non ſolum uulguſ indoctum ſed etiam idonei ſcriptores melones appellant lilius capitulinus ſcribit cloadum Albinū comediſſe melones hoſtienes decem. cucumeres a curuore dici quaſi curuieres autumat Marcus Varro. inde cucumerarium dicitur: locus in quo cucumeris ſiti proueniunt. eſiaſ. Derelinguetur ſilia Syon ſicut caſa in uinea & ſicut tugurium in cucumerario. illud admonendum quod Cyprianus pro tuguriūculū: in quo cuſtos uigil obſeruaret ne cucumeres auerſæ ex cucumerario. Laſtucula: thyriſum thyriſus non ſolum ſignificat telum illud baccho dicarū. cuius mucro edera circūſuſa deliteſcit: ſed thyriſum quoque dicimus truncum caulēque herbarum & imprimis laſtucæ. Plinius in. xx. thyſo & ſoliſ ſtabria. Item ſolia laſtucæ toſta thyriſuſque ex aceto bibuntur. Idem in. xix. inuentum omnes Thyriſos laſtucæque

Cucumeris  
genera  
Elateriū  
melopepones  
Melones  
Cucumerarium

prorogare uires cōditos ac recētēs in patinis coquere. Idē quod & supra docuimus auctor est Augustū la-  
duca cōseruatū in egritudine prudētia mūse medici. peculiares lactucae uires sunt somnū faciēdi uenerē-  
inhibēdi. estū refrigerādi: stomachū purgādi: sanguinē augēdi a lactucis cognomina. Romanoꝝ procerū  
rata sunt: nāq; lactucinos in ualeria familia nō puduisse appellari tradit eruditū: apud Lucretiū thyrsus ac-  
cipi uidet̃ pro ardore & instinctū illo uersū percussit thyrsū laudis spes magna meū cor. Pomū aridum:  
ideū sicum. hęc enim sibi inuicem contrariū posita obuiant. Recens & sicum siue aridum. cor. celsus  
aliū mouet sicut arida sed magis uiridis innocentiora sunt poma arida q̃ recentia. ex quo est illud iuliyri  
poetę. nec odoris mala recentis nec metuēda tibi: siccātū frigore postq̃ aurūm & crudi posuere pericu-  
la succi. gdam codices nō aridū habent sed acidum. dicit enim pomū acidum a sapore. Plinius in .xv. gene-  
ra saporū. xiii. reperiri autumat: inter quos est acidus: qui acerbus est sapor. hinc locus ille apud Quintiliā:  
nū de eo: qui placidus nomine quia acerbus natura erat: acidus uocabatur. pomum quoddāq; acidum uel  
lacterbū est mali succi: ut inquit celsus in .ii. uerbū est uetus acet: quo iuris consulti utunt̃ & M. Cato: qui de  
uino scribēs ait. uinū uēdi oportet quod atq; acetat. neq; muceat. hoc est neq; acorē habeat. neq; mucorem.  
M. AN. Senosad mēsurā ne an ad pōdus referas i dubiū uenire pōt. sed melius ad mēsurā ut sit sextans  
mēsurę gēus ut qncūq;. Mar. Quincūces puto post decē pactos. Retiebat: mouebat. Rhetico: Maro rhe-  
tica uina post salernū celebrat: quo igitur te carmīe dicit: Rhetica nec cellisi deo cōtēde salernis: rheti alpiū  
scolę fuere hetrusca gēs a rheto duce dicta: Plī. ē auctor. Mar. de eodē uino potasti testa rhetica uina mea.

Cocumeris frustū: de cucumeribus Plinius abūde multa. Lactucae thyrsūm: refrigerātis naturā ut cu-  
cumis lactuca est: constatq; lactucę usū Augustum ab Antonio cognomento mūsā grauissimo morbo fer-  
uatū. Acidum: pomorum ut Plinius ait non unus sapor sed dulcis suauis pinguis amarus austerus  
acer acutus acerbus acidus.

### De his quę gerebat post cibum.



**P**ost cibū meridianū ita ut uestito calciatusq; erat  
rectetis pedib; paulisp cōquiescebat opposita ad  
oculos māu. A cēna i lecticulā se lucubatoriā re-  
cipiebat. ibi dōcē residua diurni actūs. aut oīa. aut ex maxī-  
ma pte cōficeret ad multā noctē pmāebat. In lectū idē trās-  
gressus nō amplius quā plurimū q̃. vii. horas dormiebat ac  
ne eas quidē cōtinuas. sed ut i illo tps spatio ter aut quater  
expgisceret. si iterrptū sonū recuperare (ut euenit) nō posset  
lectoribus. aut fabulatorib; accersitis resūebat. pducebat  
que ultra primā laxe lucē. nec i tenebris uigilauit unq̃ nisi  
assidēte aliquo. maturia uigilia offēdbat ac li u' officii u'sa  
cri cā maturio uigilādū ēēt. ne id oīa omodū faceret. i. pxiō

cubrare ad lucernam uigilare: quod maxime litterati facere solent & debent: unde nonnulli libros suos  
inscribere. Lucubrationum: Plinius lucubrare a uiscanalibus incipiebat stupendi causā pręcipit cel-  
sus non esse lucubrandum post cibum: sed post concoctionem. contra pręceptū celsi portius labro decla-

Custodiarī  
um  
Thyrus  
Vires la  
ducarum  
Lactuini  
Aridū po-  
inum  
Recens  
Acidum

Acet.

PHI. Vinosioris: uinosus suc-  
cus auctore Plinio pprie est mo-  
ro piro myrto. Idem inter gene-

Vinosus  
succus  
Rhoisō

ra mali punici uinosa quædam appellat. quæ alium fi-  
stunt & stomachū fit uinū ex omnibus pomoz generi-  
bus. fit ex punicis quod rhoisōn uocant græci. n. pōtū  
dicūt malum punicum. Post cibum meridianum: ex  
more ueterum qui leuem facilemq; cibum a meridie lu-  
mere solebant quod & Plinius factitabat: eoq; contenti  
erant usq; in cōcē: tempus hinc merenda cibis ut in-  
quit nonius dicitur post meridiem qua dictione non  
solum uulgariter utimur sed etiam eleganter cum lati-  
na sit. Calphurnius in bucolicis. Seræque uidebitur ho-  
ra merendæ. Rectetis pedibus: reuelatis nudatisq;  
quidam codices habent retractis: tanquam collectis cō-  
tractisq; pedibus quiesceret: quo habitu interdum  
quiescere solemus. alij legunt rectis quasi postrectis:

Merenda

officiū commentatoris est ex  
uaria lēctione varias expromē-  
re enarrationes: ut quisque se-  
quatur id: quod probabilis iu-  
dicabit. Paulisper conquiesce-  
bat: de die dormire malum est  
ut inquit Auicenna. Plautina fen-  
tentia est. non bonus somnus est  
de prandio. Idem faciebat Sene-  
ca: qui sic scribit in deimolēum  
do epistolarum moralium dor-  
mō minimum: cōsuetudinem  
meam nosti. breuissimo somno  
utor & quasi interiungo: satis est  
mihi uigilare desisse. aliquando  
me dormisse scio aliquando me  
suspico. Lucubrationam: ubi  
lucubrare solebat. est enim lu-

Sōnus me-  
dianus  
Lucuba-  
tionē na-  
stucanæ

mator post coenam feræ lucubrabit. sunt & lucubrationes rusticanae uespertinae & ante lucana: q̄ do uespere & ante lucem conficiunt itra uillam opera rei uillaticae concubilia. columella in. xii. Item ad lucubranem uespertinam palos decem uel ridicas gncq̄ conficere totidemq̄ per ante lucanam lucubrationem. q̄ ridicas dixit gncq̄ cōficiendas itellige pedamēta uineage: quæ eq̄rcu & iuniperio solēt optia fieri: & ridice. uocant: sicuti docet. M. Varro in prio de re rustica apud Pliniū in. xviij. mendosa dictio est nam p ridice legis radice. ubi ait. pedamēta optia: quæ diximus aut radice. tu lege. ridice. Quintilianus in. xi. nobis inq̄t & uigilantes noctes & fuligo lucubrationū bibenda & in sudata ueste durandū. est & lectica quæ militaris dī: qua Alexander magnus cruce ictus gestabat in militari expeditione sicut refert. Quintus Curtius.

Diurni actus: diurnage actionū. Interruptū somnū: scribit Auicēna optimū esse somnū qui est profundus & cōtinuus. Fabulatoribus: euocatis sermocinatoribus cū quibus iucunde fabularet. a fabulando fabulatores dicti. Seneca: pedonem albinouano narrantem audieramus. erat aut fabulator elegantissimus aut Gellius Esopum appellat fabulatorem. ab eodem Erodorus homo fabulator dictus: qui fabulosa magis q̄ historica scribit. Maritima uigilia: offendeat inter mala corporis uigiliae sunt pleriq̄: ut inquit Plinius q̄ bene cōcoctis mās tuto surgere poterit: q̄ page gescere debet: & si mane surgendi necessitas fuerit redor mire. auctor Cor. cellius in prio. iter ea quæ extenuat corpus. numerat uigilia & somnus nimū breuis. legitur Augustus non libenter de mane surgebat: & si uigilandi necessitas fuisset malebat morari in coenaculo alicuius domesticorū: ne cogere tur immutare consuetudinem: cuius immutatio maxime noxia est ut docet Galenus in cōmentario hippocratis de regimine acutorū. Oratius maritima uigilia se quoq̄ offendi solitum designat sic scribens in sermionibus. deinde eo dormitū non sollicitus mihi quod cras surgendū sit maneat: & mox. ad quartam iaceo. contra Iulianus imperator euigilabat surgebatque semper nocte dimidatā. Vel officii: luuenalis si uocat officiū turba cedēte uehef: est enim officium. id quod prae terminationem debet locis temporibus personis accommodatum. In proximo: quod propinquum foret loco: in quo officium uel sacrum erat peragendum.

M. ANTO. Retrahis: nudatus sed retractus melius q̄ contractis: quidam codices reiectis habent nonnulli etiam rectis. Lucubratoria: ad lucubrandum id est uigilandum aptam aut ad lucernam operadum: lucubrare enim est ad lucernam seu lumen uigilare. Residua: quæ agenda supererant. Diuini actus obsequii aut actus illius diei. Fabulatoribus: fabulas recitantibus. Maritima uigilia: si tempestiuius uigilare coepisset. Officii: si domesticis cuiusq̄ sacris feriis ne aut sponsalibus honoris gratia esset interfuturus. Vel sacri: quia pontifex Maximus.

PHIL. Coenaculo: dictū est supra: quæ sint coenacula & qd sit facere coenaculariam. Indigēs somnū: somno maxime alac uis nutritiua sapie indulgendū est somno: quāuis dicat Seneca: se nō uacare somno sed succūbere. Gradus ætatis: sunt qd q̄ in pueritia uenusti sunt: mox adulti fiūt uenustiores. cōtra alii a pueritia minus formosi in ætate uirili formosiores cōspiciunt. Augustus uero p oēs ætatis gradus uenustatem formæ custodiuit. Cice. in. i. de officiis uenustatē dicit eē muliebrē pulchritudinē: dignitatē uero uirilem.

Lenocini: exhortationis elegantiæ. p̄cipit Cicero a forma uirili remouēdū est ornatū nō dignū uitio adhibēdū: eē mūditiā non odiosa neq̄ exquirit nimis. Quintilianus in. viiij. nō ornamēta q̄rimus sed lenocinia. Incuriosus: negligēs: i curia dī negligētia. Idiligētia uel. rufus lius Cato. magna ē igit cultus cura magna uirtutis incuria. Ipolitia: notabat a cōsorbis eq̄s habens equū paze nitidū. id uerbū significat ut interpretat gellius q̄n tu dicis incuria. Tōsorbis: Pl. i. vii. refert augustū cultus ad radēdū semp usum eē. Eo tpe: quo erat sub tōsorbis. Vultu tranquillo: uultus differt a facie: cū uoluntatis significet affectū: q̄ pro motu ai in facie multiformis ostendit uultū sibi fingere multi possunt formā nemo unū a uolo uultus i. clinat ut grāmatici tradiderunt. Lucretius uultu neutro genere p nūciauit dicēs referēs uultu parentum diminutiū est uulticulus: quo utitur Marcus Tullius

cuiuscūq̄ domesticorum coenaculo manebat. Sic quoq̄ sepe indigens somni: & dū per uicos deportaretur & deposita lectica inter aliquas moras condormiebat.

De statura corporis & membrorum eius:

**I**orma fuit eximia & p oēs ætatis gradus uenustissima: q̄q̄ & oīs lenocini negligens: & i capite comēdo tā incuriosus: ut raptim cōpluribus simul tonsuris operam daret: ac modo tōderet: modo raderet barbā. Eoq̄ ipso tpe aut legeret aliquid: aut etiā scriberet: uultu erat uel in sermōe uel tacitus adeo trāquillo sermōeq̄ ut quidā e primoribus gallianū confessus sit inter suos eo se in hibitū ac remolitū: quo minus (ut destinaret in transitu alpiū p simulationē colloquii proprius admissus) in præcipitium propelleret. Oculos habuit claros ac nitidos: quibus et extimari uolebat inesse quiddā diuini uigoris / gaudebatq̄ si qui sibi acrius cōtueri q̄si ad fulgorē solis uultū sūmitteret: sed i senecta sinistro minus uidit: dētes raros: & exiguos: & scabros. Capillū leuiter inflexū & sufflaū. supercilia cōiuncta

Ridica

Lectica militaris  
Fabulatores

Vigiliae inter mala

Incuria  
Impolitia

Vultus

Vultu




a uultu sit uultuosum qd significat triste. Cicero in oratore in quo cu effeceris neqd inepit aut uultuosu sit. & apuleius uultuosam facie p q elegiter appellauit itelligi uoles triste & amarulentia a donato frequenter usurpat hoc aduerbiu: uultuosus p eo qd e dignanter & cu gestu rebus accommodato: aiaduertedu tradit Cicero i prio de legibus graecos quoq lingua uerbosum e nome uultus nō hie: uultus aut in nullo animi te e pter hoiem. Eo uultu traquillo. Inhibitu: uetitu phibitu. Remolitu: retardatu: & a conatu reuocatu. Oculos claros: sextus Aurelius de Augustis hac corpe toto pulcher sed oculis magis. quoq acie clarissimoq: sideru: mo uibrante libeter accipiebat cedi ab intendentibus tanq solis radius aspectu suo: a cuius facie du qda miles se auertebat & interrogaret ab eo cur ita faceret respondit: qd fulme oculoge tuoge ferre nō possu. Seruius quoq in. uul. aeneidos comētorio idē tra dit atq Plinius i. aride oculis scribēs pōdū duo Augustu oculos fuisse glaucos: quoq mo supray hoiem albicāis magnitudinis: q ob cām diligētus spectari eos iracundie ferebat. Sinistro minus uidis pes in hoiē sinistra imbeciliores qā frigidiores. cōtra dextra ps robustior ē cū sit calidior: ut philosophi & medici p diderūt. fenēta aut morbus ē naturalis. uñ minime mirū ē si Augustus iā fenēfēs iunior oculo minus uidebat: cū uetus optica. uisua sit i fenēta debitor & ea possimū pte: quē i hirmoe ē. / Dētes raros: tricieni bini dētes uiris attribuant. qbus plures fuerit lōgiora pmitu uitae pūat spacia. foeminis minor ē numerus Aristoteles signa breuis uitae pōt raros dētes: paelōgos digitos plūbeū colorē pluraq in manu incisuras nec perpetuas. si causam huiusce rei nosce de sideras lege illū in pbleumatis. Plinius talia praefixa uitae uana ē existimat: nūq q aristotelē hoc gēus p gnōstica p dīdīsse. Scabros: scabritia asperos. Summiter et inclinat. Sufflaui: scribūt Varro & donatus hanc particulā sub significare temperamē: uide sufflaui capillis modice flauescens dī. scribūt spartianus uerū Antonium tantum habuisse curam flauentū capillorū: ut capiti auri oramenta respergeret: quo magis coma illuminata flauesceret: germanis cū rutila & flaua coma. Coniuncta supcilia: supcilia qbus pottingunt in rectum molles significant: quibus iuxta nasum flexa sunt aures: qbus iuxta tempora dentes foris. M. AN. Cenaculo: supiore aedū pte ne cogatē sub lucē uigilate. Vēstissima: ualde elegātī amabili decora. Lēocini: accutiores ornatus. Eoq ipo rpe dū tōderēt. Inter suos: pplares ac pīde barbaros. Eo uultu feritate. Remolitu: retardatu. In trāitu alpiū: quū p alpes iter faceret. Nitidor: nitore p ditos. Diuini uigoris. i. diuinū quēda uigorē hie. Acris: itētus. Cōuētī: spectāti: Plī. diuū iqt Augustu oculi quoq mo glauci fuerit supray hoiem albicāis magnitudis quā ob cām diligētus spectari eos tradide ferebat adeo diuersū uel i us q oculis admota fuerāt auctores tradidit. Raro dētes: dētiū raritā ē aristoteles breuioris uitae i hoiē argumētū credidit. Scabros: aspos. Sufflaui: semiflaui: flauus color ut Gellius scribit ex uiridi & albo cōiāt numeraturq iter rubros colores: homerus εἰς αὐτὸν μένεται λείον. i. flauus menelaus sic ē pwpōr ruber sic τρwpōr fuluus: pōiūi' xos puniceus. Supcilia cōiūcta: idisticta.

Vultuosus  
VultuosusFulme oculi  
lori ferre  
nō possum  
Sinistra im  
beciliores  
Optica p  
scita uisaeSufflaui  
capillus

mediocres aures: nasum & a summo eminētiore: & ab imo deductiore. Colorem inter aequilum candidumq: staturam breuē quā tamen Iulus Marathus libertus etiam in memoria eius. v. pedum & dodrantis fuisse tradit: sed qua cōmoditate & equitate mēbrorum occularetur: ut non nisi ex cōparatione altantis alicuius procerioris intelligi posset.

De maculis corporis eius & inualidis membris.

 Orpore tradit maculoso dispersis p pectus atq aluum genitiuis notis in modū & ordinē ac numerū stellā celestis urfæ. Sed & callis qbusdā ex pruri gine corporis: assiduūq & uehemētī strigilis usu plurifariā

eres notā hēnt mox optiorū: ut inquit Aristoteles: quē uero magis ultra modum sunt loqcitatis & stulticie sunt idices ut ait trogus Pompeius. A summo: in summa parte. Ab imo: in summa parte. Deductiorem: depressiorem. Inter aequilum: aequilus color est fuscus & subniger quem ab aqua nominatum existimat Festus pompeius. Quinque pedum. M. uarro & Gellius mensurā summā adolescēdi hūani corporis diuerūt esse septē pedes: & ut auctor ē solius: pleriq diffin

Aurea  
capAquilus  
colorLōgitudo  
hominis  
Pes  
DodransGētiū  
notae

unt nullū posse excedere lōgitudinē pedū septē: qd ita mēsurā istā Hercules fuerit: pes at auctore uictu uio cōstat ex quatuor palmis hoc ē digitis. xvi. Dodrātis: nouē unciae: dicit autem dodrans: quasi dempto quadrante. inde potio est apud aulonum noie dodra: quoniam ex dodrante constat hoc est nouem rebus. Commoditate & aequitate: crassitudine & amplitudine membratur: cuius enormitas sepe facit ut statū pcentis sit minus conspicua. Ex cōparatione altantis: scribit Plinius in panegyrico accidere ut corpora qualibet ardua & excelsa procerioribus admota decrescant: ita e cōtrario Augusti statura ex collatione procerioris statū cognoscebat q foret magna & q grādus. sidōius i. i. epistolae de statura Theodori ci scribēs ait. lōgissimis breuior eminētioreq mediocribus. Occulares: occulares. Gētiuis notis: gētiuiū appellat maculās a natura igenitas qli gētales & gēinas & origiales & cū ipso nascēte cōgenitas nota originis i brachio dacoge erat: q giro pū regebat. scribit Iulius firmicus i. vi. matheos: si luna & iurnus & mars i. agnōsticibus signis i hoiēs gēntura: q notis qbusdā totū corpus possidebit serps molliter ipetigor aut minatus squamis cadentibus exasperatum corpus scabies diuturna quassabit aut lepra. Numerum

Amara,  
Ariones  
Septentrio-  
nes unde

stellae: si ydus urbe figuram posituramq; habet similem plaustrum: unde antiqui graecoꝝ amara hoc est plaustrum dixerunt. nostri quoq; veteres a bubus iunctis septentridis appellarunt id est a septem stellis: ex quibus quasi iuncti triones figurant ita enim boues uocabulo rustico antiquo uocabant: quidam septentridiones ideo appellari maluit: propterea qd ita sunt sitae ut ternae stellae proximae quoq; iter se faciunt trigona id est triquetram figuram: de urbis duabus maiore: & minore: q̄s graeci ἀπὸ τοῦσ uocant plura tradunt poetae & huius in libro de signis. In Augusti corpore uisebant maculas septem ad formā septentridis uris: quales muris oibus dentis in maxilla fulgere aureo colore dumtaxat uiuentibus. quae cum aetate extingunt. Plinius auctor in. ix. Callis quibusdam: ueterrimis ueluti callosis. est enim Callus caro durior sicut unguis notus est: q̄ medicamentis emollienda est. unde ait Plinius l. xviii. qd fel caprae emollit callu uuluae: praeter iter gaeata cibaria laudat Callus aprugnus: q̄ erat caro apri callosior ob id saporis iucundioris. hinc iocus exit ille plautinus ex penulo. Quid opus est uerbis Callu aprugnu callere aequae non finam apud eundem in captiuis p̄ quamdam quasi annominationem ludit ergastius parasitus dicens. Quanta sumini absumendo: quanta callo calamitas dicitur callu. etiam neuro genere. Idem in persa. magis calleo q̄ aprugnu Callu callet. Catonis censoris orationes aprinu exprobrant Calli: cuius rei meminit Plinius nosster in. viii. Idem in. ix. tradit qd locusta piscis nifi uiuens feruent aqua incoquat: fluida carne non habet Callu hoc est illu calosum gustatum qui cum uoluptate sentit i uescendo sub dentibus: a Callo qui notissimus est sit uerbum calleo & ocalleo: quo Plautus & celsus frequenter utunt. unde & a Seneca eloquenter dictu est palatum gulosoꝝ callosu: quod ueluti occulit ex usu feruentium ciboru quotidiano. Augustus callos quodam in corpore contraxit dum prurigne extrimulatus in modice distringit dulcedine scabendi. apud Plinium remedia sunt ad tollendos pruitus corporis prurigo etiam in obsecris est. significat enim ueridinem ueneris & irritamentum: de qua ait poeta Satyrus. Tunc prurigo morat impares. Strigilis instrumentum tunc balnearia a strigendo: quod radere significat denominata. his enim sudorem in balneis & sordes ex corpore distringebant. Priscianus in septimo sic ait. strigilis uel deriuatiuum a stringo uel a graeco στρίγναισ diminutiuo strigilis usus est Apuleius a floridis scribit strigilecula: ex qua sudor habet sibi met fabricatu fuisse hippiā illi multificu. Petrus. I puer & strigiles crispini ad balnea diser. Plautus meminit strigilis rubiginosae: hoc instrumentu i p̄sentia exoleuit ab hominibus traslage ad equos distringendos. Plinius in. xviij. iter medicinas p̄dentes ab homine & remedia quae ab ipso sibi praestari possunt: eē refert strigilu uehementiam.

Callus  
aprugnus

Callosum

Strigiles

M. AN. Deductio: demissio. Aquilu: fuscus. Dodrans: uncia noue id est digitoru duodecim: habet enim uncia digitu & eius tertia parte. fuit igit Augusti statura senum pedu q̄tra unius pedis p̄te adēpta. Egrate mebroge: ita iter se mebris q̄dratibus. Maculoso: maculis sparso. Genuis: generadi uel habetibus: ueni gēnuū semē hoīs appellauis q̄a generadi uel habeat. Cœlestis uris: uris nō dicit: quid dicit sint quae maior. vii. stellis maior ut huius mōstrat. xy. figurat. Callis: cute haud uno loco desiore facta. Strigilis: instrumentu ad stringendum. i. detergendum corpus quales in. lu. Mar. & Plin. sunt auctores.

Impetigo

PHIL. Impetigis: ipetigo morbus & similis scabiei squamosus de honestas corpus ab ipetu dicta: ut sicut q̄ntus serenus illo uersu. Si uero uicini est qd ducit ab ipete nomē hoc matutina poteris cohibere salua. In leuitico repellit a cultura sacroꝝ q̄cūq; habuerit ipetiginē i corpe. Quod ut Grego. interpretat tropolice significat auaricia: q̄ si i paruis nō cōpescit: nimis sine mēsurā dilatat. cuius rei mētio quoq; fit dīstīctōe uē q̄nq̄gesima decretoꝝ. Impetigis species sūt q̄tuor ut docet Cor. celsus l. v. una similitudine scabiei representat q̄ minime mala ē. altera similis papulae q̄ peior ē: asprior rubicūdioreꝝ squamas habet: q̄ ex sumā cute disingit. tertia ē nū deterior ē nā & crassior ē & durior & magis tumet ipa quoꝝ squamosa. Quartu gēus curationē nō recipit: subalbidu ē squamas habet pallidas lēticiuas a p̄fictis petigo dicebat: quā nō ipetiginē appellamus. Lucillius: Illuies scabies: oculos hīne deniq; perigo cōscēdere. Radix cucumeris filiostris arida sana: ut iquit Plinius in uigesimo: ipetiginē & scabiē quā p̄iorā uocat. scribit Auticēna q̄ sanguisulū ḡz ad extrahendū sanguinē admiscet sunt efficacissimae medelae ad sanandas ipetignes quae non solum hūmores infestāt sed etiā bruta. unde apud columellam in septimo scriptu leges: q̄ ipetignes & scabies actō & alumine defricantur in aquis. Coxendice: coxēdix coxa est significatq; ip̄sum uertebū quo femorē na uertuntur: Plinius in. xviii. ossa ex acetabulis per nape circaq; coxendices uertuntur. Idem in. x. ait qd ut sperilloni coxendix una traditur. Varro in. l. de re rustica. boues sint lato corpore crassius coxēdiciu. M. Caro icantamēru docet ad sanandas coxendices luxas hoc est loco suo resolutas & moras. Qu. serenus sic ait. Sepius ocellus uisita coxēdice morbus p̄fuit & gressus diro lagore morat. mēdosa nobis & ad Varronē l. iii. de lin. latina sic scribet cēstibula ut opinus scribit: circū coxas idices funt doctus. Tu lege circū coxēdices. graeci ischion appellant. unde ischiadici & ischiaci dicuntur coxendice laborantes. Recentiores

Petigo  
Piora

cōtractis ad ipetiginis formā coxēdice & femore & crure sinistro nō perinde ualebat: ut saepe etiā idē claudicauerit: sed remedio arenarū atq; arūdinū cōfirmabat. Dextraz quoq; manus digitu salutarem tam imbecillū interdum sentiebat: ut torpente cōtractūq; frigore uix cornei circuli supplemēto scripturae admoueret. Quēstus ē & de uesica: cuius dolor

Correctū  
uarronis

medici & interpretes sciatica vocat. Nō peridem multū. interdū enim hæc particula peride hoc significat alias accipit. p. t. & coniugit cū ac. atq. atq. si. Arenarū: Plinius in. xxxi. arena inqt in medicina est uiscidus corporibus coopertis hydropicorū aut rheumatismos sentientiū. Cor. celsus in secundo sudorē elici scribit aut sicco colore aut balneo: sicco calor est harenæ calidæ. Refert. A. gellius pocā illustrē aquæ intercutis morbo liberatū esse: q. arenis calentibus esset usus. Arundinū remedio: docet cato in re rustica arundinē uisidē mediā esse distillandā: & a duobus hominibus tenendā ad coxendices luxatas: adhibendūq. incā tantū: quod ipse mēmorat ita coxendices sanari posse. Plinius in. xxiij. refert harundinē habere vim extractoriā mederiq. luxatis & spinæ doloribus. Dignū salutare: nomina digitorū sunt hæc: pollex index fumosus: medicus. minimus: auctor porphirio. indicem qui pollici proximus est alio nomine salutarem uere uocitarunt. Martiū libro de nuptiis philologia: qdam redimitus puer atq. os compresso digito salutari silentiū cōmonebat existimo salutarem ideo dictū in primis hūc digitū: quoniam illo ori admoto silentiū suadebat. fermōni autē parci ut inqt eleganter & uere Plinius multis de causis salutare est. Apuleius in primo de asino aureo. at ille digitū a pollice proximum ori suo admouens tacet: ac inquit Martius imperator R. o. auctore Iulio capitolino carra uenientia saluari digito repellat. ualet hic digitus & in exprobrādo & indicādo: unde & nomen indicis: quo usus est optime crassus orator. Supplemento corni circū lectūq. digitale cornū conficitur pro adminiculatore digiti ibecillis. dicunt enim digitalia digitorū tegumēta. Varro l. i. de re rustica. olea māu stricta melior: q. digitis nudis laudabilior q. illa q. cū digitalibus.

M. ANTO. Impetiginis: modū quattuor ut Celsus ait sunt impetiginū species quarū secūda figurā habet. Coxendico: uertebro græci. το ξον uocant: unde ischiacus morbus cui mederi tibiariū incentiones gellius tradidit. Arundinū: cato in re rustica luxū: si quod est inquit hac cantione sanum fiet. arundinem prende tibi uisidem. p. tribus aut qnq. longam mediam diffinde: & duo homines tencā ad coxēdices & alia quæ sequuntur quibus uerbis apparet cantationē remediū quæritū nisi forte diuersum ex eadē materia ille sibi usum expertioerit. Salutare: ex quibz manus digitis crassissimū ueteres pollicē dixerat: atq. ab eo salutare: Treuellus martius inqt carra ueniētia saluari digito reppulat dixerunt & ab indicādo ut Fabio placet indicem: medium ifamem: quippe qui quum longitudine cæteros præstet: p. fine alterius adminiculo ualet: & iocico i signatue exprobrationē monstrari a maioribus solitū credideri: unde illud. lu. & medium ostendit ungumē: Marcus & medium porrigit digitem: Scio enim solere subiecti alii rursus pinudinis causam quam pudoris gratia prætereo penultimum in ordine medicum: Pli. mufice in pari numero infricat: medico digito: ultimus eodem auctore minimus est dictus. Supplemento: adminiculo.

calculis demum per urinam eiectis leuabatur.

De infirmitatibus eiusdem.

**R**auēs & periculosas ualitudines per omnen uicā aliquot expertus est: præcipue cantabria domira: quā etiam distillationibus iecinore uiciato ad deoperationē redactus contrariam & ancipitem rationem incedendi necessariū subiit: quia calida fomēta nō proderāt: frigidis curari coactus auctore Antonio Musa. Quasidā & annuerfarias ac tēpore certo recurrētes experiebatur. Nam

PHI. Calculis: prisci asprum cruciatū eē calculoz & stitico: uesicæ dixerūt: p. mū stomachi tertiu eoz q. i capite doleat. uerq. ut inqt Pli. suus. cūq. morbus: ap. p. s. q. q. atrocissimus ut: q. calculo laborat calculosi dñr a latinis: lithiaci a græcis: q. dictio neu sus ē & Ph. q. i. xxi. scribes de medicia cordyli herbat sic ait. ut uel aloperias ad lithanicos opisthoticos: sunt at opisthoticos: ut id quoq. intelligat: q. rigore cervicalis inflexibili laborat. opisthotonō

Mendum  
Isthadiaci  
Sciatica.  
perinde

Nomina  
digitorum  
Index

Digitalia

Enucl. A  
an

Calculosi  
Lithiaci

Opisthotici  
Lithoto  
mos

Distillatio

Distillati  
us

Iecur  
Iocinus  
Hepaticus

enim uocat dolorē inflexibilē de quo celsus multa li. iiii. q. i septimo multa eloqnter cōscribit de curatione calculoz: atq. amonū cognominatū fuisse lithotomon: q. reprob fuit ferramēti accommodi ad calculū fin. ten. dū. calculoz aut plures sunt spēs: alit. n. sunt spinosi: alij aspi: qdam molles q. ex pluribus minutis cōpositi sunt. tales & in ipsa curatiōe reddūt q. ut urina: q. est harenosa: tūq. calculosi leuantur cruciati.

Distillationibus: distillatio morbus est q. dō humor distillat ex capite cū nocumēto. Distillatio uero alla maxie piculosa est: ad pulmonē iecurq. descendit. apud Pli. plura respies medicamēta ad distillationē: & celsus in. iij. eloqnter scribit de distillationibus. hippocrates in aphorismis coryzas noiat: sed ut ait celsus nūc ap. græcos i grauedie seuat nomē coryze: distillatio uero catastagmos appellat i alio signatu distillatio signat liqmē quo utimur cū pulmētariis. hic elegari uocabulo distillatus dictus cōcinator distillationū & uēditur. Sene. i. episto. moralibus. tā libarū uarias exclamatiōes & botulariū & distillariū & oēs popinaze i stiores mercē suā qdā signata modulariōe uēdētes. Iociore uiciato. scri. Priscia. i. vi. q. iecur i gēnuo facit iecoris uel iocoris usq. a notatiuo iocis deriuari q. i usu nō ē. iocoris morbu græci hepaticū uocāt: a qbus τ ο η ρ ap. dñr iecur. hoies quoq. iocoris morbo laborātes hepatici appellat Ph. lxx. p. ulegiū hepaticū cū melle & sale bibēdū dat. morbus iocoris a Plauto dictus hepaticus sic fibēre i curgilio. Tū te igi morbus agitat hepaticus galeus i microthecni & Auicē l. i. tradit iij. rē mēbra principalia cor: cerebrū: iecur & testes. scribit Anito. cui aspiulaf alber. mag. nullū afal sanguinēu regiti sine corde & iociore. Existi-

Hepata-  
rius

mauit galenus iecur fontē esse originēq; uenagē cui finis peripatetici reclamāt. Igit̃ uiciato locinore uipote uiscere uitali mors formidāda ē: unde & Augustus ad despationē salutis redigebat cū eēt iecorosis sic enim latine dici pōt: hepaticus: quā dictio uisus est sidonius cū ait: iecorosis medela: Cōtrariū ratiōne mēdēdū. pēp̃rū medicorū est ubi usitata remedia nō p̃sunt tentāda eē cōtraria: & ut inq̃t uerissime celus in. i. q̃ secūdis aliq̃d frustra curatus ē cōtrariis saepe restituit. Frigidis. s. fomēris: Oratius frigida curarū sōmēta relinquere posses. scribit Plinius qd̃ huic finis satis cōgruit: Antonii mufam & euphorbiū fratrē istituisse a balneis frigida multa corpora astringē: cū antea mos nō eēt nisi calida tantū lauari. iter cetera medicamēta qbus uisus est Antonius mufā ad Augustū curādū: ē lactuca cuius uires sunt refrigeratoriz: emēta etia erui: qd̃ ē gēus leguminū uim optinēs medicaminis dat bobus cibuscq; ē rusticanus. hinc illud oratiānū me filia causisq; rurus ab isidus tenui solabif eruo. obiter emaculādus ē Plautinus codex & mēdū qd̃ passim irroboraui expūgēdū: quo tutus sensus nō solū obfcurat sed iuertit in casina olynthi uallius chaliō armigero multa mala minitaf: iter quē & hoc sic dicēs: post at̃ nisi ruri tu aceruo medens aut q̃si lūbricus terrā quid te postules gustare quicq; nūq; edepol ieiunū ē atq; ego te ruri reddido. sic hēc plane portēta uerboz ex qbus nulla festiuitas nulla decora cōstruēdo elici pōt. Quid ñ p̃ deos imitales signat: tu aceruo medens: qui sensus est q̃ elegātiā: prorsus nihil insulsius dici potest q̃ quod dicitur tu medens aceruo. ego uero diligētissime p̃sitatis uerbis in p̃schisq; litterarū elemētis existimo mēdū illud emanasse ex coagmētatiōe litterarū cōfusanea & inuersiōe. ita ñ. scrip̃tū ut ego indubitanter asseuerō. Plautus reliq̃rat. tu erui ederis. sed p̃ incurā indoctoz nouissima littera in erui facta ē prima i ederis: ut p̃sim medens legaf. mutata uero dictio priā eruo haud sane difficiliter i aceruo trāslata est. erit itaq; meo p̃culo legendū: tu nisi erui ederis: ut sit sensus uenustus & poeticus p̃fususq; plautius. Ni in cibatu erui qd̃ le gumētū est estiauctis aut terrā. sicut lūbricus uermis terrestris esitateris ieiunior ipso ieiūio. ita ut nihil zēq̃ actū famelicū & esuriēs repat. Cādidus lectōr in manū capat plautinā fabulā: & hoc nostrū it̃p̃p̃ta metū emēdationēq; diligētē p̃siter p̃fēdidi iudicabit studiū ñrō nō eē uellicādū sed i ad istitū redā mus. Annūciat̃as: ualidū dies annūciat̃as dñr: q̃ quot annis stato tpe reuertit̃ sicuti sacra annūciat̃a.

Locus  
Plauti  
emacula-  
tus

est

Anniuer-  
saria

Tēpore certo: Plin. ii. affiantur alii fidere alii commouēt statim temporibus alio ñrui capite: morte. MANTO. Calculis: lapillis uestice innatis. Distillationibus: celus Cornelius triplicem esse ait distillationem ad ñres unam eamque omnino malam: ad fauces alteram longe peiorem ad locinora reliquam eamq; ipsam pessimā. Frigidis: lactucage uso ut diximus ab Antonio mufā curatus est Augustus. Annūciat̃as: statim singulorum annorum diebus redeuntēs.

PHI. Sub natalē: scribunt Plinius & Valerius q̃ antipater sidonius poeta oībus annis uno die natali sū tū corripiebatur febre & eo cōsumptus est finis longa sēneda. natalis aut̃ Augusti erat uigēsimus tertius dies septembris: qd̃ tempus autumnale est morbis obnoxū & pessiferū. Initio ueris: hippocrates in aphorismis & cor. cel. in. ii. tradunt uerno tpe oriri solere pustulas p̃fusione sanguinis. apostemata. anginas melancholias tussim grauedines & distillationē. Augustus uero laborabat p̃ uernū tempus inflatione p̃cor dionū: p̃cordia it̃ uocās uno noie exa in homine: q̃a cordi p̃tendū ut interpretat Plinius i. xi. gr̃aci p̃horenas appellat̃ q̃i principes prudentie sint. sed ut inq̃t Aristoteles in xii. de animalibus nullatēs principes sūt: sed q̃a p̃p̃inē sūt his q̃ ui ob tinēt illā prudentia: cordi. ñ. p̃tendunt. Cor. celus ut̃. p̃cordia appellare q̃ gr̃aci uocat̃ p̃pocōndriā nā in tertio scribit de morbo re gio inge. Quē hippocrates ait tutū eē mollibus trimō p̃cordi is substantibus. hēc hippocrates

p̃cordia  
phorenas

finis est ex aphorismis: ubi quod celus dicit: mollibus p̃cordiis: ipse ait si non. dūz̃ p̃pocōndiū fiat. Initio aut̃ ueris est ad septē idus februarii ex uarroniana diuisione: cuius primus dies est in aquario. a Varro dissēntit firmicus maternus: q̃ testis est in secundo mathēos uerū i ñciari cū primā arietis partem sol fuerit ingressus. Aufonius complexus ē uernos mēses illo uersū. placent magis q̃ partiliter. Martius aprilis maius sunt tempora ueris. Austrinis tēp̃tatiōibus: hippocrates tradit tussim rauēdinem & cortas hoc ē distillationes oriri autūno pluuioso & austrino. scribit Auicēna uentos meridionales hoc est austrinos resoluere corpus & humores fornicus euocare: ac sensū efficere grauitatem. Grauedine: grauedo morbus uere nō mollū distans a distillatione: ñres claudic̃ uocē obtūdit: tussim mouet. auctor celus in. xii. de quatuor sentire cesso qd̃ grauedinē & tussim. Inde grauedinosi dicunt̃ nō solū qd̃ grauedine infestant̃: sed qd̃ rū morbū sunt. p̃cluiore: Cū in q̃rta thuculana. itaq; dicit̃ quosdā grauedinosos quosdā tormenosos: nō q̃a i sint sed q̃a sepe sint Plin. erui appellat̃ grauedinosum: qd̃ bobus i pabulo grauedinē facit. Cū pingui toga: toga piguis hiberna ē & ob crassitudinē repellēdo frigori accommodata. lūue. pingues lacernae appellat̃ munimēta togæ. Subucula: tunice: De subucula supra dictū est abōditer ubi disculissimus bo

p̃cordia  
phorenasGrauedo  
Grauedio  
susSubucula  
libum

sub natalē suū plerūq; languebat: & initio ueris p̃cordioz inflationē tētabat: austrinis aut̃ tēp̃tatiōibus grauedine. Quare quassato corpe neq; frigora: neq; æstus facile tolerabat.

De cultu corporis eius in uia & in itinere.

Yeme q̃ternis cū pingui toga tunicis: & subucula thorace læo: & fermialibus & tibialibz mūiebat. Aestate aptis cubiculi foribus: ac saepe i peristylis

ronymi finiam. Illud adde subuculam in alia significatione uocari libum quod diis dabatur ex alic & oleo & melle compositum. Thorace laneo: thorax græce pectus dicitur. Aristoteles in primo de animalibus de thorace sic. thoracem eam partem appello: quæ a collo ad pudenda usque trunca pertendit. Pli. thoracē inquit purgar bilem detrahunt. hinc thorax dictus tegumentum pectoris siue lanceum sit siue ferreū. luue. uiridem thoracē iubebit afferri. filius. sumpturus uulnera thorax. inde thoracatus deductus græce dicitur ῥοπακοφόρος. i. thoracē indutus & armatus Pli. in. xxv. parthius pitar nauarum thoracatum. Fœminilibus: fœminalia sūt tegumēta fœmoe & fœminibus dicta: sunt aut fœmina fœmora. existimat Seruius fœmen in nominatio non repugnat. Priscianus eē in usu raro. uident aut fœmina ppter dici partes fœmoeq; interiores: qd idicat Pli. in. xi. sic scribes de apibus prioribus pedibus fœmina onerat ppter id natura scabra. nimisq; apes onerat partes illas fœmoeq; q̄ interiores fuit: neq; n. aliter fœmora possent onerare. idē in. xviii. hoc aptius signat cū aut fœmina attenti adurgit egatu notū est. uel impiti satis norūt qd fœmora interiora atterunt egatu notū est. Tibialibus: uelamēta tibiæ tibialia ducunt. qn ēt armisq;bus crura munimus tibialia dicta. Pli. lxx. iussu cōsultus. si tibialie uel humerale miles aliauit castigari uerbis debet: sūt aut tibiæ ossa cruris opposita furis: græci uocāt αὐτὶ κνημίων. In ptylilo: locus undiq; colūnis septus uocabulo græco perystilius notat. M. Varro in. ii. de re rustica. nō putat ē habere uillam si nō multis uocabulis retineat græcis: qn uocet particulatim palestrā: apodyterion perystilon: ornithona perystierion oporothecē. ē aut apodyterion: ut uerba warroniana breuiter enarrē. locus in quo uestes exuebat igrēssuri balnea. latine dici pōt spoliariū ornithona uocāt locū i quo oīum alinū genera solēt pasci qd & ornithotrophium aliter appellat. peristerton qd alii uocāt pisterotrophion significat locū quo alunt colūbas: qd uulgo dicit colūbariū: quis colūbaria ppter sint locumēta in pisterotrophion singulis colūbarū paribus pparata. oporothecē uero repositoriū ē pomonē: sicut oporophyllation dicit alio græco uocabulo custodia pomoe & fructuū. Perystiliū aut i trasuerso terra parte lōgia fieri debet: q̄ itrorius. Docet Vitruius i. vi. quēadmodū perystiliogē iter colūnā ne minus triū ne plus q̄tuor colūnāq; crassitudine iter se distēt. græci πρὶ κύκλῳ & stylon colūnā dicūt: unde perystili nomen. itidem tetrastylus hexastylus octastylus dāt a Vitruius loca a numero columnarum.

M. ANTO. Natalē suū: quē ad nonū calen. octobris celebrat. Præcordioge: Pli. extra hōi ab iferore uiscē parte separantur mēbris quæ præcordia appellāt. q̄ cordi prætendunt græci τασσπαῖνα. dicunt. Auspitrinis tempestantibus: auspitrī flante. Grauedine: distat cēso auctore is morbus nō multum a diuinatione claudiq; nates uocem obtinēt: sonant aures: uenæ mouent in capite: turbida urina est. Quasi tō: cōcūso. Pingui: crassa toga. i. crassi panni. Mar. quod ad ipsam uerbū attinet & pingues tunicas serra fecare pōt. Subucula: uestimentū genus dictum est: ut Varro ait quia ea subter iduamur ut supras quia supra idem auctor est: ut nonius refert postea q̄ binas tunicas habere cœperunt instituisse ueteres uocare subuculam: & in tussum. Thorace: pectoris munimine: nota ē pectus. luena. uiridem thoracē iubebit afferri: quod & lorica significat notum est. sunt qui p arduissimo corporis tegumento accipiant quod sub uestibus hodie uulgo usurpamus. Fœminilibus: fœminum tegumentis: & quasi campestribus: sunt fœmina posteriores fœmoe partes: Lilius succilis fœminibus poplitibusq; inueniunt. Tibialibus: laneis calciamentis tibiis aptis. Perystilio: loco circum circa colūnis fulto a porticu haud multum dissimili dicto: q̄ circum columaio πρὶ πύλιν enim circum significat. ὀκλῶν columna.

saliente aqua atq; etiam uentilātē aliquo cubabat. Solis uero ne hyberni quidem patiens domi quoq; non nisi petasatus sub dio spaciabatur. Itinera lectica & noctib; fere: eaq; lenta ac imminuta faciebat: ut prænestē uel tybur biduo pcederet: ac si quo peruenire mari posset potius nauigabat.

pa aut flabello factus fornū illiciū est. Terentius in eunucho ait cheream flabelli uentulo ad fornū pro uocasse puellā quam constuprauit. Petasatus: pileatus: petasum ueteres pro pileo capiti quæ tegumētū uocantur. Plautus. itidem habet petasum uel uestitū. idem in pleudulo etiā opus est chlamide & mache. & a petasio: & ita enarrandus est eiusdem plauti ille uersiculus. ego has habeo usq; in petaso pinulas: & enī pleriq; omnes exponere consueuerunt petasum accipi a Plauto pro calciamento Mercuri alato quæ talia dicuntur. uerum Plautus de galero haud dubie locus est: qui mercurio datur & i eo alæ apponunt. quod diligenter ostendit diuus Augustinus li. vii. de ciuitate dei his uerbis. ideo alas Mercurio i capite & pedibus ponunt uolentes significare uolucrum fieri per aera sermonem. ideo nūciū dictum: quoniam per sermonem omnia cogitata enūciant. Apuleius quoq; in apologia simulachrū Mercurij ita describit: in capite crispatus capillus sub imo pilei umbraculo appareat & super tempora pares pinulæ emineant. qn etiā papinū quē plautus petasum appellat ipse galeæ uocat sic scribens de Mercurio li. i. thebaidos: obnubiq; comas & temperat astra galero. petasum pro talaribus apud idoneos scriptores non tamen reperias. apud unicū papinū interpretem Lactantiū. quod equidem in præsētia meminimus legi petasum accipi p

Thorax  
Thoracatus  
Fœminalia  
Fœmina

Tibialia

ptylilus

apoditerion  
Orinthon  
Ornithotrophium  
peristierion  
oporotheca

PHIL. Aqua saliente murmur & sonitus aquæ fornū est inuita mentū. Silius. hominifidū dicit lucenti gurgite lymphā. augustinus aquā habebat in perystilo quæ ueluti expressa per fistulas saliendo strepebat. eoq; strepitu locūdo fornū illicitebat. Ventilante: uentulis ethiis tempore map



De petaso

calciaméto alato Mercurii. sed an recte interpretatus sit ipse uiderit. pluris apud me sunt illi quoque auctores habet pro ratione: ut Cicero Plinius Plautus & tranquillus: sane classici non pletarii. non me praeferunt petasum uulgo acceptum. petasum alatum habet apud Plautum quibus bene sentit. petasum galero petasum exponit repudiato talarii petasati ueniunt: comites ad portas expectare dicitur. Lucilius in Iulindia. quod puer rogasset & petasium capite annuisset. Augustus uero cum esset solis impatiens sub dio ambulaabat pileatus galeritus uel ad eum accedendum. Plinius petasum accipit ut per uelaméto. siue umbraculo ad instar pilei formato scribens in. xxv. in summo labyrinthi italici petasum unum omnibus pyramidibus impositum fuisse: ex quo pedebat excepta caenis tintinnabula: quae uero agitata longe sonitus referebat. médum est in plinianis codicibus: namque petasus passim legitur petasus: & ita potius interpretandum esse censeuerim petasum apud Plinium quod pinna quae in fastigio ediliciorum collocata indicat ex qua parte uentus flet. quae finis & si eruditiorum nostra tempestate uirosque est tamen a me non probatur: nec existimo sicut multi dictum esse petasum a uerbo graeco πτερυγία quod significat uolans: sed ab illo τρεπαστος quod est exteodum nam petasus instar umbraculi exteodit & explicat supra fastigia turriculae: in metate cacumen se contrahens. & talis figurae sunt pileae hodie quoque nostratiae. illa uero pinna quae in summitate edilium & maxime sacrae constitui solet potius pteron uocari poterit quam petasus: a Plinio tamen uidetur nuncupari pteron non tam pinna illa uolatrica quam molles instar pennae figuratae: sic. n. scribit in. xxvi. quod supra pteron maiusculi pyramis altitudine inferiorum aequauit. graeci. n. τριπύλον uocant pennam. unde a plinio dici creditur pteron illud summum fastigii alatum pinarum uel: idem plinius de pterio sic ait alibi. Aliae rursum extra mure labyrinthi ediliciorum moles pteron appellatur. Sub dio. i. sub celis: ita exponit Alconius in interpretatione uerrinae: coelum. n. graeci τριπύλον a dicitur. hinc subdiales ambulationes & pauimenta subdialia a plinio nuncupata: quae essent sub dio. graeci id genus ambulationes pteron uocant quasi sub ethra sint: quae auctore Vitruuium magnam habent salubritatem. Celsus in primo melior est ambulatio sub dio quam in porticu: melior si caput patitur in sole quam in umbra. Augustus subdiali ambulatione exercebat sed ob solis impatiens ad faciem pileatus. Praeneste: haec ciuitates: ut inquit Strabo in romae conspectu sunt. Biduo: cōsimiliter Oratius hoc iter ignauis diuissimum altius ac nos praecedit unum. Potius nauigabat: secus sentiebat portus cito celsior: quod penitere se dicebat si aliquo nauigasset: quo pedestri itinere peruenire potuisset. Seneca quoque nauigationem incusans sic inquit in. vii. epistola: quod non potest mihi persuaderi cui periculum est ut nauigarem.

Subdialis

M. ANTO. Saliente: scitente aqua sonitumque assulul faciente. Petasati: petasi tenuissima uela quibus in theatris ex lino aestiuo tempore utebantur: a quibus illi qui utuntur petasati dicuntur: sunt & petasi alii quibus Mercurii talaria necebantur: sed hi nihil ad rem.

PHI. Lauandi raritate. longe diffusius Augustus fuit commodus Antiochus imperator: quod auctore lapidario lauabat per dies septies atque octies & in ipsis balneis aedebat. scribit Auicenna balnea si frequenter fuerint debilitare praeterea nausae puocare: humores quiescentes commouere: quod ad putredinem praeparantur. Ungebat: unguento ex oleo facta refouet corpus: ut inquit Auicenna. & post frictionem & unctionem praecipit ad libendam exercitationem. duo sunt inquit plinius liquores corporibus humanis gratissimi intus uini fortis olei. idem. li. xxiii. omni oleo mollitur corpus uigore & robur accipit. Celsus ait ungi oportere leniter: fricari corpus etiam in acutis & recentibus morbis ante cibum. Sudabat: in balneo: ut auctor est Vitruuius in. v. laconica & sudationes coniungenda sunt tepidario. erant enim loca ad sudorem & corpore ducendum accommodata: quae alio nomine sudatoria nuncupantur. Seneca in epistolis. quid mihi inquit cum istis calentibus stagnis: quid cum sudatoris: in quae sicus uapor corpora exhausturus includitur lege celsum de sudationibus facundissimè me scribentem. Egelida aqua. praecceptum cor. celsi est aqua egelida corpus esse profundum in balneo. Et Auicenna oportet inquit ut calor naturalis retineatur adhibere aquam temperatam.

Sudatoria

Verum tantam infirmitatem magna cura tuebat in primis laudandi raritate: ungebat enim saepius sudabat ad flammam deinde perfundebat & gelida aqua uel sole multo calefacta. At quoties neruorum causa marinis albulisque calidis utendum esset contentus hoc erat ut insidens ligneo solio: quod ipse hispanico uerbo dureram uocabat manus ac pedes alternis iactaret.

De aliis exercitiis eiusdem.



e Exercitationes campestris equorum & armorum: statim post ciuilia bella omisit: & ad pilam prius folliculorum

quæ neq; nimis calida sit neq; nimis frigida. Idem tamen paulopost præcipit in aqua frigida post exercitacionem subito esse natandū. Ita enim membra fieri firmiora. Egelidū dictimus quod neq; calidū neq; frigidū est. hæc enim particula. e. uina habet  $\sigma\tau\epsilon\rho\sigma\tau\iota$  id est priuationis. seruius enarrans illud maronianum egelidū ppe ceteris ammentis exposuit egelidū p ualde frigidum: sed nobiliores scriptores in ea accipiūt se re semp significatione q̄ diximus. Cælius frigidū & egelidū fere semp usurpat pinde ac dissimilia. Egelidor quoq; uerbū est quod significat tegeloz geluq; resoluor: quo utif sidonius cum ait. Egelidareñ fibræ glaciales. & ab Ouidio p antitheton decentissime dictum. Sed gelidum bonæ egelidūq; notū. ubi gelido egelidū opposuit quasi frigidū calidū. Marinis plini in. xxxi. docet aquam marinā multis morbis esse efficacem: q̄ qdā in articulis morbis bibendā dederūt. Albulis: iuxta romā albulæ aquæ uulneribus medent. hæc ut ingit Pli. prægelidæ sunt: Vidruuius quoq; li. viii. de architectura in tiburina ingit uia flumen & albulæ. & in ardatis fontes frigidi eodē odore: q̄ sulphurati dicunt: albulæq; etiam meminit Strabo in .v. geographiæ. quas in planitiæ tiburina fluere frigidās scribit Varios ad morbos salutare. de hisdē Martialis. crudæq; nebulæ quod albulæ. alias albulā dici tyberi notissimū: est uel illo Liuii in testimonio. par ita conuenerat ut etruscis latinisq; fluuiis albulæ: quæ nūc tyberim uocāmus finis esset. Calidis: omnis aqua calida auctore Vidruuo medicametosa est nāq; sulphureos fontes neruicis aluminosi paralyticis: bituminosis interaneisq; morbis medent. Neruici dicunt neruoz dolore laborātes. Solio: solū uas est balneatorium: quod sedentes lauamur. scribit Plinius. popeæ folium balneæ: lacte asinæ: temperasse: quo putat cunctem in facie erugari & tenuescere & cāidorem custodiri. frequēs est mentio solii balnearis apud celsum. In alio significato solū accipit pro scilia regia iuxta illud maronianū. præfatus diuos folio rex insit ab alto. p. terea solium significat loculamentū illud sepulchrale: quo corpora cōduntur: ut apud curtiū de folio darii & Alexandri. & Plinius in trigesimo. v. quin & defunctos scilicet multi scilicet solis conditi maluerit. Alpternis. luscibus quod dicitur alternatim & uicissim siue uicissatim aduertialiter. Cæpestes: quæ in campo planitiæ sunt: uel potius a campo martio dictæ. in quo iuuentus romana auctore uegetio armis exercebat. sed ut ipse ingit cū campestris exercitatio interueniente negligentia deficiat cessaret graui uideri arnam corpertur: quæ raro militis induebant. Ad pilā pilæq; genera plura sunt: est paganica est trigonalis: in cuius ludo maxime agilitate sinistra manus utebant: est & follis uetosa pila. pythus auctore plinio primus inuenit pilam lusoniam. follem cuius diminutiū est folliculus appellamus pilam uento tumētē atq; sufflatam: quæ frequenter in urbe nostra adolecentuli exercent. elegantī epitheto a plauto pugilatorius follis dicitur in rodente. ego te follem pugilatorium faciam: & pendentem incurābo pugnis per iurissime. alias folles ut notū est instrumenta sunt fabrilis & organica: quibus uentus accipitur & redditur iuxta illud maronianum taurinis follibus auras accipiunt reddūtq; alii. Liuius refert lib. ix. frumentū folliculis in cāstra ab æquiritibus conuectum fuisse: ubi folliculi accipi uidentur pro fucalis & crumenis: sicuti & apud lucretium illo uersu. si reddit ueterem cū tota erugine follena. Plinius quoq; per quādam quasi similitudinem scripsit in. xxxii. folliculos geminos castoribus esse: in quibus inueniri liquorem & sale asserrari: tranquillos separare pilam a folliculo: cum pila significetur illa puilla: cuius exercitacionē in primis laudat galenus. folliculus uero fit pila uento tumescens: de qua Martialis. folle docet pueros ludere folle senes.

M. AN. Albulis: albulæ aquæ sulphureæ in tyburtino agro. Strabo in hac ait planitiæ anio fuit & quas concupant albulas aquas multis & fontibus edentes uarios ad morbos salutare. Mar. Itur ad herculei gelidæ qua tyboris arces hic ubi sulphureis albulæ fumat aquis. Solio uas quo sedentes lauamur solium ite armarium e ligno factum quo reges ob corporis tutelam sedebant interdum uas in quo defuncti sepeliuntur: Plini. multi scilicet solis conditi maluerit. Alternis per uices. Folliculum: tenuem follem pilam spiritum intentam Mar. Folle docet pueros ludere: folle senes.

transit: mox nihil aliud q̄ uestabat: & deābulabat: ita ut in extremis spaciis subsultim decurreret sestertio uel lodicula suolurus) Animi laxadī causa mō piscabatur hamo: modalis aut ocellatis nucibusq; ludebat cū pueris miutis quos facie & garrulitate amabiles undiq; congrebat: præcipue mauros & syros. Nam pumilos atq; distortos: & ois generis eiusdem ut ludibria naturæ: maliq; omini abhorrebat.

**E** De eloquentia eius & arte oratoria. Loquētiā studiāq; liberalia ab ætate prima cupide & laboriosissime exercuit. Mutinēsi bello i tāta

mittite istāc foras. Sextertio: legitimus apud fuidā scitacula uestē esse impatoriū: quo circa huc locū castigadū ita eē cōsumus: ut p sextertio scitacula legat: cū sextertii dictio sit mīme huic loco accommodata scitacula

Egelidum

Albulæ

Neruici Solium.

Follis

Folliculi

PHI. Vestabatur: Vel equo: uel lectica. Subsultim: saluati cū temperamento ut uar uocabulo si sene historici. sub. n. ut saepe dictū est significat temperatū. fit aut a duerbium subsultim a uerbo subsilio ea formāq; ab adilio ad sultim quo utif plinius in. viii. sic scribens. os primū eius ad sultim repugnans: apud plautū uerba sūt subsilire & subsultare. q̄ significat sursum saltare. ait. n. in caprius. tu subsultas: ego miser uix alto p formidine: & in curgulione subsilite obsecro &

Sestacula

uero accommodatissima. & facile librarij mēdū in exscribēdo facere potuerūt: cū in fextertij & fexticulam qdam sit scripturæ proximitas. Lodicula diminutiū: lodicis est lodicula: sunt aut lodices optoria lecti. qd idicat uel illud epigrammatici poetæ endecasyllabon nudo stragula ne toro paterer nūctæ nos tibi uenimus sorores. Ocellatis nucibus: Multi multa p igeiū captu sup obsecrionibus trāgll locis cōmetant. alij ocellatas nuces accipiūt. p ocello dissectas pforatasq. alij ocellatas simpliciter intelligūt pīllulas rotūdas instar ocellorū: qbus puellæ puellariter ludentes oblectant: cuius ludi puellaris nuciū: Ouidius: sed hæc pagæ quadrat. nos i quodā codice nouiore uetustissimo legimus castellarum nucibus: quæ lectio si pba est exponere augustū ludere solitū fuisse nucibus castellarim dispositis: quo genere ludi infātes pueros frequēter ludere cōspicimus: lego apud Iulij capitolinū: qd Galicū de pomis castella cōponebat mihi uero ut dici qd sentio diligēter uerbis tranagli pēstatis sic legēdū uē. oscillis nucibusq. ludebat: sicut in finciore tranqull li codice scriptū e latere obseruauī. sūt aut oscilla sigilla hoc ē breues imagūculæ: q arte fictili fingebant & uenales pponebant qbus hoies p se atq. p suis piaculū faciebāt sūarno. auctor Macro. in. i. sūarnaliū. fuit se at oscilla ludū rusticanū inuit Maro illo uersu. oscilla exalta suspēdūt mollia quercu. de oscillis pbus & Seruius nō pauca scripserūt. historici et meminit Higinius i li. de signis. oscillū aut tertio gradu diminutō nis ab ore deriuatū ē docet Priscianus ut os osculū oscillū: quanq oris effigies puilla fit: nō me pterit ali oscilloge: ethymologia a grāmaticis tracti. oblectabat Augustus semetipm oscillis hoc est imagūculis. sicuti & puellæ puppis oblectant. alea nero nucū puenilis notior ē q pluribus uerbis enarrāda sit: de qua ē illud epigrammatici poetæ. alea pua nuces & nō dānosā uidet. Garrulitate: in pueris gerrulitas & loq̄citas expe tūnt. Seneca in li. de cōsolatiōe ad albinā mēm. quē ingt nō in locos uocabit illa lasciuia: quē nō in se con uertet & abducat in fixū cogitatiōibus illa neminē sariatura garrulitas. Ouidius de loquacitate picæ. ait. Raucaq. garrulitas uitioq. in mane loq̄di. / Facie: bona pulchritudinis sunt dona deū: ut ingt Apuleius apud quāq. aspūda. & in primis forma ac decor amabilis ē & fauorabilis. uñ dinocrates architectus orat ad cōmēdationē Alex. mag. nō tā architectura q faciæ & formæ dignitate. sed cū Augustus mauros q nigrī sūt coloris congreret exponemus faciē amabiles nō tū pulchritudine q nouitate corpis & raritate. Pumi los: Nanos græci uocat pua nimis statura hoies: latini pumilioes: q̄tus & nanos uocabulo latini dici enūciat. Gellius lib. xviij. scribit Plī. in. xi. pumilionū genus in oībus aialibus ē atq. ē iter uolucres. Itē in li. x. & pumilionū genus nō sterile in gallinis: qd nō in alio gñe alitū. idē in. xii. gñe arbores ait esse pumilionum isoelicitatē dicimus pumiliones & pumilos in tertio & secūdo ordinē statui in primo siluag. hæc audas su bit ordo pumilio. columella de gallinis loquēs ait pumiles aues nisi quem humilitas eage. delectat nec pp foeconditatē nec pp aliū reddidit nimij pbo. Nani at q sūt regū principūq. delictis deputati nascūt: ut ingt Iulius firmicus in. vii. si habuerit horoscopū in q̄rta pte siue gradu scorpī. sed Augusto id genus humūcu li nō erāt in delictis ueræ omino. Ludibria naturæ: Plī. scribit in. vii. naturā sibi ludibria facere ex hoīum gñe in dies q sūt in ueræ: iter quæ pumiliones ab Augusto enumerabant: ludibria quoq. naturæ fuit ma gines hoīum obuiæ subinde trācuntibus morq. euāescētes qd frequēter in africæ euenit solitudinibus.

M. AN. Substitutim: lētiore saluta ac sæpius iterato. Sextertio uel ad currēdi rōnē id referas. necesse est ut post duos falus tertij dimidiet: uel qd magis placet: ad uelū quo erat iuolūtus: q̄q. fextertium in hūc significatū nō memini me legisse ut sit ex eo nomē factū quia ex triplici licio haud oīo textura cōstaret: sed hæc coniectura est. Lodicula: pua lodice linteolo: nec me pterit quosdā arbitrari lodirē esse quicquid lectis sterneret: alios lodice totū lecti apparatū cōtegni solitū putarūt. lu. modo sub lodice relicta. M. nudo stragula ne toro paterent iūctæ nos tibi uenimus sorores. Ocellatis nucibus: ocello pdris quales sunt aucta: nec nuces q in sūmo uelut paruū oculū figuratū hñt q̄q. Plī. licet mō barbata mō pōtici appeller: ocellatū uero neq. hanc neq. aliam uocet unq. posses ad hæc per ocellatā amygdalā nucē interpretari cuius testā mmi tissimis foraminibus q̄li ocellis pforata est dē eadē græca nux dē & thalia potuit qd cōiectura agē ocella: tas quoq. appellare amygdalas ipas testis excussas qbus ex una pāte uno ex altera duobus oculis figuratū pueri ludere solebamus: sunt q ocellatas pforatas. nō bonas interpretent: qd nullo mō placet. haud n. trahi potuisset fufus deprehēda fraude fūissetq. pueros alienare potuissetq. allicere: q̄re meo iudicio ofum pba: fima erit fūia q prio fuit loco a me relata. Garrulitate: festiuo garrito. Pumilio: nanos. Mar. Tertio decla: tu. pñciauit: parma tibi scūtū pumilionis erat idē de pumilio si solum species hois caput. hec tōra credas si stāre uideas asiansa putes: Plīni. eodē ingt augusto pside mimus hūc duos pedes & palmū conopas. nolē in delictis iuliz neptis eius fuit & mulier andromada liberta iuliz augustæ. Mali ois: omino ali aspectu.

PHI. Declamasse: Idē fuetoni us i libello de rhetoribus ait hi: storici tradiderūt Augustum de mutinēsi qdē bello omisisse de: clamādī cōsuetudinē. Declamaf autē est ut dicere solebat clauus tā non mēdiocriter dicere bene. Declamatio ē domestica eloq̄: tia exercitatio quā Quintilius:

mole rerū & legisse & scripisse: & declamasse quotidie tra: diē. Nam deinceps neq. in senatu: neq. apud populum neq. apud milites locutus ē unq. nisi medicata & cōposita oratio ne: q̄uis non deficeret ad subita ex temporali facultate. Ac ne periculum memoriæ adiret: aut in ediscēdo rps absu: ret: instituit recitare omnia, Sermones quoq. cū singulis atq.

Lodicula

Ocellatae

ofcilla

Pumilioes  
pumili  
pumiles  
Nani

Declamare

Declama-  
tio

etiam cū Liuia sua grauiōres nō nisi scriptis: & c libello habebat: ne plus minusue loqueretur extēpore. Pronūciabat dulci & proprio quodā oris sono: dabatq; assidue phonaſco operam: sed nonnunquam isfirmatis faucibus præconis uoce ad populum concionatus est.

De libris & opusculis per eum editis.



**M** Vlti uarii gñis pla ofone composuit: ex qbus nō nulla in cœtu familiarium uelut s auditorio recitauit: sicut rescripta Bruto de Catōe: q uoluntia quū iā senior ex magna pte legisset: fatigatus Tyberio tradidit

scire ē relegādo mādare memoriæ. scipit Quistilianus in. ii. edificēdos ēē electos ex ofonibus & historiis locos & memoriā exerceri acris putat aliēa cōplectēdo q suā: portius latro soelix fuit memoriā: nā ut ait Seneca nūq illa q dicturus erat ediscēdo cā relegēbat: edidicerat illa cū scripserat. Et c libello: sensus ē solitū fuisse augultū de re grauiori fermocinari p scriptis anotariscq; i libello uerbis: & ita ex libello fermōes hie.

Exte: pū extpali locutiōe utref. Phonaſco: phonaſcū uocamus uocis pñciatōisq; magis & moderatōe uocabulo qdē græco: sed a nris usitato: qntilianus i. ii. nō satis ē dicere pēsse trā aut subtiliter aut aspe nō magis quā phonaſco acutis trā aut mediis aut grauibz sonis aut hoiz ēē pcutilis excellere. Itē in. xi. sed cura nō eadē oratoribus q phonaſcis cōuenit. Sidonius i endecasyllabo psalmoiz hic moduloz & phonaſchus. Idē in. Lepistolaiz laudar Theodericū regē gothoiz: q in eius cœna nō sub phonaſco uocaliū cōtenus meditatū acronia simul itonat. Præconis: pcanēdo hoc ē ualde canēdo pconē dici docet Priscianus ē autut iqr Apulcius pconis uox garrula mīsteriū. I lege ro. erat eos q facerēt pconū uetari ēē in decuriōt buoz uero fecissent nec amplius facerēt nō uetari. Infirmitatis faucibus: ubi fauces itegre. i. molles & lenes: quaz uox iterrupit uixq; suppetit enūciatōi. Quistilianus i. xi. pterea ut sit fauces itegre. i. molles & lenes: quaz uitio & frāgī & obscurat & scidit uox. in faucibus morbi genus pestifēz oriri solet qd nri angina uocāt: græci synanchē. nūc corrupto uocabulo passim in codicibus hippocratis & galēi & auicēnz legī signācia.

In cœtu familiaris: oratus li. sermonū ingt: nec recito cuiq; nisi amicis. Pli. quoq; i epistolis scribit se sepe numero sua scripta recitasse in cœtu amicorū: ut ita qd de se amici sentiret dispiceret. qn ē filius iudi cia hoīum recitandibz expiebat. Rescripta: nomē est opis cōditi ab augultō. i. quo rescribebat bruto ad ea quz ille scripserat ad catone uricēse. fuit autem cato Bruti auunculus: ut historici tradūt idemq; focer.

Per legendas usq; ad calcem legēda: hec. n. particula per. pfectionem significat. hinc est illud nam uigilare leue est per uigilare græce. Ausonū præceptum illud est. perlege quodcumq; est memorabile.

M. AN. Declamasse: fictas causas ad excitationem egisse: est. n. declamatio ut Fabius ait forēſium actio: uim mediatio. Ad subdita: siq; ex tempore agēdum fuisset. Proprio: qualis in humano ore esse debet.

Phonaſco: uocis moderatori  $\epsilon\pi\tau\alpha\lambda\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$ . i. a uoce Idem alibi ut conseruandæ uocis græti neq; milites unquam nisi abies aut alio uerba pronunciantē appellaret neq; quicquam loco serioue erigit nisi astan- te phonaſco qui moneret parceret arteris ac sudandū hos applicaret. Quintilianus ita uoces bona cura & negligentia uel inficitia minuuntur: sed cura non eadem oratoribus quæ & phonaſcis. Rescripta bruto: ad ea quz bruto de catone auunculo scripserat.

PHI. Exhortationes ad philosophiam: hoc ante Augustum fecit Cicero in eo libro q inscriptus est hoc tenus: quo cohortatur ut maxime potest ad studium philosophorū: quē librum cum legisset Augusti- nus adhuc adolescentulus tanto amore philosophiæ succensus est ut mutaret pristinum affectum: scz totum conuerteret ad uerum deum indagandum hoc est uere philosophandum sicuti ipse testatur in tertio

in. ii. multo utilissima ēē demon- strat. uerſat i materiis fictis q ta- mē simillime sint ueritati. Sene- ca cōuerſas appellat. hic ē illud urbanū iulianū rhetoris dictū. hic sine cōtrouersia differtus est putat qntiliano neminē q sit mē- tis cōpos crudum aut satūz aut ebrium declamare debere. Nisi

meditata ofone. idē faciebat ille maximus apud græ- cos oratoz: demosthenes: q nunq fere uerba fecit pro cōcōne populari: nisi rē de q dicturus erat iā antea co- gitasset. hinc pyreas dixit demosthēis argumētatiōes olere lucem: mām qd græce dīcē  $\lambda\alpha\upsilon\chi\upsilon\upsilon\upsilon$  ofēſis. Lel- lychniū redoler. est aut ellychniū stappa siue funiculus illeq; oleo madens alit lucernæ flāmā: qd qūis sit græ- cū uocabulū trā & apud nros ē usitatū: Papi. in. iiii. fil- uaz nō ellychnia sicca nō replētē bulloz: tūcē. Pli. i. xxiii. ellychnia sūt ex uua claritatis pcpūz. Ad su- bita: ad subitaniā tumultuariāz elocutionē. Extpa-

li facultate: maximū studiorum fructū existimat Quistilianus ēē facultatē dicēdi extpalē: aut ex- tpalitas subitania dictio & repē- tia. idē extpali rhetor a Marcia le dictus: q expe citra meditatā ofonē loqrē. In edificēdo: edi-

Ellychniū

hug

Extpalis

phonaſcus

Præco

Angina  
Synanche  
Squinācia

confessionū & in lib. de vita bea-  
ta. Cantabrico tenuis usq; ad id  
tēp̄ quo gessit bellū in Hispania  
aduersus cantabros. Sicilia: for-  
p̄te forte id opusculū in memō-  
ria rege ab ipso gestate in Sicilia  
aduersus fectum Pompei: quo  
sicilicet descriptio cōtinebat: quā  
filius in primis heroico carmine  
luculetoq; perscriptū in. xlii. p̄-  
nicio. Tpe balnei: tempus bal-  
nei studiū eximēdū est: quod  
Plinius iude mortalium studiōsi-  
simus factitauit: ita tñ ut dū di-  
stringeret aut tengeret audiret  
aliquid aut diceret. Augustus ue-  
ro tēp̄ illud balneare impēdēbat  
meditationē epigramaton: quae  
sane studia iucundiora sunt & ad  
remissionem animoq; conducta

perlegenda. Item hortationes ad philosophiam: & aliqua de uita sua: quā tredecim libris cantabrico tenuis bello: nec ultra exposuit. Poeticā summam attigit: unus liber extat scriptus ab eo hexametris uersibus: cuius & argumentum & titulus est: Sicilia. Extat alter æque modicus epigrammarum: quæ fere tempore balnei meditabatur. Nam tragediam magno impetu exorsus non succedente stilo aboleuit: quæ reuocibus amicis quidam Ajax ageret: respondit Ajaxem suum in spongiā incubuisse.

De stillo & genere loquendi eiusdem.

**E**nus eloquendi secutus ē elegās: & tēpātū: uītātis  
Inlās: ineptiis: atq; incōcinitate: & reconditorum  
uerborū: ut ip̄e dicit ſectoribus: præcipuāq; curam  
duxit: ſenſum animi quā aptiſſimē exprimere. quod quo ſe

**Spongia  
deletilis**

Toper  
 Tubercia-  
 bundus  
 Lurciabun-  
 dus  
 Apluda  
 Flores

millionem animorum conciderat: unde & Plinius posterior scribit in. lili. epistola: se ludere soliti endecasyllabis: quos in balneo in ueliculo iter coena cōponebat. Tragediam exoritur: hic est illud Virgilianum in laude Cæsaris augusti dictū. Sola sophocleo tua carmina digna cothurno. Ajax: nomen tragediæ ab Augusto de iace scriptæ: in qua fortassis sophoclem imitabatur: cuius tragedia erat luculentissima. cui titulus est αἰας τὴν σπογγὴν αἰας flagellū ferēs. In spōgiā: scripta quæ improbanter spongia deleri solenne: quia ob hoc delentem pñci dicti uoluerūt. Martialis. unis hæc quōries scripta nouaf uolēs. Augustus significare uolēs se spongia delentis deleuisse aiacem suam tragediam dixit: festiuitur aiacē in spongiā uictū buisse: alludens ad aiacis obitum: gladio icubuit furorē l morte præcipitatus: cui supatus fuisset ab uulso in amplexu iudicio. hylitoria nota Macrobius in. ii. saturnalium sic ait: aiacem tragediam scripsit Augustus eandemq; qd sibi displicuisset deleuerat. postea Lucius grauis tragediæ scriptor iterrogabat eum qd age ret aiax suus: & ille in spongiā inq; icubuit. Elegas. cor. tacitus Augusti inq; prompta ac profuēs quæ de ceret precipitē eloquentia fuit. Reconditior uerborū: Cæsar dixit tanq; scapulum fieg hūgendū esse de ceret iauditū atq; solens uerbu. & fauorinus philosophus adolescentē plerāq; uoces nimis frigidas & ignatissimas in quotidianis sermonibus expromēti dixit: uiue moribus præteritis loquere uerbis præsentibus: quætiā Quintilianus monet uerba nō esse usurpanda quæ ab ultimis & iam obliuiscitis sint repetita: temporibus: qualia sunt topet quod significat cito: turbaciūbus & lurbaciūbus: quæ ad geneones & lucrones referantur. Augustus talia uerborū: quæ recōdita sunt minusq; usitata: dicebat se uitare: foretores: perinde ac id genus uerborū esset fecundum olidū. Delictū. n. ē non paruum uti uerbis nimis obsoletis icongruissq; & iam defictis: quod uiciū gelius esse ait plerūq; feræ eruditionis quā græci ψυζῆται uocant. unde delusus est illeq; in centu eruditore de quodam fursure panem elisate. & uinum fecitū potatē dixerat apludā ædit & floces bibit. apluda. n. pñco rustico uocabulo significat fursurē: floces uero uini fecem: Plinius tamen ait apludā uocari purgamenta militi & panici. Senfum animi q; apertissime exprime: Cicero in primo de oratore. hoc uero præstamus uel maxime senis: q; colloquimur iter nos & exprime: re dicendo sensū possumus: ubi sensū significantur illa quæ sentiuntur: cum sensus sint q; sentiantur: hæc autē sensū aīonā nō sitorum nō satis apte exprimus nisi oratio fuerit aperta atq; perspicua. nam ut inquit eleganter & uere Quintilianus: Oratio: Cuius summa uirtus est perspicuitas: q; sit uiciōsi si egeat interprete.

M.A.N. Cantabrico bello reclus: ad cantabricum usq[ue] bellum quod in Hispania gessit. Sicilia quia res in sicilia a fe gestas eo complexus efficitur: certe insulae descriptionem. Magno impetu: vehementi stili ardore. Quatenus amicis: Lucio tragediarum scriptore grauissimo rogatur fuisse augeum: quod ipsi uiax ageret: Macrobiius ait. Aiax ea enim erat tragedie incipit. In spongia: incubuisse: urbane qui dem: et ficeret dixit alludens ad aiaxis exitum quem gladio incubuisse constat ut est apud fopchiclemia δὲ δὲ αἰὲν ἀπὸ τοῦ νεοσφατύου: καὶ τὰ κρυφῶς φασιν αὐτὴν ἵστο. In spongia: quia spongia scrip- ta delectatur. Mar. Utiles haec quotiens scripta nouare uoles. Faetontibus: et illud non insulae dictum: q[ui] si nimis abstrusa uerba situm sapient grauitate: ob id oleant.

\*PHIL. Necubi:aut scriptio:ne aut recitatio:ne:scriptio ad lectorem:recitatio ad auditore refertur. Neg-  
propositiones uerbis:quodam uerba simplicia sub obiecta sunt quae ad ita propositione perspicua sunt &  
aperta:ut exempli causa cernere simplex uerbum in usu antiquorum erat significatio depugnare:aut co-  
fligere:ut apud Plautum certamen cernitur & apud ennium.oli cernebant magnis de rebus agentes:atq;  
id uerbum quod simpliciter prolatum est obscurum ad ita praepositione de fiet apertum:ut decernere fer-  
rocious uerbi significatus omnibus est obuius & manifestus. Coniunctiones iterum:Cor, Taciti Plu-

Cementite



cilius efficeret: aut nec ubi lectorem: uel auditorem obturba-  
ret ac moraret: neq; præpositiones uerbis addere: neq; con-  
iunctiones sæpius iterare dubitauit: q̄ detractæ afferūt aliqd  
obscuritatis: & si gratiā augēt. Cacozelos & antiquarios ut  
diuerso gñe uiciosos pari fastidio spreuit. Exagrabat nōnū  
q̄ i primis Mæcenatē suū: cuius Myrobrechis: ut ait: cinci-  
nos ulque quaq; p̄lequit: & imitatio p̄ iocū irridet. Sed nec  
Tyberio parci: & exoletas iterdū & recōditas uoces aucu-  
pati. M. qdē Antonū ut insanū i crepat q̄ si ea scribētē quæ

utriusq; aliorūq; quorūdam clo-  
quatio est asynthetā hoc est sine  
coniunctionibus: ita. n. floridior  
uenustiorq; uidet: sed ita fit sub  
obscurior. unde augustus iterabat  
sæpe cōiunctiones malis in ele-  
gantiā usurpare eloquutionem  
cū perspicuitate. q̄ uenustam cū  
obscuritate. scema polysynthetō  
dicit: q̄n ofo est pluribus coniuncta  
cōiunctiōibus ut testūq; latēq;  
amiculūq; canē. dialyton uero ē  
ofō sine coniunctionibus ut eūt

Eloquatio  
asynthetā

polysynthet-  
on

Dialyton

Cacozelia

Cacozeli

Cacozelus  
mecenās  
Antiquari-

Myrobre-  
chis

Cincinnus

Myrobre-  
charii

q̄rūt inueniūt: afferūt. Cacozelos: cacozelia a uocē diodemede est p̄ affectationē corrupta finā: cū eo ip-  
so dederet oratio: quo illi uoluit auctor ornare. hæc sit aut nimio rumore aut nimio cultu. exēplū caco-  
zelis ex nimio cultu illud nalonis affert. aureus axis erat temo aureus: aurea summæ curuatura rotæ. Qui.  
in. viii. cacozelon inq̄t idest malē affectator per omne dicendi genus peccat: nam & tumida: & exilia: & præ-  
dulcia: & abundantia: & accersita: & exultantia sub idem nomē cadunt: deniq; cacozelon uocat ut quod spe-  
cie boni fallit: oium in eloquentia uitioq; pessimum hinc cacozeli dicunt huiusce uitii: cui nomen cacoze-  
lie est: in ofone affectatoris: latine dici possunt mali affectatores emulatoresq; cacozelus fuit mecenās: cu-  
ius oratio talis fuit: qualis & uita hoc est delicata & soluta: ut inquit eleganter Seneca li. xx. epistolag. magni  
q̄dem uir ingenii fuerat si non in oratione diffunderet uerba mecenatis hæc sunt ex quibus cognoscere facil-  
lime poteris eum fuisse cacozelon. quis pulchrius amne siluisq; ripa comatibus: quid si quis forminæ cir-  
ros crispas & labris columbas. exigit genium festo uix suo testem tenuis ut cerri fila & crepant mala for-  
cū mater aut uxor inuestiūt. hæc uerba mecenatis tam improbe structa tam affectata tam eneruata cuius  
manifestum faciūt illud cacozelie fuisse manipatum. Antiquarios: antiquari dicunt. qui sordes uerbo-  
rū & uoces nimis prisca: & antiquas in ofone aucupant: quod uinum est par cacozelia. nāq; ut inq̄t Gelli-  
us: uerbis uri aut nimis obsoletis exculcat: q̄: aut insolentibus nouitatib; duræ & illepidæ par esse delictū  
uidef. Cor. Tacitus in dialogo de oratoribus: nec quēq; adeo antiquariū puto: ut celū ex ea parte laudē qua  
antiquus est. Aulonius: oblata p̄ antiquarios mora scio promissi mei gratiam expectatione consumpta. a lu-  
uenale formina antiquaria: dē: quæ uoces nimis prisca: & uersus ob antiquitatem ignotos callet. & in sermo-  
nationibus usurpat. Igitur cum antiquarius esset tiberius hoc ē antiquoq; uerboq; affectator Augustus me-  
cenatē tāq; cacozelon tiberium tāq; antiquariū pariter fugiebat. Myrobrechis: uerbum est mecenatis p̄  
cacozeliam uitiosum utpote nimis affectatū. nā cū uellet dicere capillos esse unguentatis: affectate dixerat  
myrobrechis quasi unguento stilantes. ὑποβρ. enim græci unguentū uocant & ὀπρ. xō significat proluo.  
& irriquo. cincinnus uero dicitur capillus intortus & molliter inflexus. hinc cincinnati dicti capillan & cri-  
psit: qd uirū nomen in delicatos & comæ curiosos regni solet. Hieronymus ad demetriadem. cincinnatu-  
los inq̄t pueros & calamistratos uirgo dei. et. apud Macrobiū epistola extat Augusti irridētis mecenatis  
sui stilū utpote mollē & dissolutū cacozeliq; corruptū: uidet aut mecnas dixisse myrobrechis: cum ite-  
ligi uellet unguento delibutus ad imitationem plauti: q̄ in atulularia nolat myrobrecharios: quo noīe signifi-  
cant unguentarii cōfectoresq; unguetoq; ad capillos irrorādos: sic. n. ait ut manuleari aut myrobrecharii.  
nos cū plautū p̄fiteremur publico auditorio: ostendimus legi etiā posse. myrobaptarii loco myrobrecha-  
riū: sunt. n. myrobaptarii tictores. murrel coloris. Exoletas: lōga antiquitate euanescentes iā & abolitas.

M. ANTO. Obturbaret: confunderet. Præpositiones uerbis addere: utpote uim: & perspicuitatem ser-  
moni ablaturas. Cacozelos: græce dixit malos & ineptos imitatores. Antiquarios: obsole totum uerbo-  
rum & carminum affectatores. Iuena. ignotusq; mihi tenet antiquaria uersus quamquam antiquarius in  
bonis quoque partem accipi possit: idest ueterum poematum & historiæ peritus siue studiosus. Di-  
uerso genere uitiosos: nam ut Cicero & fabius docent decet uetustioribus uerbis quandoq; uti: sed uitio-  
sum putant illa inculcare aut. prisus ob soleta repetere. Myrobrechis: accusandi casus est & numerus mul-  
titudinis: idest unguento delibutus: uerba scilicet fucatoria ἀνδρ. του. ὑποβρ. unguento: καὶ βο. xō per-  
fundo. Cincinnos: capillos calamistro inflexos. Iu. quare hic cincinnus. Exoletas: abolitas. Inconstas q̄  
modo romanos modo asianos secutus sit: Plutarchus urebatur autem genere dicendi quod appellant Asia-  
num maxime temporibus illis florente plurimamq; cum Antonii moribus similitudinem habēte: erat enim  
rurgens atq; lasciuum & inanī quadam iactantia plenum: Quinilianus. Proleum: Quinidē quidem illa diuerso in-  
ter articos & asianos fuit: quum hi pressi & integri contra inflati illi & inanes haberentur.

PHI. Quam intelligant: fuit olim præceptor quidam qui sicuti liuios & mox Quinilianus tradiderūt  
discipulos iubebat obscurare quæ dicerent græco uerbo utēs σκωπ. & ὀβλ. idest obtenebra siue obscura. unde  
illa scilicet egregia laudatio: tanto melior ne ego quidem intellexi. hoc idem faciebat Antonius si Au-  
gusto reprendenti credimus qui se tanto meliorem uisum iri existimabat: quanto fuisset obscurior quam

toque minus intelligeretur: Cicero  
quodam ad atticum epistola fe-  
struiter illud librum scriptiōis:  
ex quo inquit millesimam partē  
vix intelligo. Heracitus ille: cui  
omnia flenda videbatur: cogno-  
minatus est scotinos quasi tene-  
brosus ex stitū obscuritate: illum  
enim fudātes philosophi vix in-  
telligebāt. An verrānus flaccus  
existimo legendum esse. uerrius  
flaccus: quā auctore gellio scriptis  
libros luculentos de obscuris ca-  
tonis cuiusq; testimoniis idētidē  
citant grammatici: Antonius au-  
tem cū uerbis catonīs delecta-  
retur merito uerrium flaccū ut-  
pote catonis interpretem imitā-  
dū sibi pposuerat: in quo carpi-  
t ab augusto noīe inconstātie cū modo hos modo illos imitē. debemus. n. cōstituere quē imitari uelimus

Scotinos  
heracitus

mirēntur potius homines q̄ intelligāt: deinde ludens malū  
& inconstans in eligendo genere dicendi ingeniū eius addi-  
dit hęc. Tuq; dubitas cimber ne Anneus ut Verrānus Flac-  
cus imitādi sint tibi ita quod uerbis quæ Crispus Salustius  
excepit ex originibus Catonis utar: tan potius asiaticorū  
oratorum inanibus sententiis: uerborum uolubilitas in no-  
strum sermonem transferenda. Et quadam epistola Agrippi-  
næ neptis ingenium collaudans: sed opus est inquit dare  
te operam ne moleste scribas & loquaris.

De usurpatione quorundam sermonū eius.



Votidiano sermone quædam frequentius & notabi-  
liter usurpasse cū līx ipsius antigraphæ ostēderēt  
q̄bus idētidē quā aliquos nūq̄ soluturos significā-  
re uult calēdas græcas soluturos ait. Et quū hortat serēda

& in eo firmiter perseverat: cū in omni uita sit seruanda constantia. Excepit: salustius priscoꝝ catōisq;  
uerborū fuit affectator ideoq; hoc epigramma noto inest. & uerba antiqui multū furate Catōis crispē  
iugurtinæ conditor historici. Ieneus quoq; pompeius pōpeti magni libertus salustium pompionē appel-  
lauit scriptisq; monstruosum catonīsque uerborū ineruditissimum furem. Ex originibus catonis: Marcus  
Cato ille censorius libros scripsit luculentos quos origines appellauit: in quibus omnia antiquitatis monu-  
menta collegit: unde ait ipse apud cicronem loquens. septimus mihi liber originū est in manibus. de origi-  
nibus catonis sic inq; Marcus tullius in bruto. ita uero origines eius quæ florēt aut qd̄ lumē eloquētiæ non  
habēt. eruditi sepe citant testimōia ex originibus Catonis. Asiaticorū tria oratoꝝ gēa ueteres fecerūt at-  
ricos asiaticos & rhodios: attici limati erāt & cūcti: asiani iflati & inanes habebant. rhodii erāt itermedii  
atq; ex utroq; mixti. præterea asiaticæ dictiōis duo sunt gēa: unū inifosum & argutū sentētiis nō tam graui-  
bus q̄ uenustis: alteꝝ genus est nō tā sentētiis frequētātū quā uerbis uolucris & icatū. hæc gēa dicendi ap-  
tiora adolefcentibus esse autāt Ci. cū in senibus grauitatē nō hēant. M. An. asiaticū dicēdi genus secutus est  
urpote moribus suis accōmodatissimū: erat. n. id ut auctor est Plutar. in Antio: turgēs atq; lasciuū & iani  
quadam iactāria & exultātia plēnū horreūsus quoq; gēse dicēdi asiaticū in primis floruisse testē. Agrippiæ  
neptis: hæc ex iulia augusti filia. & Agrippa genita est fuitq; caligulæ mē. Molestæ: tanq̄ cacozela uel anti-  
quario. Autographæ: idigraphæ hoc est ipsius māu scriptæ. Idētidē: frequēt. Ad calēdas græcas: ita  
græci calēdas non habēt sicut latini neomenias. nā ut inq; Hieronymus scribēs ad suniam & fretilā de inter-  
pretatione psāmoꝝ: neomenia mensis exordiū est: quod nos secundum latinæ linguæ p̄prietatem calē-  
das possūmus dicere: uerū q̄ apud hæbreos mensis secundū latinæ cursū supputatur. & apud græcos me-  
ne luna dicēti neomenia quasi luna noua appellatur: regitur cum græci calēdas nō habeat festiuitatē augu-  
stus dicebat eos qui nūq̄ soluerent ad calēdas græcas soluturos: quod significat nūq̄. per contrarium  
non inegānter ita dicere possūmus: ad neomenias latinas: sicuti ille dicebat ad calēdas græcas: q̄ nec lati-  
ni habēt neomenias: sicuti nec græci calēdas. Dionysius in. vii. in hanc sēntiā satis conducentē inq; nō. se  
decembre noua existente lunā: quam græci neomeniam. Romani calēdas uocant. ea. n. fuit quæ sustulit  
bellum illud: illud notabile est q̄ cum calēdas sint propriæ ac peculiāres latinorū. nec usq; græcorum tamē  
nomē calēdarum ex uerbo græco inclinatur: quod est καλῶ & significat uocō: nūq̄ ut docet Macrobius  
in primo saturnialium placuit Romanis primum diem mēsiū calēdas uocari: q̄a primus calabaf. i. uoca-  
batur a pōrtifice: qui calata. i. uocata in capitolium plebe pronūciabat: quot dies calēdis ad nonas supeffent.  
Varro quoq; de uita patrum calēdis inquit calabantur idēst uocabant & ab eo calēdæ appellatæ existit  
Marcianus capella calēdas scribi debere per. k. sed ait uerissime Priscianus hæc littera. K. penitus superua-  
cua est quod sentire uidetur & Quintilianus in primo.

Triā orato-  
rū genera

Idiogra-  
pha  
Ad calēdar  
græcas  
Neomenias

M. ANTO. Ex originibus Catonis: Ieneus grammaticus in eruditissimum furem uerborum Catōis cri-  
spum appellauit. Agrippinæ. M. Agrippa & iulia genitæ. Ne molestæ suboscure nimis & affectatæ. Au-  
tographæ: propria ipsius manu notatæ. Ad calēdas græcas: quæ utique nullæ erant: calēdæ græci non  
habent sed ut dicitur ut Herodotus ait primum mer sis diem uocant.

PHI. Contentissimus hoc Carone locum hunc declarat commodissime Macrobius in secundo sa-  
turnalium his uerbis. uenit Augustus forte in domum: in qua Cato habitauerat. dein Strabone in adu-  
lationem Cæsarīs male existimante de Catonis peruicacia: ait quisquis præsentem statum cuiusq;  
commutari non uolet & ciuis & uir bonus est. satis & lenio Catonem laudauit & sibi ne quis affectat-

esse presentia qualiacūq; sint: contenti sumus hoc Catone & ad exprimendā festinatæ rei uelocitatē: uelocius q̄ asparagi coquantur. Ponit assidue & pro stulto: baceolum: & p pullo pulletaceum: & pro cerito uacerolum: & uapide se habere: pro male: & betizare pro lāguere: quod uulgo lachanizare dicitur. Item sumus pro sumus: & domos genitui casu singulari pro domus: nec unquam aliter hæc duo ne quis mendam magis quā cōsuetudinem putet. Notauī & in

ret res nouas consulit. cum ita: q̄ cato p̄nti ciuitatis statu. cōtē- tus foret: nec cū cōmutari uellet uipote hō cōstāntissimus: merito dixit augustinus cōtēti sumus hoc catōe hoc ē p̄nti statu qualiscūq; sit. Quā asparagiasparagos ue locissime coq̄ aq̄iat notū. hinc io cus erat Augusti de re festinatæ pacta. Cato i re rustica scribit: in arūdiēto corradā serito unī aspa ragi fiat: nā cōuēit arūdiēti cū

corruda. ē aut corruda: ut obiter declaremus uerbū catōianū: siluestris: siluestres fecerat natura horridos. ut quicq; demereret passim ecce altius spectat asparagi: p horridos emēda corrudas. Pro stulto bateolū: synonyma stulti multi tuga cōplectus ē plautus senex i bacchidibus illo uersū. stulti. stolidi. fatui fungi. bardi. bleni buccōes solus ego oēs ante eo stultitia. bateola apud antiquos ē gēus uasis sed nō uideo quō inde bateolus. p stulto satis cōgruēter ieliari possit. I quibūdā exēplaribus iueit baceolū i lectio minime ē repudiāda: nā βλαξ & a græcis stupidus dī & stolidus unī baceolū i flectebat Augustus cū stultū dicere uellet & q̄ cōmētoris offiū est p multiplices expositionēs lucē obfcuris afferre: qdā bliteolū legūt uocabulo ducto a blitū. ē aut blitum gēnus oleris satiuū feris ac sine sapore aut acrimōia ulla. unī cōiūtiū foeminis apud menādriū poetā comiciū faciūt mariti: qd imitatus plautus elegēter & doctissime blitū uocat foeminā itelligi uolēs fatuū i nspiciētē ac. iustē sicut ē blitū. sic. n. ait i trucuolū: blitea & lutea ē meretrix: nisi q̄ sapit i uino ad rē suam. laberius quoq; raimographus i eadē significatiōe dixit. bipedē bliteā belluā. itaq; a blito nō iueniunt bliteolus pro stolido deriuari pōt. cetera q̄ tradunt pagē sūt cōstētia & nullo lepore cōdita. Pulletaceū: cū pullū dice re uellet Augustus dicebat pulleticiū ea pōenæ declatiōis forma q̄ gallina gallinaceus deriuat & a mēbra na mēbranaceus: quāuis a pullo cū sit secūdū ordinis magis pullicius q̄ pulleiacius ieliari debere uideat: si- cut a fabro fit Fabricius: a tribūo tribūicius. hoc aut pulli & pulleiacii nomē & ad suem refert pōt & ad pōe catamitū: q̄ ēēt in deliciis cuiusdā. tales. n. pullis antiquus dicebat: sicut fabius cognomēto eburneus dictus ē pullus iouis. Pro cerito: p isano: ceritos. n. antiq̄ male sanos & lymphatos appellauerūt q̄li cere- ris ita uexatos Plautus sube hāc p cerita circūferri: idē. certe laruatus es aut ceritus. Vacerolum: uacertam dicit uocordē & uersanū: quō noie ut inq̄t festus male dictū significat. hinc a uacerra uacerolum deduce- bar Augustus itelligi uolēs uetermētē isanū: hoc. n. iclinamentū in osus significat ut inq̄t nigridius copiam quidā imodici rei. sup qua dī. Vapide: a uapido deduci hoc aduerbiū uidet: cū ea quæ uapida sint mi- nus sint robusta & ualētia. uapos dicebat a prifis q̄ nūc uapor. Neuius. iā ubi nos duplicat aduenientes ti- mos. uapofq; qdā a uappa uapide ielinari autumant. uinū. n. eructū uappā dici fat notū est: in quoquo cū def. ruit deperit sapor. hinc. pbrofium ad hoies nomen translātū est in gbus degenerauit animus auctor Plinius in. xiii. unde ab oratio dictū. nō ego auarū cū ueto te fieri uappā iubeo & nebulonē. Betizare: po- test uideri deriuatū uerbū beta quæ languida est & flaccida iuxta illud catulli lāguidior tenera cui pēdet sicula beta: ucl a uerbo græco βητίζω quod significat tussio. Lachanizare: ita tēponibus illis Romā Ro mano sermone dicere uolētes languere dicebant lachanizare fortassis a lachano: quod græci olus uocant. inde lachanopolion forū olitorū dictū. olus aut molle ē & languidū nemo nō nouit. Simus: est medius quidā. u. & i. litteræ sonus: nō. n. sic optimū dicimus ut optimū auctor Quintilianus. p̄terea ut ait pricius inter. i. & u. cognatio est. nam antiqui carnifex lubēs pessumus dicebant: p carnifex libens pessimus. Do mo: scribit pricianus in primo. u. apud multos italiæ populus in usu non fuisse. sed e contrario. o. unde ro mano: quoq; uetustissimi in multis dictionibus loco. u. posuisse. o. inueniunt. publicū pro publicū. colpā pro culpam dicentes. p̄terea seruos dauos pro seruos & dauos uisurpabatur.

M. AN. Hoc Catōe: ad catōis uidelicet cōstātū alludēs: Catōes aut duo oīum clarissimi cēlorius & uti cēlis: hic sityrus tertius & celo cecidit Cato: catū unī catonū noia ueteres astutū dixere: siue cautū. Cic. fed homo catus nunq̄ terminat nec magnitudinis: nec diuturnitatis modū. Asparagi: ab eo dicti ut Varro ait q̄ ex asperis legant locis: uel q̄ græci ἀσπράγον dicunt siluester asparagus corruda plinio auctore di- citur. Baceolū: nō memini me id uerbū adhuc legisse: sed uide ne baceolū a baccho uipopo πωϊκος dixerit: ab iētaq; librario: q̄ scitia: aspiratōe: baceolū scribi fit coepit: p baceholū. Pullo: p nigro ne an gallinaceo ac eque filio in dubiū euenire potest. Vapide: si a uappa: duplex. p. habet necesse est. est uappa ut plinius docet uinū corruptū: Plinius uinumq; musto quibūdā i locis iterum feruent: qua calamitate quum deseruit deperit sapor: uappæq; nomen accipit: probrosium etiam homini quum degenerauit ani- mus. nisi uapide pro calide potius: ac perinde febriculose dixerit: Persius: Astutam uapido seruas uapido te uulpem. Pro cerito: ceritum pro furioso ueteres poluerunt: Nonius & Seruius: sunt auctores: Plau- tus: nā certe laruatus es: aut ceritus. \* Vacerolum: uocordem & dementem ueteres ut festus docet uacer-

Corruda

Synon: ma

stulti

Baceolus

Blitum

Blitea

Ceriti

Vacerra

Vapos

Vappa

Lachano

polion

ram dixerunt: unde uacerosus. Betizera: a betariū languore: uel heberi potius stupidior: sapore id factū uideri potest: unde & M. Fatuas eas appellat: ut sapiat sanæ fabrice prædia betæ. Lachanizæ: græci λαχανισμός holus appellat. Domos p. domus: antiq. pro u. ufi sunt: & fabius & uetera epigrammatica testantur.

PHI. Chirographo: p. priā ipsi ut Augusti manu scripto. Versu umlineat: ut ira dicamus: non in. uersus id solū significat quod uulgo dicitur accipit: et i. p. ora-tio: p. quocūq. litterarū ordie in pagina scripta p. ducto: uulgo lincas appellat. Quintilianus in. x. q. p. eū i. bruto. M. Tullius tot milibus uersuum de Romanis tñ oratoribus loquit. Pli. in. xi. uersus strui dicit ab apibus p. ordies sic. n. ait. primi fere tres uersus inanes strui nouissimi maxie i. plent mel le. p. terea uersum ueteres dixerūt cētū pedes quoquo uersum qua dratū. & i. his uersibus i. cāpania rura metiebāt: ut docet Varro i. prio de re rustica. Ibidē: i. extre ma pte uersus: moris ē uti scribē do iterdū dimidiata dictio in fi ne lincæ reliquat & reliq. p. i. se quētē uersum trāsserat. hoc aut augustinus minime faciebat: sed supabūdātes uerboz lincas sine uersus subsiciebat circūdūcebatq.

uersus

Optinuit

X

Apollodoro  
pergamenus

Cenobiū

chirographo eius illa præcipue non diuidere uerba: nec ab extrema parte uersum abundantes litteras in alterū trāssere sed ibidem statim subiicit circūdūctiq.

De orthographia & mō scribendi eiusdem.



Rthographiā id est formulā: rationēq. scribendi a grammaticis institutam nō adeo custodit: ac uide tur eoz sequi potius opinionē: qui perinde scribē dum ac loquēdū existimēt. Nam quod sæpe nō litteras mo do. sed syllabas aut permutat. aut p. teriit. cōmunis hominū error est. nec ego id notare. nisi mihi mirum uideret trā didisse aliquos. legato cū cōsulari successore dedisse. ut ru di & indocto. cuius manu lxi p. ipsi scriptū animaduertit.

Quotiens autē per notā scribit. b. p. a. c. p. b. ac deinceps eadem ratiōe sequentes litteras ponit pro. x. aut duplex. a. De pitia eius & usu græcæ lincæ & benigna audiētia alioz.



E græcæ qdē discipulārū leuiore studio tenebat. in qbus & ipsis p. stabat largiter. magistro dicendi usū Apollodoro p. gamēo. quē iā grandem natu

Orthographiā: sicut loquēdi regula ē grāmāticē ita orthographia scri bēdi: quā nos ut ait Q. uitiāius recte scribēdi sciam nominemus. A grāmāticis instituta: grāmāticis res exeplo colligat. istituerūt ut hæc p. tula cū si tēpus significaret p. Qu. scriberet si uero comitē: p. c. ut optinuit diceret p. l. iam. p. cū nō. b. p. o. l. c. p. t. e. r. a. p. r. i. s. c. i. s. grāmāticis placebat dicere columā p. colūmā: colū les. p. cōsules & alia id gēus inuēra. sed augustinus explosa obseruatōe illa grāmāticorū p. rāciā & morose se scribere put loquēdo uerba enūciānt. Peridē: rā. Ac. q. Lincas pmutat: sicut tiga placētinus p. cūlā p. p. gulā dicēs duos i. uno noīe faciebat barbarismos. si reprēdētī hortēsiō credimus nā & imutariōe peccabat cū c. p. g. uteret: & trāsmutariōe cū. r. p. p. o. e. r. e. t. antecēdētī. Syllabas pmutat: utiū barbarissimū est syllabam aut detrāhere aut imutare. Legato cōsulari: decēlegari ex uiris cōsularibz ipatoribz romanis dabat: qd cō siliū ut inq. t. Lilius erat dispēdāz & cohēstāz u. d. t. o. r. i. e. z. legatī ipio p. e. a. b. r. e. l. i. q. i. p. s. e. u. e. r. o. p. e. a. r. o. i. m. p. a. t. o. r. i. scribit Cicero i. epistolis ad atticū maiores n. f. o. s. nō solitos legare i. decēq. eēt ipatoz necessarii. In p. ipsi: hoc erat argumētū i. sciētiæ & ruditatē: q. i. x. i. scripseret p. ipsi. x. aut nō loco. p. s. accipit: sed mō p. c. s. mō p. g. s. usurpat: ut apex apicis grex gregis. auētor Priscianus i. prio hæc lincā ut inq. t. Quintiliāus: tā carere po tuimus q. si nō q. s. i. s. c. e. m. u. s. Per notā i. iulio Cæsare de notis lincis q. rōne qdā cōpēdaria notatē itēgra uer ba. dictū satis ē copiose. Pro. x. duplex. a. cū hæc lincā. x. sit ultia in ordie lincæ: merito Augustus ad illā signi ficadā recurrēbat ad primū elemētū: quo cōduplicato. x. significabat: cū i. aliis lincis elemētariis significadū secūdā usurparet p. antecēdētē. Apollodoro pergamenō: Apollodorus orator p. gamenus rhetoricū conscripsit & apollodoreā sectam itroduxit ut scribit Strabo in. xiii. quē plurimū extulit Augusti Cæsaris ami citia: cuius magister fuit. Ap. llo. d. ori p. cepta ex discipulis cognoscebant: quoz diligentissimū in tradēdo fuit latine Caius Valgius: græce Atticus: sectatores apollodori appellati sunt apollodorei. p. gamenus autē dictus est a patria p. gamo: quæ ciuitas est aīæ i. c. l. y. t. a. unde membranæ pergamenæ nūcupatæ.

M. AN. Illa: sed ulla uerius legeris ut sit ul' am. non i. nulli: nisi ad ea quæ dixi id referas: quod absurdū fuisset id in duobus tantum: tribus uē ad summū uerbis: nec pluribus seruare. Circūdūct: superabundantes. lincas. Notarem: obseruarem. Legato cōsulari: aut qui sub cōsule erat: aut quod magis pla cet qui cōsularem prouinciā uicario nomine administrabat. Decimo pro duplex. aa: ut si uertex scribi oportuisset. hæc litterarū structura seq. uatur. x. f. s. t. f. aa. Apollodoro pergamenō. Quintilianus: Apol lo dorus pergamenus: qui præceptor Apolloniæ Cæsaris Augusti fuit.

PHI. Apolloniā: ciuitatem epini: ubi Augustus studij litterarum: uacauit. Contubernium inuē: mo re philosophorum. nam pythagorici a pythagora doctore in cohortem disciplinarum recepti: quod quibz q. familiæ pecuniæq. habebant in medio dabant: & ita coibatur societas inseparabilis: sicbatq. contubernium quod a communi uita cenobium appellauerunt. de contubernio & contubernilibz dictum est

Apolloniā quoq; secū ab urbe iuuenis adhuc eduxerat: de  
de et eruditioe uaria repletus Sperare philosophi filiorū  
q; eius dionysii & Nicanoris contubernium inuit: non tamē  
ut aut loqueretur expedire: aut componere aliquid aude  
ret. Nam & si quid res exigeret latine formabat: uertēdūq;  
alii dabat: sed plane poematū quoq; non imperitus delecta  
batur etiā comœdia ueteri: & sæpe eam exhibuit publicis  
spectaculis. In euoluēdis utriusq; linguae auctoribus nihil  
æque sectabatur q̄ exēpla & præcepta publice uel priuati  
m salubria: eaq; ad uerbū excerpta: aut ad domesticos: aut  
ad exercitū prouinciāq; rectores: aut ad urbis magistra  
tus: plerūq; mittebat: put quinq; monitione Idigerēt. Etiā  
libros totos & senatui recitauit: & populo notos peredictū  
sæpe fecit: ut orationes. Q. u. Metelli de prole augēta: & ru  
tilli de mō ædificiorū: quo magis persuaderet utraq; rem  
non a se primo animaduersam: sed antiquis iam tunc curæ  
fuisse. Ingenia sēculi sui omnibus modis fouisit. Recitantes  
& benigne & patiēter audiuit. Nec tantū carmina & histo  
rias: sed & orationes & dialogos. Componi tamen aliqd de  
se nisi & serio & a pstantissimis offende batur: admonebatq;

in prio. Loqret expedire: idem  
eueniebat Augusto i proniciada  
græca lingua: qd scribit Hierony  
mus sibi eueisse i lingua caldaica.  
refert. n. i phemio danielis se ma  
gis posse chaldeū sermonē lege  
re & itelligere q̄ sonare. Verrē  
dū ex latia lingua i græci lingua  
trāsferendū. Comœdia ueteri:  
Antiq; comœdia: quā græci ar  
chei uocāt hoc est uerē: sinece  
rā illā attici sermonis gratiā ppe  
sola retinet. eadē faciūssima li  
bertate uitia isēctas & ut auctor  
est Quintilianus i decimo grādis  
est & elegans & uenusta & nulla  
ad oratores faciēdis aptior. plu  
res eius auctores sūt: sed illi præ  
cipu: q̄ oratio uersu cōtinētur:  
eupolis atq; cratinus aristophanesq;  
poetæ. Exhibuit: edidit  
& p actores histrionicos populo  
spectāda dedit. Publicis specta  
culis: sicut plauriaz terentiāzq;  
comœdiæ exhiberi solebāt & p  
histriones actitari. Quā exēpla:  
alia sunt illa q̄ collegit Valerius

archea co  
mœdia

Maxius in libris dictorū factorūq; memorabiliū. Ad uerbū excerpta: hīdē uerbisq; pscripta fuerāt a  
conditoribus adeo ut nec uerbi quidem fieret imutationaliter dicitur ad litteram ut apud Quintilianum  
sic scribētem in nono quem duobus ab eo libris tractatum locum ad litteram subiecti interpretatio quoq;  
fieri dicitur de uerbo ad uerbum. quando uerba singula in interpretatioe scilicet. Ad domesticos: hæc  
erant præcepta priuati salubria. Ad magistratus: & hæc erāt præcepta publice cōducibilia. Orationes  
quinti metelli: Augustus Cæsar cum de maritandis ordinibus ageret in senatu recitauit orationem. Quin  
metelli inuidici: quam in censura ille dixit ad po. Ro. de ducēdis uxoribus liberorum creandorum cau  
sa. Rutilii: multi apud eos de architectura & modo edificiorum scripserunt: inter quos uiduuius excel  
lit & ante uiduuium scripsit Rutilius: de quo opinor est illud epigrammatē poetæ: famæ rutilium suæ re  
linquat. nescio an hic sit ille rutilius Rufus: qui dicitur exemplum innocentie: quo Cicero in primo de ora  
tore scribit neminem integriorē neq; sanctiorē in Romana ciuitate extitisse qui fuit homo doctus &  
philosophiæ deditus. Vtrāq; rem: de ducēdis uxoribus & de modo edificiorum. Ingenia fouisit: dos im  
peratorum unica est fouere eruditos: subleuare disciplinas: mundificentia ac liberalitate prosequi professio  
res doctrinarum. nāq; & Dionysius tyrānus domi alebat honorabatz sophistas sapientiazq; doctores: ut  
saltem per illos foret uenerabilis. laudatur Traianus q̄ honorem maximum habuerit dicēdi magistris: q̄  
fouerit sapientiaz doctores: adeo ut sub ipso spiritum & sanguinem receperint studia intermoriētia. laudat  
& Alexander Romanis Imperator. q̄ rhetoribus grammaticis: medicis salaria sstutuerit: & profecto bonas ar  
tes nulla res perinde euocat accēdit exstimulat ac principis benignitas & magnificentia. Vnde ait Pluta  
rchus in li. ii. de fortuna Alexandri ingenia poetarum efflorescere fecit atq; splendescere ipsius alexandri in  
dulgentia. Recitantes: sicut olim Virgilium recitantem aliquot æneidos libros benigne una cum octa  
ua sorore audiuisse fertur. Plinius quoq; laudat in epistolis Claudium: q̄ subitus recitātī nouiano inopi  
natuq; uenerit. Dialogos: Plato in scribendis dialogis diuinus est: quem emulatus est Cicero in libris se  
re omnibus ad philosophiam pertinētibus in uoluminibus quoq; de oratore res agitur per dialogum: ubi  
differentes inducit scēuolam Crassum & Antonium.

Rutilius q  
ca. in  
ca. 2  
ca. in  
ca. 1  
fouenti d  
eruditi

M. AN. Sparei: arei: nō sparei rhetoris nō philosophi eodem loco meminit Fabius. Verrē dū ex latio  
græcum faciendum. Comœdia ueteri: cuius Aristophanes: Cratinus & Eupolis auctores: ut Fabius scri  
bit fuisse: fuitq; satyræ quam romāi hodie celebrāt: haud multū dissimilis: mira in eo genere scribēdi licē  
tia. Exhibuit: ægēdam dedit. Publice uel priuati: ad publicū uel priuati usum attinētia. Libros to  
tos: ei: uel modi exēpli: refertos. Q. u. Metellus: cēfor ut gellius tradit enire opēra dedit: ut populo commu  
bia persuaderet. Rutilii: huius credo Cicero in Lelio nō uno meminit ioco. A præstantissimis: ab claris  
simo & peritissimo quoq; secutus forte magni alexandri exemplum: qui ut Cice. scribit: ab appelle potiss  
imum pingi uoluit: fingi uero ab uno Lisippo: utroq; in suo genere cōmentissimo.



Commissio-  
nes

**PHI.** Obsolefieri: fordescere. Commissiōibus: commissiōes sunt cōtētiōes quae in spectaculis exhiben-  
tur poetarū & oratorū. praeatores autē id genus ludicris uoluptatibus praeerāt. nā sapienter iter ceteros lu-  
dos oratorū atq; poetarū certamina exhibebant. q̄ eleganter commissiōes dici possunt. nā cōmittere ut supra  
docuimus cōdere est & ad manus uenire incertamēq; descēdere. olim in commissiōe poetica Papius  
statiū fuit coronatus itidē publiū mimographus superauit oēs: qui scripta in scenā locabāt in qbus & la-  
berū simpliciter commissiōes praeatorū dicunt. editiones ludorū. noluit autē Augustus ut commissiōib; so-  
cietas qñ fabulaz agunt nomen  
suū fordesceret dehonefate-  
turq; indignitate eorūq; sapien-  
tēro Augusti nomen fabulis in-  
serebat cōsimile est illud Alexan-  
dri magni q̄ edictū uetuit neq;  
se prae appellationem pingeret. aut  
alius li sippo duceret aera fortis  
Alexādrī uultū simulāria. n. nū-  
ero maiestas principis minuit: qñ  
ab imperitis sordidissq; non tam  
celebrat q̄ poluuit. de commissiōe  
in hoc significatū Macrobius in  
secundo saturnaliū sic ait. sed & li  
berius sequēti statim commissiōne  
minimo nouo iterierit hos, uer-  
sus. Tonitrua expauescebat: se-  
neca i. vi. quāstionū accu sit de-  
mētiae eosq; tonitrua pauēre cū ait. Quid demētius q̄ ad tonitrua succidere: & sub terram corripere fulmī  
nū meta. ceterq; ut docet Epictetus philosophus. et sapiētis animus necesse est moueatur & palefcat mori  
quodā naturalī cū tonitrua & coelo uel sonus aliq; formidabilis factus fuerit: unde minime ob hoc culpā  
dus est Augustus li tōitrua expauescebat. Pellē uituli marini: q̄ fulmīa expauescūt subeūt tabernacula pel-  
libus cōtecta belluaz: quas uitulos marinos appellāt quoniā hoc solū animal ex marinis fulmine nō percu-  
tiū. sicuti nec ex uolucris aq̄la: quaz ob hoc armiger iouis fingit: uituli autē marini ideo dicti: q̄ pro so-  
no mūgītū hñc nullū aīal grauiore somno praemittit hinc ē illud satyrogaphi. eriperēt somnū drulo uitali  
q; manis: praeterea uis soporiferā inest. poenae eius dextrae: quaz subdita capiti somnos allicit. Cōcamera-  
tū locū: fulmina nō descēdūt in terrā altius qñq; pedibus iō pauidi altiores specus tutissimos putat auctor  
Pli. in. ii. cuius sententiā ascriptulā Seneca i. vi. quāstionū his uerbis. aduersus tonitrua & minas coeli subter-  
ranaz sunt domus & i alnū specus remedia sūt. de generibus fulminū multa Plinius: in secundo sed plura  
idem seneca in. ii. quēstionum naturalium. Transcursu fulminis: hoc factum est in expeditione cantabrigi-  
ca cum lecticam eius fulgur perstrinxisset: seruūq; praecedentem exanimasset. Somnia neq; sua negligē-  
bat: olim quidam somniauit somnis non esse credendum: ex quo indeclamationibus scholasticis proposi-  
tū solet exemplum alystati generis. quod latini inconstitens uocauerunt. nam si crediderit: nū sequitur: ut non  
sit credendum. si autem non crediderit: tum sequitur: ut credendum sit. in deuteronomio praecipitur: ut  
audiamus uerba somniatoris: sic enim appellatur interpret somniorum: qui alio nomine dicitur conlethae  
quem graeci δὲνι ποτὶ ἄδωσ uocant. Cicero in. ii. de diuinatione somnia ludit necnon somniorum interp-  
tationes obseruationeq; incertum non est cur de magistratu mandatis intelligas: quando parum lati-  
nae dictum uideri posset: nec huiusmodi mandata sunt quaz aliquod in celebrando nomine momentum  
facere potuissent: sed hoc quoq; loco cōiectura: magis quā auctoritate agimus. Pellem uituli marini: pli-  
nius auctorem uitulum marinum: nunq; fulmine percussū icoitro ipse belluaz p̄llem aduersus thūmō  
di casus: gestat: id remedium lauro quoq; inesse tradit: quia ea arbor nunq; sit & coelo icta. Abditū & cō-  
cameratū locum: idem plinius perualūm esset ait: fulgura haud altis quinq; pedibus terrā subire: ideo a  
pauidis altiores specus tutiores putari. Neq; aliena: quaz aliis per quietem obseruata essent.

ptore s ne pateret nōm suū commissiōibus obsolefieri:

De obseruatione religionum.



Irca religiones talem accepimus tōitrua & fulgu-  
ra paulo infirmius expauescebat: ut semp & ubiq;  
pellē uituli marini circūferret p remedio: atq; ad  
omnetū maioris tēpestatis suspiciōē in abditū & cōcames-  
ratum locum se reciperet. Consternatus olim per nocturnū  
iter transcursu fulguris: ut supra diximus.

De obseruatione somniorum.



Omnia neque sua neq; aliēa de se negligebat. Phi-  
lippen si acie quāuis statuisset non egredi taber-  
naculum propter ualitudinem: egressus est tamē

Remedia  
contra ful-  
mina  
Somniis  
nō creden-  
dum som-  
niauit  
Alystatio  
Somnior  
Conlethor  
δὲνι ποτὶ  
ἄδωσ

**M. AN.** Commissiōibus: ne illud temere commendando: credendoq; ineptissimo cuiq; habefactari pa-  
teretur: est. n. committere credere: seu commendare Terentius: Quem lupo commissisti: & rursus: nec satis  
digna: cui primo partu committas mulierem: uel commissiōibus. i. poetarū certaminibus: quibus ad offē-  
dendā ingenii celeritatem: multa inepte dicuntur. Committere. n. praeter significatum iam dictum est &  
in certamen duos pluresq; conicere nec est cur de magistratu mandatis intelligas: quando parum lati-  
nae dictum uideri posset: nec huiusmodi mandata sunt quaz aliquod in celebrando nomine momentum  
facere potuissent: sed hoc quoq; loco cōiectura: magis quā auctoritate agimus. Pellem uituli marini: pli-  
nius auctorem uitulum marinum: nunq; fulmine percussū icoitro ipse belluaz p̄llem aduersus thūmō  
di casus: gestat: id remedium lauro quoq; inesse tradit: quia ea arbor nunq; sit & coelo icta. Abditū & cō-  
cameratū locum: idem plinius perualūm esset ait: fulgura haud altis quinq; pedibus terrā subire: ideo a  
pauidis altiores specus tutiores putari. Neq; aliena: quaz aliis per quietem obseruata essent.

PHI. Amici somnio. I. antiochus erat ipfius augusti medicus: cui dormienti niteretur fpecs oborta præcepit ut augultu graui morbo iplicitu moneret ne pp aduerfiam uultitudinẽ plio ubi abfiterent: ad cũ Cæfar audiret defertur fe i acie iuffit: ab dũ uinluer p adipifcẽda uictoria excubat castra eius a bruto capta funt: & ita fomnia eius medici euafit ifortuniũ. auctores ualerius & laetartius. Cubas lacens tanq egrotus: cubare. eni ppre egrotore: e. Oratius tras tybertũ lãge cubat is ppe. Cæfariis ortos. idẽ alibi ait cubat hic i ualle gri ni: ubi iterpres cubat expofuerũt p egrotat. Per oẽ uer: Aulfores & fabulũs plurimũ fomniai circũ uer.

Cubat.

amici fomnia mōitus: ceflitq res profpere quãdo captis ca stris lectica eius: qua li ibi cubas remafiffet concurfu hoftiũ cōfolla atq lacerata ē ipfe per omne uer plurima & for midolofiffima & uana & irrita uidebat: reliquo tempore ra riora & minus uana. Quum dedicata in capitolio adẽ to nãti ioui affidue frequẽtaret: fomniauit quãri capitolinum iouẽ cultores fibi abduci feq: refpōdiffe tonãre pro ianito re ei appofitũ: ideoq: mox tintinabulis faftigium ædes rede miuit: quod eã fere ianuis dependebãt ex nocturno uifu et ftipem quot annis die certo emendicabat a populo cauam manum affes porrigentibus præbens.

De obfervatione aufpiciorum.

**S** Vpicia & ofa quãdã p certiffimis obferuabat. fi mæc fibi calceus pperãt a finiffet p dextero iduce ref. ut dirũ. Si terra mariue ingrediente fe lōgin

nũ tps tradit magifq fupio cu bito at pono nihil. Et mltus uanuanos dici mēdaces & ifidos & uana mēdacia docet gellius i xviij. Cicero quoq: nihil turpius eẽ ait uatate hoc eẽ mendacio: q: pñci uatitudinẽ dixerũt: pacui uis. ne turpaffis uatitudie ætatem tuã: & Plautinus adulefcẽs in tri nũmo. cũ pñs potius optat q cũ iprobis uiuere uanidici. Tonã ti ioui: fupradictũ eẽ Augultum cōflectare eodẽ ioui tonãti libe rarũ piculo: cũ expeditũ: cãta brica p nocturnũ iter lectica eis fulgur pñtriffet. iter cognomina iouis multat: & tonantis co gnometũ. Pl. i. i. uiter ftatores & tonãtes & feretrios eliciũ quoq: accepimus iouẽ. ioue tonante ut ait Cicero comitia populi habe re nefas erat. Quãri: lamẽtari.

Vanitas  
Vanitudo  
Vanidici

Cultores abduci: tãq Augultus nã amplius coleret capitolinũ iouẽ fed tonãtis trinnũ cultor factus eẽt. Abduci: eẽ iuitaq: pñonã. Tonãtẽ p iaitore: pinde ac Iuppiter tonãs: cui ædẽ dedicauerat: locũ iaitoris foret capitolio ioui. ianitores aut more uetere catẽa uifci ianuã feruabãt: qd Traquillus docet i libello de grammatcis & rhetorib: feribẽs uolũtariũ hoftianũ fuiiffe i catẽa more uetere: & ab Ouidio dictũ. iaitor idi gne lãge religare catẽa. Titiabulis: titiabula i ufu ap ueteres fuiiffe uel illud Plautinũ fatis demõftrat: nũq edepol temere titiabulũ: nifi q trãfcar. aut mouet murũ tacet: fcribit Pl. i. xxxvi. pepẽdiffe i labyrinti italcĩ faftigio titinabula catẽis exceptaq: uetõ agitata lãge fonitus refectebãt. hoc idẽ dodõẽ factũ fuit ap epi grammatiftã i apophoretis lẽma eẽ titinabulũ. cui diftichõ fubiciũt. redde pilã fonat æs thernagũ: nomẽ eẽ ftitũ: ut docet Prifciũs: qd a pñtate foni p imitationẽ fit: pñt uideri formatũ a uerbo titinore: quo ca tullus. titinãt aures fonitu fuopre. dẽ & titinere qd fignificat fonare. unde exiftimat nonius nũcupata eẽ tintinabula. hic eẽ tintinaculi utri dicũt i truculẽto a plauto p q elegãter flagelliferi: qui cedẽtes uer beribus fonã ficiũt crepitũq: plagaq. Ianuis depẽdebãt: Augultus ita fomniai ipfecerat: quo uifus fuerat refpõdif fe ioui: fe tonãtẽ p ianitore appofuiiffe. nã tintinabula q uehemẽter tonãt ianuis depẽdẽtia uidebant imple re ianitoris tonãtis offitũ: q p ianuis excubat catẽatus. Stipẽ: nũmos. Emendicabat more mendicog: pe tebar: quos Plautus appellãt mēdicabula. Affes: nũmos. de affibus q erat nummi librales fupra diximus.

Ianitores i  
catena

Titinabula

Tintinob

Titinaculi

Aufpicia & omina: aufpicia ad aues referunt. quoq: duog: funt genera: unũ ad oculos atq: ad aures pti nẽs: ad oculos. f. uolatus: ad aures uox uifci. dẽã aut funt aufpicia qli autũ fpicia: hoc eẽt ab autũ infpẽchẽ: ficut auguria qli autũ gratia ab autũ grauẽ & uoce. omina uero ad uoces hoĩum referunt: quẽ maiores nri ut inq: Cicero q ualere cẽfẽbant: iccirco oĩbus agẽdis qd bonũ fauultũ foelix fortunatũq: eẽ pñabant: anti q ofmẽ auctore uatrone dicebãt qd nũc omen dicimus ex trita lã. f. Perperã: nã recte. hæc. n. duo aduer bia fup: opponũt recte & pperã. Liuius. neq: recte an pperã iterptor. Siniftrẽ p dextro: plinius in. i. fic ait diuus Aug. leuũ pdidit fibi calceũ ppoftere iductũ: quo die feditionẽ militari ppe affitũs eẽt. Forte rorãt fer: fcribũt pñi rores neq: gelu neq: ardorib: exiftere nec nifi ferã noctẽ. ait ariftoteles i. i. meteorog: Rorãre i locis tẽparis: idẽq: cẽ rorẽ & pluuiã: fed atq: modicũ alterã copiofam. pleniũ dixere rorẽ iuffũ fole cãm eẽ rubiginis i frugibus agroq: rorationẽ fcriptũ pl. in. xvi. eẽ morbũ in uitibus deflorefcẽtib: a rorẽ ut docet. M. Varro dictũ milites rorari q bellum primũ cõmitrebant: ideo q ante rorat q pluuit.

aufpicia  
auguria  
omina

Ros  
Roratio  
Rorariũ

M. AN. Amiciffed medici potius legendum: nam ut Valerius & plutarchus fcribunt a terri medici fõnio augultus: philipenfi bello fcrnatus eẽt. Aedem tonanti ioui: quam cantabrico uoluerat bello: Plinius iouemq: illũm tonantem in capitolio ante cunãda laudabilem. Tonantem: ædem tonantis. Pro ianito re: ianue: cuftodem. Tintinabulis: eneis instrumentis a campo ære haud diffimilibus. Iuuenalis tot tintinabula dicas pulfãt: quod ait faftigium templi tintinabulis ornatum: ad illud refertur quod pro iani

torē dixerat tonantem appositum: Affrarius: tintinire ianitoris impedimenta audio. Fastigium: partem ædis eminentissimam. Redimuit: excoluit: ornauit. Nocturno usus: in somnio. Scipem: pecuniam. De certo: statuto die. Canatūrus quis mēdicātis eē solet. Auspiciā: futuroꝝ denūciatiōes: auspicijs concessa: sūnt autē auspiciā ab autū ī spēctiōe dicta: & ut Marcello placet augurīs mīus generalia. Omina: mētis sūnt & oocis. Tibullus linguīs animīq; fauete: sed liguis alij p liguarū silentio captiuit. Perperam pperuerit: Terentius: Verum istoc de nomine eo perperā olim dixit. Vt durum: auspiciū scilicet.

Ostenta

Pli. Vt lætū: tanq̃ felix auspiciū id obscurabat. Ostentis: ostenta ab ostendendo dicta phibēt: sicut mōstra a mōstrando & portēta a portēdēdo: q̃ aliquid ostēdo demōstrat: auctor Augu stinus libro. xxi. Cicerō l. ii. de di uinationē portēta ostentatq; delu dit nullaq; eē cōfirmat. nā si qd raro fit id ostēti putādū esse la pientē eē ostēti est. sæpius. n. nul lā peperisse q̃ sapientē fuisse. Inter iūcturas lapidū: Idē ostēti euenit Iulio Cæsari nā quo tpe Pōpeiū ī phar

Impluuiū  
Compluiui  
um  
Complui  
uata uinea  
Dii pēates  
Herci  
Locus  
Lucani

quā pfectionē forte rorasset: ut lētū: maturiq; & sprosperi reditus: sed & ostētis pēpue mouebat. Enatā iter iūcturas lapidū ante domū suā palmā ī cōiuiū deoꝝ pēatiū trāstulic: utq; coalesceret magnopere curauit. Apud insulā capreas ueterrimā ilicis dimissos iā ad tetrā languētēsq; ramos con ualuisse aduētū suo adeo latatū ē: ut eas cū re. neapolitāoꝝ pmuauerit ænaria data. obseruabat & dies quoddā: ne aus

salia debellauit p eosdē dies talibus ī tēplo uictoriz: ubi Cæsaris statua erat cōsecrata iter coagmēta lapi dū expaulmēto palma extinxisse ostēdebat. In cōpluiui: loco ī medio ediū ut lucē caperent relictū deorū quo spuluebat impluuiū ueteres dixerūt: sursum qua cōpluebat cōpluiui. utrūq; a pluuiā nūcupatū auctor Marcus Varro a causis ediū cōpluiuis dicta est uinea cōpluiuata: quæ ut elegāter docet Pl. l. xvi. diuidit ī q̃ternas partes totidē iugis: q̃ uino cōposito ē. Deoꝝ penatiū: Dii penates ut ait Macrobius l. iii. saturna liū sūt pprii romāoꝝ: q̃ græce dicunt *οὐρανὸν ἰαλοῖ* hoc est dii magniq; simothracēs a cassio hemia nūcus pan. uñ & illud satyrici poetæ: iures licet & simothracū & nostroꝝ aras. Varro refert dardanū deos pēates ex lamothrace ī phrygiā & æneā & phrygiā ī italiā detulisse. higinus ait eos uocari *οἱ δὲ οὐρανὸν ἰαλοῖ*. i. deos patrios. Vnde ut dixisse uirgiliū. patriūq; pēates. quos Romāi pēates uocat græci mō patrios mō genethlios dixerūt: q̃ uis dā hereti nūcupat ut docet Dionysius ī priō antiquitatū. & ut inq; festus itra con sechtū domus cuiusq; colebat: Iuppiter cognomēto herceus græco qdēm uocabulo. sed apud latinos usitato. *τοῖς πεδοῖ*. græci septū uocat & uallū sicut apud homerō achilles dictus est *πεδοῖ* *χαλκῶν*. i. septimētum & murus græcoꝝ. herceū iouē latini ēt deū penatralē appellabāt. pp deū herceū dixit. nimiq; Lucius l. x. her ceas mōstrator ait nō respiciat aras. Dicūt eruditi iuxta arā iouis hercei fuisse priamū a pyrtho iterum pæ gramaticū & litteratoris triualis carmen Lucani perperā legere cōsueuerūt & perperā enarrare: ut pro her ceas aras legāt heciores. existimantq; eam eē pbā emaculatāq; lectionem: tanq̃ dicat mōstrator respiciat aras ināibus heciores dicatas. sed pfectō hallucinat & ī pēstida poetæq; eruditio cecutit. de eodē Ouidius. cui nil herci p̃fuit arā iouis. Coalescere: cretēdo surgere. Veterrimā ilicis: illex arbor ē glandifera. cuius glans fuit facit angustā miridā strigolam: pōderosam ēt enī breuior & gracilior quā homerus acylon appellat. auctor Pl. in decimo sexto. si aut fire expetis ubi homerus acyli mentionē faciat: scito illū libro. x. odyseæ scriptū reliqisse. quēadmodū circe apposuit acylon ī cibatu ulyxis sociis: quos ī porcos deformauerat. ueterrimus aut lupulatus est a positio uer. uñ uetior & ueterrimus scilicet sicuti Prisciano & capro gramaticis doctissimis ut. Quod aut uer ab antiquis usurpatū sit testatur actius ī hecuba cū ait. ueter fatu rus terminus sic iusserat puerus. Cōualuisse: tanq̃ egrotātes pristinū uigorē uirorēq; recuperasse. Eas. scā preas insulā cipantiæ. Enaria data: ī puteolano sinu enaria insula ē a statioe nauū Aeneæ dicta ab homerō ī arime nūcupata. a græcis pytheculā. unde ait Strabo ī q̃nto ante misenū p̃chyta lacet insula a pytheculis q̃n. q̃ diuisā. cretensēs simul & calcedenēs pithecusās habitant. q̃ aut græci simiā dicunt *νῆσος κω* quidā existimauerūt a simiariū multitudine pythaculās nūcupatas: quā ī culpā uidet Ouidius incidisse illo ues su. Inde pithecusās habitātū nosse dictas. Pl. in. iii. id per negat affirmans a figuliniū doliariōꝝ dici pithecu las. nā pithos græce doliū uocitat. Augustus hāc insulā dedit neapolitanis: & ab illis capreas accepit factā q̃ dam quasi permutatione. Strabo in q̃nto neapolitāi amissas bello pithecusās recipere denuo Augusto Cæsare illis donante. hic capreas magnificētissimis ibi extructis edificijs peculiare fecit sibi theopraculum.

Ilex  
Acylos

Enaria

M. AN. Rorasset: leniter poluisset. Ostētis. ostēti labeo eē dixit: omne qd ē cōtra naturam factū gen tium: Festus quasi ostentatū stictū putat. In compluiui: Cōpluiui & impluiui. a pluo sunt est implu uium ut Afconio placet locus sine tecto in idibus. quo impluere imber in domū possit. Deorū penatiū: de diis penatibus macrobius abunde multa: Sed quod ad eorū sedem: & formam attinet aliamasus Dionysius plura ait ille romæ fuisse tēplum: haud procul foro ualde tenebrosū in quo duos adolescen tes uidisset pira tenētes ueteris artis opā: q̃bus ī scriptio eēt: dii penates. Capreas: insulā cipano littori propinquā: Plinius: mox a surrento. viii. milibus passuum distantes tyberii p̃cipis arce nobiles capreas: Strabo duo caprearum antiquas fuisse oppidicula. Nunc uero unū: qd neapolitani occupauere. ii. amissas bello pi theculās recipere denuo Augusto Cæsare illis donantes: is capreas magnificētissimis ibi studiis edificijs

peculiare sibi fecit receptaculum. Conualuisset: reuiuisset. Enaria: insula & ipsa in purtolano sinu quam  
Homerus ut Plinius refert. enarimen appellauit: graeci pitheculam non a fimiarii multitudine: ut aliqui  
existimauerunt: sed a figulinis doliariorum. & i non enim graeci dolum appellant.

postridie nūdinas quoq̃ proficisceretur: aur nominis quic  
q̃ rei seriæ incoharet nihil in hoc qd̃ aliud deuitans ut ad  
Tyberium scribit q̃ xiōq̃nāiv ominis.

De obseruatione peregrinarum castrimoniarum.

**P**eregrinaſe carimoiaru ſicut ueteres: aut pcepas  
reuerentiſſime coluicita ceteras cõceptui habuit  
Nãq; athẽis inĩtiatus: quũ poſtea Rõa p̃t̃buali

PHIL. Posttridie: uerius flaccus  
dies qui sunt posttridie calendas  
nōas idus dictos habitoꝝ atꝛos  
eōs scribit uelut iſaiaꝝ appella-  
tione dānatos: quos ad oīa malo-  
res nꝛi cauēdos putarūt: qui ho-  
noꝛe religiōis dicunt. uulꝛus im-  
perite ne fastos appellat. cām re-  
fert huius i. y. his uerbis : qđ qđ  
posttridie idus gñiles nō litat  
ſulpietis tribus milia: nec i.

Attēdies

Religiosi

Nonis

Initial

Initiatus

venta pace dū post die tertiu obiectus hosti Romāus exercitus eet:ēē posttridie idus rebus diuinis super  
deri iussim: ut posttridie calēdas quoq; ac nonas eadē religio esse traditū putat. Idē tradit a Macrobi  
i prio & ab aulo gellio i.v. quo circa magis enitimo legēdū apud Suetoniū posttridie nonas q̄ posttridie n  
dinas. nō. n. dies illi q̄ nūdas lequēf iter atros inominales a b eruditis numerat: nisi fortassis Augustus i  
ex quadā peculiari obseruariōe factitabat: tanq̄ nūdas ex ipso noie ominosās & fauspicias iudicaret q̄  
nōdū es possūmus sperari: sicut i libro annotationū docuimus ex illa pclamationē uedētis quos caueat  
factū eē omen crasso tanq̄ caueas significaret caue ne eas. de nūdinis q̄ louis feriatz ius affatim scribit M  
crobis i prio fatumaliū. Obseruabat & dies cōtra pōipif i decretis cācionis: ne dies obseruēf: ubi sic f  
prū legimus. xvi. Qy. nouissimā. nō obseruētis dies q̄ dicunt̄ ægyptiaci aut calendas. multi a chaldeo f  
mathematico dies peteret solēt: q̄ sint cōmodi uel negotiōibus aufpiciās: uel nuptiali copulaz: uel naviga  
tiōibus opportū: sup quo facūde scribit Apuleius l.ii. de asino aureo ἡ ἀναμνηστικὰ δύσσιμα græce dē isami  
& maledictiōe. ita Augustus diffimā hoc est ominosā significationē uitare se dicebat: quæ fuisse uide  
tur i hac dictiōe nonis: nā quādmōdū nūdas possumus p. quādā q̄i etymologiā interpretari nūdū eas: it  
nonis hoc est die nonarū significari poterit nonis idest nō uadis tanq̄ talibus diebus eundū non fit ad  
ferias ichoādas. & ita Augustus ex nomine siue nōdinarū siue nonarū tanq̄ iussulo dies illos ueluti omin  
feras atros obseruabat. Peregrinarū: scribit Lilius libro trigefimonono. sepe ætate auroū negociū dati  
esse magistratibus ut sacra externa fieri uentent. Et Cicero libro secūdo de legibus inq̄. separatim nemo  
fit habēs deos nouos siue alienigenas. id enī cōfusione habet religionū. Initiares: initia dicūtur sacrificia.  
Vatro libro secūdo de re rustica a iussulo pecore imolādi initū primū sumptū uidetur: cuius uestigia q̄ in  
titis cereris porci imolantur. & q̄ in titis pacis fedus cū feritur porcus occidit. initiare est sacris imbuerē &  
ut utar uerbo ecclesiasticorū religionibus cōsecratos ordiare. hinc illud hieronymi celeberrimū repetitū  
est. Distinctione uedegūq̄uagema decretorū. Cecum animal offert qui ordinat indoctum. Firmicus ma  
ternus libro septimo matheseos sic ait orpheus ab his quos iniciabat in prio uestibulo cum terribili audē  
ritate religionis exegit ne prophanis aurbis fuctæ ac cōpōsitæ religionis proderent alias initiare signifi  
cat incipere. Idem firmicus in secūdo. Exagonum: ex ab eo signo a quo initiamus signum tertium. Initia  
tus igitur sacris imbutus & diuinis mysteriis ordinatus accipitur. Quid uero initiares non erat cum nefas  
erat ingredi templum cereris: diebus initiorum: quod euidenter ostendit Lilius in. xxi. scribens duos iu  
uēnes acarnanes tanq̄ ob infandum scelus interfectos fuisse: q̄ per dies initiorum cum initiati non essent  
impudentes religionis cum cætera turba ingressi fuerant templum cereris: quæ fuit causā & origo belli i  
ter Philippum macedonum regem & athenienses.

M.A.N. Postridie nūdas: Macrobius auctor est: oēs postridianos dies atros a to. iudicatos infelices ominosos: postridianos dixere. q. idus: nonas: calen. p̄x̄ie seq̄rent̄: at postridie nūdas dicitur: ominosam uocem potius Augustus auctoris dici potest q̄ euentum aliquem uidetur. n. conuersionem negare: Ζῆνος ἐν δόκτωρ ἐστὶν ὡς δὲ κοῖτη καὶ ἀγῶν. Nonis: i. his: quod: ἀποφύγει fecurus. hoc est nō inis nam & uox caueas ficos uen dentium. M. Crasso omen quum in parthos iret fecisse dī. q. mōneretur caute ne iret: Plinius est auctor. ἀποφύγει ἀντὶ famiam. i. infamem & ominosam uocem: Euripides: τῶν ἀποφύγειν φροῦδα μὴ κατὰ τοῦ. Ominis: ominosae uocis. Initiatus: eleusine cereris mysteriis iburus: sacra ip̄a initia dicitur: unde uerbum initiari: graeci ἐοῖσιν ἀποφύγει appellat. Anistophanes: τῶν γὰρ ἀποφύγει appellasse mishi uidetur eius in Pluto. carmen est: ἀποφύγει δὲ τοῖς δὲ γὰρ ἀποφύγει οὐκ ἐπὶ τῶν ἀποφύγει. PHI. Atticae cerericae uocis ἀποφύγει.

PHI. Attica ceterisattica ur inq[ui]t strabo deoq[ue] ex loca ip[s]a possidentium & heroum. In attica eleusim  
urbs est: ubi eleusine ceteris tēplū & sanū mysicū turbæ theatralis capacissimū. Cicero in orationē p[er] flaco  
re religionē ab atheniēsis ortam & in oēs terras distributā tradidit. scribit plutarchus in demetrio dener  
tūū optasse mysteria oīa atheniēsiū inuolūtē contemplari: erat aut mysteria duplicia altera magna altera  
parua: & q[uo]dem magna mense iunio: parua vero mense novembri solita erāt celebrari. Erant & tertia mys

Myſteria  
magna  
parua

myſteria  
ſuprema

ſteria q̄ ſuprema apud illos habebant: ad quæ magna cū reuerētia hoies adibāt. i ſacris. cereris uigilias ætice ſuſtinebāt i capitiſus reſpoſita in ciſtis ſacra: quæ ob id canephoræ uocabant. De q̄bus ſcripſimus i lib. annotatio ni. Oratius ut ætica uirgo cum ſacris cereris procedit ſuſcus hi-

Canepho-  
ræ.

da ſpes. Catullus canephoros ſignauit illo uerſu pars obſcura cauſis celebrabāt orgia ciſtis. theſmophoria ſtobæi græci ſecta cereris tanq̄ legiſerāt: ipſamq̄ theſmophoriū hoc ē legiſetā: prima. n. leges iuuiſſe fertur. ſcribit Plī in. xxiū. Matronas in theſmophoriis athenieſiū caſtitate cuſtodientes agni caſti ſoliis concubi- tus ſibi ſternere: unde nomē iditū arbori eſt. græci. n. αἴνον παρ & caſtū uocāt. olim alciabiades q̄ poliuiſ ſet enūciaſſetq̄ ſecta cereris: q̄ appellanſ adonia ſimulatus eſt. nāq̄ ut ait iuſtinus myſteria cereris ætice nulla magis re quā ſilētiō ſacra ſunt. Ariſtophanes quoq̄ i nepheſis inuit arcana fuiſſe ſacra cereris: quæ ap̄p̄t. a. i. p̄a. appellat. De priuilegio ſacerdotum: Indicat Liuius antiſtes templi cereris ætice fuiſſe præ-

Myſteria  
ſilētiō  
ſancta

ditos maxima auctoritate cū ait acarnanes qui per errore igreſſi fuerāt templum deductos fuiſſe ad anti- ſteſta: quibſdā nati interfectiq̄ ſunt tanq̄ nocētes. Quædā ſecreto: iam diximus myſteria oreris nulla magis re quā ſilētiō ſancta exiſtimari. Arcana aut religionū nō eſſe timēda pphans auriſus monet Iuli- us firmicus: & a Catullo decēter dictū. Orgia: q̄ fruſtra cupiūt audire prophāiq̄ ēt pythagoras atq̄ poſ- phirus ſilētiō religioſo animos inſitatorq̄ cōſecrabāt. Oratius aut i carminibus ſe uitaturū nō ſecū ſub eo- dē tecto ſit q̄ cereris ſacri uulgarit arcana: apuleius i deſcribēda iſidis religione: q̄ eadē ceres eſt: ſerebat i quit ab alio ciſta ſecretoꝝ capax pētus celis opta magnifice religioſis idē inſibi nō iuſualda religionis. æ- cana demōſtrās ait. Dicerēt ſi dicere liceret: cognōſceres ſi liceret audire. ſed parē noxā cōſtraherēt aures & li- gure: iſtæ temerariæ curioſitatiſ merito itaq̄ auguſtus cū ſecretoꝝa pponerēt ſolus utpote inſtitutus audi- re uoluit cōtēdētis diſceprantēſq̄ ne arcana religioſis i uulgo edita cōtra itū apud prophāos innotēſce- rent.

Apis

Corona: multitudine: nā & Cicero coronā populi dicit multitudinē circū ſubſtilla ſtanē: & ab oratio dī- ctū eſt ſois quo clamore coronæ p̄ſta ſubſtillas caſpetria. Superſedit: ceſſauit. Ad uiſcēdū apin: Bos i egi- pto numis unce colitur: quē apin uocāt auctor Plinius i octauo reliq̄ de api uulgaſſima legere poteris cū uoles apud ſolinū i polybtor apud herodotū i ſecido. apud eundē pliniū i. vii. hoc i p̄ſenta quā ſolū tu dignū ē: qd apud eccleſiaſticos ſcriptores ſcriptū legimus nō uidet̄ prætereundū: qui tradunt ſolū- grauiorū regē nauibus trāſuectū egypti: ibiq̄ cū mortuus fuiſſet: factū eſſe ſerapin oſium maximū egypto- rum deū: cui autē ſerapis dictus ſit Auguſtinus i. xvi. de ci. dei. & Euſebius i. viii. p̄parationis euāgelicæ ra- tionē red dūt: quoniā inquit arca i q̄ mortuus ponit̄ ſoror dē græce: & ibi eū ſepultū uenerari coeperunt ſoror ap̄is primo deinde litteris ut fieri aſſolet cōmutatis ſerapis dictus eſt. In huius honore alebat̄ bos. q̄ ap̄is uocāt quē uice numinis egypti uenerabant̄ ut dudū diximus. olim cambyſes cū apim uulneraſſet de ad inſanā fuiſſe redactus. Auguſtus huius ap̄is ſuperſtitionē inuiſere neglexit. De origine ſerapis & ſimili- lacho ac noie ſcribit copioſiſſime elegantiffimeq̄ uſſinus i ap̄p̄dica hitoria eccleſiaſtica quā tenet Eu- ſebius Toga egyptiacæ religioſis celebratio luculente ſcribit̄ ab apuleio i. xi. Apud hieroſolymam: Lauda- uit auguſtus Cani Nepotē q̄ nō adorafſet in tēplo hieroſolymorū deū iudæoꝝ tanq̄ religio iudaica foret ſuperſtitioſa: nāq̄ & apuleius iudæos i floridis ſuperſtitioſos uocat uerū iudæi ex mandato dei nullā effugē uenerant̄ ſed ſola mēte unū tantū numē icōligit̄ & p̄oſanos illos exiſtimāt̄ ut inat̄ tacitus qui imagines deoꝝ mortalibus materis in ſpēs hoīum efficiant̄ Deū nāq̄ eē icōporeū inuiſibile inominabile bene ſci- unt cuius p̄ſcōto imaginē nemo ſine mēris audeat effingere oportere itaq̄ telicta oi ſimulachrorum etiā q̄ ſine forma colere deū Hic a Luciano dictū uidet̄. Et dedita ſacris ſecrēti iudæa dei. pomperius domas iudæis tēplum illud celebratiſſimū hieroſolymorū iure uictorie igreſſus eſt. In de uulgarū nullas itas deū effigies uacua eē fedē & uana tēpli arcana: lōga eſt apud ioſephū & egeſippū hitoria: quædamodū iudæa p̄- tinaciſſime reuſatur̄ ne imagis impatorq̄ prio tiberii p̄ pilatū: mox caligule p̄ petroniū i tēplo collocare- tur cōſtāter uociferātes ſe magis uniuerſos interſici uelle: q̄ legē p̄uicari religionēq̄ polluerēq̄ i ſuper- bile impoluitiq̄: hactenus cuſtodierant. iſiḡ auguſtus in hoc repræhēſibilis eſt q̄ religionē iudaicam exiſta- mauerit eē fugiendā p̄inde ac improbā & ſuperſtitioſam: cū ſit uera & p̄nēs ad cultū uerū conditoris & ul- tramūdani deicuius digito legē ſcriptā moyſes i tabulis dedit iudaico populo ſicut copioſiſſime explicat̄ in inſtro ueteri. Quanto laudabilior alexāder magnus uideri merito poteſt: qui numē iudæoꝝ olim ado- rauit: & principē ſacerdotū primus ueneratus eſt: ut docet ioſephus in. xi. antiquitatum.

Deum nō  
eē ſimula-  
chris colen-  
dum

Articæ: cereris: colita erāt inſtituta. Secretoria: prophanis non reuelanda. Corona: ſilura: diſſimilacy cō- cione. Solus: plura de ritu ſacrorum. Macrobius & idem Herodotus non pauca. Non ſupplicafſet: remus dū- nus non ſeciſſet: nullam uenerationem impartiiſſet. Sed auguſtus patrice ſtulticia adiecit: quom̄ demo- nibus ſeruiet̄ neſas putauit: deo optimo maximo ſupplicare.

de priuilegio ſacerdotū atticę cereris cognōſcere: & q̄dam ſecretoꝝa proponerentur diſmiſſo cōſilio: & corona circū- ſtantium ſolus adiit diſceprantes. At contra non modo i per- agrandā ægypto paulo deſſectere ad uiſcēdū Apin ſuper ſedit: ſed & caium nepocem: quod iudæā prætueruchē apud hieroſolymam non ſupplicafſet collaudauit.

de priuilegio ſacerdotū atticę cereris cognōſcere: & q̄dam ſecretoꝝa proponerentur diſmiſſo cōſilio: & corona circū- ſtantium ſolus adiit diſceprantes. At contra non modo i per- agrandā ægypto paulo deſſectere ad uiſcēdū Apin ſuper ſedit: ſed & caium nepocem: quod iudæā prætueruchē apud hieroſolymam non ſupplicafſet collaudauit.

Corona: multitudine: nā & Cicero coronā populi dicit multitudinē circū ſubſtilla ſtanē: & ab oratio dī- ctū eſt ſois quo clamore coronæ p̄ſta ſubſtillas caſpetria. Superſedit: ceſſauit. Ad uiſcēdū apin: Bos i egi- pto numis unce colitur: quē apin uocāt auctor Plinius i octauo reliq̄ de api uulgaſſima legere poteris cū uoles apud ſolinū i polybtor apud herodotū i ſecido. apud eundē pliniū i. vii. hoc i p̄ſenta quā ſolū tu dignū ē: qd apud eccleſiaſticos ſcriptores ſcriptū legimus nō uidet̄ prætereundū: qui tradunt ſolū- grauiorū regē nauibus trāſuectū egypti: ibiq̄ cū mortuus fuiſſet: factū eſſe ſerapin oſium maximū egypto- rum deū: cui autē ſerapis dictus ſit Auguſtinus i. xvi. de ci. dei. & Euſebius i. viii. p̄parationis euāgelicæ ra- tionē red dūt: quoniā inquit arca i q̄ mortuus ponit̄ ſoror dē græce: & ibi eū ſepultū uenerari coeperunt ſoror ap̄is primo deinde litteris ut fieri aſſolet cōmutatis ſerapis dictus eſt. In huius honore alebat̄ bos. q̄ ap̄is uocāt quē uice numinis egypti uenerabant̄ ut dudū diximus. olim cambyſes cū apim uulneraſſet de ad inſanā fuiſſe redactus. Auguſtus huius ap̄is ſuperſtitionē inuiſere neglexit. De origine ſerapis & ſimili- lacho ac noie ſcribit copioſiſſime elegantiffimeq̄ uſſinus i ap̄p̄dica hitoria eccleſiaſtica quā tenet Eu- ſebius Toga egyptiacæ religioſis celebratio luculente ſcribit̄ ab apuleio i. xi. Apud hieroſolymam: Lauda- uit auguſtus Cani Nepotē q̄ nō adorafſet in tēplo hieroſolymorū deū iudæoꝝ tanq̄ religio iudaica foret ſuperſtitioſa: nāq̄ & apuleius iudæos i floridis ſuperſtitioſos uocat uerū iudæi ex mandato dei nullā effugē uenerant̄ ſed ſola mēte unū tantū numē icōligit̄ & p̄oſanos illos exiſtimāt̄ ut inat̄ tacitus qui imagines deoꝝ mortalibus materis in ſpēs hoīum efficiant̄ Deū nāq̄ eē icōporeū inuiſibile inominabile bene ſci- unt cuius p̄ſcōto imaginē nemo ſine mēris audeat effingere oportere itaq̄ telicta oi ſimulachrorum etiā q̄ ſine forma colere deū Hic a Luciano dictū uidet̄. Et dedita ſacris ſecrēti iudæa dei. pomperius domas iudæis tēplum illud celebratiſſimū hieroſolymorū iure uictorie igreſſus eſt. In de uulgarū nullas itas deū effigies uacua eē fedē & uana tēpli arcana: lōga eſt apud ioſephū & egeſippū hitoria: quædamodū iudæa p̄- tinaciſſime reuſatur̄ ne imagis impatorq̄ prio tiberii p̄ pilatū: mox caligule p̄ petroniū i tēplo collocare- tur cōſtāter uociferātes ſe magis uniuerſos interſici uelle: q̄ legē p̄uicari religionēq̄ polluerēq̄ i ſuper- bile impoluitiq̄: hactenus cuſtodierant. iſiḡ auguſtus in hoc repræhēſibilis eſt q̄ religionē iudaicam exiſta- mauerit eē fugiendā p̄inde ac improbā & ſuperſtitioſam: cū ſit uera & p̄nēs ad cultū uerū conditoris & ul- tramūdani deicuius digito legē ſcriptā moyſes i tabulis dedit iudaico populo ſicut copioſiſſime explicat̄ in inſtro ueteri. Quanto laudabilior alexāder magnus uideri merito poteſt: qui numē iudæoꝝ olim ado- rauit: & principē ſacerdotū primus ueneratus eſt: ut docet ioſephus in. xi. antiquitatum.

Articæ: cereris: colita erāt inſtituta. Secretoria: prophanis non reuelanda. Corona: ſilura: diſſimilacy cō- cione. Solus: plura de ritu ſacrorum. Macrobius & idem Herodotus non pauca. Non ſupplicafſet: remus dū- nus non ſeciſſet: nullam uenerationem impartiiſſet. Sed auguſtus patrice ſtulticia adiecit: quom̄ demo- nibus ſeruiet̄ neſas putauit: deo optimo maximo ſupplicare.



PHI. Nō ab re fuerit nō fūtile fuerit nec diffonū alienūq; a pposito: Tacla de celo: q; fulmine pcu- Tacla de  
 ſū de celo tacla dicūf: Virgilius de celo taclas amemini p̄dicere q̄rctus. Cicero i catilinā tactus ē et ille celo  
 qn hāc urbē cōdi dit romulus. Liviū: tacla de celo multa: duæ i capitolio sedes: Antig fanatice arbores Fanatice  
 dixerūt fulmine iſtas. Oppidi: uelitage: uñ gens octauia oriūda ē. Sapius belligerauerāt. L. iulius i hāc ſen  
 ſenā libro. viii. ab urbe cōdita. In ueliteris ueteres chus romāos: qd toties re bellāſſent grābiter ſeuiti: &  
 muri deie ch: & ſenatus ide abductus iuſſiq; trāſtyberi habitare. Oſtēnū illud: muri. ſue itris de celo ta

De. xviij. p̄lagiis p q magna eius ſclicitas p̄noſci potuit.

**I** quoniā ad hoc uenit ē: nō ab re fuerit ſubtexe-  
 re: quā ei priuſq; naſcereſ: & ipſo natali die. ac de  
 inceps euenierint: qbus futura magnitudo eius &  
 pperua ſclicitas ſperari animaduertiq; poſſet. Velitris an-  
 tiquis tacla de celo pte muri reſponſum eſt: eius oppidi ci-  
 uē qñq; re: p̄citurū: qua fiducia Velitini: & tunc ſtatim:  
 & poſtea ſapius pene ad exitū ſui cū Po. ro. belligerauerāt  
 Sero tādē documētis apparuit oſtentū illud Auguſti potē-  
 tiā portēdiſſe. Auctor eſt Iulius mararus: anſe paucos q̄  
 naſcereſ mēſes p̄digiū Romæ factū publice: quo denūcia-  
 bat regē Po. ro. naturā parturire. Senarū exterritum cen-  
 ſuiſſe: de q ſillo anno genitus educaretur. Eos qui grauidas  
 uxores haberēt: quo ad ſe quiſq; ſpem traheret curāſſe ne ſe  
 natuſcōſultū ad arariū deferretur. In aſclepiadis mēdētis  
 theologumēnō libris lego acciā: cū ad ſolēne Apollinis ſa-  
 crū media nocte uēſſet poſita i tēplo lectica: dū cætera: ma-  
 trōæ dormirēt: obdormiſſet dracōe repente i reſpiſſe ad eā  
 pauloq; poſt egreſſū: illā exp̄gefactā q̄ ſi a concubitu mariti

q dānauit nominis: arguit medicamētoꝝ potus ſtōacho inimicos. Q uoſſin medici eē dicitur: cito ut  
 celeriter ut icide curet: q ſpōtione ſecit cū fortūa ne medicus crederet: ſi unq ſualidus ullo mō fuiſſet ipe  
 & uictor ſupma i ſeneca lapſu ſcalæ exanimatus ē. Theologumēnō: gēitius ē græcus: theologumēa dī  
 cūſ reſe diuina: deorūq; diſcretiōes diſputatiōeſue. Acciā: p̄pius Auguſti matrē. Obdormiſſe: mos erat  
 ueterē: ut i tēplis deorū dormirēt ut ita ſcōdū qetē acciperēt n̄ ſaſcūt docet Seruius i vii. cōmentario. &  
 hoc icubare dicebat. hic ait plautus i ſungulū. Nāq; icubare te fuerat ſarſus ſouit: q tibi i ſeiurando auxi-  
 lio ſuit. Strabo quoq; ii. xvi. tradit iudeos i tēplo ſolitos uel p ſe quēq; idormire uel alios: q bōi ſomniato-  
 res eēt p aliis: ac ſemp bonū aliqd & donū & ſignū a deo expectare eos p̄ſertim q caſte ſegregē: & cū iuſti-  
 cia uiuerēt. Cæteros uero neq; qn ēt uirgilius hūc i tēplis dormiēdi morē atq; icubandi exp̄ſit illo uerſus:  
 pelli bus icubuit ſtratis ſomnoſq; petiuit. Igit actia auguſti mē ob dormierat i tēplo apollinis una cū cæte-  
 ris matrōis ur p ſomniū n̄ ſa accēp̄a a deo. Diu. n. ut ait Cicero cū dormiētibus colloquūſ. Draconē irre-  
 piſſe: hoc idē de pōpōia aphiſciā ſcipiōis m̄ſe traditū ē: q cū obdormiret uifus iuxta ea cubare iſgēs anguſ  
 is mox elapſus ab his q uiderāt iocū nō quit. id pu. ſcipio aphiſciā pater ad aruſpices rettulit: q reſponde-  
 rit: fore ut ſilius gigneret: neq; multis diebus poſtea q in lectō uifus ē mulier cōcepit peperitq; mēſe. x. ſci-  
 piōnē aphiſciā. q uicit Hāmbale. In huiſtoria quoq; græca ſcriptū eſt ſerpētē uifum eē cubare iuxta olym-  
 piadē philippi regis uxore: ex quo uulgarū ē Alexandrū magnū ex nūine cōcepit. Irrepiſſe: repte eaz. ē re-  
 nū q carēt pedi bus: uſi & reptilia dicta. Ambroſius i. v. hexaſeri ſcius inq; reptilia dici genera ſerpētū eo qd  
 ſup terrā. ſed multo magis o qd natat reptandi habet uel ſpeciem uel naturam.

M. AN. Tacla de celo: ſicta fulmine. Velitini: ueliteri & ueliprini: ueliteris dicti. Prodigium: Serui-  
 us p̄digiū id eē putat: qd i lōgū tps ſua digerit ſignificationē. Exterritū: pculſum. Ad arariū: ſi qdē tabu-  
 læ: qbus leges icife eēt i arariū reponi cōſueueret: eoq; de latis nulli ſegregū erat amplius in eis cōq; muta-  
 re: prius uero uel ambitōe uel auctoritate itū ē qñq; obuā. Theologumēnō: diuinæ diſcretiōis: ſue  
 diſputatiōis. Acciā: Auguſti matrē. Draconem: bene draconem quia in templo. Vergilius: Delubra ad  
 ſumma dracones: ſimilia ſerre de aphiſciā conceptu tradit Gellius. Qu iſi a concubitu mariti: ac ſi cum  
 marito concubuiſſet.

PHI. Puniſſe ſe ſepius: & noctē flumine purgas. nam qui deos colit puri & caſti eē debent. hinc lex  
 illa a Cicerone tradita ad diuos caſte aduēto: ubi nō minus animi q corporis caſtimonia intelligi debet: &

ut casta corpora adhibeat alpar  
sione aq fieri significat. Itaq ac  
cia cū eēt expegefacta nō mius  
se purificauitq si cū marito cō  
cubasset. Cōcubitus enī pollut  
religionē: & ut ait tribullus disce  
dar ab aris cui tulit hesternā gau  
dia nocte uenit. Eximi: tolli &  
aboleri. Publicis balneis: hae bal  
neae dicimus: & hae balnea auctore phoca. ē at dīa hae: q balneae publicae. se genere dicunt: balnea uero  
sunt priuatae: sicuti docet. M. Varro li. ii. de analogia. hinc ap Apuleiū balneas facile pōtēbimur: & apud  
gelliū apud balneas sitias cū philosopho fauorino ambulabamus. Plī in. xxi. uapore ipso quoqz aliqz aq  
psunt: itaqz ē ut ut balneas calefaciāt: pmscūt tñ usurpant ista ap eruditos q nō tā scrupulose grāmari  
eē seruati q eloquētēs. M. Agrippa balnea publica fecit eaq gratuita pōuit nūero. c. lxx. q mox ut ait Plī.  
infinitū auctere nūerū. Natū mēse. x. romāi partionē mulieris secūdū naturā fieri existimabant nono mē  
se aut decimo: & iccirco nomina parētis tribus fecerunt appellātēs Nonādecimā parcam. nā parca immuta  
ta littera una a partu nominata est. Nona uero & decima a partus tempelluū tpe. hinc Plautus ait i cistela  
ria decimo post mēse exacto hic peperit filiam. & Maro. matri longa decem tulerunt fastidia menses. hac  
tēpeltate quod maxime mirū est nō temere foemina parit decimo mēse exacto ab ipso cōceptu apud cen  
soriū cām inuenio fideralem de partione decimi mensis hanc quāq improbiū: q hoc potissimum loco  
congruentur explicari poterit. ait. n. quo tpe partus cōcipiūt in utero muliebri: necesse ē: ut sol sit in aliquo  
signo & in aliqua eius signi particula: quē locū cōceptionis appellāt chaldei. hūc locū sol cōspicit a decimo  
zodiaci signo decimo a cōceptu mēse ka t a t e t p a γωνοι. i. p cōspēctū qdratū: q p cōspicax est: sicut enī  
cōspēctus ille est potētissimus q sit a nono signo ka t a t p i γωνοι. i. per trigonā radiationē: uñ infātes hoc  
tpe nati existimāt cē maturi atqz robusti. a grecis dicitū αειωνοι κατ' α' κα' α' ιωνοι. i. nouē mēsiū & decē  
mēsiū. Inter mēles generales septimus quoqz munerat: pōtq septimētris fortis ē aliquādo maturus: ppte  
rea q sol pēculū cōceptiōis a. vii. signo diametraliter cōspicit: q plenissimus ē potētissimūq cōspēctus hoc  
mēse natos greci εν τ' α' ι' ι' ο' γ' uocāt hoc est septimēstres. pythagoras uero duo scēbit eē genera partus:  
altege septimēsiū altege decē: septimēstrē partū uocat minor: decemēstrē uero maiorē: altege qui minor  
senario numero cōtineri: quae graeci τ' α' ι' ο' α' nos pfectū numerū uocant. Decemēstrē uero qui maior ē  
cōtineri nūero septenario: quo tota hūana uita finit. De cuius poetia certarim scriptores prodiderunt. Et  
hippocrates aliqz medicos in corpore ualitudinis septimū quēqz die crismū obferunt. sic. n. nomina ue  
rūt qū iudicialē: tanq septimo die de egrīs iudicē: uicturi ne sint an morituri. Ceterū hae & id genus aliā  
nō iuitis iterfero: quia solent ueluti diuerticula amena ēē legēbus: nūc ad ppositū redeo. Apollinis fili  
um: sicut scipio Africanus iouis filius existimatus: & Alexander magnus amonīs. Itidē Augustus apollini  
sicut scipio serpens irrepserunt ad pōpuli matrē africanū: & olimpiada matrē Alexandri: sic & serpens irre  
pserat ad acciā Augusti. sub specie aut serpētū sepe genū & dū mortaliū miscentur. Sidontus in panegy  
rico magnus Alexander: necnō Augustus habetur concepti serpente: deo: phebūq iouemq diuiter sibi. nā  
q: hōie quēsit unus Cynipha sub sorte patrē: Maculis genitricis alteri phebūq sefe gaudebat haberi po  
mū iactans epidauria signa draconis. Ferri ad sidera. sublimari in coeli: hoc potēdebat Augustum q per  
intestina matris signabat futurū in nūero deoq: & orbi terrae imperatūrū. Explicat: emēdi: sunt. n. ite.  
stina in hoie flexuosissimis orbibus implicata & gyris ipedita: ne ut ait plato in Timoe: esclēra aut poculē  
ta ex tēplo descēdant: ne ut momētis oibus appetendi cibi necessitas imminet: & ad hoc unū occupari no  
bis dies nocteqz sit necesse. Intestina at numero sex ēē medicos clarissimū pdidit: quoqz hae sūt nomi  
na duodenū: ieiunū: longū: monocolū. Colon: rectū: apud celsū & plinium nulla mēcio fit duodenū itre  
stini: qd a lōgitudine duodecim digitorū noīnen accepit: sicut Auiōna & Albertus magnus medicorumq  
schola testant. Eximio pyluron a cēlo dici id qd duodenū recentiores appellauerūt: nāq imā uentriculi  
pes est q in summū intestinū coarctat uocaturq pyluros: quonā portae modo in inferiores ptes ea q excretu  
ri sumus emittit. n. v a o p o v graeci sanitorem uocant: unde a recentioribus medicis silitrato quidem sed  
apto uocabulo portanariū nuncupat. Ieiuno autē quod in secundo loco est idro tale uocabulū est: q nā  
q quod accipit continet: sed prout in inferiores partes transfundit: uocatur & hilla. Iqde furtim hilla  
dicunt. Oratius: perna magis ac magis hilla. longum quod tertium est alio nomine Tenuis uocatur: & est  
fin sinus uehementer implicatū. Varro & apicius longanōnem appellāt: quia longius est hoc intestinū: quā  
duo hilla siue ieiuna. Monocolū quod quartū est idē cecum nominatur quia in dexteriorem partem per  
tū non est. Colon quod quintū obtinet locum graec uocant: a nostris dicitur alous: ubi ut inquit plinius  
magna dolorum causā est. Nouissimum est rectū ita nominatū: q in ima parte dirigū: quia externū: Vni  
uersa uero hae intestina ab omēto contegentur: de quo dixit Catullus. omētū in flāma pingue liquificēs  
dicitur intestinū neutro genere. Interdū intestinus masculino. Plinius i undecimo. intestinus qūidā ab  
ore incipēs quādā uia eodē inflectit ut sēpie & polypo. In hoie annexus infimo stomacho similis caeno.

Noia par  
carum

De partu  
decimū  
mensis  
Partus  
minor.  
Partus  
maior  
Septimus  
dies cri  
mus.

Cur flexuo  
sa intestina.  
Nomina i  
testinorū

pyluroi.  
ieiunium  
Hilla  
Longano.  
Cecum  
Colon  
Alous  
Rectum

Omentum  
intestinus.

Differunt intestina a visceribus illa. n. inferiora sunt hæc superiora. Celsus i quarto a visceribus ad intestina ueniendū est. alio nomine dicuntur interanea: unde apud Pliniū medellæ sunt innumere ad interanea.

M. AN. Purificasse: iustissime se quibus intelligi potest a cōcubitu: nisi purificatis interesse fieri: nō licuisset: Tibullus: Q uidue pie dū sacra colis pure q̄ lauare: Te memini & puro secubuisse thoro Publicis balneis: priuatis ergo iam i de usām intelligas. Natū mēse decimo: qui a cōceptu legitimus fuit. Mulieres nō legitimæ decimo mēse pariūt auctores sunt Plinius: Gellius: & Laetius Anstorem secuti: pariunt nōnū q̄ alienis mētibz: sed euentus ratio ex illorum lēctione cognoscēda.

ter octauius utero acciæ iubar solis exortum. Quo natus ē die cū de Catilinæ cōiuratione ageretur in curia: & Octauius ob uxoris puer peritū serius affuisset: nota: ac uulgata res est P. Nigidium comperta moræ causa ut horā quoq; paratus acceperit. affirmasse dominū terræ orbi natum. Octauio postea cū p̄ secreta Thraciæ exercitiū duceret in Liberti patris luca barbara cerimonia de filio consulēti. Item affirmatū est a sacerdotibus quod infuso super altaria mero tantū flāme emicuisset: ut supergressa fastigiū templi ad cælū usq; ferret. Vniq; olim omnino magno Alexādro apud eas de aras sacrificandi simile prouenisset ostentū: atq; etiam sequenti nocte statim uidere uisus est filium mortali specie ampliorē cū fulmine: & scripto exuuiisq; iouis optimi maximi

PHIL. Vtero acciæ: uterq; i socmina appellamus matrīcē. existimat Plinius uulū dici i cæteris animalibus in muliere uterū & alio noie locos. uti ap̄ catonē: si mulier eo locio locos fouebit nūq; hi uiriosi sient. dicunt aut̄ loci uiriosi a catone q̄ costū uiri desiderat̄ affc̄tāt cupiūtq; libidari. Cor. celsus i secundū. q̄ locis laborat̄ stermutāmēto leuaf. Virgilius uterū dixit p̄ uētre de equo ligneo scribens: uterūq; armato milite cōplēt: Diminuiū uteri est uterculus: quāuis qdā ab utere fieri dicat. Phil. i. xi. succus mellis i uterculos cōgēstus apū. Octauius: Augusti p̄ significat̄. Puer peritū: ista latius dicit̄ puerum

Interanea:

Vterus

Locio uirio-  
si

Vterculus

Pueræ

Iubar.

Nigidius  
figulus

Horosco-  
pus horo-  
scopare  
Lucus  
Liber pater  
unde

Exuuiæ  
iouis  
Induuiæ

tā a pueræ dici q̄ pueri partiōe. pueras enī prisci dicebāt q̄s nūc puellas appellamus: ex quo est illud Varro nianū p̄perate uiuere pueræ: q̄s sinit etatela ludere eē amare & ueneris tenere bigas. Iubar: mō splendorē significat: alias iubar dī stella lucifet q̄ splēdor eius diffundit i modū iubæ leonis. itaq; ait pacuuius. exortio iubare noctis decurro itinere & pacuuiū imitatus uirgilius dixit. it portis iubare exorto. Nigidius: hic est ille nigidiūq; cognominatus est figulus eo qd̄ n̄ sūrus iterrogari cur gemini dispari cōditōe nascerentur. nobile illud de figuli rota cōmētū excogitauit: qd̄ memorat Augusti. i. v. de ci. dei. fuit enī astrologiæ & magiæ pitissimū. uñ ait Lucius at figulus cui cura deos secretaq; mūdī nosce fuit. refert Au. Gel. culmina doctriæ multiformis uariarūq; artū duo floruisse eodē tpe ap̄ romos. M. uarronē & hūc p. nigidiū: Cuius tñ cōmētatiōis i uulgus nō exiuerūt p̄ obfcuritatē subtilitatēq; i exilio perit ut docet Eusebius. Horā partus: notationē horæ genitalis horoscopon uocat. ut inq̄ Augusti. i. v. de ci. dei. hic illud p̄. sianū Geminis horoscope uarro pducit genio. hic uerbū horoscopare: quo uti māius: & signa horoscopātia a luko firmico dicta. Octauio: patri Augusti. In liberi patris luco: scribit Strabo templa lucos uocari a poetis: existimabant̄ luci religione quadam esse imbuti utpote deorum domicilia Cicero in uerrinis uos deniq; etiam atq; etiam implozo atq; appello sanctissime deæ: quæ illos enēfēs lucus lucosq; colitis a cōtrario dici lucum ostendit Quintilianus his uerbis: a cōtrariis aliqua trahi ut lucus quia umbra opacus parū luceat. libeꝝ patrē bacchū ueteres appellauerūt: ab eo quod pro boetia libertatē pugnauit: ut sentit plutarchus in questionibus. unde & simulachrū liberi patris in liberis ciuitatibus auctore Seruio collocabatur. autumat Seneca in libro de tranquillitate uitæ liberū patrem ideo uocitari q̄a liberat̄ seruicio curarū animū alii ob licentiam linguae liberū dici existimant. Barbara cerimonia: ex ritu religionis barbaricæ longe distant a græco & romano cultu. Super altaria mero. uinū in sacris adhiberi notissimū est. Romulū lacte nō uino sacrificasse tradunt: & ut auctor est Plinius non omnibus uinis ad sacra fas erat uti: namq; n̄ phalsū habebat̄ sacrificare uino: quod esset ex imputata uitæ aut fulmine tacta. Emicuisset: emicuisset effulsisset.

Fastigiū: cacumē. Filium: Augustum. Exuuiis iouis: exuuiæ iouis sunt fulmen sceptrū toga prætexta tunica palmata picta: qui etiam ornatus est uiri triūphalis quod inuuit L. iulius lib. x. hinc illud Isyrici poetæ. In tunica iouis & pictæ sarrana ferrentem ex humeris aulea togæ: Exuuiæ ab exuendo dictæ sicut idu uiz ab induendo. unde Plautus sciēter hæc duo disperauit perinde ac contraria: cum ait in menechmis. induuiæ tuæ atq; uoris exuuiæ.

M. AN. Pater Octauius: octauū Augusti pater. Iubar solis. qd̄ ad Apollinis concubitū refert. Puerperitū: partū. P. Nigidium quem pithagoricæ disciplinæ peritū magūq; fuisse: Eusebius tradit. Gellius secūdū uarronem togatorum omniū peritissimū fuisse affirmat. Horā partus: horoscopū: ut græci aiunt: Gellius auctor est: eōm genethliacorū disciplinā diligenti disertatiōe a phauorino subuersam. Accius: Nihil inquit credo auguribus: q̄ aures uerbis diuitant alienas: suas ut auro locupletēt domos. Barbara cerimonia barbare sacrorum ritu. Cum fulmine: quod iouis insignē uenustas fabulata est.

Radiofus

PHI. Radiata: radiis distincta: radiosus dicitur sol a plauto quod si plenus radiis. Laureatū currū lauri et musculus quod arbor triphus dicata: est exornatū cornatūque. alii deauratū legunt: quia currus triumphalis auro erat bractearis: quae quod candidi uehebant: docet Appianus in libris de sebris formā triūphi scipionis. Bal senis eqs: id est duodecim. Camillus auctore L. iūlio currū triūphali equis albis iuncto urbē romam iuectus est cū de ueniētibz subactis triūpharet: idque nō modo parū ciuile sed humanū et uisum louis solisq; equi equiparatū dictatore camillū in regionē et trahebant romani: unde triumphus ille clarior quod gravior fuit.

Nō comparuit: nūq; apparuit. nūq; uisus ē. In altissima turri: hoc porredebatur altitudinē impetū atq; fastigiū. Contra solis: significabat hoc claritudinē noīis.

Auitum

In auito: ab auito auitū deducit auitū suburbatū dicitur praedium praetorūque: auge iuxta urbem.

Silere: cōsimile oli Hercules factitauit: quod cū apud rhēginos generet: cicadaeque obmurmuraret dicitur iussisse ne streparent. & ita ex eo tēpe cicadae apud reginos mutae factae sūt auctores solius & diodorus. Coaxare: Antōius zeta quēstiones id genus grāmatis pponēbat: ut diceret singula aialia quō uocē emitterent: uelut agni balat: porcelli grununt: asini rudunt: tauri mugiūt: equi habiniūt: elephāti bariūt & ranæ coaxant. est. n. coaxare uerbum fictitiū ab ea uoce quā ranæ faciunt. ololygones uocant mares ranæ: quod tpe uocē mittētes ciēt ad cōiū foeminas. dicitur aut ololygones a uerbo graeco ολολυγος quod significat ululo. & ολολυγος ulularum uocat: de quo Aristoteles l. iiii. de aialibus. ono

Balant.  
Gruniunt  
Rudiunt  
Barunt  
Coaxat. olo  
lygones

matropea tropos fictio est noīis graeci iter maximas habita uirtutes: nobis uix pmitit. & sunt ut auctor est quentilianus in viii. plurima ita posita ab his: quod sermone prius fecerūt. nā mugitus & murmur & sibilus idē uenerūt. iter quod collocari pōt: coaxare. apud Aristophanē in batrachis: chorus βατραχῶν hoc est ranarū sub inde clamat κοαξκοαξ. Festus coaxare: scribi existimat p litteram. q. scribit Plinius in macedonia tantis esse mutas ubi & apri muti sunt. Ad quartū lapidē: ad quartū miliariū. Caius gracchus dāmenso uitarum spacio singulis miliaris colūnas lapideas spaciū pferentes cōstituit: auctor plutarchus in gracchis. In nemore: loco ameno. sunt. n. nemora ut ait festus amenae siluae. Delapsa reddidit: haud ab simile ē id quod Targnio prisco factitatū esse historici pderūt: cui romā cōmigranti & in carpēto cū uxore tanagla sedenti aqila suspensis demissa leniter alis pileū abstulit: rursumq; uelut diuinitus missa apte reposuit. idē sublimis abiit. nūc tanagla perita celestiuū pdigiorū mulier maritū cōplexa sperare iussit excelsa & alta: cui mox contigit ut regnū romanū adipisceretur. Qu. catullus: restitutor dedicatōrque capitolii. Post dedicatū: supra docuimus hylā foelicitati suae unū hoc defuisse cōfessum quod capitolii nō dedicauisset. nā restitutū quēdam fuit ab ipso: sed a catullo luctatio de dicatū: cuius nomen ut inquit tacitus inter tanta Caesarū opera usq; ad uiteliū mansit. Praetextatis pueri nobilibz: praetexta uestis indutis: de qua supra satis. Secretiūse: ipso fuisse separasse sequestrasse a reliqua turba puerorū. Signū rei pu aqila signare uidetur quod fuit signū principale romae: uel simulachrū libertatis itelligit. Inlequeti. altero somnio. Prohibitum: somniat. S. catullus se prohiberi uetariq; ne puerū illū detraheret: quem per somniū uiderat in gremio louis. Tanq; is: scilicet puer. per quem significabatur Augustus. Contuitus: conspiciatus: oculis in conuiuentibus. Oculum delibat: uirgilius oscula libauit natae.

ac radiata corona super laureatū currū bis senis eqs cando: re eximio trahentibus. Infans adhuc: ut scriptum apud. C. Drusum extat: repositus uespere i cūas a nutricula loco plano: postea luce nō cōparuit: & diu q̄ritus tandē in altissima curri reptus est iacēs cōtra solis exortū. Qu. uū primum bari cōpisset i auito suburbatū obstrepētes forte ranas silere iussit: atq; ex eo negant ibi ranæ coaxare. Ad quartū lapidē: cāpana: uix in nemore prādeti ex ipso uisio aqila panem ei e manu rapuit: & cum altissime uolasset rursus ex improuiso leniter delapsa reddidit. Qu. catullus post dedicatū capitolii duabus cōtinuis noctibus somniat: prima iouē optimum maximū praetextatis compluribus circa aram ludētibz unum se creuisse: atq; in eius sinum signū reipu. qd manū gestaret repositū fuisse: atq; in frequēti animaduertisse se in gremio capitolini iouis eūdē puerum: quē quō detrahi iussisset. phibitum monitu dei tanquā is ad tutelā reipublicae educaret. Ac die pximo obuiū sibi Augustū quum in congnitum alias haberet non sine admiratione contuitus similimū dixit puero de quo somniasset. Qu. idā prius somniū Catullū aliter exponunt quod fons iuppiter compluribz praetextatis tutorem a se poscētibz unum ex eis demonstrasset: ad quē omnia desideria sua referret: iussq; osculum delibat.

M. AN. Radiata corona: radiis insignita. Laureatū currū: lauro p̄ditū: sed uide ne deauratū potius sit legēdū. Appianus deauratū fuisse ait triūphatū currū quē candidi eq; traherent. Solis ortū: id quoq; ad eius cōceptū attinet. Coaxare: id ranarū p̄prie est uox facticia: ut balare oues dicunt hinnire eq; elephanti bari: uñ & ipsi bari dicti. In nemore: ad arcinū nemus referri nō pōt quā ad q̄rtū lapidē dixit: aricia.

millibus distat: simpliciter ergo p. quouis loco arboribus deſo capias oportet: niſi forte ad q̄rtūdecimū lapidē legas: nā ultra arciū hodie quoq; oppidū eſt qd nemo ueteri appellatiōe incolæ uocat. Delapſa red dicitur idē poene oſtēſſe Tarquinio priſco romā migrātū futurū regnū portendit: illi pileus ab aquila adēptus: ultroq; ab eadē alite reſtitutus. Lilius ē auctor. Secreuiſſe: ſecurū a reliquo cœtu ſtatuiſſe. Signū reipu. aqlā Dionyſius. Recupatū aqlā: legiſſariū ducē ſeruauit. Prohibitu: Catulū. Cōtutus: fixo obtutu cōtemplatū. Oſculū: ut eo ſigno ducē p̄textatū a ioue demōſtratū intelligas. Delibatum: leniter tactum.

digitis ad os ſuū rettuliſſet. M. Cicerō. C. Cæſarē i capitolium pſecutus: ſomniū priſtinæ noctis familiarib; forte narrabat: pueꝝ facie liberali demiffum cælo cathena aurea ad fores capitolii cōſtituiſſe: eiꝝ Iouē flagellū tradidiſſe: deinde rep̄te Auguſto uiſo: quē ignotū pleriq; adhuc auunculus Cæſar ad ſacrificādum acciuerat: aſſirmauit ipm eē: cuius imago ſecūdū quietē ſibi obuerſata ſit. Sumentū uirilē togā tunica lati clauī reſuta ex utraq; parte ad pedes decidiſſe: ſuerunt qui interpretarentur non aliud ſignificare q̄ is ordo: cuius ſigne id eē: quādoq; ei ſubiiceret. Apud mudā diuus iulius caſtris locū capiēs: quū ſilua cederet arborē palmæ rep̄tā cōſeruari ut omē uictoriæ iuſſit. Ex ea cōtinuo nata ſuboles adeo i paucis dieb; adoleuit: ut nō eḡ pararet mō matricē: uerū etiā obtegeret: frequētareturq; colūbaꝝ nidis: q̄ uis id audiū gēus durā & aſperā frōte maxie uicet. Illo & p̄ci pue oſtento motū Cæſarē ſerunt: ne quē aliū ſibi ſuccedere quiſ fororis nepotē uellet. In ſecſſu Apolloniæ Theogēis

PHI. Ad os rettuliſſetq; adorare ut ingt hierōymus ſcribēs in ruſſinū ſolent manū deoſculari: uſq; hæbret deoſcultationē poene rationē uſurpāt. Pl. i. xi. quāda ē religione in dextra teſtatur: q̄ oſculis aucti appetit nunc uero tranquillū ait uſum eſſe a catulo iouē libatē oſculi pueri: & ad os ſuū digitis referret: in quam ſiniām eſt illud apulei ex aſino aureo. tūc iupiter ppreſſa cupidit̄ baccula māuq; ad os relata cōſuluit. Priſtine noctis ſuperioris noctis: Curtius. primus dies nodū: qdē poſſuſ & triſtis obſcurior tñ priſtino. Facie liberali ingenio ſilo totius corporaturat. Facies. n. nō ſolū ad os & uultū ſed & ad ſacturā totius corporis referret. Flagellū: hoc ſignificabat eū futurū moderatior ipſi inſtat aurigæ: q̄ flagello ſigit equos & p̄ nutu moderat. Auſculus.

Deoſcultatio proueneratione

Priſtinus

Secundū Reſuta.

Palma uictoriæ

matrix herba impia

Columbæ unde

Cæſar: Iulius Cæſar dictator ſignificat: q̄ ut ſupra docuimus: fuit maior auſculus Auguſti. Secūdū getēs in gete in ſomniis. ita C. hānibalī ſecūdū getē uſam eē p̄dicere iunonē ne id faceret. hæc particula ſecundū mō ſignificat iuxta: ut illud ſecūdū flumina. alias poſt ut ſecūdū ſalutē. alias ſignificat. pur ſecundū te lītē d. i. p. te. Reſuta: diſſuſa reſoluta. Reſumus. n. quæ ſuta ſūt: ſicut recludimus q̄ cluſa. Is ordo: ſenatorius. Inſigne id eē: latus clauus inſigne eſt ordinis ſenatorii ut ſupra diē. Mudā: hiſpaniæ ciuitatē.

Ut omē uictoriæ: q̄ palma ſignū eſt uictoriæ in certaminibus. cām referūt plutarchus & Ariſtoteles. ſi ſup palmæ ingunt lignū magna pondera iponas nō deorſum palma cedit nec inſectū. ſed aduerſus pondus reſurgit & ſurſum niſit. p̄pterea in certaminibus placuit palmā inſigno eē uictoriæ: qm̄ ingentiū eiꝝ modi eſt ut urgentibus p̄metib; nō cedat. ſcribit Lilius romanos in ludis palmas uictoribus dare cepiſſe trāſlato ex græcia more. Adoleuit: in magnitudinē excreuit: alius ſignificat cōbuſſit illud uerbenas adole pingues adoleſcere ut ingt agretius augmētū ē inoleſcere uero coagumq; exoleſcere autē euaneſcere. Matricē: ipſam palmā matrē: hac diſtione uſus ē frequēter columellæ q̄ de colūbis ſcribens ait oclies anno pullos educat: ſi eſt bona matrix. Idē de gallinis primū q̄ ſecretiſſima cubilia eligūt ne incubātes matricēs ab aliis auiibus ingetent. Obtegeret: obumbraret ſua magnitudine. herba qdā ē impia appellata ex eo q̄ liberi ſup parentē excellant. rami enī capitella ſuſtollūt. Colūbaꝝ: herbæ ueneri dicat. qd docuimus in cōmētariis p̄pteri in illius uerſu enarrationē. ſed cape torquatē ueneri o regina colūbe. ob hoc uſ colūbaꝝ auguriū pertinuiſſe ad cæſaris ſcelicitatē: qui per Aeneam a uenere oriūds eſt. ad reges ut inquil Seruins pertinet colūbaꝝ auguriū quia nunq̄ ſolæ: ſicut nec reges. nunq̄ ſoli incedunt. Exiſtimat Varro a columinibus uillæ appellatas colūbas: cum propter timorem naturalem ſumma loca in tectis capteat & turtes ſequantur. Albertus uero magnus truiale dedit interpretamentū: tanq̄ columbæ ab eo diſtæ ſunt quod colant lumbos. ſunt enim aues in primis libidinoſæ & ob id ueneri dicat. Sororis nepotē: Auguſtum intelligit qui matrem habebat actiam ex iulia ſorore cæſaris dictatoris genitam. In ſecſſu Apolloniæ: ante dictum eſt auguſtum a cæſare præmiſſum fuiſſe apolloniā: ut ibi ſtudiū uacaret.

M. AN. Facie liberali: ingenua idole. Flagellū: ad delinquentiū terrorē & ultionē queſitū. Auunculus. C. Cæſar: qui maior auſculus illi erat. Reſuta. rep̄te ſoluta. Is ordo: ſenatorius. Matricē: matrē altricēq; arborē. In omen: rei nunciū: ſed & animi aliqñ & oris ē palmæ natura ut plinius & Gellius ſcribūt inuiciā: q̄ppe quæ ipſotū mīſcā pōdus atq; ob id p̄miū inde uictoribus datū. Colūbarum nidis: ad iulii progeniem id attinet quæ a uenere ſuit eſt utiq; uolucris ipſa ueneri ſacta. uer. maternam agnoſcit aues. mat. Ne uiolēs teneras præ duro dente columbas. tradita ſignificat ſunt tibi ſacta dex. In ſecſſu apolloniæ:



quum apolloniam fecerisset uel  
auunculum praeceperisset potius.

PHI. Mathematici: Aug. gelius  
uulgū rephēdit q mathematicos  
dicit: quos gentilicio uocabulo  
chaldeos dicere oportet Attamē  
luculenti scriptores mathemati-  
cos sicuti uulgus appellat astrolo-  
gos: q alio noīe genethliaci: dicitur  
q q futura sūt pntent se p-  
dicere posse de motu deq: positu  
stellarū. Iuuenalis nota mathema-  
ticis genesis tua. Co. tacitus ma-  
thematici gēus hoīum potētibus  
isidū sperantibus fallax qd in ciui-  
tate nra & uetabilē semp & retine-

Pergula

bis: Iulius firmicus semp mathematicos appellat astrologiae scios & gnaros: ab Augustino planetarii nomi-  
namē i q̄rto cōfessionū. Pergula: pergula significat locū in edito atq; in ppatulo ubi p̄fessores docere sole-  
bāt: & artificis opa sua ostētare un̄ p̄gula: magistrales elegātī epitecho dicit a iulio capitolino. Plautus in  
pseudulo cras faciā deportere in p̄gula idē cras phenicio corio iuissē p̄gula tanq̄ significet se puellā flagiti-  
cesam i loco apto oībus ostēsurā iuriscōsulti titulo de his q̄ delecerūt: mētionē faciūt p̄gula: pictoris: sicut  
ēst Pli. i. xxxv. refert appellē solitū op̄a p̄fecta. p̄p̄orte i p̄gula trāseūbus: idē nūc appellatiōe p̄gula signifi-  
cat schola mathematici editor & aprior: p̄tera de p̄gula i hoc significatu meminit Pli. i. xxi. & Iouēalis il-  
lo uersu: cui cedere & debeat oīs p̄gula. extat & hic Lucilius uersus a lactatio recitatus. p̄gula sicutq; uel  
nihil oīa p̄icta. p̄gula i uiribus notissimā ē significatiōis. Pli. in. xvi. uitū generosae p̄gulas q̄nq̄uambo pa-  
tādas tradūt. cū aut p̄gulae sint loca apta & subdalia a p̄gō dicit uideri possunt: q̄ i his deabulare solēt.

Genitura.

Prædicere: ab ipso theogene mathematico. Genitura: uulgus natiuitatē appellat quā eruditi geniturā  
uocāt: hinc ē illud apud spartianū mathematici dictū ad seuerū. tuā nō alienā pone geniturā: Idem seuerus  
genituras sponſage regrebat cū ēēt matheſeos p̄tissimus. Iulius firmicus genituras innumerās colligit scateq;  
hac ueluti peculiari dictiōe. Ambrosius natiuitatē sicut uulgo d̄f appellat scribēs in. iiii. exameri. breui axo-  
mo exiguoq; momēto distare natiuitatē iopis & potētis: egeni & diuitis. alias genitura accipitur p̄ sponſe.  
Pli. in. xxi. daf caualis cōtra p̄fluuiū gēturae uiris. idē tradit senenū geniturā abūdantiā facere. idē i. xz.  
semē canabis extingue gēturā uiroq; d̄f: p̄tera genefim dictum geniturā q̄ p̄ natiuitatis hora accipitur  
Iuēalis. nota mathematicis genesis tua. Edere: manifestare. Vix & cūctāter: nō sine magna cūctatione &  
hesitatiōe. Thema: p̄positiū suae cōstellatiōis suaeq; gēturae. hoc. n. i. præsentiā significat thema. aliter dicit  
thematā q̄ p̄ponit in scholis notū ē: de qbus Quintiliāus i. vii. i schola sūt & pauca & ante declamatiōem  
exponūt: q̄ themata graeci uocāt: cetero p̄posita: qdā codices hīc sēma. magis placet prior lectiō: cū hic nō  
loquat de sēmāre familiāre atq; p̄sapiā. sed de publicata Augusti genitura & ipsius natiuitatis expōitiōe.

Thema

Nota nūm-  
mi.

Nota: signo: nā signū quo nūmī dicūt notā uocant. Pli. nota argēti fuere bigae atq; q̄drigae. Idē signatū ē  
aes nota pecudiū. unde & pecūia appellata. Argētū signatū est anno urbis. D. lxxxv. q̄nq; annis ante primū

Capricor-  
nius.

panicu bellū: & placuit denarius p̄ decē libris aēris: q̄narius pro q̄nq; populus romanus uictis gentibus in  
tributo semp argentū ip̄erabat nō autū. Capricorni: capricornus signū est unū ex. xii. zodiaci: q̄na cum  
cancro portae solis uocant. nā sol in eo signo obliquū icipit agere retrogressum: ibiq; fit brumale solstitiū.  
ob hoc existimat macrobius capricornū dici q̄a capite naturā uī imitari: q̄ dū pascit altū semp ab imo pe-  
tita: & sol i capricorno icipit ab imis in alta remeare. fabulā capricorni cur sit fr̄er sidera relatus refert Iu-  
ginus: p̄tera auctor ē Iulius firmicus i. viii. matheſeos q̄ gētiq; hūerit horoscopū i priā pte capricorni erit  
rex aut ioperator. Idē i tertia pte capricorni hītes horoscopū erūt magni potētes maximā gladiū p̄tēre ha-  
bentes. saturnus hēt domiciliū i aq̄rio & in capricorno: ex qbus aq̄rius masculinū signū est capricornus sit  
mininū. Ad spēm celestis arcus: scribit seneca i priō q̄nū naturalū. utraq; coronas & circulos fieri iura  
solē ferre nube hūida & iā se pargēte: eundēq; esse in illis colorē: q̄ in arcu celesti fit. Color. n. multiplex est  
ex ceruleo fuluog; uariis. augusto urbem romā intrante obitū patris ad nomē ingens capeſcendū uisā est  
circa solis orbem spēs coronae & uersicoloris circuli: ut auctor est plinius in. ii. de quo seneca memorizē p-  
ditū est. quo die diuus augustus urbē ex apolloniā reuerſus intrauit circa solē uisum coloris uariū circulū  
qualis esse in arcu solēt hunc graeci halo uocant: quē nos dicere coronam apertissime possumus.

Corona  
halo

M. AN. Mathematici: astroge periti τασμαθιατα graeci disciplinas appellāt: ut musicam: arithmetica  
geometriā & astrologiam. Pergulam: pergula locus ubi praeceptores discipulos erudire solebāt: ubi nē  
opifices aliquid operari aut opera exponebāt: Lucilius: Credūt signis cor inesse alienis pergula potumum.  
A pelles ut plinius ait in pergula absoluta opera uelut populi iudicio subiiciens proponebat: & rursus. L.  
Furius argentarius cū coronā rosacea e pergula sua in focū proſpexisse dictus: atq; ob id ex auctoritate lo-

mathematici pergula comite agrippa ascēderat: quū agrip-  
paz qui prior cōsolebatur magna & poene credibilia prae-  
rentur: reticere ipse geniturā suam: nec uelle edere perseue-  
rabat metu ac pudore ne minor inuideret. Qua tamen post  
multas adhortationes uix & cunctis per edita exiliuit Theo-  
genes: adorauiq; eum: tantam mox fiduciā fieri Augustus  
habuit: ut thema suum uulgauerit: nummumq; argenteum  
nota syderis capricorni: quo natus est perculserit.

De prodigiis quae post necē Caesaris cōtulerunt eidem.



Ost uccē Caesaris reuerſo ab Apollōia & igredien-  
te eo urbē repente a liquido ac puro seueſo circū-  
lus ad speciem celestis arcus orbē solis ambiit: ac

natus in carcere dictus. Tranquillus ipse alibi inde inquit in pergula docuit. Iuue. Cui cedere debet omnis p-  
gula doctoris tripheri. Cōdāter: nō sine mora & dubitandē. Enliuit theogenes. Stēma: hoc loco pro  
genesi alibi p gradu siue ordine alicuius familiæ ramis ac lineis quibsdā gentē familiāq; distinguētibz. Per  
sūs: Stēmate qd tufco ramū millefime ducit. Tranquillus ipse i galba suū stēma i attrio pposuit: quo paternam  
originē ad louē maternā ad paſſiphazā referebat. græci τὸ στέμα coronā appellāt. homerus de Chryſē  
ἀλυστὸς ἄλυστος. Nummū argenteū: Romāi ante pyrrhū uictū signato argēto: ut Plai. nō sūt uſi euſq; no-  
ta ab initio bigæ & qdrigæ fuisse. Capricorni i octaua pte cuius signi ſit brumale solstitiū de uſi ſyderis plu-  
& macrobius plura. Circulus: Plinius. Cernitur inquit & circa ſolis orbem ceu ſpecie coronæ & uertici-  
loris: circuli qualiter Auguſto Cæſare in prima iuuenta urbem intrante poſt obitum patris ad nomen  
ingens capieſſendum.

ſubinde iuliæ Cæſaris filiæ monumentū fulmine iſtum eſt.  
Primo autē conſulatu ei auguriū capiēti duodecim ſe uul-  
tutes ut Romulo oſtēderūt: & immolāci omniū uictimaq;  
iecinora replicata intrinſecus ab ima fibra patuerūt. Nemi-  
ne peritoſq; aliter cōſtātē q̄ lēta phēc & magna portendī.



De pēdigiſ p q̄ plēniti euentū bellorum ſuorum.  
Vin & bellorum omniū euentus ante præſen-  
ſir. Contractis ad bononiā triumuiſorum copiis:

quos uidit Romulus latiffime explicatur ab hīſtoricis. ſcribit Ambroſius in examerō uultures maxime in  
dulgere concubitu & ſine maſculorū conſiſtione generare: omnes enim ſcēminæ eſſe creduntur & ex uē  
to concipere. reſert Plinius in .x. eos nidificare i excelſiſſimis rupibz: ſœtuſq; ſepe cerni ſere binos. Ex uo  
lucibus in aualio contra ſerpentes primum uultur eſt: corq; aliis habentes tuſos eſſe ab impetu di-  
cunt non ſolum ſerpentiū ſed etiam ſeratarū & latronū ac regum ira. penna uulturis ſi ſcalpanur den-  
tes acido halitū faciunt. Dicitur in recto caſu uultur & uulturis & uulturinus. Ennius: uulturis in pra-  
tis miſerū mandebat homonem. Catullus. lingua exerta auido ſit data uulturio. per egregiam quandam  
translationem plautus uultorios uocat talos. Nam ſicut uultures carniuori ſunt & rapto uiuentes: ita & ta-  
li in loco talario uoratores ſunt atq; rapaces: cum ſepe deſpolient alcatorem: etiam ita exponendus eſt il-  
le ludus excurgulione. tace parūper: iacit uulturioſ quatuor. ſolent enarratores plautinā fabulārū uulta-  
rios expōere pro imaginibz uulturū quæ in talis ſignatæ ſorent: quod q̄ abſurdum ſit & ab hīſtorica fide  
alienum nemo uel mediocriter eruditus ignorat. Julius pollux: qui notas & pūctā talorum ubertim expli-  
cat: nuſq; meminit uulturiorum. Tu exponē uulturioſ quatuor pro talis: qui erant numero quatuor in lu-  
do talario: cū teſſere ſorent tantum tres: ſicut copioſius explicauimus i libro annotationū: uulturū autem  
non ab effigie uulturum quod nuſq; ſcriptū eſt dicūt. ſed ſeſtiuiſſime per ſimilitudinē quia uulturum  
naturam rapaciſſimam imitantur: qui triduo ante aut biduo uolare dicuntur ubi cadauera futura ſunt.  
hinc ait hieronymus. uultures tranſmarina cadauera ſerriunt. & Plautus in truculentō. iam quaſi uulturū  
triduo prius præditiuant: quo die eſuri ſint. inde captores bonorum & hereditæ uultures nuncupati.  
ex quo ait eleganter martialis. Cuius uulturis hoc erit cadauer: & in hanc ſententiā Seneca in epīſtolis  
moralibz inquit: uultus ex cadauer eſpecta. Iocinora replicata: in locinere eſt id quod caput extorū ar-  
ſpices uocant: quod cum deſuit in extis mortem exitūq; denunciāt. Contra ſcēlicitatem portēdit replica-  
tum: ſcribit Valerius Marcello ſacrificanti iecur uictimæ ſine capite inuentum fuiſſe: cum proxima uicti-  
mæ iocinoris duplex caput habuiſſet: quibz inſpectis aruſpex reſpondit non placere ſibi exta quæ prima  
trunca: ſecunda nimis læta apparuiſſent: quod pertinet ad enarrationem huius loci ſic ſcribit Plinius in .x.  
diuo Auguſto ſpoleti ſacrificanti primo poteſtatis ſuæ die ſex uictimarū iocinora replicata intrinſecus  
ab ima fibra reperta ſunt reſponſumq; duplicatarum intra annum imperium. Ab ima fibra: quæ in infe-  
riore parte eſt. In iocinore enim fibræ ſunt quatuor. celſus in .iiii. iecur in quatuor fibras diuiditur. hinc il-  
luſt. maronianum. nec fibræ requies datur ulla rēatis. Peritorum: atuiſpiciū & eorum qui aruſpiciā de  
ſciplinam optime callent: de qua ſupra ſatis copioſe dictum eſt. Ad bononiā: quando. Enriuiſi hoc eſt  
Antonius Auguſtus & Lepidus in inſula: quam facit Lauinus fluuius non longe diſtans a patria noſtræ  
phariam proſcriptionem faciitauerunt.

M. ANTO. Iuliæ filiæ: quæ in campo martio tumulata eſt. Duodecim: uultures. tot enim plutarcho  
Litiō & Dionyſio auctoribz Romulo augurium fecere. Immolanti: Auguſto: ubi autem aut quādo nō  
dicit: ſed Plinius id docet. Diuo inquit auguſto ſpoleti ſacrificanti primo poteſtatis ſuæ die ſex uictimarū  
iocinora replicata intrinſecus ab ima fibra reperta ſunt reſponſumq; duplicatarum intra annum imperium.  
Triumuiſorum: Antonii lepidi & Auguſti.

PHI. Subinde: mox ſtatim ali-  
as ſubinde ſignificat frequenter.

Subinde

Vt romuloſi auguris uulture  
potiſſimū utebant: & augurium  
uulture ſcēliciſſimū exiſtimabāt.  
ga ut inquit Plutarchus in proble-  
maris Romulo incōdenda urbe  
xii. uultures apparuerūt. & he-  
culē lætari ſoliti ſerūt cū iterres  
gerēdas uultore alpeſſet: quē  
ex oibz carniuoriſ alitibz nu-  
ſiſſimū eſſe iudicabat. hīſtoria  
de augurio duodecim uulturū:

Vultures  
ex uento  
conſpicere

Volueris  
uulturius  
uultur here  
dipeta

locus  
plauti

Fibra

**PHI.** Aquila tentorio: agle ut inquit seneca in secundo quondam hic honor datus est: ut magnas res faceret auspicia. & quod alia minora portendunt inter veterum agle tolit sicut fulmine aboleat quod agle & reliqui demum clauerunt. nam ut ait Seruius minora auguria maioribus cedunt. nec ulla sunt utriusque: licet priora sint. hinc illud ex bucolico ludico. quantum chaosis dicitur aquila ueniens colubas. Igitur aquila significabat Augustus: quod collegas Antonium & Lepidum infestos ita constitueret uexaretque: sicut aquila coruos affligit. Duos coruos ostentum hoc significabat per duos coruos Antonium & Lepidum affligi debere ab Augusto quod tantum aquila illos superne iuaderet. Praeflagiente: Philippo: quodam coniecturatur haec suspicionibus tamquam Philippus praesentis praedixerit ex diuinatione quodam exitu rei future. sed melius ut sic est distinguendum: ut legas praeflagiente. Exercentia exitu quod secutus est: & hoc cum superioribus copulabitur: mox subsequetur. in philippis thessalus quodam & est sensus: quodam thessalum ex occursum imaginis diui Caesaris nunciasset de futura uictoria: quod in philippis capis adeptus est Augustus brutis percussus. Auio: in uio i accessio quod sine ulla: auia de cunctis loca deuia & a militari uia sequestrata locutus: auia pie ridu peragro loca. Idem: auio: a uera longe ratione uagari. hinc illud per anominationem apud gentilianum uulgatissimum: auio dulcedo auio ducit. Non litante: non placite nomen. Virgilius sacrisque litatis indulget hospitio. tradit macrobius quod litare sola non per se. Nonius sacrificare inquit est uenia petere: litare est propitiare & uotum impetrare. Augeri hostias: moris erat ut prima hostia non litate altera dei

aquila tentorio eius suppedes duos coruos hinc & idem infestates affligit: & ad terram dedit: notate of exercitu futuram quam inter collegas discordiam talis quodam secuta est ac exitum praeflagiente in philippis thessalus quodam de futura uictoria nunciavit: auctore diuo Caesare: cuius sibi spes itinere auio occurrisset circa peruliam sacrificio non litate: quoniam augeri hostias speraret: a subita eruptione hostes omnem rei diuinae apparatus abstulissent: constitit iter aruspices quod piculosa & aduersa sacrificandi denuntiata essent cuncta in ipsos recasura quod extra haberent: nequa aliter euenit. Prædie quod siciliensem pugnam classe committeret deambulanti in littore piscis e mari exiit. & ad pedes iacuit. Apud actium descendenti in actiæ afellus cum asinario occurrit hoi Euthycus bestiae nicon erat nomen. Vtriusque simulachrum quoniam uictor posuit in templo: quod castorum suorum locum uertit.

De ostentis praenuntiatis mortem eius.



Ors quoque eius de qua de hinc dicam diuinitasque post mortem euidentissimis ostentis praecognita est. Quoniam lustrum in campo martio magna populi frequentia cõderet aquila eum saepius circumuolauit: transgressaque in uicinam adfessum nomen Agrippae ad primam litteram sedit: quo animaduersione uota quod in proximum lustrum suscipi mos est: collegam suum Tyberium

litantem plures uel adhiberent: & ita numerus hostiarum augeret decem litantem foret. hic legimus Paulum emylium olim sacrificare non litasse usque ad. xx. historiam: uigesima uero prius appuisse signa uictoriae promittente. praeterea augeri hostiae dicitur: quoniam imolantem adhibita mola. Vnde & maxime appellatur quoniam magis auctus: sicuti grammatici possident. Recasura: reuerfura redudatura reditura. Extra heret: illa quod erat iaspicata & infortunium huius portum debant. Siciliae semper sicilia facta aduersus sextum poeum. Ad pedes iacuit: de hac res sic plinius. ix. fuit & piscis piscata in hac praeterea auguria. ficulo bello abulante in littore Augusto piscis e mari ad pedes eius exiit: quo argumeto uates ridere neptunum praeterea adoptare eum sibi sexto poeio repudiato. Euthycus ex nobis asinus & asinari omne uictoriae coepit augustus. euthycus. n. graeci fortunati uocant: nicota uicere. Plutarchus i. M. anno nro. Caesari inquit ante lucem castris egresso nauemque reuerfenti hoiem quod asinum agitabat obuuium factum: rogauit quod nam nomen ei esset respondisse sibi quod euthycus nomen esse asinum at nicota appellari: quod bene postea cum ea loca ornaret Caesar statim iter cetera hoiem & asinum Aeneas. refert iosephus romanos habuisse arietem machinam bellicamque iudaei nicota uocabant: quod omnia uinceret. iuxta uero graece uinco. Lustrum cõderet: Seruius Tullius censum piscis in campo martio lustrum exercitum omnem suae oue taurisque lustrauit: idque cõditum lustrum appellari: Linius auctor in i. c. forinus in libro de die natali in hanc sententiam sic ait id tempus anni magni romani: fuit: quod lustrum appellabatur ita quod a seruius Tullio institutum: ut quoto quoque anno censu ciuium habito lustrum conderet: postea quoque idem cõdedit lustrum institutum seruauit: quos interuallum intermiserit spatia audiora: fuitque id officium cõsue per imperatorem Vespasianum. Ad primam litteram. A. significat quod prima littera est in nomine agrippae: per quod id ostentum ad augurum referri interpretantur: cuius quoque nomen ab. A. incipit. Collega: in censura. erat. n. ut inquit alconius censorum hoc officium ut cõpleto quinquennio lustrum conderent & solitaurilia sacrificia facerent.

M. AN. Aquila: per aquila augustum interpretati sunt: in cuius tabernaculo ales sederat: per coruos Lepidum & Ant. Exitum praeflagiente: discordiae finem ex eo augurio exercitu colligente. Philippo: aut Philippus thessalus quidam: aut quod magis placet aduerbialiter Philippus. quod. d. apud philippum eam macedoniam urbem et supra docuimus. Auctore eius nuncii persuasione impulsore. Auio: deuio. Extra raptam cum omni sacrorum apparatus sublatam. Asinario: qui asinos agebat. Euthycus: εὐτυχος fortunatus νικων ἀντο

Auia

Litare

Augent  
historiaeVltra he  
redipetaEuthycos.  
Nicon.Lustrum con  
diti.



taf secutus illud Virgili: ē ī secessu lōgo locus. Iu. Nō tā p. reposito loco q̄ amoē & digno in quē uoluptas  
grā plures cōsuat lanua baiare est & gratū litus amoēni: secessus nisi forte & ipse quoq; ad primū finī alla  
scrit: sed Plinius ad gallum Laurentinū suū secessum appellat: decē inquit & vii. milibus passū: ab urbe se  
cessit & ad Ruffum quin te in alto isto pinguiq; secessu studis asseris: quāq; ad totū ad octū potius q̄ ad le  
cum referatur: Papinius ad pollum: Meq; non tam in patriam q̄ ad te secedere.

PHIL. Remississimō: solutiss.

Remittere  
animum

mo & iprimis relaxato: remitte-  
re. n. aium ē relaxare q̄uis muso-  
ni dicat aium nō ē remittēdū:  
qm̄ inq; remittef aium q̄i amit  
tere ē. De nauī alexādrīa: alexā  
drīa: naues q̄ p̄mitti solēt & nū-  
ciare securitae classis aduentū ta  
bellariae uocant: q̄q; gratus aspe-  
ctus capāre ē. ois ī pilis puteolo-  
rū turba cōstitit & ex ipō gñe ue  
loge. Alexādrīs ē cognoscit. so-  
lis. n. Alexādrīs nauibus licet sup  
para ueloge trēdet q̄ res ī primis  
adiuuat cursū nauigloge. auctor  
seneca ī. xi. eplāq; moralīū: q̄ scri-  
bit suppage alexādrīae nauū īfi  
gne iudiciū ē. fūt āt suppara uela  
ueloge: q̄ sup anthēas explicant.  
de q̄bus ait Luca. suppara ueloge  
alias suppage dici uestimētū puel  
lare lineū: qd & subucula. i. cami  
fia dī fatis notū. Afrātus puella nō fū supparo si iduta fū. Vectores: q̄ uehūt & q̄ uehunt vectores dici no-  
tū ē hic vectores significant: q̄ uehunt sicut nautae: q̄ nauē exercēt. q̄uis n. nautae appellent oēs: q̄ nauis nauigā-  
dāe cā ī nauī fūcnaūtī tñ exercitorē nauis dici docēt iuriscōsulī titulo. nautae caupōes stabularū. ubi  
nautae & ueloge mērio fit q̄drās cū sensu trāgillī. Appulerat: ex pellago ad litus puenerat. appellere. n. ut  
inq; donatus uerbū ē nautici. appellere quoq; pecora dñr ad aquā bibēdi cā appellātia. uñ appulsi dī quo  
iuriscōsulī. Fortūis: oppulētis atq; diuitiis. Frui: feri. Aug. ī. xi. de ciui. dei: qd ea re frui dicimur q̄ nō  
nō ad aliud referēda p se ipām delectat: uti uero ea re frui pp aliud q̄rimus: uñ t̄pibus magis utēdum est q̄  
fruendū: ut frui mereamur aeternis. hoc idē tradit libro. i. de doctrīa xpīana: hic est illud apud historicos  
qd Hānibal cū uictoria canēnū posset uti. ea frui maluit. apud iurecōsultos alia obseruata est dīa interuē  
& frui usum & fructū uisurū & usufructuariū. Nō alio: nō ad aliā re neq; in aliis merces. Summam: q̄m  
genū aureoge. Alexādrinae: in Alexādrīa ut docet fluuius uopiscus nemo uiuit ociofus. alii utq; cōstant  
ab aliis cartha confici. illic cuiuscūq; artis artifices uisebant: uñ Alexandrināe merces multūq; Romi  
deportabant. Togae: romanas. Pallia: graeca uestimenta. Graeco habitu: pallio. Graeci romano: toga:  
nā quemadmodum romāoge toga est: ita graecoq; palliū. Inde togatae & palliate dictae subulae ab argumē  
tis rege romanāq; graecoq; ue. Ephebos: graeci adolescentuloge tres faciunt gradus: nī 2. a uocant anno-  
rū. xiiii. deinde ephoebon usq; ad. xvii. postea exephebon. auctor cenforinus in libro de die natali. hinc ī  
dra latissima sicuti docet uictorinus in. v. & in libro machabeoge. ii. scriptū est gymnasiū & ephoebiā sibi cō  
struere. ephoebia auctore donato pria aetas adolescētiae est. adolescētia extrema pueritia. phoebus deo-  
tissimo epitheto ephoebus nūcupat a sidonio. Exalta: ueluti cogerent licēter locari: & petulanter deca-  
re. Rerūq; missilia: missiles res & neutro gñe missilia dicuntur: quae mitti spargiq; ex liberalitate prin-  
cipis in populum cōsueuere. iuriscōsultus missilia accipit in hoc significato de q̄bus post Paulo. alias missilia  
dici te la q̄ manu mittunt nullus ignorat. Hilaritatis: apud prisicos celebrat laticiae festiuitas ad. viii. calē.  
Aprilis quē diē hilana appellabāt: quo primū tpe sol diē longiorē noctē pēdit. hoc idē dixit ut itelligent  
illud flauī uopisci sic scribentis in aureliāo: hilaribus q̄bus oia festa & fieri debere scimus & dici ipeius so-  
lensibus. Diripiendi pomoge: nos dicimus diripiēdi poma. uetus āt locutio est: qualis illa plautina ex capō  
uis: nominandi istoge: tibi erit magisq; edundi copia: pro nominandi ista.

Tabellariae  
naues

Supparū

Appulsi  
Frui

Ephebi  
Exephebi

Ephoebia

missilia

Hilaria lo-  
cul uopisci

M. AN. Prateruehenti: quī praterueheret. Vectores: q̄ uehūt & q̄ uehuntur: ut hoc loco. Appul-  
rat: p appulsa erat. Ver. Quis te nostris deus appulsi oris. Cicero: Nec tuas inq; ratios ad eos scopulos ap-  
pulisces. Comitibus: ex suo comitatu hosbus. Iusiurandum & cautionem iusiurando sibi cautum uolē  
it. Nō alio: non in aliam mercedem. Rerum alexandrinarum: quas alexandrina nauis uexisset: atque nō  
est nauis gratificatus. Togae: quae peculiares romanorum sunt. Pallia: quae peregrinarum gentium



& græcoꝝ imprimis. Vt romani græcoꝝ: græci romano idē credo q̄ntus lufus: ut quā neqꝝ græci romāz neqꝝ rōani græcoꝝ factis expedita loq̄rent: uēqꝝ quū utriqꝝ aliō cultu iſtructi eēnt: ut ro. græcoꝝ illi Ro. pura rent: iſtantiffimi priō cōgreſſu oēs Auguſti comites rei ignaris uideret. Ex uetere iſtituto: Strabo quū de neapoli loq̄ret: Gymnaſia inq̄t pubeꝝ: ad uſum credo gymnicoꝝ: certa q̄ q̄nto quoqꝝ āno illic celebrabāꝝ ephebi exercebāꝝ de gymniciſ cō loci certaminibus. Papi. Huc me poſt p̄ti lātū q̄nquēnia luſtri cū ſtadio iā pigra q̄s cāuſqꝝ ſederet: Puluis ad ambracias cōuerſa gymnade frōdē. Diripiēdi: pomoge: pag: uſitate di xi: q̄qꝝ Liniuſ me dixerit uſi adhortandi cā loq̄ exiſtit: & Plautuſ noiandi tibi iſtoꝝ: magis quā edūdi cā.

apragropoli appellabat: a deſidia ſecedentiū illuc e comita tu ſuo: ſed ex dilectiſ unum Maſcabā noſe quali cōditorem inſulā κτις τῆν uocare conſueuerat huius Magabā ante an num deſecti tumultum quum ex trichlinio animaduertiſſet magna turba: mulciſqꝝ luminibus frequentari uerſum cōpo ſitum ex tempore clare pronūciauit κτις οὐδὲ τῷ μὲν ἱεροῦ πύρου μῆτον: conuerſuſqꝝ ad Traſylum Tiberii comitem contra accubantem: & ignaruſ rei Interrogauit cuiuſnam poetā putaret eſſe: quo heſitante ſubiecit alium ὁρα φασὶν ἄνδρ τὰ βαῖν τι μὲν οὐκ οἶον. de hoc quoqꝝ conſuluit. Quum ille nihil aliud reſponderet q̄ cuiuſcunqꝝ eſſent optimoſ eſſe ca chinnum ſuſtulit: atqꝝ in locoſ tranſuſuſ eſt mox Neapoli traiecit: q̄qꝝ & cum inſirmiſ in teſtiniſ morbo uariam te ta men & quinquēnale certamen gymnicum honori ſuo inſti tutū p̄ſtetauit: & cum Tiberio ad deſtinatū locum cōten dit. Sed in reſedūdo aggrauata ualitudine tādē nolā ſuccu buit: reuocatuſqꝝ ex itinere Tiberiū diu ſecreto ſermone de tinuit neqꝝ poſt ulli maior negotio animū accōmodauit.

De morte eiꝝ: & geſtiſ tunc per eundem.

**S**upremo die idētidē exyꝝans an iā de ſe tumultuſ ſoriſ eēt petito ſpeculo capillū ſibi comi ac malāſ labēteſ Corrigi p̄cepit: & amicoſ admiſſoſ percū ſtatꝝ & qd hiſ uideret nimīū uix cōmode trāſegriſſe: adie cit et clauſulā τοῦτέ κρη τοῦ καὶ πᾶν τῆς συμῆς μὲν ἔχραστο τῆς οἰκῆς. Oibo deide dimiſſuſ: dū aduētiēteſ ab urbe d̄ druſi ſi

agonē gymniciū q̄nquēnale m iubēte oraculo neapolitani celebrabant cuiuſ meminit Papini poeta neapo litanuſ in ſiliuſ huc me poſt p̄ti lātū q̄nquēnia luſtri: & alibi cū ſtata laudato caneret q̄nquēnia uerſu. gym nici aut ludi dñr: in q̄buſ corpora p̄ gymnaticam diſciplinam exerceñt: q̄ a platōe & Ariſtotele p̄cipiſibuſ philoſophoꝝ uelut maxime neceſſaria in primis p̄baſ & extollit. Deſtinatū locū: beneuētum ſignificat quouſqꝝ deſtinauerat p̄ſeq̄ tyberinū. Succubuit: ſuccumbimus morbo quando ſuperamur illiuſ ui & mori cogimur: ſiliuſ ſuccubuit medicina malis. Nolā: nola ciuitaſ nota eſſe uel ſola marcelli uirtutē: illic hāc nō alibi uinci poſſe demōſtrauit: eſt aut ciuitaſ cāpaniæ: de q̄ ſiliuſ in. xii. cāpo nola ſedet crebris circūdata in orbē turbibuſ. Idētidē: frequēter. Comi: ornari. Malāſ: iſta oculoſ male ſunt hoī quaſ priſci genat uo cabēt. xii. tabularum iſteridē radi a ſeminis eaſ uetariſ pudoriſ maxime ofendiſ rubor. La bēteſ: ex egritudine fluēteſ ex reſolutiōe maſculorū ſaccidat Corrigine labi uiderent. τοῦτέ κρη τοῦ καὶ ad uerbum ita interpretari poſſumꝝ. date plauſum & omneſ uoſ cum gaudio aliquiſ facite.

M. AN. Apragropolim: ἀπράγροπιſ deſidia: καὶ τοῦ ἑὸς. i. deſidia: urbem. κτις τῆν: ædificatoreſ: π̄ τῶν τῆς fabrico. κτις οὐδὲ τῷ μὲν ἱεροῦ πύρου μῆτον: conditoris: tumultū uideo incenſum. Traſyluſ: mathematicū. luue. Muruſ reuocata Traſiliſ: ſed de hoc non multo poſt. He ſitante: dubitante nihil reſpondente. ὁρα φασὶν: maſ γὰρ ἀβάν τῷ μὲν ἱεροῦ uidet luminibuſ maſgabam bonoratum. Cachinnuſ: ſolutum riſum. Quinquēnale certamen: quinqꝝ anno celebratum: ad illud reſerui debet: quod plerqꝝ Italiæ ciuitaſ ſuper templa & araſ ludofqꝝ quinquēnale ei Auguſto conſtitue rant. Strabo tamē iubente oraculo Neapoli agonem celebratum tradit: & rufuſ apud eoſ ait: quinquē naliſ faciet ille muſicuſ & gymniciuſ complureſ dieſ celebratur agon: illiſ emuluſ quīper græciam clariſſi.

PHL. Apragropolim: apragro poliſ græce dici pōt ciuitaſ otu atqꝝ deſidia. Nāqꝝ ἀπραγίαſ deſidia & πoλιν ciuitatē dicit.

Chriſtin: κτις τῶν a græciſ dī creator cōditorqꝝ. Ex trichlinio: ex cenaculo. Ex tpe: ex tpeal: & ſubitaria diſtictōe. κτις τῶν: a tine hoc ſignificat. cōditoriſ tō bā hoc eſt epulchꝝ cōſpicio ſla grātē. Traſyliſ: de hoc i tybe rio dicit. Cōtra accubantē re giōe ex oppoſito auguſti i mēſa diſcōbēt. Heſitare: p dubitatio nē cōtabūdo ὁραſ. i. tēptamen tū græci uerſuſ eſt hoc. uidet lu minibuſ maſgabam honoratū.

Cachinnū ſuſtulit: riſu ſolutiōē ſonātorēqꝝ miſit Auguſtū. Mor bo pſtudio alui quo laborabat. Morbo uariatē: cū modo lētiuſ mō cōcitatiuſ iſtaret a celſo al iuſ uaria dī eſſe q̄ ſtrigmentū ſanguinē bilem uiridē in mixtu ra qdam diſcreta tū reſpētat. & talis peſtiferā ē. Quinquēnale certamē: ſcribit Strabo in. v. geo graphiæ qd apd neapolitāoſ: q̄n quēnaliſ agō hō ē certamē p cō pluſculoſ dieſ celebrat q̄ agon erat muſico & gymnico illiſ agōi buſ æmuluſ: q̄ p graciā clariſſi ma celebritate agebant. hūc aut

Apragro polis

Agon neapolitanus

Gymnici ludi

Nola

Malæ

ma celebritate gerunt. Beneuentū: olim maleuentū: appellatur: Festus ait: sed omē recētoris nois cau-  
sa. Nola: nola picētinoꝝ urbs mediteranea. Succubuit morbi magnitudine est uictus. Speculoꝝ quo ē  
intueretur. Malas labentes morbo solutas. Corrigi: comprimā lapsū. Δὲ τῆς Κροτῶν κατὰ τὴν ὁδὸν  
μεταχάραξ τῆς τοῖς ταῖς: date plausum & omnes uos cum gaudio id facite. Drusi filia: limilla ex  
Druso & minore Antonia genita.

PHI. Defecit: extinctus ē exi-  
stimat sextus aurelius dolo liuiz  
extinctū esse: qđ ē sensisse uidet  
Plini sic scribes in .vii. hic uxor is  
& tyberii cogitationes supremæ  
eius cura. Exitū: mortē. τὴν  
ἐκείνην. I. bonā mortē: & facile:  
talē aut mortē augustinus sibi suis  
& optabat qlem scribit plato in  
timeo esse senū: nā mors illa q se  
nio paulatī ad finē ducēte natu-  
raliter subrept: interiora mortis  
grā leuissima ē & cū uoluptate  
potiusq cū dolore cōtingit. Iuli-  
us firmicus in tertio matheos  
auctor ē uenerē in .viii. ab horoscopo loco constitutam  
facere ut mors illis sine dolore & sine aliquo tormēto  
decernat. Verbo uti. εὐεσθαι δία. Mētis aliena na-  
ta: ex impotētia: & ui morbi sæpe fit alienatio mētis q  
uarias qdam imagines ut ingit celsus in tertio accipit.  
fitq imaginibus addictaria augustus imagine iuuenū  
a qbus abripi uidebat exterritus ē. Prælagiū: p̄lagire ē  
futura ante sentire ide p̄laga dñr p̄fensiones futuro-  
rum. lagire. n. sentire acute est. ex quo sagarii & sagaces  
dicti canes. auctor Cicero in primo de diuinatione.  
Totidem. lxi. a quot se abripi q̄stus fuerat. Præto-  
rianiz ex cohorte p̄toria q erant honoratiorēs: & excu-  
babant ante p̄cipis p̄torii. Extulerūt: exportarūt  
in apertū: uerbo usus est funcribus accōmodato. efferti  
enim dicūt funera. Terentius: in-  
terea dū effert funus marialis.  
effert uxores Fabius: cretilla ma-  
ritos. Duobus sextis: uterq cō-  
sul p̄nomē habebat sexti. nam &  
Sextus Pompeius & Sextus Apu-  
leius uocabant. Decuriones: se-  
natores. municipiū. n. & coloniū  
decuriones dñr: q romæ senato-  
res. Bouillas: in latio sunt bouil-  
le: ut meminit Plin. in .iii. haud p-  
cul ab urbe Roma. Pedianus al-  
cōius clodiū scribit Paulo ultra  
bouillas redeūtem ab articia fuisse  
a milōe interfectū. existiat noni-  
us dictas ē bouillas q̄si bochil-  
las ab eo q bos illuc aduerit itestā ex uulnē trahēs: q̄ ueteres dixerūt hillas. Propter ani t̄p̄erat. n. m̄  
fis aug. quo feruidior estus existit: quo cadauera corrupti & i tabē resoluti facilio solēt. Hoc basilica: de bati-  
licis habūde multa p̄scripsimus i lulio Cæsare. ē at basilica ut idicat iuriscōsultus titulo de uerboꝝ oblig-  
tōibus usibus publicis deputata. Vestibulo domus spacio palatii: ediū añ fores relicto. vestibula. n. non  
sunt primores ediū partes: sed significāt locū ante ianuam domus uacūū: de quo gellius & macrobius sub-  
tiliter differuerūt. hinc illud notissimū. uētibulū ante ipsū. Funere: funus proprie significat auctore de  
nato pompam exegant a funeralibus dictum: quoniam tempore nocturno sepeliebantur & fūalia hoc ē  
ceteri adhibebantur. Certatim: quisq̄ pro uiribus. Triumphalis porta: triumphalem portam Romæ dicit  
runt: per quam agentes triumphum urbem introbant: de qua iosephus in .vii. belli iudaici hanc Vespasian-

mors senū  
leuissima

prælagire

Efferti  
funera



Decuriones

Bouillæ

uestibula

Funus

Triumphalis porta



Biit in cubiculo codē quo pater Octauius duobus  
sextis Pōpcio & apuleio consulibus. xiiii. calen. &  
p̄bre hora die nona. lxx. & sexto ætatis anno die  
bus. v. & .xxx. minus. Corpus decuriōes mūcipio  
rū & coloniæ: a nolla bouillas usq̄ de portarūt noctibo p̄  
anni t̄ps: quū iterdiū in basilica cuiusq̄ oppidi uel in æde i  
cray maxima repōrēt. A bouillis eq̄ster ordo suscepit: a  
biq̄ intulit: atq̄ uestibulo domus coloeauit: Senatus & i fū-  
nere ornādos: & in memoria honorāda eo studio certatim p̄-  
gressus ē: ut iter alia cōplura cēfuerint qđ a funus triūphali  
porta ducēdū p̄cedēte uictoria: quæ ē in curia canētibus



summū usq; verticem ad tyberis ripam exaggeratum. in summo autem positum est Cæsaris Augusti simulachrum ex aere fabricatum. sub aggerē ipso sunt eius loculi & cognatorum & necessariorum.

M.A.N. Canentibus ueniam: credita defuncti diuinitate ueniam præcari. Lilius: Romulum deū deoq; natum saluere iubent uniuersi pacemq; exposcūt. Sed ueniam uenior lectio: est enim carnē ut Festo placet qd ad tibiam in funere laudandi gratia cantat de rōne uocis: idem auctor plura. Ponēdos aureos annulos qd nisi in summo luctu tristitia q̄ haud fieri cōsuevit: sed raro id accidisse legimus. Plī. Quo facto tāta senectus indignitate exaruit ut annulos ab eis abiectos fuisse in antiquissimis reapiat annalibus. sed alii a tota nobilitate depositos tradidere: quō GN. Flauius siue. M. Fuluius ille fuit ut Macrobi. scribit edilis mox Triplē factus: q̄a primus oīum fistos publicasset. Ferreosq; sumēdos: ferreis annulis ab initio ufos Romanos Plī. testat: ut regū tēpibus ne ferrei qdē ānuli usui ullus fuisse ut: qd Romuli & alioq; regū statuz sine eo illi gni eēt. sed de annuloq; usu. Idē auctor abūdē multa. Summoq; collegio: de sacris nūc & nō pphais collegiis itelligē ac si dixerit p sumos urbis sacerdotes. Sæculū Augustū: ut sex & lxx. annoz eēt: Varro tēti ānoq; sæculū diffinit qd id spaciū satis ad feneſcēdū credere: posuit & alioq; breuius. xxx. ānoq;. In fistos in fistorq; libros. Pro rostris ueteribus: ubi uetera rostra fuissent uediā uerba demonstrat: erat inq; tūc rostra ut Lilius ait sūt primū cōstructa: Plinius & Varro Liliū assequunt. Tomicati & discincti q. d. humili habitu ac uenerabili. Mausoleo: sepulchro amplissimo: ab eo qd Artemisia mausoleo uiro defuncto in caria cōstruxit insignia hmoi monumēta Mausolea sūt deā. De mōratorum illi Mar. pēdētia mausolea: pptius: Nec Mausolei diues fortūa sepulchri. De recētiore ab augusto erecto Strabo: cōmemorare dignū simū ē qd mausoleū appellat ex celsis fūdamētis hæc ille & plura q̄b totā molē pgit significatē exprimit.

Flaminia

PHI. Flaminia: flaminis conſul pdomitis ligurius ne i ocio militē haberet ſtrauit Flaminia uiam: quæ ariminū usq; pducta ē. Siluas & ambulationes: Strabo a tergo mausolei lucus est mirificæ cōtinēs ambulacra. In medio at cāſpacio ſui buſti extat ambirur: & hic ip̄e nīueo pfectus la pīde ferreos in circuitu cācellos hēns & plātas iterius p se ferēs populos. Apud sex uirgines uſtales: nūerus ueſtaliū uirginū legitimus hic erat: ut populus pro ſua q̄ſq; pte hēret miſtra ſacrore: q̄a ciuitas romana in ſex erat diſtributa ptes: i primos ſedōſq; ti ciēſes rānes & lucreſ. Signatis æque: ſicut teſtamento obſignari ſolēt ſignatorio teſtū anulorū: ita hæc tria uolumina pariter obſignata fuerāt. Ex pte dimidia & ſextatē. i. ex oſto pūbus hereditatis: q̄ in. xii. aſſis unciis diſpīri ſolēt: ſextas ab eo dī qd ſexta p aſſis ē & ob hoc duas cōtinet un

Sex uſtales  
Sexans.  
Sextula.  
Liliū auguſta  
Secūdi  
hæredes

Legator.  
Legatarius

Legionari

flaminia uia: ripaq; tyberis ſexto ſuo ſulatu extruxerat: cūiectaq; ſiluas & ambulationes & ſuſum populi tūc iā publicarat.

De teſtamēto & ſupma uolūtate eiūdem.



Estamentū. L. Plāco. C. Silio cōſulibus. iiii. nonas aprilis añ ānum: & .iiii. mēſes q̄ decederet factum ab eo ac duobus codicibus partim iplius partim lībertoz Polybii & Hilarionis manu ſcriptū: depolītūq; apud ſex uirgines ueſtales cū tribus ſignatis æque uoluminibus pculerūt: quæ oīa in ſenatu apta atq; recitata ſūb hæredes iſtituit prios Tiberiū ex pte dimidia & ſextatē: Liliū ex pte tertia: quos & ferre nomē ſuū iuſſit. Secundos Drufum Tiberii filium ex triētē: & ex ptebus reliq; Germanicū liberōſq; eius tres ſexus uirilis. Tercio gradu ppiquos amicōſq; cōplures. Legauit populo romāo q̄ dringēties tribubus tricies q̄q; ſextertium: p̄torianis militibus ſingula milia nummoz. Cohortibus urbāis q̄nquē oſ: legiōariis tre cenos nummos: quā ſummā rēſentari iuſſit: nā & cōſilia tam ſemper repolitamq; habuerat. Reliqua legata uarie de die: produxitq; quædam aduicena ſextertia: quibus ſoluēdū

Ex pte tertia: ex triētē hoc ē ex reliq; q̄tuor ptebus: q̄ ſupant aſſis. Nomē ſuū: ut Tiberius Auguſtus & Liliū auguſta dicere: & ita a Plinio Liliū auguſta appellat libro ultī. Na. hiſto. idē i. xv. Liliū drufiliæ q̄ poſtea auguſta m̄ſimoni noſe accepit. Secūdos. hæredes. ſūt aut ſcđi hæredes: q̄ primis ſubſtituunt: ut ſi illi deceſſerit iſti in hæreditatē ſuccedūt: de q̄bus plura ſcripſimus i Lulio Cæſare ex auctoritate appiā boetii & iuriſcōſultoz. Tercio gradu i. tertius hæredes q̄ ſcđis ſubſtituunt. nāq; ut ſcribūt iuriſcōſulti pōt q̄s in teſto ſuo plures gradus facit hæredū: q̄ legat in teſto. legatarius cui legatū ē. delegatis apud iuriſcōſultos libri diligētē p̄ſcripti ſūt. Tribubus diſtinxit populū a tribubus tanq; tribus nō ſolū ſint romanoz ſedēt exteriorie: in q̄bus coloniæ ſuffragia ſer re ſolebāt: ſicut arpinates in cornelia tribu. formiani & fūdani in emylia ſerebāt atq; in his tribubus cōſebant. In q̄bſcđi codicibus tranſq̄ ſic ſcriptū legauit po. ro. quadrigēties treccies q̄q; ſextertii ubi de tribubus nulla ſit mēdo. & illa tota legati ſuma ad po. ro. referēt. Urbāis: q̄ Romæ excubabāt ad ipſius urbis pſidū atq; tuitionem. Legionari: legionari milites dicti q̄ erant in legione. nec enim opor

militēs in legione ſcribebant. nām uelites & leuīs armaturæ milites nō erāt in numero legionariorū. quod lectio hīſtoricorū oſtendit. ſignificat autē uidet hī milites quī id temporis erant in prouinciis. Repræſentant: præſentem & ſtatim exhibere repræſentari dicūt pecunia cū præſens numerat. Conſiſcatam: inſiſcit ſecunditam. ſunt enim ſiſci & ſiſcinæ & ſiſcelle receptacula ſpartea ad maioris ſummæ pecuniæ capiendā. & dum ait conſiſcatam oſtendit in ſiſco ipſius principis fuiſſe repositam.

M.A.N. Tribus ſignatis uoluminibus diuerſis intellige a teſtamento: alioquin nō pcederet: ſed quæ illa ſue rint cōtinuo ſubiſciet. Ex parte dimidia & ſextatē: ex beſſe ſiue ut aptius dicā ex duobus tertis partibus. Quos: Tyberrū & Liuiā. Nomē ſuum: nomē familiæ: quāq; Liuiā Auguſtæ etiam cognomē recepit. Secundos: hæredes. Ex trietē: ex tertia parte. Tres uirilis ſexus: Nerone Drufum & Caiū: q; Caligula cognominatus eſt uirilis ſexus adiecit: q; & filias habuit Agrippinam Drufillam & Liuiillam: quæ ſuiſ ab ea quam Drufo & minore Antōiā primo loco genitam oſcimus. Tertio gradu: id eſt tertios hæredes: de ſcdis & tertiis hæredibus ex Appiani ſiſcia plura in Cæſare. Quadringēties: ſextertiū. ſ. Tribus: externis & nō urbanis quæ idē ſunt quod & populis: cui qdringēties ſextertiū legatū dixit. Prætorianis: ptoriæ cohortis ſingulis ſingula nūmq; millia. Cohortibus urbanis: quæ ad urbis pſidiū Romæ cōmorant. Quigenos & quingētos: utrūq; n. uterq; dicere ut dimidio plus prætorianis q; urbanæ cohorti militibus legatū intelligas. Legionariis: militibus ſubaudi q; ſi legiōibus erāt ad puiſciæ pſidiū. Trecentos: trecentos. Repræſentari: depoſiti paratūq; eſſe pſtrati. Produxit: pſtrati ampliuit. Quædam: legata.

Annuum diem finiit excuſata rei familiaris mediocritate. nec plus peruenturum ad hæredes ſuos quā milies & quingenties profeſſus quamuis uiginti proximis annis quater decies milies ex teſtamenti amicorum percepiſſet: quod pæne omne cum duobus paternis patrimoniis: æterūq; hæreditatibus in rem publicam aſſumpſiſſet. Iulias ſiliā: neptēq; ſiquid hīs accidiſſet: uertit ſepulchro ſuo inferri. De tribus uoluminibus uno mandata de ſunere quo complexus eſt: altero indicem rerum a ſe geſtarum: quem uellet icidi in æneis tabulis: quæ ante maſoleum ſtatuaretur: tertio breuiarium totius imperii quantum militum ſub ſignis ubique eſſent quantum pecuniæ in ærario: & ſiſcis: & ueſtigaliorum reliquas: adiecit & libertorum ſeruorumque nomina: a quibus ratio exigi poſſet.

q; noſce uult q̄ta originis uolumina in minus noſtras euenerit: ide ſumat idiculum. Incidi: iſculpi. Maſoleum: ipſius auguſti ſepulchrū. Breuiariū: miror ſenecā ſcribere libro. v. epistoſularum breuiarium uulgarium eſſe parumq; ſarinam diſtionem. ait. n. cum latie oli loqueremur ſummarium uocabat id quod nūc uulgo breuiarium dī. Namq; Plī luculentiſſimus ſcriptor ſic ait in decimo octauo uerq; ut pariter oīs culturæ quoddam breuiariū poganur: Et in præſentia trāgillus breuiarium uocat id quod Seneca tradit dici de bere ſumarium. Subſignis: militariſ. In ærario: ſcribit Aſconius ærarium dici p. priuata pecunia: ſiſcū uero p. publica. ego uero ſecus repio apud eruditos hanc iter ærarium ſiſcumq; fieri differentiam: ut ærarium p. publicæ pecuniæ reſpoſitorio capiāt: quod romæ erat in ædē ſaturni: ſiſcus uero p. pecunia impatoris. hinc eſt illud ſatyrici poetæ Res ſiſci eſt ubiq; nata: ſed de hoc alibi. Veſtigaliorumq; reliquum ſuſſet in exactione ueſtigalium. Macrobius in prio ſaturnalium luculenter tradit ueſtigaliū & ueſtigaliæ ſicut uſualium & uſualiorum. & bachanaliorū atq; bachanalium: & ſaturnaliorū & ſaturnalium a ueſtigalibus uſurpari: & ut ipſe inq; ueſtigalium dicit regula inſtitur: q; ueſtigaliæ auctoritate munitur: ad quā uelut ad anchoram conſugimus. A quibus rō exigi poſſet: Caut Auguſtus ut poſt obitum ratio uillicationis exigeretur a ſeruis ſiſcis & libertis qui ueſtigalia ſe imperante adminiſtrauerant.

M.A.N. Annuū diē: annuū pſonē: ſic Vulpianus annū binā trini dī p. duobus tribuſq; pſonibus ſcripſit. Excūſata: in excuſationē adducta. Duobus pſnis pſionis: Octauii & Cæſaris dictatoris. Accidiſſet: ſi mori cōgiſſet. De tribus uoluminibus: quæ æque obſignata dixerat. Indicē: breuē demonſtrationē. Breuiariū: ſumariū Annæi Senecæ: ſed uide ne plus pſutura ſit oſo ordiaria q; hæc quæ nunc uulgo breuiarium dī olim quā latie loqueremur ſumarium dicebat. Totius impii: rēq; oīum quæ romano contulerent impio. Subſignis: circa ſigna. Errario & ſiſcis: errarium locum intelligas in quo publicum aurū & argentum uſa præcioſa tabulæ: æne: in quibus leges erant ſciſe aſſeruabant. Fiſcus ſi quo imperatorum pecunia Spartianus tamē bona inquit damuatorum in ſiſcum priuatum redigi uertit: priuatum addidit quāſi

indiculus

Breuiariū,

Errarium  
Fiſcus



publicū quoq; dici posse fiscum intelligat: estq; fiscus uas ut Pedianus placet ex sparto factū ad maioris sumae pecūias capiēdas. Vectigalioq; dī & vectigalium sed illud auctoritate: hoc analogie ratione defenditur. Philippī Bernaldi in tertium Librum. Interpretatio.

PHI.



Interpretatur Tyberii Caesaris tertium imperatorem romanorū haud itempetiuiter praepo- nemus testimoniū Sexti aurelii ira de Tyberio scribentis: quod suscepto negotio cōducibile est. Claudius Tyberius Liviae filius Caesaris octavi priuignus impauit anis. xxiij. Iste q; Claudius se- ro dicebat: elegāter a ioculationibus caldus biberius mero obuolētia noīarus est satis prudēs in armis satisq; fortunatus an sumptum imperiū sub Augusto fuit: ut nō imerito respu. dominatus ei com- mitteret. iter ei sciētia sfarum. Eloquio clarior sed igenio pessimo truci auaro inuidioso: simulās se eade quae nollet. his quasi isēsus gbo cōsultū cupiebat: his uero quos oderat quasi beniuolus apparēs. repētinus respōsionibus aut cōsi- liis melior q; meditaris. Deiq; de larū a patribus principatū quod quidē astu pferat fiste abnue- re. quid singuli dicrēt sentirent atrociter explorans: quae res bo- nos quosq; pessundedit. existian- tes. n. ex aio cū lōga oratiōe im- perialis mol. stiaē magnitudinem declinare: cū snias ad eius uolun- tates. pmūr iciderūt exitia postre- ma. Patricia gēs claudia: Lanius

## G. SVETONII TRANQ VILLI LIBER TERTI VS. TIBERIVS CAESAR.



Atricia gens claudia (fuit. n. & alia plebeia: nec potētia minor nec digni- tate) orta est ex regillis oppido labi- nox. Inde Romā recens cōditam cū magna clientū manu commigrauit. auctore Tito Tatīo consorte Romu- li uel qd magis cōstat. T. Claudio gē- tis principe. post reges exactos sexto fere āno a pībus l pīcios coopata.

Agrū insup trās anienem cliētibus locūq; sibi ad sepulcrā sub capitolio publicē accepit. Deiceps pcedēte tpe duo de xxx. cōsultatus: dictaturas qnq; cēsuras. vii. triumphos. vi.

origo clau-  
diae gentis

Marcelli  
pulchri

mors taci-  
anio unde

M. AN:

Appius claudius cui postea Appio claudio fuit romae nomē: cū pacis ipse auctor a turbarionibus belli pmeret: nec par factiōi cētab oppido et gillo magna cliētū comitatus manu romā trāsfugit. his ciuitas data agrisq; trās anienē: uetus claudia trās postea nouis ad ditisq; tribulibz ex eo ueniret agro appellatā. Appius iter ptes electus haud ita multo post in principū dignationē puenit. haecenus Lanius cui astipulā Dionysius in. y. historiā: aitq; ad suā usq; pō- tē durasse nomē claudiae tribus: apud Plutarchū in publicola legimus hūc Appiū Clau diū pūaliōibus pu- blicolae clādestinis sollicitatū romā ex sabinis trāsmigrasse abducentē secū qnq; milia cliētū: una cū conuig- bus ac liberis: qbus publicolae opa ciuitas data agereq; trās anienē: singulis bina tugera claudio uero qnq; & .xx. tradita. De hoc sic scribit poeta in. vii. aeneidos. ecce sabinorū pūico de sanguine magnū agmē ages clau- sus magniq; ipse agminis istar claudia nūc a quo diffundis & tribus & gēs. a filio uenite dictū clauso: de- cus pro claudio: pp Appiūq; primo claudius mox claudius est noiatus. Et alia plebeia: refert Alconas duas fuisse familias claudias romae: alterā plebeia: alterā patricia: plebeia appellata est marcellorum impa- cia uero pulchroge. Ex regillis: Lanius & Dionysius singulari numero regillū id oppidū appellat. ab eodē Laniō pugna graphice describit quā ad lacū regillum iter romanorū latinorūq; pugnatū est. Recensetq; m- morat cum in secundam omnes pedibus cant. Titus aut taciū sabinorū rex cōfōrs Romuli dicit: quonū regimen imperiū confociatū manu ciuitatem ex duabus facientes: & imperiū omne romā conuenerunt & ut scribit Lanius in primo non modo commune sed concors etiā regnū duobus regibus fuit. postea Ti- tus taciū lauini cū ad solēne sacrificiū eo uenisset cōcursu factū interfectus est. Post reges exactos: post ciechos tarquios. Coopata: electa adscita. Trans anienem: fluuiū tiburtinum haud longe ab urbe di- stantem: de quo Oratius: & praecepto anio & tiburti lucus. anieni nomē indidit anius rex ethruscog: q; in- quis cethegum filiaz raptorem cū eū assequi nō posset in fluuiū insilit: ibiq; extinctus ut anio uocaretur effecit. Plut. auctor i libello de cōparatiōibus clarorū hoīum: de aniene plura in q̄rto ppertū cōmētano.

MARCI Antonii Sabellici ad Augustinum Barbadicum serenissimum Venetiarum principem Pan- phrascos in Tranquillum parentis tertia.



Atricia gens claudia: Si talē se Tyberius in suae administrationis recessu praestitisset Augustus dux inclyte qualem ab initio promiserat merito inter opimos eorum: qui post. C. Caesaris sit Romae rerum potiri haberi potuisset. sed nemo diu personam ferre potuit alienam: cito. n. su- da in suam recidunt naturam: agre quidem frugi moderatumq; principem tantisper carminet natura illa egit: dum p quae tutius seuire liceret scena cōparat. Sed ea diu male dissimulata crudelitas libi- do: & auaritia: tres grauissimi uitae affectus in hūani generis pnicie ex iprouiso erupe. Quae plane uita quo

minus ex ficta illius persona fuerat expectata: eo maiore oibus gētibz stupore iuleret: nec tñ mala illa i sua tpe ferire: sed pessimo exēplo detestabili p̄cipū carnificie fores apuerit: hinc. n. Chalgula: Nerōes: Domitius: cōmodi: Scueri aliaq; Rōanī ipū pestes exnere. Sed p̄cipatus tuus dux scemissime olino ab illo diuersus: ppe q i libertatis greio collocatus: clamētie ē & popularitatis plūs: nūc ad trāgillū redeo: q ad plebeie dñam p̄cia gēte Claudū dixit: Siquē dux fuerit: Claudū familiā: ut Afcōius ait Marcello: una q ea dē & plebeia: Pulchroq; altera p̄cia. Ex regillis oppido: Dionysius regillo dixit: auctōr gētis ut ipse tradidit. T. Claudius ut Publius Claudius q postea Claudius est dictus. is sub id tps quo ad regillū lacū ingēti p̄lio ab Aulo postumio pugnatū cū numeroz clientū & amicoz manu se Rōmā cōsultēq; & in urbe ad edificidū area & ultra amenē agro donatus in patricios coopatus est. Sabinog: sabinū umbrog: sinibus tyber: latio: & maris i cluū. ut Troezenius zenodotus tradit ab umbris oriendi: mutatoq; cū sedibus noie p umbris sabinos dñu cōgitit: ex Sabinō Sāgi dñi gētilis Plinius a deoz cultu Sabinos qñi feruinos appella- tos ait. Recēs cōditā: recēs dixit p recētē sic Maro: sole recēs orto. L. ius & Diōysius post exactos regēs, eū uenisse scribūt: p id tps quo ad regillū lacū aduersus latios est pugnatū anno circiter quinquagesimo. p̄a ducētēsimū ab urbe cōdita. Trās anienē: ex duobus & qdraginta. fluminibus quz tyberim augēt nar & anio p̄cipuit: Plu. sentit: oris anio in trebanog: mōribz triq; lacus nobiles i tyberim refert. Plut. in eo ope qd n̄ i p̄tā. ἀλὼν scripsit p̄cētum olim fluuiū ipm ait appellatū mox ab anio hetruscog: rege qui se id flumē a Nūsā filia p̄cipitauit anienem dictum: Propertius anienum secūdū declinatus protulit Papini us illis ipse antris anienis forte relicto ubi ego anienus libētius legerim. ut sit anio anie: & anienus in noian di casu: quod si alius accedas q̄tuor modis recta uox variāda ē. Duo de triginta: octo & uiginti.

duas ouationes adepta ē. Quū p̄nominibus cognomini busq; uariis distigueret Lucii p̄nomen cōsensu repudiā uit: post quā e duobus gentilibz p̄ditis eo. alter lacerociniū: cādis alter cōuinctus est. Inter cognomina aut & Neronis assumptis: qd significatur lingua sabina fortis ac strenuus.

#### De gente Claudiorum & eorum gestis.

**M**ulta multorum Claudiorum egregia merita: multa etiam secus admissa in rempublicam extant: sed ut p̄cipua commemorem: Appius cecus societatem cum rege Pyrrho ut parum salubrem iniri dissuasit.

minēq; mos ex eo tpe coepit: quo sabinos romani ad seclutē ciuitati: & ad cōfirmandā cōiunctionē noia il loz suis noibz p̄ponebāt. liber hō ut docet Quintilianus in. vii. hēt p̄nomen: nomē: cognomē. & ita nobi les romani tribus noibz cōstebant. sicut apud Liuiū facile est aduertere. ideoq; ab Ausonio dictum est.

Tria noia nobiliorē: hinc illud satyricū. tanq; habeas tria noia. i. tanq; sis nobilis & ingenuus romāus. C. mā rios: Qu. fectorius & L. mūmīus tertiu nomen minime habuisse tradunt mulieres quoq; erāt duobus con tentē noibz. Varro existit simplicia noia antiquis fuisse Italia: sicut Romulus & Remus & Faustus: neq; p̄nomen habuisse neq; cognomē. qdam arbitrantur romanos cōsuetudinem multiplicandoz noium tra xisse ab albanis a qbus orti sunt p̄nomen nōi p̄ponis. ut catus Lucius: cognomē postponis. Duo de tri ginta: sicut duo de uiginti decimus decē & octo: quasi duo desint uiginti ita duo detriginta dñr uiginti octo.

Repudiāuit: neq; unq; ex ea familia Lucius claudius appellaret. Gētilibus: claudis gētilis ut docet Ci- tero in topiciis & copiose explicat boetius sunt q eodē gñe orti sunt codēq; noie iter se sunt: ut Scipioes & cladii. & ut ait eleganter cincius gētilis mihi sunt q meo noie appellan. Præditis eo: p̄nominē Lucii.

Nerōis assumptis. A. gēliis li. iiii. Nerio ingt sabinū est uerbū eoq; significat uirtus & fortitudo. Itaq; ex claudiis quos a sabinis oriūdos accepimus q erat egregia ac p̄stanti fortitudine nero appellatus est: abini aut id nerōis nomen a grecis accepisse uident q uincula & firmamēta membroz ut uia dicit n̄i neruoz.

Secus admissa: p̄peram & p detrimentū rei pu. facta. Appius cecus: Appius cēlor cū solēnia sacri herula ni feruos publicos edocuisse luminibus captus est. auctores Liuius & Valerius. idē eū pyrrhus epirensis legarū cines. p amicitia pacēz romanog: perēda romā misisset: cūq; inia fenatus ichinaret ad pacē: quīs & se nex & cecus esset i curiā se deserti iussit: factozq; silētio utinā ingt ad cecitatem oculoze furditas aurū accep- sisset. ne turpes cōsultatōes uestras audire cōpelleret: luculētaq; ofone pacē societateq; cū pyrrho fieri dis- suasit: sicut scribit plutarchus in pyrrho. Querit iuriscōsultus li. iiii. digestorum nunq; cecus magistratū gerere possit & extat ingt exemplū eius q gessit. Appius claudius cecus cōsiliis publicis teneat & in senatū dñit seuerissimā inīam de pyrrhi captiuis non recipiendis. De eodem sic li. i. digestorum scriptum legi- mus. Appius claudius maximam iuris scientiam habuit: Appiam uiam strauit: & claudiam aquam induxit & de pyrrho in urbem non recipiendo sententiam tulit.

Ouatio uñ

PHL. Duas ouationes: ouatio ē

mior triūphus: q ouabāt itroite

soliti erāt equo uehētes alii pedi

bus igredi ouantes dicūt: cū triū

phates curru ueherēt. dicta oua

tio nō ab ouatiōe. i. bacchico cla

more: ut qdam putauere: sed ab

oue quam immolabāt cū in triū

pho bos imolare: sicut docent

eruditi: & testis est Plutarchus i

marcello. Dionysius quoq; in. v.

nō pauca sciētē scribit de oua-

tiōis & triūphi dñia. Cū p̄no-

minibus: nemo romanus: ut ait

priscianus i prio. erat absq; p̄no-

prænoia

Tanq; hēas

tria noia

Gētilis

nero unde

Appius ce-

cus

ccc

M. AN. Duas orationes: qd triūphus ab oratione differt ex Gelli auctoritate ostendimus: ceterę Dionysius decorati sunt inq; triūphis & senatu utriq; Menenius maiore & scioſiore curuli sella uectus. Posthumus minore & inferiori q̄ orationē uocat: & rursus differt ait hic ab altero: primū qdē qd pedes igreditur cum exercitu pducitur q̄ ouari triūphū ducit nec ī cursu sicut ille desiderat nō p̄icta neq; aurei clauī ueste Idem nec ornat trabea q̄ peculiaris est cōsulū ducitq; amictus: corda aī ponit ei laurea: inferior est altero ī gestatōe septri alias hīs oīa haecenus. Dionysius q̄ omnino aliqd uidetur mihi uariare a latinis in orationis apparatu describendo. Sed si q̄ sciam triūphi formā requir̄ uideat Appianū. Praeditis corid p̄notat hōi bus. Extat: apparet. Appius caecus: huius est uox illa quā postea Ennius ē carmine cōplexus. Quo uobis mētes recte q̄ stare solebāt aī ac demēti sese flexere ruina. Dissuasit: imo p̄suasit ne fieret: ut Cicero in Catoe maiore meminit.

PHI. Claudius caudex: scri. Gellius li. xvi. bellū aduersos poenos primū ceptū ēē Appio claudio: cui cognomētū caudex fuit appit illius cece fr̄. & Marco fuluio cōsulibus. Seneca in libro de breuitate uitae auctor ē hūc primū p̄suasisse romanis nauē cōfēdere: uñ caudex ob hoc ip̄m appellatus est: q̄a pluriū tabularū cōtextus caudex apud amicos uocatur. unde tabulae codices dñr: & naues quae cōmentur subochūt caudicē noiantur: quas & codicarias appellamus: quādamodū Appius hic caudex traiecto freto melani pueri: hieronem syracusanorū regem supauerit: carthaginēſes p̄diderit luculēter narrat Polybius li. ii. hist. riage. Fretos: angustias maris fretū appellāt a similitudine seruetis aī dictū ut interpretat Varro. fretū autē de quo loquitur tranquillus scilicet distētiat ab Italia unda tam angustat: ut latratus canū & cantus uoluerū trāsmittere dicat a filio. Tyberius nero: refert Lilius libro. xvi. Claudium neronem celeritate incredibili usum relictis castris quae prope castra Hānibalis habebat. ad senegalliam cū expeditis militibus properasse ubiq; iūctis cū collega Luito salinatore copiis ad metagye flumē cū Asdrubale Hānibalis fratre confluxisse: in qua pugna quinquaginta sex milia poenorū cesa sūt. Asdrubal ne superesset tanto exercitui concitato equo se cohortem romanam misit: sibi ut patre Amilcare & fratre Hānibale dignū erat pugnans cecidit. M. L. uis salinator quoniam in eius prouincia tanta res gesta esse: quadrigis urbem triumphali habitu introiit militibus sequentibus. Claudius uero nero equo sine militibus iuectus est ita cōsociatus est triumphus: ut gloria omnis poenes Claudium neronem esse: cuius incredibilem ad hoc negocium pagendū celeritatem sic laudat filius in. xv. punicorum & penna & fulmine & undis hibernis & achamenio uelocior arcu uolat.

Contra: exempla haec quae sequuntur sunt eoq; in re publica romana detrimentosi: dedecorosi fuerunt. Regilanus: cognomētum hoc deductū uidet a regillo fabinoq; oppido: unde orta est gens claudia. Decemuir: p̄ponis iurifconsultus de hoc sic ait. Appius claudius unus ex decemuiris: cuius maximū consilium in duodecim tabulis scribendis fuit. Refert: Lilius li. iii. Regimen totius magistratus decemuirū poenes Appiū fuisse fauore plebis: q̄ dum uirginiam lucii uirginii centurionis filiam amore amens nec predo nec illa alia re corrūpere posset. M. claudio. clienti negocium dedit: ut uirginem in seruitutem afferret. hic contentiones exortae hinc uirginis patre castris Romam reuocatus cum aliter libidini impotētiq; decemuiri abdicant se magistratu. Appius ip̄s in carcerem coniectus quod domiciliū plebis romanę appellare solebat mortem sibi consciiuit. In seruitutē afferre: multa sunt uerba media & incipitia: quae utroq; uersum dici possunt: iter quae est afferre: quod commune est libertati & seruituti. dicius. n. afferre undicam tam in seruitutem q̄ in libertatem: unde & assertores dicti incipiti uocabulo: tam hi q̄ uindicant in seruitutem: q̄ i libertatē de assertoribus libertatis plurisariam est exempla reperire de assertore seruitutis q̄ i frequens est: exemplum liuianū adhibeo. Namq; scribens hanc historiam ait in tertio: Claudio clienti negocium dat: ut uirginem in seruitutem afferret & inibi. an a ui rura erat: cū assertor nihil opus esse multitudine concitata ait se iure cassari nō ul. & mox Paulo cū repelleret assertor uirginis a globo mulierū: ubi assertor significat ille cliens decemuir: q̄ uirginiam afferre uolebat in seruitutem. Secedendi rursus: mox prima secessio facta est: quando plebs romana cū ob res alienū quotidie neceſet. Cūq; nexi creditoribus traderent: Sicius auctore i sacri montem a p̄ribus secessit trans anienem flumiū tria ab urbe milia passū. p̄iso auctor est in auentinū secessionem eā factam: siue autē in sarū siue i auentinū secessio illa facta sit: hoc constat plebem non prius patribus esse reconciliatam: q̄ obtinuerit ut tribuni crearent: q̄ essent plebei magistratus sacrosancti. Statua: cū diademate. Romanis nihil tam detestabile tūq; iussum erat q̄ regiū norū regib; isignia q̄le est diadema de quo satis multa in Iulio Caesare. unde drusus uel hoc solo facinore male meritus est de romana libertate cū sibi statua cum diademate tanq̄ regi posuisset.

M. AN. Claudius caudex: huius ductu Roma: primū freto siculo superato mamertinis opem tulere nō

caudex qñ

caudicariae  
naues

Fretum

Afferre

Assertores

Destinatio eorum accessu carthaginiensium pedium ex mamertinorum arce est deiectione. Polybius est auctor: An-  
 nus Seneca cognominis ait illi sciri: quia codex sit tabularum: cogerent siue opacchio isque primus in naues transien-  
 dere romanis ostendisset. Claudius nero: quod ad meturgum suum. A. drubale uicit. Lilius & Plutarchus sunt auctores. Ap-  
 pium regillius: de nefario Claudio decessu amore deique uirginis cede & plebis secessu. Lilius locupletissimus  
 PHIL. Ad appii fove. Oppidum est in latioribus: cuius meminit Oratius in primo fermoneum. Inde fove appii  
 differunt nautis cauponiibus atque malignis. Plinius in tertio enumerat de latius populoque meminit foro ap-  
 puleo autem drusus hunc potissimum locum delegisse uidetur ad res nouas molientes: quoniam erat in clientella clau-  
 diae gentis & ab Appio quod illic fove egerat nomen acceperat: sicut fove cornelii fove Lilius: & id genus alia nun-  
 cupant. Pulcher: supra docuimus duas fuisse familias claudias: quas patricia appellata est pulchroque: an-  
 de & hic pulcher notatus: sicut & ille dictus: est clodius pulcherque fuit Ciceronis inimicissimus. hinc illud

Fove appii

ad appii forum posita Italiam per clientellas occupare tenta-  
 uit. Claudius pulcher apud Siciliam non pascetibus in auspi-  
 cando pullis: ac per contemptum religionis mari demersis quasi  
 biberent quando esse nollent: ipsum nauale iniit: superatus  
 cum dictatorem dicere a senatu iuberetur: uelut iterum  
 illud discriminis publico Illiciam uisatorem suum dixit. Ex-  
 tant & feminae exempla diuersa eque siquidem gentis ciui-  
 dem utraque Claudia fuit: & quae nauem cum sacris matris deum

mordaciter & false a Cicerone di-  
 ctum in epistolis ad Atticum. Sed haec  
 praedicti apud pudorem pulchelli  
 non habet satis: ubi nomen pulchelli  
 li diminutiuo Clodius taxatur.  
 Non pauciores in auspicio  
 dirae portendens existimabatur:  
 si pullus gallinae in auspicio  
 offa obiecta pascere recusasset:  
 ut filio frater prodigia quae cladem  
 flammis denuntiabant hoc quoque  
 ponit quod aless praefata lucius dam-  
 nauit uelut platurus alimeta refu-  
 git.

E contrario cum pulli pascuntur foelix est auspiciu. id uero foelicissimum credebatur: quando offa quae  
 pullus inuasit aliquid ex ore eius cecidit: quod quia terra pauebat hoc est scribat: terripit primo postquam  
 pudu dictu est: idque tripudium solistim appellatur quod auspiciu cum a pullario nuntiabatur egregiu exi-  
 stimabatur. Pullarius autem auspicio nunciat ei que rei praestit ex eo natiunt: pullos in cauea affert. de tri-  
 pudio solistimo: quod erat foelix & egregiu auspiciu: scribit Cicero in libris de diuinatione & Lilius: x.  
 ab urbe condita. hinc est illud Plinianu in x. in capite de gallis gallinae hanc inquit sunt tripudium solistima:  
 quod magistratus nostros quotidie regum domusque ipsas aut claudiae cibum referant. hi sales romanos impellunt  
 aut retinet iubet acies aut prohibet. Esse nollent: comesse & cibum capere. ab edo est denariu. Martia-  
 lis in oculo Romulus esse solet pro comesse siue ut uulgo dicitur comedere. socrates auctore geltio dicebat. se ef-  
 se & bibere ut uiuere. de hoc Appio Lilius. Claudius pulcher contra auspicia profectus iussit mergi pullos:  
 quod pasci negabant: isolientia: ductus carthaginienses classe pugnaui: & reuocatus a senatu iussuque dictatore  
 dicere Caium glaucia dixit fortis ultimae hominem: qui coactus abdicare se magistratu postea ludos praet-  
 extatus spectauit. de eodem Cicero in sodo de natura deorum haec refert. Nihil nos p. clodii bello puto: p.  
 temeritas mouebitque etiam per iocum deos irridet cum cauea liberati pulli non pascere. mergi eos in aqua  
 iussit. ut biberent quoniam esse nollent: quoniam sius classe deuicta multas ipsi lachrymas magna reipublice cladem  
 attulit. hunc a populo ob eam cladem condemnatum esse testis est idem Cicero. sed Valerius libro octauo di-  
 eorum factorumque memorabilium scribit hunc Appium claudium post amissam hac pulcherrimam clas-  
 sem fuisse quidem populo insecto obiectum: & cum nullo modo crederetur effugere posse merita poenae  
 tamen euasit: non subitarius hymbet cohortatus esset: cuius beneficio tutus fuit a danatione. Ita n. maritima  
 tempestas cause diuisione contraxerat: celessis salutem attulit. Viatores: ministrum. nam quod senatores ex agris  
 accerlebant uisatores dicti: auctores Cicero & Plinius. Matris deum ideae: cybele mater deorum idea dicitur ab  
 ida: qui mons est & cretensis & phrygius: utroque loco cerimoniae cybeles celebrabant. scribit Strabo deo  
 rum matrem a locis uocari ideam dyn dimensam pessimumiam & cybelem: cuius ministros ciuitas uocat & co-  
 rybantas. historia autem claudiae uirginis nota est monumentis historicorum & poetarum: de qua sic inquit Hiero-  
 nymus libro primo contra iouinianum. Claudia uirgo uetalis cum in suspicionem uenisset stupri: & simulac-  
 chrum matris ideae in uado tyberis hereret ad improbandam pudicitiam suam fertur cingulo duxisse nauem:  
 uem: quam multa milia hominum trahere nequieuerant. melius autem inquit Lucan poeta: portum cum illa  
 esset adsum si hoc quod euenit ornatum potius explorare fuisset pudicitiae: quod dubie patrociniu. Apud  
 filium in ultimo punitoru claudia cybelem comprecatur his uerbis. Celicolum genitrix nomen quod nu-  
 mina nobis cuncta creas: cuius proles terraeque fretumque sideraque & manes regnoque forte gubernant: nostros  
 nullo uiolatum est crimine corpus testis diua uent: & facillime absolve carina: Tum securae caput funem. &  
 mox fertur pronis ratibus uentos impellere credas. Tertulianus in apologetico auriat non ope pudicitiae sed  
 fallacia spiritali fuisse nauem a claudia cingulo promotam.

Tripudium  
solistim  
pullarius

ec ab edo

Viator  
idea mfclaudia ue  
italis

M. AN. Ad fove appii: Horatius aricia digressum se fove Appii uenisse ait: ide fove appii differunt nautis  
 cauponiibus atque malignis. Plinius: Fregellani forappii forentani gabini quibus datur intelligi id oppidum

in latro fuisse. Cū diademate: quod regiū fuisse insigne ostēdimus Claudius pulcher is ut Polybius prodidit ad drepanū in sicilia tres & nonaginta naues amisi: & q̄ cōtra auspicia pugnasset Romā reuocatus multis est cōtumeliis affectus: Demū in iudicio ut idē auctor ait cōcidit. Luitus post cladē illā ludos p̄eātū spectasse p̄didit. Nō pascētibz: pasci nolētibz nā esse tripudiū ex uanisimo illo auspiciū illitum Latinā & foelicitatē portēdebat: qđ illis ex cibo abstinentibus fieri nō poterat. Illicii utatorē: sic habet plura exēplaria: ut ab eo uideri possit factū qđ utatorē in licium dicebant uocare populū: quū illū ad concio nē uocabat: sed Luitius. C. Glancia ait ab eo dictatorē dictū. Et q̄ nauē de mīs deū nauī q̄ Tyberio uado hāerat a Claudia uestali aduerso Tyberi tradita Valerii & Ouidii aliorūq; testimoniū extat locupletissimo:

PHIL. Et q̄ nouo more: Claudia Appii ceci filia a ludis: quos spectauerat exiens turba undiq; conflūens populi uexata est: undē egressa cū se male habitam diaceret utinā inq; reuiuificat. Pu. Claudius frater meus q̄ nauali p̄lio classē nauū cū ingēti nūero ciuū p̄diderat: aliq; classē in siciliā ducataq; istā multitudinē p̄ditū catq; me male nunc miserā uexauit. ob hāc mulieris uerba tū improba ac tū inciuilia edules plebei muldam dixerūt ei xris grauis. xxv. milia. lō autē dicit trāgicā cā subiisse iudiciū maiestatis: q̄n uerbis in ciuilibus & perulānibus minuerat maiestātē

Incivilia  
claudiz  
uerba

Minuere  
maiestatē

Carpenta

adoptio  
naturam  
imitatur

idē obhārenrem tyberino uado extraxit. prēcata p̄palē ut ita demū seq̄ret: si sibi pudicitia constaret. Et q̄ nouo more iudicium maiestatis apud populū mulier subiit: quod in cōserta multitudine agere p̄cederet: carpētō palā optauerit ut frater suus pulcher reuiuisceret atq; iteq; classē amitteret. quo mior turba romæ foret. Præterea notissimū ē claudios oēs excepto dūtaxat. P. Clodio: qui ob expellendum urbē Ciceronem plebeio hōi atq; etiā natu minori in adoptionē se dedit: optimates assertoresq; unicos dignitatis ac potētia p̄ricio: sp̄ fuisse atq; aduersus plebē adeo uiolētōs & otumaces: ut ne capitis qđē q̄sq; reus apud populū mutaret: aut de p̄cari sustineret: nōnulli altercatiōē & iurgio

po. ro. maiestātē aut minuire est ut docet Cicero in. ii. rhetoricō: qđ de dignitate aut amplitudine aut p̄te populi romani aliqđ derogare. nouo autē more dixit: qđ formine nō solent maiestatis subire iudiciū: nec forentes actiōes formineo sexu cōueniūt. legimus tū auēstā & affraniam & calphurniā ingratas tribūal p̄toris. Egre: difficulter. Carpētō: currut. sunt aut carpēta uehicular: quæ a carnē te euātri matre dici optatur. Ouidius in. ii. fastō: scribit Luitius in. v. matronis cōcessum esse ut plaustrō ad sicra ludosq; carpētō festo profectōq; die uterōnē galli ex carpētis soliti sunt depugnare. olim scipio nasica bovis deuentus in trāpho trāseunt spolia gallicis carpētis. Pulcher: ex familia pulchrorū q̄ erat patricia: significat aut claudium illū pulchrū apud siciliā ut ante dictū est nauali p̄lio fuit supatus. Plebeio hōi: Caio fonteio. Natu minori: Scribit modestinus iuriscōsultus sicuti in titulo de adoptiōibus relatū est: eū q̄ adoptat arrogatur: maiore esse debere eo: quē sibi p̄ arrogationē uel p̄ adoptionē filiū facit: & utiq; plene p̄bērtatis in. x. & odo annis p̄cedere debet & ut libro pro institutionū eleganter scribit. minor natu adoptare nō debet. adoptio enim naturā imitat: & p̄ mōstro est: ut maior sit filius q̄ pater. Vnde Cicero i. ofone p̄ domo sua ad pontifices: accusat nō minus uere q̄ luculētē. pu. clodius: quod ius adoptiōis polluerit: cū se in adoptionē dedit. fonteio: q̄ annos. xx. uix natus erat. factusq; sit eius filius cōtra fas: cuius p̄ ætatē pater eē potuerit. ideo aut. P. clodius plebeius fieri p̄ adoptionē uoluit: ut tribunus plebis fieri posset: quē magistratū nulli patricio p̄ legē capere licebat. Aduersus plebē adeo uiolētōs: Docet liuius pluribus in locis: quemadmodū familia claudia semp̄ certaminibus plebis tribunicisq; cōtentionibus peculiariter fuerit occupata pro patriciorū dignitate tutanda. unde in. ix. ab urbe cōdita sic ait. p̄mulci iā anni erāt cū iter patricios magistratū tribunosq; certamina fuerāt: cū ex ea familia quæ fatalis cū tribunis ac plebe erat certamē erant: idē in. ii. & in. v. tra. dit appios claudios fuisse auctores dissoluendæ potestatis tribūitæ p̄ collegæ stercofessionē. Capitis reus: Docet liuius i. ii. quēdā Appii claudii reū ad iudiciū populi uocatū esse: q̄ plenus iræ & fure & pater magis tribunos plebis. & plebē suūq; iudiciū pro nihilo habebat. illū nō minz plebis nō senatus p̄ces p̄cellere unq; potuerat: uerū mutaret aut supplex præhēret hōies: Senatores uero p̄ nullo atq; anxi sunt q̄ p̄ hōe Appio q̄ pugnatōr senatus maiestatisq; uindex ad omnes tribunitios plebeiosq; tumultus fuerat cōpositus. hic morbo mortuus est anteq̄ p̄dicta iudicii dies ueniret. In altercatiōē: ualet inquit Quinilianus in altercatiōē acumē: nec clamorosus esse debet altercator: nec uitio iracundiæ obnoxius.

M. AN. Nouo more: quia eius sexus nulla ad id tps maiestatis fuisse auersa. Itēq; classē amitteret: dixit uotū & execrabile: ac dignum quod populū omnibus suffragiis multaret. Natu minori: quod raro aliquē fuerat p̄missum: ne cuiq; fraus fieret id Gellius docet: Cicero in ea ofone quā habuit ad p̄fices factus est inq; filius cōtra fas cuius p̄ ætatē pater esse potuisset: & ruris adoptauit natus. xx. annos quo iure: quo more: quo exemplo. P. Fonteio plebeio hōi se in adoptionē clodius dedit: ut plebeius factus: tribunos plebis fieret: nam patricii sanguinis uiris is magistratus nō dabat. Idem Cicero Fonteius est inq; neq; pars hæres neq; amissis sacris p̄nis in hæc adoptiua uenisti. De intemptiua adoptione idē sexta inquit dei



hora questus sum iudicio quā. C. Ant. collegam meum defendere quēdā de repu. quā uisū sunt mihi ad illius miseriam cū prineret hāc hōies improbi ad quosdā uiros fortes aliter q̄ a me dicta erant detulerūt: hōia nona illo ipso die tu es adoptatus. Si quod in ceteris legibus trinuindū esse oportet: id in adoptione factis est trium horarū reprehendō. Sed ego hāc de Clodio eo libētius hoc loco pluri retuli q̄ in Cæsare diēctatore de eius adoptiōe iriune nimis dixeram. Mutare uellēt ad deprecari: Lūius praterq̄ qd neq̄ uenit mutauit neq̄ quiescē & ex ea cōsuetū asperitate orationis remisit adeo contumaci uultu ad iudiciū uenit: ut pars magna plebis nō minus illū reum timeret q̄ cōsulem timuisset. Nōnulli de eodē puto Appio diu q̄ in lēctoriū Agrariā legis auctorem p̄ concitiōe uictus ingentem certaminis exitiū procellam.

tribunos plebis pulsauerint: Etiam uirgo uestalis fratrē in iussu populi triūphātē: ascēso simul curru usq̄ in capitolii p̄secuta est: ne uetare aut intercēdere fas tuiq̄ tribūorū eēt.

De qua stirpe Tiberius genus traxit.

**H**ac stirpe Tiberius Cæsar genus trahit: & qd utrunq̄ paternum a Tiberio Nerone: maternum ab Appio pulchro: q̄ ambo appii cæci filii fuerunt insertus est & Lūiorum familiā adoptatō in eam materno: auo quā familia quanquam plebeia tamē & ipsa admodū floruit octo consulatibus: censuris duabus: triumphis tribus: dictatura etiā ac magisterio equitum honorata: clāra & insignibus uiris ac maxime salinatore Drusisq̄. Salinator uniuerfas tribus in censura notauit leuitatis nomine. Qd quum se post priorem cōsulatum multa irrogata condemnassent cōsulem: iterum censoremq̄ fecissent: Drusus

re poenas pederet. igit̄ cū tribūi sint sacrosancti debet morte poenas pēdere si q̄s eos uiolauerit pulsaueritue. Inter pulsationē uero & uerberationē hoc interest: ut offitius scribit uerberare est cū dolore cedere pulsare sine dolore. Sed an hanc sit dīa ratā uiderit iuriscōsultus. Sape pulsare refert ad infamiam: ut apud firmicū maternū infamia pulsabit. Et apud maronem pulsari p̄ infamiam posuit. Quod aut̄ alterationes & iurgia inter tribunos fuerint & appia testis est Lūius q̄ ait a letorio tribuno missum esse uatorē ad cōsulē appiū. & ab appio lictorē ad tribunū: quā rita uiolatus esset tribunus: nisi contio oīs cohōta esset p̄ tribunū. Idē etiam genitiū tribunū plebis domi fuerunt fuisse mortuum: cuius necis auctores fuisse ignores patriciorū: & in primis opinor appiū q̄i plebem plebeiōsq̄ tribunos genitū odio odisse p̄dunt. Fratrem ualeriū h. i. capite de pietate erga parētes nō fratrem sed patrē claudia uestalis uirginis fuisse scribit quē cū tribunus plebis triūphatē e curru triūphali decedere uellet mira celeritate utriusq̄ interponēdo se claudia amplissimā tribuni potestatem depulit. igit̄ altejē triūphū parē in capitolium altejē filia in ædem uenit ducit. Intercedere stercesio p̄p̄ta tri. est. q̄ ut scribunt historici magis ad impediendū q̄ ad agendū creati sunt. Insertus: qui adoptant non nasci in ea familia dicit sed inseri: sicut per istionem arbores in alia sedē inserunt. Papinius trāstros ramos appellat p̄ istionem trāstros in aliena arborem & robur. Lūiorū familiā: hāc familiam fuisse splēdidā & honoratā exēpla testant̄: & signat Valerius maximus scribes scierim imaginū illustriū fuisse in ea gente. & inibi docet tyberium principem deductū fuisse atq̄ oriūdū ē familia lūia & claudia cum ait in capite de cēnsura notā. a claudio nerone & lūio salinatorē cēnsoribus fluxisse salutare principē suū significat tyberii. Censuris duabus: q̄ in ea fuerūt duo cēsores uel q̄ unus bis cēsurā gessit. Magisterio equitum: quia magistrī equitū in ea familia fuerūt: qui secūdam post dictatōrem potestatem gerebāt. Salinator uniuerfas tribus: refert Lūius lib. xxv. cognomē inditum fuisse salinatori lūio p̄p̄ uictigal: qd nouū ex salaria annona cōmentus est in cēnsura. hic po. ro. oēm. iul. & xxx. tribus ærarios reliquit: quod se & innocētē cōdemnassent & condemnarum cōsulem cēsoresq̄ fecissent: neq̄ inficiari possent aut iudicio semel accomitis bis peccatum esset. unicam tātum tribunum noīe meriam excepit. quā se nec cōdemnasset: neq̄ cōdemnatum aut cēsores aut cōsulem fecisset. lege ualerium in capite de cēnsura: nota & Lūiū in xxx. de districta lūii salinatoris cēnsura copiose eloquēterq̄ scribētes. Multa irrogata mors sermonum est. ut ita loquamur multatū dicit: & multa dicta est: multa irrogauit: & multa irrogata est: quod significat multare & multam imponere damnato quasi per rogationem ad populum. M. Cato aliter dixit in originibus: cum ait imperator noster si quis extraordinem depugnatum iuit ei multam: facit a multa æs multatitium dictum quod ex multa irrogata exigi solet.

M. AN. Virgo uestalis: Claudia. Insertus: immixtus interiectus. Valerius de discordia Lūii salinatoris

sacrosancti  
tribuni

hō facit

Pulsatio  
uerberatio

hō facit

rogant

salinator uir

multa di  
cta irroga  
ta

multatitium

& Claudii Neronis celsura scribēs: si q̄s inq̄t celestium significasset futurū ut eorū sanguis illultrum imagi-  
num serie deductus in ortum salutaris principis nostri cōsueret. Octo cōsularibus: octo ex ea familia con-  
sularibus. Duabus celsuris: duobus celsoribus: sic reliqui honores ad illos q̄ functi sūt referant. Salutaris:  
liuiū salinatoris cognomēto prāditio: is ex salaria ānōna uectigal statuit in celsura quam cum Claudio ges-  
sit unde illi cognomē iditum: liuius & in precio salis oneratas tribus quazq̄ opa damnatus erat: credebant  
idē salinatori liuiū iditū cognomē in hūc quoq̄ extat locus ille Fabii maximi in catone maiore a. m. nullo  
sulo gloriorē Fabiū maximū sua opa. Tacētū recessisse certe inq̄t ille sic hēt. nā aūti tu prius milites nū-  
lo mō recepissem. Vniuersas tribus: liuius quoq̄ oēs ait p̄ter unā metiam: sunt q̄ & addāt etiam neq̄ cum  
eōdemnasset: neq̄ damnatum potui creasset cōsulem: quo noīe tribus reliquae ab eo notatae sunt.

PHI. Duce hostiū: germāoq̄  
uel ut alii gallogē: ē. n. drusus bar-  
baricū nomē: nec eius hīstoria fa-  
tis nota. Propratore: sicut dici  
mus procōsule itidem dīcimus  
propratore: quasi loco p̄toris:  
ut inq̄t marciānus capellā: p̄cō-  
sule finit. e. lra in notatūo natu-  
ram p̄positiōis iteuē. pro: q̄ppe  
ablatiuo tantū p̄fert. sed dici ta-  
men p̄r p̄cōsul & p̄prator non  
duabus uocibus: sed compositio  
noīe ut procurator. Cognomina  
iuenit: ut liuii Drusi cognomina  
renit. Aug. senonibus datū: se-  
nones populi sūt galliāe notissī-  
mi utpote q̄ olim urbem romā-

hostium duce Druso cominus trucidato sibi: posteriq̄ suis  
cognomē inuenit. Tradit etiam p̄ pratore ex puīciā gala-  
lia retulisse aug. Senonibus olim in obsidione capitolii da-  
tum: nec (ut fama est) extortū a Camillo. Eius abnepos ob  
eximiam aduersus gracchos operā patronus senatus dictus  
filium reliquit: quem in simili dissensione multa uarie mol-  
lientem diuersa factio per fraudem interemit.

De patre Tiberii.



Ater uero Tiberii quæstor Cai Caesaris Alexan-  
drino bello clasi oppositus plurimum ad uictoriā  
contulit. Quare & pontifex in locum Publi

Senones

Ensis addi-  
tus p̄deri

Senōes uñ

uch uictis

Abnepos

Vox drusi

Nec puero  
quidem  
leg. 111

111

scenderūt arcem capitoliiq̄ obsiderunt. postea iter pu. sulphitū tri. militū & brēm regulū gallogē collo-  
go trāscāta pactio est: & mille pūdo auri p̄ciūm po. ro. factum. addidit liuius pōdera ab gallis iniqua allata  
fuisse: sulphino tribuno romano reculante aditū ab insolente gallo ponderi gladiū: de quo loquitur filius. i. fan-  
di senones penāq̄ ip̄obus auri arbiter ensis adest. cæteq̄ prius q̄ omne aug. p̄ alterationē eēt appēlūm  
iteruenit dictatōr camillus: q̄ austeri aug. de medio iussit: gallogē tantus cede p̄fugauit ut ne nūciū qdē  
cladis relictus sit. id bellū ab eruditis senonicū noīat. Phil. xxiii. tradit a pleriq̄ existari nō mille sed duo  
millia pūdo auri collata fuisse i ea gallogē pactōe: qm̄ a camillo tondē cōditi fuerūt: sob solio louts capito-  
lini. sed ut ip̄e ait id aug. qd accessit fuit ex præda gallogē. omisitū nō est id qd tradit uenerius: q̄ ait se-  
nas gallos existari ex eo appellari: q̄a noui uenerūt ex trāscāpia gallia q̄i cœnonas lra imutata. Kai. 111. enl.  
græce nouos dē & Kai. 111. nouitas. obiter annotādū q̄ i p̄ciōne auri cū a gallo insolēter additus fuisse  
sicut iam diximus in quo p̄deri gladius: adiecta quoq̄ uox est ioleranda romanis. dixit. n. gallus per iso-  
lentiam ueh. uictis: qd potius uenit in puerbiū: qd & Plautus uisurp̄t adiciendū. qd minus potius est. fun-  
um. i. camillū cū postea i. i. diis circūuentos gallos cōcideret. & illi quærerent cōtra fœdus id fieri. remane-  
rasse ipsū gallū eadem uoce: ut & ip̄e diceret: ueh uictis. Eius abnepos: quarto gradu affinitatis sunt ab-  
nepos & abnepis i. frascicū abauus & abauia sunt supra. Patronus senatus: de hoc druso loq̄ ut Cicerō in  
primo de oratore scribēs drusi tribūatū p̄ senatus auctoritatē fuisse suscepū: qd & de filio dici haud absq̄  
de possit: q̄ ut scribūt historici nō modo tribūatus uiribus sed ipsius etiam senatus auctoritatē tācō cōsū-  
uir scendū ut nec prima illius flamma posset sustineri subitāq̄ morte correptus hæredariū i. p̄posteros si-  
os bellū p̄pagaret. sed seditionū oīum cā primordiūq̄ fuerūt Tyberius & caius gracchi. q̄ legibus agrariis  
auram populārē aucupabant q̄bus interfectis non defuerūt: q̄ gracchanas leges asserere conarent. iter quor  
exiit drusus filius lōge a patre dissimilis. nā cū ille aduersus gracchos operam eximiam senatui p̄stulset:  
hic gracchanis legibus plebem ab se trahere tentauit: nullo largitionis genere p̄missis. erat uox ipsius  
tētis nihil se ad largitiōem ulli reliquisse præter cœlū & cornū. hic rebus in urbe romana tenere cōcitant do-  
mum se recipiēs immisso iter turbam percussore corruit & ita extinctus est scribit Appianus l. i. bellorum  
ciuilū cū in deambulatorio obicuro ius diceret sub horam uesp̄tinam percussū cōcidisset: repertū suto-  
ris cultrū in femore i. fixum. auctor coedis ignoratur. de hoc seneca in libro de breuitate uitæ sic scribit. Dr-  
usus drusus uir acer & uehēmēs cū leges nouas & mala gracchana mouisset stipatus i. gēti totius lraie: ce-  
ta. exitum rerum non prouidēs execratū inq̄tam a primordiū uitam dicitur diuise: uni sibi nec puero q̄-  
dem unq̄ ferias cōgisse. Diuersa factio: autumant eruditi percussorem drusi a Philippo & coepione iu-  
micis filie subornatum: qui erant principes diuersæ factionis. Bello alexandrino: quod gestum est a Cæ-  
sare dictatore aduersus Alexandrinos. de quo in i. cōmentario dictū est.

M. AN. Senonibus: miror fuisse qui traderent aug. a Druso relatū uera sūt quæ liuius scribit. is dum  
aurum gallis penderetur Camillum interuenisse ait continuoq̄ inter ipsas urbis ruinas pugnam contrādi-

posttridieq; uia gabina ad octauum lapidem ite; pugnati gallosq; occisione occisos ita ut ne nūcius qdē tāte cladis nō modo auri asportator sit reliquus. Inter apēninum & alpes extremi gallog; oium ad adriam litorale orā fenones icolure de feritate gētis & reliquo uiuēdi ritu Polibius accurat multa. L. iuius Drusus: Appianus L. iuius Drusum ad altee; tributum ut græchi legibus obssisteret hortatus ē: Cicero ad Q. fraterem: Drusiq; tributus pro senatus auctoritate susceptus. Diuersa factio interemit: Drusus L. iuius filius ut Appianus scribit tribunos plebis. In deambulatorio percussus cū clamore cōcidit cultresq; futuris i eius scemore affixit est repertus. Quod aut uarie molietē dixit ad illud referri oportet: quod quū senatus & equestri ordini placere studuisset neutrius ordinis odiū declinauit. Alexandrino bello: quo Cæsar aduersus Ptolemæū circa alexandriam gessit. Pōtifex: pōtifex maximus stregelli nō potest: quum. C. Cæsar pontificatum maximū nisi cū morte nō deposuerit: sed erat alii pōtifices octo numero q̄q; ab initio quattuor a Numa rege instituti fuissent. De eog; potestate Plutarchus in Numa & Alicarnasens Dionysius plura.

Scipionis substitutus: & ad deducēdas in galliam colonias in qbus Narbo & Arelatæ erāt missus est: tamen Cæsare occiso cunctis turbæ metu abolitionem facti decernētibus: etiam de præmiis tyrannicidæ referendum censuit. Prætura deinde functus quū exitu anni discordia iter triumuiros exorta esset: retentis ultra iustū tēpus insignibus. L. Antonii cōsulem triumuiro fraterem ad Perusiam secutus: de ditione a cæteris facta solus permansit in partibus. Ac priō prænestes inde neapolim euasit: seruiliq; ad pileū frustra uocatis in siciliam profugit: sed indigne ferens: nec statim se in conspectum sexti Pompeii admissum. & fasciū usu prohibi tum ad Mar. Antonium traiecit in achaiam: cum quo breui reconciliata inter omnes pace Romam rediit: uxoremq; L. iuiam Drusillam: & tūc grauidam & ante iam apud se Ti.

PHIL. Pu. Scipio: is fuerat fœderis pōpuli: bellig; ciuilib; reliq; resouerat i Africa mox uictus in acie circumuectus ab hostibus honeste morti uocem quoq; adiecit honestam. q̄rentibus. n. hostibus ubi est ipator: rōdit ipator bene se habet. de pōtifice maxio pōtificiūq; miog; collegio dictū est astatim in iulio Cæsare uidel in hoc loco pōtifex unus ex mis tribus signari potius q̄ maximus.

Narbo: narbo marcius duodecim milibus passū a mari distat: a cuius noie narbonēsis puincia appellat: brachata gallia aī dicta. Plinius narbonē decumanorū coloniā uocat p̄terea qd milites decimæ legiones in eam coloni deducti sunt. Strabo in. iiii.

imperator  
bñ se hēt

Narbo

ait narbonē fuisse amplissimū eius regionis emporiū. Sidōius in endecasyllabis ludento præconio extol lit narbonem narbonisq; pulchritudinem opulentiā salubritatem. Arelatæ in mediterræo narbonēsis galliæ ciuitas est arelate: p̄ Plinio dicta colonia sextanog; quoniā ex sexta legiōe coloni deducti sunt. Hæc coloniæ deducēdā auctor fuit Cæsar qbus patrē tyberii præfecit uelut unū ex triumuiis: qui more ro. colonos deducēbat: eisq; agros uiritim diuidebant. Turbæ: turbationū. Abolitionem facti: post interfectū in senatu iulium Cæsarem multi de amnestia quæ lex est obliuiois discordiæ reuocanda censuerūt: & hoc est illud uetus uerbū: qd Cicero in. l. philippica usurpasse se testat: quod in sedandis discordiis usurpauerat olim ciuitas atheniēsiū: de quo in libro annotationū plura. De præmiis tyrannicidæ: tyrannicidæ dicti sunt iulii Cæsaris interfectores: quos Cicero uocabulo græco tyrānoctōnos appellat. refert Appianus cin nam qui prætor erat imprimis interfectores Cæsaris collaudasse: eosq; censuisse ut cōseruatores e capitolio euocados: & honoribus meritis afficiēdos. fuerūt & alii ut idem est auctor: q hoc idem assererēt. scribit Cicero in ofone. p. Milone morem esse græcog; ut honores deog; tribuant his uiris: q tyrannos necauerūt ex tant declamatiōes hoc argumēto. tyrannicidæ præmiū detur. Inter triumuiros: Mar. Antoniū lepidū & Augustū. Ultra iustum tēpus: iam finita prætura: q̄ annuus est magistratus. Insignibus: prætoris ornāmētis.

In partibus. L. Antonii & in factiōe Augusti cōtraria. Prænestes: oppidū est latii quōdam Stephane dicta siue polystephanon a copia coronæ: ubi fortūæ templū illustre uisebatur de quo filius templisq; dicatur fortunæ prænestis iugis. Neapolim: opus chalcidēsiū est parthenoe a tumulo frenis appellata.

Seruis ad pileum: legimus sepe apud historicos ad pileū seruos fuisse uocatos quod significat ad libertatem: cuius insigne est Pileus. L. iuius in. xlii. postero die serui ad pileū uocati: & carcere uincti emissi: con fusiq; omnis multitudo hippocrate atq; epidem creāt prætores. hinc illud. puerbiale apud Senecā in. vi. epistolæ. dicit aliquis me uocare ad pileū seruos. post interfectū iulium Cæsare qdam pileū in hasta prætule runt tanq; libertatis signū: unioerfosq; ad euulsiōem patriæ uocauerunt: olim lucius cinna uocatis ad pileū seruis aduersarios deuicit: mos fuerat apud ueteres ut serui q per manuissionē liberi fiebant raderent ca put & calui pileū caperent: hinc est illud plaurinū: dii faxint ut hodie raso capite caluus capū pileum. pater Tyberii frustra seruos ad pileū uocauit: qm̄ hōiem seq noluerunt. malueruntq; in seruitute uitam tutā dē gere: q̄ spe libertatis peditari. Fascium usq; prores sicut & p̄consules nō plūsq; sex fascibus utebantur: cū cōsules. xii. uterent. Sexti pōpuli: filii magni Pōpēi: q a lucano dictus est sculus pirata: de quo supra satis as super. In achaiam: Plinius. achaiæ nomē puincia ab isthmo incipit: ante egialos uocabatur propter urbes

Amnestia

tyrāno  
ctōni

Prænestes

Vocare ser  
uos ad pi  
leum

Achia  
egialos

in littore per ordinem dispositas. *græci. n. δι' ἑταλον* uocant litris: est aut inuexa achæia peloponneso.

M. AN. P. Scipiois q est a. C. Cæsare in Africa uictus Appianus & Plutarchus sunt auctores. In quibus numero quæ. Narbo: unde galliæ una cognominata emptorium ut Strabo ait illustre ad ostiū rhodii.

Arelata: & hoc quoq; eiusdē terræ emptorium & ipsum rhodano ut idem auctor tradidit adiacens. De præmiis tyrannicidæ: Appianus cōsultationis illius auctor est: quā nō defuerunt q Cæsaris percussoribus præmia publicè cōstituenda ut tyrannicidæ censerent: Athenienses: ut Plinius opinari uidetur primi omnium Hamodio & aristogitoni quia tyrannū occiderunt statuas posuere: sed illi nō hippia tyrannū ut Thucydides demonstrat uerū Hipparchum tyranni fratrem occiderunt: quem uulgo errorem scriptorū ignauia inola ille idem auctor testatur: ut illi pro tyrannicidæ a recentioribus falso celebrentur clariissimi auctores non illa οὐτως ἀτάλῃσι ῥῶπος τοῖς ἡσυχασταῖς ἀλλ' ἡσυχασταῖς ἀλλ' ἡσυχασταῖς. L. Antonium: Antonii triumuii fratrem Augusti inimicū Plinius in summa inq; deus ille quū de Augusto interim loqueretur ex lumq; nescio adeptus magis an meritis: hærede hostis sui filio excessit: sui enim cōtenderim esse legem nō sue ut Plinii codices quos uidimus habet. non enim Liuiā Tyberii mater fuit Augusti hostis: immo illius amantissima: sed pater qui in partibus aduersus etiam pertinacissime mansit. In partibus: in studio diuersarum partium. Ad p̄lucē ad libertatem. Sexti Pompeii: qui tum siciliam obtinebat. Fascium usū publicum: ne fasces & prætoris insignia præ se ferret. In achalam: in partem græciæ ab isthmo se peloponneso infinuauerat. Inter eos: Augustum scilicet & Antonios.

PHI. Augusto cōcessit: sextus

Aurelius: liuiam augustus quasi marito cōcedente sibi cōiunxit.

VTROq; liberorum: Tyberio q natus erat in domo p̄na: & druso: qui domi augusti natus est tribus mētib; postq; liuiā m̄ nup̄erat Augusto. Fūdis: in ciuitate fundana: quæ erat in latio. Oratius: fundos ausidio luso p̄tore libēter lingmus. Fūdana: ex opido fundorū: de fundanis historis est apud Liuiū in octauo: qui olim metuentes bellum a romāis: orarū plautinū cōsulē: ut ab innoxio populo abstineret: dicētes agros urbē corpora ipsorū cōiungimus ac liberorū suorū in potestate po. ro. eē futurarū: itaq; colaudati sunt q in officio essent.

Fœlicitatis: Romāi ueteres iter numina fœlicitatē quoq; deā colebāt: Augustinus i. iiii. de ciuitate dei: qd fœlicitas dea ē ædem accepit: arā meruit: sacra ei congrua p̄soluta sunt. Post bellum philipēse: qd augustus & Antonius gesserunt aduersus Brutū & Cassium. Acta publica: supradictū est quæadmodū acta singulorū annorū cōscribent. PLI. i. iiii. eodē cām dicēte lateribus coctis pluuisse i. eius ari acta relatū ē. Hirci & p̄sē: annos quo hircius & p̄sē cōsules fuerūt: a fœcit ari: quō lepidus & munacius plācus cōsulatū gesserūt. Insequētes: q; securus ē cōsulatū lepidi & plāci. Infantiā: hippocrates maximus medicorū septē gradus facit ætatis prius ætatis finē putat esse septimū ariū. scdē q̄trūdecimū: tertie duotrigesimū: q̄rtæ trigessimūq̄ntū. q̄ntæ duodequagesimū. sextæ quinquagesimūq̄ntū. septimū nouissimū ariū uitæ hūanæ. Seruius ætates sic diuidit: infantiā pueritiā adolescentiā: iuuentū: senectū sed uarro ut docet celsorius gradus q̄ntorū ætatis equabiliter putat esse diuisos: unūqueq; i. p̄ter extremū in ānos q̄ndecim: itaq; primo gradu usq; ad annū q̄ndecimū pueros dictos: qd sint pueri. i. sp̄beres. scdo ad trigessimū ānum adolefcētes ab adolefcēdo noiatos. i. terno gradu q̄rat usq; ad q̄ntū & xl. ānos iuuenes appellatos: eo qd rē p̄. i. e militari iuuare possent. In q̄rto aut gradu usq; ad lx. ānū seniores nūcupatos: qd tūc corpus senescere incipiat. idē usq; in finē uitæ unusquisq; q̄ntū gradu sc̄m. in quo q̄ essent senes appellatos: qd ea ætate corpus iā senio laboret. Auicēna & Albertus magnus oīs ætates numero q̄rtorū esse p̄diderūt ætatem adolefcētie usq; ad. xxx. annos: quā subseq; ætas cōsistentiæ: alio noīe dicta ætas pulchritudinis usq; ad. xl. annos: tertia ætas est mutatiōis: quæ senectus dī p̄inetq; fere usq; ad. lx. ānū. nouissima ætas dī senii quæ est sup̄s uitæ. Sub irruptione: mulres augusti

berii enixam petenti Augusto cōcessit: nec multo post diē obiit utroq; liberorū sup̄lute Tiberio: drusoq; Neronibus.

De loco & tempore natiuitatis Tiberii.

**T**iberiū qdam fundis natum existimauerunt secūleum cōiecturam. quod materna eius auia fūdana fuerit. & qd mox simulacrū fœlicitatis. S. C. publicatū ibi sit. sed ut plures certioresq; tradunt. natus est Romæ in palatio. xvi. calen. decēbris. M. Aemilio Lepdo iteq; & Munatio Planco consulibus post bellum philipense. sic enim in fastis actaq; in publica relatum est. nec tamē defunt qui tum antecedente anno Hirci ac Panzæ partim insequente Seruili Hirsaurici Antoniq; consulatu genitum eum scribant.

De infantia & pueritia Tiberii.

**I**nfantiā pueritiāq; hūit luxuriosam & exercitatā comes usq; quaq; parentū fugæ. quos qdam apud Neapolim sub irruptione hostis nauigiū clā petētes uagitu suo p̄cne bis p̄didit. semel quā a nutriticis ubere. i. quā a sinu m̄ris rapti auferere ab hil. q p necessitate t̄pis m̄

Fundanis

Fœlicitas  
dea.

Gradus  
ætatum

pueri unde

Ætates  
secundū auicēna & albert. mag.

significat. q. tunc hostis erat patris tyberii utpote securi partes Lucii Antonii bello perulino. Vagitu deū nōle vagitantū colebant p̄fici q̄ iſanti vagitibus peſſet ut docet Auguſtinus. in. iiii. de ciuitate dei. Au. Ge lius non vagitantū deū uocat ſed uaticanium: pones quem eſſent humane uocis initia.

Vagitantū

M. AN. Cōceſſit ut factū cū ea diuortio i uxore duceret. Tyberius ante diuortū apud patrē natus fuerat. Druſo: quē poſt Liuia Auguſto cōceſſam naſci cōſegit. Fūdiſ: oppido reiectoris lati ſinibus iclu ſo uel i ipſo portus cōfinio. In palatio: i regione palatii. Poſt bellū philippēſe: ab Antonio & Auguſto ad uerſus Brutū & Caſſiū in philippis geſtū. Hirci & panſe q̄ mutinēſi perierūt bello. Antecedere anno: q̄ philippēſe bellū p̄ceſſit. Partim: quidā alii. Inſequēte: qui ipſum bellū eſt p̄xime ſecutus. conſtat igit̄ eo triennio natū: ſed quo anno parū inter auctores cōuenit. Luxurioſam: magnis icrementis præditā. Exer citatā: quia infans & puer paternæ fugæ comes. Irruptionē hoſtis: hoſtibus ſubito irrupentibus.

erculus: leuare onere tendebant: per ſiciliā quoq̄ & acha iam circunductus a lacedemoniis: publice q̄ in tutela Clau diorum erant: demandatus: digrediens inde itinere noctur no: diſcrimen uitæ adiit: flamma repente e ſilulis undiq̄ ex orta: A deoq̄ omnē comitatus circūplexa: ut Liuia pars ueſtis & capilli amburerentur. Munera quibus a Pompeia Sexti Pompeii ſore in ſicilia dōatus eſt: chlamis & fibu la: irē bullæ aureæ durant: oſtendunturq̄ adhuc baiis. Poſt reditum in urbem. a. M. Gallio ſenatore teſtamēto adopta tus hēreditate adita: mox nomine abſtinuit: quod Gallius aduerſarum Auguſto partium fuerat. Nouem natus annos deſunctum patrem pro roſtris laudauit. Dehinc pubeſcēs actiaco triumpho currum Auguſti comitatus ē ſiniſteriore

PHI. Leuare onere: qd dē exo nerare: ne baiulantes ipſos infan tes ſua cunctatioe fugā moraren tur. In tutela claudige: ſupra docuimus quēadmodū nō ſolū ſingulæ ciuitates ſed etiā puſciæ habebāt romæ ſuos quilibet pa tronos. Ita lacedemoni erant in clientela claudiorū ſicuti ſyracu ſani marcellorū & bononiēſes antoniorum. Chlamis: chlamy dē militare pprie ueſtem fuiſſe ſi gnificat Plautus q̄ ad ornatum militis ait opus eē chlamyde ma chera & petaso. gnēt iulius pol lux ſcribens ad cōmodū. Cæ ſa rē de pprietate uocabulo: iter apparatus militares nūerat chla myda: cuius diminutiū eſt chla

Chlamis

mydion. a chlamyde chlamydatuſ deniuſ Plautus in pſendulo q̄ hic hō chlamydatuſ eſt aut unde ē. Vir gilius. ſidoniā p̄cto chlamydē circūdata limbo. iuriſcōſultuſ iter ueſtimēta puerilia numerat chlamydes tanq̄ nō minus ad pueros pertineat q̄ ad uiros. & ita in hoc loco accipit p̄ ueſte puerili. Fabula: fibula or natuſ eſt cinguli ad ueſtem ſubligandā. Virgiliuſ. Aurea purpureā ſubnectit fibula ueſtē. in alio ſigni ficato accipit fibula comedore & citharedoge: de qua iuuenalis. ſolutuſ hīs magno comedi fibula. & apud celſum caput eſt de inſubulandis iuuenibus. a fibula ſit uerbū diſſibulo quod ſignificat fibulā reſoluo. Pa pinuſ. emicat & torto chlamydē diſſibulat auro: hic accipi uidet̄ p̄to cictura puerili. reſibulare apud mar tiale eſt fibulā illā ad obſcena p̄tinentē diſſoluere. cū ait. cuiuſ reſibulauit turgidū ſaber poenē. Bullæ au re: ſupra diximus quēadmodū pueris ingentiſ attributū fuit geſtamē bullæ aureæ: quæ ad effigiē cordis erat formata. præterea bullæ ſunt illa ornamēta q̄bus cingula decorant. calphurniuſ in bucolicis. Alternat uitreas lateraliſ cingula bullas. Cicero quoq̄ tradit uerrem bullas aureas ex ualuis templi magnificentiſ ſimis abſtulſiſſe: qui bullas accipit pro capitibus clauorū eminentioribus: quibus hodie quoq̄ ſores exornā tur. ſicut & Plautus in aſinaria cum ait. iuſſiſti in ſplendore q̄ari bullas haſ foribus noſtris. hinc annomina tio illa eſt apud eundē in gurgulione. Quin tu iſ in malant crucem cū bollis & cū bullis. bullas etiam ap pellamus tumores illos q̄ in aquis repente ſunt & repente euaneſcūt. unde in puerbio apud Varronem di citur. homo bulla eſt: q̄. i. ſimilis bullæ uita eſt mortalitū fluxa & momento caduca. hinc aquæ bullantē a calphurnio in bucolicis diſtæ illo uerſu. bullantes ubi ſagus aquæ radice ſub ipſo protegit. & a plinio i no no bullantiū aquarū ſuſſatio. Cor. celſuſ inter ſigna ualitudinis longe hoc quoq̄ numerat. Si urina bulla ſas excitat ubi bulluſ uſo κοπιό + ικ + ος. i. diminutiue dixit a bulla. exiſtimo tranſillū in hoc loco Toqui nō de ornamēto illo ingenuorū. ſed de hīs bullis: q̄bus balteuſ & cingulū ornari ſolet: ut & chlamys & ſi bula & bullæ ſimul conueniant. nam pro ornatu pendente ante pectus una tantū bulla & non plures geſta banſ. Nomine abſtinuit. i. noluit nominari galliuſ: quāuis ex more Romanorū qui teſtamento adoptaban tur: teſtatoris nomen acciperent. Ita Pomponiuſ atticuſ cognominatuſ eſt ceciliuſ: a gnto cecilio: q̄ moriēſ teſtamento eum adoptauit hæredēq̄ fecit ex dodrante. auctōr Corneliuſ nepoſ. Et Varro ſic ait in ſecun do de re ruſtica. Atticuſ: qui tunc Tituſ pomponiuſ nūc quintuſ ceciliuſ eſſe nomine eodem. Nouē natus annos: ſcribit Quintilianuſ in. xii. demotheſtem ad modū puerum actioneſ pupillareſ habuiſſe: tradi rūq̄ eſt quōſdam adhuc p̄texasſe egliſſe: & Cæſarem auguſtū duodecim annos natum auiam pro roſtris lauduiſſe. unde ponit & Tyberiuſ in nono ætatiſ anno proſequi patris obitū oratione laudatiua: uel quā ſuo ipſemet ingenio forma uerit: uel ſicut ſæpe ſit formatam aliena doctōriſ induſtria ediderit & recitauerit. ſicut nero laudauit claudiani oratione a ſeneca compoſita.

Fibula

Diſſibulo

Bullæ

puerbiū  
hō bulla

bullæ



M.A.N. Onere: pueri gestādi. In tutela: cliētela. Dōatus est: Tyberius puer: sic & Virgilius ille Alcibiades: ab Andromache chlamyde ē dōatus. Fibula: regumēti genus ab umbilico aut genū ad uelāda pōdibāda: eo citharōdis quoq; & comōdi utebā nō ad obsecras solū pres tegēdas: sed ad cōhibēdā et libidīnē: ne rauceserēt i quā uelut dēnegatū quū pniore cēt formāz sui tps lepidissime i eaz; irēpēnē iocatur. Martia: Dic mihi simplr inq; comēdis & citharōdis fibula qd p̄stet: nota sūt reliq;. Bulla: aurea: signū & illud tenēz atatis de eius usū pueris cōcesso: Macrobius plutarchus & Dionysius plura. Hæreditas: adita: & si se hæredē p̄fessus ēēt. Nōic abstīnuīt: nomē nō recepit. Nouē natus ānos nō suā: credas oportet: quia per atatem fieri nō potuisset: sed aliena usum oratione. Patrem: Neronem defunctum.

Funalis  
equus

PHI. Funalis equo: ut funalis equus i triūphi comitatu ille dicitur: p̄ximius triūphālē currū antecedit: q̄li fune cōiūctus: nā sic ut i saltatōibus restē ducere dicebant m̄ibus iter se cōfērtis: ita eq̄funales dīcti: q̄ fune hoc est restē facta simul cōnēxi p̄cedūt ut ita fiat triūphus speciosior & a dextra sinistraq; triūphātis erāt ductores quasi eq̄stris chorez. Qui lorīs iūcti hic & idē curru triūphali funales dicebātur alio quoq; nomē habēales: cuius rei mētio fit a Dionysio i octauo anrigatū. sc̄nbēre iñstūmētū uetus

funali equo quū Marcellus Octauiz filius dexteriore uereheret: p̄fedit & actiācis ludis: & troiāis circensibus: ductor turmæ puerorū maiorū. De adolescētia & uxorib; eius.



Irili toga sumpta adolescētia om̄nē: spaciūq; i se quētis atatis usq; ad principatus initia p̄ hęc fere trāfegit munus gladiatorū in memoriā patris: & alterū in aui Drusi dedit diuersis temporibus ac locis: primū in foro: secundum in amphiteatro. Rudiariis quoque quibūsdam reuocatis auctoramento cētum milium dedit: dedit & ludos sed absens cūcta magnifice impēnsa matris ac uictrici Agrippinam Marco Agrippa genitam ne-

Agōitheta

fuisse & herōici: ut triū equorū currus in ludis decurrerēt: duobus enī eqs iūctis tertius iuxta adhibebat habēnalis dīctus. q̄ uictus lorīs a p̄ter trahēdo simulq; iūgēdo pareos uocabat a p̄ficus tales dici uidē funales a Trāgillo: q̄ erant duo alter dexter alter sinister uincti curru triūphātis Augusti. idē Statius i lex to thebaidos i ludis archemori equū noīe thoēn dixisse ut funālē: q̄ lugalis erat & i cursu eq̄stri ad meto l seruiebat: tanq̄ tertius ille habēnalis in triga. sic enī ait uoce nominib; cēt pholoen admetus & iirin fualēq; thoēn. Præfedit: tanq̄ præfens & agonitheta p̄fuit: ē autē agonitheta p̄fectus ludog; unde ait Hieronymus. nō ē iudus agonitheta noster. Actiācis ludis: quos celebratū Augustus in memoriā actiæ uictoriz Troiāis: ludicrū troiz significat: quæ i circo exhibebat. de troia satis ac sup̄ i priō cōmētino.

Puerorū maiorē: q̄i rumū duplex puerorū maiorē & minorē troiā i circo ludere solebat: tale spectaculū Cæsar dictator & Augustus ediderūt. Munus in memoriā p̄is iunius Brutus primus apud romāos i honore defuncti p̄is edidit munus hoc est spectaculū gladiatorū ab eo mos p̄pagatus est: ut in honorem defunctorū spectacula exhiberent. sic Scipio in hispania edidit munus gladiatorū in memoriā patris patrūq; defunctorū: sic Caius Curio funebri patris munere theatra duo e ligno fecit amplissimū: in quib; spectant populus spectacula gladiatorum. sic Cæsar dictator ut antedictū est dedit munus funere patri: in quo uisus est apparatus arenæ argenteo. Rudiariis: rudis uirga ē: q̄ auctore p̄ficiano gladiatores donant post finitū gladiaturam. inde rudiarii dīcti: qui impetrarunt missionem artis gladiatoriz donati rudī. de rude Ouidius. & me donari iam rude tempus erat. M. Tullius in secunda antonianay. tam bonus gladiator rudē tam cito accepisti: eiusdem fit mentio subinde apud poetas. sc̄nsus est Tyberium nō solum gladiatores exhibuisse legitimis sed etiam reuocasse ad gladiaturam præci inuitamento ueteranos & emeritos qui dīctur rudiarii. Auctoramento: auctorati uocantur gladiatores: qui se uendunt ludo quasi ad dīctū & cōdē nati: sicut nō insulē exposuit acron Oratians iherpes enarrans illud auctoratus eas. est enim auctorare obligare. cuius contrarium est exauctorare. Seruius enarrans illud Virgilianum: ipse patri filiam uocauit xit solos parentes habere potestātē auctorandi. inde fit auctoramentum: quod est quasi obligatio neq; ac ueluti stipendium præciūq; eius: q̄ fit auctoratus. i. obligatus. Seneca libro quarto de beneficiis hominē uenalis animæ crebris auctoramentis accēdebat. idē alibi ait: nullū malū sine auctoramēto ē. Quintilianus in gladiator. nec difficilē tamen sub illo præfertim auctoramento habuisset missionē: sed noluit gladiator uiuere. Cicero in primo officiorum mercedem ait esse auctoramentum seruicis: ubi auctoramentum accipit pro illa obligatione: qua mercenarius accepta mercede cogit seruire: præfaretq; operam seruilem. Quidam auctoramentū iherpretant esse priuilegiū & rogatiūm: qd an cōueniat dispiciendū ē. p̄li auctorarum uindemiatores: itē alibi auctoratū po. ro. eleganter appellat: q̄li gladiatoriz morti obnoxii: qui spectabat cum periculo uitæ spectacula gladiatorū edita in lignis theatris a curiōe periturus si momēto aliquo machinæ luxatæ fuissent. A lūuo auctoratus proditor dīctus quasi obligatus & deuinctus. A milio in quinto astronomicon ministri p̄petuo quasi epitheto auctorati uocant tanq̄ p̄petui mercenarii obligatiq; dominis a quibus mercede comparantur. sic. n. ait. Atq; auctoratos in tertia iura ministros. Dedit & ludos theatrales uel fœnicos. Victrici: Cæsaris augusti.

Rudis  
uirga  
Rudiarii

Auctoratus  
Auctorare  
Exauctorare  
Auctoramentum

nM. AN. Funali equo: funale equū eū esse crediderit q̄ p̄ime currit iungere atq; a fune dictum. Papi-  
us. Funaleq; thoi. Dexteriore equo funali. Prædixit fuit. Actiæ ludē de his i augusti plura. Il-  
lud obiter admoebō eū q̄ ludis fesset nō solū p̄dēre: sed iter dū se moderatōrē rectōrēq; gerēdē: rei mī-  
serē cōfuisse. Plutarchus: antiochus politis inq; magistratus insignibus ludis p̄fuit: & a sumptis adoleſcētib;  
una cū illis saluauit. Troiā circēlibus troia ludis circēlibus mīseri cōfuit: sic i Cæſaris dictatōnis: sic i  
augusti spectaculis seruauit. Træſigis: peregre. Vulpius ea q̄ dubia eēt & incerta nec adhuc finita trāſigi dī  
ci oportere existimauit. Plautus iurecōſultus nō solū de q̄bus cōtrouerſia fuisset: sed q̄ ēt fide cōtrouerſia  
fuit possēſſa. In amphitheatro: ſarilū tauri id unū qd̄ ſcī nū R. omne fuit. Errat meo iudicio. Caſſiodorus  
q̄ Titū Vespasianū filiū primū Rōæ amphitheatrū ſtauiſſe tradidit. Rudearis: gladiatoribus iā emēritis  
& rude dōnus. Iuue. rude accepta icipit uerō uidē. Horati. Dōnā rude q̄ris meccas itē. antiquo iūe i-  
cludere ludo. Reuocatis: a ferris. Audiametō: obligatōe p̄ciōs: ē. n. auctoritātū obligatō ut dū ſine  
ſtipendiū ſine p̄ciū militiæ pugnaret hoc loco: actiō: ue. Impēſa matris Liviæ. Victricia auguſti.

p̄rē Pōpōni attici eq̄tis R. omāi. ad quem ſunt Cicerōis epi-  
ſtolæ duxit uxore. ſublatōq; ex eā filio Druſo: q̄q; bene con-  
ſuenientē. ruſuſq; grauidā dimittere. ac iuliā Auguſti filiā  
cōſeſſim cōactus eſt ducere hō ſine magno lenore animi.  
Quū & Agrippinæ cōſuetudine teneret. & iuliæ mores i-  
probaret. ut quā ſenſiſſet ſuū quoq; ſub priore marito appe-  
tentē. quod ſane uulgo ēt exiſtimabat. Sed Agrippinā &  
abegit poſt diſcordiū dolūq; & ſemel vino ex decuſſu uiſa  
adeo cōſētiſ. & tumētib; oculis p̄ſecutus eſt. ut cūſtodi-  
tū ſic ne unquā in cōſpectū eius poſthac ueniret. cūm Iulia  
primo concorditer & amore mutuo uixit. mox diſſedit &  
aliquanto grauius. ut etiā perpetuo ſecubaret. Intercepto  
commonis filii pignore. q̄ a quiliæ natos infans extinctus  
eſt. Drufum fratrem in germania amiſit. cuius corpus pe-  
dibus toto itinere prægrediens R. omā uſq; peruenit.

p̄perat. Sublato: ſuſcripto Vir. ſublatū erudit nec tecū talia geſſi. Quāq; bene cōuenientē maria eſt &  
rara laus cōnubitur ſic cōcors & bene cōueniens cū dos uxoria ſit ſic ut ait Oui. Hinc illud a Hieronymo re-  
petitū: q̄ nō ligat celeſtis ē: tūq; oēs uxori liget cōtineret cū uxoribus. Plautus in Caſſina. q̄ litigas  
olympo: tūder uilius: cū eadē q̄ tu ſemper ſenſus ē: cōactus ē dimittere agrippinā: quāuis iā ea bene cōue-  
ret eſſetq; itēq; grauidā: q̄ res chariores gratiorēſq; uxores maritis eſſicere ſolet. ſili cōi qd̄ nexus ſunt in  
cōiugio ut inq; Ariſtoteles i. yth. ethicoq;. Agrippinæ: prioris uxoris. Sui appetentē: minime mirū ſi i-  
lia appetuerat coſſe cū Tyberio. cū ēt om̄p̄i ſceminage maxime uiroſa i deſt uiroq; appetens. tales p̄ſci  
catuliētes uocant. laberius lupū appellat catuliēre. p̄ libidinantē: eſt cū catulite libidinari uerbū uideli-  
cet tractū a catibus. cū libidē excitant. Ariſtoteles i. terpret. i ſexto de alib; canes inq; canire dicuntur  
libidē excitulata: elegātius dixiſſet. catulire. Sub priore marito: dictū eſt ſupra quādamodū auguſtus  
iuliā filiā primū Marcello: deſide ut iē p̄bat Marco Agrippæ nuptiū glediū. Abegit: dimiſſe a mandaf-  
ſe. Cōſētiſ oculis: tale eſt illud. Virgilianū. turpis ad hæc oculos horrida in uirgine fixos. idē alibi  
turbat amor oculos in uirgine figit. Tumētib;: quando aliqd̄ nimis ardentē ſcintillat. contempla-  
mur oculis tumētib;: ex deſiderio id facere dicuntur. tanq̄ oculis uorantur. Diſſedit: diſcordiam egit &  
diſſidū. Secubare: ſeparatū ſenſuſq; ab uxore cubaret. operantes ſacris ſecubabant & cōiugēs & ama-  
tores. Ouib; ſecubat in uacuo ſoli p̄ſſa thoro. Liviū p̄ciōi adoleſcēs uetat eā mirari: ſi palloret. no-  
dres ſecubiſſet. Intercepto: de medio ſubducto & extincto. Plinius. ſi non eſſet iterēpus. i. a morte cor-  
reptus. Fili pignore: cū præmiū nuptiæ ſit partus cōiugina: ut inq; Ambroſius: merito mentes contu-  
gales p̄ filios ueluti p̄ qd̄ qd̄ pignora iter ſe arctius cōplacent. ſublatō autē filioq; pignori caritas priſtima ſi  
nō reſcidit ſalutē diſſiſ. hoc euenit Tyberio: q̄ poſt extuſū filiū minus amauit uxore. Agleiæ: ciuitas eſt  
Venetiæ i decia italie regione: de qua alibi plura. In germania amiſit: exiſtimat Liviū drufum periſſe ex  
fraſtra curis ſuper quot equis collapſus eſt. tranquilluſ uero ſicut infra patebit morbo ſupremū dū  
obuſſe tradit ad eum in germania egrotatē. dum Tyberius frater ſeſtinaſt: de ac nocte longiſſimum itē  
uehiculis tribus emenſus eſt in q̄no fuerunt ducenta milia paſſuum. Plinius auctor in. vii.

M. ANTO. Neptē: Attici ex attici filia & agrippa genitā: ſeneca uomē attici perire Cicerōnis epiſtolæ  
non ſunt mihi illi p̄ſuſſet genitā Agrippa Tyberius p̄genit: drufus Cæſar p̄nepoſ itē eā magnā nola

PHL. Neptē Pōpōi attici: ſori-  
bit Co. nepos Mar. Agrippā po-  
tiſſimū deſegit affinitatē pōpo-  
ni attici: uſq; filiā uxore acce-  
piſſe: ex quo cōnubio nata ē. Atti-  
co nepos noīe agrippa: quū au-  
guſtus uix. amiculū tyberio p̄-  
ſigno deſpōdit. & hæc cōſuctio  
ſamiliaritatē auxit iter attici &  
auguſtū: adeo ut nullus dies iter  
cederet quo nō aliqd̄ p̄ epiſtolas  
auguſtus ab attico: de antiq̄tate  
regereſcit. hic ē ille Pōpōniſ attici  
cuius: cuius nomen ut inq; ſeneca  
tertio epiſtolæ: perire nō ſinit  
Cicerōis epiſtolæq; attici cognō-  
mē ex athēſiſ reportauit: quā ciuita-  
tē iopii laboratē ſepe ſuis opi-  
bus ſubleuauit a cōdiſcipulū  
uix cōſiſſimē cū Marco tul-  
lio p̄riſtula morboq; iſteſtū

amul. 3m. 3  
3m. 3m. 3  
3m. 3m. 3  
3m. 3m. 3  
3m. 3m. 3  
3m. 3m. 3

Fistula  
perit attici  
cus  
Dos uxoria  
lites  
Fili nexus  
Catuliētes  
Catulire

Secubare.

Mors drufi

perit  
3m. 3m. 3  
3m. 3m. 3  
3m. 3m. 3

taceret. Agrippinā. igit priō uxorē dūre tybertus: mox marcella: alterā nouissime iulā augusti sūā amīcī cognomē ille ex grācia reportauit cicero atq; nō cognomē solū arthēis deportasse sed hūanitatē & prudētiā dī ad hāc acticius & articus ut illud ab actiōe sit: hoc ab artēde eranaī filia Strabo ē auctor. Sublatō: suscepto & a tollē qd nūc educō nūc suscipio seu capio atq; i utroq; significatu sūlatū facit oūi. p educō nō ego tollēdi cā sed ille fuit iterdū & pbo signat iterdū i alū tollō un illd i neronē. Quis neget anoz na tū de gēre neronē sūstulit hic matrē sūstulit ille ptem. Bene cōuēiētē cōcordi connubio mūuocq; amore scū uiuēt. Angore aggritudine. Sui appētētē: sui cōgressus cuiū ac fatigētem. Priore marito: Agrippa.

Vulgo existimabā: ab ea tybertū amari. Abegisse a se remouisse. Cōcētis: deficiis. Custodiū custodiū cautū. Dissedit: distidit alieatus ē. Succubaret: diuerso ab ea lectū cubaret. Intercepto: extindō.

PHI. Rudimentis: tyrociniō priq; exercitatio. Vir: truda ru dimeta. Oui. tale rudimētū. tāto sub noīe debes. Regē archelau archelaus post obitū herodis rex iudeaz apud augustū Cēsare accusatus ē a sūbio p epistolas. Romaz uero antipater salomes filius. ppositū accusationē eoz: qui aduerbāb archelao. Nicolaus āt archelai defensor eribō q regi obiciēbā fūtaris porauit. mox archelaus ad gēu Cēsā. pōbēs ab Augusto bēigne erigēq; post longū disceptationē mediā regni iudaez pte sub retrāchiā noīe de dit archelao: et regē si se dignū p buisset pollicitus ē se factūz mē dōs ē apud iosephū dictio i. i. i.

Emédatus  
locus iose-  
phi  
Ethnar-  
ches  
Ethnar-  
chea  
Tralliani  
Thessali  
unde

belli iudaici: nā archelaus ethnarchies passim legē. cū legēdū sit ethnarches. dī a. ethnarches pfectus gētis: & ipsa pfectura ethnarchia: qū i mēdosis codicibō pper scribā ethnarchea cū subtrācta līa a ethnarcha sic di cēdū. sentit trāglus archelau nō solū a nicolao sed ēt a tyberio apud augustū fuisse defensum. Trallianor: po pulos aīaz. ē. n. ciuitas trallis aliis noībo euantia & seleucia. & antiochia dicta. Vī trallius deriuat Cicero i ter tia philippica. trallianā aut ephesinā dicere putes. Thes salos: thessalia eadē ē hemōia: quā homerus argopelāget con noiatab hemōe hemōia ab eius filio thessalo thes salia nūcupata. Auctor ē Strabo i. ix. dictū fuisse pñcis seculis pyrrhēa a pyrrho uxorē deualiois. Laudiois: celeberrima urbs laodicea i asia est iposita lyco flumini

appellata priō diospolis: deī rho as. Thiatyrēis: thiatyrēi populi troadis cōuētū ad iurisdictionē p gamentū uocitā. Chūs: ppli fuit iūsāi: metronorus & cleobulus chiō a chiōe nympa alū a nūc dictū putāt. marmor chū & uinū chū celebrāt. Enbīt Eusebius i cronica: q; ipate Augusto multa cōciderūt terramotu i iūsā choo: qre aut hit aut illic mēdū ē. n. cho i iūsā distās a chiō hippocrate alūno clara. Terramotu afflicti: maximus terramotu memoria mortaliū extitit tyberii Cēsaris pñcipatu. xii. urbis aīaz una noctē pñtis. causās motus terrae alii alius opinā. sed Plī. Seneca & Aristoteles cōcordi sīia uēnt effectricē cām ēē dixerūt. Fannium ceptionē: dictū est de his q cōiurāt i augustū. ut sentire porphirio oratūz iterps ceptionē & murenam fratres fuisse pculi: cū qbus bōa sua zqs portiōibō diuerserūt: cū illi bello ciuili fuissent spoliati. Reū ma iestatis: crimen qd dī maiestatis primū est scillegio ut inq; Vlpianus: est aut maiestatis crimē illud: qd ad uersus po. ro. principēq; cōmētē facere reū accusare & ut ait pedīas apud pñorē legibus interrogare pte reū cōndēnare. Vnde ait iuriconsultus peregrisse reura nō alias qz uidetur: nisi & cōdēnauerit. Plinius dum peragitur reus. Annonz: Romāi laborantes penuria creauerūt pñcedū annonz. qui pñora leuandz pñceset de cuius origine Līuius scribit in quarto. Ardior: difficilior. Rēpurgandorum rēp stulorum. hanc quoq; curam Augustus olim susceperat sicut supra explicatum est. Exceptos: dolo & in

De ciuilibus officiis eius.



Iuliu officio: rudimētis regē Archelau traliāos & thessalos: uaria quoq; de cā Augusto cognoscē re defendit: p laodicēis thiatyrēis: chois terramotu afflicti: opēq; iplorāribus senatū depcatus est. Fannium Ceptionē q cū Varone Murē i Augustū cōspirauerat: reū maiestatis apud iudices fecit. & cōdēnauit. Interq; hāc duplice curā administrauit: annonz q arētior inciderat: & repurgandoz: tota Italia ergastuloz: quoz domini in inuidiā uenerāt: qli exceptos supprimerēt nō solū uiatores: sed & quos sacramētū metus ad huiusmodi latebras compulisset. De militia eius: & bellis per eum gestis: & honoribus administratis.



s Tipēdia priā expeditionē cātabrica tribunus militum fecit: deinde ducto ad orientē exercitu regnū

Peragere  
reum  
Præfectus  
Annonz

sedis circuectos extorpe. n. dolo ē circuecti & opprimere. Vir. excipit icaurū. Supprimeret uatores: idē i  
augusto sic ait rapti p agros uatores sine discrimine liberi seruicq; ergastulū possessorē suppressibaf. Sacramē  
ci minus: multi militiā militareq; sacm fugientes i ergastulis delitecebāt ne militare cogerēt. Stipediā pri  
ma stipediōs uocamus plēos stipediōs hoc ē eos: q; stipediā plurima fecerūt quis alibi diuerimū stipen  
diōs dici posse mercatores & mercede militates. cū stipendiū appellent. qui stipendiū tributūq; perol  
unt. Expeditione cantabrica: quam augustus Cæsar suscepit aduersus cantabros hispaniæ populos. i. p.

M. AN. Rudimētis: primis forētiū & ciuiliū officioq; exercitamentis. Archelau: cappadociæ regē is. p  
Antonio aduersus Augustū actiā belli tpiō militauit fuit & archelaus q herodi succellit ob cuius i po  
pulos i solētiā i tēplo Apollinis palatini ut iosephus tradit apud Augustū cōm durit. Eusebius ait archelū  
ab Augusto ueniā galliæ relegatū. Tralliacs: a trallibus urbe Rōæ ab arginis cōdita thracibus qbusdā ad  
mixtis un & nomē urbs iditū Strabo pdidit. Thessalis: Thessalia ad macedoniā artiet a Thessalo Hercu  
lis filio dicta. Laodicēscariæ urbs laodicea ad lycōi amnē ut Pl. & Ptolemaus scribūt. Tiathyrēis: a ti  
thra magnēsiæ oppido. Chiis: a chio isula sed chois nō chii legēdū. Eusebius choū isulā nō chii Augu  
sti tēporib; terræ motu cōcissum scribit. Fāniū capione: de iis q; i augustū diuerso tpe cōspirarūt sic hie  
alter seneca fuerit nē nihil adhuc psecuti fāuidenū lepidus fecerūt ēlepidū murē: murenā capio capio  
nē Egnatius. Reū fecit accusauit reū facere ē ut pedūis ait apud prōre legib; reū interrogare: ut cicero  
quū uerrē reū facit apud pōre ait inq; te fuculos spoliassē. Quod fuisse tacuisset æstimata ei iis erat uerū  
eo negare petirū ē tps ad ingredā crimina. Cōdēnauit: ut cōdēnare fecit. Annonæ: curā subaudi. Er  
gastulog: de ergastulog; recognitiō: regē i augustū. Sacramēti metus: ne militare cogrent: quam ad  
detrahendū pro tēpore sacramentū ultro ergastulog; latebras petissent ibi fraude oppressi seruilem i mo  
dum iuncti coquebantur. Regnum armenia: cui sibi uendicandæ parthi iminebant.

armeniæ Tigrani restituit: ac pro tribūali diadema ipsoiuit  
recepit & signa quæ. M. Crasso ademerāt parthi. Post hæc  
comatā galliā anno fere rexit: & barbarorū incursionibus  
& principū discordiā ingetā: ex hinc rheticū: uindelicūq;  
bellū: inde pānonicū: idē germanicū gessit rhetico atq; uin  
delico gentes alpinas: pannonico breucos & dalmatas sub  
egit: germanico. xl. milia deditioq; traiecit i galliā: iuxtaq; ri  
pā rheni sedib; assignatis collocauit. Quas ob res & ouās:  
& curru urbē igressus est primus ut qdā putāt triūphalib;  
ornamētis ornatus: nouo nec antea cuiquā tributo gñe ho  
noris. Magistratus & maturius lchoauit: & poene iuncti p  
currit q; sturā: pcurā: cōsularū: interpositūq; tpe cōsul iterū:  
etiam tribuniciam potestatē in qnquen niū accepit.

lus apud itōlis utiq; gētes: atq; ēt noia ex eo capillaris alpiū scolis galliæ comatæ. Rheticū: quēadmodū  
rhetos & uidelicōs domerit Augustus suis auspiciis p Tyberii drusum supra dictū. Strabo scribit in qto  
rhetog; & uidelicog; reliquorūq; alpiog; iurisdictionē fuisse reppās a Tyberio & eius fratre druso estate una  
un i laudē neronū tyberii & drui fratrū cecinit oratus carnē illud qdē ministrū fulminis alitē. Panno  
nico breōs: a græcis pones dictū: quos R omā pānonios appellāt ut inq; Appiūs: i pānonia suus fluuius  
estq; auctore Plinio fuit p colaphiōis breucosq; p plī capita sūt pānonio: de his breōis hic intelligēdū  
uicū nulli alii i pānonia pplī noie breōi celebrent dalmatæ uero non sūtq; spectāt ad mare hadriaticū.

Deditioq; q; se dedit i ditionē potestatēq; uictoris hī deditū dictū. de formula deditiois scribit L. iui  
us i prio & a nobis alibi dictū ē. iuxta ripā rhēi: in Augusto aieq; germāos dedētes se traduxit in galliā  
atq; in pxiimis rhēo agris collocauit. Curru urbē igressus: refert Gellius eos q ouarēt hoc est ouationē ē  
lebrarēt itroire solitos equo uehētes. Sabinus massurius pedibus ignēdi ouātes dicit. ueq; tyberius uetere  
morē aspernatus curru istar triūphantiū nō equo uel pedibus istar ouantiū urbē itroiuuit. Ornatus: ornāmē  
tis triūphalibus repudiat ouadi formula iustata. ita oli Crassus cū bello fugitiuorū cōfecto ouis rediret  
coronā myrthēā qua ouātes coronabāt isolenter aspernatus est: & lauro q triūphantibus dicata est uoluit co  
ronari. de uestimētis reliq; ornāmētis triūphalibus affatim supra dictū. Nec antea tributo: nulli ante ty  
berii ouati cōcessum fuerat. ut curru triūphali & triūphalibus ornāmētis in ouatione urbē ingrederetur.

Maturius: citius quā per leges liceret. iunctim: sine ullo intervallo: quod legibus annalibus inter magi  
stratus constitutū erat. Tribuniciam potestatem: quam imperatores accipere cōsueuerūt sicut oli ab Ha  
driano accepta est. & ut auctor est flauius uopiscus: tribunicia potestas erat pars maxima regalis imperii.

M. AN. Signa quæ. M. Crasso quam atrocem cladē ro. ductū & auspiciis Crassi in parthiam accepit

Excipere

Stipediōi

Comata

unde

Comata  
unde

Pcones

pannoni

In ouatio

ne

equo uehe

bantur

sent Appianus & Plutarchus scribunt. Comata galliæ: galliæ diuisio pſpicua in auguſto relata ē ceteræ comata de qua nūc iuba a gebena pirenſisq; mōtibus rursus oceāo & Rheo cōtinet. Rherico & uindehoze utriusq; belli rō affatim ſupra expoſita ē. Brēnos: brēnos ī pannonia uetere ſcriptore qd ſciam poſuit nemo ſed librariore reor ī curia factū ut brēnos p uerecos trāgliās codices habeat brēci. n. ī ſeriori pannoniam a Plinio & prolemaeo referunt. Deditio: eorū q p deditiōē in rō poteſtatē uenerūt. Quas & cetero q. d. pter patriū inſtitutū ouās curru ē iuectus qd legitimū tantū triūphū a deſeis fuerat ad id tēpus oſceſum poſſet: dīuiſo ſenſu ita accipi ut diuerſo tēpore ouās ſit urbē ingreſſus rursuſq; legitimū triūphum egerit: ſed prior ſentētia ut uerior ita pbaſilior. nā ita eſſe ea quæ cōtinuo ſequūſ facile declarat nouo ut qd nec cuiq; tributo genere honore: qd ac cūctū referas neceſſe eſt ſi ad triūphalia ornamenta uelis nō poſſet: & n. ſupra triginta fuerant ab auguſto eō honore genera ornatī. Iunctim: continuatis honoribus.

PHI. Repete ſecedere: cice- ro in quadā ad atticum epiſtola ait. cupio egdē & ita pridē cupio Alexandria reliquaq; egyptū ſuſ- ſere: & ſimul ab hac hoīum ſacie- tate noſtri diſcedere: & cum ali- quo deſiderio reuerſi. hoc idem uſ facere uoluiffe Tyberius: ut abſens eſſet uenerabilior: cū aſſi- duitas faciat cōtēptibiles. Neq; criminari: uertus. ſ. auguſtū illius patrē. Dimittere: repudiare factio diuorſio. Ultra perſerre: uarro ī ſatira menippea uitū in qd uxoris aut tollēdū aut ſerēdū eſt: q tollit uicū uxore commo- diore pſtatq; fert ſe meliorem facit. hæc qd uarro eleganter & cōtēter. ſed iterdū tāta eſt ſprobi- tas ī uore ac moroſitas: ut ſol- lerēda ſit nec pſerri qat. hoc ac- cidebat Tyberio ī ſulā uxore l. proba & ſpudica. hoc idēdem. accidere ſolet his: q habent uxore. ego ī celibatu uiuo doq; ope- rare: ne lites uxoris & experiat: quæ ſpatibiles maris eē dicūſ. AC ſiduitatis ſaltidior: in hac ſentē- tia illud eſt luculenter dictum a Lūcio de Scipione. Decimū iā prope annum aſſiduus in oculis hominum fuerat: quæ res minus uerendos magnos homines ipſa ſcietate facit Apuleius quoq; in demonio ſocratis ait. parit conuerſatio contemptum. caritas conciliat ipſa rebo admirationem. Liberis: Caio & Lucio adoptatis ab Auguſto. Mitylenas: ciuitas eſt iſula leſbo: cuius in- bita eſt mentio in Iulio Cæſare. olim. M. Marcellus ille: de quo Lucanus Marcelluſq; loquax. Mitylēs in- lauit in quo illū exilio beatiffime uiuentem ſe uidiffē brutus teſtatur. Prætendens: quaſi prætextum uel- mentumq; præponens. Commeatum: abeundi poteſtatem. de commeato militari ſupra dictum. Viſto- co: Auguſto. Retinentibus: matre Lūia & uſtrico Auguſta. Cibo per quatuordecim quibus inedia mo- ri conſilium eſt ſeptimo demum die mortem oppetunt. auctores Varro & Gellius. Idem confirmat plu- tus uſ uerbis. homini nō ante diem ſeptimum letalis in edia duraffe & ultra duodecim pleroſq; erant eſt. Hoſtiam: ciuitas eſt ab anco Marcio rege in ora Tyberis condita. auctor Lūius. Oram campanæ: Plinius oram fere ſemper appellat regionem littoralem: apud quam ueluti peculiaris ē talis locurio. In ora ſunt ciuitates & oppida oræ proximæ: quæ uero remota ſunt ab ora eleganter in mediterraneo eſſe dicun- tur. Subſtitit: conſomoratus eſt comibito itinere. Maioris ſpei: tanquam ſperaret deſuncto auguſto ſe in imperio ſuccellurum.

M. AN. Vxoris iuliz. Criminari: ne Auguſtum illius patrē offenderet quum ea multis alioquin ſu- graret probis. Aſſiduitatis ſaltidior: quod aſſidua præſentia ſaltidium pareret. Liberis. C. & Lucio iuliz filiis quos Auguſtus optarat. Uſurpat: obtemi. Secundi gradus: ſecundi in re pu. adminiſtranda lo- ci. Obſtare: ſe illis obſtrecando obſistere quidam obſtare legunt quod nō multū erit diuerſum qd- ne illorum ſplendori & incrementis ſua phama obſtare uideretur. Prætendens: præ ſe ſerens. Com-

## De ceſſu eius ab urbe &amp; cauſis.

**T** Or pſperis cōſluentibus integra ætate ac ualitudi- ne ſtatuit repente ſecedere: ſeq; e medio q longiſ- ſime ammouere: dubiū uxoris ne redio quā neq; cri- minari: aut dimittere auderet: neq; ultra pſerre poſſet: an ut uitato aſſiduitatis ſaltidior auctoritate abſentia tuereſ: anq; et augetet: ſiquādo idiguiſſet ſui reſ publica. qdā exiſtimant adulteris iā Auguſti liberis: loco quaſi & poſſeſſiōe uſurpat a ſe diu ſecūdi gradus: ſpōte ceſſiſſe exēplo. M. Agrippæ. q M. Marcello ad mūera publica admoſto Mitylēs abierit: ne aut obſtare aut obſtrecare aliqd pſens uidereſ: quā cām & ipſe: ſed poſtea reddidit. Tūc aut honoz fatierarem ære quē labor pſtendēs. Cōmeatū petiit: neq; aut matri ſimpli- citer pſcanti: aut Vitrico deſeri ſe et in ſenatu conq; rēti uen- am dedit: qn & pſtaciūſ retinētibus cibo p q; riduū abſti- nuit. Facta tādē abeūti poteſtatē relictis Romæ uxore & fi- lio: cōſeſti hoſtiā deſcēdit: nec uerbo qdē cuiq; proſequendū reddito: paucoſq; admodū in digreſſu exolſcularus.

## De mora eius apud rhodū: &amp; geſtis ibidē.

**A** B hoſtiā horā cāpaniæ legens imbecillitate augu- ſti nūciara paululū ſubſtitit: ſed & ſcrebeſcēte rō- more qli ad occaſionē maioris ſpei commoraret:

Viciū uxo-  
ris tollēdū  
uel ſerēdū

Parit con-  
uerſatio cō-  
tempum

inedia læta-  
lis

Ora.  
inediterra-  
neæ



meatum missionem ut federe licere. Matri: Livia. Præcantine abiret. Vitrico: Augusto. Venia de-  
dit: obsequi uoluit: aut indulgit. Abstinent: ut inedia se conficeret. Vxore: Iulia. Filio: druso. Substitut  
ceptura iter tenuit. Increbescere rumore: phama inualecente.

tantū nō aduersis tēpestatibus rhodū enauigauit: amœnita  
te & salubritate insulæ: ita inde captus quū ab eā ab armenia  
rediēs appulisset. Hic modicis cōtētus adibus: nec multo  
laxiore suburbāo genus uitæ ciuile admodū istituit: sine li-  
ctore aut uiatore gymnasio iterdū ab'abulās mutuaq; cum  
græculis officia usurpās ppe ex æquo quodāi disponendo  
die mane p̄dixerat q̄cqd ægrorū i ciuitate eēt uisitare se uel  
le. Ida p̄ximis aliter exceptū iussiq; sūt oēs ægri in publicā  
porticū deferri ac per ualitudinū genera dispōi: p̄cussus er-  
go in opinata re diu qd ageret incertus: tñ singulos circūit  
excusans factū ēt tenuissimo cuiq; & ignoto: unum hoc tan-  
tummodo: neque præterea quicquam notatum est: in quo  
exercuisse ius tribunitiæ potestatis uisus sit. Quū cir-  
ca scholas & auditoria professorum assiduus esset noto iter

PHI. Tantū nō aduersis: Elo-  
cutio est frequēs & rara: q̄ & fili-  
us uisus est i septio p̄uicoge. tñ  
nō strictis mucrōibus ubi illud  
tñ nō: nō tñ negare ut quā affir-  
mare accipiq; p̄ ēt: ut sit sensus:  
ē t aduersis tēpestatibus enauigal  
se rhodon. alii sterptant q̄renus  
a tēpestatib; nō impediret. Amœ-  
nitate insulæ: horreus testari ufi  
rhodios ab antiquo foelices fuis-  
se scribens de rhodo: Cara loūi  
tellus hominū regi atq; deoq; i  
q; & opes illi multas effudit &  
ampas. Cecinit pindarus aurū i  
isula rhodo pluisse uolēs illius  
loci foelicitatē significare. refert  
Strabo urbē rhodiog; tñ excel-  
lere alias urbes: ut nullā ei æqlē  
nedū p̄stiorē p̄ferre possūmus

Tantū nō

Tantū nō

Rhodii  
foelices

sacra ē rhodos soliq; rhodū a noie puellæ quā amabat appellauit. Modicis edibus: domo magis cōueni-  
ente homini priuato: q̄ principi priuignog; iperatoris. Laxiore suburbano: ppe rhodon ciuitatē parauit  
sibi Tyberius suburbanū hoc ē uillā: p̄cipit lex agricolatiōis: ita i agro edificatiō ēē: ne uilla fundū quærat  
ne ue fundus uillā. Ciuile: istar uitæ priuatæ: græci politicon dicit. Cicero i prio officio: oportet iquit  
priuatū æquo & pari cū ciuib; iure uiuere: talē bonū ciuē dicere solemus. Sine lictore aut uiatore: Qui  
sunt ministri publici & p̄sto sunt magistratibus. de lictoribus & uiatoribus supra satis multa. Gymnasio:  
gymnasiū fuit rhodi multis donis exortū. apud rhodios memoratu digni extiterūt circa philosophiā & ar-  
tes liberales Panetius: Apollōdorus: Molachus: & Andronicus pipareticus: aliiq; cōpulsuli. Quoq; nomina me-  
morat Strabo L. xiii. gymnasia ut docet Cicero in secūdo de oratore exercitatiōis cā a græcis istituta fue-  
rūt: i q̄bus mox philosophi disserere atq; philosophari cōperūt: a uerbo græco γυμνασιον quod significat  
exercitio gymnasia dicta: uñ & gymnastica appellat. discipuliā exercitatiōis: quā laudat Plato i septio de legi-  
bus. & timeo. Idē i q̄nto de re publica. fœminas quoq; iubet exerceri gymnastica. Aristoteles quoq; i octa-  
uo politicog; mōet adolēscētes gymnastice tradēdos eē ut ita fiat & exercitiores firmioresq;. Cū græculis  
philosophis & sophistis de rabibus ait parasitus plautus rū græci palliati fuisse inati cū libris & cū sportu  
lis. In disponēdo die: pythagoricū p̄ceptū est duog; tēpog; q̄ maxie habēdā curā mane & uesperū. Leog; q̄  
acturi sumus & eoq; quæ gesserimus. Cōsimilis est inia illa cleobuli unius ex septē sapiētib; anteq; domo  
q; exeat qd acturus sit apud se p̄tractet rursus cū redierit qd egerit recogitet: hoc fecerat Tyberius. Visi-  
tate: laudat hadriāus a spartiao: q̄ egros bis ac ter in die uisitare: ac solatis resoueret. Aufonius in panegy-  
rico ad gratianū sic ait. egrotātes amicos Traianus uisere solebat. haçtenus i eo comitas p̄dicata est. tu a ui-  
sere solitus & mederi: p̄bos ministros. Instruis cibos: fomēta dispēsis: sumptū adiciis medelaz. A p̄ximis  
aliter exceptū: dixerat Tyberius se egrotos quotquot eēnt rhodi uelle uisitare hoc est singulos in ipsorum  
dombus officii cū iuisere. q̄ uerba hæc audierat itellexerūt eū uelle: ut oēs egroti unū in locū cōportaret  
tanq; illic oēs simul esset uisitaturus. Per ualitudinum genera: uerbi causa. podagrici uno loco simul collo-  
cabant: se brittantes in alio: phisici in alio. mos fuit apud babylonios ut languētes in forum deportaren-  
tur. qui eos adhibant siq; & ipse eundē passus esset morbū consulebant hortabanturq; ad ea remedia usur-  
panda: quæ ipsi faciendo similem morbum effugissent: aut alium nouissent effugisse. & ut auctor est Hero-  
dorus in primo historiarum nullū fas est languētes præterire silentio: nisi prius explorauerit quonam mor-  
bo laborent. Percussus: perturbatus consternatus. Tenuissimo: ignobilissimo atq; pauperrimo. Excus-  
ans factumq; non sua culpa id factū esset ut desereret in unum locum: sed culpa eorum: qui uerba ipsius  
perperam exceperissent. Circa scholas: Quintilianus & Cicero genus dicendi rhodium celebrant uelut me-  
dium inter atticos & asianos: atq; ex utroq; mixtum neq; enī attice pressū rhodii oratores: neq; asia uestunt  
redundantes. echinos eo intulisse fers studia athenaz: quæ sapore illū atticū peregrino miscuerunt.

Gymnasiū

Gymnasti-  
cagenos dice  
di rhodū

M. AN. Tantū nō aduersis tēpestatibus: q̄tum p̄uentos & mare licuit. Ciuile genus uitæ: remissioris  
ac p̄one priuatæ uitæ rationem inuit. Lictore: a ligando uel ut quidam Gellie auctore uoluerit a Licio  
quo succinctus esset. Gymnasio: exercitatiōis loco ἀγορῶν γυμνασίου nudientim exp̄ssū in eo exerce-  
batur uel quia γυμνασίου exercitatiōnem appellat. Mutua: officia citro utroq; p̄stia & accepta.

Disponē dō die. i. penitētis diei officiis. Aliter exceptū: q̄si nō domesticatī eēt singulos aditus sed unū in locū delatos suis oculis subiectū iri petisset p̄cūlūs cōmotus ac cōsternato similis. Excusans facitūe quod non suo id consilio accidisset sed illorum potius culpa quia male siue essent officium interpretati.

Sophistica

PHI. Antisophistas: sophistae ut docet Plato in phidragora aliis q̄ pluribus in locis sūt rhetores: q̄ ueluti uētores parati sunt ad capiēdos iuuenū aios sophistica discipula: quā uenale p̄ urbes circūferūt: uerbo demonstrantes se oratoris: & ciuilis discipulae esse p̄fessores cum re uera sint corruptores. De sophistis sic inq̄t Aristoteles libro decimo ethicorū. sciētiā gubernandarū rerū publicarū sophistae p̄stent: quoq̄ nūllū re p̄u. gerit. boetius sophistica interpretat cauellatoria. alcinous platonius sophistā distinguit a philosopho eo q̄ sophista potius existimari uelit. quā esse hōestus & bonus: & q̄d mercede iuuenū recipiat. Sui dās multa doctē cōscribit de multiplici sophistae significatione. & q̄ ē rhetor mercenarius & significat decēptorē. antisophistas appellat tranquillū inter se cōpugnātes cōcertantes. q̄ sophistas. Antisophistas uisū se declamatores docet Quintilianus in. xi. offendēs ineptissimū eē discursare & fatigare in actio. ne sic ait in undecimo. urbanae flauius Virginius interrogauit de quodā suo antisophista. quot milia passuū declamasset. orbiū: beneuētus fuit naturae acerbae in antisophistas. quos oī sermone lacerauit. nomen cōpositū ex αἰνῖ quod est contra: & σοφιστής. Incesseret: uerbo uisus est significationissimo. Gellius: iocēbat quēpiā Taurus philosophus seuerā atq̄ uehementē obiurgatione. Cum apparitoribus: tanq̄ magistratu & tribunitia potestate praeditus: sunt enim apparitores ministri qui apparēt hoc est praesto sunt magistratibus: de quibus dictum iam est. Conuiciatore: eum scilicet antisophistam: qui conuicio & male dictis ipsum fuerat insectatus. Repudium remissum: In repudis id est in renunciationibus matrimonii comprobata sunt haec uerba Res tuas tibi habeo: tuas res tibi agito. Officiū duxit: stimauit pertinere ut dici solet ad officium suū. Exorare: oramus facilia exoramus difficilia. orare est rogantis exorare impetrantis. Ut cūq̄ merita: etiam pessima merita. Filiae iuliae uxori suae. Patre Augustum. Successu illo scilicet rhodiensi. Emulationis: hoc nomen & in laude & in uitio est ut ait Cicero hic in uitio accipitur. Reuifere: hoc est romani reuerti ad reuifcendos suos necessarios: hoc enim significat necessitudines. Admonitus: scilicet ab Augusto. Non priuatum modo egit: honesta elocutio ē agere priuatum agere amicū agere patrē familias. Tyberius non solum rhodi se priuātū p̄stitit sed et obnoxius hoc est mancipatū: & seruilis poene conditione. nam obnoxius interdū libero opponit. ut apud Liliū ob seruauimus sic scribentē: si retices aut superbus aut obnoxius uidear: quoq̄ alterq̄ est hōis alienae libertatis oblitri: atq̄ suae ap̄ eundē obnoxie dicere sīnam accipit pro seruilitate: q̄d significet obnoxius & obnoxie docet Gellius li. iij. Abditus: delitescēs. Priuignū: supra diximus Caiū nepotē ab Augusto ad orientem missum fuisse: ubi ex uulnere perierat aut hic priuignus Tyberii utpote genitus ex iulia: q̄ post obitum agrippae nup̄erat tyberio. In mediterraneis: iam didi est mediterraneae & loca mediterranea dici remotā ab ora & littore q̄si in medio terrae collocata. Quoquā: in aliquā puincia. Samum: insulā unā ex duodecim ioniae ciuitatibus: quā cōdidit tyrabron & deinde patrocles. ut docet Strabo in. xlii. parthenas p̄tus dicebat adeo feracitate praecellēs ut prouertbiū illud famo accomodare: q̄ ferret lac gallinaeum.

Sophistica cauellatoria

Appitores

Obnoxie sententiam dicere.

lac gallinaeum in famo

antisophistas grauiore iurgio nō defuit qui cū interueniente & quasi studiosiore patris alterius cōuicio incesceret. Sem itaq̄ regressus domū repēte cū apparitoribus p̄diciatūq̄ pro tribūali uoce p̄conis cōuiciatorē rapi iussit in carcerē. Cōperit deinde iuliā uxorem ob libidines atq̄ adulteria dānatā: repudiūq̄ ei suo nomine ex auctoritate Augusti remissum: & quāquā latus nūcio tñ officiū duxit quātū in se eēt exorare filiā patrē frequētibus litteris: & uel utrūq̄ merita q̄cqd unquā dono dedisset cōcedere. Trāsecto autē tribunitia potestate tēpore cōfessus tandē nihil aliud fecit su deuisse se quā emulatiois cū. C. Lucioq̄ suspicionem: petiit ut sibi sicuro iā ab hac parte corroboratis his: & secū dū locū facile tucātibus permitteretur reuifere necessitudines: quarum desiderio teneretur: sed neq̄ impetrauit: utroque etiam admonitus est dimittere omnem curam suorum quos tam cupide reliquisset.

Item de gestis apud rhodum.

**R**emāsit ergo rhodi cōtra uolūtātē uix per matrem consecutus: ut ad uelendam ignominia q̄si legatus ab augustō abesset: tēn uero tūc nō priuātū modo sed et obnoxii & trepidū egit mediterraneis agris abditus: uitansq̄ p̄ter nauigatiū officia: q̄b frequētebat assidue nē mie cū ip̄erlorat magistratu rēdēte quoquā qn diuenteret rhodū: & accesserūt maioris sollicitudinis causae. Nāq̄ priuignū Caium orienti p̄positum: quum uifendi gratia traiecit let Samum: alieniorem sibi senlit ex criminationibus Marci

M. AN. Antifophiftas: thetoris fapientes fe obfcuris qñtisbus fceffetes. Cũ appitoribus: miniſtris. Cũ uitiatorē: q fe cõuino icefferat. Repudiũ remiffũ cõperit ſubaudi. Suo: noſe q ipſius abſcētis noſe Auguſti iuſſu lulie adulteri dānatæ repudiũ denũciaret. Officiũ duxit: ad fe attinere. Exorare patrē filiz exorari: & placabiliorē reddere. Vel cõcedere: pmittere eā habere q a patrē qdopz dono accepiffet: nā omnē delictario illi cultũ ab initio adẽptũ dixerat. Seruo nihil: amplius ſollicito. Scdm locũ: ſcũdas dignitatē ptes. Neceſſitudines: neceſſarios ipſos. Ignominia: ignominioſam relegationē. Per matrē: matrē interceſſionem. Conſecutus: impetrauit. Ad uelanda: tegendam. Obnoxiũ: egit periculo & icutiz ſubiectũ. Meditantes: nō maritum ſed a littore remotioribus. Priuignum: caum lulie & Agrippæ filiũ. Traieciſſet: Tyberius. Samum: in ſulam in ionia ora pertheniam olim dictam ut Plinius tradit.

Lolii comitis & rectoris eius. Venit etiā in ſuſpiciõem per quosdā beneficii ſui centuriones a commeatu caſtra repetētes mādāta ad cõplures dediffē ambigua: & quæ tentare ſingulorũ animos ad nouas res uiderentur: de qua ſuſpitione certior ab Auguſto factus nō ceſſauit eſſagitare aliquē cui iuſſibet ordinis cuſtode factis atq; dictis ſuis.

De eodem & reditu ad urbem.

**Q**ui quoq; & armorũ ſolitas exercitationes omiſſit redegitq; ſe depoſito primo habitu ad palliũ & crepidas: atq; in tali ſtatu biennio ſere pmanſit contēprior idies & iuiſior: adeo ut imagies eius & ſtatues nemanſes ſubuerterint: ac familiari quodā cõuulo mētiõē eius orta extiteritq; caio pollicere: conſeſſum ſe ſi iuberet rhodũ nauigaturũ. caputq; exulis (ſic enim appellabatur) relaturũ. quo præcipue non iā metu. ſed diſcrimine coactũ eſt tā ſuis q matrē impēſiſſimis præciſibus reditũ expoſtulare. i petrauitq; adiutus aliquatũ etiā caſu. deſtinatũ Auguſto erat nihil ſup ea re niſi ex uolūtate maioris filii ſtatuere. Is forte tũc. M. Lolius offēſior facilis exorabilisq; i uictriciũ fuit permittente ergo Caio reuocatus eſt. uerũ ſub cõdiçiõē ne quam partem curamue reipublicæ attingeret.

ione hæc pricula. A. accipit p poſt. Ambigua: pplexa & quorũ tēderet dubioſa. Cuiuſlibet ordinis: etiā iſimi & fordidi. Cuſtodē factisq; ſingula eius facta dictaq; obſeruaret & ſolertiter cuſtodiret. Ita olim Philippus rex macedonũ filio demetrio cuſtodē appoſuitq; illũ diſſimulatē aſſeruaret. Ad palliũ & crepidas: ſenſus eſt Tyberius depoſuit togã: q erat habitus patrius: & iſduit palliũ ac crepidasq; eſt habitus græcorum & eorũ maxime: qui philoſophantur. Lilius ſcribit Scipionem fuiſſe ſermone male uolorum pulſatum: q cum palio crepidiſq; inambularet in gymnaſio. Libellis etiā paleſtræq; operam daret. olim Hero des atticus quendam barbarum palliatumque qui ex eo habitu philoſophus uideri uolebat ita taxauit. ui deo inquit barbã & pallium philoſophum nondum uideo. Crepidas autem & crepidulas calciamēta eſſe tradit Gellius: quas romani ſoleas uocant. Cicero Gallias appellauit ſic ſcribens in ſecunda Antonianarum. Cum gallicis & lacerna cucurſiſſis. eius calciamentis ſutores crepidarios dixerunt. ſempronius aſelio: crepidarius inquit cultellũ requirit a crepidario ſutore. Marcianus crepidas peragrandæ telluris cauſa uia riuſ inſarigata geſtabat. Contemptior: neglectior & deſpiciator. In dies: quotidie magis. Nemaufenſes: populi ſunt galliæ narbonenſis. audores Plinius & Ptolemæus: laus præcipua olim fuit caſeo nemaufenſi: or ait idem Plinius in. xi. Caput exulis. ipſius Tyberii. Matris: liliuz. Maioris filii. ſcilicet Caii: quem ex lulia nepotem ſibi Auguſtus adoptauerat filium: eratq; Lucio maior natu. cauſam offeſſe inter. M. Iolium & Caium declarat ſolus his uerbis. M. Iolius Ioliz paulinæ pater ſoliatis orientis regionibus offeſſidit Caiũ Cæſarem auguſti filiũ: interdictaq; amicitia principis ueneno ſterit. Idem tradit a Plinio lib. viii. na. hitoriz. Viſtriciũ: Tyberidũ. diximus. n. Iuliam matrē Caii poſt obitũ Agrippæ nupſiſſe Tyberio.

M. AN. M. Lolii: hæc poſtea iſſamato ſterdicta ē Caii amicitia q ignominia offeſſus uenenum hauſit: Pl. hoc fuit qre. M. Lolius iſſamato regnũ mueribus in toto oriẽte ſterdicta amicitia a caio Cæſare Auguſti filio uenenu bibit. Beneficii ſui cõtationes: quos ipe ad eā dignitatē pmouerat quũ exercitiis pſuit. A cõmeatu: quũ ex urbe i caſtra redieret cicero ut ad diē cõmeatus adēſſet. Ad cõplures: amicorũ q i ca

PHI. M. Lolii: hic ē. M. Iolius pater Ioliz paulinæ: q fuit Caii pri cipis coniũx: q rapinis & auaritia offeſſidit ut Iolius igit Caiũ Cæſarē auguſti filiũ: interdictaq; amicitia principis ueneno ſterit. Bñficii ſui cõtationes. Bñficiarios ſignat: nãq; bñficiariũ elegiti uocabulo a ueteribus dicti ſũt illi: quos ipa tor ſuo bñficiũ pmouiſſet i milita. Cæſar cõtētario priõ belli ci uilis Petreius uero nō deſerit ſe ſe armat familiã: cũ hac ptoria cohorte certamē barbariſq; egibus paucis bñficiariis ſuis. Vegetus quoq; lib. ii. meminit bñficiario rũ. A cõmeatu: poſt ſpaciũ com meatus militaris ipe trauit ad ipa tore. modēſtius reſert ſi ad diē cõmeatus qz nō ueniat: pinde cri mē ſtatuedũ eã: ac emanſiſſet uel deſeruiffet militiã. officiũ at regē tis exercitiũ ē raro cõmeatũ dare. Nā ut igit Paulus iuriſcõſultus: q cõmeatus ſpaciũ exceſſit emãſo ris uel deſortioris loco hēndus eſt. dē aut a cõmeatu ea formula: q a pto a coitu a tergo. in q elocu

Beneficia  
rit

A cõmea  
tu

Palliũ &  
crepidæ

Crepidari  
us  
Caſeus ne  
maufenſis

stris essent. Ambigua mandata: quæ quorsum tenderet haud recte intelligi possit. Ad nouas res ad nouas rege mori. Ab augusti or augustinis litteris. Cuiuslibet ordinis. q. d. æquo alio feram uel ab humillimo quoque obseruari. Patrio habitu romano. Ad palliū & crepidas: quæ græcorum sunt gellius crepidas calciamenti ait esse genus ac græcorum peculiare prius: nō hic q in crepidas græcorum ludere gestis. Nemaufenses: sic legendū cōtenderi nō nemaufenses ut plerique exēplaria habent est nemausus narbonensis galliæ opidū areconuſtop: metropolis ad cetrū stadia ut strabo ait a rhodano distans. Caio: priuigno. Casu bonari: prius fortuna: q. a. M. Lolio q Tyberio aduersabat iā alienatus erat. Maioris: filii Cari qui maior natus erat Lucio. Offensor ab ea. s. quæ ex Plinii uerbis proximo loco recitauimus. In uitricum: Tyberius. Cōditione: ab augustinus an a priuigno an ab utroque potius nō dicit. Prædictionibus: diuinationibus oraculis.

Omnibus: auguris. Incubanti: fouenti. Subductū: subtrahū adēptū. Pl. qd uerisimilius est modo lūiā mō nutriticem uicissim eum fouisse refert. Insigniter cristatus: insigni crista præditus. Sine regio insignis: sine diademate a cuius usu ro. imperatores abstinere ob regiū nomē romanæ ciuitati inuicem. Ignoræ: Cæsare: pte imperandi rōne successioneq; Cæsarem nondum notā. Victricū legionum: aræ legionum intellige qua prospere aduersus Brutum & Cassium in Philippis pugnant.

PHIL. Ostentis: ostenta dici tā

in bonis q in malis rebus clarum

est: ab eo quod ostendunt futu-

ra tam bona q mala. ostentum labro iuriconsultus dif-

ferit esse cōtra naturam cuiusq; rei genitū factūq; Sed

augustinus eleganter docet portēta & ostenta & id ge-

nus alia nō fieri contra naturam: sed cōtra quā ē nobis

nota natura. Prædictionibus: ppter illa quæ prædixe-

rant mathematici de futura felicitate tyberii. Incu-

banti gallinæ: Plinius in decimo & columella in nono

de incubatione gallinarum multa scripserunt oua incu-

bati infra decem dies titulissimum. uetera aut recent-

tiora sunt infecunda. Vt eo fuit: De hoc Plinius

sic ait in decimo. Liua augusta prima sua iuuenta Tybe-

rio Cæsare ex Nerone grauida cum parere uirilem sex-

uum admodū cuperet: hoc usa est puellari augurio ouū

in sinu fouendum: atq; cum deponendum haberet nu-

trici per sinum tradendo: ne in-

termitteretur tepor nec falso au-

gusta auguriata proditor imper-

atoris inde facta. Exclusus est:

Excludi ppter dicunt foetus aut

um quando iam maturi rupto

ouo in lucem prodeunt. Plinius

in decimo. Celerius excludūt

calidis diebus. Insigniter crista-

tus: sublimes sanguineq; cristæ

in gallinaceo signant generosita-

tem: ut columella auctor est in

nono. Cæsari potestate: cū nō

dū cæsares imperassent Romā

rū imperiū trifariā diuiditur in

reges consules & Cæsares. Sine

regio insigni: Insigne regum dia-

dema est: cuius inuentor fuit li-

ber p quo Cæs. minie usi sūt: cū

sciret regiū nomē regiaq; insignia

rōæ eē itollerabilia. Victricū: q uicerat i philippis capis Brutū & Cassiū. pōt ēt referri ad legiōes cæ. uicti-

cesq; in eodē loco pōpeianus acies debellauerāt. Subductis: subtrahis. uerior lectio ē. subitis: ut sit sensus

aras refulisse ignibus subitaneis atq; repentinis. Geriōis oraculū: In orbe terrarū multa antiquus oracula em-

terūt: & pter illa notissima: fuit oraculū aphitai: oraculū triphōiū: sūt in Italia iuxta patauū oraculū exort

cognominatū Geriōis: de quo qd eqdē noueri nulla apd historicos sit metio. usi adhuc historia oraculū Ge-

riōis nō minus qreda ē quā illa oraculi arietini: quā ignorare se fatef. Au. gellius & qrendi ēf testat. apd Pl-

niū legimus oppidū Geriōis fuisse i italia: quod cū a patauio longe distet nihil ad hanc rē pertinet. qrendi ēf

sūt apud historicos sortium patauinarum: quæ ad hoc oraculū commodissime referri possūt. Fortassis i

## De præfagiis futuri principatus eius.

Ostentum



**R**edit octauo post secessum āno magna nec incerta spe futurorū: quam & ostentis & prædictionibus ab initio ætatis cōceperat. Prægnās. n. Liua quā an marē editura eēt uariis caperet omnibus ouū incubantū gallinæ subductū: nūc sua: nūc ministratū manu per uices usq; eo fouit: quo ad usq; pullus insigniter cristatus exclusus est ac de ifante Scribonius mathematicus præclara spopōdit etiā regnaturnum quandoque: sed sine regio insigni: ignota scilicet tunc adhuc Cæsarem potestate: & igressio primæ expeditionē ac per macedoniam ducente exercitum in Sīriam: accidit ut apud philippos sacratæ olim uictricum legionum aræ sponte subductis collucerent ignibus: & mox quū illyricum potens iuxta patauū adisset Geriōis oraculum sorte tracta: qua mouebatur ut de consultationibus

licet suspicari licet colebas simulachra Geriōis illius notissimi: iter labores hercules: q̄ a poetis fingit in M.AN. Iuxta patavii: celebre id ē uenetus oppidū a troiās duce Antenore cōditū nūro fuis̄ (corpor. & q̄ paladi uicinate dictū existimaret quō plura milia passuū a pado distet: uerissimilius a π ο τ ο ν ο ν τ ε ρ ι τ α Xai qd̄ seruius ait ut a p̄p̄etis aus uolatu sit nomē illi datū q̄q̄ nec idip̄m ira p̄bo ut nō adhuc p̄babilis putē credere a patauio oppido i finibus paphlagonae appellatū: fuit id circa amasiri & cromnā un̄i heneri Antenoris comites uenerūt: ut hi nō solū sed noue ēt urbi nomē dederint.. Geriōis oraculū: cuius ge nionis id oraculū cēt nō memini adhuc me legisse: uerū q̄a licet cōiectura agere i iis q̄ uetustas obsoleuit: su spicari libet id i ea terra ab euaganeis q̄ ex herculis cōitatu fuisse ab initio cōstitutū: ut tale oraculi gēus sit illis seruātū aduersus gerionē pugnatūris aut ab hoīe eius gētis aut gerioē ip̄o olī iuēni qd̄ postea ab exte mis terris Hercules focii ex ea uolūta reueri i hāc usq̄ terrā deportari: fed hāc ut dixi cōiectura ē: postre adhuc ab loco dictū uideri nā id quoq̄ accidere potuisset ut Eugāei i his locis qbus postea apōnū fuit i p petuū clarissimae uictoriae mōmētū locū aliquē a se cōmunitū gerionē appellarit cuius uestigia uetustate

in Aponi fontē talos aureos laceret euenit: ut summum nu meq̄: laeti ab eo ostendere n̄ hodieq̄ sub aqua uisuntur hi tali: Ante paucos uero quā reuocaret dies aquila nunq̄ an tea R hodi cōspecta i culmine domus eius aledit. Ex pridie q̄ de ritu certior fieret: uestimēta mutātū tunica ardere uisa est. Thrasyllum quoq̄ mathematicum quē ut sapientiae p fessorem contubernio admoerat tunc maxime expertus ē affirmantem naue prouisa gaudium afferri: quum quidem illum durius & contra prādicta cadētibus rebus ut falsum & secretorum temere consciūm eo ip̄o momento dum spa ciatur una praecipitare in mare destinasset.

De adoptione de eo facta ab Augusto.

**R**Omā reuersus deducto in for̄ filio Druso statim e carinis ac pōpeiana domo esq̄ lias i hortos mœcēa rianos transmigravit: totumq̄ se ad quietē cōtulit priuata modo officia obici: ac publicorum munerum exps Caio & Lucio intra triennium de functis adoptatur ab Au gusto simul cum fratre eorū. M. Agrippa coactus prius ip la Germanicū fratris sui filium adoptare: nec quicq̄ postea

π ο τ ο ν ο ν τ ε ρ ι τ α alb. morphnos a macula pēnae. q̄li nēnia. pchnopterus a nigra pēna nomen accepit. π ε ρ χ ν ο υ γ rati nigrū. & π ε ρ χ ν ο πēnā uocāt. gnefion q̄li legitimū uerūq̄ dicas minimeq̄ adulterinū. Est enim hāc aqla incorruptae originis γ γ λ ο σ g r a c e legitimus nōiatur. halietus uero q̄li marina aqla iterp tatur. Diēdōes mēdofe sunt apud Pliniū l.x. nā pro pchnopterus passim legit̄ perceptorus. pro morphnos morphos. De genibus aqlae fere oīa ut pleraq̄ alia mutuaē Pli. ab Aristotele ex l. ix. de aialibus. Tunica: iterior. s̄q̄ camisia uulgo nominaē. Thrasillū: de hoc luuenalis. numeris reuocata thrasilli. Naue. pū s̄: pcul uiso nauigio: quo ueheb̄at nūcius de Tyberii reuocationē i patriā. Cadētibus rebus aliū exitū hā bētibus: q̄ praedixerat thrasillus mathematicus. Praecipitare i mare: Scribit Dion statuisse Tyberidē i ma ro dericere Thrasillū astrologū: qd̄ is solus secretorū eius cōfcius foret: quē cū perturbatū uidisset: quāsi ut perturbati uultus cām. tūc rēspōdisset fērt Thrasillus periculo se se qd̄ per scientiā astroge prauidebat perturbari. unde admiratur Tyberius nō ausus ēst illū praecipitare sicut destinauerat. Deducto in for̄: la te explicauimus in superioribus. quid fir tyrociniū & dies tyrociniū: qd̄ in for̄ adolescentuli dec̄ueban tur toga pura induti eloquētiā auspicaturū. hoc fecit Pyberius i filio die ip̄s tyrociniū. E carinis: nomē est uici romani: i quo fuit domus Pōpei. legius apud historicos lenē magni Pompeii libertum docuisse grāmaticā i carinis i qua regione ur̄ igit̄ Tranquillus in libro de grāmaticis Pompeioq̄ domus fuerat. Virgilius. laus mugire carinis Carinas dici autumat. M. Varro ab eo q̄ hic oritur caput sacrae uite κα ρ α g r a c e caput nōiatur alio noīe cerionia nōcupata. Exq̄ lias: docet Orarius i primo sermonū exq̄ lias fuisse a mœcēnae expurgatas: cū illic prius plebi fuisset cōmūe sepulchrū. Refert uarro exq̄ lias ab excubiis regis dictas: alū ab eo qd̄ excultrāe a rege tullo eēt. hic exqlina regia rōe nomina. In exqlis horti fuerūt mœce natis. Obici: peragēs. Munerū: officioq̄. Coactus germanicū adoptare: libro primo institutionū causam legimus: propter quam Augustus coegerit Tyberium priusq̄ ab ip̄o adoptaretur: adoptare germanicum

PHI. In aponi fontē: Fōs apdi & a q̄ iuxta patauū medicatae lu culētis uersibz celebrā a claudia no ita scribēte. fons anthenoreae uirā q̄ porrigis: sitaq̄ uicis noxia pellis aq̄: & post paula. publica morborū reges: cōmūe mēdū au xiliū: p̄fens numē: inēpta salus. uī fōs hic nomē ab eo accepisse: qd̄ dolore: q̄ grace dē ponos: lan guētes illa aq̄ liberēt. de codē l. u. cāus apōus terris q̄ spūiser exit.

Sūmū: maximū & felicitatē si gnificat: q̄lis ē uēus: cuius supra mēnimus. Reuocaret ex exilio rhodiēsi. Dōus: quā. f. rhodi hē bat. Aqla sedit: f. r. Sene. i. ii. q̄ stionū naturalū aqlae honorē da r̄: ut magnae rege faciat auspicia aqlae: sex sūt genera Melenotos: Pygargus. morphnos. pchnopte rus: gnefio & halietus: dicta ē aūr melenotos q̄ si aqla colore nigrī cās. dē π ο σ g r a c e aqla α λ α q̄ nī grū dē pygargus a cauda albicāre

Aponus  
fons unde

Genera aq  
lae mele  
netos py  
gargus  
Morph  
nos  
perchno  
pteros  
Gnefion  
Halietus  
Mēdofe di  
diēs apd  
Plinium

Carinae u.  
cus

Exqlia

Adoprio  
germanici



Verba ex titulo de adoptionibus hæc sunt. Sic diuus Augustus non antea Tyberium adoptauit: quam is germanicum adoptauerit: ut adoptione facta incipiat germanicus Augusti neptos esse.

M.AN. In aponi fonte: aponi locus in patauio agro ubi hodie balnea. Mar. Céſeſ apona Lixio ſuo tel-  
lus. Súmú numeꝝ: uenerē ſeu coũ. Reuocareſ ex rhodo. ſromá. Núq̃ antea niſi rhodi: pygargus ing:  
Plii. ſola aqlage i cápis & i oppidis uerſat. Pro uiſa: pcul uiſa. Gaudiuſ aſſerit: Leta p eá núnan. Durioſ:  
triftiuſ. Cadētibꝫ: alter q̃ ille diſſerit fluctibus. Temere: nō rōne ſed caſu & fortia. Eo ipſo momēto:  
quo natis appuſſa eēt ſi lartos p eá nūtiōs nō accepſſet. Deſtinaſſet: ppoſuiſſet. Deducto i ſox: hño dñ  
ſor: ad forēſia offi cia uiriſi roga illi i dñeſta adhibito. Hortos mœcenatiōis: q̃ i exqliſ fũere exqlie ſede re  
giāis urbis ab regis excubiis ut qdā crediderit ut alii q̃ a tullo rege exculat fuiſſet. Var. ē auctor. Priuata  
officia: ad publicoꝝ nūꝝe dñi: uel q̃lia priuata fortia ciues obire ſolēt. Eoꝝ. C.& L. q̃ de ſiſti erāt tres  
nāq̃ agrippæ & Iulie uiriſis ſtirpis filiũ fuere. C.L. & Agrippa. Fñs ſui: druſi ex Druſo Tyberii ſir & miore  
Antonia germanicus erat ortus.

PHI. Pro: iure p̄tate q̃ pollet  
is q̃ pater ſiſilis ē. Tyberius ado  
pratus ab Auguſto iā ſaciũs erat  
aliæz diſtōis: nihiſq̃ ut paterfa  
milias agebat. Ius qd̃ adoptiōe  
amiſerat: ſenſus ē Tyberii poſtq̃  
ab Auguſto adoptatus eſt nihiſ  
exiſſe tanq̃ patrēfamilias ſed tāq̃  
filiũ: neq̃ retiuſſe ius patriæ po  
teſtatis: qd̃ p̄diderat dũ per ado  
ptionē trāſit in alienā p̄tate: & ex  
patrēfamilias ſir filiũs familias.

Neq̃ m̄umifit: nō ualet dona  
tio: quam facit filiũs familias ſine  
patriſ iuſſu. ut ſcribit Vlpianũs in  
titulo de adoptiōibus: itidē quæ  
xiſ ap̄d iuriſcō. nūq̃d filiũs famili  
as uiuo patre ſeruũ m̄umittere  
poſſit & uidet m̄umittere non  
poſſe niſi pater p̄miſerit. excipiſ  
filiũs familias militā exercēt: ta  
lis. n. ſeruos quos i caſtris acquirit  
m̄umittere p̄tē cū i patrĩſſimi  
lia minie cōp̄urēt. Reſerret ac  
cepta: Sicut exp̄ſum ſerre ē ſcri  
bere te pecuniā dedidiſſe: ita ac  
ceptũ reſerre ſignat accepſſiſſe: te qd̃  
ſcriptũ erat exp̄ſum. Hinc ē illa

Acceptum  
reſert

Bona p̄ſiſſa  
mi. peculũ  
ſeruũ & filiũ

Fruges

notiſſima ap̄d Pliniũ ſentētia de fortia ſic loquētē huic omnia expenſa: huic oia ſerunt accepta & in tota  
ratione mortaliũ ſola utrũq̃ paginā facit frequẽs & perinde elegans eſt eloquutio: ut dicamus. tibi hæc ac  
cepta reſero: pro eo qd̃ eſt fateor me iſta abſte accepſſiſſe: qd̃ non tantũ in bonā ſed & in malā partē dici re  
ſtis eſt Cicero: cuius hæc uerba ſunt ex ſecũda antonianæ. omnia deniq̃: quæ poſtea uidimus: quid autē  
mali nō uidimus: ſi recte ratiocinabimur uni accepta reſeremus Antonio. Tyberius itaq̃ reſerebat accepto  
peculio hoc eſt ſe per peculũ accepſſiſſe hæreditates & diuitias tanq̃ bona nō haberet q̃ h̄et paterfamilias:  
ſed peculũ: qd̃ ē ſeruũ & filiũs familias. de peculio ſupra ſatis multa. Sepoſito: in ſuperioribus explicari eſt  
quæadmodũ Auguſtus Agrippā filiũ ob ingeniũ ſordidũ ac ſeros abdicauiſſe poſuit: ſurrenti. In p̄mi  
ciā: germaniā: cuius paciētia ſtatus ipſi Tyberio fuerat demādatus. Ad curā noui belli: ap̄d oroſiũ optior  
mēda eſtq̃ nō aduerſus illyricos ſed cõtra germanos bellũ hoc maximũ & formidoliſſimũ a Tyberio p̄  
trienniũ geſtũ eſt reſert: citatq̃ iſtud Suetonii teſtimoniũ. namq̃ Suetonius aperte illyricũ perdomatũ fuiſſe  
nō aut germaniā ſignificat. Auxilioꝝ copiā: ſæpe alias dictũ eſt legiones cõſcribi ex romanis militibus  
auxilia uero dici externæ nationũ. Frugũ inopia: Iulianus iuriſcõſultus fruges dici oēs autũt: quibus hō  
ueſca. inopia aut frugũ reiꝝq̃ annonæ i exercitu tãro maturius ſit q̃ro pluribus ut air uegetius erogaf. In  
ſtare ultro cedētibꝫ: bellica ſere cõſuetudo ē ut ultro cedēti inſter aduerſarius: metuar uero reſiſtētem.

Quod cõtra Italiā: terminos deſcribit illyrici a Tyberio p̄domiti. ſcribit Ptolemæus li. ii. cõſmographiæ il  
lyricũ terminari a ſep̄trētiōe utrũq̃ p̄nōiā: ab occaſu hiſtrii: ab ortu lyſſo a meridie p̄re macedoniæ ad adna  
ticũ maſ porrecte Pli. quoq̃ idicat illyricũ macedoniā uenies p̄nōiā gladiſerũ & meſia p̄uicia circũvallat.

M.AN. Pro p̄ſamilias: ut p̄ſamilias q̃a in m̄acipio ioris a quo fuerat adoptatus eſſet. Cic. in clodium

pro patrēfamilias egit aut ius quod adoptione amiſerat ex  
ulla parte retinuit. Nam neq̃ donauit: neq̃ manumifit: ne  
h̄ereditatem quidē aut legata percepit uſla aliter quā ut  
peculio reſerret accepta: nihiſ ex eo tēpore p̄termiſſum  
eſt ad maietatem eius augendam: ac multo magis poſtquā  
Agrippa abdicato atq̃ ſepoſito certum erat uni ſpem ſuc  
ceſſionis incumbere.

De Illyrico per eum domito.

**D**Ata rursus potestas tribunitia in quinquenniũ dele  
gatus pacandæ germaniæ ſtatus: partorum lega  
ti mādatis Auguſto Romæ redditis: eũ quoq̃ ad  
re in puinciam iuſſiſſe: ſed nunciata illyrici defectione tranſi  
it ad curā noui belli: quod grauiffimũ omnium externor  
um belloꝝ poſt punica per. xv. legiones: paremꝫ auxilio  
rum copiam trienniũ geſſit in magnis omnium reꝝ difficul  
tatibus: ſumãq̃ frugum inopia. Ex q̃q̃ ſæpius reuocareſ ta  
men perſeuerauit: metuens ne uicinus & p̄qualens hoſtis  
intraret ultro cedētibꝫ: ac p̄ſeuerantiæ grādiæ p̄ziũ culte  
toto illyrico qd̃ intra italiā: regnũq̃ noricũ & thraciam  
& macedoniā: interq̃ danubiũ flumen: & ſinũ maris adria  
tici pater perdomito. & in dicionem redactio.

q. P. Fontelo in adoptione dederat ut in te ingt. P. Fortius uitae necisq. patre hiet ut i filio. Necq. dona ut neq. manumisit: quae patrum familias sunt non filiorum: q. in mancipio prius adhuc sint. Pre ut peculio referret accepta: q. ut peculii nomine concessa uideri uellest. n. peculium ut cellus scribit quod seruus domini prius su separatu a dominici rationibus hiet Vlpianus per familias ingt. peculium hie non pot. quodammodum nec ser. uus bona aut ille q. i alterius e mancipio. Maiestate ad Tyberii obsequium id referas. Prouicia: germania.

Patresq. auxiliorum copiae: ut. xxx. sit legionibus ab eo. pulcia administrata. Frugum: reze: olum gbus ipsi comenus constat. Grande praetium tulit: multum persequendo adeptus est. Intra Italiam: regnum: noricum eisdem quoq. finibus Appianus illyricum complexus est: longitudinem eius tetraz. xv. diez. itinere constare tradidit latitudinem quoq. romae scriptores sex millium stadiorum longitudinem ipsam posuere mille & cc. latitudinem.

PHIL. In germania perit: de clade uariana i Augusto dictum est: cuius orosius quoque meminis his uerbis. sub eodem tempore Quintilius Varus cu tribus legionibus a germanis rebellantibus mira superbia atq. auaritia in subiectos le ages funditus deletus est.

**D**e honoribus eidem a senatu decretis & eodem. Vigloriae aprior adhuc ex opportunitate cumulus accessit. Na sub id fere tempus Quintilius Varus cu tribus legionibus in germania perit nemo du bitate quin uictores germani lucturi se pannoniis fuerint: nisi debellatu prius illyricum eet. Quas ob res triumphus ei decretus est: multi & magni honores. Cessuerunt etiam quidam ut pannonici: alii ut inuictus nonnulli ut Pius cognominaretur. sed de cognomine intercessit. Augustus eo ceterum re promittens. quod se defuncto suscepturus esset. Triumphi ipse distulit: moesta ciuitate clade uariana. nihilominus urbe praetextatus. & laurea coronatus intrauit. positumq. in septis tribunal senatu astate coscedit. ac medius inter duos consules cu Augusto simul sedit. unde populo consalutato circum templa deductus est.

De gestis eius in germania.



uictus: nomen accommodatum imperatori ut nominet inuictus. olim Seleucus cognominatus est Nicator quasi uictoriosus quia in bello: ut inquit Appianus in synacis: semper uictor semperq. iuictus extiterat. Pius: cognomen tum pii metellus primus meruit apud ro. propterea q. patre lachrymis & precibus assiduus ab exilio reuocauit. dein Antonius quem Hadrianus impator adoptauit appellatus est pius: q. socerum solum aetate manu subleuaret. quauis alii cognomen hoc ei dicat iustum ex eo: quod multos senatores Hadriano iam sciendi subdixisset: alii q. ipsi Adriano magnos honores post mortem tulisset. Intercessit: ut uicti prohiberetur Augustus ne cognomen pannonici aut inuicti aut pii Tyberio imponeret. Quod se defuncto: Augusti cognomen tum intelligit quod Tyberius post obitum Augusti erat suscepturus: qd cognomen speciosius est & uenerabilius cognomen pannonici iuicti & pii.

Pius

**P**roximo anno repetita germania quam animaduertisset uarianae cladis temeritate: & negligentia ducis accidisse: nihil non de consilii sententia egit: semper alias sui arbitrii. contentusq. se uno tunc praeter consuetudinem cum pluribus de ratione belli communicauit. cura quoq. solito

Praetextatus: praetexta toga indutus: q. a Lulio iter ornamenta triumphi phalia numerat. Laurea coronatus: tanq. triumphans. na q. triumphabat coram laurea in primis deco-

rabat. etenim auctore Plinio laurus triumphis proprie dicitur. In septis: septa fuisse in campo martio superius explicauimus. Medius: locus honoratior est medius non solum apud romanos sed etiam apud barbaros. unde ait Salustius in iugurtha hispalis assedisse iuxta fratrem atherbale: ut ille in medio foret tanq. uenerabilior. x. nophon quoque tradit cyz. solitum fuisse medium discumbere iter amicos honoratos. & a Virgilio dictum e Aurora compositis spoda mediisq. locauit. Ouidius quoque ingt i fastis. Et medius iuueni non indignantibus ipsis

Locus medius honoratus

præclare  
adriani ex-  
emplum

meliore  
duo uno

Scenitæ  
unde

Adiuer-  
siones  
Genera  
ignominie  
militaris

ibat. Extat apd Ispaniū locus Hadriā dignus mēoratu: q cū seruū suū iter duos sētores mediū ambulare uidisset: misit q ei colophū daret & diceret. noli iter eos abūtere: quoqz et adhuc potes seruus. Negligētia ducis. Lgntiliū uariū q negligenter libidinosē atqz supbe simul germāis ipauerat: q illū iprouidū & nihī tale metuētē adorti inaserūt. Nihil nō oīa egit Tyberius adhibitis cōsiliariis. hoc. n. signat de cōsiliū snia. dicit solebat. M. Ant. ipator aquas ē ut ego tot taliū amicoꝝ cōsiliū scq: q ut tot tales amici meā unius uolūtatē scqnt. Sui arbitri: aliter scit agēmō hōericus q obstat sibi decē et cōsiliarios tales: qlis erat nēstor. uersus hōerī hic ē. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ σὺν ἀπὸ δαίμονος εἰς τὴν χεῖρα cū unus igit Aristō. i. iii. polliticoꝝ indi cat aliq affectus pturbatio: necessariū ē iudiciū corrūpi led i multitudine difficile foret oēs labi & emā ab eodē dīctū ē: q duo boni sunt uno meliores. græce dē τοῦ αὐτοῦ τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων τῶν ὁμοίων. nihil unus est ad comparationem duorum.

M. AN. Cui glia: cui domiti illyrici laudi. Cumulus accessit cumulatā laus. Quītilius Varus: Variā cladis mētio i Augusto regredā ē. Pānoniis: tū ppli ro. hostibus q Appiā & trāgli descriptioē illyricis cō tinebāt finibus. Debellatū: bello supatū. Intercessit: auctor extitit quomius cognomē aliqz ei deferret. Repromittēs: representatū pmittēs. Ipse distulit: differre uoluit. Prætextatus: qd triūphātis erat signē. Positū: ad tps instructū. In septis: in capō martio. Nihil nō oīa. De consiliū snia: consensu eorum qui sibi aderant. Sui arbitrii: fuit. l. Se uno: sui unius consilio.

PHI. Exactiorē: diligētiore pēsitatoreq. Cōmeatū: annonā atqz cibarias: quoqz i primis ratio hēnda ē. Vehiculorū: qbus frumēta & cibaria trās rhēnū portabāt. In cespitē cibū capet. Laudat Mamertius i pa negyrico Iulianū ipatore: q statariū prādiū capet gaudēs castrēsi cibo: ministro obulo & poculo sortitos & q maiorē anni partē i arida hūmo cubaret & cōlo tm tegeret. hoc idē tiberius fēditabat. q i cespitē nudo hoc ē terra herboīa sine auleis tapetibusqz cibū capiebat: in hac sniam ē illud tibulli. At sibi qicqz dīpes & festas extruet alte cespitibusqz mēlas. cespitibusqz thori. Laudat Annibal q quādiū bellū gessit i Italiā nū q cubas sed stās cibū cepit. Si ne tētorio celebrat Annibal a filio q uertice nudo solitus sit: excipe iūs hymbres coelis fixi: ruina & κινδός græce dē tentoriū siue papilio. uñ arabes scēitæ cognōi natiqz degebat sub papilioibus.

Subiti muneris: oneris laboris officii subitarii atqz repētini. In iugēdū: iponēdū. Pli. i. epistolis. i iūgo tibi pulciā. Per libellos: in his n. p̄scribit erat oīa q per milites fieri uellet. Quacūqz uel noctis hora: hoc ē qūcūqz hora ēt si foret media nox: idqz tps quo ipse dormiret. sūt. n. qdā horæ gbo p̄cipiē adit nec debēus nec possūs. Disciplina: militare. Ani

mauerfionū adiuertere pūire est. ide adiuerfioēs pūitiones & supplitia dñr. Ex antiquitate: iter antiqz adiuerfioēs ignominia: qz militares hæc fuit. militi uena soluebat & sanguis dimittebat. p̄terea ordeo. p̄ frumēto pakebat. & ut ait Pluta. i. lucullo gēus ignōintie militaris apd p̄ricos fuit uti uisatū ut rūicis iterioribus solutis fossam fodere corā exercitū cogerēt qua ignominia olī lucullus milites affecit. qnetiā inenalis mīl puniebat q si cēturioni castigare se uolēt resistisset uirēqz tenuisset militiāz numebat. p̄ena huiusmodi mīlū est ut inquit modestinus iuriscōsultus: castigatio. pecuniaria multa. numeqz interdīctio. militiāz mutatio: gradus deiectio. ignominiosa missio. in mētallū aut nō dant milites neqz torquētur. Legatō legione: q esset legatī militares: quæ uel illorū dignitas superius annotauimus. Decideret lumen. i. exstingueretur. querit Plutarchus in problematis: cur romani lumen non exstinguebant sed se exstingui ac deficere p̄ mittebant. an quasi inextinguibilis & immortalis illius ignis cognatum & affinem cōlētēs. an q hoc signū sit non oportere id quod natū sit nisi noceat corrūpere. ne u. interficere: quasi animal ignis sit. nec immū. rito. nam & alimento indiget & per se mouet & cum exstinguitur uelut si occidatur uocem emittit. Luc

exactiorē præstitit. Traiecturus rhēnū comēatū omāc ad certā formulā astrictū non ante transmissit q̄ consistens apud ripā explorasset uehiculorum onera: ne qua depone- rentur nisi concessa aut necessaria. Trans rhēnum uero cū uitæ ordinē tenuit: ut sedens in cespitē nudo cibum caperet: sape sine tētorio p̄noctaret: p̄cepta sequētis diei omnia: & si quid subiti muneris iniungendum esset per libellos da- ret addita monitione: ut de quo quisqz dubitaret: se nec alio interprete quacūqz uel noctis hora uteretur.

De disciplina eius in re militari.

**D**isciplinā acerrime exegit animaduersionū: & igno- miniarū generibus ex antiquitate repetitis: atqz et legato legiōis quod paucos milites cū liberto suo trans ripā uenatum misisset ignominia notato. Prælia quīs minimū fortunæ casibusqz permitteret: aliquanto constan- tius inibat quotiens lucubrantē se subito: ac nullo p̄pellen- te: deciderit lumen & exstingueretur: cōfidēs: ut aiebat: olīe to sibi a maioribus suis i omni ducatu exptissimo. Sed re p̄ spere gesta nō multū abfuit: quin ab R. huteno quodam oc- cideretur: cui inter p̄ximos uersanti & trepidatiōe detecto tormentis expressa confessio est cogitati facinoris.

bratē de nocte ad lucernā uigilāte. Ducatus: ipso & pfectura: ducēdo. n. ducatus dī. Iulius capitolius. pēti signū priā die tribūo dedit militi munus: exprobris utq; legnitē tēpore: qdē etiā aī oībus ducatibz dederat. scribit Lāpidius elio gabalū pposituras & ducatus & officia palatia uēdidisse. Rhure no gallos huteni auctore Plī. ppli sunt galliē agnatice cōtermini puiciz narbonēsis. de rhutenis ait Luca nos in. i. solūis flauī lōga statiōe rhutēi. Detecto: pauor & trepidatio plerūq; detegit archanoq; flagitioq; cōscientiā. Cogitati facinoris: p tormēta cōfessus est ille rhutenus se cogitasse de Tyberio interficiendo.

M. AN. Exactor: attētorē. Astrictū: ne nimis hōstū traheret exercitū. In cespite nudo: cābēs apd Xenophōrē & filiū cyze itūq; ad bellū monet frigus & aestū & labores iprimis ipatorē pferre oportere. Cū bī capet: ob ea qua dñr militari cibo tamē cōtētū fuisse credideri q ex larido caseo & postea cōstabat ut spartū ait. Sine tētorio: sine tabernaculo Lucius: cogit rātos tolerare labores sūma ducis uirtus: q nuda fulus arena excubat. Per libellos notata. Ineqs postea aliqd nō dictū aut nō pceptū cauillari posset. Se in terptē: sua itēptatiōe. Exegit: requiuit. Aiaduerfionū: pūitionū. Ignominia: ignominiofaze missiōnū.

Genibus: exēplis. Ex antiquitate: ex ueteris disciplinē rigare. Legato legiōis: q legiōi uicario noīe praterat. Ignominia notato: ignominiofaze exauctorato aut cū ignōtia dimisso. Fortūe callibus: qūis cūctātiōis plia iniret nec mltū fortūe crederet. Aliquāto cōstātiōis: fortius pferuatiōis. Deciderit lumē: si fortuitus lūinis casus sibi ostēdū fecisset. In oī ducatu: quoties exercitus sui maiores ducassēt. Ruthēo: rhutēi agtāte ppli ut Plī. ait. Lucius solūis flauī lōga statiōe rhutēi. Trepidatio: trepido iēcōtati motu corporis. Expāsa: cruciantibz extorta.

### De triumpho illyrico & aliis gestis eius.

**A** Germania in urbē post biennium regressus triumphū quē distulerat egit: prosequētibz etiā legatis quibus triumphalia ornāmēta ipetrarat: ac priuūq; in capitoliiū flecteret: descendit e curru: seq; p̄sidenti patrī ad genua summisit. Barionē pānoniū ducē lgentibus donatū p̄miis R. auēnā trāstulit gratiā referēs: quod se quondā cum exercitū iniquitate loci circūclūsum passus ē euadere. Prādidum dehinc populo mille mēsis: & cōgiariū tricēos nūmos uiritim dedit: dedicauit & concordiz ædem. Item Pollucis & Castoris suo fratrisq; nomine de manubiis.

De gestis eius ac testimonijs Augusti: & de p̄cipatu eiusdē.

**A** Cnō multo post lege p̄ cōsules lata ut p̄uincias cū Augusto cōmuniter administraret: simulq; cēsum ageret. cōdito lūstro illyricum p̄fectus ē. Et statim ex itine re uocatus: itā qdā affectū: sed tamē spirātē adhuc Augustū reppit: fuitq; una secreto p̄ totū diē. Scio uulgo p̄ sualum q̄si egresso post secretum sermōem tiberio uox Augusti p̄ cubicularios excepta sit: miserum populum ro. qui sub tā lētis maxillis erit. Nec illud quidem ignoro aliquos tradidisse Augustum palam nec dissimulanter morū eius

PHI. Triūphū quē distulerat: supra dictū ē Tyberii p̄domitō illyrico distulisse triūphū: cū romana ciuitas mēsa cēt ob cladē uarrianā. Triūphalia ornāmēta: itā declarauis ornāmēta triūphalia cēt togā p̄textā tūcā palmatā rogā p̄ictā. coronā laureā. erat & scipio eburneus & sella curulis i ter ornāmēta triūphalia ut i dicit Liu. l. xxx. ab origie urbis. Legatis. f. militariibus: quoz dignitas amplissima ē post ipatorē. Flecteret: triūphātes pacta triūphādi pōpa capitoliiū ingrediebāt: ibi q; hostiis imolatis i palatiū recedebāt: ut docet lofephus lib. vii. belli iudaici. Patrī: augusto Cæsari. Ad gēua: hois genibus qdā religio inest obseruatiōe gentiū. hæc supplices attrigūt: ad hæc manus tēdūt: fortassis qā his iest uitalitas auctor Plī. l. i. feruēt enarās il lud uigilantiū & gēua cōple aus genibusq; uolūtās tradit genūa cēt misericordiz cōsecrata: si cuti fr̄s genio: dextra fidei cōsecrata ē. Trāstulit: trāsportauit.

Mille mēsis: legimus apud historicos Cæsare dictatore epulū pplō Romāo dedisse duobus ac. xx. millibus tricliniis extructis. Cōgiariū: donū est iperatoriū: de quo in supioribus satis ac sup. Cōcordiz ædē: mille apud romāos ædē cōcordiz deæ extruxerūt. nāq; camillus oli uouit ædē cōcordiz: qdē tēplū ut ingt Plutarchus in foro cōstruētū. postea flauius ille patre libertino notissimus ædē cōcordiz uouit: itī pplō reconciliasset ordinē sēnatoriū & auestrē: dedicauitq; in area uicani sūma iuidia nobilū ex multatitia pecūia sceneratoribus cōdēnatis. auctores Liu. & Plī. seqnti tpe tēplū cōcordiz cōstruxit ut iustaurauit cōsul opinius post grachū fuluūq; crucidatos sūmo ppli dolore: un noctū qdā ascripserūt ipi tēplū hūc uerfū opas uocordiz tēplū cōcordiz facit. tyberius quoq; ut hic idicat trāgillus ædē cōcordiz dedicauit: cuius rei Ouidius quoq; mēcin in. i. fastoz his uersibus: cū de cōstitutio cōcordiz tēplū loqr̄t. cā recēs melior spartos germātā crines colligit auspiciis dux uenerāde tuis: ide triūphāte libasti munera gēcis: tēplaq; fecisti quā colis tpe deæ. Pollucis & castoris: duxius i Iulio Cæsare quādmōdū ædes castoz erat i foro rōano: quā uouit i bello lario Aurelius posthūius dictator. eadē tyberius dedicauit ut nouā extruxit. Vel mānibus: pecūia p̄datitia. qdā sint mānibz satis copiofaze supra explicauimus. Simul cēsum ageret: tanq; augusti

Edes concordiz

collega eēt in cēfura: cēfori. n. officiū hoc erat ut cēsum agerēt. Cōdito lūstro: mos erat cēfoꝝ ut cōpleo quinquēno urbē lūstrārēt: solita uirilia sacrificia de sue oue tauro faciētes idq; cōditū lūstrū appellāt: cuius primus auctor fuit Seruius Tullius sextus romanorū rex. Affectū: agrotantē atq; languētē. pperit: iuppiter affectū tādē miserere puellā: nō pauca scripsimus i cōmētariis: pperiti qd affectus & effiere significat. Secreto: solus sine arbitris. Sub tā lētis maxillis: scribit Plutarchus in apophthegmatis auguſtū dicere solitū se romāi ipſi succēssorē eē relitū: q nūq; bis de eadē re cōsulasset. tyberiu uidelicet significare uolebar: ut Iq; sextus aurelius repētinis cōsiliis melior erat q̄ meditatis. trāſſus uero hoc dictū de mōstrare uoluit ab auguſto repñam fuisse tyberii lentā morositatē. nā quēdamodū illi lētes maxillas hēre dīq; lētissime mādū: ita lētes maxillas metaphoricos i tyberio notauit Auguſtus: & q̄ ille talis erat & q̄ illo lēto erat ſauag; natura. qdā codices nō erit habet sed edit: itaq; id torū trāſſatiōe qdā cibaria dictū sūt.

M. AN. Impetrat: ab auguſto & ſenatu pſidēti pſi auguſto. Trāſſatus: traduxit ex pānonia ne trāſſare rit an ex urbe rauēnā traductū domū dimiſerit idubiū uenire pōt. Mille mēſis: qbus ppl's accubuit. Cā giariū: donū ppl'o daf. Cōcordiæ aedē: appiū auctor ē aedē cōcordiæ poſt cādē grachorū decreto pōſe i foro rōano ab optimo cōſule cōſtitutū Aurelius Auguſtus aedē cōcordiæ reſtē cādē & ſupplicii grachorū cōſonantibus apponēdā putauit. Ouidius a liuia auguſta cōſtitutū imineſ ut hāc tua cōſtituit genitrix & re bus & ara tēplaq; fecit i q̄ colis ipſe deaz: q̄re ſateri oportet aut antiquū cōcordiæ tēplū alibi cōditū aut ali ua nō a fundamētis erectū: Sed iſtaurātū. Caſtoris: & pollucis: hos lēde filios hōeris & poetæ oēs reſtā & eoz aedē i foro fuit ut alio ē loco demōſtrātū. Cōmuniter: cōmuni ſperio. Affectū: morbo degra uatū. Secreto: remotis arbitris. Per cubicularios: p cubiculi miniſtros. Lētis maxillis erit: ut ad illud neq; raf quod tacitus Cornelius ſcribit Tyberiu uerba expēdere ſolitum ac ualidis ſenſibus conſulto ambigui.

PHI. Duritatē: aſpitatē morū & trāſtudinē: Tyberius a Plinio l. xviij. triſtiſſimus hominū hie dictus uſ. Præcib; uxoris: liuiæ q̄ erat Tyberii mſ. Nō reuūſſe: nō recuſaſſe a adoptare Tyberiu i filiū. Circuſpectiſſimū: oia ſolēt ter & cū circuſpiciētia pſedēt ac uelut i librilli collocatē. Deſiderabilior fieret: princeps bonus tāto magis deſiderati ſolēt: q̄nto priōr ē ſuccellor. malus princeps gloria ē bōi antecellor. Porio res uirtutes: mōet oratus in ſer mōibus amici uirtia leuius eē iter pſtanda & nōnūq; i uirtutes trāſ ſerēda: ſed cū nemo ſine uirtis na ſcal uidēdū ē. an uirtutes plures ſint magis q̄ pōderēt. & ita bona cū uirtis cōpēlanda. Prīcipē: au guſtū. Perpēſis: examiat; & di ligētē pēſitat; Emol: καὶ τὰς μοῦς αἰσθητικῶν. Verba ſunt ex auguſti epiſtola: quorū hoc ē interpretatū. mihi & moſis ducant; agens. qdā codices habēt καὶ τοῖς σοῖς qd̄ ſignificat mi hi & tuis. εὐβουλῆς τὰ τε: hoc

duritatē adeo i probaſſe: ut nōnūq; remiſſiores hilarioreſq; ſermōes ſupueniēte eo abrūpet: ſed expugnātū p̄cibus uxoris adoptionē nō abnuīſſe: uel etiā ambitioē tractum: ut tali ſuccellore deſiderabilior ipſe q̄nq; fieret: adduci tamē neq; qn exiſtimē circuſpectiſſimum & prudētīſſimum prīcipē in tanto pſertim negotio nihil temere feciſſe: ſed uitiis uirtutib; q; Tyberii ppeſis potiores duxiſſe uirtutes praſent quum & reipu. cauſa adoptare ſe cum p cōſione iurauerit: & epiſtolis aliquot ut piūſſimum rei militaris: utq; unicū Po. R. pſidium pſeq̄. Ex qbus in exēplum pauca hinc idē ſubieci. Vale iucūdiſſime tyberii: & rem gere ſceliciter καὶ τὰς μοῦς αἰσθητικῶν Iucundiſſime & ita ſum ſelix uir fortiſſime: & dux καὶ μάταις. Vale & ordinē aſtuoꝝ tuoꝝ. Ego uero mi Tyberi & iter tot difficultates nō καὶ το ὁ αὐτῶν παύσαι καὶ σπατεῖναι vos non potuiſſe quēq; prudēt; uſ gerere ſe q̄ tu geſſeris exiſtimo. Hi quoq; q̄ tecum fuerit omnes conſentent uerſum illum in te poſſe dici. Vnus hō nobis uigilādo reſtituit rē: ſiue inquit qd̄ incidit de quo ut cogitādū diligētius: ſiue qd̄ ſtomachor ualde de mediis fidus Tiberium meū deſidero: ſuccurritq; uerſus ille Homericus

est prudentissime: eubolon enim graeci prudentem dicunt & eubolism prudentiam bonumq; conſilium inde fit εὐβουλῆς τὰ τε. id est ſuperlatiuum εὐβουλεστας: quidam legunt καὶ μοῦς αἰσθητικῶν quod est a μοῦς id est lege deſlexum. Et ordine eſtuoꝝ tuorum: extrinſecos ſubintelligēdam eſt uerbum eſtu: ſiue cultodi: ſiue aliquid tale ut ſenſus: uale & ſerua ordinem tuorum in eſtuoꝝ: dicuntur autem eſtu: ſua loca in quibus eſtuoꝝ tēpore milites cōtinentur. uerſus codex ita ſcriptum habet: uale & ordinem tuorum: ut ſenſus uale & tuos in ordine retineto. καὶ τοσούτων παύσαι σπατεῖναι vos deducitur. Vigilādo reſtituit rem: ex enniano carmē immutata eſt dictiō: nā ſicut de Fabio Max; mo dicit ennius: qd̄ conſtādo reſtituerat rem imperiūq; Romanū non pugnādo: ita Auguſtus dixit Tyberiu uigilādo idē facitaſſe. & Hieronymus uſurp; eidem uerſum dixit: unus hō nobis ſenſendo reſtituit rē: hiſtoria fabii maximi notiſſima eſt: q̄ cunctator dici ab hiſtoricis: de quo filius ſoles





M. AN. Impiū sui pīclitē: ipiū  
sui dīscrimē & pīculū adeat. Pe-  
rosi sunt. i. ualde oderit. Ver. lucēq; pōsi Plautus simpli-  
citer protulit inimicos semper oīa obtinuerit protulit &  
uerbale incontinentem inquit atq; oforem uxoris suae:  
Priscianus odiosus ut noui notus ex quo perosus & ero-  
sus. Excessum: mortem. Palam fecit: patefecit: nec pa-  
lam unq; ad perosam pertinet ut pera pinus in analogia  
refert corā uero saepius. nō. n. palam Scipione pollicente  
Aemilio sed corā dictum. Agrippa iuuenē: cū quo fue-  
rat ab Augusto adoptatus. Codicillis: litteris. Sub-  
duceret tolleret. Liniā: quae ut mī canere uoluisset filiū  
impio. Neq; impasse se: ex q̄ iſiciatione superior dubi-  
tatio orta est. Inuidia: odium. Rem agrippae: eadem.

Obliuiscit: silentio & obliuioni dedit. Iure tribu-  
nitiae praeſis: nam eā praeſem in aliud quēquēntiū susceperat



Varro ad opianum scribens di-  
ctatorem consules: praetores: tri-  
bunū ple. iter regē & pfectū ur-  
bis suis cogēdi senatus hūisse ait:  
ac pter hos extraordinario iure  
tribunōs militares cōsulari praeſe.  
x. uiros qbus cōsulare fuisset ipe-  
riū & triuuiros cōstitūdae reip.  
cā creatos. Imperat: non suffici-  
ens. Librum: in quo erant ea  
quae ad patres erat relaturus.

PHI. Non admissis: nō intro-  
ductis in senatū. Signatoribus:  
notū ē signatores septē adhibe-  
ri signādis testamētis: ut ita nul-  
la fraus adhibeatur & ut scribūt  
iuriscōsultri possunt oēs septē te-  
stes uno anulo signare testamen-  
tum. Sinistra: noxia & letifera.  
Ex sextate: ex besse hoc est octo  
tribus hēditatis: q̄ diuidit i. xii.  
pēs assis Tyberiu instituit hēre-  
dē. Quoniā ita pſari: sensus est  
cū in testamēti pſatiōe ita exor-  
sus eēt augustinus se Tyberiu insti-  
tuere hēredē: ppter ea q̄ fortūa  
sibi filios eripuerat: ex tali pſatio-  
ne testamenti suspicati sunt oēs  
Tyberiu necessitate magis quā  
uolūtate relictū fuisse hēredem  
ab Augu. orbaro filiis. Statione  
militari: custodia militari. Quā-  
ta belua: tyrānidi illud oratiāni  
accōmodari pōt. bellua multoq;  
capitū es. Si hoies sciret q̄tū ma-  
li lateat sub bractea illa & pſo-  
nata impiū felicitate oēs ipiū re-  
cusaret tāq; plenū erūnaze. Cū-  
ctatiōe suspēdēs: sextus Aurelius  
de Tyberio scribēs ait hēc. deni-  
que delatum a patribus princi-  
patum: quod quidem astu per-  
fecerat: sicte abnuere. quid singuli dicerent uel sentirent atrociter explorans: quae res bonos quoque pſ-

**P**re autē tribūtiā potestatis coactō scātū: i. choa-  
taq; allocutione de Repu. uelut ipar dolori conge-  
muit utq; non solū uox: sed ut & spiritus deficeret  
optauit ac plegēdum librum Druso filio tradidit. Illatū de  
inde Augusti testamētū nō admissis signatoribus nisi senato-  
rii ordinis: ceteris extra curiā signa agnoscētibo recitauit p-  
libertū. Testamēti initū fuit. Quoniā sinistra fortuna Ca-  
iū & Luciu filios mihi eripuit. Tyberius caesar mihi ex pte  
dimidia & sextate hēres esto: quo & ipo aucta ē suspicio opi-  
natiū successorē ascitū eū necessitate magis q̄ iudicio: quan-  
do ita praefari non abstinerit.

De acceptione principatus ad praeces senatus q̄si coacta.  
**P**incipatū quāuis neq; occupare apte cōfessi neq;  
agere dubitasset: & statione militū: hoc ē ui & spe-  
cie dominatiōis assūpta: diu tamē recusauit ipudē-  
tissimo aīo adhortātes nunc amicos scire pās: ut ignaros q̄tra-  
belua esset imperiū: nūc praecantē senatū & pcombētē sibi  
ad genua ambiguis respōsis & calida cunctatiōe suspēdens  
ut qdē patienciā rumpere: atq; unus in tumultu proclamaret  
aut agat aut desistat: alter corā exprobraret: ceteros qd  
polliciti sint tarde pſtare. seipsū quod pſtet tarde polli-  
ceri. Tandem quasi coactus. & q̄rens miseram & onerosam  
iniungi sibi seruitutem recepit imperium. nec tamē aliter q̄  
ut depositurum se quādoq; spem faceret. Ipsi uerba sūt.  
dum uēiam ad id tēpus quo uobis & quum possit uideri uos  
dare aliquam senectutē meae requiem.

De causis pp q̄s pſcipatū recusauerat: & aliis gestis eius.  
**V**ictādi cā erat metus undiq; imminētū discriminū  
ut sepe lupū se auribus tenere diceret. Nam & ser-  
uus Agrippae Clamēs nomine nō cōtēnendā ma-  
nū i uolūne dñi opararat. & L. Scribōius libo uir

Signatores  
testamenti  
septem

sum dedit. Aut agat, si principem simpliciter & aperte. Aut deficiat principatu. Quod præstet: Tyberius re quidem principem se præstabat: sed uerbo principatū abnuebat. Onerosam seruitutem: diō libo tertio de regno docet principatū rem esse laboriosam: nec otio & aī remissione sed curis & laboribus referat.

Lupū aures teneo: prouerbiū est: apud græcos. λυκὸν τῶν ὠτῶν ἔχων. hoc ē lupū aures teneo: quod in re ancipiti piculosaque dici solet. Nā q̄ aures lupū tenet nec eū dimittere audeat: nec retinere pot. sine piculo. Hieronymus scribēs aduersus Ioannē origenisī sic ait. nūc uero q̄si aures lupū apprehēderis nec retinere potes. nec audes dimittere: apd terentii quoq; i phormiōe iuuenis amator in periculo collocatus usurpat idē puerbiū. Manū multitudinē. Scribonius libo: hic erat ex familia illius libonis scriboni: q̄ sedē p̄oris & tribunal collocauit iuxta arcū Fabianū: qd̄ puteal libonis ab oīo dictū ē. Extra ordinē: nō cōtenti legitimis extraordinaria deposebāt. Germaniciis: germaniciani differunt a germanicis: sicuti hispanicis ab hispanis: siciliensēs a siculis. nāq; germanicianos uocat milites Romāos in germāia militātes. Idē infra ait: neq; n. deteriores esse aut hispaniēs exercitū: q̄ galbā aut germāiciano qui uirelium fecissent.

M. AN. Signatoribus: q̄ testamētū signarēt signare oīi subscribere fuit cæteris q̄bus nō licebat curiā igrē di. Signa agnoscentibus: sua q̄q; signa aut suā q̄q; manū spectātis. Per liberrū suū: an Augusti non dicit. Ex dimidia parte & sexatē: ex duabus tertiis partibus. Quo & ipso: quā etiā p̄sante. Cōfessum cōtinuo post augusti excessum. Agere: se principis dignitatē usurpare. Statiōe militū: militis præsidio circa se cōstituit. Impudentissimo animo: omni pudore abiecto. Quanta belua: q̄ difficilis & ardua. Imperium imperi cura & administratio. Ambiguis responsis: uariis & obsecuris & quibus haud facile intelligi poterat accepturus esset necne. Callida: astuta. Cunctatione: mora & hesitatione. Patientiā rumpent: in stomachū illius ambitiosē cauillationis q̄ patienter rulerant prorumperēt. Aut agat: aut aperte agat principem. Aut definiat: agere principem quā luere agit: nam ut dixi continuo augustō defuncto cooperat in multis principis personam usurpare. Quod præstet tarde polliceri: sitis urbane & si non sine felle dictū quasi diceret: qui alii sero p̄stare solent q̄ promiserint hic quā p̄stet: nam dudum re ipsā se principem agebat cunctanter polluerat. Cunctandi: ut delatum imperiū cunctanter a dicit. Ludū aures: puerbiū ab aiali natura sumptum. constat. n. lupum capite & dētibus maxime polluerē cōtra quā postremis ē paratib; elumbem: sed quā sit minime auritus uere qui eū aures tenet in discrimine est. Manū: armatorū agmē. L. Scribonius libo: ob scriboniū sororem credo aut matrē ut alii aiunt: cui repudiata augustus filia Tyberii matrē sup̄dixit uxore. Extra ordinē: præter legitimū stipendium. Stipendiū: p̄toriani qui Romæ erant idem acciperent sti p̄dium quod & illi qui sub germanico militabant.

nobilis res nouas clā mollebat: & duplex seditio militū in illyrico & in germania exorta ē. flagitabāt ambo exercitus multa extra ordinē: ante omnia ut æquarentur stipēdio pratoriani germāicianis. Quidā etiā p̄cipē detrectabāt nō a se datū: summāq; ui Germāicū qui tum his præerat ad capeffe ndā rem publicā perurgebāt: q̄q; affirmati resistentē quē maxie casum timens partes sibi quas scātui liberet tuēdas in Repu. depoposcit: qn̄ uniuersa sufficere solus nemo posset: nisi cum altero uel etiam eū pluribus. Simulauit & ualitudinē quo æquiore animo Germāicus celerē successum: uel certe societate p̄cipatū operiret. Cōpositis seditionibus Clāmentē quoq; fraude deceptū redegit i potestate: Libonē ne quid in nouitate acerbius fieret: secūdo de mū anno in senatu coarguit: medio tm̄ tēporis spacio caue re cōtentus. Nā & inter pontifices sacrificanti simul p̄lece spita plumbeū cultrū subiciendū curauit: & secretum petēti nō nisi adhibito Druso filio dedit: dextrāq; obambulantis ueluti incumbens quoad perageretur sermo continuū.

De ciuilibus gestis eius in initio principatus.

**V**erū liberatum metu ciuilem admodum inter initia: ac paulominus q̄ priuatū egit. Ex plurimis maximisq; honoribus præter paucos & modicos non recepit: natalem suum plebeis incurrentem circensibus uix

Lupū aures teneo

putéal libonis  
Germanici  
clani

Pratoria  
ni

PHIL. pratoriani: hi erant milites: honoratiores: q̄ Romæ usq; ferius declarabāt habebāt castra q̄ p̄toria dicebant: a p̄torio oīi exercitū ortho factus est imperator. Quidam. similitum. Principē detrectabant: Tyberiiu recu sabāt. A se. similibus. Germanicū obfirmate resistentem: de hac re alibi sic scribit tranquill. germanicus excessu augusti nunciato legiones uniuersas imperatorē Tyberiiu pertinacissime recusantes & sibi summā rei pu. deferētes. icertū constantia n pietate maiore cōpescuit. Caluma piculū ne germāico demandetur impiū ipso exturbato. explosq;. Nisi cū altero: talis est illa homerica snia maior duobus ai præstantia ē: plusq; alacritatis cōsilijq; adest quia alius aliud exco gitat: atq; solus ē sibi ipsi plerūq; diffidit: & apud diffidētiā suā cōsilii p̄dus intercedit. Operiret expectaret. Clāmentē: agrippos seruum: q̄ ut dudū dixit. cōparauerat armatos: i ulpiōem dñi ip.

Seceſpita  
Secium

terēpri, Libonē: qui res nouas clā moliebāt. Pro ſecēſpita: ſecēſpita auctores cultū ferrū uocauerūt ob  
lōgū manubrio eburneo. rotūdō: quo flamines: flaminicæ uirgines: pōſticeſq; ad ſacrificia utebāt: dicta aut  
eſt ſecēſpita a ſecādo. libū quoq; qd in ſacrificio ſecēſpita ſecāt ſeciū dici uoluerūt. Tyberius loco ſecēſpitz  
plūbeū cultū ideo ſubiici curauit ſacrificātī libonī: ne ab eo p ſimulationē ſacrificiū uiolari poſſet: plūbeus  
enī culter obtuſior ē habetq; acie hebetiorē. Secretū petēti: libonī colloq; cū Tyberio ſecretū poſtulāti.

Obanbula  
re  
Obuarica  
tor.  
Plebeiū lu  
di

Dextrā obābulatis: timēs Tyberius ne iter colloquēdū ambulādūq; feriret a libō: illius dextrā diſſinq;  
iter cōtinebat: tanq; illi uidere ſcūbere & iniici. obābulare pprie ē aduerſū alios ambulare & qñ ambula  
re oppōrere: hic obābulātis ſimpliciter accipit p una iūctimq; ambulātis. Ouidius de polyphemo dixit: No  
cturnus obābulat. p eo qd eſt ultro citroq; ambulādo diſcurſat priſci obuaricatorē elegātī uocabulo dicit  
re illū qui cupiā occurrebat: quominus is rectū iter cōſiceret. Ciuiſe egit: praſtitit re nō tanquā principē  
ſed tanquā ciuē ac ueluti priuātū: quē grāci politico dicit. Plebeis circēſibus: plebei ludī dicti ſunt: quos  
exactis regibus p libertate plebis ſecerūt aut p recōciliatione plebis cū patribus: poſt ſeſſionē in auent  
nū. auctor Pedianus aſconius: fiebāt hi ludī mēſe nouēbri: quo natus eſt Tyberius: quod iſtinus Cicero in  
ſecūdo uerrinarum cum dicit: ſecundum ludos plebeios aut nulli aut pauci dies ad agendum futuri ſunt.

M.A.N. Detrectabāt: recubāt. Sūma: uī ſūma cōtētiōe purgebāt degrauebāt ſollicitū reddēdas. Tu  
endas: defendēdas. Praſidio: obtēdēdas. Cū altero: cū collega uno. Valitudinē: aduerſā ſubaudi. No  
uitate: noua. Imperiū: adminiſtratiōe. Secūdo demū āno: qd antea nō auſus erat facere. Medio rīi typic  
dū ob impij nouitate coangere nō ē auſus. Sacrificātī: libonī. Pro ſecēſpita: ſecēſpita uſt ſeſtus docet alii  
ſcū alii dolabrā Aeneā alii cultellū putāt ueg; culter erat ferreus oblōgus Manubrio eburneo iūcto ad  
capulū argēto auroq; fixo elauis aeneis quo flamines pōſticeſq; ad ſacrificiū utebāt dictaq; ē ſecēſpita a ſe  
cūdo. Secretū: ſecretiorē cōgreſſū. Ciuiſe: ut priuātū ciuē & i ordinē redactū. Honoribus: publico de  
creto delatis. Plebeis circēſibus ſic Valerius plebeis iſt ludis qdā pſamilias & cōſuio i eodē capite pſul  
torē ludis circēſibus quā de eiſdē iterim ludis loqueret: ſed quid de ludoy; uarietate Liuius & Dioſyſus  
ſenſerint alio loco diximus. Intercurret: ut eodem tempore quo ludī ipſi ipſius natalis celebrarent.

Bigæ

PHI. Vnius bigæ: grāmātic  
bigas Plautio numero dici debe  
re cōtendūt: quoniam multitudis  
mūtro tene nē. nā ſicut qtuor eg  
iūcti qdrigas faciūt: ita iunctos  
duos equos bigas uocāt. aucto  
ritas tam uetere: q p tōne hēnda  
eſt bigā ſinglō nūero dicit: ſicut  
& qdrigā. Plinius i ſūmo mauſo  
leo eſt quadriga marmorea: q ſe  
cir pithis. Papinius in thebaide.  
Rorifej; gelida tenuauerat aera  
biga. bigas primū iūxit phrygū  
natio quadrigas erichoniū. eadē  
quoq; formula trigam dici tres  
equos ſimul iūctos docent iuriſ  
cōſulti libro. xxi. digeſtorum ſic  
ſcribētes ad edictū edictū. ſimili  
modo & ſi triga ueniet retinē  
da erit tota: & ſi quadriga redhi  
beāt: triga trigariū deriuat & ac  
cipit pro curruli certamiē triga  
rum. corrigenda eſt mendola di  
ctio in calce operis Plinianī: nam ubi trigariis legendum eſt tricariis paſſim fuit impreſſum. uerba pliniana  
hæc ſunt. Ne equos quidem in tricariis preſſeri ullis uernaculis animaduerto ſunius eſt cū circēſes agun  
tur curruli certamine bigay; & quadrigarum: hunc ſolum ſibi Tyberius honorem exhiberi uoluit in lu  
diſ: ut ad celebrandum diem ſuum natalem adiuſſet priſtito numero currū biga uſa. noſ ſui cauſa. Fla  
mines: ſingulis diis ſinguli flamines erāt aſſignati: ut diali Martialis & Quirinalis: ſed de flamine latiniſſime ex  
plicatū eſt in Iulio Cæſare. Statuas & imagines: hæc duo diſparauit tanq; diuerſa. ſicut hiſtorici fecerunt.  
ſtatuae. n. ſunt æneæ & lapideæ: imagines æreæ & pictæ. Ne intra ſimulachra: noluit Tyberius ſtatuas ſi  
as collocari inter ſimulachra deorum: ne diis immortalibus æquari uideret: ſed tantūmodo collocari ea  
uoluit ut eſſent templis ornamento: ſicut multa ſimulachra ad ornatū tantum in templis ponunt. Ne  
menſis Tyberius: noluit a ſuo noīe menſes appellari: ſicut a Iulio Cæſare & ab Auguſto dicti ſunt duo mē  
ſes iunctim locati. Iulius & Auguſtus. October Liuius: uel a matre liuia uel propter gentē liuiam: unde  
maternum Tyberio genus Prænomen imperatoris: e contrario Iulius Cæſar imperatoris prænomen

Bigæ

unius bigæ adiectione honorari paſſus eſt. Tēpla: flamines:  
ſacerdotes decerni ſibi p̄hibuit: etiā ſtatuas atq; imagines  
nili permittēte ſe poni: permittitq; ea ſola condiōe ne intra  
ſimulachra deoy; ſed intra ornamenta ædium ponerentur.  
Intereſſit & quominus in acta ſua iurare: & ne menſis ſe  
ptember Tyberius: October Liuius uocaretur: prænōmē  
quoq; imperatoris: cognōmē quoq; patris patriæ. Ciuiſi  
ueſtibulo coronā reculauit: ac ne Auguſti quidē nomē quā  
q hæreditariū ullis niſi ad reges ac dynaſtas epiſtolis addi  
dit: nec amplius q̄ omnino tres conſulatus unū paucis diebus:  
alterū tribus mēſibus: tertiu abſens uſq; i idus maias geſſit.

De adulationibus per eum ſpretis: & prohibitis.



Dulatiōes adeo auerſatus ē: ut neminē ſenator; aut  
officiū aut negocii cā ad lecticā ſuā admiferit. Cōſu  
lare uero ſatīſfaciētē ſibi ac p̄geū orare conātē ita  
ſuffugerit: ut caderet ſupinus: atq; et liq; in ſermōe uel tō

Triga  
Trigarium

inter cetera ornamenta recepit. Ciuiç i uestibulo: de corda ciuica affati dictū ē i Iulio Cæ. illud i pſentia addēdū: qđ ciuica corda facta ē ſigne clariffimū clāmētū ipatoz: & olī auguſtus ciuicū accepit ab hūano genere. hāc at i uestibulo ædiū palatiæ pōi ſolita: q̄ lauz ante limia excubāt ſpeſabat: docet Ouidi. ſic ſenbēs: poſtibus auguſtis eadē fidiffimū cuſtos ante fores ſtabis mediūq̄ tuebēt q̄rū. Idē i. iiii. ſaſtoz ſtate palatiz laurus p̄textaq̄ q̄rcus ſtet dōus. æternos tres hēt una deos. q̄rcū. n. utrobq̄ poſuit Oui. p. corda ciuica: q̄ erat q̄rna: q̄ clāmētū ipatoz dicata i uestibulo figebat una cū lauro: q̄ ob id a Pli. dī iāmrix Cæ. pō nificūq̄: & domos exornat & ante limia excubat. hāc ciuicā coronā ſibi i uestibulo pōi reſcuſuit tyberius dū p̄bet ſe ciuile & poene priuatū: ſicut cæ. augu. fuerat poſita. Quāq̄ hæreditariū: q̄ ſcribit hæres i teſtamto i nomē teſtatoris recipit ſicut de Pōpſio amico dictū ē: q̄ appellatus ē cecilius teſtator ceciliū hæres factus. Dynaſtas: græci dynaſtas uocāt dñs & potētes: & dynaſtā uī & p̄cipatū: auctor ē Stra. reges dynaſtas uocari: p̄ea qđ plurimū poſſūt pollēz & p̄p̄os quo uelit aut ui aut p̄ſuſiōe pducāt. ſcribit Cæ. Pōp. magnā pecuniā exegiffē a regibus oībus & dynaſtis & tetrarchis Cice. in ep̄ſtolis ad atticiū. erit nebulo iſte cū iſtis dynaſtis i gratia. Ad lecticiā: q̄ i lectica geſtabat. ſanſficiēz: ſanſficere ē trīn facere quāru ſatis ſit irato ad uindictā. Per genua orare: ſupra dictū genua miſericordiæ eſſe cōſecrata: q̄ ſupplices attingūt: & ut aras adorāt. Suffugere: retro fugere nolens a uiro conſulari adorari per genua. Caderet. Tyberius.

Ciuica im-  
peratorūLocus  
ouidi  
Laurus ia-  
nitrix cæſa-  
rumDynaſtia  
Dynaſta

M. AN. Vnius bigæ adieſticiō: focas i are ut excubiat iqt māubiz primitiz ita bigæ trigæ & q̄drigæ mltitudinis trīn mūro iſſectūz trāgillus tamē unius dixit: ſeſus ē una trīn biga ob eius natalē ultra p̄ſcriptū ē ad-

hibita: ſed p bigā curſū unū bigarū nō abſurde intelligas. Intra ſi mulachra deoz: nō i ſacris edilibus. In acta ſua iurare: nō ſenatus p̄p̄s ut ſe iuramto obligaret fore ut ipſius acta iuiolata cēt ſeruaturos. Tyberius: a ſuo noīe.

Liuius: a liuia mīe. Ciuiç: coronā Pli. hinc ciuicæ coronæ mīlinū uirtutis inſigne clariffimū iū pridē uero & clāmētū ſpatorū poſtq̄ ciuiliū bellorū p̄phamatio ne meritū cepit uideri quē non occidere. Dynaſtas: officiū nom̄ quū alloquū *Δυναſτος* domi-num ſignificet regno potentem.

Sanſficiēz: uiciā petēz. Ita ſuſ fugit: ſeſe illi ſubtraxerit. Caderet ſupinus: tyberius ſcilicet.

PHI. Blādus: quaſi per aſſentationem adulationemque: quæ mala in aulis principum dominantur. Interpellare: interrumpere orationem illius: qđ de ſe blādus loqueretur. Contumeliæ cauſa: tanq̄ domini nomē contumelioum foret, in hoc imitatus eſt auguſtus: qui domini appellationem ut malicioum ſemper exhorruit. Pro auctore ſuaſor: auctor dicitur ille: cuius auctoritate aliquid ſancitur & talis in ueneratione eſt. Liuius. ſic ratum eſt: ſi partes auctores ſerent. Idem frequenter ait. populū uiffit. patres auctores facti ſuaſor eſt longe uero auctor mīnor tanquam conſiliarius: unde Tyberius ut ſe ciuile ac pene priuatū p̄ſtaret non auctor ſed ſuaſor dici uoluit: nec occupationes ſuas ſacras appellari tāquā impe-

Icto

Icto

Auctor

tinua oratione blādus de ſe dicereſ: non dubitaret ſtet pel-  
lare ac rephēdere: & cōmutare cōtinuo. Dominus appella-  
tus a quondā denunciauit: ne ſe amplius contumeliæ cā no-  
minaret. Aliū dicēz ſacras eius occupatiōes: & rurfus aliū  
auctore eo ſenatū ſe adiſſe uerba mutare: & p auctore ſua  
forem: pro ſacris laborioſas dicere coegit.

De patiētia eius aduerſus conuicia & maledicta.

**S**ed aduerſus cōuitia: ma loſq̄ rūores: & famoſa de  
ſe a ſuis carmia firmus ac paties: ſubide iactabat  
in ciuitate libera linguā mētēq̄ liberaſe debere.  
Et quodā ſeatu cognitione de eiufmodi criminibus ac reſis  
ſagitate: nō tantū inquit octi habemus: ut implicare nos  
pluribus negociis debeamus: ſi hāc feneltrā apueritis nihil  
aliud agi ſinetis: omniū inimicitia hoc p̄tēxtu ad uos de-  
ferētur. Extat & ſermō eius i ſeatu p̄ciuilis. Siqđ locus  
aliter fuerit: dabo opetā: ut rationē factorum meorū dicto-  
rumq̄ reddam: ſi perſeuerauerit inuicem eum odere.

De ueneratione eius ad ſenatum.

**A**tq̄ hæc eo notabiliora erāt qđ ipſe in appellādis  
uenerādīſq̄ ſingulis & uniuerſis p̄pe exceſſerat hu-  
manitatis modū diſſentiēs in curia a Q u. Haterio  
agnoscas inqt rogo: ſiquid aduerſus te liberius ſicut ſenator  
dixero. Et deīde oēs alloq̄ns dixit nūc & ſepe alias. P. C. bo-  
nū & ſalutarē principē quē uos tanta & tam libera poteſta-  
te iſtruxiſtis ſenatui ſeruire debere: & uniuerſis ciuibz ſepe  
& plerūq̄ etiā ſingulis: neq̄ dixiſſe me p̄cēnitet: & bonos &  
equos & fauentes uos habui dominos: & adhuc habeo.

Itē de eodē & de priſtina auctoritate ſenatus p̄ eū ſeruata.

**Q**uinetiā ſpecie libertatis quādā i duxit oſeruat ſe  
natui: ac magiſtratibz & maiestate priſtina & p̄tate  
neq̄ tā puū q̄cūq̄: neq̄ magnū publici priuatiq̄ ne-



Mens libe-  
ra

ratoris & dei: sed laboriosas tanquam ciuis & priuati. Subinde frequenter. Linguam mentemq; liberam: ut unusquisq; libere loqui posset: id quod animo mentemq; sentiret. mens quidem adeo libera est: ut etiam in seruo non sit addicta seruituti. sed saepe linguae libertas quo nocet auctori. mortifera enim homines interdum loquuntur: ut ait Plinius in. xliii. redituraeque per iugulum uoces non continent; multis ita temeris: uoluntates uero ut dicebat caro censoris neque legibus neque poenis sunt obnoxiae. De eiusdem di eriminibus: malis rumoribus conuiciis atq; auctoribus: famosorum esumimus. Si hanc fenestram de lateribus hanc uia: huc aditu. puerbialis locutio est quae ex illo terentiano: ducta uidet: huic quita fenestra ad nequitia patefeceris. Hoc praetextu: sub hoc uelamento cōuitori & famosoru carminu. Deferunt: quādo inimicus ulcisci uolet inimici criminabif eū detraxisse principi. Si perseverauerit: hoc diebat Tyberius de obloquuto & ofore sui nominis se odio illū habiturū si in odio & ipse perseverauerit. A quo ro aterio: fortassis hic est ille quintus aterius: qui dictus est ingeniu habere in numero: ut sine monito tacere nō posset. de quo egregie Caesar Augustus: aterius noster sustinendus est. de hoc Hieronymus & Seneca nō pauca. Sicut fenator: mirra tyberii ciuilitas: qui se fenatorē dicit nō imperatorē. Tā libera potestate: quā libera & legibus soluta est potestas imperatoria. Vos habui dominos: in hoc tyberius excede humanitas modū: dū habere se dicit dominos fenatores: quibus paulopost tanquā seruis ipse tanquā domus dominari coepit. Et adhuc habeo: tanquam in posterum habiturus sit perinde ac togata municipia.

Aterius

M. ANTO. Commutaret: ut fuaferem pro auctore laboriosas pro facris dicere coegisset. Conuicti proba uerba. Laelabar: idēdē dicebat. Non tantum oculi habemus: a publicis curis. Si hanc fenestram hunc ad calumniam addidim. Omnium inimicitiae: ut alii alios qui inter se inimici sint deferant. Quaterio: fuit his promissus. & popularis orator ut Eusebius scribit. Sicut fenator: quem dicere oportet quae sentiat ad rem publi. pertinere. Habui dominos: & habeo aperta confessione se in ordinem redegit.

Monopolia

PHI. De monopolis legimus apud Iustinianū monopoliā nō ēē itromittēda: quoniam nō ad cōmodū mpu. sed ad labē detrimētāq; pntine. dicimus. n. monopolia quādo unus mercis in ciuitate uēdendū solus uis habet. de monopolis hac Pli. magnū fraus & ibi lucra monopolii inuenit: de nulla re crebrioribus fustitūculis: nulloq; nō pncipe aditro qrimōis puicilibus. Auctorādo milite: auctorā miles qdō auctōramēto obligat scribisq; i militiā. sicut exauctorari dī qñ dimittit a militia & signibus militariis caus.

Auctorādo  
miles

Legionū & auxiliōr: ante dictū ē legiōes dici militū rōanor: auxiliā extemoz: q seruabaf illa apd romā nos cautio ne maior nūerus cēt auxiliariōz q legiōariōz. Pro rogari: augeri noua rogatione.

Praefecti  
alarum

Praefectū alae: supius annotauimus pfe. tos alage dici eos: qui p sunt aegribus alaris. alae aut exer citus sunt egrū ordies ab eo dictae: quod circū legiones dextra sinistrāq; tanq alae in auxiū corporibus collocabātur: cognitio de causā pfecti q reus erat ad ipato rē iudices ue militares spectabat uoluit tamē Tyberius ut in senatu agere: & ita docet: quantū auctoritatis ab initio principatus detulerit ordini fenatorio. Nisi solus: cōtra uiruperat Antonius: qd curiā Romanā i thires & armatis satellitibus straret: sederēt q maeherophori in sedilibus fenatoz. specimē boni principis ē: cū solus icedit sine stipatoribus cū solus intrat curiā. Aduersus sniam suā decerni ne qstus qdē est negāte eo destiatos magratibo adesse oportere: ut pntes honori acqescerēt. ptor designatus liberā legationē ipetrauit. lteq; cēfente ut trebiāis legatā l opus nō ui theatri pecuniā ad munitionē uiā trāfserre cōcederet: optiere nō potuit: qn rata uoluntas legatoris cēt. Quū lēa tuscōsulē p discellionē force fieret trāseuntē cū i alietā pē

De patientia eius cōtra obreclatores.



Q uāda aduersus sniam suā decerni ne qstus qdē est negāte eo destiatos magratibo adesse oportere: ut pntes honori acqescerēt. ptor designatus liberā legationē ipetrauit. lteq; cēfente ut trebiāis legatā l opus nō ui theatri pecuniā ad munitionē uiā trāfserre cōcederet: optiere nō potuit: qn rata uoluntas legatoris cēt. Quū lēa tuscōsulē p discellionē force fieret trāseuntē cū i alietā pē

Libera le-  
gatio

logerico Tyberii oli detulisse ad fenatū de Xpo cōsecrādo cū rogatiua suffragi sui. fenatū qa nō pbat: rat respuisse & aduersus sniam Tyberii ne deus cōsecraret effecisse. Abesse oportere: Tyberius asserbat eos: q cēt designati magratibus & electi ad magistratū iēdū: nō oportere abesse ab urbe roma: ut ita pōnti honori hoc ē magistratū cōcesso acqescerēt. tamē cōtra Tyberii uolūtātē: q erat ptor designatus obuia e naru ut abesse posset ipetrata libera legatiōe. Liberā legationē: libera legatio dari solet: qñ qspū solo legati noie uoluiti ornamto decoratus ab urbe discedit nō magis i hac puicia q i illa fungēs officio legat. Cetero i orōne. p flacco scribit legatiōes liberas mltos saepe uiros bonos sumptissē cā exigēd: opiaf idē. M. Talilius q libera legatiōes hēant diffinitū tps: ex lege Julia. Idē ad atticu scribēs a Cae. igr ual de libaliter iunior i legationē illā sibi ut sim legatus. Atq; libera legatio uoti cā daf. Idē i. i. antōianaz refert se habuisse libez ius legatiōis Plutar. i. gracchis refert fenatū Scipiōi nāscē liberā legationē i afa decreuisse: cū ob mortē i j

berii gracchi: cuius auctor fuerat ipse nasicar: uideret plebē aduersus illū male aīatā & tā de uidiētā cogitatē  
legatiōis liberē mēinē ēt brutus i epistolis. Trebiāis i latio sūt trebulāi ppli cognōne. balimēne ubi lau  
danissimus caesus cōficiēbat: de qbus ait epigrāmaticus poeta. trebula nos gēit cōmēdat grā duplex siue  
leui flāma siue dōamur aq̄ ppe trebulāos sūt & alii ppli noīe trebiāi auctore Pli. li. iiii. na. histo. de qbus loq̄  
trāgillus. fūēt alteri quoq̄ trebulāi i fabinis cognōmē mutueſti. Rata uolūtas legatoris: legator ē q̄ in te  
stāto pecūiā legat. legatarius cui legata ē. sēſus ē legator legauerat trebiāis pecūiā hac cōditioē: ut ea pecu  
nia nouū theatrū extruerēt. cēſebat Tyberius eā pecūiā ad uia muniēdā eē trāſſerēdā: tāq̄ ea foret utilior li  
pēſeſſe obtinere nō potuit. & ita rara ſtabiliſq̄ māsīt uolūtas legatoris. S. C. p diſceſſiōē: Marcus Varro  
in epistola ad opianū ſcripta ſenatuscōſultū fieri duobus modis tradit: aut p diſceſſiōē ſi cōſentiret: aut ſi  
res dubia eēt p ſingulorū ſnias exgitas. ſed atterius capito affirmat & rubero dicebat nullū ſenatuscōſul. ſie  
ut poſſe nō diſceſſiōē facta: q̄a i oibus ſenatuscōſultis ēt i his q̄ p relationē fierēt diſceſſio eēt neceſſaria. Eſt  
aut diſceſſio: q̄n pedibus diſcedūt i ſniam eius q̄ i ſeātū rettuliſſent: & hoc ē qd apud hīſtoricos idētēdē re  
pēs pedibus ſuiſſe ſenatores i ſniam. Li. ſed tū quoq̄ uerbo aſſētiebar aut pedibus i ſniam ibat. De ſenatus  
cōſultō p diſceſſiōē fieri ſolito ſic ſcribit gellius i. iiii. qd igit cū S. C. p diſceſſiōē fiebat nōne uniuērſi ſea  
tores ſniam pedibus ſerebāt. hīc nō pauci opināſ pedarios ſenatores appellatos: q̄ alienā ſniam pedito ibāt  
cū ipſi ſnias nō rogarent. Cic. diſceſſiōē hāc ſignificat i epistola ad lētulū ſcribe. ſreſq̄tes iere in alia oīa.  
M. AN. Septie: ſilitudinē. Monopolis monopolii uno uerbo latīe exprimi nō pōt locus unicus i ciui  
tate cōſtitutus ad aliqd uēdēdū nō. αλεον grāce uēdo αλεων unū dicūt. Ex auctoritāte o militaria iſignia adi  
mēdo ſi ad ignōiā id reſeras: alioq̄n militiā legius ſoluēdo. Praefectū alē: cuius ordīs aliae pſſeri cōſue  
ſēt i Augu. dixius. Deſtātos magiſtris: qbus ſenatus aut ppli magiſtrū deleſſat. Trebiāis: trebiāis melius  
a treba latī oppido: cuius Prolo. mēinēt: Pli. trebāi: tuſculāi uerulāi. In opus noui theatri: ut nouū ex lega  
ta pecūiā theatrū cōſtrueret. Ad mūitionē uīe: ut i publicae uīe lapidibz ſternēdā ſūptū pecūiā trāſſeret  
Legatoris: eius q̄ pecūiā legarat. Per diſceſſiōē fieret: q̄ rō eēt ſenatuscō. p diſceſſiōē faciūdū: q̄ itē p ſnia  
rum rogationem Gellius docet.

I qua pauciores erāt: ſecurus ē nemo. Cātera quoq̄ nō niſi  
per magiſtratus & iure ordinario agebant: tantā conſulum  
auctoritatē: ut legati ex africa adierit eos q̄rētes trahi ſe a  
Caſare ad quē miſſi forent: nec mirum cum palam eſſet ip  
ſum quoq̄ eiſdem aſſurgere & decedere uia.

De ciuilibus urbanis & geſtis eius.

**C**orripuit cōſulares exercitiis p̄poſitos: quod nō  
de rebo geſtis ſeātui ſcriberēt: qd̄q̄ de tribuēdis q̄  
buſdā militariſ donis ad ſe reſerrēt: q̄ſi non om  
niū tribuēdorū ipſe ius haberet. Pratorē collaudauit: qd  
honore inito cōſuetudinē antiquā rettuliſſet de maioribus  
ſuis p cōciōe memorādī. Quorūdā illuſtriū exequias ulq̄  
ad rogū frequētauit. Patrē moderationē mioribz pſonis  
& rebus exhibuit: quū rhodiōz magiſtratus qd litteras publi  
cas ſine ſubſcriptiōe ad ſe dederat: euocaſſet ne uerbo quidē  
inſectatus: ac tantūmodo iuſſos ſubſcribere remiſit. Dloge  
nes grāmaticus diſputare ſabbatis rhodi ſolitus uenientem  
ut ſe extraordinē audiret nō admiferat: ac p ſeruulū ſuū i ſe  
primū diē diſtulerat hūc Rōā ſalutādī ſui cā p foribus aſtā  
tē nihil ampliū: q̄ ut poſt ſeptimū annū rediret admonuit  
Præſidibus onerādis tributo puīcias ſuadētibz: reſcripſit  
Bonī paſtoris eſſe tondere pecus non deglubere.

Vīq̄ ad rogū frequētauit. In quo cadauera ipſa cremabant. Lex i. xii. tabulis trāſlata de ſolōis legibus ad ſū  
ptus minuēdos pertinens de lignis politis rogū fieri uetat: nūmz regis lex eſt: uinō rogū ne reſpergit. Si  
ne ſubſcriptione: per obliuionē incuriamq̄ ſcribā ſubſcriptio qua nomē mittētis litteras ſignari ſolet omiſ  
ſa fuerat i litteris publicis rhodiōz. Extra ordinē: cupiebat Tyberius audire grāmaticū nō illa ordīaria  
formula diſputatē. Euocaſſet: ex inſula rhodo romā euocatos uenire iuſſiſſet. Ne uerbo quidē: Citra  
omnem uerbōz caſtigatiōem: nec qdem unico uerbo cum morſu prolaro. Remiſit: rhodon. Sabba

Trebulani

Legator  
LegatariusDiſceſſio  
in. S. con  
ſultisAſſurgere  
cedereNe rogus  
fiat de li  
gnis poli  
tis

pecus glub  
bi  
Gluma  
Glubrit

tis: diebus festis iudeoꝝ: Veniēte. / Tyberiu & hoc factū ē illo tpe: quo Tyberius erat ī secessu ap̄ rhodi  
os. Nō admiserat: itra auditoriū. Post. vii. annū. In nūero iocatus ē: nā sicut grāmatics renūciavit Ty  
berio: ut ad audiēdū uēiret. vii. die ita Tyberius illū mōuit: ut ad se salutandū rediret. āno. vii. q̄ ē itidē ap̄ iu  
daeos sacer & feriatu: ut dies. vii. Tōdere pecus: nō deglubere: pecus glubi dī: cui pellis detrahī: ut auctor  
ē festus: scribit. M. Var. i. i. de re rustica glumā dici folliculū grāi a glubēdo qd̄ eo folliculo deglubat grānū  
hoc ē de cortice. Catullus. glubrit magnanios remi nepotes: p̄ hāc bracteatā sīniām signare uolebat Tyberius  
u. puiciales a p̄sidibus nō ēē usq; ad uiuū despoliādos: nā ut igit ille ossa uidēs regū uacuis exusta medullis  
Simile illd̄ ē eccl̄asticū: q̄ mimis emūgit elicit sanguinē Iosephus li. xviii. Atq; itatū refert Tyberiu dicere solitū  
tū: magistatus semel datos: tō se iugiter p̄mittere illis: q̄b fuerit cōcessi: qd̄ intelligeret cōsiliū p̄ hoc & p̄stari  
magna pte subiectis: exēplū: illd̄ de egroto mulcas nō abigēte cōmemorabat quo demōstrat retores p̄  
ciadē diuurnos iā saturis opib; mius ēē rapaces miūsq; despoliā puiciales. ecōtra nouos: utpote scilicos &  
M. AN. Assurgere: cōsiliis uēiētib; Decedere uia qd̄ (esuriētes scitari ad rapinā p̄dāq; subiectoꝝ  
officiū cā dignioribus p̄stāt. De maioribus suis: de maioꝝ suoz laudibus p̄ cōciōe dissimulasset. Vsq; ad  
rogū: nō cōstētus fueris pōpā duxisse: nisi cadauer ēt rogo ipositu spectasset. Moderationē: m̄suetudinē &  
eq̄tatē fuisset hēc q̄s nō uidet diuini p̄cipis officiā certe assimulata essent: qd̄ euētus postea declarauit.

Subscriptio: qd̄ apparebat negligētia potius q̄ fraude factū. Euocasset: accessisset. Sabbatis rhodiū  
baroꝝ diebus. In. vii. diē: q̄ de die i dīe p̄ seruū trahēdo i. vii. q̄ disputatiōis erat illius ad se aditū dīstul  
erat ut publice credo disputatiōi interesset: i qua licebat artē ostēre uel certe. vii. post die redire iussus ē: nā  
& grāculo rōe respōsū ē: ut post. vii. annū ad Tyberiu uēiret. Deglubere: exortare: nudare. Cato salū  
suo tpe cedito glubito arcteq; alligato libꝝ cōseruato: Catullus nūc i quadriuis & angiportis glubit ma  
gnanimos: remi nepotes: Varro q̄ eo folliculo deglubetur granum.

PHI. Et si uariū: mō bonū mō  
malū p̄cipē. Eatenus: eousq; &  
ad eū modulū. Perperā: iniqu  
nō recte. Refcidit: titulus ē apd  
ualeriū de rescissis testamētis. ē. n.  
refcidere nō ratū hēe & irritū fa  
cere: qd̄ cōstitutū fuerat. Lucti  
ppe. Elabi ḡra: reus elabi dī ḡra  
qd̄ corruptis iudicibus uel lar  
gitiōe uel amicitia uel potētia eua  
dit sīniām dānatoriā. Subitus: ex  
sprouiso & p̄ter expectatiōē. E  
plano: ex loco īferiori & ut dī ex  
terra. Quātoris tribūali: hic  
q̄storē illū intelligis q̄ auctore  
Afconio p̄st q̄stioi criminaliū q̄  
stioniū: d̄ quo ait maro. q̄stor mi  
nos urnā mouet. & claudisus. q̄sti  
tor ī alto cōspiciuus folio p̄tāt  
crimina minoꝝ. Legum admōe  
bat: scribit Afcdius iudices iurāt  
solitos i leges: ut obstricti religio  
ne iudicārēt. iurabāt ar̄ oēs p̄ter  
ipm̄ q̄storē: se ex animi sīniā iudicatuꝝ citra oēm affectiōē: & noīa eoz libellis cōtinebāt. Admōebat igit  
tur Tyberius iudices ut mēinissēt se iurasse i leges: q̄ regere debēt nō regi: & obstrictos religioe iudicatu  
ros. Noīa: admōebat ēt ut noīa hoc ē culpā & crimē illd̄: de quo cognoscerēt: diligētē p̄stārēt. In pu  
blicis: uel institutis uel q̄ p̄nerēt ad publica iudicia. erat. n. & priuata iudicia. Labatē: uacillatē & q̄n do  
prauata forit. Miūq; ip̄fās: Tyberius restrinxit & cōtractiores fecit ip̄fās q̄ ī spectaculis gladiatorioꝝ mē  
se fieri solebāt. nā mercedes q̄ koenici hoc ē hīstrioibus dari solebāt rescidit īminuit: & paucioribus gl  
diatoꝝ: paribus ludos gladiatorioꝝ exhiberi p̄scripsit. Exarsisse: excreuisse. simili uerbo usū ē Varro in. ii.  
de re rustica. conae collegioꝝ excide faciūt ānonā macelli Pli. de nobilitate aris corithiū scribēs sic igit  
rū cū ad īfinitū opoz p̄cia hēc creuerit auctoritas artis exticta sit. Tres mulos: muli p̄fices sunt q̄b  
apud p̄ricos nobilitas fuit & gratia maxia: sicut magnitudo modica: binas. n. libras p̄deris raro admodū  
exupant: uñ ab oratio ī moriū luxuriosoꝝ luculētē dictū ē. Laudas ifane trilibrē mulū: ī singula quē ī  
nus pulmēta necesse ē. Vulgus mulos uernacula ligua barbones appellat. Nāq; auctore Plinio barbo  
mina īsigniunt īferiori labro. Hinc a Cicerone ī paradoxis & a Varrone ī tertio de re rustica barbarū  
& barbari muli nūcupari. nō omittēdū est hoc in loco id quod tradit Seneca libro tertio quāstioni. qui cō  
stigans luxuriā romanoꝝ sp̄sūm interclusimq; hēc refert. pag. recens mulus nisi q̄ in conuiuij manu mō

Refcidere

Quātor

Item de eodem & aliis gestis eius.

**P**aulatim principē exercuit: p̄st̄ritiq; & si uariū  
diu cōmodiorem tamen sapius & ad utilitates pu  
blicas proniorē: ac primo eatenus īterueniebat ne  
quid p̄perā fieret. Itaq; & cōstitutiōes quasdā senatus resc  
dit & magistratibus pro tribunali cognoscentibus plerūq;  
se offerebat cōsiliariū assidebatq; mixtim uel ex aduerso in  
parte primori. Et si quē reorum elabi gratia rumor esset: lu  
bicus aderat: iudicesq; aut e plano: aut e q̄storis tribunali le  
gū: & religionis & noīe de qua cognoscerent admonebat  
atq; etiam si qua in publicis desidia: aut mala consuetudine  
labarent corrigenda suscepit.

De īpensis ludoz: ac numerū taxatis & aliis gestis eius.

**P**vdorū ac munerum īpensās corripuit mercedib;  
bus scānicoroꝝ rescissis. parib; gladiatoroꝝ: ad cer  
tū numerum redactis. Corinthiorum ualorū p̄ciā  
in īmēnsū exarsisse: t̄sq; mulos. xxx. milibus nummū

Mulli bar  
bari  
Luxuria

ut vitreis ollis scilicet offerunt: & obferuat morietiu color: quē i multas mutationes morte luctate spūs uer-  
rit. alios necit i garo & cōdūr uiuos. ad hoc fastidiū puenire uētres delicatior: ut gustat nō possint piscem  
nili quē i ipso cōuiuio natēte palpitātēq; uidērit ad mortē muli. cōcurrūt: nihil moriente formosius:  
nō sunt ad popinā dētibō & uētre & ore cōtēti: oculis quoq; gulosi sūt. In hac fenecē: sūiam ait Plī. noster  
in nono mulū expiratē uersicolori qdā & nūctosi uarietate spectari. pceres gulā narrāt rubētiū squama-  
rū multiplici mutatiōe palefētē: ut qd i uitro spectē scilicet fenestella nomē his a colore mulcorū calcia-  
mētoz: datū putat sūt at muli calcei regnū & parriciorē a mulando. i. sūdo dicti: de qbo sic ait uopiscus  
i antelūo. calceos mulesos & edetarios & albos uirīs oībo tulit mulieribō reliq; pnetur ad enationē hu-  
iūse loci. exēplū illd cōmemorat: qd idē Se. rettulit li. eplāge moralitū. xy. sic scribēs. mulū igētis forā qre nō  
pōdo adiūcio & alioz gulā irritō. iiii. pōdo libragē fuisse alēbāt. Ty. cēlar mīssū sibi cū i macellū deferri &  
uenūdari iussisset. Amici iqt oīa me fallūt nisi ištū mulū aut apicō emerit aut pu. oclatib. ultra spē illi cōie-  
ctura pcessit: abo liciti sūt. uicit oclatib: & igētē cōsecuto ē iter suos glā: cū qnq; felteriūs emisset piscē: quē  
ex. uēdidetat: nec apitō emerat hic a luuāle dictū ut: mulū sex milibō emit xēntē sūe pībo felteria libris:

M. AN. Principē exercuit principis maiestate. Et si uariū: benignū nūc & clemētē: nūc secūū & imitē. Cō-  
modiorē: magis q̄ secūū: aut iporunū. Earēus: eo usq; i tū. Perperā puerē: & iniq;. Rescidit: irritas se  
cit. Cognoscentibus: rege cognitis: sibus frētis. Cōsiliariū: tanq; cōsiliariū. Ver. exultat amazon. Ex. aduer-  
sacōtra illogē tribunal. Parte primori: supiore loco. Elabīe: uadere. Gfā: iudiciū abtione. Eplano: ex  
aquo loco. Quēstori: q̄ppe q capitalia ut alio loco mōstrauimus crimina exquebant. Legū & religio-  
nis: ordo ē adimēbat iudicē religionis & noxæ ut memores eēt iurifurādici: uē de seruāda lege astrin-  
xerat: nec nō & sceleris: de quo iudicaturū eēt. In publicis moribus: i patilis siliutis. Mala cōsuetudi-  
nabō usū. Labarēt: i firma eēt. Corripuit: cōtraxit. Scenicorū: eoz q i scēa opēā pstantē capitolinis  
auctor ē Antonīū principē pnia scēicoz aureis transiē ita ne: sūma aureoz decē trāscēderēt. Trezq; mul-  
los: Mulū ab asino celere emptū oclō mīssibō mūmū Plinius ait: Fenestella credidit illi nomen a mulco  
rū calciamētoz coloie datū magnitudo pisci ut idē auctor scribit modica: bināzq; libras pōdere raro ad-  
modū exuperat: Mutianus. lxxx. libragē i mari subro caprū. pōdit: Cicero & Varro barbarū esse mulum  
tradiderūt: Plinius rubienūm inq; squamāz multiplici mutatiōe palefētē spectari pceres gulā nar-  
rant: quam sane speciem hodie in eo piscē agnosimus quēnt uulgo barbonem ueneti uocant.

uenisse grauior coquestus: adhibendū suppellectili modū  
conlūit. Annonāq; macelli senatus arbitratu quot annis tē  
perandā dato adilibus negotio popinas. ganeasq; usq; eo i  
hibendi: ut ne opera quidem pistoria proponi uenalia tē  
rent: & ut parsimoniā publicā exēplo quoq; iuuaret. solē  
nibus ipse cēntis pridiana sēpe: ac semel obsonia apposu-  
it: dimidiatūq; aptum affirmās oīa eadē habere: quæ totū.

luptate liber corrusus eēt putarē annonā i macello cariorē fore. Plautus i aulularia uenio ad macellū rogi  
to pīcos i dicāt caros agminā carā: carā habulā uitulnā cetū porcinā carā oīa. Dato edilibus negotio: do-  
cet Diōsyus alicarnasēus i. yi. antiquatū ad offm ediliū prinuisse ut curā haberēt annōz forēns copiatq; ci-  
bariorū: hāc sūt edictiōes edilitiæ hi ap̄ grecos agoranomi uocāt a foro rege uēaliū: cui regulā pscrībūt. hic ē  
illud plaurinū ex captiuis. euge edictiōes edilitiæ hic qdē habet: mirūz adeo ē nili hūc fecerūt sibi et̄holi  
agoranomū. [Popias: popiæ sūt diuerforia gulosoq; i qbus uentiora cibaria cocta uēdūt. a popa: q̄ pingui-  
tudo ē popiæ nomē deriuatū ut. de popa pīus. ait illi tremat omēto popa uēter. de popia Oranūs. formi-  
tudi & uentia popia ficiūtū urbis desiderū. māius īsamē fecdā turpēq; ouisse popinā hic popinones ap̄ pri-  
scos i dicit: q se popinis dēdiderūt: & popiatio nūcupat a Gellio: q̄ alio noīe dī helluario q̄ graci afotia uo-  
cāt. extat lūculētū adriani īperatoris rescriptū ad floz poetā. ego nolo florus esse ābulare p tabernas latita-  
re p popinas: calices pari rotūdōs. Ganeas: ganeæ sunt loca uinolētiz gulæ libidini apta a qbus ita ganeæ  
nes dicti: ut a popina popinones existimāt donatus: ganeū dicti a terra q̄ graci geā uocāt: q̄si terrarū meretri-  
cis domiciliū. ap̄ Plī. frequens est & poene peculiaris hāc dictiō accipiturq; pro loco in quo cibaria guloso-  
rū esculētiora cōcinant: & pro ipsa quoq; īgluue & cibariis. ait. n. i. viii. loquens de sue: neq; alio ex ātali in-  
merofiori materia ganeæ. qnquaginta ppe saporēs cū ceteris singuli. idē in. xix. qm̄ portētā quoq; terraz in  
ganeā uertimus. Sidonius. disrūptū ganeæ stomachū nulla res facire melius q̄ pīsonia solet. columella. ut  
ap̄ri ueniamus ad ganeas. quōdianā cruditatē laconicis excoquimus: sunt aut laconica: ut columellæ uer-  
ba picipias: loca in balneis: i qbus sudor elicit sicco calore ut docet Cor. cellus in. ii. Viētruius in. v. de ar-  
chitēctura laconicū sudariōēq; cōiungi debere tepidario p̄cipit. Opa pistoria: q̄ sunt opera pistoria elegā-  
ter monstret Apuleius qui sic scribit in. x. de asino aureo. ar illorum alter pistor dulciarius qui panes & mel-  
ita concinābant edulia: & post Paulo hic pās crustula iucunculos hamos lacertulos plura scitamēta mel-

mulī piscis  
Mulus  
unde  
mulei  
calcei

Mulū sex  
milibus  
emit.

macellum

Agorano-  
mi  
popinæ  
papa  
popinones  
popinatio  
Aforia  
Ganeæ

Ganea  
Laconica

Dulciarius

lita. ap. Martiale distichon hoc legit. cui lemma. i. titulus p̄p̄os. pistor dulciarius. mille tibi dulces opum manus ista figuras extruit: huic uni parca laborat apis. heliogabalus auctore lapridio dulciarius habuit q. de dulcibus exhiberet. q̄cūq. cog. de diuersis edulibus exhibuissent. ubi dulciarius simp̄t. significat cōcōnare edulū mellitoꝝ & opis pistoriū dulcedine cōditi. Solēnibz coenis: festis diebus nuptiis reportis calēdiū natalibus saturnalibus senisq. q̄buldā solēnibz fiebat cenae solēne: q̄bus lautius epulabant fiebat q̄ sum prus. p̄fuit. Pridiana obsonia: Tyberii p̄mōia p hoc significat. q̄ supioris cenae fliq̄s semi cōfēs apponeret i coenis uel solēnibus: cū nō p̄ncipes sed fordidi haec facere cōsueuerit. pridiana a pridie hoc ē p̄noti die dicunt obsonia. refert sp̄rtiāus Iulianū tātae p̄mōie fuisse ut p. tridū porcellū p. tridū lepore dūi deret a Trangolo ista d̄ pridianus obus a plinio pridiana balnea. sic. n. ait Lxxviii. cauēt pridiana balnea.

Dimidiato

Semefā: semicomēsa eadē forma semesum d̄: qua ambesum & comesum. Dimidiatū ap̄ri: dimidiatum hoc est q̄si dimidiatū & in p̄es duas pares diuisum. dimidiū uero est nō qd̄ ip̄m dimidiatum est sed q̄ ex dimidato pars altera est: auctor Gellius in. iiii. unde & a Lucilio dictū est uno oculo pedibusq. duobz dimidiatus ut porcus. & Plautus i mēnechmis dies ad umbilicū dimidiatus mortuus est. Item Marcius ca. to homines inquit defoderūt i terrā dimidiatos. In coenis autē laucionibus p̄scorum bini & terni mandebant ap̄ri: quidam etiam apponebantur militariū appellati a pondere mille libræ quoq. Varro & Seneca meminerunt. Quæ totū tanq̄ idem sapor sit in frusto & p̄cula ap̄ri: quæ est in integro.

Apri milia  
rii

MAN. Suppellechli modū: ut ad corinthioꝝ p̄ciū id referas: Macelli uero annonā ad mulos. xxx. milli bus emptos. Gineas: uolēta loca ac libidinibus apta: uñ & ganeo: Varro: hoc iteret. iter epicurū & ganeones nostros: Cicero: q̄s gaeo q̄ adulter q̄ mulier i famis uetere qd̄a: & ganeū ut festus ait dixere locū ab ditū & uelut subterraneū: Terētiū ubi illū q̄ra credo abditū iganēū. Opa pistoria: iētaacula: mellitoꝝ p̄anes. M. Surgite iā pueri uēdit iētaacula pistori Plie filigie laudatissimus p̄as pistoriarūq. opera laudatissimae. ērāt. n. dulciarii pistores: de q̄bz rursus urbāssimus poeta: Mille tibi dulces opere māus ista figuras: Elstruit huic uni p̄ca laborat apis. Solēnibz: natalitiis aliisq. sacroꝝ cā religioēte patris. Pridiana: pridie illius diei appolita. Semefā: seme cōsūpta. Dimidiatū: ap̄ri i duas æq̄les p̄es diuisū nō integrū q̄lis ap̄p̄i i cōiuiis & lautioribz coenis cōsueuerat. Iu. q̄nta ē gula q̄ sibi totos p̄os apros aīal p̄p̄ cōiuiōia natū: Seruilius tollus primus ut plī. scribit itegꝛe ap̄p̄e i cōiuiio apposuit. Oīa eadē: q̄cūq. n. i una dimidiati ap̄ri erit p̄e. erit & i altera: tūcūq. n. utraq. sibi uedicat: uetꝛe eadē dixit q̄m sapes i apro q̄ plurimos eē cōstat: Plī. est auctor.

Temulētia

PHL. Quotidiana oscula: moris fuit ap̄ romāos auctore catone p̄p̄iq̄us forminis osculū dare ut karēt an remētū olerēt: hoc tū uino nomē erat: uñ & temulētia appellata. hic osculandū cōsuetudo iuducta ē: q̄uis plurarchy i phlema: salias huiusce rei cās tradat. mar. li. xi. hāc osculogē basiatorūq. molestia iēclatū uñ epigrāmte effugere nō est basse basiatores. Instāt morant p̄sequitur occurrūt. edicto Tyberii sublata ē osculatio quotidiana. qd̄ nō ad oscula forniarū referēdū est: sed uiroꝝq. officiū cā osculis quotidianis i salutariōe utebant.

Osculum  
Basium  
Suauium.  
Strenuq.

Osculū. n. officioꝝ sunt: basia p̄u dicog. affectuū. Suauia libidinū uel amoris: sicut docet donatus enarrās illud terētiānū. O thais mea meū suauū. ubi ait tria eē osculādī genera. osculū. i. basū & suauū. Strenuq. cōmertiū: uicissitudinē dādū & accipiēdū strenas. xenia. n. mittebāt & apophoreta remittebant. uñ Mar. strenas saturnialibus duobz libris d̄ stixit: nomē xēioꝝ & apophoretog. dictū ē i Augusto: uñ strenae nomē deducit. cū strenarum dies legimus foret calēde ianuariæ hoc ē p̄cipiū āni: noluit Tyberius ultra illū diē strenas uicissatū dari. Quā duplā strenā: hoc ē officiū liberalis p̄ncipis nō solū q̄duplicata sed & multiplicata lōgeq. uberiora munera remittere q̄ acceperit. nā ut dicere solebat artoxeus regalius ē dare q̄ accipere. Interpellari toto mēse: toto ianuario disturbari p̄ interpellationē eog. q̄ strenas nō acceperāt. Die festo. i. calēdis ianuarii. Propinq. maioꝝ more: maioꝝ nō nullā ne p̄uata qd̄ re agere fecimas sine auctore uoluerūt: i manu eē parē tū fratꝛ uiroꝝ. scribūt iuriscōsulū i primis ad p̄rē & manū p̄uere coercionē accusationēq. matrōꝝ: nō pudicagē. Cōiūr Ty. uoluit ut p̄ximi & necessarij coēcerēt punirētq. mōnas suas ipudicitia famosas. Iū iurādī grām ut. libere eēt ab illo iuraciōdo. quo iurauerat ē nūq. uxore repudiaturū: cū illā repudiasset de p̄mām i gāi sui adulterio. Stuprox: iulia stuprū & adulteriū p̄mīcūe appellat. sed p̄p̄ie adulteriū in nō p̄rā cōmirtiū: stuprū uero i uirginē uiduāue. stupꝛ: quoq. p. turpitudinē antiquos dixisse appet ex neuu cal-

Feminae  
manu uiro  
ruto  
Stuprum  
Adulteriū  
Famosus

Quotidiana oscula phibuit edicto. Itē strenarū cōmertiū. ne ultra calen. ianuanas exerceat. Cōsueuerat q̄duplā strenā & de māu reddere: sed offensus interpellati se toto mēse ab his q̄ potestare sui die festo nō habuissent: ultra nō tulit.

De quibusdam bene gestis per eum.



Atroasq. prostratē pudicitia: q̄bus accusator publicus deesset: ut p̄p̄inqui maioꝝ more de cōmertiū sentētia coēcerēt: auctor fuit. Equiti Romano iurisiurādī gratiā fecit: uxore in stupro generi cōp̄rā dimittēteret: quā se nūq. repudiaturū ante iurauerat. Fororū famoluerent: ienociniū p̄stēri cōp̄erāt: & ex iuuetute uirūq.



mine sic scribētis. pīre malūt ibidē q̄ cū stupro redire ad suos populares. Famose: ifamia notat: nā sere sp̄ famofus accipit i pte deteriorē. illud uero lunēalis famofos eq̄rū cū dictatore magistros: magis famofos legēdū ēē q̄ famofos alibi docuimus. Nō ificior aliquādo cū laude dici famofum: sed id raret. Apule iurat ille uir alioq̄n grauis & fobrie religiōis obferuatōe famofus: a illo fimo famofi oratores dicūt. cū laude tertio matheōs. Ad euitas legē: leges multae sunt: q̄ pēnas itrogat matrois ifamibus: quas leges ut euitaret foemīae famofae dignitate matronali exui exoluiq̄ curabāt p̄ leociniū p̄ffionem. nullus igitur notariū ifamia eos caufe. q̄ quē leociniū fecerit: lenociniū at̄ facit ut docet Vlpianus. li. iiii. digefto rū q̄ ftuaria mācipia habuit. hē q̄ hūc q̄ftū i liberis exerceat. Pōponius iurifcōfultus & cū notari hac infamia ait q̄ i feruitute pecularia mācipia p̄ftituta habuit. Vt uſq̄ ordinis: lenatoriū & equeſtris.

Lenociniū  
facere

M. AN. Quotidiana ofcula: ne q̄ quotidie ſibi obuii eēt: mutuo u moris fuit fe ofcularē: q̄a paup̄ pu dice a multis id fieret: de quotidiana ofculādī rōne Mar. quū tō offendit bafiatōes. Strēnape: cōmetū exctipiēda ſtrēnape reddēda: q̄ cōfuetudinē. & n. abſenti auguſto populū ſtrēnā in capitolio dare ſolūt ſatis cōſtat. Quadruplū: q̄ duplo maiorē q̄ accepiffet. Interpellari ipediti a rebus gerēdis auertit. Die feſtor: quo ſtrēnā dediffet. Vltra nō reddidit: haud reddere p̄leuauit. Poſtrata: diſcedat: amiſſa: p̄dita. Ac cuſator publicus: q̄ publice: & ex legis p̄ſcripto accuſaret. Maiore: more: Dionyſius: cognati inq̄ ſil' cū uſo de iis iudicabāt i q̄bus erat corporis corruptio. In ſupro gener: quā generi cōſtupraſſet. Dimitteret: diuortiū cū ea faceret. Famofei: famos: p̄bris cooptae. Legi: iulie. ſ. & alijs adulteria ſimiliq̄ flagitia uicidatiū. Lenociniū: p̄ſerit: q̄ftuarias ancillas hīc lenas ut Vulpīus ait eas diſere: q̄ q̄ftuarias puellas p̄ſtituerēt. Iure ac dignitate matronali: ſi. n. aut matroae flagiti cōiūda eēt lege mulcabin: ius matronale id itelligit: quo uſus ſtolae hōſtiorifq̄ cultus: erat pudicis mulienbo cōceſſus: famofae nō ſtolatae i medijs ſed rogatae pcedere cogebat. M. Vis date q̄ meruit mūera mille togae: ceterae matres familiae: ut idē auctor ait: omneſq̄ hōſte uiuerēt: cōi appellatiōe dicebat: mores. n. nō fortia id fecit diſcrimē: nec nupta ne eſſet an uſdua i gēua: a libertate cōditiōis multū iereſſe uita ſpectabat nō diuitiae: nō forma: nō natales. Vtriuſ

obſeruat  
lab

ordinis p̄ſtigatiſſimus quiſq̄ quomīnus in opera ſcenae are neq̄ edēda ſenatuscōſulto tenerent: famofam iudiciū notam ſponte ſubibāt: eos eaſq̄ oēs ne refugiū i tali fraude cuiquā eēt: exilio affecit. Scātori latū clauū ademit: quū cognouiſſet ſub calē. Iulii demigraſſe in hortos quo uilius poſt diem ades i urbe cōduceret. Aliū & q̄ſtura remouit: quod uxorē pridie ſortitione ductam poſtridie repudiaſſet.

De exteris ceremoniis & ritibus p̄ u p̄hibitis.

q̄ ordinis. ſ. patriti & equeſtris. PHL. Proſtigatiſſimus: p̄ſtigatū dicimus dep̄ditū & ad poſic deductū auctor Gellius. inde p̄ſtigatiſſimos hoies uocamus p̄ditiſſimos: & in gbo nihil ē ſalubre nihil itegrū. In opa ſcenae: qui opas ſuas arenae locauit ut cū be ſtis depugnaret ſenatuscōſulto poſtulare p̄hibet ſicuti ſcribit uili p̄tans digeſtis de poſtulando. il li quoq̄ q̄ opas ſuas ſcenae loca-

p̄ſtigatus



bant artis ludicrae tā ifamia notabant. Senatuscōſulti: erat ſenatuscōſultū uetus: quo utebant edere op̄e i ſcena & arca. Famofam iudiciū notā: ſenſus ē dānari uolebāt & ifamia notari i iudiciū quo dānati ifames ſi unt: ut ita poſſent ſcenae arenaeq̄ ipſe ſeruire ueluti famofi. Eas. hoc ad ſcēmas famofos referēdū ē. Latū clauū: ne uelē ſenatoriū ſidure poſſent: ac p̄ hoc ſenatoria dignitate hoīem priuaſſe ut ē. n. latu clauus: ut ante dictū ē: ſigne ueſtimētū ordīs ſenatoriū. Sub calē: iulii obſeruaet curioſeq̄ animaduerti ex lectōe eruditoye more hūc fuiſſe apud ueteres rōmāos: ut calēdis iulii migraret hoc ē trāſſerēt ex domibz prius cōductis in domos recēter conductas ſicuti apud nō fieri ſolet die feſto diui michaelis. tūc. n. oēs inq̄lris migrāt cū ſar ciut & tota ſuppelleſtile i nouas cōductas domos. & hoc eſtiq̄ ſi. gnificauit Mar. illo epigramma. o iulij de decus calēdaye uidi

clau

ingit  
2306700  
2144 VITA  
1387

Xternas ceremonias aegyptios iudaicoſq̄ ritus cō peſcuit: coactis qui ſuperſtitione ea tenebantur

uacera ſarcinae tuas uidi & Cicero idē ſignificare ut i q̄dā ep̄ſtola ſcribes calēdis iulii remigraū ēſt. idem Apertius in ep̄ſtola ad q̄ntū fratē ſic ſcribit. Domus tibi ad lūc p̄ſonis licinia cōducta eſt: ſed ut ſpero paucis mēſibus: poſt calēdas q̄ntiles in tuā cōmigrabis. tuā in carinis mūdi habitatores cōdixerūt. ē ſen ſus: ſenator: ſob diē calēdaye iulii demigrauit ex cōductis edibus i hortos nullis adhuc ex more rōmāo cōductis edibus: poſt illū diē q̄ legitimus erat locatiōi & cōductiōi edū: uiliori p̄cio poſtea domū priſtī nā cōduceret ab eodē locatore: cū ille tā exacto legitimo die locatiōis nō facile aliū cōductorē poſſet inue

Dies mi  
grationis

nire. hanc uasificā ex avaritiā & sordibus pueniēte ita pueniēda duxit Tyberius ut illi senatori adimeret ut  
 sit senatoriā & senatorie dignitatis lignia. Demigrasse uultus est ap̄ iurisdīcultos de migrādo qd̄ p̄p̄nā  
 est cōductoris: quo habet rō inq̄liniā soluta p̄sione p̄ cōduciēde domus uult migrare. Postridie repudi  
 asserit: talis ē illa apud Hieronymū snia: q̄dā repudiata altero nuptiā die statū nup̄isse legimus. uterq̄  
 p̄dēdus maritus: & cui tā cito displicuit. Sortitiōe dūctū noua dūcēda uxoris formula cōiūgnū cōm̄te  
 ere sortitiōe: uñ minime mirādū ē si postridie nuptiā repudiata ē uxor: q̄ sortitiōe dūcta fuerat ap̄ plau  
 rū i casina chalinus & olympio cōiectis i sēla fortibus sortitiū sup̄ cōiūgnū casina. Egyptios ritus referat  
 Iosephus li. xviij. antiquitatū & egesippus li. i. historiāe exēplū pauline dūctiōe q̄ pecūia corrupti sub spe  
 uene quodā noīe mūdoz illā dep̄bat cōstipata est fraude sacerdotū isiacoz: q̄ pecūia corrupti sub spe  
 uene Annubidis amatoz pauline amplexibus copulauerūt: qd̄ ubi Tyberius resciuit sacerdotes cū libera  
 mūditiū oīum maloz extiterat coagulū adegit i cruce: tēplū isidis euerit statuā ipsius dexē i tiberim iactā  
 ri p̄cepit. mūdū aut̄ exilio cōdēnauit dignū cū maiore poēna nō iudicans: q̄ amoris uehēmētia deliquisset  
 p̄terea iussit Tyberius cunctos iudaeos urbe roma excedere: ob hanc uidet̄ Transilū duxisse aegyptios iu  
 daicosq̄ ritus ceremoniāz: q̄ romae i crebrescebant fuisse a Tyberio cohercitos represso. Quod aut̄ super  
 sticio si fuerint iudei aegyptiūz eodē testimoniū Priscogenā & apuleius in floridis iudaeis tanq̄ accomo  
 dato epitheto supersticiosos appellat: & trimegistus ab aegyptiis aialia coli & per singulas ciuitates quae illo  
 rō nominibus nuncupant̄ adorari refert. si quis uult aegyptiōz supersticiosas ceremonias uberius cognos  
 cere legat historicos in primis herodotū ac diodotū & apuleiū in ultimo metamorphoseos.

M. AN. Profligatissimus: p̄ditissimus: uitaeq̄ deploratissimū. Sēatū dīcultos: quo i scena deēdere p̄  
 hitebant: ad scenicas dixerat: & gladiatorias ex eq̄tibz rōanis n̄sus ē prinq̄ senatoriū dīculto stercedere. Fa  
 mosi iudicii notā. q. d. de industria aliqd̄ patrabat: quo dignitate cadet: & n̄q̄ ob id minus legis obno  
 xii. Eos easq̄: tā mares ingt̄ q̄ foemina eiusmodi fraude secutos. Latū clauū: uñ lati clauū. Post illū diē  
 sub id. n. tps̄ magna p̄ ciuitatis i uillas & suburbana loca migrabat domusq̄. pinde uilius exonerata ciuita  
 te locari solitas credideri quē sordidū q̄stū secutus ille dignus creditus ē: q̄ ea ignominia notare. si. n. locū  
 p̄bro datū accipias: fuisse Tyberius eodē erse notāduz q̄ rhodo reuerfus i mecenatiōis hortos migrat.

Eq̄stura: q̄stio mūre priuauit. Sortitiōe: pluribz una duxisset tā aq̄ cōditiōe: ut cōnubii fortunam  
 sorti p̄mittere nō dubitasset: quo haud dubie appet i cōstātia: & leuitate tā cito facti poenituisse: aut certe  
 nubēri sibi foemīz illudere uoluisse. Cōpescuit: inhibuit. Ea superstitiōe: superstitione ueri dei cultū appellat:  
 sed Lucus Trāgillus: & ueritatis expertis: scire nō misit: Iosephus diuersā a Trāgillo uñ m̄tri tradere: qd̄ Ty  
 berius ob Paulinā nobilē foemīnā Saturnini cōiūgnē i tēplo isidis sacerdotū fraude a Mundo quodā equo  
 stris ordinis cōstipratā isiacos sacerdos i cruce sublato tēplū funditus euerit: statuā isidis i tyberi deu  
 ci iussam: iudaeos uero ob pecuniariū religionis nomine cūdam fuluē a falsis quibūdā moīscā legis iū  
 pretibus expressam iussos populariter ob id flagitiū urbe excedere: quattuor milia eius iuuentutis mili  
 tes a consulis in sardiniā missos. et. n. sardiniā per grauioris celi insula ut liuius docet.

PHI. Religiosas uestes: de re  
 ligiosis egyptiorū. uestibus hac  
 Herodotus. sacerdotes linea fe  
 rūt uestimēta semp̄ recēs abluta  
 huic rei semp̄ uacantes. Hi dē cal  
 ceos papyraceos gestāt aliā uestē  
 aut̄ alios calceos induere ens fas  
 nō ē gēralia circūcidunt ritu iu  
 daicoz. Pli. quoz li. xix. scribit fru  
 ticiōe gigni i aegypto quē alii gosi  
 pon uocāt plures xilon: & iō lina ide facta xilina: ex q̄bz uestes sacerdotibus aegyptiis gratissimā sūt. q̄  
 Apuleius ceremonias aegyptiōz luculētē & explicās sic ait. Influidit turbe sacris diuinis incitāte: uiri foemī  
 q̄ oīs dignitatis līte: uestis cā dore puro luminosi ab hac ueste līte poete linigeros appellās sacerdotes i  
 dis dea: aegyptiōz. Quidū nūc dea linigera colat̄ celeberrima turba. iu. Cū grege linigero circūdatus ē  
 grēge caluo. Mar. Linigeri fugiūt calui sistrataz turba. iudaeoz uero sacerdotales uestes q̄les forēt. Hen  
 nymus i epistola ad fabiolā de ueste sacerdotali & iosephus libro tertio antiquarū. Idē li. vi. belli iudaei co  
 piose p̄scribūt. Ex q̄bus hac pauca collegimus: cōēs sacerdotū pōtificiūq̄ apud iudaeos uestes erāt līte  
 minaliūq̄bus uenēda erāt: q̄ de bysso retorta ob fortitudinē cōtexi solebat. secūda ex linio tūica ē talis  
 duplici sindone: quā iosephus byssinā uocat hoc ē līneā hac arcta ē & strictis manicis. tertiū uestimēto  
 nus ē qd̄ cigulū & balteū & zonā dicimus: qd̄ i rotūdū textū extat n̄ mar sup̄iū lōgius uidet̄. erat s̄ sub  
 tegmē cocci purpurei iacithi & byssino stamine distinctū. Quartū gēus ē uestimēti rotūdū pileolū q̄ dicit̄  
 diatā sit sphaera hoc tyarā nōnulli galea uocāt. erat aut̄ byssinū hoc ē līneū & sic elegatē fabrefactū. ut  
 la acus uestigia fortissimē appareret: peculiaria nero pōtificis uestimēta erāt: tūica incynthina talariis cōis  
 extremo. lxxi. sunt ritinabula & totidē mala pūica alternatē cōtexa. ē & ephod: ita. n. hebraica lingua dicit̄  
 sup̄hūrali latini uocāt. ē & logiōta. n. graece nūcupat̄ qd̄ nos rōnale possumus appellare: cui i recti sūt.

Xilina

Linigeri  
 sacerdotes  
 Vestes sa  
 cerdotum  
 Talaris zo  
 na.  
 Tyara

Ephod  
 Logion

lipides p̄ciosi. Est & lamina aurea in q̄ scriptū erat nomē dei ineffabile; q̄ uita facynrhina cōstringit. horū  
orū uestimētōz ab eruditīs scriptoribz mysticis sensus & spiritalis p̄dici intelligenā. Hæ sūt uestes reli  
giosas; quibz romæ urebāt sectatores sup̄stitiōis ægyptiacæ cerimoniarū iudaicæ q̄ oēs iubet Tyberio com  
burare coacti sūt cū oī istro. ita. n. legēdū ē: nō at uestimētō. nāq̄ isti noīe intelligenus reliq̄ oia p̄ter uestes  
accommodata celebrādis cerimoniis ægyptiaci ritus atq̄ iudaici. Quod ā fuerit id istū ad religionē prinēs  
colligimus ex leuitico: iosepho Hierōnymo alijsq̄ scriptoribz luculentis. erat. n. iter cætera septē lucernæ: cā  
delabūt: mēsa: turribz: uncinē: emūctoria: uēdes: & fuscinae: & id gēus alia sacris necessaria. lectio uesti  
nū neg. sn̄a q̄drat neg. elegatīa Trallū cōuēt. iudaicōz: inuentis: hoc idē refert orosius eisdem uerbis.  
Grauiorē castis aeris p̄flicioris erigunt. n. casti aeris. Grauiorē

Instruction  
religiosa.

Graviores celi aeris pestilentioris. gravitas. n. celi noxia est. Cicero ad atticū. is corpore uix sustinco gravitatem celi huius. Iosephus libro decimo octavo antiquitatum auctor ē q̄tuor milia iudaej militū in mulla celsa assidū fardogē q̄ ut fer. bit Serabo ī q̄nto morboſa ē celsitudo potissimū tpe: un pestilēs idoneo epitheto nūcū pal. a doctis hic Cicero quēdā fardū culpās pestilentiorē eū ēē dicit patria sua. Et a Martiale elegatē dictū est cō mors uenit ī medio tūbe fardina ē. cēlū pro aere frequēter usurpari satis cōstat. & testat Lucretius scribens. in hoc cēlo qui dicitur aer. Mathematici. Co. tactus mathematici genus hoīum potentiū in infidū speratibus fallax: qd in ciuitate nostra & uetabit semper & retinebit. de mathematicis satis ac super ante dictum est. Artem desituros: mathematicam astrologiq̄q̄ disciplinā fallacē omisituros. Ita Cicero in epistola ad marium. libenter inq̄ me hercule arte definere tēdō & cū similibus nostri uiuere m. d. decimoq̄nto omnū tū arthenienſium consensu disciplina tibiſ canendi desita est.

## Ars defixa

M.A.N. Religioſas ueſtes: ſic hñt oia: q̃ uidimus exēplaria: ſed ueſtas legēdū eē cōtēderi: ut ueſtas p̃ ſacris locis: ſive focalis: q̃bus ſacra ſiebāt accipias: Dionyſii uniuicū: triginta curiaꝝ ueſta collocata ubi ſacri fiebāt curia: & rufus Numa ſuſcepto iperio nequaq̃ mouit curiaꝝ ueſtas ſiquē ueſta ἀφοτῶρες τῶς ἱερός: ſeco i quo ignis altur ē dicta: quā ita ſit igi: ueſtas diuerſis. i. focos ſive iſta ad ſacrificiū apta cū oī iſto uelocꝝ apparatu: ſacriſicificaloꝝ amictuſi. n. ueſtes cū oī ueſtimēto legas. nō aliud certe fir dicere q̃ ueſtes ſū ueſtibis: ut nō minus facere aliq̃ i trigallo id ideat: q̃ Euripides apud anſtophanē comicoꝝ facienſiſi uī illud Eſchylꝝ χρίσας ορεῖται περὶ τοῦ θεοῦ ἱερά: & οὐκ ἔστιν ἄλλοις ἐκείνῳ ἀποδοτέον: mat̃ra: uel ſi uis archā p̃ ſacra q̃ merito: & illud: ἀποτρεφόμενοι ἐν τοῖς ὁφείοις αἱ χυαὶ bis idē nobis dixit ſapiēs eſchylus. Per ſp̃m ſacri: legitimā militiā p̃tetur. Grauior: peſſilioris: in ſatiriciſ. ſut iolephus ſenbit. Reli: quos: iudaici ritus: ſive ægyptiaci ſtudioſos. Sūmmit: deicit. Mathematicos: aſtroꝝ peritos: & ſi mathe: maticæ artes nō ſolū aſtroꝝ cōtineāt. ſed & arithmetica: muſica: & geometriæ rōnē uerū ſyderali ſciētia

PHIL. A grassitritis: i augurio  
docuimus q sint grassatores atq;  
grassaturæ ubi declarauimus cō  
gruere bono principi repurgare  
regnū suū a grassatoribus ceter  
isq; id genus flagitiosis hoībus.

Stans cunctos militares ro  
mae castra cōstruiri de castris p  
toris qui erat in extrema urbis  
pre cōstruta meminit Plinius his  
urbis ad extrema redeo: cū ca  
stris prorsus ab eodē miliario p  
uicos oium uiaꝝ mensura coll  
git paulo amplius sepuaigēta m  
lia passū. Prætorianæ coh  
tes: iter cæteras cohortes hon  
ratissime erāt cohortes p̄torianæ  
que excubebāt p̄torio hoc est  
tabernaculo immortis neq; ab

prætores  
prætorium  
Factio hi-  
stionum

pollētia  
primus

De quibuldā bene gestis p eum tā Romæ q̄ extra.  
**I**n primis tuēdæ pacis a grassatoriis ac latrociniiis  
 seditionūq; licētia curā habuit: Itanones militum  
 per italiā solito frequētiore disposuit. Romæ ca-  
 stra cōstituit: qbus p̄torianæ cohortes uagē ante id tempus  
 & per hospitia dispersę cōtinerentur. Populares tumultus  
 extortos grauissime coercuit: & ne orirent sedulo cauit: Cæ-  
 de in theatro p discordiā admissa capita factionū & histrio-  
 nes: pp quos dissidēbaſ relegauit: nec ut reuocaret unq; ul-  
 lis populū sc̄ibus poruit euinci. Quū pollētia plebs funus  
 cuiuldā primipilaris nō prius ex foro misisset q̄ extorta pe-  
 cūia p uim heredibz ad gladiatoꝝ munus cohortē ab urbe  
 & aliā cotrii regno dissimulata itineris cā detectis repēte ar-  
 mis cōueniētibzq; singulis p diuersas portas i oppidū imi-  
 sit ac p̄tē maiore plebis ac decurionū i p̄perea uicula oiecit:

Africius sistit ut proriani milites stipendiū exquiper, acciperet hoc est integrū & dimidiatū. Didicim supra quādamodū ptores dicti sunt oēs q̄ p̄sunt exercitiū, unde pratoriū tabernaculū imperatoris vocat: & cohors & porta & nauiis porta dicit̄. Sedulo: diligēter. Capita factionū: principes factionū histrionica-  
nantiq̄s histrionū & q̄driq̄ariq̄s: factiones dicebant̄: eratq̄ id vocabulū honestum, aliq̄i factio signat  
potentiā & habūdantiā. Plautus i aulularia, istas magnas factiones nihil moror. Populi peibus: q̄ histo-  
rius carere nō poterat: erat. n. romanus populus in primis mācipatus histrionibus & addictus pp ludicia  
spectacula: q̄d ipse clarius illustrabit. Pollētina plebs: Plinius scribit polētia oppidū fuisse in maiore ba-  
leae, fuit & altera polētia iuxta alpes inclita lanq̄ nobilitate: sic ut meminit Columella in octavo: de quā

collega eēt in cēfura: cēforū. n. officiū hoc erat ut cēsum agerēt. Cōdito lūstro: mos erat cēforē ut cōpleto quinquēnio urbē lūstratē: solita urilis sacrificia de sue oue tauro faciētes idq; cōditū lūstrū appellatū: cuius primus auctor fuit Seruius Tullius sextus romanorū rex. Affectatū: agrotantē atq; languētē. pperius: iuppiter affectatē tādē miserere puellā: nō pauca scripsimus in cōmētariis pperitū qd affectus & efficere significet. Secretō: solus sine arbitris. Sub tā lētis maxillis: scribit Plutarchus in apophregmaris augustinū dicere solitū se romanū ipiū successorē eē relicturnū: q nūq; bis de eadē re cōsultasset. tyberii uidehēt significare uolebat: q ut iqr sextus aurelius repētitis cōsiliis melior erat q meditatis. trāllus uero hoc dictō demonstrare uoluit ab augusto repñiam fuisse tyberti lentū morositatē. nā quēadmodū illi lētis maxillas hēre dñsq; lētissime mādūt. ita lētis maxillas metaphoricos in tyberio notauit Augustus: & qā ille talis erat & qā illo lēto erat suauis natura: qdā codices nō erit habet sed edit: tāq; id totū trāslatōe qdā cibaria dictū sit.

M.A.N. Insepaturat: ab augusto & senatu pōdētū pī augusto. Trāstulit: traduxit ex pānonia ne trāstulērit an ex urbe rauēnā traductū domū dimiserit idubiū uenire pōt. Mille mēsis: qbus ppl's accubuit. Cōgiariū: donū pplō daf. Cōcordiā: adē: apīus auctor ē adē cōcordiā post cadē grachorū decreto parq; ī foro rōano ab optimo cōsule cōstitutā Aurelius Augustus adē cōcordiā testē cædis & supplicii grachorū cōcionāribus apponēdā putarūt. Ouidius a lūia augusta cōstitutā iminet ut hāc tua cōstituit genitrix & rebus & ara tēplaq; fecisti q colis ipse dea: qre fateri oportet aut antiquū cōcordiā tēplū alibi cōditū aur a li uia nō a fundamētis erectū: Sed istauratū. Castoris: & pollucis: hos lade filios hōeris & poetæ oēs testāl & eorū adēs ī foro fuit ut alio ē loco demonstratū. Cōmuniter: cōmuni īperio. Affectū: morbo degrauiatū. Secretō: remotis arbitris. Per cubicularios: p cubiculī ministros. Lētis maxillis enit: ut ad illud referat quod tacitus Cornelius scribit Tyberii uerba expēdere solitum ac ualidis sensibus consulto ambiguit.

PHI. Duritatē: aspitātē morū & tristitudinē: Tyberius a Plinio l. xviij. tristissimus hominū hic dictus ut. Præcibō uxoris: lūiæ q erat Tyberii mē. Nō reuēsse: nō reculsasse adoptare Tyberii ī filiū. Circūspēctissimū: oia solerter & cū circūspiciētia ppendētē ac uelut ī librillī collocatē. De: siderabilior fieret: princeps bonus tāto magis desiderari solet: qnto peior ē successor. malus princeps gloria ē hōi antecessoris. Potior res uirtutes: mōet oratius in fērmōibus amici uirtia leuius ē iter pteanda & nōnūq; ī uirtutes trāstiterēda: sed cū nemo sine uitiis in scaf uidēdū ē. an uirtutes plures sint magis q pōderēt & ita bonā cū uitiis cōspēlanda. Principē: augustinū. Perpētis: examiatīs & diligētē pētatis. Emot: καὶ τῶν αἰσθητικῶν. Verba sunt ex augusti epistola: quorum hoc ē iterpratiū. mihi & multis docuāt agens. qdā codices habēt καὶ τοῖς οἰοῖς qd significat mihi & tuis. εὐβουλίστας: hic

est prudentissimē: eubolōn enim græci prudentem dicunt & eubolism prudentiam bonumq; consilium: inde fit εὐβουλίστας. idest superlatiuum εὐβουλιστάς: quidam legunt καὶ εὐβουλίστας quod est a εὐβουλί idest lege deflexum. Et ordine estiuorum tuorum: extrinsecus sobintelligēdum est uerbum festiua: siue custodi: siue aliquid tale sit: sit sensus: uale & serua ordinem tuorum in estiuo: dicuntur autem estiuua loca in quibus estiuo tēpore milites cōtinentur. uetus codex ita scriptum habet: uale & ordinem tuorum: ut sit sensus uale & tuos in ordine retineto. καὶ τοσούτων παύσιν διασπαρτῶν μεδόν. hoc est inter tantam desidīā militantiū: græci. n. παύσιν uocat pigricitā. & σπαρτῶν διαλ significat milito. an σπαρτῶν μεδόν uos deducitur. Vigilādo restituit rem: ex enniāno carmīe immutata est dictiō: nā sicuti de Fabio Max mo dixit ennius: qd cōdātō restituerat rem imperiū: q Romanū non pugnando: ita Augustus dixit Tyberii uigilādo idē scilicet. & Hieronymus uisūpās eūdem uersum dixit: unus hō nobis scābendo restituit rē: hīstoria fabii maximi notissima est: q cunctator dicit ab hīstoricis: de quo filius solers





M. AN. Impiū sui piclites: ipil  
sui discrimē & piculū adeat. Pe-  
rosi sunt. i. ualde oderit. Ver. lucēq; possi Plautus simpli-  
citer protulit inimicos semper oīa obtulerit protulit &  
urbale incontinentem inquit atq; oforem uxoris suae:  
Priscianus odiosus ut noui notus ex quo perosus & exo-  
sus. Excessum mortem. Palam fecit: patefecit: nec pa-  
lam unq; ad perosam pertinet ut pera pinus in analogia  
refert corā uero sapiens. nō. n. palam Scipione pollicente  
Aemilio sed corā dicimus. Agrippa iuuenē: cū quo fue-  
rat ab Augusto adoptatus. Codicillis: litteris. Sub-  
duceret tolleret. Lūia: quae ut mī canere uoluisset filiū  
impio. Neq; impasse se: ex q̄ ificiatione superior dubi-  
tatio orta est. Inuidia: odium. Rem agrippae: eadem.  
Obliuiscit: silentio & obliuioni dedit. Iure tribu-  
nitiae prātis: nam eā prātem in aliud quāquēntū suscepit

De gemitu eius & testamēto Augusti in senatu recitato.



Varro ad opianum scribens di-  
ctatorem consules: praetores: tri-  
bunū ple. iter regē & pfectū ur-  
bis ius cogēdi senatus hūisse ait:  
ac pter hos extraordinario iure  
tribunos militares cōsulari prāte.  
x. uiros qbus cōsulare fuisse ipe-  
riū & triuiros cōstitūdae reip.  
cā creatos. Imperat: non suffici-  
ens. Librum: in quo erant ea  
quae ad patres erat relaturus.

PHI. Non admissi: nō intro-  
ducti in senatū. Signatoribus:  
notū ē signatores septē adhibe-  
ri signādis testamētis: ut ita nul-  
la fraus adhibeatur & ut scribūt  
iuriscōsulī possunt oēs septē re-  
stes uno anulo signare testamen-  
tum. Sinistra: noxia & letifera.  
Ex sextate: ex bestie hoc est odo-  
ribus hēditatis: q̄ diuidit i. xii.  
pres assis Tyberii instituit hae-  
rē. Quoniam ita p̄fari: sensus est  
cū in testamēti p̄fatiōe ita exor-  
sus eēt augustus se Tyberii insti-  
tuere hae- rē: p̄pterea q̄ fortūa  
sibi filios eriperat: ex tali p̄fatio-  
ne testamenti suspicati sunt oēs  
Tyberii necessitate magis quā  
uolūtate relicū fuisse hae- rē  
ab Aug. orbatō filiis. Statione  
militū: custodia militari. Quā-  
ta belua: tyrānidi illud oratiōnū  
accōmodari pōt. belua multoq;  
capitū es. Si hoies sciret q̄tū ma-  
li lateat sub bracteata illa & p̄fo-  
rata impij felicitate oēs ipiū re-  
cusaret tāq; plenū erūnagē. Cū-  
ctatiōe suspēdes: sextus Aurelius  
de Tyberio scribēs ait hae. deni-  
que delatum a patribus princi-  
patum: quod quidem assu per-  
fecerat: sic abnuere. quid singulī dicerent uel sentirent atrociter explorans: quae res bonos quoque per-

Signatores  
testamenti  
septem

**P**re autē tribūtiā potestatis coactō scatur: sicut  
taq; allocutione de Repu. uelut ipar dolori conge-  
muit utq; non solū uox: sed ut & spiritus deficeret  
optauit ac plegēdum librum Druso filio tradidit. Illatū de  
inde Augusti testamētū nō admissis signatoribus nisi senato-  
riū ordinis: ceteris extra curiā signa agnoscētibus recitauit p  
libertū. Testamēti ininū fuit. Quoniam sinistra fortuna Ca-  
iū & Lucii filios mihi eripuit. Tyberius caesar mihi ex pte  
dimidia & sextatē hētes esto: quo & ipō aucta ē suspicio opi-  
natiū successorē alcitū uel necessitate magis q̄ iudicio: quan-  
do ita praeferi non abstinerit.

De acceptance principatus ad praeces senatus q̄si coacta.

**P**incipatū quāuis neq; occupare apte cōfessi neq;  
agere dubitasset: & statione militū: hoc ē ui & spe-  
ciei dominatiōis assūptā diu tamē recusauit spudē  
tillimo aīo adhortātes nunc amicos scire pās: ut ignaros q̄ta  
belua esset imperiū: nūc praecantē senatū & p̄cumbētē sibi  
ad genua ambiguis respōsis & calida cunctatiōe suspēdens  
ut qdē patiētiā rumperēt: atq; unus in tumultu proclama-  
ret aut agat aut desistat: alter corā exprobraret: ceteros qd  
polliciti sint tarde p̄stare. seipsū quod p̄stet tarde polli-  
ceri. Tandem quasi coactus. & q̄rens miseratū & onerosū  
iniungi sibi seruitutem recepit imperiū. nec tamē aliter q̄  
ut depositurū se quandoq; spem faceret. Iplius uerba sūt.  
dum uēiam ad id tēpus quo uobis equum possit uideri uos  
dare aliquam senectuti meae requiem.

De causis pp q̄s pricipatū recusauerat: & alijs gestis eius.

**V**ncūdi cā erat metus undiq; ininētū discriminū  
ut sepe lupū se auribus tenere diceret. Nam & ser-  
uus Agrippae Clamēs nomine nō cōtēnendā ma-  
nū i ulsionē dñi opararat. & L. Scribōius libo uir

sum dedit. Aut agat, s. principem simpliciter & aperte. Aut desistat principatu. Quod præstet: Tyberius re quædam principem se præstabat: sed uerbo principatû abnucebat. Onerosam seruitutem: diô libro tertio de regno docet principatû rem esse laboriosam: nec otio & ai remissione sed curis & laboribus referat.

Lupû auri bus tenere: prouerbiû est: apud grecos. ἄνθρωπος τὸ αὐτὸν ἄνθρωπον. hoc est lupû auri bus teneo: quod in re ancipiti piculosoq; dici solet. Nâ q; auri bus lupû tenet nec eû dimittere aude: nec retinere pot sine periculo. Hieronymus scribès aduersus Ioannē origenisit sic ait: nûc uero qñ auri bus lupû apprehederis nec retinere potes nec audes dimittere: apud terentiu quoq; i phormiõe iuuenis amator in periculo collocatus usurpat idē puerbiû. Manu: multitudinē. Scribonius libo: hic erat ex familia illius libonis scribonisq; sedē p̄toris & tribunal collocauit iuxta arcû Fabianû: qd puteal libonis ab ofo dictû ē. Extraordinē: nō cōtenti legitimis extraordinaria deposebat. Germanicianis: germaniciani differunt a germanicis: sicuti hispaniēs ab hispanis: scilicet a scutis. Nâq; germāicianos uocat milites Romāos in germāia militātes. Idē infra ait: neq; n. deteriores esse aut hispaniēs exercitu: q galbā aut germāiciano qui uirtutem fecissent.

M. AN. Signatoribus: q testamētû signatū signare oli subscrivere fuit cæteris qbus nō licebat curiā igre dū. Signa agnoscentibus: sua qñq; signa aut suā qñq; manu spectāris. Per libertû suū an Augusti non dicit.

Ex dimidia parte & sextate: ex duabus tertiis partibus. Quo & ipso: qua etiā p̄tatiõe. Cōsultum cōtinuo post augusti excessum. Agere: se principis dignitatē usurpare. Statim militi: militis præsidio circa se cōstitutum. Impudentissimo animo: omni pudore abiecto. Quanta belua: q difficilis & ardua. Imperium imperi cura & administratio. Ambiguis responsis: uariis & obscuris & quibus haud facile intelligi poterat accepturus esset necne. Callida astuta. Cunctatione: mora & hesitatione. Patientia: rumperet: in stomachû illius ambitiose cauillationis q patienter tulerant prorumperet. Aut agat: ut aperte agat principem. Aut desinat: agere principem quæ luere agit: nam ut dixi continuo augusti de functo coepert in multis principis personam usurpare. Quod præstet tarde polliceri: satis urbane & si non sine felle dictû quasi diceret: quā alii sero p̄stare soleant q promiserint hic quæ p̄stet: nam dudum re ipsa se principem agebat cunctanter pollicetur. Cunctandū: ut delatum imperiû cunctanter adiret. Ludû auri bus: puerbiû ab aiali natura sumptum. constat. n. lupum capite & dentibus maxime pollueret cōtra quû postremis eē partibus elumbem: sed quā sit minime auritus uere qui eû auri bus tenet in discrimine est. Manum: armatorû agmē. Scribonius libo: ob scriboniā sororem credo aut matrē ut alii aiunt: cui repudiata augustus filia Tyberii matrē supduxit uxore. Extra ordinē: præter legitimû stipendium. Stipendio: p̄toriani qui

Lupû auri  
bus teneo

putéal libo  
nis  
Germani  
ciani

nobilis res nouas clā mollebat: & duplex seditio militû in illyrico & in germania exorta ē. flagitabāt ambo exercitus multa extra ordinē: ante omnia ut æqua rentur stipendio prætoriani germāicianis. Quidā etiā principē detrectabāt nō a se datû: summaq; ui Germāicû qui tum his præerat ad cape ssendā rem publicā perurgebāt: qñ offirmati resistentē quē maxie casum timens partes sibi quas se atui liberet tuē das in Repu. depoposcit: qñ uniuersæ sufficere solus nemo posset: nisi cum altero uel etiam cū pluribus. Simulauit & ualitudine quo æquore animo Germāicus celerē successio nem: uel certe societate principatus operiret. Cōpositis seditionibus Clamētē quoq; fraude deceptû redegit i potestate: Libonē ne quid in nouitate acerbius fieret: lectû de mû anno in senatu coarguit: medio tñ tēporis spacio caue re cōtentus. Nā & inter pontifices sacrificanti simul p̄ sece spita plumbeû cultrû subiciendû curauit: & secretum petē ti nō nisi adhibito Druso filio dedit: dextrāq; obambulantē ueluti incumbens quoad perageretur sermo continuat.

De ciuilibus gestis eius in initio principatus.

**V**erû liberatum metu ciuilem admodum inter iniuria: ac paulominus q priuatû egit. Ex plurimis maximisq; honoribus præter paucos & modicos non recepit: natalem suum plebeis incurrentem circensibus uix

Romæ erant idem acciperent sti pedium quod & illi qui sub ger, manico militabant.

PHI. prætoriani: hi erant milites: honoratioris: q Romæ ur̄ ferius declarabāt habebāt castra q p̄toria dicebant. a p̄torio oli exercitu ortho factus est imperator. Quidam. similitum. Principē detrectabant: Tyberii recu sabāt. A se. similibus. Germanici obfirmate resistentem: de hac re alibi sic scribit tranquill. germanicus excessu augusti numero legiones uniuersas impetratōre Tyberii pertinacissime recusantes & sibi summa rei p̄u. de ferētes icertū constantia an pietate maiore cōpescuit. Casum: piculû ne germāico mandaretur impiû ipso exturbato explosq;. Nisi cū altero: talis est illa homerica snia maior duobus ai præstantia ē: plusq; alacritatis cōsiliisq; adest quia alius aliud exco girat: atq; solus ē sibi ipsi plerūq; diffidit: & apud diffidentia suā cōsiliū p̄dus intercedit. Operiret expectaret. Clamētē: agrippæ seruum: q ut dudû dixit. cōparat. uerat armatos i ultio dñi in

Prætoriani

minis

Secespita  
Secium

terēpri. Libonē: qui res nouas clā moliebāf. Pro fecespita: fecespitā audiores cultū ferreū uocauerūt ob  
lōgū manubrio eburneo. rotūdō: quo flamines: flaminicæ uirgiles: pōtificeſq; ad sacrificia utebāf: dicta aut  
eſt fecespita a fecādo. libū quoq; qd in sacrificio fecespita fecaf ſeciū dici uoluerūt. Tyberius loco fecespita  
plūbeū cultū ideo ſubiici curauit ſacrificiū libonē: ne ab eo p ſimulationē ſacrificiū uiolari poſſet: plūbeus  
enī culter obtuſior & habetq; aciē hebetiorē. Secretū petēti: liboni colloqū cū Tyberio ſecretū poſtulāt.

Obanula  
re  
Obuarica  
tor.  
Plebei lu  
di

Dextrā obābulat: timēs Tyberius ne iter colloquēdū ambulādūq; feriret a libō: illius dextrā diſſimū  
lāter cōtinebat: tanq̃ illi uidereſc icūbere & initi. obābulare pprie ē aduerſū alios ambulare & q̃ſi ambulāt  
ſe oppōere: hic obābulātis ſimplicitate accipit p una iūctimq; ambulātis. Ouidius de polyphemo dixit No  
cturnus obābulat. p eo qd eſt ultro citroq; ambulādo diſcur ſat priſci obuaricatorē elegari uocabulo dixit  
re illū qui cuſpiā occurrebat: quominus is rectū iter cōſiceret. Ciuiſe egit: praſtitit ſe nō tanquā principē  
ſed tāquā ciuē ac uelutī priuātū: quē graeci politico dicūt. Plebeis circēſibus: plebei ludi dicti ſunt: quos  
exactis regibus p libertate plebis fecerūt aut p recōciliatione plebis cū patribus: poſt ſeſſionē in aueni  
nū. auctor Pedianus aſconius: ſebāt hi ludi mēſe nouēbri: quo natus eſt Tyberius: quod iſinuat Cicero in  
ſecūda uerrinarum cum dicit: ſecundum ludos plebeios aut nulli aut pauci dies ad agendum futuri ſunt.

M.A.N. Detrectabāt: recuſabāt. Sūma: uel ſūma cōtētiōe purgebāt degrauabāt ſollicitū reddēbāt. Tu  
endas: defendēdas. Praſidio: obtēdēdas. Cū altero: cū collega uno. Valitudinē: aduerſā ſubaudi. No  
uitate: noua. Imperii: adminiſtratiōe. Secūdo demū āno: qd antea nō auſus erat facere. Medio tm̄ epis  
dū ob impii nouitatē coarguere nō ē auſus. Sacrificiū: liboni. Pro fecespita: fecespitā ut feſtus docet alii  
ſecuri alii dolabrā Aeneā alii cultellū putāt uſq; culter erat ferreus oblōgus Manubrio eburneo iūcto ad  
capulū argēto auroq; fixo clauis æneis quo flāmies pōtificeſq; ad ſacrificiū utebāf dictaq; ē ſecespita a ſe  
cūdo. Secretū: ſecretiorē cōgreſſū. Ciuiſe: ut priuātū ciuē & i ordinē redactū. Honoribus: publico de  
creto delatis. Plebeis circēſibus ſic Valerius plebeis iſte ludus qd pſamilias & cōtūo i eodē capite pſul  
torē ludis circēſibus quā de eiſdē iterim ludis loqueret: ſed quid de ludoy; uarietate Liuius & Dionyſius  
ſenſerint alio loco diximus. Intercurret: ut eodem tempore quo ludi ipſi ipſius natalis celebrarent.

Bigæ

PHI. Vnius bigæ: grāmāci  
bigas Plautio numero dici debe  
re cōtendūt: quoniam multitudis  
nūero tenent. nā ſicut q̃tuor eq̃  
iūcti q̃drigas faciūt: ita iunctos  
duos equos bigas uocāus. aucto  
ritas tam uetere: q̃ p rōne hēnda  
eſt bigi ſingulo nūero dici: ſicut  
& q̃drigā. Plinius i ſūmo mauſo  
leo eſt quadriga marmorea: q̃ ſe  
cit pithis. Papinius in thebaide.  
Rorifq; gelida tenuauerat aera  
biga. bigas primū iūxit phrygū  
natio quadrigas erichonius. eadē  
quoq; formula trigam dici tres  
equos ſimul iūctos docent iuriſ  
cōſulti libro. xxi. digeſtorum ſic  
ſcribētes ad edictū edictū ſimili  
modo & ſi triga ueniet retinē  
da erit tota: & ſi quadriga redhi  
beaf: biga trigariū deriuaf & ac  
cipit pro curuli certamiē triga  
rum. corrigenda eſt mendōſa di  
ctio in calce operis Pliniani: nam ubi trigariis legendum eſt tricariis paſſim fuit impreſſum. uerba pliniana  
hæc ſunt. Ne equos quidem in triearis præferri ullis uernaculis animaduertio ſunus eſt cū circēſes agun  
tur curuli certamine bigay; & quadrigarum: hunc ſolum ſibi Tyberius honorem exhiberi uoluit in lu  
diſ: ut ad celebrandum diem ſuum natalem adiuiceret priſtino numero currū biga una nois ſui cauſa. Fla  
mines: ſingulis diis ſinguli flāmies erāt aſſignati: ut dialis Martialis & Quirinalis: ſed de flāmie latiffime et  
plicatū eſt in Iulio Cæſare. Statuas & imagines: hæc duo diſparauit tanq̃ diuerſa. ſicut hiſtorici fecerunt.  
ſtatue. n. ſunt æneæ & lapideæ: imagines cereæ & pictæ. Ne intra ſimulachra: noluit Tyberius ſtatuas ſi  
as collocari inter ſimulachra deorum: ne diis immortalibus æquari uideret: ſed tantūmodo collocari  
uoluit ut eſſent templis ornamento: ſicut multa ſimulachra ad ornatū tantum in templis ponunt. Ne  
menſis Tyberius: noluit a ſuo noīe menſes appellari: ſicut a Iulio Cæſare & ab Auguſto dicti ſunt duo mē  
ſes iunctim locati. Iulius & Auguſtus. October Liuius: uel a matre liuia uel propter gentē liuiam: unde  
maternum Tyberio genus Prænomen imperatoris: e contrario Iulius Cæſar imperatoris prænomen

Bigæ

Triga  
Trigarium

unius bigæ adlectiōe honorari paſſus eſt. Tēpla: flāmies:  
ſacerdotes decerni ſibi phibuit: etiā ſtatuas atq; imagines  
nili permittēte ſe poni: permiliſq; ea ſola condiōe ne intra  
ſimulachra deoy; ſed intra ornamenta ædium ponerentur.  
Intereſſit & quominus in acta ſua iurareſc & ne menſis ſe  
ptember Tyberius: October Liuius uocarentur: prænomē  
quoq; imperatoris: cognomē quoq; patris patriæ. Ciuiſi  
ueſtibulo coronā reculauit: ac ne Auguſti quidē nomē quā  
q̃ hæreditariū ullis niſi ad reges ac dynaſtas epistolis addi  
dit: nec amplius q̃ omnino tres ſolatus unū paucis diebus:  
alterū tribus mēſibus: tertium abſens uſq; i idus maias geſſit.  
De adulationibus per eum ſpretis: & prohibitis.



Dulationes adeo auerſatus ē: ut neminē ſenator; aut  
officiū aut negocii cā ad lecticā ſuā admilerit. Cōſu  
lare uero ſatiliſciētiē ſibi ac p gēua orare conātē ita  
ſuffugerit: ut caderet ſupinus: atq; ēt liq̃d in ſermōe uel i cō

inter cætera ornamenta recepit. Ciuiç i uestibulo: de corda ciuica afflati dictū ē i Iulio Cæ. illud i pſentia addēdū: qđ ciuica corda facta ē i ſigne clariffimū clām̃tiz ſpatore: & oīi auguſtus ciuicū accepit ab hūano genere. hāc ſt i uestibulo ad iū palatiæ pōi ſolitā: q̃ lauge ante limia excubāt i pſclabāt. docet Ouidi. ſic ſcribēs: poſtibus auguſtis cadē fidiffima cultos ante fores ſtabis mediāq̃ tuebēt q̃rcū. Idē i. iū. ſiſtopę ſtate palatiæ laurus p̃texatq̃ q̃rcus ſter dōus. æternos tres hēt una deos. q̃rcū. n. utrobq̃ poſuit Oui. p. corda ci uica: q̃ erat q̃rna: q̃ clām̃tiz ſpatore: dicata i uestibulo figebat una cū lauro: q̃ ob id a Pli. dī iātrix Cæ. p̃ tificūq̃: q̃ & domos exornat & ante limia excubāt. hāc ciuicā eoronā ſibi i uestibulo pōi reſcuſuit tyberius dū p̃bet ſe ciuile & poene priuatiſſicū cæ. augu. fuerat poſita. Quāq̃ hæreditariū: q̃ ſcribē hæres i teſtām to i nomē teſtatoris recipiſ ſicut de Pōpōio attico dictū ē: q̃ appellatus ē cecilius teſtāmto cecili hæres fa ctus. Dynaſtas: graeci dynaſtas uocāt dñs & potētes: & dynaſtia ui & p̃cipatū: auctor & ſtra. reges dyna ſtas uocari: p̃p̃ea qđ plurimū poſſūt pollētq̃ & p̃p̃os quo uelit aut ui aut p̃ſuaſiōe pducāt. ſcribit Cæ. Pōp. magnā pecuniā exegiffē a regibus oībus & dynaſtis & tetrarchis Cice. in epiſtolis ad atticū. erit nebulo iſte cū iſtis dynaſtis i gratia. Ad lecticā: qñ i lectica geſtabat. Satiſſaciētē: ſatiſſacere ē tñ facere quāru ſatis ſit irato ad uindictā. Per genua orare: ſupra dictū genua miſericordiz eſſe cōſecratā: q̃ ſupplices attingūt: & ut aras adorāt. Suffugere: retro fugere nolens a uiro conſulari aderan per genua. Caderet. ſ. Tyberius.

Ciuica im  
peratoriLocus  
ouidi  
Laurus ia  
nitrix cæſa  
rumDynastia  
Dynasta

M. AN. Vnius bigæ adiectionē: focus i are ut excubiat i q̃t mābuz primitia bigæ trigæ & q̃driq̃ mī  
titudis tñ mīcro iſſectūſ trāgillus tamē uuius dixit: ſeſus ē una tñ biga ob eius natalē ultra p̃ſcriptū ē ad

hibita: ſed p bigā cūſu unū biga  
rū nō abſurdē intelligas. Intra ſi  
mulachra deoq̃: nō i ſacris edili  
bus. In acta ſua iurare: ne ſena  
tus p̃p̃s ue ſe iurāmto obligaret  
fore ut ipſius acta i uiolata eēt ſer  
uaturus. Tyberius: a ſuo noīe.

Liuius: a luita mīre. Ciuiç: co  
ronā Pli. hinc ciuicæ coronæ mi  
litū uirtutis iſigne clariffimū iā  
p̃ridē uero & clām̃tiz ſpatore  
poſtq̃ ciuiſiū bellorū p̃phatio  
ne meriti cœpit uideri ciuē non  
occidere. Dynaſtas: officiū nom̃  
quī alioquin *Δυναſτος* domi  
num ſignificet regno potentem.

Satiſſaciētē uiciā petētē. Ita ſuf  
fugerit: ſeſe illi ſubtraxerit. Ca  
deret ſupinus: tyberius ſcilicet.

PHI. Blādus: quali per aſſen  
tationem adulationemq̃: quæ  
mala in aulis principum domi  
nantur. Interpellare: interrum  
pere orationem illius: q̃ de ſ blā  
dius loqueretur. Contumeliæ  
cauſa: tanq̃ domini nomē contu  
melioſum ſoret, in hoc imitatus  
eſt auguſtus: qui domini appel  
lationem ut maledictum ſemper  
exhorruit. Pro auctore ſuaſo  
rem: auctor dicitur ille: cuius au  
doritare aliquid ſancitur & ta  
lis in ueneratione eſt. Liuius. ſic  
ratum eſt: ſi patres auctores ſie  
rent. Idem frequenter ait. popu  
lus uulſit. patres auctores facti  
ſuaſor eſt longe uero auctor mi  
nor tanquam conſiliarius: unde  
Tyberius ut ſe ciuile ac pene pri  
uatū p̃ſtare non auctor ſed ſua  
ſor dici uoluit: nec occupationes  
ſuas ſacras appellari tāquā impe

Auctor

tinua oratione blādus de ſe dicereſ: non dubitaret ſtetpel  
lare ac rephēdere: & cōmutare cōtinuo. Dominus appella  
tus a quondā denunciauit: ne ſe amplius contumeliæ cā no  
minaret. Aliū dictētē ſacras eius occupatiōes: & ruſus aliū  
auctore eo ſenatū ſe adieſſe uerba mutare: & p auctore ſua  
forem: pro ſacris laborioſas dicere coegit.

De patietia eius aduerſus conuicia & maledicta.

**S**ed aduerſus cōuitia: malosq̃ rūores: & famoſa de  
ſe ac ſuis carmīa firmus ac patiens: ſubide iactabat  
in ciuitate libera linguā mētēq̃: liberās eē debere.

Et quodā ſeātū cognitiōe de eiufmodi criminibus ac re iſ  
flagitate: nō tantū inquit oculi habemus: ut implicare nos  
pluribus negociis debeamus: ſi hāc fenestrā apueritis nihil  
aliud agi ſinetis: omniū inimicitia hoc p̃tæxtu ad uos de  
ferētur. Extat & ſermō eius i ſeātū p̃ ciuilib. Siqđ locutus  
aliter fueris: dabo operā: ſi rationē factorum meorū dicto  
rumq̃ reddam: ſi perſeuerauerit inuicem eum odeto.

De ueneratione eius ad ſenatum.

**A** Tq̃ hæc eo notabiliora etāt qđ ipſe in appellādīs  
uenerādīs: ſingulis & uniuerſis p̃pe exceſſerat hu  
manitatis modū diſſentiēs in curia a Q u. Haterio  
agnoſcas inq̃t rogo: ſiquid aduerſus te libetius ſicut ſenator  
dixero. Et deinde oēs alloq̃s dixit nūc & ſepe alias. P. C. bo  
nū & ſalutare principē quē uos tanta & tam libera poteſta  
te iſtruxiſtis ſenatui ſeruire debere: & uniuerſis ciuibz ſepe  
& plerūq̃ etiā ſingulis: neq̃ dixiſſe me pœnitet: & bonos &  
equos & ſauentes uos habui dominos: & adhuc habeo.

Itē de eodē & de priſtina auctoritate ſenatus p eū ſeruata.

**V**inetiā ſpecie libertatis quādā iſduxit oſeruatis ſe  
natui: ac magiſtratibz & maiestate priſtia & p̃tate  
neq̃ tā puū q̃q̃: neq̃ magnū publici priuatiq̃ ne

Mens libe-  
ra

ratoris & dei: sed laboriosas tanquam cuius & priuati. Subinde frequenter. Linguam mentemq; liberat: ut unusquisq; libere loqui possit: id quod animo mentesq; sentiat. mens quidem adeo libera est: ut etiam in seruo non sit addicta seruituti. sed saepe linguae libertas suo nocet auctori. mortifera enim homines interdum loquuntur: ut ait Plinius in. xiii. redituraeque per iugulum uoces non continent: multis ita interempris: uoluntates uero ut dicebat cato censorius neque legibus neq; poenis fiant obnoxiae. De eiusdem criminibus: malis rumoribus conuictis atq; auctoribus: famosorum cimumum. Sa hanc fenestram de lateribus hanc uia: huc aditū. puerbialis locutio est: quae ex illo terentiano: ducta uidet: huic quāta fenestra ad nequitia patefeceris. Hoc praetextu: sub hoc uelamēto cōiūritū & famosū carminū. Deserunt: quidō inimicus ulcisci uolet inimicū criminabit eū detraxisse principī. Si perseuerauerit: hoc dicebat Tyberius de obloquutore & ofore sui nominis se odio illū habiturū si in odio & ipse perseuerauerit. A quanto aterio: fortassis hic est ille quintus aterius: qui dictus est ingeniū habere in numero: ut sine monitore tacere nō posset. de quo egregie Caesar Augustus: aterius noster sufflaminādus est. de hoc Hieronymus & Seneca nō pauca. Sicut fenator: mirra tyberni ciuitatis: qui se fenatōrē dicit nō imperatōrē. Tā libera potestate: quā libera & legibus soluta est potestas imperatoria. Vos habui dominos: in hoc tyberius excedit humanitas modū: dū habere se dicit dominos fenatores: quibus paulopost tanquā seruis ipse tanquā dominus dominari cepit. Et adhuc habeo: tanquam in posterum habiturus sit perinde ac rogata mancipia.

Aterius

M. ANTO. Commutare: ut suaserem pro auctore laboriosas pro facris dicere cogisset. Coniunctio: pro brosa uerba. laetabat: idēdē dicebat. Non tantum oculi habemus: a publicis curis. Si hanc fenestram hunc ad calumniam additum. Omnium inimicitiae: ut alii alios qui inter se inimici sint deserant. Qui aterio: fuit his promptus. & popularis orator ut Eusebius scribit. Sicut fenator: quem dicere oportet quae sentiat ad rem publi. pertinere. Habui dominos: & habeo aperta confessione se in ordinem cōdidi.

Monopo-  
lia

PHI. De monopolis legimus apud Iustinianū monopolia nō eē itromittēda: quoniā nō ad cōmōdi m pu. sed ad labē detrimētāq; pntent. dicimus. n. monopolia quādo unus mercis in ciuitate uēdendae solus ius habet. de monopolis haec Plin. magnū fraus & ibi Lucij. monopolū iuueni: de nulla re crebrioribus sena tuscōsulū: nulloq; nō pncipe adito grīmōus puicālibus. Auctorādo militē: auctoraf miles q̄do aucto ramēto obligat scribitq; i militiā. sicut exauctorari dī q̄ dimittit a milita & insignibus multaturus eruit.

Auctoraf  
miles

Legionū & auxiliōq; ante dictū ē legiōes dici militū rōanōq; auxilia externōq; q̄ seruabaf illa apd roma

Praefecti  
alarum

nos cautio ne maior nūerus cōt auxiliariōq; q̄ legiōariōq; Pro

rogari: augeri noua rogatione.

Praefecti alae: supius annotaui

mus pfectos alae: dici eos: qui p

sunt xq̄ribus alaris. alae autē ex

citus sunt eq̄tū ordies ab eo di-

ctis: quod circū legiones dextra

sinistraq; tanq̄ alae in auxiū corpo

ribus collocabātur: cognitio de

causa pfecti q̄ trus erat ad spato

rē iudices ue militares spectabat

uoluit tamē Tyberius ut in sena

ra ageret: & ita docet: quantū au

ditoris ab initio principatus

detulerit ordinē fenatorio. Nisi

solus: cōtra uituperat Antonius:

qđ curiā Romanā ithiretis & ar-

maris siue litibus itaret: federet

q̄ macherophori in sedilibus se

natōq; specimē boni principis ē:

gocū fuit de quo nō ad. P. C. referret. De uectigalibus ac

monopolis: dīstruēdis reficiēdisue opib; ēt de legēdo uel

auctorādo militē: ac legionū & auxiliōq; descriptiōe: deiq;

qbus impiū proari: aut extraordinaria bella mādari. qđ &

q̄ formā legū lris rescribi placeret: pfectū alae de ui & rap-

nis reor; cām i scatu dicere coegit. Nūq̄ curiā nisi solus i m

trauit. lectica quōdā intro latus xger comites a se remouit.

De patientia eius cōtra obrectatores.

Vadā aduersus sniam suā decerni ne q̄stus qđcēst

negāte eo destitatus magistratō adesse oportere: pntes

plēntes honori acq̄sccret. p̄tor designatus liberā

legationē ipetrauit. Itēq; cēlente ut trebiās legarā i opus no

ui theatri pecuniā ad munitiōē uiæ trāsferre cōcederet: ut

optiere nō potuit: qn rata uoluntas legatoris cēt. Quāsta

tuscōsulū p discellionē force fieret trāleuntē eū i alcerā p̄cē

tuā

Aduersus sniam suā decerni: scribit Tertulianus: i apo

logetico Tyberii oli detulisse ad senatū de Xpo cōsecrādo cū progiatiua suffragi sui. senatū qā nō pbaur

repsuisse & aduersus sniam Tyberii ne deus cōsecraret effecisse. Abesse oportere: Tyberius assererat

eosq; eētē designati magistratus & electi ad magistratū iēdū: nō oportere abesse ab urbe roma: ut ita p̄ntes

honorū hoc ē magistratū cōcessio acq̄sccret. tamē cōtra Tyberni uolūtate: q erat p̄tor designatus obuiuit a ē

natu ut abesse posset ipetrata libera legatiōe Libera legatiōe: libera legatio dari solet: qñ q̄p̄ia solo lega

ri noie uoluit ornāto decoratus ab urbe discedit nō magis i hac puicia q̄ i illa fungēs officio legat. Cero

ro i orōne p flacco scribit legatiōes liberas multos saepe uiros bonos. sumptisse cā enigēdo: opia idē. M. Tul

lius q̄ liberā legatiōes hēant diffinitū tps: ex lege Iulia. Idē ad atticū scribēs a Cx. igr ualde libaliter iunior

i legatiōē illā sibi ut sim legatus. Atq; libera legatio uoti cā daf. Idē i. i. antiohanq; refert se habuisse libe

tus legatiōis Plutaz. i grachis refert senatū Scipiōi nāscē liberā legatiōē i asia decreuisse: cū ob mortē Ty

Libera le-  
gatio



berit gracchi: cuius auctor fuerat ipse nasci: uideret plebē aduersus illū male asarā & tā de uiciāta cogitatē legatōis liberā: mēnit ēr brutus i epistolis. Trebiāsi: latio sūt trebulāi ppli cognōne. balimēses ubi lau datissimus calcus cōficiēbat: de qbus ait epigramatarius poeta. trebula nos gēit cōmēdat grā duplex fūe leui flāma siue dōamur aq. ppe trebulos sūt & alii ppli noie trebiāi auctore Pli. li. ii. na. hīsto. de qbus loq. trāgilus. fūerit alteri quoq. trebulāi i fabinis cognomē mutueſti. Rata uolūtas legatoris: legator ē q in te ſtānto pecūiā legat. legatarius cui legata ē, ſeſus ē legator legauerat trebiāis pecūiā hac cōditōne: ut ea pecu nia noui theat. extrueret. cēſebat Tyberius cā pecūiā ad uia muniēdā eē trāſſerēdā: tāq. ea foret utilior L. pēſa: ſed obtinere nō potuit. & ita rara ſtabiliſq. māsit uolūtas legatoris. S.C.p. diſceſſionē: Marcus Varro in epistola ad opianū ſcripta ſenatuſcōſulū fieri duobus modis traditauit: p diſceſſionē ſi cōſentiret: aut ſi res dubia eēt p ſinguloſq. ſnias exq. ſitas. ſed artius capito affirmat & tubero dicebat nullū ſenatuſcōſul. ſi rī poſſe nō diſceſſiſe facta: qā i oibus ſenatuſcōſul. ſis ēr i his q. p relationē fieret diſceſſio rēt neceſſaria. Eſt aut diſceſſio: qn pedibus diſcedūt i ſniam eius q i ſeātū rettuliſſent: & hoc ē qd apud hīſtoricos idēdē re gies pedibus fuiſſe ſenatores i ſniam. L. ſed nō quoq. uerbo aſſētiebat aut pedibus i ſniam ibat. De ſenatuſ cōſul. p diſceſſionē fieri ſolito ſic ſcribit gellius i. iiii. qd igit. cū. S.C.p. diſceſſionē ſiebat nōne uniuerſi ſeā tores ſniam pedibus ferebāt. hic nō pauci opināſ pedarios ſenatores appellatos: q i alienā ſniam pedibus ibāt cū ipſi ſnias nō rogarent. Cic. diſceſſionē hāc ſignificat i epistola ad lētulū ſcribē. ſreq. ntes iere in alia oia.

Trebulani

Legator  
LegatariusDiſceſſio  
in. S. con  
ſul. ſis

M. AN. Septic: ſilitudinē. Monopolis monopolū uno uerbo latie exprimi nō pōt locus unicus i ciui tate cōſtitutus ad aliqd uēdēdū nō. A. 20. grace uerbo uēdov unū dicit. Exauctoratio militaria iſignia ad mēdo ſi ad iſignōis id referas: aliq. n militie legius ſoluēdo. Praeſectā alae: cuius ordis alie pferri cōſue ſet i Augu. dixit. Deſtatio magiatibus: qbus ſeātus aut ppli magiatū deſtinaſſet. Trebiāsi: trebiāsi melius a treba latii oppido: cuius Prolo. mēnit: Pli. trebiāsi: tuſculū uerulū. In opus noui theatri: ut nouū ex lega ta pecūiā theat. cōſtrueret. Ad mūtionē uiz: ut i publicā uiz lapidibz ſternēdā ſup. pū pecūiā trāſſeret

Legatoris: cuius q pecūiā legarat. Per diſceſſionē fieret: q nō eēt ſenatuſcō. p diſceſſionē faciūdi: q itē p ſnia rum rogationem Gellius docet.

I qua pauciores erāt: ſecurus ē nemo. Cetera quoq. nō niſi per magiſtratus & iure ordinario agebant: tantā conſulū auctoritatē: ut legati ex affrica adierit eos q rētes trahi ſe a Caeſare ad qe miſſi forent: nec mirum cum palam eſſet i p ſum quoq. eiſdem aſſurgere & decedere uia.

De ciuilibz urbanis & geſtis eius.

**O**rripuit cōſulares exercitiis ppoſitos: quod nō de rebo geſtis ſeātui ſcriberēt: qd. q. de tribuēdis q buſdā militariſ donis ad ſe referret: qſi non om niū tribuēdorum ipſe ius haberet. Pratorē collaudauit: qd honore inito cōſuetudinē antiquā rettuliſſet de maioribus ſuis p cōciōe memorādī. Quorūdā illuſtriū exequias uſq. ad rogū frequētauit. Patrē moderationē mioribz ſp. pſonis & rebus exhibuit: quū rhodiō magratuſ qd litteras publi cas ſine ſubſcriptiōe ad ſe dederat: euocaſſet ne uerbo quidē iſneſtatuſ: ac tantūmodo iuſſos ſubſcribere remiſit. Dioge nes grāmatics diſputare ſabbatis rhodi ſolituſ uenientem ut ſe extra ordinē audiret nō amiſſerat: ac p ſeruulū ſuū i ſe primū diē diſtulerat hūc Rōā ſalutādī ſui cā. p foribus aſtā tē nihil ampliū: q ut poſt ſeptimū annū rediret admonuit Praſidiſ bus onerādīs tributo puincias ſuadētibus: reſcripſit Boni paſtoris eſſe tondere pecus non deglubere.

PHI. Quatretes trahi: cōq. n. tes ſe a caſ. Tyberio i lōgū p. hi nec ſua negocia expediri. Palā eēt: i ppatulo i apro. Eiſdē cōſu libus. Aſſurgere: honoris cā tāq. dignioribus: tradūt hīſtorici ſyl. li diſtatorē ſolituſ fuiſſe de ſella aſſurgere priuato Pōp. & equo de ſeēdere & caput adp. Seruius enarrās illud uirgilianū. Thmo lus aſſurgit: qbus & rex ipſe phaeus ſic ait aſſurgit ſignat. cedit qd tractū ē a ſedētibus: q i homo rē alicuius ſurgere cōſueuerit: hic elegāter ab auſonio dictū ē. aſſur git muſe nſa camēa tuā. Deced re uia: Hiero. lib. i. cōtra Iouinia nū. Certe ro. ppli quāto honore ſp. uirgias ueſt. a habuerit hic ap. paret: qd cōſules & ipatores & in curribz triuphātēs: & ois digni tatis gradus eis deuia cedere ſoli tuſ ſit. Plautus i trinūmo. decedā ego de uia de ſemita de honore ppli. Ad ſe refer. cū ad ſenatū re ſerre debuiffet: cuius auctoritatē uideri uolebat āpliori. Rettuliſ ſet: reuocaſſet reſtitiuiſſet. De ma io: non Tyberii: ſed ipſius p. toris.

Diſceſſio  
in. S. con  
ſul. ſisAſſurgere  
cedere

Vſq. ad rogū frequētauit. In quo cadauera ipſa cremabant. Lex i. xii. tabulis trāſſata de ſolōis legibus ad ſū ptus minūdos pertinens de lignis politis rogū fieri uetat: nūmz regis lex eſt: uino rogū ne reſpergito. Si ne ſubſcriptione: per obliuionē incuriamq. ſcribē ſubſcriptio quā nomē mittētis litteras ſignari ſolet omiſ ſa fuerat i litteris publicis rhodiō. Extra ordinē: cupiebat Tyberius audire grāmaticū nō illa ordinaria formula diſputatē. Euocaſſet: ex iſnſula rhodo romā euocatos uenire ſuſſiſſet. Ne uerbo quidē: Citra omnem uerboſq. caſtigatōnem: nec qdem unico uerbo cum morſu prolo. Remiſit: rhodon. Sabba.

Ne rogus  
fiat de li  
gnis poli  
tis

pecus glub  
bi  
Gluma  
Glubrit

tis diebus festis iudaeorum: Veniēte. f. Tyberii & hoc factū ē illo tpe: quo Tyberius erat i secessu ap̄ rhodi  
os. Nō admiserat: itra auditoriū. Post. vii. annū. In nūero iocatus ē: nā sicut grāmaticus renūciauit Ty-  
berio: ut ad audiēdū ueniret. vii. die ita Tyberius illū mōuit: ut ad se salutādū rediret. āno. vii. q̄ ē itidē ap̄ iu-  
daeos facit & feriatus: ut dies. vii. Tōdere pecus: nō deglubere: pecus glubi dīr: cui pellis detrahit: ut auctor  
ē festus: scribit. M. Var. i. i. de re rustica glumā dici folliculū grāi a glubēdo qd̄ eo folliculo deglubat granū  
hoc ē cortice: qd̄ Carullus glubrit magnanios remi nepotes: p̄ hāc bracteatā iniam signare uolebat Tyber-  
us: puisciales a p̄sidibus nō ēē usq̄ ad uiuū despoliādos: nā ut iqr̄ ille ossa uidēs regū uacuis cructa medullis  
Simile illd̄ ē ecclasticū: q̄ nimis emūgit elicit sanguinē iosephus li. xviij. ātq̄ tātū refert Tyberii dicere soli  
tū: magnanios semel datos: iō se iugiter p̄mittere illis: q̄b̄ fuerit cōcessi: qd̄ intelligeret cōsuli p̄ hoc & p̄stari ex  
magna pte subiectis: exēplūq̄ illd̄ de egrotō mulcas nō abigēte cōmemorabat quo demonstrat rectores: p̄si-  
clage diuturnos iā saturatos op̄bo mius ēē rapaces miuq̄ despoliāt puisciales. eodē nouos: utpote faclicos &  
M. AN. Assurgere: cōsulis ubi ueniētibus. Decedere uia qd̄ celsiūtes: icitari ad rapinā p̄dāq̄ subitō: q̄  
offici cā dignioribus p̄stāt. De maioribus suis: de maiorē suoz laudibus p̄ cōdīe disseruisset. Vsq̄ ad  
rogū: nō cōtēns fūeris pōpā duxisset: nisi cadauer ēt rogo ip̄ositi spectasset. Moderationē: māfuetudinē: &  
eq̄tate fuisset hāc q̄s nō uidet diuini p̄cipis officiū: certe assumulata essent: qd̄ cūctus postea declarauit.

Subscriptio: qd̄ apparebat negligētia potius q̄ fraude factū. Euocasset: accersisset. Sabbatis rhodi: sib  
baroz diebus. In. vii. diē q̄ de die i seruu trahēdo i. vii. q̄ disputatiōis erat illius ad se aditū distule-  
rat: ut publice credo disputatiōi interest: qua licebat artē ostendere uel certe. vii. post die redire iussus ē: nā  
& graculo rōz respōsū ē: ut post. vii. annū ad Tyberii ueniret. Deglubere: excoriare: nudare. Cato saltū  
suo tpe credito glubito arctoz alligato libz cōseruato: Carullus nūc i quadriuiis & angiporis glubit ma-  
gnanimos: remi nepotes: Varro q̄ eo folliculo deglubetur granum.

PHI. Et si uariū: mō bonū mō  
malū p̄cipē. Eatenus: eouq̄  
& ad eū modulū. Perperā: iniq̄  
nō recte. Refcidit: titulus ē ap̄  
ualeriū de refcisitis testamētis. ē. n.  
refcidere nō ratū hīc & irritū fa-  
cere: qd̄ cōstitutū fuerat. lucti:  
ppe. Elabi grā: reus elabi dī grā  
qd̄ corruptis iudiciis uel lar-  
gitiōe ul' amicitia ul' potētia eua-  
dit iniam dānatoriā. Subitus:  
ip̄oniso & p̄ter expectatiōez. E  
plano: ex loco inferiōri & ut dī ex  
terra. Quātoris tribūali: hic  
q̄storē illū intelligis q̄ auctore  
Alconio p̄st q̄stioi criminaliū q̄  
stioni: d̄ quo ait maro. q̄stor mi-  
nos urnā mōuet & claudisus. q̄si-  
tor i alto cōspicius solio p̄erat  
crimina minora. Legum admō-  
bat: scribit Alconius iudices iurat  
solitos i leges: ut obstricti religio-  
ne iudicāret. iurabāt āt oēs p̄ter  
ip̄m q̄storē fē ex animi snia iudicatuos citra oēm affectionē: & noīa eoz libellis cōtinebāt. Admōbat iqr̄  
tur Tyberius iudices ut mēinisset se iurasse i leges: q̄ regere debēt nō regi: & obstrictos religio iudicatu-  
ros. Noīa: admōbat ēt ut noīa hoc ē culpā & crimē illd̄: de quo cognosceret: diligēter p̄staret. In pu-  
blici: uel iustitias uel q̄ p̄meret ad publica iudicia. erat. n. & priuata iudicia. Labat: uacillaret & q̄si de-  
prauata foret. Mūge: ip̄ēas: Tyberius restrixit & cōtractiores fecit ip̄ēas q̄ i spectaculis gladiatoris imē-  
fā fieri solebāt. nā mercede qd̄ scēnicis hoc ē histriōibus dari solebat refcidit iminuitq̄: & paucioribus gla-  
diatorz: paribus ludos gladiatorios exhiberi p̄scripsit. Exarsisse: excreuisse. simili uerbo usus ē Varro in. iij.  
de re rustica. coenā collegioz excide faciūt ānonā macelli Pli. de nobilitate aeris corithū scribēs sic iqr̄. mi-  
rū cū ad īfinitū opeze p̄cia hāc creuerit auctoritas artis exēctā sit. Tres mulos: muli p̄fces sunt q̄bus  
exupat p̄ficos nobilitas fuit & grātia maxia: sicut magnitudo modica: binas. n. libras pōdenis raro admodū  
arupant: uñ ab oratio i morū luxuriosoz luculētē dictū ē. Laudas ifane trilibrē mulū: i singula quē imi-  
nus pulmētā necesse ē. Vulgus mulos uernacula ligua barbones appellat. Nāq̄ auctore Plinio barba ge-  
mina īfignitū īfiori labro. Hinc a Cicerone i paradoxis & a Varrone i tētio de re rustica barbarū &  
barbati muli nūcupati. nō omittēdū ēt hoc in loco id quod tradit Seneca libro tertio quāstionū. qui cā-  
stigans luxuriā romanoz: sparsum inter cūm q̄ hāc refert. pag. recens mulus nisi q̄ in conuiuiū manu mō-

Refcidere

Quātor

Item de eodem & aliis gestis eius.

**P**

Aulatim principē exercuit: p̄sticitq̄ & si uariū  
diu cōmodiorem tamen sēpius & ad utilitates pu-  
blicas proniorē: ac primo eatenus īterueniebat ne  
quid p̄perā fieret. Itaq̄ & cōstitutiōes quas dā senatus refci-  
dit & magistratibus pro tribunali cognoscentibus plerūq̄  
se offerebat cōsiliariū assidebatq̄ mixtū uel ex aduerso in  
parte primori. Et si quē reorum elabi grātia rumor esset: su-  
bitus aderat: iudicēq̄ aut e plano: aut e q̄storis tribunali le-  
gū: & religionis & noīa de qua cognoscerent admonebat  
atq̄ etiā si qua in publicis fēdisia: aut mala consuetudine  
labarent corrigenda suscepit.

De īpensis ludoz: ac numerū taxatis & aliis gestis eius.

**P**

Vdorū ac munerū īpensas corripuit mercedi-  
bus scēnicorū refcisitis. paribusq̄ gladiatorz ad cer-  
tū numerum redactis. Corinthiorum uasorū p̄tia  
in immensum exarsisse: tresq̄ mulos. xxx. milibus nummū

Mulli bar-  
bati  
Luxuria

ut vitreis ollis inclusi offerretur: & obleruat morietiu color: quē i multas mutationes morte iustate spūs ver-  
tit. alios necat i garo & cōdūt uiuos. ad hoc fastidiū puenire vētres delicatoge: ut gustat nō possint piscem  
nisi quē i ipso cōuiuio natatē palpitātēq; uiderit ad mortē multū cōcurrēt: nihil mulo moriente formosius:  
nō sunt ad popinā dētibō & uētre & ore cōtēt: oculis quoq; gulofī sūt. In hac scēnāz sūm ait Pl. noster  
in nono multū expiratē uersicolori qdā & nūerosū uarietate spectari. pceres gulæ narrat rubētū squama-  
mū multiplici mutatiōe palefcentē: uicq; si uitro spectet ielusus fenestella nomē his a colore muloq; calcia-  
mētoge: datū putat sūt at mulei calcei regnū & partitioq; a mulando. i. sūdo dicit: de qbo sic ait uopiscus  
i aureliū. calceos muleos & cederarios & albos uirīs oībo tulit mulieribō relige pūnet ad enatationē hu-  
iusce loci. exēplū illd cōmemorat: qd idē Se. retulit li. eplāge moraliū. xy. sic scribēs. mulū iēgētis forē qre nō  
pōdō adicio & alioq; gulā irritō. iiii. pōdō librāge fuisse aiebāt. Ty. ceterū missū sibi cū i macellū deferri &  
ueniendū iussisset. Amiciq; oīa me salūt nūq; istū molū aut apicibō emerit aut pu. oclauo. ultra spē illi cōie-  
ctura. pcestrābo hici sūt. uicit oclauis: & iēgēt cōsecuto ē iter suos glā: cū quoq; festernis emisset pīcē: quē  
cē. uēdiderat: nec apitō emerat hīc a luuēale dicitū ur: mulū sex milibō emit aqntē sūe pībo festertia libris:

multi piscis  
Mulus  
unde  
mulei  
calcei

mulū sex  
milibus  
emit

M. AN. Principē exerceuit: principis maiestate. Et si uariū: benignū nūc & clemēt: nūc scēnū & imitē. Cō-  
modiorē: magis q; seouū: aut ipotunū. Eareus: eo usq; i tm. Perperā puerle: & iniq; Rescidit: irritas fe-  
cit. Cognoscētibō: regū cognōtibōs itēris. Cōsiliariū: ranq; cōsiliariū. Ver. exultat amazon. Ex aduer-  
sā cōtra illoq; tribunal. Parte primori: supiore loco. Elabi: exuere. Gra: iudicū abitione. Eplano: ex  
aquo loco. Quæstoris: qpe q; capitalia ut alio loco mōstrauimus crimina exequēban. Legū & religio-  
nis: ordo ē admōebat iudicē religionis & noxæ ut memores eēt iustitūradī: cui le de seruāda lege astrin-  
xerat: nec nō & sceleris de quo iudicaturi eēt. In publicis moribus: i patrilis iustitū. Mala cōsuetudi-  
neab usū. Labarēt: i firma eēt. Corripuit: cōtraxit. Scenicoge: eoq; i scēa opē pstantē capitolinis  
auctor ē Antoniū principē smia scēicoge aureis traxisse ita ne: sūma aureoge decē trāscēderet. Tresq; mul-  
los: Mulū ab asinio celere emptū octo milibus mīmū Plinius ait: Fenestella credidit illi nomen a mulo  
rū calciāmētoge colorē datū magnitudo pisci ut idē auctor scribit modica: binasq; libras pōdere raro ad-  
modū exuperat: Mutianus. lxxi. librāge i mari subro captū. pōdidit: Cicero & Varro barbarū esse mulum  
tradiderūt: Plinius rubentium inq; squamagē multiplici mutatiōe palefcentē spectari pceres gulæ nar-  
rant: quam sane speciem hodie in eo pīce agnoscimus quem uulgo barbonem ueneti uocant.

uenisse grauiorē cōquestus: adhibendū suppellectili modū  
censuit. Annonāq; macelli senatus arbitratu quot annis re-  
perandā dato x libris negotio popinās. ganeasq; usq; eo i  
hibendi: ut ne opē quidem pistoria proponi uenalia sine  
rent: & ut parsimoniā publicā exēplo quoq; iuuaret. solē-  
nibus ipse cōcens pridiana sapē: ac semelā obsonia apposu-  
it: dimidiatūq; aptum affirmās oīa eadē habere: quæ totū.

PHI. Venisse: uēditos fuisse.  
Suppellectili: ad corinthia uasā  
hoc referēdū: q; sunt in suppel-  
lectile. Annona macelli: hoc ad-  
muloq; pisciū pīcū enorme ē re-  
ferēdū alibi docuimus macellū  
dici locū: i quo quoq; ad uictū p-  
tinēt uēdi solēt. unde anonā ma-  
celli tā de piscibus q; de auibō re-  
ligis ad uictū pīcētibōs latine  
& elegāter dī. C. si epicuri de uo

macellum

luptate liber corollis eēt putarē annonā i macello cariorē fore. Plautus i aulularia uenio ad macellū rogi  
to pīces idicāt caros agnā carā: carā habulā utulinā cetū porcīnā cara oīa. Dato edilibus negotio: do-  
cet Diogenes alcarneus li. vi. antiquatū ad offm ediliū pīuuisse ut curā haberet annonæ forēsis copiaz ci-  
barioq; hæ sūt edictōes edititiz hi ap; græcos agorāoni uocāt a foro reuealiū: cui regulā pīscibōz hic ē  
illud plautinū ex capriuis. euge edictōes edititiz hic qdē habet: mirūq; adeo ē nisi hūc fecerūt sibi etholi  
agoranomū. [Poplās: poplās sūt diuerforū gulofoye i qbus unctiora cibaria cocta uēdiūt. a poplā: q; pingui-  
tudo ē poplāz nomē deriuari ur. de popa pīus. ast illi tremat omēto popa uēter. de poplā Oratius. fornic-  
tūbi & unctā poplā seuitūt urbis desiderū. mālūs isamē forēda turpēq; ouisse poplāz hic popinones ap; pri-  
scos dicit: q; de poplāz dederūt: & poplatio nūcupat. a Gellio: q; alio noīe dī helluatio q; græci afonā uo-  
cāt. extat luculētū adriani īperatoris rēscriptū ad floq; poetā. ego nolo florū esse ābulare p tabernas larita-  
re p poplāz: calices pari rotūdōs. Ganeas: ganeæ sūt loca uinolēitiz gulæ libidini apta a qbus ita ganeo  
nes dicit: ut a poplā poplones existimar donatus: ganeū dicit a terra q; græci gēa uocāt: qn terranū mētretri-  
cis domiciliū. ap; PHI. frequens est & pōne peculiaris hæc dictio accipitur: pro loco in quo cibaria guloso  
rū ēsculētiōra cōcīnānt: & pro ipā quoq; īglauie & cibariis ait. n. i. viii. loquens de fue: neg; alio ex alali nū  
metosior materia ganeæ. qnquaginta ppe sīpores cū ceteris singuli. idē in. xix. qm portētā quoq; terragē in  
ganeæ uertimus. Sidonius. distipitū ganeā stomachū nulla res sārctie melius q; pīmonia solet. columella. ut  
apri ueniamus ad ganeas. quodidmā cruditatē laconicis excoquimus: sunt aut laconica: ut columellæ uer-  
ba pīcipias: loca in balneis: i qbus sudor elicit sicco calore ut docet Cor. celsus in. ii. Vetruius in. v. de ar-  
chiretura laconicū sudatōēq; cōiungē de bere tepidario pīpit. Opa pistoria: q; sunt opē pistoria elegā-  
ter monstrat Apuleius qui sic scribit in. x. de asino aureo. at illorum alter pistor dulcarius qui panes & mel-  
lita concīnabant edulia: & post Paulo hic pās cruſtula iucunculos hamos lacertulos plura scitamēta mel-

Agorano-  
mi  
popinæ  
popa  
popinones  
popinatione  
Afotia  
Ganeæ

Ganea  
Laconica



mine sic senbētis. pire matū ibidē q̄ cū stupro redire ad suos populāres. Famose: ifamia notata: nā fere  
sp̄ famofus accipit i p̄e deteriore. illud uero iuualis famofos eqnū cū dīcatore magiftrō magis fumof  
los legēdū cē q̄ famofos alibi docuimus. Nō ificior aliquādo cū laude dici famofum: fed id raret. Apule  
ius at ille uit aīoq̄ grauis & fobrie religioſi obferuatōe famofus. a iulio firmico famofi oratores dīcū  
cū laude tertio matheſis. Ad euitādas legūt: leges multae ſunt: q̄ p̄enas itrogāt matrōis ifamibus: quas  
leges ut euitaret forēſe famofe dignitate matronali exui exoluq̄ curabāt p̄ leociniū p̄ſſionem: nullas  
ignorat notari ifamia eos caule q̄ que leociniū fecerit: lenociniū at facit ut docet Vlpianus. l. iiii. digeſto  
rū q̄ q̄ſtuaria mācipia habuit. l. c. q̄ hūc q̄ſtū i liberis exerceat. Pōponius iurifcōſultus & cū notari hac infa  
mā ait q̄ i ſeruitute pecuniaria mācipia proſtituta habuit. Vtrūſq̄ ordinis: ſenatoriū & equeſtris.

Lenociniū  
facere

M. AN. Quotidiana ofculane: q̄ quotidie ſibi obuī eēt: mutuo ut moris fuit le ofcularet: q̄a paze  
pu dice a multis id fieret: de quotidiana ofculādi rōne Mar. quū tot offendit baſiſſimos. Strēnape cōmeritiū  
exipēdiē ſtrēnape reddēda q̄ cōſuetudinē. & n. abſenti auguſto populū ſtrēnape in capitolio dare ſolūt ſatis  
cōſtat. Quadruplū q̄ duplo maiore q̄ accepſſet. Interpellari epidiri a rebus gerēdis auerti. Die feſtor  
quo ſtrēnape dedidit. Vltra nō reddidit: haud reddere p̄ſeuerauit. Poſtrata: diſſeſſe: amiſſe: p̄ditea. Ac  
cuſator publicus: q̄ legis p̄ſcripto accuſaret. Maior: mox: Dionyſius: cognati inq̄ ſil cū ui  
ro de iis iudicabāt i qbus erat corporis corruptio. In ſupro gener: quā generi cōſtrupraſſet. Dimitteret  
duo uertū cū ea faceret. Famose: ifames: p̄bris cooptae. Legi: iulix. ſ. & alia: adulteria ſimilia: flagitia  
iudicātū. Lenociniū p̄ſerit: q̄ſtuarias ancillas hīc lenas ut Vulpianus ait eas diuerſo q̄ſtuarias puellas p̄  
ſtituerēt. Iure ac dignitate matronali: ſi. n. ut matrōe flagiti cōiūctae eēt lege muldabant: ius matrōale  
id itelligit: quo uſus ſtolae hōſtioris cultus erat pudicis mulieribz cōeſſus: famose nō ſtolae i mediū  
ſed togatae podere cogeſſat. M. Vis dare q̄ meruit mīera mitte togā: ceterae matres familiae: ut idē auctor  
ait: omneſq̄ hōſte uiuerēt: cōi appellatiōe diceſſat: mores. n. nō fortia id fecit diſcrimē: nec nupta ne eſſet  
an uidua iſeua: a libertate cōditiōis multū itereſſe uita ſpectabaſ nō diuitia nō forma: nō natales. Vtrūſ

obſtrictio  
laba

ordinis p̄ſtigatiſſimus quiſq̄ quominus in opera ſcenae are  
neq̄ edēda ſenatuſcōſulto tenerent: famoſam iudiciū notam  
ſponte ſubibāt: eos eaſq̄ oēs ne refugij i tali fraude cuiquā  
eēt: exilio affecit. Sēatori latū clauū ademūt: quū cognouiſ  
ſet ſub calē. Iulij demigraſſe in hortos quo uilius poſt diem  
xdes i urbe cōducere. Aliū & q̄ſtura remouit: quod uxorē  
p̄dite ſortitione ductam poſtridie repudiaſſet.

De exteris cerimonis & ritibus p̄u phibitis.

q̄ ordinis. ſ. patritij & equeſtris:  
PHI. Proſtigatiſſimus: p̄ſtiga  
tū dicimus dep̄ditū & ad p̄niciē  
deductū auctor Gellius. inde p̄  
ſtigatiſſimos hoīes uocamus p̄di  
tiſſimos: & in gbo nūlū ē ſalubre  
nihil itegritū. In opa ſenae: qui  
opas ſuas arenae locuit ut cū be  
ſtis depugnaret ſenatuſcōſulto  
poſtulare phibet ſicuti ſcribit ul  
pianus digeſtiſ de poſtulando. ſi  
li quocq̄ opas ſuas ſenae loca  
bant artis iudicē tā ifamia notabant. ſenatuſcōſuli  
to: erat ſenatuſcōſulū uetus: quo utebant edere op̄e  
ſ ſcena & arcē. Famofam iudiciū notae: ſenſus ē dānari  
uolebāt & ifamia notari p̄ iudiciū quo dānari ifames ſi  
unt: ut ita poſſent ſenae arenae ipſe ſtruire ueluti  
famofi. Eas. hoc ad ſcenas famoſas referēdū ē. La  
tū clauū ne uelē ſenatoriū id uere poſſent: ac p̄ hoc ſe  
natoria dignitate hoīem priuaſſe ut ē. n. latū clauū: ut  
ante dictū ē: ſigne uelimeētū ordiſ ſenatoriū. Sub calē  
iulij obſeruate curioſeq̄ animaduerti ex lectōe eru  
ditore: more hūc fuiſſe apud ueteres romāos: ut calēdis  
iulij migraret hoc ē trāſſiret ex domibz prius cōductis  
in domos receret conductas. ſicut apud nos fieri ſolet  
die feſto dñi michaelis. tūc n. oēs inq̄ſini migrāt cū ſar  
ciaſ & tota ſuppelleſtile i nouas  
cōductas domos: & hoc eſt q̄ ſi  
gnificauit Mar. illo epigramate.  
o ſitape dedecus calēdae uidi

p̄ſtigatus



Externas cerimonias aegyptios iudaicoſq̄ ritus cō  
p̄ſcui: coactis qui ſuperſtitione ea tenebantur

uacera ſarcinas tuas uidit. & Cicero idē ſignificare ut i qdā epiſtola ſcribēs calēdis iulij remigridū eſt. idē  
Aperitius in epiſtola ad q̄ntū fratrem ſe ſcribit. Domus tibi ad lueū p̄ſonit ſicinita cōducta eſt: ſed ut ſpero  
paucis mēſibus: poſt calēdas q̄ntiles in tuā cōmigrabis. tuā in carinis mūdi habitatores cōducūr. ē at ſen  
ſus: ſenator: ſub diē calēdae iulij demigrauit ex cōductis edibus i hortos nullis adhuc ex more romāo cō  
ductis edibus: ut poſt illū diē q̄ legitimus erat locationi & cōductiōi edij: uiliori p̄cio poſtea domū priſti  
nā cōducere ab eodē locatore: cū ille iū exacto legitimo die locatiōis nō facile aliū cōductorē poſſet inue  
e ii

clau

impro

et

et

et

et

et

et

et

et

et

et

et

et



nire. hanc uasricia ex auaritia & cordibus pueniēta ita pūitēdā dūxit Tyberius ut illi senatori adimeret ue  
 nire senatoris & senatorie dignitatis signum. Demigralle: nullus est apud iuriscōsultos de migrādo: qd ppruū  
 est conductoris: quo habet rō inq̄liniq̄ soluta p̄cōne p cōductōe domus uult migrare. Postidie repudat  
 asserit: talis ē illa apud Hieronymū snia: qdā repudiata altero nuptiāe die statū nup̄sile legimus. uterq̄  
 p̄p̄dē dē maritus: & cui tā cito displicuit. Sortitōe ductū noua ducēdā uxoris formula cōiūgiū cōmitte  
 re sortitōis: uñ minime mirādū ē si postidie nuptiāe repudiata ē uxori: qd sortitōe ducta fuerat ap̄ plu  
 rū i calina chalinus & olympio cōiectis i fletū sortibus sortitū sup cōiūgio calina. Egiptios ritus: referūt  
 iosephus li. xvi. antiquatū & egiptius li. ii. historiāe caplū paulinē matronē romāe: q i tēplo isidis a tu  
 uenē quodā noīe mūdō: q illā depibat cōstūptā est fraude sacerdotū isiacō: q pecūia corrupti sub spe  
 cie Annubidis amatorē paulinē amplexibus copulauerūt: qd ubi Tyberius reuēit sacerdotēs cū libēra  
 mūdū: q oīum malōe extiterat coagulū adēgit i cruce: tēplū isidis euerit statū ipsius deae i tiberim iacta  
 ri p̄cepit. mūdū aut exilio cōdēnauit dignū cū maiore poena nō iudicans: q amoris uehēmētia deliquisset  
 p̄terea iussit Tyberius cunctos iudeos urbe roma excedere: ob hanc uidē Tranquillus dixisse egiptios iu  
 dicosq̄ ritus ceremoniāq̄ romae itēbresebant fuisse a Tyberio coercitos rēp̄sioe. Quod aut super  
 stitiosi fuerint iudei egiptiā docēt testimonia Prisco: nā & apuleius in floridū iudeos tanq̄ accōmo  
 dato epitheto superstitionis appellat: & trimegistus ab egiptiis aialia coh & per singulas ciuitates quē illo  
 rē nominibus nuncupat adorari refert: si quis uult egiptiāq̄ superstitionis ceremonias uberius cognō  
 scere legat historicos in primis herodotū ac diodō: & apuleiū in ultimo metamorphoseos.

Supersticio  
 si iudei

M. AN. Profligatissimus: p̄ditissimus: uitaeq̄ deploratissimē. Searuē cōsultor: quo i forma de fēdere p  
 hibebant: ad fēnicas dixerat: & gladiatorias ex eq̄tibz rōanis usus ē priusq̄ senarū cōsultor itēcedere. Ea  
 mōsi iudiciū notā q. d. de industria aliqd patrabat: quo dignitate caderēt: cēntq̄ ob id nimis legibus obno  
 xii. Eos ealq̄ tā mares inq̄ q̄ foemias eiūsmodi fraudē secutos. Latū clauū: uñ lati elauū. Post illū diē  
 sub id. n. tps magna p ciuitatis i uillas & suburbanas loca migrabat domusq̄: p̄inde uilius exonerata ciuita  
 te locari solitas credideri quē fordidū q̄stū secutus ille dignus creditus ē: q ea ignominia notaret. si. n. locū  
 p̄bro datū accipias: fuisse Tyberius eodē eris notādus q rhodo reuersus i mecenatōis hortos migrāuit.  
 Egiptura: q̄stōrio mūre priuauit. Sortitōe: plumbū unū diuulset tā zēq cōditiōe: ut cōnubiū fortunam  
 sorti p̄mittere nō dubitasset: quo haud dubie apper i cōstātia: & leuitate tā cito facti poenituisse: aut certe  
 nubēti sibi foemias illudere uoluisse: cōpescuit: ihibuit. Ea superstitionē: superstitionē uerū dei cultū appellat:  
 sed Lucis Trāillū nobilē foemina fatumini cōiūgē i tēplo isidis sacerdotū fraude a Mundo quodā eque  
 stris ordinis cōstūptatū isiacos sacerdos i cruce sublatos tēplū funditus euerit: statū isidis i tyberi deti  
 ci iussit: iudeos uero ob pecuniariū religionis nomīne cuidam fuitiue a falsis quibūdā moīaice legis itē  
 pretibus expressam iussos populariter ob id flagitiū urbe excedere: quattuor milia eius iuuentutis militā  
 tes a consiliis in faridūm missos. est. n. faridūa per grauioris celi insula ut iuius docet.

PHI. Religiosas uestes: de re

ligiosis egiptiorū uestibus hanc  
 Herodotos. sacerdotēs linea fe  
 nūt uestimēta semp secās abluta  
 hule rei semp uacates. Hicē cal  
 ceos papyraceos gestāt aliā uestē  
 aut alios calceos induere eis fas  
 nō ē: gētaia circūcidunt ritu iu  
 dēo: Pli. quoy. li. xix. scribit fru  
 ticē gigni i egipto quē alii gosi  
 pon uocat plures xilon: & iō lina ide facta xilina: ex q̄b uestes sacerdotibus egiptiis gratissimē sūt. qnēt  
 Apuleius ceremonias egiptiāe luculētē explicās sic ait. Insuūt turbe sacris diuinis incitāta: uiri foemīe  
 q̄ oīs dignitatis litē: uestis cādore puro luminosi. ab hac ueste līea poete linigeros appellās sacerdotēs iū  
 xis deae egiptiōis. Quidius nūc dea linigera colē celebratima turba. lu. Cū grege linigerū circumdatus &  
 grēge caluo. Mar. Linigeri fugiūt calui sitratq̄ turba. iudeo: uero sacerdotales uestes q̄les forēt. Hiero  
 nymus i epistola ad fabiolā de ueste sacerdotali & iosephus libro tertio antiquitatū. Idē li. vi. belli iudaici co  
 mpos p̄scribit. Ex q̄bus hanc pauca collegimus: cōēs sacerdotū p̄fificū apud iudeos uestes erāt līea fō  
 minā: aq̄bus uerēda erāt: q de bysso rectora ob fortitudinē cōtēri solebāt. secūda ex līno tūica ē talaris  
 duplici findone: quā iosephus byssinū uocat hoc ē līnē hac archē & strācis manicas: tertiū uestimētū gē  
 mū ē qd cōgūlū & balteū & zonā dicimus: qd i rotūdū textū extat ut marsupij lōgius uidēret. erat at sub  
 tegmīe cocci purpure iacinti & byssino stamine distictū. Quartū gēus ē uestimētū rotūdū pileolū qd̄ dimi  
 dicta sit sphaera hoc tyarā nōnulli galeje uocat. erat aut byssinū hoc ē līnē & sic elegātē fabrefactū ut mal  
 la acus uestigia forisq̄ appareret pecuniaria uero p̄fificis uestimēta erāt: tūica lacynthina talariē. cuius  
 extremit. lxxii. sunt tirinabula & totidē mala pūica alternati cōtēxta. ē & ephod: ita. n. hebraica lingua d̄r: qd  
 sup̄thērali latini uocat. ē & logiō: ita. n. graece nūcupat qd̄ nos tōnale possūmus appellare: cui texti d̄r: xxi.

Xilina

Linigeri  
 sacerdotēs  
 Vestes fa  
 cerdotum  
 Talaris zo  
 na.  
 Tyara

immac  
 Ephod  
 Logion



centurio  
primipilus  
primipila-  
risAlpes co-  
tus unde

filios i. viii. punicoꝝ. fuscioꝝ ferax pollētia uult. fuerūt & polētini i picensi i gnta Italica regione nō multū di-  
stātes a tollētātibz ut idicat idē Plī. in. iii. de polētinis subalpinis loq ut tranquillū eo maxie q de regno  
cottii dicit euocatā fuisse cohortē. Etusdē primipilaris: scribit Līuius i. vii. primū cēturiōne ēē quē nunc  
primipilū appellat: Vegetius quoq de primipilo sic tradit i secūdo. Cēturio principalis: nō solū aglā prae-  
erat: sed quatuor cēturias hōc est qdrigētos milites gubernabat i priā acie: eratq caput legionis: hic primi-  
pilarē dici existimo nō tā militē q fuerit sub cēturiōne primipili quā ipm cēturiōne q olī pditus fuerat ac  
dignitate & ea forma dē primipilaris q cōsularis. Ex foro missiliter: honoris cā funera p pios ducebantur.

Oratius: cōcurrētoꝝ foro tria funera. Ad gladiatoꝝ munus. senfus ē polētina plebs nō prius pmissit fu-  
nus primipilaris duci pōpaticae p foye q exortit ab hāredibus pecūiā ad edēdū spectaculū gladiatorū ex  
quo idignatus tyberius dissimulatē itra polētia imisit milites ad polētinos male mēdētēs. Aliā a cottii  
regno: ab alpinis cottius qbus ppinē erat polētia: & fortassis haec erat una ex cōtūis ciuitatibus: q. xii. nūe  
ro fuisse refert Plī. cotū regnasse i thracia tūhiseq auxilia Pōpeio ciuilibz bellis docet caesar in cōmētariis  
& Lucius testat illo uersū. Tūe sadalū fortēq cotū: sed alpes corae diēse sūt a cotio fregē pdomitis gallis  
eas extruxit mollibz magnis cōpēdiarias & uatibz oportūis: q i amicitia octauiaū picipis fcepta ē: ut amia  
nus marcellius auctor ē. Detēctis armistitia olī tria aulonū oppida eadē hora capta sūt: cū milites ro. rectis  
ueste gladiis sub lucē aptis porris urbes illas igressi custodes ex iprouiso trucidare cōcepissent. Partē decu-  
rionū fenatoꝝ: nūc q rōz fēt fenatoꝝ: hi i mūcipiis colubūq decurionū nūcupat: ut tā late explicauimus.

M. AN. Romae castra cōstituit: q ad eā diē nulla fuerat: sed ptonāte cohortes uagae nō uno hīe loco sta-  
tūa solēbat. Propter quos: ex his appet hīstīdēs suas factiōes uelut aurigas habuissē. Polētina plebs: po-  
lētia urbs iuxta alpes: Phispania nigri uelleris sed picipus habet polētia iuxta alpes: uñ illud nigriq ferax  
polētia uult: sint licet q alterā i hispania eē dicat: de ea nūc q uicia ē alpiō itelligi oportet. Primipilaris pri-  
mipilares milites erāt q signa circūstabāt: q mutata militiae rōne pilā sūt dicti: primipilus cēturio q nō mō  
aglā perat: sed quor cēturias ēt in priā acie gubernabat. Missiliter: mitti passā eēt. i. defertū. Extorta: ui ex  
pssa. Ad munus gladiatorū: ut ex ea gladiatorū munus i defūcti credo memoria mēdētē. sed iuris hāere  
dibus: id factū hinc ultio secuta. Ab urbe: rōa. A cottii regno: Nero cottio defuncto eius regnū in alpi-  
bus in puincia formā redēgit: parebat nō cottius ro. sperio: aut certe socius erat. ē & cōtū i eisdē alpinis  
oppidū nō obscuri nominis: Strabo p uocōtios & cōtū usq gēmū: & rursus p uocōtiorū fines ad cōtū:  
Plinius: finitimi centrones cottianae ciuitates. In oppidū: polentia. Decurionū: hi ut saepius diximus: in  
municipiis & coloniis fenatoꝝ erant: qd in alpinis eēnt loca municipalī iure praedita Plinius docet: Ad  
iecta sunt inqt cottianae ciuitates. xii. quae non fuerant hostiles: sed attributa municipiū lege pompeia.

PHI. Aboleuit morē asiliorū:  
nepotes herculis timentes infidi  
as eoꝝ: quos afflixerat athenis si  
bi primū asylū hoc est arā misē-  
ricordiae cōsecrarūt: unde nullus  
posset abduci. dictū ē autē asylū:  
ut interpretat Seruius: qñ asylō  
qd inde extrahi nullus posset ro  
mulus rōz asylū fēt duos lucos  
apparuit qd cōfugientibus illuc  
seruis liberisue tutissimū erat re-  
ceptaculū. Vnde ap labeonē &  
celsum iure cōsultos qritur: siqs  
seruis i asylū cōfugerit: an fēt su-  
gitius. Vlpianus putat nō eē su-  
gitius: qā id facit: qd publice fa-  
cere licere arbitrat. Scribit Līui-  
us li. xxxvi. rēplū apollinis delū  
fuisse asylū: atq: sancta rēpla a grācis uocari asyla. rēplū quoq diāz ephesiae asylū fuit: cuius libertatis ter-  
mini sepe sūt imutari. Alexander ad stadiū extēdit: postea Caesar Augustus cū id dānosum existimaret & nī  
hil aliud eē asylū quā multis malefaciēdi cām exhiberet: id irritū fecit auctor Strabo i. xii. cōsiliū Tyberius  
asyla q ubiq locorū erāt insulit tanq receptacula flagitiosorū & iustamēta maleficioꝝ. Scribit plutarchus  
in honorē thesē. Cuius ossa reperit Cymon cōstitutū fuisse athenis asylū qd foret seruīs & humilibz for-  
tuna hoibz potētiōnūq opes formidantibus cōe confugiū: qā theses patronus ppugnatorq fuerat hūi-  
lium & calamitosorū. Per blāditiās: Eutropius. quosdā reges p blāditiās euocatos nūq remissit de quo eu-  
sebius in chronico hāc. Tyberius multos reges ad se per blāditiās euocatos nūq remissit in quibus arche-  
lau cappadocē: cuius in regno in puincia uersū mazacā nobilissimā ciuitatē caesareā appellari iussit. Cyzi-  
centis: cyzicus insula est in pponide duobus pōnibus iuncta continētī habēs urbē eiusdē nois. Cyzico no-  
men ididit cyzicus quē mynīs iprudētibus cū colchos peterēt fūsum acie celsumq accepimus. hīstoria lu-

De asylo

aboleuit & uim morēq asyloꝝ q usq erāt. Cizicenis in ci-  
ues ro. uiolētius qdā aulis publice libertatē ademit quā mī-  
thridatico bello malluerūt. Hostiles morē nulla postea. ex  
peditiōe suscepta p legatos cōpescuit. nec p eos quidem nisi  
cunctanter & necessarii: Reges isestos suspectosq comina-  
tionibus magis & qrelis q ui repressit. Q uosdā p blāditiās  
atq promissa extractos ad se non remisit ut Marabodū Ger-  
manum: T rasy polū thracē: Archelaū cappadocē: cuius ēē  
regnum in formam prouinciā redegit.

**B** De mora eius urbe: & quot puicias nō uisitauerit  
lēni o cōtūo post adeptū sperū pedē porta nō ex-  
tulit: sequenti tpe prater q in ppinqua oppida: &

Cyzicus

ulcēis uerbis scribit a flacco in argonauticis cuius ēt meminit Pōponius mella. Cyziceni in bello mithridatico ad seruandā socialē romanorū fidē usq; ad ultimā sui perniciē cōstātissimī fuerūt: cū a mithridate aēda obsequiē obdiderēt: quos lucullus p̄ligatis hostibus liberrate donauit. hīstorīa referūt Plutarchus i lucullo & florus i tertiō romāi cyzicēnā ciuitatē honore p̄secuti sunt: & ut auctor est Strabo l. xii. adhuc libera ē & agri multū habet finitq; magnitudine & pulchritudine cū primis asiā ciuitatibus cōparanda: paci & bello apta: tribus armamentariis inclita. Quoq; aliud armoe: aliud istroq; aliud frumētī erat receptacu lū. In bello mithridatico Paulū abfuit qn regē ipm in curriculo opprimerēt. Cū dātē: cū cundatione & mora p̄ blāditias. Marobadū germanū: de hoc festus aurelius sic ait marobadū suuorū regē callide cūcūpēt. Rascupoli: rascupolis & rascus thraciē reges fratres extiterūt i bello ciuili dissēdētēs nā rascus antoni rascupolis bruti & cassij pres seq; bāt. post bruti obitū rascus ab Antōiō & augusto petit rascupolim germanū suū usq; dōari: qd facile spetrauit: ex quo satis liq̄t nō a principio fuisse inimicos: ueq; de euetū uī dōrtē dubios fortunā iter se p̄itos: ut uictus a uictore cōseruari posset. hīstorīa tradit ab ap̄tō l. iiii. bello ciuili. de hoc rascupoli uel potius de eius filio sentire ut Trāgllus. Archelaū cappadocē: Festus aurelius. iste cappadocas in puiciā remoto archelao eorū regē redegit. addit eutropius Tyberii maximā ciuitatē cappadocē appellari noīe suo iussisse ut cēsārea diceret q̄ ante mizaca dicebat. Pedē porta nō extulit. C. l. in epistolis ad atticū de focate ait qui cum triginta tyranni essent pedem porta non extulit.

M. AN. Asylogē: locogē inuilibiliū: unde ad poenā extrahi nemo poterat q̄re Romulus i capitolii inter montio iter duo queroratur: Dionysius p̄didit: & ante illū heraclide athēis cōstituer. Cyzicēis: cyzicus milesioq; ut Plī ait oppidū i p̄pōnde: Ouidius uero hinc p̄pōtaciis inq; haretē cyzicon onis: Cyzicon hermonia nobile gētis opus. Mithridatico bello: qd lucullus magna ex pre cōfecit. Pōpeius absoluit. In festos: cōrumaces & rebelles. Extractos: illecebris & pollicitatiōibus p̄lectos. Nō remissicabire nō est passus. Trasipolū thracē thraciē regē: fuit & Trasipolus alius antiquor de quo Lucius: & gelide dñm trasipolon orx. Archelaū cappadocē: Eusebius auctor ē tyberii Archelai regnū i puiciā formā redegeisse. Pedē porta nō extulit: urbe nō ē egressus: ē nāq; porta urbiū siue oppidoq; ut domogē ianua: Plī urbē tris portas habentē Romulus reliquit.

quū lōgissime: Antio tenus nusquā abfuit. Idq; per raros & paucos dies quāuis prouincias quoq; & exercitus reuisurū se saepe pronunciasset: & ppe quot annis p̄fectionē prax pararet uehiculis cōprāhenis cōmeatibus per municipia & colonias dispositis. Ad extremum uota pro itu & reditu suo suscipi passus ut uulgo iam per iocum gallipedes uocaretur: quem cursitate ac ne cubitiq; mensuram progredi p̄ uerbio græco notatum est.

De morte filiorū eius: & secessu suo i cāpaniā.

**S**ed orbatus utroq; filio: quorū germanicus i syria Drusus Romæ obierat: secessum cāpaniæ petiit: cōstātī & opinione & sermone poene omniū quasi neq; rediturus unquā & cito mortē etiā obiturus: qd paulo minus utrūq; euenit. Nā neq; Romā amplius rediit: sed & paucos post dies iuxta terracinam in prætōrio: cui sp̄elunæ nomen erat incenante ea complura & ingenia saxa fortuito superne dilapsa sunt: multisq; cōiuiarum & ministrorum elisis p̄ter spem euasit.

ditionē parantē i ultimos britāos. Gallipedes uocaret: Cicero qdā ad atticū epistola usurpar puerbiū hoc græcū accusans ymōnis segnitia & tarditate: cū ait. biēniū p̄terit: cū ille καλαίη i x̄iōr assiduō cursū cubi nū nullū p̄cessent. igit cū Gallus gallinaceus cursitare cōsueuerit moxq; subsistere: ide callipedes p̄ iocū uocāt Tyberius: q̄si pedes Galli gallinacē haberet: essetq; tardigradus & tardipes. Sed cū id græcū puerbiū sit & a Cicero ne per græcā dictionē quæ est καλαίη i x̄iōr enunciet: non uideo qua rōne possit latine dici gallipedes: ualdeq; demitor uiros alioq; etrudīssimos pape solerter pensasse cōtūllēq; uerbū Cicero nūc cū uerbo tranquillū cū prouerbiū græcū sit græca quoq; dictio esse debet: sicut i cicero ne usurparat καλαίη i x̄iōr quid aut cōuenit gallipedes latina dictio cū græco uocabulo καλαίη i x̄iōr p̄fecto nihil Gallus enī gallinaceus longe diuersā dictiōē appellat a græcis ἀλῆ κερυονκαι ἀλε κτορ quo circa re diligētius pensata existimo id puerbiū nō ab aue deduci sed ab hoīe q̄ καλαίη i x̄iōr nominabatur: fuitq;

gallipedes  
an callipi  
des

histrionum i tragediæ actiōe iter græcos clarus: & ægeilai magni tēporibz celebratus: sicuti docet Plutarchus i apophthegmatis laciōis. hic igitur cū i ægēda histrionia eēt uenistor utebatur iessu p pulpitā pōpatico & moroso: & put. angumētū fabulæ exigebat discursabat statiq; resiliēbat nō ultra cubiti lōgitudine pgredeiens: quodā qm̄ peculiari iessu histrionico. hic puerbiū deductū ē ad hoīem fatigantē nec trī pgredeientē neq; icepta pagētē. ut callipidis appellaret a callipidis histrionis imitatorē. hic ē ut opinor uetus sensus: utaq; p uerbiū græci interpretatiōis quo pleriq; hōes halluciatī sūt: hic oli callipides cū sese isolēter ostēteret ap agrestiaū a quo comiter ac bēigne excipi spabat: nō ne ingt o rex me cognoscis: nec q; sim audisti? A gēstia uis hoīem itruēs nō tu ingt es callipedes ille diceletas: sic. n. laceramōū mimos uocat. Vtroq; filio: druso naturali: gērmāco adoptiuo. Paulomīnus utrūq; ne. crediret unq; romā & cito morerē. luxta terracina: terracia ut ingt Serabo i. v. antea uocata ē trachia. i. alpa a loci apfede. ligua uolscōe dī anur ut testis est Pl. i. iiii. autumt Seruius Marōis interpres anur iō noīariq; illi colebat iuppiter anxurus uicupatus qm̄ aīe uēpator. i. sine uouacula: q; barbā nunq; rāisset. Lūius i. iiii. anur fuit. q; nūc terracinæ sunt ciuitas pna in paludes. In p̄torio: signis explicauimus p̄torū dici uillā magnificētē exculat ad luculentū mīdi q; patrifamilias usum. in q; significatiōe hic accipit. alias p̄torū significat tabernaculū p̄toris hoc est ipe rator: quod alio noīe augustale appellari Quintilianus ostendit. Supne: aduerbiū est & significat de pte supiore. oratius mutat ut loco peccatq; supne. Elisī: confusus cōfractis suffocaris.

Dicelictas  
Terracina  
Anxur uñ

Augustale

MAN. Antio tēus: antiū usq; ē nāq; antiū latī oppidū itra Tyberia ostia & circos oli aphtodisū dīctū. Cōphēsis: patris curribus fide iūctis. Vota: ut publice & priuati se p ipsius itū & reditu uotis obligarēt. Gallipedes: galliaci gallipedes hñs: q; ne cubin qdē mēsuū pcurrit. sūt & gallipedes populi i idia: & ipsi obrardū iessū fortale dci. Germācus: de eius obitu suo loco dicef. Terracinā: ligua uolscā anxur ut Pl. p̄didit appellatū. Hora. masculio gñe cādidus anxur pulit: Serabo trachinā antea ab aspitare dictū tradidit idē auctor & ptolemæus cōtinuo post circos i littorali ora latī cōstituit. Incenātē: intus uel subditer cenāre.

Capitolū  
capue

PHL. Capuz capitolū: infra scribet Trāgllus i caligula capitolū hoc qd erat capuz de coelo tactū fuisse credibile ē nomē accepisse a romano capitolio: ad cuius silitudinē eēt extractū. de quo filius scribēs i. xi. capios mō strasse annibali loca capuz illustriora: sic ait. mōstrant capitolia celā stela tēq; docēt cāpos. fuit idē capitolū beneuētī: i quo statua marmorea fuit posita orbioli beneuētīo grāmāco clarissīmo. Nolæ: cū augustus nolæ p̄f set q; ciuitas ē capianē: merito tyberius illic i honorē Augusti tēplū dedicauit. Capreas. i neapolitio sinu ut ingt Marciaū isula ē capaz: q; Pl. Tyberii p̄cipis arce nobiles eē tradit dictū ē in augusto: quādmōdū capas magnificētissimis structis edificis peculiare sibi fecit receptaculū. Septa: mūta & circūuallata. Reuocatē: ut romā rediret. Obtestatiōe: denuncatiōe & p̄cipibus obtestatiōi dicif in meliorē partē detestatiōi deteriorē. unde obtestari rogare est. Cæsar in septimo cōmētario. matrefamilie passis manibus obtestabantur Romanos ut sibi parcerent.

Sergius  
fidenas  
Edicta  
Decuriz  
iudiciū

Qua apud fidenas: de hac re sic ingt Orosius. Tyberii imperii anno duodecimo noua & incredibilis clades ap̄ fidenariū urbē accidit. amphitheatri cauea p̄p̄lo gladiatorū mūere spēdante collapsa ē: & plūsq; .xx. milia hoīum occidit fidētes autē ethruscos fuisse tradit Lūius in. l. quos Rōulus debellauit: oli a fidēti bō legati romā i fterfcti fuerūt: aduersus quos lucius Sergius bellū gressit: & a uictoria fidēas ē appellatus: huius urbis meminit poeta illo uersu. hi tibi nōmentū & gabios urbēq; fidēā. Incōtinētē: italiz: ut uulgo dicif in terrā firmā: quæ opponit fidenas. Edixerat: edictū ppositū iusserat. sūt. n. edicta i peratoz & magistratū. In insulā capreas. Decurias equum: decuriz equum sunt ordines & decuriz iudicum: quā oī ordinauit Augustus: & ut inquit Plinius. hi non equites sed iudices uocabantur. equitum nomen subsistebat in turmis equorum publicoz. iudicum quoq; non nisi quattuor decurie fuisse primo: uirg. milia singula indecuris inuenta sunt. Suppletet: ascriberet substituereq; in locum demortuorum. eremim nullus qdō cum numerosus est: quin si cū exhaustus intēreat: si nullus unq; in locum perēditum substitutur.

De secessu caprensi & aliis gestis eius.

**P**Eragrata cāpania: quū Capuz capitolū: Nolæ tēplū Augusti: quā cām p̄fectionis p̄tēderat: dedit casset: capreas se contulit: p̄cipue delectatus in sula: q; uno paruoz littore adiretur: septa undiq; p̄ruptis i mensæ altitudinis rupibus & p̄fundo maris: statimq; reuocante assidua obtestatione populo p̄pter cladē: quā apud fidēas supra uiginti hominū milia gladiatorio mūere amphitheatri ruina perierāt: trāsit i cōtinētē: potestatiq; omnibus adeundi sui fecit: tanto magnis: q; ab urbe egrediēs ne quis se i terpellaret edixerat: a toto itinere adeūtes sūmouerat.

De abiecta cura reip. per eum.

**E**gressus i isulā: reip. quidē curā usq; adeo abiecit ut postea nō decurias equitū unq; suppleret: nō tribunos militum: p̄fectosq; non p̄uiciariū p̄fides ullos mutauerit. Hispaniā & syriā per aliquod ānos sine cōsularibus legatis habuerit: armeniā a p̄thīs occupari: Mesia



Nō tribūs militū miles it ad ceteronē: cetero ad tribū: q̄ cohorti præerat. græci chiliarchos uocāt: existant Vegetii dici tribūs ex eo q̄ tribuebāt iura militibus. alii maiores: alii miores tribū militū dicebant. offiū tribū ut scribit iuristcōsule de re militari est milites pducere ad exercitacionē & ualitudina rios īspicere. Nō puincia: præfides: mutauerit. Iosephus Tyberii ob hoc laudat: qd̄ magistratus semel da tos iugiter permittēbat: nec ulli dabat nisi morte successor. namq̄ ut supra docuimus p̄ exemplū uulnera ti mulcas nō abigētis declarabat sūtoris & opulentos præfides minus notios prouicialibus furoris q̄ fa melicos & esuriētes. Sine cōsularibus legatis: supra dictū est quanta dignitas esset legatorū q̄ imperatori bus tanq̄ cōsiliarij dabant ex ordie senatorio: & ex his q̄ cōsules fuissent. Mesiam: pannonie iungit puicia: quæ mesia dī ad pontū usq̄ danubio decurrēt Eutropius in hac sniam sic inquit resolutis artibus militiæ amenia per parthos: mesia a daci: pēnonia a farmatis: gallia a finitimis gentibus dirēpta sunt.

M. AN. Capitolinū: tēplū an aliud potius ædificiū: in dubiū uenire pōt nec absurdū id ab eo qd̄ Romæ est noiātū credere. Tēplū Augusti: ob id credo Nolæ augusto tēplū erectū: q̄ ibi uita decesserit q̄q̄ & ui uo illi nō ignoremus hūmō honores exhibitos. Caprea: a surreto cipania octo millibus passui distant: Plinius a surreto inq̄. viii. m. passuū distātes Tyberii p̄cipis arce nobiles caprea: circuitu. ix. milliū passuū. Papinius in surrentino Hercule. ipse fodit dices caprea: uirideq̄ resulant Taurubulæ: Strabo duo antiqui ma i ea isula ait fuisse oppida: sua uero tēpēstate unū magnificūq̄ ab Augusto p̄cipe ædificiū isulā extra. ctā. Assidua obtestatiō: assiduū p̄bitus: & adiuratiō: ut donatus interpretat. Fidenis: ultra anienē flui. op pidū uerutissimū ab albanis ut Dionysius tradidit cōditum tres inq̄ ille colonias uno tpe ex alba dedu. ctas Crustumia Nomētana & fidenatē: triū fratū p̄cipum coloniæ: maximū natu fidenas cōdidisse.

Ruina: subito casu. Adeūtes: tam officiis: q̄ negocij cā adire uolētēs. Supplet in demortuoq̄ locum quēq̄ allegaret. Prouinciæ: præfides marianus credidit sub præfidis appellatiōe p̄cōsules cōtineri lega tos Cæsaris & oēs pulcias admittentes mō senatori cēt ordis. Armeniā: qua parthi Augusto libi uēdica ti cesserāt. Mesia: pannoniæ a tergo mesia hæret: tē danubio ut Plī. tradit in pontum usq̄ decurrēt.

a daci farmatisq̄: gallias a germanis uastari neglexerit ma gno dedecore imperiū. nec minori discrimine.

De uitiiis eius & potu ac commensationibus.

**C**AETEꝝ secreti licentiā nactus: & quasi ciuitatis ocu lis remotus: cūctā simul uitia male diu dissimulata tandē profudi: de quibus sigillatim ab exordio re feram. In castris tyro ē tū p̄ nimia uini auditarē pro Ty berio Biberius: p̄ claudio Caldus: pro Nerone mero uoca bat: postea princeps in ipsa publicorū morū correctione cū Pōpōio flacco & L. Pilone noctē xinuūq̄ biduū epulādo potādoq̄: sup̄sitis: quorū alteri Syriā puiciā alteri p̄fecturā urbis cōfesti detulit codicilisq̄ iucūdis simos & otium horarū amicos p̄fessus Sex. Claudio libidinoso ac p̄digo seni oīi ab augusto ignomia notato: & a se ante paucos dies apud sena tū icrepito cōnā ea lege cōdixit: ne qd̄ ex consuetudine smuta ret aut dmeret. utq̄ nudis puellis mīstrātibz cōnaret. Igno rissimū q̄sturæ cādīdātū nobilissimis añposuit ob epotā cō

dus: p̄fisci caldū dicebāt & augustus auctore Quintiliano in epistolis ad Caiū Cæsare scriptis emendat: cal is calidū q̄ caldū dicere uauit. ueteres aut ufos esse in potu tam calida q̄ frigida aqua nullus ignorat. hic apud martiale aiunt uerecoli mīstrātōnē: frigida non desit nō deest calda perenti. q̄q̄ existimo tyberii pro Caldio claudiū ioculariter appellatū nō tam ob aquā caldam: quā ob potiones calidas: de q̄bus sic loquit Plinius i. xviij. notandū nullū aliud aīal. p̄z hoīem calidos potus seq̄ ideoq̄ nō esse naturales. Pro Ne rone mero: per annotatiōem quam græci profonomasiam uocant hæc oīa urbane in tyberii uibacem no mina dicebant. Annominatio. n. ut ait Quintilianus in. ix. & traditū est i. iiii. Rethoricorū ex uicinia quadā nois ducitur. ut illa exempla sunt: non p̄sonum sed p̄istorum. ex oratore arator. Itidem pro Nerone mero nem: unius litteræ imutatione tyberium appellabant: a mero hoc est uino nomen festiuitur deducentes.

Correctione morum: id est censura. p̄ones quam morum disciplinā: q̄q̄ Romanorum regimē erat. Cōti nuūq̄ biduum: plī. loquens de tyberio ad meq̄ promiore inq̄. eadem meri commēdatione credidit lu dūm p̄sonem urbis Romæ curatorem ab eo delectū: quod biduo duabusq̄ noctibus potationem cōti

chiliarchos  
tribunū

mesia

caprea:  
taurubulæ

Daci

Sarmate

Amazobii

Quis. n. sci  
et

Caldū

Annosario  
mero mero

Ebrius  
piso

nuasset apud ipsam iam principem seneca quocumque hoc lucio pisonem tyberii combibere ebriosos: cui praefectura ut  
bis ob hoc data est sic scribi. l. xii. eploga moralium. L. piso urbis custos ebrius ex quo semel scus fuit: maiorem pre  
noctis in conuiuio exigebat: usque in horam sextam fere dormiebat. hoc eius erat matutinus officium: suum tunc tute  
la urbis custodiebat. diligentissime admisit. hunc & diuus Augustus dedit secreta mandata: cui illum pponere  
re: thiacia: quod pdomum: & Tyberius pifices in capania praefectura urbis dedit. cui multa i urbe & in specula re  
linquit & iulio: puto quod bene cesserit illi pisonis ebrietas. haec seneca. Alteri: syria. flacco. Alteri pre  
fectura. S. L. pisoni. Codicillis: pugillaribus tabellis. Osum horarum: amicos: hoc dici solet de his. quod feris &  
iocis pariter sunt accommodati: & cum apud pisonem talis fuisset alius pollio dictus est ut ei eum horarum: au  
tor Quintilianus. vi. Incepto. castigato. Censum conditum: denunciatum. codicere. n. est diecedo denunciare inde  
codicilio dicitur in diem certum eius rei quae agitur denunciatum. Cicero nam cum mihi condidisset Crassus coenauit.  
apud me in mei generi crassidie horis. Ex consuetudine: quae erat prodiga plenasque libidinum. Quae  
rae candidatum: petitorum. Ob epotam: amphoram legimus apud Plinium nouellum Mediolanensem quod ad  
pconfulatum usque honores gesserat: cognominatum fuisse tricongium. tribus cognis epotis uno impetu specta  
ta miraculis gratia Tyberio principi. Amphoram: uino cum uasis legato amphoras legatas pariter esse. do  
cent iuriscosuliti titulo de uino legatorum quibus amphoram uinum nominatur: quod in amphoras diffu  
sum est. Priscianus meminit amphorae romanae & amphorae atticae: quae mensura erat dispar.

Tricongium  
Amphora  
tium uinum

M. AN. A farmatis: farmatae supra meotidis spacio. xv. diebus oceanum uerfus incolit regio arboribus uacua  
Herodotus est auctor: graeci fauormatas uocant. Secreti licetia: nunc ad domestica uiria transiit: & ad ipsa uis  
ria arte dissimulata: sed recte seneca de ficta Tyberii pisona: Nemo inquit potest diu pisona ferre ficta: ficta cito in  
sua natura recidunt. Male: agere: difficulter: uel male ualde diu ut est apud Terentium: illud nunc nulla alia  
causa male o di & Cicero credebatur scriptores illos tam male multatos utrobique. n. male p ualde accipitur.

Pro tyberio biberius dignitas iter annominatio praes relata. Cladius: calda & calidam ueteres dixerunt.  
lu. gelidae calidaeque misit. mar. ia defecisset portantes calda misit: Urbane igitur quod p tyberio Claudio ne  
rone: biberius calidum Merone dixerit sic illi bibacitans faceta lusa: mutatoe augentes. Publicorum mox cor  
rectio: interim dum publicos corrigit mores. Alteri: syria: flacco. Alteri. L. pisoni quod piso fuerit urbis  
praefectus Iosephus declarat: cum inquit ad Pisonem duceretur: qui tunc custos erat ciuitatis: nec is fuit qui i sy  
riam ueneno germanicum sustulit: ille. n. Gneus Piso non Lucius idem auctor altera interpretum episto  
la ad Pisonem tunc temporis custodit ciuitatis. Codicillis: litteris. Prodigia: sua bona prodigia. Coenam  
condidit: scilicet cum illo coenaturus denunciatum: codicere ut Iulianus iure consultus interpretatur apud uete  
res denunciatum fuit: unde & condicilio. Ignorissimum: humilis & obscurae conditionis hominem.

propinare

PHL. Propinare se: pinare a  
graeo tractum est pinare  
quod significat potum trahere.  
Terentius. hunc uobis ededam  
& bibendum. pinum. iterum simpli  
ter accipimus pro porrige  
spartianus uulua scident uenena  
ta preme fici ededa pinas & sibi innotia referunt. Plin. in. xx. quod ad uuluae dolore radicem cum uino dulci ppi  
nant. martialis graece dixit pinare ut p propinare illo endecasyllabo. non deerunt tibi si soles ppinare uiles  
cappadocae graecisq. potri. Plautus in captiuis pinum magni poculi ebibat. quod significat praebibo & mox p  
gustatu poculum tradit. Sic apud Cicero ne ipia rusciana theramenes quo uenenum obbibisset reliquos e po  
culo etecisset arrides ait. pinum hoc pulchro erit. Pro dialogo i quo bolletis iter eculentiora cibaria &  
edulea ganata iprimis enumerant a praefectis popinay. bolletis: ficedula: ostrea: & turdus. idem fabius dialo  
gu fecerat festissimum: i quo haec oia disputantia iter ducebat uiuicilliusque certaria de saporis doctore & me  
fuge palma est. n. bolletis iter imitamenta gulae nouissima ait Plinius i. xvi. idem in. xxii. optimus quod inquit is  
est cibus: sed innotio exemplo in crimine adductus ueneno tyberio claudio principi p hac occasio est a coniuge da  
to. Seneca l. xv. epistologae ad lucillum quod tu illos bolletos uoluptate uenenum nihil occulti opis iudicas face  
reset si praefentem non fuerit. Clau dius princeps bolletos stomacho uiles esse putauit. martialis argeto au  
roque preciosiores fuisse idcirco hoc dulchico. Argetur atque auge facile est lenamque rogare. Bolletos mit  
tere difficile est ficedula uero: quae alio nomine ab Aristotele & Plinio melancorophus notatur hoc est attrita  
pillula: citissimi saporis est nullus ignorat ideoque praefecti gulae atque luxuria ut dicebat fauorinus negant illi  
lam autem praeter ficedulam totam comesse oportere. de ostreis quis oia sint inuulgata nunquam tamen satis dictum  
uideat: cui auctore Plinio palma mensurae diu iam tribuat illis praecipua habent ut illius uolentium scriptoris  
uerbis utar ex lib. xxxii. pissa crassitudine potius spectanda quam latitudine: nec in luto capta: nec in arenosis  
non sunt praetercunda mutiani uerba de nationibus ostreae ita scribentis. Cyzicena maiora lucinibus dul  
ciora britannica: suauiora edulis aciora lepticis pleniora lucubus: ficiora coryphaenae: teneriora histricis  
can didiora circenibus sed his neque dulciora neque teneriora esse ulla compertum est. unde & ab oratio di  
ctum ostrea cinceis miseni oriunt echini tridachna eleganti uocabulo appellauit quidam nepotum ostrea  
ab eo quod ter mordenda essent propter amplitudinem. scire autem debes ostrea dici & neutro & se genere.

Bolletus

Ficedula  
melancori  
phus

Ostrea  
pua quae  
Tridachna  
Ostrea

Seneca qđ ostreū sapiat qđ nullus optime nosti. Gellius luna ingit nūc uidelicet fenescitea re ostrea quocq; sicut alia qđam tenuis exultatq; est. de turdo aut̃ plura scribēda nō sunt: cū auis sit nota & iter prias a sapo- ris bonitate collocata. Oratius cū sit obeso nil melius turdo. Varro l. iiii. de re rustica de lucullo scribēs ait: ubi delicate coenitaret & alios uideret turbos i mazonomos positos coctos: alios uolitare circa fenestras captos. est aut̃ mazonomus: trāseunter enarremus dictionē uarronianā: genus lances in qua eīca important̃ la quō saginādi sunt turdi lib. ix. de agricultura de turdo turdarium a turdo turdalinū ut ostendit Marcus Var- ro in. d. de latina lingua. significatq; auitrium hoc est locum ip̃m: quo turdi alunt̃ ad saginā. Sicut ostrearia appellat̃ uitaria: qbus ostrea pascunt̃ sed iā ad istitūru reuertamur. delectatus Tyberius dialogismo cōten nonēq; quā festiuit̃ faciebāt in dialogo sabini: turdus ostrea bolētus & ficedula: donauit auctori festertia ducenta ob elegans gulosumq; cōmentū. Oīam a uoluptatibus: ea formula dictum a uoluptatibus qua a libellis a studiis a rōnibus ueteres dixerunt: cuius rei superius habunde mōmimus. olim xerxes eduxit se prēmium ei daturum: qui nouum uoluptatis genus repperisset: & heliogabalus proponebat suis quasi the- mata ut iura noua dapibus cōficiendis inuenirent: & cuius placuisset cōmentum ei dabat maximū prae- mium: cuius uero displicuisset tuebatur: ut ille semper id comesset: qđ diu melius inuenisset.

M. AN. Propināte se: pocula se illi suggerēte. Amphorā ē amphora ut Priscianus scri. mēfuge poene ma- xia: Plu. torq̃tū mediolanēsem celebrat qđ tris uini cōgios uno hauitu biberet: uñ tricogios sit dictus. Pro dialogo disceptatiōe. Boletus: fugosq; gñibus optimi maxieq; celebrat poetay carminibus Mar. boletū qđē Claudius edit edas. luue. Boletū dñō & ex: sed de eo i Claudio plura. Ficedula: auis optimi saporis: Mar. Paulo ficedula lūbo: Quū tibi forte dā si sapis adde piper. lu. mergere ficedulas a fico: quo cibo pipaez pi- guescit nomē adepta ē. mar. cū me ficus alar & pascar dulcibus uuis: Cur nomē potius nō dedit uua mihi. Ostrea: Plini. mar. & lu. locupletissimi sūt testes in q̃to p̃cio ostrea apud maiores fuerit. Turdi: notissi- ma auis: saporisq; laudatissimi. mar. Texta rosas fortasse tibi uel diuite nardo: At mihi de turdis fca corona placet: & rursus: iter aues turdus siq; me iudice ceter: Inter quadrupes gloria priā lepus: sed nō sapore tā nū ueq; uoce ēt i delitiis habitus Plinius Agrippina cōiūx Claudii Cæsaris turdū habuit qđ nunq; añ sermo- nes hoīum imitantē. Certamē de saporis p̃stantia. A uoluptatibus: Cicero in bruto: a se- natu inquit & causā bonoy steterit. i. pro senatu & bonoy causā Lilius unde ius stabat ei uictoriā dedie.

### De luxuria & libidine eius.

**R**ecessu uero caprēsi etiā mellariam excogitauit se- dem arcanarū libidinū: i quā undiq; congisti puel- laz & exoletoy greges: mōstrōsiq; cōcubitus rep- tores quos spintias appellabat triplici serie cōnexi iuicē ice- starēt se corā ip̃o: ut aspectu efficiēt libidines excitaret. Cu- bicula plurifariā disposita tabellis ac sigillis lasciuiissimarū picturay & figuray adornauit: librisq; elephātidis istruxit: ne cui i opa edēda exēplar ipe trata seānā deesset. In siluis quoq; ac nēoribz passim uenereos locos omētus ē p̃stātēq; p̃ antra & cauas rupes ex utriusq; sexus pube phaniscōz &

p̃ locis: in qbus i fames & p̃brosi māsibat. Exoletoy: cynedoy adultroy ut supra exposuimus. Spintia: spintrix dicti sūt reptores mōstrōsi libidinis nouiq; cōcubitus. caligula spithrias urbe summoit: ut i se- rius declarabit. Lāpidius in heliogabalo hac dictōe usus est scribēs libidinū gñā qđam iuenit ut spithrias uetere maloy uinceret. Triplici serie: apud martialem genus libidinis noue nauit: quā qñq; cōnexi ca- tenariq; se mutuo cōstipabant. sic. n. ingit. in. xii. epigrammaton. Quo simplegmate qñq; copulēt̃ qua plu- res teneant̃ a catena. Inuicem incoestarent: mutui stupris cōmacularent. incoestare. n. et incestus pprie p̃inet ad illicitū cōcubitū. unde ait Papinianus: si adulterū cum incestu cōmiserat̃ uoluta in priuigna nuru nouer- ci mulier similiter quocq; puniet. existimat Lactārius statii interpres incestū dici: qđ unū nō fuerit cōstox: est aut̃ ceteros cingulū ueneris: quo utit̃ ad honestas nuptias. Deficiētis libidines: cū iā semio laboraret Tybe- rius merito fringebat in uenerē & quīs libido accēsa flagraret in aīo: tamen deficiēs & extincta frigebat in corpore. Plurifariā: pluribus locis. Tabellis: in qbus erant obsecrāe picturay. Sigillis: imacungulis & par- uis statuis. Libris elephātidis: elephānis apud ueteres scripsit libellos: qbus uaria genera concubitus uar- iōsq; cocundū modos cōpturus est. martialis. Nec moles elephādis libelli. & in p̃cipis semper obsecrāe: hūdo deo tabellas ducens ex elephātidis libellis. p̃tera fuerūt apud p̃ricos libri alii elephātinī: in qbus senatus cōsulta scribebant̃: quae ad principis p̃rinebant: quoy testimonium citat flauius uopiscus. hi serua-

Ostreum  
Turdus

mazono-  
mum  
Turdariū

A uolupta-  
tibus

Sellaria

Spintria  
simplegmata

incestare

Cestus

Elephātis  
libri ele-  
phantini

banf in uſpā bibliothēca. In opa edēdaſin exercēdo cōcubitu. Impetrat: ſcēna: ſpectaculū obſceni & ſedae libidī apud Apuleiū ſcēnā repies frēqnter uſurpari p re & ſpectaculo. Cōmēat: ſe repit & excoſi taurit. Proſtātes: pſternētes corpa & libidinātes. Pubē: pueros & puellas iā uiri potētes & pubeſcētes. Panis: coſe hitu: panis: ſcidiū fūc iſtueſtes: qſi p diminutiōe ducti minutuli panes: ſicuti a Satyro ſatyrifcus incli naſ. ſcribit Plinius in. xxv. panis: ſcū pſictū a taurico piſtore. Apuleius in. vi. de afino auro tradit panis ſcū fiſtulas iſſaſſe i nuptiis pſyches & cupidinīs. panicos uero lōge diſſert a panico. & n. panicos repētinus terror & cōſternatio dē a grēcis: Plutarchus in apothematis τῷ ἀνικον φοβισθῶν uocat: quod itēperes repētīnū tumultū trāſiſſit: & de hoc loqui uidet higinus ſcribens capricornum obſiectiſe hoſtibus timore: q panicos nominat: codices higinū uulgo impreſſi panicos habent cum panicos habere rectius debeant.

M. AN. Sellariā ſedē: ſellaria loca: in qbus diſponi ſedes ſolebat: Plinius i & ſellariis domus auroe diſpo ſita. Exoletos: iuuenū q iā adoleſcere deſicrūt: Feſtus ait dñr & pſituti ut apud quōdā uſurparū repe rio. Mōſtroſi cōcubitus: ſcedi & mōſtroſi aſpectus. Spītrias: ſpiter armillae genus: ſed id nomē al tūde ſcēnū uideri pōt: grēcū τοῦ σπῆρος ἀντὶ ſintillā uocat: κελί τοῦ σπῆρος iſtillare: ut ſpītrias qſi ſpinthrias iſſae trāſmutatōe. hoc ē libidīs ſcintillās & formētā qdā itēptari poſſis. Lāpridius libidinū gñā qdā iuenit. ut ſpīthrias uterq; maloge uiceret. Cōnexi: meſario cōplexu iūcti. Inceſtarēt: laſciuo ſe motu & agitātōe cōſuparēt. Ver. Auſus lectū iſceltarenō uerz: Anthemolus. Deſicētēs libidēs: ut i corpe iā ānis effectō.

Tabellis: pīcturis. Sigillis: paus: quōdā ſignis. Libriſq; elephātids: praeceptis ab elephātide traditis aut ſimpliciter libris itellige uñ ſimi poſſent uariage libidinū exēpla: ſcripſit aut elephātis de uariis & mōſtro ſis cōcubituū gñibus Ver. in obſceno carmine Ducēs elephātidos libellos: Qui: & quae cōcubitus nō tacuere ſuos. Impetrat: ſcēna: ſcedi ſpectaculi: ut ſit cōtēns p cōtēto pīde ac ſi diceret: ne deſcet exēplā & ratio ſcedae libidinīs oculis ſubiiciat. Venerior: ad uſum ueneris. Commentus: noua inuentione adep tus. Proſtantes: proſtitutos. Vtriuſq; ſexus pueros & puellas. Panis: coſorum: panis: ſci & aegypanes inter ſa tyros referunt: Higinus: terrorem hoſtibus iniecit qui panis: ſcus dicitur.

PHI. Nymphae: quales ſunt dryades & amadyades & orea des: de qbus perſepe ſit mentio apud poetas. Nymphae uero plu ratio uero gñe neutro dñr lacus & balnea. uñ ſcribit Joſeph Herodē apud aſcalonā cōſtituiſ ſe nymphae: hoc ē ut ipſe itēpre taſ lacus honoratiſſimos & bal neas. Julius quoq; capitolius opa ingt Gordiā R omāe nulla extāt pter qdam nymphae et balneas.

Caprine: locoſo noſe caprieus uocabat Tyberius: tāq; uocabu lo dducto ab iſula capreae: quo ſecreſſu oblectabat: cū tñ poſſit

referri ad olētē ſetutināq; naturā caprae: qſ obſcenitate imitabat. et caprae olide dñr ab oſo p trāſlationē ſcētores alage & graueolēria: qſ grēcī tragos latini hircos appellat. Natati ſibi i piſcina. Lq delicatē nata tiōis cū pabaf. legius heliogabalū natatiſſe i piſcis ungueto iſcedis aut croco. Inter ſcēla: itē coras & ſcemo ra. ſcribit Feſtus dici ſemē. nis. ſicut ſemur. ris. Seruſus uero autiat noſitiū ſcēminis nō iuenit. Scipio Ern ſtiāus. P. ſulpetio gallo hoſi delicato itēr pueratq; alia: id quoq; pbro dedit: q barba uulſa ſcēminibufq; ſubual ſis ambularet. Appetētē: cū appetitū ſuadētis ipſius gēralia. Nec dū lacte depulſos: adhuc fugētis quae mā in nutritu atq; ſubrumos. Subrumi. n. dicti ſūt ab antiq; agniſ: q adhuc ſūt ſub māma: q antiquo uoca

bulo rumis appellat. auctor. M. Varro. ide uerbū ē ſubrumari qd ſignificat ſub ruma hoc ē ſub māma ſum mittet. columella i. viii. & alienis nō amānibus agni ſubrumari. hic ueteres diuā ruminā dici uoluerūt: quae rumis. i. māmis pſidet: cuius meminit Auguſti. i. iiii. de ciui. dei. Inguini: ceu papillae: ſellatorē ſymbolicoſ ſignificat. ē. n. ſellare uerbū uetus ſignificatq; lac exugere. Solinus nequaſ equa pullo pōet ubeta ſellatāda hoc eſt fugēda. hinc metaphoricus uerbū qd alioq; honeſtū erat trāſlatū eſt ad rē obſcēnā & in qua noīan da honos a uiribus pſandus ſit. Nāq; ſellare dñr illi illae: ue q: quae ue genitalia uinlia intra oſe recipiunt: & il la pīnde ac mamillae exugunt. unde & ſellatores & ſellatitēs in turpi opprobrio ſunt & appellatiōe ſceda apud priſcos: q uero genitalia huc iſandae libidini p uoluptatē ac comodabāt irrumare dicebant: ipſi uero irrumatores. hinc eſt illud poete: epigramatarii nemo eſt thai ſenex ad irrumādū. Tyberius cū hac libidi

ne ſcediſſima hoc eſt irrumatiōe letaret inguina tanq; papillā māmae porrigebat ſellatanda ore a pueris ad huc lactēbus. (Papillae: papillas capitula māmae dicimus: q; pupalae ſunt ſimiles. ſunt aut papalae tuber cula & puſtulae: quae duo gñā deſcribit cellius lib. v. Natura: naturalia uitia molire poſſumus: penitus ex tirpare non poſſumus. ſcribit maternus quod uenus cū luna facit libidinōſa cupiditate praeſtoperos. Et

Panifici  
Satyrifcus  
panicos

Locus hi  
gini

nymphae

Tragos  
Hircos  
Femēs

Subrumi  
Rumis  
Subrumari  
Rumina  
Fellare

Honos  
auribus

irrumatores

papilla  
papulae



Nympharum habitu: palamq; iam & uulgaro nomine inſu lae abutentes caprineum dictabant.

De ineffabili abuſu luxuriā eius.

Aiore adhuc & turpioſiſſima flagrauit: uix ut re ferri aduriue nedum credi faſſit: qſi pueros priā cenerit uidiſ: quos piſciculos uocabat iſtiueret: ut natanti ſibi inter ſcēmina uerſarent ac luderent: lingua mo ruſq; ſenſim appetētis: atq; etiā qſi infantes firmiores nedū tñ lacte depulſos inguini ceu papillae admoueret: pñor ſa ne ad id gēus libidīs et natura et aetate. Quae parthaliū quo q tabulā i q Meleagro atalāta morigerat legatā ſibi ſub cō

etate qm̄ senior erat. & q̄ senex ē facilius hāc s̄fandā libidinē: q̄ uiribus nō s̄diget exercere pōt q̄ eorū. Nā ut inq̄t poeta satyricus coitus iā lōga obliuio uel si coneris iacet exiguus cū ramice neruus. Parrhasii tabu liparrhasius pictor fuit nobilissimus ephesi natus: q̄ oli cū zeuside descēdit i pictura certamē. hic primus symmetriā picturæ dedit. laudat Plinius i. xxv. duas parrhasii nobilissimas picturas: q̄ opitrides dicitur sūt ab armatura: q̄bus alter i certamie ita decurēs pictus erat ut sudare uideret̄ alter anna deponēs ut anhe lare sentiret. nullus it̄ pictore s̄solētius & arrogātius usu picturæ gl̄ia fers̄ q̄ parrhasius. nā & abrocheti se ap pellabat qd̄ significat mollē & dīcitur. Idē qd̄ ad trāq̄līfīniam priet̄ p̄xit libidies i mōnibz tabellis: eo gñe & petulātibz iocis se reficiēs. iter tabellas parrhasii libidies cōtinerēs fuit una in q̄ ierat hęc pictura: ut ata lita mekeagge amatorē sellaret: hoc ē orae illius gēralia exueret. tāq̄ mekeager eēt irrātor & illa sellator. hęc tabla p̄ similitudinē obsecōge moye sedatq̄ libidinis: maxiope oblectatō ē tyberis: adeo ut eā i cubicu lo dīcatur. Morigerebas: legēdū ē orae morigerebas. & significat sellatio nāq̄ orae morigerari i libidie ni hil aliud ē q̄ orae erugē i gūia irrātoris d̄ amof atalāte & mekeagge affati scripsimo i p̄cipio p̄pti amario.

Parrhasius  
Opitrides  
abrochetus


Orae mori  
gerat

M.A.N. Nymphæ: siluestriū deæ ut sūt driades: & i mōnibz oreades. Caprineia libidinū fortior: ul qd̄ magis placet ad i sūla nomē alluist q̄ id primū dixit uel d̄wotōv κατὰ qd̄ ē ad luxuriā cōcito. In famia: p̄ditur libidinis. Inter fœmina: iteriores p̄tes ac p̄p̄ingulosiores fœmoge. Linius qd̄ iacet̄ uolus succē tis fœminibus poplitibusq̄ iucnerūt. Appetētes: illius itelligē genitalia. Nōdū laclz depulso: adhuc la clētes. Ad id genus libidinis: ad irrurrationē subaudi. Natura: ad irrurrationē p̄na. Aetate similis ille cebrage: idgia. Mar. Nemo thais ē senex ad irrurmadū. Parrhasii Parrhasius Ephesius pictor sua etate illu stris & Leuis emulus: Pli. p̄ter alia multa archigallū ab eo ait p̄ctū: q̄ tabulā Tyberius. lx. calēris mercatus ē. Mekeagro: oenei filio Atalāta qd̄ atalāta amata fuerit a mekeagro hīstoria notior ē q̄ i lōgore sit sermone explicāda: Out. Arsit & oenides i menalia atalāta. Orae morigerebas: obsequerebas: sese illi irrurmadā dabat.

ditione ut si argumēto offenderet decies pro ea sestertii ac ciperet: non modo p̄tulit s̄d & in cubiculo dedicauit. Fers̄ etiam i sacrificando quōdam captus facte ministri Acerā p̄ferentes nequiuisse abstinere: quin p̄cne uix dum re di uina peracta ibidem statim seductum cōstupraret: simulq̄ fratrem eius Tibicinem: atq̄ utriq̄ mox quod mutuo flagi uium exprobrabant: crura fregisse.

Sob odictis: certa p̄ctio ē. PHIL. Argumēto offenderet: tanq̄ obsecō & libidioso & quo haud dubie pudicus princeps fu isset offensus: sed tyberius nō so lū tali argumēto offensus nō ē. sed maxie tali pictura oblectatus utpote suis spurcissimis moribz cōgroente. Captus tanq̄ amator. Terētiū: fēpi caprus ē. Acer rā: acerca auctoribus grāmaticis ē arcula thuraria ubi thos repo nit: quo d̄tis sacrificat. Virgi. sa re pio & plene supplex uenerat acerca thuribulū uulgo uocita tur. graci: ouia trypion dicitur. Seductū: femotū & in locū se cretorē abductū: ubi nulli forēt arbitri & testes. plius: q̄ nisi sedu ctis neq̄as cōmittere diuis Plin. In eplis seductos hoies appellat s̄q̄stratos a strepitu urbāo uiuō tēsq̄ i secessu: i q̄bus sterdū plus

Acerca

De illusionibus eius ad fœminas.  Oeminarum quoq̄ & quidem illustrium capitibus q̄topere solitus sit illudere: euidentissime apparuit. Malionē cuiusdā exiū: quam perductam nec quic quam amplius pati cōstantissime recusantē delatoribus ob secit: ac ne reā qd̄em interpellare desinit: ecquid p̄cneret: donec ea relicto iudicio domum se arripuit: ferroq̄ transe git: obsecnitate oris hirsuto atque olido seni clare expo brata: unde nota in atellanico exodio proximis ludis assen

Malionē  
exiū  
interpellare  
desinit  
ecquid  
p̄cneret

doctrinæ ē: solet citra gl̄iationē: q̄ in his q̄ sūt meri oītatōres. Tybicinē: extrīsecus subitelligē cōstupra uit. Flagitiū: cōstuprationē. Capitibus illudere: tyberius illudebat capitibus matronæ irrurmadū easq̄ sellatrices fauēdo. capite. n. hęc libido terra p̄fici: de qua itellexit Laclātius sic scribēs in. vi. diuinage insti tutionē. de istis loquor quoq̄ teteria libido & execrabilis furor ne capiti qd̄ peit. Malōia: nomē p̄p̄riū matronæ. Perductū: signi fīciet loquutus. p̄ducti. n. fœminæ dñr q̄s p̄uim & iuitas p̄ductores stupratori cōciliāt. sūt aut̄ p̄ductores iuitage p̄sonage: cū lenones sint ultroage. Quicq̄ amplexus. i. q̄ parata erat pari oia p̄ter hāc teteria libidinis libidinē. Delatoribz: senus ē tyberius qm̄ sibi orae morigerari mōna re uoluerat subornauit accusatoresq̄ illā adulteri reā facerēt. Interpellare: iter fari irrurmpē illā agētē in iudicio cim. Ecq̄d p̄cneret: nūq̄d penitudie duceret q̄ sibi irrurmare uolēt orae morigerari recusisset. Ecq̄d auct̄ of Prisciō: ex en & qd̄ cōponit & significat nūq̄d. Ferroq̄: transgredit̄: sibi met gladio mortē cōcisi uit. Obsecitate otis: hanc exprobratio: scā ē a mōna: tāq̄ tyberius nō solū irrurator eēt sed & cunnilingus i cunnilingus aut̄ hoc est eos q̄ p̄obsecitate s̄fandā lingūt i gūina fœminæ scribit frequētē & mordaciter epigramatarius poeta. Hirsuto: piloso. Orido: fetetū. Catullus. olidū lūpanar. Nora: excepta. notatio infā mario & feda iuggellatio i tyberii ex cūico fabulæ cōuerfa est & iuulgata. In atellanico exodio: tradunt donatus & diomedes atellanas fabulas ēf latias argumētis dīctisq̄ iocularibus similes satyricis fabulis gra

Perdu  
res  
Ecquid



Coelius  
mons  
Coelius

uimus isulas dici domos ab aliis domibus seiunctas: quae Romae frequenter deflagrabant: & ut auctor est Iulius Capitolinus Antonino pio impante. cccx. isulas Romae absumpsit incendium Tyberius munificenciam in hoc exhibuit: quod dominis restituit praecium isularum locumque. In monte coelicioiter romanos mores & Coelius: quem urbi addidit Tullius hostilius: ibique ipse rex habitauit: quo frequenter habitaret. Iulius auctor fuit & coelius ppe coeliū mōtem: ut docet Varro: qd a caelo tusco duce coeliū appellatū autumat. Quorum altere de pecunia mutua gratia praebita. In solo collocaret: exempli causa uoluit Tyberius: ut fenerator: q habuisset in censu. ccc. millia is. cc. collocaret in praediis tam urbais q rusticis: ut ita copia rei nūmariae fieret uberior & debitoresq uerbi causa deberet. ccc. millia statim exolueret ducentia millia. Nec res expediret: ob difficultatem nūmariam dissolui non poterant statim a debitoribus duae partes aeris alieni hoc est debitorū. Altege: hoc est referat ad restitutū praecii dominis insularum.

M.A.N. Quo pacto: qua referuata: uel potius qua denūciatione. Hortēti: oīum suae ataris oratōe. M. Tullio dūtaxat exopto clarissimū. Augustio auctore: augusto horrēti iubēte ut uxore dūceret. Tuleat. hūerat in eodē significatū: alibi fustulit dixit. Miles sesterterio gratuito: mille sestertis: sine fornōs ciuibz cōcessus. Coelio mōte: uno ex septē urbz collibus a caelio iubēno tusco duce: q cū sua māu Romulo. ut Varro ait auxilio uēisse dē. Deflagrauerā: incendio cōsumpta fuerāt. Altege: gratuita pecūia mutuo cōcedere. Difficultate nūmaria: nūmōz iopia. Feneratorēs: q pecūiam i fenus locatam habebāt. In solo collocaret in comēdis praediis locatū haberēt. Tōidē: in duas aeris alieni partes: quo plane intelligitur decretū illud fuisse in cā cur romae sit per id tps re nūmaria laboratū. Res: alieni aeris dissolutio. Expediret: pecūia: iopia expēdit posset altege praecii restitutōem is quoqz aedes in caelio deflagrant.

PHI. Vocari Augustū: in honore. I. nois fuit: cū & ipse Augustus diceret ex adoptiōe. Militi: militibus: singulatiuis numerus pro pluratiuo. Ex augusti testō: dictū est in Augusto: quē admodum illius testm in senatu apertum & recitatū est: quo legauit cohortibus urbais ingenos legionariis trecentos nūmos pro rāis militibus singula millia nūmō: ex quo apparet magis legendū ēē post publicata legata qua duplicata. Seiano: q nō adhefcent factū seiani de quo mox plura. Syriacis legionibus: syriacae legiōes intelligit romanas quae ad tps in syria militabāt. Nullam seiani imaginē seianus ut iherius declarabitur in tsta fuit apud Tyberiu ab infrio estima tiōe & gra: ut ab oībus ordibz statuae illi erectae sint: qz Paulopost retro agēte se fortūa diecerūt & cōfregērūt. Tyberius syriacae legiōes muneribus qbusdam psecutus est. quod ab his solis nulla seiani imago inter signa militaria culta adorataq fuisse: imagines autem impatoris iter signa militaria gestari moris fuit: ut docet uegetius in sodo: quas q ferebāt dicti sunt imaginarij. Missiōes: honestas missiōes significat: quae emeritis stipēdiis ab impatore idulgeri solēt. Ex morte compēdium: lucrum Tyberius missiōes ueteranōz rarissimas faciebat: ppter ea q expectabat: ut illi utpote senio cōfecti cito morentē ex quoqz morte compēdium hoc est lucrum captabat: cū praemia quae ueterāis dari solēt sibi lucraretur titulus est apud iunioconsulatus de priuilegiis ueteranōz: qbus idē honor exhibebatur q & decurionibus. Disiectis terrarum: Plinius marius terrae memoria mortalium extitit motus Tyberij Caesaris principatu. xii. urbibus aīaz una nocte pstratis eaz noīa recēlet Eusebius in chronici: inter

vocari Augustū iusserit. Militi post duplicata ex Augusti testō legata nihil unq largitus est: pterq singula milia denarioz praetorianis. qd Seiano se non accommodassent. & qd a munera syriacis legionibus: qd solae nullā Seiani imaginem inter signa coluissent: atq etiā miliones ueteranarū rarissimas fecit ex senio morte: ex morte compēdium captans neq puincias quidem ulla liberalitate subleuauit excepta Asia disiectis terrarū motu ciuitatibus.

De rapinis & concussionibus eius.

Imaginarij



**P**rocedente mox tpe etiam ad rapinas cōuertit animus: Sat constat. Cn. Lentulum augurem: cui celsus maximus fuerit metu & langorem ad fastidiū uitae ab eo actū. & ut ne quo nisi ipso hārede moreret Condemnatam & generosissimam scōminā Lepidā grām Quirini consularis praediuitis & orbi: qui dimissam eam e matrimonio post uicesimum annum uenient olim a se comparati

Maximus  
motus  
terrae

Tyberij Caesaris principatu. xii. urbibus aīaz una nocte pstratis eaz noīa recēlet Eusebius in chronici: inter

quas fuerant ephelus sardis & apolonia. Cn. Iulius augur: de hoc sic scribit Seneca li.ii. de beneficiis: Iulius augur diuitiarum maximū exēplū cū oīa incrementa sua Augusto deberet: ad quē attulerat paupertatē principis iā ciuitatis & pecūia & grā: subinde Augusto solebat querere: dicens se a studiis esse abductū: nihil tān in se cōgestū: cū quā pēdidisset pēdita eloquētia: de augurē collegio & numero & dignitate affatim explicatū est i supioribus. Cēlus maximus: Iulius augur auctore Seneca hūit in censu q̄tuor milles sextertii. Langor: langor desidia ē & torpor: angor aut ut docet Cicero in q̄rta tuscūlana ē egritudo p̄mēs idē ait in scādo offē: hē angoribus nō de dissē: sensus elegāter ē ut angore potius legas q̄ lāgore. Ad fastidiū uitae: ut alium dēpōderet: & uitā fastidii morte appeteret. Nisi ip̄o: uoluit tyberius se solū hēredē scribi in testō Iulii auguris: cū ferme oēs testatores legata faciā pluresq; cohārentes scribā. Præditiōis & orbis: scribit Flinius in. xlii. orbitatē in auctoritate sūma & potētia fuisse: & captationē i q̄stu fertilissimo: cū grinus eet & ditissimū & orbo hoc ē sine liberis tyberio tāq; captator illius bonorū & hēdipeta. hōi gratificatus ē ut cōdēna res lepidā: quā iā pridē Quirinus maritus repudiauerat & tūc de uenēo aduersus se cōparato infimulabat.

Langor  
Angor

Orbitas

M. AN. Duplicata: publicata potius: ex testō. n. Augusti mille nūmi p̄torianis militibus. cohortibus urbanis quingenti: legionariis trecenti rēp̄sentati sūt sine duplicatiōis ullius mētiōe. Seiano: qd̄ hēlii sciani partes nō essent secuti: sed de sciani oppressiōe nō multo post. Syriacis: quae sub. C. primū mox germāico in syria fuerāt. Quod solae: quā reliq; alii fecissent. Imaginē coluisset: iter publica signa ip̄ato: quorū imaginē rō. i. castris hīc cōsueuerūt modestus tradidit. Missiōes: ex auctoritate. Ex senio mortē: ut senio cōficti diē i castris obiret. Ex morte cōpēdū: ex eoz obitu lucē castrēsi peculio potius. Dissidēs: terramotu ciuitatibus: Eusebius auctor est tyberio p̄cipe tredecī aliae urbes terramotu cōcussas & i his ephēsum. Augurē: augures tres ab initio creati: ut Dionysius ait: mox unus adiectus nouissime alii quinq; ita ut nouē gēnt nūtorū: & qbus demonū p̄stigiis augurādi discipula ad romanos fluxerit Dionysius & Pōponius latus p̄ceptor n̄ in eo libro quē de sacerdotiis ad. m. p̄thagorū scripsit p̄pice demōstrāt. Lāgore: an gōre potius sedēdū. Nequo: nullo alio. Hēredē: bonorū succēssore. In grām grini: ut grino gratificare n̄r. Præditiōis & orbis: alterutrius rei captatoribus apprimae popularis: & n. n. solū hēditatis spes aderat, sed etiā p̄p̄i primoniū: q̄si neuz sine altero grām p̄mereri potuisset. Dimissam eā. i. diuortio cū ea factō.

arguebat. Præterea galliæ & hispaniæ syriæ & græciæ principes cōfiscatos ob tā leue ac tā impudēs calumniæ genus: ut q̄būdā nō aliud sit obiectū: q̄ quod partē rei familiaris in pecūia haberet. Plurimis etiā ciuitatibus & priuatis imunitates & ius metallorū ac uelīgaliū adēpta: sed & Vconē regē p̄thorū: qui pulsus a suis quasi in fidē. P. R. cū in genti gaza Antiochiā receperat: spoliātū p̄fidia & occisum.

PHI. Arguebat ueneni: crimi nabat de ueneficio. Plautus i am phitriōe ecclū uidet q̄ me misse tā arguit stupri dedecoris. Principes cōfiscatos: repetē uerbū illud supius satis cōstat. Cōfiscari aut principes. i. sūmātes & priari d̄nt: q̄n fortūis spoliānt: & eorū bona publicata ad fiscū deferūt refert Cicero in orōne pro festio ptolomæu cipiū cū uictū & uictu suo publicatū fuisse & oī re gno nudatū auctōr & actore publico clodio tribuō. Calūniæ: calūnia est malitiosa & mēdax infamatio: & calūniator q̄ falsā crimina sciēter intēdit: exstiat Priscianus lib. x. calūniā a uerbo caluo deriuat qd̄ significat decipi: quo utit Plautus i cassina fici scribē: ubi domi sola sum sopor manus caluū: mēdosi sunt plaurini codices ip̄pressi: i qbus hic legis sopor manus caluū: cū legēdū sit sopor manus caluū p̄ eo qd̄ ē de cipit ac frustra. In pecūia habere rē: n̄ d̄dū est quēdammodū Ty

Calūnia

Caluo I. u.  
cus plauti

De odio eius cōtra consanguineos & cōiunctos. Diuim aduersus necessitudines in Druso priuū fra tre direxit: p̄dita eius epistola qua secum de cogēdo ad restitueūdā libertatem Augusto agebat: deinde & in reliq;. Iuliae tantum uxori absuit. ut relegatē qd̄ minimum est officiū aut humanitatis aliqd̄ impartiret: ut ex constitutiōe p̄fīs uno oppido clausam: domo quoq; egrēdi. & cōmertiō hōiū frui uetuerit. sed & peculio concessio p̄re: p̄rebitūq; annuis fraudauit per speciem publici iuris qd̄ nihil de his Augustus testō cauisset. Matrem Liuiā gra uatus uelut p̄res sibi æquas potētiæ uēdicantē & congressum eius assiduū uitauit. & lōgiore secretioresq; sermōes

berius p̄ senatū scōfultū decreuit: ut fūeneratores duas primoniū p̄tes in solo collocaret: hae calūnia quodā opp̄sile: qd̄ p̄tem bonorū in pecūia ac re nūmaria hērent: & nō in his q̄ solo cōtinent: ut iuriscōfulto q̄ uerbo utat. Et ius metallorū: multæ ciuitates & potissimū in hispāia q̄ regio metallorū: ferax est ius hēbāt: po diēdi metallā: ex qbus lucrū igens cōsequēbant. tradit Pl. in. xxi. uicē milia pōdo auri ānis singulis astu tāi atq; galertiā & iustaniā p̄stirisse: in uercellēsi agro cauebat ne plus q̄nq; hōiū in op̄e publicani hērent. talis uia cū in imunitatibus ademptū est cōpulsus ciuitatibus a tyberio: cuius mēs nihil aliud q̄ rapias & auri accurationē meditabāt. Vononē spoliātū: subitelligēdū ē extrinsecus satis cōstat uonōis regis

Dulcarius

lita. ap. Martiale distichon hoc legi. cui lemma. i. titulus ppos. pistor dulcarius. mille tibi dulces opum manus ista figuras extruit: huic uni parca laborat apes. heliogabalus auctore lapridio dulcarios habuit q. de dulcibus exhiberet. q. uisq. cog. de diuersis edulibus exhibuissent. ubi dulcarius simpliciter significat coelato re edulium mellitoye & opus pistorii dulcedie educti. Solenibus coenis: festis diebus nuptiis reportis calidis natalibus saturnalibus senisq. quibusda solenibus fiebat coenae solenes: quibus lautius epulabant fiebat q. sumptuosius. Pridiana obsonia: Tyberii plurima p hoc significatq. supioris coenae filias semi coctas apponeret i coenis uel solenibus: cu non principes sed sordidi haec facere consueverit. pridiana a pridie hoc e priori die dicunt obsonia. refert spartianus iulianu ratat plurimoe fuisse ut p triduo porcellu p triduo lepore diui deret a Tringilo ista di pridiana cibis a plinio pridiana balnea. sic. n. ait lxxviii. cauent pridiana balnea.

Pridiana

Dimidiato

Semef: semicomefa eade forma semefum de: qua ambesum & comefum. Dimidiaru apru: dimidia tum hoc est q. di dimidiatu & in pres duas pares diuisum. dimidiu uero est no qd ipm dimidiatum est sed quae ex dimidiato pars altera est: auctor Gellius in. iii. unde & a Lucilio dictu est uno oculo pedibusq. duobus dimidiatus ut porcus. & Plautus i monechmis dies ad umbilicu dimidiatus mortuus est. Item Marcus ca to hmaies inquit de foderit i terra dimidiatos. In coenis autē laucioribus priforum bini & terni mandebant apri: quidam etiam apponebantur miliarii appellati a pondere mille librae quoque Varro & Seneca meminerunt. Quae tota tanq idem sapor sit in frusto & picula apri: qui est in integro.

Apri milia  
rii

M. A. N. Suppellechli modu: ut ad corinthioy pciu id refert: Macelli uero annonā ad mulos. xxx. milia bus emptos. Ganeas: uisita loca ex libidinibus apta: un & ganeo: Varro: hoc iter est iter epicurru & ganeones nostros: Cicero q. ganeo q. adulter q. mulier i famis uetere qda: & ganeu ut festus ait dixere locu ab ditu & uelut subterfugiu Terentius ubi illu qra credo abditu iganu. Opa pistoria: ietacula: mellitoy pa nes. M. Surgite ia pueri uedit ietacula pistori Plu. e filigie laudatissimus pas pistriaruy opera laudatissimae erat. n. dulcarii pistores: de qbo rursus urbaisimus poeta: Mille tibi dulces opey manus ista figuras: Extruit hule uni pca laborat apes. Solenibus: natalitiis aliisq. cas religiois paris. Pridiana: pridie illius diet appolita. Semef: seme coisupta. Dimidiatu: apru i duas aeqles pres diuisu no itegru qlis appoi i coisutis & lauciorib coenis cosueuerat. lu. qnta e gula q sibi totos pois apros aial pp coisutia natus: Seruilus tullus parit uis ut pli. scribit itegre apri i coisutiu apposuit. Oia eade: qogd. n. i una dimidiati apri erit pre. erit & i al tera: ratu de. n. utraq sibi uedicat: uerq eade dixit qm sapores i apro q plurimos ee coisat Plu. est auctor.

Temulētia

PHI. Quotidiana osculatio fuit ap. romanos auctore carone ppiquos foeminis osculu dare ut scitēt an remetu oleret: hoc tu uiuo nome erat: un & temulētia appellata. hic osculandi consuetudo i ducta e. q. uis plutarcho i phlebotisialis huiusce rei cas tradat. mar. li. xi. hac osculoy bafiatoruy molestia ietatur illo epigramate effugere no est bafse bafiatoyes. Inistat morant psequi tur occurrit. editio Tyberii fuit tu osculatio quotidiana. qd no ad oscula foeminae referendu est: sed uiroy q officii ei osculis quotidianis i salutare urbant.

Osculum  
Bafum  
Suauium.  
Serenax

Oscula. n. officioy sunt: bafia pu dicoy affectu. Suauia libidinu uel amoy: sicut docet donatus enarras illud terentianu. O thais mea me suauiu ubi ait tria ee osculadi genera. osculu. i. bafu & suauiu. Strenax coemertiu: uicissitudine dadi & accipiedi strenas. xenia. n. mittebas & apophoreta remittebant. un Mar. strenas saturnalias duobo libris distinxit: nome xetoy & apophoretoy. dictu e i Augusto: un strenax nome deducit. cu strenarum dies legiti mus foret calidoe ianuarias hoc e picipiu ani: noluit Tyberius ultra illu die strenas uicissatim dari. Quae drupla strenax: hoc e officiu liberalis principis no solu qdruplicata sed et multiplicata loqge: uberiora munera remittere q acceperit. na ut dicere solebat artoxerxes regalius e dare q accipere. Interpellari toto mense: toto ianuario disturbari p interpellatione eoy: q strenas no acceperat. Die festo. i. calidoe ianuarias. Pro ping maiore more: maiores nri nulla ne priuata qde re agere foeminas sine auctore uoluerut: manu ee pare tu fratre uiroy. scribit iurifosuli i primis ad pte & maritu priore coercionē accusationeq. matroy im pudicay. Coisut i Ty. uoluit ut pxiimi & necessarij coererēt puniretq. mfonas suas ipudicitia famofas. Ius iuradi gram ut. libet eet ab illo iureiuradio. quo iurauerat le nuq uxore repudiatuy: cu illa repudiasset de pnfam i gni sui adulterio. Stuprum: ius iulia stupru & adulteriu pmifue appellat. sed pprie adulteriu in nupta coemertu: stupru uero i uirgine uiduae. Stupr. quoq. p turpitudie antiquos dixisse apper ex neuu car.

Foemine  
mano uiro  
rum  
Stuprum  
Adulteriu  
Famofus

Quotidiana oscula phibuit edicto. Itē strenarū coemertiu ne ultra calen. ianuarias exerceret. Cosueuerat qdrupla strenax & de mau reddere: sed offensu interpellari se toto mense ab his q potestate sui die festo no habuissent: uulnera no tulit.

De quibusdam bene gestis per eum.



Atroralsq. prostratē pudicitia: qbus accusator publicus delectat: ut pinqui maiore more de coemertu sententia coereret: auctor fuit. Equiti Romano iusiuradi gratia fecit: uxore in stupro generi copta dimitteret: qua se nuq repudiatuy: ante iurauerat. Foemina famosa ut ad euitadas legu poenas iure ac dignitate matroali exoluerent: lenociniu phiteri coeperat: & ex iuuēture utriusq.

mine sic scribētis. pīre malūt ibidē q̄ cū stupro redire ad suos populāres. Famose: ifamia notat: nā fere  
 sp̄ famofus accipit i pte deteriore. illud uero luuialis famofus egit cū dictatore magiftrōs imāgis fumof  
 los legēdū eē q̄ famofos alibi docuimus. Nō ificior aliquādo cū laude dici famofum: fed id rariet. Apule  
 ius: at ille uir alioq̄n grauis & fobriat religioſis obferuatōe famofus. a iulio firmico famofos oratores dicūt.  
 q̄ laude tertio matheōs. Ad euitādas legūt: leges multae ſunt: q̄ pēnas irrogāt matris ifamibus: quas  
 leges ut euitaret forniae famofae dignitate matronali exui exoluūt curabāt p̄leocintū pfeſſionem: nullas  
 igitur notari ifamia eos cauē. q̄ que lēocintū fecerit lenociniū at facit ut doceat Vlpianus. l. iiii. digeſto  
 rū q̄ q̄ſtuaria micipia habuit. l. i. q̄ hūc q̄ſtū i liberis exerceat. Pōponius iuriſcōſultus & cū notari hac infa  
 mia aie q̄ i ſeruitute pecularia micipia proſtituta habuit. Vtrūq̄ ordinis: lenatori & equeſtris.

Lenociniū  
 facere

M. AN. Quotidiana ofculane q̄ quortidie ſibi obui eēt: mutuo ut moris fuit ſe ofcularet: q̄ pagē pu  
 dice a multis id fieret: de quortidiana ofculādī rōne Mar. quū tot offendit bafiatōes. Strēnag: cōmetū  
 rīpiedā: Strēnā reddēdaz cōſuetudinē. & n. abſenti auguſto populū ſtrēnā in capitolio dare ſolūt ſatis  
 cōſtat. Quadruplā: q̄ duplo maiorē q̄ accepifſet. Interpellari ipediri a rebus gerēdis auertit. Die ſeſtor  
 quo ſtrēnā dedifſet. Vltra nō reddidit: haud reddere p̄leuerat. Poſtrate: diſcedat: amiſſa: p̄dite. A  
 cuſtor publicus: q̄ publice: & ex legis p̄ſcripto accuſaret. Maior: poſt: Dionyſius cognat inq̄ ſil' cū ul  
 ro de iis iudicabāt: i qbus erat corporis corruptio. In ſtupro gener: quā generi cōſtupraſſet. Dimitteret  
 duortiū cū ea faceret. Famofe: ifames: p̄bris coop̄at. Legū iuliz: ſ. & aliaz: adulteria familiag: flagitia  
 uidiſſet. Lenociniū: p̄ſterit: q̄ſtuarias ancillas hīc lenas ut Vulpianus ait eas dixeret: q̄ſtuarias puellas p̄  
 ſtituerēt. Iure ac dignitate matronali: ſi. n. ut matrōe flagiti cōiūctae eēt lege muldabant: ius matrōale  
 id itelligit: quo uſus ſtolae hōſtorip̄ cultus: erat pudicis mulieribz cōeſſus: famofe nō ſtolae: i mediū  
 ſed rogatē p̄dere cogeſſit. M. Vis dare q̄ meruit miera mille togā: ceterz: matres familiae: ut idē auctor  
 ait omneſq̄ hōſte uiuerēt: cōi appellatiōe dicebāt: mores. n. nō fortia id fecit diſcrimē: nec nupta ne eſſet  
 an uidua i gēua: a libertiaz cōdiōis multū interſe uita ſpectabat nō diuitia: nō forma: nō natales. Vtrūſ

obſerua  
 iſta

ordinis p̄ſtigatiſſimus quiſq̄: quomīnus in opera ſcenae are  
 neq̄ edēda ſenatuſcōſulto tenerent: famoſam iudiciū notam  
 ſponte ſubibāt: eos caſq̄ oēs ne refugij i tali fraude cuiquā  
 eēt: exilio affecit. Sēatori latū clauū ademitt: quū cognouiſ  
 ſet ſub calē. Iulii demigrall in hortos quo uilius poſt diem  
 ades i urbe cōduceret. Aliū & q̄ſtura remouit: quod uxorē  
 pridie ſortitione ductam poſtridie repudiaſſet.

De exteris cerimonis & ritibus p̄u p̄hibitis.



bant artis ludicrae tā ifamia notabant. Senatuſcōſul  
 to: erat ſenatuſcōſulū uetus: quo utebant edere op̄e  
 ſ ſcena & arēa. Famofum iudiciū notū: ſenſus ē dānat  
 uolebāt & ifamia notari p̄ iudiciū quo dānat ifames ſi  
 unt: ut ita poſſent ſcenae arēaeq̄ ipſe ſeruire ueluti  
 famoſi. Eas hoc ad formā famoſos referēdū ē. La  
 rū clauū: ne uelēt ſenatoria i dūere poſſent: ac p̄ hoc ſe  
 natoria dignitate hōiem priuaſſe ut ē. n. larus clauus: ut  
 ante dictū ē: ſigne uel ſignētū ordīs ſenatoriū. Sub calē  
 iulii obſeruate curioſeq̄ animaduerti ex lectōe eru  
 ditog: more hūc fuiſſe apud ueteres romāos: ut calēdis  
 iulii migraret hoc ē trāſſirēt ex domibz prius cōductis  
 in domos receter conductas. ſicuti apud nos fieri ſolet  
 die ſeſto dñi michaelis. tūc n. oēs inq̄lini migrāt cū ſe  
 cūſ & tota ſupplectile i nouas  
 cōductas domos. & hoc etq̄ ſi  
 gnificauit Mar. illo epigramate.  
 o iuliaz dedecus calēdaz uidi  
 diſcedit iulii remigrādū eſt: idē

p̄ſtigatus

clau  
 en X

hoy  
 21067  
 21067  
 21067  
 21067

Xternas cerimonias aegyptios iudaicoſq̄ ritus cō  
 p̄ſcui: coactis qui ſuperſtitione ea tenebantur

uacera ſarcinas tuas uidi. & Cicero idē ſignificare ut i qdā epistoſa ſcribēs calēdis iulii remigrādū eſt: idē  
 Apertius in epistoſa ad q̄ntū fratē ſic ſcribit. Domus tibi ad lucū p̄ſonis liciniana cōducta eſt: fed ut ſpero  
 paucis mēſibus: poſt calēdas q̄ntiles in tuā cōmigrabis. tuā in carinis mōdi habitatores cōduerūt. ē at ſen  
 ſus: ſenator: ſub diē calēdaz iulii demigravit ex cōductis edibus i hortos nullis adhuc ex more romāo cō  
 ductis edibus: poſt illū diē q̄ legitimus erat locatiōis & cōductiōis edij: uiliori p̄cio poſtea domū priſti  
 nā cōduerēt ab eodē locatore: cū illa iē exacto legitimo die locatiōis nō facile aliū cōductōrē poſſet inue  
 re

Dies mi  
 gratiōis

nire. hanc uasificā ex auzaritia & sordibus poenierē ita poenitē duxit Tyberius ut illi senatori adimeret ue  
stē senatoriā & senatoris dignitatē iūgnia. Demigraffe: nulus est ap̄ iuriscōsultos de migrādo: qđ p̄p̄riā  
est cōductoris: quo habet rō in gliniq; soluta p̄sione p cōductiōe domus uult migrare. Postridie repudā  
asserat: talis ē illa apud Hieronymū snia: qđda repudiata altero nuptiā die statim nuptiis legimus. uterq;  
p̄dēdus maritus: & cui tā cito displicuit. Sortitiōe ductū: noua ducēda uxoris formula cōiūgiū cōmit  
tere sortitiōe: uñ minime mirādū ē: si postridie nuptiā repudiata ē uxor: q; sortitiōe ducta fuerat ap̄ plau  
rū i casina chalinus & olympio cōcedis i sitela fortibus fortior sup cōiūgio casinae. Egyptios ritus: referūt  
Iosephus li. xviij. antiquatū & egeppus li. iij. historiae exēplū pauline matronae romae: q; i tēplo isidis a iu  
uene quodā noie mūdōsq; illā de p̄bat cōstūp̄rata est fraude sacerdotū isiacorū: pecūia corrupti sub spe  
cie Annibidis amatorē paulinae amplexibus copulauerūt: qđ ubi Tyberius reuēuit sacerdotē cū libera  
mūdūq; osum malore extiterat coagulū adēgit i cruce: tēplū isidis euerit statū ipsius deae i tiberim iacta  
ri p̄cepit. mūdū autē exilio cōdēnauit dignū cū maiore poena nō iudicans: q; amoris uehementia deliquisse  
p̄terea iussit Tyberius cunctos iudaeos urbe roma excedere: ob hac uidet. Transillus dixisse egyptios iu  
daico seritū ceremoniarū q; romae se crebescere habuisse a Tyberio coheritos p̄p̄sioe. Quod aut super  
sticio si fuerint iudaei aegyptiā docēt testimonia Priscogenā & apuleius in floridis iudaeos tanq; accōmo  
dato epitheto supersticiosos appellat: & trimegistus ab aegyptiis aialia coli & per singulas ciuitates quae illo  
rū nominibus nuncupant ad orari refert. si quis uult aegyptiāq; supersticiosos ceremonias uberius cogno  
scere legat historicos in primis herodotū & diodotū & apuleiū in ultimo metamorphoseos.

M. AN. Profligatissimus: p̄ditissimus: uitaeq; deploratissimae. Sēatus cōsulto: quo i sena cōcedere p  
hibebant: ad senecas dicitur: & gladiatorias ex equib; rōanis usus ē priuq; senatoriō cōsulto intercedere. Ea  
mōsi iudiciū notū q. d. de iudiciū aliqđ patrabat: quo dignitate caderet: cōtēq; ob id minus legibus obno  
xii. Eos cōtēq; tā mares inq; foemina eiusmodi fraude secutos. Latū clauū: uñ lati clauū. Post illū diē  
sub id. n. t̄ps magna p̄ ciuitatis i uillas & suburbana loca migrabat domūq; p̄inde uilius exonerata ciuita  
te locari solitas credideri quē sordidū q̄stū secutus ille dignus creditus ē: q; ea ignominia notatē. si. n. locū  
p̄bro datū accipias: fuisset Tyberius eodē crē notandūq; thodo reuerūs i mecenatiōis hortos migratū.

Equitū: q̄stioi miete priuauit. Sortitiōe: pluriō uñ duxisset tā qđ cōditiōe: ut cōnubi fortunam  
forti p̄mittere nō dubitasset: quo haud dubie appet i cōstia: & leuitate tā cito facti poenituisse: aut certe  
nubēti sibi scemina illudere uoluisset: Cōp̄fuit: ihibuit. Ea sup̄stitiōe: sup̄stitiōe ueri dei cultū appellat:  
sed Lucis Trāyllus: & ueritatis expert: icirco nō mige: Iosephus diuerſa a Trāglo ut myhi tradere: qđ Ty  
berius ob Paulinā nobilē scemina saturnini cōiūgē i tēplo isidis sacerdotū fraude a Mundo quodā eque  
stris ordinis cōstūp̄rata isiacos sacerdos i cruce sublatos tēplū funditus euerſit: statū isidis i tyberis deti  
ci iussit: iudaeos uero ob pecuniarū religionis nomine quidam suluae a falsis quibūdā moaice legis itēi  
pretibus exp̄ssam iussos populariter ob id flagitiū urbe excedere: quattuor milia eius iuuentutis militā  
tes a consiliis in fardiniā nullo est. n. fardiniā per grauioris celi insula ut linus docet.

PHI. Religiosas uestes: de re  
ligiosas uestes cum uestimento omni cōburere. Iudaeorū  
iuuentutem per speciem sacramenti in provincias grauioris  
cāli distribuit: reliquo gentis eiusdem uel similia sectantes  
urbe summouit sub poena perpetuae seruitutis nisi obtepe  
rassent. Expulit & mathematicos: sed depræcantibus: ac se  
artem desituros promittentibus ueniam dedit.

PHI. Religiosas uestes: de re  
ligiosas uestes cum uestimento omni cōburere. Iudaeorū  
iuuentutem per speciem sacramenti in provincias grauioris  
cāli distribuit: reliquo gentis eiusdem uel similia sectantes  
urbe summouit sub poena perpetuae seruitutis nisi obtepe  
rassent. Expulit & mathematicos: sed depræcantibus: ac se  
artem desituros promittentibus ueniam dedit.

Xilina

Lingere  
sacerdotes  
Vestes iu  
cerdotum

Talaris zo

na.

Tyara

Imenā

Ephod

Logion



lapides p̄ciosi. Est & lamina aurea in q̄ scriptū erat nomē dei ineffabile: q̄ uita iacynthina cōstringit, horū oīum uestimētoꝝ ab eruditīs scriptoribus mysticus sensus & spiritalis p̄dāf̄ intelligētia: Hāc sūt uestes reli giosae: q̄bus romae urebāt̄ sectatores sup̄stitiōis aegyptiacae cerimōiarū iudaicae q̄s oēs iubēte Tyberio com burare coacti sūt cū oī iſtro. ita. n. legēdū ē: nō āt̄ uestimēto. nāq̄ iſtri noīe intelligimus reliq̄ oīa p̄ter uestes accommodata celestibꝫ cerimōiis aegyptiaci ritus atq̄ iudaici. Quod āt̄ fuerit id iſtrum ad religionē prius colligimus ex leuitico: iosepho Hierōymo alijsq̄ scriptoribus luculentis. erat. n. iter cetera septe lucerna: q̄ delabrū: mēsa: turbulū. uncinē: mēdioria: uestes: & fuscinae & id gēus alia sacris necessaria. lectio uesti ti neq̄ sūta q̄drat neq̄ elegātia Trāgilli cōuēit. Iudaeorū iuuetur: hoc idē refert orosius eisdem uerbis.

Instrumēta  
religionis.

Grauioris celi: aeris pestilētoris: grauius. n. celi noxia est. Cicero ad atticū. tā corpore uix sustineo graui tatē celi huius. iosephus libro decimo octauo antiquitatū auctor ē q̄tuor milia iudaeorū militatiū missa ēē i iſtā sardoy: q̄ ut lex bit Strabo i gnto morboſa ē estiuo potissimū tpe: uñ pestilēs idoneo epirheto nūcu pal a doctis hic Cicero quēdā sardo culpās pestilētorē eū ēē dicit patria sua. Et a Martiale elegāter dictū est cū mors uenerit i medio tibre sardinia ē. celi pro aere frequēter usurpari satis cōstat. & testā Lucrētius scribens. in hoc caelo qui dicitur aer. Mathematicos: Cor. tacitus mathematici genus hoīum potenti bus insidū sperātibꝫ fallax: qd in ciuitate nostra & uetabāt̄ semper & retinebāt̄. de mathematicis satis ac super ante dictum est. Artem desituros: mathematicam astrologorū disciplinā fallacē omisituros. Ita Ci cero in epistola ad marium. libenter inq̄t mae hercule artē desinerem tecūq̄ & cū simulis nostri uiuerem est. n. desinere artem reuocare arti atq̄ relinq̄re: unde ars desita elegāter dīr̄ uelicta & omiſsa. A. Gellius in duodecimognto omniū tū athentensium consensu disciplinā tibiis canendi desita est.

Ars desita

M. AN. Religiosas uestes: sic hāt̄ oīa: q̄ uidimus exēplaria: sed uestas legēdū ē cōtenderi: ut uestas p̄ sacris locis: siue foculis. q̄bus sacra fiebāt̄ accipias: Dionysius unicuiq̄ triginta curiae: uesta collocata ubi sacri ficabāt̄ curiae: & rurſus Numa suscepto iperio nequa q̄ mouit curiaq̄ uestas siq̄de uesta aſtor̄ nō ē. i. i. foco i quo ignis alitur ē dicta: quū ita sit igit̄: uestas dixeris. i. focos siue iſtra ad sacrificiū apta cū oī iſtro ueloge: apparatus: atq̄ sacrificiolo: amicturſi. n. uestes cū oī uestimēto legas. nō aliā certe sit dicere q̄ uestes cū uestibus: ut nō minus facere aliq̄ i trāgillo id rideat: q̄ Euripides apud aristophanē comicorū facetiſſi mū illud Eſchylī xp̄iōr̄ opor̄ uat̄ p̄v̄ i. x̄e b̄d̄ uat̄ i. κ̄p̄ x̄ōt̄ d̄v̄ accommodatu maētrā: uel i uis archā pe nariā q̄re merito: & illud: Διὸς τ̄ αὐτ̄ ἐν̄ ὑπ̄οχ̄ω̄ν̄ οὐκ ὀφεί̄οις χ̄υλ̄ος bis idē nobis dixit sapiēs eſchylus.

P̄ter sp̄m̄ sacri: legicimae militat̄ p̄textu. Grauioris: pestilētoris: in sardinia. f. ut iosephus scribit. Reli quos: iudaici ritus: siue aegyptiaci studiosos. Sūmouit: deiecit. Mathematicos astroloḡ peritos: & si mathe maticae artes nō solū astroloḡ cōtineāt̄. sed & arithmeticae: musicae: & geometriae: tōnē uerū ſyderali ſciētia

freti multi futura p̄dicebant.

PHIL. A grassaturis: i i angusto docuimus q̄ sint grassatores atq̄ grassaturae ubi declarauimus cō gruere bono principi repurgare regnū suū a grassatoribus ceterisq̄ id genus flagitiosis hoībus.

Stratōes: custodias militares. ro mae castra cōstituit. de castris p̄ toris quae erāt in extrema urbis p̄te cōstituta meminit Plini. his uerbis ad extrema rectoy cū ca stris p̄toris ab eodē miliario p̄ uicos oīum uiaḡ mensura colligit paulo amplius septuagita milia passū. Praetoriae cohortes: iter ceteras cohortes honoratissime erāt cohortes p̄toriae quae excubebāt p̄ p̄torio hoc est tabernaculo impatoris neq̄ ab ipso praetore discedebant. i. scripto



De quibsdā bene gestis p̄ eum tā Romae q̄ extra.

**P**rimis tuēdā pacis a grassaturis ac latrociniiis seditionūq̄ licētia curā habuit: stationes militum per italiā solito frequētiore disposuit. Romae castra cōstituit: q̄bus p̄torianae cohortes uagē ante id tempus & per hospitia disperſe cōtinerentur. Populares tumultus exortos grauissime coercuit: & ne orirent sedulo cauit: Ca de in theatro p̄ discorsitā admittit capita factionū & histrion nes: pp̄ quos dissidēbat relegauit: nec ut reuocaret unq̄ ul lis populi p̄cibus potuit euinci. Q uū pollētia plebs funus cuiusdā popularis nō prius ex foro misisset q̄ extorta pe cūia p̄ uim hēredibꝫ ad gladiatorū munus cohortē ab urbe: & aliā cōtiti regno dissimulata itineris cā detectis rep̄cte ar mis cōueniētibꝫ singulis p̄ diuersas portas i oppidū imi sit ac p̄tē maiore plebis ac decurionū i p̄perea uicula ciecit

Africū iſtituit ut p̄toriani milites stipendiū sexquipler. acciperēt hoc est integrū & dimidiatū. Dictum ē supra quādamodū p̄tores dicti sunt oēs q̄ p̄sunt exercitū. unde p̄toriorū tabernaculū ip̄eratoris uocal: & cohortis & porta & naus p̄toria dictae. Sedulo: diligēter. Capita factionū: principes factionū histrionica rū. antiquis histrionū & q̄drigariorū factiones dicebant: eratq̄ id uocabulū honestum. aliq̄n̄ factio signat opulentia & habūdantia. Plautus i aulularia. istas magnas factiones nihil moror. Populi p̄cibusq̄ histrionibus carere nō poterat: erat. n. romanus populus in primis mācipatus histrionibus & addictus pp̄ ludicia ſpectacula: qd infra clarius illustrabif. Pollētina plebs: Plinius scribit polētā oppidū fuisse in maiore ba leae. fuit & altera polētia iuxta alpes inclita lanay: nobilitate: ſiccut meminit Columella in octauo: de qua

praetores  
praetorium  
factio hi  
strionum

pollētia.  
primus

centurio  
primipilus  
primipila-  
ris

Alpes co-  
tiæ unde

filios i. viii. punicorū. fulciq; ferax polletia uilli. fuerūt & polētini i piceno i gnta Italiz regiōe nō multū di-  
stātes a tollētinitibus ur idicāt idē Pli. in. iiii. de polētinis subalpinis loq ut tranquillū eo maxie q; de regno  
cortii dicit euocatū fuisse cohortē. Eiusdē primipilaris: scribit Lilius i. vii. primū cēturiōe cē quē nunc  
primipilū appellāt: Vegetius quoq; de primipilo sic tradit i secūdo. Cēturiō principalis nō solū aqlz prae-  
erat: sed quatuor cēturias hoc est qdrigētos milites gubernabat i priā acie: eratq; caput legionis. huc primi-  
pilārē dici existimo nō tā militē q; fuerit sub cēturiōe primipili quā ipm cēturiōne: q; oli pōitus fuerat ac  
dignitate: & ea forma dī primipilaris q; cōsularis. Ex foro misisset: honoris cā funera p fozz ducebantur.

Oratius: cōcurratq; foro tria funera. Ad gladiatores munus. sensus ē polētina plebs nō prius pmisit: su-  
mus primipilaris duci pōpaticae p fozz q; extorsit ab haredibus pecuniā ad edēdū spectaculū gladiatorū ex  
quo idignatus tyberius dissimulatē itra polētia imisit milites ad polētinos male mulctādos. Aliā a cortii  
regno: ab alpius cortii qbus ppinq erat polētia: & fortassis hac erat una ex cotiās ciuitatibus: q̄s. xii. nūe  
ro fuisse refert Pli. cotiā regnasē i thracia tulsiq; auxilia Pōpeio ciuilibz bellis docet caesar in cōmētariis  
& Lucāus testat illo uersū. Tūc fadalū fortēq; cotū: sed alpes cotiæ dicte sūt a cotio fge: q; pdomitis gallis  
eas extruxit molliibz magnis cōpēdiarias & uiatibz oportūas: q; i amicitia octauiaī picipis recepto ē: ut amia  
mus marcellius auctor ē. Detectis armis: ita oli tria aulonū oppida eadē hora capta sūt: cū milites ro. tēctis  
ueste gladiis sub lucē aptis portis urbes illas igressi custodes ex iprouiso trucidare cōspissent. Partē decu-  
rionū fenatores: nā q; rōz sūt fenatores: hi i mūcipiis colōnsq; decuriones nūcupāt: ut iā late explicauimus.

M. AN. Romae castra cōstituit: qd ad eā diē nulla fuerāt: sed ptiāe cohortes uagz nō uno hīc loco ita  
stua solebāt. Propter quos: ex his appet histriōes suas factiōes uelut aurigas habuisse. Polētina plebs: po-  
lētia urbs iuxta alpes: Pli. hispania nigri uelleris sed pcpuas habet polētia iuxta alpes: uñ illud nigriq; ferax  
polētia uilli: sint licet q; alterā i hispania cē dicāt: de ea nūc q; uicia ē alpius ielligi oportet. Primipilaris pri-  
mipilaris milites erāt q; signa circūstabātq; mutata militiaz rōne pilā sūt dicti: primipilus cēturiō q; nō nō  
aqlz perat: sed qtuor cēturias ēt in priā acie gubernabat. Misisset: mitti passā eēt. i. deserti. Extorta: ui ex  
pssa. Ad munus gladiatorū: ut ex ea gladiatorū munus i defūcti credo memoria mēderēt. sed i iuris hāere  
dubis: id factū hinc ultio secuta. Ab urberōa. A cortii regno: Nero cortio defūcto eius regnū in alpi-  
bus in pūctiaz formā redegit: parebat tū cortius ro. Iperio: aut certe socius erat. ē & cortiū i eisdē alpius  
oppidū nō obscuri nominis: Strabo puocōrios & cortiū usq; grnū: & rursus p uocōtiōz fines ad cortiū:  
Plinius: finitimi centrones cotiāz ciuitates. In oppidū: polentiā. Decurionū: hi ut scipius diximus: in  
municipiis & coloniis fenatores erant: qd in alpius essent loca municipali iure prae dicta Plinius docet: Ad  
iecta sunt inq; cotiāz ciuitates. xii. quae non fuerant hostiles: sed attributae municipiis lege pompeia.

PHI. Aboluit morē asilōrū:

neptes herculis timentes infidi-  
as eo q; quos affluerat athēnis si-  
bi primū asylū hoc est arā mise-  
ricordiae cōsecrarūt: unde nullus  
posset abduci. dictū ē autē asylū  
ut interpretat Seruius: qd asylū  
qd inde extrahi nullus posset ro-  
mulus rōe asylū iter duos lucos  
apparuit qd cōfugientibus illuc  
seruis liberisue tutissimū erat re-  
ceptaculū. Vnde ap labeonē &  
celsum iure cōsultos qritur: siq;  
seruis i asylū cōfugerint: an sit fu-  
gitius. Vlpianus putat nō eē fu-  
gitius: q; id facit qd publice fa-  
cere licere arbitrat. Scribit Liui-  
us li. xxvii. tēplū apollinis delitū  
fuisse asylū: atq; sancta tēpla a grācis uocari asyla. tēplū quoq; diāz ephesiae asylū fuit: cuius libertatis ter-  
mini saepe sūt imitati. Alexander ad stadiū extēdit: postea Caesar Augustus cū id dānosum existimaret & nī  
hū aliud eē asylū quā multis malefaciēdi cām exhibere: id irritū fecit auctor Strabo li. xiiii. cōsiliū Tyberius  
asyla q; ubiq; locozq; erat insulit tanq; receptacula flagitiosoz & iuitamēta maleficioz. Scribit plutarchus  
in honorē thesē. Cuius ossa reperit Cymon cōstiturū fuisse athēnis asylū qd foret seruis & humilibz for-  
tuna hoibz potētiōrūq; opes formidantibus cōe confugiu: q; theses patronus ppugnatorq; fuerat hū-  
lilium & calamitosoz. Per bladiatas: Eutropius. quosdā reges p bladiatas euocatos nūq; remittē: de quo ce-  
sebius in chroniciis hac. Tyberius multos reges ad se per bladiatas euocatos nūq; remittē in quibus arche-  
lau cappadocē: cuius in regno in puincia uerū mazacā nobilissimā ciuitatē caesareā appellari iussit. Cyzi-  
cens: cyzicus insula est in pponide duobus pōrtibus iuncta continēt habēs urbē eiusdē nois. Cyzico no-  
men iditū cyzicus quē myniis iprudētibus cū colchos peterēt fūsum acie cesumq; accepimus. iustoria lu-

De asylo

Cyzicus

aboleuit & uim morēq; asyloz q; usq; erāt. Cizicenis in ci-  
ues ro. uiolētius qdā ausis publice libertatē ademūt quā i  
thridatico bello malluerūt. Hostiles morē nulla postea ex-  
peditiōe suscepra p legatos cōpescuit. nec p eos quidem nisi  
cunctanter & necessarii: Reges ifestos suspectozq; comina-  
tionibus magis & q̄relis q; ui repressit. Quosdā p bladiarias  
atq; promissa extractos ad se non remisit ut Marobodū Ger-  
manum: Trasypolū thracē: Archelaū cappadocē: cuius ēc  
regnum in formam prouinciāz redegit.

**B** De mora ei i urbe: & quoz puicias nō uisitauerit  
lēni o cōsūo post adeptū Iperiu pedē porta nō ex-  
tulit: sequenti tpe prater q; in p̄pinqa oppida: &

culcis uerbis scribis a flacco in argonauticis cuius et meminit Pöponius mella. Cyziceni i bello mithridatico ad seruandā socialē romanogē fidē usq; ad ultimā sui perniciē cōstātissimi fuerūt: cū a mithridate arcta obfidē obfiderēt: quos lucullus p̄ligatis hostibus libertate donauit. historiā referūt Plutarchus i lucullo & florus i tertio romāi cyzicēnā ciuitatē honore p̄secuti sunt: & ut auctor est Strabo i. xii. adhuc li bera ē & agri multū habet fuitq; magnitudine & pulchritudine cū primis asiē ciuitatibus cōparanda: paci & bello apta: tribus armamentariis inclyta. Quoq; aliud armogē: aliud ištrogē: aliud frumētū erat receptacula. In bello mithridatico Paulū abfuit qm̄ regē ipm̄ in curriculo opprimerēt. Cūctatē: cū cundationē & mora p̄ blicitas. Marobadū germanū: de hoc festus aurelius sic ait marobadū suuogē regē callide circumfuit. Rascupoli: rascupolis & rascus thraciz reges fratres exierūt i bello ciuili dissēdētēs nā rascus an toni rascupolis bruti & cassi ptes seq̄bā. post bruti obitū rascus ab Antōio & augusto petiit rascupolim germanū suū uēia dōari: qd̄ facile sp̄trauit: ex quo satis liq̄t nō a p̄scipio fuisse inimicos: uerū de euetū uī dōtie dubios fortunā iter se p̄itos: ut uictus a uictore cōseruari posset. hīstoria tradit ab ap̄p̄io li. iiii. bello ciuili. de hoc rascupoli uel potius de eius filio sentire ut Trāgus. Archelaū cappadocē: Festus aurelius. iste cappadocas in puiciā remoto archelao eogē rege redēgit. addit eutropius Tyberii maximā ciuitatē cappadociē appellari noīe suo iussisse ut cēsarea diceret q̄ ante mizaca dicebat. Pedē porta nō extulit. Ci. in epistolis ad atticū de focrate ait qui cum triginta tyranni essent pedem porta non extulit.

M. AN. Asylogē: locogē inuallabiliū: unde ad poenā extrahi nemo poterat q̄re Romulus i capitolii inter montio iter duo quercos: ut Dionysius p̄didit: & ante illū heraclide arhēis cōstitueret. Cyzicēis: cyzicus mēsiogē: ut Pli. ait oppidū i p̄p̄tide: Ouidius uero hinc p̄p̄taciis inq̄t hērētē cyzicon onis: Cyzicon hermoniz nobile gētis opus. Mithridatico bello: qd̄ lucullus magna ex pte cōfecit. Pōpeius absoluit. Insestos: cōmunes & rebelles. Extractos: illecebris & pollicitatiōibus pellectos. Nō remisit abire nō est passus. Trasipoli thracē: thraciz regē: fuit & Trasipolus alius antiquor de quo Lucāus: & gelidæ dām trasipolon orz. Archelaū cappadocē: Eusebius auctor ē tyberii Archelai regnū i puiciā formā redēgisse. Pedē porta nō extulit: urbe nō ē egressus: ē nāq; porta urbū siue oppidogē: ut domogē ianua: Pli. urbē tris portas habentē Romulus reliquit.

quū lōgissime: Antio tenus nusquā abfuit. Idq; per raros & paucos dies quāuis prouincias quoq; & exercitus reuifurū se saepe pronunciatset: & ppe quot annis profectiōē prapararet uel iculis cōprāhenfis cōmeatibus per municipia & colonias dispositis. Ad extremum uota pro itū & reditu suo suscipi passus ut uulgo iam per iocum gallipedes uocaretur: quem cursitate ac ne cubitiq; mensuram progredi p̄ uerbio græco notatum est.

De morte filioz eius: & secessu suo i cāpaniā.

**S**ed orbatus utroq; filio: quorū germanicus i syria Drusus Romæ obierat: secessum cāpaniā petiit: cōstātū & opinione & sermone poene omniū quali acq; rediturus unquā & cito mortē etiā obiturus: qd̄ paulo minus urrūq; euenit. Nā neq; Romā amplius rediit: sed & paucos post dies iuxta terracinā in prætório: cui speluncæ nomen erat incēnante ea complura & ingenia saxa foruito su perne dilapsa sunt: multisq; cōiuiarum & ministro rum elisis præter spem euasit.

ditionē parantē i ultimis britiis. Gallipedes uocaret: Cicero qdā ad atticū epistola usurpat puerbiū hoc græcū accusans utroq; signitū & tarditatē: cū ait. biēniū p̄terit cū ille καλαίμειδης assiduū cursū cubi nū nullū p̄cesserit. igit̄ cū Gallus gallinaceus cursitare cōsueuerit moxq; subsistere: idē callipedes p iocū uocat̄ Tyberius: qm̄ pedes Galli gallinacē habere: essetq; tardigradus & tardipes. Sed cū id græcū puerbium sit & a Cicerone per græciā dictionē quæ est καλαίμειδης enunciet: non uideo qua rōne possit latiz dici gallipedes: ualdeq; demior uiros altoq; eruditissimos pape solerter pensitasse cōuulsiq; uerbū Cicero nis cū uerbo tranquilli. nā cū prouerbiū græcū sit græca quoq; dictionē esse debet: sicuti a cicerone usurpatur καλαίμειδης: quid autē cōuenit gallipedes latina dictio cū græco uocabulo καλαίμειδης p̄fecto. nihil Gallus enī gallinaceus longe diuersa dictiōē appellat̄ a græcis καλαίμειδης καλαίμειδης quo circa te di ligētius pensitata existimo id puerbiū nō ab aue deduci sed ab hoīe q̄ καλαίμειδης nominabatur: futq;

gallipedes  
an callipi  
des

histrionum in tragediis actio inter graecos clarus: & agellus magni reponbo celebratus: sicuti docet Plutarchus in apophthegmatis laodicis. hic igitur cum agenda histrionum esset uenit uterba in cessu p pulpitam popatice & moroso: & putantem fabulam exigebat discursabat statim resiliat non ultra cubiti legitudinem pergrederetur: quodam qui peculiari cessu histrionico. hic puerbiu deductu est ad hominem satagentem nec tamen pergrederentur neque incepta paget. ut callipides appellaret a callipidis histrionis imitatione. hic est ut opinor uerus sensus: utraque uerbiu graeci interpretationi quo plerique hactenus hallucinati sunt: hic oli callipides cui sese isolenter ostenderet apud agellum a quo comiter ac benignè excipi sperabat: non ne inquit o rex me cognoscis: nec quia sim audisti? Agellus uero hominem suum non tu inquit est callipides ille dicelictas: sic. n. lacedaemoni mimos uocat. Vtrocque filio: druso naturali: germanico adoptiuo. Paulominus utriusque ne. s. rediret unquam roma & cito moreretur. Iuxta terracina: terracia ut inquit Strabo in v. antea uocata est trachia. i. aspa a loci aspredie. lingua uolscorum dicitur anxur ut testis est Plinius in iiii. autumnat Seruius Marcellus interpres anxur idem notari: quia illic colebas iuppiter anxurus nuncupatus qui esse uolscorum. i. sine nouacula: quia barba nunquam rasisset. L. iulius in iiii. anxur fuit. qui nunc terracinae sunt ciuitas una in paludes. In portorio: superius explicauimus portorium dici uillam magnifice enter exculatam ad luculentum nitidumque patrifamilias usum. in quo significatione hic accipit. alias portorium significat tabernaculum portoris hoc est imperatoris. quod alio nomine augustale appellari Quintilianus ostendit. Supra: aduerbiu est & significat de pre superiore. oratio mutat ut loco peccatque superne. Elisis: contusus costrictis suffocatis.

Dicelictas  
Terracina  
Anxur un

Augustale

M. AN. Antio theus: antiu usque: neque antiu latini oppidum intra Tyberiam ostia & circos oli aphrodisium dicitur. Cophensis: patris curibus siue iudicis. Vota: ut publice & priuati se propriis ita & reditu uotis obligarent. Gallipides: galliacei gallipedes huius: qui ne cubiti quidem mensura percurrat. sunt & gallipedes populi i. idia: & ipsi obitardum cessu fortasse dicitur. Germanicus: de eius obitu suo loco dicitur. Terracina: lingua uolscorum anxur ut Plinius in x. dicit appellatur. Hora: masculino genere cadidus anxur tulit: Strabo trachinam antea ab aspire dicitur tradidit idem auctor & ptolemaeus continuo post circos in littorali ora latini constituit. Incoenae: intus uel subditer cenae.

Capitolium  
caput

PHIL. Caput capitolium: in fra scribet Traianus in caligula capitolium hoc quod erat caput de coelo tactu fuisse credibile & nomen accepisse a romano capitolio: ad cuius similitudinem esset extructum. de quo filius scribit in xi. capios modo strasse annibali loca caput illustriora: sic ait. monstrant capitolia celsa stellasque docent capios. fuit idem capitolium beneuolentia: quo statua marmorea fuit posita orbili beneuolentia grammatico clarissimo. Nolae: cum augustus nolae posset quatuordecim & capaniae merito tyberius illic in honore augusti templum dedicauit. Capreas. i. neapolitano sinu ut inquit Marcellus isulae capreae: quod Plinius Tyberii principis arce nobiles esse tradit dicitur & in augusto: quodammodo capias magnificeatissimis structis edificiis peculiare sibi fecit receptaculum. Septa: multa & circumvallata. Renocitate: ut roma rediret. Obtestatione: denunciatione & praecipuo obtestatio dicitur in meliore parte detestatio in deteriore. unde obtestari rogare est. Caesar in septimo commentario. matrefamiliae passis manibus obtestabantur Romanos ut sibi parcerent.

Sergius  
Fidenas  
Edicta  
Decurias  
iudiciu

Qua apud fidenas: de hac re inquit Orosius. Tyberii imperii anno duodecimo noua & incredibilis clades apud fidenatium urbem accidit. amphitheatrum cauea populi gladiatorum murem spectante collapsa est: & plusquam. xx. milia hominum occidit fideates aure ethruscos fuisse tradit Lilius in i. quos Romulus debellauit oli a fidenatibus legati romam interfecti fuerunt: aduersus quos lucius Sergius bellum gessit: & a uictoria fideas appellatus: huius urbis interfecti poeta illo uersu. hi tibi nomen tuu & gabios urbem fidenam. Incoenae: italicae: ut uulgus dicit in terra furui: quae opponit isulis. Edixerat edicto populo iussit. sunt. n. edicta imperatoris & magistratuum. In isula capreas. Decurias equorum: decuria equum sunt ordines & decuriae iudicum: quibus oli ordinauit Augustus: & ut inquit Plinius. hi non equites sed iudices uocabantur. equitum nomen subsistebat in turris equorum publicorum. iudicum quoque non nisi quatuor decuriae fuerunt primo: unquam milia singula indecuris inuenta sunt. Suppletur: ascriberet substitueretque in locum demortuorum. etenim nullus ordo tam numerosus est: quin in cito exhaustus intereat: si nullus unquam in locum peritum substitutur.

De cessu caprensi & aliis gestis eius.



Ergrata capania: quam Capue capitolium Nolae templum augusti: quam praefectionis praetederat: deducasset: capreas se contulit: praecipue delectatus in isula: quae uno paruoque littore adiretur: septa undique praepitis limentae altitudinis rupibus & profundo maris: statimque reuocante assidua obtestatione populo propter cladem: qua apud fideas supra uiginti hominum milia gladiatorio mure amphitheatri ruina perierat: transiit in continet: potestatemque omnibus adeundi sui fecit: tanto magnis: quae ab urbe egrediens ne quis se interpellaret edixerat: ac toto itinere adeuntis sumouerat.

De abiecta cura reip. per eum.



Egressus in isulam: reip. quidem curam usque adeo abiectam ut postea non decurias equitum unquam suppleret: non tribunos militum praefectosque non puincia rum praesides ullos mutauerit. Hispania & syria per aliquod annos sine consularibus legatis habuerit: armeniam a parthis occupari: Mesiam

Nō tribūs militū miles it ad cētationē:cēturio ad tribunū:q̄ cohorti praterat.græci chiliarchos uocāt: chiliarcho tribuni  
 confirmat Vegetius dici tribūs ex eo q̄ tribuebāt iura militibus.alii maiores:alii minores tribūs militū dicebāt.officiū tribunū ut scribit iuristōfultus de re militari est miles pducere ad exercitacionē & ualitudina-  
 rios īspicere. Nō puinciaꝝ p̄sides:mutauerit.lofephus Tyberii ob hoc laudat:q̄ magistratus fœmel da-  
 tos iugiter permittēbat:nec ulli dabat nifi morte fucessor.namq̄ ut ſupra docuimus p̄ exemplū uulnera-  
 ti mulcas nō abigentes declarabat ſaturos & opulentos p̄sides minus noxios prouincialibus ſuturos q̄ ſa-  
 melicos & efuriētes. Sine cōſularibus legatis:ſupra dictū eſt quanta dignitas eſſet legatoꝝ q̄ imperatori-  
 bus tanq̄ cōſiliariis dabant ex ordie ſenatorii:& ex his q̄ cōſules fuiſſent. Meſiam:p̄nōniz iungit:puicia:  
 quæ meſia dē ad pontū uſq̄ danubio decurrēt Eutropius in hæc ſeniam ſic inquit reſolutis artibus militiæ  
 æmētia per parthos:meſia a daci:p̄nōnia a ſarmatis:gallia a finitimis gentibus dirrepta ſunt.

MAN. Capitolinū:teplū an aliud potius adificiū:in dubiū uenire pōt nec abſurdū id ab eo qd Romæ  
 eſt noiātū credere. Teplū Auguſti:ob id credo Nolæ auguſto teplū cretū:q̄ ibi uita deceſſent q̄q̄ & ui-  
 uo illi nō ignoremus hmoi honores exhibitos. Capreas:a ſurreto cāpaniz octo millibus paſſiū diſtante:  
 Plinius a ſurreto inq̄.viii.m.paſſiū diſtātes Tyberii p̄cipis arce nobiles capreæ circuitu.ix.milliū paſſiū.  
 Papius in ſurrentino Hercule.iſpe fodit dītes capreæ uirideſq̄ reſultant Taurubulæ:Strabo duo antiqui  
 ma i ca iſula ait fuiſſe oppida:ſua uero tēpēſtate unū magnificūq̄ ab Auguſto p̄cipe adificiū iſulā extru-  
 ctū. Aſſidua obſtatiō:aſſiduis p̄cibus:& adiutiōe:ut donatus interpretat. Fidenis:ultra anienē flu.op-  
 pidū ueruſſimū ab albanis ut Dionyſius tradidit cōditum tres inq̄ ille colonias uno tpe ex alba deduc-  
 tas Cruſtēriā Nomētānā & fidenatē:ac triū fratū p̄cipum coloniæ maximū natu fidenas cōdiditſe.

Rutina:ſubito caſu. Aduētes:tam officiis:q̄ negotiū cā adire uolētes. Suppleret in demortuoꝝ locum  
 quēq̄ allegaret. Prouinciæ:p̄sides martianus credidit ſub p̄sidis appellatiōe:p̄cōſules cōtineri lega-  
 tos Cæſaris & oēs puicias admiſtrantes nō ſenatorii cēnt ordis. Armeni:qua parthi Auguſto ſibi uēdici  
 ti ceſſerāt. Meſiā:p̄nōniz a tergo meſia hæret:cū danubio ut Pli.tradit in pontum uſq̄ decurrēt.

a daci ſarmatiſq̄:gallias a germanis ualtari nēglexerit ma-  
 guo dedecore imperiū.nec minori diſcrimine.

De uitiiis eiꝝ & potu ac commellationibus.



Aetey ſecreti licētiā nactus:& quaſi ciuitatis ocu-  
 lis remotus:cūctā ſimul uitia male diu diſſimulata  
 tandē profudi:de quibus ſigillatim ab exordio re-  
 feram. In caſtris tyro ē tū pp nimia uini auiditate pro Ty-  
 berio Biberius:p̄ claudio Caldus:pro Nerone mero uoca-  
 bat:poſtea princeps in ipſa publicoꝝ morꝝ correptione cū  
 Pōpōio ſlacco & L.Pilone noctē cōtinuūq̄ biduū epulādo  
 potādoq̄ ſuſcipit:quozq̄ alteri Syriā puiciā alteri p̄fecturā  
 urbis cōfeſti detulit codiciliſq̄ iucūdiſſimos & oſum horaz  
 amicos p̄ſeſſus Sex.Claudio libidiño ac p̄digo ſeni olī ab  
 auguſto ignomia notato:& a ſe ante paucos dies apud ſena-  
 tū icrepito cōnā ea lege cōdixit:ne qd ex ſuetudine ſmuta-  
 ret aut dmeret.utq̄ nudis puellis miſtrātibꝝ cōnaret. Igno-  
 uiffimū q̄ ſtura cādātū nobiliſſimis añpoſuit ob epotā cō

dus:prici caldū dicebāt & auguſtus auctore Quſtiliano in epiſtolis ad  
 is calidū q̄ caldū dicere mauult.ueretes aut uſos eſſe in potu tam calida q̄ frigida aqua nullus ignorat.hic  
 apud martialē aiunt uercoſi miſtratoriū:frigida non deſit nō deſcit calda petenti.ego exiſtimo tyberii pro  
 Caldio claudiū ioculariter appellatū nō tam ob aquā caldā:quā ob potiones calidas:de q̄bus ſe loquit  
 Plinius l.xviii.notandū nullū aliud aial.p̄z hoīem calidos porus ſeq̄ ideoq̄ nō eſſe naturales. Pro Ne-  
 rone mero:per annotatiōem quam græci p̄ſonomaſiam uocant hæc oīa urbane in tyberii bibacem nomi-  
 nāina dicebant. Annominatiōem n. ut ait Quſtilianus in.ix.& traditū eſt i.iii.Rethoricoꝝ ex uicina quādā  
 nois ducitur.ut illa exempla ſunt:non piſonum ſed piſtorum.ex oratore arator.Indem pro Nerone mero.  
 nem:unius litteræ imitatione tyberium appellabant mero hoc eſt uino nomen feſtiuit̄ deducentes.

Correptione morum:ideſt cenſura.p̄cenes quam morum diſciplinæ Romanorum regimē erat. Cōti-  
 numq̄ biduum:pli.loquens de tyberio ad meꝝ p̄nioriē inq̄.eadem meri cōmmēdatione credidere lu-  
 cium p̄nōnem urbis Romæ curatorem ab eo deſectum:quod biduo duabꝝq̄ noctibus potationem cōti-

chiliarcho  
tribuni

meſia

Daci

Sarmate

Amazobii

Quis.n.fci  
et

Caldū

Annoſatio  
nero mero



Ebrius  
piso

nuasset apud ipsam iam principem. Seneca quoque de hoc Lucio Pisonem Tyberii combibere et ebriosos: cui praefectura urbis ob hoc data est sic scribit. l. xii. epist. moralium. L. Pisonem urbis cultos ebrius ex quo semel scius fuit: maiore praefectura in consilio exigebat: usque in horam sextam ferre dormiebat. hoc eius erat matutinus officium: sui tamen quod tute la urbis continebat diligentissime administravit. huius & diuus Augustus dedit secreta mandata: cui illum praefecturae retinere: quod praedixit: & Tyberius praefectus in capania praefectura urbis dedit: cui multa iura & suspecta res. lingret & iulio: quod si cessent illi pisonis ebrietas. haec Seneca. Alteri: syria. flacco. Alteri praefectura. S. L. Pisoni. Codicillis: pugillaribus tabellis. Oium horarum amicos: hoc dici solet de his qui feris & iocis pariter sunt accommodati: & cum apud praefectos talis fuisset alius pollio dictus est eum esse oium horarum auditor. Quintilianus. vi. Insuper. castigato. Cetera codicillis: denuntiavit. codicere. ne scilicet dicendo denunciare inde codicillo dicitur in diem certum eius rei quae agit denuntiatio. Cicerone nam cum mihi codicillis Crassus cenauit: apud me in mei generis crassipedis hortis. Ex consuetudine: quae erat prodiga plenasque libidinum. Quae stant candidatum: petitorum. Ob epotam: amphoram legimus apud Plinium noceillum Mediolanensem quod ad praefecturam usque honores gesserat: cognominatum fuisse tricongium. tribus cognis epotis uno impetu spectante miraculi gratia Tyberio principi. Amphoram: uino cum uasis legato amphoras legatas pariter esse: docent iurisculti titulo de uino legato: a quibus amphorarum uinum nominatur: quod in amphoras diffusum est. Praefectio meminit amphorae romanae & amphorae atticae: quae mensura erat dispar.

Tricogius  
Amphora  
tium uinu

M. A. N. A. firmatis: firmatae supra meotidem spatio. xv. diebus oceanum uersus incolit regio arboribus uacua Herodotus est auditor: grati fauoratas uocat. Secreti licentia: nam ad domesticam uisum transire: ad id tempus uaria arte distimulata: sed recte Seneca de ficta Tyberii pisona: Nemo inquit potest diu pisona ferre ficta: ficta cito in suam naturam recidunt. Male: agere: difficulter: uel male ualde diu ut est apud Terentium illud non nulla alia cum tam male o di & Cicerone credebant scriptores illos tam male multatos: utrobique. n. male. p. ualde accipitur.

Pro tyberio biberitis dignitas iter annominatio praes relata. Cladius: calidam & calidam ueteres dixerunt. gelidam calidamque misit. mar. i. defecisset portantes calidam misit: Urbanae igitur quod tyberio Claudio ne rone: biberitis calidum Merone dixerit sic illi biberitis calidam misit: utrobique. n. male. p. ualde accipitur. Publicorum mox cor rectior: interim dum publicos corrigat mores. Alteri: syria. flacco. Alteri: L. Pisoni quod Pison fuerit urbis praefectus Iosephus declarat: cum inquit ad Pisonem ducere: qui tunc cultus erat ciuitatis: nec in fuit qui i. syriam ueneno germanicum sustulit: ille. n. Gneus Pison non Lucius est dictus idem auditor altera inquit epistola ad Pisonem tunc temporis custodem ciuitatis. Codicillis: litteris. Prodigo: sua bona prodigere. Cenam condixit: de cum illo cenaturus denuntiavit: codicere ut Iustinianus iure consultus interpretatur apud ueteres denunciare fuit: non de & conductio. Ignorissimum: humilis & obscurae conditionis hominem.

propinare

PHI. Propinare se: pinare a graeco tractum est non potum. i. uinum. quod significat post potum trahere. Terentius. huc uobis edendam & bibendum pino. iterum simpliciter pinare accipimus pro porrigere. Spartianus uulua iociter uenena tam praem firi edenda pinas & sibi innoxia referuit. PHI. in. xx. quod ad uoluntate dolore radicem cum uino dulci pinant. martialis graece dixit non potum. i. uinum. p. propinare illo in decasyllabo. non deerit tibi si soles pinum. uiles cappa: doce. graecus porri. Plautus in captiuis pino magni poculi ebibat. quod significat praebibo & mox post gustatu poculi trado. Sic apud Ciceronem in praetia tusciana rheramenes cum uenenum obbibisset reliquum & poculo eiecisset. aridus ait pino hoc pulchro ceteris. Pro dialogo i. quo bolletis: iter esculentiora cibaria & edulea ganata iprimis enumerant: a praefectis popinaze boletus: ficedula: ostrea: & turdus. i. op. fabinus dialo quod fecerat festissimum: qui haec omnia de spartia iter duobus uiuicissimis: certaria de saporis bonitate & me fage palmarum. n. boletus iter iteratam gule nouissima: or ait Plinius i. xvi. idem in. xlii. optimus quod inquit est cibus: sed in medio exemplo in crimine adductus ueneno tyberio claudio principi per hac occasio est a coniuge dato. Seneca l. xv. epistola de lucullis quod tu illos boletos uoluptate ueneno nihil oculi operis iudicis faceret si praesentem non fuerit. Claudius princeps boletos stomacho utiles esse putauit. martialis argeto. au. rogo praefectos fuisse idicant hoc disticho. Argetur atque auge facile est lenamque togam mittere. Boletos mittere difficile est ficedula uero: quae alio nomine ab Aristotele & Plinio melanconphus nominatur hoc est attrita: pilla: ficedulae saporis est nullus ignorat ideoque praefecti gule atque luxurie ut dicebat fauorinus negant uel lam autem praeter ficedulam totam comesse oportere. de ostreis quae omnia sint inuulgata nunquam satis dictum uidetur: cum auctore Plinio palma melle diu iam tribuat illis praecipua habent ut illis lucullus neque in scriptoris uerbis utar ex lib. xxxii. spissa crassitudine porius spectanda quam latitudine: neque in iuto capta: neque in arenosis non sunt praeterea unda mutant uerba de nationibus ostreae ita sententis. Cyzicena maiora lucullius dulciora britannica: suauiora et illis aciora lepicis pleniora lucullus siciora coryphaenensis: teneriora histricis can. i. d. iora circensis sed his nec dulciora nec teneriora esse ualla compertum est. unde & ab oratio dictum ostrea circensis miki orium echini tridachna eleganti uocabulo appellauit quidam neporum ostrea ab eo quod ter mordenda essent propter amplitudinem. scire autem debes ostrea dici & neutro & se genere.

Boletus

Ficedola  
melancori  
phusOstrea pici  
pua quae  
Tridachna  
Ostrea

Seneca qđ ostreū sapiat qđ nullus optime nosti. Gellius luna ingit nūc uidelicet fenescit: ea re ostrea quoq; sicut alia qđam tenuis exstingit est. de turdo aut plura scribēda nō sunt: cū auis sit nota & iter prias a saporis bonitate collocata. Oratorius cū sit obeso nil melius turdo. Varro l. i. i. de re rustica de lucullo scribēs ait: ubi delicate coenaret & alios uideret turdos i mazonomos positos coctos: alios uolitare circa fenestras captos. est aut mazonomū: trāseunt enarremus dictionē uarronianā: genus lances in qua elice important in mēsam: de quo & Oratorius ingit mazonomo pueri magno discerpta ferretes mēbra gnus docet columella qđo sagnādi sint turdi lib. ix. de agricoltatiōe a turdo turdarium fit & turdaliū: ut ostēdit Marcus Varro in. ii. de latina lingua. significatq; aularium hoc est locum ipm: quo turdi alunt ad sagnā. Sicut ostrearia appellat uiuaria: qbus ostrea pascunt sed iā ad istitutiū reuertamur. delectatus Tyberius dialogisimo cōten noneq; quā festiuit faciebāt in dialogo sabini: turdus ostrea boletus & ficedula: donauit auctori festertia ducenta ob elegans gulosumq; cōmētiū. Oīm a uoluptatibus: ea formula dictum a uoluptatibus qua a libellis a studiis ueteres dixerunt: cuius rei superius habunde m. m. nimus. olim xerxes edixit se prēmium ei daturum: qui nouum uoluptatis genus repperisset: & heliogabalus proponebat turpes quasi the mata ut iura noua dapibus condiendis inuenirent: & cuius placuisset commentum ei dabat maximū prēmium: cuius uero displicuisset tuebatur: ut ille semper id comēstet: qđ diu melius inuenisset.

M. AN. Propināte se: pocula se illi suggerēte. Amphorā ē amphora ut Priscianus scri. mē sage poene maria: Pli. torq̄tū mediolanēsem celebrat qđ tris uini cōgios uno hauitu biberet: uñ tricōgios sit dictus. Pro dialogo: disceptatiōe. Boletis fūgoz gñibus optimi maxieq; celebrati poetaz carminibus Mar. boletū qđe Claudius edit edas. luue. Boletū dñō & ex: sed de eo i Claudio plura. Ficedula: auis optimi saporis: Mar. Paulo ficedula libo: Quū tibi forte das si sapis adde piper. lu. mergere ficedulas a ficio: quo cibo picipue piguescit nomē adepta ē. mar. cū me ficus alar & pascor dulcibus uinis: Cur nomē potius nō dedit uua mihi.

Ostrea: Plini. mar. & lu. locupletissimi sūt testes in qto p̄cio ostrea apud maiores fuerit. Turdi: notissimi auis: saporisq; laudatissimi. mar. Texta rosis fortasse tibi uel diuine nardo: At mihi de turdis scā corona placet: & rursus: iter aues turdus siq; me iudice ceret: Inter quadrupes gloria priā lepus: sed nō sapore tā tū uege uoce ēr i delitiis habitus Plinius Agrippina cōiūx Claudii Celsaris turdū habuit qđ nunq̄ añ sermo nes hoium imitantē. Certamē: de saporis p̄stantia. A uoluptatibus: p uoluptatibus: Cicerō in bruto: se natu inquit & causā bonoz steterit. i. pro senatu & bonoz causā Liuius unde ius stabat ei uictoriā dedit.

PHI. Secessū capreae: cū caprearum secessu peculr tyberius oblectaretur. ideo dixit fidonius in panegyrico capreae: Tyberius & caligas Cail. hinc illud satyrographi. uerbosa & grandis epistola uenit a capreis & mox principis angusta capreae in rupe pendens. Sellaria excogitauit: sellaria appellamus loca sessionum: in qbus sellae sunt ordinatim collocatae. Plinius in. xxxiii. uolentia Nerōis in urbem conuecta & in sellariis domus aurea disposita. martialis usus est diminutione cum ait. i. sellariolis uagus poppinis: uideturq; sellariola accipere

Sellaria

### De luxuria & libidine eius.

**R**ecessu uero capresi etiam sellariam excogitauit se dem arcanarū libidinū: i quā undiq; congliti puellarū & exoletoz greges: mōltrosiq; cōcubitus repatores quos spintias appellabat triplici serie cōnexi iuicē icestaret le corā ipō: ut aspectū dñciētes libidines excitaret. Cubicula plurifaria disposita tabellis ac sigillis lasciuissimarū picturaz & figuraz adornauit: librisq; elephatidis instruxit: ne cui i opa edēda exēplar ipetrata seāne deesset. In silulis quoq; ac nēoribz passim ueneres locos omētus ē p̄stareq; p̄ antra & cauas rupes ex utriusq; sexus pube phaniscos: &

p̄ locis: in qbus ifames & p̄brosi māsitarāt. Exoletoz: cynedoz adultioz ut supra exposuimus. Spintia: spintia dicti sūt repores mōltrosē libidinis nouiq; cōcubitus. caligula spithrias urbe summouit: ut iserius declarabit. Lāpidius in heliogabalo hac dñōe usus est scribēs. libidini gñā qđam inuenit ut spithrias uerege maloz uinceret. Triplici serie: apud martialem genus libidinis nouaz notauit: qua qñq; cōnexi ca tenant: se mutuo cōstiprabant. sic. n. ingit in. xii. epigrammaton. Quo simplegmate qñq; copulens qua plures teneant a catena. Inuicem inestarent: mutui stupris cōmācularent. inestare. n. et icellus p̄rie p̄inet ad illicirū cōcubiriū. unde ait Papinianus: si adulteriū cum icellu cōmitatū utputa in priuigna nuru nouerit: mulier similiter quoq; puniet. existimat Lactātiū statii interpres icellū dici: qđ uincēdū nō fuerit cestoz: est aut cestus cingulū ueneris: quo utiq; ad honestas nuptias. Deficiētes libidines: cū tā senio laboraret Tyberius merito fragebat in uenerē: & quis libido accēsa flagraret in aio: tamen deficiēs & exticta frigatebat in corpore. Plurifaria: pluribus locis. Tabellis: in qbus erant obsecrae picturaz. Sigillis: imacungulis & paruis statuis. Libris elephatidis: elephantis apud ueteres scriptis libellos: qbus uaria genera concubitus uarioloz cōcūdi modos cōptisus est. martialis. Nec moles elephatidis libelli. & in priapē scriptū: obsecras ingrido deo tabellas ducens ex elephatidos libellis. p̄terea fuerūt apud priocos libri alii elephatini: in qbus senatuscōsulta scribebant: quaz ad principis p̄tebant: quoq; testimonium citat flauius uopiscus. hi serua-

Spintia  
simplegmata

inestare

Cestus

Elephatis  
libri elephatini

banē in ulpia bibliotheca. In opa edēdaū exercēdo cōcubitu. Impetratē: scēnz: spectaculi obfōceni & fedē libidis apud Apuleiū scēnā repies frēqnter usurari p re & spectaculo. Cōmēatus ē: repit & excogit tauri. Prostites: pstermetes corpa & libidinātes. Pubē: pueros & puellas iā uiri porētes & pubescētes. Panisfco: hitu: panisfidū sūt siluestres: qñ p diminutionē dicti minuruli panes: sicuti a Satyro satyriscus incli nāt. scribit Plinius in. xxxv. paniscū fuisse piclū a taurisfco piclore. Apuleius in. vi. de alino auro tradit panī scū spithias i fuisse i nuptis psiches & cupidinis. panicos uero lōge differt a panisfco. & n. panicos repētinus terror & cōsternatio dē a graecis: Plutarchus in apothematis τριφυλον ποπιδοι uocat: quod iterpes repētini tumultu trāstulit: & de hoc loqui uidet higinus scribens capricornum obiectis hostibus timorem: q panicos nominat. codices higinī uulgo impressi paniscos habent cum panicos habere rectius debeant.

M. AN. Sellariā sedē: sellaria loca: in qbus disponi sedes solebat: Plinius & i sellariis domus aureaz disposita. Exoletos: iuuenū q iā adolefcere desierunt Festus ait dñr & pstituti ut apud quosdā usurparū repe rio. Mōstruosi cōcubitus: fedi & mōstruosi aspectus. Spithias: spiter armillaz genus: fed id nomē al uide scñ uideri pōt: graeci του οινω αυραε fittillā uocat: κτιο τινω αυραε fittillare: ut spithias qñ spinthias līaz trāsmutatōe. hoc ē libidis scintillas & formēta qdā iterpari possit. Lapidinus libidinū gñā qdā iuenit. ut spithias uetaz malogē uiceret. Cōnexi: n. sario cōplexu iūcti. Inestaret: lasciuo se moru & agitatōe cōstiparet: Ver. Ausus lectū iestareno uetaz Anthemolus. Deficiēs libidies: ur i corpe iā ānis effecto.

Tabellis: pithuris. Sigillis puis: qbusdā signis. Librisq: elephātids: pceptis ab elephātide traditis aut simpliciter libris itellige ut sumi possent uariagē libidinū exēpla. Scripsit aūr elephātis de uariis & mōstruosis cōcubitu gñibus Ver. in obsceno carmine Ducēs elephātidos libellos: Qui. & quē cōcubitus nō tacuere suos. Impetratē: scēnz: fedi: spectaculi: ut sit cōtinēs p cōtēto pīde ac si diceret: nec desisset exēplar & ratio fēdz libidinis oculis subiūciendā. Venerios: ad usum ueneris. Commentis: noua inuentione adeptus. Prostantes: prostituti. Vtriusq: sexus pueros & puellas. Panisfcorum: panisfci & aegypanes inter satyros referuntur: Higinus: terrorem hostibus inicit qui panisfci dicitur.

PHI. Nymphae: quales sunt dryades & amadryades & oreades: de qbus per sepe sit mentio apud poetas. nymphae uero plurius nūtro gñe neuro dñr lacus & balnea. uñ scribit Iosephus Herodē apud ascalonā cōstituit se nympha: hoc ē ut ipse interpretat lacus honoratissimos & balneas. Iulius quoq: capitolius opat ing Gordiā Romē nūlx extā pter qdam nymphae et balneas.

Caprineū: iocofo noīe caprieus uocabat Tyberius: tāq uocabulo dūcto ab isula capreae: quo fecessu oblectabat: cū rñ possit referri ad olētē fetutinaq: naturā caprae: qñ obsecnitate imitabat. et caprae olidaz dñr ab oīo p trāslationē

Nympharum habitus: palamq: iam & uulgato nomine infu la abutentes caprineum dicitabant.

De ineffabili abusu luxuriæ eius.



A iore adhuc & turpior ifamia flagrauit: uix ut re ferri audiriue nedum credi fas sit: qñ pueros priaz teneritudis: quos pisciculos uocabat istitueret: ut natanti sibi inter scēmina uersarent ac luderent: lingua mo tusc p sensim appetētes: atq: etiā qñ infantes firmiores nedū tñ lacte depulso inguini ceu papillaz admoueret: pñor la ne ad id gēus libidis et natura et ætate. Quaz parrhasii quo q tabulā i q Meleagro atalāta morigerat legatā sibi sub cō

ferret ad olētē fetutinaq: naturā caprae: qñ obsecnitate imitabat. et caprae olidaz dñr ab oīo p trāslationē fœtores alaz & graeolētiæ: qñ graeci tragos latini hircos appellat. Natāt sibi i piscina. f. q delicatē nata tidis cā pabaf. legius heliogabalū nataffe i piscis ungueto ifectis aut croco. Inter fœia: iter coxas & fœmo ra. scribit festus dici femē. nis. sicut femur. ris. Seruius uero autāz noiatiū fœminis nō iuenit. Scipio Emī liāus. P. sulpitio gallo hos delicato iter pteraq: alia: id quocq: pbro dedit: q barba uulsa fœminibusq: subuul sis ambularet. Appetēs: cū appetētia iuadēs ipsius gēitalia. Nec dū lacte depulso: adhuc fugēs mā mā in nutritica atq: subrumos. Subrumi. n. dicti sūt ab antiq: agni: q adhuc sūt sub māmā: q antiquo uoca bulo rumis appellat. auditor. M. Varro. idē uerbū ē subrumatū q significat sub ruma hoc ē sub māmā sum mitet. columella l. viii. & alienis nō amātibz agni subrumen. hic ueteres diuā ruminā dici uoluerūt: quaz rumis. i. māmīs pñdes: cuius meminit Augusti. l. iiii. de ciui. dei. Inguini ceu papillaz: fellatōrē symbolicos significat. ē. n. fellare uerbū uetus significat: lac exugere. Solinus nequāq: equa pullo pber ubera fellatāda hoc est fugēda. hinc metaphoricis uerbū qd alioqñ honestū erat trāslatū est ad rē obsecnā & in qua noīan da honos aurius pñdus sit. Nāq: fellare dñr illi illaz ueq: quaz ue genitalia uirilia intra os recipiunt: & il la pñde ac mamillas exugunt. unde & fellatores & fellatrices in turpi opprobrio sunt & appellatiōe fœda apud pñcos: q uero genitalia huic ifandaz libidini p uoluptatē accōmodabat irumare dicebant: ipsi uero irumatores. hinc est illud poetæ epigrammariū nemo est thal fœnex ad irumādū. Tyberius cū hac libidi ne fœdissima hoc est irumādōe letaret inguina tanq: papillā māmē porrigebat felicitanda ore a pueris ad huc lāctētibz. (Papillaz: papillas capitula māmaz dicimus: q pupalaz sūt similes. sunt aūr papulaz tuber cula & pustulaz: quaz duo gñā descēdit cellus lib. v. Natura: naturalia uitia molire possumus: penitus extirpare non possumus. scribit maternus quod uenus cū luna facit libidinosa cupiditate praposteros. Et

Panisci  
Satyriscus  
panicos

Locus hi-  
gini

nymphae

Tragos  
Hircos  
Femē

Subrumi  
Rumis  
Subrumiri  
Rumina  
Fellare

Honos  
auribus

irumatores

papilla  
papulae

etate qm̄ senior erat. & q̄ senex ē facilius hāc fāndā libidinē: q̄ uiribz nō s̄dget exercere pōt q̄ coitū. Nā utinq̄ poeta satyricus coitus iā lōga obliuio uel si concis iacet exiguus cō tamē neruus. Parrhasius tabu liparrhasius pictor fuit nobilissimus ephesi natus: q̄ oli cū zeuside descēdit i pictura certamē. hic primus symmetriā picturæ dedit. laudat Plinius i. xxxv. deas parrhasii nobilissimas picturas: q̄ optulit dicitur sūt ab armatura: i qbus alter i certamine ita decurrens pictus erat ut sudare uideret alter arma depōnes ut anhelare sentiret. nullus it̄ pictorē solētiū & arrogātius usu picturæ glia fert q̄ parrhasius. nā & abrochetū se ap pellabat: qd̄ significat mollē & dīcatū. Idē qd̄ ad trāq̄līniam p̄tiet p̄xit libidies i monibz tabellis: eo gr̄e hāc mealeagz amatorē fellaret: hoc ē orā illius gēitālia exugere. tāq̄ mealeager eēt irrūtor & illa fellatū. hāc tabla pp̄ similitudinē obscōne mox sedatq̄ libidīs: maxiope oblectat ē tyberius: adeo ut eā i cubiculo dīdaret. Morigerebat: legēdū ē orā morigerebat. & significat fellatio maxiope orā morigerari i libidē nil aliud ē q̄ ore exugei iuguā irrūtoris d̄ amos atalātā & mealeagri affati scripsimo i principio p̄pti oritatio.

M.A.N. Nymphagē: siluestriū deage ut sūt driades: & i mōnibz oreades. Caprinē libidinū fetofo: ul qd̄ magis placet ad isulæ nomē allusit qid̄ primū dixit uel d̄worōv Karpōs qd̄ ē ad luxuriā cōcito: In famia: p̄ditā libidīs. Inter fœmina: iteriores ptes ac p̄p̄nguiorēs fœmoge. Lūius qd̄ iacētēs uiuos succis fœcūmbz poplitibzq̄ iuenerūt. Appetēs: illius itelligē genitalia. Nōdū lach̄ depulso: adhuc lach̄ cēbrage: idiga. Mar. Nemo thais ē senex ad irrūmādū. Parrhasi: Parrhasius Ephesiū pictor sua ætate illu stris & Leuis emulus. Pli. p̄ter alia multa archigallū ab eo ait pictū: q̄ tabulā Tyberius. i. x. talētis mercatus ē. Mealeagro: oeni filio Atalātā qd̄ atalātā amata fuerit a mealeagro historia notior ē q̄ lōgiore sit sermone explicāda: Out. Arāt & oenides i menalia atalātā. Ore morigerebat: obsequerebat: sese illi irrūmādā dabat.

ditione ut si argumēto offenderet decies pro ea festertū acciperet: non modo p̄tulit: sed & in cubiculo dedicauit. Ferē etiam in sacrificando quōdam caprus facie ministri Acerrā p̄ferentis nequiuisse abstinere: quin p̄cne uix dum rē diuina peracta ibidem statim seductum cōstupraret: simulq̄ fratrem eius Tibicinem: atq̄ utriq̄ mox quod mutuo flagitium exprobrant: crura fregisse.

De illustionibus eius ad fœminas.

**I**n Oeminarum quoq̄ & quidem illustrium capitibus q̄ opere solitus sit illudere: euidentissime apparuit. Malionē cuiusdā exitu: quam perductam nec quicquam amplius pati cōstantissime recusantē delatoribus obsecit: ac ne rē qd̄m interpellare desinit: tecquid p̄cneret: donec ea relicto iudicio domum se arripuit: ferroq̄ translegit: obscenitate oris hirsuto atque olido seni clare expressa: unde notā in atellanico exodio proximis ludis assen

doctrinagē cē solet citra gliaionē: q̄ in hisq̄ sūt meri oūtatōres. Tybicinē: extrisecus subitellige cōstupra uit. Flagitiū. cōstuprationē. Capitibus illudere: tyberius illudebat capitibus matronagē irrūmādō eaq̄ fellatrics suēdō. capite. n. hāc libido terra p̄fici: de qua itellexit Lactātiū sic senibz in. vi. diuinagē inlit tutionū. de istis loquor quoq̄: teterrā libido & execrabilis furor ne capiti qd̄ p̄t. Malōz: nomē p̄p̄nū matronz. Perductā: significat loquutus. p̄duci. n. fœminz d̄n̄r q̄s p̄ uim & iuitas p̄duētores fup̄tratores cōcellāt. sūt aut̄ p̄duētores iuitagē p̄sonagē: cū lenones sint ultroneagē. Quicq̄ amplius. i. q̄ statuta erat pari oia p̄ter hāc tētetrimā fellatiōis libidinē. Delatoribz: sensus ē tyberius qm̄ sibi orā morigerari m̄sona recusauerat subornari accusatoresq̄ illi adulteriā rē fuerēt. Interpellare: iter sari irumpere illi agēm in iudicio cām. Ecq̄d p̄cneret: nūqd̄ penitudinē ducere q̄ sibi irumare uolēti orā morigerari recūsasset. Ecq̄d audis Priscio: ex en & qd̄ cōponit & significat nūqd̄. Ferroq̄ trāsegit: sibi merē gladio mortē cōfici uit. Obscenitate oris: hāc exprobratio scā ē a m̄sona: tāq̄ tyberius nō solū irrūtor eēt sed & cunnilingus: i cunnilingus a ut hoc est eos q̄ obsecenitate i fāndā lingūt iuguā fœminē scribit frequēter & mordaciter epigramatarius poeta. Hirsuto: piloso. Olido: fetēti. Catullus. olidū lūpanar. Nota: excepta. notatio infamatio & feda suggillatio i tyberii ex cūico fabulæ cōuersa est & inuulgata. In atellanico exodio: tradunt donatus & diomedes atellanas fabulas ē farias argumētis dictisq̄ iocularibus similes satyricis fabulis grz

Sunt illi.

Parrhasius  
Oplati des

abrochetus

Ore mori  
gerari

Acerra

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

I. I. I. I.

Atellanæ

Pöponius  
Bononiensis  
poeta  
Exodia

Exodium

cis. dictæ aut sunt atellanæ ab atella. ciuitate ofocge: in q̄ primū corpunt. Vale. It. si. de atellanis hæc atellani ab ofcis aſciti ſunt: qd̄ genus delectatiōis italica ſeuertate tpatū iōq̄ uacūū nota ē. Scire aut̄ debes qd̄ mime obliuio tradēdū eſt. Lucii Pöponii bononiēſem atellanæ ſcriptorē clare extiſſe. tpius Pöpei & Ciceronis. exodia aut̄ ridicula uerſibus ſexta fabellis atellanis poſſimū obſerta ſunt ſicut offidit. Luuius: quos uerba ſubiecti ex lib. vii. iuuetus ipſa iter ſe more antiquo ridicula ſexta uerſibus ſactitare coepit. Vñ exodia appellata: cōſertaq̄ fabulis poſſimū atellanis ſūt. qd̄ genus ludogæ ab ofcis acceptū tenuit. iuuetus: ne ab hiſtoriſibus poſſui paſſa eſt: uident̄ aut̄ exodia ppea uocariq̄. Sexta cantū cēn. nā. eſt & graeci extra. ωδὴ. q̄ cantū nolant. De exodio in hoc ſignificatu ait luuenalis tādēq̄. redit ad pulpita notū exodiū. & alibi urbicus exodio riſum mouet atellanæ. exodiū quoq̄ ſignificat. ſine & exitū q̄ſi eſt & τῆς οὐδ' extra. uia. inde Varro appellat. ſine uitæ exodiū. idē alibi ait. Q. d̄ corpas mōi uia narra: ut ad exodiū deducas. liber exodi ſcribit̄ q̄ſi exito iudogæ ex ægypto. catpæ ſyllaba ſcda corripit̄ i exodo tū i priā quā i ſcda ſignificatōe: q̄ uis altege. ab o. d. u. qd̄ uia ſignificat altege. uero ab ω. d. u. i. a. cātu: cuius ſyllaba lōga ē & ſcribit̄ p. ω. d. u. γ. α.

M. AN. Argumēto: cōcubitus figuratiōe quas uolgo innotuiſſet ipſum Tyberii irrumatione delectari cōditio ea fuit ut niſi illi placuiſſet nō ſolū mittenti nō daret q̄q̄ ſed decies ēt ſeſtertii acciperet. Prætulit: præ cūctis quas ad id tps̄ mercatus eſſet pbauit. Dedicauit: ppetuo eſſe deſtitit ſtatuit. Sacrificando: quā ſacta faceret. Facie: forma. Aceram: turibulū ut Acron interpraſit: ut Feſtus arat̄ quæ ante mortuū poni ſolent: in qua odores incedebant̄ ut alii diuere arcā turat̄: Horatius. Quid uelint flores & acera thuris.

Tybicinē: tybia canentē. Mutuo: uterq̄ alteri. Flagitiū: ſuprum ab eo illatū. Exprobrabit: p̄bri loco obſcūebat̄. Capitibus: capitibus dixit ad neſariū irrumatiōis uiciū allodēs. Illudere: petulanter iſcereſſe Cōmelio ſeq̄ inſultare. Maloniſtic: hēnt codices ferme oēs quos uidimus: ſed milonius libērius legem. Perduſſā: ad eius cōcubitū duſſā. Amplius pati: q̄ legitimū coitū. Delatoribus: accuſatoriſbus: q̄ a ſpudiciz aliterius ut flagitiū accuſaret. Reā: cām dicētē. Interpellare iteragendū cōpellare idētiōq̄ rogare. Eoq̄ poentē: an poentēria duceſſet qd̄ ſibi nō eſſet morigerata. Fertog: tranſegit: gladio traiecit. Obſcenitate oris: deſectabili irrumationis ſorditate: aut ſellatiōis potius: qd̄ ex iſis q̄ ſequunt̄ dāſ inuelligi. Oſido: male olēti. Atellanico: atellanæ fabulæ ab atella ofocge urbe: uſi origo ſumpta eſt: in hiſ ridicule p̄one inducbanſ. Exodius: idēſt exodiū p̄prie atellanæ eſt: ſiſtiū atērius audiat: iuuetus ſingit illa hiſtrionibus fabellæ actu relicto ipſi inter ſe more antiquo ridicula ſexta uerſibus ſactitare coepit: qd̄ exodia poſtea appellata: cōſertaq̄ fabellis poſſimū atellanis. Lu. Urbicus exodio riſum mouet atellanæ: & Trāquillus atellanicū exodio: Feſtus ſine exodiū interpretat̄: dē ac & extra. καὶ τῆς οὐδ' iſ cantu.

PHI. Aſſenſu. ſ. ſpectatorum.

Percrebuit: celebrata ē & crebri ter uſurpata. Hircū uetulū: hæc eſt nota: quæ in tyberii excepta eſt ex uerbis atellanici exodiū. nā cum in fabula illa atellana hæc uerba de hircū animali dicerent̄. q̄ naturam capræ: more hircino liguribat: feſtiuit̄ & tempeſtiuit̄ in tyberii tranſacta ſūt atq̄ deſſexa: tanq̄ tyberius foret ille hircus uetulus: qui naturam liguriret capreis hoc ſeſt lingeret tanq̄ cunilingus ſœrinceos cunos. ligurire ut interpretat̄ dona tus eſt ſuauiora edulia carpere & per hellutionem uorare patrimoniu. unde liguriōis dicitur bonu belluani & deuorāt. hinc cunilingus nō iſuſſe dici poſſet naturam ligurire: q̄ſi lingit locos ſœrinceos: eoſq̄ p uoluptatem ſœdiſſimam uorare uidet̄. Natura. n. ut notū eſt ſignificat genitalia tam uirilia q̄ ſeminea. a grecis dī phyſis. Hieronymus in epiſtola quadam de circūciſiōe ſcripta: uidemus inq̄ quæ cā ēut eam partem corporis: quæ ſectior & occultior eſt: quæ a grecis phyſis a nris dī natura: ad circūciſiōndū dominus elegenti. natura quoq̄ de brutis dicit̄ marcus Varro: de ouibus ſcribens ait. deterreat a ſiliendo: & ſiſcella e iunco alia ue qua re qd̄ alligent ad naturam. idem tur ſeylla naturam æque cum mēſes ſerunt tangunt. De ſorditate aurē hu iuſce tērreſtē libidinis eſt illud a Seneca ſcriptum in mamerū cunilinguū. Quid tu cum mamer: cum conſulem faceres: ignorabas anſillarum ſuarum menſtra oræ illum hianſe expectare. Pecunie: parcus: nullum unum deſectabiliſ avaritia eſt maxime in principibus ut inquit Cicerō & ſem publicam gubernantibus. avarus in omnes malus eſt in ſe peſſimus. Nunquam ſalario: ſcribit Plinius a ſale dicta ſalaria: cum in magna apud antiquos auctoritate eſſet ſal: ſicut etiam apparet a nomine ſalariz uicē: quoniam illa

Naturā li-  
gurire  
Ligurito-  
resNaturā p  
GēitalibzAuarus in  
oēs malus  
Salaria uſi  
Salarium

ſu maximo excepta percrebuit: hircū uetulū capreis natura lingurire.

De avaritia &amp; tenacitate eius.

**P**Ecūiæ parcus ac renax comites pegnationū expeditionūq̄ nonnunq̄ ſalario cibariis tñ ſuſtentauit. Vñ modo liberalitatē ex indulgētia uiētrici p ſecutus cū tribus claſſibus factis. p dignitate cuiuſq̄. priuæ ſexcentena ſeſtertia. ſecūdā q̄dringenta diſtribuit: ducenta tertiā quā non amicorum ſed grecorum appellabat.

De operibus publicis per eum & ſpectaculis non factis & parcitate alimoniarum.

**P**Rinceps neq̄ opera ulla magnificā fecit: Nā & q̄ ſola ſulceperat idēſt Auguſtū tēplū: reſtitutionēq̄



sal i fabinos portari cōsueuerat. salarios uero appellamus hoies q uēditat salāmēta. Mar. qd uiles pueri sala-  
rioge. Ex indulgētia uictit: ex Augusti liberalitate. Tribus classibus meminit Vegetius i. iiii. rei militaris  
duasq classis ab Augusto factas: qz altera missētiū littori perat: altera raucanū: ut ita ab utroq mari  
custodiret Italia addita ē & tertia classis cui Tyberis idulsiū sēstertia trā ducēta: tāq uiliori reliqs duabus.

Sed graecoq: tāq sstructa cēt nauarchis graecis & remigibus. Augusti tēplū: Tyberius in nolana ciuitate  
ubi pierat Augustus tēplū Augusti dedicauit: altēq: Romae ichoauit Augusti tēplū de quo nūc loq: qd re-  
hīq ipsoctū. Opa ma. cri. Aristo. i. ut. eth. magnificū dici illūq i magnis p dignitate supū facit: q circa pu-  
blici magnificētia i pēlas facit honorificas: ueluti i ludis i rebo dīs sacrificatis: aedificiis i epulo publico.

M. AN. Assensu maxio: iēti spectātū plausu. Percerebat: uulgata ē. Hircū uetuli: uerba sūt ex fabu-  
la pūciata: sed obliq iterptatōe i Tyberii senē foeminae iēguina fellatōe appetētē defēsa. Liguriae: uo-  
nare: sed ligere dicere uoluit. Pecūiae: trāsitio a foedissimo libidinis uitio ad auariciā & rapacitatē: q in pri-  
cipē uitia ea sūt magis detestabilia: quo & pluribus pūciofa pegrinatioū itine pēgre susceptoge. Tribus  
classibus. i. ordibus i classū spēm: ex o suo comitatu cōstitutis. Priā: pūcia dignitate pōita. Tertiaz: i si-  
maz. Sed graecoq: uel graeci gñis: uel qd augusti exēplo pallio totā classem: ornatu: graecoq: loq iusserat:

Augusti tēplū: romae ichoanū. Neq: d exposceret: ne si qd populus corā petiisset p pudor pōtare eogetet:

magnifi-  
cus qui

Comicus  
comocodus

Pompeiani theatri slecta post tot ānos reliquit: neq: specta-  
cula omnino edidit: & his quae ab aliquo ederent rarissime  
iterfuit: ne quid expolerent utiq: postq comocodum Actiū  
coactus est manumittere. Paucorū senatorū inopia sustenta-  
ta ne pluribus opem ferret: negauit se aliis subuenturū nisi  
senatui iustus necessitatum causas probasset quo pacto pla-  
rosq: modestia & pudore deterruit: in quibus Oratū. Q u.  
Hortensii oratoris nepotem: q pmodica re familiari aucto-  
re Augusto quattuor liberos tulerat.

De auaritia & paritate & aliis gestis eius.

**S**vplice munificētia bis oīno exhibuit: proposito  
milies sēstertio gratuito in triennii tempus: rursus  
quibuscumq: pūciatōe dominis insularumq: in mōte caelio de-  
flagrauerat: pūcio restituito: quorum alterum magna diffi-  
cultate nummaria populo auxilium flagitante coactus est  
facere cum per senatusconsultum sanxisset: ut foeneratores  
duas patrimonii partes in solo collocaret: debitores totidē  
aris alieni statim soluerēt: nec res expediretur: alterum ad  
mitigandam temporum atrocitatem: quod tamen benefici-  
um tanti exstimauit: ut montem Caeliū appellatōe mutata

dos dicius histriōes actores reci-  
tatoresq: comocodiarū i comicos  
uero ipos poetas: comocodus fuit  
rosctus: comicus fuit Terētiū &  
Plautus. Coactū nūmmittere:  
ostendit iunioribz digestis de  
edilitio edictō i familia nūerog  
seruog fuisse comocodos: sic enī  
scriptū legimus: cū eisdem gñis  
plures simul ueneant: ueluti co-  
mocodi uel chorus: referre aiēnū  
i uniuersos an i singulos pōiū cō-  
stituat. Ne pluribus opē ferret:  
Seneca lib. ii. hac scribit. Tyberii  
us caesar rogatus a nepote. M. elio  
priorio ut cri alieno succurreret:  
edere illū sibi oīa creditog: iussit  
hoc nō ēst donare sed creditorē  
cōuocare cū edita ēent scripta ne  
poti iussisse se pecuniā solui adie-  
cta cōtumeliosa admonitōe effe-  
cit ut nepos ne as alienum hēret  
ne bñficiū liberauit illū a credi-  
toribus sibi nō obligauit aliquid  
tyberius sequutus est: puto nola-  
it plures eē q idē rogaturi cōcur-  
rent. Pudore deterruit: male-

bāt. n. p pudore degere inopē: q in senatu cās iopiae necessitatē ppare. nāt ut iqt elegatē Hieronymus inge-  
nia liberaliter educata facilius pudor utiq: q metus. Oratū: al ē ille oratulus: ad quē scribit catullus se uo-  
cat a doctis ortale uirginibus. Hortēti nepotē: olim hortēsius ob eloqntia fuit in foro rex cāp: ut inq: pe-  
dianus Alconius: hic pūciatōe plurimū ualuit: cuius rei fides ē: q dū pūcio oratog: aliqñ emulus Cic-  
rōis exstimatus est nouissime quo ad uixit: sedus perit hortēsius clamore diruptus in actiōe cāp: ut indit-  
cat. Qu. serenus: cuius uersus hi sūt: est Hortēsius oli assumptus: causis & n. cōfectus agēdis obicit: cū  
uero dñō uiuētē pūct & nōdū extindū moret: lingua dīcti. Auctore Augusto: hoc referēdū est ad id  
ips quo Augustus legē tulit de maritā iis ordinibus: hortatūsq: est romāos ad rē uxoriā imitandūq: germa-  
nici exēplū i illius liberos palā oīantē. Tulerat: suscepit. Quattuor liberos: q tres liberos habebāt imuni-  
tatibus donabāt: itēo magis hortulus cū quattuor filios suscepisset: merebat foueri & subleuari a princepe  
Tyberio: sed pudore deterritus est a petēdo ne inopia suā in senatu publicaret: lex erat apud laedemōios:  
qui tres genuerit filios cum esse immuncia a custodia: q uero qtuor imuncem ab omnibus oneribus: Au-  
dior Aristoteles in secundo politicorum. Tulerat: suscepit: itidem supra: ex liuia nūsiū liberum tulit.  
Gratuito: in triennii tempus: senfus est usum eius pecuniae ad tres annos indulsit tyberius difficultate nū-  
maria laboranti populo: sicut olim Augustus usum gratuitum pecuniae ex damnatorū bonis superfluentis  
ad certum tempus indulsit: his qui cauere in duplum possent. Dominis insulae: in Iulio Caesare declara-

mors hor-  
tensii

Lex sparta  
na de filio  
rū nūero

Coelius  
mons  
Coeliolus

uimus iſulas dici domos ab alijs domibus ſeuſſas: quæ Romæ frequenter deflagrabant: & ut auctor eſt Iu-  
lius capitolinus Antonino pio impante. cccx. iſulas Romæ abſumpſit incendium Tyberius munificentiâ  
hoc exhibuit: quod dominis reſtituit præciû ſcintillæ ſcintillæ. In môtæ cœli: ſter româs môtës & Cœ-  
lius: quem urbi addidit Tullius hoſtilis: ab ipſe rex habuit: quo frequenter habitareſ. Lixius auctor  
fuit & cœliolus ppe cœliû môtæ: ut docet Varro: q a cœlio tuſco duce cœliû appellatû autumat. Quo  
rum altæ de pecûia mutuaia gratuito præbita. In ſolo collocarët: exempli cauſa uoluit Tyberius: ut ſo-  
nerator: q habuiſſet in cenſu. cc. millia is. cc. collocaret in prædijs tam urbâs q ruſticis: ut ita copia rei ſu-  
maria fieret uberior & debitores: q uerbi cauſa deberët. cc. millia ſtatim exoluerët ducentia millia. Nec  
res expedirët: ob difficultatem nûmaria diſſolu non poterant ſtatim a debitoribus duæ partes ſeris alie  
ni hoc eſt debitorû. Altæ: q referret ad reſtituû præciû dominis inſularum.

M. AN. Quo pacto quo referatur vel potius qua denuntiatio. Horatius: oium suae aetatis oratores. M. Tullio dicitur excepto clarissimo. Augurio autem: augurio horatius iubet ut uxore duceret. Tullius huc in eodem significat alibi sustulit dicit. Miles scilicet gratuito: miles iustitiae sine fine cuius obcessis. Caelo motu: uno ex septem collibus a caelo iubens tulco ducere eum sua manu Romulo. ut Vago ait auxilio uisusse dicit. Deflagrantia incendio consumpta fuerat. Altere: gratuita pecunia mutuo cedere. Difficulate numaria: numo iopia. Feneratores: pecuniam i fenus locatam habebat. In solo collocaret in coemedis praedius locata haberet. Tondit in duas aetis alieni partes: quo plane intelligitur decretum illud fuisse in ea cum roraret per id rps re numaria laboratur. Res: alieni aetis dissolutio. Expendit: pecuniam iopia expendi posset: altere: praeiustitiam ius quoque aetis in coelo deflagrant.

PHIL. Vocari Augustū: in honore. Inois ſui. cū & ipſe Auguſtus diceret ex adoptione. Militi: militibus: ſingulariū numero pro pluratiuo. Ex auguſti teſto: dictū eſt in Auguſto: quē admodum illius teſtim in ſenatu apertum & recitatū eſt: quo lega uit cohortibus urbaiſ gngenos legionariis trecento nūmo pto riāiſ militibus ſingula milia nū-

De rapinis & concussionibus eius.

## Imaginarii



**P**rocedente mox tpe etiam ad rapinas cōuertit ani-  
mum: Sat constat. Cn. Lentulum augurem: cui cē-  
sus maximus fuerit metu & langorem ad fastidiū  
uitæ ab eo actū. & ut ne quo nisi ipso hæredē moreretur Con-  
demnatam & generosissimam scēmlā Lepidā grām Quiri-  
ni consularis prædiuiciis & orbi: qui dimissam eam e matris  
monio post uicesimum annum ueneni olim a se comparati-

Maximus  
motus  
terrae

quas fuerant epheseus sardis & apolonia. Cn. létulú augurē: de hoc sic scribit Seneca li.ii. de beneficiis: létulus augur diuitiarū maximū ex plū cū oīa incrementa sua Augusto deberet: quē attulerat paupertatē principis iā ciuitatis & pecūia & gra: subinde Augusto solebat quārī: dicens se a studiis esse abductū: nihil tēū in se cōgestū ēē: quā pdidisset p dīta eloquētia: de augurē collegio & numero & dignitate asiatim explicatū est i supioribus. Cēsus maximus: létulus augur auctore Seneca hūit in censu quātor milles sexcentū. Langor: langor desidia ē & torpor: angor aut ut docet Cicero in q̄rta tusculana ē egritudo p̄mēs idē ait in scdo ossio se angoribus nō desidisse: sensus elegātor ē ut angore potius legas q̄ lagore. Ad fastidiū uitae: ut aium despoderet: & uitā fastidisse mortē appeteret. Nisi ipso: uoluit tyberius se solū hāredē scribi in testō lentuli auguris: cū ferme oēs testatores legata faciūt pluresq̄ cohāeredes scribāt. Prædiuitis & orbis: scribit Plinius in.iii. orbitatē in auctoritate sūma & potētia fuisse: & captationē i q̄stu fertilissimō: cū q̄nus ēēt & ditissimus & orbo hoc ē sine liberis tyberio tūq̄ captator illius bonorū & hēdipeta. hōi gratificatus ē ut cōdēna ter lepidā: quī iā pridē Quirinus maritus repudiauerat & tūc de uenēo aduersus se cōparato infimulabat.

Langor  
Angor

Orbitas

M.AN. Duplicata: publicata potius: ex testō. n. Augusti mille nūmi priorianis militibus. cohortibus urbanis q̄ngni: legionariis trecenti rēp̄sentati sūt sine duplicatiōis ullius mētiōe. Sciano: qd̄ huius sciani partes nō essent secuti: sed de sciani oppressiōe nō multo post. Syriacis: quae sub. C. primū mox gemāco in syria fuerāt. Quod solaequū reliq̄ affecissent. Imaginē coluisset: iter publica signa ipatorū quoq̄ imagines ro. i castris hīc cōsueuerūt: modestus tradidit. Missiōes: ex auctoritate. Ex senio mortē ut senio con fecti dīē i castris obiret. Ex morte cōpēdiū: ex eorū obitu luēz castrēsi peculio potius. Disiectis: terrarū motu ciuitatibus: Eusebius auctor est tyberio p̄cipie tredecī asiā urbes terrarū motu cōcussas & i his ephesum. Augurē: augures tres ab initio creati: ut Dionysius ait: mox unus adiectus nouissimē alii q̄ng ita ut nouē ēēt nūtero: uñ & q̄bus demonū p̄stigiis augurādi discipula ad romanos fluxerit Dionysius & Pōponi us latus p̄ceptor nē in eo libro quē de sacerdotis ad m. p̄thagatū scripsit p̄cipue demonstrāt. Lagore: an gore potius sedēdū. Nequo: nullo alio. Hārede: bonorū successore. In grām q̄rit: ut q̄rino gratificare nar. Prædiuitis & orbis: alterutrius rei captatoribus apprimat popularis: & nō solū hēditatis spes aderat. sed etiā apli primoniū: q̄ū neutz sine altero grām p̄mereri potuisset. Dimissam eā. i. diuortio eā ea factō.

arguebat. Præterea galliæ & hispaniæ: Syriæ & Græciæ p̄cipes cōfiscatos ob tā leue ac tā impudēs calumpniæ: ge nus: ut q̄busdā nō aliud sit obiectū: q̄ quod partē rei familia ris in pecūia haberēt. Plurimis etiā ciuitatibus. & priuatis imunitates & ius metallorū ac uelut galiiū adēpta: sed & Vo conē regē p̄thorū: quī pulsus a suis quasi in fidē. P.R. cū in genū gaza Antiochiā receperat: spoliatū p̄fidia & occisum.

De odio eius cōtra consanguineos & cōiunctos.

**D**ium aduersus necessitudines in Druso primū fra tre direxit: p̄dita eius epistola qua secum de cogē do ad restituendā libertatem Augusto agebat: de inde & in reliq̄. Iulix tantum uxori absuit. ut relegatē qd̄ minimum est officiis aut humanitatis aliqd̄ impartiret: ut ex constitutiōe p̄ris uno oppido clausam: domo quoq̄ egre di. & cōmērio hoīum frui ueteret. sed & peculio concessō a p̄re: præbinq̄ annuis fraudauit per speciem publici iuris qd̄ nihil de his Augustus testō cauisset. Matrem Liviā gra uatus uelut p̄tes sibi æquas potētiæ uēdicantē & congreg lum eius assiduū uitauit. & lōgiore secretioresq̄ sermōes

PHI. Arguebat ueneni: crimi nabat de ueneficio. Plautus i am phitridē eechū uideo: me mīse rā arguit stupri dedecoris. Prin cipes cōfiscatos: repete uerbū il lud supius satis cōstat. Cōfiscari aut principes. i. sūmātes & priari dīr: q̄n fortūis spoliari: & eorū bona publicata ad sicū destrūti refert Cicero in ofone pro sēstio ptolomæū cipriū cū uictū & uestitu suo publicatū fuisse & oī re gno nudatū auctōr & auctore pu blio clodio tribuō. Calūniæ: calūnia est malitiosa & mēdax i famatio: & calūniator q̄ falsā cri mina sciēt intēdī: existiat Pri scianus lib. x. calūniā a uerbo cal uo derivari qd̄ significat decipi: quo utit Plautus i cassina sic feri bēsubi domi sola sum sopor ma nus caluif: mēdosi sunt plaurini codices ip̄ressi: i q̄bus sic legis so por manus caluif: cū legēdū sit sopor manus caluif. p. eo qd̄ ē de cipit ac frustat. In pecūia habe ret: an dictū est quēadmodū Ty

Calūnia

Caluo Io.  
cus plauti

berius p̄ senatū cōsultū decreuit: ut foeneratores duas primoniū p̄tes in solo collocaret: hæ calūnia quōdā oppidū: qd̄ p̄tem bonorū in pecūia ac re nūmaria hērent: & nō in his q̄ solo cōtinent: ut iuriscōsultorū uer bo utat. Et ius metallorū: multæ ciuitates & potissimū in hispania q̄ regio metallorū ferax est: ius hēbāt so diēdi metallorū: ex q̄bus lucrū igens cōsquebant. tradit Pl. in. xxxiii. uicē milia p̄do auri ānis singulis astu riā atq̄ galietā & lusitanā p̄stidisse: in uercellēsi agro cauebat ne plus q̄ng hoīum in ope publicam hērent. talius una cū in imunitatibus ademptū est cōpulsulis ciuitatibus a tyberio: cuius mēs nihil aliud q̄ rapi nis & auri accurationē meditabat. Vamonē spoliatū: subitelligēdū ē extinctus satis cōstat uonōis regis

**Antiochia** mēto fit a iosepho. Antiochiā: seleucus cognomento nicator ciuitates sexdecim cōdidit noīe antiochiā in honorē p̄ni noīis: ut auctōr est Appianus in syriacis hic significari ut antiochia illa syriæ iclyta celebrā q̄ monumētis hystorice. Aduersus necessitudines: nemo est q̄ nesciat necessitudinē dici ius q̄dā: & ulculū religioſe cōiunctōis: uñ necessariū dñr hoc iure affinitatis familiaritatis uē cōiūcti p̄terea necessitudo qd̄ ifrequēs est iuenis in libris uetere: p̄ necessitate: sicut apud Salustiuū & Ciceronē: uñ est illud sempronii alesiōis: bonū impatore signis collatis decertare non debere nisi fuma necessitudo aut aūm et occasio dāz fuisset necessitudines hoc in loco accipe p̄ necessariū ip̄is & affinis. In reliq̄s detexit. Lodiū aduersus reliq̄s necessitudines. Dixit: elegantiū est detexit. Relegat: iulū ab auguſto p̄re relegatū fuisse oib̄s p̄bris cōtaminatū sup̄ius declaratū est. P̄is: Augusti. Oppido: in qd̄ erat relegata. Peculio: cōcesso a patre: peculū hñt seru: hñt & filii p̄mirentib̄: dñs & p̄ibus iulā peculū hēbat a p̄re cōcessum quo fraudata est a marito tyberio. Annui: annua absolute dñr alimēta in singulos annos. Iuxta sunt q̄ tortoribus annua p̄stent: apud iuriscōsultos titulus est de annis legariis: ubi ait Vlpianus si cui annū fuerit legatū relictū sine adiectōe fūmæ id uideri relictū: qd̄ ait n̄r: testator p̄stare solitus fuit tyberis fraudauit iulā uxore rem relegatū annis alimētis ab auguſto p̄bitis sub p̄textu iuris: tanq̄ Augustus annua dari nollet iuliz idq̄ si gnificat uidere: qd̄ i testō nullā de annis dādis mētiōne fecisset. Cōgressum: recubabat tyberius cōgredi colloq̄ & sermocinari cū matre. Partes equas: p̄inde ac in admistrādo imperio par esse uellet ip̄i tyberio.

**Anna**

M.A.N. Arguebat: crimini dabat. Cōfiscator: cōstat subaudi. Impudēs: ipudēt excoꝑitāt. Partem rei familiaris: domesticū cēsus. In pecūia: & nō in p̄diis. Et priuatis: priuatae fortunae uiris. Voconē: qdā nomonē hñt. Ingētis: gazamēta ui auri: recteq̄ gazā p̄ricas opes dixit ad quos id uerbū peculiare ē q̄q̄ p̄his ip̄is poene finitimi sūt alludēs. Antiochiā: feniciæ urbē. Praefida: p̄ditōe. Necessitudines: necessario & p̄p̄ios: qbus natura mortale a c̄rtiore quodā charitatis uiculo deuñt. Proditā ep̄la: i aptū relecta. Cōstitūtōe p̄is: ut Augustus p̄ cōstituerat. Domog: egredi. q.d. nō cōtēns mōib̄s oppidi idulū a p̄re: uetuit ēt domo exire of hoīum adēpta cōsuetudie. Sed & peculio: tēui pecūia: seu suppellectiliorū peculio quodā p̄missa. Praebitis annis: pecūiis i annū alimōtiā: & usū exhiberi solitis. Fraudauit: maligne p̄buit: ul potius priuauit. Testō causisset: qñ reddi Augustus noluisse: q̄ ip̄e testō nō legasset. Grauius: grauius ferēs. Partes aequas: aequam i admistrādo ip̄io auctoritatē. Vēdicantē: ad se trahentē. Cōgressum: colloquiū cōsuetudinē.

**PHI.** Ne cōsiliis. f. m̄ris: erat .n. liuia p̄ capto fēminazq̄ solers & prudēs: cuius cōsilio oīi usus ē Augustus in rebus magnis sicut oñ dñt Seneca. Titulis suis: sole-mus scribere in titulis nomē auctoris cū noīe patris. exempli cā sic tyberius Augusti filius hoc fecit senatus cēsuerat ut ita i titulis nomē m̄ris ascriberet hoc pacto: Tyberius Augusti & liuiz filius hoc fecit id idigne tulisse Tyberiu significat. Trāquillus: utpote m̄nū nomē dedignatē. Nō parētē priā: sicut Augustus p̄ priā dictus fuit ita liuia parēs di cebat: cū foeminae corrumpere soleāt radis maritogz claritatē accipietes a cōiugali claritate: Tyberius ofor m̄ris liuiz noluit illā parētē priā appellari nec ullo honore publico insigniri.

**Foeminae remotae ab officiis ciuilibus**

**Sublecti. Aleci. Alecriptici De albo**

ne cōsiliis quibus tamē interdum & ægre uti solebat: regi uidere. Tuli ēt p̄indigne actū a senatu ut titulis suis quali Augusti. & ita liuiz filius adiciere. Quare non parentē patriē appellari nōnullum insignem honorem recipere publice passus est. sed & frequēter admonuit quod non maioribus nec foeminae cōuenientibus negociis abstineret: p̄cipue ut animaduertit incēdio iuxta ædem Vestē: & ipsam interuenisse: populumq̄ & milites: quo enixius opem ferrent adhortatam: sicut sub merito solita esset.

Item de odio & crudelitate io eius matrem.



E hinc ad similitudinem usq̄ processit hac ut ferunt de causa instanti sapius ut ciuitate donatum in de curias allegeret: negauit alia se conditione allecturum q̄ si pateretur abscribi albo extortum tibi a matre. At illa commota ueteres quosdam ad se Augusti

Nec foeminae cōuenientibus: scribit Vlpianus digestis de regulis iuris foeminas ab oib̄s officiis ciuilibus remotas ēē: & lib. iii. digestoz ti. de postulādo ne uirib̄ bus officiis fūgan̄ mulieres iterdiciē & ad senatus cōsultū uelleianū. moribus inq̄r ciuilia officia adempta sunt foeminis & plerazq̄ ip̄so iure nō ualēt. Et ipsam iteruenisse: uirozq̄ magis q̄ foeminaz esse uidet iteruenire incēdis & populū adhortari ad ignē restringēdū. Enixius: uzhēmētis. Simulatē odii matris: quo qd̄ flagitiosius esse pōt. Instāti: urgeti & efflagiatē liuiz m̄ri. In decurias: in ordines iudiciū: de qbus superius satis ac sup̄. Allegeret: abscriberet uerbum est legēdis iudiciū ab cōmodatū. M. Varro lib. ii. l̄itiz linguz sic inq̄t a legēdo legitima & college. q̄ una lecti & q̄ in eoꝝ loco suppositi sublecti. ad diti aleci: sic & a scriptici dicebat: q̄ sup̄lētis legiōibus ascribebant. Allectuz: a scriptuz adituz. Ascribi albo: albu multianā dici ex lōga lectiōe obseruauimus: erat albu decurionū: albu cytharedogz: album p̄fificiū: erat & album iudiciū: accipit aut p̄ tabula in qua iudiciū noīa scripta p̄ponebant: siq̄s uero albu corrupisset poniebat: q̄a p̄toris maiestas cōtēpta uidebat: Vnde ait Vlpianus libro digestoz secūdo: titulo de iurib̄

dictione iudiciū. Siquē id quod iurisdicōis perpetue causā in albo: uel in carcha uel in alia materia ppositū  
est dolo malo corruptū: datur in eū quingentoe annoe iudiciū: qd populare ē: Paulus quoq; ingit: si  
aliquis albu corruptū nō similiter hic edicit: ut in furto: qnē lib. quingentesimo digesto: ritulus ē de  
albo scribēdo ubi docet Vlpianus quo ordie decuriones in albo scriptos ē oporteat: tradit Cicero in. ii. de  
oratore pōtētiē maximū res oēs singulorū ānoe mādare lris solitū: q ea oīa referebat in albu & pponebat  
tabulā domi: pōtēs ut eēt populo cognoscēdi: hic annales maximī noīabant. Lulius quoq; refert iussisse an-  
ticiū martiū: ut pōtēx sacra publica ex cōmētariis nūmā in albu elata in publico pponeret Plinius ad albu  
idicō ueluti alludēs decētissime scripsit i. poemio naturalis historie: eū hāc opam cōdicere non erat in hoc  
albo. Quintilianus in. xii. multos cognouisse se tradit: qd laboris: quē ferre tēdētibus ab eloquētia ne-  
cesse est: cōfugit ad hāc diuertitula dēdiz: quoq; alii se ad albu ac rubricas transulerūt & formulāri:  
uel ut ait Cicero legulei quidam esse maluerūt Seneca quoq; ait in tertio de beneficiis. iudicem cēsus in al-  
bu & equestris hāreditis misit: sensus aut Trāglli hic est Tyberius nō alia cōditiōne dicebat se inter iud-  
ices relatuq; esse illū: quem ciuitate donatum mater referri cupiebat: nisi in albo iudiciū ipsa pateref ascribi  
hāc clausulā: id a se matrem per uim extorsisse. Extortum: per uim concessum ab iuito & relucante.

M. AN. Regi: instrui gubernari. Actū: decretū. Actis suis: q publicāda eēt. Maioribus: q; formā tu-  
to sustinere possit. Nec cōueniētibus: pag. muliebrī administratiōe dignis. Præcipue: uerhemētius: quā  
alias admonuit. Ad similitudinē: iurgii & cōtentionē: ut Donatus interpretat: Terē. age mitto impium nō si-  
militudinē meā uereri: festus similitudinē odiū eē ait: atq; ex cōtrario sensu nomē scīm: qā mīme sint simul q eam  
extorēt: qū & a similitudinē nō negat nomē scīm uideri posse. Allegaret: ascribere: albo: in quo iudicium no  
mutata referebantur. Extortum: id sibi a matre: sed inuito id datum.

codicillos de acerbitate & intollerātia morū eius & sacratio  
prelit atq; recitauit. Hos & custoditōis tādū & exprobra-  
tos tam isse adeo grauiter tulit: ut qdam putēt iter causas  
secessus hāc ei uel pēcipuā fuisse. Toto qdem triēnio quo ui-  
uente matre absuit semel oīno eam nec amplius quam uno  
die paucissimis uidit horis: Ac mox neq; agre adesse cura-  
uit: de functūq; & dum aduentus sui spem facit compluriūq;  
dieq; mora: corrupto demum & tabido corpore funeratam  
prohibuit consecrari: quali id ipsa mandasset: testamentūq;  
eius pro iūrito habuit: omnesq; amicitias & familiaritates:  
etiam quibus ea funeri sui curam moriens demandarat: in-  
tra breue tempus afflixit: uno ex his equestris ordinis uiro  
& in Antiliam condemnato.

De crudelitate & odio eius contra filios.

**I**lliū neq; naturalē Drusum: neq; adoptium Ger-

Protulit: deprompsit eduxit. Tā isse: tam inimiciter. Seccessus: qn̄ relicta urbe secessum cāpanie pe-  
tinē: & mox capas se cōtulit: ab suis motū trahēs in secessu capreæ. Aduentus sui: dum diuulgat se  
aduentū Romā: ut pns celebrēt mīnas ereqat. Corrupto & tabido corpore: solēt caduera citissime putre-  
scere & tabida fieri hoc est tabe corrupti Tyberius ut corpus maris defuncte fieret putridius non pmlerat:  
sepeliri: dū se quoq; uelle funeri ereqisq; mīnis interesse denūciat: cōtrario in Alexandro magno id fuit ad-  
mirabile: qd corpus eius exanimū septē dies iacuit i solo æstu solis seruētissimo: nulla tñ tabe: ne minimo  
qdem liuore corruptū: uigor quoq; cōstat ex spū: ut ingit Curtius nō destituerat uultū. Cōsecrari: inter  
duas referri p apothēosim sic. n. dedicatiōne grācia diōdōe noīamus. Id mādasse. i. ne cōsecraret & diuinis  
honoribus honoraret. Pro iūrito: p. uāo & nō rato: cum testm̄ extremaq; uolūtas testatoris rata & firma  
esse debeat. Funeris sui cura: libro. xi. digesto: titulo de religiosis scriptum legitur: funus eū facere opor-  
tere. quē decedens elegit. sin autem de hac re defunctus nō cavit: nec ulli delegatū hoc munus est: i. scriptos  
hāredes ea res cōstringit sumptus funeris arbitrant: pro dignitatibus ac facultatibus defuncti: & ille q fu-  
nerauit ex prætoris edicto pleg pōt id qd impendit. In Antiliam condemnato: antilia nomē est urbis Ica-  
luz: cuius uestigia adhuc uiuunt haud pcul a decheone: qdam codices habent in anticyram: est aut anticyra  
sua ad sinū iacēs malacum & octiam mōtem: cuius meminit Strabo in. ix. ubi auctore Plinio helleborum  
maxime sumit: est & anticyra ciuitas iuxta cyrrhā in phocide regione in corinthium uerfā sinū: qd si legas  
in latomia sicut legi in codice sinceriore nō absurde leges: & ita ipse legēdū ducō: cum talis lectio cum trā-  
gllī snia & latinitatis elegitā cōueniat: erat aut latomia locus in carcere romāo iuxta nullianum sicut indi-

PHIL. Codicillos: tabellas epi-  
stolares al's codicillos uocamus  
genus testi: quoq; ius cōstat non  
fuisse an̄ Augusti tpa. Codicilli  
nullā solēntatē ordinatiōis reg-  
rūt: de qbo iuricōsulti doctōe co-  
pioseq; pscrībūt. Cōmota: indi-  
gnabuda. Sacratio: sacratio au-  
ctore Vlpiano locus est in quo sa-  
era reponunt qd ē i. ædificio pri-  
uato eē pōt qd si legas ex secreta-  
rio: & itelligas ex repositorio. re-  
rūt secretaq; qd dictio latina est &  
a latinis scriptoribus usurpata.  
Apuleius in cosmographia secre-  
taria terræ appellat occultiora:  
& secretiora sub terrā loca: & lo-  
sephus cuius iterp's ē Rufinus lu-  
culētus scriptor li. xviii. antigna-  
rū sic ait. philonē ex secretario ca-  
ius iubet excludi absenteq; fieri.

Codicilli

Sacratio  
SecretariiCorpus  
Alex. non  
tabidum

apothēosis

Antilia  
Anticyra.

Latomia



cat. M. Varro in. i. de latina lingua: de quo Lilius libro ab urbe cōdita. xxxvi. sic scribit: trilingui carceris latoniæ interiorem custodiam habere iussit: in has latonias siue latoniā: utroq. n. modo dī cōdemnatus fuerat a Tyberio uir equestris ordinis ob amicitia mēnā dicebat aut latomia q. tibi lapidicia: fuerūt: nāq. gñali uocabulo latoniæ appellat lapidiciæ: hoc est loca cēdēdis lapidibus accōmodata: ad quas dānari solebāt hi q. in opus merali damnabantur: cuius poenæ mērio sit apud iuriscōsultos digestis de poenis: & apud Plaurū in captiuis tindarus in latoniis lapidarias ab egēse damnat. Seneca l. ix. declamationū signat sabinū in latoniis fuisse dānatum: q. a reo rogatus ut in latonias trāsseret festiuit dixit nec nūc quemq. nūm decipiat nomē latoniæ: illa aia mea lauta res est: iocabāt in miseris ac periculis suis: p̄terea latoniæ caccet est syracusis lingua siculorū: ut docet Afconius pedianus: in eas latonias sicut eleganter scribit Cicerō in orōne de supplicis: si q. publice custodiēdi erāt ex oibus oppidis sicilicet deduci impabant: in latoniās uerres multos captiuos ciues romanos ciues erat regum atq. tyrānoꝝ ingēs ex saxo in mirandā altitudinē depressum. Neq. naturalē drusum: quem Tyberius ex Agrippina uxore sustulerat: attēde naturalē filium dici ab historico legitimū: & ita a iuriscōsultis frequēter dici obseruauimus p̄tes naturales: q. uulgo legitimi dicunt: quamuis neotericoteri hoc est rectiores naturalem filiū appellēt: q. ex concubina genitus est. llydorus naturales inquit filiū dñr ingenuæ cōcubina: quos sola natura genuit nō honestas cōiugii: hoc idē tradit trigesima tertia quæstione. iiii. canoniceorum decretorum.

M. AN. Intolerātia: itollerābilis & difficilis natura. Eius: tibe. E sacris: ex sacroꝝ repositoria ac per hoc sanctiore secretiorq. loco: sed qdā secretario hñt a quo analogiz. rō nō abhorret. Custodios: i. p̄ntē usum asseruatos. Exprobratos: p̄bri loco recitatos. Tā infestis inimico aio. Seceffus: qdā tū diu ab urbe abfuit. Aegre: ligēt: i. firmā: grauitē affectē. Aduētus suis: i. ad urbē reditus: q̄i etis exegit affuturi. Tapidotabe in festo: ac corrupto. Cōsecrari: ullis sacroꝝ ceremoniis insigniri: ut neq. tēpla. neq. arar. neq. flamē: neq. aliud qcq. in defūctæ memoriā cōstitueret. Id: post mortē cōsecrari. Amicitias & familiaritates: amicos & familiares. Affixit: ignominia ac clade affecit. Antiliā: isulā credo sed ubi legerim me moria puro lapsus nō teneo. Tu uide ne anticyrā sit potius legēdū. Herodo. Athillā urbē i. ægypto celebrat. Pli. uero antillam Lelbo isulā ait auulām. Naturalē: drusū ad germāci dñam quē in filiū adoptauerat.

PHI. Alterius uiciis. f. Drusi filii naturalis. Animi fluxioris: est forminatoris molliorisq. scribit Plinius drusum hunc nō alia magis re q. uinolētia regenerasse patrem tyberii: fluxi dicuntur libidinosi molles effeminati. Marcialis: cōcubio cū sis euirator fluxo. Cyprianus usq. ad hoc uenimus ut in comparatōe fluxorum de sanctoꝝ uirtutibus disputemus. Idē fluxuras libidines uocat scribēs castitatē esse exatmaturā fluxuræ. Remissioris uitæ: remittere aium relaxare est: q. uic cat mufonis remittet. animum idē esse qdā amittere. inde uita remissior. q. ociosior solutiore

manicū patria charitate dilexit alterius uiciis infensū. Nā Drusus animi fluxioris remissiorisq. uitæ erat. Itaq. ne mortuo qdē pinde affectus est: sed tñ non statim a funere ad negocioꝝ cōsuetudinē rediit: iusticio longiore inhibito: q. u. & ilienū legatis paulo serius cōsolātibus q̄i obliterata iā doloris memoria irridēs: si quoq. rōdit uicē eoꝝ dolere: quod egregiū ciuē Hectorē amisissent. Germanico usq. adeo obtrectauit: ut etiam præclara facta eius s. pupuacius elueret: & gloriosissimas uictorias: ceu dānosas. R. P. i. creparet. qd uero Alexandriā p̄pter imensam & repentnam famēm: in cōsulto se adisset questus est in senatu: etiā causa mortis fuisse ei per. Cn. Pilonem legatum Syriæ creditur: quē mox

Latoniæ  
focis sibi  
ni

Naturalis  
filius  
Naturales  
patres

Fluxi  
Fluxuræ  
Remissior  
uita

Perinde

Iusticium

est. Perinde affectus: nō multū neq. itēperatē doluit neq. imodice ex drusi obitu. de utroq. filio tyberii hæc orosius: filios suos drusum & germanicū: quoꝝ drusus naturalis. Germanicus adoptiuus erat manifestis uenens p̄didit: p̄didit aut multū & ualde q̄nq. significat: in quo significat alibi quoq. uisus p̄ a trāquillo cū ait in galba. Quare eius aduētus nō pinde gratus fuit. Sed tantū nō: Quidam ita interpretant: quod tyberius quīs nō multum qdē doluerit de morte filiū Drusi: tñ hoc indicii luctus exhibuit: quod nō statim rediit ad negocia p̄gēda: Sed si hæc particula tantū nō significat ēt ut alibi diligenter explicauimus alius erit: & uereor sensus: ut dicat tyberiiū adeo nullū dolorē coepisse ex obitu filiū ut ēt statim post funus redierit ad pristinam cōsuetudinē: inhibueritq. iudici lōgius iusticiū: p̄tatores itaq. aciores talia pensi tent soleret & diligeret. Negocioꝝ cōsuetudinē: Afinius pollio declamauit intra quartū diem quā filiū amiserat. Idē Augusto rescripsit. Eo die coenauit quo filiū amisit: magnos uiros q. fortunæ succumbere nesciunt: nescio tamen an tales sint laudandi qui affectioni naturali repugnant ex eo gloriolā aucupantes. Instinto inhibito: iusticium dicit luctus publicus sicuti docet fulgentius placides: quod iudici solebat in republ. calamitatibus. Lilius: tabernæ circa forum elausit: iusticiumq. in foro sua sp̄de cepit prius quā didicū: item iusticium per aliquot dies seruauit. idē ostendere uolens iusticium sublatū finitumq. ait. ut Romam redditum est iusticium remissum est. Aulus gellius lib. xix. iusticium interpretatur iuris quasi iter stionem quandam & cessationem: Tyberius noluit seruati iusticium longius propter obitum filiū. Ille

sum: troianoque duplex fuit ilium nouū & uetus. Quod hec torem amississent: uolens tyberius irridere se-  
rocinā nimis & tardā illensū consolationē. nō inurbane respondit se quoq; uicissim dolere de hec tōris obli-  
tūq; mille annis aī occubuerat. Germanico adoptiuo filio. Obtrēctauit: obtrēctare est cōtra alienā sen-  
tentia tractare & ob id obstrare obstrere: & ut ueteres dixerūt obstrigilā. Elueret: dilueret atq; reselleret.  
uide legēdū potius esse eleuaret qd uerbū uetus est & elegēter a uetibus in huiusmodi significatione  
usupat: est. n. eleuare res gestas uerbis deprime: & uero miores facere: ac p nihilo hūdas ostēdere: sup quo  
uerbo nō pauca scripsimus enarrare illud ppter: eleuare assiduus copia lōga uiros apud Liuiū. Qy. Fabius  
res gestas a Scipio in hispāia eleuauit hoc est depreffit. Quintilianus eleuata testimoniis uniuersā simul  
gentiū ab oratoribus testat i qnto de huius uerbi significatu sic scribit agretius: eleuamus & quae in altum  
uolimus: & quae alleuimus & leuora facimus. Immediam famē: solebāt alexandrii aegyptiū iomae an-  
nona laborāti suppeditare frumēta & populū pascere: eratq; alexādria subēdiū romanæ reipublice frumē-  
tarium: foelicitatis autē tūc parēs est nilus: cuius inundatione pinguefcit aegyptus adeo: ut cū feracissimis ter-  
ris cerret: & sicut iosephus aegēpūq; conscribit aegyptus quattuor mētib; romanos alebat.

obstrigilā  
Eluare

Alexādria  
subēdiū  
frumenta-  
rium

MAN. Animi flutioris uita prioris: ac p hoc luxuriosi & imoderati. Ver. Exerce impia & ramos cō-  
pescit flutientis. Luxuriantes. Remissioris: qd p summa corporis inertia uoluptati & ocio eliser deditus: ut  
natis cū plinio conueniat qui apud scribit Druso nō sine patris indignatione ganeæ preceptis blandiū.  
Cupro psonē cū remissis iucūde qd senibus grauitur. Perinde: multū. Affectus: dolori succubuit. Sed  
mō nō statim. q. d. in eo repērauit: qd nō ab illius funere reuerfus cōtinuo cōuerterit se ad publica negocia  
obeūda. Iusticia ihibito: quod in hūmō calibus ad publicū merore testādū indici cōsueuit. Illensū lega-  
tationio ad hoc ipsum missus: ut illi dolorē: quē publice & priuati. Illētes cōspicent: quod filio unico pri-  
uatus esset corā testarentur: de recentioris illi sede Strabo quidē multa. Obliterata: obliuioī data. Quod  
hec tōrem amississent: satis urbane intēptiū illensū: redarguit officiū. Superuacuis: parum conducibili-  
bus. Elueret: in nihilum redigetur. Alexandriam: quod & syria in aegyptum pertendisset. Inconsulto:  
se non prius auctore facto. Per Gn. Pisonem: pisonis ministerio.

huius criminis reum putant: qdam mandata prolaturum:  
nisi ea secreta obstrare: per quae multasiam increpitū. &  
per noctes creberrime acclamātū est: redde Germanicum  
quam suspicionem confirmauit ipse postea coniuge etiam  
ac liberis germanici crudelē in modū afflictis.

De crudelitate & odio eius contra nūrum.

**N** Vrum Agrippinam post mortem mariti liberius  
qdam quæstam manu apprehendit græcoq; uer-  
sus non dominari: si nq; filiola injuriam te accipe-  
re actimas: nec ullo mox sermone dignatus est. Q uondam  
uero inter cœnam porrecta a se pota gustare nō ausam eti-  
am uocare desinit: simulans ueneni se crimine accersita: quū  
præstructū utrūq; consulo esset: ut & ipse tentandī gfa of-  
ferret: & illa qñ certissimū exitiū cauēret. Nouissime calū-  
niatus mō ad statuā Augusti: modo ad exercitus confugere  
uelle pādariā relegauit. Conducitūq; oculū p cēturiōē  
uerberibus excussit. Rursus moris inedia destinātī p ul ore

cū uocor ad cœnā nō tā uenalis ut aī inde uocatores didi q ad cœnā cūuiores noie principis iuitabant.  
Idē in carmine faleciōiam dices mihi uasuplet uocator: & uocatiōes ipse iuitationes noianē. Catullus: Quæ  
rūt i truiuo uocatiōes. Accersitū: legēdū ē accersitū. nō āt accersitū: ut sit sensus iō Tyberius desit uocare ad  
mēsam nūq; Agrippinā: fingēs se ab illa accusari iismulariq; crie uenē: arcescere āt accuēre: ē qd ab arceo na  
sis xeteni uicū accusare a maleficiis arcere ēt: accersere uero significat auocari: scribit Priscia. in. l. qd antiquissi-  
mi p ad frequētissime ar ponebant dicētes: ruenas & aruētores pro aduenas & aduētores: uā arcesso. ab ar-  
uo uerbo qd nūc accio dicimus cōpositū ē amiat. Calūniatis: calūniari ē falsa crimina scietē itendere: uñ  
calūniatus falso criatus p calūniā. Ad statuā Augusti: liceat iqt Seneca seruus ad statuā cōfugere: qto magis  
hoc licere debet liberis: & igeniis: apud iuriscōsultos frequēt legis seruus ad statuā picipis rāq; unicū sus-  
fugū solitos cōfugere ad euitādā seculi dñq; itolerabilē Vlpianus senbēs ad ediliū edictū arbitraf eū  
sensū mime ē fugitiuū: q ad statuā Celsaris confugerit. Calūniabaf tyberius agrippinā: pper q ad Augusti

PHIL. Criminis reū: ipso scūs  
ē reus a uetelio ueneficii: de quo  
iferius late dicet. Mādta pla-  
tū: tanq; germanici mors sibi a  
Tyberio mandata fuisset. Nisi  
ea secreta: sensus ē pīso diuulgā-  
set mādta Tyberii de germani-  
co necando: nisi id obstruisset. qd  
erant secreta & nullo tēte pbari  
potuissent. Tyberius. n. pisoni. so-  
li solus talia mādauerat ne res sie-  
ret palā. Multifariā: per sepe  
& pluribus in locis. Inceptui: ca-  
stigarū reprehēsumus & ad Ty-  
berii potius referēdū q ad pīso-  
nē. Redde germanicū: hæc erat  
acclamatio ppli nocturna: q desū  
denū defuncti germanici testaba-  
tur. Marti: germanici. Quid  
dā quæstū: uñ nescio qd de Ty-  
berio esset conquesta. Etiā uo-  
care deficiat cœnā. l. & prādiū:  
est. n. uocare uerbū peculū accō-  
modatū cōiuiis iuitadis. Marti.

monitū

hab

bp pīsmg

Vocare

uocatores  
Arcescere  
Pro ad

Ar  
Aruenæ  
Ad statuā  
confugere

Caesaris statim cōfugere distinasset: tanq̃ serua cēt: & ita neller leuici Tyberii tanq̃ dñi intolerabilē subterfugere. Mō ad exercitus: tanq̃ spioratura auxiliū militare aduersus ip̃m Tyberiu & seditionem cōcitare.

Pādataria

Verbera

Pādataria: insula est ī mari tyreno cuius sic mēnit Marcanus in geometria ultra tyberia hostia in forma: no pōtā: pādataria: pchyra: enaria iarime a græcis dē: de hac Plī. i. iiii. ī puteolano sinu pādataria ē. Cōstitiatim: agrippa: cōiucia & pbra ī tyberiu ingerēti. Verberibus: uerbera: nō sōlū dici p uerberatio ip̃a. sed ēt p instro accipi accōmodato uerberatio ī dicat Quintilianus in declinatōibus sic scribens: ignes ex p̃so raptos uerbera q̃ casus obtrulerat suado. Mori sedia: cū abstinētia: qbus aut̃ mori sedia cōsiliū est sepeo demum die mortem oppedit: sicuti Varro & Gellius de sepeuari numeri potestate scribentes significant. idem quoq̃ Plinius i. x. restatur his uerbis: homini non ante diem septimum la talis inedia.

M. AN. Huius crisi: Plī. extat ait Ofo uisitū qua reū Pisonē eius sceleris arguit hoc usus argum̃to palāq̃ testatur nō potuisse ab ueneni cor Germāci Caesaris cremari. Mandata: a Tyberio acceptis: de morte germāci. Prolatū: in aprū relatū. Ea secreta: nisi illa obstaret difficultas: qd id sibi mādātū p̃bare nō posset: uel q̃ a secreta p̃cipis p̃ferre nō liceret. Acclamatū: nocturnis clamoribus ingēratū. Redde germānicū: restitue p̃po: quē fraude sustulisti. Nuge: agrippinā: adoptiui filii cōiugē. Magrippa & Iulia gentiū: Liberius: audacius. Græcoq̃ uerū: Carnē neq̃ apud euripidē: neq̃ sophoclē neq̃ homē: neq̃ aliog̃ quēpiā nisi me tumultuaria ingitio seculis repio. Crie uenē: q̃ si ueneno nuge petisset. Præstrētū: consalto scriñ. Vtrūq̃ ut ī ueneni sū pcederet illi daret illa ut ueneni tāq̃ certū exitiū careret. Calūniā: falsa cratiōe iſectatus. Ad exercitus: q̃b̃ germāicus p̃fuerat: hicq̃ fuit calūniæ p̃textus. Pādataria: insula q̃ ī puteolū ut feri. Plī. iacet sinu. Cōiuciant: cōiucium illi faciēti. Per cēturiōnem: cēturiōis ministerio. Verberibus: ex his est q̃ a gignēdi casu: ut Focas ait sumū declinatōis exordiu: ut uerbis frōis remigis.

Diducere

nefasti diei

PHI. Diducto: patefō diducere. n. diuidere ē. Insulciti: imitti p̃ uim & iulcari. Perſeueratē: in p̃posito ut cibo abstineret: & iedia p̃ſiceret. Inter nefastos: atq̃ de nefastos dies dici a Tranq̃llo attros & ominosos aduersus gellii filiam scribētis a uulgo imperite nefastos dies dici: quos a tros ip̃se appellat & omiosos: sed de his habunde sup̃ius dēm est.

In gemōis: gemonē scilicet dicebant ad q̃s corpa dāntog̃ tra da p̃cipitabant: qd plane dede corosū erat defūcto: sicut & uno trahi: crebra ē mētio apud uerētes scriptores gemoniarū. Cor: tacitus: tūc confossum collacera rūq̃ & absicisso capite trūcū corpus sabini ī gemōis trahūt. Plī. in. vii. tradit canem a corp̃e serui sabini nō recessisse abiecto ī gradibus gemoniis. Vale. in. vi. capite de leuēritate scribit: liber tatem ademit: sp̃m extinxit: corpus cōiucelia carceris & detestanda gemōiarū scalag̃ nota foda uit. apud trāglū frēq̃ns ē mētio gemōiarū q̃s qdā a cōditōis noia tos opinant: sed cū nulla auctoritate id ſulciat: ego potius cōiecto ex eo appellatū: qd locus erat gētus & calamitātū. Sibi g̃tē agerent: tanq̃ clamēdissimū: qd nō assecerit nuge atrociori supplicio & morte hūi sedio. Infamissima. n. mors erat eoq̃: q̃ laq̃o uitā finiebāt: & ī p̃otificalibus libris cautū fuerat: ut tales ī sepulgi abiicerent. uñ & Virg. tale ge nus mortis elegāter appellat ī forme cū ait: & nōdū īformis lethi trabe nēdit ab alta. Destitutis: orbatus desolatus. Die tyrocinii: quo sup̃ta toga pura ī foyē deducti sūt. Relege q̃ cōmētiati sumus ī Augusto sup̃ die tyrocinii. Cōgiario: dono ip̃atorio. Ineūte āno: calē. Ianuarii. illo. n. die uosa ſuspiciebant: qm̃ principū ānū: ut inq̃t Oui. i. i. fastog̃: tēpla patet auresq̃ deū: nec ligua caducias ſpiciat ulla p̃ſed: dēq̃ p̃odus hñt.

Pro eoq̃ salute: uota ſuspiciebant ex morte calē. Ianuarii p̃ salute ip̃atorio: sed cū p̃ salute quoq̃ filioq̃ germāci ſuscepta fuisset īdolut tyberius: p̃inde ac ſpecimē id foret maximū illos romāis cārisſimos. Talis

infamissima mors  
suspectuoli

De crudelitate & odio eius contra nepotes. **U**m ex germanico tres nepotes. Neronē & Drusum: & Caiū: ex druso unū Tyberiu haberet: destitutus morte libetog̃ maximos natu de Germanici filiis Neronē & Drusum. P. C. cōmēdauit: diēq̃ utriusq̃ tyrocinii cōgiario plebi dato celebrauit. sed ut cōperit ineunte anno pro eoq̃ quoq̃ salute publice uota ſuscepta agit cū senatu non debere talia p̃māia tribui nili exp̃tis & ætate p̃uectis atq̃ ex eo patefacta iteriore animi lui nota oſum criminationibus obnoxios reddidit uariāq̃ fraude īductos ut & concitaretur ad conuicia & concitari perderentur: accusauit per litteras amarissime cōgestis etiam probis & iudicatos hostes fame necauit. Neronē in insula pontia Drusum in ima parte palatii putant. Neronem ad uolūtariam mortem coactum: quum ei carnifex quasi ex senatus auctoritate missus laqueos: et uncōs ostendat. Druso aut̃ adio alimēta

primamq; uota publice suspicienda nō sint p salute cuiuspiā: q sit ineptus & adolescēs. Patefacta nota de: aetia laque & odio quo prius oculo & ira animi penetralia recōdito nepotes psequat. Obnoxios: sup-  
ponos atq; subiectos. Cōcitarent ad comicia: fraudulēter & dissimulanter agebat Tyberius ut nepotes:  
quos p̄ditos cupiebat ictarent: ad cōicia & maledicta in se dicebat: ut mox sub p̄textu lese maiestatis ip̄a-  
tione supplicio dederent. Probris: p̄bra nolumus flagitia atq; dedecora: & p cōiitiis accipi testis ē Lilius  
q sic ait: igerūt p̄bra p̄terea p̄brū stuprū ueteres appellauere. Fame genus: hoc mortis miserimū ē si credi  
mus carnis grācis ita clamitātibz. 2. i. d. d. i. k. i. Tōy p̄a f̄eei. i. fame mori miserimū ē. Pōtia: Pl. i. iii.  
pōtia pluratiuo numero appellat: sūt aut pōtia aduersum formias in mari erusio. In imāssima. Laqos  
& uncos: tomētoz dīa sūt: nā & laqo strigulabant & unco trahebāt: sicuti olī acclamatū ē a senatu in cō  
modū ingatorē: q se natū occidit unco trahat: q oēs occidit unco trahat: q tēpla spoliavit unco trahatur:  
& id sepius repetitū cum igit carnifex instrumenta carnificiz ostentaret credid nonētem ipsūm esse ad  
mortem uoluntariam ut semetip̄e interimeret: ne a carnifice per tormenta excarnificatū necaretur.

Probia

Pontia

M.A.N. Diducti: ut adapti. Infulciti: igit: i. culcitra: nō ut uideret ueg. ut diutius torq̄ret: sed acerbi-  
lima est crudelitas ut Annus Scē. ait: Quē trahit poenā estq; iter dū misericordie gēus tū occidēs. Ita  
absumpti: i. eda extēda. Iner nefastos: si nefastos ut mac. accipit expōs iter festos dixeris referri uoluisse:  
ga nefastus sit idē q & festus: sed hoc loco nefastū p iustū & nefario qles erāt postidmā dies rectius iter  
probare i quē plane sensum acō quoq; horatianū illd: itactum nefasti linguas accipit: Nefastos dies. n. līa  
notari solitos festos pdidit. Imputauit: suz clamētie datū uoluit. In gemonias scālis. i. quo dānati uno  
tacti abiciebant. Diē uerisq; tyrocini quo primū i fozē sūt deducti. Inire āno: in initio āni. Pro eoz  
quoq; salute. i. nō p se tm: sed p illis ē uota suscepta. Publico: publico nolē. Egit q; knatu: petiit. Exptis:  
uirtute aut merito aliquo pbat. Animi sūi nota: itestini odiū iudicio. Oium criatōibz: oibus criari uo-  
lēobus. Obnoxios calūnie & criatōibz subiectos. Ad cōiitiū: ut libi quoquō cōiitiārent: reig fierēt  
maiestatis. Accusauit: ut maiestatis reos ad senatū p̄fias detulit. Cōgestis ē: pbris: eoz flagitis & scelerē  
bus enūceris. Vipsianū p̄brum pro infamis accipit: sed & flagitiū significat. Pontia insula: quē auctore  
Plinio contra fūmianum iacet litus. Ad uoluntariam mortem: mortem sibi ultro consciscendam.

subducta ut tomētū e culcitra tentauerit mādere. Ambog:  
sic reliquias dispersas: ut uix quādoq; colligi possent.

De eius crudelitate contra amicos



**V**per ueteres amicos ac familiares uigiti sibi e nu-  
mero principum ciuitatis depoposcerat uelut cōsi-  
liarios in negociis publicis. Hoz omniū uix duos  
aut tres icolumēs praxitit. ceterosq; alium alia de causa p  
culit. In quos quū plurimoz clade Elium Scianū quē ad  
summam potentiam non tam beniuolentia puxerat: quā  
ut esset cuius ministerio ac fraudibus liberos Germāci cir-

nebat: illicq; egestosi acq̄secebat Seneca in lib. ad gallionē de uita beata nihilo inq; miserius ero si lassā  
ceruix mea in manipulo ferri acq̄scat: si sup circēse tomētum p sarcinas ueteris lithi effluens icubabo. De  
tomēto circēsi epigrammarius poeta sic inq; in apophoretis: tomētum cōcīa palus circēse uocaf: hac p leu

PHI. Subducta: subtrahita ci-  
baria. Tomētū e culcitra: tomē-  
tū dicius id stramētū sarcinūq;  
quo culcitra sarcinū festus. cul-  
citra q; toritō iulcal appellata:  
mēdoli codices p tomento hēnt

Tomētum  
quid

tomēto Varro: postea trāsiēt ut culcitra: qd i eas fa-  
gus aut tomētū aliud ue q; calcabāt: ab iculcādo culcitra  
dicta. ut āt tomētū a τῆ ἀνὸ uerbo grāco deriuari qd si  
gnificat icidō: sicut & tomos & tomicus restis est. n. to-  
mos: picula libroz abscessa. Origenes adamarius tērtū  
libroz suoz genus tomos iscriptit: quos ut ait Hierōn-  
ymus nos possumus appellare uolumina & tomos in pō-  
tō ciuitas ab eo dicta. q; illic medea mēbra fratris abfyr-  
ti frustillati cōcidit. Oui. idē tomos dictus locus hiciq;  
ferē i illo mēbra soroz sris secuisse: sūt hīc iōices quoq;  
deduci uident. sūt. n. testes ex canabi ipolito & spro leui  
ter tortoide qbus stelligē locutū ē uētruiui scribētē i  
septio d architectura: aliter tomicē religidos: idē pbat  
tomices ex spro hispāico: sed ut ad tomentū culcitra re-  
uertamur: fiebat id ex lana alba

Tomos

Tomos  
ci. tomicus

cōcīa: quod ob hoc leuconicum  
dicebat quāuis qdam a pplis gal-  
liaz cognomētū istud deriuet.

leuconicū

Nec tamē appellatē lanae tomē-  
tū cōtinebāt ut docet iuriscōsul-  
tus lib. iij. de legatis. Tōmentum  
cognominabāt circēse arūdin-  
bus cōcīis factū: idq; stramētū  
habebāt plebeiog: Circēse uoca-  
bāt ex eo q; in circo romani ster-

Tomētum

circēsem

Error iter-  
pretis max  
tialis

Correctus  
plini locus

Seianus

conico stramina paup erant: error est apud Martialis interpretem: q tomētū circensē a palude circensī dici ar  
bitrat cū a circo romano circensē tomentū deducat: idq circo erat p stramento mendicorū: nāq a circēsi  
Italīe nō circēsē: sed circēsē deriuant: idq cōfirmat auctoritate scriptorū: luculētissimog: iter quos est L  
uius q sic ait in sexto ad hoc latini hermicq accesserūt: & circēsū qdā: id ē octauo ptores tum duos latini  
hēbāt. L. Annii setinū: & L. nūmitiū circēsē ambos ex colonis romanis. pli. ostrea circēsīa noīat a circēsi  
ubi generosa nascebant: de qbus & Oratius dixit ostrea circēsi mīceni oriū ēchini. M. Tul. in. tit. de natu  
ra deop: circē quoq: coloni nūi circēsē religiose colūt: emādā ē obiter dictio ex lib. pli. unde uigēsimos  
sic. n. legi galliāq hoc ad tomēta paliter inuētū tu corrige ad tomēta. Māderē significanter loquutus ē  
mādimus. n. pprie & māducamus ea q dura sunt: & q dēnibus relucant: sicut grāmatici tradiderūt. Am  
bog: nerōs & druī neporū. Vigiti sibi: depomiserat in hāc sniam scribit Paulus Orosius uigiti sibi pa  
tricio uiros cōsiliū cā legerat Tyberius hōz uix duos icolumes reliquit: ceteros diuersis causis necauit. Per  
culit: affluuit subuertit necauit. Filiū seianū. spulit: fuit aut elius seianus pfectus Tyberii tāte olim audo  
ritatis apud principem: ut Cēsar appellaretur sicuti tradit dion: hūc res nouas molētē iterfici iussit Tyberius  
epla a capreis ad senatū missa p Neuiū fertoriū macronē: unde ē illud apud Iuuenalē. Verbofa & grādīs epi  
stola uenit a capreis: lecta epla statim tribuni & milites circūsteterūt seianum: quē uictim uncoq: traditum  
in gemōas abiēcērūt: hinc illud: seianus ducit unco spectādus. Seneca i libro de tranquillitate uitae. Quo die  
seianū senatus deduxerat populus i frusta diuisit: in quem qcad congeri poterat dū hōicq: cōtulerūt: & ex  
eo nihil superfuit: quod carnifex traheret: scribit Iosephus libro. xviij. antiquitatum: antōiam primari cognō  
uissē seiani isidias oīaq diligenter ad Tyberium scripsisse & p pallantē seruum fidissimū hās destinasse in  
capreis ad Tyberium: qc isinuata cognoscens seianum cum cōciis uniuersis iteremitt: antoniam autem quā  
antea uenabilem habuerat uenerabiliorē ex eo habere coepit: eiq in omnibus obediēbat.

M. AN. Tomētū calcitra: sarcinē ait q τὸν τε αἰπὸν qcad. n. cōcidit ad calcitrā faciēdā tomētū uete  
res dixere. M. Tomētū cōciā palus circensē uocat: & rursus de tomēto ligōico: uellera ligōicis accipe nā  
sagis. Eusebius Drusum uenō ait nō famē pisse. Calcitra ab iculcādo: Varro: postea q trāserunt ad calci  
tras qd in ea sagus aut tomētū aliud ue qd iculcābāt ab iculcādo calcitra dicta. Principiū primi senatoriū  
ordinis erant: cedis huius senatoriā: & equestris ordinis. Eusebius meminit. Perculit: concussit: metu  
defixit. Lucanus: tum seius perculit horror membra ducit. Aetium Seianum: Eusebius: Seianus Tyberii  
præfectus: qui apud eum plurimum poterat. sed Iuena. multo plura.

PHI. Circumiret: dolo ag  
grederetur. Liberos germanici:  
Neronē & Drusum: quos aī di  
ctum ē a tyberio fuisse fame ne  
catos. Nepotē ex druso: hic ty  
berius dicebat. In cōuictores:  
cōuictor dī quotidianus cōuictor  
q nobiscum uiuit familiariter  
Oratius: nūc qā sum tibi moce  
nas cōuictor. Græculos: philo  
sophos & sophistas: de qbus iam  
dictum est. Dialectos: loquēdi  
genera græci dialectos uocat ut  
docet Quintilianus in primo. q  
illis plura sunt. nam linguas qncq  
habent: lonicam: doricam: athē  
nicam: eolicam & cōem iuxta has  
latina uerba comprehēsa intel  
ligunt ut scienter & solerter pen  
sitat Diomedes in secundo. Do  
rica aut lingua q græce doris dī  
i primis breuitari studet: qua pe  
lāgi sunt uisū & lacones excellue  
re. auctor Herodotus i Cliso Stra  
bo lib. y. geographiæ doricā asse  
rit eandē ēē: quam eolicam: eaq  
usos ēē oēs ferme populos extra  
isthmū habitantes. cū aut tria fo  
rent gna oratoz. athēci asiāni &  
rhodij: rodios doricā linguā usos ēē tradūt q mediū erāt iter asiāos & athēcos ex utroq: cōmixti: apud rhodi  
os cōplures extitere circa phiam & artes igneas pitissimū: sensus tranquilli hic est. Tyberius zenonem relega

conueniret: nepotemq: suū ex Druso filium naturalem ad  
successionem imperii confirmaret.

De crudelitate & sœuitia eius contra grammaticos: &  
magistros.



hilio lentior in conuictores græculos: qbus uel ma  
xime acquiescebat Zenonem quandam exquiritius ser  
mocinante: quū interrogasset quānā illa tā mo  
lesta dialectos ēēt. Ex ille respōdisset: Doridē: relegauit Ci  
nariā existimās exprobratū sibi ueterē secessum qd Dorice  
Rhodij loquant. Item quū soleret ex lectione quotidiana  
qstiones super cōnā proponē. Et cōperiūssē Seleucū grā  
maticū a ministrois suis perquirere: quos quoq: tpe tractaret  
auctores atq: ita præparatum uenire: primū a contubernio  
remouit: deinde etiam ad mortem compulit.

De crudelitate eius in iuuentute.



Aeua ac lenta natura ne in puero qdem latuit: quā  
Theodorus gadareo rhetorice præceptor & ppe  
xisse prius sagaciter & assimulasse aptissime usus  
est subinde in obiurgando appellans eum: τὴν αὐτὴν αἰσχροῦ  
ὕλην πορπίσθον: id est lurum a sanguine maceratum: sed ali  
quanto magis in principe eluxit etiā inter initia quū adhuc

quanto magis in principe eluxit etiā inter initia quū adhuc

Conuictor

Dialectos

Linguae gra  
corum quicq

Dorica





Pöpeianä factiönē Pöpeianoſq; ois iſenſos fuiſſe Caſari Caſareꝝq; familiæ: quoz pti iſterſecti pti i exiliũ miſſi ſũt. hñc Tyberius alludēs ad nomē dixit Pöpetiũ illũq; ſibi aduerſabat futuz. Pöpeianũ: hoc ē ite ere. etũ iſterſectũ ueſicis acciderat tpius Iulii Caſaris Pöpetis ſclatoribꝝq; Pöpetiæ factiõis. Inceſſes: mor dēs & dicaciter iuadēs. Veterē fortunā: calamitatē & iſortunũ ptiũ Pöpetianæ. Caullatiõē: iriſidē alio noie dē caullũ: Apuleius, ſcitũ ē caullũ. Cõſulēte ptoꝝe: offiũ ptoꝝis erat peſſe iudiciis & iudiciũ noia ſor tiri: oẽſq; iudices iurabat i leges pter ipm ptoꝝē. Iudicia maiſtatis: publica iudicia ſunt repetēdaz: ambi tus: maiſtatis: & id genus alia. cogi aut iudicia dicunt a ptoꝝe: qñ iudices ad iudiciũ cõgregat atq; cõue niũt. itidē. dicimus coactus ē ſenatus. & illud titre coge pecus. Exercedas leges: exerceſ leges: qñ ſontes ſecũdũ pſcripta legũ puniunt: debet. n. auctore Ariſtotele leges impare: magiſtratus uero cõ legũ miniſtri. Vnde ait diuinius plato i q̃rto de legibus. ſilutē paratũ illi ciuitati uideor: in q̃ lex ſeruiſtibꝝ magiſtratibꝝ dñal: interitũ uero illi: i q̃ nō lex magiſtratibꝝ ſed legi magiſtratus pſunt. Quæ autē criã p̃ineat ad legē maiſtatis ſupra dictũ ē & copioſe ſcribũt iuriſcõſulti digeſtis ad legē iuliã maiſtatis. Tyberius dixit leges exercendas itelligi uolēs non tã ex pſcripto & formula exercedas: q̃ ex libidine ipſius & ſenitã diſtrigēdas ueluti ceta ſanguinaria: atq; mortifera. Statuæ caput dempſerat: ſcire debes qd apud pſicos ſtatuz ita ſor mabant: ut capita tolli & alia ſubſtitui poſſent: qd docēt Plinius in. xxxv. cuius hæc ſunt uerba. ſurdo ſtatuz diſcrimine capita permuati. hoc factũ fuerat in auguſti ſtatua: cuius rei auctor dñatus eſt. Ambigebant: dubitabat de auctore facinoris. Capitalia: pœna capitis puniēda: capitali dici uoluerũt neceſes ſa cinus: quod capitis pœna uelut. Plautus in menechmis. iã & ſi capitali fecerit facile aſſeruabis hoies quozq; & orationes capitales dici inuenies apud eruditos. p flagitiõis peſtiſerũq; & capitali ſupplicio dignis. Ci. i. v. antonianaz: ad quēdã ſeptimũ capitalē hoĩem collegã ſuum miſerat. Idē in. ii. de officiis. capitalis oratio eſt ad æquationem bonorum pertinens aut oratio dicta eſt ira capitalis pro exitiali & mortifera.

M. AN. Scurrã: dicaç hoĩem: ridiculiſq; uerbis iceſentē. Eſt q̃ p̃prie ſcurrã qui riſum ab audientibus captat: hauđ ſalua pſone dignitate. Nō reddiã Tyberio. Legatuz: quæ Auguſtus teſtũ legaliſſet. Recipe debiũ: qd ſibi deberi diceret. Patri ſuo: Auguſto. Iudicia maiſtatis: in eos q; maiſtatis eſſent accerſiti. Alterius: quē eo genere honoris ornare deſtinaret. Calūniæ: criatiõis. Capitalis eent: capitis piculũ im portaret. Vulpĩus: Capitalē iqt fraudē admittere: e tale aliqd delinq̃re pp qd capire q; feceret puniēdus ſit.

PHI. Seruũ cecidiſſe: ſupradĩ ctũ ē ex auctoritate ſenecæ. & iuriſcõſultoz: licere ſeruũ ad ſta tuã principis confugere tanq̃ ad aſylũ: unde Tyberius crimē hoc capitale. i. capitis pœna puniēdũ eſſe uoluit: ſiq; dñs ſeruũ uer beraſſetq; ad auguſti ſtatũ con fuſſet. Veſtē mutãſſe: repetē illud circa ſimulacrũ auguſti. nō n. mutãſſe ueſtem: qd rei cũ ſiſis gētilibus facere ſolēt erat capita le ſed id feciſſe iuxta ſtatuum au guſti: p̃t & hoc reſerri ad eos: q; iſterdũ in foro ueſtē mutabãt & luxu aliac eſſe: ſicut ille Criſpinus ap̃ Martiãle. neſcit cui dederit ti riã Criſpinus abolã. dum mutat cultus id uiruzq; nouos. Eſſigie ſ. Caſaris principis. Nũmo: cuius nota eēt eſſigie auguſti. La trina: itulieſe: hoc ex hitoria di ctum. quã a Seneca tradi obſeruauimus. ſit. n. ſcribit Li. iii. de beneficiis: ſub Tyberio Caſare ſuit accuſan di frequens & pœne publica rabies: quæ oi ciuili bello grauius togatã ciuitatem conſecit. excipiebat ebrĩo rũ ſermo: ſimplicitas uocatiũ nihil erat tutũ: ois ſeuendi placebat occaſio. conabatur Paulus priorius in con ſultio quodã: imaginē Tyberi i anulũ habēs & eminēte gēma rē ineptiſſimam ſecreto ſi nunc uerba q̃ſero quẽadmodũ dici illũ matellã ſumpſiſſe: qd factũ ſimul & macro ex notis illius tēporis ueſtigatoriũs nota uit: & ſeruus eius cui neſciabãt inſidie: ei ebrĩo anulũ extraxit: & cũ macro cõuiuas teſtarel admotũ eē Tyberii imaginē obſcenis: & iã ſubſcriptionē cõponeret: oſtēdit in manu ſua ſeruus anulũ. hætenus ſene cæ ex cuius uerbis patet quẽadmodũ capitale erat intuliſſe eſſigie p̃cipis obſcenis locis: ſiue illa eſſet i anulo ſiue i nũmo exp̃ſſa. Latrã: antiq̃ balneũ domeſticũ lauatrĩnã appellare cõſueuerũt. ſicuti docet Varro lib. ii. de analogia: deinde cum breuioribus cã noia cõtraheret quæ eſſent aptiora pro lauatrĩa latrĩnã noſauit: ſicuti ex maxillis & axillis & uexillis. malæ alæ & uela diuina ſunt. Plautus in curculiõē. latrĩnã in

mulacrũ ſeruũ cecidiſſe ueſtē mutãſſe: nũmo uel annulo ef figie i preſſam: latrã aut lupanari ituliſſe. dictũ illũ factũ u eo eſt iatiõē aliq̃ leſiſſe: p̃it deĩq; & iſ q; honorē i Colõia ſua eo die d̃cerni ſibi paſſus ē: quo decreti & auguſto oli erãt

De atrociter geſtis p eũ ſub ſpecie grauitatis.

**M**ulta præterea ſpecie grauitatis ac morũ cotrigen doz: ſed & magis naturæ obtemperans ita ſæue & atrociter factiuit: ut nōnulli uerſiculis quozq; & pſentia exprobrarent: & futura denũciarent mala.

Alper & immitis breuiter uis omnia dicam.

Diſpeream ſi te mater amare poteſt

Non es equus: quare non ſunt tibi milia centum.

Omnia ſi queras: & rhodus exilium eſt.

Aurea mutãſti Saturni ſæcula Caſar.

Incolũmi nam te ferrea ſemper erunt.

Caullatio  
Caullum  
Cogi iudi  
cia  
leges domi  
næ  
Magiſtra  
tus mini  
ſtri

Capita ſta  
tuarum  
permutaban  
tur  
Capital

hitoria  
remotior

Lauatrĩna  
Latrĩna

eo balnei significator: qđ tradidit Varro. ut accepisse ubi ait. istas tuas magnas mias nō pluris facio:qđ an-  
lim: qđ latrina lauat. hinc latrias quoq; uulgo dicimus colluuiaria hoc ē receptacula colluuiōis sterco-  
is & fordiū. scribit Iulius firmicus. lviij. matheos: qđ qđq; habuerit horoscopi l. xxviii. pte arietis latrias  
simp elocaciō. mīdabit. Idē ait. qđq; i pte tauri habuerit horoscopi babilubis sterco- & latrias purga-  
būt. uidet latrie differre: a elocaciō casti priuata a publicis. columella imūdit qđq; uisibilia laetia de-

Honorē i colōia sua: senius ē. colōius ille fuit iussu Tyberii interfectus: q colōia i quā fuerat deductus honorē se decorari p̄misit eo die quo die p̄supiora rpa Augusto Cæsari fuerāt honores filii decreti: tāq is uellet augusto cōgrui. Corrēdore monēstis: effusio ē. pest morbia contra ē. pest morbia contra ē. pest morbia contra ē.

Ap. & iminis. uersiculi isti certo auctore uulgati sūt: Rō. tanq̃ taxatore principis Tyberni & illius uir-  
ri caligatore acerrimi. Dispersa male pes: dixit Oratius p̃terea male si nō optimū erat. Mar. dispersa fūt  
pladi p̃stare matella dignus es. Mi amare ex hoc delectat̃ q̃ odiois cūctis mortalibz foret Ty. q̃ nec qd̃  
amē luia ob moye duritate amari poterat: nullus amor idulgentior materno eē soleat. Nō sunt milia  
cētū: quodā fatis emēdato codice legi: q̃ter & nō sūt tibi milia cētū lectio nō displicet. cētū s. n. equestris  
erat q̃d rigetoz: miliū sicut nobis ē ex auctoritate utriusq̃ Plinii & poetarū. sensus ē Tybernū egrē iure dici  
nō posse: q̃ nec qd̃ cētū habeat cētū milia: uel cui nō sit cētus questris hoc ē milia q̃dringēta. Rhodus  
enim Tyberius mīssioē suā quā rhodū fecit fecit suum rhodū honesto uocabulo appellare solebat: cū uer-  
is exillū fuerit nūcupandū. uisus ē. n. magis emāse q̃ fecerit: sic ut Romā remigrare nō posset. Saturni fi-  
cula: notissima sunt quae de aetate saturni aurea reliq̃z seculis memorant: heliodus addit aetate heroici  
seculi pessimū seculū esse. ferrum. & hoc tādū futurū: praefigunt uersiculi: q̃dū icolumis fuerit Tyberī  
enāq̃ principes prout boni uel mali extiterint secula faciente aurea uel ferrea: Tyberius seculum aureum  
quod fuerat sub optimo principe Augusto demuruit in seculum ferrum sua improbitate & scelere.

M.A.N. Mutasse uelle qd reose pñit fuit. Larice aut lupanaria: hoc ad mimos tñi uero: ad anulos  
refras. Nauru obrepas: fuit fecurus legnu. Exprobraret: pbro darẽ. Ap & imitissis itelligi: id n  
tribũ Gelho: Macrobio & Scruio auctoris pñt sine sensus det mto reuerẽt qũ & uocidĩ casus eẽ pos  
sit. Mater: Lũcia: p hoc nẽ aliũ qdã argumẽtũ a maior. Nõ fũt tibi milia etũ: quẽ legimus eius ordi  
nẽ casũ qdĩ grẽgo milũ eẽ. Oĩarum oẽs etũas & mĩstĩas: Rhodos exilũ: exilĩ sedes: & ã cessus.  
Aurea fecula: sub Augusto fuerat. Verũ redit & uirgo redeit Attania regna: & rursũ toto surget gẽs  
aurea mũdo. Femea: Geuã & crudelia. Heliodorus atarũ oĩum primũ aqẽ eidẽ optĩmã auream appellauit.  
Postrema uero ferream χυρσος ἀνελπορτα ενος μερτων απόρωτων: nec multo post fẽvov  
ἰσταθη τριτων ἀαδενος μερτων ἀνερπων χαλκων τωστω: magnam in uita itelligi uo  
lũ mutaciõem Tyberii uicini esse factam ut quẽ aurea mudo fũssẽt fecula: ferrea essẽt facta.

Fastidit vinum. quia iam sitit iste cruorem.

Tam bibit hunc auide quam bibit ante merum

Aspice felicem sibi non tibi Romule Scyllam.

Et Marium si uis aspice: sed reducem.

Necnon Antonii ciuilia bella mouentis.

Nec semel infectas aspice corde manus.

**Erdic Roma perit: regnabit sanguine multo.**

Ad regnum quisquis uenit ab exilio: 14709 72181 5286

Quæ primo quasi ab impatientibus Romæ dominûitac pñ

tam ex animi sententia quā bile & stomacho fingere possunt

lebar accipi: dicebatque idētidem oderint dum probant: de in-

de vera plane certag esse ipse fecit fidem.

De poenis gravissimis meritis pp modica cōmissa irrogari

12-13-14

ē qdē foelicē sed sibi tibi uero īfelicissimū. non īt ē quēadmodū galli

carminificia ciuium: ut auctor ē Iulio Firmicus Maternus i prio matheſe

aciebat ipſe: moxq; ſubiūgit. Quis deus aut exulē fecerat mariū aut for-

urbem seque ad milites conuulit: quoniam marius & sulpitius tumultuantes in foro  
inter confilios erat filio. Et sic uidemus quod illi filii

urbē uillas & edes syllæ locūdit; & metella syllæ cōiūx cū filiū ex urbe clā-

Mariô reducē: marius tūc fāgularius & maxie crudelis fuit qñ rediit ab

historici testat: carcer: cathenae: fuga: exiliu: horrificauerat mariu: si uis sy

vident marius ab exilio reuocatus lege plu. Appianū: liutū: florū & ex pō

a Plinio dictū de Marco antonio  
ebrioso, uoluntatem euomit quod  
facile intelligat ebreus ita languie  
cuius & caro magis est fitis. A.  
spice fehcensens: de quoniam mo  
dū syla: marius. M. Antonius ab  
exilio reuertētes truculentissimi  
& sanguinari tyranī extiterunt:  
ita tyberius ab exilio rhodio ad  
principatū Romanū accedēs san  
guine & crudelitate bacchanū  
dū dñaf. Hūc auidē. f. tuorē  
ex quo sanguinaria Tyberti naru  
ra taxat. Romule: sermo ē apo  
strophus ad Romulū ipsius ur  
bis cōditore tanq̃ ad romāos. o  
Romule igit syla: cognominatio  
ē foelix & faustus: scito illum fuf

Scylla ui  
tus obesus

Redux

dicat auctore seruo q pcula cuserut & icolumes redeur. Noiatius singularis nueri e redux: quo uti n ddius apolliaris. Ciuita bella. M. Anto. ciuita bella plura comouit: mutine se aduersus decimu principu hippse aduersus atrege brutu & cassiu: actacu aduersus augustu. Infectas: tictas sedatas. Non semel. M. Anto. hostis priu iudicatus mox Augusto lepidoc conuictus neparu fecit pscriptioe & multoru cede oculos paut: & i primis Ci. historia notissima io ait: no semel isctas fuisse hoc e tictas atq sedatas lingua ciuiu maus Antoit: qm saepe ciuiles cedes parauit finis uidelicet humanu languine: q in uoluntie: qd de sua ebrietate edidit declauit qta p temuleria mala orbi tulisset. Vnt ab exilio: sicut sylia: marinus: & Ant. oli ab exilio redeunt ipoteter drati sut: ita nuc Ty. ab exilio rhodiis adeptus ipiu isoleter & credult regnat p signu & cedes ciuiu. Quu bile & stocho: sefus e. Ty. psuadere uolebat auctores talu uersiculoge: no io talia scribere i ipm qd re uera ita ex aio sentiret. sed potius p indignatione: taq dnm pati no possent. bilis p i dignatioe accipit & iracundia: cuius effectrix e. Oratus iussit qd isplendida bilis: ptius calido sub pectore mscula bilis itumuit Pli. d felle loquus ait. hic & i mores crime bilis nose: adeo magnu e i hac pte uirus: cu se fudit i hoim. Sedacho: i dignatioe. un stocho: sus & stocho: habidus. Idetid: freqnter. Du pbent: pbare cogit: hoc n. naturaliter euerie solet ut tyrannu subiecti odio detestabili psequat: sed tn palapbare cogit. cofimilis hac Tyberii uox e illi detestabili tyrannocq snia. oderint du mutant q multos dedit pcepten na quo metuut oderut: qd qsq odit pisse expetit: ut ingt uerissime ennius: qnter filius demetri e e ostendit in pcepte timeri uelle tanq id sit honorificu. sic. n. ait de Afrubale. & metu demes credebatur honor. Fe cie fidem: factis singularis & crudelibus approbauit ura esse illa oia: quae de ipso scribebantur.

Bilis

M. AN. Fastidit unu: cuius ab initio appetitissimus fuit: un illud: Caldus biberius meto. Foelice sylia: aurea: statuae q Scyllae p rostris locata e: cornelio Scyllae ipatori fortuato e ut Appianus tradit ascriptum ipse quocq liberos duos Fausti & Faula appellauit: qua uoce felice & hilara apud romaos significat. Pli. tradit. A pice: iqt scylla foelice: sed sibi foelice: no prie ut illi: siqde Scylla quu ppetu iduisset. dictatur pa tato rei publicae statu ea ultro deposuit: Sed cur Scylla Tyberiu diuerit i dubiu uere p: uere Scylla & ipe qm ab exilio ex miteradico bello ad repu. capescda rediit. Pli. & appianus sut auctores. Roul: roma: p: sius an roula: ceues. Catal. at uobis mala multa di deatq det opprobria Roul Remig. Reducit: no qis su it cu cfbros neutros & abroes uicit: sed eu dirus & prie pncipio ab exilio rediit. Appianus plu. & ancos lu eius eius sauitu logiore sut sermoe executi. Antoi: q & ipse hostis iudicatus: re uersus pscriptioe crudeli firm cu augusto & Lepido ueruit. Ciuita bella mouens: ha sub initu primi belli ciuilis: qd ad Muma gessit hostis iudicatus e. No semel isctas: sapius figurat: dixit: pter mutine se bellu ciuile: gessit & philip pte actacu: nouissimeq alexandru. Dic: dicere potes. Quisq ueit ab exilio: qd ita sine e Scylla: Marit. & antoi: reditus ad urbe antea demonstrauit: hae uero tepestate tuus o Tyberiu: multi n. secessu illu rho: diacu: sed exilio sut interpreti. Ab iparietib Roul dnt: ab his q dnm Roul pati no possent. Ex ai snia qd ita illi de se sentiret ut scriberet. Oderit du pbent: nemo ea quae odit pbauit unq nisi iussus: quo sefu hac no abhorret: ut dixerit heant me odio du palapbare cogant: tnditq erit ac illud oderit du metuut: sed p habilitus e: ferat p se odiu obrectationibus: & famosis libellis: modo nos certo animi iudicio probet.

PHI. Gradé nullu: diximus supramulos pices magnitudis ee modica binaq libas poderis raro admodu exupare: cu ergora ra touet piscatoru multu grande & ob id ptiore dratioe: p: futu: raro tyberio obtulerat oñdit ora tia i sermōib: p: ceros lupos odio ee qa naturaliter magni sut con tra gradés nullos & xperi: q ha is est breue pōdus. Perfricari: nō tā supplicū cū q dehestamenti. quis & squame possint lacerare facie & cōcidere. A tergo insula tanq aditu uiag: demonstrasset: q isidiores furti obrepse possēt ad Tybertiu cōstrucandū. Per deuia: i accessā remotaq a uia usita ta. Erepsisset: erepere e difficul

Ereperet

locusta

acridae



N paucis diebus qua capreas attingit piscatori qui sibi se cretum agenti gradé nullum inopinanter obtulerat: perfricari eode pice facie iussit: territus qd is a tergo insula p aspera & deuia erepsisset ad se. Graculan ti autē inter poenā qd nō & locusta. quā pergradē caperat obtulisset: locusta quoq lacerantos sperauit. Militē priora nū ob surreptū & uiridario pauonē capite puniuit. In quo dā itinere lectica qua uehebat uepribus impedita exploratorem uia: primarium cohortium centurionem statim humi poene ad necem uerberauit.



Itē de sauitia & oi genere crudelitatis eiusdem. Ox in omne genus crudelitatis erupit: nunquā de ficiente materia: quū primo matris dein nepotū &

morſu erodētes & cōtactu adurētes i cyrenica regione lex ē ut inq̃t Plin. in undecimo: ter anno debellādi locuſtas: prio ut oia obrētāt: deide ſecūdo: poſtremo adultas deſertoris poena i eū ſtatura ē q̃ ceſſauerit hae eſt illa locuſta: q̃ oli aegyptū replicuit ſicut in exodo & apud eccliaſticos ſcriptores copioſe relatū ē de piſce locuſta loq̃tur trāgilus: cuius ſenſus ē piſcator dū p̃ſcritiōe mulli piſcis ſquaiū lacerat. coepit laetari q̃ nō locuſta at̃tuliſſet: cuius cruſtaceo tergo uehemētiſsime lacerari lācinariq̃ potuiſſet: tūc Ty. iuſſit ut locuſta il lios oſ & facies laceraret: q̃ crudelitate pinde ac delectabili cibo paſcebat. Ob ſubrepit pauoni: oli peſ ſenſus niger romāus ſpator ob unius galli direptionē decē cōmāipulōes ſecuri p̃cuti iuſſerat: ſedi exercitus ſeditiōne ueritus iuſſit ut deoꝝ galliaceoꝝ p̃cia gallinacei dño p̃ſoluerēt. & ut nemo illoꝝ unq̃ focū face ret: nec unq̃ recēs coctū cibū ſumeret: ſed pane & frigidis ueſcerent: appoſitis ſpeculatoribusq̃ id curaret.

Viridario: horto amēſſimo. Vepibꝫ ſpinis Virgilius in georgicis: & hiſtiſ fecuerūt corpora uepres: i de uepra ſpinōſa loca & ſenticoſa dicūſ. Cicero uepcula qđ ē diminiutū uepris dixit i feſtiaria: ut illa ex ue pculis extracta nitedula rēpu. cōbareſ arroderet: at̃ nitedula ut dictiōne Cicerōis intelligas minus exiguis: ſi cut docet Seruius citās hoc tullianū teſtimoniū. Priape cohortiū cēturiōe: docet uegetus i. ii. de re mi litari primā in legiōe cohortē fuiſſe reliq̃s cohortibus & nobiliorē & numeroſiorē: nāq̃ ſupra mille mili tes cōtinebat: & ob id miliaria nominabat. Erupit: qualiſ agmine & impetu factū p̃ſiit omni calcata mo deſtia. Dein nepotū: Nerōis & drusi: ſape diximus dein & exi p̃ deide & exinde auctor Clin oratore.

M. AN. Secretū agenti: curātū corpus aut circa qđ aliud temotis arbitris occupato. Multū piſcē. Ere piſſet: obrepēdo i ſummū euasiſſet. Gratulāti: feliciter ſibi ceſſiſſe dicēti. Locuſta q̃pe q̃ cruſta nō ſq̃. mē cōſtat Plinius. Locuſtae cruſta fragili muniūtur: & rufus: ſtuitat locuſtae reptantiū modo recto meatu cornibꝫ ſq̃ ſunt rotunditate præpilata ad latera porrectis. Viridario: loco herbis plantiq̃ uirentibus præ ditto. Prumo matris: breuis epilagus eorūq̃ crudeliter in matrē & neceſſarias per ſcelus patrauit.

nurus poſtremo Seiani familiares: atq̃ et̃ notos p̃ſequere tur: poſt cuius interitū uel ſeuiffimū exitit: quo maxime apparuit nō tā ipſam Seiano cōcitari ſoliti: quā Seianū q̃ renti occaſiones ſūminiſtraffe. Et ſi cōmentario quē de uita ſua ſūmatim. breuiterq̃ cōpoſuit: auſus eſt ſcribere. Seianū ſe puniſſe uel qđ cōperiffet furē aduerſus germāici liberos filii ſui: quorū ipſe alterū ſuſpecto iam: alterū opp̃ſſu demū Seiano interemit: Sigillati crudeliter facta eius exeq̃ lōgū eſſet Genera uelut exēplaria ſcūitā: enūerata ſat erat: nul lus a poena hominū ceſſauit dies: ne religioſus qđ ac ſacer Animaduermum in quōſdā Ineūte anno nouo accuſari dāna tiq̃ mulci cū liberis atq̃ etiā uxoribus ſuis. Interdictum ne capite dānatos p̃ping lugerent: decreta accuſatoribus p̃ci pua p̃mia: nōnūquā & teſtibus: nemini delatoꝝ fides abro gara. Omne crimē p̃ capitali receptum ē: et̃ paucoꝝ ſimpli ciumq̃ uerborum. Oblectum eſt poetæ quod in tragœdia.

PHL. Nurus Agrippinæ: Seianū familiares p̃ſequeret. Seiano pem pto cognati & amici paſſim ac cuſabant: ad quos donādos uel hoc ſolū crime ſufficiebat q̃ ami ci ſeiani fuiſſe dicent. ignouit tñ Tyberius q̃būſdā & in primis Marco Terentio ſeiani familiari qđ accuſaret: ob hocq̃ amicus ſeiani fuiſſet: nō mō: nō negauit ſed palā duxit: ſe ideo ſtudioſum familiarēq̃ ſeiani fuiſſe: q̃a ille tā topere a Tyberio honorabatur: æquū ē. n. inq̃t quocunq̃ hono rat impator: eos quoq̃ nos ama re nihil curioſius ingrentes q̃les hi ſint. hae dion. Seiano cōcita ri: qđ ita exiſtimabāt ut Tyberi us nō ſua ſpōte ſed ſtimulis ſeiani cōcītatus ſeuiet. Querenti occaſiones: Tyberio ſeuiēdi i ſu as occaſiones q̃rēt ſuggerere ſū miniſtrabatq̃ ſeianus: non autē

ipſe a ſeiano ad crudelitatem exercendam concitabatur. Summatim breuiterq̃: expreſſit quid ſit cōmen tarius. Nam ſicut copioſius explicauimus in Iulio Caeſare cōmentarium dicimus in quo nudæ res ponū tur & capita rerum annotantur hinc ait Clin ep̃ſtola ad. L. Iuceium conſiciam cōmentarios rerum om nium. Alterum oppreſſo: ſeiano igitur ſi poſt interitum ſeiani alter ex filiis germanici interemptus eſt a Tyberio. quomodo potuit aut debuit ſeianus ob hoc puniri. quod ipſe faceret aduerſus filios germanici.

Sigillarim ſpectatim & per ſingula exempla crudelitatis. Generationem dum per genera diſcurrat: abunde exempla ſuggerunt. Tyberianæ crudelitatis. Ne religioſus quidem religioſi dies ut docet gellius i. iiii. dicuntur trāſi omne in ſames impeditiq̃: in quibus res diuinæ facere & rem quāmpiam nouam exordiri temptandum eſt: quos uulgo neſaſtos appellat. hinc Cice. diem allienſis pugnae religioſum eſſe dicit in ep̃ſtola ad atticum. quidam religioſos interpretantur dies ſactos: macrobius in tertio ſaturnalium. reli gioſi ſunt inquit dies: qui faciēda & uitanda diſcernunt: ſacri uero dies ſacratī ſunt q̃q̃ ſacrum aliquando execrabile ſuneſtimum dicitur iuxta illud maronianum: auri ſacra ſames. religioſum diem & ſacrum uelu ti contraria oppoſuit fortunatianus in tertio rhetorices cum ait. Quando temporis ſignificationem ha bet uelut interdiū an noctū ſacro religioſo die.

Animaduermum in quōſdā: puniti quidam animad uertere enim panite eſt: inde animaduersiones dictæ. & ani maduerſi ipſi puniti. Paulus iuriſconſultus et̃ ſi

Seueritatis  
exemplūuepres  
uepra  
uepcula  
nitedulaDein  
Exincōmen  
tariūReligioſi  
diesSacri dies  
Animad  
uerſiones  
Animad



corpora ad aduerfos qbuslibet petentibus ad sepulturā dāda sūt. In eūte anno nono calē. Ianuarii: quo die cū sit festus & sacer repēdū erat a sulphiciis ad aduerfōs buseq; soli calēda. Martiæ principii anni fuerūt idq; maxie ex hoc pbat: q; ab ipso Quittis gntus ē: & deiceps p nūero nūerabāt. q; nō & idus maiæ solēnes sue rūt scūdis magtibus: aliq; idus decēbres. Liuius auctor. Propinq; necessarii & affines. Lugerēt: lugere nō tā plorare ē q; lugubres uestes induere. est aut uestis lugentiū coloris nigri: quē grāci anthracinū appellāt a carbone q; grāce antrax noīat. Varro ppinguæ adolescētulæ ēt adolescētuli paximi amiculo nigello capil lo demisso sequunt luctū. scribit Liuius matronas i luctū nihil aliud q; purpurā aurūq; depōere: quæ cum ellucescerūt resomūt. Dionysius alicarnaseus lib. v. refert Romanas matrōas. Valerij publicolā brutū luxū se annuū tēpus depositiōe auri & purpuræ: ut est illis luctus cōsuetudo in necessariōrū cognatorūq; funeribus. Cicero in quarta rusculana luctū esse dicit egritudinem ex eius q; carus fuerit. interitu acerbo. Non nunquā & testibus: prēmia. Edcreta sunt his q; p testimonio dixissent ppinguos dānatorū luxū. Delatorum accusatorum. Abrogata: detracta. Pro capitale: tanq; poena capitis puniendum.

M. AN. Cōmētario quē: sic Gellius est adeo pbrī grāmatici cōmētarius alterius generis auctoritas frequentior: i nūero ēt multitudinis cōmētarios & cōmētaria idifferēter ueteres ptulerūt: est cōmētariū ut Seneca tradit: in quo nudæ res ponūt. Cū nō est oratio: sed capta rege: & oratiōis cōmētariū Paulo plenius.

Quoq; altege: Neronē. Suspecto: Seiaō. Altege: Drusum. qbus falsa fuisse appet. q; de Seiaī morte in cōmētariis traditū ē. Exēplaria ab exēplari & exēplario ēē pōt. Plū. uerba hæc omisit i hoc tractatu: nisi exem planū uitiosum ē. C. illa oso fuit mihi exēplar bñ dicēdi. A poena hoīum: quo nō aliq; poena afficeretur

Religiosus: Festus religiosus dies ēē air: q; faciēda & uitāda dīscernerēt: qd & Maro sensisse ut: cuius illud ē: ruios diducere nulla religio uitui: religiosi ad hæc dies ifames atq; ifausi dicūt. Sacer: diuino cultui datus Trebatiū i libro de religiōibus sacrum esse dicit. Ex necessariis: domesticis: arduiorēq; uicūlo ruitis. Carnificina: cædis & suppliciorum officina: quid deorum haberetur. Lugerent: luctu & squalore suum testarentur dolorem. Obiectum fraudi datum.

PHI. Agamēonem laceffisset deest in ipressis codicib; dictio hæc pbris: ut ita legas Agamēonē pbris laceffisset. est aut sensus iter cætera cū hoc quoq; tanq; capitale obiectū fuit poetæ cui: dāq; in tragedia iduxerat psonā: quæ Agamēonē i troductū in fabula pbris cōtuitisq; laceffebat tanq; ipotenter & tyrannice dominatē sicut apud orationem in ii. sermonū laceffitur accusatur: q; Agamēonē: q; aiacē sepeliri phibeat. tragedia extat senecæ: cui titulus ē Agamēon. hoc iō in poeta punisse ut tyberius q; princeps & reges de principibus & regibus maledici agere ferūt. & quæ in alios pbra dicūt in se ipsos dici existimant. Vitimos romanorū: tanq; in bruto & calisio generositas & uita uirtus romanorū decessisset: nec post illos

Agamēonē laceffisset: obiectū & historico: qd Brutū Cāsiūq; ultimos Romanorū dixisset: animaduersum statim in auctores scriptaq; abolita: quāuis pbarent enī aliquod ante annos Augusto audiente recitata: qbusdā custodia traditis non modo studendi solatiū adēptū: sed etiā sermonis & colloquii usus. Citati ad cām dicendā partim fē domi uulnera uerūt certi dānationis: sed ad uexationē ignominiaq; uitandam partim in media curia uenens hauserūt: & tamen collegatis uulneribus ac feriantimines palpitantesq; in carcerē recepi. Nemo punitorū & non in gemonias abiectus unoq; tractus Viginti uno die abiecti iter eos pueri & feminae imaturæ puellæ: q; a more tradito nefas esset uirgiles strāgulari: uitiatæ prius a carnifice dein strāgulatæ. mori uolētibus uis adhibita uiuēdi. Nā mortē adeo leue supplicium putabat: ut quū audisset unū ex eis Carnulium nosē antici passe eā exclamauit. Carnutius me euasit. Et in recognoscē

Vitimos  
romanorū

Vitimus  
græcorum  
qui  
Scuire in li  
bros

Supplicij  
litterati

illos apud Romanos amplius extitisset memoratu dignus & libertatis assertor. scribit Plutarchus philopomenem romanis ultimū græcorum appellari solitū q; post illum magnus uir apud græcos nullus extitit. Animaduersum in auctores: sumptum supplicium est de poeta & historico. Scriptaq; abolita: poetæ & historici. infesta nimirum sunt illa uirtutibus tempora quibus in libros quoq; & ingenia seui sūt principes. scribit. Cor. ta. in uita Iulij agricolæ scuitum fuisse in arulenum rusticū & herennium senectio nem pariterq; in libros eorum delegato triumuiris ministerio: ut monumenta clarissimorum ingeniorum in foro uterentur. Arbitrabant pessimi principes cum libris aboleri uocem memorem libertatis. Quis uis probarentur: illa scilicet scripta poetæ & historici: probata autem fuerant sub augusto: utpote optimo principe improbatā & abolita sub tyberio: utpote pessimo & crudelissimo. Studendi solatium: ademptū nouum supplicij genus & quo nullum femer maius excogitari potest ad litteratos puniendosq; illis adimere solatium studendi scribunt iuriscōsulti digestis de poenis genus esse poenæ uiris studiosis interdiceret aduocationibus & foro: nam cum litteræ ut dicere solebat. Aristoteles inter prospera sint. ornamento inter aduersa refugium: omni solatio doctus priuari uidetur. cui in custodia collocato Rudius interdi

cur: dicit Plinius l. nono epistolarum oē sibi esse ex studiis solatium. Citati: uel uoce præconis uel ab acenso. Sed aduexationem: ideo se domi uulnerabant uolentes in cubiculo suo mori: ne damnati in iudicio uexarent ignominioso dedecorosoq; supplicio. In curia: in ipso senatu id aut in curia haurebant uenenum: ut ita & cruciatibus eriperentur: & inuidiam Tyberio cōflaret. Colligatis uulneribus: iubeat tyberius uulnera illorum qui semet uulnerauerant ideo obligati: ut diutius per tormenta uiuerēt & erūnosius. Nemo punitoꝝ nō: quilibet quicunq; ex numero punitoꝝ. In gemonias: locū supplicii. de quo paulo ante satis multa. Immatuꝝ: nōdū pueres: nec uiro tēpestiuꝝ: duodecim annus in scēma & quartidecimus in puero secundum iura publica definit pubertatis ætatem. Strangulati: laq̃ gulam frange re. Vitiatate: cōnſupratæ ne uirgines cōtra morem strangularentur. Dein strangulata: laqueo necatae sunt: & ita morem a maioribus traditum seruasse uidebatur: qui prohibet puellam uirginem laqueo necari. Vis adhibita: qui cupiebant uiuere ad mortem adigebantur: quibus mori optabile erat: hos uiuere cogebat: ut ita diutius in calamitatibus eēt: quæ morte finisunt. Anticipasse: præoccupasse: puenisse priusquam a Tyberio morti damnetur. Camilius me euasit: hoc ideo dicit Tyberius: tanquam camilius si bi mortem cōfiscens nimis cito cruciatus & tormenta fuisset: quæ per lenitudinem & longam moram solutus erat truculentus princeps adhibere his: quos diu mori uolebat.

MAN. Agamēnonem: grecorum ad troiam imperatorem: sed non tam nomen aut gēus quæ patriam secutum crediderim. quidē la cedæmon: ac tota achaiā in ueteri claudiorum clientela fuit. Virimos romanos: qui uere romani dici possent quia tyrannis infesti. Scripta: abolita: concremata aut alia ui absumpta. Augusta audiente: quo intelligi potest quanto æquior augustus: q̃ Tyberius fuisset. Uulnerauerunt: sibi manū intulerunt longiores cruciatus & ignominiam horretes. Media curia: coram principe & patribus. Nemo nō: omnis unusquisq; Immatuꝝ: uiro. f. maturus spōs & matura uiro dicimus: Papinius: Donec & hic sponsæ matura: & illa marito. Moræ tradito: a maioribus accepto. A carnificē ab ipso carnifici ministri. Dein strangulata: ut patrio more incolumi post uirginitatē ademptam factum uideretur. Vi adhibita: ut uel innoti uiuerent. Anticipasse uenenum: p̃gustasse. aut p̃cipitasse se ferroue incubuisse. Me euasit: censuit sanguinaria natura ne supplicio quidē affectum: quem longiore cruciatio non torfisset.

Itē de crudelitate & sæuitia eiused auctis.



PHI. In recognoscendis custodiis: in notis seruti declarauimus custodias dici carcerarios: & dānos q̃ clarere custodiunt: hinc apud iuriconsultos titulo de custodia reog̃ scriptū legimus si custodiae se interfecerit ul' p̃cipitauerit militis culpæ ascribit: itē si custos custodia interfecerit. Item si custodia casu defuncta fuisset dicat testatōib; id p̃bādū ē: itē milites si amiserit custodias ipsi p̃piculū dēducūt: firmicus maternus ait i q̃to si lūa mīsa lūmie fuerit i nocturna gēitura: faciet carceris p̃positos custodiarūq; custodes. Cuidā uni ex custodiæ nūero. Nōdū tecū i g̃ram re dī tāq̃ reconciliatus eēt illis & bēnuolus: quos maturæ morti festinat traderet: p̃li. ait nihil eē melio

**D**Vix intenditq; sæuitiam exacerbatus indicio de morte filii sui Drusi: quem quū morbo & intemperantia periisset existimaret: ut tandem interemptum fraude Liuiæ uxoris atq; Seiani cognouit: neque tormentis neq; supplicio cuiusquam pepercit: soli huic cognitioni adeo per totos dies deditus & intētus: ut rhodiensem hospitem: quem familiaribus litteris Romam euocabat ad uenisse sibi nunciatum torqueri sine mora iusserit: quasi aliquis ex necessariis quæstioni adesset. deinde errore detecto: & occidi ne uulgaret iniuriā: Carnificinæ eius ostenditur locus capreis: unde damnatos per longa & exquisita

tēpestiua morte. Annalib; historiis q̃s scribebat: d̃ analib; dictū ē. Et ipse affuerit scriptor. Annalū. Eū ti

Custodiae

custodiæ  
custodes.

**Pumilior** berium. A quodam nano: brevis stature hominulo: qui latine pumilio & pumilius nominat de hoc dictum in Augusto: illud adde a pumilio fieri comparativum quod est pumilior: quo usus est Apuleius cum ait in quinto de asino aureo quo usui puero pumilior: quis cucurbita glabrior: Codices impressi habent pumilior: sed fulgētius placida ita legēdū monet: ut diximus pumilionis siue nani pars superior magna est inferior parva: quōtrem existimat Aristoteles in .xiii. de animalibus pumiliones mēte deficere nec sapere ad pfectū. Inter capreas: fecerū capreae. Petulantiā: linguarū impudētia peccatū: quo usus est nanus dum petit in consilio cur reus maiestatis pconatus tā diu ueretur a petendo dicta petulantiā ut a peccando peccitas notata: est autem procare petere unde & pci matrimonio & petitores nolari: Tyberius obiurgauit quē in nano petulantia loquendi: tū post Paulo de illo sumi supplicium p epistolā iussit: & ita nani monitis crudelibus obtemperauit. Intēperantia: diuix supra ex auctoritate Plinii drusum Tyberii filiū fuisse ebriosum: nec alia magis re quā uinolentia regenerare patrē Tyberii: ex uini autē iēperantia morbis ex morbis mors puenit. Fraude uxoris: autumat orosius Tyberii drusum & germācū filios Tyberii a patre ueneno fuisse pditos. Cognitiō: de ingreditis his: quod cōfici fuissent mortis filii. Rhodiēsem hospitē: ne credas hosē rhodi nārū dici a Trangolo hospitē Tyberii rhodiēsem: sed alienigenā rhodi habitātē: ita rhodius ex rhodiēsis differūt: ut hispanus & hispaniē sis sup quo copiose facis i iulio Cæsare. Quēstio: quōnē sic accipimus nō tormenta trā: sed oēm iēstionē: auctor Vlpianus i titulo de senatuscōsulto syllaniano. Occidit. iussit. Iniuriā: quod affectus erat hō inōcēs & iōns. Carnificina: amator Plautinus i cistellaria credit amorē primū apud hosē carnificinā cōmētū. Mar. caro carnificinas dixit pluratiuo nūmō p supplicii atq; tormentis: & ut utar uocabulo pluratiuo p cruciabilitanibus: sic. n. ait ubi societas ubi fides maior: iēgnitas iniurias plagas uerbera uibices eos dolores atq; carnificinas: p dedecus atq; ignominia te facere ausū ēē carnificina: hic significat nō tā ex carnificatio nes quā domiciliū cruciatū: ē enī carnificina locus: i quo fontes iussu potestātē a carnificē occidunt. carnificina quoq; accipit p officio ipso carnificis: Plautus in captiuis: uel carnificinā hūc facere possum ppeti. M. AN. Custodiis: cōtinēs pro cōtēto reis. i. q. i custodia erāt. Poene maturitatē: celeritatē supplicii. Te cū i gratiā rediit: nodū tibi placatus sum iaudite iēuinitz argumētū quā celeriter occidere quēq; ne inimici: quēdē animi duceat: sed sic certe ē: ut anneus ait Seneca: clemētis uidet aī: q. oīpo pūrus sit: cōfesti occidere. Annalibus: quod annales ab historia distēt. Gellius abūde explicat. Ob iēperantia: luxuriosā & imo deratā uitā. Li. uillae uxoris: ex germanico & agrippina genitricē q. druso & Tyberii filio nupit. Cognitiōi quēstioni de morte filii. Torqueri: quēstioni adhibe.

**Classiarii** PHI. Classiariorum: classiarii nō tā remiges in classibus dicuntur: q. milites. Cor. tacitus antequā ceturione classiario comitarū Plinius i epistolis classiarii iūne te piculo exterriti: ita hic classiarios iēlligemus milites ex classe remis & hastis elisise cadauera eorū: quos in mare iubebat tyberius pcpitari. Manu: multitudi. Contis: cōtus partica ē ex ploratoria: unde uerbū hoc per contor deruari donatus existimat cōtus significat liceā militaria: ueni a uegetio cōtati milites diēti. q. cōto unūtur: idē pcpit iter meditationes amōq; ut equites cōtis utant iēctē & fortiter. no nios Marcellus cōtus hastas longiores & robustas ēē dicit. One ratos: repletos & bñ potos atq; distētos. Venetris: mēbris uulnibus. hieronymus: cur portas uenetrū o paulē: cur a sexu foeminae barba pilis aliq; mēbroz q. lirate distinguēris. Fidicularū. fidiculas in telligit cordas ipsius cytharaz q. fides dī: festus pōpicius: fides genus citharaz dicta: q. tū iter se cordaz eius quātū iter hoies fides cōcorde cuius diminutiū fidicula ē: hāc fidicula eleganti uocabulo neruiaz quōz nominant tanq ex neruis cōcinataz: hinc apud scriptores clarissimos legimus neruiaz i fidibus brumali die alias digitis pellit: alias sonare: & in cōelo fidicula iter alstra constituta: q. fides a columella ab higinio lyra notat: pli. l. xxviii. fidicula occasu suo autūnū iēchoat. p. terea fidicula iter genera tormentoz nūerant existimāz: erudit in fism ēē ex duobus lignis cōpactū: ego credo id potius esse tormentum: quo fontes a tortore cordis: funibusq; aligari uulgo torquentur de hūc fidiculis mentio fit apud seneram. **Quintilianum.**



De suspitione in qua dixit inter facinora. Vā uero iter hāc nō mō iūis ac detestabilis: sed p. tēpido quoq; atq; cōtū elisi obnoxio uixerit m. ta idicia sūt: haruspices secreto ac sine testibz oīu ueruit: uicia uero urbi oracīa disliceat cōactōē. sed maiestate

**Fidiculae**  
**Fides**  
**Neruiae**  
**Fidicula**  
**in cœlo**

Valerius totaq; ferme eruditorez scholaz sed in hoc fragili loco fidiculus haud dubie accipimus p tenuissimis citharæ cordis. qbus genitalia facillime diligari possunt: Vrinaq; tormētō inter maximos corporis cruciatus est straguriā id est urinae difficultas. scribit Plinius stillicidiū urinae a vesica ipanbilē esse cruciatū erat ergo nouū maximūq; tormētū genus hoc qd' crudelissimū princeps excogitauerat: ut bene poti ac diuini uesicæ merito turgētē exonerare nō possent. Cōsulō: de industria. Lōgioris uitæ: ita asserbat mathe-  
**S**tragu-  
 ria  
 maricus ex fato fidetorez mōstrari. Thrasillus: mathematicus: cuius supius mēto facta est. Caiū. caligulā itelligit: q' ei mox successit in iperico: cuius p' fuit germanicus adoptiuus tyberii filius. Et tyberium: hic ne pos erat Tyberii genus ex druso filio natural. Idēdē: frequētē. Forlicē priamū. luculētī scriptores priamū ob hoc ifelicitissimū fuisse tradūt: pp qd' foelix a tyberio uocabat. Cicero in prima tusculana sic scribit: priamū in tanta pgenie orbagē: cū in arā confugisset hostilis manus interemitchic filius filius incolūm regno oco differtante ope barbarica tectis celatis laquearis: utrū tandē a bonis an a malis discessisset: nū p frecto uidet a bonis: & certe ei melius euasisset. hoc idē iuuenalis tradit explicans in cōmoda uitæ lōgioris fuerunt aut priamū filii quingenta. quoz decē & septē ex iusta uxore nati sunt apud senecā in tragœdia cui titulus est troas: dicitur de priamō id quod quadrat: cū Tyberii sententia: sic. nūq; chorus foelix priamus dicimus oēs: foelix priamus: foelix qūq; bello moriē: oia secū cōsumpta uidet. Prætrepidus: mos ty-  
 rānoq; est: ut ex conscientia metuant: oia: quo in metu Dionysū & alexandrū fuisse notū est. Cōsulū uetū it: interrogari ne. f. aliqd de morte sua per aruspicinæ disciplinā pronuntiarent olim accusatus est foranus & seruilia forani filia: quod pecuniam magis delargita esset tanquā consultatura de morte principis merio nis. Victa urbi oracula ut fortes antiatinas: de quibus post paulo: ut prænēstias ut tiburinas uidet cni oraculum fuisse tibi: propter alburneā unam ex sybillis: quæ illic numinis uice colebatur.

M. AN. Classiariorū manu: remigū multitudinē sociorūq; nauatūm: qui classē præsidio circa caprea obtinebāt. Leucadiū: ut strabo ait: quē ex sūma rupe in subiectū mare precipitant: nauibus cōtinuo excipiebāt: ut seruati extra fines mitterent hic ne euaderet exceptū necabat. Cōtis lōgioribus hastis: ut noni-  
 tus ait & robustis. Oneratos: repletos. Veretris genitalibus. Fiduculæ: inhibita archissimo fiducularum nexu mitterutione. Distenderet: uale ipleret: ac p hoc maiore cruciata torqueret. idē alibi nūquā e trichio abfcessit: nisi distētus ac madens. Vtr. Referē: distēta capellæ. Spe lōgioris uitæ: longioris uitæ spacio ut altroz rōne pmissio. nā totus ut Dion ait ex trasilli disciplina Tyberius pēdebat. Cōsulō: ne in plures sciret. Nepotibus: caligale: & Tyberio drusi filio. Supites omniū suoz: non omniū: nā Hecube: Helenos: Polidoro: Cassandra: & Polixena supstitibus pertinē: sed ad silud Vergilianū alluist: Troiam incensam & prolapsā uidentem pergama. iuuenalis. Omnia uidit euerſa & flammis aſiam ferroq; cadentem.

pñestina: fortū territus destituit: quū obſignatas deuēctas q; Romā nō repisset: I arca nisi relacas rursus ad tēplū: unū & altez cōſulares oblati pulciis nō ausus a se dimittere ulq; adeo detinuit: dōcē successores post aliquos annos pñenti bus daret: quū iteri manētē officiū titulo ē: dlegaret pluria. Affidueq; illi p legatos & adiutores suos exeqnda curarēt.

**N** De ſuspitione nurus & nepotū damnatorum. Vtrū ac nepotes nunq; aliter post dānationē: quā cathenatos: obſurq; lectica loco mōuit: phibitis per militē obuiis ac uiatoribus respicere ulq; uel conſiſtere.

Idem de differentia & ſuſpitione eiūdem.

**S** Eiāū res nouas molietē: quis iā & natalē eiō publi ce celebrari: & imagines aureas coli paſſim uide-  
 ret uix tandē & altu magis ac dolo: quā principali auctōritate ſubuertit: Nā priō ut a se per ſpecie honoris di mitteret collegā ſibi aſſumpſit in qnto cōſulatu: quem longo interuallo abſens ob idipſum ſuſceperat. Deinde ſpe af-  
 finitatis ac tribunitiæ potēſtatis deceptum inopinantē cri-

olea facta: in qua cōditæ ſortes ſerebant. Obſignatas: ſigillo ipſo cluſas ne fucus fieri poſſet. Ad tem-  
 plū: fortūæ: ſ. pñestine. Nō ausus dimittere: timebat ne ſ. puicia qſq; ſua res nouas moliret: & ad rebellionē puiciale cōcitaret. Præſentibus: duobus illis cōſularibus: quibus obtulerat puicias: nec tñ eos ob metū a se dimiſerat. Manētē officiū titulo: ut. ſ. pōſules aut pñdes puicia dicerent: quibus tñ legitimis pñditibus

Stragu-  
riaPriamō ſi-  
lū quingua-  
gintaOrigo for-  
tiumfortuna  
pñestina

legati pō-  
sulumSeiani sta-  
tuz consi-  
tazmeus scia-  
nusmores scia-  
niMeditatio  
nes roma-  
norum

pōsulisq; plurima Tyberius delegabat: scribūt rē iuriscōsulū pōsules nisi egressi fuerit urbē nō habe-  
re iurisdictionē: p legatos pōtē pōsul mādare iurisdictionē a legato suo ut inq; Vlpīus legatos nō oportet  
principē cōsulare: sed pōsulē suū: & iis ad cōsultationē legatorū debet rēdere: scribit pōponit legatos p  
cōsulū nihil ppiū hīc nāsi a pōsule eis mādata sūt iurisdūctio: de his legatis nūc loqur. Obsuta: munia  
circūsepta & undiq; clausa. ne q̄piū itereūdū itrospicere posset q̄s i lectica deferret. Prohibitis uiatorib;  
us i trospicere: agrippinā nuxē & drusum neroneq; nepotes q̄n ab uno loco ad aliū transferēbant in lecti-  
ca undiq; conuoluta deferri uoluit & adhibitis multis uicibus uicibus uiatores & iter faciētes respicere q̄s itra le-  
cticam gestarentur: nec res cogita maiorem ipsi cōsaret inuidiā. olim homo adolecēs pro legato i lectica se-  
rebat: cū obsutū bubulcus uēlusinus aduenit & per locū cū ignoraret q̄ ferret rogauit nō mortuū ferret. ubi  
id audiuit iudicā fuisse depōi suppis qbus lectica ligata erat usq; adeo uerberari iussit: dū aiām effudit au-  
dior. C. græchus i oratiōe de legibus pmulgatis. Natalē eius celebrari colebat: seianus pinde ac alter Ty-  
berius: unde nō mīse si illius dies natalis celebrabat. & imagines aureæ seiao passim dicebant: q̄ post eius  
necē parti dissectæ prim cōsitate sunt: unde ait satyrogaphus de cōdūctū statūz restōq; sequunt. & ex facie  
toto orbe secūda sunt urceoli pelues sartago patellæ. Quā principalis auctoritate: Tyberius nō auctorita-  
te principis usus ē ad seianū subuertēdū: sed altutia & uasrametis: timebat. n. immodicā seiani potētā: illū par-  
ticipē curagē appellabat & plerūq; repetēs dicebat meus seianus. Dimitteret Tyberius petēs secessum ca-  
preaz cōsulē seianū designauit creditūq; ē designari eos collegas i cōsultatū p qnquēntiū. Ob id ipsum: ut  
hoc dolo pderet seianū. Spe affinitatis: tāq; affinitatē cū seiao fidurus ēēt deponēta illi una ex neptibus

Tribunitia pēnis: Tyberius diuulgauit cū cēt capreis se tribunitiā prātē seiao daturū: ut si opībitū oppri-  
meret: scripsit at senatui p fertoriū macronem: q cū seiano diceret potestare tribunitiā se se illi a Tyberio af-  
ferre: tunc seianus supra modū letus curiā ingressus est: macron tradita cōsilibus epistola: priusq; quicq; le-  
garet egressus est ad milites: sed lecta epistola: qua petebat Tyberius supplicii sumi de seianostatū tribu-  
ni & milites illū circumsteterunt: & in gemonias scalas laceratū abiecerunt unoq; traxerunt.

M. AN. Prænestinaz fortū: Strabo habet: inq; prænestæ fortunæ tēplū: unde certa edūc otacula. Co-  
lebat ibi fortuna sub imagine duaz soroz papīnius: Quod nī tēpla darēt alias thyritia fortes & prænesti-  
næ poterant migrare forores. ælius lampridius in Alexandro hūc ait in templo prænestiæ uictæ talis fors  
extitit: Si qua fata aspera rumpas tu marcellus eris: quibus uerbis datur intelligi qualis esset prænestinā  
fortium ratio. Oblignatis: obsignata archa. Per legatos: circa p̄uincias scilicet missos. Nurrum: agrippi-  
nam. Nepotes: drusum & Nerone. Obsuta: clausa: obsuto uelo adoperta. Seianum res nouis: fue-  
rat is ut dion tradidit. M. appitū pathicus: sed similitudine moze ita tyberio insinuat & ab eo ad id potē-  
tiæ euectus: ut iam pares illi & tyberio honores deferrentur per fertoriū macronem romam missum le-  
natui dandū tradidit dinariū: crudeliter necauit. ita. Ex facie toto orbe secūda sunt urceoli: & rut-  
sus ardet adoratu populo caput

& crepat ingens: seianus iosephus  
auctor est. Antoniam germanici  
matrem per codicillos pallanti  
seruo suo ad tyberium datos se-  
iani coniurationē principii signi-  
ficasse. Spe affinitatis: ut ex ne-  
ptibus illi unā mīmoio locaret.

PHIL. Senē seierat enī iā senex  
tyberius. Tumultū ne roma tu  
multuaret seiani causā. Drusū  
nepotē: illum intelligit cui ut su-  
pra dictū est adeo alimenta sub-  
duxit: ut tomentū & culcitra mā-  
dere tētauerit: quē iudicatū ho-  
stem fame necauit. Meditabat:  
animo cogitabat: alias & terebat  
unde meditationes Romanorū  
dictæ sunt cōsiliū sine sangui-  
ne: & omnes artes auctore uege-  
tio i meditatiōe consistūt: medi-  
tor græce δὲ μετρω. Specu-  
labundus: diligenter & uehēme-  
ter speculans tanq; ex speculato-  
rior: diximus in notis feruicū: no-  
mina ibundus definitia largam  
uim & fluentē copā & quasi ha-

minatus est pudenda miseranda q̄ oratiōe: quū iter alia. P.  
C. præcaretur: mitterent atq; & consilibus qui senem se &  
solū in conspectu eoz cū aliquo militari p̄sidio perduceret:  
sic quoq; diffidens tumultūq; metuens. Drusum nepotem  
quē uinculis adhuc Romę continebat solui si res posceret  
ducq; constitui p̄ceperat. Apratis etiam nauibus ad quas-  
cūq; legiones meditabatur fugā speculabundus ex altissi-  
ma rupe idē idē signa: quæ ne nūci moraret: tolli procul:  
ut quicquid foret sentiret: mādauerat Verū & op̄ssa coniu-  
ratione Seiani nihilo secutior aut constantior: per nouē p-  
ximos menses non egressus est ulla: quę uocatur iouis.

De conuitiis & libellis contra eum editis.



Rebant insuper anxiam mētē uaria undiq; conui-  
cia nullo non dātorū probri genus coram uel p  
libellos in orchestra positos ingerente quibus qui  
dem diuersissime afficiebatur: modo ut præ pudore ignota  
& celata cūcta cuperet: nonnunquam eadem cōtineret &  
proferret ultro ac uulgaret: Quin & arthabai parthorum  
Regis laceratus est litteris parricidia & cædes: & ignauit  
& luxuriam obiciētis: montē si que ut uoluntaria morte



būdātā rei: cuius rei uerbū esset: declarāret. Idētidē: crebriter & subīde. Signa tolli: mādauerat Tyberius signa qđā fieri per quē n̄ expectato nūtio certior fieret scīdus ne rege potius foret: an eius uoto fuisset opprēssus: ut rebus male succedētibz posset statim capessere fugā. signū diurnū est fumus nocturnū flāmas: dant alia signa ex p̄scripto p̄cipis. Villa louis: hac erat ī īsula capreae. Vrebāt: cruciābāt: maro. uir it̄ atrox iuno. Nullo nō dānatō: quolibet ex dānatis. In orchestra: locus erat ī theatro nobilior: ubi se natus ludos spectare solebat: de orchestra satis ac sup̄ iā dictū est: ideo at libelli ī orchestra ponebant: ut p̄bra Tyberii iter nobiles uulgarent. Celata cūcta. s. p̄bra & maledicta: qđā dānatis ī ip̄m igerebāt. Cōci neret: ut legēdū cōcineretur sit sensus Tyberii iterdū cōciua adeo sp̄reuisse: ut illa cōtineret hoc ē cantaret suulgaretq. Arthabāi parthorū: p̄thi ex genere arfacidaz īperatōrē facere solebāt: uñ ōll rege orbati uononē regno p̄turbāt. utpote aliēgenā. Cōfēstiq: arthabānū euocat medoz rege arfacidaz gñe descēdēt: hic inimicus Tyberii factus armenia iuasit: mox cū se īnsidiātū dolis enīpisset cū Tyberio īnit amicitia īteruētū uirelii. etenī circa eufatrē fluiū arthabāus & uireliū de pacis fōedere colloquunt ī medio sibi pōte fluminis cauētes: post īdū fōedes herodes tetrarcha eis cōiuiū ī loco medio p̄parat: tabernaculū ex p̄ciōis gēntis exornā tūc arthabāus dat obīdē Tyberio Dantiū filiū: cū quo ēt mēra magna trāsmittit: hac iosephus libro decimo cētauo auigatū. Parricidia obīciētis: arthabāus quo tempore inimicus erat Tyberii illū cōiuitis epistolariū lacerabat: ī quibz obīciebat ī primis parricidia: q. s. filios & nepotes & nūq ītermissit: lege enim pompeia de parricidiis cauēt: ut ī parricidiū teneatur nō solum qui patrem & matrem īterfecerit: sed qui fratrem sororem patruēlem matruēlem filium filiam nepotē nūq alioq p̄pinqus occiderit. Luxuriā: appellatione luxuriā nō tā libidinē uenerim contineri q̄ īmodicā p̄uolū alibi docuimus. Semetip̄e pertelus: displicens sibi metip̄i & quasi uitam suam odio habens.

Signum diurnum

Atrabāus


parricida q

Luxuria

M. AN. Pudenda: tali ut illius merito cū pudere potuisset. Perduceret: ex capreis romā: luena. uerbo si epistola uenit a capreis. Tumultū: motū ī seiano opprimendo. Drusum: quem postea fame ī īma palati parte necauit. Meditabatur: mēte & cōsilio agitabat. Speculabūdus: speculationi uehementer ītēsus. Vrebāt: dolore & ira exagitabāt. In orchestra: unde nobilissimi quibz spectabāt. Ingerente obīciēte. Ignota & celata: ignorari uellet & occultari: quaz obīecta essent. Vitro: sp̄ote proderet. Artabāi parthorum regis: iosephus mittit etiam inquit Tyberius ad uitelium litteras ei iubens: ut amicitiam cū artabano parthorum imperatore conficeret: tenebat enim cum quod inimicus extaret & armeniam īuasisset. Parricidia: propinquorum. Cades: ciuium aut cades per ministros: parricidia per ip̄um patrata accipias. Ignauiam: desidiam & inertiam. Luxuriā: nefariam libidinem.

maximo iustissimoz: ciuiū odio q̄ primū facissaceret. Postremo semetip̄e pertelus talis epistolā principio tācū nō summa malorum suorum professus est.

De epistola eius ad senatū & orōne factū suū p̄nūciātibus.

 Vidēbam uobis. P. C. quō modo scribā aut qđ omnino nō scribam hoc tpe: Dū me deazq: peius p̄dant: quā quotidie perire sentio. Scio. Existimant qđā p̄cisse hoc cum peritiā futurorum ac multo ante quā ta se quādoq: acerbicas & infamia maneret prospexisse. Iōq: ut imperium īiret & patris patrie appellationē: & ne ī acta sua iurare obīstatiissime recusasse: ne mox maiore de decore impar tantis honoribz inueniretur. Quod sane & ex oratiōe eius: quā de utraq: re habuit colligi pōt: uel quū ait similem se semp sui futurū: nec unq mutaturū mōres suos: quādiu mētis sanæ fuisset: sed exempli causa cauendū ne se senatus ī acta cuiusq: obligare. qđ aliquo casu mutari posset & rursus si quando aut inquit de moribus meis deuoroz uobis animo dubitaueritis: qđ prius q̄ eueniat optoz me supremus dies huic mutatz uestre de me opinioni eripiat: nihil honoris adiici mihi patris appellatio: uobis autē exprobrabit: aut tēmeritate delati mihi eius cognominis: aut inconstantiam contrarij de me iudici.

PHI. Tantum nō summa malorum: supra docuimus gens ē elocutionis non p̄tite: quo & filius usus est: tantū non strictis mucronibus accipitur: illud tātum non pro etiam: & est sensus Tyberium ualde etiam summa malorum suorum professum ē ī epistola ad senatū scripta: Quid scribā uobis: uerba epistolae Tyberii quā summā principis desperationem utiq: erōnosissimam aperte demonstrat: perturbatus & anxius anius ne scit: unde exordia ignorat quō modo sibi sit aut quid scribēdū. perturbations. n. mentem conuertant & obsecram reddunt.

Prius perdant: lege potius pōnis perdant hoc: est supplicis.

Quem. s. me. Quotidie perire sentio: hac uerba apte demonstrant: quod illa particula tantū non significat etiam ille enī summa malorum suorum profiteri aliā mala sigillatim explicare cred nea figura dici tantū: quia a doctis dicitur etiam nū: ut illa appendicula num sit per. u. potius scribenda & enūcianda q̄ per

Tantūm

o. utitur hac eloquentiē in hoc significat Lulius quoq; cū ait in lxxxvii. uidit nō posse aquare ordinem  
romanos & tantūm iā circūiri a dextro cornu cōcitāt naues. p̄cisse hęc cū adrianus matheios adeo pe-  
ritus fuisse fert: ut calē. ianuaris scripserit: qd ei toto anno euentus esset usq; ad illā horā qua est mortuus  
adeo p̄ciuit oīa de se futura hoc idē existimā de Tyberio cū eēt addictus mathematice. ne in acta sua iu-  
raret Suetonius de Tyberio dicit supius iterocessit: & quominus in acta sua iuraret prænomen quoq; ipe-  
ratoris cognomen quoq; p̄is p̄iæ reculauit. tātis honoribus marius honor ē p̄is p̄iæ appellatio: & i acta  
p̄icipis iuratio: De utraq; re. ne. & p̄ p̄iæ appellare & ne i acta sua iuraret. Simile ē sui furure: potest  
uideri amphibolon & abigūmā dū ait se furure simile sui pōt trahi partē deteriorē: nec mēdax erit Tybe-  
rius: fuit enī filius sui dū mores suos. i. genuinos. & naturales: q; erat iprobissimū & flagitiosissimū: nō imutāt  
dū ad suā scēuā singulārē naturā sicut alio recurrit attamē uidebat ipse sentire: q; mores nō eēt suos imutāt  
mutata fuerit p̄bos & bonos: quos iudicat qdā moderationē similitudinē & q̄lis fuisset in initio principa-  
tus talē se furure pollicebat hoc est irrepensibilē & oī bonitate p̄stare. In acta cuiusq; obligaret: Cauendū  
est senatui inq; Tyberius ne obliget se iururando i acta cuiusq; p̄icipis: q; ex cōditiōe hūanæ naturæ mu-  
tari possit: & hoc dicebat i oratiōe reculans ne i acta sua iuraret. Deuoto uobis aīo: meo. lq; uobis sena-  
toribus deuotus ē: qd sit deuotio q; deuoti antea docuimus. Supremus dies: mortis. Aut temeritatē: cō-  
plexio est utrūq; cōcludens & hoc significat: ait enim Tyberius appellatio patris patriæ q; mihi desertis si  
mutata fuerit uestra de me opinio: uox taxare uidebit: uel tāquā temerarios q; mihi nō meriti tale cogno-  
men temere detuleritis: uel tanq; incōstātes in iudicijs: q; quē prius iudicaueritis dignū patris patriæ cog-  
nomen: eundē mox mutata uoluerit indignū iudicare uidebitur contraria de me sententia.

MAN. Pertesit: ualde odio habēs. Talis epistola: uidebitur p̄cipiū i frōre alterius capitis occurrit. Tan-  
tū nō summū: sed p̄t oīno nō puā. Quid scribā: p̄ia peridus ad argumētū attinet. Quomodo: altera  
ad formā & rōnē scribēdi. Quid oīno nō scribā: reliqua hęc ad deliberationē. Quē quotidie perire sen-  
tio: hoc fuit qd dixerat tantū nō illi suoq; malog; summā professum. Peritia futuroq;: utpote qui mathe-  
matica esset disciplinæ addictus. De utraq; re. de obligatione senatus in sua acta. & patris patriæ appel-  
latione. Mores suos: eam uite modestiam: quā ad id tēpus seruasset. Aliquo casu: ad præsente uitæ mu-  
tationem: quā antea prauiderat id pertinet. Exprobrabit: probri loco obicit. Temeritatē: qd temere  
eum in honorem detuleritis. Aut inconstantiam: quia iudiciū mutaueritis.

PHIL. Corpore amplo: erat cor-  
pulentior & habitior: qd ad cras-  
situdinē latitudinēq; refert: non  
autē ad staturā lōgitudinem: de  
qua subiungit. Latus ab hūcris:  
talis fuit Plato unā a latitudine hu-  
merog;: quæ græcē dē τὸ πλά-  
τος nomen accepisse tradit: ad  
quē allussisse Virgiliū existit ser-  
titus illo uersu. atq; hūcris extan-  
tē suscipit altris. Sinistra agilio-  
re: scribit Albertus magnus li. ii.  
de animalibus cām pp quā homo i  
terdū agiliore sit sinistra q; dex-  
tra q; uidelicet epas & eor uirtu-  
tes suas mittit i sinistru latus. &  
a dextro remouet. Cōigit etiā  
aliqui id ex cōsuetudine: ut quis a



De statura & membris & ualitudine & incessu.  
Orpore fuit amplo atq; robusto: statura q; iustā ex-  
cederet latus ab humeris & pectore cæterisq; mē-  
bris usq; imos pedes eq̄lis & cōgruēs. sinistra mā-  
u agiliore ac ualidiore articulis ita firmis ut recēs itegru mā-  
lū digito terebraret. Caput pueri uel et̄ adolescētis talitro  
uulneraret. colore erat cādido. capillo pone occipitiū sub-  
missio ut ceruicē et̄ obtegeret: qd gētile i illo uidebat fac-  
iē hōesta in q; tñ crebri & subtile tumores cū prægandi-  
bus oculis: & qui quod mirum eēt noctu etiā in tenebris  
uideret: sed ad breue & cum primum e somno patuissent de-  
mū rursū hebescebāt. Incedebat ceruice rigida & obliqua

Plato un

Cā agilio-  
ris sinistraScēua qui  
mancus  
Ambi dex-  
triamphote-  
roderios.  
Firmitas ar-  
ticulorum  
Talitrum

puero sinistra sepius exerceat q; dextera: eaq; cōsuetudo uertit in naturā latini tales scēuas appellant a scēa  
hoc ē sinistra: quā hōt agiliore scribit Vlpianus in edictū edictū scēuā nō eē morbosum uel uitiosum: p̄-  
terq; si sbeclitate dextre ualidius sinistra utat: sed hūc nō scēuā: sed mancū eē. Plato docet libro septimo  
de legibus hōies debere esse amplexi p̄ p̄ia p̄ia hoc ē ambidextros: ut dextera a sinistra nihil disserire uel  
deat: idq; esse secundū naturā scēuā sicut i pedes nihilo disserire uideremus: laudatq; scytharū legem q; iube-  
bat sagittarios utraq; manu indifferēter uti. Aristoteles quoq; i ethicis fieri posse demonstrat: ut oēs homi-  
nes sint ambidextri. a. hōth. sicut i libro iudicū scriptū legimus fuit amphoterodexios. i. utraq; mā p; dex-  
tra utēs. Articuli firmis: miloni ob articuloq; firmitudinē malū tenēti nemo digni cōrigebat: & trita-  
mus gladiator tā firmis fuit articulis digitog;: ut hōiē semi dextera uno digito supatū & postremo corre-  
pū i castra trāstulerit. Martius unus ex. xxx. tyrānis digitos hūit adeo robustos ut i illis nervus uideretur  
habuisse nō uenā: nā & carra uenētia digito salutarē repulisset dī: & fortissimos quog; uno digito sic as-  
fixisset: ut qū ligni uel ferri obtusioris ictu pcussu dolerēt. nō igit mirādū si Tyberius firmitudine digitog;  
præpollēs malū hoc est pomum digito terebraret. Linat terebre perforaret. Talitro: talitru appellat per-  
cussionem quæ sit digitis cōplicatis in condylos. Iulius capitolinus allusionē digitog; nominauit scribens


Martii multa duosq; digitor; allusione cōtēuissē: talitrū circūscriptiōe qdā signat martiū his uerbis ex li  
bro philosophiā: nemesis īctibus crebris uerticē cōplaris in cōdyllis digitis uulnerabat. Cōdyllon āt graci  
pugnū uocat: & tuberculū talitrū uocabulū ē rari uictū neq; legētib; facile obuiū: nec qd egdē memine  
ri alibi repū: pōt uideri a talo deriuatū: cuius officuli ī pedib; eminētia & duritia ē notissima tāq; talū ob  
duritiā extuberatiōēq; imitē. Pōc occipitiū: post occipitiū: qd significat capitis pte posteriorē: miror al  
berū magnū iuertēre cōsuetudinē loqndi & eruditō; latinitatē: nāq; occiput ēē dicit pte capitis anterio  
rē sinciput uero posteriōrē ordine ppostero: cū sinciput sit anterior occiput posterior ps capitis: alias sinci  
put iter edulia gēata nērat. Sūmmissiore: plixiore lōgiore alias hūiliorē: summissum n. utrūq; significat.

Gēnie: gēnitiū & familiare: tanq; ī gēte claudia capillo: plixiore ceruicē peculiariter obtegerent. Facie  
hōsta: pulchra: Vir. caput abdit hōstū: honos pulchritudo noia: id ē frigidus ī siluis aglo decussit hono  
rē. Cū pgrādibus oculis: scribit Aristoteles optimos hēri oculos: q neq; nimis grādes neq; nimis pui sint  
sed modici: Albertus magnus tradit oculos magnos nitētes atq; plucidos significare iustū docile prudētē  
& tales oculi focatis fuisse tradunt: q apollinis oraculo sapiētissimis apud gracos iudicatus ē. In tenebris  
uiderēt: Pli. l. xi. ait hēc alii iterū hebetiores noctū pter ceteros cernūt. Tyberio Cēsari aliā quā gēito;e  
mortaliū fuisse naturā seruit: ut expefactus noctū paulisp; aut alio mō quā luce clara cōtueret oia paulatī  
tenebris se se obducētib; . Hebe: scēbat: hebetiores fiebat: & obtusiores. Ceruicē obtipa: porphiro enar  
tis illud oratiū: ites capite obtipos: exposuit tristi se uero & icliato obtipū pprie dicimus icliatū & obli  
quū referimūsq; ad caput & ceruicē. Columella ī octauo febricitū ingt signa sūt cū obtipoe fues trāsuerla  
capita seruit: idē Pli. qd columella tradēs: ait idex suis sualidē caput ē obliquū ī cēssus uero patet a plio  
no obliquū caput dicit: qd columella obtipū noiauit. philosophi fucosi: & iprimis hippocrate obliquio ca  
pite & obtipio incedere cōsueuerūt: ex quo est illud pīanū: obtipio capite & sigentes lumine terram.

MAN. Agiliorē: magis ad oia tractāda facili & idonea. Articulis: digitor; iūcturis. Terebrat: pfor  
raret. Talitro: talo talitrū ēē haud septe aliq; dixerit. Sed talus ē ossis gēus ī articulo pedis uētre emīnēs  
cōcaua ī uertebra solidissimis neruis ligatū qdratū forma nec est hoi aut aiali digitor; hūi. Solidi: q; ungu  
lis pdrto a loci credo silitudine: aut ab ipsa pminētia: latini talū qnq; appellāt ei pte: q hūano pede utrinq;  
ppe calce extuberat: graci σφύρον uocat: uñ talaris tūca dicta: q ad talos usq; dīcedat: & ut talus ī pede  
a silitudine ut diximus pōt uideri dictus: ita talitrū extuberatiōe articulo;e icuruz aut cōtraclā māus p  
minētiū: qū talū alteq; ueteres dixisse credideri: qbus singulis ita Tyberius polleter: ut cuiuslibet eor; ictū  
puerū & qd plus fuit adolefētis caput uulneraret. Sūmmissiore: sūmissio & exēssio. Gēnie: ppriū gēnis & fa  
miliz. Dimittēre ab occipicio capilum. Noctū ē: & in tenebris Tyberio Cēsari ait Plinius: aliā q genito  
rū mortaliū fuisse naturā ut expefactus noctū paulisp; . haud alio mō q luce clara cōtueret oia paulatī  
tenebris se se obducētib; res poene incredibilis dictū: sed quē in quibūda uicior uero sit: ut oculis repente  
a somno patefactis uel mediis tenebris omnia circa lectū: & quē toto cubiculo sunt ut in diuina luce spe  
dentur: quod & nobis deum optimum maximum testor sepius accidisse scio: & si lux illa breuīs admodū  
& quē continuo obductus tenebris euanescat. Rigida: obtipa & immobilis.

abducto fere uultu plerūq; tacitus nullo aut rarissimo etiā  
cū pximis sermone eor; tardissimo nec sine molli quadā di  
gitor; gesticulatiōe. Quae omnia ingrata atq; arrogantia  
plena: & animaduertit Augustus in eo: & excusare tentauit  
sape apud senatū ac populū professus naturā uicia esse nō  
animi. Valitudine psperrima usus est tpe qdē principatus  
pene toto ppe illesa: quāuis trigelimo etatis anno arbitrato  
eam suo rexit sine adiumento consilioue medicorum.

#### De obseruatione religionum:

 Ircā deos ac fligiōes negligētiōe qppe addictō ma  
thematice plēulq; psualiois cūcta fato agi tōitrua  
tū pter modum expauescebat: & turbatiōe cōelo

dā manū: id. n. ēē uocordū: genes cynicus isanire ingt uidet ille q icēdat mediū digitū pēndens. Quin  
tilianus li. xi. gestū manū illū maxie cōm esse dicit: quo mediū digitor; ī pollicē cōtrahit explicitis tribus  
apud pscos gesticulatiō illa digitū mollis & isamis existimabat: q digito uno cap; scalpebant. Seneca li. se  
ptimo epistolaz; moraliū spudicū & icēssus ostēdit & māus motā & relatus ad caput digitor; & flexus ocu  
lor; in pōpēū dictū est tanq; spudicū & mollē: qd caput digito uno scalpebat: Seneca li. iiii. controuersiū  
refert clauū hoc de pōpēo dixisse digito caput uno scalpi: quo credas hūc sibi uelle uigē: hinc est illud fa  
tyrici poetaz; q digito scalpant uno caput. Ingrata: molesta & inuisa. Naturae uicia nō animi tanq; uicia

Cōdyllon

error AL  
berti ma  
gniOculi ma  
gni

Ob stipū

PHI. Abducto uultu: cōtra  
cto & seuentudinē tristitiāq; p  
ferēte. Tardissimo sermōe: Sene  
ca iubet lucillū ēē tardiloquū q  
uirtus ē: sed ī Tyberio uiciū erat  
nimia tarditas sermonis. qd anti  
q ēē repēderūt. I. p. uicinio q tra  
ctū dicebat ut ingt Gellius: q sin  
gula uerba uellebat tanq; dista  
ret nō tāq; diceret: uñ qdā festiui  
ter dicat uel nunq; dicas grāce  
tardiloquus: dē Βαδ'υ'γ'δ'ο'σ  
σ'ο'ο'q; lem efopū fuisse tradunt.

Molli gesticulatiōe: chilo lace  
demonius unus ex septe gracie  
sapiētib; pcpiebat ī uia nō se  
stinādū: inter loquēdū nō agitan

Digito  
uno

caput  
scalpitImpunitas  
medico  
occidendi  
Tuba  
medicorum  
perii elegas  
didum  
fata regunt

naturalia atq; igenita egore aio ferre debeamus i picipietq; ut inqt elegāter Seneca leniti arte possunt radicatus extirpari nō possunt. Sine cōsilio medicorū: medici fama nouitate aliq; aucupātes alas statim nras negociant nulla lex est: q; puniat isiciū capitale discūt periculis nris & experimēta p mortes agūt: medicorū trū hoim occidisse sūma ipunitas ē hic illa: ut inqt elegāter Plī. isēlicis monumētū i scriptio: turba se medicorū peritisse: & ut auctor ē dion ab hadriāo monēte dictū ē turba medicorū regē pēdidit oli paulānis la cedaemōis: q; ualitudinē regebat sine auxilio medicorū medicus ei dixisset: quō γὰρ οἱ γὰρ ποῖα hoc ē se nex factus es: festiuitur inqt: q; nō sūm usus te medicorū: idē ad medicū dicentē οὐχὶ νικῶν ἔχουσιν. Inul lū malū hēs: rīdit οὐ γὰρ ποῖα τὸ ποῖα αἰὶν hoc ē: nō. n. uor te medicorū: populus ro. ultra sex cētisimū an nū uixit sine medicis: & ut ait Plī. i uis trigesimo multa gēnū degūt sine medicis nō trī sine medicā. Addi ctus: mācipatus obnoxius deditus qd sit addicere & q; dicit addicē latissime diximus i iulio Cæsare. Ma thematici: discipuli sīderali gēnehlitacoe: q; & mathematici dicunt. Cūctā fato agi: tale ē illud manū: fata regūt orbē: cetera stāt oīa lege: nascētes morimur sinisq; ab origie pēdet: & illud fatū ipm exupat louē: & illud fatū stat iuppiter ipse: inliis firmicus i pīo mathecosi fatū inqt nobis uitae ianuas pandit finēq; uiuēdi fatalis legis necessitas statuit qd ē aliud qd sit postū i eius pēte. fato cōstat actus ēt nros uniuersos: studia cupiditateq; continere: de fato plura memoratu digna scripsimus in quarto. ppterū commentario. Tōnitrua expauēcebat: Seneca in secūdo questionū: male tecū inquit agitur si pauca: ad coeli fragorem & ad inanē nobū sonitum trepidas: lucertus sonitū tonitruum eleganter per terticrepū appellat: quoniā cuncta perterret: & ut inquit mato mortalia corda per gentes humilis strauit pauor.

M. AN. Abducto: cōtrahiore mento: & in ceruicē reiecto. Cū paime: pīme deābilitibus. Digito: rū gesticulatione: crebro digitorū motu: qd in Hortēsiō rephensum scribit gellius. Ingrata: uulgo inuila:

Trigesimo ætatis anno: a trigesimo idē potiusq; ad trigēsimū usq;. Additus: deditus. Cūctā fato Regi: cetero syderū cursu. Seruius: fato inqt cui nonaginta anni: hoc est tōnstrisse: Epigenes. c. & uiginti annos negauit impleri posse: Berofus cētū spēit decim excedi: Petosyris & necepos triū signorū proportionē quā trimorion appel larūt: cōstare arbitrari sunt: quā ratione. c. xvi. annos posse humanæ uitæ cōtingere colligebant. Treuelli: us a mathematicorum penitissimis affirmari tradidit centum & uiginti annos hominē concessos: Verum moysen diuinā quadam prouidentia quinq; supra centum uixisse: non de fuisse: qui negarent: quēquā nonaginta partiū exortuq; mensuram quod anaphoras uocant. transgredī atq; has ipsas maleficiorum syde rum radiis incidi. Esculapius quoq; statuta uitæ spaciā a stellis accipi tradidit: Cicero & ipse uitam fato cō stare arbitratu uidetur: Sed ut si quid inquit humanitus accidisset: multa autem impendere uidentur præ ter naturam etiam præterq; fatum. Vergilius. Nam quia nec fato merita nec morte peribat: quibus uerbis apparet aliud esse uolentia morte aliud fatū extingui. Hōerus: τῆς αἰὲς πάλιν ἀνθρώπων ἀδοξαστο ἀπὸ τοῦ κῆρος. Itē Demosthenes: οὐκ ἐν τοῖς γούνοισι τῶν ἀνθρώπων γὰρ ἐστὶν ἀλὲς τῶν κατὰ τὴν φύσιν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων. Celebratur hi omnes fatum: xitum dico quendam naturale si ue fatale: qui nulla alia præterq; syderum: aut ui & necessitate hominis uitā absumat. contra trī mathe maticam disciplinā sīderalēq; scientiā accuratissima phauorini philosophi extat disertatio. Plinius quoq; mathematicam dānat: sed cum magica disciplina dūtaxat coniunctam.

PHI. Nunquam non: semper.

Coronam lauream gestauit: ful men lauri fruticem non percu titur: inquit Plinius in. ii. idem in xv. laurus inquit fulmine sola nō

idetur: tyberium principem tona te celo coronari ea solum se runt contra fulminum metus.

Artes liberales: Seneca lib. xii. epistolarū liberalia studia ab eo dicta refert: quia homine libero digna sunt: ceterum uoum stu dium uere liberale esse autumat quod liberum facit hoc autē est sapientie studium sublime for te magnanimum. Cicero & taci tus liberales artes ingenuas no

nūq; nō coronam lauream ceruice gestauit: fulmine affla ri negatur id genus frondis.

De artibus & disciplina eius.



Rtes liberales utriusq; generis studio sissime colu it in oratiōe latina secutus ē Coruinū Messalam: quē senē adolefcens obseruauerat: sed affectatiōe & morositate nimia obscurabat stilū: ut aliquātō ex tēpore q; a cura pstantior haberetur. Cōposuit & carmen lyricū: eu ius est titulus conqueltio de lulii Cæsaris morte: Fecit & græca poemata imitatus Euphorionē & Arrianum & Par theniū: quibus poetis admodū delectatus scripta eorum &

Laurus  
fulmine  
non igitur  
Liberales  
artes  
ingenuæ  
artes

mimibus tanq; ingenuis hoibus ingenuaq; educatis dignas. Vtriusq; generis: graci. l. & latini. Coruinū messalā: diximus alibi familiā messalag: quæ romæ fuit florentissima nominatam esse hoc nomine a Va lerio coruino: qui messalam in sicilia uicit & urbis capte in se translati nomine messana primo appellatus est: paulatimq; uulgo permutante litteras messalā dictus: unde & messalē nominati messalam coruinum in ter oratores laudat Quintilianus in. x. his uerbis: at messalā nitidus & candidus: & quodāmodo pferens in

dicendo nobilitate sua: uiribus minor: eū scribat Plin. messalam senē cōdidisse columina de familiis romanis existimo fuisse alterū messalā oratōrē neoteron: hoc est iuniorē: quē tyberius imitatus sit: pconū messalae est luculētū apud tyballū hercoico carmine cōtextū de coruino messala oratore dixit tacitus in dialogo de oratoribz. Cicero mittor coruinus & cōclior & in uerbis magis elaboratus. Affectatiōe: nimia diligentia & curiositate in uerbis exquirendis: unde sermo affectatus dī nimis accuratus & curiose accensius uerum ut iquit Seneca qz nimis accurate loquitur: nisi qui uult putride loqui. morositate nimia in iulio ex fure latissime explicatū est qd sit morosum. qd morositas est. n. morositas qdā nimia & ob id reprehensibilis pensitatio & diligentia. quae uix sibi unq satisfacti: q p̄cipe cā ē ut oratio fiat obsecrator & putridior: tunc uerba nimis affectate curiosiqz scrutat: si hoc tyberius messalā imitabat. q i uerbis ut paulo ante diximus magis elaboratus fuit q cicero. Et tpe: oratiōe ex tpali & subitania: q a cura pensitata & elaborata oratiōe

morositas

De iulii Caesaris morte: iuliu cēsare dīctatōrē significat de cuius interitu tyberius carmine lyrico congrebat. cur. si fuisset interfectus & a quibus & a quot & alia hoc genus. Emphorionē & arrianū: nota sunt portage græcoe: fuit aut euphorion poeta calcidenfis: cuius poema trāstulit gallus. hinc illud maroniani iō & chalcidico quae sunt mihi condita uersu carmina. Euforionis meminit Quintilianus in. x. quem ait a Virgilio in bucolicis pbar: arrianus aut hie de quo loquitur tranquillus: poeta est alter uero post Tyberii tpa fuit arrianus philosophus: quo digestae sunt disertationes epicuri maximi stoicoe: secta uero arrianae nouiata ab arrio haereticosq obit genere mortis foedissimo: dignosq secta hois lutulēta & mēte fetida. nam dum purgat uentriē intestina eius atqz omnia uiscera i secessus cuniculū defluxerit: pthenius uero poeta est cuius locos interdū effinxit Virgilius: parthenii poetae uersus ille est: Glaucō nereosq atqz maris melicerte: quem ita emulatus est uirgilius glaucō & panopee & inoo melicerte.

Arrianus

M. AN. Coronā laureā Plinius laurus qdē manifesto abdicat ignē: & rursus Tyberiu principem tonante caelo coronari ea solitū fuerūt cōtra fulminū metus. Vtriusq: græci & latini generis. Coruinū messalam: Quintilianus: Messala mihi condita uersu carmina. ac quodā mō prae se ferens nobilitatē suā. Elaborat: & ad stilum & dignitatē referri pōt. Affectatiōe: nimio quodā ad alterius uirtutes emulanda: aut ad sua excolenda studio & conatu. Morositate: tarda: ut Acroni placet deliberatione: uel qā a more non a mora ē nimis exacta & quasi fastidiosa uerborū: rerūq pensitatio. Obscurabat stilū: q in Messala Fabii testimōio candidus fuit. Carmen lyricum: lyricum carmen apud græcos plures scripserunt: sed omnium Pindarus longe princeps ut Fabius p̄dicit: eum nemini imitabile credidit Flaccus: Horatius. Euphorionē: fuit hic calcidicus ad cuius carmen Ver. alludens: iō inq & calcidico: quae sunt mihi condita uersu: Carmina pastoris saeculi meditabor aena: Fabius: Quid Euphorionē frustra transibimus: quem nisi probasset Ver. idem nunq certe conditor calcidico uersu carminum fecisse in bucolicis mentionem.

imagines publicis bibliothecis inter ueteres & p̄cipuos auctores dedicauit: & ob hoc pleriqz eruditōrū certatim ad eū multa de his ediderūt: Maxie tamē curauit noticiam historiae fabularis usqz ad ineptias atqz derisum. Nā & grāmaticos: quod genus hominū p̄cipue: ut diximus: appetebat: eiusmodi fere questionibus experiebatur. Quē mater Hecubae: qd Achilli nomen inter uirgines fuisset: qd sirenes cantare sint solitae: & quo primū die post excessum augustinam scrauit. quasi pietati simul ac religioni satisfactorus

PHI. Imagines bibliothecis: asinius pollio primus Romae bibliothecam publicauit. in q ima ginē posuit unius uisuentis. M. Varronis: existimās uarronianā doctrinam hoc ornamento peculiariter decoradam. erat apud p̄ricos uirtutum amor & ueneratio. qui dicebāt i bibliothecis eruditore: imagines non solū ex aere sed et ut Plinius in. xxxv. ex auro argentoue & merito. In bibliothecis. n. loquuntur imortales illoz animae: illiqz ingenia hominum rem publicam faciunt.

Laudandus in hoc Tyberius: quod imagines & scripta eoz poezae deditauerit in bibliothecis quoz lectione in primis oblectabatur. Ob hoc: qā uidebat Tyberium laudatiōe illoz delectari. De his euphorion: ariano & pathēio. Historiae fabularum: historiam fabularem dicimus cui intertexta sunt figmenta fabularum. talis est historia diodori siculi: qui libros suos appellauit fabulosos ob historiam uidelet fabularem: quāuis titulus & inscriptio diodori sit proprie bibliotheca. & ita Eusebius in p̄paratiōe euangelica bibliotheca diodori p̄ testimōio citat. & hoc est qd significauit Plinius i. p̄o mio naturalis historiae: si mō recte lagat: sic. n. iqt apud græcos desit nugari diodoros: & bibliothecae historiae suā inscript. uerqz ex ignoratione istius rei factū est ut p̄perā i codicibus plinianis p̄ bibliothecae legat bibliothecae. ē. n. istud bibliothecae genitui casus: sic. n. loquimur. hic i scripsit musae: alius siluā. Diodoros bibliothecae. i. bibliothecae. græca declinatio est Βιβλιοθηκῆς Βιβλιοθηκῆς. Quae mater hecuba: Seneca ad Paulinā scribens de breuitate uitae. operose inqz nihil agunt: q in litterarū inutilibus studiis continent: quae iā: apud romanos quoqz magna manus est græcoe: iste morbus fuit querere quem nomenū remigū uylxes habuisset. prior scripta ēēt illas a nodyscalia deinceps hulus notae: quae siue continēs siue p̄feras nō doctior uideberis sed modestior. Didimus grāmaticus q̄tuor millia libroz scriptis: in qui-

Bibliotheca diodori  
Locus plinii



būs de homeri patria quicquid de æneæ mæne uera libidinofior anacreon an uinofior uixerit. an sapho pudica fuerit & alia id genus: q̃ magis dedecẽda sunt q̃ difcedẽda. Au. Gellius hoc doctrinæ genus urbiſſime de ludis tanq̃ ridiculariũ & nugatorũ: minimeq̃ ſuis nobilibus cõueniẽs. Quinilianus quoq̃ in prio iprobat hæc tanq̃ ſupercaneã hiftoniæ ueſtigationẽ: qua Tyberius grãmaticos expiebat. ſũt. n. grãmatici ut inquit Cicero iterpes poetarũ: uerũtũq̃ nō ſolũ circa ſermonẽ: ſed & circa hitorias & carmina euagant. Cor. ne pos aut litterarũ p̃rie appelladõs cõ poetarũ: intercepẽs: q̃ grãcis grãmatici nomenẽ colẽdẽ litteratorũ uocitatos meſſala coruinus auctor ẽ. qdẽ grãmaticũ a grãmatilla diſtinguẽt: ut litteratũ a litteratore. tãquã grãmaticus abſolute & p̃fecte doctus fit: ſicut litteratus grãmatilla uero ſicut litterator mediocriter eruditus. hecuba aut ſicut notiffimũ ẽ uxor ſui priami: patrẽ habuit Ciffeuũ: ut alii tradũt dymãta. mẽ ignoraũ. Achilli nomẽ nota res ẽ & canit ſtaciũ: quẽdãmodũ achilles ſũb habitu puellari iter ſylas comẽdis delituĩt: & dũ ſœmia credidẽ deidamĩã cõpreſſit. ſed nullus dicit quo noĩe fuerit id r̃pis appellatus. nec n. ueniliẽ ẽ eũ didicũ fuiſſe achillẽ: qd̃ uiri nomen ẽ. talia aut ſtudia p̃ctũs inutilia ſũt nec qdẽ a limine ſaluẽda. Virgines: filias lycomedis i ſeyro iũla. Sirenes citare ſint ſolite. de ſirebũ uulgata ſũt carmina poetarũ: & nos copioſe ſcripſimus i cõmetariis i p̃p̃ertũ Cicero carmẽ homericũ de ſirenibus in latinũ uertit: quo ille uixẽ iuitãt. Sic. n. aiũt o decus argolicũ qũ puppim p̃ctis uilyæ. Auribus ut noſtros poſſis agnoscere caryæ. Cancuclũs ſirenũ fuiſſe dulciſſimas poetæ reſtant. ſed qd̃ ſpectatũ citare ſolerẽ nẽ id p̃didit. Seruiũs tradit unã ex his uoce alterã tybiũ tertĩã lyra ceciniffe. ſecũdũ ueritatẽ meretricis fuiſſe aũtumat: quẽ trãſcũtes deducebant ad egeſtãtẽ. Oratũs. ſirenũ uoces & circos pocula noſtri. ſide ſiren uſurpatur. p̃ illicibĩ uoluptate: idẽm Oratũs uincẽda eĩt iproba ſiren deſidia. Poſt exceſſum: obitus.

M. AN. Historiae fabularis: fabulosis poetarum narratōibus iſertae. Ad ineptias: ad ineptiam uſq; per trāſitionem aut certe coſiſtentionē. Quae mater hecuba: ſci apud ſiſyge leges nihil ab ſiſi diuerſe grāmā: arte artis profeſſionibus praefcribuntur. Dicit inquit nutrice Anchiſae nomen patriūq; nouerit. Anchemo li dicit quor Aceſtes uixerit annos. Quor ſculus phrygiūbus: uini dāuerit urnas. Didymus: Cuius Fabius & Anneus Seneca meminerunt: laborioſam in huiusmodi quaeſtionibus ſoluendis operam impendide dicitur. Victoriū in arte iter grāmātic officia enarrationem eoz: oium quae poeſtae carminibus continēti repoſuit: ſed talia ab eo aut quia a nullo unq; fuiſſent tradita aut certe quia inuēti difficillima putaret propoſiti conſequere: ſunt aut hecuba Priami uxor & Dimiſis filia. Home, & Oui: ſunt auctores Verg. Caiſe filiam dixit: Euripide credo ut Enni, & Pacui, ſecutus eadē ſiſi inquit ille παῖς εἶναι τὸν πατέρα.

Achilli inter uirgines: quia muliebri habitu in Chyro latuit puellare quoque nomē ferre oportuit. Sed quod illud fuerit ingenuę fateor me nunquam legisse: non magis quā Hecubę mater fuisse. Quid fures: de fratre tam Aristoteles tres titulos dedit: leucolam: lygiam: et parthenopem: quā ex spirale tradiderunt: quum Vlysses ad se cantu trahere nequiuissent. Orpheus tanē suo cantu luperas iterit: illi ait: illius hæc sunt in argonauticis sphaerę quę de firemibus cantu iterim a se uictis loquere: σφαῖρα αὖτ' ἀπὸ ῥῶτ' ἰσά ἀκρῆς ἐστ' ὅθεν ἰστέουσιν ἀλυστοῖοι καὶ ἀδῖος πέτρας ἐν Ἰσῶ ἔσπερο δέμας ἰστέουσιν ἐν ἰστέοντι ἀκρῆς: quod si sic est ut argonauī illarum scopulos prætereunt cantu uictę perierint ipsi qui hæc tradiderunt uideant si possunt quo pacto euenire potuerit: ut Vlysses quęadmodū Homerus i. xi. odissę scribit ita allocuta: σφαῖρα γὰρ ποταμῶν ἐν ἰστέοντι ἀδῖος: τὸ ἀχέον: πλάκτα σφίον. Canere: iam et hoc quod diximus ad eius cantum pertinere: huc age ueniens Inclyte Vlysses argiuoq; decus statue nauę: quę Cē breuiter admodum et concisē ita interpretatur est o decus argolicum quin puppim sēctis Vlyse.

PHI. Minos exemplo:minos  
crethæ res filium habuit nomie  
androgei:qui dum athenas ad  
spectaculū celebritate conspicuū  
proficisceret: a filiis palantis  
p infidias fuit interfectus : cede  
filiis perturbatus minos athenas  
petit supplicii interfectoris androgei petens. spernentibus eius  
verba atheniensibus bellum in  
dixit addita execratione:qua ad  
uerfus atheniensēs ficitatem fa  
memq impatūs igitur cū steri  
litas & pestilentia regione attica  
iuuisset ex oraculo didicerūt nō  
prius tāta calamitatem defuturā  
q̄ pro androgei cede minoi siri

Minois exemplo thure quidem ac uino uerum sine tibicine supplicauit: ut ille olim in morte filii.

De peritiā sermonis græci: & abſtinentiā pronuntiatus  
eius.

**S**ermone græco quāq̃ alias promptus & facilis: nō  
tamen ulq̃ quaq̃ ulus est. abstinuitq̃ maxime i se  
natus: adeo quidē ut monopolitū nominaturus pri  
us ueniam postularēt: quod sibi uerbo peregrino utendum  
esset: atq̃ etiā in quodam decreto patrum quum ἱερὰ μὴ  
recitaretur cōmutandam censuit uocem: & pro peregrina  
nostratē requirendam: aut si non reperiret uel pluribus &

Grāmāticī  
Litteratī  
grāmāticīte  
Litterato-  
res  
Sirenes

### Excretio minoris

la tñ habita mētiōe huiusce sacrifici: cuius in pñtia meminit trāgillus, sed credere debemus minoē i mor- te filiū androgeos supplicasse nulla maculata uictima: sed tñ thure ac uino sineq; tybicide: cū mūica in luctu: portua res sit. thus autē & uinū sacris adhiberi nullus ignorat. uñ illud pliniano: mola tñ falsa litat q nō habet thura. & nūma uina libari deis nefas statuit nisi ex uite putata. tybicies quoq; sacrificiū pñcere solitos historici tradiderūt. Hinc Oui. Cātābar famis cantabat tybīdia ludis: Tyberius: cū mos fuisset principibus senū ingreditibus stari ab ingressu sacrificare: ingressus curiā post obitū Augusti sacrificauit exeplo minoris ad merorē declarādū: sicut ille fecerat: qdā nō minois exēplo legūt: sed maiore: qd lēctio si uera ē: tūc sensus hic erit. Tyberiu sacrificasse ex ritu maiore post obitū Augusti ut olim ipse Augustus sacrificauit in morte filiū Marcelli ut nullū ribicinē nullq; mūicā citionē adhiberet i luctu prior lēctio magis qd rat. ut exemplo minois dicat Tyberiu supplicasse usum eo gñe sacrifici: quo ille usus fuerat i funere filiū androgei. Nō usq; quare: nō oī loco & tpe. Monopolii: dixit supra monopolii grāci ēē dictionē: q uno uerbo latino nō facile enūciaueris. Emblemata: qdā codices tranqllū hēnt emblemata qdā pblema sed cū pblema eleganter questio interpretet: magis uidet legendū emblemata qd in latina lingua nomē nō habet. significat autē emblemata opus id qd ex: enserulis: structū eleganter uarietatū imperitū uulgus uocat tarfeatu: de quo est uerbum ille Lucillianus a Plinio relatus in. xxvi. arte paumēta atq; emblemata uermiculata. eiūsdē Cicero meminit edius hęc sunt uerba ex li. iiii. de oratore lasit elegantissime Lucilius q lepidē lexis uel synthēse cōpositae uel tessurale oēs arte paumēto ac emblemate uermiculato. Idem: in bruto nullū nisi loco positū: & tā q i uermiculato emblemate ut ait Lucilius structum uerbū uideres. Idē in oratore. apud Luciliū scite exagitat in alburio seuola q lepidē lexis cōpositae: ut tessurale oēs arte paumēto atq; emblemate uermiculato. sunt præterea emblemata sigilla ex auro uel argēto uasis impressa illigataq; & in medio cū ornatus extantia. Seruius enarrans illud Virgilii ex. v. Encidos. Cratera impressum signis. exposuit pro impressa signa habentem. emblemata. M. Tullius in ofone de signis inflāmantē tarat uerremq; uim emblemātū coacer uauerit: quae oīa uasis sciloge celatis impudētē abstulerat. Iurisconsultus digestis de auro & argēto legato emblemata uasis & lepidibus inclusa replumbari posse significat: hoc. n. utif uerbo pro eo quod est reuelli & resoluī. Pro peregrina: pro grācia dictione. Nostratem: latinam romanq; idiomatis.

M. AN. Minois exēplo: uide ne maiore potius sit legendum. Oui. Mox ego quis alioq; numia placēt: la- ne tibi primū thura merumq; fero. Tranqllus Augustum scribit instituisse: ut patres curiam ingressi priusq; sederēt thure & mero sacrificarēt. Thure qdem & uino: ita. n. ut dixit Augustus statuerat ut senatores: cu- riam ingressi priusq; sederent thure & mero apud aram eius dei in cuius templum coleset supplicaret: sed ipse sacrificandi nō ut Ouidius. innuit omnino uetustior. Peregrino: græco non latino de rōne eius nomi- nis alio loco diximus. εἰς ἀθάλας: id quoq; est εἰς ἀθάλας impono: hinc quoq; ut Seruio placet: Signa impressa emblemata dicuntur. Nostratem: uocem subaudi. romanam scilicet.

per ambitum uerborū rē enūciādā militem quoq; græce testimonium interrogatū nisi latine respondere ueruit.

De isirmitate eis: & qd ad urbē rediēs retrocessit.

**B**Is omnino toto successu tpe Romam redire cona- tus semel triremi usq; ad proximos naumachiae hortos subuectus est: disposita statione prius Tyberis quæ obuiam pdeuntē summoueret. Item appia usq; ad septimum lapidem sed prospectis modo nec aditis urbis moenibus rediit. primo incertum qua de causa postea osten- to territus. Erat ei in oblecta mētis serpens draco: quē ex cō- suetudine manu sua cibaturus quum consumptum a formi- cis inuenisset monitus est: ut uim multitudinis caueret. Re- diens ergo prope campaniam alturæ i languorem incidit: quo paulum leuatus circēios pertendit. Ac ne quā suspitio- nem infirmitatis daret: castrensis ludis nō interfuit solū sed etiam missum in arenā aprum iaculis desuper petiit: sta- timq; latere conuulso: & ut astuarat afflatus aura in grauio- rē recidit morbum. Sustentaui autem aliquandiu: quāuis

PHI. Per ambitum uerborū: uocabula regē q nō paucissima sūt apud græcos: q singulis uerbis la- tine enūciari nō pnt ut a græcis uñ pluribus uerbis opus ē ab ea latia orōne demonstranda: q græci dicūt prius hoc ē singularib; uocibus. Inter hæc in primis gel- lis notat πρὸς ἄνθρωπον. qd interpretari uoce una latia non- qas. significat autē negationē mul- tā & curiositatē circa res abun- das. Consimiliter Hieronymus i poemio chroicoq; Eusebii signi- ficatū est igit aliquid apud græcos unius uerbi ppietate nō habeo meū quo id effert & dū qro im- prete sniam lōgo abitu uix bre- uis uite spacia cōsummo. ambitū uerborū dici circuitum q græce notatur periodos satis notū est.

Nisi latine rē dēre: institutum uetus fuit: ut græcis nunq; nisi la- tine rē rōmani darent: cogē- baturq; græci loq per latinū iter

pretem nō solū Romæ sed et in græcia & asia: quo. statim uocis honos per omnes gentes uenerabilior dif- funderet. Seceus. s. capreæ. Triremi: triremē iuenit amodes corinthius. Naumachia: naumachiam

mūica i lu-  
ctu sportu  
na

Emblema  
quid

Emblema  
te uermicu-  
lato

Replūbari

naumachia

uocamus & pugnam naualem & locum ubi pugna fit. hic locus significatur: uideturque intelligendum esse de naumachia quam Augustus construxit circa Tyberim cauato solo: ubi mox fuit Caesaris nemus. Statim: stationarius militibus per sterualla collocatis. Prodeunt obuiam. I. Romanos honoris & officii causa prodentes obuiam principi redeunt. Appia, scilicet: quam Appius Claudius in censura munivit de qua Papinius: appia longae, terit regina usque. Ad septimum lapidem: ad septimum miliarium. subuectus est Martialis: ad lapidem torquatus habet praetoria quartum. miliaria. n. lapidibus constitutis terminant. Caius Gracchus auctore plurimo singulis miliaribus columnas lapideas spatris signa praeferentes constituit. Nec aditis: prospexit moenia tantum nec introiuit. Primo: quando usque ad hortos subuectus est. Postea: secunda uice. Serpens draco: scribit Plinius libro undetrigesimo draconem non habere uenena & primum spondylum id est uentrebram draconis mulcere auctor potestatum. draconum adidem uenena fugiunt. Quem cibaturus: signat draconem fuisse exarmatum. exarmatus autem feras dicimus mansuetas: quae uero docent mansuescere mansuetarii uocantur. Lapidibus in heliogabito. habuit Leonem & Leopardos exarmatos: quos edoctos per mansuetarios subito ad secundam & tertiam mensam iubebat accubere. Plinius in. x. de alipide quadam scribitque ad mensam cuiusdam ueniens in aegypto tanquam exarmata alere assidue firmicus maternus mansuetarios ferax nasci scribit oriente septentrione. Vim multitudinis: draco delitit Tyberii consumptus a fornicariae numerosa muliere pudore debet principi uim multitudinis esse cauendam. Astur: ciuitas est in latio haud longe a terracina: de qua iam dictum est. Circeos: circei quondam insula fuerunt haud procul ab astura: ut inquit Plinius. fuit hic circei facellus: quae circeus agros habitauit. Pertendit: perrexit. Castris ludis: militaribus & i. castris exhibitis. Conuulsio: conuulsus dicimus membra quae sede sua & loco mota sunt. apud Plinium idem idem leges remedia conuulsis medentia. Estur: solet afflatus aуре perniciosis esse estuantibus & his maxime prius languere: talia. n. ab aestu corpora refrigerata letaliter egrotare consueuerunt.

Circel

Conuulsia

M. AN. Toto secessus tempore: quod iam capere fuit. Proximos naumachiae hortos: naumachia sub ianiculo fuit in uaticani parte: sed quia hortos dixit: ad sua tpa uidet Tranquillus respexisse siquidem Neronis hortos in eodem tractu fuerunt: nec eo inficias & in pre martii capri circa tyberim a caesare dictatore & ab Augusto nauale praedium editum. item hortos in eodem tractu fuisse Strabonis uerba demonstrant. Via: quae per boillas & Ariciam perque latium secus mare in campaniam ducit. Sed praespectus: percul uisus Caesar quoque post praespectum Italia depulsum: quod Roma per Appiam peteret: hinc quoque uidetur urbe intuitus Lucanus: Quaque iter est latius ad sumam fascibus albam: Excelsa de rupe procul iam conspiciunt urbem. Primo quod Tyberis subuectus est: postea cum ad septimum usque lapidem peruenit. Serpens draco: quod dracones mansuescere haberenturque in delitiis. Mar. Sie gelidum collo necit flacilla draconem: quod alati sunt Herodotus est auctor: est inquit arabiae locus ad urbe bitum fere positus ad quem me contulit: quod audire illic uolucres esse serpentes. Vim multitudinis: per fornicarium incursum prouisum. Astura: astura insula inter antium & circios est: item & flu. eiusdem nominis Plinius est auctor. Castris ludis: sic in Claudio: anniverfarius inquit munus in castris praetorianis dedit sine uenatione & apparatu. Latere conuulsio: in fracto uehementi motu labefactato: Plinius ad rupta & conuulsia. Aestuat: aestu & labore affectus contabuerat. Aures: me uiuentio.

Mifenum

PHI. Mifenum Plinius in tertio mifenum esse tradit iuxta cumas & portum baiarum: dictum autem esse a mifeno tybicinae troia quae est qui ignoret. Intemperantia: qui suapte natura intemperans est: uix potest mutare naturam & eolere frugali aem: quae i primis languenti custodienda est.

Disimulatione: dum non uult uideri egrotus. Comaeu ab futuris: medicus erat futurus ab sensa Tyberio cum comaeu hoc est abeundi facultate impetrasset. Osculandi causa: religio quaedam ut inquit Plinius in undecimo in manu dextra est: quae osculis aucta petitur: in fide porrigitur. hinc haec de osculatione pro ueneratione ponunt: quia qui adorant solent deosculari: manum caputque summittere auctor hic ronymus lib. i. contra ruffinum.

Religio  
in dextra  
De oscula  
tio

Mifenum usque deuectus nihil ex ordine quotidiano praeter mitteret. ne conuiuia quidem ac ceteras uoluptates partim intemperantia: partim dissimulatione. Nam Caride medicum quod comaeu affuturos & conuiuio egrediens manum sibi osculandi causa apprehendisset: existimans tectas ab eo uenas remanere ac recumbere hortatus est: ecce namque praerita: nec abstinuit consuetudine quin tunc quoque in istas in medio tricinio astante liectore singulos ualere dicentes appellaret.

De loco & tempore mortis eius.



Nterim quum in actis senatus legisset: dimissos ac ne auditos quod quosdam reos: de quibus strictim: & nihil aliud quam notatos ab indice scriperat per contempto se habere fremens repetere capas. quoquo destinauit: non temere quod nisi ex tuto ausurus: sed & tempestatibus & ingrauescente ui morbi retentus: paulo post obiit in uilla lucullana octauo & septuagesimo aetatis anno: tertio & uigesimo imperii xvii. cal. Apriles. Cn. Acerronio pculo. C. Porcio Nigro consulis. Sunt qui putent uenenum ei a Caio datum lentum atque

Tentatas uenas: pulgate magis q̄ iſcite loquutus eſt q̄ uenas à medico tētatis dixit p̄ arteria. nāq̄ arteria tīgere ſolēt medici: cuius motus & pulſus eſt habitū morbi demōſtret & modū ut docet Gellius i. xvi. ſed nō ſolū uulguſ ſemidocū uenam dicit p̄ arteria: ſed ſcriptores luculēt: iter quos eſt celſus q̄ ait uenis maxi-  
me credimus ſallaciſſima: reliq̄a ſæpe iſte ſeniores celerioſue ſūt & ætate & ſexu & corpore natura. Perſius. Vena  
tīge miſer uenas & pone in pectore dextrā. Seneca nō pōt medicus p̄ ep̄ſtolas tibi aut balnei tps̄ eligere. ue-  
na tangēda eſt. Recūbere: uerū eſt cōſuiale & epulātibz accommodatū. ſicut accūbere d̄ ſcūbere accuba-  
re. In medio triclinio: i media cōenatioe de triclinio lege quæ ſcriptū eſt in notis ſeruii. Liſtore: miſtro  
impatorio. Valere dicteſ: ualere uerū eſt recedētū. Appellare: ſimiliter alioqueret & noſiatū af-  
ſus a ſe dimitteret. In actis ſenatus: acta ſenatus oīa ad Tyberū abſentē p̄ſcripta mittebant ut ſup̄ rebus  
oībz fieret certior. p̄terea ut ait celſus in ep̄ſtola quadam ad Ciceronē: peggnantibus oībz gratum ē mi-  
nime quoz̄ rege: quæ domi gerant fieri certiores. Strictū: nō explicata cū reatus. Noſiatū ab indice:  
idē eſt q̄ facinoris cuius ipſe eſt cōſcius latebras indicitū punitate p̄poſita. ſcribit Alconius certas cē cau-  
ſas quæ p̄ indices ſieri nō p̄ſit: ſicut eſt repetitidage. neq̄ ſenatoria p̄ſona poteſt iſdium p̄ſiteri ſalutis legibus.  
Tyberius ſcripſerat ad ſenatū aduerſus reos nihil aliud: niſi q̄ aībat eos ſuſſe noſiatos tanq̄ fontes ab inui-  
cem: q̄ cōſcius facinoris illoz̄ iſdium ſecerat. Pro cōtempo: pro neglecto & deſpecto ac deſpicato. Nī  
ſi ex tuto: tutiſſimum ſibi locū capreas exiſtimabat: ex cuius loci fiducia poſſet mox ſeuire in ſenatū: quo  
ē cōtemni frēmēs iſignabāt. Vi. uiolētia. In uilla lucullana: uillam itelligimus prōrium & ædes in agro  
magnificēt exculas: quales multas habuit lucullus: q̄ in primis ſuxta neapolim uillam ædificauerat exci-  
ſo etiā mente: ut curipū & Maria admitteret. quæ de cauſa Pompeius magnus xerxem togatum cū appella-  
bat. auctor Plinius in. ix. Plutarchus ait a Tuberione ita ſolitum appellari lucullum. Venerū a Caio danū:  
Oroſius de Tyberio ſcribens ait. hic ambiguis ueneri ſignis obit idē tradit Eutropius. Lentū: nō præ-  
ſentaneum: uenenum. n. lentum & præſentaneum opponunt. lentum enim eiſmodi eſt: quod mortem in  
diem proferat: & quo ſenſim craſſante cor tabeſcit. præſentarium uero mortem illico aſſert.

M. A. N. Miſenū: pmōtorū: ut Strabo & Pl. aiūt: cuius primū a miſeno Acneæ comite illic ſepulto Ver-  
mōte ſub æreo q̄ nūc miſenus ab illo dī. Papinius phrygiq̄ e uertice gralas: Adificis miſene tubas. Diſſi-  
mulatōe: morbi occultatiōe. Quod cōmeatur: abeūdi uenia ipetrata. Venas: Gellius repræhēſum medi-  
cum aſſert: ut impitū a Tauro philoſopho qd̄ uenā p̄ arteria diſiſſet: cuius pulſum medici obſeruet non  
uenā: qm̄ illa ſuo pulſu habitum & motū febriſ demōſtret: uenā aut̄ natura imobilis ſit idē Gellius & Pl.  
plane demōſtrant qd̄ uenā ab arteria diſſet: ut hæc plus ſpūs habeat: illa uero ſanguinis. Appellaret: nomi-  
natim ſalutaret. In actis ſenatus: ad eum ex urbe delatis. Strictū breuiter & cōſic. Quam noſiatos ab  
indice: noſia tantū ad ſe p̄ indicem delata. Auſurus: in patres potius q̄ in reos. Tempeltatibus: qm̄ im-  
pediētibus ex cōtinētī in inſulam traicere nō poterat. In uilla lucullana: q̄ luculli fuerat. Plutarchus ma-  
gnifica & ſumptuoſa opa a lucullo ait circa neapolim extructa. atq̄ a ſtupendis opibz xerxem togatum a  
tuberione appellatum. Lentum & tabificū: nullo pōne ſenſu uitam corrumpens.

tabificum. Alii in remiſſione fortuitæ febris cibū deſiderā-  
ti negatum. Nonnulli puluinū iniectum: quū extractum ſi-  
bi deſiciētī annulum mox reſpiciens requiſiſſet. Seneca eū  
ſcribit itellecta deſectiōe exemptum annulum: quali alicui  
traditurum parump̄ reuiſſe. dein rursus aptaſſe digito & cō-  
preſſa ſiniſtra manu iacuiſſe diu imobilem ſubito uocatus  
miniſtris: ac nemine reſpondente conſurrexiſſe. nec procul  
a lectulo deficientibus uiribus concidiſſe.

De ſignis præcedentibus mortem eius.

**S** Vpremo natali ſuo apollinē temenitē & amplitu-  
dis & artis eximie aduectū ſiracufis ut i bibliotheca  
nouī tēpli poneret: uiderat p̄ getem affirmantē  
ſibi non poſſe ſe ab ipſo dedicari: & añ paucos q̄ obiret dies

diatores iniectis tapetibus in caput ſuaceſq̄ ſpūm itercluſerūt. Historia narraſ a liuiō lib. xl. puluinus at̄ q̄ſi  
palminus a pulma deduci crediſſet: ſicut & puluinare: eſt enim molli pluma ſartus τρωκοπις τρεῖς hoc eſt  
diminutiue puluillus dictus: quo cubita ſulciūt delicati. ut molliter quieſcant. hinc in Ezechiele ſcriptum  
legimus. ueh q̄ cōſiunt puluillos ſub cubito manus: & ſaciūt ceruicalia ſub capite uniuerſe ætatis: propolo  
gioc autem q̄q̄s male agenti aduſat: ut in Moraliſ interpretatur Gregorius: & in canonicis decretis di-  
ſtinctione. xlvii. repetitum eſt: puluillū ſub cubito iactis ponit: ut qui corripit ex culpa debuerat in ea ſub-  
tus laudibus molliter requieſcat. a puluino puluinatum deriuat. Plinius in. xy. calicē nuciſ iugulandis pul-

Vena  
Arteria  
uena tan-  
genda ē

Index

xerxes to-  
gatus  
Lentum  
præſentane-  
um

Remiſſio  
Accleſſio

Quando  
egro cibis  
dandis

Mors de  
metrii  
puluuiusq̄  
puluillus  
puluinus  
arena

uinatū nōlat ad istar puluinū /  
 chū puluinū & p quāda similitu-  
 dinē uocamus in hortis pē emi  
 nētiorem molliorēq. columella  
 in. xii. spicē alii litari feri debēt:  
 ut in puluinis positae minus infle-  
 stent hyemis aq. p̄terea puluis  
 uocat a nautis ut ait Seruius are-  
 na durior: quae in modū saxi lapidefcit. uictruius i. v.  
 puluis inq. firmissime struat. Defectio: cū se defice-  
 re moriq. intelligeret: pōt ēt referri ad defectiōem fami-  
 liariū: q. moriēte Tyberio uelut defecerāt destituerātq.  
 p̄cipem. Quasi alicui traditūq. anulū: Alexander ma-  
 gnus uoce iā deficiēte moribūdus detractum anulū  
 digito p̄dicte tradidit: t̄q. id signū foret declarādū quē  
 uellet successorē. p̄terea ut igt Plinius moriētibus ānu-  
 li detrahunt. Compressa sinistra: ne. i. anulū detrahi  
 sibi posset: q. sinistra manu digito q. minimo prius est  
 gestari cōsueuit. Cōcidit: moribundum corruisse.

Apollinem temēitem: i. syracu-  
 sano agro fons est noīe temen-  
 tis: cuius meminit Plinius in. ii. i.  
 inde apollo temenites cognomi-  
 natus: obseruauis curioso apud  
 Ciceronem mētionem fieri hu-  
 iusce apollinis syracusani: cuius  
 haec uerba sunt ex oratiōe de si-  
 gnis. ubi syracusae describunt. p̄-  
 terea dupla sunt egregia: ceteris  
 unum: alteq. libera: signūq. apol-  
 linis: q. temēites uocatur pulcher-  
 rimus & maximū: qd si iste por-  
 tare potuisset non dubitasset au-  
 ferre. cum his. Mar. Tullii uerbis  
 ita quadrant trāquilli uerba: ut ab illo mutatus esse uideat. ci. apollinem temenitem uocat pulcherrimū  
 & maximū. hic dixit amplitudinē & artis eximiae. sed hoc unum quāso lector attēde qd in codicibus tul-  
 lianis: apollo temites uocat: quē trāquillus temenitem dicit: ex quo ut aut hic aut illic esse mēdum. nam si  
 a fonte temenite: q. in agro syracusano est ut diximus nomen accepit. erratum erit in libris Ciceronianis: &  
 p temites corrigēdū temenites. sed uide ne potius themites apud trāquillum legēdum sit: sicut apud Cice-  
 ronem passim legis. tanq. apollo themites cognomine: a themi dea fabulis celebrata: quae fatidica fuit: &  
 ante apollinē tenebat oraculū delphicū: ut dicit Ouidius quā praefisse uaticiniis prodidit Marcellinus: qd  
 ut auctor est Strabo in. ix. olim apollo & themis humano generi utilitate afferre cupientes oraculum simul  
 comparare decreuerūt. Nolui templū: quod ipse tyberius in honorē Augusti Romae cōstituerat.

M. AN. Alii: quo apparet ne tunc quidem cū uita decessit satis cōstituisse quae fuerit ut consumptus.  
 Remissio: quom febris remissit. Puluinum iniectum: ori appositum: ut spiritui intercluso necaretur.  
 Requiescit: annulum adeptum. Defectione domesticorū: fuga: insuetaq. circa se solitudine. Annulus:  
 est. n. p̄cipis annulus uolūtatis index. Sinistra manu: uel qua erat annulus: uel q. sinistra plus ut diximus  
 q. dextera poslebat. Apollinē temenitem: ἀπόλλωνος τμενίτην. credo. i. loco: siue loco numini sacro dēn-  
 sunt q. tenit legēdū putet: q. tenite dex. fortū crederent: sed nullo mō placet. Noui templi: Plin. in biblio-  
 theca templi Augusti fuisse ait Apollonis collosum pedum quinquaginta dubiū aze mirabiliore an pulchri-  
 tudine. Sed cum Plinius in Italia constatum uideat inuere: quod ait ad templū attinet: constat templum in  
 memoriā Augusti a Tyberio romae excitatum: sed imperfectum ab eo relictum.

PHI. Turris phari: apud Propertium enarrantes illud ex libro secundo: aut ptolomeae littora capta  
 phari: multa conscripimus de multiplici pharo. quo circa in praesentia hoc solum dixisse suffecerit.  
 Pharos a priscis dictas turres machinas ue in portibus ad praeluendi ministerium: nocturnosque na-  
 turarum cursus dirigendos fabricatas. sicut tales pluribus locis inquit Plinius flagrant: ut Rauennae. ta-  
 lis Pharos. fuit quoque capreis tempore Tyberii de qua loquitur Papinius. in sylua ad claudium uxorem  
 Theleboumque domos trepidis: ubi dulcia nautis lumina noctuagae tollit Pharus emula lu-  
 na: haec concidens casu suo: & ruina portendit obitum Tyberii: cui in primis cordi fuit secessus ca-

turris phari terrae motu capreis cōcidit: ac miseni cinis fauila  
 & carbo ad calefaciendum triclinium illatus extinctus:  
 & iam diu frigidus exarsit. Repente prima uespera: atq. in  
 multam noctem pertinaciter luxit.

De laetitia Romāorū i morte eius & gestis p eos.



**M**orte eius ita laetatus est populus: ut ad primū nū-  
 cium discurretes: pars Tyberium i tyberim clami-  
 tarent: pars terrā matrē deoq. manes orarent: ne  
 mortuo sedē ullā nisi iter impios darēt: Alii uncū & gemo-  
 nias cadaueri minarent: exacerbat sup memoriā pristinae  
 crudelitatis ēt recētī atrocitate. Nā cū senatus cōsultū actū  
 ēēt ut poena dānatorū i decimū sp̄ diem differret: forte acci-  
 dit ut quorū dā supplicii dies is ēēt quo nūciatū de Tyberto  
 erat: hos iplorantes hoīum fidē: q. absente adhuc Caio ne  
 mo astabat q. adiri interpellariq. posset: custodes ne qd ad-

Apollo te-  
 menites

Pharos



prearum, praterendum non est quod traditur ab egeſippo: q̄ ſcribit in.iii. pharon a grecis latinisq̄ iuxta appellari ex ipſius rei uſu: eo q̄ lōge uideat a nauigantibus tanq̄ φαις: quod ſignificat lucidū immutata ſua pharos dicatur. Exarſit repēte ſcribit Plin. vii. in terrēis ignibus eſſe præſagia: hoc genus diuinationis ignificiū uocamus. primus amphiatius inuenit ignificia græce dicunt dī pyromantia ignis ergo portētū fecit Tyberio: dum ex carbone iā extincto & repente emicās ſua ſpōte refulſit in multā noctis partē.

pharos uſi  
ignificiū  
Pyromantia

Tyberum in tyberim: locabantur in nomine: tanq̄ Tyberius in tyberim pp̄ ſimilitudinem noī eſſet trahēdus: ſicut olim heliogabalus in latrina occiſus in tyberim ſcp̄itatus eſt: unde poſt mortē appellatus eſt Tyberinus & traditus tyberios legimus ex eo dictos: qd̄ iuxta tyberim naſcerent. Deos māes: Apuleius in lib. cui titulus eſt demoniū ſocratis tradit aiūm humanū corpore exutum nūcupari manē deū: & hono- ris gr̄a dei uocabulū addī. Cicero in legibus quas cōdit. deoq̄ inq̄t manū iura ſcī ſuū. hos diuos habent. Plinius uanitatē mortalium ridet: q̄ manes colūt deūq̄ faciūt: q̄t hō eſſe deſerit. de manibus plura in.iii. ppti cōmētario hic dei manes & p̄ diis iſeris accipi uident & p̄ umbris p̄iſe: quos rogabāt ut tybe- rio locus tantūmodo dareſ iter impio: q̄ in tartaro torquent. p̄i uero habitāt eſtū. Vncū quo corpō- ra trahēbant. Gemonias: in quas abiciebant. In decimū ſemp̄ diē: hoc idē Bononiæ obſeruabāt. quo- tiēſcūq̄ aliq̄s mortū damnatus eſt: nō ante decimū diē de dānato ſupplicii capitale ſumāt. De tybe- rio: de tyberii morte. Hos dānatos. Fidē: auxiliū & ſuppētas. Abſente Caio: Caligulam intelligit: mox ſuccēſit in impio: q̄ aberat ab urbe: aſideratq̄ Tyberio moriētū. Adiri: noīe damnatoꝝ. Cuſtodes: q̄ dam- natos & cuſtodis carcerarias cuſtodire ſolet & debēt. ſed ut ſip̄tēſſime monet Ariſtoles in. vi. poli. de- bet ille q̄ cuſtodit reos ſeparatus eſſe ab illoꝝ aīaduertijs ſi eos. air. n. bōi maxie reculant ſacræ carniſcinā. nati ſubſidere Andromade ſūt cuſtodes carceris: aut ergaſtulis p̄poſiti aut carniſces. Cōſtituti: ne p̄uari carent legē: qua ſibi p̄ſcriptū erat t̄ps & dies: quo de dānatis ſupplicii ſumere iubebant. Strangulauerūt: laqueo gulā fregerunt. Seuitia p̄manente: tanq̄ Tyberius deſunctus adhuc ſeuiret auctoꝝ: fuiſſet: ut dā- nati ſtrangularent. Miſeno: portorio campaniæ ppe cumas & baias. Atellā: oppidū eſt cāpaniæ uſi non men atellāſ fabulīs inditū eſt: de q̄bus ſupra dixi. Amphitheatro: qd̄ ſerat atellæ ibiq̄ fabulæ agebant.

Tracticius  
tyberii uſi

Diū manes

M. AN. Turris phari: quæ capreis fuit: de qua Papinius: trepidi ubi dulcia nauis: Lumina nocturnæ ſoluit pharus emula lunæ: Pharus ſiſula in ægypto ubi turrim iuxta alexandriam ad dexteram: ut Serabo ait Ptolemæi impenſa ſoſtratus gnidiuſ architectus erexit: quæ nocturno lumine ex alto nauigantibus tutam rectamq̄ nauigationē exhibebat: ad eius ſiḡtur imitationē pluribus locis circa mare turres in hūc uſum erectæ pharos dixerē. Iuue. Thyrenamq̄ pharon dixit. Tranquillus ipſe alibi in hoſtiēi portu turrim ait a Claudio erectam ad alexandrinū phari exemplum: ad cuius nocturnos ignes nauis curſum dirigunt.

Ac miſeni: proximis diebus quibus obit id p̄digium factum itellige. Etia diu frigidus exarſit: quod ad ea quæ in eius morte eueniūt p̄tinuit. Tyberium in tiberim: etiaſ. L. quod Cæſare in curia occiſo fuit ſi animo coniuratis facere. Deos manes: Acron bonos deos: manes credidit: uſi ſit & manes: alii genios quos in uita ſortiremur ad bonū & malū: Alii aſas corpibus exutas: quo ſignificat uſi mihi Lilius uſurpaſſe: in- ſtare inq̄t tribū Claudio ut college deos māes fraude liberaret: Nō de fuerūt q̄ iſernos eſſe deos dicerent: quos illi ſecuti deos manes orabāt: ut ei nūi iter impioſ nulla ſedē dareſ. Recetī atrocitate: nouo crudeli- tatis exēplo a miniſtris edito. De Tyberio: de Tyberii obitu. Fidem: opem & patrocinū. Qui adiri: cō- ſulti rogari ue poſſet. Cōſtitutum: p̄ſcriptū ſupplicii t̄ps. Tyranniad̄ iratorum appellatione non ad tran- quillum id referas. Atellam potius: hoc eſt non modo nō Romam deportandum: ſed cadauer ipſum ali- quādo etiam longius ablegādum: ſunt enim Atellæ oppidum in campaniæ ſinibus ut Ptolemæus ait.

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

Atellā

uerſus cōſtitutū facerent: ſtrangulauerūt: abiecerūtq̄ in ge- monias. creuit igiē inuidia quali etiam poſt mortem tyrāni ſauitia permanēte corpus ut moueri a Miſeno cōpit: cōſci- mantibus plerisq̄ Atellā portioſ differēdū & in amphithea- tro ſemiuſtulādum Romam per milites deportatū eſt cre- matumq̄ publico funere.

De teſtamento & ultima diſpoſitione eiſdem:



Teſtamentum duplex ante biennium fecerat. al- terum ſue alterum liberti manu ſed eodē exem- plo. obſignaueratq̄ etiā humillimorum ſignis. Ex teſto hæredes æquis partibus reliq̄ Caium & Germanico. & Tyberium ex druſo nepotes

PHI. Semiuſtulandum: ſemi- comburēdum Auguſtinus ſcri- bit in tercio de ci. dei metellum pontificem ſemiuſtulanū a bripu iſſe palladium ex templo ueſtæ: quod ſagrabat incēdio. ideo an- tem ſemiuſtulandum eſſe cōcla- marunt ut offenderent nec qui- dem legitimo rogo eiſ cremā- dum: honorādumq̄ ipſum cre- mare apud Romāſ non fuit ue- teris inſtituti. terra condebant. mox iſtitutum eſt ut cremarent cadauera: cum cognouiſſet cui longinquis bellis obrutos. Hu- millimoꝝ: ignobilisſimoꝝ: & de ſpicatiſſimoꝝ: teſtes autem teſta-

Semiuſtu-  
latus

Cremandi  
mos

mento ſignando adhiberi non poſſūt ſerui mulieres: impubes: ſurdi: ſurſoſ: neq̄ hi q̄bus bonis ſcedictū eſt: neq̄ hi quos leges iubēt improbos inſtabilisq̄ eſſe. Aeq̄ partibus diuiſa ad æq̄librium hæreditate,

Substituitq; inuicem: ut puta: si Caius hæres non erit. Tyberius hæres esto uel si Tyberius hæres non erit Caius hæres esto. iuriscōsulū multa luculentè cōscribūt de institutis hæredibus & cohæredibus substitutis. Viriūtim singulos uiros plebeios. Vicōq; magistris magistrī nō solū doctores artū: sed et Pagos. locietatum uicōq; collegios: equitum dicuntur tanq̃ moderatores. magistrare moderari est.

## INTERPRETATIO CAII CALIGVLAE Q VARTI CAESARVM.



ESTIMONIVM Senecæ de Caio hoc mō Caius Cæsar Sertū popinū: cui p̃ erat cōsularis: Bitinū bassum quæstorē suū: pcuratoris sui filiū aliosq; equites romanos & Senatores uno die flagellis credidit toris nō quæstōis sed animi cā. deinde adeo impatiens fuit differendæ uoluptatis quam ingentem crudelitatis sine dilatoe p̃secebat: ut in crypta mīnoge hortosq; sambulās quosdā ex illis cū matronis atq; in aliis senatoribus ad lucellā decollaret. torserat per oīa quæ i re: natura tristissima sūt: fidiculis tabularibus: eculo igne. uultu suo. homo q; de toto senatū trucidādo cogitabat: q; optabat ut populus Romā unā ceruicē hñet. hæc sūt Seneca. Cati caligulæ: q; nō tū hō dici mereret q; pot tēū: p̃ fuit germanicus. lōge filio. dissimilimū: adeo ut alter inter optios alter iter pessimos sit anumerādos. uerūq; esse uideat illud mīlii oraculū ex tertio altronomicō. Degregant nati p̃ibus. Sparcianus quoq; lucullus historie scriptor auriat neminē ppe magnos uirosq; optimū & utilem filiū reliquisse. Deniq; aut sine liberis maximi uiri pierūt: aut tales habuerūt pleriq; ut melius fuerit de rebus hūanis sine posteritate discere. istud qdem i plerisq; ueq; eē cognoscit: sed id germē improbū ē. cōtrario sicut ex generosa arbore fructū generosi pignunt: ita fortes ut ingt Ora. creant fortibus & bōi iponūq; parētū uirtus i filiis regeat. Quod id primis bētiola ples oñditi q; pbitatē pētū generositatēq; cū admiratōe suspicimus: tu uero prudētia atq; moderationē clarissimi p̃is tui ita effingis ac rep̃sentas: ut i filio p̃ appeat. ita effulget qd in maxio p̃e tuo diligimus qd mirabūdi quotidie cōspicimur. sed iā tps est ut ad p̃positū reuertamur: enarremusq; Cati cæsaris uita flagitiōsissimā quo nihil hois fuit p̃ter effigie: ut talia cōtēplātes resiliamus ab iprobitate filitē cōuertamurq; ad uirtutes p̃is germanici emuladas: nō. n. pōt uita Caligulæ ipura placere nisi ipuro & oībus p̃bris maculoso. sicut manes germanici apud bonos sūt & amabiles & imitabiles. prætereundum.

Degenerat  
tribus

Virtus pa  
recti i filius  
Laud anni  
banis bēni  
uol

M. AN. Semistulandū: ne legitimo qdem rogo fundandū: i qdem quo amplior pyra ac honoratioe qd Homerus in patrocli funere demonstrat. Lucanus quoq; in Pōpicio rogo q̃ris sumo uiro pyrae materia defuisse. Duplex: duplici mā notatū. Humillimog: humillix fortis signatoribus adhibitis. Atq; p̃ibus: utriq; ex femille. i. dimidia bonog: pte. Cati: ex germanicā & Agrippia natū. Nepotes: q; uterq; hic ex adoptiuo filio erat: ex naturali ille gēitus. Substituitq; sibi inuicem: ut uterq; alteri succederet.

Marci Antonii Sabellici Ad Augustinum Barbadicum Sere nif. Venetiarum Principem Paphraecos In Caligulam Parænesis Quarta.



Germanicus ex oībus qui i Cæsarū familiā p adoptō nem ueneret: Germanicus cæsar ob igētes animi uirtutes dotosq; corporis præcipua meo iudicio fuit laude dignus: soleoq; p̃pterea post alia multa q; in Transillo mirari cōtingit: hoc nō in extremis habere Serenissimē Princeps: qd tū utri memorā licet ad impium nō pueniret nō sit passus iteritq; uindicare potius illā ad oī obliuiois inuria: uindicauit. n. q̃tum in se fu it: q̃q; Ouidius Naso huic fastog libros iscripsit: & Fabius Quintilianus dum ab ingenio & eloquentia Domitianum sub Germanici appellatiōe laudare cōēdit ad illius de quo loquor: uirtutes alluisse uideri potest: sed redeo ad hūc nostrum qui nō minus artificiosē q; eleganter

substituitq; inuicem. dedit & legata plerisq; inter quos uirginibus uestalibus ac militibus uniuersis. plebisq; Romanę uirūtim atq; etiā separatim uicorū magistris.

De Germanico patre Cati & gestis eius.



GERMANICVS. C. Cæsaris pater Drusi. & iūioris Antonix filius a tyberio patruo adoptatus. quæsturam quinquennium ante quam per leges liceret & post eam cōsulatū statim gestit: missusq; ad exercitū in Germaniā excessu Augusti nūciato legiois uniuersas imperatorem Tyberitū pertinacissime recusantes: & sibi summā Reipublicę deferētes incertum constantia an pietate maiore compescuit: atq; hoste mox deuicto triumphauit. Consul deinde iterū creatus: ac prius quam honorem iniret. ad

Reipublicę deferētes incertum constantia an pietate maiore compescuit: atq; hoste mox deuicto triumphauit. Consul deinde iterū creatus: ac prius quam honorem iniret. ad

optimi p̄ris pessimo filio uirā p̄tenuit: ut apperet nō usq; adeo uerē eē illud cupīdis ap̄bi t̄i kor̄ t̄is Xid̄ q̄ pouoiv: sed qd̄ legē lōge uerius ut p̄p̄o x̄i: & nō p̄ris natura caligulē obfuit cuius nihil in uita retulit: sed cāfūcia illa a uita: iexplebilis auaritia: portetolēq; caprēns fecēsis libidies: q̄ pestē illā humani gr̄is alere: siue tōq; p̄cipatū oīum scelesē semia formētaq; turpissima p̄buerūt. Nūc ne lōgias euageme enar ratiōis rō admonet. Druſi & minoris Antonīe filius: Druſus Tyberii f̄i ex duabus. Marci Antonii & oſtā uir filibus minorē natu dixit uxore: Maior natu Domitio enobarbo nup̄it. Plutarchus ē auctor: nō est. qd̄ oīi cōmodos ip̄ator illū feris abiit iussit: q̄ legerat hūc Tranq̄lli libe: uirā Caligulē cōtinētem: quā eūdē diē natalis habuerat: quē & Caligula: de quo scrip̄tur Trāq̄llus summatim breuiterq; pcurrit. uirā obitū uirtutis p̄ris germāici: cuius f̄i filius talis extinſit: hodie iter op̄is p̄cipū numaret: sicut iter pessimos referri meruit flagitiis & crudelitatis carnificia. Iunioris Antonīe: hac est illa Antonia: quā nunq; expu nit Plutarchus in Antonio. ex duabus Antōii & oſtauiæ filiabus alterā domitius enobarbus alterā pudicitia & forma p̄clarā Druſus liuix filius Cæſaris priuignus dixit uxore: ex q̄ nani fuerunt germanicus & claudius.

Adoptatus: diximus supra diuū augustū nō antea Tyberii adoptare uoluisset germanicū adoptasset Druſi f̄is filiū: ut p̄tinus adoptōe facta iciperet germāicus augusti nepos eē. Quæstura: q̄stura apud roma nos primus honore gradus est: auctor Cl. in actōe p̄ia cōtra uerrem. Anteq; p̄ leges liceret: in petitiōe ma gistratū lex erat p̄scribēs itiam ad petēdū ætatē. uñ & annalis dicta: de q̄ sic ait Cl. in libris legū. ciuitatem annali lege seruāto. hinc illud est apud historicos celebratissimū de cornelio Scipio: cui petēti edilitatē cū obſisteret tri. plebis negātes rōnē eius hūda eē q̄. nūdū ad petēdū lēia ætas foret: si ne inq; oēs q̄rites edile fierē uolūt satis annoq; hēo. Cicero in q̄nta antonianæ auctor ē ueteres illos romāos nullas hūisse leges ānales. multorūq; exēpla cōmemorat: q̄ admodū adoleſcētes ob magnā uirtutis idolē aſq; p̄ leges ānales li ceret adepti sūt amplissimos maḡatus in q̄bus maximis rebus gestis po. romani imp̄iū auxerūt & nomē or nauerūt. pacatus quoq; panegyrista refert nō solū in maḡatibus amplissimis adp̄icēdis: sed ēt in edilitati bus capellendis spectatā eē ætatē petitiōis. nec quēq; ait tr̄m ualuisse nobilitate uel gr̄a uel pecūiāq; annos le ge. comiciali p̄scriptis festiatis honorib; occupauit. Nec iniuria id qd̄. Nāq; illo adoleſcētiæ lubrico q̄ nō cadit salē etubant. Germāicus tr̄m ob idolē uirtutis creatus ē q̄stor ānis q̄nq; aſq; t̄ps ānali lege p̄scriptū. illud antē de qd̄ a pacato lex comicialis elegatē appellat: q̄ finitū āni maḡatus capiedū. quā ueteres mō ānalem mō ānariā nō itauere. Post eā. l̄q̄stura. Scitī trāscēdēdo media sūma imis cōtinuauit: cū iter q̄stura & cō sulari sint intermedii maḡatus edilitas: & p̄tior: oīi tribū plebis auctore liuo non pariebant: tū flaminii petere ex q̄stura cōsularū tanq; fastidiret edilitatē atq; p̄tior: nec p̄ gradus honore rēderet ad cōsularū. Nā ut scribit Gregorius ille cūm appeteret ad sūmi loci fastigia p̄positis gradibus p̄ abrupta q̄rit ascēsum: & ut distichōe unde q̄nquagesima decretoq; tradit: ordiate ad ordies ascēdēdū ē. sed sicut apud p̄ auos titus flaminis ex q̄stura petuit cōsularū & ip̄etrauit: ita germāicus omīssa petitione edilitatis atq; p̄tior: a q̄stura statim trāscēdit ad cōsularū. Excessu obuit. Legiōis: q̄ erat in germāia. Sibi germāico. Pietate: erga ty berii p̄rem. Hoste deuictō: germāis hostibus debellatis singulariū numerus p̄ pluratiuo. eloquentio est apud historicos & poetas frequētissima. Priusq; honore iniret: aſq; sōdm cōsularum aſp̄icaretur.

MAN. Aſq; p̄ leges liceret lege ānaria cautū erat: quo eo q̄q; uite āno singlos gradatū honores capet. Pietate: pio i adoptiuū p̄rem tyberii amos & obſeruatia. Ex hoste: ex germāis uictis: Eukēbi. de p̄his qd̄ miror cū triūphasse scribit nec eo ificiis armēie: regē ab eo dūictū: sed post uictoriā romā reuerſū f̄i repio.

PHI. Ad cōponēdū orientis statū: oriēs id r̄p̄is erat tumultuoſus. uñ ait iosephus lib. xviii. anti quitatū: senatus ex decreto Ger manico mittit cūda f̄yrie nego cia correcturū: ea. n. tempeſtate mortuus erat comagenē rex an tiochus: & plebs aduersus nobili tatem scilla tumultuabāt: mittit itaq; utriq; pars legationem: po mā nobilitas qd̄ statū republi cæ mutare deliderat: multitudine uero regnū habere proprio mo re discipiens. Expulſus: aman datus detrususq; potius ex male uolentia tiberii: q̄ beniuolentia. In p̄uincie formam redegit: scribit Eutro. Tyberii bella

componendum ur̄lētis statum expulsus: quum armēie re gem deuicisset: Cappadociam in p̄uincie formā redegit: let: annum ætatis agens quartum & trigelimum diurno morbo Antiochiæ obiit: non sine ueneni suspitione. Nam præter liuiores. qui roto corpore erant: & spumas quæ per eos fiebant: cremati quoque cor inter ossa incorru ptum repertum est: cuius ea natura existimatur: ut cin dū ueneno igne confici nequeat.

De morte germanici.

Biit autem: ut opinio fuit: fraude tyberii misterio & opa. Cn. Pisonis: q̄ sub idem tempus Syriæ præ positus: nec dissimulans offendendum sibi aut pa trē aut filiū q̄si plane ita necesse esset: etiā agrū germani

per legatos gessisse archelao cappadociæ rege Romæ ætento regnum illius in p̄uincie formam redegit: & maximā ciuitatem appellari nomine suo iussisse: quæ nunc cæſarea dicitur cum mazaca ante diceret.

nunq; expu nit antonia

lex annalis

Satis anno rum habeo

pægyrista

Qui nō ca dit titubat Lex comi tialis Lex ānaria

ordiate ad ordies ascē dendum

sexdecim  
antiochiz

Diutino: lōgo & lēro. Anthiochia: obiti Appiūs i firiaci tradit sexdecim ciuitates noie antiochidas a seleuco nicatoe cōditas in memoriā p̄ni nois: quae illu strissima fuit antiochia illaq; sub libano mōte cōdita erat: ab antiochia antiochena syria cognominata est cuius meminit plī. deinde his uerbis p montorium syriae antiochene: intus antiochia ipsa libera epiphaneis cognominata oratiōe anne diuiditur.

Præter liuiores: iter signa extingit ueneno hæc in primis suspitiosa sunt: corpus uioribus decoloratum: os fumabūdum: & cor flammis seipugnabile: quæ omnia extiterūt in germanico: liuiores aut sunt macule: liuētes quales faciūt flagella in ecclesiastico scriptum est: q; flagelli plaga liuorem facit in rhetoricis proditum est capite de argumēto: si tumor aut liuorē decoloratū est corpus mortui significat eū ueneno necatū. Cremati quoq; Cor. Plinius in. xi. negatur cor cremari posse in hisq; cardiaco morbo obierint: negat & ueneno iterē.

Cor cardia  
cis nō cre  
mari

ptinente extet oīo utellit: q; reū pisonē eius sceleris coarguit: hoc uisus argumēto palq; testatus nō potuisse ob uenenu cor germanici cæsaris cremari. contra genere morbi defensus est pīso. Opera pisonis: iosephus in. xviij. germanici a pīsonē ueneno pemptū testat. Aut patrem: Tyberiu: aut filiū germanici. Nullo adhibito modoline temperamēto & moderatiōe: Plautus in penulo: modus oībus in rebus foror optimus est hā bitu: nimia oīa nimium exhibēt negocium hoībus per se. Poene: Paulum abfuit qn a populo disceperet. Capitū damnatus: quis dicat Plinius Pisonem defensum esse gñe morbi: nō tñ negat eum fuisse damnatum: ille enim obiectum ueneficii crimē diuit illo argumēto: nō tamē euasit. Corporis animiq; uirtutes: græci τὰ τοιαῦτα οὐκ ὀνομάζουσιν: uocat quæ latini prima nature nominauerunt: quæ a Varrone elegātē primigenia nūcupantur: in quibus hæc in primis numerari solent: in corpore membrorum itegritas uires: pulchritudo: icolumitas: Integri sensus cæteraq; generis eiusdem in animo uero ingenti bonitas: & quasi uirtu tum igniculi & semina: hæc prima nature astatum in germanico fuisse docet tranquillius: in quorum cōseruatione illustres philosophi summam bonum collocauerunt.

primigēia  
naturæ

M. AN. Orientis statum: antiocho comagenæ rege defuncto orata iter plebem & nobilitatē discordia plebis regnum ut antea desideratibus: præfidiariam admiſtrationem nobilibus ab iſtrig legati sunt: Romam missi utraq; legatiōe Romæ suscepta decreto patrū germanicus mittit cūcta syriae negocia correcturus: iosephus est auctor. Expulſus: ablegatus ad suspecta tyberis cōſilia oīa reſtras. Armeniæ regem: orodem credo quē arthebanus pater nō multo antē armenia regem cōstituerat. Cappadociam: archelau cap padociam regem: Tyberius Romæ pœnes sic retinuit regnūq; ipsum in puincia formam redegit. Eusebius est auctor. Diutino: lōgo. q. d. diu morbo cōſtitutus quidam diuino legū: cardiaco. a. cōstat extinctus.

Antiochia: antiochia metropolis syriae: ut Strabo ait & ab antiocho epiphane dicta a quo nouissime inſtaurata & aucta est: epiphaneis quoq; olim cognominata: ut Plī. ſcribit uterq; eam ad ordē fluium poſuit. Et ſpuma: ut tam ſpuma quā liuor ueneni ſcelos arguetet. Cor icorruptum: nihil igne cōſumptum qd nō ſolu in iis q; ueneno ſed q; et cardiaco morbo perierint euenire cōſtat: quo argumēto Plinius ait pīsonem in iudicio deſeſſum. Aut patrē: tyberiu q; eū adoptarat. Aegriū morbo ipſicitum: ut ad illud reſerat quod diutino dixit morbo periſſe. Capitū dānatus est: Plinius ſcribit a uittellio pīsonē accuſatū idem hæc ſubiicit genere morbi: defenſus est pīso defenſus dixit quaſi dānatus nō fuerit: niſi itelligas morbi genus in Pīsonis defenſione allatū q; ne argumētum qdē ipſum profuerit: quod pīsonis opera germanicus perierit iosephus quoq; teſtatur: nam in partes ingre ueniens oriētis & in melius cūcta diſponens a pīsonē ueneno permittitur. Formam & fortitudinem: pulchritudinem & robur corporis ut tota laus ſit a bonis corporis: niſi fortitudinem imbi animi uirtutem accipias.

Fortitudo

PHL. Fortitudinē: fortitudo ut philoſophi definiūt. ē cōſiderata piculoꝝ ſuſceptio & laborꝝ perpeſſio: cuius partes ſunt magnificētia ſidentia patientia perſeuerantia exceſſus fortitudinis tēneritas uocatur:



Mnes Germanico corporis animiq; uirtutes: & quantas nemini cuiquam contigisse latus constat. Formam & fortitudinem egregiam: ingenium in utroque eloquentiæ doctrinaq; genere præcellens: beniuolentiā singularem conciliandāq; hominum gratiā ac promerendi amoris mirum & efficax studiū

formæ minus congruebat gracilitas crurum: sed ea quoque paulatim repleta assidua equi uestitiōe post cibum. hostem cominus sæpe percussit: orauit causas etiam triumphales: atque inter cætera studiorum monumenta reliquit & comedias græcas: domi forisque ciuilibus: libera ac fœderata oppida sine lictoribus adibat. Sicubi clarorum uirorum sepulchra cognosceret: inferias manibus dabat. Cæsarium clade uariana ueteres ac dispersas reliquias uno tumulo humatus colligere sua manu: & comportare prius agrifusus est. obrectatoribus etiam qualescunque & quantacunque de causa nactus esset: lenis adeo & innoxius ut Piso

defectus timiditas est. n. ipsa uirtus: ut græci dicunt. μεσότης. i. mediocritas. Ingeniū: uno ingenio nōle: ut inquit Cicero in. v. de finibus appellat docilitas & memoria easque uirtutes: qui habent ingeniosū uocant. Vtroque græco & latino. Cōciliāde gratiæ. Lilius tradit miram in Scipione Africano dexteritatem fuisse ad animos hoīum cōciliādos: adeo: ut etiam syphacem hostem Romanis infestissimū facunde alloquendo sibi conciliauerit. Gracilitas crurū. crura obesa & carnosa notam habent impudētiæ

Virtus mediocritas ingenium

imperatorumque significant: mediocritas: ut in omnibus ita i cruribus laudabilis est: crur nimis gracile dimi natio uocabulo ei uiculum noiaf: Martialis pectus cicade cruculūque formicæ. Equiuectiōe post cibū: uestitio equi post cibū culpatur a medicis & in primis ab Auicēna scribēte hominem cibo plenū & satū equitate nō debere: ne cibis corrumpatur in stomacho: atque egatio auctore Plinio stomacho & coxis utilissima est: qd ita itellige si fiat tempestiuiter. Cominus: prope & cum gladio cum a manu ut aiunt ad manum uentū esset ex hoc linquet germanicū fuisse bonum imperatorem: & strenuum bellatorem: in impatore enim munus animi exigitur: ut inquit Amianus: in milite uero fortitudo certaminum & robur corporis deponitur. Et iam triumphalis: legēdū est triumphalis non aut triumphales: ut sit sensus germanicum non solum in minori fortuna collocatū: sed et in maxima & eo tpe: quo iam triumphauerat: orasse causas morte patronoy: cū multi forēs causas aspernari solēt in fastigio dignitatum collocati tanq minus cōgruentes sicut horreū post cōsularum summū illud suū studiū in agendis causis remississe tradit eloquentia forensē in Germanico sic laudat Ouidius in. i. fastorum. Quæ sit enim culti facundia sensus oris ciuica pro trepidis cū tulit arma res: si legimus triumphales intelligimus causas magnas & ad triumphū decernē dum penitentes esse oratas a germanico prior lectio terrior est & uenustior. Comedias: germanicū in poetica floruisse idem testatur Ouidius dicēs scimus & ad nostras cum se tulit impetus artes ingenū currant flumina quanta tui: huc enim germanico fastoy libros dedicauit: cui omnia illa quadrant: quæ in fastis leguntur. Sine lictoribus: in hoc de ciuile & politico exhibebatur: sine lictoribus & ministris tanq cuius nō tanq princeps adiret ciuitates. Fœderatas: hoc est fœdere iunctas populo romano. Plinius alios fœderatos alios stipendiarios populo. fuisse prodidit. Inferias manibus dabat: id est sacrificabat umbris defunctorum: sunt enim manes: ut supra dictum est animæ mortuoy: quos dei uocabulo addito deos uocabant: inferiæ aut sunt sacra mortuoy: quæ inferis soluuntur. Virg. ut uirtutes rapit inferias: quos immolet umbris. Censoy: interfectoy. Dispersas reliqas: spectmē pietatis in germanico laudabile hoc est q sua manu colligere uoluit reliqas eoy & ossa: q fuerat celi illa maxima clade uariana cuius historia i Augusto explicata est. Obrectatoribus: criminatōribus & uituperatōribus: quos neuius subiecti supcilii carpores appellat: quos cato eleganter uitiligatores noiauit: ex uitis & litigatoribus noie compolito: unde apud Plinium i procemio nā. historiar ita legēda uidetur uerba hæc catoniana scio ego quæ scripta sunt hæc si palam proferant multos fore: q uitiliget hoc obstrigilēt carpant criminent: tanq uitiligare uerbo antiquo & eleganti sit mordere obrectare iſectaria quō uitiligatores dixi cato obrectatores: potuit aut facillimo trāitu uerbum illud uingilēt p iſectiam demutari atq defectū in illud iuri legēdū in oibus plinianis codicibus irrobortum cōuoluit: sed doctis placet uitiligēt in primis hermolao barbaro pbaf: q d'octinagē aſtum est & plinianæ eruditōis thesaurus. Innoxius: mīme nocēs alias insons & innocens. Lilius: benignus & clemens.

cruculum

egatio uti lis stomacho

munus am mi ipator i milite ro bur

fasti dicat. germanico inferiæ

uitiligatores

uitiliget

locus

Plinii

M. AN. Ingenium: facilitas & acumen. In utroque eloquētiæ genere. romanæ & græcæ: & ut prior illa a corpore laus: ita hæc ab animo quæ longe uerior & certior est. Promerēda: conciliāda: ut neq hoīum suorem illi defuisse neq studia intelligas. Formæ minus congruebat: ut sit uerissimum illud Horatii: nihil est ab omni parte beatum. Hostem: minus: quod fortis est: & strenui uiri. Triūphalis: uel postquam triumphum egit causas orauit: ut sit sensus non solū ab initio: sed ubi etiam triumphū egit ne necessitudines in periculo destitueret causas orauit uel triumphalis causas cōiūctū legito: quasi dixerit non magni: sed maximi ponderis eas egit: nam in triumpho decernēdo sæpius grauis incidit pibus dubitatio. & apud Valerium caput unum de iure triumphandi scribitur. Græcas: græcæ scriptas. Ciuilibus: que in ciuem potius q in principem solet cadere. Fœderata: fœdere populo romana iſecta. Sine lictoribus: sine ministris: & hoc non paruum ciuilitatis argumentum. Inferias: nequias: ut Seruius interpretatur. Clade uariana: que in germani: ut diximus accepta est tribus inibi legionibus amissis. Qualescunque: cuiuscūq ordinis & fortitūe. Quantacunque: de causa uel leui uel graui. Innoxius: nihil nocens.



Succenſere  
Deuotiores

Dirae

renūciatio  
hoſpicii

favorabilis

PHI. Piſoni cuius miniſterio ueneno perit. Decreta hoc referēdum eſt ad illa decreta: quae ad compo-  
nēdū oriētis ſtatim miſſus germanicus in ſyria facitauerat: quae piſo utpote ſyriae praepoſitus reſcindebat:  
nec rata habere uoluit. Reſcindentem inſimulanti ſubuerſū irrita faciēt. Clientelas: quas ſibi benefi-  
ciis in ſyria cōparauerat germanicis: de his enim intelligendum eſt. Succenſere: irāſci: ſuccenſere: ut inquit  
donatus eſt ex cauſa irāſci: hinc illud apud filiū Fabianū documētū ſuccenſere nephaſ priae. Deuotiōibz  
execrationibz deteſtationibzq; quales apud Priſcos romāos fuerūt dixit nūcupat: q; bz arcus triplēbz

M. Craſſum ad bellū parthicū  
eūdem execratus ē: ex quo illud  
apud Lucanū i tertiō pharſaliae  
Craſſumq; in bella ſecurus ſeu  
tribunitiae uouerūt praſtia dirae:  
hae execrationes talem habere po-  
teſtatem credunt: ut nemini ſas  
ſit: q; in eas incidit euadere Plu-  
tarchus & Appianus de his ait ora-  
tius in epodo. diras uos agam di-  
ra deteſtatio: nulla expiaſ uictia.

More maiore renūciaret: legi-  
mus apud Liuium lib. xlv. badi-  
um campanū: gntio criſpino ro-  
māo palam omnibz duobz &  
exercitiis audiētibz renūciaſ  
ē hoſpiciū: nihil ſibi cū eo ſo-  
ciatū nihil foederatū: deſceps ſu-  
tuge: Herodotus quoq; in thalia  
reſert quemadmodū amafis aegy-  
pti rex amicitiam polycrati renū-  
ciatū miſſo ad eū caduceatore  
dixitq; ſe ſus hoſpiti cū illo ſol-  
uere. Vltionē: uidiſtam mortis  
ſux. Si quid ſibi accideret: hoc eſt ſi moreret fraude opaq; piſonis extinctus: in teſtis haec elauſula petuſi  
aſcribi ſolet: ſigd ſcio humanitus acciderit. Neceſſitudines: aſſinitates & cognationes. Succenſore: ſigma-  
nicū. Adoptādum Tyberio dedit: ſicut ſupra explicatū eſt. Auguſtus germanicū a Tyberio adoptari uolu-  
it: cū ipſe Tyberii adoptatū: ut ille in ſua quoq; eſſet poteſtate: q; ſe enim arrogādū dederit nō ſolū ipſe in  
arrogantiſ ſubiiciſ: ſed etiam liberi eius in eiſdem inſunt pūte tanq; nepotes. Favorabilis: irroboraui  
cōſuetudo corrupta: ut fauorabilem eū uulgo appellaretq; fauorem praebet & optulaf: cū cōtrario ab his  
q; pure & latine locuti ſūt fauorabilis dicat: iſq; gratioſus eſt & impetrabilis ac fauoris plenus apud cūctos  
mortales. Supledeo exemplis: cū res nō egeat testimoniis: cū nullus uetere ſecus atq; tradimus locus eſt  
reſpū. Aliquo: ad aliquem locum. Sicūde: ex aliquo loco. Pro ſequētiū: hoc eſt eoq; q; deducebant p  
ſequēbanturq; abeūtem. Poſt compreſſam ſeditionem: qñ. ſimiles germanicanti Auguſti obitu nūcia-  
impatorem Tyberii reſcuſabāt & germanico ſummam rei pa. pēnaciter deſerebāt. Prodiſſe obuam: pceſ  
ſiſſe in occurſum: ſicut di offici cā. Sexū aetatem ordinem: ſine diſcrimine uiri & foeminae pueri & ſenes  
patricii & plebes obuā proceſſerūt germanico ex germāia reuerēti: ex quo colligiſ ſcredibilis qdā totus  
populi Ro. erga germanicū beniuolentia. Viſq; ad uigeſimum lapidem: id eſt miliarium.

M. AN. Piſoni: cuius opera poſtea ut crediſ ſublatus eſt. Reſcindentē: irrita faciēti. Clientelas: cliētes  
ſuos. Deuotionibz: magicis execrationibz: qd uel abſens magicis carminibz qſquā deuoueri poſſit poe-  
tagē testimonia declarant: Quidius deuouet abſentes ſimulacra: carrea fingit: Ver. magicis ſanos auertere  
ſacris experiat ſenſus: ſed haec ad amorē attinēt: uetq; quae ſequunt ad uitam & quīs fecerit omnis ſtella ſe-  
nem medios herbis abrupimus ānos ita Lucanus: qbus appet uitā quozq; magicis adini poſſe carminibus.

More maiore: ueteri iſtituto. Vltionem: ut ſua mortē ulciſcerent. Sigd accideret: ſi illius fraude pericū-  
tari accidiſſet. Adoptādum Tyberio: ut ſi nō ſibi Tyberio ſaltem ſuccederet. Favorabilis: conciliādis p-  
merēdiſq; fauoribz habitis. Proſequētium: hoc ad digreſſum reſeras occurrētū uero ad acceſſum. Di-  
ſcrimē: piculū: ne praeterea multitudinem elidereſ. Compreſſam: ſeditionem militarem ab iſis ortam q; Ty-  
berium principem reſcuſabāt. Sexū: promiſcuae mares & ſceminas. Aetatem: pueros adultos & ſenes. Or-  
dinem: patricium: equeſtrem plebeium.

PHI. Lapidata ſunt templa: maximum procul dubio firmiſſimūq; mortalium de amore germāici indi-  
cium hoc eſt: ut. ſob eius obitum templa in ſyria lapidarentur altaria deorum ſubuerterent: tanquam dii  
amplius colendi non eſſent: neq; humana curarent quae germanicū nō ſeruaſſent: q; neq; praeces neq; uo-  
ta mortalium audiuiſſent: ſcribit Macrobius lapidatum a populo romano fuiſſe uatinium ſignificae uo-



De praefagistiquae diem mortis Germanici praeuenerunt:  
& de luctu etiam barbadico.

**A**men lōge maiora & firmitiora de eo iudicia i mor-  
terae post mortē extitere: quo defunctus est die la-  
pidata sunt templa subuersa: deū arā: lares a qui-  
busdam familiares in publicum abiecti partus coniugū ex-  
positi: qñ & barbaros fuerunt quibus intestinum quibusq;  
aduersus nos bellū esset. uel ut in domestico cōmuniq; mo-  
rore cōsensisse ad inducias. Regulos quosdam barbā po-  
uisse: & uxorū capita rasisse ad iudicium maximū luctus.

aliqui spreti cōtemptiq; ut Tertullianus in apologetico scribat: haec domesticos deos. quos lares dicimus: domestica praeter tractatis demutādo aliqui in caccabulū aliqui in trullā: nō est ergo mihi si tunc abiecti fue-  
rūt in publicū ex indignatōe doloreq; quē cōceperant ex morte germanici. nāq; abicere deos i publicum: q in sacario & secretario colēdi sunt. nimisq; specinē est maximī cōtemptus: maximaeq; indignationis. Par-  
tus expositi: scribit Firmicus minus in septimo matheos: quod nati statim exponunt a mīribusq; mīren: i.  
in septimo ab horoscopo locis q natus fuerit expositus lacerabit a canibus: expositi autē significanter dñr  
isantes abiecti a parētibz: exponere. n. abicere est: Plautus in cassina conspicatus est priō crepusculo puellam  
exponi inde expositū & exposititiz dñr pueri & puellaz q quae ue exponant: idē Plautus. reuertat ad  
illā puellā exposititiz. Intestini: domesticū & iter ipsos ciuile bellū. Ad iudicias: primus hyaon iudicias i-  
uenit: foedera theaeus: sunt autē iudicia: pax temporaria: graeci κλέχτην αβ. ab abstīnēdis manibus appella-  
runt: dicitur autē sunt iudicia: ab eo qd in diē dēnt: uel quod in dies ocium praebat: ut interpretat donatus  
in Eunuchum. Au. gellius in. Arbitrat iudicias esse dictas: quasi tu dicas: idē uti iam: ut. i. in diē certū nō  
pugnēs: sed ex eo diē postea: uti iam omnia belli iure agant: ex his ergo tribus uocibus: inde ut iam quasi-  
quādam copulam nomē iudiciae cōnexum esse autumat: mēdosus est gelli codex impressus: in quo passim  
sic legit: quasi tu dicas iudici ansum: cū legēdum sit tribus uocibus idē ut iam: nō autem duabus induci an-  
sum: quā sectionem q putant esse ueram: hi interpretantur induci ansum significat: qñ per iudicias quaedam  
ueluti anā inducat ad pacem faciendā & bellum componēdum: sed si quis diligenter pētauerit sensum  
ac uerba gelliani: is profecto pedibus ibit in nitam sentētiā: Aurelius opilius iudicias dici existimat ab ini-  
tu & introitu: qñ tpe induciae hostes inter se se utrinq; ultro citroq; alteri ad alteros impune inire solent  
& introire. Regulos: minores reges: quoq; uicarii dñr subreguli in infro ueteri. Barbam posuisse: Ro-  
mani in luctu rebzq; aduersis barbā nō radebant ritu ab his regulis contrario. q ad moerorē significādū  
barbā posuerūt: & uoxe capita raserunt: scribit Plutarchus in problematis ea lugentibus accommodata esse  
quae sunt inusitata: unde utri opto capite foeminae apto in publicum prodibant in luctu contraria uisurpā-  
tes apud graecos si quid aduersi acciderat mulieres tondebant: uiri comas alabant cōtra morem mentium  
institutūq; naturae: cum mos sit uiros tondere capillum: mulieres uero proliuiores habere crines: Herodo-  
tus quoq; auctor est in primo historiarum argiuos totondisse capita moeroris causa: cum uicti fuissent a la-  
cedaemoniis in cōtētiōe agri thyreatici: q legē cōdiderunt ne prius comam alerēt: quā thyream recupera-  
rent: contrario lacedaemoniū legem tulere: ut in postq; comati essent: cum ante hac nō fuissent: hic est ille  
ager thyreaticus: de quo loquitur Onidius in. i. fastoz. si tu signaffes olim thyreatica terram de quo Papi-  
mus in thebaide & lacedaemonium thyre uisura cruorem. Si cupis ad plenum atq; pfectum intelligere uer-  
sus poetico: relege historiam ex lib. Herodotici: quo omnia ad amicum copiofeg; explicantur: nobis in p-  
sentia sit est ueluti intento digito denotasse fontem: ex quo talia hauriuntur.

M. AN. Iudicia: publicae & priuatae erga eū bentuolētiā. Lapidata tēpla: lapidibus pculsa. Apuleius in  
roze ioculatoribus uindictae uel dilapidata uastata atq; in deoz; iudiā subuersa. Subuersa arae: dicitur  
qñ nihil uoca nihil pces nihil deniq; sacrificia ipsi pfuissent. Lares familiaresq; domesticae colebant: qñ  
& publice in cōpitis fierēt illis sacra. In publicū: in aptū: p quae dolor igens exprimit q usq; ad ipietatē pce-  
ferit. Partus cōrupti: isantes recēter nati. Expositi: abiecti. Terē erat hic corinthianus apud impura ei de  
di exponēdā. Ad iudicias: ad pacē: ut Donatus interpretat: sunt. n. iudicia: quasi iseritē qdam: ut Gellius ait  
qbus i dicitis ab iniuriā & armis cessatur. Barbam posuisse: apud quosdam barbā deponere tam luctum  
sum fuit q hodie apud nos alere: argui uicti a lacedaemoniis thyreatumq; possessione deieci legem ut he-  
rodotus tradit laxare: ne quis prius aleret capillum aut barbā q thyreas recuperassent. Capita rasis-  
se: Carthaginenses: ut Aplanus scribit tertio bello punico capillos mulieribus ademere: sed ad usum bel-  
li non ad luctum: qd & in carnis Agleienfes recētiore exēplo caetē eadē necessitatē secuti fecisse dñr: sed  
qd attinet uetera referre: mos adhuc t3 i fabiis ac toto latior: ut i sumo luctu mulieres sibi capillos adimāt.

lens lapidibus iactis fuisse impe-  
titū uexatūq; lapidatus ē ad in-  
aiata transferē & significat pcul-  
sum pulsātūq; sine lapidibus. ma-  
crobius notātes eius spōtētiam  
has dicacitate lapidatā. Lares fa-  
miliares: domesticos deos: abun-  
de supra docuimusq; sint lares:  
& quēadmodū locus in quo co-  
lebant larium nuncupat apud  
Plautum in aulularia loquitur, lar  
familiaris: testaturq; thure uino  
coronis: sibi quotidie sacrificiū  
fuisse: lares adeo a prisca fuerūt

Lares

horoscopi  
expositorūExpositi  
iudiciae uñmendosus  
codex gel-  
lianusreguli sub-  
regulimulieres i  
luctu ton-  
debanturAger thy-  
reaticus  
Locus  
Ouidii.

Rex regū

PHI. Regum etiam regē: parthos, rex apud p̄ricos regum rex uocitabatur: qđ testat Plutarchus scribens Pompeiū parthos regem noluisse in epistola regem regū appellare: quemadmodū a ceteris appellabatur. idem in Iulio inquit: nigranes nūc sedet rex regum: q̄ tanta potentia uiget: nec mirandū regem regū dicere cui reges complurculi ministrabant instar satellitū & dedisse quoq; in cyri sepulchro hoc epitaphiū in sculptū legebat cyrus ego rex olim regū cōditus hic sum. Iulius capitolinus saporem persarū regem appellat regem regū: praterea ut auctor est marcellinus olim sapor rex persarū & q̄ parti intelligunt: litteras dedit ad cōstantiū impatorem quaz; hoc fuit principū. Rex regū sapor par riceps sydeq; frater solis & lūz. Constantio fratri meo salutē plurimam dico. Agamēnon quoq; rex regū dictus est a ueteribus &

Epitaphiū  
Cyri.

initū ep̄e  
insolētissi-  
mum me-  
gistanes q

Cicero in qđam ad Dolobellam epistola ait agamēnoni regū regi fuit honestū aliquem in consiliis capiendis nestorem habere: Plinius i. xxx. scribit magicam in oriente regū regibus sperare. Megistanū: locus annotatione dignus nec ab plerisq; oibus satis curiose itrospedus: magi stenas gr̄ci uocant summates principesq; in conuiuio regis adhibebant & hoc est quod legimus in euangelio Marci apud gr̄cos megistanas uocari cōuiuas principes qbus Herodes i natali suo cōenam fecit: quod gr̄ce dicitur Χριστιανός αὐτῶν τῶν ἐσθίων: uoluntatis itepr̄es dixit cōena facit principibus: αὐτῶν τῶν ἐσθίων gr̄ce dē maximus: uñ megistanes. sensus est Tranqlli regem regum ad idicādum de obitu germanici luctum non adhibuisse i cōena conuictiores megistanas hoc est principes: quoq; conuictū & accubatione abstinere solēt i maxio mcerorē: & id apud barbaros tale ē specimē tristitię: qle apud romanos est idicū iusticiū: qđ nisi in rebus aduersis idicebatur ut superius enarrauimus: de megistanibus loquitur. cor. tactus cū ait simul cōsilio terrorē adicere & megistanes armenios: q̄ primi a nobis de fecerāt populū scibos: ubi megistanes nō significantur populi: q̄ nūq; memorantur: sed p̄ceres optialesq; armenios apud persas nemo cōsiliatorum est cōscius prater megistanas: quos amianus Marcellinus appellat optimates: q̄ apud illos taciturni sunt & fidi: apud quos silētiū accersunt & rei fiūt q̄ megistanem legunt accipiūtq; pro noīe proprio regis: hi in megistib; idest maximum errorem delabunt. Exercitatione uenādi: uenatio illa optima habet ac laude digna: quaz; eq; canibus & corporis uinibus agit: ut docet Plato in. vii. de legibus q̄ tales uenatores sacros appellat. idem p̄licationem improbat & accupium. solitos aut persaz; reges uti exercitatioe uenandi testis est xenophon i primo pediaz; aitq; uenationē uideri persis uerissimā meditationē regis; bellicaz; qua ē assuefcitū frigora & calores tollerare: exēutes aut in uenatiōem persaz; donec uenant nō p̄sident. igit; specimē luctus fuit i rege regū ihermissa uenatio: qua in primis exerceri & oblectari solēt. Sequētes nūcios: q̄ post primū rumorem uera nūciarent de germanici uel cōualefcētia uel obitu. Operiret. expectaret. Incertis: rumor significat. q̄ ut ait Quintilianus in. y. est sermo sine ullo certo auctore diffusus: cui malignitas dederit initium credulitas incrementū. Ac p̄ne reuulsę paruū abfuit qn fores capitolii reuellerent & per uim recluderētur ab his: qui uictimas immolare uolebant ex uoto quod susceperant si Germanicus cōualuisset. Gestientes: eu pientes & ueluti gestu læticiam significant: gestire enim est morū corporis monstrare quid sentias: ut do natus Seruiusq; notificant. Morarentur: retardarent. Vndiq; concinentium: cum ex omni tempore simul & concorditer canerent consonarentur: hoc enim est concinere: unde concinētes dicti qui cōsonant & concinunt: quorum mentio quoq; fit in canonicis decretis dist. xxi.

Venatio  
optima q

Rumor

concento-  
res

M. AN. Regum regē: Plinius ut hodieq; etiam in magna parte gētiū praualeat: & in oriēte regum regibus imperet: sine dubio illic orta in p̄side a zoroastre: ut iter auctores cōuenit qbus uerbis apparet cum q̄ late regnū in persas optineret. regum regem esse appellatū. Herodotus non defuisse ait ex persaz; regibus q



Omaz equidem quum ad primam fama ualitudinis attonita & moesta ciuitas sequentes nuncios opperneretur: & repente iam uesperis incertis auctoribus conualuisset tandem percrebuisse: passim cum luminibus: & uictimis in capitolium concursum ac p̄ne reuulsę templi fores: ne gestientes uota reddere morarentur: expergefactus e somno Tyberius est gratulantium uocibus: atque undique concinentium: salua Roma: salua patria saluus est germanicus. Et ut demum



dies: fatumalities de fatumalioꝝ rōne abūde alibi. Atrocitas: crudelissima Tyberii admistratio q̄ gemanici obitū secuta est. Ac metuerne si eo uiuo in aptam scruitia erupisset: impio sibi abrogato ille oium con sensu princeps crearet. Puerascēs: ex infantia pueniam igressus. Festiuitate: facili blādaq: ut Donato placet uerboꝝ hilaritate. Effigiem: simulachru imaginem ad illius similitudinē figuratū ipli puero. C. prano men fuit. Agrippina: quæ nupsit Domitio Neroni: ide Claudio principi. Leuilla & drusilla: tres numero forores a caligula cōsupratæ: dñr: drosillam tamen uirginē prætextatus uiciu: quæq: regꝝ potitus legiti mæ cōiugis loco habuit. Pridia calē. sc̄ptē. ultimo augusti die. Patre suo: germanico.

capito son  
teius

PHI. Fōteio capitone: fonte capiteis meminit Horatius i sermōibus: capitoq: simul fontei ad unguem factus hō. Antōiū nō ut magis alter amicus fortasse h. est ille fontei: de quo Plin. in. vii. dixit nup fonteio & uisano cōsulibus ānos nouē genitū puerū a meridie uidi ad uespere septuaginta. m. passuū cucurrisse dñ: eo dē Iuuenalis loq uidet: fonteio cōsule natus: in romanis fuerunt frontones: & capitoes: ut docet Cicero in priō de natura deorū: quæ cognomina a fronte & capi te inclinant. Getulicus: forsan hic ē ille de quo Martialis: sic pe do sic getulicus sic quicq: plegitur de quo est illud hendecasyllabon apud sponnū apollinare: nō getulicus hic tibi leges: potuit. n. esse historicus & poeta. de al tero getulico: q̄ fuit egregius dectus militaris dice: in galba. Plin. hic est ille marcius scriptor: na turali historiz: q̄ de hac re fortas sis scriptis in illis libris: quos. xx. cōposuit de bellis: q̄ cū germāis gessere romāi. In treuirs: treuiri populi sunt galliz comatæ liberi antea ut docet Plin. in. iiii. ex agro triueri to equas hūit neron hermafroditas: q̄s carpēto suo subiuges oñtabat: ceu plane uisenda res ēēt p̄cipē ter ræ: insidere portētis. Vico ambiatino: nomē est uici: uideturq: ab ambiantis populis deduci. q̄ nō lōge a tre uiris distat. Cōfluētes: ubi duo flumina cōfluūt ea loca cōfluētes uocamus: lugdunū in gallia est ad cōfluētes positū: ubi atar rhodā cōmīscet. Ob agrippinæ puerperiū: hæc est iscr̄ptio quæ uisebat in aræ ex qua plinius ducebat argumentū tanq̄ agrippina germanici coniūx illic caium pepisset: ubi aræ uisebant cū tali iscr̄ptiōe. Apud hibernas legiōes: aptior locutio est: & in q̄busdam exarata codicibus si dicas apud hiberna legionū: sunt. n. hiberna ioca: i q̄bus milites hiberno tpe cōmorant: & hibernacula uocamus ipā tē toria: sub q̄bus hiemādo milites cōcinuant bellū. refet i Linius in bello uicentū hiemasse romanos sub hybernaculis: quæ erat ex pellibus cōtēxta: nusq: arma deponētis. In actis: testimoniū citat tranqlus de gen talis solo caligulæ ex libris relāt: in q̄bus relāt fuerat caium caligula natū fuisse antiq: ciuitas est uolico rū caput Plinius quoq: & Afconius idēdē sua scripta cōfirmāt ex actis. Refellit: refutat redarguit: ut ait donatus p̄prie is refellit q̄ negat. Ex urbe herculi sacra: tibur herculi dicatum est: ut docet Strabo in. v. & idicat uerculus ille ex priapeis gades herculis humidq: tibur: Martiale de tibur: i herculeū migrante nī gra lycoris sensus est getulicus ut assentaret caligulæ scriptum eum genitum tyburi in ciuitate herculi conē crata: tanq̄ gloriosum ēēt principi in ea ciuitate natū eiq: uæ esset herculea: & herculi maximo heroum cōsecrata. Abulumq: getulicū. sin malā p̄tē est abuti & cū cōiūelia: sup quo uerbo & de abusu suo loco plu ra. An annū: quā nasceret caligula. Immaturo obitu: supra dixis hliū germāici isigni festiuitate p̄ditū puera sc̄ptē fuisse extinctū. Arguit: refellit atq: cōuincit. li nato caio: argumētū fumit ex tpe ad Plinium arguendū: nā si caius natus erat anteq̄ parētes eius in galliā p̄fici sc̄tēt: nō potuit ipse nasci i gallia apud tre uiros: sicuti Plinius existimauerat. Exacto finito & pacto. Inscripto aræ: illa. sob agrippinæ puerperium.

Equæ  
hermafro  
ditæ  
Cōfluētes

hyberna  
hybernacu  
la

Puerperiu  
puerpera

& C. Fōteio Capitone cōsulibus: ubi natus sit sc̄ertū dixer fitas tradētū facit. Cn. Lētulus Getulicus tyburi gēitū scri bit. Plinius Scd̄s i treueris uico ambiatino supra confluen tes. Addit ēt pro argumento aras ibi ostendi inscriptas ob Agrippinæ puerperium Versiculū imperante mox eo diuul gati apud hibernas legiones procreatum indicant.

In castris natus: patriis nutritus in armis. Iam designati principis omen erat. Ego in actis Antii inuenio editum. Gratulicū refellit Plin us quasi mentitum per adulationem ut ad laudes iuuenis gloriosiq: principis aliqd etiam ex urbe Herculi sacra sume ret. abulumq: audētius mēdatio: quod ante annum fere na tus Germanico filius tyberii fuerit appellatus & ipse. C. Cē saride cuius amabuli puericia: immaturorq: obitu supra dixi mus. Plinū arguit ratio tempoz. Nam qui res Augusti me moriæ mandarunt. Germanicū exacto consulatu in galliā missum cōsentiant iam nato Caio: nec Plinii opinione iscr̄ ptio aræ q̄q̄ adiuerit: quū Agrippina in ea regione filias enixa sit. Et qualiscūq: parrus sine ullo sexus discrim̄te puer perium uocet. qd̄ antiqui ēt puellas pueras: sicut et pueros

Equæ hermafroditæ Cōfluētes hyberna hybernacula Puerperiu puerpera & C. Fōteio Capitone cōsulibus: ubi natus sit sc̄ertū dixer fitas tradētū facit. Cn. Lētulus Getulicus tyburi gēitū scri bit. Plinius Scd̄s i treueris uico ambiatino supra confluen tes. Addit ēt pro argumento aras ibi ostendi inscriptas ob Agrippinæ puerperium Versiculū imperante mox eo diuul gati apud hibernas legiones procreatum indicant. In castris natus: patriis nutritus in armis. Iam designati principis omen erat. Ego in actis Antii inuenio editum. Gratulicū refellit Plin us quasi mentitum per adulationem ut ad laudes iuuenis gloriosiq: principis aliqd etiam ex urbe Herculi sacra sume ret. abulumq: audētius mēdatio: quod ante annum fere na tus Germanico filius tyberii fuerit appellatus & ipse. C. Cē saride cuius amabuli puericia: immaturorq: obitu supra dixi mus. Plinū arguit ratio tempoz. Nam qui res Augusti me moriæ mandarunt. Germanicū exacto consulatu in galliā missum cōsentiant iam nato Caio: nec Plinii opinione iscr̄ ptio aræ q̄q̄ adiuerit: quū Agrippina in ea regione filias enixa sit. Et qualiscūq: parrus sine ullo sexus discrim̄te puer perium uocet. qd̄ antiqui ēt puellas pueras: sicut et pueros



sit hæc ppate ut ueræ pueræ: q̄s sunt etatula ludæ cē: amare: & ueneris teneb bigas: Lini. i. odyssia mea puer  
 rē: mea puera qd uerbi ex tuo ore pfugit: priscia. quocq̄ l. 3. i capite de dimittuo: puera igt atiq̄ ex q̄ puella.  
 M. AN. C. Fōteio. iu. fonteio cōsule natus: sed de hoc an alio siturus loquar iertū hēo. Getulicus: hoc  
 quocq̄ in dubiū uenire pōt sit ne hic alius ille cutus. Mar. i. pœmio opis mēnit sic ingt Ca. sic iarsus sic pēdo  
 sic getulicus. In treueris: treueri belgicæ galliæ populi germāiæ uicini hodie coloniæ sūt diocesis & ut lo  
 coq̄ piti affimāt germāica nō gallica utunf ligua. Vico ambi. ambatio potius pli. & Strabo auctores sūt  
 ambūos affines treueris eē. Puerpiū pūi. p. editis geminis rarē eē aut puerpæ aut puerpio pterq̄ alteri ui  
 ti: de aris ip̄is totū locū a plinio q̄ras licet. Hibemas legiōes: i his locis q̄bo ro. hibernabāt legiōes. Omē  
 pīpēq̄ auspiciū. Ver. omē cōfirmās alium sic icipit ip̄a. Iuuenis: caligula. Gloriosi: glia cupidi. Hecula  
 i q̄ra: Herculei tyburi religiose colebat. Mar. iur. ad herculei gelidas q̄ tyburis arce: papinius iuau & ip  
 sum alcidē dictumq̄ lyra maiore catillū. Audentius: audacius. Plinium: q̄ auctōr est caligulam in gallia  
 natum. Ratio: ordo computatio.

puellos dictarent. Extat & augusti epistola inter paucos: q̄  
 obieret menses ad agrippinam neptem ita scripta. de Calo  
 hæc (Neq̄ enim q̄quam iam alius ifans nomine parī tunc  
 supererat) puerum Caium. xv. calen. Iunū (si dii uolent) ut  
 ducerent Talaris & Afellius hericum his cōstitui. Mito  
 præterea cum eo ex seruis meis medicum. quem scripsi Ger  
 manico: si uellet ut retineret: ualebis mea Agrippina. & da  
 bis operam ut ualens peruenias ad germanicum tuū: abun  
 de arbitror patere non potuisse ibi nasci Caium: quo prope  
 bimulus demum perductus ab urbe sit. Versiculorū quocq̄  
 fidem eadem hæc eleuant & eo facilius quod sine auctore  
 sunt. Sequenda igitur est (quæ sola actorum restat) & pu  
 blici instrumenti auctoritas. Præsertim cum Caius animū  
 omnibus semper locis: atq̄ secessus prælatum non aliter q̄  
 natale solum dilexerit. Tradaturq̄ etiam sedem ac domici  
 lium imperij tedio urbis trasferre eo destinasse.



De cognomine Caii. & ubi prius fuerit educatus.

A ligula cognomē castrēsi loco traxit. q̄a manipu  
 lario habitu iter milites educabat: apud quos q̄tū

tebat pli. bimulus in ætate duoḡ annoq̄. Eleuāt: tollūt deprimūt ifirmāt: de quo uerbo supra dcm ē &  
 in cōmētariis proptiū copiosus. Actōq̄: ita est legēdū: ut sit sensus auctoritatē actōq̄ sequēdā eē: & eo ma  
 xime q̄ acta publica in ista sunt. Trāssere eo. tantum. Ex castrēsi loco: elegātius uidet̄ si legas castrēsi  
 ioco. q̄ loco: ut sit sensus milites ioculariter ludētes a caliga calciamēto formasse caligule cognomētū q̄  
 habitu calciatūq̄ in caltris uterē. etenim iocos & scomata militaria in id genus rebus efficacissima eē nul  
 lus ignorat. Naq̄ & olim: religianus iocator est salutaris ex nois declinatu militariter formato: nā cum  
 milites qdam cū eo cōenarent: extitit tribunos q̄ diceret religiani nomē: unde credimus dictum: alius cōti  
 nuo subitū xit: credimus: q̄ a regno milites militariter loquētes dixerūt: ergo pōt rex esse: ergo pōt nos repe  
 re: & ita militari ioco impium adeptus est. Manipulario habitu calciamēto militari: sextus aurelius in hac  
 suam sic ingt. caligula filius fuit germanici: & q̄a natus in exercitu fuerat cognomētum calciamētū milita  
 ris. i. caligula fortitus ē: Aufonius quocq̄ idē signat illo uersu. Caius cognomē caligæ cui castra dederūt: hic  
 illud sidoni apollinaris & caligas caii claudi cēsurā sequuta est a caliga calciamēto militari caligatus miles di  
 ctus iurifcōsultus digestis de his q̄ notant ifamia. dimissum accipe debemus militē caligatū: caligas clauis  
 suffigebāt: q̄ ob hoc caligares nūcupant: pli. l. ix. pisces existūt squamīs cōspiciūt crebris atq̄ pacatis clauoq̄  
 caligari sic ingt. caligula idē i. xxi. si caligaris clauus si ferri uel calybis aliq̄ rubigo aut pāni marcor affuerit: oēm illi  
 eo succū alenū saporēq̄ i uenenū deuoq̄: de clauo caligari scito illd dcm eē a poeta satyrico i digito clau  
 uis mihi militis hēret: & alibi ab eodem offendere tot caligatos milia clauoq̄. Iosephus quocq̄ & egeflippus  
 tradit iulianū hecatarchū hoc ē cēturiōnē pp clauos: q̄bo creberrimis & acutis calceos: ut ceteri solent  
 milites: fixos hēbat: i lubrico solo lapsum fuisse ab hostibus ideis interfectū. de caliga ait pli. i. vii. plurimi iu  
 uetam sōpem in caliga militari tolleraffe. Manipulario. i. militari alibi annotauimus in legione fuisse ma

puera

puelli

medici ser  
uicastrēsis  
iocus

de regiliāo

caligula ufi  
Caligæ  
Caligatus  
Clauī cali  
gares  
locus lue  
nalis heca  
tōtarchus

niplos. xxx. & qd significet ex quo manipularis derivat: Oui. unde manipularis nola miles habet.

M. AN. Agrippina neptis Iuliae & Marci agrippae filia. Tunc supererat alter. n. cui. Cn. p. nome fuit cuius quoque effigie Augustus in cubiculo dicat: uita decesserat. Cu eo: caio. Retineret: nales sospes ualida ico sumis. Ibi: gallia. Bimulus: duos anos natus. Ekuat: tollit leuiore reddut. Anterior: getulici opinio prius celebrata. Qua natale solui: qua terra qua natus eet. Castris: loco i castris. Manipulario habitu: ca liga satyrus offendere tot caligatos millia clauos: erat. n. caliga nularis habitus clauis cofinus: ide rursus & i digito clauus mihi milinus haeret. Pli. squamis cofpicui crebris atq: pacatis clauos: caligari effigie. So lus: caligula. Cofpectu suo: sua pntia. Desisterit: tumultuari desierit. Ablegari: alio mten neq: madi pue ro i ea feditione accideret. Vehiculo curru quo uehebat. Inuidia: odii qd ex ea ablegatio erat icurrit.

Deprecati fuit: a se pibus depulere. Syriaca expeditione: qu i syria germaticus missus e ad coponendu orien tris stan: quo tpe uita decessit: syria ut Plutarchus ait a syro apollinis & synopis afotidis filio dici est. Mns Agrippiae. Proauit: Liviae pns sui auiz Livia Drusum genuit: drusus Germanicus: Germanicus caligula.

PHI. Nutrimetoge cofuetudi ne: amor & beniuolentia aug: t ex cofuetudine: de q lucretius: cofue tudo coccinnat amore. merito ca ligula educatus iter milites colle gerat fauore gramq: militarem.

Post excessum: p: obitu. Solus. caligula. Qua ablegari. amada ri & emedio tolli. codices qdam hnt obligari: tanq uinculatus ut utar dictioe Hieronymi & i uehi culo clausus asportaret feditione gliscite. In proxima ciuitate. Ca stris: q id rps erat i gallia. Retu to uehiculo: quo. asportabat ca ligula ob piculu militaris feditionis. Deprecati fuit: amoliti fnt ab egerut depulerut Cicero claudii inuidia gracchi charitas depcaba tur hoc e ut iterptat gelio ppul sibat & defendebat. Syriaca ex peditione: auriat iosephus li. i. lan tiquat: affure cofituisse ciuitate Ninu & subiectos sibi i syros no minauisse assyrios: q fuerunt ual de felices. expeditio at syriaci fi gnificat: q germaticus in syria mis sus e ad coponendu oriente. Ea re

legata: supra dixit Agrippina q fuit Cat m relegata fuisse a Tyberio post morte mariti germici in insula padatari: ubi ledia abfupta e. Liviae augustae: liuia augustae: liuia nome accepit augustae cu nupfisset Augusto Caesari. au ditor Pli. in. xy. qnet ut Cor. Tacitus refert agrippia claudii cofiux augustae cognometo aucta e. hoc. n. cogno meto decorabant uxores atq: et sorores impatoge sic Antonius prius uxore faustina appellari augusta a se natu pmisit. Cofitit uxori: uxori fororq: trati lenatus obtulit cognome augustae: qd ille tn depcatz fnt: quaz modestia ita laudat Pli. i panegyrico: hoc magis dignaz fnt: q in ais nris & sint & hant augustae qd uocant. Proauit suz: pauus & paua tercio cognationis gradu fnt ordie fupior: ficut. pnepos & pneptis ab iferiore: liuia pauia erat cali caligula. ille. pnepos liuia: cu drufu genuiffet germici ptem: ex quo natus erat caligula. Praetextatus erat: adhuc in etate ptextata hoc e puerili collocatus. relege quaz dicta sunt fuperius de ueste ptexta & ptextatis. & cu praetexta uestis quoq: fit magistratui magistratus & ipsi praetextati appel lant a liuio. Pro rostris: hiftoria a nobis explicata est in Iulio Caesare pp qua iftitutu fuit: ut marronage fi cut uiroq: post mortem folemms laudatio efflet. Vnde uigefimo: decimo nono quasi unus defuit uiginti.

Accitus: euocatus. Toga fumpfit barbamq: pofuit: his dies tyrocini uocabat: quo adolefcetuli togz fu mebat aufpicatufi ftepidia forenfis: barbaq: prima ponebat. qd cu honore fieri folebat: unde apud luena lem: ille merit barba. crine hic deponit amati. fup tyrocinio abudanter opinor diximus in augufto. Fratz eius: Neronis & drufi: quoq: tyrocini die celebrauit Tyberius dato plebi cogiatio. fed nullo honore tyroc ini caligula p fequutus eft. Perinde ac: tanq dicimus. n. eleganter pinde ac pinde qd: perinde atq: quod fi gnificat tanq abfolute pofit: fignificat aqua & pariter. Ci te & Dolobella pinde diligo. Interdu: accipit pro multu ut fupra. Oblitterato fuoz: cafus: fenfus est Caius obliuiofum agebat & inemor: adeo ut nec

Deprecati

assyrii un

Augusta

magistratus  
praetextati

perinde ac  
perinde



matris Agrippinæ nec drusi & Nerôis fratres calamitates recordari uideretur. ita cuncta ex animo oblitrate. rat obliuioni tradiderat. hoc enim institutum uitæ prodesse nonnunquam solet de gētibz sub tyrāno. Transmittitur: non absumit: est illud quod tradit seneca de aulico quodam iniuriarum palatinarum patientissimo: cuius nomen historiis non potuerunt: qui cum in cultu regum conuenerat & cum quidam interrogasset quo nam modo rarissimam rem in aula consecutus esset: iniurias inquit accipiendo & gratias agendo.

iniurias accipiendo.

MLAN. Prætextatus puer adhuc. Ad antonia auiam: minorē Antonia intellegit ex q̄ & Druso Germāicus est ortus. Vñ uicesimo: decimo nono uitæ anno. Sine ullo honore: quā uirgū ciuiliū uitæ actū romanū patrio celebraret instituto. Oibz iudiis tyberii. scilicet ad explorandum iuuenis in se auiam uariæ ad instigandum dederat. Nullā unq̄ occasione: nullam ad se deferendum cūm. Perinde ita. Obliterato: obliuioni dato. Suorum parentum matris & duorum fratrum. Ac tanq̄. Quæ ipse patere: iniurias quibus afficeretur.

In aui & q̄ iuxta erant obsequii: ut non immerito sit dictum: nec seruum meliorem ullum: nec deteriorem dominum fuisse.

De signis læuitatis eius in iuuentute.



atq; imperandum habilis fuit caligula: sed ita ut i utroque excederet modum. nam & nimis humiliter seruiuit & nimis impotenter est dominatus. Probrosamque & flagitiarum plenam. Inhibere: cohibere frenare cōficeret. Animaduersionibus: positionibus & suppliciis. Ganeas supra docuimus ganeas dici loca gulae libidinisq; feruentia. Capillamento celatus: capillamentū uocat transillus galericulū illud ex alienis capillis eleganter confutum quo utebatur caligula ut ita falleret: quo non pauci uti consueuerunt ad uelanda caluiti deformitatem natui. Innotore capillorum despoliatialis capillamentū pro capillo accipitur. Apuleius l. ii. de asino aureo. tanta est deniq; capillamenti dignitas ut quis auro ueste gemis oīq; cætero mundo exornata mulier incedat: tamen nisi capillū distinxerit ornata non possit uideri. Plin. l. xxi.

capillamentum.

**N**aturā tñ læuā atq; probrosam nec tūc qdē inhibere poterat: qn̄ & ad aduersionibz pœnitiq; ad supplicia datur: cupidissime iteret: & ganeas atq; adulteria capillamento celatus: & ueste longa noctibus abiret: ac seculas saltandi canēdiq; artes studiosissime appetere facili id fa ne Tyberio patiete si p̄ has mālue fieri posset: seque eis īgēiū: qd sagacissimus senex ita prius p̄spexerat: ut aliquoties p̄di caret exitio suo omniūq; Caiū uiuere: & se naticē (serpētis id genus). P. R. Phaetontem orbi terrarum educare.

De uxore eius & suspitione ueneficii in Tyberio.

**O**n ita multo potius iulīa Glauillā. M. Syllā nobilissimū uiri filiā duxit uxore. deinde augur i locū fr̄is sui drusi destitatus: prius q̄ inauguraret ad p̄ficatoriū

herba croci ē folio augusto poene in capillamento modū. Item in xxvii. aliis capillamentis rime simile. Scēicas artes: hoc ad probrosam naturā referendū. etenim tā saepe dictū ē īfames eē: q̄ ī scēnā. p̄dēt atq; artē ludicrā faciūt apud C. Scipio sic loquitur cū artem ludicrā scēnāq; totā ī p̄bro romano duceret genus id hominū tribus amoueri notatiōe censore uoluerūt. Aristoteles quoq; ī p̄blematis encyclici. i. q̄nibz circularibus scēnicis artibz q̄ gratē dicunt diōysianici thechnitæ moribus īprobit eē ex magna parte testat. Māfueficiars canendiōysiaci thechnitæ

di in primis. i. ipsa musica mitigat aīos & amenat oēmque detrahit ferociā unde pythagoras aī perturbatio. nec ita coponere iolius erat: non pauci scriptissimi super hac re in li. orationibz ubi tota uis mulices explicatur. Naticē. p. r. educare. natrix serpens ē a natando dictus de quo hucanus in. ix. pharsaliæ & natrix uiolator aq̄. Priscianus in. v. natrix cū specie anguis significat masculinū quoq; inueniunt. laetantius in. vii. respondē dum est hoc loco Ciceroni qui ait cur oīa nā cā cū faceret tantā uim naticū utperarūq; fecerit: item natrices uiperasq; uiuaret salutis suæ cā. sensus ē: quēadmodū natrix serpens ueneno necat mortales & quēadmodū pheton solis currū ut in fabulis est male regēdo exulit orbe terrarū: ita dicebat tyberius Catium instar natrix futūre. ro. po. uenēnū & istar phetidis orbi terrarū incediū & exulsiōne: quæ tradunt de phetide nō fabulosa sed historia fuisse autumat plato i thimoe aliter p̄ longa temporū intervalia fieri celestis circuitus mutationē: quam epytosis hoc est inflammatio subsequatur. Augur destitatus: paratus electus

natrix

incendium phactontis

designatus: ita in principio opis dixit. Caesar flamēdialis destinatus de collegio augurū qđ apud romanos erat honoratissimū supra satis multa. Inter augures cōstat imparē nūq̃ augurē debere ē: itaq̃ apud roma-  
 Numerus  
 augurum  
 impar  
 in augurare  
 numerus  
 pōtificum  
 nes nos augurē nouē nūerus finitus ē: ut docet Lūius i. x. creabant ex patribus & ex plebiis. habet sacerdotiū hoc illud maxie insignē: qđ nō admittit uiuenti. augures fuerūt. M. Tullius & Plinius posterior. In augu-  
 rare: in augurare & ex augurare uerba sunt cōtraria. ē enī in augurare nō solum in augurē nūerum ascribi & cooptari sed ēt in aliud sacerdotū cōsecrari: Ci. de Antonio Caesaris flamie qđ igitē cessas: cur nō in augura-  
 re summe diē. uide qđ te in auguret. Ad pontificatum: Romae fuit collegium pontificum: quos nūc ut in-  
 quit huius minores pontifices appellant: numerus pontificum erat octo qui ex patribus & plebe creabantur. Desolata aula: cum nulla esset prater Caium masculina proles in aula imperatoria.

M. AN. In auium Tyberii. Ex qđ iuxta erat qđ apud illum gta & auctoritate florebat. Obsequi studii & obsequantiz. Meliorē seruum: nullū minus cōtumaciter seruauisse. Deteriorem dñm: minus bonum: ut seruio placet. Probosam in flagitia & scelera pronā. Inhibere phibere: continere. Ganeas: turpia loca ad portationes & libidines q̃sita. Capillamento: galliculo. iu. nocturnus adulter tēpora sinonico uelas ad operta cucullo: ad personā nāq̃ dissimulādā ad operto capite noctu adulter uagabatur. Scenicas: ad usum sce-  
 nae questitis. Sagacissimus: callidissimus p̃sagiorū peritissimus. Eritio suor: ad suū exitiū: cladē: interitum

Natricē: natrices dicunt ut Nonio placet angues natantes: Ci. sic ut. n. uos uultis rati uim natricū uiparū qđ fecerit. Faetontē: incendiū Plinius sed p utraq̃ Agrippinas maxime qđ Caium & Domitium neronē p̃ci-  
 pices genere totidem facies generis humani. Destinatus: designatus. Augura: augurandi peritia a caldeis ad graecos defluxit: a graecis ad Hetrucos: ab his nouissime in latium penetratit de Augurum numero alio loco: Inauguraret: in auctoraret: siue initaret. Ad pontificatum nec pontificem maximum creatū putes: sed ex aliis unū nam si sic esset maximū addidisset. Insigni testimonio: pietate iuuenis & indole p̃ hunc modum ab aucto p̃bata. Reliquis subsidiis: reliquis masculae stirpis sublati. Ad spē successione: ut in familiā & imperiū succederet: iosephus certissimo oraculo tyberii cognouisse ait fore ut caligula post se impaturus esset. Quā successione spem. Amissa: lunia extincta. Deg: ea ut eam in uxorem duceret.

Cauit: cautū uoluit ipsi enīze. Per hancennā. Insinuatus: amicus & familiaris factus. Macroni: qđ ut idē auctor scribit sciano sub lato praetorii p̃fectus a tyberio est constitutus. Aggressus est: tyberium uene-  
 no petiit. Suspicionem retinentis: quasi sentiret sibi a diuinis ob id qđ manū contraheret: quominus detrahi posset. Oppressit: compressit propria manu faucibus strangulauit. In crucē acto: cruci affixo supplicii

genere fortūe hominis accōtō dato. Non de p̃fecto: patrato parricidio. Pietate: in parentes & fratres nam germanicus & ipse tyberii fraude perierat. Misericordia: senis tyberii. Inquirere sup ea re questionē habere. Exequi uicissē. Voti compote: compotē dixit quum ad genus referat qđ re inde cōpote potius scriptū reliquerit: ut sit ab eo quod ueteres hic & haec potis & hoc pote dixere. Ver. Nec potis ionis fluctus aequare sequēdo nec me fugit ho die rectū huius uerbi casum esse cōpos ac cōmuni genere proferri quare cōpote figurate dictum uideri potest: ut illud lis est de paupe regno. Germanici p̃siciq̃ gratissimo fuerat ciuitati: iosephus qđ ēt p̃p̃io honorabilis erat & carus pp germanici patris sui uirtutem.

PHIL. Ad spē: ut tā sparet se suc-  
 cessūge tyberio i precipitauit. Macrois: hic ē ille macro cuius opa & misterio usus ē ty. i opprimen-  
 do fr̃sio ut supra diximus. Chirographo cauit pmisit p chirographū se illā uxore deducere si fieret ipator. Insinuatus: insinuatū quēdammodū insinuatō dē

traductus ē: insigni testimonio pietatis atq̃ idolis quū defersa desolataq̃ reliqs subsidiis aula: Seiano hospite suspecto: mox & opp̃sso ad spē successiōis paulatī admoueret. Quā quo magis cōfirmaret amissa lūia ex ptu. Ennīā Neuiā Macrois uxore qđ tū p̃toris cohortibz perat sollicitauit ad stu-  
 prū: pollicitur & m̃imoiū suū si potius ip̃io fuisset: deq̃ ea re & iureiurādo & chirographo cauit: p hāc insinuatus Macrois ueneno Tyberii aggressus ē: ut qđ opinatē spirantēq̃ adhuc detrahi annulū: & qm̃ suspicionē retinētis dabat: puluinū iussit iniici: atq̃ ēt fauces māu sua opp̃ssit liberto qđ ob atrocitatē facioris exclamauerat cōfessi in crucē acto. Nec abhorret a ueritate: quū sint qđ auctores: ip̃m postea & si nō de p̃fecto: at certe de cogitato quōdā p̃icidio p̃fessū glo-  
 riato. n. assidue: & i cōmemorāda sua pietate ad ulciscendā necē m̃ris & fratru itroissit se cū pugione cubiculum tyberii dormitētis: & misericordia correctū abiectō ferro recessisset: nec illū: qđ sensisset: aut ingere qđ cauit exequi ausum.

De imperio Caio Caligulae Caesaris.

**S**ic imperium adeptus Popu. Roma. uel (ut ita dicam) hominum gēus uoti compotem fecit: ex op̃ratissimus princeps maxime parti prouincialiū ac militū qđ infancē pleriq̃ cognouerāt: sed & uniuersae plebi urbane ob memoriā Germanici patris: miserationēq̃ prope

exordium: quo sensim su trepidius amentis iudicium in causa non satis fauorabili, ita insinuat quis in amici-  
tiā alterius: qđ nō recta sed p sinu quosdā & qđ diuerricula ltrāt i amicitia latenter & dissimulāter. plau-  
in amicitia inuauit cū mīe iulius firmicus i. viii. amicus regis corporis pulchritudine insinuat. Aggressus ē:  
in superioribus dictū ē: quādamodū qđ putarūt uenēnū tyberio darū eē a caso lētū & tabificū. Retinētis  
Seneca scripsit tyberii annulū quē digito exemerat parūp tēuile: dein rursus apallē digito. manūq sin-  
istā cōpressisse ne eximi posset. Pulūmū iussit iniici: hoc declaratū ē i Tyberio. Liberto. Tyberii. Ob atro-  
citātē. cū uideret tyberii suffocari. ipm. catū caligulā. Si nō de pfecto: caligula palū pfectus postea ē se qui-  
dē iterum illi tyberii sed cogitasse de iterumēdo: ex q cogitatio uideri pōt parricida. Nāq uolūtas & cogi-  
tatio i crie maiestatis pinde pūire debet ac scelus effectū. iura. n. ut scribit iuriscō. ad legē iulā maiestatis co-  
gitatio i talibus tribus pūiri uoluerūt: eadē seueritate q̄ sceleris pūit effectus. sed multi iuga sūt crie i q-  
bus nemo potē poenā cogitatiois: sicut copiose disserit l cōnitiō decretis. distictioe p̄ia de pēitētia. Necē  
mīs & fratrū: ita explicatū ē quādamodū agrippina mī caligulæ & elusidē fies Nero Drusus ad necē cōpul-  
si fuerāt a tyberio. uidebat itaq caligula sūd offō pietatis: dū tētāt ulcisci necē mīs & fratrū. hoc ē. n. mu-  
nus filii pietissimū ut mortē mīs ulciscat. hoc idē pietat ad fratrē piū & bonū ne fies iustos reliq. igit cal-  
gula merito cōmemorabat suā pietatē: dū ultionē suāq meditat. Introisse cū pugio: ut Tyberii iterime  
ut ulcisceretur morte mīs & fratrē: quos Ty. necauerat. pugio dictus ē qđ pūctū fēit uel qđ punctū fē-  
uit uel qđ pugno cōtict. dimittitū pugiois ē pugiūculus. Ci. hispaniē pē pugiūculū Cneū pisonē appellat. Il-  
li. Tyberii. Infatē cognouerāt. qm. sū castris & armis p̄iis fuerat educat. Plebi urbāz. sexoptatissimus.

Voluntas  
puniendapugio  
unde  
pugiancu-  
lus

afflictæ domus. Itaq ut Misenō mouit quis lugētis habitu  
& funus Tyberii psequēs tñ iter altaria & uictimas ardētē  
q̄z tadas densissimō: & latissimō obuio: agmine scēssit sup  
fausta nomina: sidus: & pupū: & alūnū appellantium.

De gestis in initio principatus eius.



Ngressoq urbē statī cōsensu senatus: & irrupētis i  
curiā turbæ irrita Tyberii uolūtate: q̄ testō alterū  
nepotē suū p̄textatū adhuc cohēredem ei dederat  
ius arbitriūq: osum regē illi pmissū ē tāta publica latiticia: ut  
tribus p̄ximis mēsisbus (ac ne totis qdē) supra centū. lx. mi-  
lia uictimas: cæla tradant. Q uū deide paucos post dies in  
p̄ximas cāpāia: isulas traiecerāt: uocā p̄ redicu suscepra sūt:  
ne nimia qdē occasione quoq mittētē itestificāda sollicitudi-  
ne & cura de icolumitate eius. Vt uero i aduersam ualitudi-  
nē incidit p̄noctātibus cūctis circa palatiū nō defuerunt: qui  
depugnāturos se armis p̄ salute ægri: quiq: capita sua titulo

PHI. Afflicta domus: pessūda  
taz: q̄ germāicus Cati p̄t & agrip-  
pina mater & drusus & nero fra-  
tres fuerāt extincti. Funus Tybe-  
rii psequens: iosephus sed Caius  
post Romā uict Tyberii corpus  
secū adducēs iusta ei scdm mortē  
patrium opulētē magnificēq:  
celebrauit. Ardētē tadas: tēda  
arbor ē resinā serēs flāmās ac lu-  
minā facroq: grata. auctor Plin. in  
xvi. inde tēdas uocamus faces: q̄  
optime ex ea arbore fierāt. & ce-  
rētē deā tēdi ferā portæ uocāt. p̄  
pterea q̄ tēdas dī isfāmelle cū in  
uestigare & cōgrēre uellet filiūq:  
serpinā aditē p̄te abreptā. Fau-  
sta nosā: felicitatē significātia &  
faustitatē hoc. n. uocabulo uti  
oratus scribēs. Nutrit rura cæ-  
res almaq: faustitas. Appellatiū  
sydus tanq̄ caius eēt quodā uelo

Teda

Tedisera

Faustitas

pullus

pullus io-  
uis  
puppi  
pupulus  
Alūnusiuppiter:  
alūnushistoria  
palchrauocat te pa-  
ter

ti sydas salutare & beniuolū oratus solē aīzē bratū appellat: stellāq: salubres appellat comites. Et pulū  
noia sunt plena blādimētōz: pulli. n. ætatis nouellæ sunt. Plautus in cassina meus pullus: meus passer: mea  
colūba: mi lepus antiq pullū uocabāt pueq: eius a quo amabat unde gntus fabius cui eburno cognomen  
erat pp cādorē: qđ eius natis fulmine icta eēt: pullus iouis appellatus est. Puppū: puppi a p̄scis dicebant  
puenū teneriores. Varro mānā lactētis fugeētē pascere pupū. diminutiū puppi est pupulus: quo usus est  
catullus de p̄dēdri mō puppūllū puelle idēdē puppæ a p̄scis dictæ sunt: puellæ: a iouis barbara fed lati-  
as uicis alūna pupas. p̄iis p̄ia p̄ducta dixit pupas p̄ imāgūculis puellāribus: cū xir. Nēpe hoc qđ ueneri do-  
nata: a uirgine puppæ. Alūnū: nutrices blandientes quos educauerunt alūnos appellant: unde illud. caro  
comes ibat alūno iocosa in medea. alūna celertē quo rapis testis gradū. Item in oīstauia. Cede satis atq: for-  
tūzē tuæ alūna q̄so. Laurentius uallēns. Reprendit notū scēbentē alūnos dici non solum qui aluntur  
sed etiam qui alunt negat: in secundo significatu reperiri. sed laurentium uallēns refellit auctoritas pi-  
scorū: qui iouē alūnū cognominauerunt. ab eo quod omnia aleret non aut quod aleret. Altez nepotē:  
Tybertum intelligit cognomento gemellū: ad quem Tyberius principatū peruenire cupiebat de quo legi-  
tur hęc hīstoria digna cognitiō nec indigna memoratu. supplicabat tyberius diis ut signum sibi manifestū  
ostenderet: q̄s nā post eū impiū succederet: testis nā qđ ut huic nepotē i Tyberio gemello principatū  
relinq̄ret. supplicanti omē tale mōstrat: ad eū uidelicet uēitū eē p̄cipiatū: qđ ad eū seq̄nti die. i. ex omni-  
bus aduenisset hoc Tyberius cognoscens mittit ad huius nepotis sui pedagōgū iubens: ut prio mane puerum  
ad se pduceret: & cū dies illuxisset ipat ministro ut q̄q̄s foris eēt isantulus eū ad se primitus euocaret: ille  
egressus Caiū repit ante tabernaculū: & totius rei ignarus ueni ingru: uocat te p̄fēūq: i tabernaculū introdu-



xix. tyberius ut uidit caiu: rñ primũ itellexit maiestatis sup̄næ potētia: & qđ nō sit i hoĩum p̄tate de ip̄i cō  
stitutiōe decernere. q post Paulũ his uerbis allocutus caiu: o fili iqt cū hēam p̄pingorē tyberiu: tñ tibi ex  
mea snia deorũq̄ decreto ip̄i tribuo p̄tate: teq̄ rogo ut simul tyberiu decores. & ut cōsanguinitati quā de  
bes exhibeas caritatē. & munimē tibi principatus acq̄ras adiũctozq̄ tyberio. Caius p tpe bñ rñdit sed postea  
ubi ip̄iũ adeptus ē tyberiu extitit. Illi: Caligulæ ut. scēda. p nuru moderatē. Supra. clx. milia: laudari  
hēat hecatōbæ. i. sacrificia cētũ uictimazq̄ uero manus dicti pōt: qđ i principatu caligulæ supra mille  
hecatōbas facta sit uictimatio hostiæ. Capantæ isulas: ut puta pādataria: pchyāt: narmē: pontias & ca  
preas. Quozq̄. i. quolibet. Pernoctantibus: totas noctes pugilatibus. Qui capite sua uouerent: In hoc  
imitabant̄ exemplũ alcēstis q̄ p marito admoto morti se deuouit: cū p̄ id recusatē: qđ qđ facinus uir iquit  
plato in symposio: tā praelarũ non solum ab hoĩbus sed ēt a diis ē iudicari: ut reuiuiscendi minus alcēste  
cōcesserint: amq̄ ab isēris suscitauerint: tanti studium uirtutēq̄ circa amorem dū existimant.

M. AN. Afflicta domus: multis cladibus defecit. Altaria: p eius successu diis ad tps extructa. Viti  
mas: circa aras cælas. Fausta: scēlicia bene p̄cātia. Sydus: salubre magis q̄ splēdēs itellige. Pullũ pupum:  
blādictiũ noĩa teneraq̄ ætati accōmodata: Vetres pupos & pupas pueros: & puellas dūere. mat. Dicit se  
pupā gellia quũ sit anus: Perlius Nēpe qđ & ueneri donatæ a uirgile pupæ. Alūnũ: ad illud referri debet  
qđ i castris dixerat educari. Turbe: multitudinis cōsensũ. Altege: nepotē drusi filiũ. Ac ne totis: ne in  
regnis qđē. In p̄xias capāe isu  
las: nauigationis cām non multo  
post subiciet: Sed i eo miq̄. ciui  
tatis studiũ extitit qđ p tā porua  
nimineq̄ laboriosa nauigatione  
sint pro eo uota suscepta. Circa  
palariũ: q̄ pte hitabat. Depugna  
turos se armis ut suā aut alterius  
animā diis m̄ibus: p caligula ex  
uoto soluerent.

PHI. Proposito titulo: iscrip̄ide publicata: q̄ idica  
bat si Caius salutē pristinā recipet. ip̄os mortē ultroneā  
subituros. apud gallos deuon sūt tali p̄cne cōditione:  
quos illi fol durios appellat: q̄ oĩbus i uita cōmodis fru  
unt: una cū his: quozq̄ se amicitie dederūt. Si quid:  
his p uel accidat ut eūdē casũ una ferat: ac sibi mortē cō  
sciscat. neq̄ hoĩum memoria rebus ē qđq̄ q̄ eo interfe  
cto: cuius se amicitie deuouisset: mori recusat. ap̄ eol  
dē gallos q̄ sūt affrēti grauioribus morbis q̄q̄ i p̄liti p  
culisq̄ uerlan̄ aut p uictimis hoies imolat aut se imola  
turos nouet arbitratēs nō posse deozq̄ imortalĩũ numē  
placari: nisi p uita hois uita hois reddat. Cōtēptũ: de  
spectationē cōtēptionēq̄: tanq̄ cōtēptus ēēt & despica  
bilis. Præferēs: apte demonstras. Amicitia: eius. Caii:  
Caligulæ. Legati cōsularis: supra  
docuimus q̄ sint legati cōsulares  
ne dicta repetat̄. Trāsgressus eu  
phratē: euphrates fluuius ē bābi  
lōiā interfluēs oĩũ terminus ro. ip̄i  
Lucius diuidit euphrates igentē  
purgite mundũ zeumaq̄ pellexi:  
ductu pōpei magni terminus ro.  
ip̄i oruros cōstitutus ē. asisri eu  
phratē appellat amalchar: qđ si  
gnificat regiũ flumē. ap̄ egeĩppũ  
& iosephũ agrippa i orone q̄ hēt  
ad iudeos significat ro. ip̄i p̄pa  
gationē: ait euphrates ex utraq̄  
iā pte ro. ē. Aqlas & signa ro. p.

ter aqlas q̄ erāt principalia signa romanæ militie: fuerūt alia quoq̄ signa uidelicet lupi: minotauri: & ap̄ri:  
q̄ singulos ordines antebant. Cæsar: imagines: imaginarii dicti sunt: qui imagines imperatoris portabāt  
in expeditionibus. auctor Vegetius. in. ii. Popularitatis: popularitatem a populo dicti uoluerunt uetres:  
sicut a pondere ponderat̄. Papinius. & gratum popularitate magnũ a populo aduerbiũ ē populati: qđ si



Incendebat & ip̄le studia hominũ omni genere po  
pularitatis: Tyberio cū plurimis lachrymis p cō  
tione laudato funeratq̄ amplissime. cōfesti pāda  
teria & pontias ad trāsferendos matris fratrisq̄ cineres festi  
nauit tēpestare turba: q̄ magis pietas emineret aditq̄ ue  
nerabundus: ac p semet in urnas cōdidit. Nec minore scēna  
hostiā p̄fixo in biremis pupe uexillo: & ide Romā Tyberi  
subiectos p splendissimũ quēq̄ eq̄stris ordinis medior: ac  
frequēti die duobus ferculis mausoleo itulit. Inferiasq̄ his  
annua religiōe publice instituit: & eo āplus matri circenses:

hecatōbæ.

Alcestis  
exemplum

Soldurii q̄

p uictimis  
homines

Euphrates

oruros ter  
minus ro.  
imperiiImaginariũ  
populatiũ

gnificat p populos. & populatia p nugatoriis & puerilibus. Laberius populatia agimus p ludu. Fucratore amplissime. fupius funeris p facultatibus & dignitate defuncti fieri debet: ut ait Vlpianu cu q i funerando locuplete modicu fupru fecerit cotumeliu defuncto feciffe uideri. Caius uero Tyberiu utpote principē fune rauit magnificeat & regie qd iosephus quoq testat dicet. sed caius postq roma uenit tyberii corpus secu adducet iusta ei secudu more patris opulente magnificeq celebrauit. Padateria: ubi cieres erat materni.

Potias: ubi cieres erat Nerdis frs. Tefestate turbida: tefestatis noie gradies pellaz certaq filia itelligi tur: q cu acciderit uis maior appellat. hac ut ait Plin. xviij. ab horridis fideribz exeat. Venerabudus: cu mara ueneratice ficut mirabudus cu igeti admiratioe. In urnas codidit: cieres religiq crematorq cada uerq i urnis recodi solita nemo no nouit. off relige feueri ipatoris i urnula aera coditaz fuerit: illataq in fepulchz antoinoq. Sca appatu: pietatis & ofetate. Hostiu: ciuitate codita ab anco martio i ora Tybe mi i ipso maris fluminisq cofinio: ut totius mudu opes illo ueluti maritimo urbis hofpitio recipet. Tybe n: p tyberi. Duobo ferculis: a feredo dicta fercula de qbz fupra fatis multa. qd codices hnt foralis: quod placet: taq caligula i capfulis q foruli dicut ut i augullo dem cieres mfnos fmosq codiderit: & ita codi tos itulerit: maufoleo qd fepulchz erat Rde magnificentiifimu ab augullo extructu i ripa tyberis. sed de maufoleo fatis ad fup diximus i fupioribus. Inferias: iferiez fiant facra mortuoruq inferis foluunt. Ma tri circetes: in honore de functaz matris Agrippinae ludos circenes quot annis celebrari uoluit.

M.A.N. Titulo: pposito: uoto i publicu relato fore ut fi ille morbo feruatus eet fe imolidu traderetur. Prae fe feret: ptedes. Legati cofularis: q cofulis uice i puicia gerebat. Euphrate: q cappadocia & minore armia ab affyria diuidit oriturq i caratide armiaz pfectura ut Plin. ait ut domitius corbulo i mote aga ut Licinius mutius ad radices capotis montis. Veneratus e: lu. magnus adorato fubmitta Caeare figna. Po pularia tis: regiminis ppio grati. Padateria: q i puteolo finu e: ubi agrippina mae exteta e. Potias: ifula q Plinio auctore cotra formanu iacet litus. Fris: Nerdis q potius pterat. Venerabudus: uehemetere uene ratur. Perfermet fuo ipfius ministerio nec alterius. Mfore scena: fpectaculo: biremis q uehebat. Subuectos cieres pot & subuectus legi ut ad caligula referat. Forulis capfulis ut alio loco diximus fiue puteolis. Per fplendidiffimu queq: fubuectos potius q maufoleo illatos itelligas: ut quos illi aduerso tyberi fubueixerint ipfe fepulchro religiofe itulerit. Maufoleo: illi. Qd i martio capo Auguftus exereat. Inferias: exeqas. An nua religioe: sacroq ritu & iftituto quot annis feruato. Matri: maternae memoriae. Circenes: ludos.

carpetuq quo in popa traducere. At i memoriā prīs septē brēmefem germāicū appellauit. Post hēc Antōiā auiā qe qd unq Lūia Auguſta honoz cepiffet: uno ſenatuſcōſulto cōgeſſit. Patruū Claudiū eqtē Romanū ad id tps collegā ſi bi cōſulatu aſſūpſit. Fratrē tyberiu die uirilīs togae adopta uit. appellauitq principē iuuetutis. De ſororibus auctor ſu it ut oibz ſacramētis afficeret. Neq me liberofq meos ca riores: q Caiū habeo & ſorores eius. Itē relatōibz cōſulū qd bonū ſceliqz ſit. C. Caeſari ſororibzq eius part popula ritate dānatos: relegatofq reſtituit. Criminūq ſi q reſidua ex priore tpe manebāt oſium gratiā fecit. cōmētarios ad ma tris fratruq ſuoz cauſas pntētes: ne cui poſtmodū delato ri aut teſti māeret ullus metus: cōuectos in ſoz: & añ clare obteſtatus deos: neq legiſſe neq attigiffē qe q cōcremauit. Libellū de ſalute ſua oblatū nō recepit: cōtēdēs nihil ſibi ad miſſū: cur cuiq iuſus eet negauiq ſe delatoribz aures hñe.

um cognomēto gemellū: quē una eū caio caligula pariter adoptauerat. unde iure adoptitiōis Tyberius frater erat caligulae. Principē iuuentutis conſimiliter poſterioribz tpiſbus nero cū togā uirilē ſumpſiſſet pri ops iuuentutis eſt appellatus auctor cor. ceſſus: Oibz ſacramētis: ut oī ſanctitate ac religione fieret ue nerabilis: & quotiens qe aliqd a iureiurando & ſacramento uellet affirmare id ſaceret interpoſito nomine caui caeſaris ſorore: quod exēpla ſubiecta declarant. Neq me liberofq meos: hac ſunt uerba ſacramento rum: quibz ſorores ſuas caius uenerabiles fecit his enim uerbis Romani ſacramentum & iuſurādum cō cipiebant: ut teſtarentur nihil ſibi eſſe carius imperatore. Relationibz conſulum: relationes conſulū di cuntur: quando in ſenatu referunt aliquid ſuper quo ſententia patrū diſquiruntur. olim ius quintae rela tionis conceſſum fuit a ſenatu alexandro imperatori Romano maiores noſtri auctore ſeneca in nouam rela

populatia.  
funus pro  
facultatibz  
Tempeſtas

foruli  
inferiaz

Carpenta  
Carpenta  
rii

princeps  
iuuentutis

Relationes  
conſulum

tionē post horā decimā in senatu fieri uetabāt. Quod bonū:uerba sunt:qbus cōsules exordiebant relationes. Restituit:reuocauit in pristinū statū & a dānatione relegatōeq; exemiit. Criminū gratiam fecit: cōdonauit crimina remissiq; poenā criminū eorū: q̄ adhuc residua nec dū iudicata pmanebāt. Cōmentarios ad matris:senius est. Caius cōcremauit oēs cōmētarios & libellos:in qbus cōtinebāt testimonia i matrem fratresq; dicta una cū delatiōibus q̄ oīa pscripta fuerūt ad Tyberiu cupiēte illos pderē: ut dictū ē in Tyberio:cū prius adiurasset se illa nō legisse,tale quiddam fecerūt Cæsar & Pompeius.Nāq; Cæsar captus apud pharsaliā pōcei magni sciniis epistolaz iterūq; apud capsum scipionis ea fide optime cōcremauit,nec in his quidq; legit cōsimiliter pompeius post interitū fertori cū ppenā occidisset epistolas oēs cære itaq; fertori monumēta minime inspecta cōbussit:quis in illis essent epistolæ clarissimæ Romanorū:qui rege nouaz studiosi fertoriū in italiā clanculū euocabant. Delatori:q; matre Caii & fratres accusasset apd Tyberiu. Testisq; testimoniū in matre fratresq; dixisset. Conuectos:cōportatos, Libellū de salute:q; dā obtrulerat Caio libellū in quo cōtinebant iūdiā:quas qdā parabant ad Caiū opprimendum,ille fretus sua innocētia & bonitate libellū reiecit. Admissum:perpetratum peractum.

MAN. Carpētū uehiculū:thenisum. Quo i pōpa:qđ legēdū potius ut ad carpētū referat nisi quo p in quo siq;:qđ minime placet simulaz; aut qđ aliud subitelligi oportebit,nec quo ipse uehetez dixit:quū diuoz effigies & reliq; sacra curribus ipsis in circēis pōpa traduceret. Septētrē germāicū:Mar. Germani caze magna lux calēdaz; sed urbanissimus poeta ad sua tpa respexit.Domitianus.n.Germāici cognomē ab sumpto septētrē mēsem & octobrē Germāicū & Domitianū ex appellatiōibus suis noiauit. Antrōis:pris sui Germāici matri. Vno senatuscōsulto:uno dixit ne alii alio tpe decreti uiderent. Patruū eladiū:germāici fratē. Die uirilīs togz:quo ille uirilē togā sumpsit. Oibus sacris:qbus senatus populusz se p sua salute astrinxisset. Afficerent:eadē religionis affectu cōsecrarent ut & ipse fusiolabiles eant. Neq; me:neq; liberos sacramētū formulā in quā iurare ppis adactus ē. Sorores eius:Liullā:Drusillā& agrippinā. Relatiōibus cōsulu:quū cōsules de repu:dicturi eent tali itellige pfectioē usos. Popularitate:grato oibus decreto. Restituit:ī pristinū statū reuocauit. Criminū:qđ ad se delata eent:aut ultro alicui itēta. Residua:de qbus nulla adhuc secuta eent dāatio ut lucidiū. Olum gram fecit:obliterata olum mēoria poenā tmit sit. Cōmētarios:codicillos. Testisq; aduersus illos testimoniū dixisset. Vilus metus:ulla futuræ ultōis solitudo. Cōuectos:aut a capreis mari aduectos aut cōiectos potius,hoc ē i cōspectū ppli medio foro pfectos. An prius qđ cremaret. De salute sua:de iis qđ ad salutē suā attinerent. Cōtēdēs:affirmans.

**Delatori  
bus aurēs  
nō habent  
das**

PHL. Delatoribus aures habere re:dictū aurēū & uere bracteatū quod si principes sectarentur ut talē mortaliū foret beator & tui or,nulla.n.bestia capitalior ē de latoribus & fufurionibus:q ubi i aurē picipis istillauerūt aliqd de naturæ morūq; ueneno:omnes res amici & cliētes fidi eliminantur explodunt despōliat:prudent igit & laudabiliter faciebat magnus:qui ex duabus auribus alterā accusatori pbebat alteram manu obturabat:ut illa reo illibata cōseruaret:ppceptū senecz ē ne aures habeamus faciles crimī nātibus.hoc idē pscriptū psalmo grachus ppheta:cū ait sepi aures tuas spinis. / Spintrias:inuentores libidinū infandaz; dictos eē antiquis spintrias supra docuimus. Summauit:ablegauit ab urbe Roma. Scripta senatuscōsultis abolita:dictum est in Tyberio quēadmodum historicos quosdam poetasq; affecit supplicio scriptaz; eorū aboliri iussit:nūc caligula rationē habēs & doctrix & doctore scripta nobiliū scriptorū:q prius fuerant sub lata regiuit:uoluitq; passim lecitari. Tibi labient:nouina sunt scriptorum:quoq; qdem uolumina ad nepotes non peruenierunt: sed historia ab uno quod equidem sciam:seneca explicatur digna cognitu nec indigna relatu: pertinet ad huiusce rei enarrationē. scribit.n.in sexto cōtrouerfiarū:quēadmodū res noua & innotata fuit supplicium summere de studiis:atq; ista igenioz; supplicia:ut libri cōburent:cepisse post Ciceronē:quo tpe titi labienti scripta ex senatuscō. cōbusta sunt:quā cōtumeliā nō tulit labienus:nec supstes igenio suo eē uoluitq; in monumenta maiorz; suoz; ferri se iussit:atq; illic icludi ueritus. Inne ignis q libris suis & noi subiectus erat corpori nega ref. itaq; nō tantū finiuit se ipse sed & sepeluit.idē facitū ē i libros cassii leueritq; fuit amicitissimū labienū q cū libri labienti ex.S.cōsulto iuerent. nūc itq; me uiuū uri oportet q illos edidici:q eūdē seneci sit crebra mētio cremati cordi declamatoris p̄tissimū.cuius ē illa de Cicerōe celebrata snia pprias similitates

**Sæpi aures  
spinis  
Spintrias**

**Supplicii  
de studiis  
combusta  
habēti scri  
pta  
sententia  
cordi**

De ciuilibus gestis & moderatione eius.

**S**pintrias mōltrosaz; libidinū agre ne p̄fundo merget exoratus arbe sumouit. Titi Labiēi Cordi Cremutii: Cassii Seueri scripta. S. cōsultis abolita regni & eē i māibus lecitariq; pmisit:qā maxie sua iter esset ut facta quæq; posteris tradat: Rōnes impū ab Augusto ppōi solitas: sed a Tyberio itermittas publicauit. Magi stratis libera iurisdictionē: & sine sui appellatiōe cōcessit. Egres romāos seuerē curioleq; sine moderatiōe recognouit. Palā adēpto equo:qbus aut pbri aliqd aut ignominia i eēt: eorū q minore culpa tenerēt: noibus mō in recitatione pteritis: ut leuior labor iudicatio foret. Ad quor priores

**S**

deponēdas iterū putabat: publicas nunq̃ uidēs Ciceronis nō solū magnitudine uirtutē sed multitudine quoq̃ cōspiciēdā i sup̃ioribus quoq̃ hīta mēto ē de cremutio cordo & cassio leuuo declamatoribz. Abo-  
lita: nō tā iterū dīctā q̃ igne cōbusta. Sua iterēt ad suā ipsius gloriā prineret qd. n. gloriosius i p̃cipe eē p̃t  
q̃ rōnē hīc studiōz atq̃ opam dare ut monumēta doctōz: q̃ scribēdo agūt negotia posterōz tradā post-  
eritati. Rōnes ip̃i: pulchrū est seq̃ uestigia maiōz: si mō illi recto itinere p̃cesserit. hīc laudabilis Cali-  
gula ē: q̃ augustū imitabā i publicādis ip̃erū rōnibus cū augustus rōnānū cōfecerit: quo rōnes ip̃erū cōti-  
nebant idq̃ i p̃ulo p̃posuerit: q̃ res itermissa a Tyberio restituta est p̃ Caligulā. Liberā iurisdīctiōnē: libe-  
ra iurisdīctio tūc dī a p̃cipe cōcedi magistratibus: q̃n secūdū p̃scripta legū iudicare p̃mitrūt nec a p̃ncipi  
pe ip̃ediūt. mēz: imp̃iū ē hīc gladii p̃tātē ad adiuentū dī i faciosos hoīes: mixtū imp̃iū ē: cui ē iurisdī-  
ctio iest p̃ter uniuersā iurisdīctiōnē mādare pōt sine sui appellatiōe. talis potestas p̃fectis p̃torio cōcessa ē  
ut appellari ab eis nō possit. credidī. n. p̃nceps p̃fectos p̃torio nō aliter iudicatos eē: p̃ sapiētia ac iure di-  
gnitatis suā q̃ ip̃se foret iudicaturus. Sine sui appellatiōe: ne p̃ncipē possit appellare & dicere prouoco ad  
Cesare. Palā adēpto aequo: notā aequitas hāc ē: ut inge. Ascōius ut aequū publicū p̃dat. si aut p̃brosus iuen-  
tus eēt aut ignominiosus. Caligula in recognitiōe aequitū hac seueritate usus est. ut aequū egri adimeret in  
propatulo: qui ignominia notatus eēt aut p̃bri flagitioz coopertus. In his uero puniēdis exhibuit se mode-  
ratum qui leuibus culpis essent obnoxii. illoz. n. nota prateribat: nec usq̃ nominatim cōpellabat in recita-  
tione. Noibus practeritis: trāsmisiss atq̃ suppressis: p̃terita. n. dicunt noia: quādo in recitatiōe pratermit-  
tunt neq̃ recitāt. sicut practeritis dī petitor magistratus: qui pratermissus est nec affectus magistratū.  
Cū uic tārum dīsp̃to de iure populi: qui & pōt & solet nōnunq̃ dignos p̃terire nec si a populo prateritus  
est quem nō oportuit: a iudicibus cōdenatus est: qui p̃teritus non est.

merū im-  
perium  
mixtū im-  
perū  
nota aequi-  
tis

p̃teritus

M. AN. Spintrias portētoz libidinū retores seu artifices. Exoratus: p̃cibus uictus. Cassi seueri:  
hīc Fabius iter illustres q̃ Romē fuerūt reponit oratores: de eo quoq̃ Cornelius plura. Cordi cremutii:  
de cremutio Trāgillus alibi: Cordus inge cremutius scribit ne admissum qdē ullū. Abolita: sublatā: extin-  
cta. Sua: ad suā p̃tineret laudē. Rōnes imp̃iū in augusto rationariū appellauit: Cōmētariū de imperii rōn-  
ibus cōscriptū. Propōi: i aptū referri. Sine sui appellatiōe: ut ab illis ad se nulla eēt puocatio liberā igitur  
dicere uoluit. Seueri: nō grā nō odiū rōne habita. Curioz: diligētī cura. Moderatione: moderata aiad  
uerbōe. Probi: flagitiū. Aut ignominia: notā alicuius cōfōrti: ex auctorationis ue ignominioz: Cicero  
cōfōrti inge iudiciū nihil fert dānato nisi ruborē: ita ut oīs ea iudicatio uerfē solū in homine: aiaduerso  
illa ignominia ē: Lucilius q̃ te antiqui nō sine delictis maculā atq̃ ignominia iponere. Noibus p̃teritis: sup̃  
sinec recitatiōe relatis qd̃ ip̃sum leuionis fuit notā: q̃ si apte equus fuisset adēptus.

quintā de curiā addidit. Tenrauit & comitiōrū more reuo-  
cato suffragia populo reddere. Legata ex cōfō Tyberii q̃q̃  
abolita: sed & iuliaz Augustaz quod Tyberius suppresserat  
cū fide ac sine calūnia representā perfoluit. Ducentesimam  
auctiōnē italię remisit. Multis incēdiōz dāna suppleuit: ac  
si q̃bus regnū restituit: affecit & fructū oēm uectigalioz: &  
reditū medii t̃pis ut antiocho comageno sestertiū milies cō-  
fiscatū. Quoq̃ magis nullius nō bōi exēpli fautor uidere ē:  
muliebri libēz octoginta dōauit: qd̃ ex cruciata grauissimis  
tormentis de seles p̃soni ficiuisset. Quas ob res iter iliquos  
honores decretus ē ēi clypeoz aureoz: quē quot ānis certo die

PHI. Quintā decuriam: dixi  
mus supra quādmōdū iudiciū  
decuriaz q̃tuor fuerūt diuo Au-  
gusto ordinatē: quartāq̃ decuriā  
addiciēte: Caligula ad sup̃iōrē na-  
meq̃ addidit q̃ntā decuriā: ut iu-  
dicēs mīori labore afficerēt.  
quāto. n. plures ordies iudicium  
sunt tātomini laborāt. PHI. tū in  
xxxiū. aliā cūm afferre uidet adie-  
ctā p̃ caium q̃ntā decuriā: q̃  
gregati signe ānuli eq̃lstris appe-  
ti ceptū erat. Suffragia populo  
reddere: populus d̃ns eē solebat  
triū rege: magistratū. i. creādōz  
legū sinec dāge: belloz iherēdo.

Decurie  
iudicium  
quinq̃

editio

tum. auctor Diōnyſius i sexto. sed re. pu. a. c. l. an. b. op. p. l. a. potestas oīs adēpto populo est & in p̃ncipē trāf-  
lata iuectis. tam pridē ex quo suffragia nulli uēdimus effugit curas: nā qui dabat olim imperium fāsces: le-  
giones: omnia: nūc se cōtinet atq̃ duas tūm res anxius optat pānum & circētes: caligula ut se populare exhib-  
beret tērauit reuocare p̃stīnū i creādis magistratibus morē. ut. i. p̃ suffragia populi crearentur. Quāquā  
abolito: supra dictū est irritū factū ē tyberii testamentū eiusq̃ extrema uoluntatē ex quo legata quoq̃ re-  
līda uidebant eē extincta infirmatā: sed Calius illa cū fide p̃soluit legataris pecunia statim nūcrata: cū ta-  
men per calūniā potuisset nō soluere. Decētesima: ducentesima triburum est & exactio: sicut uigesima qua  
dringentesima centesima & id genus alia: quae publicanoz: fraudes excogitauerūt. cū ex auctionibus hoc  
est ex publicis uēdictiōibus ducentesima noie tributi exigere: a publicanis: eam remisit caligula cōdānauitq̃  
populis italiā: ne. i. ex auctionibus ullū uectigal exoluerūt. i. libro annotationū nostraz plura p̃scriptum  
de hoc genus uectigalibus ip̃obis & exactiōibus. Incēdiōrū dāna: alibi dictū est quādmōdum prae diis  
orbica erāt obnoxio incendio: maximiq̃ iacturis ex ignis uiolentia afficiebant patres. familie. Caligula  
suppleuit multis sua liberalitate resarsitq̃ quicquid dāni dederāt incendia. Afficere & fructum: sensus est,

Ducentesi-  
ma

Vestigalia

Vestigalio  
rum  
comagenū  
medicamē  
tum  
Constantia  
foeminarū  
in tormētis


Caligula regibus ablata p Tyberiu regna restituit & pariter fructus oēs & uectigalia reddidit: quæ p tori id tps: quo regno caruerat in fiscu redacta fuerat: attende elocutionē iſinuatā affectu fructū p eo qd est re/ Reit & reddidit. Vestigialio: & redditu: uectigalia ſum publici redditus: redditus uero ſunt priuata ue ctigalia: & ita utrūq; diſtinxit diſparitq; Trāquillus: pnde ac diuerſa: quīs & interdū uectigalia pro red ditibus priuatis accipiunt Oratio: ergo uectigalia magna diuitiaſq; habeo tribo amplas regibus: C. exco mo tenui uectigalia aliq; ē reddūda: uectigialio: diuitia formula q̄ ſaturnalio: bacchanalio: uinalio: uere res dixerūt. Antiochio comagēo: comagene ſyriæ pars eſt a qua dī medicamentū comagenū: quod fit ex adipe anſe q; cinnamomo calia pipere albo & herba: quæ comagene uocat: o brutis inie ualiſ odore iu cūdo: utiliſſimū ad perfectiones: conuulſiones: cecos aut ſubitos dolores. Conſiſcatū: in fiſcu ipſius im peratoris redactū. Nullius nō idēſt omniū exēploꝝ bonoꝝ. De ſecleſe reticuſſet: laudata eſt mōumen tis hiſtoricoꝝ leena: quæ uſq; ad mortē excruciatā a tyrānis nō prodidit cōſilia harmodi de ariſtogeſtonis & tyrānicidio. quāobſe athenieſes eam honorare uolentes: animal eius nolſ facere: atq; ut intelligeret cau ſa honoris in opere linguā addi ab artifice uetuerūt epicharis quoq; libertina mulier in cōiuratione adue ſus Neronē nominata nullis cruciatibus nulliq; tormētis peruiui potuit ut cōiuratos proderet: itaq; ſu ſit foemina: cōſtantia: ut ſiſa nō uerba nō ignes nō ita tortoris puicerit: quin obiecta dī negaret: priuſ q; ſpiritu expreſſit q̄ uo: em ad detegendam coniurationem.

M. AN. Quinta decuria: Plinius aliū aſſert cauſam: q̄ ut leuior eēt diſcantibus labor poſtea inq; grega tim id iſigne appeti coeptū: propterea hæc diſcrimina. C. princeps decuriā q̄ntā adiecit. Comitioꝝ more ueteri comitorū rōne: quā ceſar dīdator ut ſuo oſtēdimus loco partitus cū populo comitia primus iue terat. Legata Tyberii: quæ Tyberius teſtamēto legarat. Quāq; abſolito: teſtamēto quod cōſtituit eo de ſunſlo p irrito publico decreto eſt habitū. Sed & iulie: legata. Sine cauſa: ſine cauillatione. Ducente ſimā: ſigilaleſ iſue tribuſ genus: ut quadageſima quinquageſima cēteſima & alia exactionum gēſa publi cōꝝ fraude ut corneliū utar uerbis excogitata miet ille inq; abſolito q̄ drageſimæ q̄nq; geſimæq; & q̄ alia ex actionibus illicitis nomina publicani iuenerūt Plī. quoq; in panegyrico ad hadriānū & ipe uiceſimæ me minit. Incēdioꝝ dāna eoz pētiū: q̄ incēdio cōſumpta eſſent. Regna reſtituit quæ a tyberio fuerat pleiſ q; adēpta. Afficit adiūxita: ad didit mediū tps quo ille regni poſſeſſione caruiſſet. Antiochio comageno: aliū itelligas oportet & ab eo diuerſum q̄ ut ioſephus ſcribit tyberii præcipatu plū poſt eui. obitu ob diſ cordiā piebiſ & nobiliū gēmaicus in orientē fuerat miſſus: comagea aut regio ē euphrati pſia: ut plinius reſert cui Strabo aſtipulaſ: deide euphrates inq; ad aſtrū flexus cōſinis iungit: cappadoci: quæ ad dexte rā reſingit ad ſiniſtrā comagenoꝝ cōſinia. Conſiſcatū: fiſco illatum. Nullius non: omniū.

PHI. Collegia ſacerdotum: ut puta pontificū augurum: ſalioꝝ Modulato: muſico rythmūſq; poeticis numeroſo ac nēſto. Pa lilia uocaret: Palilia ſunt feriæ di cate palī paſtorali dē: a cuius nomine palilia dicta palilibus: q̄ erat dies uigēſimus apſis Ro mulus condidit urbē romā: reſe ge q̄ a nobis copioſiſſime ſcripta ſunt de paſſilibus in. iiii. propertii cōmētario: ſenſus eſt tanq̄ iterū roma cōdita fuiſſe uideretur in calī principa tu eſſetq; ipſe inſtar Romuli alter urbis conditor: iō decretū eſt: ut palilia dies ille ap pellaret: quo accepſſet imperiū: palilia numero tātū pluralitio & neutro genere dicūt: ſicuti ſarue nalia: paganalia: uinalia: & id ge nus alia. Septimo idus eadēſ: uſq; ad ſeptimū diē ianuarii. No uiſſimos: uſtiſ conſulatus. Mar

collegia ſacerdotū in capitolū ferrēt ſenatu pſequētē: nobi libulq; pueriſ: ac puelliſ carmine modulato laudes uirtutū eius canēt bō. Decretū at ut dies quo cœpiſſet imperiū pa lilia uocaretur: uelut argumentū ruriſ conditæ urbiſ.

De cōſulatio p eū geſtiſ: & de liberalitate eiſ ad populū.

 Onſulatus quatuor geſtiſ: primū ex calēdiſ ianuarii p duos mēſes: ſecundū ex calēdiſ ianuarii p tri ginta dieſ: tertiu uſq; ſ idus ianuarii. quarum uſq; vii. idus eadēſ. Ex omniſbus duos neuſſimos cōiunxit. tertiu autē lugdunū inſit ſoluſ. non ut quidā opinantur ſupera bia negligentiaue. Sed quod deſunctū ſub calēdiſ diē col legam reſciſſe abſens non potuerat. Congiariū populo biſ dedit trecentoſ ſeſtertioſ. Totieſ abundantiſſimū epu lum ſenatu equeſtri que ordinē etiam coniugibus ac libe riſ utrorumque. Poſteriore epulo ex forenſia inſuper uiriſ pueriſ: ac foeminis falceſ purpureū: ac cōchiliū diſtribuit.

palilia

nouiffimū

cus Varro li. ii. de lingua latina ad Ciceronē ſic inq; qd extremū dicebat eſt dieſ nouiſſimū ceptū uolgo. quod me memoria. & leliuſ ſic ſenſ: aliū qd nimis nouū uerbū eēt uitabant. cuiuſ origo ut a uetere uer biſtiſ & ueterimū ſic a nouo declinatū nouiſ & nouiſſimū. au. Geſtiſ aſſerit li. ix. noctiū atticeq; Mar. Ci ceronē abſtiniſſe uerbo iſto nouiſſimo: tanq̄ non latino: ſed qd ſit cū honore multo dictū. au. geſtiſ hōi doctiſſimū: id minime uiderē cū apud Ciceronē hanc dictionē quæ eſt nouiſſimū in uerſuſ cultuſ uerba ex oratore aſcubenda putari: quæ hæc ſunt niſi mendū ſit in codicib; Nec ſi hac modo: reſque ad



vulgi sensum spectet & ad auriū voluptatē quæ duo sunt indicādū nouissima: sed qđ semel & rarenter dī poene nunq̄ dīo uisū: ut existimat pediciū dīcū eē de crasso qđ semel nescit: qđ poene nūq̄ nescit: ita fortissimē Gellius nouissimū a Cicerone nō usurpat: qđ semel trīn usurpat. Lugdunū: in gallia in ciuitate lugdunē: cuius cōditor fuit numacius plācus prator insignis: cū gallia regeret comatū: lugdunēsis colōia tē poribus senecæ tota incēdio exusta ē: un aīr li. xiii. epistolæ lugdunū. qđ ostendebat in gallia qđ sit: dictio mēdola est in ea epistola: nā ubi scribit lugdunū colonīā deductā fuisse a plāco: ipse flores p plano plato ne ipse scribit. Sub cal. diē ianuaris intelligit: quo die inire solebant cōsulatū. Rescisse: rescire pprie dicat rescire: qui fidū aliquid occultis ut inopinatū insperatū cognoscit. Treceos sextertios in cōgiario imperatorio nūmū uicim dabant: de quo in superioribus satis multa. Totiens. Cbis. Forensia uestimēta qbus in foro utimur forēsia ueteres appellauerūt: sicut coenatoria: qbus in coena utebant: de his dictum est in augusto. Fasces: fascias potius lege qđ fasces: ut sit sensus: uiris distributa fuisse uestimēta: forēsia: pueris uero & foeminis fascias purpureas & cōchylatas & proprie fasciæ pro tegumēto crurū pedūq̄ usurpabantur: unde tales fasciæ crurules pedulesq̄ nōcupant. Vlpianus fasciæ inq̄ crurules pedulesq̄ uestis loco sūt quia partē corporis uestimēti in pōpēiū tāq̄ regnū affectatē dictū eē: uī diadema in crure gestaret: cū fasciola crurū obligaret ulceris regēdi cā scribit Plī. i. yiu. mures portēdissē exitiū carbōi ipatori atrolis fasciis: qbus in calciatu utebatur in alio significato fascias zonas appellamus. Marcianus in zeometria. orbis terræ in quinq̄ zonas siue melius fascias discernitur a fascea aduerbium est fasceatim de conchylio & conchylata ueste dictum est in primo commentario.

lugdunum  
exultum  
Rescise

forensia fa  
sciæ cruru  
les  
pedules  
fasciæ i cal  
ciatu  
Fasceat  
zonæ fa  
sceatim

M. AN. Clipeus aureus: ab eo ut ait Seruius qđ ueteres elepere furari dixeret: qđ celest & occultet totum corpus Plī. ab eo affirmat dictū qđ sculptū sit imaginibus q̄libus armis pugnatū inuit ad troiā. Palilia: qđ ad xii. cal. marti celebrabant Plutarchus: pridie illius diei quo Roma cōdita sit: palilia celebrata tradidit. Rescisse: quū pcul abesset tā cito collegā extinctū cognoscere nō potuit: qđpe q sub ipsum calendā dicit: quo magistratus erat iucundus decorisset. Treceos sextertios: cōgiarii rōnē expellit: sed treceos uiriū datos ac oipe. Vtrorūq̄: senatoriū & eq̄stris ordinis. Forēsia: togā ad forēsem usum: uel ut alii existimāt q̄ foris extra domū dico utebāt. Fascias purpureas: qđ ex cōchylia aut purpura fasciæ fierent. lu. capitolinus demōstrat: purpurea inq̄ matris fasciā est illigatus: qđ trīnæ item lanæ donaretur. Marcia. in apophoreis docet nos lacedæmonie pastor dōauit amicæ deterior læde purpura matris erat: nec eo ificias & fascias dōari solitas: idē auctor fasciā crescentes dominæ cōpescē pupillas: sed purpureæ ne ille essent in dubium uenit.

Et ut læticiā publicā in perpetuum quoq̄ augetet: adiecit diem saturnalibus: appellauitq̄ iuuenalem.

De spectaculis per eum editis.

**M**Vnera gladiatoria p̄tim in amphiteatro tauri: p̄tim in septis aliorū edidit: quibus inferuit cateruas afros: cāpanorūq̄ pugilum ex utraq̄ regione electissimorum. Neq̄ ex spectaculis semper ipse prædedit: sed interdum aut magistratibus aut amicis p̄sidenti munus iniunxit. Scēnicos ludos: & assidue: & uarij generis: multifariam fecit quondā & nocturnos accēsis tota urbe luminibus. Sparsit & missilia uariatū rerū: & panaria cū obsonio uicim diuisit. quā expulatiōe eq̄i Romāo cōtra se hilarius audisq̄ uescienti. partes suas misit. Sed & senatori ob eā dē cām codicillos: qbus p̄torē cū extra ordinē designabat: edidit & circēses plurimos a mane usq̄ ad uesperā iteriecta

PHIL. Saturnalibus: nūero saturnaliū: quozq̄ dieq̄ nūerus uariū fuit: ut supra dictū ē: sed cū qnq̄ dies uel septē ferme ab oībus attribuantur saturnalibus: efficitur casus: ut eēt sex uel octo dies saturnaliq̄. Iuuenalēia tūne ne nō solū iuuenilis: sed ēt iuuenilis deriuat: Plī. sulphicius galba iuuenalē fāmā ap̄ principē popiāq̄ poenis aucuparet iuuenalē appellauit diē q̄si a iuuenili ætate peculiariter celebrādū de iuuenilibus ludis diceit in posterioribus. Tauristilabij: stilabij caueri a quo amphiteatru hortatē augusto ex tructū ē. Septis: septa fuisse i. cāpo martio alibi docuimus. Cateruas affronū: pprie caterua dicitur legio gallozū sicut falanx macedonū in caterua auctore ue

Iuuenalis

Caterua

missilia

sparsio

genio erat sena miliū milia: hic cateruas accipimus p̄ multitudine cateruatim depugnante. Prædedit: tāq̄ p̄ces & agoniteta. Ex utraq̄ regione: ex africa & cāpania. Multifariam: pluribus in locis. Missilia uarię rerū: missilia ueteres dixerunt munuscula multūq̄: qđ cōsules imperatores ue in uulgo iactare consueuerunt: qđ stari sunt eozq̄ exicipiunt: q̄uis ignorent: qđ eozq̄ q̄que sit excepturus: cuius rei mētio fit ap̄ iurij cōsultos in li. ii. institutionū: alia missilia dici rela qđ mittunt in pugnā nemo est qđ nesciat. Sparsit: significissimū uerbo usus est: & n. talia spargebant iter populares. Et non scilicet hoc ideo sparso elegit uocabulo nuncupata est a papinio laudante missilia qđ in populū Romanū sparsit domitianus impator: scilicet enim in primo siluag. diues sparso quos agit rumulus: quē iocū interpretes male legūt & p̄cius interpretatur: siebat & sparso liquoris odorati in spectaculis: de qua ait Seneca in li. ii. questionū nūqđ dubitas: quin

spartiones  
odoratorie  
panarium  
panariola

spartio illa q̄ ex fundamētis mediæ arenæ extēscēs: in summā altitudinē amphitheatrī puenit cū intētiōe aq̄ fiat: idē quoq; i sexto cōtrouersiarū mūlam retorē iudicē: q; spartioib; ad oratoris libres dixerat puni- de & afflētate nimis. Panaria: panariū: cuius diminutiū ē panariolū ea figura dī q̄ grānariū quo penula riū: q̄ chamariū. hæc enī oīa dicunt̄ repositoria eaz; rege: a qbus iclinās panaria ab speratoribus diuidi po- pulo solita esse historici testif & celebrāt poetæ. hinc illud Martialis cū panariolis tribus redisti: & ifra di- cet Trāgillus panaria senatonibus egētib; cū obfōnio distributa fuisse a domitiō. nos hodie quoq; lin- gua uernacula uocamus panaria & panariola cistas & cistellas ex uiminibus cōtexas. Epulatione: epulo publico: Hilarius: esuritionē facit ut cū hilaritate & uoluptate uescamur: optimū enī obfōniū est fimes. Aus- dius: maiori auditate atq; edacitate difficulter dīregūtur: & ut uat̄ uerbo pliniano: periclitant̄ omnia in cibis auidē austa. Partes suas misit. s. obfōniū: ut ille q̄ auidius uescēbatur posset duplicatō obfōnio exple- re esuritionē: qd ē honoris cā fieri solet. Cyrus ut elegāter tradit xenophon i octauo Pedie cyri: si quē ex ami- cis uellet a multis colī & honorari: ad cū mittebat ptes cibariōge ex mēsa: illos enī colūt qbus uideat aliqd mīti a mēsa Regis: eoq; existimāt cū honorificos & regi i primis charos. Codicillos: tabellas misit senato- ri: quibus cū declarabat prætore ob eā scilicet cām: q̄ cū hilaritate & appetentia audire uescēbatur secu- tus plautini parasiti documentū: qui ait in trinūmo uerecūdari neminem decere apud mēsam.

Mittere  
partes de  
mēsa

M. AN. Diē saturnalibus: unus ab initio fuit saturnaliōge dies: idē i triduū sacra p̄pagata ob dies huic mēsi a Cæsare adiectos: deinde Augusti edicto triū diege feriæ sūt saturnalibus tributa: ita ut in septimū diē p̄cogrent: uno nouissime a caligula diē addito octo diege cēt cōperūt: cetera ad ipsos dies attinentia Macrobius abūdē explicat. iuuenale in iuuenū credo gratia: ut longius adhuc ea ætas lasciuiret. Inseruit cateruas: cateruarius pugiles imiscuit cateruariōge pugilū spectacula eoz; s. q̄ cateruatim pugnabāt. Mis- silia: munuscula: q̄ in uulgis spargebāt qualis eoz; cēt rō. C. iure cōsulū: significat̄ scribit: missilia ingre- si qui iactant in uulgis trāstrūt rei p̄prietatē. ignorāt. n. qd hōge q̄q; exceptuq; sit: dapinius largis gratui- tū cadit rapinis & rursus q̄lis per cuneos hiēs latinos plebē grādine cōcūti: serenā erāt p̄prie misit a mē- sa: q̄ a principibus spargebāt populo: ut uelaria linea: odores unguētā: & alia huiusmodi. Panaria: papini- us hi panaria cadidāq; inappas: subueclāt epulāq; lautiores: qbus urbis dāt intelligi panaria cum obfōni- is dari solita: sunt enim panaria uasā ad ferēdas dapes ex uiminibus facta: sibi hodie quoq; minores ci- stas panaria & panariola appellant. Obfōnio: carne: caseo: piscibus: aliis ut esculētis ad prādiū siue coenam ultra panis usum instruendam. Partes suas: obfōniū sibi destinatum. Ob eandem causam: quia audis- us hilaritūq; uescēretur. Extra ordinem: extraordinario iure.

aphricanæ

PHI. Aphricanōge uenatiōe: in libro annotationū nostrarum hunc locū enarrantes docuimus aphricanāge legendū cē nō aphri- cāoge: sūt aut aphricāæ pantheræ & uarie nominā: de quibus hæc Phnius senatū cōsulū fuit ne li- ceret aphricanas in italiā aduehere: ab aphrica dīctæ aphricanæ: qm̄ id genus in ea regiōe creberrimū fuit.

minacia ex  
policio  
iuppiter  
minianus  
locus  
Ciceronis  
minitaria

Præcipuos ludos. sedidit circēses. Minio & chryfocolli: minii sūdix ex gleba subrucco colore: uiciatur minii admixta calce faberius scriba cū i auctio uolūisset habere domū elegāter expolitā parietes induxit minio qui post dies triginta facti sunt in uenusto uariōq; colore: & ut auctor est Victū. i. vii. parietes pas- sim expolitissimā minacia expolitēbāt. Plin. xxi. minii iter pigmēta maxime fuisse auctoritatis apud rō- nos tradit apud quos facies simulachri ioualis minimo illiū solebat corpora quoq; triūphantium minio inlīnebāt sic camilli triūphasse auctor est Verrius. cēsores in primis iouem minianū locabāt ad hoc al- luisse existimo Ciceronem in epistola ad papiriū scripta i q̄ sic ait: aut ēt polypū miniani iouis similem cre- de mihi nō audebis figmēta quedā absurda super eo loco ab enarrantioribus tullianāge epistolaq; dici solēt cū festiuit̄ signare uoluerit polypū pisce i mēsa cōctum appōi solitū colore miniaq; quali colore cama- ri quoq; cocti uisunt̄: & ob id dixit polypū simile iouis minianū hoc est rubetem ex coctura ut rubet iouis simulachrū ex illitu minii: quādo a cēsores locabat miniaq; minitaria dīcūt metallā: uenacq; in qbus minii cōfictur: chryfocolli uero ut interpretatur Plinius humor est per uenam aut deflūs i metallis era- ris argētariis plombacis iueiunt̄: est & facticia chryfocolli multum ifra illam naturalem. Nero princeps in spectaculis harenam circi chryfocolli sterui uoluit usus chryfocolli est i medicina & in pictura: eā quoq; aurifici sibi uendicant agglutinādo auro: & idē omnes appellatam similiter dicunt scribit Victū usū parietes antiquitus induci solitos chryfocolli: caligula: ut circēses ludos faceret honorificentiores p harena consternebat circū minio & chryfocolli cum minii harena rubēs: sit chryfocolli cerulei coloris: quod indicat Victurius scribens pro chryfocolli infici ceruleum herbā q̄ luteū appellat: Plinius duxit sū- mam cōmōdationem in chryfocolli eē: ut colorē herbe segetis lete uirentis q̄ similem reddat. Auriganti- bus instat aurigæ: currus regentibus. Cōmisit & subitos: Ca. quādamodū circēses quosdā præcipuos ediderat: idē ēt quosdā cōmisit subitarios & repente factos quos ob id subitos appellat: cōmisit uerbū est ludis accommodatum: Virgilius: & tuba cōmissos medio canit aggere ludos. Cum lege luciana: lex hæc

chryfocolli

commisit

et elat de exhibendo circi apparatu. cum igitur Caisus prospiceret an circi apparatus esset ex scripto li-  
cians: legis quidam postulauerunt a principe: ut subito circenses edere uellet.

M. AN. Aphricanoque uenatione: hoc magis placet q̄ si aphricano: aut afro: ut qdā habet legas. q̄q̄ id  
genus hominū ad uenationē ipsas nō habile Plinius pugnauerunt in circo. xx. elephantes aut ut alij quidā  
diciū. x. uelutis ex aduerso iaculantibus: Lucanus aut aliter post istū senior uelū quū iaculū parua lybs  
amē uauit habena: itē Tranguis alibi afros uenationibus adhibitos: nisi forte eū quoq̄ locū mēdose legi  
arbi renē: ceterę africanę pantherę dicunt: ab eo credo quod ut scribit Pl. plurimū in africa capianē q̄q̄  
& in syria ut idē ait nascunt̄ easur idē auctor docet uarias ite & pardos. sunt appellant: qd̄ afri-  
cana: sint dicte uetus senatus cōsultū ab eodē Plinio relatū p̄cipue demonstrat senatus in q̄ cōsultū sunt ue-  
tus ne liceret africanas in italiā aduchere q̄q̄ nō eo iſicias posse in uniuersum de oibus fetis. quę ex africa  
aduchereat id dictū uideri sed pro pantheris t̄m africanas libētus accepit. Quosdā p̄cipuos ludos  
f. Minio: minū i argētariis ut Plinius scribit consecit a gallia atheniēse p̄rio iudeū sperante aurū posse  
excoqui arena rubēte in metallis argentiapud ro. oli ut uernis tradidit: sacre ēt religiōis fuit quod iouis  
facies diebus festis eo illini cōsueſset: nec nō & triūphantū corpora: camillū affirmans ita triūphasse. Chry-  
socola: conſtraro circo Plinius ait: nerone id factū: uisum est inquit: iam Neronis principis spectaculis ha-  
renam circi chrysocola sterni: quū ipse cōcolori panno aurigatus eſſet: est chrysocola nil aliud q̄ uena pu-  
tris in puteis per aurū urnā defuſus: nomen ipm aglutinādo auro factū: Plinius existimat. Aurigantibus:  
bigas quadrigasq̄ agitantibus. Subito: ludos potius q̄ gladiatores ut p̄cipuos illos maiore apparatu: hos  
tumultuose editos accipias. Lege louiana: alij lege luciana habēt oreo erit editis & subitros: quū ex pauci  
ex proximis minias louiana lege id eage: postulaſſent circi apparatū p̄ſpicientē q̄lis eēt ea lex: aut quo la-  
ta paze ad huc cōp̄tū hēo: q̄q̄ si legē eū apparatū iūgas: nō defuturos ad quos cōiectura legē reſerre poſſit  
ſiqd̄ L. claudius. L. cina. L. morēs alij alia rōne ludos: & ſc̄ur apparatū uariarūt: sed ga de circēſibō nūc agi-  
tur. L. tanguius eos ludos magnificētis opulētius q̄ ceteri reges ſtruxit: & circū deſignauit: sed ſuſpicari li-  
bet legē: oino recētiore ſuiſſe. Ex primis: circo accubātibus. Mēianis: mēiana edificia ex tabulis cōpata in  
podio: ſpecie: imo eadē quę & ſublimiora podia. & enī q̄ ueneti podio la dicūt: romāi mēiana uulgo ap-  
pellāt: ſ: ſtus a mēio cōditore craſſi collega rei nomē datū credidit. Valerius. C. iulianus macer uir p̄tor  
us cui pater repetūdage reus dum ſentētię dicerentur mēianū aſcendit meretrices mēiano proximę q̄  
ſum faciebant. Mar. rariq̄ ſub mēni formice rima patet: & alibi ſub mēiana: quaſtuarię puellę ab eodē  
dicuntur. Poſtulaſſent: ipſum caligulā circi apparatū p̄ſpicientem ut ſubitros ludos ederet.

ex proximis mēianis poſtulaſſent.

De nouo genere ſpectaculi per eum edito.

**N**onū p̄terea atq̄ inauditū genus ſpectaculi exco-  
gitauit. Nā baiarū mediū iteruallū uſq̄ ad pureola-  
nas moleſtriū miliū & lexetoro: terre paſſuū pōte  
cōiunxit. Cōtraixit undiq̄ onerariis nauibus & ordine du-  
plici ad anchoras collocatis: ſubiectoq̄ agere freno: ac di-  
recto in appinę uię formam. per hunc pontem ultro citro  
commeauit: bīduo continenti primo die phalerato equo  
inſigniq̄ quercica corona & cinctura & gladio aureaque  
clamyde. Poſtridie quadrigario habitu curiculoq̄ biugi

PHI. Ex primis interpretatiōe  
uus Hieronymus interpretatiōe  
pſalmo: enarrans illud ex pſal-  
mo factus ſum ſicut paſſer ſolita-  
rius in reſto. qd̄ mēiana ſint ap-  
te declarati: cuius uerba ſūt hęc  
in paleſtina & agypto ubi ul' ſcri-  
pti ſunt diuini libri uel interpre-  
tati: nō habēt i teſtis culmīa ſed  
domata: quę romę ul' ſolaria ul'  
mēiana uocant. i. plana teſta: q̄  
transuerſis trabibus ſuſtinentur:  
ex hoc aut̄ edificiū genere: quod  
erat in foro ludi ſpectabant: qd̄  
indicat feſtus ſic ſcribens: mēia-  
na edificia a mēio ſunt appella-

pons p̄ba

Domata ſo-  
laria  
mēiana

menius  
menū co-  
lumna  
columna  
menia

submenia  
nē

ta: qui primus in foro ultra colūnas tigna proiecit: quo ampliarentur ſuperiora ſpectacula porphirio enar-  
rans illud oratiōnū: mēnius abſentē nouū cū caperet ait mēniū ſcurtilitate notiffimū poſt abroſum patri-  
monij: uenditū: domū: quā habuerat ad forū ſpectantē. una ſibi excerpta colūna: unde gladiatores ſpecta-  
ret quę ex eo mēni colūna nominabatur: cuius & lucilius ſic meminī: mēnius cū colūnā peteret idē tra-  
dit pedianus aſponſus: dum explanat illud ex diuinatiōe Ciceronis potius q̄ aliquos a colūna mēni noſtri  
ordinis: reperit: ſ: tulliani codices pro colūna mēnia im̄p̄reſum habent colūna Aenea fortaiſſi ab hoc me-  
nio mēniana dicta ſunt ſolaria illa: & ut appellat Hieronymus plana teſta: quę graci domata nuncupant:  
nāq̄ mēnius ſup colūna: cuius ius ſibi exceperat teſtū proiecit & tabulara: unde & ipſe & poſteri cius ſpe-  
ctare munus gladiatorum poſſent: quod etiam tum in foro dabatur: iabolens iuriconſultus: qualia foret  
mēniana ſignificat ſic ſcribens. interproiectū & immiſſum hoc intereſſe ait labeo: quod p̄dictum eēt. id qd̄  
ita prouehere: ut & nuſquā requieſceret: qualia mēniana & ſuggrunda eſſent. libro quoq̄. xliiii. digeſtorū  
mēniani ſit mentio his uerbis cum quidā uelum in mēniano imiſſum haberent: quod uicini luminibus  
officēbat ut ſite interdixit competit accuſſus non abſurdū: quod miror mēnianum expoſuiſſe pro ſolario  
uulgo quoq̄ romani mēniana uocant ſermone uernaculo a mēniano dici uidentur meretrices ſubmēia-

meretrices

næ a martiale: tanq̃ sub menianis circēfibus habitarent: cū ſic ait: ſubmenianas coenēt inter uxores. Mediū interuallum: huius hitoriz ſic meminit ſeſtus aurelius in ſpacia triū miliiū: quod in ſinu puteolō ſit moles iacet duplici ordine naues cōtexens. harē aggregata ad terræ ſpecie: uia ſolidatā ſalerato equo inſignitq̃. querna corona quaſi triūphans indutus aureo paludamēto curru biugeti decurrit. Moles puteolana: quæ ædificata ſit in ſinu puteolō ordine duplici: ut pons ita fieret latior & firmior. Ad anchoras: chorā primi tyberii inuenerūt: in anchoralibus uſus corticis ex ſubere præcipuus eſt: auctor Plinius in. xij. In appiz forma: ſcūdū poſituram appiz uitæ: de qua alibi plura. Biduo cōtinēti: duobus diebus continuis Qy. curtiū cōtinēti frōde teſtæ arbores pro perpetua. item omnia uelut cōtinēti incēdio ardere uſa ſide ſit aduerbium cōtinēter quod ſignificat iugiter & perpetuo: Cæſar belgæ cum germāis bellū cōtinēter gerit. Equo phalerato: ſaleris cultor: ſupra docuimus ſaleras diſci ornāmēta tam militum q̃ equorum.

anchoralia

continens  
cōtinentier

Querchia corona: ex quercu facta: quam quernā frequētius nominamus: de qua aſſatim diximus in principio commētoriorū. Et cinctura: uetus codex eoq̃ caſtigatio: nō cinctura habet: ſed cetræ: eſt enī cetræ ſcutum breue loreum: quo ut inquit ſeruius utitur aſri & hispani: hinc cetrati diſti milites cetris ornati: apud hitoricos: & in primis apud Cæſarem & luuium crebra ſit mētio cetratorū a filio quoq̃ dictum eſt barbarica paludēm carmina cetræ. Quadrigario habitus: quo utitur auriga quadrigarū. Curriculoq̃ biuge: curriculū auctore priſciāo maſculino genere & neutro dicimus diminutiua forma a curru: q̃ntus curru: in fluuiū præcipit: uere curricula: curriculū quoq̃ pro curſu accipi teſtis eſt cicero: qui ait in oratione pro caio rabir o exigui nobis uitæ curriculū natura cōſcripſit in eſum glorie curriculo aduerbiū eſt & ſignificat curſum. Gellius: q̃n is curriculo dictio eſt pluui peculiaris. Biugi: aduobus equis ducto quæ biga dicta. Virgilius: quadrigas a numero curruſ appellauit: centum q̃driugos agitato ab lumina curruſ.

cetra  
cetrati

curriculus  
curriculo

M. AN. Baiæ: interuallū: quod. ccc. ſtadiis cōſtat. ut loſephus ſcribit: ſed quadraginta circiter ſtadia p̃tet ea ſit capedo illud triquilluſ demōſtrat ſenſus eſt: lucrini ſinus: interuallū qui mediū eſt inter baias & puteolos ponte iunxit: auernuſ ut ſtrabo perſpicuæ docet itra lucrinū. Introrſum eſt repositus: baiæ a puteo olyxis ſocio dictæ ſilius ſedes itaceſia baii. Ad anchoras: ad anchorarū alligationem & tenacitatē.

Appiz uitæ: bene appiz formā dixit & nō alterius quā pleriq̃ ad illuſtres uiſæ ab urbe p̃cul ducerēt uſa: ualeria: ſtania: ſamilia: ſed appia ſecus mare eo tractu ſuit ſtrabo ait: q̃ſi diceret continuata mediū aquis uitæ rectitudine ac forma: quæ alioquin Lucrini lacus iteruū ad lenam inſeſtebatur. Phalerator: phaleris ornato. Inſigni: magnitudine. ſaur præcipuo decore. Quærcia: dicitur & quærna a quercu: q̃ eadem & ciuica eſt. Cetræ: ſcutuſ eſt. n. cetræ ut marcelluſ interpretatur ſicuti genus Vartonem ſecurus: quæ ita ſcripſiſſe ait qui rotundam facere cetræm: quæ apud luuium quoq̃ cetrati milites legūtur. Quadrigario habitu: quali quadrigarum agitatoreſ uti conſueuer. Biugi: bigas habenti.

M. AN. Famoſog: illuſtriū in bonam partem accipias neceſſe eſt niſi peruicaciū & calcitronū itelligas: quos ſtultū fuiſſet iungere in tam diſcriminofa aurigandē poſſet nō lepte & formoſorum legi a qua ſane lectione nō abhorret. Præ ſe ferens. alio ne curru: an eodem ante ſe locutum dicitur: potius daret cſagiem perſona & habitu imitatuſ dubium uenire poſſet. Prætorianorū agmine: prætorialiſ militibuſ compoſito agmine comitatibuſ. In eſſedo: uehiculo. Ver. belgica uel molli melius feret eſſeda collo. Cohorte 222. corum: qui illū roma proſiciſcētē officiū gratia fuerāt ſecuti. Auguſtiorem helleſpōtam: herodotus ait æxerem ſeſtū abydo iunxiſſe: qua maris anguſtia ſeptem pateant ſtadia nec amplius. Quibus iminebat. quas bello aggreſſurus erat. Interioribuſ aulicis: ſecretiora aulæ tenētibuſ. Thraſylluſ: Tyberii familiaris.

Anzio: ſollicito. Vex nepotē. Tyberii druſo Tyberii filio genitū: uerū dinit ad caligulæ diſcretiā q̃ ex germanico adoptiuo filio fuerat natus. Diſcuſſum: tanq̃ ab impoſſibili argumentatuſ illū nō magis imperaturum dinit q̃ per alioſ fluctuſ equo: uehi potuiſſet: ad quod præſagium diluēdū equo trāſuſcuſtuſ eſt. Articos ludos: alii haſticos habēt ego actiacos potius lego: quorū origo & celebritas in Auguſto expoſita eſt. ſi haſticos legas: non uideo quid ſibi cum nouo uerbo Tranquilluſ uelit: niſi ſit ab haſta factū: ſed ipſe ut alibi xyſticos diſiſſet. æv ciuitas ſi uero articos notum eſt quatuor in græcia celebrari ſolita certa mina olympica: iſthmia: pithia. & nemea: atrica. nemo quod ſciam tradidit. Lugdunū miſcelloſ: lugdunum in gallia circa confluētem araris & rhodani treba. cōdidit fuerunt ibi aræ dux ſaceratæ: quarum Plinius & ſtrabo meminerunt ludorum ratiouem. luuenaliſ per tranſitum attigit ſic. palleat ut nudis præſſuque calcibuſ anguem. aut lugdunenſem rhetor dictuſ ad aram.

Eg famoſi  
Eq milcia  
dis arion  
cyllarus

PHI. Famoſorum equorum q̃ incurſura erāt clarifiſſi: qualis apud Martia. tripinuſ apud iuuenā. corita apud ſiliū lampuſ inter generoſoſ equoſ numerantur: equæ milciadiſ & cimonis: & podarge achilliſ arion adraſti cyllaruſ caſtrorum de equis q̃ in circo currunt: ita ſcribit Pl. diuerſa circo nō quaeruntur: tanq̃ cum bini in alio ſubigantur impetio non ante quinquēſ ibi certamē accipiunt. M. quoq̃ uarro de equis ſcribens tradit: alioſ idoneoſ eſſe ad militiam: alioſ ad curſum itaq̃ peritruſ belli: alioſ eligi: alioſ quadrigarius. Præ ſe ferens: ante ſe ferens. & in promptu oſtentā. In eſſedo. de eſſedis & de eſſedariis ſcripſimus abunde in ſecundo propoſiti cōmentario illuſ uer-

eſſe dum

famoſorum equorum præ ſe ferens Dareum puerū ex parthorum obſidibz: comitatē prætorianorū agmine & in eēdo cohorte amicorū. Scio pleroſq̃ exiſtimariſſe talē a Calo:

pontem excogitatum æmulatione Xerxis: qui non sine admiratione aliquanto angustiorē hellepontum contabulauerit. Alios ut Germaniam & Britanniam quibus imminēbat alicuius immēsi operis fama territaret. Sed auum meum narrantem puer audiebam causam operis ab interioribus aulicis proditam quod trasyllus mathematicus: anxio da successore Tyberio: & in uerum nepotem prōiori assurmasset non magis Caium imperaturum: quam per baiānū suum equis discursurū.

De spectaculis per eum peregre factis.

**A** Didit & peregre spectacula i sicilia. Syraculis: actiacos ludos & i Gallia ludū miscellos: sed hoc certamē & græce latinæq; facundieq; quo certamine ferunt uictoribus præmia uictos contulisse: eorundē & laudes componere cōtactiosos autem qui maxime displicuissent. scripta sua spongia ligauit delere iussos. nisi ferulis obiurgari: aut flumine proximo mergi maluissent.

structo super hellepontum. cum primos pontes tempestas dissoluisset transiuit eius exercitus septem dies per pontem totidemque noctes nullo tempore intermisso xerxes ipse postremus omnium transiuit linguæ græcæ xerxes idē pollet quod bellator artaveres: quod magnus bellator. Angustiorē hellepontum: angustias hellepōti septē stadiorum intervallo historici geographiq; dimetiunt. Cōtabulauerit ex nauigis atq; materia cōtexerit. Ab interioribus aulicis: aulicos interiores intelligimus cultores aule palatinate cariores principibus: & qui arcana secreta nouerūt. In uegē nepotē diximus supra Tyberiu habuisse duos nepotes: hūc. scilicet Caium Caligulam: qui erat per adoptionem nō iuræ naturæ nepos: & alterū nomine Tyberium gemellū: quem uegē appellat: utpote ex druso eius filio genitum: cui imperiū reliquere in primis cupiebat ut superius est explicatum ex auctoritate iosephi. Per baiānū suum: uolēs mathematici ostēdere Tyberio esse impossibīle q; caligua uñq; imperaret ab impossibilitate duxit argumentū: dicens q; quēadmodū per quas baiānas equis discurrere naturaliter homo nō potest nec possibile est ita nō q; Caiū imperaturū: sed Caius ut refutaret dictū mathematici quod impossibīle uidebatur: id possibile ēē demonstrauit. cū per biduum in equo discursisset per baiānū suum pontē cōstruē. Hæsticos ludos haestici ludi dicuntur ab eo quod hæstis cōficiunt: sicut gymnicos uocamus ex eo: quod i his nudi corpus exercent quidam codices habēt articos: ut sit sensus ludos editos esse a caligua quales athenis edebantur. & q; cōmētariis officii ē nō solū explicare qd ipse sentiat: sed et qd aliis uideat enarrare: qd actiacos ludos legendū esse cōnēdūt intelligētes de his ludis. quos augustus Antonio & cleopatra p̄ligatis ap̄ actiū ep̄ri p̄ mōtoriu gnquēnales instituit ego existimo simpliciter legēdū esse hæsticos tanq; hæstis militari more cōfectos. Miscellos: miscellæci ludi a miscēdo iclinari uident: tanq; ex multilugis ludicris uariisq; cōmixtis: sic Gellius in calce noctium aticage doctrinam miscellā elegāter appellat: q; multiplicē & uariā rege cognitio: nē cōplexa est Apuleius quoq; i tertio de asino aureo: turbā uocat miscellaneā: q; cōfusanea est atq; cōmixta ex coluione gentiū uariæ: quis qdam apuleiani codices nō miscelaneā turbā: sed miscelaneā scriptum habent tanq; significare uoluerit turbā miselā & miserabilē inclinatu nomine a misero. iue. horum ludorū quos tranquillū miscelos nuncupat meminisse uidet illo uersū: sic ueniūt ad miscellanea ludi: præterea ne hoc quoq; i dictū relinquamus miscellos ludos nō inepte possemus intelligere athleticos: tanq; dictos a misello crotonis conditore in qua ciuitate athlete plurimi floruerunt quoq; celeberrimus extitit ille misello de quo cecinit ouidiū in. xv. s̄etq; mislo senior cum spectat in anes illos: qui fuerāt solidarum more feræ herculis: simili: fluidis pendere lacertos: de lugduno iam dictū est: a cuius nomine pars galliarum lugdunensis nuncupat. Victoribus p̄mia uictos: satis penarū satisq; p̄mī: persolvere uidetur uictus in certamine quando de honestamēto ignaui afflicti & prætereūti oculis & digitis uelut inglorius defamatusq; notatur. Dedecus. n. maximū ferme malorum existimatur attamen caligula instituit & in certamine litterato rō p̄ter ignominiaē & p̄mī uictori uictus p̄beret: & quod non minus graue esse cōgebatur cōponere uerbis eiusdē laudationes. Spongia linguæ delere: diximus supra spongiā delentē a Varrone nuncupari: non quod deleat. unde illud augusti aiacē in spongiā icubuisse cū significare uellet se deleuisse tragoediā nomine aiacem. Ferulis obiurgari: ferula arboris generi ascribitur a Plinio & inter externas annumerat nartheca græci uocant inde apud platōnē in phedone narthecophori ministri bacchi: quasi feruligeri no-

ficulum enarrantes. effeda celatistis britana iugis. sunt enim effeda gallorum uehicula: Orationis tria genera uehiculorum: uno uersu complexus est effeda festinam plena petitoria naues. Cohorte amicorū: scilicet comitatus: Que cohors prætoria peculiariter dici solet: de qua ait catullus: p̄sonis comites cohors inanis. Emulatioē xerxis: historia notissima est: quēadmodū xerxes ex asia traieciurus i europam: cum innumeris copus pōtem in nauibus cōstruit sup angustias hellepōti: ita traduxit exercitum. Lucanus tales fama canit tumidi super æquora xerxes cōstruisse uias: multū cum pōnibus ausus: fidonius de xerxe ait ut pontem sub ponte daret: lege quæ scribit Herodotus in polynnia de pōte bis a xerxe cō-

xerxes  
qd artaveres  
aulici

hæstici ludi

Miscellii  
lu di  
miscella  
doctrina

mislo athleta  
Dedecus  
maximum  
malorum  
spongia de  
leclis  
Ferula  
narthecophori





polieranis  
more

didymeū  
quid

**didymeus**  
unde

**didymos**  
**geminus**



Pera sub Tyberio semipfecta téplū augusti.thea-  
trūq; pōpei absoluit.inchoauit at̄ aquaductū re-  
gione tyburti.& amphitheatrū iuxta sepa.Q uo-  
ta successoris eius claudio.alterę pactū omisim al-  
tracius collapsa uertuit mœnia : Deorū edes res  
restinauerat:& fami polycratis Regiam restituere.

ministrum bacho. n. ferula assigna-  
tur. q. affinis gratissimae sunt i. pa-  
bulor. q. obicitur maculose. ufu  
sine. cum pber. ferulis pedagogi utunt. ad obtingendos  
castigandosq. discipulos. hinc illud ferulaceo. tristes sce-  
ptra pedagogi. scribit Aristoteli in pblematis istu. feru-  
lae dolori mouere maiorē q. aliquid duriorē. cū tamen  
acrius feriat quod durius est. cū refert q. scilicet feru-  
la pp. pderis leuitatē pcutit & repercutit. ut i. dūs uale  
at duplicari. Flumine. pximo rhodō. lugdunū. ut in-  
qt Strabo. i. iiii. geographiæ & nos ipsi sumus cōtēpti  
cōditi. scile ubi atar rhodanufq. cōmiserūt. ubi tēplū  
ab ueneris gallis cōi ipēa i. honorem Augusti Cæsaris  
extructū fuit. aderat & aia dignitatis crimae. cū titulo  
gentiū sexaginta q. fingulae. singulas statuas ibidē erixe-  
rant. de his ludis & hac ara lugdunēsi intelligi. Iuue. illo  
uersu. ut lugdunēsem rhetor dicturus ad arā. Tēplū

nia, f.a. Caio reflecta sūt. Saini policratis: fimos ifula i mari icario. f. q regnavit policratis tyrānus q & op-  
bus & felicitate ap historicos icitus ē q qd vixit nō tā fortūe alūnus dici potuit q puus: fed mors ifams  
& erofioa docuit nemine ab oñit merto dici pōffe feliciē sūt. n.ab orete fātrape pīaje captus fūpēfūfa  
de policrate lege: quae fribūt herodotus in tertio Strabo in decio quarto: & Plinius in ulrio natura. hīfto.  
M. AN. Eorūdeq; laudes: ut maior chades vīctū frigeretur fīma ē iūffus vīctoribus dāe: fed illud oī-  
no amariū: qd & laudes quoq; eorū quos odiffet vīctus cogere fcribere. Scripta fua fōgia: uel adagiū  
illud Auguſti pīpīue docet: rogatus ille a Lucio traegediae: ut Macrobius ait fcriptor clariffimū qd fuis  
agēt aīax eo enī noīe traegedīa fcribere fuerat exorūf nō dīffe dē. Aīacē fūi fōgia fēubūffe. Ferulū: nō  
to vīgultū genere: quoq; alī pueri pōlabant: lūue. & nos ergo manū ferulē fūbdūximus. Mar. fūiffe nīmū  
puerū grātas magiffis cara pīmethe mūere ligna fumus. Tēplū: Auguſti qd iter palatū & capitolium  
fuerat illū creātū. Theatrū Pōpē: Tyherius id fīftaurare cōpat. Regīde tyburitū pte tybur fedet. Altege:  
pachū: alīenī derīuū regīde tyburī. Altege omīffū: amphitheatrū fēptis. Syraculū: urbs ficilīe nobīffī-  
ma fīraculū ē q ut Strabo tradīdīt murogē abītus. c. & odīgēta habuit ftadia: archias corinthius urbē ipīam  
cōdidīt. Policratis regīa: policratis fīmīus: ut herodotus & Plī. fribūt oīum tyrānōg & quāq; in grācia  
fuerūt felicitate & magnīfīcīa fane pīpīes: fed exītus fīfelīcīffīmus: qppe q fūpēfīo necarus ēf hīus  
fuit memoratīffīmus annulūf ille: cū fūrdīce a dīce fortūe fīdīatīf māu: ut Plīnīus aī dīffo reffītur.

PHIL. Didymeū miles totius asiarie caput est: antea anactoria nōta super octoginta urbium per cūcta maria genitrix: ubi oraculū fuit antiquis brancidas appellatū postea apollinis didymei auctor PHILIP. de didymoe milefio sic scribit Strabo L. xiii. p. post possidiū milefū est oraculū apollini didymoe sacrum apud brancidas ad decem & octo stadia ascendentī id a xetxe incensum est quēdammodum cetera templa omnia epheio excepto: postea milefū templū cōstruxerūt omnīū maximū: quod propter magnitudinem remansit sine techo uariis antiquarū artūū donis sumptuosissime honoratū. Didymus autē apollo idro uocat: quod gem: nam speciē sui numinis perfectē ipse illuminando formandocq; lunā: cēti ex uno fonte lucis gemino fidere spāia diei & noctis illustrat: unde & romani ut auctor est macro. solē didymē apollinis appellatione uenerant: quē didymos enī græce geminus uocat: de hoc didymoe tēplo apollini dicato loquitur qntus curius cū ait brācidæ eius incolæ erant: mileto quondā iussu xetris cū e grācia rediret transierant & in ea fede cōstituerant qui tēplū quod didymoeon appellauit in grātiā xetris uiolauerant: de hoc nūc intelligi Transilugus q legūt didymēū & ad tēplū cibales refrunt labunt in errorem manifestarium. Iōmū perdidimus in lu. Cæ. de istmo corinthiaco: q̄ deme rex & Cæſar dictator & hic cæius caligula & didymus nero perdidere: tētauerūt in faustū: ut omnium patuit exitu inepto. Primpipilarē: centurionē primipili dignitate decoratū iurifconsultus de legatis tertio. Iulius Agrippa primipilaris testō suo cauit. Hædē: nus ut de principe: quæ hucfca dicta sunt & caligula uideri possunt dicta tanq; de bono principe & digno

Mileti didymeum peragere: In iugo alpiū urbem conde-  
res: sed ante omnia isthmum in achaiā perfodere: Miseraque  
iam ad dimetiendum opus primipilarem Caium.

De uanagloria & elatione eiusdem.



Actenus quasi de principe: reliqua ut de monstro  
narrāda sunt. Cōpluribus cognominibus assūptis  
(Nā & pius: & castor: filius: & pē exercituum: &  
optimus maximus Cēsar uocabat) quū audiret forte reges q  
officii cā i urbē aduenerāt cōcertantes apud se sup cēna de  
nobilitate generis: exclamauit. ἵσ' κοί πάρος ἔστω δέος βασι-  
λεως. i. unus dñs sit unus rex. Nec multū abfuit qñ statū dia-  
dema sumeret: specimēq; p̄cipatus i regnū formā cōuer-  
ret. Verū admonitus & principū & regū se excessisse fasti-  
giū: diuinā maiestate ex eo asseret sibi cepit: datoq; negotio  
ut simulac; nūminū religiōe & arte p̄clara: iter q olympici

imperatore: sed quæ mox dicen-  
tur infanda portēdola ac mon-  
strifica sicut neq; humanæ natū-  
ræ cōgruētia uixq; credibilia: ex  
q̄b; admōemur teterrimos mor-  
tahū fuisse nō paucos principes  
romanos: quorū moribus pin-  
de ac morbis resiliere debēt atq;  
re fugere oēs sumares infamati-  
q;. Castrorū filius: qā in castris  
natus dicebat & in armis patris  
nutritus: de hoc Seneca sic scri-  
bit iratus fuit herenio Macro q  
illū Caiū salutaui: hic i castris  
natus & alūnas legionū uocari  
solebat nullo noīe militibus fa-  
miliarior unq; factus iam calig-  
nā cōiuium ludicabat & p̄brū.

Optimus maximus: cognomē-  
to usurpabat quæ louis licti tra-

dit Cicero in secūdo de na. deo. Iouem a maioribus nostris dictū optimū maximū: quia maius est certeq;  
gratius p̄desse oibus q̄ opes magnas habere Traianus quoq; auctore Plinio i panegyrico optimi cognomē  
accepit. Officiū causā. Si p̄m principē inuērent ac salutarē: officiū n. est ut ait d̄sarus: quod unicuiq; p-  
sonæ cōuenit: qd cur factū sit nō probabilis: ut ait Cicero: tēd di potest. Officiū illud perfectum. qd̄ graci  
κτὶ τὸ πρῶτον dicitur pertinet ad sapientē. Super coenā: intercenādū: ἵσ' κοί πάρος ἔστω δέος βασι-  
λεως. sic iter p̄ra: unus sit dñs: unus rex: se nētia est homerica: q̄ in secūdo iliacos rapsodia usurpat ulyxes  
his uerbis nō opus ut multi: sed p̄iceps iperet unus. Rex unus cui scepra dedit uenerandaq; iura luppi-  
ter: ut q̄ recta forent ac iusta uideret. Diadema: tanquā rex regū insigne. Principatus: qui erat sub Cēsā-  
ribus. In regnū formā: Vt Romanū diceretur regnū non imperiū. Fastigium: sublimitatē apicem alti-  
tudinem. Diuinam maiestatē: ut maiestate ac diuinitate ea coheretur: qua discoloratur.

Officiū

MAN. Mileti: miles iōniæ urbis cretēsis p̄rio iuxta mare cōsiderāt: mox a sarpedone in locū ubi re-  
centior urbs fuit coloni a ueteri mileto deducti. nouissimē neleus eā cōdidit: Strabo est auctor. Dindy-  
mē: dyndiese matris idest cibeles tēplū. Isthmū perfodere: id opus tā ab eo quā a plerisq; aliis ductibus  
insceliciter tentatū scribit Plinius. Quasi de principe: idest princeps: digna: breuissimāq; ut asselet utitur  
trāsitione. Super coenā: quōd coenaretur: ἵσ' κοί πάρος ἔστω δέος βασι-  
λεως. ex primo iliados sup̄ra: unus sit imperator unus rex. Diadema: regū insigne. Fastigiū: celsitudinē: sublimitatē. Diuinā maiestatē: di-  
uinos honores. Asserere: uendicare. Dato: negotio: data puincia cura;q; inuēta. Religioe & arte: non  
opere sūla: sed p̄sentia crediti nūminis celebrā. Olympici iouis: olympi uidē phidias athenēsis carmini si-  
lius ebore & auro figurauit: rogatusq; ap̄ dadeno qd nā ad exēplar iouis staturū facturū esset respōdisse  
dicit ad homeri imaginē poetæ carmina: ut sunt apud Strabonē in latinū uersa subiūctiā duximus ne cō-  
gnoscere uolentibus aliunde petenda essent. atq; superciliis laturninus ānuat atris ambrosiæ fluxere comæ  
de uertice regis æterni ast nutu magnū cōcussit olympū. Palati: qd foro simebat.

PHI. Olympici iouis: simulac; iouis olympici fuit ex ebore a phidia artificij clarissimo labe factū: de  
quo Pli. hæc phidia clarissimū esse per oēs gētes: quæ iouis olympici famā itelligit. nemo dubitat. idē in  
vii phidia iuppiter olympus quociē testimoniū perhibet. Quintilianus in duodecimo phidias in ebore  
artifex lōge citra emulū uel si nihil nisi minervā athenis aut olympiū in elide iouē fecisset: cuius pulchritu-  
do adiecit se aliqd ēt receptæ religiōi uidet: adeo maiestas opis deū æquit de magnitudine huius simula-  
chri nō p̄deat Strabo i. viii. geographiæ. Capite dēpto: obseruauimus ap̄ Pli. qd̄ supra quoq; cōmemoratū  
est: statuar; capiti p̄mutari solita furdo figuræ discrimine itaq; caligula cōmodissime potuit caput suum  
imponere simulachris deorū sublati deorū capitibus cōsimiliter cōmodus imperator qui emulus fuit ca-  
lanorū uiro;: collōsum caput dēpit: qd̄ neronis cēt: ac suū ip̄osuit: ut auctor est lapridius. Partē palati  
ad fōge usq; Pli. i. xxxvi. tradit se bis uidisse urbē totā cingi duabus donibus duorū principū cai. i. caligulæ  
& neronis. In uestibulū trāsfigurata. In iulio cæsare explanauimus: quādmōdū edes castrorum posita  
erat i medio foro romano in oculis quotidianorū a p̄pectu po. ro. caligula cū domū palatinā usq; ad fōge p-  
misset. effecit: ut edes castoris & pollucis regiōe uestibuli suæ: edū cēt collocata: hoc. n. itelligere mā-  
lo q̄ qd̄ in uestibuli formā uersa fuisset. Frates deos: castorē & pollucē. Mediū: tāq; honoratē uenera-  
biliorēq; ip̄is diis. Latiale iouē: latialis iuppiter in albō mōte colebat: cuius tēplum cōstruit tarquinus  
sup̄bus sacrificia; latiali iouē cōiā fiebant a romanis & latinis populis auctor Dionys. i. iiii. historiæ refert  
lactantius: latiale iouē a latinis colī solitū hūano sanguine: latinis ferias ioui latiali in monte albō: idicere

Iuppiter  
olympius

latialis  
iuppiter

solebāt cōsules inito statū cōsula-  
tu: qđ significat L. iuius li. xxi. ab  
origine urbis: de hoc ait Lucius  
in. i. & refidēs celā latialis iuppi-  
ter alba: de eodē intelligi uoluit  
cū ait i. v. nec nō illice numē qđ  
pōderet alba: haud meruit latio  
solētia sacra pactō. Simulachre  
iconiū: iconas uocat statuas in q  
bus similitudo mēbroge expōla  
cōspicit q̄les dicari mos erat eo-  
rū: q in ludis olipiacis ter sup̄era  
uissēt: auctor plī. i. xxxiii. i. i. kowa  
graci uocat imaginē & a grāma  
ticon icon dē tropus: quo descriptio figuræ imaginisq̄ alicuius exprimitur: ut illud uirgilianū: os humerosq̄  
deos similis: & illud oia mercurio similis uocēq̄ colorēq̄ hic fit iconiū: qđ significat sile ac ueluti imāgia  
nū Plī. iconicos duces noiat depictos expōla mēbroge similitudine orisq̄ liniamētis: q̄lia fuerāt in uiuentibus  
sic. n. ait i. xxy. adeo iā cologe. usuf ierebuerat a deo ar pfecta erat: ut i eo plio lēcticos duces pinxisse trada-  
tur ateniē sū mulciadē callimachū cinegige: barbaroge: datī thysīaphēmē: sic ēt Trāq̄llus iconiū simulachre  
caligulæ appellatī: quo erat expōla mēbroge ipsius similitudo atq̄ oris liniamēta: Sene. i. xy. epistolae icon  
mos appellat descriptiōes: aitq̄ id uerbū ēē publicanoge. Amiciebat: uestiebat simulachre. s. illud ex auro  
iconiū. q fungunt officio uestiēdi simulachra. hi uestitores deoge noianē. firmicus maternus tradit i tertio  
mathecos: qđ Mercurius cū uenere i tertio ab horoscopo loco faciet uestitores deoge. Magisteria sacer-  
doti: sensus ē unūq̄q̄ ex diuitiis uisū p̄rio & ambitu emebat sacerdotiū illud dicatū numini cali-  
gulæ: ut. scēt magister & tāq̄ archiereus hoc ē p̄ciprē tēporatius sacerdotū. Licitationē: licitatio dī obla-  
tio: q̄ fit in rege emptiōe & uelīgaliū cōductiōe: de licitatiōe uelīgaliū & licitationibus scribit iuriscōsul  
ti digestis de uelīgaliū & a nobis i p̄rio cōmētario traditū. Phenicopteri: phenicopterus auis ēt a ru-  
bentibus pennis noia. Mar. nomēq̄ debet q̄ rubētibus pennis. phenicopteri lingua p̄cipuū saporis ēē aptius  
docuit heliogabalus exhibuit palatinis ingentes dapes extis pulloq̄ refertas & cerebellis phenicopterocoge.

Pauones: pauo ab auctoribus tradit esse nō gloriosum tñ aial: sed & maliuolū laudatus expādīt colores  
aduerfo maxie sole idē simū sūū resorbet inuidēs hominū utilitatibus: Carnē pauonis incorruptā diuini-  
me seruari testis est Augustinus in uigesimo primo de ciuitate dei dī pauus & pauo in secūdo & tertio or-  
dine: auctōriū pauagē de pauo consistit ante oculos pauus & famo ut inq̄t Gellius ēē p̄stantior.

. MAN. Aede castoris & pollucis: de xde ipsā i Cæsare dictatore abūde diximus. Trāfigurata i uesti-  
buli figurā uerā. Fēs deos: castores. Latiale iouē: q̄li urbī ac latio p̄deret: n. noie iuppter alba: cole-  
bat. Lucius & refidēs celā latialis iuppi-ter alba. Propriū: haud cū minime aliquo cōe. Excoꝑitatissimū:  
exq̄tissimū ac lōge elegantiore q̄ reliq̄ diis imolatē. Iconiū: ad eius effigē delinātū. Amiciebat: undue-  
bat simulachre. Magisteria sacerdotū: magi & tāq̄ sacroge pōtēfices eēnt. Ditissimus: q̄sq̄q̄ diuitiis  
maxie poterēt. Ambitiōe: ut multos rogarēt multa largitē magisteriū adipiscēdi cā. Licitatiōe: licitādo:  
plura pollicēdo. Vicibus: quo appet i sacerdotiū annuū nō ppetuū fuisse. Phenicopteri auis: cuius liguū  
optimi ēē saporis aptius docuit nepotē: ut Plī. ait altissimus gurgis. de phenicoptero: Mar. dat mihi penna  
rubis nomē: sed ligua gulosis nra sapit qđ si garrula ligua foret. iuuē. & phenicopterus igēs. Pauones: pauo  
auis notissima de cuius natura & caudē decore plura Plī. Mar. miraris quonē: gēmātes explicat alas & po-  
tes hūc seuo tradere dure coquo. Erythraones: anēge gēus Plī. Erythraones fuis nitor absolutaq̄  
nigritia & sup̄ciliis cocci rubor: uñ & nomē factū uideri p̄r: Græci ἐρυθρὸν coccinū uocat. Nūdicæ me-  
leagrides: cōiūcti legas Varro i re rustica galliæ inq̄t africāe sūt grādes uariæ gibbeæ q̄s meleagrides ap-  
pellāt Græci: hæ nouissimæ & c. Plinius simili mō pugnāt meleagrides in boetia africa hoc ē gallinæ gēus  
gibbeæ uariis sp̄um plumis nouissimæ sūt pegrinæ autū imēas receptæ pp̄ ingratū uisus id urbanissimus  
poeta disticho mōstrare uoluit Anēre inq̄t romāo q̄q̄ hāc Hānibal eē: ipse suas nunq̄ barbarus xdit aues:  
ad illud certe allusit quod secūdi belli punici t̄pibus nōdū eius auis uisus illius in terra italia fuit: Oratius  
afra aūt appellauit: non afra inquit auis quā porphiriū numidicā gallinam interpretatur.

. PHI. Tetraones: Plinius in decimo inter genera anserum tetraones nominat: cuius uerba sunt. hæc de-  
cet & tetraones fuis nitor absolutaq̄ nigritas: in sup̄ciliis cocci rubor: tamen pleriq̄ omnes Pliniani co-  
dices non tetraones habent sed erythraones. Numidica: gallina africana a pleriq̄ numidica dī: quæ  
ut docet Columella in nono. nō eadē est: sed meleagride similis: nisi qđ rutilā cristā capite gerit: q̄ sūt utraq̄  
in meleagride cerulea. Varro aut i tertio de re rustica gallias africanas meleagrides ēē tradit. de meleagri-  
dibus hæc Plī. in. x. simili mō pugnāt meleagrides in boetia africe hoc ēt gallinæ gēus gibbeæ uari-  
is sp̄um plumis quæ nouissimæ sunt pegrinæ autū imēas receptæ pp̄ ingratū uisus. uerū meleagri tu-  
mulus nobiles eas fecit tranquillū sentiens cum columellam superat meleagridas a numidiciis: nam s. iun-

iconium si  
mulachru  
icon iconi-  
ci duces

uestitores  
deorum  
archiereus  
licitatio  
phenico  
pterus  
pauo mu-  
dus

numidica  
gallina

tetràones humidicæ mælagrides phasianæ: q̄ generatim p̄ singulos dies immolarent. & noctibus quidem plenam fulgentēq̄ lunam inuitabat assidue in amplexus: atq̄ concubinum. Interdiu uero cum capitolio Ioue secreto fabulabatur: modo insultrans: ac præbens luicem aures: modo clarius. nec sine iurgiis. Nam uox cōminantis audita est. *ἡ το γὰρ ἀνδραγαθὸν ποιεῖς*. i. ad terram græcorū transferam te donec exoratus reſerebat. & in contubernium ultro inuitatus su per templum diui Augusti ponte transmissio palatium capitoliūq̄ coniunxit. Mox quo propior esset in area capitolina nouæ domus fundamenta iecit.

De eodē & de detractiōe & ſequitria eius cōtra p̄pinquos.

perēt ab ea lra apponētē. ut phasiū farrata ficus ſiccedula. mō p. a. ut anker anas mō per. p. ut pullus p̄dix paus porcellus. Alexander romāus impator diebus triū festis phasianū adhibuit i mēſe. Gñatim: p̄ gñā singula uerbi cā. ut hoc die nūdicæ: alio die pauder: & alio phenicopteri immolarent. Virg. q̄re agite o p̄prios gñatim diſcite cultus agricolæ. græci gñatim dicūt *κατα γένος*. Inuitabat in amplexu: tanq̄ endymionis: q̄ a lūa adamatus fuisse tradit. Cū capitolino Iouetale q̄dam Scipio Aphricāus facitasse tradit: q̄ in capitolio priuſq̄ dilucularēt uenirent ſolebat atq̄ ibi ſolus demorabatur q̄ſi cōſultans de re p̄. cū Ioue. & tūc cū neq̄ canes allatrabant neq̄ incurrebāt alloq̄ in alios ſemp̄ ſeāt ſoliti.

Clarius ſublatoe uoce. Vox cōminantis: ſcribit Sene. l. i. de ira: caligula trātū celo: q̄d oftēperit p̄ator. nimis: q̄d q̄ cōmeſſario ſua fulminibus terret: ad pugna. puocāſſe Ioue. Exoratus: cōſplacatus a Ioue de mulſuſq̄. In contuberniū: ut una cū ipſo Ioue degere ueller. *ἡ το γὰρ ἀνδραγαθὸν ποιεῖς*. uerba græca ſūt: q̄ latine ſic ſer p̄terant: in terrā danaoḡ transferā te. hoc aut caligula: iō dicebat minitabūdas in Ioue tanq̄ indigñū: q̄ capitolio romano cōcreſ. Inuitatus: ab ipſo. ſlone. Sup̄ templū: pons ille fuit ductus ſupra faſtigiū rēplū q̄d auguſto dicatū ipſe abſoluerat. In area capitolina: areæ ut docet Varro loca ſūt in urbe pura: delubra uocauerūt in quo p̄ter idē ſit atea aſſūpta deū cā. exiſtimat Macrob. aream a Virgilio ſignificari illo uerſu: aut ante ara deū pingues ſpartiaſ ad aras q̄d. n. eſt aliud ſpartiaſ: quā p̄ſato lati itineris obambulat: & adiciēt ante aras: oſtendit areā abſumptā deoḡ cā Viſtruius in. iiii. multa ſcribit de areis temploꝝ.

M. AN. Phasianæ: aues a phasi colchoꝝ flu. uñ aduectæ ſūt: Mar. Argoa primū ſum̄ traſportata Carina: ante mihi natus niſi phasis erat. Plinius phasianæ in calchis geminas ex pluma aures ſubmittūt. Gñatim: p̄ ſua cuiuſq̄ diei gñā ut ſicilliḡ ſingulis diebus ſingla fuiſſe gñā aſcripta. Cōcubitu ſuū. Interdiu: clat lux & nō noctu ſicuti eū lūa. Fabulabat: colloq̄bat mutuū ſermonē & colloq̄um aſſimulabat. Clari uulcatius. Nō ſine iurgiis: nō ſine obiurgatiōe & cōuicio. Cōminantis: caligula: *ἡ το γὰρ ἀνδραγαθὸν ποιεῖς* in græcoꝝ terrā traſſerā te: nō ad ſimolachꝝ id reſeras ſed ad natalē terrā q̄ſi diceret ablegabo te hic in eā terrā uñ aduectus es Calimachus i hymnis auctor ē Ioue ſedm̄ quodā in creta natū alii i archadia dicitur *ἡ το γὰρ ἀνδραγαθὸν ποιεῖς* inquit mendaces & c.

PHIL. Agrippæ nepotē: ſupra dñm̄ ē caligula gēitū rē ex agrippæ marci agrippæ filia. Succēdat: iraceſcebat. Eū: agrippā. Auguſtus cū filiūc̄ hoc trāq̄lū dñs leſtor attēde: q̄d uulgo diei ſolet de ouidiū ſlegatōe: id ē aliq̄ auctoritate ſubnū. fama circūfert ouidiū iō ab auguſto relegatū: q̄d eū uiderit cū lūſa filia ſcēſtū admittētē. n̄ me p̄terit ſidonū ſinuūſ amorē puellæ cæſareæ fuiſſe cāz relegatōis. & alia dici ſolēt pagē aſſiſtē. Inſectat: c̄ſtātē ac ſamatōe: q̄. n. p̄t ē maior iſſectatio q̄ optio p̄cipi obiecteſ ſectū filitæ rē p̄ſe dñs tēterrimā atq̄ iſdigniffimā of uirupatōe. Acciās: q̄bō ap̄d acciū andō cleopatrac̄ p̄ſſiguit. Siclax: q̄bus ſextū Pōperū i ſicilia debellat. Feris ſolēnib: moris ē ut dies illi ſer feſtos reſerant & ſolēniter celebrēt: q̄bō uictoria ex diuſit hoſtibus p̄a ē ſicuti bonōiſc̄ ſiā mltos ānos celebrat diui raphac̄ dicit: cūſuſq̄ equoꝝ p̄niciffimoḡ exhibet ad p̄petuū uictoriæ p̄te monumētū caligula uero utpote oſum bipedū peſſi mor uoluit uictorias auguſti uictoriarūq̄ dies celebrari ut eēt ſeriat & ſolēniter colerēt nāq̄ illæ uictoriæ fuiſſent romāis nō ſaluſerāt & critiales & peſſiteræ. Auguſtā: dixiſſi aſiā lūiā auguſtæ nomē accepſſe cū auguſto cæſari nupſiſſi. Proauū: lūiā druſi gēitū ex quo nato ē germāic̄ caligulæ p̄ſ. & ita illa erat caligulæ pauia ille uero lūiæ p̄nepos. Vlyxē ſtola. caligula uolēs ſſectari lūiā nāq̄ uafra & ueterariſc̄ ſcelam̄ frequētē cū appellabat ulyxē ſtola. nāq̄ ſer ſcelas ēēt alter ulyxes: q̄ oſum ut notiffimū ē fuiſſe ſer calliſſimū & uaferrimū. ſtola iō appellabat q̄a ſcelæ erat. ē. n. ſtola ueſtis m̄ſonal: orati. ad talos ſtola dñiſſa & circūda tā palla. Val. i capite d̄ pudicitia. te cōſeſa m̄ſonal: ſtola cēſeſ. a Mar. d̄ pudor ſtola: p̄ m̄ſonal. Idē d̄ d̄

At potius q̄ cōlūctim ſingla hæc legi debent. de nūdica ſic ait p̄trōius arber. gallina tibi nūdica: ca tibi gallus ſpado. Phasianæ: mart. ſpigo: phasianæ cholcoꝝ: ſatis cōſtat a phasi fluuiio colcho: nū phasianæ noiātis: uñ. primū traſportatā ſe phasianā telſat ap̄ epigramatiſtā. hadriūſ teraphar: maco uñ potius p̄tapharmaco: uſus eſt: q̄d cū regi genus ē: q̄d cōſtat ex rebus q̄nq̄ hoc ē ſum̄ ne pharſiō poude cruſtato & aprugna. Andōus zeta habebat iſtam cōſuetudinē ut prandia parari ſibi iubet p̄ ſingulas lras ueluti p. ſ. ut ita edulia oſa: ſci

phasianæ

pentaphar  
maconcōſuetudo  
antoninialex<sup>2</sup> floarea cā rele  
gatiōis oui  
dijVlyxes ſto  
latus  
Stola

frequent. Ignobilitatis argueret  
uetus & latia & loquutio ē arguo  
te ignobilitatis stupri dedecoris.

Decurio fūdāo: tāq nō roma-  
nū fūit sed mūcipalis ex mū-  
cipio fūdāo, fundi at oppidū est:  
ubi si Seruio credis latū teria-  
bas. Ora, fūdāe citatis mēit il-  
lo uerū, fundos aufidio Iulio, p-  
tore libet linguis, hic fūdāus  
decurio: q fūdis agebat fenatorē:  
fūdis narū tyberiu eē qdā pidi-  
rū sicut supra explicatū ē. Publi-  
cis monumētis, libris annalibus:  
actis nō placet intelligere de sepul-  
chris. Romae: & nō i mūcipio  
fūdāo ut aiebat caligula. Aufi-  
diū: mū nū Iulie auū. Auiz: An-  
tonie ex q germāicus natus ē pē ca-  
ligulae. Secretū: ut cū eo colloq-  
ret arbitris rēotis. Praefectus: co-  
hortū. f. p. torianae. Nec defun-  
ctae auiz Antōie. Et trichinolo-  
cus augeat scelus, ex coenantiōe. n.  
& ex ipa mēla qī idigēs gēio spē  
clabāt funo auiz. Ardētē togū:  
quo cadauer auiz comburebat.

M. AN. Exoratus: pēibus uictus. In cōtuberniū: cōm hitationē. Inuitatus: caligula a Ioue. Palatiū ca-  
pitoliūq cōiūxit ex duabus diuersis fedibus, puio pōis usu unā effecit quū palatiū ipse, Iuppiter capitolū  
teneret. Propior: uiciniōr areaq tēplo adiecta erat. Fūdāmetā ieci: fūdare coepit. Agrippae: marci agrip-  
pae uio magis q pēgitōz splēdor clari agrippae dci q i pedes natus ē qī aggre nati Plīi pedes pcedere nake-  
tē cōtra naturā ē: quo argumētū eos agrippae appellauit ut aggre pros qī. M. Agrippa ferit genitū unico-  
pe foelicitatis exēplo oībo ad hūc modū natis. Imagibz: claris nobis domesticō nestēmare. Mfem suū  
Agrippinā q: marci agrippae & Iulie filia credita ē. Infecantōe: crīantōe & ifamia, Actiacz & ficulaz qbz  
& Antōius & Sextus Pompeius uicti sūt: sed uictor lectio actiacz & ficulū uictorias: ut nūcus multitudinis ad  
utruqz referat: ac fige dicat scipionē & Iuliu uiros optios audio ueraz amicitiaz cultores fuisse: Cūq duoq  
pugnacula belli pōici. Gn. & P. Scipioēs. Fūestas: exitialis. Vetur celebrari: dies. f. qbz ille ad actū & cir-  
ca Siciliā nauali plio hostes uicisset. Iuliaz pauiz: pīs sui germā auiz: Iuliaz nāq drufū gēuit: drufus gem-  
mā: germāicus caligula. Vlyxē stolatū: nāfrā & altutū ut fuit iter grācos ulyxēs: stolatū uero forā dūit  
qppe q stola amiciz erat id apd rōanos pudicage matronaz iūgnaz: Mar. stolatū pudorē appellatē q sto-  
la grāci uerbū q illd sophoclis dēmonstrat ē kēiōr auō aā. Ignobilitatis: hūilis & obscuri gnis. Decu-  
ridē: qd dēcuridēs i mūcipiis & colōiis ēdēt dixius publicis mōmētis publicoz actū testimonio. Caligulae  
cauillū refellit, aufidiū līgonē: Iulie auū. Romae: & nō i mūcipiis. Auiz antōie: auiz pīnaz. Secretū  
cretius colloquū. Macro pēfectus: pītoris, f. p quē ut dixius Tyberiu opplerat. Indignitatis: contūelias.

Dato uenēo: nō solū cōtūelias afferret: sed uenēū ēt ut celerius obiret paruērit. Fīem tyberiu: cohēre  
dē suū ex drufū tyberii filiū ut supra oīdīmus natū. Syllanū socerz. M. Syllanū cuius filiū adhuc admodū  
iuuēis duxit uxorē. Nouacula: rāforio cultro: Mar. i. lalagē hoc salamādra notet ul' ēua nouacula nudet.

Cātus: cūm & pēxtū afferret. Turbarius mare: cōcitatū ac p hoc tractatū difficilis. Antidotū: remēdiū  
cōtra uenēā: qī ex aduerfo supū siue darū: sūt feraz āridota & ipsa uenēā sed cōtra uenēū qītar: i qbz  
sympharia illa a grācis celebrata & a Plinio nō uno loco repetita pēpue dephēdīf ad antidoto fit antidota  
rius liber quo antidotoz cōtīnē pēpta: qī illd ex mītridatis scīnio deproptū fuisse cōstat: ex duabus di-  
cibus sicis toti dēq sicis & soli s rutaz. xx. cū grāo sals cōtīnis aduersus pīris diet uenēū quēzīnum.

PHI. Secūdas fauces: eodē gñe mortis pīit tigillius: q auctoz tacito ap sinuefanas aqz sēlis nouacula sua  
cūo ifamē urā foedauit exitu inōesto. Nouacula: cultro tōsorio ad radēdū acōmodata tōsore i Italia et  
sicilia uenerūt ad dūcēte tīcinio mēa. an itōi fūci. Cātus: uelut cāz allegās Martia. sed tā cīris ānor. Quod  
hic. f. Syllāus. Ille: fr Tyberius. Antidotū obolūisset: odorē remēdiū cōtra uenēā exhalasset: ē. n. obolere gra-  
ue olētrā odorēq uehēmētiorē reddē. āridota sicut uulgo notū ē remedia dñe aduersus uenēā. dē & āndo-  
tus foemīnio gñe. aug. li. xvi. Iulius repis antidotus celebratissima ē q mīthridatia uocat qntus ferens anti-  
dotus uero mītis mīthridatia heri s sociata modis. Nauaez: q ex tīnēf maritio subide solet acirari. mītis.



Grippae ne potē neq credi meq dici ob ignobili-  
tatem eius uolebat: succensebatq si qui uel oratio-  
ne uel carmine imaginibus cum caesarū infererent.

Praedicabat autem matrem suam ex incesto. quod augustus  
cū Iulia filia admisisset procreatam. Ac non contentus hac  
Augusti infestatione Actiacas singulasq uictorias ut fune-  
stas populi romani, & calamitofas uetuit solēnibus feriis ce-  
lebrari. Iuliam Augustam pauiam Vlyxem stolatum idē-  
dem appellans: etiam ignobilitatis quadā ad senatū episto-  
la arguere ausus est: quasi materno auo decurione fundano  
ortā: quū publicis monumētis certū sit aufidiū Iirgonē ro-  
mā honoribus fūctū. Auiz: Antoniaz secretū petēti dene-  
gauit nisi ut irerueniret Macro pēfectus. Ac p istiusmodi idi-  
gnitatis & tēdiā cā extitit mortis dato tñ. ut qdam putāt. &  
ueneno. Nec defūctē illū honorē habuit: pspexitq e trichi-  
nio ardētem rogum. Fratrē Tyberiu inopinantē repēte im-  
misso tribuno militū interemit. Syllanū itē socerū ad necē  
secūdasq nouacula fauces cōpulsit. Causatus i utroq qd hic  
igressū se turbatiū mare nō ēēt secutus: ac spe occupādū ut  
bēsi qd sibi p rēpēstas accideret: remāssit. Ille antidotū  
abolēuisset: qī ad pēcauēda uenēā sua supū. Quū & Sylla

inuitatus: caligula a Ioue. Palatiū ca-  
pitoliūq cōiūxit ex duabus diuersis fedibus, puio pōis usu unā effecit quū palatiū ipse, Iuppiter capitolū  
teneret. Propior: uiciniōr areaq tēplo adiecta erat. Fūdāmetā ieci: fūdare coepit. Agrippae: marci agrip-  
pae uio magis q pēgitōz splēdor clari agrippae dci q i pedes natus ē qī aggre nati Plīi pedes pcedere nake-  
tē cōtra naturā ē: quo argumētū eos agrippae appellauit ut aggre pros qī. M. Agrippa ferit genitū unico-  
pe foelicitatis exēplo oībo ad hūc modū natis. Imagibz: claris nobis domesticō nestēmare. Mfem suū  
Agrippinā q: marci agrippae & Iulie filia credita ē. Infecantōe: crīantōe & ifamia, Actiacz & ficulaz qbz  
& Antōius & Sextus Pompeius uicti sūt: sed uictor lectio actiacz & ficulū uictorias: ut nūcus multitudinis ad  
utruqz referat: ac fige dicat scipionē & Iuliu uiros optios audio ueraz amicitiaz cultores fuisse: Cūq duoq  
pugnacula belli pōici. Gn. & P. Scipioēs. Fūestas: exitialis. Vetur celebrari: dies. f. qbz ille ad actū & cir-  
ca Siciliā nauali plio hostes uicisset. Iuliaz pauiz: pīs sui germā auiz: Iuliaz nāq drufū gēuit: drufus gem-  
mā: germāicus caligula. Vlyxē stolatū: nāfrā & altutū ut fuit iter grācos ulyxēs: stolatū uero forā dūit  
qppe q stola amiciz erat id apd rōanos pudicage matronaz iūgnaz: Mar. stolatū pudorē appellatē q sto-  
la grāci uerbū q illd sophoclis dēmonstrat ē kēiōr auō aā. Ignobilitatis: hūilis & obscuri gnis. Decu-  
ridē: qd dēcuridēs i mūcipiis & colōiis ēdēt dixius publicis mōmētis publicoz actū testimonio. Caligulae  
cauillū refellit, aufidiū līgonē: Iulie auū. Romae: & nō i mūcipiis. Auiz antōie: auiz pīnaz. Secretū  
cretius colloquū. Macro pēfectus: pītoris, f. p quē ut dixius Tyberiu opplerat. Indignitatis: contūelias.

Dato uenēo: nō solū cōtūelias afferret: sed uenēū ēt ut celerius obiret paruērit. Fīem tyberiu: cohēre  
dē suū ex drufū tyberii filiū ut supra oīdīmus natū. Syllanū socerz. M. Syllanū cuius filiū adhuc admodū  
iuuēis duxit uxorē. Nouacula: rāforio cultro: Mar. i. lalagē hoc salamādra notet ul' ēua nouacula nudet.

Cātus: cūm & pēxtū afferret. Turbarius mare: cōcitatū ac p hoc tractatū difficilis. Antidotū: remēdiū  
cōtra uenēā: qī ex aduerfo supū siue darū: sūt feraz āridota & ipsa uenēā sed cōtra uenēū qītar: i qbz  
sympharia illa a grācis celebrata & a Plinio nō uno loco repetita pēpue dephēdīf ad antidoto fit antidota  
rius liber quo antidotoz cōtīnē pēpta: qī illd ex mītridatis scīnio deproptū fuisse cōstat: ex duabus di-  
cibus sicis toti dēq sicis & soli s rutaz. xx. cū grāo sals cōtīnis aduersus pīris diet uenēū quēzīnum.

PHI. Secūdas fauces: eodē gñe mortis pīit tigillius: q auctoz tacito ap sinuefanas aqz sēlis nouacula sua  
cūo ifamē urā foedauit exitu inōesto. Nouacula: cultro tōsorio ad radēdū acōmodata tōsore i Italia et  
sicilia uenerūt ad dūcēte tīcinio mēa. an itōi fūci. Cātus: uelut cāz allegās Martia. sed tā cīris ānor. Quod  
hic. f. Syllāus. Ille: fr Tyberius. Antidotū obolūisset: odorē remēdiū cōtra uenēā exhalasset: ē. n. obolere gra-  
ue olētrā odorēq uehēmētiorē reddē. āridota sicut uulgo notū ē remedia dñe aduersus uenēā. dē & āndo-  
tus foemīnio gñe. aug. li. xvi. Iulius repis antidotus celebratissima ē q mīthridatia uocat qntus ferens anti-  
dotus uero mītis mīthridatia heri s sociata modis. Nauaez: q ex tīnēf maritio subide solet acirari. mītis.

Fundi

uñ tōsore  
Obolere  
āndotū an  
tidoto nau  
scabundus



ex cōspēctūe agitatōis maris undabūdī & estuādīs solēt nauācare feri. Sene. olyxē fuisse nauācēbūdū: q̄ tot  
 ānos agitatus ē maritimīs tēpestatibz. Tyberius: fī caligula. Assiduū tussim refert Seneca p̄ tussim ap-  
 pellari tussim illā cōtinēt̄ iugiterq̄ sine intermissiōe uexatē. Claudiu i ludibriū reseruauit sicut simulatio  
 stultitię seruauit brūtū ita uero i claudio fatuitas uel simplicitas saluti fuit ne occideret a caligula. p̄script  
 būs. n. aliē uirū formidolōsū ē. sicut ludibriū fuit brūtus i aula targiniō: sic claudius erat p̄ ludibrio ap  
 Cailatū refert Iosephus Caiū q̄sile occasiōē q̄ Claudiu posset occidere. subornasseq̄ calūniatorē calistū  
 libertoz potētissimū. Cū sorori. refert Eutropius caligulā nō solū cōstulisse sorores sed ēt ex una natā  
 filiā cognouisse. Commodus ipatorq̄ natus est eo die quo caligula: tanq̄ eūdē h̄ret horoscopū & ipse sorores  
 cōstulauit. cōcubinasq̄ suas sub oculis suis cōstuprari ab amicis iubebat. Vēus cū hīa i. xit. ab horoscopo  
 loco cōstituta facit ut cū sororibus coeat aut cū filiabus. Fortasse talis fuit caligula gēntia. Vicissim: mō  
 hīc mō illā. Vxorē suā supra cubatē: i supiori & ob hoc honoratori loco i mēā discūbēte. Sicut ifra accū  
 bat ē i inferiore loco recubere. L. iuius. tū illā ifra eū accūbatē necesse unq̄ uidisse quēq̄ securi ferietē. Orati  
 us i fermōibus. Nomētanus erat sup ipm portus ifra scribit Vale. ap̄ ātūcos socias sedētes n̄ cubatē coeni  
 tauisse cū uiri ipsi cubatēs epularent̄. Infra se Oratius sumus ego & luxta turinus & ifra ponis. Prætexta  
 tus adhuc: eū nodū puerilē excessisset ætatē. Simul ipse: & drusilla soror. Cassio lōgino: iter iuriscōsultus  
 celebrat cassius lōginus natus ex filia tiberiō: q̄ fuit Serui sulpitii. quē caligula ciuitate expulit: q̄ mox re  
 uocatus a Vespasiano diū suū Romæ obiit hic alius ē qd̄ ex p̄noie liq̄t nā ille iuriscō. Caius dēus ē: cū hic Lu  
 tius nūcuparet̄. Abduxit: eripuit. Iustā: l̄tā: iustitiū iduxit supra docuius iustitiū cū iustū publicū idici  
 soleat reip̄. calātatibz & p̄ magnos tumultus. In quo tpe iustitiū. Lauisse: balnei uti ē delitię & uolupta  
 tiorq̄: cato siq̄ tpe iustitiū ob sororis obitū idci d̄itnis balnearibz idulsi fuisse: uoluit id capitali p̄a pūiri.  
 M. AN. Aboluisse: ad suspitionē occultā antidoti sup̄i odorē sustulisset: ut sit oboleo. p̄ auoleo quēad  
 modū obfideō affideo: & oboe p̄ adeo: aut qd̄ magis placet aboluisse. sic. n. qdā codices h̄nt: ātidoti olēs  
 ātē: cū aduersus uenēdū sup̄i coarguisset. Sana se parata. Nauācare: h̄tū fluctuatōē. Nā successorē  
 tacite occurrit ātiphorę cām explicat: cur & Claudiu nō occiderit. Cū oibz sororibus: Agrippia L̄tū  
 la & Drusilla. Stupri cōsuetudine. q. d. nō cōstētus stuprē: itulisse: sed i nefario ēt cōgressu pleuerat. In  
 fra se: inferiore loco. Vxorē: cælonia aut alia ab ea diuersā plures. n. h̄uit uxores. Virginē: itādā. Prætex  
 tatus: adhuc puer. Collocatā misimonia iustā. Abduxit: ademit. Iustā: l̄tā: iustitiū iduxit supra docuius iustitiū cū iustū publicū idici  
 soleat reip̄. Hæredē: drusillā dico. Aeger: istimus morbo implicatus. In quo: quo iusticio tenente.

peruulsis

indugent

zēphātus  
rīfū rēfere  
nō poterat

alea solatiū  
lugentis. p.  
missus ca  
pūllus

Deieraret  
Deiurium

nus impatientiam nauēx uitasset: & molestiam nauigandis  
 & Tyberius propter assiduam & ingrauescētem tussim me  
 dicamento usus est. Nam successorē imperiī Claudium  
 patrum non nisi in ludibrium reseruauit.

De libidine eius cum omnibus sororibus.

**C**um omnibus sororibus suis stupri cōsuetudinem  
 fecit: plenoq̄ conuiuiō singulas infra se uicissim  
 collocabat uxore supra cubante. Ex his drusillam  
 uiciasse uirginem prætextatū adhuc creditur. Atq̄ etiā in  
 concubitu eius quondam deprehēsus ab auia antonia apud  
 quā simul educebantur. Mox Lucio Cassio Longino consu  
 lari collocatam abduxit: & in modum iustæ uxoris propalā  
 habuit. Hæredem quoq̄ bonorum atq̄ imperiī æger iusti  
 uit. eadē defuncta iustitiū indixit in quo risisse: lauuisse: co  
 nasse cū parentibus aut coniuge: liberisue capitale fuit: ac  
 mōtoris impatiens: quū repente noctuq̄ pfugissent. ab ur  
 be: trāscurrit: l̄tq̄ Cāpaniā Syraculas petiit: rursusq̄ ide p̄  
 per rediit: barba capilloq̄ p̄missor: nec unq̄ postea: q̄ uiscuq̄

ere & ad lōgitudinē alere. i. de p̄missa barba dī a poeta. Per nomē drusillæ deierat: deierare ē ualde iura  
 re. hæc. n. picula de steridū ualde significat: sicut docet donatus. Idem deambo & deiero cum incremento  
 dicuntur. & defurtū ab Au. gel. eleganter dictū ip̄sum iusiurandum. quemadmodum deierare solemus per  
 nomen numinis: ita hic per nomen sororis iurabat. Exoletis: adultoribus cynedis ab exoleo uerbo dedu  
 citur exoletus. Plautus domi reliqui exoletam uirginem grandem quæ exoleuerat: ut interpretatur Priscia  
 nus in nono. Prostrauerit: prostiterit subieceritq̄: constuprandas: unde pudicitia prostrata dixit in

Cesare, sic de commodis concubinas suas concupiscere iubebat ipso volupratis cā cōspiciente. In cā aemiliū lepidi: iosephus li. xix. antiq. gratū refert aemiliū regulū pluri mos cōgregasse ut siue p illos siue p semetipsum alacriter cauium iterimeret. Id ē aut minutianū nō parū hoium multitudinē ad eadū opprimēdū cōparasse: ut Lepidū ulticiter amicu suū: quē cū aliquibus suis cōciuibus caius extiraxerat: et sibi timebat ne filia a Caio pateref. Quasi adulteras: tanq adulterū cōmisisse: ut Lepidū pido aemilio: q̄s ipse prostituerat.

Tres gladios: duos. f. pp. duas sorores agrippinā & liuiā: tertiu uero pp. aemiliū lepidū: tāq cōscie cū illo fuisse in insidiā. Marti ultoridē est supius quēdam dū Augustus extruxit edē marti cognomēto ultori quā uocauerat bello philippēsi ultioē p̄na suscepit. Elogio: elegiū diciū testificationē tā i bonā pte q̄ i malā. id

## Elogium

Impudicitia in libro offm Officiosi impudici

de rebusine pro cōcione quidem populi: aut apud milites: nisi per nōmē Drusillae deierauit. Reliquas sorores nec cupiditate tanta: nec dignatione dilexit: ut quas saepe exoletis suis prostrauit: quo facilius eas in causa Aemili: Lepidi cōdemnauit quasi adulteras: & insidiarum aduersus se conscias: nec solum chirographa omnium requisita fraude ac stus pro diuulgauit: sed & tres gladios in nece sua p̄paratos marti ultori addito elogio consecrauit.

De matrimoniis & uxoribus eius.



Matrimonia contraxerit turpius: an dimiserit: an te nuerit non est facile discernere. Liuiam Horestilam Caio pisoni nubentem quum ad officium: & ipse uenisset: ad se deduci imperauit: intraq̄ paucos dies repudiatam biennio post relegauit: quod repetisse usum prioris mariti tempore medio uidebatur. Alii tradunt adhibitu cōcē nuptiali mandasse ad Pisonem contra accombētem noli uxorem meam p̄mere. statimq̄ conuiuio abduxisse eam secum: & proximo die edixisse matrimōium sibi repetitum exemplo Romuli & Augusti Loliam Paulinam Caii Mēmii consularis exercitus regentis nuptam: facta mentione

uērbū frequēt iuēnes apud iuriscōsultos. Sene. decessit negotiator testō olum bonoy suoy reliq̄ formosū hīdē & adiecit elegiū: q̄ pudici compt. Ad offm: absolute offm diciū id qd noue nuptae deducēda nuptialiq̄ pōpae celebratā. ip̄dici. lu. offm cras prio sole mihi pagēdū i ualle grini: oli atheris orator cū deffederet reū libertinū cui obiectebat: q̄ patroni cōcubinus fuisset dixisse fers. ipudicitia in igne uo crimē est i seruo necessitas in liberto offm. ex eo ipudici & obsceni aliq̄dū officioli uocati sūt. Ad se: tanq̄ uxor sua eē ex hoc satis hīq̄ cur dixerit mīrmonia cōtraxerit turpius an dimiserit nōne turpissimū eē matrimōiū ita cōtractū: impando ur aliena uxor ad ipm̄ deducit: nōne dimissio turporis repudiū do statī & mox relegandū: nimis talia sūt plena oīs dedecoris atq̄ dishonestamēti. Prioris mariti. f. Caii Pisonis. Adhibitu. Caligula solent a pīse ad nuptias. Tpe medullis. f. duobus ānīq̄ fuerūt iter repudiū & relegationē.

M. AN. Ruffinēsi q̄s ridere esset ausus. Capitale fuit: capitali crimini datū. Transcurrisset: celerē quodā & in regeto pene trāscursu euasisset. Quātescūq̄ de rebus: de rebus q̄tum uis ampli ponderis. Deierauit iurare p̄euerauit. Reliq̄ sorores: Liuiā & Agrippinā. Dignatiōe: honore dignitate. Prostituerit: stuprādis subiecerit. Quo: qua pp. In cā aemiliū lepidūq̄ in caligulā cū pluribus cōiuratis: iosephus hispāo genere ortū aemiliū lepidū significare ut de eius cōiuratione apud eūdem plura. Chirographa: libellos p̄pria manu notatos. Reqsita: dubium quāz caligula sororibus fraude extorserit an illae potius stupri cōfectu dine a cōiurationis cōscias negligenter: q̄bus uulgaris nō solū cōspiratio patefacta. sed & illae ēt adulteria innotuere. Diuulgant: in apertum rettulit. Elogio: testificatione. Contraxerit: quāz fuerit. Turpius: impudentius: ac minus honeste. An dimiserit: soluerit: repudiari. An tenuerit: retinere p̄euerauerit. Ad offm: ad nuptias celebrandas. Ad se: domum suam. Repetisse: usum congressum. Prioris mariti: pisonis. Tēpore medio: biennio. f. Adhibitu: ad mortū uocātū. Mandasse: pisoni iussisse. Vxorem meam: quā mihi uxorē destinaui. P̄mere: illi hāerere: iusti iminere. Edixisse: edicto denūciasse. Romuli: q̄ heriliam rapuit: fuit. n. ea una ex Sabinis: quāz raptae fuerant triginta numero fuisse qdā tradiderūt. Valerius antiquas quingentas uiginti septem: lubas sexcentas numero tresq̄ & octoginta: Plures heriliam Romulo cēssisse affirmant: qdā tñ in q̄bus Lenodotus fuisse ut non Romulo sed hostilio claro iter romanis uiro nupsisse p̄diderunt. Augusti: si qdē ille festinat as Liuiē nuptias suspēctas reddidit. Loliam paulinā: Pli. Loliam Paulinā q̄ fuit. C. p̄cipis matrona. Nuptas: memori locatē: Eusebius auctor est memori a Caligula ipol sum ut scriberet uxore suā esse sibi filiā. Auiz: eius Loliae. Quōdā: quō forma. f. & etate floretet.

PHI. Ad pisonem: neogamum. Nouum maritum: cui nōbebat liuia horestila. Contra acubantem: ne regione: & ut dici solet ex opposito discumbentem. P̄mere: ex more sponforum qui subagitant in conuiuiō sponfas. Edixisse: p̄dictum publicasse. Exemplo romuli: historia notissima est quemadmodum romulus ex raptu sabinarum sibi repetit uxorem nomine heriliam de qua sic ait Silius in. xiii. puniceorum uis & martigena Thalamos spectare Quirini heriliam: certe hirsutos cum sperneret olim gens uicina procos pastorū raptā marito. hāc in deam demutata est: quā horam uocant: de qua intellexit Gellius in duodecimo

Herilia uxor romuli

auit eius ut quondam pulcherrime subito ex puincia euo-  
cauit: ac pductam a marito coniunxit sibi breuique missam fe-  
cit interdicto cuiusq; in perpetuum coitu. Cæsoniam neq; fa-  
cie interdidit: neq; ætate integra: matremq; iam ex alio uiro tri-  
um filiarum: sed luxuriæ ac lasciuix perdidit: & ardētius &  
constantius amauit: ut sæpe chlamyde peltæq; & galeam or-  
natam & iuxta adequantem militibus ostenderit: amicis  
uero etiam nudam. Quæ enixam uxorio nomine dignatus  
est: uno atq; eodem die professus & maritum se eius & patrē  
infantis ex ea natæ. Infantem autem Iuliam Drusillam ap-  
pellatam p omnium deaq; templa circūferēs Mineræ gre-  
mio impoluit: alendæq; & instituendæ cōmendauit. Nec ual-  
le firmiore iudicio feminis esse credebatur: q̄ fertatis quæ illi  
quoq; tanta iam tunc erat: ut infestis digicis ora & oculos si-  
mul ludenti infantium incessest.

Perductam: quasi p ui abductam: pducere enim inuitarum psonarum unde pductores dicti. Interdicto  
ueto phibitoq; pœna pfecto nō leuis ē hac ad foemina pueniēda: qd. n. p̄t foemina maxiq; uirose cē graui  
us: q̄ priuari cōcubitu: i quo sumū bonū collocat: foemina Plinio Aristotele Hesiodo auctoribus audito-  
res sūt coitus estui tpe: uiri uero hiberno. Neq; ætate integra: ætas integra dē ipsa iuuetas: q̄ pleā ē & lingui-  
ne uiget: q̄ ē iteger i iuuetibus: & ut dicitur phisici minuit senio. Virg. uos o qbus: iteger eui sanguis ait. Idē i  
nono Enneidos atq; iteger cui Alcæus hoc ē ut expōit Seruius adolescēs: cui adhuc integra sup̄est. scribit Audi-  
cna ætatē adolescētis ē usq; ad. xxx. annū: ætatē uero cōsistētia: q̄ uocat ætas pulchritudinis ē: feræ usq;  
ad. xxx. annū. Aetate uero minuēdi dici cū uirtus amittit. q̄ est ætas senectutis. Mfem: q̄. s. peperat ex prio-  
re marito: ē. n. mf ut dialēctici dicūt relatiuū nomē: sicut & p̄ qd ad aliqd refert. Clamydæ: ornāmēta sūt  
militaria de qbus supra satis ac sup. ē. n. pelta scutu amazonicū lunata: uñ iūatas peltas dixit poeta. Nudā:  
i hoc imitatus ē cidaule lidæ regē q̄ uxore gygi sodali suo nudā demōstrauit: quo scō sibi exitū & gygi re-  
gnū cōparauit: historia tradit a Iustio & herodoto copiosissime. Enixā: cū pepisset: eniti. n. parere ē. Vxo-  
rio: ut uxor p̄cipis uocet. Per tēpla circūferēs: auctor ē Iosephus Catū ad tātā insanā prouipit: ut cū ei si-  
lia fuisset exhortat: pducēs i capitolū sup gēua simulachri cōstitueret cōem sibi natā louiq; cōsimis duos  
p̄tes uni pli cōstituerēs. Mineræ gremio. Cl. quoddā gloriatu ē se a minerua oēs artes edoctū fuisse. Institū-  
endā: institutis disciplinisq; formadā ab ipsa minerua upote artū dea. scitu dignū relatuq; ē qd tradit Martia-  
nus de minerua cā. i. natā cē sine m̄re: qm̄ in foeminis prudētia nō ē: cuius dē & ipsa minerua. uersus Martia-  
ni sūt hi in hymno palladis: quā de p̄te ferūt sine matris fodere natā. puida cōsiliū qd nescit curia marrū.  
huic sententiæ astipulatur illud Aristotelis ex. ii. politicorū cōsiliū in foemina esse inuulidum.

M. AN. Ex puincia quo maritū fuerat secuta. Producta: a marito abducta. Cæsonia: Pompōi orphi-  
ti: ut Plī. scribit & uetustia iudicio octauo mēse: quod raro accidit: natam: credidit Caligula ab eo amatorio po-  
culo cōi sensu alienatus. Iu. cū totam tremulū frōntē cæsonia pulsi ifudit. Neq; ætate integra: sed florēt il-  
lius pte exacta. Perdidit: affrenatæ. Clamydæ: militari ueste pallio pœne aduersa: Plau. puer cape clamy-  
dæ & da palliū. Pelta: scuto. Ver. ducta amazonidū lunaris agmina peltris. Nudam ofiderit. Quam eni-  
zam p̄u solutā Vxorio nōse: uxoris appellatiōe dignatus est. Vno eodēq; die: eadē luce se & puerperæ  
maritū & puellæ p̄tem p̄fessus ē quo intelligi pōt nō prius cam p uxore hūisse q̄ ex illa p̄ sit factus.

PHI. Iam tūc adhuc iſanti. Inocesceret: p̄teret inuaderet. Ptolemæu regis iubæ filiū: scribit Plūtarch. in  
Antonio cleopatrá Antōii & cleopatæ filiā nupisse iubæ regi humanissimo & pulcherrimo: trāgillus sen-  
tire ut nō cleopatram fuisse appellatam filiam Mār. Antonii: sed helēnā: quæ nupit iubæ uidet hic esse ille  
Ptolemæus: quē p̄didit Plinius in. v. a Caio Cæsare necatū cuius mortē dum ulcisci conat̄ seruus edemon  
mouit arma romana. Cōsobrinū: cōsobrinos appellamus auctore dōato eos: q̄ ex fr̄e & sorore nati sūt: fo-  
brini uero ex duobus fororibus dīr quasi sobrini. patruales autē fratribus notat: p̄terea cōsobrinos p̄ping-  
tatis nomē est & in hoc significat accipit hic a tranquillo: tanq̄ cōsobrinū dicas necessariū & p̄pingtate con-  
tinentū. Pro necessitudinis iure. hoc ad Ptolemæū cōsobrinū referendū. necessitudo. n. d̄ ius quoddā & uin-  
culū religio se cōiunctiōis affinitatisq;. Pro meritorū grā: hoc ad macronē & enniā refert dē: qbus adiuto-  
ribus impiū adeptus est caligula de qbus dictū est in sup̄ionibus. Ad efedū sibi occurrent: senius ē caligu-  
la: p̄misit quoddā senatores togatos instat ante ambulonū atq; strellitū cursitare sibi iter faciēti icarruca: est  
eni efedū genus currus uñ & essedarii dicti. de quo suo loco dēi est. legimus apud diodoy & Pliniū Ieso.

scribens salatiū esse neptū horā  
grini nerlenē martis. Oui. i. xliiil.  
mutat horāq; uocat q̄ nunc de-  
iūda grino est. Augustiq; liuīā  
drusillā p̄natē abduxit a mari-  
mōio tyberii Nerōis. Lollia Pau-  
linā. scribit Plī. se uidisse Loham  
Paulinā Catī p̄cipis uxore i spō-  
saliū cerimōiæ cœna smaragdī  
margaritīsq; op̄is eterno textu  
fulgentibus toto capite crinibus  
sp̄itis auribus collo mōilibus dī-  
gitisq; nec donā p̄digi p̄cipis il-  
la fuerat sed auiz pu iaciæ. i. spō-  
liis p̄tæ. Auiz eius. Lollia Pau-  
linā: tanq̄ in nepte regnāta uide-  
ri posset a uita pulchritudo: fac-  
pe. n. nepotes neptisq; reddūt si-  
militudinē auorum & auarum:  
sicut ille niceus nobilis poeta in  
auum degeneratū athiopem.

hora quiri  
no iuncta

ætas integra

ætas p̄lchri-  
tudinis

iūata pelta

minerua  
line trecur

Sobrini pa-  
truces

Efedū re-  
ges ad cur-  
rū sōstis

strem aegypti regem fuisse tam  
superbum tanq̃ insolentem ut re-  
ges solitus sit iugere ad curꝝ loco equoꝝ & sic trum  
phare ireꝝ ad tepla & p̃ urbē iter facere. hic lucani il-  
lud est: uenit ad occasum mundiꝝ extrema seſoltris q̃  
pharios curꝝ regū ceruicibus egit. Mō ad pluteū:  
ad thogꝝ tricliniarē: nā pluteū tabulā dicimus & acci-  
pimus p̃ fulcro ipsius thori discubitori. Martialis nam  
pluteo uidice tuus erat: sūt & plutei militares de qbus  
caesar in cōmentariis est & pluteus grāmālis: de quo  
Persius. Nec pluteū cedit. Sīdōius grāmāles plu-  
teos aut athenē cūcos: aut armaria extruclā bibliopo-  
larꝝ. A pluteo q̃ tabula est deriuat̃ plutealis. uñ a Cice-  
rōe dicta sigilla plutealia imagū-  
culae pluteis hoc ē tabulis inclu-  
sa. Locus est mēdosus & obiter  
emaculādus i epistolis ad atticū:  
in qbus sic legiꝝ. p̃terea lippos ti-  
bi mādō. quos in territorio attio-  
li possim includere & putealia si-  
gillata duo. i paucissimis his uer-  
bis triplex mēda soleuit. nā p̃ lip-  
pos legēdū est typos: significat at̃  
typus formā figurā & ueluti exē-  
plar. sicuti in sacris lris dicitur arca  
esse typus ecclesie. & sexcenta similia. Illud uero putealia sigillata. corri-  
ge plutealia sigilla. petiꝝ. nā ab attico fictitia simulachra q̃ pluteis ueluti loculamētis cōtinent. uñ ē illud plu-  
teū seruare elesthas. Ad pedes: Sene. l. iiii. de bñficiis: seruus q̃ cōnāti ad pedes steterat narratꝝ inter coe-  
nā ebris dixisset scribit Agreius grāmāticus circūpedes dici obseq̃a seruorꝝ: añ pedes amicorꝝ. hic ē illud  
luculētē a C. dcm̃ in uernis. seruos artifices pupilli cū hēret dōm: circūpedes aut hōies formosos & lra-  
tos suos eō dicebat. Martialis a pedibus ea forma seruos noiat: q̃ a manu ab eplis a ferentis. nūcupant. de  
qbus alibi pluribus. caligula cū tradaret senatores p̃inde ac togata mācipia: quosdā hēbat ad pedes. i loco-  
ꝝ qbus militorꝝ q̃ dominis ad pedes stare dicuntur. sicut ad manum dixit C. fuisse seruū Graccho.



Eue ac frigidū sit his addet̃ quo pp̃quos amicosq̃  
pacto tractauit ptolemāū regis iubaꝝ filiū cōsobri-  
nū suū (erat. n. & is. M. ātōiē & x helēā filia nepos)  
& i primis ipm̃ Macronē ipsā Enniā adiutores ipsiꝝ qbus oī-  
bus p̃ necessitudinis iure: p̃q̃ meritorꝝ grā cruerā mors p̃solu-  
ta ē. Nihilo reuerētior leuiore erga senatū: quosdā sumis  
honoribꝝ fūctos ad ese dū sibi occurreret togatos p̃ aliquot  
passuum milia & cōnāti mō ad pluteum mō ad pedes stare

ad pedes

circūpedes

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

a pedibus

M. AN. Sui se a se gēitā. Feriatas: q̃ p̃na feritate eēt p̃dita. Illi: druillā. Inſestis: uolētis & ad iniuriā  
pp̃ēis. Inſestet: iſestaret. Leue & fri. miore detestatōe dignū: siꝝ maiora eō attēdat ſcelera. Cōsobrinū  
mior antōia antōi & oclauie filia: ex drufo germāicū gēuit: germāicus caligulā ātōi p̃nepotē cōtra: helenā  
eiūſde triuinī filia q̃ ex cleopatā orta ē iubaꝝ nupſi iuba Ptolemāū ut trāgulus air gēuit: Ptolemæus ergo  
nepos fuit n̄ p̃nepos: qd̃ si ita ē q̃ rōne cōsobrini dici poſſint: qd̃ ne i gradu qd̃ ſiguis cōſueit trāgulus uide-  
rit: uide tñ p̃e cū idē iſerat tramōi ex helēā filia nepos: ſeciſſetq̃ iteri Ptolemæi & iubaꝝ p̃ris mētionē iu-  
bā antōi nepotē n̄ ptolemæū dixerat nā p̃nomē illd̃ ad utrūq̃ referret p̃tur iubaꝝ ptolemæi p̃ fuerit: helenē  
& iubaꝝ filia: antōi nepos ptolemæus uero ex ſcdo iuba ortus p̃nepos: ſed qd̃ duo fuerit iubaꝝ poſt il-  
lū q̃ a. C. caſar uictus ſibi mortē aſciuit n̄ repio: Sp̃ciūſ traianū Adriā cōsobrinū appellat cū ſi m̃ſo añ aſci-  
p̃is ipſo adriā cōsobrinū diſſet: illd̃ aduiciā plutarchū cleopatā & ātōi filia q̃ iubaꝝ nupſi n̄ helenē ut tri-  
gulus p̃didit: ſed cleopatā air appellatā: de ptolemæi cāde pli. rōna ſq̃t arma p̃uinū claudio p̃cipie i mau-  
ritia bellauit ptolemæū regē a. C. caſar iterē p̃tū uolūſetē libto Aedemōc. Enniā: p̃ q̃ ſuerat macrōi iſſina-  
tus. Crapē. m. n̄ uenēo aut citra cruorē: ſed ferro illata. Quosdā: ſenatū ordiſ. Ad cle. ad currū. Ad plu-  
teū crates erat corio crudo ſtēta: q̃ appōi ſolebat militibꝝ opo faciētibꝝ tabulæ ad hęc qbo aliq̃d̃ p̃ſepit  
plutei ſūt dci: lu. & iubaꝝ archetipos pluteū ſeruā cleatꝝ: de loco iſt̃ tabul̃ circa tricliniarē toros ſēptō ſel-  
ligi credo oportet. Ad pe. iſtra ſe. Succitꝝ: miſſerit cā expeditos. Volūtaria. m. quā ſibi ipſis uſero cōſuſit  
ſet. Edicēdē cō ſignificat̃ ut natal̃ illius dies celebraret. Abrogauit: cēdit. Sine ſū. po. ſine cōſulibꝝ. Cō-  
iuratō: amiliana credo. Inq̃etatus: q̃etis hora moldatus. Frēitū: diſcurſu & clāore loca i circō p̃ nodō oc-  
cupatū ſubiacet. n. Circus palatio. Gratuita lo. q̃ prio ad eūtibꝝ uocabāt utpote oībus cōia. Tumuluꝝ:  
ſubitā fugiētibꝝ trepidatōe. Eluſi: nocturno cōpreſſu eneſti. Decias: agiarū id gēus fuiſſe crediderit quī  
ſit decia alioq̃ cultuſꝝ rei portio: quā ueteres dō ſoffert ſolebat. Māritus: reſtitiuiꝝ q̃ dari cōſueſſerāt  
& decia tributi gēus ſiue ueſtigal: cicero neq̃ ex portu: neq̃ ex decimis: neq̃ ex ſcriptura ueſtigal ſeruari  
p̃t. Eql̃tres: loca uñ egres ſpectabāt: q̃ & eql̃tra ſūt dci: anneus Sene. eql̃tria oīum eq̃tum romanorꝝ ſunt  
& rurſus quū ſi theatꝝ ueni ſi plena ſunt equeſtria: lu. & de puluino ſurgat equeſtri. Ab inſimo quorūq̃  
accipiet̃ dē decimæ cupiditate cōſuſo ordine: aut equeſtria occuparet ut propius deſſet: aut certe per illa  
nodū eq̃tū multitudinē reſerta temere ruerēt: neutꝝ. n. ſine ordiſ iniuria iſdignationeq̃ fieri poterāt. lo-  
ſephus in ludis q̃ i honore. C. caſaris i palatio celebrabāt id accidiſſe ſignificat uſ. Reductiſ: cōp̃licatiſ.

Derogatur  
abrogatur  
obrogare

PHI. Succinctos lintheo: more ministroꝝ. Oratius succinctus cursum hospes natali suo edicere. p. edictū publicare diē suū natalē. ut. sa. po. ro. coleret. Abrogauit: sustulit detraxit. derogat legi cū ps. de. trahit. abrogat legi cū prius tollit. obrogare uero est legis prioris infirmāz cū legē aliam ferre. Cl. tria hæc uerba iustitiam locauit qdā ad atticū eplā cū ait. abrogare derogare obrogare sine fraude sua non liceat. Si ne sumā potestate sine cōsulibus. est. n. cōsularis potestas Romæ sumā & maxia. Cōiutatio: scā. i. aduersus ipsum caligulā. ea significari uidet quæ auctore emilio lepido scā est uel quæ mox per munitianū excitata.

Firme insisteret: tanq̃ uestis p. des uingatoꝝ contineret ne per lubricum paup̃mētum laberent. Ceteros ordines: equestrem & plebeū. Gratuita loca gratis & sine mercede cōcessa occupantibus. Elisi: obtriti exanimati per elisionē & cōbulcationem dū sustibus e circo tumultuosissime abiguntur. Et eptem: ordinem equestrem. Decimas: nomē est imperatoriz liberalitatis: de quibus credo locutū esse epigramatariū poetam sic scribentem: cum data sint equiti bis quinq̃ nūmī. mata. quare bis decies solus festi liane bibis. uidet āt inuere datas esse solis egibus decimas: & est sensus cū celerius solito daret decimas effecit ut plebei & infimi occuparet loca eq̃tū: ex quo rixæ oriebant iter equites indignātes occupari sua sedilia & per plebes occupātes: quid si legamus decima & referas ad horam: qd magis placet: ut sit sensus caligulam exhibuisse hūilioris in ludis ante decimā horā ut ex hoc plebei cū spectandi occuparent eq̃tū sedilia: unde discordiæ quod cupiebant principes exoriebant iter plebem & eq̃tes. Maturius: citius & festinātius: quā ex more dari solerēt. Vt eq̃lites: corrigē equestria: sunt. n. equestria loca i. gbus eq̃tes spectantes sedebāt sicut popularia in gbus & p. pulus & plebes spectare consueuerat. unde isra dicit tranquillū q̃ pars maior intra popularia deciderat. de equestribus sic inq̃t Seneca. cū in theatꝝ ueni si plena sūt equestria. Reductis uelis: fozz: integri solebat qñ gladiatorio spectacula edebant. unde ait plin. Cæsarem totum romanum fozz: interixisse: quod munere ipso gladiatorio mirabilibus uisum tradunt. Marcellus uelis fozz: inumbravit ut salubrius litigantes consisterent. carbasina uela primus in theatro duxisse tradit lentulus spinter apollinaribus ludis: caligula ut pestifer ex omni parte esset ro. po. spectacula quoq̃: quæ uoluptatis causā comparata sunt conuerterant in supplicii cū sublaris & complicatis uelis spectaculorum spectatores estu solis feruentissimi conficerentur.

M. AN. Velis: gbus theatꝝ: flagrantī die sumbrabāt: Mar. & Pōpeiano uela negata noto ad quos casus sic pe. n. uetozz: uel uela ipsa intendi non poterant umbellis uti consueuere: Martialis accipe quæ minios uincāt umbracula soles: sit licet & uetus te tua uela tegent: publica igit̃ uela caligula æstiuā die ut populū incommodo afficeret medio spectaculo obstructis theatri exitibus nequis abire posset repēte complicari iubebat dignus ipse qui siqua superfluit illi populo maiorum indoles subito in cursu in crucem sublarus non solum per æstum & contumeliam eminentissima theatri parte torqueretur: sed caucaseis etiam rupibus religatus: ut de prometheo ueritas fabulata est rediāt uisq̃ uisceribus Aquilas: & Vulture pauisset.

PHI. Emitti e spectaculo: uolebat. n. sublaris uelis flagrantia solis spectatores infestari. Ordinario apparatu: p. apparatū ordinariū muneris gladiatorii intelligit gladiatores in gladiatori exercitatos & armaturas gladiatorias: gbus digladiabant ad pascendos oculos spectatorum. bestiarū quoq̃: quæ aduersus feras depugnāt erāt ordinariū. caligula hoc legitimo apparatu sublaro in locū firmissimozz: famosissimozz: gladiatorū substituit gladiatores senio debilitatos: quos pegmares tranquillū appellat: tanq̃ in pegmate solitos de pugnare: quod leuioris operæ & magis puerilis q̃ gladiatoriz pugnz certamen est. hi feris maxime feruentibus obiciebantur: a quibus truculenter lacerabantur. sunt enim pegmata machinæ ex ligno compactæ quæ in pompa uoluptatis causā circumferri solebant: dicuntur pegmata a uerbo græco. πῆγμα: quod est ludo: siue πῆγμα: quod significat pango & extruo. de his Seneca ad Lucilium scribens tradit hæc.

equestria  
popularia  
Velis forū  
inumbare

Bestiarii  
pegmares  
Pegmata



his anumeres licet machiatores  
q pegmata p se surgentia excogi-  
tāt & tabulata in sublime crescē-  
tia. hinc illud ab epigrammatario  
poeta demī est & crescut media



Item de scuitia & crudelitate eiusdem.

A cultia ingenii per hanc maxime ostendit: quā ad sa-  
ginā ferarū munerī praepratarum carius pecudes

Locus  
martialis

pegmata celsa uia. Seruius in. iii. commentario georgico: qz refert pegmata componi solita ab editoribus lu-  
dorum theatralium. Iosephus in. vii. belli iudaici docet quemadmodum in pompa triumphique Titus  
& Vespasianus imperatores ex deuictis Hierosolymis communiter egerunt: maximum stuporem pegmata  
quae portabantur attulerūt. multa. n. in tertium nidum quartumqz surgebat. magnificentia fabricae cū  
admirationē delectabat. In his machinis simulachrum belli representatum fuisse significat: ut alii fugere alii ca-  
pi uiderentur: & per singula pegmata dux captae cavitatis agebatur: ita ut captus fuerat ordinatus Plinius  
quoqz auctor est in. xxxiii. pegmata in circo ductum fuisse a Caio principe: in quo fuere argenti librae cen-  
tum uiginti quattuor. uidet. Tranquillus gladiatores appellare pegmates nō eos q pegmata baiulabāt: sed  
qui ex pegmate degnabant. ita. n. interpretamur subnixi auctoritate Iosephi docentis simulachra pugnae ex  
machinis pegmatum edi solita fuisse. hoc erat crudele miserandūqz spectaculū uidere nō solū gladiatores:  
sed et patres familiae debiles oblici fetis truculentis. Subiciebat: substituebat. Horreis praeculis: hor-  
rea non tam receptacula frumenti q aliae quoqz rerum repositoria dici testes sunt eruditi & i primis iuris-

Horrea

Farreum

consulti. q pluribus in locis & peculiariter in titulo de contrahenda emptione horrea frequenter usurpant  
pro repositorio mercium & rerum praeforum. hic horrea p granariū accipiunt ita. n. Varro appellat lo-  
ca ubi granum frumenti cōdebant: idem horreum ab horrido dici interpretatur: quod antiq farreum dice-  
bant a farelligimus seuerum impatorem romanum cum uita excederet septem annorum canonem po. ro.  
reliquisse olim heliogabalus iussit canonem po. ro. unius anni frumentarium metreticibus lenonibus: exo-  
letis in tramurans dari: cum eo tempore iuxta provisionem seueri & traiani septem annorū canon frumen-  
tarius Romae esset: primam semp rei frumentariae & annonae urbicae rationem habuerūt principes ro. qm  
ut inqz Aurelianus scribens ad praefectum annonae: po. ro. saturo nihil potest esse letius, unde merito uru-  
perandus Caligula: qui horrea praeculit ut ita Romanum po. fame mideret periclitatē. signat aut horrea  
non tam priuata q publica: ex quibus frumentum uenale promebat fuisse praecula. Scribit Iosephus hor-  
rea decenter instituta fuisse a caligula propter aduentum nauium frumenta ex aegypto deferentium. sed dū  
segruis construantur. opus semperfectum est relictum. Romae fuerunt horrea semproniana appellata a sem-  
pronis gracchis instituta ad custodiam frumenti publici. Ad saginam ferarum: ad feras saginadas: est. a.

Canon fru-  
mentarius

Sagina  
Saginariū

sagina pinguitudo. inde saginariū dī locus accommodatus ad saginandum altitua. Varro in. iiii. de re rustica  
ca pullos anserum includunt in saginario. ibiqz polentam & pillinem aqua mactatam dant cibū. ita ut per  
dies saturent. luculenta est apud Senecam sententia ad taxandam ganeonum uomitorumqz luxuriam: cor-  
pora inquit istorum in saginazanimi in macie & ueterno sunt. a sagina fit saginariū saginariū. unde a Se-  
rio dicitur mulus saginariū & mula saginaria leges sumptuariarū: ut inquit tertullianus iubeant inferri in  
coenam non amplius q unam gallinam & eam non sagitam hoc est sagina opimatam. Muneri praepra-  
tatum ludo bestiarum: spectaculo ferarum. hinc munerarii dicti qui non solum mūta gladiatoria sed & spe-  
tacula uenationesqz ferarum exhibebant. & hoc est quod ait columella lib. vii. arietes miri coloris sicut ali-  
ae bestias munerariis deportari. Apuleius in quarto metamorphoseos docet quemadmodum quidam no-  
mine demochares editurus munus gladiatorum atqz uenatorum comparabat copiosum numerum ursu-  
easqz saginabat atqz praeprabat ad publicas uoluptates instruendas. Carius: maiori praecio. Pecudes qui-  
bus aleretur & saginarentur fere praeprato ludo bestiario.

mulus sagi-  
narius mu-  
nertarii

M. AN. Emitti uetabatur ut ad unū omnes aestu cōficeret. Ordinario apparatu: reliqua spectaculorum  
pompa. Vilissimos abiectissimū quoqz. Gladiatores pegmares: ad pegmata huc & illuc molienda serua-  
tos: erant pegmata lignea & sublimis machinae quae ad spectaculose pompam in theatrū deportabantur  
Annus Seneca his anumeres licet eoz machinatores qui pegmata p se surgentia excogitabāt & tabulata  
tacite in sublime crescentia & quia pegmata ut dixi portabantur: quod Iosephus clare demonstrat p quoqz  
inquit magnitudine timendum uiribus portantū occurrentes timebant: pegmares gladiatores eos dictos  
crediderim: qui parte reliqua corporis ferro debilitata: quia gladiatura iam minus idonei essent pegmat-  
ibus deferendis adhibebantur: quidam pegmatas legunt: uelut ab eo sint dicti quod graeci τὰ πῆλα τῶν ἀνδρῶν  
in dibria appellant. Horreis: quibus publica afferuabatur annona: unum tantum laude dignum Caligula suo  
principatu gessisse: Iosephus ait quod circa regium & syriam frumentum horrea constituisse. Per haec: quae  
scilicet dicam. Ad saginam: idest cibum Plinius de orca ante tyberina ostia oppugnata: & dum inquit sa-  
ginam prosequitur in litris fluctibus impulsū. Iuena. propea stomacho laxare saginis. Muneri: uena-  
tionis. Laciniis & primitus quidem uenationes: quae uocantur mūta. Pecudes: in cibum dande. Iuxta.  
& multa pascendum carne leonem. Laniandos: laniatus obiciendos. Adnotauit: akriptit destinauit.  
Custodiarum: locorum quibus sortes asseruantur. Non inspecto elogio: utroqz uerbum id uerbum potest  
accipi siquidem & criminationem intelligere potes & defensionem. Intra portio: qua custodias recognos-  
cebat: & quo fontes ad eius trahebantur praecinium.

cōparentur ex noxiis laniādos adnotauit: & custodiarum  
seriē recognoscens nullius inspecto elogio stans tātum mo-  
do itra porticu mediam a caluo ad caluum duci imperauit:  
Votū exegit ab eo qui pro salute sua gladiatorum operam  
promiserat: spectauitq; ferro dimicātem: nec dimisit nisi ui-  
ctore: & post multas pces. alterū q se peritū: ea de cā uoue-  
riscūctātē pueris tradidit uerberatū insulatūq; uotū repo-  
scētes p uicos agerēt: quoad p̄cipitarent ex aggere: multos

PHIL. Compararentur: admir-  
ror Hieronymum reprehende-  
re rufinum tanq̄ latine dixerit  
comparare pro emere: cū istud  
uēbū nō solū apud rectiores:  
sed etiam apud uetustiores scrip-  
tores in hoc significatu frequē-  
ter reperitur: iun̄ consilium ti-  
tulo de re militari milites iquit  
agrū cōparare prohibentur in ea  
prouincia in qua bellica opera  
agunt: item is qui contra disci-

Cōparare

plinam agrum comparauit iūctari prohibetur. M. cato reliqua quæ comparāda sint siquid desit in ani-  
mum uti comparatur. Idē prædium cum comparare cogitabis sic in animo habeto uti ne cupide emas.

Ex noxiis: fontibus. Laniādos: feras: scilicet muneri preparatis: & ita uicem cibi præstant feras: ex  
hoc feras excedenda caligulæ notatur: qui feras aleret humanis carnibus: consimiliter Apuleius prodidit,  
democharem editorem ludorum habuisse noxiōs: qui suis epulis bestiarum sanguis instruebant. Custo-  
diarum: supra declarauimus & in notis Serui habunde scripsimus custodias accipi pro carcerantis hoc est  
pro his qui carcere continerentur: & auctoritatibus eruditiorum ualidissime confirmauimus ad rem robo-  
randam: addatur hæc quoq; futura ex Iulio firmico transcripta: qui tradit libro quarto matheos: quod  
luna in nocturna genitura faciet carceris præpositos custodiarumq; custodes. Elogio: titulo & testifica-  
tione noxiarum commissarum. Seriem: uerbi gratia: ut homicidæ simul fures simul & fontes consimili-  
um delictorum iunctim locarentur: in quam sententiam est illud Tertulliani ex apologetico ubi elogium  
in eadem significatione qua hic dictum est a uobis nocentes uariis criminum elogiis recensentur. A cal-  
uo ad caluum: prouerbialis hæc est eloquutio: qua significatur iussisse caligulam ad supplicium duci: custo-  
dias indifferētes: & nullo habito discrimine delictorum cum enim recognosceret custodias: duo sorte ad-  
rant calui alter in sumo alter in imo: ut inter duos caluos omnes custodiæ continerentur: tūc caligula stas  
in porticu in qua agebatur recognitio carcerariorum: iussit ut carniſices ducerent ad supplicium custodi-  
as omnes incipiendo ab uno caluo qui erat primus & eundo ad alterum caluum: qui erat nouissimus: &  
ita indifferēter omnes de diti sunt supplicio capitali citra considerationem ullam & penſationem: quis  
pauis: quis mīpus deliquisset: & nunquid omnes pena capitis forent puniendi: non enim leuis culpa capita  
linee punienda est: ut magna culpa & hoc est quod ait a caluo ad caluum: in quo aliquoq; docti hallucinan-  
tur atq; occurrunt: huius rei auctor est dion apud grecos scriptor luculentus. Duci: proprie est signifi-  
catu illud a Seneca dictum est duci te iussit duci ut curtiū: sic inquit hermolaus: ros iube duci ut quod ex  
tua morte p̄tendimus consequamur ex nostra. Votum exegit repetit tanq̄ debitum: ut id scilicet perſol-  
ueret. Gladiatorum operam: morte gladiatorum digladiaturum in spectaculo. Ea de causa: pro salute cali-  
gulæ est quæstio apud eruditos nunquid possit mutare fata: qui se deuotū morti pro alterius salute. In-  
fulatum: uittatum & infulus ornatum: quo ritu uictimæ immolanda preparabantur: hinc a poeta dictum  
mibi sacra parari & feræ fruges & circum sēpora uitæ ab infula enim ut aiunt grammatici: quæ fascia est  
uitæ dependent ab infula infulati quoq; sacerdotes nominantur: idonius uel infulatus aram ad thuriere  
manu rotare mystas. Votum reposcentes: ut. Votum exoluere: quo se peritum uouerat pro salute cali-  
gulæ. Per uicos: uicinitatem per omnes urbis romæ uicos: de quibus suo loco dictum est. Ex aggere: aggerē  
significat: quem Tarquinius superbus extruxit: de quo Plinius in .iii. sic refert: claudium roma ab oriente ag-  
gere tarquinii supbi iter prima opere mirabili: namq; cum mēbris acquiri: qua maxime patebat aditu plano: de  
hoc sensisse uidetur iuuenalis illo uersu plebeium in circō positum est & in aggere sacrum.

Custodie

Elogium

A caluo  
ad caluumDuci te  
iussitInfulat  
uittatagger tar  
quinii

MAN. A caluo ad caluum: custodias p̄fecto ad caluū. q. d. redeat unde uenit uel unde delatus  
est: defera: hāc ille idē uocē usurpare soluit crediderit: nisi id loci noſi fuisse dicat aliquis: nō p̄po suo  
ego solere hic nō nullos segnitē hærere q̄ profunda locus idagatione delictiq; indigeat notatore: sed siq;  
q̄ melius aliqd fuerit commentū nō gratiare illoq; finē accedā. Exegit: requirit. Nec dimisit: missum  
fecit: sed tam diu gladiaturū habuit obnoxium quod uictor pugna euasisset: nec sic quoq; nisi multis præ-  
ciis fatigatus ut impudentissimam hominis ingrati tudinem facile agnoscas. Eadem de causa: pro ipſi-  
us egrotantis salute. Cunctantem: segnitē uotū exoluentem. Uerberatum: uerbis casum. Infula-  
ti in uictimæ speciē infulam habent: est. n. infula ut Senio placuit fassia i modū diadematis a qua uictæ  
utinq; pendunt. Per uicos: urbicos qui mille & amplius numero Romæ fuerunt. Votum: solutionem  
uoti. Præcipitaretur: præcepto agebatur. Ex aggere: agger Tarquinii fuit circa uiminalē collē ubi & po-  
ta uiminalis eius aggeris: Scrobo & Plinius meminere: ut sit sensus quoad ex urbe præcepto eieceretur ea ui-  
delicet parte qua Tarquinii fuit aggerē munita posset aliquis aut omnino absurde & de tarpeia rupe: un-  
de scelus conuicti p̄cipitari sunt soliti suspicari. Honesti ordinis. equales: credo: potius q̄ senatorii.

PHI. Honesti ordinis: qualis est senatorius & equester: donatus ordinem ait referri ad fortunam: unde illud ex eunuchorum dam mei ordinis: exponit ordinis pro pauperem: ut ita homines honesti ordinis dici possint diuites & opulenti. Deformato: deturpato: de honestato: interdum deformare significat figurare designare: Viciuosus: sic inquit: architectus graphidis petitus: ut deformare possit lineis imitationem quam uelit edifi-

deformare

graphis qd  
Stigmati-  
cus stigma-  
tiz in me-  
tallum in  
opus me-  
talli  
Bestiarii

quadrupes

Cauca

mors esiae  
inuentos  
ferrae

insurandum  
per geniu  
Excursare

Curatores

ficiorum: est autem graphis: ut Viciuosus uerba percipias: pictura & ea maxime: quae lineis consistat: quae lineis uocatur: quam ait Plinius in. xxv. inuentam esse a philocle. idem de graphide ait: graphidis uelut graphis. Stigmatum stigmatibus stigmaticus deriuatur. Cicero o miserum: qui fideliorum & barbarum & stigmaticum putaret: quam coniugem: scribit Plinius stigmata deleri columbino fimo: stigmatibus prius delicti uoluerunt notis & stigmatibus punctiones. Ad metallum: inter genera poenarum metalli poena numeratur: apud iuriconsultos sit differentia inter eos qui in metallum: & eos qui in opus metalli damnantur: nam qui in metallum dampnantur grauioribus uinculis praemuntur: qui in opus metalli: leuiores: Plinius in epistolis erat fustibus celsus: damnatus in metallum: strangulatus in carcere. Munitiones uitiorum: ad uias publicas munitiones. Aut ad bestias: Paulus iuriconsultus: ad bestias damnatos fauore populi praedictis demittere non debent: antiqui bestiarios eleganter appellauerunt qui cum bestiis depugnare damnati erant: hinc a Seneca ludus bestiarii: non nuncupantur: quo bestiarii depugnabant: de quibus sic ait Terullianus in apologetico Iuppiter est roma: quem ludis suis sanguine proluit bestiarii. Quadrupes: donatus enarrans illud Terentiarum: quadrupedem constringito: quadrupedem exponit ut feram uel quadrupedem idest cum pedibus & manibus apud Apuleium legimus: quendam nomine thralitionem ad effugiem bestiae reformatum caueae immisum: dono datum fuisse democriti munerat: caueam autem hoc in loco accipe pro ferarum receptaculo: ut apud Apuleium: bestiam factum immittimus caueae: cauea quoque de auiibus dicitur: Plautus in cursulione quia enim in cauea si foris concludi uidentur: et pulli gallinae papiniae caueae radiorum argenteus ordo. Serra dissecuit: hoc supplicii genus passus est Esaias propheta: namque sub manasse rege secus in duas partes occubuit: ferram ferream primum inuenit talus ex dedali forte genitus reperta serpentis maxilla: qua lignum secuit: mox imitatus illam dentium spissitudinem ferram fabricatus est auctor diodorus in. v. bibliothecae: Plinius uero dedalim ferrae inuentorem fuisse prodidit alii ferram inuentam esse ab herba nomine ferrata: cuius mentio fit ab eodem Plinio in. xxiij. De munere suo: de spectaculo bestiarum & bestiarii. Deierassent: deierare est ualde furare sicut demitit: & deamare habent incrementum ut Paulo ante annotauimus. Per suum genium: tanquam uidetur sentire genium Caligulae non esse adorandum: nec pro nomine habendum maximum insurandum apud priuos erat per genium principis: per quem si quis peierasse puniebatur: sicut scriptum est apud iuriconsultos titulo de iurafurando: & ut inquit Terullianus: citius per omnes deos quam per unum genium de iurafurando. Vni patri. Lecticam: quae delatus spectare posset filii supplicium. Excusanti: alleganti ad excusationem: ita Cuius de torqto scribens ait oculorum ualitudinem excusauit. Ex spectaculo poenae: idest statim post inspectionem supplicii de filio sumpti. Epulis adhibuit: crudelis facinus fuit hoc caligulae & inhumanum: sed illud persae regis procul dubio crudelius. Qui apud ad eorum uocato apposuit hiberos epulandos: & subinde quaesuit an placeret conditura. deinde ut lans illi plenus malis suis uidit: alteri capita illorum iussit & quomodo esset acceptus interrogauit non defuerit mikro uerba: non os concurrit apud regem igitur omnis cecina iussu da est. Curatores munerum: quem perfectum atque postpositum suis ludis esse uoluerat: curatores generali appellatione dicuntur praepositi unde & a frontino de curatoribus aquarum scriptum est. M. AN. Deformato: deformi stigmatibus innotuit. Ad metallum: ad metallorum effusionem. Munitiones uitiorum: ad publicas uias sternendas: ut ad id opus seruilem nauarent operam. Ad bestias: ut bestias laniandi obicerentur: aut ut in uenatione cum bestiis summo nitae periculo decertarent. Quadrupe: tam homini cauea clausit: ut bestiarii more pedibus manibusq. consisterent. Serra: ferreo instrumento ad robora non homines secandos a dedalo: ut Plinius ait reperto. Suo munere: gladiatorio: scilicet aut certe uenatione ipsa. Male opinatos: haud magnifice locutos alterum enim ex altero pendet ex opinione suum dicitur sequitur. Per genium suum: quasi non tanti duxissent ut per eum uelut numen quoddam deierarent. Excusanti: excusationem adducendi se per aquerum ualitudinem adesse non posse. Lecticam misit: ut ad tam inuisum spectaculum deferretur. Alium: qui filii supplicio afficeret. Curatorem: quem muneribus suis & uenationibus instruendis praefecerat.

putrefacti cerebri odore. Athelannicę poetam ob ambigui loci uersiculum media amphitheatri arena igni cremauit. Equitem romanum obiectum feris cum se innocentem proclamasset: reduxit abscissaq; lingua rursus induxit.

De seuitia eius contra suos exules & senatorem.



loci ambiguus locus dicitur qui in diuersis sensus flecti potest & dilogia dicitur figura: cū ambigū dictum duas res significat: talibus aut locis refertur erat athelannae fabula: adeo ut saepe dicta talia in principem retorquerentur: caligula ob talem locum ambiguumq; dictum: qui ad ipsius cōtūeliam trahi poterat poetam ipsum conditorem fabulae cremari iussit. Reduxit retraxit a feris: quibus erat obiectus ut ab his laniaret: interdū reducere est reconciliare: ut est illud numeq; reducit. In duxit. sed feras. Deos semper orauit: uerba sunt exulis: ab exilio reuocati: qui ut adularetur caligula: haec dicebat. Periret Tyberius: a quo missus fuerat in exilium.

Exules suos: quos ipse misisset in exilium. Circū insulas: loca exulium romāoꝝ peculiariter erāt in insula: hinc

ambiguus  
locus  
Dilogia

Reducere

insula  
exilia

**E**uocatu qndā a uetere exilio sciscitatu qndā ibi facere cōsueisset: respōdēte eo p adulationē deos semper orauit: ut (qđ euenir) piret Tyberius: & ut ipsa res opinās sibi quoq; exules suos mortē impcari: misit circū insulas q uniuerfos trucidaret. Quū discerpi senatore cōcupisset: subornauit q ingreditē curiā repente hostē publicū appellātes inuaderet. graphiisq; cōfossū lacerādū ceteris traderet. Nec ante faciatis ē. q; membra & artus & uiscera hominis tracta per uictos. atq; ante se congesta uidisset.

De atrocibus dictis eius.

**M**māissima facta augebat atrocitate uerboꝝ: nihil magis in natura sua laudare se. ac pbare dicebat. q; ut ipse uerbo utar. *αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν* hoc est in uerecundiā. Monētī Antonīe auiā tanq; parum eēt nō obedire memēto ait oīa mihi & heroīs licere. Trucidaturus fratrē. quē metu uenenosꝝ pramuniri medicamētis suspicabatur auditorū iqt aduersus Cēsare. R. elegatis sororibus nō solū

corporū qui uocant articuli apud priscos hic artus & hoc artu dicebat.

leniguit ab intestinis: tanq; noīe uiferum. Cor. pulmo: iecur: lien: & renes. cōtineatur quibus in quarto expli-  
catis ita subiūgia a uisceribus ad intestina ueniendū est membra septem sunt intra hominem: quae a graecis  
nigra membra uocantur: lingua cor pulmo: iecur: lien: renes duo: septē sunt alia ad cibum spiritūq; deputa-  
ta: guttur stomachus aluius: uesica & intestina principalia tria a mēbro sit uerbum membratur: quo utitur  
censorinus & significat per membra formal inde ēt membratura deducitur per mēbrorum positura. Cō-  
gesta: ubi uicatim tracta fuerūt: uiscera omnia & membra miseri senatoris eadem ante ipsum caesura coacer-  
uata: ut ita oculos pasceret seuissimus princeps uel potius portētū. *αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν* cicero & Ambrosius  
potest nihil honestum. caligula: uero nihil nisi iniustum nisi in honestum placebat: non pbabat uerecūdiā  
quae uirtus est sed in uerecūdiā amplexabat: qđ ē uitiosissima. Oīa mihi licere: tanq; princeps legibus solu-  
tus possit in oīs & ēt i suos exercere pātē impioꝝm: oīs Antonino caracale dictū est a nouerca: quā uxore  
ducere affectabat: si libet licet: an nescis te impatorē eē: & leges dare nō accipe: p̄terea legimus h. i. c. f. d. r. e. si si libet  
ita dixerit occidite occidunt: percutite percutiunt: exterminare exterminant. Pramuniri: medicamentis: licet

Artus uñ  
Artu  
Viscera q

hoc idē facitbat mithridatē: q̄ solitus erat sumere remedia cōtra venēta: cuius celebratissima est antido-  
rus illa q̄ mithridatē uocitat. Antidotū aduersus Cæsārē: cū dignariē p̄nūciandū atq̄ irrisione: tanq̄  
dicere uellet nullū remediū eē pōt satis efficac aduersus ip̄atoris p̄atē: eloquutio absoluta est & interrogari  
ue uultuoſeq̄ effertēda: ut illud cātēdo tu illū: & illud aduersus stimulū calces: p̄telligēdū autē extrinse-  
cus uerbū ē: paraf̄ ualeat uel aliqd̄ simile grāmāci q̄do sup̄primē uerbum eā figurā uocat reticētiā: q̄ fa-  
miliaris est indignantiſ: grāco uocabulo dē ap̄osiopēis quod inter p̄as reticētiā: siue obticentiā: de an-  
tidoto quid sit & quemadmodum neutro genere & fœminino declinatur supra dictum est.

M. AN. Odore: fœtore. Attellā: fabulæ. Ambigui lo. anēp̄is ac dubi uel qd̄ magis placet se obli-  
quæ carpētis. A uetere exilia Tyberio idē antea irrogat. Vniuēſos exules: Eusebius auctor ē ip̄ius iſt-  
ſu exules omnes iſterfectos. Subornauit: inſtruit. Cæteri: ſenatoribus. Cōgeſta: in unū collecta. Διὰ τῶν  
χρῆται per aſperā. Omnia i omnes quaſi dicat nō in alios tantū: ſed in te quoq̄ quā libuerit ſequi. An-  
tidotū remediū. Aduerſus Cæsarem: parati ſcilicet oportuit cū interrogatione & ira legenda: Cūro reſpon-  
ſentiam id locutionis genus appellat: ceſſus obticentiā: alii auctore Fabio interruptionem. Ver. me ne ince-  
pro deſistere uideā: quaſi dicat oportuit: huic ſimile illud eſt. Quos ego & alibi: me me adſum: & Tere-  
tius quē ego li ſenſero quidā grāmāci grāco uerbo ap̄osiopēim appellant. Inſulas: in quas damni-  
tus relegare poſſet. Sed & gladios: quibus eas obtruncaret. Anticirā: anticira inſula dupl̄ ex: ad ſinū mal-  
liacum & octam montem iuxta criſſam: alteram non procul a delphis in ea quæ ſuperior eſt helleborū na-  
ſcitur: in altera præparatur: ut tuto ſumi poſſit: & quia duæ ſint: circiter ſaccus ſi tribus anticirīs caput inſa-  
nabile nunquā tonſori licito cōmiſeris: perſius quoq̄ anticiras melior ſorbere metuas: Quidis quicquid  
& in magna naſcitur anticira: cipariſſus olim inſula dicta: mox ab anticiro Herculis ſocio nomen mutauit.

PHI. Inſulas: ſcribit Eusebius  
cronographus caligulum exilio  
inſularum condemnāſſe ſorores  
quibus ſtupra intulerat: ſenſus  
eſt: quo ſignificatur Caligulum  
non ſolum habuiſſe inſulas: ad  
quas ſorores relegaret: & gla-  
dios quibus eas contrucidaret.

Prætorium utrum: q̄ olim ſue-  
rat prætor. Ex ſecellu anticir-  
re: ſenſus eſt mandauit interfici  
utrum prætoria dignitate fun-  
ctum: qui ſeceſſerat in inſulam  
anticiram cauſa ualitudinis recu-  
perandæ illic enim tuſſiſſime ſu-  
mebat helleborū & nigru & candidū deſideraueratq̄ ſibi tempus abſentiaꝝ protogari. De anticira: repe-

inſulas hęc ſeſed et gladiis minabat. Prætorii uis: ex ſecel-  
ſu anticiræ: quā ualitudis eā petierat: p̄pagari ſibi comeatū  
ſepius deſiderantem: quū mādāſſet interimi: adiecit necella-  
riū eē ſanguis miſſione: quū rā diu nō p̄deſſet helleborū. De  
cimo quoq̄ die numeꝝ puniendos: ex cuſtodia ſubſcribens  
rationē ſe purgare dicebat. Gallis Græciſq̄ aliquot uno tpe  
condemnatis gloriabatur gallogræciam ſe ſubegiffe.

De atrocibus & diſis factis eius.



On temere i quēq̄ niſi crebris: & mitis iſtibo aſad  
uerſi paſſus ē: p̄petuo notoꝝ iam p̄cepto ita fieri:

miſſio ſan-  
guinis.

te quæ ſupra dicta ſunt. Comeatū: temporariū diſceſſum. Sanguis miſſionem: iocus eſt in uerbo: mit-  
ti enim ſanguis dicitur quando fit phlebotomia: & ſanguis etiā miſſio fit quādo quiſpiam iugulatur. cel-  
ſus in ſecundo mitti ſanguis debet ex brachio idē ſanguinem incifa uena mitti nouū non eſt: caligula per  
ſanguinis miſſionem cū uideretur ſignificare phlebotomiam: quæ ad medellā pertinet ſubintelligebat iu-  
gulationem & ita ſermone dialitico & ambiguo iocabatur in alienis miſeriis hanc mittēdi ſanguinis me-  
dela monſtrauit hippopotamus: qui ut Plinius ſolinuſq̄ prodiderunt: ſacirate obelus uenam quādam uul-  
nerat: atq̄ ita pro fluuiio ſanguinis morbidū alias corpus exonerat. Helleborum: quod tuſſiſſime ſumeba-  
tur in inſula anticira & pluribus morbis medebatur. Italia ueritatum uocat: de quo ſuperius ſatis multa.

Veratru

Quoq̄ die: quocunq̄ die ſingulis decem diebus propertius uix decimo admittor nunc ego quoq̄ die:  
decimus aut dies erat tempus legitimū: quod ſontibus & noxiis puniēdis: qui in carcere ſunt dari ſolet.

ſubſcribe  
re  
ſubſcripto  
res

ſubſcribens: more principum: qui ſubſcribere ſolent: ea quæ rata habent. Alexander Romanus impera-  
tor ſubſcriptioni operam dabat & lectioni ep̄ſtolarū poſt horas meridianas alias ſubſcribere ſignificat: ut  
fauere: columella: qd̄ ſi fortuna ſubſcripſerit: uerbum eſt iudiciis & foro accomodatū. unde ſubſcripto-  
res fautores ap̄obatoꝝ: dicti: de quibus Cicero uenit paratus cū ſubſcriptonibus exercitatis & diſertis:  
quē locū exponens aſonius ſic ait. ſubſcriptores dicunt: qui adiutare accuſatorem cauſidici ſolent: quos  
oportet ſummis agere: q̄ dicit ille quem ſequuntur. Rationem purgare: rationes purgari dicunt: quā  
do decidunt amputanturq̄ uacantia & nō neceſſaria aut etiam obſtanta: collocaſione facta accepti & ex-  
penſitidē Caius in alienis malis iocundus dicebat ſe purgare rationem: quando ſubſcribebat de pu-  
niendis cuſtodiis: tanq̄ tales eſſent ſuperuacanei & ob id amputandi reſecandiq̄: ſicut in rationibus deſecti  
tur inutilia: & qd̄ utile eſt reliquit: purgare dicimus rationem & putare. Gallogræciam: in nomine ioca-  
bat: nā q̄ gallos p̄leſit & græcos: & potit ex cōpoſitis nominibus merito dicere ſe ſubegiffe gallogræciā  
& ita ſit alluſio ad regionē aſiaticā. q̄ nomē accepit a gallis græciſq̄ cōiſtis de gallogræcia copioſe ſcribunt  
Lilius Strabo & iuſtius. Minutis iſtibus: ita diuſiſſime cruciabant exatpificati: nec tamē moriebantur.

Rationes  
purgari  
putare ra-  
tionem



Animaduerti: animaduertere punire est inde animaduersiones punitiones dictæ: alias animaduertere est considerare: unde animaduertiores uinorum dicuntur a M. Tullio pensitatores & ratiocinatores.

M. AN. Propagari cōmentū: ut aliquāto diutius illic esse liceret. Sanguinis missiōe: amarissima causa nonne singulari oportere inuiti: q̄ tū diu se iusto a beſſe cōtēderet ad illud alludēs: qd nō helleboro ſolū: ſed haſtu quoq; ſanguinis purgareſ iſania. Iu. medici mediū pertūdū uenā. Subſcribēs: ſubnotās: aliter aſco nius obligi: igit cicero remouere conaſ ceciliū ēt a ſubſcribēdi ſpe. I. a ſubſcriptoris officio. erāt. n. ſubſcriptores cauſidici q̄ accuſatoreſ adiūuabāt. quo uerbo Cicero i diuinatiōe utiſ. Gallogræcia qd nomē a duaz gētiū nominib; i unū coaluit noſſima aſia: puſcia. Subegiffe: ſecuri ſubieciſſe nō bello domuiſſe urbana quidā locutio eſt: q̄ in re ſeuā & atroci. Crebris miſiſq; ichib; ut lōgiores eſſent cruciatus. Perpetuo notorq; præcepto quo ſemp ad carnifices ſit uſus. Ita fieri: ita ſupplicio damnatos affici. Vt ſe mori ſentiant: hoc erat crudeliſſima illud præceptū Seneca nō mors: ſed ſupplicii poena grauiſ. Ip̄m quoq; ſeiſp̄m quandoq; tam ſegniter erraſſet. Panaria: ſupplicia quib; ille aut certe qualia pateretur: quod ita turpiter eſſet eluſus. Oderint: dum metuant: uox ſuperbiſſime tyrannidis plena: & a Cæſare dictatore non nunquam uſurpata. Sciani cliētes: ſciani partib; ad dictos ac per hoc ſibi inſeſtos. Matris: agrippinæ.

ut ſe mori ſentiat: Pūto per erroreſ nominis alio. quā quē deſtinauerat: ipſum quoq; paria meruiſſe dixit. Tragicū illud ſubinde iactabat: oderint: dū metuant: ſape in cunctos pariter ſenatores: ut Sciani cliētes: matris: ac fratrum ſuorum delatores: inuectus eſt prolatis ſibellis: quos crematos ſimulauerat deſeſq; Tyberii ſeuicia quaſi neceſſaria: cum tot criminatibus credendum eſſet. equeſtrem ordinem ut ſcena: arenæq; deuorum aſſidue proſcidit. Inſenſus turbæ

PHI. Vt ſe mori ſentiat: ita i bel lo ciuili mariano marius: quidā particulatim amputatis diu mori coactus eſt: ut ingt elegantæ Auguſtiſ libro tertio de ciuitate dei: de quo Lucanus in ſecundo pharſaliæ. nil aīz lætale datū moremꝫ nephā de dirum ſeuicitæ pereūtiſ parere morti. addamus id ſeitu dignū: qd a Suetonio omiſſum ē: caligulam: impetrauiſſe omnib; hiſcin quos animaduerti iubebat: os inſerta ſpō-

Animaduersiones  
aiaaduersiones  
res oderunt  
dū metuunt  
Quē metuunt  
unt oderit

gia includi: ne uocis emittēdæ haberēt facultatē: cauſa erat: ut ſentit Seneca in tertio de ira q̄ ſciebat innumerabilia eſſe: q̄ oblicere ipſi nemo niſi periturus auderet: cū ſpōgiæ nō inuenirent ſcindi ueſtimēta miſerori & ira os ſarciri pānos imperauit. Subide: frequēter. Oderit: dū metuāt Seneca uox illa dira & abominādo. oderit dū metuāt: ſyllano ſciā ſeculo ſcriptā: idē libro. ii. de clāmētia cōſidero multas uoces magnas: ſed deteſtabiles in uitā humanā perueniſſe ut illā: oderit dū metuāt Cicero quoq; in prima antonia nārū uidemus ēt ingt in fabulis ipſi illi: qui oderint dū metuāt dixerint pñtioſum fuiſſe: uox it̄ hac tragica eſt & ab atreo crudeliſſimo apd poetā tragicū uſurpata: cuius rei mētio quoq; ſit ab eodē. M. tullio in primo de officiis: ſed cū metus ſit malus cuſtos diuturnitatis: cōtraq; beniuolētiā ſidelis uel ad perpetuatē: debet bonus princeps potius diligere uelle q̄ timere: p̄clare enim ennius: quē metuūt oderūt: quē gl̄y odit periliſ expetit: & ut ingt mimographus poeta. neceſſe eſt multos timeat: quē mlti timēt ad opes principis nēdas nihl aptius ē beniuolētiā ſubditōz. hæc ſunt munimēta firmiſſima: hæc arces inexpugnabiles: & ut ait uerifiſſime cyrus apud xenophōtē: nō eſt aureū ſceptrū: qd regnū ſeruet: ſed amici multi ſceptrū ſunt regi bus uerifiſſimū maximeq; ſecurū: dicere ſolebat. Dionyſius tyrānus uincula adamātina eē metuū uiolētiā: clāmētia: & decē milia armatoz: ſed q̄ nō uidet magis uincula adamātina & eē & dici debere beniuolētiā iuſti ciā: benificētiā: atq; clāmētia. igit cū glorioſum ſit diligere iuiuiſum uero atq; caducū metuū: perge iuuenis indybe & paternis inſiſte ueſtigis: collige ſicuti facis tuoz ciuiū beniuolētiā dāto: operā ut ſis magis diligētiā q̄ metuēdā: & p̄fecto ut citra aſſentationē uero p̄ſitear: nullus unquā ſatis it̄ charus fuiſt q̄ illuſtriſſi ma gens bētiuiola omnib; bononiæ ordinib; omne ſexu omnib; ætatib; chara eſt: certatim pater cū filiis: amā: colit: probat: deniq; bononiēſes ſine bētiuiolis uiuere nec uolūt nec poſſunt. bētiuiola familiā caput eſt reipub. Bononiēſis illa corpus bētiuiolorū quib; ociū ſalutem libertatem tranquillitatem: omnia deniq; quib; iam multos annos fruimur bona accepta referimus: iam per nos ſimulari poteſt uox illa aſpernabilis oderint: dū metuant in uocem amabilem: diligant nec metuant: diligimus enim patrem te fratres & q̄dem ardentiffime: nec metuimus colimus certatim: nec pauſciſmus: ueremur: nec horreſcimus. Dū ſaxit ut diuiniſſime: tu pater fratres ſtoretiſ: ut nos quoq; florere ac uiuere in tranquillitate poſſimus: nihil enim nobis bētiuiola domo ſtante timendū eſt: ſed iam unde digreſſa eſt ad id reuertat interpretatio. Caligula: qui metuū malebat quam diligere: uſurpabat frequenter: tragicam illam deteſtabilemꝫ ſententiam: oderint dū metuant tanquam Romani populi odia floſciperent dūmodo metuereſ: ignarus odiſ multorum nullas opes polle obliſſere: quanto laudabilior eſt: theodoricus Rex gotorum: qui ut uerbiſ ſidonij apollinaris: timebat timere. Vt ſciani cliētes: tanq̄ ſciani coluiſſent: clāmētiaq; uiſſent perſide ac patronū: de ſciano ſcianiꝫ potentia aſſatim diximus in Tyberio. Delatores: accuſatores: tanquam ipſi ſenatores criminari eſſent apud Tyberij: agrippinā matrē cū druſo & nerone fratrib; platiſ deſpōtiſ diuulgaris. Deſenſa ſeuicia: ſenſus eſt. Caligula excuſabat: defendebatque crudelitatem Tyberij qua uſus

amici sunt  
ſceptrū uicula  
adamātina:

laus bēti  
uoloz diligē  
tiam nec me  
tuant

fuerat in suos: tanquam necesse fuisset ita facere: cum tot essent criminatores delatoresq: quibus credere cogeretur Tyberius. Scenæ arenæq: deuonũ: ludis theatricis & gladiatoris mancipatum: tanquam fœnitis histrionibus: & arenariis gladiatoribus equites nimis dediti forent arenarii enim ab arena dicti in q̃ depugnauit uetus prouerbium est gladiatorem in arena capere consilium: subfudere caniculæ arenarios nasci testis est maternus. Procidit: maledictis lacerauit & conuiciis incessit.

M. AN. Fratre nerõs & drusi: delatores apud Tyberium criminatores. Prola: aptũ relatis. Cratos: cõbustos ut ab initio sui principatus se factũ iureiurando affirmarat. Defensã: utpote necessaria ob criminatũ multitudinẽ. Scenæ arenæq: deuonũ: spectaculis addictũ ac p hoc inerte & desidẽ. Procidit: maledictis infestatus ẽ. Turbæ fauẽti: diuersæ aurigarũ ab ea cui ipse fauebat factũ studiose paludẽti. Vnã ceruicẽ haberet: unã dixit q̃si securi subiectã uno fuisset ictu amputaturus. Postulare: accusare uel latrocinii reus ẽst. Qui postulare: accusaret. Tetrinios: tetrini similes hoc ẽ latrõs: scribit Lãpidius alexã. p̃cipẽ ni hũ aq̃ ac fures iudices odissẽ.

PHI. Fauẽti aduersus studiũ caligula ut ista docebit trãgillus factiõni prassinæ fuit addictus ex quo cũ turba p̃p̃laris fuisset alteri aurigæ factũ q̃ ueneta no minit: factũ ẽ ut Caius odio illos p̃sequerẽt & p idignationẽ hãc uocẽ exclamaret: utinam po. ro. unã ceruicẽ hẽret q̃si dicet uellet se caput ro po. amputatũq: si uni us tantũmodi capitis foret: ut uno ictu decollari posset: de hoc sene ca lib. iiii. de ira. Caius cæsar de toto tenarũ cruciãdo cogitabat: q̃ optabat: ut po. ro. unã ceruicẽ tantũ hẽret. Postulare: accusare: postulare: accusare. Tetrinios: hoc ẽ latrõs eẽ ipsos quocũq: accufatores: & tales q̃lis tetrinius esse dicebat.

fauẽti aduersus studiũ suũ exclamauit. Vtinam populus romanus unã ceruicẽ hẽret: quũq; Tetrinus latro postulare: & qui postulare: tetrinos esse ait. Retiarii tũcati sequi numero gregari dimicantes sine certamine ullo totidẽ secutoribus succubuerat quũ occidi iuberetur unus resũpta fuscina oẽs uictores interemit: hãc ut crudelissimã cãdẽ & defleuit edicto: & eos uni spectare sustinuisent: execratus ẽst.



De qua re la eius contra suosq: temporũ sceleratẽ. Vtri etiã palã de cõditione temporũ suorum solabat: qd nullis calamitatibus publicis insigniretur: Augusti principatũ clade uariã: tyberis ruina spectaculo: apud fidenas mẽorabile factũ: sui obliuionẽ imminere prosperitate rerũ: atq; idẽdẽ exercituum cãdes: famẽ: pestilentiam: incendia: hiatum aliquem terræ optabat.

Retiarii

Tunicati  
monomachi

Secutores  
fuscina

Fuscina

Fames in  
famaria

Chasmaticus  
terremotus  
chasma

noĩbus distinguẽt: retiarios aut illos uocat: q cũ rete armari aduersus myrmidonẽ depugnabãt qd gẽus pugnatũ ẽ a pirata uno septe sp̃iuitibus: q aduersus phrynonẽ dimicaturus reti occultato sp̃ediuit ip̃icauitq; aduersariũ: retiarũ expressit iuuenalis sic scribes post qũ uibrata p̃dẽtia retia de extra ne quicq; effudit: refert lãpidius cõmodũ ip̃atorẽ uictis retiaris uel occisis fecisse mille palmas gladiatoris tũcati dicũt ab eo qd in tũcata digladiabant: hinc illud latyricẽ dictũ: tũcatũ & hoc m̃strũ tũcati fuscina graeci. Gregari: iũchi conuerti ad differtia eogũ monachi sunt: q uirum & singulari certamine cõgrediunt. Secutoribus: gladiatores q aduersus retiarios depugnãt secutores peculiariter: nũcupant: peridẽ ac illos fugiẽtes uel fugã simulantes sequant: hinc illud amphibologicũ ẽst: retiarũ fugisse secutorẽ & iuuenalis ait cũ graccho iussus pugnare secutor. Toridẽ: numero qnq;. Succubuerant: tanq; uicti: silius succubuit medicina malis. Cũ occidi iuberet: cũ caligula iussisset: ut secutores occideret retiaros q succubuerat. Vnus: ex retiaris. Resumptã fuscina: retiarũ gladiatorũ exercetis fuscina dimicabat: hinc illud uicit & hoc m̃strũ tunicati fuscina graeci: & illud: mouet ecce tridẽ: nte: ẽst enim fuscina isigne neptuni allo nose tridẽs dici: unde in priapeis scriptũ ẽst: neptuni fuscina telũ: diminu tũ fuscina ẽst fuscina libro regũ primo puer sacerdos habebat fuscina tũcatũ in manu sua & m̃it tebat eam in lebetem & omne quod leuabat fuscina tollebat sibi: sacerdos. Victores illos: quinq; secutores. Querit: lametari. Insignirent: illustrarent cũ magis aduersa quam secunda ad memoriã posterorũ transiret memorabilẽ. Tyberis: principatũ extrinsecus subitelligẽdũ ẽst. Apud fidenas supra dixi: quẽ admodũ speratẽ tyberio perierit apud fidenas supra. xx. hoĩum milia ex ruina amphantit: cũ illic munus gladiatorũ exhiberet. Sui: principatus. Obliuio: tanq; obliuio obrepit rege secũdag. cõtrario memoria daret ifortuniorẽ. Idẽdẽ: frequẽter. Exercitũ cedes: q̃lis fuit glades illa uastissima apud cãnas. Famẽ: q̃lis oli i famaria facta ẽ: q̃ tã magna fuisse p̃dit: ut caput asini uenũdaret. lxxx. argenteis: & q̃ta pars cadĩ stecoris colubag. qnq; argenteis in q matres ob inopia cibariog: cõerũt filios & pallã sunt caribus hũanis. Historia explicat libro. iiii. de q. x. ov. [Pestilẽtia: qualis fuit illa: q oli athenas inter neciuo genere morbi populata ẽst. quã thucydides l. i. Lucetius in ultimo graphice miseranterq; cõscribit. Incedia: quale fuit illud memoratissimũ phaetũs incendiũ quale & illud: quo lugdanũ cõflagauit i gallia. Hiatus terræ: Amianus Marcellinus elegatũ uocabulo chasmaticũ appellat terremotũ: quo patefactis subito uoratrinis terræ: pres p hiatũ absorbent. ut oli helice & burra ciuitates p̃fundo hiatũ deuoratz sũt. graeci x̃ d̃o x̃ia uocãt hiatũ: sũt aut chasma nõ solũ in caelo: de quo Plinius: sũt & hiatus coeli quẽ uocãt chasma: sed etiã

in terra: uenerat iuriscōsulrus titulo de cēsis: si agri portio chasimae pient debet p cēsitore releuari. MAN. Retiarius: qui retia aduersus secutores iacebat: hēbat hi piscem in galea quem se petere retiarius dicebat. i. uicē & hoc monstrum tunicati fuscina graeci & rursus cū graeco iussus pugnare secutor. Dimicātes: aduersus secutores pugnātes. Succubuerāt: superari contigerat. Vnus ex retiariis: Resum pā fuscina q̄ abiecerat aut ut aliq̄ excusā amiserat. Oēs uictores: secutores ipsos q̄ uictores crediti fuerāt. Execrat: diris execrationibus infestans. Insignirentur: nobilitarent. Imineant: inflare. Prosperitate tēporū ocio & foelicitate. Huius aliq̄ terrae ut terra alicubi subdideret graeci Χαρόν τῷ νοστή. Anīmā remittenti: ab curā intentione ad uoluptē reuocanti. Seriae quæstiones: quæstionibus de reſerā adhi bit coram torquebant. Decollandi artifex: ceruicis amputandæ pirus. Quibusq̄. q̄. d. idifferet: custodia eductus. Præcipitauit: in subiectos fluctus deiecit. Gubernacula: nautica instrumenta ad nauis regimē q̄nta. Detrusit: deſpuit. Publico epulo: qd̄ publice dabat. Argentea la. Pl. iustis uero tā pridem totos operis argento & triclinia qdamq̄bus argentū carullius pollio eques primus addidisse traditur.

### De crudelitate eius et i cœnis ludis spectaculis & sacri.



PHI. Remittenti: relaxati re-  
creant: dicere tamē solebat mu-  
sicius philosophus remittere: an-

num qm̄ amittere esse. Comestantis: uino & gule in-  
dulgetis extra legitimas horas: tanq̄ comestatio proprie  
sit cibus & potus: qui cœnam uel post pradium extraor-  
dinarie sumitur quidam comestationem luxuriosum  
conuiuū esse uoluerūt: autumant festus comestationem  
dici a uicis quos graeci comas appellant: in his enim pri-  
usq̄ oppida conderentur habitantes homines alii alios  
conuictus causa inuitabat: sed de hoc uerbo Paulopost  
plinius. Seriae quæstiones: sanguinaria Cati natura eti-  
am in pradio habere uolebat q̄stiones de rebus festis p̄  
tormēta & cruciatu: cū id horat sit dandū rebus uolu-  
ptatis & genitalibus: olim cato censor & ſanatus mouit.  
L. flaminii: q̄ in cœna inter pocula & epulas: ubi libe-  
re diis dapes ubi bene præcati mos eēt: unū de dānatīs  
occiderat: ut ſcorto gratificaret  
q̄ aiebat nūq̄ se sibi uidisse hōi-  
nē decollari: ob hoc facius i mē-  
sa patratū meruit et accusari leſe  
maiestatis iſeriq̄ declamatioibz.

comestatio

**N**imū quoq̄ remittenti: ludoq̄ & epulis dedito ca-  
dē dictorū factorumq̄ scuitia aderet. Sæpe in cō-  
spectu prædantis uel comestantis seriae quæstiones  
p̄tormēta hēbant. Miles decollandi artifex q̄buscūq̄ e custo-  
dia capira ap̄utabat. Puteolis dedicatiōe pōtis quē excopita-  
tū ab eo significāus. quū multos e littore inuitalſet ad se re-  
p̄te oēs p̄cipitauit. Quosdā gubernacula apphēdētes cō-  
tis: remiſq̄ detrusit in mare. Romę publico epulo seruū ob  
detractā leſtis argenteā laminā carnifici cōfesti tradidit: ut  
manibus abſciſſit: atq̄ ante pectus e collo p̄dētibus præce-  
dēte tituloq̄ cām poene indicaret per coetus epulantū cir-  
cūducereſ. Myrmillonē e ludo rudibus ſecum batuentē: &

Decolli

Decollo

erat caput ense rotare. Præcipitauit: ex pōte p̄cipites in mare deiecit. Præſonē gubernaculi euaderēt inſortanum ſaluti cōſulētes. Cōis: cōtos intellige perticax: quibus nautæ  
unū ad loca explorāda nauibus oportuna: unde percōtor deriuat ſicuti tradit donatus in epyre cōmēta-  
rior: alibi dictū cōtos esse lanceas militares. unde & conſati equites a uegetio nuncupant. Ob detractā le-  
tis triclinia res lecti laminis argenteis ſiue bracteis operiebant: Pl. xxiii. lectos mulierū iam totos operiti  
argēteo & triclinia quædā gbus argētū addidiſſe primus tradit carullius pollio eques romanus: quincetiā  
repositoriis triclinioz argētū addi ſua memoria cepit ſeneſtella tradit: ſerui ſuraces inter miniſtrādū ſole-  
bant unguibus cultriſue deradere laminas argenteas ex ipſis tricliniis: quod itidē inſtantijs auratis ſacta-  
bāt: Marcialis: an magis aſtuti deraſa ē ungue miniſtri bractea de fulcro: quod reor eſſe tuo iuualis. radat  
inaurati foemur herculis: & faciē ipſum neptūni: q̄ bractea de caſto ducat. artiſices iuducēti bracteis & i  
aurādū elegāter dicūt bractearū & bracteatoreſ: ut inq̄ ſimulcus naſcunt ſub caſiopea. Præcedēte titu-  
lo: i ſcriptiōe & elogijs: p̄ quod ſignificaret cauſa ſupplicij. Coetus: erat enim epulū publicū. Myrmillonē:  
gladiatorem. Eludo. ſ. gladiatorio. Rudibus batuentem: uirgis gladiatoris depugnantem: eſt enim ru-  
& iiii

Contus  
ContatiBractearū  
bracteatoreſ  
Rudis

uirga  
Rudicula  
batuere

sculpōez

dis uirga:qua auctore Priscio gladiatores donabāt cessabāt a gladiatura: nō rudiatū dictū: de qbus suo lo  
co itā scriptum: rudibus at solitis pugnare gladiatores testis ē lapridius: q ait cōmodū iperatore i harena  
rudibus iter cubicularis gladiatorioz depugnasse diminutiū rudis ē rudicula: rudiculis at lana curā: hic  
illud ē a Plū. dictū l. xxi. nō opus ē lanas i hoc usu rudiculis ē curatas batuere uero signat uirgis uerbera  
re: ut auctor ē falgētius placides: qd uerbū frequēs quoq; ē apud nos i fermōe uernaculo Plū. l. xxx. croco  
diloge moribus ex aceto i linteolis ita ut batuerēt ante istū ulcera: Plautus ait i cassina: q dō potius quā  
sculponeas: qbus batuas tibi os senex neq; sime: sunt at sculponeas: ut dictionē plautinā itelligas celsus ex  
corio higan: alii calciamēta ēē dixerūt & p calciamētis accipe apd Plautū qūis fulgētius glossificatus ex  
ponat p celsibus: sicut & illud neuianū sculpōeis batuēda sunt latera hūie pbe a sculponea sculponeatus  
deriuat p eo q est sculponeis idutus. Varro aspicio sculponeatū bigas leg cornutas: ego existimo sculpōez  
magis dici calciamēta q celsus. scribit cato sculpōez bonas alternis annis dari oportere familiis rusticis.

M. AN. Præcedit titulo: plato flagitiū elogio. Myrmillonē: q ad gladiaturā iuuenes exercebāt. Secū ad  
uersus ē. Rudibus: uirgis cōsueuerūt: ut lapridius tradidit & i arena rudibus: ut cōstet cōmodū principē i  
harena rudibus iter gladiatores pugnasse. Batuēt: feriētē pulsantē Plū. ita ut batuerēt ante istū ulcera.


Cōfodit: traiecit. Ferrea fica: uero telo & nō ficto quo p lusu utebāt. Cū palma: q; uerā similitudine uictō  
riæ cōpos. Succitus: caligula expeditus ne alio q uellet hitu ipeditus istū detorisse uir. Cultrariū: cultrū  
sacrificari subicere solitū aut certe q hostiæ iugulo cultz admoebat. Effusus: solutus. Vno meo natus  
me tū inuēte. Varios iocos: iocosos sermōes. Assitēs: iustas. Appellē tragodū: tragodiæ actorē. Vter  
ipse an Iuppiter. Cūctanter: hesitantem tardius respondentem.


PHIL. Spōte: tāquā q nolet uin  
cere principē. Sica: gladio breui  
uiri fixatū nūcupat. Cū palma gla  
diatoria uictoribus i certānibus  
palma ac signū uictoriæ dari so  
lebat: quoniam ut Plut. & Gellius  
tradiderūt: magnitudinis oneris  
urgētī nō cedat: sed aduersus pō  
dus resurgat sursumq; natus: ita  
ni sicut docet Iulius i. x. palmas  
uictoribus dare coepit græcos  
imitari. cū palma gladiatoria di  
scutrit Caius sicut posteriori tē  
porib; palmas gladiatorias cōse  
cutus ē ex occisis retinens: certa  
minibusq; gladiatoz. Cōmodus  
ipator: q caligulā habuit ueluti  
exēplumq; imitaret. Admota:  
tā pira ficta ut mactaret. Suc  
citus: more ministrorū q succin  
ti expeditiq; ēē solēt. Oratus sue  
citus: iuristat hospes. Pōparū  
habitu: qliter succitus ēē solebat  
uictimarius paratus uictimis im  
molādis: de quo Onidius nomi  
nis ē pōe succitus cū minister hostia celibus: quo ferietē cadit. Malleo: ferramentū fabrilis a quo malleator  
deriuat: Martialis: illic paludis malleator hispāe a iurisdicuto libro de legatis. n. libri dñr malleat p eo  
quo ē cōcinari pactiq; a malleatore cōcinatoreq; librorū. Cultrariū: cultrarius dñr minister q uictimā cul  
tro uictimā q alio nōse dñr uictimarius imolator uictimæ. Edicere: illud uerbū fictis cōmodatū qd ē  
agon. de quo Seneca: tū illic etroper flag. carnifex manū tollat: deinde respicit ad patrē & dicit agō: qd fieri  
solet uictimis: hic illd ē nasonis ex lib. i. fastoz: sp agat ne rogat: nec nisi iussus fuit. In cachinos: i risus so  
lutiones: scripsit Seneca: ut risus noster sit sine cachino: ab apuleio risus imodicus & repēnsibilis festiuitas di  
ctus cachinabilis. Cubabāt: i mēsa discubebāt. Vno nutu: tāquā ad solū principē nutū psto sint parati mi  
lites q iugulēt q cōfodiat q cūda piciat: nutus. n. principis p edicto ē: cū oēs sicut priore edere scriptū ē regi  
bus obediāt. Tragodū: iustrione scenici actorēq; tragodiæ sicut cōmodū dictus actorē cōmœdiæ.

Cōsuluisse: interrogasset. Vter ipse piceps an Iuppiter. Cūctatē: cūctatē dubitatēq; respōdēt. Disce  
dit: cōcidit: occidit mictauit. Subide: frequenter. Depcāns: tragodū q; etiā i gemitu: tanquā nō solū dulci  
uocē uteret i agēdis fabulis cōmēticiis: sed et i uero gēitu utroq; dolore. i primis canora uox cōuēit trage  
do. M. tullius i oratore desiderat uocē tragodoy. amiculz sicut amiculū dicitus uirgo pōt & i kō hoc est

sponte prostratū confodit ferrea fica: ac more uictorum eū  
palma discutrit. Admota altaribus uictia succinctus pōpa  
rū habitu: elaro altemalleo cultrariū mactauit: lauiore cō  
uiuio effusus subito in cachinos: cōsulibus qui iuxta cuba  
bāt quidnā rideret blāde quærētib; qd inq; nisi uno meo  
nutu iugulari utrūq; uestrū statim posse.

De Appelle per eum flagellato: & aliis gestis eius.

 Nec uarios iocos: quā assitens simulacro Iouis:  
Appellē tragodū cōsuluisse: uter illi maior uideret  
cūctatē flagellis discidiē. collaudās subde uocē dep  
cāns q; etiā in gemitu prædulcē. Quocies uxoris uel ami  
culz collum exofcularet addebat tā bonā sempit simulac  
iultero demet. quā & subinde iactabat equisurū semel fi  
diculis de Cesonia sua cur capto pere diligeret.

 De malignitate & superbia eius cōtra omnes.  
Ecce more liuore ac malignitate: q; supbia feniciay  
pōne aduersus oē gēus hoīum grassatus ē. Statuas uiroz il  
lustrū ab Aug. ex capitolia arca pp agustias i martiū capū

malleator

uictimari  
us agon p  
agōe risus  
cachinabilis

diminutio uocabulo amfēū ita ēt amīculā uocitamus; qualia nomīa sunt plena blāditiae & amatoribus accommodata. Tā bona ceruici: tā pulchra: tam uenusta: ad elegantiā luculētatiq; referēda est. Demet' am-  
purabil' ad iussum meū. Subinde: frequēter. Ficulū: fīculag; tormēto. de qbus ī Tybenio satis multa:  
repete q illuc annotata sunt. De celegēs locutio hac ē: ut dicamus qro de te qro de uxore: pro eo qd est  
qro abs te qro ab uxore. Tā opere: quali filis & ueneficiis cōtra naturā suā pellectus esset & cōductus ad  
amandā efficiēti cōsonā. Grassatus: debaccharis utens crudelitate: & saeuitia: de grassatoribus & grassa-  
toris tā dictū est. Ex capitolina ara: qntus catullus curator restituedi capitolii uoluit oli arē capitolinā  
deprimere: ut pluribus gradibus in eam conscenderetur: suggestusq; pro fastigi magnitudine altior fieret:  
sed id facere non quirit impeditus quibsdam cisternis quae in arē capitolina erant sub terra.

MAN. Disfidia: lacerauit. Subdē: idēdē saepius. Prædulcē: dulcē & ut in tragicorum actu mō-  
dulatā. Amiculae: amicarū cuiuspiam. Tā bona: suavis: simul ac starim: quod. Exquisiturū: quæstio-  
nē habiturū. Ficulū: quæstione & supplicis a fide: fīcula est: quo genere uinculi membris colligatis:  
acerba exercebatur quæstio. Tā opere diliget: qd se nō natura: sed magica arte amare intelligeret. Mi-  
nore liuore: inuidia. Omne genus hoīum: oīs generis hoīes. Grassatus: uolenter & perniciosē inuēdit.  
Misi se confuto: se prius auctore facto. Abolendis: tollendis. Ciuitate sua: quam ipse legibus & insti-  
tutis constituit ad cuius emulationem Xenophon cyri institutionem scripsisse dicitur censuit: Plato eo  
opere Homeri scripta in usum haud recipienda: Euphoriō & panetius prodiderunt initium librorum  
quos Plato de repub. scripsit saepius inuēsum ab eo atq; immutatū.

collatas ita subuertit atq; disiecit: ut restitui saluis titulis nō  
ualuerit. Vtuit posthac uiuētū cuiq; usquā statuā aut ima-  
ginē nisi se cōsulco & auctore pōi. Cogitauit ēt de Homeri  
carminibus abolēdis: cur enī tibi nō licere dicēs quod Pla-  
toni licuisset: q cum e ciuitate quā cōstituebat eiecerit. Sed  
et Virgilii & Titii Liuii scripta & imagies paulū absuit: qn  
ex omnibus bibliothecis amouēt. Quorū alterum ut nul-  
lus ingenii minimæq; doctrinæ: alterū ut uerbosū in histo-  
ria negligentēq; carpebat. De iuris quoq; cōsultis quāsi sciē-  
tiæ eorū oēm usū aboliturus saepe iactauit: se me hercle esse

rem esse pferenda sed facienda potius. de homerō uero paulopost sic ait: uincula inonni a filio indita pie-  
tationemq; uulcani a patre: cū ille uerberatē matri subuenire uellet ut deorū pugnas quotoq; homerū  
scripsit minime in ciuitate recipere debemus: siue per allegoriam dicta sint: siue sine allegoria. idē libro de-  
cimo postm inq; ex ciuitate expulimus huius platonice sententiæ Cicero quoq; meminit uerba hæc sunt:  
Rectæ a platone educēd' poetæ ex ea ciuitate: quam finxit illē: cū mōres optimos & optimū reipublicæ sta-  
tū exgreret. Eusebius in præparatione euāgelica poetæ e ciuitate platonica repudiādos esse prodidit & in  
primis homerū propter pugnas cōtentionesq; deorū. quas ille in suo poemate scribit. quinetiam Augustinus  
in secūdo de ciuitate dei super hac re tradit hæc. an forte platonī græcō potius palma danda est: q eū  
ratione formaret: qd e ciuitas debeat: tanq; aduersarios ciuitatis poetæ cēsum urbe pellendos. Alterū  
ut nullus ingenii: hoc ad uirgilii referēdū est q cōtra caligulæ iudiciū maximus atq; optimus poetarū ab erū-  
ditis mīcupat: quē ut inq; nō minus uerē quā scire Macrobius: nullius unquā discipuliæ error uoluit. Quē  
alexāder Romanus imperator Platonē poetarū uocitabat. Alterū ut uerbosum: hoc ad iuiū referēdū: quē  
tamē ex sententiā eruditōrū nobilissimus est historicorū: ad quē uisendū ex ultimis galliarū hispaniaq; si  
mīros uirōs nobiles romā uenisse Plinius Hieronymusq; notificat. Caligula ut nō solum in uiuētis sed etiā  
in defunctos sequebat: ut nō solum in corpora sed etiā in ignē stringeret itē ferreāq; naturā: cogitauit de  
abolenda iūdiæ & odyssæa homerici quo Ceb fonte perēni uarū plerūq; ora figant. qd. Dicebat. n. si licuit  
platonī elicere poemata homerica ex illa sua ciuitate cōmēstia & imaginaria: cur mihi dēro principi nō li-  
cet illa abolere: itaqum ita animis imperare posset ut corporibus. Nec mirū si Virgilii ut in doctis: si huius  
ut uerbosum carpebat maleuolus & osor uirtutis princeps: cū maxima semper ingēria fuerint inuidentiū  
moribus subiecta. Sūma enim impetis liuor minora præter uolūm. sic altiora fulminantur. sicut ait sibi  
ter: lingua uisuperorū core liuoris acuminatas nō fugere demosthenē & Cicērō. Sic homerū mandauit  
no & historico Patruino nō desuere captores. Nāq; compilator græcorū dictus est ab emulis maior: i quē  
aui sunt critici obfringere ligas & oli editus ē liber a nebulone ifandō titulo scriptus Virgiliomastix. sicut  
zeus homerū obtrechtor cognominatus fuit homeromastix. Liuiū quoq; affinis pollio ausus ē canina la-  
cerare: facidia dicēs se i illo inuenisse quandā pāuinatē. sed dū caligula obicit uirgilii sciticiam ingēniū  
hebetationē. perinde facit ac si herculi obiciat timiditātē. Dū in liulo criminas ubertatē perinde ac si for-

obit  
dicitur

Poetæ e ci-  
uitate  
Platonis  
expulsi

idē lib. de  
ciuitate  
dei  
pugnas  
deorū  
scribit  
quinetiam  
Augustinus  
in secūdo  
de ciuitate  
dei

aliodā



cunditatem culpet in fonte & in oceano largitatem infecerit. cū uirgiliana maiestate nihil doctius nihil ingeniosius. Cum liuiana ubertate nihil fecundius nihil expensibilius excogitari possit. De iuris quoque consulis: plato & Aristoteles præcipiunt legem dominari debere ut regina: si uolunt mortales honeste degere & beatè, uulgi uero nō lex præstet sed subest nec legi pareat princeps sed imperat: male actum sit cum ciuitate illa est necesse. Caligula uolebat legibus imperare non parere cōtra præscripta sapientissimorum: ideoq; iactabat se aboliturum usum scientiæ iuriconsultorum: quæ pertinet ad legum interpretationem: legis enim scriptum Angustum interpretationis legis diffusa est cuius ministri sunt iuriconsulti: adeo ut qd dictum est de magistratu iuridico idem dici possit de iure consulto uidelicet iuriconsultum legem eē loquentem: sublati itaq; usu iuriconsultorum lex quodammodo muta fiet: & silens quo circa ciues uolens abolire interpretamenta iuriconsultorum poterat uideri leges ipsas tollere uelle atq; concidere ut ipsius sedissimæ uoluntates & placita infanissima pro legibus haberentur.

M. AN. Nullius doctrine: contra Plinius Virgilius inq; oium disciplinarū peritissimus: Fabius Quintilianus: Domitii zphri iudicio credidit tam proxime ad Homerū accedere ut ppior primo q̄ tertio esset: nā seo poetarū & grāmaticorū, testimonio qbus plane arguis deliramentū id caligula fuisse nō iudiciū. Verbo sum: Liuium. f. sed Fabius q̄ cum Herodoto comparat: ac supra q̄ diu possit in concionibus putat eloquentem nihil luxuriare credidit. Iurisque quoq; consultus: iuris scientiæ peritis. Aboliturus: sublaturus.

PHIL. Præter eū: quæ. silli collibuisse. libido. n. regū ut inquit iustinus pro lege ē & ut testat iuriconsultus: qd̄ principi placuit legis hēt uigorem: si uero legas præter quū. sensus erit caligula iactasse se effecturum ut iuriconsulti nō tam ex pscripto legū responsa darent q̄ ex æquo & bono: est aut̄ æquū & bonū nō tā secūdū legē: q̄ secūdū emendationē legis: nā ut inquit eleganter Aristoteles in. v. ethicorū: natura boni ē æqui emendatio legis est: qua ommissum erat aliquid præter uniuersale. Ne quid responderet: uerbo usus est iuriconsultis accomodato: qui pprie de iure respondere dicūf. auctor ē Pōponus iuriconsultus ante tpa

Responde  
re de iure

cturum ne quid respondere possint præter eum.

Item de eodem & de inuidia eius contra omnes. Aetere fāiliarū insignia nobilissimo cuiq; adēit Torquato torquē: Cincinnato crinē. Cn. Pōpeio stirpis antiquæ magni cognomē: ptolemaum de quo retuli & accersitū e regno: & exceptum honorifice non alia causa repente pcussit q̄ quod edēte se munus ingressum spectacula cōuerisse hominū oculos fulgore purpureæ abollæ aduertit: pulchros & comatos quotiēs sibi occurrerēt



Insignia bē  
tuolog  
ferrulata  
Torquus  
torqtorū  
Cicinus  
Crinis cici  
natog; he  
rediolū  
Hærediū  
cognomē  
magni

Insignia: insignia familiæ: uocamus: q̄ utiqueq; familia distinctionis causa habet peculiaria ut illustres principes mei bentiuoli habent insignia ferrulata. ita apud priocos in gente torqtorum erat torquis ob illum torquem: quem interfecto gallo detraxit. Manlius ob id torquatus cognominatus: hæc insignia Caius ex inuidia fieri: natura nobilissimis detrahebat. ita torquato nobili id tēporis in gente torquata detraxit insignia torq; ne eo honestamento amplius insigniret. Cincinnato crimen: Cincinnus significat capillū intortū: ut est in uite colloquii capulus nūcupatus. auctor. M. Varro: a cincinnato cincinnati capillati dicant: & ab eodem cincino qntū ueteres romani cognominati sunt cōcinati apud Liuiū li. iiii. ab origine urbis luculētē historia p̄scribit de qnto cincinato: q obfessi cōsulū & exercitus liberator ab aratro uocatus ad dictaturā uenit: ac rursus falsis depositis: quos ut inq; columella festinātus uictor reddiderat q̄ sumptat impator ad eolide iuuecos & iiii. iugæ: autū herediolū. est aut herediolū ut columellæ uerbū itelligas p̄diolū ab eo dictū: qd̄ hæredē sequeret in legibus. xii. tabulæ: in horti significatione semper noīabat hærediū. ex quo dimiutua forma hærediolū dictū. crinis aut̄ hoc ē capillus in familia cincinnati erat. p̄ insignibus. huc ademit pessimum principis cuidam cincinnati ex illa uetusta familia: sicut cuidam Pōpeio: q̄ a magno Pōpeio descēderat ademit cognomentū illud magni: qd̄ Pōpeius magnus aphrica subacta & in deditionē redacta tanq̄ spoliū sibi cōposuit auctor Plinius. sentire uidet Liuius magni Pōpeii cognomē cepisse ab assentione familiaris. sicut felicitē syllæ: Plutarchus uero tradit Pompeiū ex bello aphricano: redētem a syllā magnū ingenti uoce faturū fuisse: q̄ iussit ut oēs q̄ tūc aderant cōsimiliter eū magnū appellarent. alii dicūt cognomē hoc primū in aphrica ab uniuersa exercitu inditū fuisse Pompeio: deinde uim atq; consuetudinem ex hac syllā s̄ lutatione habuisse. Pompeius ipse fero longog; tēpore post se magnū in epistolis scriptis. De quo retuli: Paulo ante retuli Ptolemæū regē fuisse a caligula interemptum cuius necē dum libertus ulcisci laborat: fuit cū ut arma romana Claudio iam principe in mauritania bellaerint. Edēte: exhibēte. Munus: spectaculū gladiatorū. Fulgore a bollæ: abolla uestis ē militaris ut inq; nonius. abollā scribit Seruius uestem esse duplicē. ap̄ martialē accipit. p̄ cynici philosophi uestimēto sic sc̄nberit: Cætera quē nudū. argit uxor

Abolla

abolla grabari. apud eundem abolla tyria hoc est purpurea dicitur Crispino iter aulicos potissimum: nescit qui de-  
derit tyriam crispinus abollam. abollae meminit iuuenalis: ois autem purpura: non est fulgore luminosa: sed quod  
dam obscuritate censeat: quae nisi alius tollatur non splendescit nec implet oculos contentum. hinc Augu-  
sti locus innotuit: qui cum olim quaeretur de obscuritate tyriae purpurae: quam emi iusserat: dicere uediditorem er-  
ge altius & splendere: his usus est salubis: quid ergo ut me populus romanus dicat bene cultum in solario am-  
bulaturus sum. ceterum sicut uestis praeciosa cum mortis praesentit Ptolemaeo: apud caligulae: ita impius pepit Sy-  
lono apud Darium. quod olim curiosa contemplatione uiderat Sylonem amicum purpureo indutum: cuius pul-  
chritudine captus id merari uoluerat. Sed sylonem ego inquit amicum hunc nulla pecunia uedo sed tibi  
dono do si non tuum perpetuo esse debet. Mox darius memor muneris liberaliter dati sylonem: remune-  
ratus est regia remuneratione: namque p ueste illi retribuit impium Sami infulae fortunatae & opinatae. auctores  
Herodotus in thalia. Valerius in. iiii. Strabo in. xiii. geographiae.

M. AN. Præter cunctos tranquillani codices quos uidimus sic habent ego æquum non cum legendum cõtende-  
rim ut sit sensus statuisse caligulae abdere oia iuris uoluntia neque postea cõsultus nisi ex æquo & bono non  
aut ex iure cõsultorū auctoritate respondere possit: aliud est. n. lege: aliud ex æquo & bono iudicare nec est  
cur eū ad caligula referas: liquidē pter se non eū dixisset: quū ipse loqueretur. Vetera insignia ornamenta quod  
dā a maioribus per manus tradita ut gestidū torques & coccinnae comae usum. Torquato: torquatae gētis ui-  
ro cuida: sed cuius familie non dicitur: nā & a torque gallo hosti adp̄to torquati cognomē uictori primum  
mor & familie usurpatum: Lilius & Ouidius id prodiderunt: ceterū. C. nomium asprenatem ab Augu-  
sto aureo torque donatū plane constat datū: ut ipse & posteri torquati cognomen ferent: in dubium igit  
uenire potest asprenatum an mallio: uni sit ipsum isigne ademptū. Cicinato: cui gentile erat concinatum  
capillū ferre. Stipris antiquae: Magna Pōpēio deductae. Cognomen magni: ne magni cognomen fer-  
ret: eam appellacionem ex classis illa orietis uictoria Pompeio quæsitam: Appianus innuere uidetur quod  
pharnace sub primum accessum superato ait Cæsarem exclamasse: hi sunt qui te magnum fecere Pompei  
Plutarchus eam: admodum iuuenem ad syllā cum exercitu uenientē ab eo magnū appellatū tradidit: Plures  
ex Africa ab eo magni appellacionē relatū dicunt. Percussit: occidit. Munus: gladiatorū spectaculum:  
Fulgore: splendore. Abollae: uestis senatoriae ut Festo placet: quā abollae quod sit undique bullata: Nonius  
Varronem secutus militare uestem abollā interpretatur: Varro toga detracta est abolla data.

occipitio raso deturpabat. Erat et suis pculo patre primipila-  
ri ob egregiā corporis amplitudinem & speciem coloseros di-  
ctus. Hunc et spectaculis detractū: repete & i arenam dedu-  
ctū trahi: & mox oplomacho cōparuit: bisque uictorē cōstri-  
gi sine mora iussit: & panis obitu uicari circūduci: ac mulie-  
ribus ostendi: deinde iugulari. Nullus denique tā abiecta cō-  
ditionis: tanque extremæ sortis fuit: cuius non cōmodis obtre-  
ctaret. Nemo renli regi quod multos iam annos potiretur sa-  
cerdotio ualidiorē aduersariū subornauit: quū quondā die

PHIL. Occipitio: miror Alber-  
tū magnum uirū alioquin erudi-  
tissimū occipitium partem ca-  
pitis anteriorē nūcupare: sicut  
puto uero posteriorem: cū apud la-  
tine pureque scribentes i cōstruū  
accipiant: quod & alibi annotaui-  
mus. Deturpabat: sicut ornate-  
rum capitis ē maximū coma ita  
dehonestamentū turpissimū est  
capillamenti amputatio: in statu  
ut ipsa uenus deaque pulcherrima  
ficalia pcesserit placere non pos-  
sit: nec uulcano quidem suo: coma

ti uero quod mallent rempob. turbari quod coma si hoc tempore raso capite deturparent: deus bone: quas lamen-  
tationes quos ciuilatus facerent: quod plorabili querimonia perditam comam cōplorarent: qui non minus tem-  
poris minusque curae impendunt concinnationis capillo: quod studiosi doctoribus disciplinaze. Eius p-  
lus: nomen est proprium uiri staturosi. Coloseros dictus: colossos auctore Plinio uocant moles statuarū  
turribus pares: inde proculus coloseros siue colossos dictus est: cū esset staturosus: statuae quoque ingentes  
colosse & colossica: a uetribus nuncupatae sunt. Spartianus. statuas Sello uero per totū orbem colossas po-  
ni iussit. Plinius fecit phidias alteze signum colossicon nudum. Viétruius in. x. colossicoterā onera cōpa-  
ratio nōse eleganter dixit intelligi uolens ingentiora magisque colossica. Hunc et spectaculis: inter spe-  
ctatores sedebat spectabatque alios gladiatores in arena gladiatoria digladiantes. Thraci: gladiatores qui-  
dā specialis uocabulo thraces dicti ab armatura thracum. Oratius ad innum thrax erit quod locum exponēs  
porphrio ait. auctorabit in ludum ut gladiator sit. myrmilloni i certamine gladiatorio opposebat thrax  
quod signat Aufonius in monosyllabis cū ait: Quis myrmilloni contendit? equimanus thrax. Cl. i. sexto an-  
toninarū: thracem iugulauit familiarem suum. De thrace gladiatore intelligendum est illud Plinianum.  
ex. i. Thracio studiosio in Cai Cæsaris ludo notum ex dexterā fuisse. perciorem. Signat. n. Plinius gladi-  
atorem ex his qui thraces uocantur: solitum in caligulae ludo gladiatorio exercere gladiaturam. Caligula  
enim qui dicitur cāius cāsar delectabatur thracibus. inde arma thracis gladiatoris dicta threidica. cicero  
in sexto antonianaze. myrmillo i Asia depugnauit cum onasse threidicis comitē & familiarem suum: illum  
miserū fugientem iugulauit: ciceroniani codices mendosi sunt. Interpretes quoque illud threidicis perpe-

non ois pur-  
pura illu-  
minata  
locus augu-  
sti ex plū  
regio re-  
muneratio  
nis

Caligula

statuae co-  
lossicae col-  
lossicoterā  
Thraces  
gladiato-  
res

Correctus  
Ci. locus

oplo-  
machus

sacerdos  
fugitiuus

ram & legunt & interpretantur. Oplomacho: gladiatorem uocant opломачum quasi cum armis militariis & scuto depugnātem. græci enim τὸν λόν dicunt scutum. τὰ ἀντὶ αὐτῆς arma & μάχας pugno. Martialis opломachus nunc es fueras ophthalmicus ante. de opломачis gladiatoribus ait Iulius firmicus in septimo. si mars fuerit in finibus Iouis famosi gladiatores nascuntur. opломачи nascuntur si testimoniū ueneris defuerit marti. Comparauit: opposuit. commisit. Bisq; uictorem: cū primo thracem deinde opломачum uicisset. Pannis oblitum: uestitu sordido squalentiq; obuolutum magis q̄ indutum: tale est illud terentianū: uideo quendam annis & pannis oblitū translatio est ab egro: ut inquit donatus. Vicatim: per ulcos urbis. Obtreſcāret: noceret incōmodaret. Nemorensi regi: iuxta arimam fugitus est dianæ: artemisiū uocant: ubi barbaricus scythicusq; mos obseruatur. namq; sacerdos instituitur locus eius qdam uis gladii tenens & insulatus semper circūspectans: & ut ingit Strabo ad se nutandū strenue paratus scribit Seruius in hoc arthemisio fuisse arbore illi: quā celebrat Virgilius in sexto. de q̄ infrigi ramū non licebat. dabatur autē fugitiuius potestas ut si quis exinde potuisset auferre: monomachia hoc est singulari certamine cū fugitiuo tēpli dimicaret: cui uictor uictor succedebat in sacerdotiū. idq; peculiariter regnū uocabatur & ipse sacerdos rex Nemorensis dictus a nemore illo dianæ sacro: qd̄ arthemisiū nūcupari significauit. hic ab Ouidio dictū est in tertio fastorū: Regna tenent fortes manibus pedibusq; fugaces & petit exēplo post modo quisq; suo. Item in primo de arte. Ecce suburbanæ templū memorale dianæ: partaq; per gladios regna nocētē manu. Hic Valerius Flaccus in secūdo argonauticorū & soli nō mitis arcta regi: Lucius quoq; in tertio pharsaliæ sic inquit: Quia sublime nemus scythicæ quæ regna dianæ. Caligula qui oīum cōmodis incōmodabat: imisit quendā fugitiuū robustiorē: qui cū rege illo aricino sacerdote depugnaret: ut ita superatus & uita spoliaretur & sacerdotio: & si sacerdotium illud quod erat conditionis uilioris.

M. AN. Occipito: posteriore parte capitis: Perisus occipiti ceco postice occurrit. sanæ occipit dictus & occipiti. E uis peculis: hic quoq; locus mēdofe meo iudicio legitur. oia. n. quæ uidimus trāquil li exemplaria e suis habent quasi duæ sint partes orationis quod ne elegantem quidem diceretur: ex qua lectione nullus sequitur sensus quare Esius nomen melius accipies ut sit Esius proculus siue Elius: colofferos. q. maior quidē colossus. E spectaculo e cauta spectantium in subiectum theatri locum. Thraci retinor: Seneca si thrax essem fuissem. Mox opломачo: opломачus gladiator qui scuto & ferro in speciem iusta pugnae dimicat τὸν λόν græci scutum uocant μάχας. pugno q̄ q̄ καὶ τὰ ἀντὶ αὐτῆς arma καὶ τὰ ἀντὶ αὐτῆς armigenum dicunt. Comparauit: commisit. Bis uictorem thrace & opломачo uictis. Oblitum: sordidis uestibus & squalore coopertum. Mulienbus ostendi: quibus ob elegantem formam gratissimum fuisse senserat. Obtreſcāret: detraheret malediceret. Nemorensi Regi: aricina dianæ sacerdoti: aricia ipsū quoq; sacerdotium regnum dicebatur. Ouidius regna tenent fortes manibus pedibusq; fugaces: & petit exemplo postmodo quisq; suo siquidem quot annis ferro decētare cōgebatur qui si uictor fuisset uictum pro hostia numini dabat: si uictus is qui uicisse sacerdotium optinebat. Sed huius feri ritus: præter Ouidium: Plinius Strabo Lucanus & alii perierg meminerunt. Multos annos: quæ raro alias contigisset ut tam diu quisq; superstes fuisset: quum circumacto fere anno signa grauis & deficiatissimū hosti & morti deuoto obiceretur. Validiorem: potentiorē: Aduersarium hostem concertatorem. Subornauit: subtruxit instigauit.

Cōuinari

PHI. Muneris spectaculi: gladiatorii. Eledario: eledarium appellat certatorem nomine porcum: q̄ ex esedo depugnabat ut deturq; significare iunista. de esedariis britanis longa est disertatio apud Cæsarem in cōmentariis: & nos superius meminimus q̄ alio noīe dicitur cōuinari a cū oīno curru. Seruūq; erat in familia iunista gladiatoria. Plausum ecēta spectatoribus. Calcata lacinia: illa uestis ingit eleganter symachus decēter idutū ē: quæ nō trahit puluē nec i humū de missa calca. lacinia hoc ē extrema togæ particula cū plixior esset pedibus p̄ssit cōculcauitq; caligula p̄ indignationē e spectaculo se furenter eripies: adeo ut p̄ceps p̄ singulos gradus iret. more eoz qui uestigia titubata tenere nō possunt a lacinia laciniosus deriuat: accipiturq; p̄ flexuoso sinuosoq; ab apuleo cōuallis laciniosus. a Hicrōymo disputato laciniosus decēter d̄ p̄ toruosa & p̄plicata. Sūr. n. lacinie i uestimēto cesuræ particulatē cōcise de conis cēuū laciniosa uestis & aduerbiū lacinia: qd̄ significat priculati & p̄ flexuras: Apuleius. Nō lacinia: d̄ p̄dispo sed cuneatim stipato. Cōeātū: difficultates illas trāsbiremus. Laciniosa fuit alexātria anguloso p̄ cursū Co.

Laciniosus

muneris eledario porio ob prosperā pugnam se ruum suum manumittēti studiosus plausum esset: ita se p̄puiuit & spectaculis: ut calcata lacinia togæ p̄ceps per gradus ireret indigna bundus & clamitans dominum gēcium populum ex re leuissima plus honoris gladiatorum tributentem q̄ consecratis principibus aut præsenti sibi.

De luxuria & libidine eiusdem.



Vdicitū neq; suū neq; aliē pepit. M. Lepidū. M. Nestorē Pátomimū: quosdā obfides duxisse fert cōmercio mutui stupri. Valerius Catulus cōsulari familia iuuenis stupratū a se ac latara sibi cōtubernia eius

lumella tuber pecus egrotū distribui i lacintas hoc est in pticulas separi ut facilius cōualefcat. Plus honoris ppter plausum quo psecuti fuerāt manumissione gladiatoris manumissi a porio efedario. Cōsecratis picipibus moris fuit apd romāos ut picipes in theatro populari plausu exciperent: hos aut tergeminos honores appellat Oratius. Præfenti sibi: cū debeat picipis utgere pēntia & hoc ipso honoratior soleat eē. Vis in pnoie: sibi q piceps erat. sibi q deus uideri uolebat: sibi q diuio cultu uenerabilis & uenerandus appebat. Sibi q ē fratre locis ut ingt lōsephus. Est ausus appellare. sibi q ē dominū ipōsito diademate ut ait Sextus Aurelius iussit noiari. Negi suæ: stupratū stupratorēq; fuere significat. Pātomimū: histriōdes pātomimi dīscipul ab egregia qdā rege oīum imitandis. furius bibaculus fuerā igt & uocabat pātomimus scribit Iustus firmicus pātomimos nati q hēnt leporis fidus i horoscopo: si eū locū uetus respexerit. Oli pātomimi subla: n fuerūt a Domitiano. restituti mox a Nerua: quos traianus itrege sustulit: ut scribit Plī. i panegyrico celebrat mors repēta duog; eqtū q i tenere obierūt coeūtes cū pātomimo mythico tūc forma pcellēte. Quod dā obfides: i hāc insiam ē illā satynce poetæ: aspice qd faciūt cōmercia uenerat obfēs. hic hūt hoīes. caligula quodā i obfidatū datus turpi amor dilexit dū illos subagitat & ab illis uicissī subagitat. Murui: cū piter agerē & paterē mllebrā. Stupratū. caligulā. Cōtubernio: obfēda fodalitate & pbrofa cōtūsnalitate atq; M. AN. Efedario porio: lanistæ qd i Claudio aptius ostēdit. Māumittēti: libertatē donāti. cōuictu.

Seruū suū unū ex familia ex tīs uidelicet q ad gladiaturū sub eo istituebat. Ob pperā pugna: qā idē gladiator i munere p ppe pugnasset. Studiosus: maiore quodā studio & fauore uelut ei q grate & nō auare fē cisset ut hūc q p ppe pugnasset & si i seruitute reticere liceret libertate tamē dōasset. Propripuit: cū ipetu & i dignatioe se spectaculo subtraxi. Calceat: pedibus pssā. Laciniaz: extreme uestis scissura sūt. n. laciniā scissuræ i extrema pte uestiū ornatus gratia factæ unde laciniatæ uestes a lacero id nomē hinc lacesso qd est la cerādo puoco seu irritō: Apuleius scēpissime laciniā p ueste accipit. Præcep: picipiantes ruens. Gladiatori: qui ob pperam pugnam manumissus esset. Negi suæ: q. d. ne suæ qdem pudicitiz nō modo alienarationem habuit. Comertio: nefaria cōsuetudine. Stupratū: caligulā. Cōtubernio: domestico usu. De fessa latera: stupri assidueitate. Iu. nec queritur qd & lateri parcas: & rursus qm erat exhausti lūbos donare diētis. Vociferatur: clara & alta uoce testatur. Sup forog; icēta: supra nefarios forog; cōcubitus. Nōtissimum amorem: pter repetē: qd perditē prostitutā amauit ancillam. Lente: cū dānter ociofē. Mercantiū more: tanq aliquid mercaturus. Faciem: ipsarū mulierū. Alleanus: attollens erigens.

defessa etiā uociferatus est. Super sororū incesta. & notissimū prostitutæ Pyralidis amorem nō temere ulla illustrior re scemina abstinuie. quas plerūq; cum maritis ad cœnam uocatis. preterq; pedes suos trāsētes diligēter ac lēte mercantiū more considerabat. etiā faciem manu alleuans si q pudore summitterēt. Quotiēs deinde libuisset egressus triclino. quū maxime placitam se uocasset. paulo post recētib; adhuc lasciuiaz notis reuersus uel laudabat palā uel ut tuperabat singula numerās bona malaue corporis atq; concubitus. Quibusdam absentium maritorum nomine repudium ipse misit. iussitq; in acta referri.

prū meretriculæ q amauit caligula. alias pyralis ē pēnata bestiola magnitudie muscæ ex igne pueniēs: uñ ptyalis & nomē a qbusdā pyrausta appellat: quā diu ē i igne uiuit cū euasit lōgiore Paulū uolatu tūc emorīt. Prostitute: istar uulgaris scorti & diobolaris. dī. n. diobolare scortū: quod duobus obolis cōducit: mēdoſus est locus apud Varronē in tertio de latina lingua: in cuius codicibus ipressis sic legit. uiolares sibi uioboles corrupto sensu ex litteraz cōfusione iuersiōe & ordie pposito. Tu ita lege diobolares a binis obolis. docet enim Varrō diobolares meretricis dici a binis obolis a duobus minutulis nūmulis: pro præcio cōcubitus numerant. Plautus in penulo dixit seruulog; fordidulog; esse scorta diobolaria. erat itaq; ob isamiam notissimus amor: quo caligula effūctim amabat turpē & pstitutā meretricē pyralida: potuissetq; uideri tolerabilis: si sequutus foret illud catonianū oratianūq; pceptū. huc iuuenes æquū ē descēdere nō alienas p molere uxores: & illud plautinū: Dum te abstineas: nupta: uidua: uirgine: iuuerute: & pueris: liberis: ama qd iubet: sed caligula & prostituta amabat nec illustrioribus matronis abstinebat nuptasq; scēdabat. Præter pedes iuxta pedes. Mercantiū more: mos est mercatorū ut mercē quā empturi sunt ociofē & cū qdā lenitudine etiā atq; etiā cōtempnēf. hoc idē faciebat Caius in pēclāda pensitanda: matronazq; formositate. Summitteret: ad terrā demitterent more matronazq; uerecūdag; decet. n. talis puo dor ingenuū mulierem Vīgilus tū breuiter dido uulsum demissa p. faf. & sicut γυναικὸς ἀπορσι γῆπῃ περ mulieribus orna-

pātomimi

pyralis  
pyrausta  
Diobolare  
scortum  
Locus uar  
ronis

tū pber taciturnitas: & ita uerecūdia. Senocasset: solā seortū euocasset: qđ signū est futuri cōcubitus. No-  
tis: signis uestigijsq; pacte libidinis: qualia sunt illa apud luenaalē: humida suspēctis referēs multicia rugis  
vexatāq; comas uulcūq; aurem; calenē. Laudabat palam: agebat cōtra Ouidiū documētū scēbētis pei  
pue cytherea iubet sua furta taceri: cui stipulānt tibullus & Propertius: quōq; alter cecinītaq; sīpī in tacito  
gaudeat ille sinu. alter tradidit in tacito cohibe gaudia clausa sinu. Bona malaq; cōcubitus: scribit Lacte-  
tius in q̄rto. scorta in cōcubitu moueri ut ipsa uenus sit cōcīnīor uiris & suauior. Caligula palā dicebat de  
cōcubitu matronarū: qđ cōcīnītatē qđ iluauitatē habuisset: itēdē bonā corpis uel uiciā si qua latebat pro-  
mulgabāt: adeo nullū rōnem habebat matronatus matronaliq; dignitatis. Signat aut̄ historiā: quā legimus  
apd Senecā li. ii. q. in sapientē nō cadit iniuria. erat Valerius asiaticus in primis ferox & uix aequo aio aliās  
cōtūmelias laturus huic in cōuiuio in cōtione uoce clarissima q̄lis in cōcubitu esset uxor eius obiecit. hac  
tā atrox tāq; insigniter facta iniuria effecit ut Asiaticus iter p̄cipuos auctores interficidū caligulae fuisse p-  
dat: quis ipse dicat apud Iosephū. cū quæretet de interfec̄tionibus Cai utinā ego interemissim. hic deinde  
accepto Claudij iussu libero mortis arbitrio uenas secuit: ut docer Cor. Tacitus. Repudiū misit: sensus ē  
Caius princeps libellū repudiū misit ad quasdā matronas: nomine nō suo sed maritorū: cū illi essent ablen-  
tes. In acta: tale est illud poetæ: cupient & in acta referri nā ut res testator esset de repudio matronarū: uo-  
luit in acta publica referri. Nepotinis sumptibus: luxuriosis & imodicijs p̄fusionibus impēsaq;. in uetusto  
codice legimus nepotatus qđ placet. & n. ne potatū dicimus luxuriā p̄digamq; p̄fusionē & nepotari signi-  
ficat luxuriose & p̄digaliter uluere: quo uerbo usus est Tertullianus in apologetico: aristippus ingit in pur-  
pura nepotat. Prodigoq; ingenia: duo sunt inquit. M. Tullius genera largor; quorum alteri liberales. pro-  
digi qui epulis & uisitationibus & gladiatorum numeribus ludorum uenationumq; apparatu pecunias  
profundunt. ueteres dixere prodigitate & prodigentiā profusione: quā nunc dicunt prodigalitatem.

nepotatus  
nepotatur

M. AN. Summitterent faciem: est enim muliebris decori uultum coram uiris demittere. Ver. Tum breui-  
ter dido uultum demissa profatur: contra petulantis & impudice attolere. Iuue. cumq; paludatis duobus  
præfente marito ipsa loqui recta facie strictisq; mamillis. Laetius notis: patrate libidinis signis. Ma-  
la: uitiaq; laterent. Concubitus: coeundi rationem quam in fœmina obseruasset. Quibusdā: matro-  
nis. f. Referri in acta: ut publice constaret capitulinus auctor est apud præfectū aerari notari solita quæ  
publicis actis maiores inferri uoluissent. Nepotinis luxuriosis: nepotes luxuriosæ, ut Festo placet: uitæ  
homines quod: tam his suæ res curæ sint q̄ iis quibus pater auisq; innuunt. Plini. apitum altissimū appel-  
lat nepotū gurgitem inde nepotatus pro luxuria & uoracitate: ut Afranius scurilitate & nepotatu nobilis  
Inde & nepotius. Portentossissima: noua & insueta ut portetor; loco haberi possent. Seneca. C. Cæsar Au-  
gustus quem mihi ut rerū natura addidisse: ut ostenderet qđ summa uita in summa fortuna posset centē  
es sextertio coenauit uno die. Aceto: liquefactas: quod cleopatra quoq; in luxuriosis & in tēpestiuis An-  
tonij coenis fecisse dē q̄ unionē

De luxuria eiusdē in coenis: balneis edificijs & alijs opibus.

ea tēpestate maximū liquefactū  
hausit p̄festa grādi sp̄hōe fecen  
ties sextertium una coena absumpturam: Plinius & Ma-  
crobius sunt auctores. Obsonia: quæ cū pane apponū-  
tur. Aut Cæsarem: eum qui omnia posset: uel cui p̄ cū-  
ctis sumptuosissima conuiuia parare liceret.

PHI. Cōmentus: cū & excoctasset. Portētossima: iu-  
sitata atque admiranda loco uicēq; portenti: Plinius ap-  
pellat ingenia portentosa: quæ noua luxuriæ instrumen-  
ta excoctauerūt. Vt calidis hoc referendū ē ad nouum  
usum balnearū: neq; n. antea usitatū fuerat lauari in bal-  
neari solio unguentis calidis frigidisq; unde Plinius  
noster hoc commentum Cai Caligulae in. xiii. taxat his  
uerbis: Necnon aliquem ex priuatis audiuimus iussisse  
spargi parietes balnearum unguento: atq; Caiū principē  
solutum lauari: ac ne principale uideatur hoc bonum &  
postea quendam ex Seruius Ne-  
ronis. Vnguētis: unguenta si-  
cut scribit Pomponius iuricon-  
sultus ea intelligimus: quæ &  
uoluptatis & ualitudinis causa  
comparantur: sed Plinius & reli-  
qui fere omnes: qui lacie & puri-  
ter loquūt unguetor; noie ea si-  
gnificat: quæ ad uoluptatē & ele-  
gātiā tantū cōficiunt: cum me-



unguenta

**N**epotinis sumptibus otium p̄digor; ingenia supauitcō-  
mētus nouū balnear; usū: portētossima ḡna cibo-  
rū atq; coenar; ut callidis frigidisq; unguētis lauare  
tur: p̄ciosissimas margaritas aceto liq̄factas forberet: ciuiuiis  
ex auro p̄as & obloia appōeret aut frugi hoiem eē oportet  
dictitās: aut cēsare q̄n & nūmos n̄ mediocris sumē & fastigio



dicamēta illa uenius dicant: quæ ad utilitūdinē pertinet quorū multiſuga ſunt. noſta ariſtippus auctore Se-  
neca aliquando delectatus unguento male iſtis effeminatis eueniat qui ſem tā bellam infamauerūt: de cō-  
poſitione autem uerborū & nominibus lege: quæ ſcribit Plinius in. xiii. qui cum omnia diligēter copioſeq̃ ex-  
plicafſet, hæc ē ait materia luxus et cunctis maxime ſup̃uacui: unguenta iſico expirant ſuis & moriunt ho-  
ris: olī Licinius craſſus & Iulius Cæſar cenſores edixerūt neq̃ uederet unguēta. exotica. ſic. n. peregrina &  
externa nuncupant. ex quo eſt illud planti non poſſunt oēs olere unguenta exotica: quod ad ſiniaro trāgl-  
li p̃inet ait Plinius audiuiſſe Caium principem ſolitum lauari unguento. græci *μυρον* uocant unguen-  
tum myropolion tabernam unguentariā myropolā unguentariū. ſic enim dicitur qui conſicit unguenta  
& uendit cum conſector medicamentorū nomen ut medicamentarius: apud Plinium q̃ ſignificatiſſime  
ſcribit inuenies unguentarium a medicamentario ſeuigi. ſicut unguēta a medicamētis. Margaritas liqueſ-  
cit: Clodius trageſi eſopi filius ut experiret in gloria palati qd̃ ſapient margaritæ: ſingulos uniones con-  
uiuius abſorbēdos dedit: ne luxu ſuo nimis ſup̃biat Caius princeps hiſtrioni comparatus. Oratius in. ii. ſer-  
monū filius Eſopi detractā aure metelle. ſut decies ſolidū exorberet aceto diuſit inſigne bacā hoc idē  
fecit cleopatra cū unionē p̃cioſiſſimū ex aure detractū merſit in aceto & liquefactū abſorbuit facta cū. M.  
Antōio ſp̃ſione: ſe ſolā una cœna cētēs ſextertii abſumpſurā. hiſtoria ſcribit a Plinio in. tr. a Macrobio i  
tertio ſaturnaliū. Aceto: ſcribit Plinius in. ix. aſp̃itate uimq̃ aceti in tabem margaritas reſoluere. Ex au-  
ro panes: ſcribit Plutarchus in li. de claris mulieribus quemadmodū olī uxor pithei oīum id t̃pis diſtiffimū  
marito appoſuit aureos panes oīa cibaria ex auro fabrefacta ad illius auitiā caſtigadā auro ſemp̃ thīſis  
& aurifodias iugiter exercētis: cui olī ex peregrinatioe domū reuertēti uxor mēſam aureā apponi iuſſit. in q̃  
oīa erāt ex auro obſonia: gauſus pitheus: prio aſpectu mox ſariatus auri iſpectūe cibū afferri p̃cipiebat ue-  
rū mulier cūcta ex auro cōcinnata iubebat apponi. cūq̃ ille iracundia p̃citus eſurire ſe diceret: neq̃ ſe auge-  
re id temporis deſiderare ſapiēter inquit uxor ut nullius rei p̃ter hanc unā habendæ facultatē p̃bes. oīs cura  
uiroq̃ tuo iuſſo occupata ē in auro ſodiēdo: ut nemo iā agros colat: nemo fruges ſerat: nemo arbores plā-  
ter. hac uxoria caſtigatioe cōmotus pitheus quintā duntaxat ciuiū partē in aurifodinis continuit reliquos  
tūm agriculturæ rū cæteris artibus operam dare p̃cepit. Obſonia: eſculenta quibus cum pane uel ſcinui  
uulgo obſōia dicūt græci *οψοσι* uocāt obſoniū. & *οψωνιον* cōcinatorē eduliorū. obſonare ē emere ob-  
ſonia: obſonatores q̃ emēdis & cōcinnadis obſoniis p̃ſunt. de q̃bus i annotatiōibus plura. Cato dixit obſi-  
tuere p̃ ſepe obſonauere optimū obſoniū ē ſumes & ut dicebat Alexander magnus ad prædiū optimus eſt  
coquus optimūq̃ obſoniū *οψον* *οψοσι* *οψοσι*. noſtrum iter ad cœnam uero *οψοσι* *οψοσι* *οψοσι*. prædiū p̃citas.  
Aut frugi aut Cæſarē: hoc ē uel parū uel magnificentiſſimū lautiſſimūq̃ frugi p̃ oīa genera ideclabilliter  
di. & ſignificat temperatū parū moderatū. unde frugalitas ut auctor ē Ci. appellari p̃t ea uirtus: q̃ græci ſo-  
phroſinē latini tū tēperatiam tum moderatiōē appellare cōſueuerunt: græci frugi. hoſes *φροσι* *φροσι* *φροσι*.  
dicunt idēſt utiles & id ſentit donatus: qui frugi utile interpretat. & M. Celius qui ſe eſſe hoſem frugi di-  
c̃tabat hoc eſt utilem. multis & fructuoſum. ſed ut ait Cicero id nomē latius eſt: ut non ſolum utilis: ſed  
moderatus & temperans & parcus frugi dicatur. hinc cognomen Lucii piſonis magnopere laudatum: qui  
frugi dictus eſt. illud arrende quod qui frugalis dicit latinitate peccat. ſi credimus Quiliſiano: qui monet:  
ut frugi dicatur. frugalis uero relinquatur contentioſis. Faſtigio: ſumma altitudinē & culmine.

M. AN. Baſilicæ Iulie: de ea in Auguſto abunde diximus. Cedris præcioſa cedri materia: Plini. cedri  
duo genera quæ ſloret fructum non ſert fructifera non ſloret: nec multo poſt materia: inquit ipſi æterni-  
tas itaq̃ & ſimulachra deorum: ex ea ſactiarunt: in ſyria ea arbor puenit. Verſicoloribus: colorū uarie-  
tate præditis. Magna thermæ laxitate: laxioribus thermis porticibus & tricliniis. Ferarū: arborum: his  
quorū nauim exultram fuiſſe ſubaudi. Choros: canentium cætus. Symphonias: cōcœtus. In extructio-  
nibus: edificationibus. Prætoriorum: campeſtrium edifiçiorum.

baſilicæ Iulie: p̃ aliquot dies ſparſit i plebē: fabricauit & de  
cedris liburnicas: gematis puppibus uerſicoloribus uelis: ma-  
gna thermatū & porticuū & tricliniorū laxitate: magnaq̃  
edā uitū pomiferarū arborū uarietate: quibus diſcubēs de  
die inter choros ac ſymphōias littora cāpaniæ pagrarēt. In  
extructionibus prætoriorū atq̃ uillarū omni ratioe poſthabita  
nihil tā efficere concupiſcebat: q̃ qd̃ poſſe effici. negare: &  
ſactæ itaq̃ moles iſeſto ac p̃fundo maris: exciſæ rupes durifi-  
ſimi ſileis & cāpi montibus aggere c̃q̃ti: & cōplanata foſſu  
nis mōitū iuga incredibili quidē celeritate quū more culpa  
capite lucretur: ac ne ſingula enumerē immenſas opes: ro-  
tumq̃ illud. T. Cæſaris uitices ac ſepties milies ſextertii non

PHI. Baſilicæ Iulie: uictorū at  
chiteorū tradit ſe p̃ſectū fuiſſe ba-  
ſilicæ Iulie ſactidæ. Sp̃it i plebē  
olī po. ro. hūmos ſp̃it poſthūſo  
& Marcio cōſubito & Cn. Scipio  
inſanis exiſtans ē quod pecuni-  
am ſparſiſſet in populū: ſcribit io-  
ſephus Caiū Caligulā aſcendiſſe  
in capitolii ut pro ſilia ſacrificā-  
ret: & in imperialis loci culmine  
ſtātem diſperſiſſe populo auri ar-  
gentiq̃ pecūias. ex quo loco the-  
reas cogitant præcipitem impel-  
lere. Liburnicas: naues de quib-  
us ante dictum eſt. De cedris:  
auctor ē Plinius reges in egypto

Dictū ari-  
ſtippi

Exotica

myropolii  
myropolia  
medicamē-  
tarius  
uniones  
aceto liq̃fa  
di  
Exēplum  
auaritiæ ca-  
ſtigandæ  
pulcherri-  
mum

Obſonia  
Obſonare  
Quod ob-  
ſoniū opti-  
mum  
Frugi

774 zuni A

20 1

20 1

20 1

Naues ex  
cedro

uerficolo  
ria

Chorus

pratoria  
substru  
ctiones

ac syria ad naues cōficiēdas usos esse credo iopia abiectis. Diodorus quoq; testis est i.ii. bibliothecae ex ce-  
dris naues igēres fabrefactas fuisse a regibus egyptiacis: materie cedri aeternitas est iōq; simulacra deoꝝ ex  
ea facta uerūt. cedrus fuit romae apollo solūus. tēdū tēpli epheſiae diuinitas fuit ex cedrinis trabibus ut re-  
fert Plī. xvi. carē uerūstatiq; nō sentit cedrus. Verficoloribus uestic: cleopatra uelo purpureo ad actū ue-  
nit cū Mar. Antōio: eodēq; fugit: uerficoloria appellare uidēt iuriconſulti nō solū ea quae diuerſi coloris  
sūt: sed et quae tūda iſedatq; fuerit natiūq; colorē imutauerūt. sed apud Plī. & scriptores alios luculentos  
uerficoloria dicunt a uarietate colorē sicuti caudae pauonis & maculae uiparū uerficolorēs noſant. oī iter  
dictū fuit matronis ne uerficoloribus uestirent: hoc est uestibus coloris uarietate distictis. Thermagē hic  
laritas & amplitudo nauigiorū significat in gbus & therme & porticus & triclīna erāt capacissima una cū  
uīridariis pomariisq;. Inter choros: multorū uocibus cōſtat chorus: ut Seneca & Macrobius p̄diderunt:  
est enim multirudo cōtorū ad musicū cōcentū cōficiendū prapara. chorus apud priocos ex ſecus sympho-  
niacis cōparabatur: ex quo apud iuricoſultos titulo de edilino edicto ſcriptū ē. si chorus uenerat plurimū re-  
ferre: nū i singulos an i uniuersos p̄ciū cōſtituat: itidē libro de legatis tertio ait celsus. si chorus legē p̄de-  
et qū singuli hoſes legati ſint. Symphonias: musicos cōcentus unde & ſymphoniaci pueri a Cicerone di-  
ctisq; ad modulationes musicas cōcentusq; cōficiendos cōparat a latinis symphonia enūciat penultia cor-  
repta: cōtra cōſuetudinē uulgiorē. De uero Antonio hoc idē memorat Iulius capitolius: quod. ſiter ſym-  
phonias & cantica p̄ maritimas ciuitates nauigaret. Pratoriorū: iā ſupra docuimus p̄toria i agris dici edi-  
ficia magnificētia atq; elegātia: quorū edificaciones dicunt extruções ſubſtruções uei: quo ſigni-  
ficatu est illud Cicerōis: oratione pro milone p̄pter iſas illas ſubſtruções facile mille hoīum uerſaba-  
tur ualentū. Moles: ſaxa i gentia pilae edificia. laetae: mari. qui ſaſtidioſae terrae est edificat i mari. i hanc  
ſuiam est illud oratīanum. contracta piſces equora ſentiūt ſactis i altum molibus. huc frequēs cementsa di-  
mittit redēpor cū ſumilis dominuſq; terrae ſaſtidioſus. Iosephus ſcribens puteolanas moles: de quibus an-  
te dictum est: fabrefactas fuisse a Caligula sic ait: libro undeuigesimo antiquitatum. graue putans ut remis  
transitū faceret putanſq; ſubiicere ſibi ēt elementum aquae poſſe uelut domino maris exiſtente talia ēt uo-  
lebat ſtutibus gerere qualia ſolet terrae natura ſuſtinere. uoluit ergo & a littore ad litus ſtadia ferme. ccc.  
in medio mari. & itra tam ualtum ſinum pontem cōſtruere. ſuper quem carrucis & diuerſis uehiculis itine-  
ra ualeret efficere. Aggere e quati: ex aggeratōne terrae cumulari. hoc idē ſaſtituit xerxesq; uelut naturae  
ipſius dominus conuexa uallium equabat mōtes i planum deducebat: maria pontibus ſtemebat. Totum  
illud tyberis: omnes illas luculēras pecunias: q̄s cōgeſſerat Tyberius & caio ſuccellorū reliquerat. Capite  
poena capitali. Luereſ: punire. More culpa: q̄ fuiſſet lētus operarius poenā capitis dabat. p̄ lentitudinē.  
M. AN. Omni rōne: q̄i edificandi lege ſeu p̄cepto a maioribus tradito. laetae: fundatae. Inſeſto ſp̄ſu  
anti. Duriſſimi filios. Ver. Quā ſter dura filix quo durior fuiſſet uena eo difficilius ēēt exciſa. Aggere ag-  
gregatōne ſoſſuris mōtū mōtib; effoſis Plī. p̄mōtia aperiūſq; mari & re: natura agiſ i planū. Culpa m̄  
re: ſi qd operatū culpa minus celeriter fuiſſet cōfectū. Capite luereſ: capitale eſſet. Torū illud tyberis: to-  
ta ui illā pecuniae a tyberio relicta. Nō toto uertente anno: anno nōdū circūdādo. Negabat ciuitatem  
hac una calūniarū ſuit quae ad exprimeſdas ciuib; & populis pecuniam idē caligula cōmētus. Neq; poſte-  
ros: calūniarū rō q̄i poſteri gbus ciuitas fuerat a maioribus ipetrata intelligeret. niſi filii q̄ praua ſcriptano  
publicū beneficiū pluribus adimebat. Diplomata: qd diplomata eēt alio ē loco demōſtrātū. Vi uer-  
ta & obſoletas: per hoc illis minime ſtandum.

Annus uer-  
tens

Mēſis  
uertens

De anno  
pulchra  
Trietris

PHL. Nō toto uertēte āno ſol  
xii. ſignorū ſecrualia puagādo cū  
redit ad id ſignū: a quo cōcepit: p̄-  
ſicit ſpaciū anni: quē uertētē ap-  
pellat: auctōr uidetur uſus li. ix. ma-  
crobius quoq; li. ii. i ſoniū Scipio-  
nis uertētē annū appellari poſſe  
merito tradit cū alia cuncta ad  
eidē metū redierit: cū ſemel p̄ſe-  
cta ſūt. idē Paulopoſt ait. ānus ue-  
ro q̄ mūdānus uocal: q̄ uere uer-  
tēs ē q̄a cōuertiōe plenē uniuerti-  
tatis efficit largiſſimis ſaeculis explicat. idē in i. ſecrualiu annū ſolis uertētē noiat: ſicut & lunaris annus  
mēſis uertens de a uictorio. ex quo illud plauti ē i p̄ſ. tu ſi hāc emeris nūq; hercle hūc mēſem uertētē cre-  
do ſeruabit tibi. annū uertētē ſigniſicauit luuenalis illo uerſu & cū ſe uertent annus. Accipe uictori popu-  
lus qd poſtular auge. Cū in ofone p̄ qntio. ſex qdem illis mēſibus p̄ſecto anno uertētē ſine cōtrouerſia an-  
no & ſex mēſibus uerbū nullū ſatis & quoniā icidit mentio anni uertentis annotāda hoc potiffimum lo-  
co qdam ſunt de anno nō idigna memoratu. quidā annum magnū eſſe dixerunt in annis uertētibus duo-  
bus. alii in multis milibus annoꝝ arbitrati ſunt. quidā penteterida noiauerunt: qui annus magnus ex qua-  
dringēio cōſtabat: non nulli trietrida. q̄ tertio quoq; anno redibat. cū odorū octotrida magnum annū ēt

toto uertente anno abſumpſit.

De rapinis & extorſionibus eiſdem.



Xhaustus igiſ atq; egēs ad rapinas cōuertit aium  
uario & exquisitiſſimo calumniarū & auctionū: &  
uectigaliū genere. Negabat iure ciuitatē romanā  
uſurpare eos: quoꝝ maiores ſibi poſterisq; eā ipetrāſſent: niſi  
ſi filii eēt: neq; n. intelligi debere poſteros ultra hunc gra-  
dū prolataq; diuorum Iulii & auguſti diplomata ut uer-  
ta

diut qd & plerq; græcia existimauit: tanq; ex octo uertēbus annis constantē. Romani iustra græci olym-  
pudas p annis magnis obseruauerūt. est & annus quem Aristoteles maximum potiusq; magnum appellat:  
quem solis & lūæ uagarūq; quinq; stellæ orbes cōficiūt: cuius āni hys est caralyfimos: nostri diluui-  
nem uocāt. estas aut cepyrōsis. i. exustio: qd est mūdi scēdium hæc est illa exustio: de qua stelletix Plī. scri-  
bens in. vii. Raros patribus pteriores fieri: cōsumēte ubertatem seminū exustioe in cuius uices nūc uenit  
eum. est & ānus chaldaicus cōstans ex ānis solaribus. xii. unde dodecateris uocaf: quæ genethliaci nō ad so-  
lis lunæq; cursus sed ad obseruatiōes alias accommodāt. præterea sūt āni magni complures: ut ægyptio:  
quæ græce κῶνι κῶν. latine canicularē uocamus ppter ea q; initium illius sumit cum eo die quo can-  
icula sidus x. orit. est & metonicus: quem methon atheniēsis ex annis unde uiginti cōstituit. de quo stelle-  
xt. M. Tul. cum in epistola quadam ad artium ait: quis erit cui credam aut quādo iste metonis annus ue-  
niet. mēdosi codices p metonis habēt mētonis corrupto noīe & lūæ. præterea fuerūt āni apud quōdā  
semestres: q; estate ānum unum deterrā nabāt. atq; hyeme. tales erāt āni acarnanum. Arcades quadriporti-  
tis temponibus ānum metiebant. itaq; illoq; āni trimestres fuerūt: quoq; fuit ānus mēstruus lūæ senio termi-  
natus. talis uidet fuisse ægyptioq; & iudæoq;. itaq; apud eos aliqui singula milia ānorum uixisse produf.  
huic tamē opinioni reclamant Augustinus: q; in. xv. de ciui. dei. conaf ostēdere ānos iudæoq; tales & tantos:  
huius quales & quāti nostri sūt. ānum autem dici tanq; circulum interpretatur. M. Varro cuius uerba ex lib.  
i. latine linguæ hæc sūt tempus a brumā dī sol rediit uocatur ānus: q; ut paruuli circuli ānuli sic magni dī  
cebanur circites āni: unde ānus dictus. atreius capto ānum a circuiū temporis putat dictum quia ueteres  
an pro circulo ponere solēbat: ut an terminū. i. circum terminum dixit Cato. quidam a græco ἐν ἀντὶ ὅσ  
deduci arbitrant. Caligula: ut domū tepedemus: luxu & p dīgitalitate portētoā pdegit effuditq; luculētās  
opes q; coaceruauit Tyberius itra spatiū unius āni uergetis: q; ānus solis ē: q; diebus. ccc. lxx. & q; dīratē pa-  
git circuitionē zodiaci: dū ad id signū se denuo uertit: quo die digressus ē: uñ ab illa uersioe ānus uertēs  
uocaf: & habet magnus: cū lūæ ānus breuis putet. ex hoc Macro. l. i. fatumaliū scribit sciētē dēm eē a Vir-  
gilio iterea magnū sol circūuoluif ānū. Ad rapinas: sequunt largitionē p dīgitalitēq; rapit: cū. n. & dādo  
& effundēdo egere coeperūt aliēis bōis: ut ait. mar. Ci. māus afferre cogunt. Calūniæ: ordiatim subiūgit  
crepā declarata: calūnias auctōis & uēdīgitalitē: q; bus ad rapias cōuersus est caligula. Auctionis: auctio  
significat publicā uēditiōem ab eo dicta: qd emētēme auget & uēdētēme auctōr placidēs. Ciuitatē: m. roma-  
nā usurpare: tanq; nō essent legitimi Romani ciues. Intelligi posteros: cū appellatione posterorū notissimā  
intelligant nō solū filiū sed & nepotem. p nepotes abnepotes & reliq; gradatim descēdētēs: nobilem Caius poste-  
ros p dīci ultra primū filiūq; gradum. Paulus iuriscōsultus digestis de gradibus sic scribit. Liberi usq; ad tri-  
nepotē noiantur ultra: hos posteriores uocant. q; iniqua foret caligulæ iterptatio de posteris satis liquet: cū  
dicamus posteris traditū eē: & posterorū negotiū agere se dicat Seneca qd sane refert ad posteritatem. Di-  
plomata: uulgus decreta & bullas appellat: diximus i Augusto qd sint diplomata. si quid protulisset diplo-  
mata & priuilegia obtrita per lulium Cæsarem & Augustū de iperrata ciuitate romana sibi & posteris in q-  
bus declarabaf posteros stelligi in gradus ultiores: dicebat Caius talia diplomata iam uetustate esse obso-  
leta & euanescentia: dum fingit se illa deserre tanq; obsoleta: ipse erat cā ne rata fierent.

M. AN. Arguebat: fraudi dabat. Editos: a ciuibus relatos. Primpilariū: primpilares milites erāt q; si-  
gna circūstabant: hī postea rei militaris rōne mutata pilani diu coepērūt dici. Refecit: p irritis hūit. De-  
stinasse: aīo cōstituisse. Ab ignotis & uēdīgitalitē: q; minus noti erāt. Macetas uenētas: iūctas obsonio uenēdo il-  
lira. mar. neutro gñe ptulit te matrea sola iuuat qdā a uerbo græco τῆρ i iō obliuio nomē scīri existimāt: sūt  
q; τῶο τοῦ τῆρ i iō mādere siue comēsse id dēm putent. Aristophanes grammaticus dulcius nihil est  
mihi matrea dixit.

& obsoleta desiebat. Arguebat & pperam editos cēsus: qui  
bus postea quacūq; de causa qd incrementi accessisset Te-  
stamenta primpilariū: qui ab initio principatus Tyberii:  
neq; illū: neq; se hāredem reliq; sentit: ut ingrata refecit. Itē  
ceterorū: ut irrita & uana quoscūq; q; diceret hārede Cæ-  
sare mori destinasse. Quo metu iniecto quū iam & ab igno-  
tis iter familiaris: & a parētibz iter liberos palā hāres nū-  
cuparet: derisores uocabat: qd post nūcupationē uiuē pfe-  
ueraret: & multis ueneratas macetas misit: cognoscebat at  
de talibus causis taxato prius modo sumā ad quem cōficiē-

PHI. Et obsoleta: obsoleo ut  
scribit Priscia. uñ obsoletus deri-  
uaf ab obs: & oleo componitur:  
obsoleta aut dicimus quo obie-  
rūt idēserudinē tanq; squalētia  
& iculta: Orati. care obsoleti for-  
didus testi caret iuidēda sobrius  
aula. Perpetam: nō recte. Edi-  
to cēsū: moris erat apud romāos  
ut unusq; q; ederet cēsū: hoc ē  
q; ut i bōis possideret p editionē  
declararet cēsū primus stituit  
Seruius Tullius sextus rex roma-  
norum: cēsus est caligulā arguere

solitū census ciuiū Romanorū tanq; editos iniuste si post cēsionem illi auxissent patrimonia: & ob hoc mul-  
tabant. Primpilare: iam diximus primpilos dici centuriones priæ cohortis: unde & primpilares non mi-  
lites dici: q; erant sub primo pilo: sed ipsi centuriones q; sancti erant ea dignitate militari: quā i dulsent prin-

Annus ma-  
ximus  
Exustio

metōnicus  
Locus cic-  
ronis

Annus uñ

Auctio

Posterorū  
appellatio  
Diploma-  
ta

Obsoleo

primpila-  
res

ceptis.n. principilaris dici uidef  
ut ſularis. tales ſūt honoratiores  
habebant. Reſcidiſ: reſcindi ſi  
cunq; teſtāta qñ irita ſiūt: neq;  
obſeruant: titulus eſt apud Vale  
riū de teſtāmētis reſciſſis. Vt i  
grata: cū nihil principi reliquiſſent: a  
quo diuitias eēnt cōſecuti: & di  
gnitate principii decorati. Item  
ceteroq; reſcidiſit teſtā. Hære  
de cæſar: ſi q; diceret ſe ex aliquo  
audiuiſſe: qd ille hæredē ſibi eſſe  
uellet pricipē: Caius illius bōa oc  
cupabat reſciſſis teſtāmētis tanq;  
irritis atq; ſutilibus: ſcribit Pau  
lus iuriſcōſultus titulo de teſta  
mētis: q; eius bona q; ſe impatorē  
factuſ hæredē eſſe iactauerat a ſiſco occupari nō poſſunt. A parētibus: iter liberos natura cōparatū ēut

dum conſideret: cōſecto demū excitabat: ac ne paululū q;  
dē more patiſ ſup qd draginta reos quondam ex diuerſis cri  
minibus uana ſentētia condemnauit: gloriatuſq; eſt expen  
ſa facta: ſomno Cæſoniæ q̄tum egſſet: dum ea meridiaret.  
Auctione propoſita reliquias omnium ſpectaculorum ſub  
iecit & uenditauit exquirens per ſe præcia: & uſq; eo exten  
dens ut quidam immenſo coacti quædam emere: ac bonis  
exuti uenas ſibi iciderent: nota res eſt: Aponio ſaturnino in  
ter ſubſellia dormitāte monitum a Caio præconem ne præ  
torium uirum crebro capitis motu nutātem ſibi præteriret  
nec dicendi finem factum quo ad tredecim gladiatoris ſe  
ſtertium nonagies ignorantia didicerentur.

Venenatas mactæas: mactææ dñr præcioſa edulia apud græcos matyaſin ſignificat matheas cōſicere. hoc  
eſt ganeata cibaria: reſert atheneus comeſtantibus qbusdā lacerā ſeminā iuſſiſſe Matya deportari: ſtanq;  
illatæ fuerūt perdidice: & an ſerculi aſſati & qdræ placetæ. Martialis neutro gñe mactæa dicit cū ait: ſed te  
mactæa ſola iuuat: apud Senecam lib. v. cōrouerſa: pocius eſt ex noie turdi qd nome eſt & hois & auis i ci  
batu præcioſa: erat ingt iſes ifames maxie & iuiſos hoies turdus: cū turdus promitteret itug: ſcūt inde poſ  
ſet exire: ſabinus ſilento ſiſto ait ego ad cæſarē nō ſum iturus cū mactæa. Taxato mō ſumma: ad quā ſi  
mā pſoluēdā cōdemnaſſit reos. Cōſideret: tāq; iudex ſederet: hinc illud notiſſimū cōſedere duces. Cōſe  
ſto: taxata. ſiſuma. Supra: ultra. Vna ſinia: ex hoc caligula: iſprobitas ſignificat: q; una ſinia cōdemnauit reos.  
quoq; diuerſe erāt cauſæ: & diuerſa crīa: & ob id debebāt ſigillatim audiri: & eoq; cā ob diuerſitatem non  
merebant ſubici uni ſiniæ. Cæſoniæ: uxori. Meridiaret. i. meridiē dormiret: meridiare. n. ſignificat ſom  
nū meridianū capere. Cornelius celſus lōgus diebus meridiani debet potius aī cibū ſin minus poſt eū: hinc  
meridianoſ dicimus qetē meridianā. Cicero in. ii. de diuiniatōe nūc & lucubrātōes detraxi & meridiatio  
nes addidi qbo añā uti ſi ſueuerit: a catullo quoq; dem ē: iube ad te uenī meridiatū: nō memini legeſ me  
qd meridiare ſignificet merēdā hoc ē meridianū cibū cape. ſed ſemp p dormitiōē & meridiano ſomno.

M. AN. Cōſideret: cōſeſſum inet aut ſecretū q̄retet. Reos: iudiciis obnoxios. Quātū egſſet: qñ opus  
eſſet. Meridiaret: meridianis horis geſceret ſed meridiare eſt tā cibū q; qetē circa meridiem cape. Au  
ctiōe uenali: haſta in auctionario foro cōſtituta. Reliquia ſpectaculoſe: qeod ex numeſ ludoz ne appa  
ſuper fuiſſet. Subiecit: auctiōi ſiue haſtæ. Exgreſſus per ſe p̄cia: ipſe ſuo arbitrio p̄ciū rebus aſcribēs. Erāt  
dens: augēs. Bonis: propriis fortūis. Incideret: reſectis uenis uitā abſcideret. Præconē: qui auctiōi iſtabat.  
Nutātem: dormitātem atq; ob id quaſi nutu licitātem. Sibi: qñ ſua intereſſet. Præterit: ne illum elabi  
bi pateret quin aliquid ex auctiōe homini annuenti addiceret. Tredecim gladiatores: q; ex ipſo mueret  
reliqui fuerant. Addiceretur: pro uenditis aſcriberentur. Damtorū fororū: illuſtæ & Agrippiæ: quas  
damnauerat. Inuitatus: lucro quod ex diuendita fororū ſuppellectile fecerat. Inſtrumentū: apparatus.

Veteris aulæ: ab Auguſto & Tyberio inſtructæ. Comprehenſis: curui iunctis. Meritoris: mercede locari  
ſolitis. Piſtrinenſibus: ad piſtrini uſum quaſitis. Panis deſicet: quum iumentorum defectu piſtoris  
opera ceſſarent. Pleriq; litigatorum: pleriq; litigantium.  
PHI. Audiō: uēditiōne ex eo dicta: q; & euentē augeat & uendentem paraſitus plautinus ait ſe facere  
auctiōnem paraſiticā & feſtiuiter enumerat: quæ habeat uenalia paraſitice ſuppellectili congruentia. Reli  
quias ſpectaculoſi: deſt reliquū apparatus: qui ſuperfuerat ludo gladiatorio exhibēdo: ſcribit PHI. in. xxi. v.  
in ſpectaculis Marci ſcauri: quæ in edilitate ſua fecit: tantū apparatus tantaq; reliquias ſuperfuiſſe ex ma  
lica uſte tabuliſq; p̄dictis: ut in Tuſculanam uillam reportata fuerint: quæ ſuperfuebat cotidiana uſus deli  
ciis: quæ incenſa uilla ab iratis ſeruis concremata fuit ad ſextertia mille. Subiecit: proprie loquitur: ſubici  
untur enim auctiōi & haſtæ q; uenalia proponuntur. Per ſe: ſine præcōis miniſterio. Extendens: hinc

Dictū bra  
cteatū ma  
ctææ  
Locus Sen  
ecæ  
Nō ſi ſtu  
rus cū ma  
ctæa  
meridiare  
meridiano  
nes

Item de eodem & de turpibus lucris eius.

**I**n gallia quoque quum damnatarum sororum ornamenta & suppellectilem: & seruos atque etiam liberos immensis pretiis uendidisset: inuitatus lucro quicquid instrumenti ueteris aulae erat ab urbe repetiit: comprehensis ad deportandum meritoriis quoque uehicularibus & pistrinensibus iumentis: adeo ut panis Romae saepe deficeret: & litigatorum plerique quod occurrere absentes ad uadimonium non possent: causa caderent: cui instrumento distrahendo nihil non fraudis ac lenocinii adhibuit modo avaritiae singulos increpans: & quod non puderet eos locupletiores esse se: modo poenitentiam simulans: quod principalium rerum priuatis copiam faceret: Compererat prouincialem

auctio dicta quoniam auctem ementem & uedentem: itaque catus excedebat hoc est augebat more pro conis praecium rege uenaliu. Immo. s. praecio. Bonis exutis: spoliati propriis fortibus quas impedit cogebant ad ea emenda: quae uolebat princeps quod tanti uedere uolebat quantum libebat. Inciderent uenas: genus mortis est leuissimum incisio uenae: de quo itelligi uoluit Seneca cum ait. quareis quod sit ad libertatem iter: quaelibet in corpore tuo uena. Inter sublelia: ubi auctio celebrabatur rege uenaliu. Praetorium uige: saturniu. Nutitem: qui dormitat capite nutare idemdem consuevit: & qui

sic notat approbare uidet: quod sit dicitur: unde caligula capitis quaestu ex saturnio dormitare admonuit praetorem: qui praeter auctioem peragenda: ut illi tantum motu capitis inuenire se uenalia emere uelle addiceret magno praecio cum tamen saturninus nutaret ex somno: non autem ex approbationis emptioe. Ne praeteriret: ne omittiret petransiret ut aponit tantum ex nutu capitis inuenire se emere uelle aliquid ex auctioe illa. Dicit de finem: extendendo. s. semper praecium & illo pro somni ueluti approbante talem licitatione: tantum nutatio capitis dormitans esset pro approbatione. Nonagies: nonaginta millibus sextertioe. Ignorati: saturnio: quod enim homo dormitans eae rege scire poterat: quae a uigilantibus emi & uendi solet. Addicerentur: uederent tunc enim addicere in auctioe uedere: inde titulus apud iuriscosultos est de in die addidit: de additis aliam supra scripsimus. Danae rege: quas. s. ipe dannaerit. Inuitatus lucro: cum sibi lucrum attraheret coactum ex diuenditis sorore boiis. Quicquid instrumenti. i. o. instrumentum: noie autem instrumenti aulici itelligi uis quoque pertinet ad aulam imperatoris istruenda atque paranda: sic instrumentum fundi instrumentum laniois. Instrumentum balneariorum dicitur a iuriscosultis & explicatur in titulo de fundo istruendo: sic etiam instrumentum oratoris memorat. Ab urbe: Roma: cum in gallia fieret talis auctio. Veteris aulae. s. imperatoriae: quae existeret sub antecessoribus Augusto & Tyberio. Meritoris uehicularibus: meritoria uehicula sunt illa: quae mercede de locantur: sic & pueri meritorii apud antiquos dicti: qui mercede corpus prostituunt. Meritoria ab solute dixit Seuerus pro tabernis mercede coeductis: cum ait in epistola: quam scribit ad celsum gallias regem pro tricliniis popinas habet. pro cubiculis meritoria. itidem iuuualis. Na quae meritoria formu admittit. Pistrinis uisibus: pistrino seruientibus: legato pistrini instrumentum & caballos & pistrinos legatos uideri respondit Seuerus iuriscosultus: qui & propono placet: ut in titulo de fundo istruendo. pistrinu est. Panis: ex hoc colligimus molas molenarias: quae agris sunt non fuisse in frequentu usu apud Romanos: scribit tamen Paladius pistrina si aquae copia est ita debere formari: ut costructis agris molis sine aialiu uel hominum labore frumenta frangant.

M.A.N. Occurrere: tepidius adesse curru defectu. Vadimoniu: uadimoniu spolio ad certu diu sistendi se in iudicio. s. copari diu se aut per aduocatos. Quintilianus nisi ad uadimonium legat uelisset non multo die re comeari habebamus. Causa caderet: actione causae. Instrumento: aulico apparatu. Distrahendo alienando. Lenocinii: uerbo illecebre. Principium: quae Augusti & Tyberi principum fuissent id unum illecebre genus. Priuatis: priuatae fortunae uiris. Copiam: emendi facultatem. Vocatoribus: iis quibus datum erat id negotiu ut ad cenam praestitum: quod deferre non licet hinc illud plinianum inscriptiones propter quas uadimonium deferri possit apud Ciceronem in oratione pro Quintio longa est disputatio de uadimonii dilatis atque desertis. Seneca per prouerbialem ueluti sententiam ait uadimonium promittimus & tamen deseruit: plinius per decora translationem dixit in duo deuegit. non ad dies utique praefinitos sperari debere temperatam uadimoniam thales milesius culpabat uadimonia: ex quo est illud fideli thales mileto genitus uadimonia damnat: idem ait mileto quod crete thales uadimonia culpas: plautus quoque decet dicitur & festiuit: ubi tu es quae me conuadatus ueneris uadimoniis. Causa caderet: item perderet. Cicerone libro primo de oratore deridet oratores fatuos: qui nesciunt quid significaret causa cadere. cum olim ipse maxima uoce a marco crasso praetore contenderet. ut ei quem defendebat causa cadere liceret. C. n. autem Octauianus non minus longa oratione recularet: ne aduersarius causa caderet. Distrahendo: uedendo: distra

istruentiu

meritoria uehicula

istruentiu pistrini

molae aq riae

Vadimoniu

Ca cadere



distrahere

here enim uerbum est peculare surrescensuloye & significat uedere: ut inquit nonius: quo usus est Lucilius diuidat dissipat distrahare.

Nihil nō: oēm fraudē. Lenociniū: fuct & pelliculationis. Principaliū regē: impatoriāe a principe nomē deriuatū: olim Marcus Antonius auctionem fecit: & ipse ornamētoge imperialium: uēdiditq; uasā regia: & ueternū uxoriam auctor Iulius Capitolinus.

Copiam: p emptiōem: quā. si fieri pōt meum id quod erat picipis: nā quod emas possis dicere tuū. Prouincialem: nō italicū: hęc. n. italicus & prouincialis opponunt: uel ad gallicanū hoīem specialitē referas: cum in prouincia gallia fieret talis auctio. Vocatoriū: uocatores significanter dicitur hi quorū offm est cōuictores iuitate ad picipis mēm. & hi erant in familia principum &

Vocatores uocatiōes

fercula p congiariis

opulentiorē. Martialis iam dices mihi uapulet uocator. Pli. in. xxxv. idignanti ptolemao & uocatores suos ostēdi ut diceret: a quo eoge iuitatus esset: hinc Catullus inuitationes eleganter uocatiōes appellat illo endē casyllabo: quērūt in triuio uocatiōes. Honorē cōenę suę: existimas honorificū discubere uesciq; ex mēsa picipis: uñ olim Vespasianus egit gratias picipi apud senatum: qd se honore cōenę dignatus esset: cōenā athenodorus ait ne ad cōenam qdem se itūq; ad eum: q sibi nihil p hoc debiturus sit: mos tñ est hodierno die: ut opulētī fercula p congiariis numerēt: & cum amicoge officiis parem mēm faciant: ut inquit uerissime Seneca in libro de tranquillitate uitę. caligula gauisus ē. q ille puincialis tñ faceret secū cōenare ut ob id magnā pecuniā erogauerit uocatoribus: qbus fuerat iuitatus. Nescio qd friuoli: rem uilē & parū pculue nalis: ita friuola trāssert ualēgo: friuola aut sūt pprie uasā fictilia quassā: uñ uerba friuola dicta. quę minus sunt fide subnixæ: auctores festus. Vocatu ipsius: uocatiōe & inuitatiōe facta per ipm Cæsarem: qd honorificiū esset: non aut prouocatores. sicut superiore die uocatus cōnauerat ueluti dicere uellet caligula si tu uocatus a uocatore meo: ad cōenā dedisti ducēta: debes lōge plura mihi ipsi pfoluere: cū meo ipsius uocatu ad cōenā cæsareā fueris iuitatus. Exuberabat: uberius copiosiusq; pueniebat. Tribuōs pratorianos: hi p erat cohortibus pratorianis: de quibus in tyberio dictum est. Pro eduliis: hoc ad res refert: quę nouum uectigal instituit: uoluit. n. ut p cibariis quę passim Romę uēdebant uectigal certū exigere: hoc etiam hac tempestate fit Bonōiæ fit & in aliis italicę ciuitatibus. ut pro edulis uēdendis macellarū soluat uectigal listutum: quod alibi maius alibi minus imponit ediliū hoc erat offm: quos Plautus dictione gręca agoranomos appellat: sic. n. ait in captiuis: euge edictiōes edilitias hic qdē habet: mirūq; adeo est nū hūc fecerūt sibi etoli agoranonum. Veniret: uēderent. Statutum: cōstitutum & ut dici solet taxatum.

Agoranomi

M. AN. Vocatu ipsius: ipso cæsare nō ministro ad cōenā uocāt ut pridē acciderat. Per publicanos publicanis cōducētib. Exuberabat: redidabat. Pro edulis: eculētis. Statutum: impostum uectigal. Quadragesima: de uectigalis rōne alias. Cōposuisse: priusq; de eo esset iudicatum. Donasse: remississe. Negocium: item. Geruloge: graci τρυφάδωσι τὰς uocant. Capturis: quæstibus. Prostitutarum: quæstum corpore facientium. Mereret: uno concubitu caperet. Ad caput legis: ad eam legem quę uno complexa erat capite ut signior adhuc uero. Teneretur: legi obnoxii essent.

Quadragesima

PHI. Quadragesima summe. Exigebat: exēpli grā uoluit cuius si litigatū foret de sūma qdraginta milib; ut qdragesima ps hoc est mille de ipsā sūma exigere: noie uectigalis: sic. n. dicimus absolute qdragimā ut decimā: uigēsimā qnquagesimā atq; cētēsimā: de quo scriptū est a nobis i supioribus: & i libro anotationū.

Geruli


Cōposuisse: solēt sepe litigatores iter se cōponere negociū: atq; decidere: ut ita subter fugiāt impēas molestiasq; litigatoris: sed noluit caligula p cōpositionē uel p donationē lites explicari: ne priuaref quadragesima: quę sibi debebat ex lite. Geruloge: ad hoc hoīum uectigal referēdū est: sunt autē geruli. q mercedē grā uēcturas onęq; suo corpore facitiant: graci ut iquit gellius βασιτάδων τας uocāt. Cicero & Apuleius baiulos appellauerūt. Diurnis qstibus: lucra singuloge dieq; diurnus quæstus noiat: ex qbus octaua pars noie tribui exigebat: uerbi causa si gerulus octonog nummos ex lucello diurno lucrabat uoluit ut nūmus singulus perfolueret.

Baiuli

Ex capturis prostitutarū: Bononiæ hoc etiam hac tempestate. obseruaf: ut pstituit

locupletem ducēta sestertia: numerasse uocatoribus ut per fallatiam cōuiuio interponeretur: nec tulerat moleste tam magno æstimari honorē cōenę suę: huic postero die sedenti in actione misit: qui nescio quid friuoli ducētis milibus traderet: diceretq; cōnaturum apud Cæsarem uocatu ipsius.

De nouis uectigalib; & tribuōis & sordidis qstib;.

 Ectigalia noua atq; inaudita primum per publicanos: deinde quia lucrum exuberabat per centuriones tribunosq; pratorianos exercuit: nullo rerum aut hominum genere omisso: cui non tributi aliquid imponeret pro eduliis: quę tota urbe uenirent certum statumq; exigebatur pro litibus atq; iudiciis ubicunq; conceptis quadragesima summa: de qua litigaretur nec sine poena: si quis composuisse uel donasse negocium conuinceretur: gerulorum diurnis quæstibus pars octaua ex capturis prostitutarum quantū quæq; uno concubitu mereret: Additumq; ad caput legis ut tenerent publico & quę meretricium: quique lenociniū fecissent. nec non & matrimonia obnoxia essent.

Pli. in. xxxv. idignanti ptolemao & uocatores suos ostēdi ut diceret: a quo eoge iuitatus esset: hinc Catullus inuitationes eleganter uocatiōes appellat illo endē casyllabo: quērūt in triuio uocatiōes. Honorē cōenę suę: existimas honorificū discubere uesciq; ex mēsa picipis: uñ olim Vespasianus egit gratias picipi apud senatum: qd se honore cōenę dignatus esset: cōenā athenodorus ait ne ad cōenam qdem se itūq; ad eum: q sibi nihil p hoc debiturus sit: mos tñ est hodierno die: ut opulētī fercula p congiariis numerēt: & cum amicoge officiis parem mēm faciant: ut inquit uerissime Seneca in libro de tranquillitate uitę. caligula gauisus ē. q ille puincialis tñ faceret secū cōenare ut ob id magnā pecuniā erogauerit uocatoribus: qbus fuerat iuitatus. Nescio qd friuoli: rem uilē & parū pculue nalis: ita friuola trāssert ualēgo: friuola aut sūt pprie uasā fictilia quassā: uñ uerba friuola dicta. quę minus sunt fide subnixæ: auctores festus. Vocatu ipsius: uocatiōe & inuitatiōe facta per ipm Cæsarem: qd honorificiū esset: non aut prouocatores. sicut superiore die uocatus cōnauerat ueluti dicere uellet caligula si tu uocatus a uocatore meo: ad cōenā dedisti ducēta: debes lōge plura mihi ipsi pfoluere: cū meo ipsius uocatu ad cōenā cæsareā fueris iuitatus. Exuberabat: uberius copiosiusq; pueniebat. Tribuōs pratorianos: hi p erat cohortibus pratorianis: de quibus in tyberio dictum est. Pro eduliis: hoc ad res refert: quę nouum uectigal instituit: uoluit. n. ut p cibariis quę passim Romę uēdebant uectigal certū exigere: hoc etiam hac tempestate fit Bonōiæ fit & in aliis italicę ciuitatibus. ut pro edulis uēdendis macellarū soluat uectigal listutum: quod alibi maius alibi minus imponit ediliū hoc erat offm: quos Plautus dictione gręca agoranomos appellat: sic. n. ait in captiuis: euge edictiōes edilitias hic qdē habet: mirūq; adeo est nū hūc fecerūt sibi etoli agoranonum. Veniret: uēderent. Statutum: cōstitutum & ut dici solet taxatum.

M. AN. Vocatu ipsius: ipso cæsare nō ministro ad cōenā uocāt ut pridē acciderat. Per publicanos publicanis cōducētib. Exuberabat: redidabat. Pro edulis: eculētis. Statutum: impostum uectigal. Quadragesima: de uectigalis rōne alias. Cōposuisse: priusq; de eo esset iudicatum. Donasse: remississe. Negocium: item. Geruloge: graci τρυφάδωσι τὰς uocant. Capturis: quæstibus. Prostitutarum: quæstum corpore facientium. Mereret: uno concubitu caperet. Ad caput legis: ad eam legem quę uno complexa erat capite ut signior adhuc uero. Teneretur: legi obnoxii essent.

PHI. Quadragesima summe. Exigebat: exēpli grā uoluit cuius si litigatū foret de sūma qdraginta milib; ut qdragesima ps hoc est mille de ipsā sūma exigere: noie uectigalis: sic. n. dicimus absolute qdragimā ut decimā: uigēsimā qnquagesimā atq; cētēsimā: de quo scriptū est a nobis i supioribus: & i libro anotationū.

Cōposuisse: solēt sepe litigatores iter se cōponere negociū: atq; decidere: ut ita subter fugiāt impēas molestiasq; litigatoris: sed noluit caligula p cōpositionē uel p donationē lites explicari: ne priuaref quadragesima: quę sibi debebat ex lite. Geruloge: ad hoc hoīum uectigal referēdū est: sunt autē geruli. q mercedē grā uēcturas onęq; suo corpore facitiant: graci ut iquit gellius βασιτάδων τας uocāt. Cicero & Apuleius baiulos appellauerūt. Diurnis qstibus: lucra singuloge dieq; diurnus quæstus noiat: ex qbus octaua pars noie tribui exigebat: uerbi causa si gerulus octonog nummos ex lucello diurno lucrabat uoluit ut nūmus singulus perfolueret. Ex capturis prostitutarū: Bononiæ hoc etiam hac tempestate. obseruaf: ut pstituit

Item de eodem.

**V**isummodi uetigalibus indictis neque propolitis: quum per ignorantiam scripturæ multa commissi haberent: Tandem flagitante populo proposuit quidem legem: sed & minutissimis litteris: & angustissimo loco ut ne cui describere licere: Ac ne quod non manubias: genus expediretur: lupanar in palatio constituit: destructisq; & instructis pro loci dignitate compluribus cellis: in quibus matronæ ingenuiq; staret. Misit circum fora & basilicas nomenclatores ad inuitandos in libidinem iuuenes senesq; p̄bita aduenientibus pecunia fornebris appolitis: qui nomina palam subnotarent quasi adiuuacium Cæsaris redditus. Ac ne ex luxu quidem alex compendium spernens plus mēda

meretricies tributariae sint hoc ē  
uehgal pſoluat mēſtruū hīs ma  
giſtranbus q uulgo pfecti bulle  
tate dñr. ſi latine dici uolumus  
ſyngrapha: pſi pñt: Plautus ele  
gati uocabulo pſicitur meretri  
ces ſcortā appellat diobolā: ab  
eo q duobus obolis cōducibā  
ſcortāribus: ut añ docuimus  
refert lulius firmicus in. viii. ma  
theos: qd hñtes horoſcopum i  
tertio pede ſcortpi erūt meretri  
ces pudore pſtituto. idē ait: qd i  
q̄ta pre pñti hñs horoſcopum  
mulier pudorē paſſiua libidinē  
nūditanōe pſituet: capturas ac  
iellige gñſculos quos capiūt p  
ēducibūt a ſubſcortibus: cū q̄

diobolaria  
scorta

fecti ut inquit solomō uix unius est panis: instituti ut fuisse uectigal meretriciū & lenoniū: & exeloge testis  
 est lapidius q̄ Alexandrē ipatorē romanū uenisse talia uectigalia isseri in sacis: ararū: sed ea deputasse ad  
 illaurationē theatri circo & amphitheatrī. Mereret: uerbo uisus est meretricibus accommodato: nā merere  
 lūdū significat humillimū & fordidissimū q̄ntū cape: unū & mercenariū & meretricis auctore nonio dñr.  
 Augellus lais inquit corinthia ob elegantia uenustatēq; formę gradēm pecuniā mereret. Ad caput: uulgo  
 ē capitulū: in lege. n. capita sunt plura: de qbus in prio cōmētario mēio facta est: & ut inquit Aficiūus pprie  
 iuris capita dñr: cōsimilē capita rege: capita eplāe: appellauimus. Legis: quā tulerat Caius de p̄stutis mere  
 tricibus deq; uectigali. Teneant publico: obligant soluere publicū uectigal. Meretriciū fecisse:  
 absolute meretriciū appellat artem meretriciā: & n. uoluit eas quocq; obnoxias esse legi: q̄ olim meretriciū  
 q̄ntū exercuissent: quis in p̄ticia ob sentū aliā ue cām nō exerceret. Lenoniū: Vlpianū iurifcōsulū leno  
 niū inquit facit q̄stuarīa micipia & p̄stutia hēt & talis notat infamia & leōcinii poema tenet: lenonū quoq;  
 uectigal fuit institutū: ut dudū diximus. Mēmonia obnoxia: nuptas quae adulterantur: quare pudiciā  
 p̄stuteret uoluit esse obnoxias de p̄stutis: penatq; obligatas ob adulteriū: sita tamēdē solueret q̄ntū  
 p̄stutis soluebat. Indidici: indidere. n. denūciare est: unū idicū bellū & idicūū funus dñr: est it̄ idicūū  
 funus id ad q̄ p̄conem aduocabant. Neq; p̄positis: leges q̄ in eis incise sunt tūc p̄positae & perlatę ē  
 dñr: neq; amplius eas tolli fas est: sed q̄ pmulgatę t̄mōdo erāt: nec dudū tabulis s̄criptę tolli poterāt: &  
 s̄firmari: & hoc est qd ait Cicero in prima antonianāe: loquar de legibus pmulgatis: de qbus est integre: uo  
 bis demōstrō uiria: tollite: denūcio uim arma remouete. Cōmissa: p̄cti cōtra p̄scriptū legis nondum p.  
 positae: cōmissa. n. ut inquit Aficiūus dñr facta contra uolūtatem conditoris. Virgi. luan. cōmissa: cōmitti  
 fraus dī atq; peccatū: sed ut docet Aristoteles in. iij. ethicis: per ignorantia commissū nō puniunt: nisi si ip  
 se committit: cā fuit ignorantia illi uero puniunt: q̄ ignorāt aliqd ex his quę legibus cōtinent: quę utiq; sci  
 re oportet nec difficiulis sunt: & quę per negligentiam ignorant apud oratores locus est uenialis (status ab  
 imprudētia: cū sciūtiū aliqd is q̄ arguit negat. Minutissimū: quæ uix legi possent. Angustissimō: ad quē  
 nō esset facilis aditus. Vt: ut. Describere: exscribere exempla transferre.

Præcium  
(cort)

meretriciū  
Lenociniū

idiſium  
funus

## Committee

uentialis sta-  
tus ab im-  
prudencia

M.A.N. Er q meretriciũ corpore pecũiam meretrĩ. Er q lenociniũ: q pœnes se qũstuaris habuiffent an-  
tillas. Matrimoio: matrimoio locatæ effent modo turpiter qũũ facerẽt. Indictis: denũciatis. Neq; pu-  
blicitas in publicis relatis: uq qũs effet nõ intelligi poffet. Minutiffimis: quos minus plegi poffent. Angufti-  
ffimo: & ob id minus frequẽti. Manubiæ: pecuniæ: quafi ex præda quodam principi quæfitæ: nam qũd  
alioq; manubiæ fime diximus. Pro loco dignitate: p cõditione hoc uel illo loco proftituẽdæ. Matrõæ:  
uel ancillæ: dñam quafi ingenuæ dicere uoluffite: nam & quæ nõdum nupẽrat & uiduas promiffæ ac nu-  
ptis proftitutas crediderim. Ingenuæ: adolefẽtes hoc quoq; conditionem refpicit. Circum foræ: per lo-  
ca uidelicet celebratiora. Nomenclatores: qui noĩatim ciues uocarent: quid nomenclator effet in Augu-  
stis: non fignificatiffimus. Fœnebre: cum fœnore & non gratuita. Adiuuantium: palatinum lupanar frequen-  
tiffimum. Et lufu: ludendi ftudio. Alæ: lue: alæ quando hos animos.

194. 23. 8. 2000. 1

PHI. Ne quod non: ut omne genus. Manubiæ: pecuniæ prædaticæ: & spoliæ impatoris responde  
 multiplex manubiæ significatio dñimus supra habuê in Iulio cæsare. Lupanar: constituit: hoc idem tra  
 ditur et de heliogabalo qui lupanaria domi amicis clientibus & seruis exhibuit. Pro loct dignitate: qualis  
 est dignitas edum palatinarum. Cellis: cellulas meretricias significat quibus noia & tituli prostitutæ in  
 scribentur Seneca libro. i. cōtrouerſiæ meretrix uocata est in cōi loco (stetisti: suppositus est cellæ tuæ titu  
 lus ueniet accepti: idem deducta est in lupanar: accepti loci: præciū cōstitutum est. titulus ifcriptus est  
 hinc illud satyricum exit in messalinâ: nūc nuda papilis cōstitit curatis titulum mērita lycifcæ: & ab epigra

*Lupanaria*  
*heliogaba-*  
*i*

titulus in-  
scriptus

cellae  
cōcubinae  
commodi

emulodii  
arctici

nomenclatores  
Lex fenebris

matrio poeta dē ē ita si quo  
riēs iscripae limina cellae: In  
bus matrōe: cōmodus impator:  
q̄ eūdem diē natalē habuit: quo  
caligula natus est imitator caligulae  
noxe flagitioq̄ collegit cōcublas  
treceas ex matronis & exoletos  
totidē ex nobilibus: cū q̄bas i pa  
latio p cōiuiā & balnea baccha  
bas. Circū fora: utpote loca celebratione & frequentiora  
uñ circūforanei dicti: ita Lilius decessit ingt supplica  
tionē in bidoū ualitudinis cā per oīa fora cōciliabulaq̄  
reducerūt. Basilicas: loca iudicij negotiatiōibusq̄ fre  
quētata: Seneca fremitu iudicij basilicā resonāt. No  
mēclatores: nomēclatores uocauerūt seruos: q̄ ciuium  
oīum noīa colebāt: & unū quēq̄ noīatim noīabāt: ad rā  
nus adeo singulari memoria p̄ditus fuit: ut nola singulis  
sine nomenclatore redderet: & nomēclatores sepius  
errātes emēdauerūt a plinio nomēclatura nolatō ipa di  
cta est: caligula nomēclatores mittebat q̄ noīatim euo  
larēt ciues ad libidinem uel puerilem uel foeminaē col  
lendā. Pecūia fenebris: cū usura & foenore: Lilius i. vii  
nouī cōsules fenebrē quoq̄ rē quae distingere unanimos  
uidebat leuare aggressi: idem in

cio atq̄ etiam periurio lucrabatur. Et quondam proximo  
collutori demandata uice sua progressus in atrium domus  
cum praetereuntes duos equites Romanos locupletes sine  
mora corripit confiscariq̄ iussisset exultans rediit glorianq̄  
nūquam se prosperiore alea usum.

De dote p nata filia & strenis p eum pitis & receptis.



**L**ilia uero nata paupertatem nec iam imperatoriam  
modo sed & patria conquerens onera collatiōes in  
alimoniam atque dotem puellae recepit: edixit &  
strenas ineunte anno se recepturum: stetitque in uestibus  
lo edium calendis ianuarii ad captandas stipes: quas plenis

xxv. instabat cura alia: q̄ ciuitas  
foenor laborabat: & cū mltis fo  
neribus legibus cōstricta auaritia  
eēt: uia fraudis inita erat: mēdo  
sa dictio est in codicibus liliis:  
nā p foeneribus legis foeneribus.  
p̄ciū aut leges de credita pecūia  
fenebris appellauerūt a foenore  
J. & foetu: q̄a crediti nūmi alios nūmos pariunt: foenerari aut apud maiores nō solū dedecoroso emi: sed  
detrimentoso: nam ut ingt. M. Cato cōsiliarius in legibus posuerūt furem dupli cōdemnari foeneratore: qua  
duplex: quo licet existimare q̄to peior ē ciuem existimauerūt foeneratore: q̄ furē idem olim interrogans  
nunq̄ foenerari utile foret: qd̄ hoīem ingt occidere iuenio apud auctores. L. genitum tribunū plebis nu  
lisse ad populū nō se foenerare liceret. scribit Lilius foeneratores ab edilibus fuisse multatos: ex quoq̄ mul  
tatiā pecūia aenea in capitolio limina posita fuerūt. Noīa eorum. f. g. pecūia fenebrem acciperet: & ad  
lupas palatinas frequētes itaret: & ita soluta pecūia p cōcubitu adiunaret uestigal impatoris. Cōpēdiū  
lucrum cōtrarium est dispēdiū: inde compēdiōsum & dispēdiōsum p lucroso & detrimentofo apud cru  
ditos repies. Collusor: sociō in alea & ludo aleatorio: Cicero lēticulum de alea cōdemnatum collusorem  
suū restituit. Vice sua: ut p se iaceret talos in ludo talario. Corripit: tanq̄ fontes capi. Cōfiscari: dānari ad  
iudicari fisco principis. Rediit: ad collusores. Propiore alea: qm̄ plus lucri ex cōfiscatiōe duoj̄ egum  
fecerat quā ex oi unq̄ ludo talario. Collatiōes: ciues pro uirili portioē pecunias cōtulerūt noīe alimentorū  
& dotis p filia nata impatori: cū p cōquereret de oneribus & patriis & imperatoriis. Qui ad tāta p  
pit isā ut filioli p̄diceret i capitolio: eāq̄ sup̄ genua simulachri iouialis collocaret: cōm sibi natā iouis  
cōfirmās: duos p̄tes uni proli cōstituens. Edixit: utpote impator edicto imperatorio pposito declarauit.

M. AN. Cōpēdiū: lucrū. Mēdacio: fallendūq̄ collusores. Periurio: periculiō. Collusor: ex coladē  
tribus uni. Vice sua: ut uicariā p se uicem gereret. In atrium: in aptam domus partem & quae sub diuo  
est. Corripit: raptos in custodia duci. Cōfiscari: illogē bona fisco alenbi. Alea: tesseray iactu. Impato  
ria onera: quae lex impii ad ministratiōē sustineret. P̄cia: q̄a p̄ ex casonia factus esset. Collatiōes: pecunias  
sp̄ore potius quā tributi noīe oblatas. Edixit: edicto denunciāuit: de strenā habunde supra. Cupidine: cu  
piditate: sed foeminino genere. Verg. Quae lucis miseris tam dira cupiditas: sunt qui cupidinem maius qd̄m  
cupiditate significare dicant: illud lucis secuti cupiditas ex homine: sed cupido ex stulto nunquam tollit.

Spaciat: citro ultroq̄ euagatus. Ex destinato: proposito certo uel consilio.  
P̄l. Ineunte anno: calendis ianuarii: superius habunde docuimus cur strenae darentur anni noui p̄ci  
pio: & unde strenarum nomen deductū sit. Edium. f. palatinarum. Ad captandas stipes: nummos p stre  
nis oblatos. Oīs generis: foeminae & mares senatoris & equestris ordinis q̄ plebei. Nudis pedibus: ut ipō  
corpe auge cōtrectaret. Voluntas: uide p̄cipis isānam: qui existimabat p̄cipale bonum esse nō solum

ante cum manibus ac sinu omnis generis turba fundebat:  
Nouissime contrectanda: pecuniæ cupidine incensus super  
immiseros aureos: acervos patentissimo diffusos locos: & nu-  
dis pedibus spaciatus & toto corpore aliquādiu uolutatus ē.

De expeditione eius germanica.

**M**ilitiam resq; bellicæ semel attigit neq; ex destina-  
to: sed quum ad uiscendum nemus flumenq; cli-  
tūni meuaniam processisset admonitus de sup-  
plendo numero batauorum quos circa se habebat expedi-  
tionis germanicæ impetum cœpit: neq; distulit: sed legioni-  
bus & auxiliis undiq; excitis: delectibus undiq; acerbissime  
actis: contracto & omnis generis comœtus: quātos nūq̃

nā minora dedit: ex quo domus alcmæonis uehemēter est locupletata.  
Ad animi deliberatione super rebus bellicis tractandis. Flumē clitūni: fluuius est in umbria cuius aqua  
pota cādidus boues facit: ut testis est Plin. in. ii. de quo filius & lauat igentem perfundens flumine sacro cli-  
tūnus taurū. Meuaniam: meuanates populi sunt umbræ in sexta Italicæ regiōe a Plinio collocati: id est in  
ciuitas alumpo perpetuo: de meuania filius hic inq̃t & latis meuania prætis meuanis clitūnūq; desideran-  
tem insperat propter genitale nō solum Propertii poetæ: cum ex urbe Roma i patriam per ea loca domuitio-  
nem capesseret in comitatu reuerēdi fratris tui Antonii galeatri protonotarii apostolici: qui a repu. nostra  
destinatus fuerat legatus ad pōtēficem maximum salutūdum. Batauos: in rheno insula est batauog: nou-  
biūssima prope. C. militia passū in lōgitudinem auctor Plin. in quarto de batauis hæc Cor. tacitus in li. de fi-  
sto germanicæ oīum hæc gentiū uirtute præcipui bataui non multū a ripa isulæ rheni colūt. Martialis spu-  
mā batauam appellauit saponem propterea quod apud germāos batauog sūpo in maximo usu erat tā uti-  
lis q̃ foeminiis ad capillos rutilādos: sicut docet Plin. in. xviij. Syllus in. lii. pūcorum in laudē domitiani ce-  
omit illud: iam puer auricomus præformidat batauo. Quos circa feratūq; somatophylaces: ita enim græ-  
ci custodes corporis regis appellati: quos latini prisce uocabulo latrones dixerūt quasi laterones ab latere. q̃a  
ut interpretat. Varro circum latera erat regi atq; ad latera habebat ferrum: Seruius existimat a uerbo græco  
ad pēuē: p̃ quo feruere significat dici latrones ex quo illud plautinum: nam rex se leucum me opere orauit  
maximorū: ut sibi latrones cogerem & cōscriberem: dictum iam est quemadmodum Augustus Cæsar iter ar-  
migeros secū habuerat cohortem germanog: usq; ad eladem uarriani: & cum bataui populi germanicæ sine  
eisdem habuisset caligula significat. de cohortibus batauog: mēto fit ab eodem cor. tacto in libris histo-  
riæ. Legiōibus & auxiliis: sepe iā diximus legiōes ex romanis auxiliis ex externis cōstare itelligi. militi-  
bus. Comœtu: annona oīfaria. Quātos nūq̃ antea alter. f. comœtus cōtraxit: uidet tamē elegantius sic  
legi posse. Quāto nūq̃ ante iter ingressus est: ut sit sensus caligulam ingressum esse iter ad expeditionem  
germanicam cū comœtu coadunasset cūto quāto nūq̃ antea congregauerat.

M. AN. Flumē clitūni: Tranquillus circa meuaniam esse clitūnum significare uidetur: est. n. meuania im-  
bræ oppidum: de quo Plinius & Strabo: Vege. q̃ ad flumen attrinet: Plinius in saliscis aperte clitūnū resulte  
in phalisco inquit clitūni annis aqua potata candidos boues facit: Tranquillus colla rudes operum præbet fe-  
riēda magistro. Quos aluit capis herba phalisca suis: Verg. hic alibi clitūne greges & maxima taurus uicti-  
ma sepe tuo persuli flumine sacro Romanos ad templa deū traxere triūphos: optimi inde ut ex his appa-  
ret ad usum sacrog: tauri Romæ accerēbant: sed filius Italicus menanias quog; capis optimos i hūc usum  
tauros nutrirī ait. Et sedet ingentes pascens menanias tauros dona loui: Dion clitūnū ait fontem esse um-  
bræ q̃ scriptog: uariato efficit: ut itelligi nō possit: ubi sit clitūnus apud phaliscos in hetturia: an in um-  
bria apud roenaniam: ut Tranquillus sentire uidetur. nisi quis dicat primo illum in hetturia clitūnum ui-  
disse mox in umbrā trāsgressū meuaniam usque processisse. Batauorum: bataui in chartis prius fuisse  
mox: ut tacitus ait seditione pulsi ad extrema galliæ oræ cultoribus uacua isulæ occupari: quæ a fronte  
oceanum habet a tergo & lateribus rheno flumine alluit. Lucanus penulimam huius nois corripit rangio-  
nes bataug: truces. Iuue. produxit hic pete eustatem iuuenis comitog: bataui. Auxiliis: exteris. Modo.  
interdum. Ita: hoc est iumentis signa portantibus. Octophoro: ledica octo ceruicibus gestata. maria.  
octophoro sanus portatur auitæ Philippus: hunc tu si sanum credis auitæ furis: conferti aquam profun-  
da ne puluere offenderetur: quo ipso manifesta laborum in duce arguitur impatiētia: sed apud xenopho-  
tem caples cyrum filium instituit frigus estum & labores in primis oportere imperatorem perpeti. Ma-  
toris: ætate prouectis: sed libentius: quasi dicat legitima molitia de functus quod ex his quæ sequuntur po-  
test itelligi. Antequam consumatur: iad militiæ exitum peruenturi.

habūdare auro. sed uolutari sup-  
acervos aureos: istar iumēti: cui  
in puluere uolutatio ē iucidissi-  
ma. debebat catus nimige facere  
id qd olim alcmæon facit auitæ:  
cū a crefo donaret tāto auro q̃rū  
semel corpore suo ferre posset: hæc  
astutiam cōmentus est: p̃grādē  
tunicā idutus cornuū sollicitū  
bus calcaris prexit ad thesaurū  
crefinibz primū calcāmētā au-  
ro referit: mox finis uestis ipte  
uicq; nē capillos ramētis aureis  
iplicat: ore quoq; repleto exit e  
thesauro onustus: id cernēs cre-  
sus rīsq; cachinabili diffusus ea  
oīa alcmæoni condonauit: aliq̃

Neq; ex destinato: nulla prius fa-  
ciat

Astutia ad  
aure ferē-  
dum

alcmæon  
onustus au-  
ro  
Clitūnus  
fl. meuania

isula bata-  
uog spūa  
bataua

latophy-  
laces latro-  
nes unde

Interdum

**PHI.** Consecitq. iter. Cetera morem: ex more est ut significet signa ferri: sed nunc ob celeritatem con-  
bantur imponere signa ferenda iumentis: ut expeditius Caii comitarentur festinanter iter facientem. **Octo-**  
**phoro:** lecticam quae ab octo sevis lecticarius fertur: octophorum dixerunt. quod uelut abulū proprie est de-  
licatoꝝ: Apulius in secundo apologia uelut abulū octophoro: uidistis profecto qui affuistis quam improba  
iuuenū circūspectatrix quā immodica ostentatrix: martialis octophoro sanus portat amice Philippus. Ver  
risurgari mundari: luuianus uerre pauimentū: inde uersum dicimus nō solū id quod tractū est: ut au-  
mat feruius: sed repurgatū atque  
detersum. Cato mūdā fiet uillica  
uillā uersam mūdāq. habeat: ue-  
teres romani deā nomine deue-  
ra uenerabant: ut bene scopis do-  
mū deuerere possent: auctor Au-  
gustinus in. vi. de ciuitate dei.

**Verrere**  
**uer sum**  
  
**dea deue-**  
**ra**  
  
**uirius pul-**  
**uerulenta**

ante alter ingressus est: consecitq. modo tam festinanter.  
& rapide: ut pratorianæ cohortes contra morem signa lu-  
mentis imponere ut ita subsequi cogerentur: iterdum adeo  
segniter & delicate: ut octophoro ueheretur: atque a pro-  
pinquarum urbium plebe uerri sibi uias & conspergi pro-  
pter puluerem exigeret.

De gestis per eum in castris.



Ostquam castra attigit: ut se acrem & seuerum du-  
cem ostenderet legatos qui auxilia serius ex di-  
uersis locis adduxerant: cum ignominia dimisit:  
at in exercitu recensendo plerisque centurionum maturis  
iam & nonnullis an paucissimos q̄ consumaturi essent dies pri-  
mos pilos ademit. catus seniu cuiusq. ibecillitatē: & ceteroꝝ  
increpita cupiditate cōmoda emeritæ militiæ ad sexcetoꝝ mi-  
liū sumā rescidit: nihil aut amplius q̄ Admimocino Bellini

**Recensiti**

lectica ferebat: in qua erat puluinus perlucidus melitēsi rosā fartus: qui cū ad aliquod oppidum uenerat: ea-  
dem lectica usq. ad cubiculū de ferebatur. Legatos: militares significat: & eos qui secundas ab imperatore  
partes in exercitu tutabantur. Cū ignominia: per ignominiosam missionem. Recensendo: in cognosce-  
dis militibus & lustratione militari faciendā: in penthathēuco in eo libro: cui titulus est numeri: frequens  
est hæc locutio recensiti sunt per nomia & capita singuloꝝ: omne quod ferus est masculini a uigesimo an-  
no & supra. Maturis: matura ætate iam senescentibus: alii legunt emeritis: ut exponas ueteranis: qui legiti-  
ma stipendia iam iā erant petacturi: uel iam iā peregerunt. Quā consumaturi essent: pro finituri stipendia  
militaria: quibus peractis dicebantur ueterani emeritæ militiæ: quales habuisse i exercitu Alexan. magnus  
& Cæsar dicitur a luculentis scriptoribus memorantur. Primos pilos: dignitatem centurionatus primipi-  
larem: de centurionibus primipili satis ac super dictū est superius: Liuius in septimo primus centurio erat:  
quē nunc primipilū appellant. Causatus: causam afferens: cur id fecisset tanquā obuentum inutiles forent  
disciplinæ militari: interdū causari est excusationem afferre: & causificare: ut apud Vlpianū: ne possit causari  
temperatē: & apud martialem: sed iam causaris barbaros pilosq. unde & causā dicitur: ut inquit Afronius  
excusatio. Senium: ueteres senectutem malā: ætatem dixerunt: cū seniu sit rediū & odiū. senesq. om-  
nibus tedio & odio esse dicantur: morbus naturalis est ipsa senectus: inter cuius incommoda est imbecillitas  
uiriu & hebetudo sensuū. seniu ad inanimata quoq. transfertur. Liuius in. vii. cutus lentæ tabis senio uicta  
utriusq. populi pertinacia est. Increpita: castigata. Cōmoda emeritæ militiæ: ueteranis emeritis cōmoda  
& emolumenta quædā perinde dabantur: ac si militiam exercerent: de his loquitur Cæsar apud Lucanum  
quæ rura dabuntur quæ nosse ueteranus aret: quæ menia sessis: ueteranis idem honor erat: qui & decu-  
rionibus: sicuti alibi docuimus.

**primipilus**  
**ciri.**  
**excusatio**  
**seniu**

*Senep*

**M. AN.** Primos pilos. I. primipili centurionatū primipilū priā centuria uocabat: quæ graui armatura in  
struēda circa aq̄lā excubabat i qua iter cætera armoꝝe generata hostile erat pedū q̄ncq. & semis: q̄d pilū. ro. no-  
minabāt: huius ordinis ceteroꝝ ceteris ceteriōribus dignitate p̄stabat. miror tamē prios pilos trāq̄lū dixit  
se: cū primipilū neutro genere alioquin pronuntiarī soleat: ad ordines credo allusit: nec me fugit primipi-  
los dictos centuriones ipsos primæ centuriæ: Liuius ceteroꝝ erat: quæ primipilū nūc uocant ad aliud certe  
est primos pilos: aliud primipilos dicere: quāquam ne hoc quoq. recte diceretur: nisi forte nōnullis qui pri-  
mipili essent: primipilos adeptos dēū uideri uelles: quod nil aliud esset dicere tribunū tribuno aut cētu-  
rionem centurioni ademit quum ipse interim aperte de adēpta dignitate loquat. Cōmoda: militibus ob  
emeritā militiā reddenda. Rescidit: sustulit nec reddenda censuit. Insula britannia: Latoribus: tabel-  
laris. Vehiculo: uedi. In æde martis: quo patres uocaretur. De custodia: de his qui ad eius corporis cu-  
stodiam potius q̄ castrorum lecti erant. Traici: in aduersam theni ripam deuehi. Proripuit: celeriter res  
suorum conspectu abiit. Ad lumina: uel ut difficili negotio nox interuenisset.



PHIL. Britannoꝝ nō uidet cū de expeditione germanica loquitur qūo bene q̄dret: ut filiū britannoꝝ regis in deditione acceperit: germanico. n. bello britāni interpestiue insciscit: quo circa batavos: esse legendū eē nō britannoꝝ: nāq; pp̄ sup̄plendū nūmerꝝ batavos: quos custodes corporis habebat expeditionē germanicam suscep̄rat: facile at̄ fuit p̄ batavos scribere britannoꝝ: sed ut britannoꝝ quis legere malit q̄ batavos: facit au d̄oritas oros̄it. A quō historia hęc explicat scribēte de caligula his uerbis hic siquē magno & incredibili ap paratu p̄fectus q̄rere hostē uiribus ociosis germaniā galliāq; percutrens: in ora oceanī circa p̄p̄ectū britan

penitatio  
curiosior  
de britanis  
& batavis

britannorū regis filio: qui pulsus a patre cum exigua manu transfugerat in deditionē recepto: quasi uniuersa tradita isula magnificas romā litteras misit: mōitis sēpe latoribus ut uehiculo ad forū usq; & curiam pertēderent: nec nisi in x̄de martis: ac frequēte senatu consuliū traderent.

De eodem & de isula per eum truncata & militibus donatis: & alijs gestis eius.

**M**ox deficiēte belli materia paucos de custodia germanos traici oculiq; trās rhenū iussit: ac sibi post prandiū q̄ tumultuosissime adesse hostē nunciari: quo facto proripuit se cū amicis & parte equitū p̄torianoꝝ in proximā siluam truncatisq; arboribus & in modū trophæorum ad ornatis ad lumina reuersus eorum quidē qui non securi essent timiditatem & ignauiam corripuit: comites autem: & participes uictoriæ nouo genere: ac nomine coronarum donauit. Quas distinctas solis ac lunæ siderūq; specie exploratorias appellauit. Rursus obfides quosdā

sius p̄sitata fordescit: sc̄q̄is alterā uulgariorē: nec ob id me arguas isciētiæ aut sup̄stitionis curiositatē: ut āt minocynobellio legēdū eē tanq̄ sit nomē p̄priū barbaricū qdā sc̄iētū legūt miocyno: bellini: tāq̄ sint duo nosa: altere siluæ: altere p̄s̄ prior lectio q̄drat: cū orosio & talia nosa isulāis barbaricis cōiūcti. Plautus lōga nosa p̄s̄q; & cōtorriplicata eē p̄didit. scribit Cor. tacitus. C. Cæsarē hūc uidē licet caligulā agitatē de intrāda britania: sed mobilitate s̄genū & penitētia subistisse: q̄ itaq; agitauit de intranda britannia nō itauit: q̄ cogitauit de bello nō gessit: hoc tamē totū libere op̄inaturis relinquo. Tracta isula: batavia. s̄q̄ dixi mus nobilissimā esse germanicāq; isulāq; in fluuio rheno uel itelligē de britania. Vehiculorū Augusti instituto q̄ per uias nisi staret uehicula disposuerat: q̄bus uecti nūciū litteras celerrime p̄ferebāt. Latoribus baiulus litterarū: quī gerulī & p̄titoris nō inlegatē appellat: tabellarios uetustas dixit. ueredariū uero q̄ equis pernitiūbus utentes citissime perferunt litteras nūcupantur: uulgo caballarios uocat: refert iulius fir micus in. viii. ueredarios nasci sub fidere equi coelestis. In ede martis: templū martis cognomento ultoris significat ubi de bellis triumphisq; senatus cōsulebat ex Augusti cōstitutione. De custodia: uel quos capros habebat in custodia significat uel quos habebat ad sui corporis custodia. Traici: transportari. Occu li occultari Pli. locū occultatissimū appellat occultissimū secretissimūq;: quis p̄ contrariū oculatissimū dī ei possit manifestissimus: & tūc ab oculato uocabulo: nō at̄ ab oculo uerbo deriuabī: sicut & oculissimū p̄ carissimū cū ait Plautus: ab occultis ea forma q̄ medullitus dicit: quo significat tam capz esse q̄ oculū.

Trās rhenū: hoc demonstrare satis uidet regulū batavos potiusq; britannoꝝ in deditionē fuisse receptū a caligula: q̄ isula rhenana ē. Hostē: germanū batavosq;. Proripuit: quasi ad rem multatam esset se stinante eūdū. In modū trophæoꝝ: scribit plutarchus Romulū uictorē op̄ia spolia deposuisse ad q̄rētū i trophæi formā adornatā. trophæi at̄ forma: sicut significare uidet ruffinus in simbolo apostolico: erat cruci similia: q̄ triūphi isigne est & trophæū. Ad lumina reuersus: q̄si i noctē p̄tracta fuerit dimicatio. Corripuit: castigauit. Distinctas: uarietas ornataq;. Exploratorias: nomē nouū ē cordaz: ut exploratorie q̄si in explorationē hostiū data: cū ap̄ ueteres obdionalis ciuica muralis rostrata castris oualis celebrēt.

MAN. Comites: q̄ illū secuti fuerāt. Ac noie: nouo. Distinctas solis & lunæ: est hoc nouū illud genus formæ: sed ad expeditionis illius euerū cordaz formā accommodasse uideri pōt q̄p̄e q̄ diei noctisq; fuit p̄r tiepaz. Exploratorias: ad illud refert qdā nō solū forma: sed nouo ē uideri corā ab eo datas dixit. Obfides: quos a regulis & populis ad eoꝝ fidē sibi op̄ignatā accepit. E liano ludo: quē obfides frequēta bant. Abducos: quos adduci fecerat. Rephenios: ex fuga receptos. In hoc quoq; nimio sed ut mihi mo legi possit negotio: s̄. subintellecto: alioquin nimio cum sequentibus ingas. Cōstū: agnē quod eēnt

oculatissi  
mus locus  
oculissi  
mus  
occulitus

Veredarii

qui agmē cogerēt & quasi subsidio sequeretur id perspicue Liuius demonstrat Magonem igitur idē iubet cū expeditis humidis cogere agmen. Durarent: Ver. durare & uos met rebus seruare secūdis. Obiurgat: castigauit. Perpetraturus: profligaturus ad exitum perducitur.

PHIL. Abducos: quasi ui fur, tique abreptos asportatosq. Ludo: ex schola in q. uacabat discipulis. Repheos: rephedere est fugiēte appredere: reducere retine re trahere. Liuius adeo turbati erāt dexteraz alaz eqtes pedi teque: ut quosdā cōsul manu ipse rephederit uerteritq. in hostem: plaurus i pfuclulo rephede hominē assequere. coactū. cōgregatū.

Loricatos. lorica i duto uerbū ē ap antiquos loricare qd signifi cat lorica se mūtre. hic illd a Pli. elegāter dictū. mox ubi pluribz eodē mō se coriis loricauit in di micationē pgit. diloricare uero ē discidere & lacerare qsi lorica re scissa. Apul. his dictis inuolat eā uestēq. plurifariā diloricat pillosq. discisso & capite cōqilla to grauit affligit. Ci. i. l. de ora tore loquēs de Mar. Antonio ait nō dubitauit exalta rege cōsulare & eius diloricar tūcā. lorica

loricula  
Loricatio.

Secessus  
amēni

Balista  
Balistarii.  
Machinae  
Nerus  
ignarus  
Donariū  
pugnatu  
rus accipi  
at.

abducos e litterario ludo: clāq. pmissos: deserto repēte cō uiuio cū equitatu infecutus ueluti pfugos ac rephēnsos in cathenis reduxit. In hoc quoq. minimo pter modū itemper rās repetita cōna renūciātes coactū agmē sicut erāt lorica tos ad discubēdū adhortatus ē. Monuit ēt notissimo Vergi liū uersu Durarēt secūdisq. se rebus seruaret. Atq. inter hēc absēte senatū populūq. grauissimo obiurgauit edictorq. Cēsare pīate & tātis discriminibus obiecto i tēpestiua cō uiuia circū & theatra & amēnos secessus celebrarent.

De apparatu exercitus contra oceanum & gestis aliis eius.

**P**ostremo qsi ppetraturus bellū directā acie i litto re oceani ac balistis machinisq. dispositis nemine gnato ac opināte qd nā cepturus ēēt: repēte ut cō chas legerēt: galeasq. & lino repleret: ipauit: spolia oceāi uo cās capitolio palatioq. debita. Et i iudiciū uictoriā altissimā turrē excita uit: ex q. ut ex pharo noctibz ad regēdos nauū cursus ignes emicārēt p nūciatioq. militi dōatio cētēis iurid

āt in edictis ē quodā qsi sepimētū & ueluti pibolus: q. nos tuē a lapsu. ē & lorica i re militari pfidum obidētū. solēt. n. obfessores ultra reli iactū fossum facere: q. nō solū uallo & sudibus sed ēt turriculis istru unt ut erupētibz ex ciuitate possint obfistere. qd opus lorica uocat saepe iuenit in historiis loricae urbes fuisse circūdatas: cuius uegetius & Cēsare in cōmentariis meminerūt. Loricatio uero ap iuriconsulōs legimus accipi pro ornatu domus specioso ac ueluti tectorio quē impēse sunt uoluptariae. Durarent: apud Vergiliū in prio tēcidos ait Aeneas ad focos durare & uos met rebus seruare secūdis. Obiurgat: leu fuit. Edicto. impatorio. Intēpestiua cōuiuia: tanq. laborante principe indignū sit & flagitiosum ciues in dulgere uoluptatibus & curate genialia. Circū: spectacule circūli a Theatra. ludos theatrales & sœnicos.

Secessus amēnos: qles fuerūt pnestinus Tyburrius: aricinus Papinius in filiis multiuigos celebrat his uer fibus. hos præneste sacnū. nemus: hos glaciāle dīanæ. algidus aut horrens aut tūscula ptegit. umbrā: tūbris his lucos anienaq. frigora captāt. Strabo refert neapolitāo autiatioq. secessu tanq. amēo oblectatos esse in primis pceres romanoq. Perpetraturus: ipositorus extremā manū. Balistis de balistarū cōfectione scri bit elegāter & sciēter uictoruius l. x. q. ea magnitudine formant: ut lapides. c. xx. pōdo eiaciētur. Vegetius in. iiii. de re militari balistas nō solū fāx sed & spicula mittere tradit: quē qto plixiora brachia habuerint tāto tela lōgius torquent q. si iuxta artē mechanica tēperabunt penetrabūt quocūq. percusserint astipulas Vegetio sūsus: quē ait ex balista mīti mōlares & hastas. balistā phœnicis primi inuenerūt. hinc balistarii arti fices dicti quōq. meminerūt iurifcōsulē. Machinis: bellicis tormētis: iter machinas & organa auctore uic tōruio id uidet ēē discimētū qd machiaz pluribus opibus i maiores cogit effectus: ut balistaz: organa aut unius ope ppositū: uti scorpiōis. Gnato: sciēte: scribit Cl. priscos dixisse notos. natos: qbus cū in p. poni oporteret dulcius uisum ē ignotos ignauos ignaros dicere q. ut ueritas postulabat. Cōchas: hac sūt maris eiēctamēta. Legeret: colligeret. Spolia oceāi: sicut spolia hostiū & ipatoq. dici solet: ita caligula cō chas maris uocauit oceāi spolia. Capitolio palatioq. debita: uide pīcipē ridiculariūq. cōchas q. sūctus eiaciāt i litrus ueluti spolia oceāi existimat ēē i capitolio edibzq. palatinis cōsecrādas. cū in talibus locis nō nugatoria sed regalia spolia & exuiaz dedicari & debeat & soleat. Excitauit: construxit erexit. Vter pharo supius docuimus turres uocitari pharos generali uocabulo: ex qbus ignes nocturno tēpore dirigūt cursus nauigatiū. Dōatio: sulpitius seuerus scribit fuisse cōsuetudinē ut singuli milites citarent ad dona tiū qd militibus impator erogabat. & oli diuus. Martinus donatiū iuliani pugnaturus accipiat. Cētēis. hoc dabat pro donatio. M. AN. Balistis machinis: bellicis istrumētis. Nemine gnato: nullo qdē percipiente. Conchas: mures conchas intellige oceāi aestu in litus deiectas. Legeret: colligeret. Debita: consecratione digna. In digium: monumentum. Excitauit: erexit. Ut pharo: ut ex alta turrē quē iuxta mare Alexandrie piacet.

Donatio: munere quod ab imperatore militibus ut dixi dabat. Quasi omne exemplum: quod ex far di-  
dator & alii imperatores eo nomine multo plura dedissent. Transfugas: obfides ex fuga receptos. asiospi  
uisti: triumpho dignum sine idoneum. Rutilare: cura & studio flavos reddere.

denariis quasi omne exemplum liberalitatis supergressus ha-  
bite inquit lati: habere locupletes.

De cura triumphi & aliis gestis eius.



Abite locupletes: tam ceteri dea-  
rti possint militie locupletare: quod uno interdum die maiore  
summa pigre consuevit. Procerissimum: magna statura &  
propterea corporatura potius: quales Augustinus statu rofos  
appellat. a siospi dicitur: hoc est dignum triumpho.

Ex principibus. Gallogi. Legit elegit. Ad pompam triu-  
phalem. Rutilare comitum. Sita veri germani uiderent:  
quorum ut inquit tacitus rutilare sunt comae & corpora pro-  
ceras: quibus peculiaris hic mos fuit ut capillos rutilarent  
adhibito saponis: quod tamen in usu frequenter fuisse non minus  
gallogum quam germanorum docet Plinius. hinc pilae saponis  
dictae sunt matiae: amatiacis germanicae populi quo-  
rum meminit tacitus in libro de hermania. Martialis ac-  
cipe mathiacas quo tibi casua pilas: id est appellant spu-  
ma caustica saponem habentem uim ignis ad capillos. ruti-

rutilare  
comae  
Germanorum  
pilae matia  
cae

**O**nuersus hinc ad curam triumphi praeter capriuos  
ac transfugas barbaros galliarum quoque procerissimum  
quem & ut ipse dicebat ἰσθ᾽ ἀπὸ αὐτῶν ac nonnul-  
los ex principibus legit ac seposuit ad populi: coegitque non tantum  
rutilare & summittere comas: sed & sermonem germanicum ad  
discere: & nomina barbarica ferre. Praecepit etiam tirmes  
quibus introierat oceanum magna ex parte itinere terrestri  
Romam deuenire. Scripsit & pro curatoribus triumphum ap-  
pararent quod minima summa: sed quantus nunquam fuisset: quan-  
do in omnium hominum bona ius haberent.

De nephario consilio trucidandi legiones.

**P**rius quod provincia decederet: consilium iniit nefandae  
atrocitatis legiones: quarum post excessum Augusti  
seditione omni mouerant contrucidandi: quod & pa-  
trem suum Germanicum ducem: & se infantem tunc obfedis-  
sent: uixque tam precipiti cogitatione reuocatus inhiberi nullo  
potuit modo: quod nec in mare uelle pleuerat. Vocatos itaque  
ad cognitionem ierunt: atque et gladiis dispositis aetatu armato

sunt elegantiora: germanorum uero aspidia magisque barbarica. Itinere terrestri: hoc omni ab argonautis factum est: quod  
hucis argonautum alpes transuererunt: quod mox subit histrio dein suo deinde nauporto flumio: cui nomen ex ea  
est. Procuratoribus: his qui procurabatur triumphum uel caesaris procuratoribus. titulus est apud iurisperitos de offi-  
cio procuratoris caesaris: ubi scriptum est: quae acta gesta sunt a procuratore caesaris sic ab eo coprobati ac si a cae-  
sare gesta sunt. Summa: impensa. In omnium bona: tanquam illis permitteret inuadere bona ciuium & fortunas pro  
arbitrio dissipare. Excessum: obitum. Patrem suum germanicum: supra dictum est quemadmodum legiones  
in germania tumultuari coeperunt obitu augusti nunciato tum imperatoris tyberius recusant germanicum  
caligulae patrem deposcentes. Tunc obfediscent: supra huius rei se meminimus tranquillus post excessum au-  
gusti tumultuantes & in furorem usque praecipites solus aut dubie conspectu suo flexit non enim prius de-  
stiterunt quam obligari eum ob seditionis periculum & in proximam ciuitatem: demerari aduertissent. Decimare: de-  
cimam quemque afficere supplicio. quid sit decimare & centesimare supra dictum est.

Spuma  
castiga  
Longi ca-  
pilli germa-  
norum  
Germania  
unde  
nauportus  
unde

ethiopes

M.A.N. Sūmittere: alere ut Germāi crederēt aduersos quos bellū a se motū uideri uoluit. Nōla. bā. barica germāica. Ferre: hē. Procuratoribus: iis q res ipsius absētis domi pcurabāt eratq poenēs eos auctoritas nō parua. Quā minima sūma: minima fisci ipēla. Sed quāuis: quam magnificus & sumptuosus.

Nūq alius triūphus. f. bona ius haberent in omniū fortunas grassandi facultatē. Excessus: robur Augūsti. Seditiōe olim mouerāt: bis in Tyberio & rursus in caligula militaris seditiōis sub Germanico factae meminit. Obfēdissent: quasi uim allaturi cūcūcterissent de recentiore igit intelligit qua puer ipse a militibus retētus est sed officiose nō uolenter. Decimare: decimū quēq supplicio afficeret. Plerosq: ex his qbus res suspecta erat. Dilabi: Clādestine abire. Profugite concionis fē repente furripuit. Deflexa: militibus in patres: animaduertēdos. sic habet quēcūq. Tranquilli uidimus exemplaria sed ad auertēdos legendū esse cōderim. i. discutiendos. Iusto triūpho: qui sibi decretus nō fuisse. Aditus praetors. Aggatis: ab his qui officii gratia publice obutū missi fuerāt. Capulū gladii māubriū est & capulus quo mortui afferuntur: sed utrūq a Capio ut festo placet. Optarent: se. reuerfurum. Equestri ordinē & populo quasi dicat nō senatus. Neq ciuem neq principem: hostem ergo potius q hospitē innuere uoluit. Facinora: hic in malam partem: est. n. mediū alioquin uerbum. Vtriusq ordinis: patricii & Equestris. Index inscriptio. A claudior: qui illi successit. Exitio: perniciē interitū.

PHI. Circūfedit: circūallauit ne ullū pateret effugium. Si quis fieret si aliq uiolētia infestarent ab his armatis quos adhibuerat Caius. Dilabi: sensim dissimulāterq abscedere. De flexa: deriuata. Fraudatum se. Ca senatu. Quarens: coqrēs. Iusto: legitimo & merito. Neq: ageret ex hoc temeritas caligulae significatur q minabāt senatui tūq ab eo fraudatus ēēt triūpho: cū olim ipse senatui denūciasset sub poena capitali neq ageret de honoribus ad ipsum ptnētibus. Aditus a legatis: cū legati eū adiūfissent. Amplissimū ordinis senatorii. Capulū gladii: ita significās senatui trucidatiōē. crebra n. cōcussio capuli: hoc est ipsius manubrii: specimē ē minarū capitaliū. Itatius illius ad capulū rediit manus. Sed his tantū: tanq senatus nō desideraret. Casum reuerti ab expeditiōe. Sibi occurrere: obuiam uenire officii causa.

Dilato: in aliud tēpus protrācto. Ouans: in pompa ouationis: quid autē differant triūphus & ouatio suo iam loco declarauimus. Natali suo nouissimo scilicet die mensis augusti. Alexandriā cōmigrare: cherēas caligulae interfector aduocatis coniuuatis dixit an nō uidetis hodie spectaculo: diē eē nouissimū & Catū ferri ad alexandriā nauigaturus: ut egyptū cōtepleat hoc itaq ppositū cōmigrādū fuit cā cōiuuatis maturādū necē eia nā. Vtriusq ordiis: senatorii & equestris. Quocq: quolibet quocūq: Propitius uix decimo admisor nūc ego quocq die. Alteri gladius: cū i libellis gladius & pugio tanq signa & notae appositae fuissent significabat se gladio & pugio. i. unūquēq debacchatur. de quo orosius hīdē poene uerbis tradit haec. duo libelli in se cretis eius reperi sūt quocq alteri pugio alteri gladius p signo nois ascriptus erat abo lectissimog: utroqutri usq ordinis senatorii & equestris nota & notae cōtribāt morti destinato:ge. inuēta ē & arca igēs uariog: uenog: pocula cōtinēs qbus mox Claudio Cāsare iubēte demeris infecta maria tradū nō sine magno pisciū exitio: quos enectos p xima littora estus eiecit. Infecta: corrupta cōcaminata uenenata. alias infectū dicimus tinctū & infectores tinctores: sentētia est apud Senecā lūculenta sic scribētē. uicis nō maculati fimos sed infecti. Enectos: mortuos. autumant grāmatici enectum proprie dici ui necatum.

circūfedit. Sed cū uideret suspectare plerosq dilabi ad res sumēda siqua uis fieret arma p fugit concione: cōfēstiq: urbē petiit de flexa oīa acerbitate in senarū: cui: ad auertēdos tāto: de dedeco: rumores pala miabat: q rēs iter cātera fraudatū se iusto triūpho: quū ipse pauloante ne qd de honoribus suis ageretur: ēr sub mortis poena denūciasset.

De reditu eius ad urbem: & de malo proposito: & uenēnis reperiis.



Dirus ergo in itinere a legatis amplissimi ordinis ut maturaret orāribus: q maxima uice ueniā loqr ueniā: & hic mecū capulum gladii cerebro uerberās: quo cictus erat: edixit & reuerti se: sed his tm q oparetē qstri ordini & populo. Nā se neq ciuē: neq principē senatui amplius fore. Vtuit ēē quēcūq: senator: sibi occurrere: at q omisso uel dilato triūpho ouans urbē natali suo igressus ē. Intraq qrtū mēsem perit igēria faciora ausus & aliquāto maiora molies. Sigdē pposuerit Antiū: deinde alexandriā cōmigrare: interēpto prius utriusq ordinis electissimo quocq: quod ne cui dubiū uideat in secretis eius reperi sūt: duo libelli diuerso titulo: alteri gladius: alteri pugio idex erat. Ambo notas & nomina continebant morti destinato:ge. Inuenta & arca ingens uariorū uenenorū plena: qbus mox a Claudio demeris: infecta maria traduntur: nō sine piscium exitio: quos enectos altus in proxima littora eiecit.

M.AN. E normi gracilitate: tanta corporis gracilitate præditus ut modum excederet sed maxie ceru-  
cis & crurū. Torua:terrefica. Cætera:cæteris corporis:pubus. Quare:ob qd ipm quia caluſtus inſigni-  
tus eēt:& totus hirsutus. Horridū:horrore pñitum. Tetrū:foedum terribilem. Ex induſtria:dedita  
opera. Efferebat:q̄ſita feritate deformabar. Componens:aptus. Neq; corporis neq; animi:& iccirco  
omnis felicitatis expres:luorandum eſt ut ſit menſa in corpore ſano. Comitali:morbo:quem maiorem  
etiam appellatum Cornelius ait:eum uulgo caducum uocant:& comitalem ut Quintus:Seruius ait ab eo  
quod aliquo cadente comitia ſoluerentur. Deſedione:ſubito corporis aſſectu ex improuiſa ui graſſantis  
morbi. Mentis ualutudine:malienationem. Subinde:ideſdem ſæpius de ſecellis:Anticytāo credo. Po-  
tionatos:medicato poculo a communi mente alienatus.

### De ſtatura corporis & ualitudine eius.

**S**tatura fuit eminētū: pallido colore:corpore enor-  
mi:gracillitate maxima ceruicis & crurū:& ocu-  
lis & tēporibus cōcauis:frōte lata & torua:capil-  
lo raro:ac circā uerticē nullo:hirsutus cætera. Quare trā-  
ſeunte eo pſpicere ex ſuperiore parte aut oſno quacunq; de  
cauſa capram nomīare criminolum & exitiale habebatur.  
Vultum uero natura horridum ac tetrū etiam ex indu-  
ſtria efferebat:componens ad ſpeculum in omnem terrorē  
ac formidīē. Validudo ei neq; corporis neq; animi conſiſtit.

colūnage. Oculis cōcauis:ecce diti oculi clariſſime cernūt pminētioreſ uero ſūt hebitioſes. Caio p̄cipi rē-  
gēs oculis fuiſſe ſcribit Plu. l. xi. tpa aut cōcaua i egi maxie ſenſū ſignificat. Seneca l. i. ad ſerenū qd in ſa-  
piētē nō cadit iniuria: de hoc Caſare ſic ſenbit. tāta illi palloris ſtāſia teſtātis feditās erat tāta oculogre-  
ſo ſrōte ſimul latētū toruitas: tāta capitis deſtituti & denudatis capillis ap̄i deformitas. adhuc obſeſſam  
ſetis ceruicē & exilitatē pedū. Frōte lata:q̄bus frōs lata ē ut inq̄t Ariſto. l. primo de aſalibus: mēte moueri  
idōci ſunt: q̄bus magna ſignes q̄bus pua mobiles: q̄bus rotūda iracundi. hoc idē trogus ap̄ latios retulit. a  
frōte ſunt frōtōnū cognomina ſicut a capite capitonū. auctor. C. l. i. de natura deoge. Hirsutus cætera: pl-  
loſus hirsutū i reliquo corpore. elocurio uetus ē & pinde elegiſ Virgiliuſ & c. grauiſ: Plī. de phice aq̄le nar-  
raſ magnitudine auri fulgore circa colla: cætera purpureus. Iſid. Oratiuſ. cætera fuluſ. hoc ē qd corpe  
coloris fuluſ. hirsutus ar q & hirti & pilōi dñr. libidinoſiores ēē trogus & Plī. pdiderūt. Proſpicere ex ſu-  
periore: ne uidere ē de induſtria uelle cōſp̄ari deformitatē capitis deſtituti capillis & honore cōre deſpoſita  
etialis. n. erat uertex caligula. Caprā noſtendit cōiciū Caiuſ ad ſuā cōrūmliā trahereb eū eēt ipſe hirti-  
tus iſtar cap. capras aut pilofas ēē & hirsutas māiſtariū ē qd auctore porphiriōe pilos capras nō ſetā eſſe  
dicebāt. ſed lanā: cui ſuie ad ſtipulaſ uſia. l. iiii. de legatīs ſcribēs legata lana ēt caprinā cōrineri. Seneca di-  
xit ceruicē caligula fuiſſe obſeſſā nō pilis ſed ſetis ut i uſari. l. i. p̄oſt ſignatet hois hirtiū. reſert amia-  
nus Marcelliuſ lulanū ſparorē qd eēt hirsutus appellatū fuiſſe a carptoribus capella: tāq & ipſe ſetōſo cor-  
pore reſp̄entaret hirsutias ſetage caprinage. i. Voleū horridū: ſeneca l. iiii. de ira de caligula ſic ſcribit. torſer-  
at p̄ oſa q i rege natura triſtiſſima ſunt ſidiculis & culeo igne: uultu ſuo: q̄bus uerbis ſignificat uultum ha-  
buiſſe plenū horroſis atq; formidintadeo ut loco tormētī eēt trux eiuiſ aſpectuſ. Tetrū: tetrū dicimus  
utabile illauiſum crudele. ſpūi auſterū. Virgiliuſ lauit improba teter ora cruor uultuſ teter in caligula ſi-  
gnificat crudeliſ & uitabilis a cōtrario per quandā quaſi anominationē dixit Sidoniuſ apollinaris. ſeu-  
ritas nō terra ſed tetrica. Efferebat: truculentiorē: tetricorēq; & magis ſerū effiebat. Ad ſpeculū: inuenta  
ſunt ſpecula ut homo ipſe ſe noſceret: formoſuſ ut uitaret inſamiā deſormis ut ſciſet redimendū ēē uirtu-  
tibus q̄q̄d corpori deſſet. Iuueniſ ut flore ætatis admoneret illud tēpū eſſe diſcendi. ſenex ut indecora  
canis deponeret & de morte aliquid cogitaret. auctor ſeneca in primo quaſtionum: ſocates quocq; ſpecu-  
lo ad diſciplinam morum utebatur ſuadens diſcipuliſ crebro ut ſemet in ſpeculo contemplarentur demo-  
ſthenē tradunt ſemper ante ſpeculum quaſi ante magiſtrum cauſa eſſe mediatur: tanq̄ a ſpeculo p̄teret p-  
nunciandi congruentiam. ſeltius ait quibūſdam iratiſ profuiſſe ſpeculum aſſiſſe: perturbauit enim illoſ  
tanta mutatio ſui: qui uelut in rem præſentem adducti non agnouerunt ſeſe. Econtrario caligula ſpecu-  
lum contemplabatur: non ut ex eo componeretur ad moreſ & tranquillitatem: ſed ut ad ſerilitatem & tri-  
ſtitudinem accumulandam ſeriet compoſitor. Validudo neq; corporis neq; animi: inſanabiliſ fuiſſe Ca-  
tium ex hoc clarum eſt q̄ boniſ animi: quæ prima ſunt: de in corporis: quæ ſecundum locum obtinent fuiſ-  
uiduatuſ: ſenbit Plato in gorgia cantilenam hanc in conuiuiſ cantare ſolitam: optimū eſſe bene ualere:  
ſecundo loco formoſum eſſe: tertio habere diuitias nulla fraude partas. idem libro. iiii. de legibus recta in-  
quit diſtributio eſt ut prima & in primis honoranda cenſeantur animi bona: ſecundo gradu corporiſ bo-

PHI. Corpore enormi: imme-  
ſo & exuberanti. quales ſunt uē-  
trioſi ita enim plaurus appellat  
quos græci gaſtrodes dixerunt  
enorme ueteres uocant in modi-  
cū & enormitate nimia magni-  
tudine atq; exuperatiam. ſpartia-  
nus enormitate ſtipendiū militi-  
bus ut ſolet placariſ inde Romā  
reſedit. idem alibi. deniq; niſi q̄re  
liſ de zeta editiſ & animiſ mili-  
tū delintriſ enormibuſ ēē ſtipen-  
diuſ dantiſ Romā baſianuſ redire  
nō potuit. Solinuſ ſūt enormeſ i  
quib; p̄ſeſ ſupra modū iſetium

enorme

Oculi  
conditi.

Frons lata  
Frontones  
capitones

Hirsutus  
cætera  
Lana capri  
na  
lulianuſ  
dicuſ  
capella  
cur ſpecula  
inuenta

cantilena  
conuiualis  
Bona ani-  
ma



**Bona**  
corporis  
bona fortu  
na.

na ponant: tertio externa: quae fortunae sunt. Aristoteles quoque lib. vii. politiconū cū ingratia sint genera. bonorū externa corporis & animi: ista omnia oportet adesse hominī felici. Externa autē gratia animi expe-  
tenda esse docet: cum animus sit pretiosior corpore & pecuniis: uotum ausonii illud est: non animo dole-  
am non corpore cuncta quietis fungantur membra officiis. Morbo comitali: relege q̄ curiosi opinor &  
copiose scripsimus in primo cōmentario super comitali morbo: quo & Caeſar dictator laborauit.

**M. AN.** A caſonia uxore. Iu. cui totum tremuli frōte Caſonia pulli: infudit: q̄ non facit quod principi  
uxor: ardebat cūctā & fracta cōpage ruebant: nō aliter q̄ si fecisset iuno maritū iſanū: iosephus hoc nomie  
ait Caſonia a cōiuratis interfectā. q̄a alienata potionibus principis mēte omniū maloe fuiſſet cauſa. In  
ſomnio graeci evyμ̄: ῥῖσθ: uocant: fit quoties cura oppreſſi animi uel corporis uel fortunae qualis uigilanti  
fatigauerit: talē ſe ſgerit dormiēti q̄re apte tranquillus ad in caligula ut tyrānō & undiq̄ odiis circūueto po-  
ſitus: ſunt & aliae ſpecies quatuor ſomniū uifionē oraculum & uifum graeci οἰσῖπον οα πῶδ Ἀπυῖαι τας  
οἷμα δῖν ἄσπῖα uocant quoque rationē macrobius diligenti diſertatione explicat. Inter ceteras: imaginē  
ſcilicet. Diuerſiſſima: nā quid magis diuerſum a metu eſſe poteſt quā confidentia. Tantopere contēde-  
ret: ut & ioui obſtrepere: ſeq̄ inter caſtorem & pullucē adorandum daret. Conniueret: oculos perſtringe-  
ret: occludere quod timoris eſt indiſtūm. Caput obuolueret: ſtranguis: ne fulgetra & tonitru offendereſ.

Ad maiora: tonitrua. Sicilienſis: quum in ſiciliam eſt profectus.

**Comitalis**  
finitur  
primo.  
coitu  
deſectio  
animi

**PHI.** Puer: ſcripſit hypocras  
tes & aſtupuſaſ galenus epilepſia  
qui morbus caducus ſiue comi-  
talis dicitur a noſtris: eſſe pprie  
infantium & puerorum: q̄ adole-  
ſcentes quoque infeſtat propter i  
continentiam: & ſi fuerint famis  
uigiliae calorſi algoſi ſupramo-  
dum patiētes. Cor. celſus auctor  
ē comitalem morbum ante pu-  
bertatem ceptum non egre fini-  
ri. Pli. quoque ait in. xxviii. multos  
morbos maximeq̄ comitales: ſi  
niri primo coitu pueri primoq̄  
menſtruo foeminae: quod ſi non  
contingat longinquos fieri. Su-  
bita deſectio: genus morbi eſt  
deſectio animi quo laborantes:  
deſecti dicūt: graeci ſynctexes  
appellant ipſum morbum & ſyn-  
cteticos deſectioe laborantes.  
Plinius tali ſorbitionis gñe emē-  
dantur ſynctexes idem: p̄cordio  
rum uiciū ſyncteticis comilibus

Puer comitali morbo uexatus ſa adoleſcētia ita patiēs labo-  
rū erat: ut tñ nōnūq̄ ſubita deſectioe ingreſſiſtare collige-  
re ſemet: ac referre uix poſſet: mentis ualitudinē & ipſe ſen-  
ſerat: ac ſubinde de ſecceſſu: deq̄ purgādo cerebro cogitauit  
Creditor potiōatus a Caſonia uxore amatorio quidē medi-  
camēto: ſed quod in furorē uerterit. Incitabatur in ſomnio  
maxie: neq̄. n. pluſq̄ tribus nocturnis horis q̄ſcebat: ac ne  
his qd̄ placida q̄teret ſubita pauida miris rerū imaginibus ut q̄  
inter ceteras pelagi quōdā ſpēm colloquētē ſecū uidere ui-  
ſuſſit. Ideoq̄ magna parre noctis uigiliae. cubantiq̄ tedio  
nūc toro reſidēs. nūc prēlōgiſſima porticus uagus iuocare  
idē idem atq̄ expectare lucem conſueuerat.

Itē de ualitudine mētis & cōtēptu deoꝝ: & aliis geſtiſ eius.



Non immerito mētis ualitudinē attribuerim diuer-  
ſiſſima in eodē uiciā ſummam confidentiam & con-  
tra nimiam metū. Nam qui deos tantopere con-  
temneret: ad minima tonitrua & fulgura conniuere: caput

**Synctetici**

**porio.**  
**Amatorii**  
**Lucullus**  
**Lucretius**  
**potionati**

cum uino in aqua muſſa illiniſ. idem nā ut in chaſa bubulū biberēt pthfici ſyncteticos diximus i orbe ter-  
rarum a nobis traditū eſt in Caſare dictatore: de his quos lingit animus q̄ morbus eſt conſimilis deſectio-  
ni. Collegeret: reficere. Cicero manifeſto furto perturbatus ubi ſe collegit. Subinde: frequēte idē idē  
De ſecceſſu: tanq̄ mutatio loci poſſit inuare morbū animi nāq̄ ut ſcripſit ē in decretis canoniciſ. lxxxi. di-  
plerūq̄ dū mutat locus mutat mētis affectus: ueq̄ ut ingit Oratius. Scandit aeratas uiciola naues cura:  
alibi. Caelū nō animū mutant q̄ trans mare currunt. olim iuueni cōquerēt q̄ peregrinationē nihil ſibi  
puiſſent non miſe inquit Socrates. uicia. n. tua tecū circūfers. Potionatus: portione ad dementia conuerſus  
ap̄ Quintilianū mētio eſt patris egroti: q̄ portione a ſilio medico datā cū bibiſſet epota potiōis p̄e dixit ut  
nenū ſibi datū. eſt. n. porio meſon hoc ē mediū uocabulū: nā & ſalutiſera & mortiferā portione appellamus  
Amatorio medicamēto: Quintilianus in. vii. ex cōtrario ingit argumēta ducunt ut ſi quēſat an amatorium  
uenenū ſit nec ne: quia uenēū amatorii nō ſit hecatō luculenter ait ego ubi mōſtrabo amatorii ſine me-  
dicamēto. ſine herba: ſine ullius ueneficæ carmine: ſi uis amari ama. ſed amatorii uenēū eē credere libet  
q̄ legerimus lucullū amatorio periſſe & Lucretiū poetā amatorio poculo in furorē cōuerſum: per ſterua-  
la inſanīe libros aliquot conſcripſiſſe: & mox ſibi ferro mortē cōſtituiſſe: Plinius amatoria commemora-  
re ſe nolle tanq̄ medicamēta nō ſint: ſubide teſtaſ. In furorē uerterit: huius amatorii ita meralnit iuueni-  
lis his uerſibus. ſi nō & furere ſicipias ut auūculus ille Nerōis: cui totā tremuli frontē caſonia pulli infudit.  
de eodē ſcribit iosephus li. antiquarū undeuigeſimo omniū maloe q̄ geſta fuerāt a Caio Caſonia fuerat ca-  
put. Caio nāq̄ dederat poculū ut eius mēte ſuo potuiſſet ſubiugare ſeruitio & amore icatatiōibꝫ: ad ue-  
ſanā tranſformatū ſibi deuinxerat. Nec placida quiete: in quiete nocturna & ſomnia tumultuoſa ſunt lo-

co pante mortalibus. Miris imaginib; scribit Auicēna & Cor. Tacitus mētē freneticorū imaginib; quib; dā uis ēē ad dictā. idē celius īsaniz iqt geus ē cū imaginib; nō mētē fallūt: q̄lē īsanietē aiacē uel horeste poeta nō fabulā ferūt. Pelagi spēm imaginē ocrāi: phātasma signare ut qd̄. Ci. uisū uocat ut docet Macro. ī prio in somniū Scipiois: sic cū dormiēs aspiciere uir ītrūtes ī se uel passim uagantes imagies a natura seu magnitudinē seu specie discrepātes: uariasq; repestates regē uel lētas uel turbulētas ī hoc gñe est & ē ī d̄ a r i o q̄ publica p̄uasio op̄at īuadere & p̄dēre suo p̄slos. ac sentiētes grauiere: Auicēna icubū appellat. Vigiliz: cunctisq; subitelligēdū ē erāt iter mala aut ut ait Pli. l. xxvi. uigiliz sūt plerisq; Thoro refidēs: dū cuban di laciētiū tedio afficiūt. Itidē: frequēter. Valitudini: īsaniz ac p̄urbatiōi. Cōfidētia: fortitudini ps ē si dētia. ut ait Ci. ī secūdo rhetoricorū & dī cū laude: cōfidētia uero ī uitio ē cū sit temeritas & audacia: ut ap̄ p̄uatiū gradē atq; atrocē cohēre cōfidētia. Cōnuere deos: cōrēnere ad cōfidētia: cōnuere uero ad metu referendū est: cōnuere autē est oculos claudere. de quo uerbo laris supra scriptum est.

MAN. Ex messāna: urbe etnæ propinq̄. Etnæ uerticis: etnæ icēdia notiora oīno sūt q̄ lōgior de his sermo sit habēdus: Pli. Strabo polybius: Solius: Mella & Poetæ q̄ plurimi eius rei memērūt. Miacēissimus miag; plūs. Angustiora: loca. Efedo: uehiculo. Stipatos: refertos. Per māus: subleuatiū: sup̄ capita eorū q̄ in tanta trepidatione ad decedendum illi sese expedire tā cito non poterant. Rebellionē: germanam rebellasse. Trāsmarinās: quasi italiz rebus minus fidere coepisset. Viētores: Germani.

obuoluere: Ad uero maiora p̄ripere se estrato: sub lectūq; cōdere solebat. peregrinatiōē quidē siciliēsi irrīs multorū locorū miraculis: repente a messāna noctu pfugit: etnæi uerticis fumo ac murmure pauefactus. Aduersus barbaros quoq; minā cissimus: quū trans rhenū inter angustias de p̄solumq; agmen iter efedo faceret: dicente quodā non medio crem fore consternationē sicunde hostis appareat: equū ilico cōscēdit ac p̄pere uersus ad pontes: ut eos calonibus & ipedimētis stipatos reperit: īpatiēs moræ p̄ manus: ac sup̄ capita hominum translatus est. Mox etiā audita rebellionē germāia: fugam: & subsidia fugē classes apparabat uno solacio acq̄escenstrāsmarinās sibi super futuras prouolucias ī p̄ictores alpiū iuga ut cimbri uel etiā urbem ut senones quondā occuparet: unde credo percussoribus eius: postea consiliū natā apud tumultuantes milites ementiendi ipm sibi manus intulisse nuncio malæ pugnæ perterritum.

De uestibus & cetero hitu: neq; p̄prio: neq; ciuili ac ne uirili qdē: ac dēiq; hūano semp̄ usus ē. sepe



Estitu calciatūq; & cetero hitu: neq; p̄prio: neq; ciuili ac ne uirili qdē: ac dēiq; hūano semp̄ usus ē. sepe

appellāt. messānā aut̄ nōsūt anaxilans thegiog; tyrānus a messā antiq; patria. auctor thucydides li. vi. mactinā q̄ natio cāpana fuit: tm̄ oli messāne polliētes fuerūt: ut mactinā oēs uocaret. uñ & uinū qd̄ ge. nerosissimū est nō messāniū sed mactinū: Strabo & Plinius nuncupauerūt. quod olim Cæsar. dictator dedit in epulo una cum chio lesbo & salerno. Murmure: etnæ. interdiū fumat noctu flamigat: & ut inquit pindarus per noctes emittit fluenta flammæ cum strepitu: quod profecto monstreū est tum uisū tum auditū mirabile hinc a Virgilio dictū. Erigit eructans liquē factag; saxa sub auris cum gemitu glomerat fundoc; exestuat imo. Efedo: curru. Consternationem: pauiorem exanationem. autumat festus consternationem a sternutamento deducit: eo q̄ toto concutimur corpore: atq; concitationem significare fluctuariam ex aliquo metu. Sicunde: aduerbiū est & significat si ex aliqua parte. Ad pontes: q̄ supra rhenum erant fabricati. Calonibus: seruis militibus de quibus supra. Impedimētis: impedimēta dici nō solum sarcinas sed etiam ipsa iumenta docet frontinus scribens in libris stratagematonū fuisse interfecta a petreio impedimenta in magna aquarum & pabulū inopia. Stipatos: confertos repletosq;. Super capitā: caligula sustolbatur festinanter & raptim supra capita militum ut ita citius transferretur cis rhenum cū aliter per pontē transire non posset refertissimum. Classes: nimirum naues sunt subsidia fugæ: q̄s apparabat Caligula cum audisset germanos rebellare. Si uictores. Germani. Ut cimbri. quondam occupauerunt alpiū iuga: quando undantes superatis alpiibus transfugerunt in italiam. & apud atthesim a mario profligati fuerūt: historiam retulimus in commentariis proprietū: & in julio cæsare affatim de cimbriis

phātasma

Epiales

incubus

Vigiliz

inter mala

Fidentia

Confidētia

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

PHI.

Senones  
unde

dictū est. Senones: historia notissima quēadmodū Senones galliæ populi urbē Rōmā cōperūt: diruerūt q̄ p̄ter capitolū. hoc p̄teritū nō est qd̄ tradit ueritus senonas appellatos ēē q̄si cænonas: q̄ noui uenerūt ex trās alpia galia cænon enī græci noui uocāt: a senonibus bellū senonicū dictū. Apud tumultuantes ex morte. sīpius Caligulæ. Sibi manus intulisse: tanq̄ ex nimio metu ad desperationē redactus fuisset. Ac ne uiri qd̄ in deuteronomio p̄cipit ne uir iduas ueste foeminea sicut mulier uiri ueste uti nō debet & apud iuriscōsultos digestis de auro & argēto legato scriptū legimus uirgē mulieribus uestibus nō facile uti posse line uti uerū. Caligula uero iurecōdissimus p̄moriūq̄ pudoris stolas muliebres induēbat cōcinabatq̄ capillos annulis & cinninis aliq̄ faciebat: q̄ pertinēt ad ornātū cultūq̄ muliebrē. cū talis esset quod deterius est: audebat aliis cultus foemineos exprobrare. auctor iosephus in. xx.

Vestis foeminea non  
decer uirū

M. AN. Cihrig: a Caiso Mario uicti circa alpes ad unū iteriere. Plutarchus ē auctor. Senones: quondā bellū senonicū quo urbs Rō. capta est quod heraclitus ponticus fuisse aliquanto antea p̄dixerat. Lulius id bellum abunde explicat. Polybius & Plutarchus & ipsi de eo plura. Emementiendū: milites mēdacio siliendi. Manus intulisse: sibi mortem conscivisse.

PHI. Depinctas pēulas uestit. tus hic minime iperatoriū ideo q̄ rephēibilis in Caligula. nāq̄ ut auctor est helius spaciū in peratores penulis nunq̄ uti solebant: penula aut̄ utimur pluuiæ tēpore ideoq̄ neq̄ pictura neq̄ gemis distincta ē debet hinc iocus ille est apud Quintilianum.

Penulati  
grammatici.

cū galba penulā rogātī amico r̄spondit nō pluit nō opus est tibi: si pluit ipse utar. in hac insimul est illud satyrici poetæ: & nullo stillaret penula nimbo. significare uidet̄ Augustinus penulā habuit fuisse grāmaticorum sic scribēs libro p̄rio cōfessionis: q̄s penularūq̄ magistrūq̄ audit aure sobria ex eodē puluere hominem clamanē & dicentē fingebar hæc homerus. Vlpianus iuriscōsultus iter cōia uel mēta q̄bus uir & mulier p̄mice utiq̄ penulas annuerat: nō q̄rēda esse penulā hoīq̄ habet utitur. scribit t̄i pridius Alexandrū cōstituisse ut senatoris penulis intra urbē frigoris cā uterent: cū id uestimētū genus semper itinerariū aut pluuiæ fuisset matronas intra urbē penulis uti uetuit. a penula pēulariū deducit significatq̄ thecā & repositoriū pēulæ. Gēmatas: gēmis ornatas distinctasq̄ dicebat Alexandr Romanus gemmas utriusq̄ usus nō esse neq̄ ad ornātū utriūq̄ p̄tinere. Manuleatus: māuleatū dicimus tunicā mēgis p̄lyxiore habentē & māuleatū hominē idutū tunicis māleatis. q̄bus uti uirū Rōmæ atq̄ in oi latio indecoḡ fuit: ut ingt Gellius. eas tunicas græco uocabulo χιτὼν & τὰς nostri dicunt manicas appellauerūt alio nomine manicatæ tūchæ nominat̄ macrochere. Lāpidius macrochere ex purpura ad usum fuit reuocauit. Poblis africanus Sulpitio gallo hoī delicato iter pleraq̄ q̄ oblectabat id quoq̄ p̄bro dedit: qd̄ tunicis uterē manus tota operiētibz. Plautus t̄i ait i p̄seudolo manuleatū tunicā habere hoīem decet. Armillatus: armillis ornatus fuit aut̄ armillæ ornāmēta militaria ab armis idest hūeris nūcupat̄. scribit Pl. fictiū deatū armillis C. sexagita fuisse donatū. Iulius capitolinus auctor est seueq̄ ip̄atorē militares ludos dedisse p̄pulis p̄miis argēteis idest armillis torq̄bus & balteolis: ab armilla armillatus deriuat̄ Propertius: armillatos colla mollis canes: sup̄ quo uersū annotauimus qd̄ nō idigna cognitu i cōmētariis Propertianis. Sericatus: idutus ueste serica: Alēxāder Romanus imp̄ator uestis sericas raras habuit. olofericas nūq̄ induit subsericas nunq̄ idōauit. est aut̄ oloferica uestis ex serico cōtexta sine alia materia: subserica uero q̄ nō plene est serica, illa enī pericula sub significat tēperamētū. Sericarius aut̄ uocat̄ ipse textor. Iulius firmicus i. ytiū. matheos refert sericariū textorē nasci q̄ habuerit horoscōpū i. xxviii. pte arietis. serici aut̄ dici a scribis populis ne mo nō nouit. de quo i notis serui opolius scripsimus: illud adde. q̄ singulariter i recto casu d̄ Ser. Aufonius t̄i pelago uoluit mercator uestissus f̄r. Cycladatus: cyclade idutus cyclas aut̄ uestis ē foeminea i rotunditate formata: cuius copiosa mētio a me facta ē i q̄rto propertii cōmētario enarratē illud: hæc nūc aurata cyclade signat̄ humū ad damus i p̄sentia id qd̄ tradit a Sidonio p̄nubā cyclade honorari sicut toga ferretur honorat̄. In crepidis: calciāmētis hīstionicis. autumat Seruius cothurnū calciāmētū ēē utriq̄ pedi accomodatū ex quo theramētis ille atheniēsis dictus ē seltināter cothurnus: tanq̄ modo hæc mō illaq̄ foret partū a cothurno cothurnatus deriuat̄ accipitur: nō tā pro eo q̄ sit calciatus: q̄ pro grādiloquo. Speculatoria caligæ: supra docuimus caligā calciarū esse militārē: quā speculatoria dicit ab eo quod speculatores caligati speculāt̄: bant & exploratū i prouerbio apud p̄ricos fuit cū de iep̄ris & lōgis hoībus sermo fieret. ut diceret caligā maximū: cuius calciāmētū fuit lōge maius hūano uestigio atq̄ mētura. Socco: soccum non solū muliebri calciāmētū sed & hīstionicū esse testis est Oratius illo uersū: hūc socci cepere pedē grādeq̄ cothurni. comedi enī hoc est actores comediarū cū succis itroibant profenium sicuti actores tragicū cum cothurnis: scribit Pl. i. xvi. corticem fuberis in usu fuisse i hiberno foeminarum caleatu. quā obrem non ifacite græci cortices arborū appellant. Aurea barba: sic ut p̄pter figurat̄: xcalapius quoq̄ barba aurea oli spoliatus fuit a Dionysio. Fulmen tenens: tanq̄ habitu iouem fulminatē imp̄atorē uellet

Penula

manuleata  
tunica.  
manulea-  
tus  
armille

Serica  
tus  
Oloferica  
Subserica  
Sericarius  
Ser.  
Cyclas  
Coturnus  
Theramen  
tes  
Coturnus  
Socci

Fuscina: tanq̃ neptunus uideri cuperet: cuius igitur est fuscina. quæ alio nomine dicitur tridēs hinc illud no-  
tissimū fulmina sub ioue sunt neptuni fuscina telū. Cadux eū: hoc mercuri igitur est unde & caducifer  
dictus Quidius: hic se sustulente paribus caducifer alitis caduceū egypti figurauerūt ī spem draconum ma-  
ris & femine cōiūctō: qui parte media uoluntis sui nodo herculeo obligant: primatq̃ pter ī circu-  
lū reflexæ ambitū circuli iungū: & postmodū caudæ reuocant ad capulum caducei: existimat macrobius  
argumentū caducei ad geniturā holium referri. Pl. i. xxix. scribit cōplexū anguitū & effratos cōcordiā uide-  
ri cām esse. quare caduceū fecerint ī pacis argumentis circūdata anguitū effigie: neq̃ cristatos esse ī caduceo  
mos est. hinc caducatores præfuit Seruio dicti legati: q̃ pacis deditōnis ue cōciliandæ causā mittunt. quin  
tus curtius. caducatores audire q̃ denūciaret nū dederūt ipsos ultima esse passuros.

M. AN. Ac deniq̃ non hūano. q. d. nō cōtētus pro patrio cultu peregrinū usurpasse pro ciuili militatē:  
pro uirili muliebri: sed ne diuino qdē abstīnuīt manuclatas a muliebribus ut alio loco ostendimus usurpa-  
ri solitas. nec nisi a mollibus uiris ī usum receptas: Cycladatur: iure. hæc sunt quæ tenui sudant in cyclade:  
Lampridius cyclade quæ sex uncis auris plus nō haberent. In crepidis uel coturnis: alteq̃ granoq̃ est ut  
Perilius ait: potatū alterū Verg. sola siphocleo tua carmina digna coturno. Caliga: quæ militaris est. Soc-  
co: muliebri calciamento q̃q̃ & comici eo sint usi. Fulmē: iouis igitur ut fuscina neptuni ut Caduceū mer-  
curii. Veneris habitus: q̃ alius alibi figurabatur: nā & barbata apud quosdā culta est: colebatur. Cōditorio: qd  
alexandriæ fuit. Attēdit: aium adiecit. Irato: q̃ magis ē mirū ē cū ira una & animū & orationē ferre īpe-  
dit: q̃q̃ Marcus Tullius peripatheticoq̃. Inia oratorē nō modo accusantē sed ne defendentē quidē pbari  
dicat sine iracundiæ aculeis unde apparet non solū nō obesse sed necessario etiam ad agendum regri. Per  
oraturus: ad calcem orationis peruenturus. Telum: spiculum hoc est uulnificam uim dicendi.

Veneris cultu cōspectus est. Triumphalē quidē ornatum  
etiam ante expeditionē assidue gestauit. Interdū & magni  
Alexandri thoracem repetitum e conditorio eius.

De eloquentia eius & arte oratoria.

**E**X disciplinis liberalibus minimū eruditō: eloquē-  
tiæ plurimū attēdit: q̃ tūis faciūsus & promptus  
utiq̃ si perorandū uel ī aliquē eēt irato & uerba &  
sua suppetebāt. Pronūciatio quoq̃ & uox ut neq̃ eodē lo-  
ci p̃ ardore cōsisteret & exaudiret a pcul stantib. Peroratu-  
rus strictusq̃ se lucubratiōis suæ telū mīabat. Ictus cōptusq̃  
scribēdi gēus adeo cōtēns: ut Senecā tū maxime placēt.

PHI. Veneris cultu: Cultum  
uenerē graphice & eleganter de-  
scribit apuleius in x. metamor-  
phicos. cuius uerba hæc sunt ī-  
trocessit uenus nudo & intectio  
corpore perfrictā formositate. p-  
fessamili quod tenui pallio bom-  
bicino inumbrabat spectabilem  
pubē ipse color deæ diuisus ī spe-  
ciem. corpus cādidū quod celo  
demecat: amictus ceruleus qd mā-  
ri teneat. Triumphalē ornatū de  
ornatu habitusq̃ triumphali me-  
morauimus in superioribus. An-  
te expeditionē. ī germaniā. E  
conditorio: corpus Alexandri ma-

gni alexandriæ primū in auleolo aureo conditū fuit mox ī uireo cū cocco aureū sustulisset: auctor Strabo  
libro nouissimo. Conditoriū autē dici repositoriū annotauimus in secūdo cōmētario. unde a marcellio di-  
ctum est conditorium. muralium tormentoq̃. Minimū eruditō: scribit Cicerō in oratore ab aliis terū  
ab aliis uerbis doctrinā queri. Terentius Varro auctore. Quintiliano plus scientiæ collaturus est quā elo-  
quentiæ. Cicerō eloquentior est. Marcus Varro eruditior: sicut de duobus iuriscōsultis trebatio & caselio  
dictum est: quod. ī trebatius peritior esset caselio: caselius trebatio eloquentior fuisse diceret. Caligula at-  
tendit hoc est operam dedit ut non tam eruditus foret. q̃ dīsertus: quāuis nemo possit esse cōsummas ora-  
tor: nisi sit multarum doctrinarum scientiam consequutus. Et uerba & sententiæ. cū uerba rerum causā in  
uenta sint debent rebus præsto esse. & ancillari subseq̃q̃ prodiuiter sententiā. unde dicebat pollio male uer-  
bis eueniat: ubi rem nō sequuntur. alibi utiq̃. quocūq̃ declamator dicere solebat. cum res animum occupauit  
uerba ambiūt. Irato: ira. n. ut inq̃t Aristoteles eos est uirtutis. Pronūciatio & uox. ī. suppetebant. pronū-  
ciationem autem a uoce separauit: quoniam pronūciatio nō solum uoce constat sed uultu & gestu ut inq̃t  
fortunatianus: a Cicerone & Quintiliano dī actio: quæ nihil aliud est q̃ corporis eloquentia. Exaudiret  
a procul stantibus: in oratore desiderat Cicerō uocem tragicorum. & Quintilianus. in. xii. in Thralco te  
statut se cognouisse uocem super omnes quos unquā audierit tragicos: pronūciationemq̃ uel scenis sus-  
fecturum. Peroraturus: perorationem qdam cūsumat alii conclusionem uocant: in qua rerum repetitio  
summatim sit q̃ græce dicitur anacephaleosis latine dici potest ut Augustinus interpretatur recapitulatio. Cice-  
ro cum in omnibus orandi partibus esset eximius in peroratione cōprimis dominabantur unde quotiens  
cūq̃ plures oratores causam uenam agebant: perorationem omnes Ciceroni relinquebāt. Scripturum te-  
lum: scribi Cor. Tacitus in dialogo de oratoribus eloquentiam esse præsidium simul & telum: quo ppo-  
gnare pariter & inceslere possit: Cicerō quoq̃ in primo de oratore quid ē inq̃t tam necessarium quam  
tenere semper arma gbus telus ipse possit uel prouocare improbos: uel te ulcisci laceffus. stridens elegā-  
ter dixit: cū stringere significet gladium educere & ut dici solet euagiare: quo tamē uerbo occlusi facili scri-

Fuscina  
Caducifer

Caducei  
forma

Verba re-  
rum cā

Pronūcia-  
tio

Peroratio  
Anacepha-  
leosis  
Recapitu-  
latio  
Eloquentia  
telum

ptores frequenter utuntur eloquentia stringitur uice reli. cū penetret instar spicali intra italia. Lucubrationis: latini libros suos auctore Plinio lucubrationes (scripserūt tāq ad lucernā elucubratos cuilgatoq;

Telum: quod nō manu sed uoce cōtorquebat uibrabatq;. Cōptius: rēphēdis ab eruditis genus illud di cendi molle delicatum & quasi calamistratum: qualis eloquētia fuit in mecenate. Tum maxime: fuit inq; taci tus ingenium senecae amēum & temporis eius auribus accommodatum.

M. AN. Commissiones meras: sine glutino ac per hoc male compactā & connexam orationē. Are nam sine calce: quae concrefcere nō pōt: q; de senecae scriptis eruditore saeculo fuerint iudicia: fabius & gel lius plane demōstrant. Tū maxime placēt: hoc quoq; nōse Fabius praua sut tēporis accusat iudicia qd il lius scripta potioribus praefertent nec mirum uideri oportet Caligulam. hāc de anneō Seneca sensisse quū ille sub Nerone maxime floruit q post claudii regnauit: siq; dē ultro ipse fatetur potuisse se Ciceronē co gnoscere si fato nō ferro perisset quo apparet Caligulae temporibus fuisse Senecā iam atate prouectū ac grandem natū. Rescribere: scripto respondere. Meditari: rēphēdis meditatione praeprare. Stilus cesse rat: dicendi ratio successerat siquidem stilum non causam secutus eo detorquebat impetum quo uis dicē di facilius inclinasset. Studiosissime: magnum est plures artes exercere sed studiosissimae omnes lōge ma ius. Batuebat: pugnabat quum thracem ageret.

PHI. Commissiones meras: i

Commissio nes merae

edificiis cōmissiones merae non probantur: quae nullo ferrum li ne nulloq; glutino immisso fir mitudinem non praestant edifi cii. Sed uetustate hiantes proru unt. sed cū non temere inuenias dici cōmissiones pro coagmēta tionibus lapidū & pro cōmissu ris structurarū cūq; cōmissiōes dicantur cōponi in ludo gladi a torio quādo gladiatores simul cōmittūtur: ut mox iter se digladient. uide etiā atq; etiā an istud caligulae dictū in Senecā ad id referri possit: senecae. l. scriptiōne nō esse cōcitā: neq; sanguinariā neq; uibrantē sūas istar facu loq;. sed ut uideat tantūmodo cōmittere qdem gladi a tores atq; deducere in certamen sed nō digladiari: tanq; eloquētia senecae perueniat usq; ad certamē nec ceteret: usq; ad gladiaturā nec auris sanguinē. componere eni meras cōmissiones dici potest ille: qui cōparat sola tā tūmodo gladiatq; paria: ut in arenaria pugna bene cō ueniat: cū ipse nec arma instituat: nec cōflictū meditetur. componere. n. uerbū est huic rei accommodatum quā do iter se paria gladiatq; cōmittuntur comparanturq; ad gladiaturam. unde illud lucilli componi optimus

Componere commissio nes componit gladiator

cōmissiones meras componere: & arenam esse sine calce di ceret Solebat etiam prosperis oratorum actionibus rescri bere & magnotum in senatu reorum accusationes defensio nesq; meditari. Aut (pro ut stilus cesserat) uel onerare sen tentia sua quēq; uel subleuare: equestri quoq; ordine ad au diendum inuitato per edicta.

De arte cantandi saltandi & aurigandi.



multo post homines natos gla diator qui fuit unus. si quis fue rit aue non hispida neq; hebet iudicio diiudicabit uerbū istud Caligulae de seneca dictū esse de coriter in hanc sūam: quā expli cauimus per gladiatoria qñ quā dam transitionem. uehemēs eni orator nō solū cōponit gladiato res: quādo parat tela sanguinātis eloquētiā sed digladiatur atq; depugnat: cū illa uibrat atq; cōtorquet pe titoq; ingulū aduersari de quo alibi dictū est: hoc ego sentio. ita scriptorū primis hoc meum commētum est: hac mea interpretatio: quae si cui nō probat is. habet alterā illā priorem sententiā: quā sequat: quae triuia lis est & uulgo usurpata. Arenā sine calce: edificiorū structura arenae mixta calci pñit ad firmitudinem ita autem tēperari debet: ut arenae tollitū qñ pars calcis addat: fluuiatū aut maris: tertia. auctores pli nius & Vitruuius. quāmodū ergo arena sine calce structuram nō bene terruminat nec bene coagmēta ta caligula Senecam arenam esse sine calce diebat: tanq; eius oratio male coagmentata maleq; ferrum i nata flaccideret atq; prouiceret. sicut Cicero dixit curionem fuisse instruēdo dissipatū miror non de caligu la qui per infātiā iudicio caruit: sed de Quintiliano & Gellio uiris doctissimisq; Senecae orationē infāma re nō desinunt. & eius dicēdi genus corruptū & omnibus uitis fractū esse tradūcū sententiōsum & sanctū

**S**ed & aliorū generū artes studiosissime & diuersis simas exercuit. Trax & auriga. i. cantator atq; sal tator: batuebat pugnationis armis. Aurigabat ex tructo plurisatiā circo: canēdi ac saltādi uoluptate ita effe rebat: ut ne publicis qdē spectaculis tēperaret: quo mius &




& eruditū sit: & severissimus morum castigatōr multitudine: cuius libros in m̃ibus quotidie habeo & habēdos ēē studiosis suadeo nō ut illis sit eloquētia uibrans: sed pressa & philosophica magis quā oratoria.

Actiōibus: dudū diximus actiōē ēē corporis eloquētiā unde & actores causarū dicti: & ut inq̃t eleganter Plinius in epistolis oratio est actiōis exemplar atq; ar̃ hetypon: fieriq; potest ut sit actiō bona: quā nō sit bona oratio: Caligula cōposuit rescripta cōtradictionē scq; actiōibus oratorū: q̃ id tēporis prospere fecerit: causas actiōnerat & actiōes dederat. de quo sic refert Iosephus. fuit rhetor optimus caligula gr̃ca lingua pariter & latina ad dicēdū uelocissimus: & ad intelligēda aliena opera pparatus. ut ut maiori oratione cōtradiceret alienis & accerrimo ingenio meditatiōisq; labore suū magis opus excellere dictiōis fortitudine comprobaret. de eodem sic tradit Cor. tacitus etiam Cai. Celsus turbata mēs uim dicēdi nō corripit. Magnosq; reos: magnos reos uocamus summ̃os viros q̃ corā magistratibus accusant: possunt & magni rei dicit: q̃ de magnis criminibus accusant ut malefatis & reptundant. Meditari: oratoris officiū est ut meditet̃ cum nihil nō ēē assidua iugiq; meditatiōe facillimū fiat. refert Cicero galbam nō solū in agendo sed etiā in meditādo fuisse icēsū atq; uehemētē. Scius: Scilū dicēdi magistrū optimū Cicerō appellat: quē creditū est nō minus agere cū decet quā cū scribit. Operare: quādo accusabat. Vel subleuare: quādo defendebat. Inuitato: cū in senatu accusaret uel defenderet. egres quoq; iustabat: ut i senatū ueniret ad audiēdū principē orantē. Thrax: gladiatore: de thrace gladiatore affatim dictū est in superiori bus. Batuebat: digladiabat depugnabat & hoc ad id referēdū est: q̃ thrax erat. qd sit batuere superius explicauimus. Pugnatoris: pugnat magis quā gladiatur accommodatis. Circo: Plinius uaticanum appellat circū Caii & Neronis principum: quoniam in eo aurigare solebant.

M. AN. Pugnatoriis armisq; reliqui in pugna tātum utuntur. Efferebat: ita studio accedebatur. Pronūciātū agenti: Cōcineret: accommodaret. Gestū histrionis: gestulationem & motum. Palam: omnibus spectantibus. Peruigiliū: ut nox quā diem credis proxime scutura erat peruigilio ageretur: peruigiliū dicitur quum tota nox uigilatur. Mar. nā uigilare leue est priuilegiare graue. Plinius gladiatorū cōrpora priuilegio firmari dixit. Initiū: principium. In scenā prodeūdi: scenicam operā nauandi.

tragædo p̃nunciāti & concineret: & gestum histrionis q̃i laudās uel corrigēs palā effingeret: nec alia de causa uidetur eo die quo petiit puigiliū idixisse: q̃ ut initiū in scenā p̃deundi licētia tēporis auspiciaret. Saltabat aut̃ nōnūq; etiā noctu: & quondā tres cōsulares secūda uigilia in palatiū accitos multaq; & extrema metuētes sup pulpitū collocauit: deinde repēte magno tibiārum & scabellorū crepitu cū palati tunicarū talari profiliūiq; ac defaltato cantico abiit: atq; hic tam docilis ad cātera natare nesciuit.

De studio eius & fauore ad plaudētes: & odio ad ipediētes.

 Vix uero studio teneret: oibus ad isamā fauit. M. Nestorem pantomimū etiā inter cetera spectacula osculabat: ac si quis saltante eo: uel leuiter obstreperet: detrahi iussū manu sua flagellabat: Egi Romā tumultuātū p̃ cēturiōē denūciauit: ut obiret sine mora hostiā: perferretq; ad Ptolomæum regem in mauritanā

autumat. Plinius noster in. xi. In scenam prodeundi: ad auspicandam scenicam artem & inchoandam histrionicam. Licentia tēporis: nocturnum tempus accommodatus: est rebus turpibus & idecoris. Saltabat: Cicero in oratione pro murena neminē saltare. sobriū scribit nisi forte insaniat: & saltatorem appellare maledicū esse. demonstrat scipio emilianus ludum saltatorium tanq̃ probrosum taxat his uerbis. sed cum ductus sum in ludū & saltatorium plus mediū fidius in eo ludo uidi pueris uirginibuscq; quingentis. i his unum quod me reipu. misertum est puerum bullatum cum crocalis saltare. Mar. Cato oculum lenatorem non ignobilem spaciatorē per contumeliā euocat: cōq; staculos dare castigat. Secūda uigiliā di ximus nodum in quatuor uigiliis diuidi: quarum singule trium horarum spatio supputat. Extrema metuentes: tanquam euocati essent ad supplicium capitale subeundū. Scabellorum: scāno scabellum sit ut docet Quintilianus. suppedanem dicitur a luentis scriptoribus ecclesiasticis. gr̃ci υἱὸς αἰῶνος appellant: cum scabelli conceptant sit crepitus sonitusq; uehementior. Palla tunicarū talari: habitus est tibiānis de quo periphra sticos locutus est iuuenalis: sit licet eximius citharedos sit ut scleuchus & quibus auz-

Seius  
magister  
dicendi

batuere

Cōcinator.  
Succinator  
Præcinator

Peruigiliū

Vituperatio  
saltato  
rii ludi  
Spaciator  
scabellum  
suppedane  
um

Tunica  
talaris  
Natabula  
Vrinatores  
Vrinare

ta mos est decurrere palla. & oratus in arte poetica. Luxuria arti tibicen: traxitq; uagus per pulpita uestem. Tunicam talarem dicimus ad talos diffusam: quam graeci uocant poderin: cuius meminuit hieronymus in epi stola ad fabiolam. Desaltato: saltatione peracto. Natate nequit: contra ritum romanorum: qui omnes i ty berim natate discibant: natabula dixit apuleius loca nationis. nati sub delphino habebunt natadi studium. & cum saturni testimonio erant urinatores sicut docet iulius firmicus in. viii. urinatores autem dicuntur qui natadi peritia sub aquis diutius merfi comorant. urinare. n. est mergi in aqua unde urnae dictae: urinant i aqua auriada. hinc urinatores noiaui ut ait Varro. apud Plinium crebra est metio urinatu in hoc si gnificata. uulgus indoctum existimat urinare esse urinam facere qd meiere uerbo latino dictitamus. Ad insaniam fuit. Luehemetissime fuit. na insani faciunt oia uehemeter. unde Plautus uehemeter cum uoluit di cere dixit isane: & ita interpretatus est. M. Varro libro tertio de latina lingua. Oculabatur: hoc maximum specimen est fauoris: q. pantomimum ob artem histrionicam oscularetur: cum osculo excipere eos potissi mum soleamus qui nobis sunt iucundissimi. scribit iulius firmicus. qui habuerit horoscopus in. xiii. parte capricorni: cum futurum pantomimi grata uenustate conspiciu fortasse hispantomimus nestor talem ha buit genitum: cum esset tam fauorabilis apud Catum. Saltate: fabula agente saltare enim dicuntur hi striones in agendis fabulis. Detrahi iustum: spectaculis cuneisq; theatralibus. Tumultuare: tumultu exci tante saltante nestore patomimo. Hostia: ciuitatem conditam ab anco martio in hora tyberis. In mauri taniam: mauritaniam duplicem esse testis est polemaeus in tertio cosmographica: altera tingintanica dicitur altera Caesariensis. mauri auctore strabone magna ex pre pastoraliter uiuunt comae cinctis exornant & bar ba & tersura detum & unguiu cultura: uideas iter se contingere dum ambulat ne capillorum ordo per turbe. autumat Salustius mauros pro medis appellatos noie corrupto lingua barbara.

M. AN. Licetia temporis: nocturnis tenebris. Auspicare: scibaret. Extrema: ultima mala & suppli cia. Sup pulpitum altiore loco. Cu palla: mulieri ueste & ad uestigia usq; ut Seruius tradit deducta: Ver. p longe tegmine pallae Tigridis eximiae per dorsum a uertice pendent. Tuicag: tallatq; sub palla gestaba tur marcellus palla est honeste mulieris uestimentu hoc est tunica pallium: ioseph stolum quocq; aliquan do iduisse ref. tr. Ad insaniam fuit: isano & imoderato fauore. Eo: nestore. Detrahi: speculo. Sua: p. pria manu. Tumultuari: tumultuosius spectanti: inter du nestor caneret. Hostia: oppidu in ripa tyberis non pcul a fluminis ostio Mar. Ancus q. rtus romanor rex condidit auctores sunt Strabo & Luitius. Ad pro lem: cum regem: consanguiniu suum cuius supra meminimus. Codicillos: litteras.

Codicilli

PHI. Codicillos: tabellas: & pupillares ante. n. cartharu usum in libris arborum constat esse scri pturaru. unde & homerus belo phonti codicillos datos non epi stolas prodidit: alias codicillos accipitur genere testameti. quod ante latius explicatu est. Ei que istuc: uerba sunt caui principis sub ridicta i codicillis exarata. Thra ces: propter studium gladiaturae qua exerceant gladiatores thra ces nuncupati: de quibus supra.

Myrmillonum: taqua gladiu

nu cum tracibus. myrmillo. n. & thrax in gladiatura inter se deipignant. hinc illud Aufoniu in monosylla bis: quis myrmillonem contenditur aequimanus thrax. Armaturus: armatura myrmillonum gallica erat. un de & ipsi myrmillones antea galli appellabantur: in quorum galeis pictis effigies inerat spartacus ille notissi mus gladiator ab historicis myrmillo nominatur. Caligulam myrmillionem armaturam subiecit sustulit q. & medio: utpote fauore thracum gladiatorum: qui cotraui sunt myrmillonibus. Columbo: nomen est myrmilliois. Columbinum: dislogia figura est. locus mouetur ex nomine tanquam a columbo alite colu binum deriuatur: cum a colubi gladiatoris nomine uenenus id columbinum intelligi uellet. cuius: quo. i. columbum necauerat myrmillonem. ex quo significat myrmillones inuisos fuisse Caligulae: thraces autem gratissimos. Prafinae factioni: in libro annotationum nostrarum satis opinor diligenter scriptum de fa ctione aurigarum prafina & ueneta: quae a coloribus nomina sortiuntur. & enim a panno coloris prafini q uindis est dicta est factio prafina. sicut a ueneto: qui ceruleus est & marinis studiis similis: uenetiani auri ga ex nuncupati. uerus Antonius imperator imitatus est Caligulam fauore & studio prafinae factionis Rele ge quae copiosius operosiusq; tradidimus in annotationibus. factio autem olim honestu uocabulum fu it: unde adhuc ut inquit festus pompeius factiones histrionum & quadrigariorum dicuntur: nunc autem sicut inter bonos amicitia ita inter malos factio esse dicitur: quod & memius in oratione testatur apud salustium. erant & aliae duae factiones aurigarum alba. f. & rosea a panno albo & roso dicta. Castodorus ait prafinum coloreto uicti ueri. roscum flammabundae estati album albicanti niubus autumnino: uenerum

Armatura  
myrmillo  
num  
Dilogia

prafina  
factio  
Veneta  
uenetiani

rosea fa  
ctio alba

codicillos suos. Quorum exemplu erat: ei quem istuc mi si neq; boni quicq; mali feceris. Thracex quosdam ger mani corporis custodibus pposuit. Mirmillonu armaturas rescidit: Colubo uictori: leuiter tamc fauicio uenenu i plas gam addidit: quod ex eo colubinum appellauit. Sic certe inter alia uenena scriptum ab eo repertum est. Prafinae fa ctioni ita addictus & deditus: ut cenaret i stabulo: assidue & maneret. Agitatori cythico comestatione quadam in apo phoretis uicies sestertiu cotulit. Incitator: cuius equi causa

ceruleæ hyemi esse dicatum, sed de his in posterioribus plura. In stabulo, s. prasinorum aurigarum. Cythico: nomen est aurigæ factionis prasinæ, de quo iosephus erat enim cythicus agitator prasinus codices s. pressi adeo in eo loco mendosi sunt: ut nulla structura nullusq. sensus eleuceat. Comestatione, luxuriosa extraordinariæq. post coenam epulatione. In apophoretis: apophoreta munera sunt farinalitia: & pprie illæ quæ pro xenis remittuntur, apud Martialem libri sunt duo alter xeniorum: alter apophoretorum. Vires sextertium: non tam ulginti sextertia q. uiginti milia significat hæc locutio. Incitato: nomen est aurigæ prasinus: de quo Martialis, cocco mulio fulget incitatus idem, sed cum sponso fabulatur lassæ de scorp. fuerint & incitato. Equo: ob equum ita enim distinguendum est: ut scitatio sit darius casus: equo autem septimus. & est sensus caligula addictus prasinæ factioni incitato aurigæ dedit munera regalia: propter equum optimum: cuius equi causa ut quiescere posset denunciabat silentium uicinis illo semper die qui antecederat spectacula circensia, in quibusdam codicibus suppressa illa dictione equo: sic legitur incitato cuius equi causâ idem tamen est sensus.

apophore-  
ta

M. AN. Thraces: retinarios. Rescidi: sustulit. Ex eo, quia columbum myrmillonem eo perdidisset. Columbinum: uenenum subaudi. Prasinæ factionis: factiones circensium ludorum diuerse erant & a panni nominibus nūcupatæ: quod ex his quæ in Domitiano scribuntur datur intelligi duas inquit græcorum factiones circensibus purpurei auraticq. panni ad quattuor pristinas addidit: cassiodorus colores expli catulodi ait theatrales & circenses in urbe adhuc fiebant colores autem inuicem temporum quadrifariam diuisione funduntur: prasinus uirenti uerri: roseus flammeæ cistati: uenetus nubile hyemi: albus pruinoso autumno dicatus: quibus factionibus per colores distinctis uniuersus populus suo quisq. studio ductus: Per partes fauebat: nec alii tantum sed & Cæsaris ipsi nam præter hæc quæ de Caligula dicuntur idem auctor tradit uincellum: ob id ipsum quosdam interemisse quia apertæ uenetæ factioni male dixerant. Mar. si ueneto prafino ue faues qui coccina fumis ne fias ista trāsfuga sorte uide: Capitolinus uenatianos dixit multas inquit a uenetiânis passus est iniurias quod turpissime contra eos faueret: nam & uoluchri equo prafino autem hinc color silucille huc transferatur studium fauoreq. transibit & repente agitadores illos equos illos quos procul noscant quorum clāmanti nomina: tanta gratia: tanta auctoritas in una uulissima tūca: nec illud obiter tetigisse grauius quomodo aurigarum sic & histriionum factiones in theatro uariâs fuisse: Cornelius fautores inquit histriionum uelut in prælia conuertit impunitate præmiis. Prasinæ: igitur factioni uiridi panno insignite uiride enim græci πασιλον dicunt. In stabulo: quo quadrigæ affer uabatur. Agitator: aurigæ ipsi. Cythico: sed euticho melius quod aurigæ nomen est apud. Martia. Ad apophorens. i. eorum munerum celebratione: Apophoreta αρω του αρωφειν q. referre est dicta: Mar. nouissimum operis librum apophoreta inscripsit. Incitato equo: mar. de scorp. fuerint & incitato quibus uerbis mar. aurigam incitatum nō equum fuisse inuere uidet: & rursus cocco mulio fulget incitatus quare uide ne incitati equo uerior sit lectio: q. incitato equo.

pridie circenses ne inquietaretur uicinæ silentium per milites indicere solebat: præter equile marmoreum: & præsepe eburneum pterq. purpurea tegumenta ac mōile e gemmis domum etiam familiam & suppellectilem dedit: quo lautius nomine eius inuitati acciperentur: cōsulatum quoq. traditur destinasse.

De conluratione & conspiratione contra eū facta.

**T**a bacchantem atq. grassantem nō desuit plerisq. animus adoriri. Sed una & altera cōspiratiōe detecta. Aliis p inopiā occasionis cūctatibus duo cōsiliū cōmūicauerūt: pfecterūtq. nō sine cōscientia potētissimorū libertorū: pfectorūq. ptorii: qd ipsi quoq. & si falso in quēdam conluratione quali picipes noiati suspectos tamē se & inuicis sentiebant. Nam & statim seductis magnam

PHI. Pridie circenses: illo, s. die: qui antecederat futuros ludos circenses: quibus equus aurige incitati erat cursus in terramine curuli. Igitur Caligula denuntiabat silentium uicinis aurigæ omnibus illo die quom subsequebantur ludī, ut equus bene quiescere posset. & ita paratior agiliorq. fieret ad cursum quæ enim nocturna auget uires & alacritatem suggerit: sicut inquitatio subneruat. & nexat. Equile: sicut bubile & ouile & caprile dicimus stabulum bouum ouium & caprarum. ita equile uocamus locum in quo equi stabulantur. ab equo per diminutionem fit equuleus: equula quoq. dicta est equa: equilem uero dici uo-

Equile  
Equilio

luerūt d omittorē equorū & magnū Varro eqso doceat tolluti qd significat uolubiliter gradiū: & tollutari eq noiati. q. molliter gradiū. Tegumenta: quibus equus scitatio tegebatur. talia eleganti uocabulo dorſualia appellat iulius capitolinus sic scribēs i galliis, pcesserūt ceteri albi boues cornibus auro iugatis & dorſualibus fericis discoloribus pfulgētes. M. Varro aſellos dorſuarios lucule ter appellat: q. dorſo onera ferunt. Mōile: ad equū exornandū scribit Apuleius seſe cū eſſet aſinus a domīno exornatum fuiſſe fucatis ephip.

Tollutina  
Tollutari  
Dorſualia  
Dorſuaria

pūs & purpureis tapetis & frenis argenteis & tintinabulis per argutus. Lautius: lautior & splendidiore apparatu. Acciperentur: pascerentur: uerbum est conuiuii accommodatum. Virgilius illos porticibus rex accipiebat in amplis auctores Seruius & Donatus. Nominis eius: sensus est Caligula incitarum aurigam cui peculiariter faucebat instrui domo domesticorumq; instrumentis: ut ita inuitati mundiis elegantiusque accipi possent ab incitato. Bacchantem: furentem & seuentem instar grassatorum & eorum qui dicuntur bacchabundi. Duo communicauerunt: scribit Iosephus libro antiquitatum uindeuigesimo tria capita fuisse triplicis in Caligulam coniurationis: uidelicet emilium regulum cassium cheream tribunum & minutianum: causa erat odium: quo uniuersi aduersus caium tenebant. Præterea emilii regulus horrebat iracundiam in iustitiamq; principis: qua in cunctis utebatur: Minurianus uicifci uolebat lepidum amicum suum: quem Caius extinxerat: super hoc quoq; timebat ne idem a Caio & ipse pateretur, chereas uero confusionem suam & Caligulæ opprobria non ferebat: quibus eum culpabat q; quasi nihil in se fortitudinis gereret: omnes quoq; in commune mortem Caii desiderabant: cupientes a tantis cladibus aliquando liberari. super omnia cheream ad opus gerendum excitabat melioris famæ cupiditas: & quia cernebat facilem sibi aditum fore ad Caium: erat enim tribunus: & per hoc opportuniter se reperitur: putabat: qua pessimū principem perituri Tranquillus signare uidetur cheream & minutianum: q; habito colloquio consenserunt de cæde Caligulæ. Non sine conscientia: cum conscios participesq; coniurationis fecissent libertos principis qui apud illum erant potentissimi: significatur autem calistus inprimis: qui inter libertos Caii fuit maximus & potentia summi culminis eleuatus: quem conscium coniurationis fuisse inuitos esse a cherea in participium coniurationis conditores clarissimi prodiderunt quoq; claudius super militiam erat constitutus: papinius uero super eos: qui caligulæ fuere custodes: pompedius quoq; ascitus est qui per omnes pœne ordines ut inquit Iosephus pergit omnes gradus administrationis transierat. In quadam coniuratione: didius accusauit apud Caligulam pompedium illum: de quo nunc mentio facta est. q; conuictis & maledictis principem infamaret: fuitq; q;ntila foemina ob pulchritudinem amabilis amicis multoq; iussu Caligulæ torta cruciata: ut ui tormentorū coacta confiteret conficos coniurationis eius. quæ dicebat in Caligulam parata fuisse: quæ cum ad tormenta duceretur unius ex conscis pedem calce pœmens signauit eos: debere confidere: & nihil de tormentis eius poenitus timere in hac uero coniuratione: q; ducem chereā habuit: multum ex ordine knatorio multi ex equitibus conscii extiterunt.

M. AN. Prædie circenses: prædie illius diei quo cursus erat. Injetare: strepitū & clamore uiciorū uerzare. Indicere: solli di denūciatōe pœcipere. Egredī: locū quo equi stabulant. Ex pœpe: i quo pabula illis opponuntur. Domū: familiam ut maius adhuc studium præ se ferret: omniaq; desideria ipsi equo & eius agitatori rēpētiue adhiberent. Cōsulari agitatori incitato: unde dat intelligi pōt incitato equo mēdōse ut prime ostēdimus legi. Bacchantē: insaniētē. Grassantem: dire seuentem.

PHIL. Fecit inuidiam: illos inuisos & odiosis pro uiribus fecit.

Inter se committere: ad manus contentionisq; deducere: super quo uerbo superius habundanter diximus. Cato ille censorius hoc idē facere solebat: sed in seruicis: inter quos seditiones ferebat & inimicitias clanculum cōmentabatur: tanquam seruorum cōsentus esset formidandus. Palatinis ludis: ludis palatinis fuit spectacula: q; in palatio agebant in paruo rotundo templo i honorem

fecit inuidiam: destitit gladio affirmas sponte se periturus: si & illis morte dignus uideret. Nec cessauit ex eo criminari alterū alteri: atq; inter se omnes cōmittere. Quū placuisset palatinis ludis spectaculo egressum meridie aggredi: prius sibi partes Cassius Cherea tribunus cohortis pœtoris de poposcit: quē. C. Seniore iam & mollem & effeminatum denotare omni probro cōsueuerat: & modo signum petenti Priapum aut uenerem dare: modo ex aliqua causa agentis gratias osculandam manum offerre: formaq; commorāq;

211

Cæsaris dictatoris: qui primus potestate populi cōuertit in seipsum. hos ludos palatinos romani nobiles cū filiis simul & cōiugibus libere spectare solebant: tūc Caius negligēs adeo erat adeoq; oibus facilis parebat iocus: ut ponuisset q;libet ad eius necē audacter accedere: absentibus quoq; custodibus q; licet uellet non tñ ei pœdii facile deportarent. triduū palatini ludi celebrabant: ut docet Iosephus. uñ cherea tribunus de ludog; nouissimo exhortatus cōscios cōiuratōis rē peregit: q; cū omne tēpus opportunissimū huic negotio iudicare: cogitauit olim caligulā stāte in culmine capitolii ipellere dareq; pœcipite: cū se a nullo uideri potuisset. sed cōscis placuit ut i celebratōe spectaculog; res perageret: itaq; cōuertit in eos ut Caiū aggredirentur dū egrediret & spectaculo circiter meridiē: id tēpis quo ludi palatini agebant: ob Cæsaris honore. Primas sibi partes: chereas sollicitus pro publica libertate cōiuratos arguebat segnitia & lēntitudinis. ipse dux auctor impulsor usq; quoq; erat cōiuratoz; ut rē maturarent: habitaq; apud eos exhortatōe ipse audacia erat animatus & reliquis fiducia præparauit. ita ut cuncti ipsullore cherea extimulati tā desiderarent conamen attingi. Caius: caligula. Seniore: chereā. Molle: ut inq; Seneca exprobatat uariis modis caligula mollicie

Capita  
coniurationischerea  
tribunusTolerantia  
foeminae i  
ornamentisSeditiones  
ferebat inter  
seruos  
cato  
ludi  
palatini

armato cheræ: & ut refert iosephus. cheræ cōfusione sua & Cui opprobria nō ferebat: q̄hus uq̄ arguebat. q̄ quāsi nihil in se fortitudinis gereret. Denotare: notabile facere ac defamare probro dedecore atq̄ flagitio. Priapū aut ueneret: Seneca ad serenū. Cuius cheræ signū petēdi modo ueneris modo priapi dabat: alter atq̄ aliter exprobriis armato mollicie. coegit itaq̄ illū ut ferro: nē sepius signū peteret. ille primus fter cōiuratos manū sustulit: ille ceruicē medici uno ictu diffidit. plurimū deinde undiq̄ publicas & priuatas iniurias ulciscit: etiā gladiōq̄ segesti est. sed primus uir fuit q̄ minime usus est. hactenus Seneca. signū aut militare significat qd̄ uegetius in tertio appellat uocale: q̄a uoce dā: sic enī ait uocalia signa sunt quæ uoce humane pronūciātur sicut in uigiliis uel in p̄lio: pro signo dicī ut puta. uictoria palma uirtus deus triumphus. & alia quēcūq̄ uoluerit dare isq̄ in exercitu habet maximā potestātē. sciēdū est tamen ista uocabula quondā debere uariari: ne ex usu hostes signū cognoscāt & exploratores iter nostros uerent ip̄e. Ruffinus in expositiōe symboli apostolici: refert symbola latine signa uel idicla nūcupati: quæ in bellis distincta unusq̄q̄ dux suis milibus tradit: ut si forte occurrerit q̄s de quo dubitat symbolū prodāt. si sit hostis uel socius. Seruius explanās illud i. yti. æneidos it bello tessera signū: dicit itelligi symbolū bellicū: quod ad. pugnā exēcutibus dā. f. pp cōfusione euitandā: ut fuit in bello marti lar deus: in sylle apollo delphicus. in cæsaris uenus genitrix. a uegeto tesserranti nominatū: q̄ tesseras per cōtubernia militū nūciāt. tessera autē dicitur p̄ceptū ducis: quo uel ad aliquod opus uel ad bellū mouet exercitus. signi dationē tesseras uigiliis inuenit palamedes troiā bello ur auctor est Plinius i. yti. significatur illud signū militare: qd̄ sed quod etiā citra bellū & in urbe ab imperatore dari solet tribuno militū ex more militiæ. sic etiam Nero tribuno perenti signum ex more militari dabat optimæ matris. Igitur ut ad Trāquilli enarrationē reuertamur. Caligula signum ex more militiæ cheræ tribuno nō dabat aut uictoriæ aut palmæ aut triūphi aut consimilium sed dabat signum ueneris & priapi: de quōq̄ signōq̄ turpitudine intellexit iosephus cum ait per totam ciuitatem grata cheræ uidebatur iniuria quam pro signōq̄ datione ip̄e portabat: qui minutiano requirenti quod signum illo die accepisset. tu mihi inquit da libertatis signum.

Signum uocale

Symbola

tesserati Tessera.

Da libertatis signum

M. AN. Pleriq̄ adoriti: quod pleriq̄ dixit nō uacat nā haud semel in eo cōiurātū est: primo ab emilio mox a minutiano: cheræ sabino & aliis. Liberto: ipsius caligulæ & in iis calistini fuisse iosephus inuenit re uidet. Prefecto: qui p̄torianis cohortibus p̄torio ue prærāt: iosephus clæmētē q̄ militiæ ferat: papium qui custodibus & cheræ mollem tribunū primū cōspirasse ait: mox Sabini Minuriani: Lupum Asprenatē inde & alios adhibitos. Seductis: in secretum abductis: Magnam fecit inuidiam: magnam eis inuidiam cōstauit uel se illis inuisum reddidit. Cōmittere: oditis decurrere. Palatinis ludis spectaculo si ludī spectaculo legas erit sub dura lectio: ordoq̄ talis quī placuisset palatinis ministris. Cōiuratis spectaculo ludīp ludōq̄: qd̄ nullo mō placet: sed uerior lectio erit quā palatinis ludis spectaculo idest dū palatinis ludis spectarent: licuisset cōiuratis eū iuadere: erāt enī palatinī ludī ut iosephus scribit in honorē Cæsaris dicta totis i palatio triduo celebrabant circa tēplū illi eodē loco erectū. Seniores: cheræ.

in obscenum modum.

De prodigiis futuræ cædis elus.



Vtura cædis multa p̄digia extiterunt: olympiæ si mulacrum iouis: quod dissoluī trāsferriq̄ Romā placuerat tantū cachinum repente edidit. ut machinis labefactis opifices diffugerint. Suppenteq̄ ilico quidam Cassius quoq̄ nomine uisum se somnio affirmans imolare taurum ioui. Capitolium Capuæ idibus marti de cælo tactum est. Item Romæ cella palatia atrīlis: nec defuerunt quī coniectarent altero ostento periculum a custodibus domino portēdi: altero cædem rursus insignem qualis

esse ait: quoniam unus oīum manuatus est. sed recta rō exigit: ut doctissime scribit Aristoteles ut quoniam prudentissimus oīum est: ideo māus receperit: q̄ insim sunt. Agēti gratias. Cheræ tribuic: ut inq̄ cor. tælus finis ferme sermōnū cū principe est actio gratiarū. Osculanda: religio est in dextra q̄ osculis auerū pe nitur. olim Caligula p̄ insolentiā porrexit nō manū sed pedē sinistru osculandū p̄p̄o p̄ceno gratias agēti.

Olympiæ: olympia locus ē & locus oleastro uestitus iuxta fluuiū alpheū: in agro p̄sano sub ditione eleonū: ubi fuit tēplū ioui olympio dicatū. iclū munimētis poetæ & historicoq̄: ubi olympiacæ certamia cū maxima totius græciæ celebrare agebāt instituta antiquitus ab Hercule. in q̄bus ip̄e primus decertasse fertur palmarūq̄ reportasse. Dissolui trāsferriq̄: iupiter olympicus: quē ex ebore fabra fecit phidias atheniensis: tanta erat magnitudine ut tēdū templi fere ut rīce contingeret: quīs sedens esset effigiat: auctor

irrisum genera porrexit pedem



ofcu landū  
Olympia  
Iupiter  
olympius

Serabo in. viii. de Ioue olympio Plinius haec. phidiae Iupiter olympius quotiēdē testimoniū perhibet. Idem phidiae clarissimū esse per oēs gētes: q̄ iouis olympi famā intelligit nemo dubitat. Quintilianus in. xii. ait Iouis olympi pulchritudinē esse tantā: ut adiecisse aliqd̄ religioni uideat: adeo maiestas opis deū aequit huius historiae meminit Iosephus his uerbis. nā ēt iouē olympiū: q̄ maxie apud gētes uenerabilis habet: quē fidias athenens fecerat: uisus ē ī romanā trāsferre ciuitatē nec tñ ad effectū res p̄ducta ē. architectus dicenti bus: q̄ illū moueret simulacra: aliqd̄ malū posset accidere. Machinis. tractatoris scribit enī Vitrū- uis li. x. de architectura genus ēē machinae tractoriū nūcupari: quo onera perahūt. Cassius quoq̄ noie hoc p̄digiū fecit. cū & hic Cassius dicere sicut & cherea interfecto Caligulae nomīabāt. Tange iouē sicut cassius cherea caligulā tanq̄ uisūm imolauit. Capitoliū capuz. de capitolio qd̄ erat caput ad sūstrudinem romā capitolii ait filius L. xi. p̄uicoge. mōstra capitolia celsa stellatiscq̄ docēt capos ceteriq̄ benignāq̄: fuit & capitolii beneuēti. De celo tactū: fulmine p̄cussū: fulmina ut inq̄ Seneca ī secūdo q̄dōn sepe. nūc iacat ordinē sequētiū fatore: tātaq̄ habetur uis fulminū ut q̄d alia portēdū dū orone interuētū fulmie tol- latur quicquid ab hoc portenditur fixū sit: iter multa fulminū genera unū ē: quod uocatur auctoritas: qd̄ xē bonā uel malā futurā enūciat. de fulminibus alibi retulimus & cruditiū & copiosius. hoc aut̄ portēdē bat Caio exirū poene talē: q̄lē olī passus fuerat iulius Cēsār p̄ supiora tpa codē. f. die. idibus. f. marti interfe- ctū fuisse Cēsārē uel uulgo notū ē: & ī supioribus explicatū. Cella palatia atrienis. f. de celo tacta & ful- miata ē: qd̄ portēdere uidebat dño edū palatiageaio īfortūū p̄ custodes: ē aut̄ cella atrienis dicta ab anno priori p̄te aedii palatinae unī & atrienis Seruus dictus: q̄ ī familia nobilit̄ nautior cēlebat. hinc apud Plau- tiū atrienis ille Seruus noie faurea ludioc īperiosius. & Cicero ī paradoxis. ī magna inq̄ familia stultore sūt alii lautiores ut sibi uidēt serui sed tñ serui atrienis. atris graeci ī edifiis nō urunt ut ait Vitrūuius. Al- tero ofseto: quo cella palatina fulmine idā est. A custodibus: tanq̄ ab atrienis. Portēdi: significati.

M. AN. Probro: iniuria cōsumēti Iosephus chereas Caī obprobria fere nō poterat. Signum petēti tes- farā: Symbolum quod excubantibus ad oportunos casus dari cōsuevit. item ad pugnam excubantibus aut no- chūmā stanōne circa castra habentibus. Ver. in bello testāra signū Plinius auctor est palame dē troiano bel- lo testāras & uigiliās iuentiliū. Priapū aut̄ uenere: per q̄ libidinosam senectutē chereae exprobat. Agē- ti: chereae. In obscenū modū in surrecti genitalis formā. Machinis: q̄ ad motū erant ad simulacrū solue- dū. Capitolii capuz: de loco diximus in Tyberio. Atrienis: q̄ ī atrio erat. A custodibus: in atrio. n. do- mus milites excubabat. Eodē die: idibus martis quo die Cēsār dīclator ī senatu occisus est. Fortūe an- tiat̄. Mar. seu tua uiridice dūcūt respōsa sorores Macr. auctor ē fortunā sub duayē sorore imāgie anti cul- tā id tēplū opulentum fuisse scribit Porphirio. Cassium longinum: cui drusillam matrimonio locatā ade- mit. Delebauerat: mandauerat: Phoenicopteri sanguine: aspenatē cōiuratorū unum sanguine uicti- mae resp̄ctum fuisse ait Iosephus: fuisseq̄ illi augurio q̄ ipse quoq̄ eo die occisus est Philippus Alexandri pater q̄ a pausania est occisus Valerius & plutarachus Sunt auctores. Miror hoc Iosephū tradidisse Philip- pum. eius dico imaginē eo spectaculo ad finem usq̄ ad sociorum uno sustineri solitam.

PHI. Eodem die quo. f. capi- tolium capuz fulmine percussū est: fuit autem dies idus martie quo Cēsār a tyrānoctōnis fuit ī pompeiana curia interemptus.

De genitura: de natiuitate. Sul- la mathematicus: Quintilla- nus in primo dicit doctorē sub- tilē origines mīse nomīnū scrutatū: unde sūlla dicti sint. possunt uideri sūlla nūcupari a filo naso: est enī filius nasus sur- sum uersus & repandus ex habi- tu enim corporis syllas dici sicut burthos plancos & seuros ex- stimat. Macrobius uero ait Cor- ruius cum esset unus ex decē uiris sibyllinis cognōtiatur ēē sibyllam: qui mox corrupto uo-

eodē die facta quondā fuisset. Cōsulentī quoq̄ de genitura sua Sulla Mathematicus certissimā necem a p̄propinqua re affirmauit. Monuerunt & fortunā antiat̄: ut a Cassio caueret: qua causa ille Cassium Longinum alia tum pro cō- sulem occidendū delebauerat immemor Cheream Cassi- um nominari. Pridae q̄ periret somniauit cōsistere se in cō- lo iuxta solū iouis: impulsūq̄ ab eo dextri pedis pellice: & in terras p̄cipitatum. Prodigiorū loco habita sunt etiam quae forte illo ipso die paulo prius acciderant: sacrificās re- l̄perus est Phoenicopteri sanguine. Et Pantomimus mini- ster tragediam saltauit: quam olim Neoptolemus trage- dus ludis: quibus rex macedonum Philippus occisus ē ege- rat. Et quū in laureatō mimmo: in quo auctor prort̄piēs se

sibylla pro  
silla  
antiat̄: ne  
fortunae  
Cassius  
longinus

cabulo primus silla coepit uocitari quam in sententiam uideri potest iussit Papinius cum ait in siluis. con- uia. sibyllae cenabat semper. sibyllae enim dixit pro syllae. Fortunae antiat̄: scribit Macrobius in. i. l. a tumalium apud antium simulachra fortunarum fuisse: quae promouebantur ad danda responsa. Hinc an- tiat̄: fortunae a Tranquillo dictae. fortunam autem antiū colitēstē ait Oratius illo uersu. o diua gratum quae regis antiū. Cassiū longinum: ante dictū est quemadmodū caligula drusillam sororem cassio longi- no consulari collocatam abduxit. de quo nunc loquitur. fuit alter cassius lōgius iureconsultus maxime in

rufa sanguinē uomuit: ut plures scdaz certatim expimentū  
artis daret: ruor scena abūdauit. Parabat & i noctē specta-  
culū quo argumēta iferoz p ægyptioz & æthiōes explicarēt  
De cæde & morte eius.



**N**ono calēdas february. hora q̄li septima cunctatus  
an ad pradiū surgeret marcescēte adhuc stomacho  
pridiani cibi onere tandē suadentibus amicis egres-  
sus est. quū in crypta p quā trāseūdū erat: pueri no-  
biles ex asia edēdas i scena opas euocati ppararēt: ut eos i-  
piceret: hortaret q̄r ihiuit: ac nisi princep̄ ḡrgis alger se dice-  
ret: fēd̄ ac respētār spectaculū uoluit. duplex dehinc fama ē.  
alii tradunt eloq̄ndi pueros a tergo Chareā ceruicē gladio

pratus ab atalo philippū regē nuptias celebrātē & publico spectaculo idulgetē obrūcauit: p̄p̄ea qd cōtem-  
p̄tāt ulcisci infurias sibi ab atalo factas. mēdosum i codice iosephi uerbū fecit eruditōs titubare: sic. n. h̄nt  
imp̄sa uolūm̄ia. philippū spectaculū igredietē unus socius sustinet cū legēdū sit sustulit. significat. n. pau-  
lū: q̄ unus erat in comitatu philippi: q̄ sustulit hoc est iterum i ip̄m regē in spectaculo. Tragedus: actor  
tragedus: tpe philippi. In laureolo uidet legēdū laureolo potius q̄ laureato. etenim laureoli crebra est mē-  
no apud ueteres scriptores iuuenalis. laureolum uelox etiam bene lentulus egit iudice me dignus uera cru-  
ce martialis. nō falsā pēdens in cruce laureolus. aureolus uero ut creblius pollio auctor est nomē est gladi-  
torum: & nomē principis ro. a cuius obitu pons aureoli nūcupatus est. iosephus huius historiz mētionem  
faciens crucifixum iudicem appellat: quem Trāgillus laureolum minimum: uerba iosephi hæc sunt in illō  
liquidem spectaculo duo ei auguria proeuerunt: minimus namq̄ est introductus quo actū ē ut iudex de  
p̄n̄sus crucifigeretur: & p̄tomimus fabulam saltauit: & signis mimica arte diffusus: & circa iudicem cru-  
cifixum & myrtham. Auctor: corrige actor. & itelligē actorem fabulæ h̄strionem.

M. AN. Laureolo mimo: lu. Laureolū uelox b̄i iētulus egit neuus i carcerē laureolū fabulā scripsit. Pro-  
p̄p̄tēs se ruat: ex argumēto fabulæ: id erat ut auctor se ruina subtrahēs sanguinē uomat: iosephus sanguis ait  
inimica arte diffusus: & etica iudicē crucifixū & circa cinarā atq̄ myrthā: nā cinarā & myrthā filiū p̄tomimi  
nō saltasse ait: & iudicē dephēm crucifixū: ita ut laureolo dem suspicari possis. Marti. & ficta pēdēs i cru-  
ce laureolus. Plures scdaz: q̄ scdaz erāt sortiti ptes. Expimentū artis: ut exēplum primi actoris. leuiti ad  
exp̄ientiam artis ip̄i quoz sanguinem uomēt. Argumēta: repræsentatiōes. Per ægyptios & æthiops:  
ob colorem maxime rei accommodatos. Marcescēte: ruo adhuc ac cibumq̄ salidiente.

PHI. Rusa: ita erat argumētū ut actor scēticus subduceret se ruie i troductū i fabulā. Plures scdaz. i. priū.  
iter actores fabulæ: illē dē primaz: priūq̄ dē prius p̄gredis: scdaz: uero: q̄ mius miusq̄ p̄cedit: actor Pedius  
Aclōtus auctores. n. scdaz: priū teste porphiriōe oia lūmisse agit. qd & Cicero testat̄ sit i senib̄ i dinatōe ut  
i actorib̄ græcis fieri uidēs sepe illi q̄ scdaz: ut tertiā: priū possit aliq̄to clariū dicere: q̄ ip̄e primaz:  
multū sumit: ut ille princeps q̄ maxie excellat. de actor scdaz: p. iū sic ait Ora. ul' ptes mimū tractat scdaz:  
de actor priaz. Terē. in phormiōe: q̄ prias ptes q̄ ager isis erit phormio parafitus. sensus trāgillī ē. cū age-  
ret fabula mimi laureoli actor primaz: priū put argumētū exposcebat sanguinē euomuit: qd cū p̄ arte  
h̄strionica fieret a scdaz: quoz priū actoribus: ut imitarent actorē primariū: scena ruore repleta est qd  
fuit dirū omen caligulæ: portēditq̄ instat uerā. i. sanguinis effusiōe. Argumenta inferiorz: fabulæ ad actū

urbe Roma auctoritatis: q̄ expul-  
sus a caio caligula i gardiniam re-  
uocato: a Vespasiano diē suū obiit.

Asia: puincia. i. est. n. asia tertia  
ps orbis & asia dē prioris ps alia:

in qua est ionia ac puincia romana cilicia auctor Mar-  
Varro. illud obiter a notādū qd ad laudē maxie spectat  
sœminaz: orbē terraz: sortitū esse nomē a mulieribus.  
nāq̄ asia ab uxore p̄methe. labya a muliere i digena sibi  
nomē uedicat. Europa uero ab europa tyria nomē acce-  
pisse tradūt. ex quo illd oratiū. tua sēctus orbis nōs  
ducat. Chereāia quo fuit interfectus. Soliū: fellā louia  
lē. Illo ip̄o diē: quo. fuit cōtrocidatus. Phœnicopre-  
ri signū: dem est supra quēadmodū aues phœnicopre-  
ri quaz: ligaz: sūt scissimū saporis erāt hostiaz: q̄ imola-  
bant nūmi ipsius caligulæ. Minister: existio dictiōne  
eē mēdosā atq̄ expigēdā & in eius locū substituēdū  
Marcus nestor. Iubrico. n. errore & facili ex lragē confi-  
nio p Marcus nestor subreplit mīster. supra statū ē mar-  
cū nestorē p̄tomimū in primis fuisse caligulæ iucidiss

simū. philippū occisū ē. de hac  
re iosephus sic tradit li. xix. antiq̄  
tatiū. p̄tomimus fabulā saltauit  
cinarā: i q̄ & ipsa occisa & eius si-  
lia myrthā uidebat: atq̄ sanguis  
mimica arte diffusus. Cōstat aut̄  
q̄r & diē ip̄e fuit: quo philippū  
aminthæ filiū macedonū regem  
i spectaculū igredietē unus socio-  
rū sustulit: fuit aut̄ hic q̄ iterum  
philippū p̄ausantis notatus: histo-  
ricoz monumētis clarus q̄ cōstu-

Laus scia  
ruin orbis  
terre nola  
tus a fois

mors phi-  
lippi regis  
macedonū

Laureolus  
aureolus

primarum  
partium se-  
cundarum  
Actor scdaz  
darum  
argumenta

error hero  
dori  
de spmate  
cur nigri  
aethiopes

Crypta qd  
cryptopor  
ticus  
Cryptici  
arcus  
Cryptici  
homines  
hypogea  
Alisio

scenarum cōpositæ argumēta dñr: auctor Quintilianus in.v. in quo significatu hic accipimus argumēta p. terrea argumēta sunt opifici: pauloq; numerosius opus dñ argumētosum. Idē Quintilianus in.ii. narrat argumētū iter spēs narratiōis. hoc idem refert hermodenes in pēxerctamētis. Aegyptios & aethiopes: uapore hoies nigros & ipso colore dñ manibus & inferis bñ cōgruentes. opinaf Herodotus genitorū aethiopiū esse nigri: iōq; illos nasci adusto colore. herodotū refellit Aristoteles. q; oīum alium tradit gēturū est albam. adusti aut nigri coloris lū ægypti & aethiopes. pterea q; uicini solis uapore torrent. Pridiani cibi pñstini diei & hesterni ita supra pridiani. i. supioris dici obsonia dixit opposita fuisse a Tyberio in solēbus: coenā. Marcescēte: Nauseabūdo & fastidio. Oratius testis marcētē q̄lis recreabis & asra potorē coena. In hac sniam est illud sidonii apollinaris. cūcūta ructuatio de dapibus hesternis. In crypta: iosephus cū iam esset ita regalia rectū dimisit iter: ubi cōstituti erāt famuli: q; ei gratificē ministrabāt. Claudio. l. p. rēce te cōuersus est ad locum quēdā angustiatq; silēter iturus ad balnea simul & pueros q; uenerat ex alia cōcēplaturus: eoq; foret utiles ad hymnos ministerio: quæ erat celebratē cōsuetus: aut q; ad pyrrhicā i theatris apti esse uiderent. Crypta uocamus dictiōe græcanica occultā & subterraneā: qualis est crypta illa iuearitis: cuius meminit Seneca. li. vi. ep̄larum mortaliū dicēs illo carcere nihil lōgius esse nihil illis fauibus obfcurius. κρυπτα & apud græcos significat abscondō. hinc crypta: hinc cryptoporticus nuncupata porticus nudiq; recta: & quasi sepimēto parietū abscondita tanq; subterranea: Plinius i epistola. subest cryptoporticus subterraneæ similis estate iculo frigore riget: cōcētaq; aere suo nec desiderat auras nec admittit. a crypta crypticus deriuat significat occultū & subterraneū. sidonius apollinaris. in prio epistola. potēs antiquus crypticus arcubus formicauit. lulius firmicus li. iiii. matheos elegat crypticos noiat secreta fideli tactum tūta te custodiēs: & tales facit mercurius in. vi. loco ab horoscopo. Idē Seneca in. iiii. de ira auctor est caligula & hūc decolasse ad lucernā quosdā cū iūbularet in crypta materno: q; simillima crypsis fuit hypogæ: sic. n. græco uocabulo subterranea loca: nominant. sed usitato apud latinos: quosq; petronius arbiter & egelip pus usitati sunt. eodem utiq; interpretē iosephi ruffinus. Ad edēdas opas: ad hymnos theatricos cōcinnēdos uel ad pyrrhicā depugnādā. Hortare: subaudi ad operas scenicas fluiter exhibendas. Princeps græ: grex hic accipit p ceteras scenicoq; sicut apud Plautū scribentem in alinaria: gregi; hūc & dominis & conductoribus. Pueros: quos ad scenicas operas paratos inspiciebat. Algere: algore: siue algu ut uere res dixerunt infestari. qui frigentis sunt naturæ: quicq; a frigore ledunt. Hi eleganti uocabulo dicunt alisio. si. Plinius ambrotonum & adonium: qui sunt flores alisio esse refert Marcus Varro de capris scribens aut stabulaf pecus melius ad hybernos extortus si spediāt: quod est alisiofum.

M. AN. Crypta: subterraneo loco aut certe cōcayo græci κρυπτα uocat ea occultius ait iosephus cū i balnea cōcēssuq; fuisse: si & pueros q; ex alia uenerat cōcēplatur: q; eoq; ad hymnos: q; itē ad pyrrhicā i theatris apti cōnt. Prieps grægis: caput & dux cæsus. Algēi se: se: algos afflicti: u: celebrabāt. n. hiludi circa idus martias. Cæsim: ex acie si pūctim: Liui. pūctim ac cæsim. Hoc age uox a pione: ut Plutar. ait i sacris ulnapata ut alius sacrificio adhiberet: sed hic afr accipienda ut ut signū iuadēdi fuerit paulopost cōiuratore signū fuisse ait repete aut certe uix q; iūtarēt caligulā aliā curatē aduerter hostili & uolētē iussit. Ex ad la frōre.

PH. Cæsim: Vegetius dictiōe utiq; mīme apd pñcos usitata. nā cæsa uocat icū: q; cæsim: sicut pūctim: pūcti. ait. n. cæsa quous ipse tu uciāt nō freq̄nter iterficiūt. at contra pūctā duas uncias adacta mortaf ē. cæsim pugnātes detēfēt rōani: q; pūcti hostes feriēdos cē p̄cipiebāt ait Liui. hispāos quosq; pūcti magis q; cæsim assuetos p̄tes. hostē. Grauiter p̄cussisse: scribit iosephus chereā gladio stulisse plagā caligæ uehēmētē nō tñ oīno mortale iter hūq; & colū.

Hoc age: hoc dixit chereas q̄si diceret uellet attēde hūc negotio q; ad te magis priet quā i p̄cōt pueror: ul hac uoce adhortatus ē cōiuratos. ut Idē facitaret ipsi exēplū secuti i sacris uero q; res diuina fiebat uox illa a p̄cone: cū boatu præclamabaf hoc age: per quā uocē admoebat imortales ut aīos sacrificio adhiberent & hūc uoi rei uacarent oībus aliis posthitis operibus: q; Plutarchus in coriolano. Cornelii Sabinū: de hoc sic scribit iosephus. caligulā fugientē & Cornelius sabinus & ipse tā sua mentē p̄strudus i pulitē genu flexu cadentē multi circūstātes singuli adinuicē gladiis disceperunt. Signum



De funere Caii & morte uxoris & filiæ eius.  
Ixit ānis. xxix. Ipauit triēno & decē mēsb; dēdeb q; octo: cadauer eius clāi hortos lamiaō asportatū

cæsa pūctā  
cæsim pūctā  
di

hoc age

petiisse: diffente Iosephus scribēs chereā nō sabinū petiisse signū a. C. & illū p illusione signū dedisse ligu-  
entū: potuit sabinus quoq; utpote tribunus & ipse signū a Caio petere: q signū Iouis dedit. Accipe rariū:  
tanq signū qd ipse p uulnus isfigebat principi eēt futurū firmū & ualidū. Discidiisse: diuulsiisse dispulsiisse. Ma-  
xilla: Cicero i oratore sentit maxillā dici nō νῖδ' ὀκρίσ' ὀκρίσ' .i. diminutue a mala sed mala e maxilla cē mala ma-  
factū p cōtractionē fuga littere uastioris: tanq elegātor sic dictio & iucundior auribus mala q maxilla. ridē xilla  
ab anilla ala a uenillo uelū factū ē. malas dixit Plinius nulli esse pter hoīem maxillas crocodilus tātū super-  
iores mouet cū cetera moueant. inferiores sicut homo. Cōfecerūt: cōtrucidauerūt. Repete: imperati-  
uus est modus. & hoc fuit signū inter ipsos consuratos constitutū: quo significabāt ut unusq; ex cōiuratis  
nō melius feriret causā sed bis terq; repeteret uulnus. ultimus oīum aq; caligule mortificā intulit plagā:  
sed omnis gloria chereā indubitanter attribuēda est: nā licet cū multis hoc opus effecerit: tamen ipse pri-  
mus cogitauit quēadmodū res gereret & primus alios congregauit: sapienterq; cuncta disponens rē prior  
agressus est: operamq; dedit ne uxor ne filia superessent: sed tota domus una cū Caio extingueret. Lēcti-  
carij: sunt feruī: qui lēctica dominū portant. Vlpianus. legato continēter mancipia puta lēctiarii: qui solā  
matrem familias portabāt. libro quoq; de legatis tertio traditū est. quod Seruius lēctiariis legatis si idem  
lēctiarius sit & coquus accedit legato: & q ad octophorū gestandū opus erat octo lēctiariis. ideo dixit  
Pomponius si ita legatū ē lēctiarius octo. Cū ascribus: asseres ligna appellat: qbus iniixi lēctiarii lēctica  
bauiāt. iuriscōsulū burdones appellare uidet asseres lēctiarij: de his exstio stellanisse Martiale illo uer-  
su ut canusianis multo sitius asserē sūdet. Iuuenalis quoq; ait. ferit hic cubito ferit asserē duro alter. Ger-  
mani: scribit Iosephus mortē caij primū germanis esse cognitā: q erat armigeri corporis robusti: & magis Li-  
petu ualētēs q rōne pollentes: qbus Caius ob hoc carissimus erat: qd illos pecuniāq; muneribus sibi placā-  
uerat: euaginati ergo gladijs p̄crutantes Cæsaris pemptores: asprenatem: qui primus occurrit iteremerūt:  
post hunc barbarus norbanus fortissimus ciuium multis uulneribus interfecit tertius atēius ex ordine se-  
natorio a germanis occidit: q furētēs & subitelli inquirētes eos q caū occiderāt etiā innoxios una perime-  
bant. In hortos: lamiaōs uoluptatis cā cōparatos fuere cōplūsculū: salustianū lucullianū menecrenianū.  
inter quos erat etiā lamiani a lamiarum generosa familia nuncupati: de qua postērius in domitiōis dicitur.

Lēctiarii

burdones

Horti uoluptuarij

M. A. Sabinū: Cor. i. Cōfcius cōiuratiōis particeps. Accipe ratū: certū ac firmū subitellige sed ad ual-  
nus allusit uel certe militatē est morē secutus a nullo qd adhuc sciam traditum ut q signū accipere ratū di-  
cerent. Signū erat: poetrande cædis. Repete: uulnus itera. Clamitantes: sunt q scribant in quibus est  
Iosephus nullā emississe uocem sed quāsi primo uulnere dissimulato tēstas in aptū euadere. Lēctiarii: q  
lēcticam gestabant. Quū ascribus: lu. duro ferit asserē lumbum. Et percussoribus: consurati. Innox-  
i: cōiurationis & cædis expertes & in his Anteiū senatore. Hortos lamiaōs: lamia gens clara & illustis  
haud unus poetarū tēstimonio. lu. lamiaq; cadē adēni. Hora. Hæli uetusto nobilis ab lamoa lamo qui caietæ  
regnauit. gens ipsa orta dī: Silius Italicus: & regnata lamo caietæ Ouidi. atq; lamo ueterē lestrigonis.

tumultuario rogo semiambulū leui cespite obruptum est.  
Postea per sorores ab exilio reuerfas erutum & sepultū cre-  
matumq; satis constat prius qd id fieret hortorum custodes  
umbris inq̄tatos. In ea quoq; domo in qua occubuerit nul-  
lam noctem sine aliquo errore transactam donec domus in  
cedio consumpta sit. Perit una & uxor Cæsonia gladio a  
centurione confossa: & filia perietī illisa.

tumultua-  
riū studiūLaræ  
mors celo-  
niz

De gestis per senatum post mortem eius.



Onditionē rēpōij illorū ēt p hęc æstare quīs pos-  
sit. Nā neq; cede uulgata statī creditū est: fuitq; su-  
spitio ab ipso caio famā cædis simulatā & emissā: ut  
eo pacto erga fe hoīum mētes dephēderet: neq; cōiurati cui  
q̄ ipsū destinauerūt. Et satus in asserēda libertate adeo cōsen-  
sit: ut cōsules primo nō in curia: qā Iulia uocabat: sed i capi-  
toliū cōuocarent. Quidā uero sua loco abolēda cæsarium  
memoriā ac diruēda tēpla censuerunt. Obseruatum autē no-  
tatūq; ē in primis cæsares oēs quibus Caii pr̄nomē fuit fer-  
ro periisse iā inde ab eo qui cinnanis t̄pibus sit occisus.

morte: nec tñ linebant credet p tiorē mulieribus & infantibus mime grata fuit mors caij pp spectacula qbo  
solitus erat pascet oculos spectatoz. qd audire de cæde caij aut dicere fugiebāt metuētes: ne cum uirg. nō

Libertatis  
signum

caius dici  
nollebat  
caligula p  
conuſio

cinana tpa  
Duo caſa-  
res fratres  
interfecti

PHI.

Impatore  
eſt fortunæ  
eſt

apparet penæ ſuccubere: qñ uota ſuæ uoluntatis apientes. pterea fermo diſpiſus eſt in ppiſo. q res qdam a cõ iuratis tẽtata fuiſſet: nec tñ Caius eẽt extinctus: ſed ablarus a medicis curare. Sẽatus in aſſerẽda libertate: poſt caligule necẽ cõgregata eſt multitudo ſenatorũ. q iã fiducia utebant qñ in eis eẽt reſpo. cõſtituta. che reas uero cõ ſignũ a cõſulibus militiæ more petiſſet illi libertatis ſignũ dederũt: qd ſpecimẽ fuit oẽs liber. tatis aſſertores uidiceſq ſeſe pſtare. Iulia uocabat: adeo nomẽ Caſarẽ cepat eẽt detefabile: ut nec qdẽ in curia Iulia cõuocari ſenatus uellet abominatus. ſ. nomẽ lulioq tanq oppoſitores eẽnt libertatis & iã nomẽ fo ret ominofum. Diruẽda tẽpla: q. i. caſaribus tãq diuis pluria iã pridẽ fuerãt dicata. Quibus caii pnomẽ ſcriptores ſere ſemp Caiũ Caſarẽ appellat itelligi uolẽtes caligula: qñ uero mentionẽ facere uoluit de lulio Caſare idẽdẽ cũ noiant Caſarẽ dictatore: & ita appellatiõe Caii caſaris ſignificat caligula iterdũ tñ & ip ſe caſar dictator dẽ a ſcriptoribus. C. caſar ſine additamento dictatoris. oli caligula iratus ẽ hereneo macro primipilari: qã ipm Caiũ ſolutauerat: tanq Caius dici noller. Idẽ ut inq Sene. in li. cui titulus eſt. in ſapiẽtẽ nõ cadit iniuria: exſtimabat caligula nomẽ eẽ cõuitiũ & pbrũ: neq caligula appellari uolebat ſed alius legioni quẽadmodũ ergo hic Caius caligula & Caius caſar dictator ferro cõtrucidari pierũt: ſit & tertius caſar cui pnomẽ fuit Caius ferro & biotharata morte occiſus: ẽ quo tpe cina & mario uictoribus lumina romæ reſpu. extingui ſũt: Nã cũ Cor. cina: cõſul pñtioras leges p uim ferret pulſus urbe ẽ ab nctauio colle: ga: & ab his quibus pax & qes potior erat: q mox caio mario cũ aliis exulibz accerſito bellũ pñtẽ itulit. urbẽq circũfederũt qũtor exercinbus: quogẽ duo dati ſũt carbõĩ atq ſertorio: cũ ſaicultũ occupauiffent recepti tã dẽ in urbẽ ſũt. Cina & mario: q uelut raptã eam cedibus & rapinis uſtarũt: octauio cõſule occiſo & oĩbus aduerſis prius nobilibus truciſſe: iter quos hic Caius caſar de quo nũc ait trãgillus i penaribus ſuis una cũ ſre. L. Iulio caſare fuit interfectus. cuiuſq caput i roſtris poſitũ. hiſtoria ab hiſtoricis meorã. Auguſti. quogẽ in. iiii. de cuii dei mentionẽ facit de nece iſtius caii caſaris: quẽ trãgillus ait fuiſſe occiſũ cinanis tpius. illa. n. tpa merito cinana nũcupabatur: quibus cina ipoteter atq crudelẽ dñarũ ẽ turbata repu. ciuili bello: diforma ta ciuitate cedibus nobilibz atq rapis: ipe Paulo põt ab exercitu iteremptus dedit poenas crudelitatis. hic nimigẽ eſt ille Caius Iulius caſar: q diſputat de riſu & facetiis apud Ciceronem in ſecũdo de oratore. fuit. n. facetiſſimus orator de cuius morte ſic ſcribit idẽ Cice. in. iiii. de oratore. Neq uero nõ lõge ab eo caii Iulii caput hoſpitris hetruſci ſcelere prodrũt. cũ. L. Iulii fratris capite iacuit. de eodẽ ſic ait in bruto. feſtuitate & facetiis Caius Iulius lucii filius & ſupioribus & aequalibus ſuis omnibus præſtitit: oratorq fuit minime ille quidẽ uerbemẽ: ſed nemo unq urbanitate: nemo lepore: nemo ſuauiſſime conditor.

M. AN. Tumultuorũ: tu multoſe iſtruẽdo. Erutum: reſoſum. Id fieret legitiẽ tumultare. Vm bris: manibus. In q occubuerat: obtrũcatus erat. filia ex caſonia & caligula genita quã dux illã noſtarũt. Iſtiã: aſſiſta. Cõditionẽ: formidoloſam terrificũq tẽpore ſtarũ. Eo paſtorũ: uulgata ſima. In aſſerẽda: qã Iulia: ab hominĩ luliã gẽtis nomẽ. Cõuocaret: ſenatũ. Abolẽda: obliuioſã dãdã. Diruẽda: tẽpla illoq gẽis erectã. C. pnomẽ tuliffet iã familia. Qui cinanis tpius: Appianus. Ciqẽ & lucius Iulius in uia dep henſi trucidant: ceterẽ ſatis cõſtat ab una gẽte Iulia neq ulla romanã: alia caſaris cognomẽ receptũ.

Vita Claudii impatoris: Quirũs Philippi Beroaldi Cõmentarius.



Extus Aurelio d clau dio caſar ſcribit hæc claudius druli tyberii ſis filius: caligula pa trus ipetrauit años. xxiii. Iſtic cũ ſenatus cõfuſſet gentẽ caſarẽ ex termiari: deſormi latebra latẽs a miſtibus reſpus: q uecors erat: & mitiſſim uidebat: ipator effe: cõfu ſe hic uetri cõiugis impris ſubie. dis fuit. Scripturus Suetõius uita claudii exordĩ a pte: q oĩ pco nio bonitatis ornatus lõge filio diſſimilis fuit. ille. n. prudentiſſi mus & uirtute alienus: q nunq pfecto ad impiũ pueniſſet: li romais ſicut cartaginẽſibus mos fuiſſet eligidẽ impatore nõ ſcãm gẽus. ſed ſcãm uirtutẽ ſq bõĩ ma liq i diſcrimĩati impant fauẽte fortuna: uerũq ẽ illd cõſtatini dẽm ipatore eẽ fortunẽ eſt. ſed iam cõmẽtatio. nes ceptas paginus amputata lõgiore pſactiõe. Oli decimũ mox Nerone a pnoie: Nero Drufus nũcupa tus. decimũ aut prænomen fuiſſe priſcorũ indicat epigrãmatarĩus poeta illo uerſu: quintum pro deci mo pro caſſo regulæ macrum. legimus apud hiſtoricos brutum illum q fuit unus ex caſaris interfectori

## CAII Suetonii Tranquilli Liber Quintus Diuus Claudius Caſar.

### De patre Claudii & geſtis eius.



Atrem Claudii Caſaris drufum olim decimũ mox Nerone prænomi ne Lũia cũ Auguſto grauida nupũ ſett: interã menſem tertium peperit: ſu riq ſuſpicio ex Viẽtrico per adulter tiũ conſuetudinem procreatus: ſta tim certe uulgatus eſt uerſus: & oĩdũ ruxõũ Kai rpuſina: ſalũia. Is Drufus in quaſtura præturæque hono re dux rheticĩ: deinde germanici belli oceanũ ſeptrẽtiona lem primus romanoꝝ ducem nauigauit trãs quæ rhenum



bus notatum fuisse decimū brutū: quīs in quibsdā codicibus nō decimus Brutus legat sed decius: Neronē aut lingua sabina significare fortē diximus in Tyberio. Grauida: supius dixit tranquillus: quemadmodū p̄ Tyberii uxore Liuiā Drusillā & tūc grauida & an iam apud se Tyberium enixam petēti Augusto cōcessit.

Intra mēsem: liuiā postea q̄ nupsit Augusto ante trīs mēses exactos pepit Drusum. apud Gellū caput est intra calē. qd significet intra kal. ubi docet iterdū itra calēdas accipi nō antea Kal. sed in calēdis. i. eo ipso die: quo calēdas sunt. iterdū itra calēdas dici sicut itra modū hoc est citra calēdas & citra modū. & itra freqs est locutio: ut dicamus itra mēsem p̄ citra mēsem. Ex uictorico: Cæsare augusto τὸ δὲ ἐν τῷ μηνί καὶ τῷ μηνί ἡ αὐτῆς αἰα. hoc ē scilicetibus & trimestres filii: tanq̄ mixtū nō ēēt: si impatori fortūato natus esset filius trimestris: cū gēntales mēses sint septimus nonus & decimus: sed hoc dēo latēret: uoluit significare Augustū huius fecisse pgnantē ex cōsuetudine adulteri: anteq̄ eā duxisset uxore. Rhetoricē lege q̄ dixit in Tyberio de bello thetico. Oceanū septentrionalē: Hecateus oceanū septentrionalē appellat amalchiū: qd nomē lingua sythica significat cōgelatū: a cimbris uocat mare mortuū. ab germāia icipit clarior fama eius appri: ubi est hic sinū q̄ codanus uocat refertus iulis. Herodotus ait mās scythicū hoc est oceanū septentrionalē gelu strigi & cōfrescere: in quā culpā lapsus uideri pōt iuuenalis illo uersu ultra saurornas fugere hinc liber & glaciālem oceanū. philosophi uero rege naturalium trutinatores asserūt omne mare esse incongelabile.

MARCI Antonii Sabellici ad Augustinum Barbadicum Serenissū. Venetiārum Principem Paraphrasis M. AN. in Claudium Parzenis Quinta.

**P**atrem Claudii Cæsaris fortūa cledo. Ro. po. potiusq̄ hoium cōsilia Claudii ad impiū fastigiū p̄duxit iucundissime princeps: nā trā abest ut obscure in priuata fortūa p̄ se tulerit q̄lis futurus ēet impator qd quō foror eius audisset fore ut qnq; rege potiturus cētpalām tā iniquā. ro. po. fortē sit detestata: & Antonia mī portētum hoīs eum appellare sit solita: nec absolutum a natura sed tantum inchoatum: ac si quem socordiae argueret stultiores filio suo Claudio esse diceret. Augustū p̄terea ad liuiā epl̄e haud obscure demōstrant nihil eo adolefcēte amērius fuisse fed fatū ut dixi cui hūana rōne occurrī nō pōt ita uentre uoluit ut ppl̄s ille csum gētiū uictor unius uiri socordiae tā turpiter feruēt q̄ oibus oli gētibz gloriose impasset: magnū fortūe ludibriū & quo res hūanā suā fragilitatis ualeāt admonēre: sed ea clades nihil ad tuū principatū Dux iclyre & n. optimā admistratōnis formā a maioribus tradidit sōlū ad hūc diē incorruptā seruasti: sed uariis & clemētiē & aequitatis exēplis augusti plurimū: ut uñ mērio cōsecutus es: ut nemo sit q̄ te in oporū principū nūcro apta p̄dicatōne nō ēēt reponēdū: sed tā q̄lem Claudius principē egerit: ex his q̄ sequunt cognosce ueterēq̄ alieni impiū fortunā tecū miserare. Intra mēses tertiiū ab eo. s. quo augusto nupsit elegatēq̄ itra dixit: refert. n. & ad nūq; & ad spaciū ut itra. xx. dies. Ita muros: itra ad dignitatē & locutū itra philosophi offiū itra rectū. Viētrico: Augustū. Cōsuetudinē: qd ante cōcilatas nuptias liuiā cōsuetudine tenere: id triuū Antonius illi p̄ epl̄as idq; grēcū carnē icer ut auctor illi exprobrauit. τὸ δὲ ἐν τῷ μηνί καὶ τῷ μηνί ἡ αὐτῆς αἰα scilicet agētibz & filii trimestres. Oceanū septentrionalē: Germāicū itelligas nā gallicū prius Cæsar dictator nauigarat. Sermē latios: qd ipm quoq; ad pdigium attinet. Aethiis castris: ad hibernoq; dīam. Honorariū: Cenothaphiō honoris nō usus gratia excitatum. Sibi & posteris: Germanici cognomē ferrent.

fossas noui & immensi operis effecit: quae nūc adhuc Drusinae uocantur. Hostem etiā frequenter caelum: ac penitus in intimas solitudines actum non prius destitit inlequi: q̄ species barbarae mulieris humana amplior uictorem tenere ultra. sermone latino phibuisse: Quas ob res ouandi ius: & triumphalia ornamenta pcepit. Ac post praturā cōfessim in ito consulatū: atq; expeditione repetita supremum diē morbo obite in aethiis castris quē ex appellata sum scelerata: Corpus eius p̄ municipiorum coloniarūq; primores suscipientibus obuiis scribarum decuriis ad urbē deuectū. sepulcrumq; est in martio campo. Ceterum exercitus honorarium ei tumulum excitauit: circa quem deinceps statuto die quot ānis miles decurreret. galliarumq; ciuitates publice supplicaret. Præterea senatus inter alia cōplura marmoreum arcum cū tropheis uia appia decreuit. & germāici cognomen ipsi posterisq; eius. Fuisse autem credit non minus

PHIL. Fossas effecit: saepe imperatores ad discutiendū torporē militare milites occupatos de tinerē i fossa faciēda. aliisq; similibz hoc fecit drusus. olim corbulo quoq; iter mosā rhēnēq; triuū & xx. miliū spacio fossam p̄duxit ut ita miles ocium exueret Drusinae a noie drusi fosse in germania effictae sunt notata Drusi nax. Hostem: germanos. multi autē populi germanoq; a Druso sub acti sunt: missi in eā puincia prios dōuit uispetes idē bructeros supauit spoliis quoq; macromanoq; insignibus qndā editū tumulū in trophēi modū excoluit. inde ualidissimas nationes cherufcos fucuos & sicabros pariter aggressus est qbus supatis p̄ rhēni ripā qnq; ginta āplius castra disposuit: p̄terea hercintam fil

intra calē.

mare mortuū mare i cōgelabile

M. AN.

Gesta germanica

ut in id trās inaccessa patefecit eo deniq; in germania uirtute drusi pax ea tranquillitas fca est: ut mutati hoies

alia terra coelū ipm mitius mol-  
liuq; solito uidere. Spēs bar-  
baræ mulieris: ipm germaniā, i  
telligimus sub hīu muliebri bar-  
banico appuisse druso uictori: eū  
q; admōuisse uerbis latinis upo-  
te cognobilioribus: ne ultra se in  
sectari uellet. apud Lucanū effigi  
e urbis ro. describis Iulio cæsari  
offerētis rogātisq; ne ultra pgre-  
deret. Ouādi ius: sensus est dru-  
si ouationē pegisse & p triūpho  
perpisse ornamta triumphalia:  
q multis data sūt citra triūphū.

Expediōe repetita: cū redisset  
iteq; ad germāciū bellū. Morbo  
obit: Liui. auriat drusum mor-  
tuū ēē ex fractura equo sup. crus  
eius collapso: puit aut iter salū flu-  
uū & rhenū ut idicat Strabo li.

mors drusi  
Scelerata  
porta  
Campus  
sceleratus  
Vicus  
sceleratus  
Scriptura-  
rari  
Scribæ ar-  
chigramā-  
teus  
Cællarii

honorario  
tumulus  
Cenotaphi-  
um

Imagiariū  
funus  
Decursio  
militaris

Cognomē  
germanici

Gloria sti-  
mulus

pticulones

gloriosi q; ciuilibus animi. Nā ex hoste super uictorias opima  
quoc; spolia captasse: summoq; sapius discrimine duces ger-  
manorum tota acie infectatus: nec dissimulasse unq; pristina  
num se reip. statum quandocūq; posset restitutum. Vnde  
de existimo nonnullos tradere aulos suspectum eum augu-  
sto: reuocatumq; ex prouincia & quia cunctaretur interem-  
ptum ueneno. Quod equidem magis ne prætmitteret ret-  
tulicq; quia uerum aut uerisimile putē. Quum Augustus  
tātōpe & uiuū dilexerit ut cohæredē sp filiis instituerit: sicut  
quodā i senatu pfectus ē: & defūctū ita p cōciōe laudauit: ut  
deos pcatos sic similes ei Cæsares suos faceret: sibi q; hōe  
stū qnq; exitū darēt q; illi dedisset: nec cōtēctus e logiū tumu-  
lo eius uerbis opolitis a se exculpisset: ēt uicē memoriā pla-  
orōne cōposuit. Ex Antonia minore cōplures qdē liberos  
tulit: uerū tres osuo reliquit. Germanicū. Liui llā. Claudiū.

septimo. Appellata scelerata: ad calamitatem infortuniūq; indicandum est obitu drusi scelerata dicta sit  
caltra: sicut olim porta romæ scelerata est appellata: qua Fabii egressi ad annē cremērā ad unum omnes ce-  
si sunt a uelentibus. & campus quoq; Romæ sceleratus dictus prope portam collinam: quo uirgines uel-  
les ob incestum uiuæ defodiēbant. Fuit & uicus Romæ sceleratus dictus a tullia tarquinii superbi uxore:  
q; ibi cum faceret pater Seruitus Tullius a greto oculis: iussit mullionē supra eū agere carpentū: quo uehe-  
batur: auctores Liuius Varro & Festus Pompeius. Scribæ decuriis: ordinibus scriptuariisq; ita olim di-  
cti sunt qui nunc scribæ uocant: quorū ordinem honestum appellat Cicerō: qui tamē apud grecos ut inq;  
Emilius probus honoratioris fuerūt: quā apud romanos. Namq; apud illos ad id officium nemo admittē-  
bas nisi honesto loco & fide & prudētia cognita: quod necesse est omnium cōsiliūm: eū esse participem.  
græci scribam grāmata uocant: quia dictione usus est Apuleius libro ultimo de asino aureo scribarum ar-  
chigrammatea. hic ait Plutarchus cūmenem cardianum fuisse archigrammateā Alexandri magni. uulgo can-  
cellariū uocant. quam dictionem latinatē donauit flauius opiscus scribens a carino imperatore factum  
esse præfectū urbis unū ex cancellariis suis mercuribus in horoscopo cōstitutus facit scribas. præterea scri-  
bæ regum: uel quibus distanti committit officium nascent. habētēs horoscopū in. xviij. parte libæ. In ma-  
tio campo. In luli cæsaris dictatoris tumulo conditum fuisse cadaver drusi docet Liuius. Honorarium:  
tumulum honoris causā factum uocat honorarium. & hūc in germania factū fuisse intelligas non Romæ:  
perinde ac cenotaphiū. est enim cenotaphium inane sepulchrum: quod iurisconsultus ex uirgiliū auctorita-  
te religiosum locum esse demonstrant. quādo funus sit caduere iam sepulto uocāt imaginariū ab imāgi-  
ne defuncti: quæ funebri pōpa perinde honoratur: ac si demortui corpus præfens foret. Iulius capitolinus  
pdidit funus imaginariū factū fuisse pertinaci imperatori. Idē refertens Spartianus ait in Scruero funus pū-  
natis imāgini duxit eūq; inter diuos sacrari. Miles: miles. singularis nūerus p pluraliū. Decurrit: de  
curione faceret more militari: Liuius in. xxx. mos erat lustrationis facto pacto decurrēt exercitū & diui-  
sas bifariā duas acies cōcurrere ad simulachrū pugnæ: talis decursio nūc significat a Trāgillo institutā a rei-  
litibus in honorē defuncti drusi in germania. Vegetius in. ii. inter militares exercitaciones memorat cipi  
de curione ad quā cū exēūt milites tubidine uocātē opēant: & rursūm tubicine admonente cessant. Sup-  
plicare: supplicatōes solēnes templatim facerēt in honorē drusi. Marmoreū arcū: qles dicari solent impe-  
ratoribus ob uictorias ex hoste partā: qles duos Romæ conspeximus in qbus trophea. fabrefacta uisunt.

Germanici cognomen. L. florin in qro druso quod nunq; alteri separat cognomē ex puincia dedit: nam  
no quoc; ut inq; Plinius panegyrista cū germaniæ pōderet germanici nomen ex urbe missum fuit. Docti-  
tianiū & ipsum germanici cognomentam usurpasse suo mor loco explicabitur.  
M. AN. Gloriosi: gloriæ cupidū. Opima spolia: quæ a Romulo p̄mum mox a Cornelio cosio. nouissi-  
me a marcello sunt relata.

PHI. Gloriosi: gnosios i primis aios extulat glia istar stultū & icetui: de q ait flaccus. Tu solajais mētoq;  
puris glia: filio i mīus uere q; graphice glia deā ē fax mētis hōiē: mīhi solā glā uirtutis uberrimū fructū  
existimā: cuius cupiditate q n tagit: is mīhi fixus uē & stolido stultitatis stupor cōfectus. Cuiū pōta ciui-  
litate. Opia spo. de optimis spoliis q dux duci detrahebat p̄secrabat: i rēplo iouis feretū supio duxisset  
sati scripsim i. iiii. p̄pti cōmētario & hoc referēdū ē ad aiuz glia. Dissimulasse hoc ad ciuile drusi alium  
referēdū ē q apte declarabat se si unq; poss; restitutum: rēp. i pristina libertatēq; nūc a cæsarib; oppōsa tene-  
bas: qd; specimē maximū ē i hōie cilitatis. Ex pul. germāia. Cohēdēt q; pticulones dixerūt cohēdes ab eo

De natiuitate Claudii & eius infantia.



Laudius natus est Iulio Antonio Fabio Africano consulibus calendis Augusti lugduni eo ipso die: quo primum ara ibi Augusto dedicata est. appellatusq; tyberius Claudius drusus mox fratre maiore in Iulia familiam adoptato Germanici cognomen assumpsit. in sans aut relictus a pater ac pater fere pueritiae atq; adolescentiae ipsi uariis & tenacibus morbis cōstitutus ē: adeo ut alio simul & corpore hebetato: ne pgressa qdē aetate ulli publico priuatoq; muneri habilis existimaret. Diu etiā atq; post tutelā receptā alieni arbitrii: & sub pedagogo fuit: quē barbari & olim supiūmētariū ex industria sibi appositum: ut si quibuscunq; de causis q̄ squissime coerceret ipse quodam bello conqueritur. Ob hanc eandem ualitudinem & gladiatorio mūere: qd̄ simul cū fratre memoriē patris edebat palliolatus nouo more p̄fedit: & togā uirilis die circa mediam noctem sine solemnī officio lectica in capitolium latus est.

qd̄ p̄ter p̄monitū sumit. Defunctū laudauit Lius scri. laudatū fuisse drusum a caesare augusto uictorio & sup̄mis eius sūcribus plures: honores exhibitos. cū aut̄ fūebres laudatōes auctore Qui nūllō frequēter mādarent magrā nbus: nō potuit maior magistratus cōtingere druso quam Augustus osum maxus. Caesares suos: hī os quos cūi & Lucii domi adoptauerat: ut supra retulimus. Tā hōctū exitū: hānibāl apud siliū optat sibi dare obitū tā honestū: quā datus est paulo Emilio canē si clade occubēt. sic. n. ait. h. x. p̄ nicoz. cū fata uocabūt. tale p̄cor nobis salua carthagine lētū. Elogiū: hic p̄ epitaphio accipis elogiū: cū alibi p̄ oī testificatione dicat nō minus uitupatōis quā laudis: sicuti an̄ ephraticus docuit.

Verbis cōpositis: Plato. li. xii.

de legibus ep̄itaphia q̄tuor cūi heroicis uersibus cōfici debere p̄scribit: qbus laudes defuncti cōprehenduntur. Cicero quoq; plarōcas leges emulatus. idem tradit lib. xi. de legibus. Ex Antonia minore: haec est illa Antonia quā nūq̄ expulisse. Ph. solinusq; notificat. Lugdunēgitale solū claudii fuit lugdunū ciuitas galliae nonistima: q̄ lugdunēsem dicitur alii an̄ cū est. Ara ab augusto dicata: durus supra ex auctoritate: fenet: q̄eadmodū lugdunū colonia fuit numacii plāci: & olī tota incēdio deflagauit: ubi fuit replū ab uniuersis galliae populis cōi impēsi extrudū dicitur: q̄ augusto caesari aderat: & ara dignitatis eximiae gētū. li. x. nūro scriptū hīs titulū: earūq; singulae singulae statuae erectae. post hāc ara erat ara ingēs locata. Fite maiore: germāico caligulae p̄re. In Iulū familiā: q̄i adoptatus fuit a tyberio: q̄ & ipse p̄ adoptionem lictus fuerat lictus gētū. Tenacibus: nō facile definitibus. Hebetato: morbus plerūq; cū est ut una cum corpore aius hebetet: & deprauet. nā cū sit corpus aī organū sicut p̄hi dicitur nō pōt aius sūi satis offm̄ fā cere orgāo male coagmēro. Muneri: offō. Post tu. rece. postq̄ exieris te p̄ aetatem ex aliena tutela. receptū q̄nq; significat liberatū & assertum ut illud maroniani medioc̄ ex hoste recepti: & illud fruges receptas.

M. AN. Dissimulasse: celatū habuisse. Pristinū reip̄. statum: qualis aī Caesarem dictatorem fuisse de qua te datas ab eo ad Tyberium lhas atq; augusto p̄ditas alio tranquillis loco significat. Suos caesares: quos in familia adoptasset. Germanicum: caligulae patrem. Liuiam: haec illa est de qua agra Augustus sub ipsum uitae exitum eos q̄ ex urbe uenerat rogasse dicit: Claudium de cuius uita iam hic perget auctor dicere. Lugduni: unde comarē galliae pars nūcupata est. Ara augusto dicata est: Strabo auctor est ad araris & Rhodam cōfluentem templum ait ab uniuersis gallis cōi designatum impēsi ibiq; aram praecipue dignitatis titulo. li. x. gentium inscriptam. Fite maiore: germāico. Adoptato: a tyberio augusti iussu. Hebetato: fbecilliore scō. Progredia aetate aetate iā adulta. Post tutelā receptā: postq̄ sub tutore effe desit.

PHI. Sub pedagogo: de pedagogis: in uniuersum hoc p̄cepit q̄ntilianus ut sint eruditi: aut se nō esse eruditos sciat. hac tempestate. Nō pauci pedagogi: de malis loquor: aut plagosi aut stupratores sunt discipulū rā. & cū hoc hoīum genus maxie impiofum sit scula uice sceptri itomefuit atq; iterim fenētes stulticiam suā p̄doct. talis fuit claudii pedagogus ldoctus truculētus. Supiūmētariū: eadē forma dī iūmētariū: quā armetariū & significat eum: q̄ praestit iūmētis merito conquirebat claudius sibi appositū fuisse tanq̄ custo dena rectorēq; eū: q̄ iūmēta regere cōsueuisset: non aut̄ hōies: q̄ barbaria doceret non elegantiā: q̄ uita ute res non hūanitate. Quibusq; de cāis: ē leuissimis cū poena delicto maior eē nō debeat. Ob eandē ualitudinē: quā afflicta: ab aīo corpore hebetato. Cū fite: germāico caligulae p̄re. Memoriae p̄is: ritu exemplorū maiore: q̄ i fūere p̄sum gladiatoria spectacula edere solebāt. Valerius lib. ii. dictorū factorūq; memoratū testis ē gladiatorū munus primū romae datū esse in foro boario Appio claudic Quinto Fuluio cōsulibus: deditū aut̄ Marcus & Decius filii Bruti fūnebris memoria p̄is cineri honoratō. Palliolatus: Idu tus palliolo: ē aut̄ palliolū genus uestis formata p̄ diminutionē a pallio dictō: uideturq; magis muliebris eē q̄ uirilis. lue. dorida nullo cultū palliolo. martialis hāc uolo q̄ facilis q̄ palliolata uocat. idē succida palliolo uelera q̄nq; petit. atq̄ iuriscōsultus titulo de auro & argēto legato nūerat palliola iter uestimēta uirilia a palliolo aduerbiū fit palliolatim. Plautus palliolari amictus sic cessi ludibūdus. Nouo more: cū id ue uestimēto gēus usurpat nō soleat ab his: q̄ p̄fideat spectaculis. Togae uirilis die: quo. l. rogā uirilē iduit: q̄ dies

Votū an̄ nibalīs de morte antonia nūq̄ expulisse

ara dicata a. l. x. gētū

corpus aī organum

receptum pedagogi plagosi Superiūmētariū

munus gladiatorū i fū nere parentum palliolatus palliolati

dignitas et  
disciplinis

est tyrocinii: de quo supra diximus  
affatim. Sine solēni orō: sine pō  
pa & magnificētia in talibus die  
bus usitata. Quicq̃ dignitatis: p  
eximēta publicationēq; libera  
liū disciplinā: q̃ ornamēta & di  
gnitatē maximā mortalibus idē  
tidē cōciliare cōsueuerūt. scribit  
Tacitus neminē p̃cisīs t̃pib; ma  
gnā potētā sine eloq̃ntia cōsecu  
tūsidē testis ē veteres romāos si  
bi ipsis p̃sualis neminē sine elo  
q̃ntia aut affeq; posse ī citate aut  
ruri cōspicū & eminentē locū:  
claudius t̃ adēo erat p̃ ualitudi  
nē hebes & focors ut nec qdē p  
eruditiōē assequēf ullā dignita  
tē: fortassis qā in ipatore: & in eo  
q̃ impaturus est aliud q̃rif q̃ li  
tura. Portētū: ut nō t̃ portētō  
sue uidetef q̃ ipm portētū. Ab  
solutū p̃fectū: absolutē. n̄ iterū  
significat p̃ficere. hic ille iocus ē  
Augusti celsaris: q̃ cū multi Seue  
ro Cāsio accusante absoluerēt:  
& architecti fori ipsius expecta  
tiōē opis diu traheret: ita ioca  
tus ē: uellē & cassius meū focē ac  
cussaf. Secūda argumētū: ut

## Absolució

focordia

. De opera eius circa liberales disciplinas.



**D**isciplinam tamen liberalibus ab eate prima nō me  
diocriter operam dedit: ac sæpe expimenta cuiusq; et  
publicauit. uerū nec sic quidē q̄q; dignitatis asseq;  
aut spem de se commodiorē in posterum facere potuit. Ma  
ter Antonia portentum eū hoīs dictitabat: nec absolutum  
a natura sed tārū inchoatum: ac si quē socordia argueret:  
stultiorē aiebat filio suo Claudio. Auiā augustā pro despe  
ctissimo semper habuit: non affari nisi rarissime: non mone  
re nisi acerbo & breuī scripto aut per iternuncios solita. So  
ror Liuilla quū audisset quandoq; imperatarum: tam ini  
quam: tam indignam sortem populi Romani palam & cla  
re detestata est. Nam & auūculus maior Augustus quid de  
eo in utraq; partem opinatus sit: quo certius cognosca  
tur capita ex ipsius epistolis posuit.



**C**Epistole Augusti ad Liuiam de testimonio Claudii.  
Olocutus sum cum Tyberio ut mandasti mea Li-  
ula: quid nepoti tuo Tyberio faciendum esset lu-  
dis Martialis. Consentit autem uterq; nostrum  
semel nobis esse statuendum quod consilium in illo seque-  
mur. Nam si est apostros (ut ita dicam) *ὑπολαβὴς* qd est qd  
dubitemus: qui per eosdem articulos & gradus perducendus

tuantur. Socordia arguitur in  
ticia accusat' uetus est & latina locutio. Plautus ecce uideo: q me miserā arguit stupri dedecoris: socordia  
p igniua posurrūt. Cato p stulticia posurrūt: tanq p cōpositionē sine corde significet. Sulpiorē Claudiorū  
Claudius exēplū cēt unicū absolute cōsumatq stulticiae. Augusta: liuia drusilla quae augustae cognome  
to decorata est post augusti matrimonium. Despectissimo: uilissimo contentissimo despiciatissimo.

M.A.N. Pedagogus ducere curat moderate. Barbas: & iccirco humanū & intractabile, lumē-  
tarium: qui iumēta egisset. Eandem valurū dicitur corporis & animi imbecillitatem. Palliolus Pallio  
amictus ut parum mēis compos. erat enim pallium non patrius sed peregrinus habitus. Nonio morena  
tuo exemplo quom nemo antea tali habitu ludis praefidisset. Solemni legitimo & confueto experientia  
nova opuscula. Publicanus in apertum retrulit edidit. Ne se qdem: qđ uariarum disciplinaz prae se fe-  
ret cognoscē. Dignitas in republica administradā. Portentum hominis portentosum hominē. So-  
cordia: ignauia. Auia augusta: liuia drusi mater. Audiuisset ex mathematico aliquo fe auisipie seu con-  
iectore. Detestata: aduersata. Auūculus maioris: quidem minor Antonia Claudii matris: ex Antonio tri-  
umuiro & octauiā Augusti sorore nata est: ergo Augustus maior auunculus quia maternae auiae frater. In  
utranque partem: bonam scilicet & malam. Cū Tyberio: filio tuo. Nepoti Tyberio: Claudio nam Tybe-  
rius Claudius Drusus ab iniurio nominatus est. Consentit uterq; nostrū: amboque conuenit. In illo: Quo-  
dio apud Thos inter οδοκαυρος totus perfectus. Articulis: temporum momenta & oportunitates. Terē-  
uide ut in ipso articulo oppressit ελαττωσται minui. Eum: & sic enim legen- dum non eum etiam ut  
ceteri habet aliter enim eio non procedit θεβλαψεται καλει τιν τοσωμια τοδ καλεις τιν αυ-  
ανς απειοτητ: id est offensus est circa animi & corporis integritatem τα τοια τα σκιδη της κιν-  
μωκ τνρις ου τινωχο τισυρνυ: haec cauillari: & ridere confuētis. Estuabimus: follicid & anxii erimus  
& praepudore feruebimus.

PHIL. Aut p' iernucios: tanq' fastidiret cū nepote stulto confociare sermonē. Audisset: a mathematicis.

detestatio  
avunculus  
maior

Tam indignam fortem: quod essent futuri sub imperio fatui & insipientis. Detestata: execrata, dolebat enim q̄ populus romanus futurus esset sub imperio principis tā fatui tāq̄ socordis detestatio apud iustos fultos significat denūciationē factam cū testatione. Auunculus maior: supra diximus auunculi maiorem fuisse magnū dici auiæ maternæ fratrem: qui est in quarto affinitatis gradu ex transverso: scribunt iustici fulti. Augustus auunculus maior erat Claudii: cum frater esset octauiæ: ex qua nata erat Antonia Claudii mater. In utraq̄ partem: & laudationis & uituperationis. Capita: uulgo dicimus capita. Collocutus sum: uerba sunt ex epistolis augusti ad uxorem Iuliam. Nepoti tuo tyberio: hunc claudii significat q̄ appellatus ē Tyberius Claudius Drusus. Martialibus: in honorē martis uitoris: de quo dictū est in scipio.

ſit per quos frater eius perductus ſit. Sin autē καὶ τὸ αὐτὸ ſentimus cum etiā βίβλα φησὶ καὶ εἰς τὴν τοῦ σωματῶς καὶ εἰς τὴν τοῦ ψυχῆς ἀρίστην præbenda materia deridēti & illum: & nos & nō eſt hominibus τα τοιαῦτα δεῖν εἶναι καὶ ἀκρίβειαν εἰς ἀποδείξει. Nam ſemper æſtuabimus: ſi de ſingulis articulis tēpore deliberabimus μικροῦς ποσὺς καὶ ἐν ὅλῳ in poſſe arbitremur cum gerere honores nec ne: In præſentia tamen quibus de rebus conſulis curare cum ludis Martiali- bus triclīnium ſacerdotum non diſplicet nobiſſi eſt paſſu- ruſe ab ſiluvani filio homine ſibi affini admoveri ne quid fa- ciat: quod conſpici & derideri poſſet: ſpectatur cum circa circenſes ex pulvinari non placet nobis. Expoſitus enim in prima frōte ſpectaculorum conſpicietur. In albanum mon- tem ire cum nō placet nobis: aut eſſe Romæ latinarum die- bus. Cur enim non præſcitur urbi ſi poteſt fratrem ſuū ſe- qui in montem. Habes noſtras mea Liuvia ſentētiās: quibus placet ſemel de tota re aliquid conſtitui: ne ſemper inter ſpē & metum fluctuemus. Licebit autem ſi uoles. Antōiæ quo- que noſtræ des hanc partem epistolæ huius legendam: rurſus alteris litteris Tyberium adoleſcentem: ego uero dū tu abe- ris quotidie inuſitabo ad cœnam ne ſolus cœnet cū ſuo Sul- pitio & Athenodoro: qui uellem diligentius & minus tē- tiarum deligeret ſibi aliquem: cuius motum & habitum & inceſſum imitaretur miſellus ἀτυχὲς ἐν τοῖς σώματι καὶ εἰς τὴν αἰδολίαν: ubi non aberrauit eius animus ſatis apparet καὶ οὗτος

Vterque nūm: ego & Tyberius Liuiæ filius. ἀρτίως græce dī- iterget. & οὐδὲ καὶ ποσὶ totus pſe- ctus & iterget. ſenſus eſt auguſti ſi Claudius ē iterget ſenſibus & ual- lidus aīo & corpe nihil eſſe dubi- tatum: quod pducēdus ſit ad glori- am hiſde gradibus: quos germa- nicus ſi fuerat pducēdus. καὶ εἰς τὸ σφῆλιν i. minui & hebetari: ſue- rit καὶ αὐτὸς αἰ. hoc eſt errare. βίβλα φησὶ: græca ſūt uerba quorū eſt ad uerbū interpretamētū nocu- mēto affectum cē circa corpus & aīæ integritatē. ταῦτα δὲ αὐτὸς καὶ τῆς i. talia deridere & ſub- ſanare ſolitis. Eſtuabimus: agita- bimus uexabimur anxietate & cu- ris. ora. æſtuat & uīræ diſſoluentē ordie toto: tranſitorio ſumpta a ſus- citibus maris æſtuātis. Articulis motiſſis. μικροῦς ποσὺς καὶ ἐν ὅλῳ i. ne ſubiaccēt nobis. Conſulis: cō- ſulta ingris. Triclīniū ſacerdotū: hoc pp ſalutē dēū exiſtimō: quærat ſacerdotes dicat marti: & ſo- liti erāt celebratis ludis lauſiſſi- mas cœnas cōficere. ut auctore porphitronē eſt in puerbio ſalia- res cœnas dicere opiparas & co- pioſas. Apuleius ſalutares ſe cœnas ſe cœnas credere. pterea cœnē

Salutares  
cœnæ

pōſiti epulis exquitiſſimis erāt iſtructiſſime. Macrobius pōſiti cœnā memorat: in q̄ triclīniū lectis ebut- meis ſtrata fuiſſe: in quibus pōſitiſces cubuerūt: & edulia eſculēntiora multiſaria fuiſſe teſtaſ. curare aut triclī- niū is dēq̄ pēſt triclīnio ut oīa diligēter in cœnā apparent. græco uocabulo uocaſ architectriclinus & ſympo- ſiarches. Admonet: tanq̄ a rectore & magro. Sibi affiniſtra ſcribet tranquillus Appiū ſyllanū fuiſſe cōſo- ceſe Claudii. pterea fuit. M. Syllanus nepos neptis diui auguſti. Ex puluinari: tanq̄ ex loco religioſo & no- biliori: de puluinari ſupra diximus nō pauca. In prima fronte: ex hoc colligiſ eū q̄ ſpectabat ludos ex pul- uinari fuiſſe iter ceteros cōſpicabile: utpote in primis ac honoratiōribus ſpectaculis ſedentē. igit̄ cū in tali- bus locis nō ſint collocādi hoſes ſatuitate aliā ue qua labe mōſtrabiles merito noluit Auguſtus Claudii ut pote ſauū atq̄ ridiculoſum ſpectare ex loco conſpicio & eminētiori: ne eſſet cauſe iſtus ſpectatoribus.

M. AN. Articulis tempore: quoties aliq̄d erit agēdū μικροῦς ποσὺς καὶ ἐν ὅλῳ inſe: præ ſubiectū & nobis. Poſſe arbitremur: totius cōſultatiōis nō utq̄ quem talē hērent putandū eēt: poſſe nec ne genere honores. Conſulis: petis a me cōſiliū. Ludis martialibus quos credo Auguſtus in dedicatiōe tēpli martis ultionis cele- brauit. Ab ſiluvani filio ſyllani potius legerim. nā & m. Syllā filia claudii dca ē qd̄ nomē arguit ſyllāz ſa- milie claudiz & affinitatē. Puluinari qd̄ puluinare eēt diximus. In pria frōte: ubi ab obſus poſſit cōſpici.

Latinæ: diebus ſacris feris. Cur nō pſciſt urbi. ſenſus eſt ſi talis hñdus eſt: ut ſine maiore nſo rubore cū ſit albā ſacrore q̄ uētre poſſit nō uideo q̄ rōne nō ēt citati eū pſicere poſſumus: abſtinentibus. n. magiſtratus q̄ citati ſoliti erāt præſter creabā. pōponius iure cōſultus quoties inq̄ reſpū. magiſtratus perſicicūtur uſus reliq̄ q̄ ſus dicat q̄ pſcedus oīi ſitituebat: poſtea latine ſerapie cā iſtroducūſ ē: & quotiās obſeruaſ.

PHI. In albanū mōte: ubi in honore ſolis latialis fiebat ſacrē: & p latinæ ſerapie oēs latini populi carnē accipe ſoliti erāt hiſtoria tradiſ in Dionyſio in. iiii. Præſciſt urbi. q. d. pōt pſcedus urbiq̄ dignitas ampliſ- ſima eſt cōſtitui: ſi idoneus eſt ad celebrādas latinas ſerapie albanō mōte cum ſit germāico. In mōte. ſalua- nom. ubi cōſules ſoliti erant ſacrē facere loui latiali. ex quo iſtelligimus auguſtum hanc ſcripſiſſe co tpe. quo cōſul erat germanicus claudii frater: q̄ eſſet ſacurus in monte ſolēne ſacrē in diſtris latinis ſerapie: quare- bal liuia ab auguſto: an una mītrēdus eēt Claudius cū germanico fratre cōſule. Inter ſpē et metu: iter dū- ar cōſtrarias affectiōes: eſt. n. ſpes opinatio boni futuri: metuo ego futuri mali. tale eſt illud maronis. nō ſpēz metu: ſpēz iter dubii. Fluctuemus: iſta fluctuū agitemur. iuxta illud magno curage fluctuat æſtu.

Antōiæ: nati. ſipſus claudii. Tyberii adoleſcētē: claudii. ſi Tybe. appellatū. Cū ſuo Sulpitio et Athino

architectri-  
clini  
nus  
ſympoſi-  
arches

ſpes metus



1890

2000

၁၆၀၀၀၀၀၀

mittere ut puero & huic q adhu  
- PHIL Tyberius: q princeps fu  
aliud est cōfulari gerere aliud o  
tus: cōfularia uero ornamenta  
gnia quæstoria & ornāmēta pra  
ad celebrandā fūrumaliogē & fi  
nalibus: & ita in septem dies pp  
minarē. hinc martialis fūrum  
erabit macrobii sigillaria lufu

**D**e gratia & fauore eius apud homines.  
Vn interim( quamquam hoc modo agenti) qua-  
quam aut officium hominum: aut reuerentia pu-  
blica defuit. Equeſter erdo bis patronum eum  
perſerendæ pro ſe legationis elegit ſemel cum

parum laperet & scripfit. In matrimonialium uxoribus adu-  
uit post augustinus frater Drosi & ita paterus Claudii. Legitimos & honestos  
nomen cōsularia impetrare. cū consularis sit legitimus homo & magis  
p indulgenti principis ēt illis denique nūq̃ ad cōsulatū aspirare cōuenit  
et priora decreta patris cō & crispiuo fuisse legitimos. In matrimonialium & sigillari-  
o sigillarioque festiuitate sciendū est aut sigillarioque celebratē adiectā esse san-  
nagatū fuisse laticia matrimonialia cū prius fatum q̃q̃ tū diebus nūtro  
natioque dies mō q̃q̃q̃ nolat mō septē. sic aut septē futuri uenerat ante die  
m p̃bere repp̃in adhuc f̃sente oculis fictitiis. illis nudiebus sigilla hoc

parat simulachra fingeant ac uenalia parabant: q̄ hoies p̄ suis capitibus offerri solebat in sacellū ditis ar̄e  
 summi coherēs. iō s̄aturalibus taliū cōmertiōz celebritas cepta septē occupat dies: q̄ erat seriati sicut aut̄  
 s̄aturalibus cerei missitabantur. ita in figillaribus sigilla: q̄ arte fictili fingeant: totoz hoc tpe alea ip̄e ex  
 erobat. & sicut s̄aturalia miera appellarūt: quae s̄aturalibus missitabant. ita sigillaria uocauerūt q̄ in  
 figillaribus mittebant: spartianus: s̄aturalicia & figillaria frēq̄nter amicis inopinātibz misit Hadrianus  
 imp̄ator & ab his libēter accepit & alia inuicem dedit. sigillaria dicimus dies ip̄os atq̄ festiuitatem sicut sa  
 rnalia & ita in hoc loco accipit. p̄tērea sigillaria dici locū ip̄m in quo sigilla fingeant & uenalia p̄pone  
 bant testis est gellius: qui sic ait in q̄nto apud sigillaria forte in libraria ego & L. paulus poeta uir memoria  
 ria doctissimus cōsideramus obseruauimus mētionem fieri de sigillaribus apud iuriscōsultos in hoc signi  
 ficatū uidelicet p̄ loco in urbe Roma. in quo nō solū sigilla sed et uas uenalia p̄ponebant. sic. n. ait scaeuola  
 libro de legatis tertio. p̄familias ita legauit. lāces duas leues q̄s de sigillaribus emi: dari uolo is de sigillari  
 bus leues q̄dem nō emerēt. lāces et̄ emptas hēbēt: q̄ friuola q̄ futulis q̄ ridicula deus bone est Accursi. Iter  
 pretatio. q̄ sigillaria exponit. p̄ gñe uasoz. mox tanq̄ aliqd̄ luculētius excogitasset ait esse genus uēditioz est  
 ne hoc interpretari lege an ingnare. talia interpretamēta cādidatos legū inficiūt haud dubie nō instituit. quae  
 nescire melius est: cū sint dedocēda potius q̄ docēda: habet tñ hic egregius enarrator sēctatores nō paucos:  
 adeo adictos: ut nefas esse existimēt piaculumq̄ cōmitti: si uel unguem latum ab ip̄is interpretatiōe discēs  
 ferint: tāq̄ unus & unicus sub ō celo sit iuris ciuilis illustrator: q̄ nō tñ catem fed sanguine & medullā le  
 gum possit eruere. pecūias aut̄ ut ad rē redeamus. in sigillaria dari solī solitas docet spartianus cū de Anto  
 nio caracallo scribēs ait: q̄ a parētibz gra sigillarioz accepta: ea uel cliētibz uel magistis spōte donauit id  
 munus sigillariū dicebat. Senec. li. i. eplaz. ego sum scelicio: cui solebas sigillaria afferre. mendos: codices  
 hnt sigillaria. flauius uopiscus. tradit Aureliano istiusse uxori & filiz annuū sigillariū. Ex cōubernio  
 sordidissimoz: scri. Hierony. dñaz mores saepe ex ancillaz moribus iudicant: ita q̄ cū sordidis & aleatori  
 bus uiuit iter sordidatos & aleones nūerari solent: q̄rit Auisio. i. p̄blematis: cur q̄ iusto & tēperati & bono ui  
 ro se iūxerit melior in his bōis ai eadē q̄ uero cū sano traxerit morā nihilo fiet robustior: q̄. i. bōa corporis  
 aio imitari i possūmus: bōa at̄ ai possūmus: claudius igit dū uersā cū ebriosis & aleatoribus ifamatus est.  
 P̄tēter signitiaz notā & suggillatiōem: tanq̄ & ip̄e ebrietati indulgeret & alea. Bis patroni: ut patrociniū  
 suspicet ordinis equestris in legatione. p̄ferenda: tanq̄ idoneus esset: qui fieret orator impetrabilis.

M. AN. Et sigillaria: quae s̄aturalibus dono mittebant spartianus s̄aturalicia & sigillaria frequenter  
 amici inopinātibz misit dabat autem in primis pueris quod idem auctor alibi demōstrat q̄ a parētibz  
 sigillarioz gra acceptat id uel cliētibz: uel magistis spōte donauit: erat itaq̄ sigillaria p̄ae imagies fictilibz  
 descriptae a signis dicta. Mar. in apophoretis gloria tā pui nō ē obfcura sigilli & rursum sum fragilis f̄ tu mo  
 neo ne sperne sigillū. Mō domo: uisitatū domi. Sup̄ uterē notā: signitiaz & ignauia infamia. Alea: lu  
 lus. Patroni: ut suā ad cōsules cām ageret. Oppressum seianū gratularent: sic liuius ut uictoria philippus  
 ip̄i populoz romano gratularet. Spectaculis: iter spectandū. Adueniet: theatrū ingrediēti.

deportandum Romam corpus Augusti humeris suis a con  
 sulibus expolcerēt. Iterum cum post oppressum Seianum  
 apud eisdem gratularentur: quin & spectaculis aduenienti  
 assurgeres: & lacernas deponere solebant: senatus quoq̄ ut  
 ad nugerum sodalium augustalium sorte ductorum extra  
 ordinem addiceretur censuit. Et mox ut domus ei: quam  
 incendio amiserat: publica impensa restitueretur: dicēdaq̄  
 inter consulares sententia ius esset. Quod decretum aboli  
 tum est excusante tyberio imbecillitatem eius: ac damnum  
 liberalitate sua referturum pollicente: qui tamen moriens  
 & in tertiis haeredibus eum ex parte tertia nuncupatum le  
 gato etiam circa sestertium uicies profecutus: commenda  
 uit in super exercitibus senatus: populoq̄ romano inter cae  
 teras necessitudines nominatim.

PHI. Deportati corpus Au  
 gusti: decuriones mūicipioz & co  
 loniaz a nolla bouillas usq̄ de  
 portauerunt corpus Augustia bo  
 uillis eq̄ster ordo suscepit: ubiq̄  
 italiter atq̄ i uestibulo domus eis  
 collocauit Claudius noie eq̄stis  
 ordis hanc pegit legationē apud  
 senatū: ut. sordini eq̄stri depor  
 tatio corporis Augusti danderet.

Itaq̄. sp̄atoniū Claudiū elegit  
 ordo eq̄ster. Apud eisdem. i. se  
 natores. latine & elegāter dictus  
 tibi gratulor uictoria. Plautus in  
 captiuis: ubi q̄q̄ uidēt eū obuiū  
 gratulanturq̄ ea rē. Solebat: sen  
 sus est eq̄ster ordo in honorem  
 Claudiū solitus erat lucernas de  
 ponere in spectaculis: ut. i. togati  
 nō lapnari una cū ip̄o Claudio

Sigilla

Sigillaria

Sodales  
augustales

**sodales uñ**

**sodalitates**

**sodalitis**

quibus do-  
mus publi-  
ce ædifica-  
ta

Tertii hæ-  
redes  
Legatarius  
nomiatim

## Aquila honor

**S** Vb Caio demum fratris filio secundum existima-  
tionem circa initia imperii omnibus lenociniis col-  
ligente: honores auspiciatus: cōsulatum gessit una  
per duos menses: euenitq; ut primitus ingredienti cum fa-  
scibus forum prateruolans Aquila dexteriore humero cō-  
sideret. Sortitus est & de altero consulatu in quartum an-  
num: praesedit nonnunquam spectaculis in Cail uicem:  
acclamante populo feliciter partim patruo imperatoris:  
partim Germani fratri.

De conrumeliis eidem per ludum illatis.

**N** Ec eo minus contumeliis obnoxius uixit. Nam & si paulo serius ad p̄dictam cœnæ horam occurrisset non nisi ægre & circūto demum triclinio recipiebatur. Et quotiens post cibum addormisceret (quod ei fere accidebat) olearum ac palmularum ossibus incessebatur: interdum ferula flagroue: uelut per ludum excitabatur capreis: solebat & manibus stertentis focci induci ut repente expergefactus faciem sibi confricaret.

De discriminibus quæ passus est.

**E**d ne discriminibus qdē caruit primū in ipso cōsu-  
latuq; Neronis & Drusi fratrum Cæsaris statuas

penitus luculēti honorē hūc q̄ paucissimis cōtēgisse. ut impētia illis publica domus ex aedificata ref. Nā Valērio maximo inter alios honores domus pblice fuit aedificata in palatio. p̄terea Cicerōi domū pecūia publi ca aedificatū fuisse testat Aconius: & ip̄met Cicerō saepe gloriatus est. Inter cōsulares. in senatu romano in dicēda snia primi rogant cōsulares: uel iter primos. uñ ait Gellius obseruātū fuisse. ne q̄ quēq̄ ex alio quā ex cōsulari loco sniam primū rogaret: cū id extra ordinē fieret: Claudio id honoris cōcessum est ut sen tentia in senatu dicere posset iter cōsulares: hoc est eos q̄ iam fuerāt cōsules: quis ip̄s nōdū ad cōsulariū pue nisset. Decretū: de restituēdā. f. domo Claudi publico sumptu: & de dicēda iter cōsulares snia. Imbeci litate: hoc ad sniam dicēda referēdum est. Damū refarsuge: hoc ad domū incēdio asumptam referēdū. refarsuge: ait dixit q̄i compensat. In tertiis haeredibus: quādammodū fēdi haerēdes dñr instituto haerēdi substituti: ita secūdis haeredibus tertiū haerēdēs substituant: & ut aiūt iurīcōsulti pōt q̄s in testō suo plures facere gradus haerēdiū: ut puta si ille haerēs nō erit ille haerēs esto: & deinceps in q̄n uelit testator substituere pōt. Ex parte tertiā: ex triente. Legato: id est legatariū dñus q̄ legata consequi. Ceteras necessi tines: necessarios & cognatos. Nominatim: nuncupatim: uerbum est iurīcōsultorū. namq̄ libro. xvj. digesto: titulo de liberis & posthumis sic inq̄t Vlpianus: quid sit nominatim ex haerēdarū uidēamus. omē & p̄nomen & cognomen eius dicēdū inq̄t. aut sufficiat unum ex his: & constat sufficere.

M. AN. Lacernae deponentes: aut qua transiturus esset iustereretur: aut certe ut nunc apto capite supione aliquo officii gratia excipimus ita illi positis lacernis: sed ne utrum quid sciam legere est. Quid lacernae leguntur quid sibi uelint non ideo. Sodali augustinum: si flammis sodales & templa sunt Caesarum: quibus post mortem decreta: capitolinus unde inquit et templum constructum datur sacerdotibus Antonianis & sodales & flammes & omnia quae de sacris decreuit antiquas. Damnum: cladem illa pae finementis obsequii morbo corporis aut certe ignominia quod auctor eius decreti abolendi fuisset. Res arturum: supplicium. Necessitudines: necessarios. Nominatum claudii non expressio. Sedam existimationem benignitatis & clementiae opinionem. Oibus lenociniis: blandimentis. Colligente: captante. Auspicatus: rite acceptum. Ad dexteram: quod adhuc auspiciis fuit. Partim patruo: non imperatoris patruum modo germani fratrem appellando: Ceterum lenis: iniuriis. Recipiebatur: coniugae aliquo loco cedebatur.

PHL. Sub Caio: Caligula. Sedam existimatione: fauorabile et plenū benignitatis nomen. Lenociniis: bládiciis et illece méris. Colligere: aucupare. Honores: auplicatus: magistratus incipiens. Vna: cū Caligula Cæsare. Ingrediēti cū fafcibus: in Iulio cæsare denarrauimus quēadmodū fafces primi mēfis cōsul frūctus ille prior g erat maior natu plurifq; liberos qū collega hēbat. igit ob atate fafces fumēdi claudii pūbe fcl ē a Caio Cæsare. Agla: scribit Sene. lib. ii. qñtionū naturalū agla hūc honorē datū fuisset: magna: re:

faceret auspicia & ut auctor ē Seruius mīora auguria maioribus credū nec ullaq; sūt vīnū licet priora sint hunc auguria cornicis & colubae sup uētiā aqla abfolent: sicut q̄q̄d aqlae portēderūt iteruētus fulminis tollit. Dexteriore: nō oēs aues ab eadē pic ratū faciūt auspicū: sed sicut sinistra cornix & picus faciūt ratū sic a dextera coruus & aqla. hic illud plautinū ex asinaria picus & cornix ē ab leua: coruus porro ad dextra cōsuādēt. apud Liuiū & Diōtīū legimus quēadmodū aqla auspicū fecit regni Tanquīo prisco Romā cōmigrātī. In q̄rtū ānū: hoc ē ut post primū cōsulatū q̄rto demū āno iniret scdm. Praefidit uelut p̄positus & agonitheta. Partim patruo: hae duae populares acclamaōes felicitatē portēdebāt Claudio q̄bus mō patruis impatoris caligulae acclamaō mō germāici fr. Obnoxius: subiectus. Egre: difficulter. Triclinio lecto discubitorio. Recipiebāt: cōuētoribus & discubētus. Incessēbat: p̄curiebāt impetēbat, hac uēpitate pueri officulis cerasoq; d̄gitis exprimūt iēcēsiere hoīes ludibri cā cōsueuerūt: scribit porphīrio oratū inter p̄s solere amātes duobus primis digitis cōp̄ssare pomog; semia eaq; mittere in camera uelut augurū: ut si camera cōtēgerint sp̄are possint ad effectū p̄duci q̄d aīo cōcēperūt. Post cibū obdormisceret: k̄ri. Aristo. sōnū a cerebro p̄fici: q; maxie cibū subq; cōstueuit. uñ ait Lucr. i. iiii. deinde cibū seq̄ somnus: q; facit Aet. hae eadē cibis in uenas dū dicit oīe efficit: & multo sopor ille grauissimus extat: quem sāt aut lassus capta. Claudius obdormiscēs in mēsu ludibri cā & cōtempnōis iēcēbat officulis oliuag; q; sunt orbiculata: q; a columella fauce nōlāt sic scribēt in. xiii. & cū est oliua i fāsam redacta tūc sāt coctus tritusq; manu p̄misce cū ceteris aridis cōdimētis: ossa uero palmag; siue dactylog; sunt obloga. Phinius lignū appellat: idq; in p̄teritū ait ē umbilicatū: q̄d est semen ipsag; palmag; & ut utat ipsius Plinii uerbis: palmag; aliis breuius lignū in pomor: aliis lōgus his mollius: illis durius: quibūda ossēu limatūq; dente cōtra fa scinātes religiō politū: aliud pluribus uestib; paucioribus ue rūtis aliud crassioribus tenuioribus ue. A capreis q̄d exponūt capreas p meretricibus q̄d sentire ridiculū est: alii capreas accipiūt p īsula de qua dēm est in Tyberē: tanq̄ illuc & nō Romae tales cōtūmeliae in Claudio p̄perarent. uerūstus & p̄inde emēdatas codex debet a tropeis: q̄ lectio mihi in primis placet: ut sit sensus Claudii obdormiscētē in cōsilio scēssi solitū ossibus oleag; nūq̄ ferula cedi & ita uelut p iocū excitari a somno p cōuīnq; statim se conuertere ne ab ipso Claudio dephenderent auctores cōtūmeliae: sicut hodie quoq; sepe fieri solet: ut q̄ atq; uellicat īfestatq; in cōsilio se ipm auertat dissimulatēti cā. tales autē tropeis graeca tropei uocant: q̄ uersari. Tropaei 6. n. graece significat uento: & p̄pōnūt uersionem. inde & tropei ueti uocant cū c mari redūt: quoq; terminat Plin. ii. & Aristo. in p̄blematis: interpretes Aristotelicus tropeos interpretatus est uersarios. Socci induci: calciāmēta idui. Confricaret: manibus. f. calciāmēto loco indutis. Fratru Caesaris. Caligulae superius enarratū est quēadmodū nō & drusus fratres Caligula a Tyberio p̄empti fuerunt.

M. AN. Obdormisceret: dormire inciperet. Fere: semper ossibus digitorum compressis excussis per cōtemptum petebatur. A capreis: impudicis & prostitutis sic supra hircum uetulum capreis natura ligurire. Socci: socci calciamenti genus qui & clauis suffixi clauati dicebantur.

legnius locandas ponēdasq; curasset. p̄ene honore summo tus est. Deinde extraneo. uel etiam domesticorum aliquo deferente assidue dariēq; inquietatus. Quum uero detecta esset Lepidi & Getulici coniuratio: missus in Germaniam iter legatos ad gratulandum etiam uitae periculum adiit. In dignante ac fremente Caio patrum notissimum ad semisum quasi ad puerum regendum: adeo ut non defuerint qui traderent praecipitatum quoque in flumen sicut uestitus ad uenerat: Atq; ex eo nunquam non in senatu notissimus consularium sententiam dixit: ignominiae causa post omnes interrogatus. Etiam cognitio falsi testamenti recepta est: in quo & ipse signauerat. Postremo etiam sestertium octogies pro introitu noui sacerdotii coactus impendere ad eas rei familiaris angustias decidit: ut quum obligatam arario si dem liberare non posset. in uacuum lege praedatoria uenalis perenderit sub edicto praefectorum.

res Caio respo. noie ob detectā cōiurationē. iterdū gratulari ē grās agere: illo quo significat est illud Scipionis admo dū scitū cēleo relinq̄mus nebulonē hūc: eamq; nūc p̄p̄us loui optio maxie gratulatū. Fremēte ca iorlulius de Annibale ait. frēdēs frēmēs gemēsq; ac uix lachrymis rēperās: dī legatorū uerba audisse. Parq;

Picus &  
cornix a le  
ua

Sanctae ossi  
clā oliuag;  
ossa palma  
rū lignum

Tropaei q;

tropaei ueti

gratulari

claudii. Nūq̄ nō: temp. Nouissimū cōsulariū ultimus fuit: sp̄ Claudius idēdē. Inīa iter eorū sicut ip̄e cōsulariū gesserāt. Interrogatus. s. inīam: nē q̄ ultio loco inīam i senatu rogari solet. magis ignominiaē cā quā dignitatis rogari uis. Et ip̄e signauerat: septē signatores testō signādo adhibēdos eē docēt iuriscōsulū q̄s uero falso testī signasset legis corneliae poena tenebat hinc illud satyricū. signator falso. Pro itroitu noui sacerdotiū: sodaliū. s. Augustaliū cui sacerdotiū extra ordinē additus ē ex decreto senatus. Lege p̄diatoria: qua. s. p̄dia tam rustica q̄ urbana uēui subitiūcū: a p̄diis. n. p̄diatoria lex nūcupata: uñ & p̄diatores dicti cōsulī peritiq̄ iuris ad p̄dia priuentis: scribūt Vale. lib. viii. & cicero in ofone p. Cor. balbo. Scuolā cū de iure p̄diatorio cōsulere: solitū ēē cōsultores suos reuicere ad furū & casellū p̄diatores: cū assiduus usus uñ rei additus & igenū & artē sepe super. In uacuū uenalis: ea res: q̄ uēditiōni subicif. cuius emptor nō iue: ris: dī p̄dere uenalis in uacuū. & ita claudius in uacuū hoc est nō repto emptore pepēdit uenalis sub edicto p̄fectoꝝ: ararii. cui debebat: id autē pepēdit in uacuū q̄a nullus emere uolebat bona: q̄ soluēdo nō eēt. talis. n. erat claudius: q̄lis lyco Plautius aegētarius: q̄ ait sit reddo q̄bō debeo plus alieni ē. Praefectoꝝ. s. zeta rii: oī q̄stōres urbāi p̄fecturā ararii admittabāt: q̄ Augustus ad priōres uiros p̄tores ue traduxit. Eo de: siderāte. s. Caligula: q̄ cū cēt itra regalia rectū dimisit iter defecit ad locū angustū ubi īspecturus erat pue: ros arti scēnicē p̄paratos. Dietā: dieta significat cōnationē siue locū i domo: i quo hīramus a dieta dieta rii dci mīltri dietā defueriētes quoq̄ meminit Vlpianus titulo de fundō illūdo: apud eōdē iuriscōsultos titulo de extradiariis criminibus legimus dictarios appellari eos: q̄ in aliā cōenacula se dirigit furādū aio: quos plūq̄ fures puniēdos eē docet Vlpianus. corrigēda est obiter mēdosa dictio apud eōdē iuriscōsultos titulo de effractions: ubi sic scriptū ē. hī mō & focallari & detraclari erūt puniēdi tu p detraclari emē da dictarii: accipe: p. his: q̄ in dietis furant. de q̄bus ait Papinius. i. i. si uia: una tñ cōctis. pcul eminet una dietis: dē dieta uerbo grāco Διαιτῆσι & qd̄ significat uiuio & uerfor. in his. n. cōenaculis uiuimus & uer: samur. uñ ēē dieta noīa uicūs & medicā ps dietetica nūcupata: quae uicūs medef. est. n. medicina in tris ptes diducta: indicēti q̄ uicū in pharmacēuticā: q̄ medicamentis chirurgicā: q̄ manu morbos curat: de dieta sic scribit Scuola iuriscōsultus. lib. iiii. de legatis liberto meo ex domo mea: q̄ liberis meis dēdē dieti in qua habitauī itē cellariū iūctum eidē dietā ab herede meo ei concedi uolo. dietam fidonius interpre: tari uidet cōenaciūculam eē: cū ait in epistolis ex triclinio sit in dictā sine cōenaciūculā trāstus. leges apud Pliniū sepe zeta etā & zeteculā noīari: q̄ dietā & dieticulā elegantius dicere: qd̄ si codices pliniōs sine mē: dis habent: talis opinio lectio facile appareret. est. n. qd̄dam cognatio inter. D. & z. ut odor oꝝ d̄ p. medī: tus mezentius: fortassis ita dicta & zeta fieri potuit: q̄mox per contractionem zeta dēta est.

M. AN. Locidas: opificibus decernēdas. Ponēdas: publico loco erigēdas. Defente: acculante falsis: tribus in eū apud caligulā grassante. Iosephus: Pollucē: s. rui ait caligā inuēte falsis at capitalibus criatōi: bus claudii icēssere aliq̄d p̄uectasse. Gratulādū: ut publice ei noīe gratularet. Ad pueꝝ: ad se uelut pœ: rū. Recepta: ut cognoscere. Signauerat: ex signatoribus unus fuerat p̄ itroitu noui sacerdotiū quū angu: rale sacerdotiū adiūset. In uacuū lege p̄diatoria: sic Cic. p. Cornelio & n. si. Qu. Scuola ille augur quī de iure p̄diatorio cōsulere: hō iuris piūssimū cōsultores suos nōnūq̄ ad furū & casellū p̄diatores reuicē: bat: sed eic Cicero. q̄ui. ego a iurificē piūssimo quodā qd̄ esset p̄diatoria lege in uacuū p̄dere qd̄ Transiliū p̄esse admodū & obicure posuisset: tū ille Veterē ait aberatoꝝ. ignominiaē tāgit si qd̄ iurecōsultus in dige: stis demōstrat eos q̄ nō essent soluēdo sublimiōre loco altero tñ pede & manibus subnixos p̄dere solitos p̄ qd̄ argueret nihil p̄dōꝝ aut fortuāq̄ super se illas amplius: ne soli qd̄ tñ ut in eo plāris cōsistere possent sed ego postea digestōꝝ uolūna scrutatus locū nō repio si lectōis insolētia nō me fecerit. Vēalis alioque uenalis. q. d. nūi ea ignominia defitoris nomē declinasset ab ararii p̄fectis uenisset ut arario illud octogē: tes sextertius recuparet. Pepēderit: sic alibi reos q̄ an quēquū primū apud arariū pepēdissent.

PHI. Hermēū: soliti erant ue: neres uidere noīa cōenatiōibus: & cubiculis a noībus deoge sicut lucullus tricliniū hēbat nomine apollinē in quo lautiores cōenas pare solebat: uñ illd̄ celeberrimū est cōenabā apollie sic & her: meū ab herme. i. Mercurio deū existimamus. Alexander romanus īpator fecit ī palatio dietas noīe māmēas in honorē mris māmēae quas uulgus īpitum postea ad māmā uocauit. hac ēē repēstae in edibus principum sunt cubi: cula uariis noīs: ut aliud p̄staci aliud patonū: aliud colūbay: uo: citē: a noībus quoq̄ diuogē no: De initio imperii Claudii.

**P** Et hac ac talia maxima aetatis prae trāsta q̄nqua: gesimo anno imperiū cœpit: q̄tūis mirabili casu. Exclusus inter ceteros ab īsidiatoribus Caii: quū quasi se ceterū cōsiderante turbam sūmouerent: dietam cui nōmen est Hermēum recesserat. Neq̄ multo post rumo: re cedis exterritus: p̄posita ad solariū proximū interq̄ prae: tenta foribus uela se abdidi: latente discurrens forte grega: rius miles aiaduēsis pedibus & studio sciscitandū q̄nam eē agnouit: extra cūq̄ & prae metu ad genua sibi accidentem: īmpatorem salutauit. hinc ad aliōs cōmilitones fluctuantes nec q̄cūq̄ adhuc fermentes pduxit: ab his lecticā īpositus: &

lex praedia  
toria  
p̄diatores

dieta  
dictarii

Corrigenda  
dictio iu  
riscōsulto  
rum  
Dietetica  
medicina  
diuisio me  
dicinae

Medicinus  
mezentius

Dietae  
māmēae



quia sui diffugerant vicissim succolantibus in castra delatus est. tristis ac trepidus miserante obuiam turba quasi ad penam raperetur infons. Receptus intra uallum inter excubias militum pernoctauit aliquanto minore spe quam fiducia. Nam confusus cum senatu & cohortibus urbanis forum capitulumque occupauit: asserturi communem libertatem: Accitulusque & ipse per tribunum plebis in curia ad suadenda: quae uideretur uise & necessitate teneri respondit. Postero uero die senatu legniori in exequendis conatibus per tedium ac dissensionem diuersa sentientium & multitudine quae circumstantabat unum rectorem iam & nominatim exposcentes armatos pro cōcione iurare in nomen suum passus est: promittitque singulis quinadena sestertia: primus cæsarem fidem militis etiam praeio pigneratus.

minimus cubicula & coenatioes. ut apostoli Petri: ut Pauli. & cōmilititer. Ad solariū: latini solaria uocant plana tecta quae alio nomine meniana nuncupant. quod graeci dicunt domata ut supra locum ex interpretatione Hieronymi: alii ad solariū accipit per horologium: pterea solariū appellat iuriscōsultriculo ne quid in publico fiat. ut dicitur: quod per solo pendit & ex eo solariū dicitur. hic accipit solariū per meniano: sicut in sedo regum ubi scriptum est: quod dauid deambulans in solario domus regiae uidit berabē se lauante ex aduerso super solariū suū. Se addidit: iosephus lib. xix. Claudius egrediebatur de theatro Caio mortuo & do-

Solaria

Solarium uel digal

mo Cæsaris nece turbata in Augusto per sua salute cōsistens: & in quodā loco archissimo deueniens se celabat: nequaquam de sua salute securus stabat: in quodā loco super paucos gradus obcuritate celatus. inde. vi. Aurelius ait claudiū de formi latebra latere fuisse abreptum a militibus. Praeterea foribus uela: aulea significat quod in domibus principū ante hostia pretendi solent. Lapidius Alexandrū romanū imperatorem ea fuisse humanitate praeditū scribit: ut salutare quāuis uno de senatoribus patere uelo admissionalibus remotis. haec peculiari ter uocant cubicularia uela: utpote cubiculorum usui accommodata. idē Lapidius de heliogabalo sic refert. subito militū strepitu exterius in angulum se cōdidit: obiectusque ueli cubicularis: quod in introitu erat cubiculi se texit. Graegorius uisior Cicero ait idē per graegarii milites facit inuiti ut coronam dent ciuicā: & se ab aliquo seruatos esse fatent: hic autem miles de quo loquitur Suetonius: proprio nomine: ut inquit iosephus gratias nuncupabat: qui uidens claudiū: nec perfecte praebuitur cognoscere proxime uenit: rōgare apprehendens agnouit: sequentibus dixit. iste germanicus est: cum constitutus imperatorem. Ad genua libi accedentem: Claudius metuens ne propter Caiū ipse moreretur parcendū sibi esse poscebat: tūc gratias subridens dextera ei porrexit: & noli inquit de tua salute pusillanimesse esse cū te magis oporteat magnanimitate de impio cogitare: quod diu asserentes caio mūdōque prospicientes: tuae cōfessere uirtuti. perge & maiore tuorum recipe solū: ad genua ideo dixit: quia miseris cordiae sunt cōsecrata & claudiū per metu supplicabat militi graegario. relege: quia a nobis explicata sunt de genuū adorandē in suplicibus. Cōmilitones fluctuantes: milites ex obitu caligulae prurbari cedē fecerūt: mox a cede abstinentes facere conciliū de imperatore errando. quod decreuerūt claudiū ipatorē facere utpote defuncti caligulae patrū & oīum senatoria dignitate scipud uirtute maiore fultū & militari disciplina pariter eruditū hūc itaque delibauerūt in medio statueres ipatorē facere dignis: solēnitatibus honorat: stremebat aut milites ex nece caligulae quia ille illis clarissimus fuerat: per pietate quod pecuniarū muneribus eos sibi cōciliauerat. Viciissim succollantibus per uices humeris subleuatis portantibusque: succollare. n. significat in collū tollere & ita baiulare. Varro libro. iiii. de re rustica apes inquit regem suū sequuntur quocumque it: & sessum subleuat: & si nequit uolare succollant. Plinius idē memorans ait sessum humeris subleuant ualidius fatigatū ex toto portant: hinc ab eodem Tranquillo succollatus otho imperator dictus est hoc est collo humerisque baiulātum subleuat. scribit iosephus claudiū supportatū fuisse nequaquam ualentem pedibus ambulare. propter timorem. s. gaudiumque dictorum.

Succollare quid apes

M. AN. Insidiatoribus: is qui in Caiū conspirabant: iosephus auctor est claudiū & minutianū praecessisse nō nihil Caiū ex spectaculo exeuntes: sed cum ille in concanū locū ubi occisus est quasi in balnea iturus repente deflexisset factum esse ut ille a sequentiū multitudine sit ab eo exclusus. Eo desiderante: caligula in dicta crenaculū in quo astatat coenat ad umbrā: hyeme ad solē quod & coenatio dicitur quāuis a graeco quod id nomen deducit: Varro ita appellat existimat quod in ea die edat: in hortis dieta fere edificari solebat: hinc & dietarū dicti qui furadī gta in aliena se igeret coenacula est & dieta unius dicti cibis. Hermecius graeci epulā uel refugū thesaure uocāt. Ad solariū: horologium nūc in quo horarū umbrage aspectu notabat: Plinius prius corporis romāis solariū horologiū statuisse a. n. xii. ānos quod per pyrrho bellatū est ad zedem grini. L. papirius cursor ad primū igit solariū quod proximo erat loco: nisi solariū accipias simpliciter per eminētiore loco. nā iosephus de eius latebra ita refert stabat inquit in quodā loco super paucos gradus obcuritate celatos. Foribus: solariū.

Genua accedēte: genua misericordie veteres cōsecrarūt: cicero supplicatū peratū ad illa obuoluit tacere. PHIL. Sui diffugerat: illi codices hūc serui & ad lecticiarios referendū: quod lecticia ipsorū dñm deportare cōsueuerūt. Quasi ad penā tape: iosephus cōcurrēbat inquit circa gratū multi militū: & uidētes claudiū duos qui ad supplicii rege gestage dolebat: tūc claudio per corporis debilitatē fugere non ualēte eū in ueliculo rapiētes per eius icolūmitate solliciti cū fuga ad palatiū uenerūt. Inter excubias militū: concursus militū

factus est cunctis aspectu claudii libenter insipientibus eiq; principē statuere festinantibus p favore germanici eius fratris: qui magnam gloriam uitae suae reliquerat uniuersis. Intra uallia: castra praetoria signifi-  
cat. Foje occupat: diuise: snice erant populi & senatus. Nāq; senatores dignitatem pristinam appetebant  
& onerosum seruitiū tyrānidis declinabant: & ob hoc itaq; assertores libertatis occupauerat capitolū & fo-  
rū. populus aut gaudebat impatore: latebaturq; claudii foueri militari fauore ad impiū capeffendū. Ac-  
citus: eodatus. Per tribunū plebis: scribit iosephus legatos a senatu missos ad claudii uenarium & braci-  
chū: ambos tribunosq; posttrati suppliciter claudium orabat ne belloq; ac subuersionis foret occasio ciuitati.  
sua debantq; simul ut si appetere principatū a senatu magis q̄ a milibus acciperet. sefert iosephus agrippā  
a senatu ad claudii fuisse legatū: q̄ latet exacuit claudium ut impiū dignitatem tutaret neq; caderet se-  
natu. Vi se teneri: scribit iosephus Agrippā missum esse a senatu legatum ad claudii sup rebus cōponen-  
discui claudii tridit non esse mirabile: si impatorem nō libere acciperet curia: quae crudelitatis priore pri-  
cipum fuerit uulnerata sed si ipsius mansuetudinem degustaret: cū nōe tantū ipse princeps esset futurus: ne  
aut senatus imperaret: pfecto illos gauisuros sibi pferre imperium obuuisse. Diuersa sententiū: ex sena-  
toribus adhuc nocte exiit alii semetipsos occultauerūt: alii in agros priuos prius egressi: uixq; cētum senato-  
res collecti sunt: quibus in cōe de praesenti statu tractantibus repete clamor congregati exercitus est emissus  
perentis: ut militaris impator eligeret. Multitudine noiātim exposcente: milites decreuerant apud semet-  
ipsos ut uni & speciatim claudio traderet imperium ut ante dictum est: hoc tñ senatoribus concedentes  
ut ipsi q̄ dignus uideret eligeret. Iurare in nomē suū: claudius cōgregato exercitu contione habuit iustit-  
radū a militibus accipiens secū manendi: donauitq; singulos custodes corporis qnoq; milibus drachmarū  
& ducibus munere pmeritam portione largitus ē. sed & militibus abstinibus similia reponiuit. Militis: p  
militū singulatis numerus p pluriatio. Pigneratus: ueluti pignore obligatū obnoxiaq; efficiēs: Antiq-  
us melius carius. Macrobius: soli posthumiano antiquor uisā est instrudāq; cura defensionū. Liui. i. vii. Vu-  
litate fides fuit antiquor. Lucilius: qn potius uitam degat sedatus q̄ tam: quam tu antiquis: q̄ facere hoc feci  
se uidearis. Id biduū: qd̄ tumultuosum. Inter obitum Cati & principatū claudii fuit itermediū: de quo  
sic ait Paulus orosius. Claudius mox ut cōfirmauit imperiū magna atq; adhuc scognita clāmētia ne in ciui-  
nobilis multitudinē ultio si esset coepta seuiet: biduū illud qd̄ ex reip. statu infelicitate consulatū adūq;  
fuerat memoria exemit. osium factozq; dictorumq; in eo ueniam & obliuionē in ppetuum sanxit.

M. AN. Quia serui: sic. n. legedū non fui ut alii habēt qd̄ ne latine qdem diceret. Succollantibus: ceru-  
cem oneri subiciētibz iosephus uehiculo ait i castra puectū. In castra: praetoria quae circa urbē appia uia  
fuere: Plinius ad extrema uero rectoz cū castris praetoriis: coeperūt ea tyberis principatu Romae esse: quū  
antea praetoriae cohortes uagz p urbē sparsa haberet tabernacula. Aliq; minori spe q̄ fiducia: aut mius  
oīno spei adesset q̄ fiducia. Cohortibus urbanis: q̄ in urbe erant ad principis praediū. Asserturi: uindica-  
turi. Per tribunū plebis: cui uocidū senatus ueteri instituto ius erat sentū saturniū hūc fuisse crediderim  
quē iosephus de libertate continuo post mortē claudii cōcionatū scribit. Nominatim: noīe claudii depo-  
scētē. In nomē suū: suo noīe nouo se facto astringere. Praetio pigneratus: primus q̄ pcio impiū metua-  
tus est. Antiquis: utilius. Id biduū: acta illius bidui. i. consulationes patrum & quacūq; ad asserendam li-  
bertatem uariae in curia aut alibi dicta essent. Memoriae: eximere abolere.

PHI. Obluionē in perpetuū  
in libro annotationū nostraz la-  
tissime explicauimus quēadmo-  
dū saepe nūcro obliuio premitoz  
factoz i ducta est: quā graeci am-  
nestia uocat q̄ in legē obliuionis:  
quā romae iduere cicero tētauit  
post iterfectū iulii caesare: quam  
claudius ultrotra clāmētia nīlo  
expetēte firmatū relege q̄ a nob  
sup hac re scripta sūt i li. anotatio-  
nū. ubi enarrāus illē cicero: dīcūtū  
gracū ēt uerbū usurpauī qd̄ tū i  
sedādis discordiis usurpauerat ci-  
uitas atheniensis. Tribunis iter  
emptis: chereas princeps caliae ne-  
cis ad suppliciū ductus ē: q̄ mor-  
tem excepit aio uirili rogās ut eo  
gladio necaret: quo ipse caui in-  
teremerat. lupus alter & cōiuratis  
plusiāq; ictu plagaz pemptus ē:  
eo qd̄ ceruice mollis praeapasset

De gestis per eum in initio principatus.



Mpio stabilito nihil antiquis duxit: q̄ id biduū: quo  
de mutādo reipublice statu hāsitatū erat mēoriz  
eximere. Quom itaq; scōzq; dictozq; in eo ueniam &  
obliuionē in ppetuum sanxit ac praestitit. Tribūis modo ac-  
centurionibus paucis & cōiuratorum in Caiū numero inter  
emptis: exēpli simul causa: & quod suam quoq; eadem de-  
poposcisse cognouerat. Cōuersus hic ad officia pietatis iul-  
iurādum neq; sanctius sibi: neq; crebrius isticuit q̄ per Au-  
gustū. Auia Liuiā diuinos honores: & circēsi pompa cur-  
rum elephantorū Augustino similem decernendū curauit.  
Parētibus iserias publicas & hoc amplius patri circēses an-  
nuos natalis die: matri carpentū quod circūduceretur & co-  
gnomen Augustae: ab auia recusatū. Ad fratris memoriā  
p oēm occasionem celebratā. Comēdia quoq; grācam nea-  
politano certamine docuit: ac de snia iudicium coronauit.

Antiquis

amnestia

mors  
chereas

ad nec. Sabinus autē semet ipsum occidit gladio sic scībūs: ut eū usq; ad capulū uulnus abforberet. Eadē plī cā: iter causā puniēdi peccata hęc quoq; rō uīdicādī est: quæ a græcis πᾶσι καὶ πᾶσι a latinis dē exem plū: cū pūitio pp exēplū necessaria est: ut ceteri a filibus peccatis: metu cognita: pœna deterreat. Itcirco ue res exempla pro maximis grauissimiq; poenis nominatibāt. Quā per augustinū: Claudius quādo sanctissimū iustitiarū iurātē uolebat: p Augustinū nomē deicrabat: qd erat pietatis inimī i Augustū Cæsare: in cuius nomē uelut quādā adoptiōe aut iure hæreditario succedebāt romāi impatores. Augustino: uetus codex habet augustinū dē sine Augustio legas ius augustinū nomē est deriuatū ab Augusto cæsare: & est sensus claudius decreuisse i honore uisū ius augustinū: ut i pompa circensī spectaculoq; currus ageret: q̄lis olī fuit rat decretus Augustū quoq; appellat currū elephātū: propterea qd ab elephātis duceret ut res eēt honorificēior: sicut olī fuisse currū pōpēi magni africo triūpho: quāuis possumus etiam eo nomine itelligere currū eburatū: tāquā ex secto elephātō hoc est ebone compactū. namq; notū est nō solū dētes elephātorū dē etiam ossa penitus causā i lamias secari solita ad ebur cōficiendū. hinc maro ebur significare uolēs dixit elephātū. cū aliter cādēri perfectā nitēs elephātō: & alibi ait sectoq; elephātō. qd autem ex ebone uehīcula forent in uisū priscorū gliscēte luxuria testes fuit historici & i primis lampridius q ait heliogabalū habuissē gemmatā uehīcula & auratā cōtemptris argētēis & eboratis. Parētib; druso & antonia. Inferias parētia. Circēs annuus: subaudi decernēdōs curauit. i. quot annis dies natali drusi ludi circēs exhiberentur. Carpētū. curauit decernēdū: est autem carpētū caruā matronalis de quo supra satis diximus. carpētis per urbem uehī matronis cōcessum est: qā cū aug. nō reperiret ex uoto quod camillus nouerat apollinī id matronæ cōsulerūt. Ab auiā recusātū: Plū. tri significat cognomē augustinū nō fuisse a iuiā recusātum scribens eam accessisse nomē Augustū: cū primū pacta esset Augusto cæsari: & idē i ultimo naturalis historia inq; magnitudo crystalli amplissima adhuc nobis uisa erat: quā i capitolio iuiā augusta dicauerat librarū circiter quingenta augustas autem matres uxores forores filias imperatorū appellatas esse dignitatis cā proditū est. Fratrē germanici. Neapolitā certamine: apud neapolitōs audire strabōe agōn quēnalis complures dies celebrabatur: qui & musicus erat & gymnicus illis emulus: q per grāciā clarissima celebratē gerunt. hinc illud papinū lib. v. illarum: partū quinquēna iostri. Docuit uidetur potius legē dū dedit. italia enim exhibent magnisq; docant. Cononau: subintellige adorem comedie græcæ ipsi enim histiōnes coronari solent nō comedie quod si legas docuit: erit sensus claudii ipsum docuisse comedum prout fabula esset agenda: cū alioquin comedus adeo scius gnarusq; esset soleat actionis histiōnicæ: ut præcipit Quintilianus oratorem iustitiam dare operam debere comedo: cuius officium hoc esse dicit: ut uitia oris emendet: ut expressa sint uerba.

M.A.N. Prædictis:seruauit. Exempli finem causa:ut illorum poena alijs documento esset. Quam:sua quoq;cedē q̄uo fē quoq;ad cadē requisiuissent:cheretā & lupū ad supplicii tractos iosephus scribit sabini uero sibi mortem consciuisse. Auias:iulias drusi patris sui matri. Diuios:honores quo defunctae decerni tyberius nō permiserat. Currum elephatorū:qui fundos haberet elephates iulius capitolinus elephatorum quadrigas ait:Gordiano:Principi decretas quibus ille more perfico triūpharet:quo apparet elephantes curru adduceri solito. Augustinōs:augusto:fuerat decretus. Decernēda:neuro genere decer nēda dixit nō uocē sed sensum secutus quam currū & honores decernēdos curasser. Fratrīs:germanici. Græci:græce scripti. Neapoletio certamine:ludog; rōnem suo loco explicamus. Docuit sic platonē ut ille de comodiariū differentitiis οἱ μὲν γοθοτίνε υωλίση πτωδὸς ἁ δ' αἰσάει τοὺς πρῶν τὰς finis eupolim quoniam si captas fabulam docuit. Coronauitque maxime placuisse.

Ne Marcū quidē Antoniū in honoratū ac sine grata mētio-  
ne transfūsit testatus quondā per edictū tanto impēsius pe-  
tere se ut natalē patris Drusi celebrarent : quod idē esset &  
aui sui Antoni. Tyberio marmoreū arcū iuxta Pōpei thea-  
trum decretum quidem olim a senatu verū omīssum pegit.  
Caii quoq; & si acta omnia reficidit diem tamen necis : quis  
exordium principatus sui vetuit inter festos referri.

**A** De honoribus p[er] scriptis & aliis ciuilibus gestis eius.  
C in semet augēdo parcus atq[ue] ciuilib[is] p[ro]fite impa-  
toris abstinuim[us] nimios honores recusauit. Sponsa  
lia filia[n]t[is] natalēq[ue] gēit[is] nepotis silēctio[n]is ac tantū do-  
mestica religione trāsegit. Neminē exulum nisi ex senatus  
auctoritate restituit: ut sibi in curiā p[re]fectum p[re]torii tri-  
bunosc[um] militum sacum inducere liceret: utq[ue] rata essent q[ui]

PHIL. Ne Mar. quidem Antonium: erat hic claudii mater-  
nus aus utpote pater Antonie  
quæ mater fuit claudii quam ex  
octauia Augusti sorore suscep-  
erat. hinc ait ipse Claudius apud  
Senecam. Mar. Antonius aus  
meus nullo minor: nisi eo a quo  
uictus est fratrem interfectum  
auduit. Idem esse eundem di-  
em Natalem habebat drusus pa-  
ter claudii & Antonius aus ma-  
ternus. Tyberio principi: frat-  
ris patris drusi: & ob hoc patruo  
ipsum claudii. Pompeii thearge  
scribit Eusebius theatrum pom-  
peii incensum esse Tyberi prin-  
cipatu. Cæsar: caligulæ. Inter fe-  
stos: cum festorum libris die-

Paradig-  
ma  
Exemplū  
Exempla  
pro poenis  
Augusti-  
nus  
currus  
Elephātus  
pro ebore  
Eburata  
uchicula

Linia au-  
gusta  
augustæ  
agon nea-  
politanus.

religiosi & nefasti cāq; dieq; p̄scriberet: noluit claudius ut inter fastos referret dies ille quo cāis fuerat  
 iteremptus: quis cum ipse diem haberet pro exordio sui principatus. alii codices habēt iter festos & senus  
 erit apertior tāq; noluerit claudius iter dies festos referri diem illū: quo occisus fuerat cāis: & quo fuisset  
 initū sui principatus: ne uideret isōlētia Macrobius diligēter i primo. Prænomine imperatoris: sicut claudii cl-  
 uilitas laudāda ex eo est q̄ ip̄erator dici noluit: ita cāsaris dictatoris isōlētia reprehēdēda recipietis præ-  
 nomine imperatoris: qui a græcis δῖς καὶ ὀκταὶ ὥσθ. Sponsalia: seruius sulpitius sponsalia i latia hoc more si-  
 ri solita scripsit: q̄quit uxorem ducturus erat ab eo unde ducēda erat stipulabatur in matrimonium ductū  
 rū iriq; daturus erat itidem spōdebat daturū. is cōtractus spōsionū stipulationūq; dicebat spōsalia: tūq;  
 p̄missa erat spōsa appellabatur: q̄ spōpoderat ducturū spōsus: talis formula significat a Plauto sic scribentē in  
 curgulione: spōdes ne miles mihi hāc uxorem: spōdeo spōdere aut ut docet Varro est dicere & a sponte. i.  
 uolūtate deducit. hanc spōsus spōsa cū spōsus spōsio & spōsalia deriuat: & q̄ spōpoderat filiā despondisse di-  
 cebatur: quod ex spōre eius. i. uolūtate exierat. obiter enarrādū octus uerbū: qd est despōdēdē animū. namq;  
 despōdere animū dī. ille qui suæ spōris statuit finem: & quasi ex desperatione mori decreuit Varro in ter-  
 tio de re rustica. ne reliq; si uideat despōdēat animū: atq; aliō tempore uēditori moriant. Lilius in tercio  
 ab origine urbis. nec ip̄i solū despōderūt animos. sed cōcēni cepti erant a finitimis populis plautus in mili-  
 te. ne lamentetur ne ue animū despōdeat. apud Senecam despōdere legitimū sine animi additamento. In  
 hoc eodem significatu per eandem similitudinem dicitur quis despōdere sapientiam qui desperat se posse  
 ad sapientie fastigium peruenire: & ob hoc desistit ab incepto desistitq; inchoatum studium. Silentiōsi  
 ne publica festiuitate. Prætorio exegit: præcibus impetrauit a senatu ut ingrediens curiā se cū ducere pos-  
 set præfectum prætorii & tribunos militū: qbus aliqui ius nō erat: senatū ueniēdū: prætorio aut aduerbi-  
 um est quo plautus & terentius uti sunt apud iuristōs: titulus est de prætorio: ubi sic inquit Vlpianus  
 prætorius est quod præcibus petēti utendum cōceditur tādū: q̄ diu is qui cōcessit patitur. In hanc sentētiā  
 elegatū dictū est a Seneca hominem esse præcarii spiritus: & apud qn. curtiū ait Alexāder: mori prælat q̄  
 prætorio imperatorem esse idem sed præcariū ingit spernebat imperiū ubi præcariū imperiū dī id qd  
 tamdiu obinet: quamdiu qui cōcessere permittunt.

M.A.N. Marcum quidem Antonium: traiecit sed coeliāna illa adhuc durior has res ad te scriptas lac-  
 missimus est. Aui materni: Antonii triuiri qui ex octauia Augusti sorore Antoniam claudii matrem ge-  
 nuit. Tyberio: patruo qui drusi patris fuit frater. Inter fastos referri: quasi maiorem duxerit cau-  
 sã cædis & luctus ex ea accepti q̄ p̄prie lætitiæ ex adepto principatu rationem habendam. Sponsalia si-  
 lia: cuius dicat in dubium uenire potest: claudiam. n. Antoniam & Octauiam filias habuit claudiam ut ex  
 adulterio genitam ad matris inanuū exposuit: antonia Pompcio magno deinde fausto Syllæ nobilissimū  
 iuuenibus nupsit: Octauia syllan prius mox Neroni priuigno desponsata est. Rescriptis ab exilio reuoca-  
 uit. In curiam: Cæsaris dictatoris exitu admonitus cum patribus egit ut cum tribunis & præfecto præ-  
 torii sibi curiam ingredi liceret.

PHI. Procuratores sui: quæ a procuratore cæsaris sunt ea per  
 inde rata haberi solēt. atq; si ip̄e  
 imperator statuisse: auctor iuris  
 consultus: tamen Claudius ut se  
 magis ac magis ciuilem præbe-  
 ret præcatus est senatum ut rata  
 haberentur: quæ per suos procu-  
 ratores statuta fuisset: refert cor-  
 ne. Tacitus audiam esse uocem  
 principis claudii: patrem uim re-  
 rum habēdam essent iudicatū  
 a procuratoribus suis ac si ip̄e sta-  
 tuisset. quod & senatus consulto  
 confirmari & Vberius fieri uo-  
 luit. Augustus quoq; antea de-  
 creta procuratorum perinde ha-  
 beri iusserat: ac si magistratus romāi cōstitissent.

Ius nūdinage: scribit pli. in. v. epistolog. uige p̄torium a  
 senatu petiisse ut sibi iſtituere i agris suis nūdinās p̄mitteret: cui cōtra dixerūt legari uicētinope. Cogni-  
 tiōibus: qñ de cā aliq; cognoscebat. Ut unus & cōsiliariis: ut unus q̄ cōsuleret: nō ut impator qui præcipit.  
 Eodē scilicet magistratus. Surgens honoris uidelicet causā: nam quos honoramus his assurgere cum  
 sueuimus: de quo iam dictum est. Voce ac manu. acclamatione & plausu. Propter angustias scilicet tribu-  
 nalis. Nisi stantes: stare & sedere inter se opponuntur. plautus in captiuis. hi stant ambo non sedent: cum  
 tribunal nō esset capax multorum & ob id tribuni qui sedere debuissent stare cogerentur: usus est exulta-  
 tione. Hostiam ciuitatē: ab anco marcio cōditā. Militē: milites. Quas patriciā: tanq; auctorem mor-

Sponsalia  
 sponsa  
 spondere

Despōdere  
 animū qd

Despōdere  
 sapiētiam  
 præcario  
 præcariū

præcariū  
 imperium

uox clau-  
 dii

Stant.  
 sedent

## De Isidiis &amp; cōiuratōibus cōtra eū factis.



tis Claudii q̄ pater esset lenatus. Plautus eleganti uocabulo parētī cīdā uocat: quē grāci patroclonō dicūt. nos uulgatiori uocabulo patricidā uolamus. Incessere: ipetere crieri īsectari. Au. Gel. īcessēbat quēptā taurus philosophus ē uera atq; uehemētī obīurgatōr. filius. unū īcessentia te la. In rostra: pulpētū romāi fori ubi cōcionantē de quo satis multa ī Iulio Cēsare. declinā: aut nūero trī pluratīuo rostra ī hac significatōe ut docet Diomedes. Per factionē: cōspiratōe plurī. E plebe plebeius: & hoc refertūdū ē ad singulos. Eqt̄ris ordinis duo. Cor. Tacitus: interea Romae nullis palā neq; cognitis mox causis nonius eqs romāus ferro accētus repit ī cetū salutātū principē. nā postq̄ romētis dilaniabāt cōscios non edidit īcertū an occultis. Dolōr: dolōes auctore donato sunt tela qdā bellica a ledēdo dicta nā αο αοο grāce le

Parentici-  
da  
patroclon-  
us

Dolonei q

**N** Ec tñ expers Isidiar: usq; quaq; pmāsīt: sed & a singulis & p factionē: & deīq; ciuili bello īfestatus ē. E plebe hō nocte mediā iuxta cubiculū eius cum pugioe dep̄hensus ē. Repti & eq̄stris ordīs duo ī publico eū dolone ac uētorio cultro: p̄stolantes aliter ut egressum rheatro alter, ut sacrificiē apud Martis aedē adoriret. Conspirauerāt āt ad res nouas Gallus asinius & statilius Coruius Polliōis ac Messala oratores nepotes asūptis cōpluribus libertis īp̄sius: atq; se ruis. Bellū ciuile mouit Furius camillus Scribonius dalmatīa legatus. Verū ītra q̄ntū diem opp̄ssus est. Legionibus quā sacramētū mutauerāt ī p̄nitentiā religione cōuersus: postq̄ denunciato ad nouū imperatorem itinere casu quodam ac diuinitus: neq; aq̄la ornari neq; signa conuelli mōueriq; potuerunt.

uolūbus sic scribētēm. sublatīs rapim dolonibus ep̄hēsum petit fuga. Venatorio cultro: Venator nō solū tenabulo telo longiore unītur ī uenatu: sed etiam cultro breuiore succingitur: qui ob id uenatorius dicitur. de quo est lēma ī ep̄phoretis epigrammati poetæ: Praestolātes expectantes: alias p̄stolari significat p̄sto esse ut exponit donatus Terētianus interpres. Egressum. s. Claudium. Conspirauerāt: hoc ad illud referendum est q̄ ait p̄fectionem īfestatū fuisse.

MAN. Ius nūdinarū: ut nūdine ī p̄diis quā priuato possideret celebrari possēt. Ut unus ex consiliariis: & nō ut īmperator excusauit ī exultationem adduxit. Incessere: īsectari. In rostra: forū ubi rostra erant. Per factionem plurium: cōspirationem. E plebe: homo hoc ē quod a singulis dixit. Cum dolone. Verg. seuosq; gerunt ī bella dolones Seruius flagellum esse putat ī cuius uirgis lateant pugiones Varro contum cum ferro breuissimo satis constat a dolo nomen rei datū quia aliud facie sitre ipsa alit ad. Cornelius Nonium equitem romanū ait ferro accinctum ī cetū salutātū deprehensum nullis cruciatibus cogi potuisse ut cōscium quēpiam nominaret. Venatorio cultro. Mar. si deicta geres lāgo uenabula rostro hic breuis ī grandem cominus ibit aprum. Gallus: asinius polliōis nepos. Statilius continus: hic quoq; nepos coruii. Messala de quo & pollione Fabius ī decimo: Cornelius Tacitus īn hīstoris & rursus ī libro quem de oratoribus scribit.

PHIL. Ip̄sius. s. Claudii. Bellū ciuile: Plinius ī tertio ep̄istolā huius ciuilis belli sic meminit. Scribonianus arma ī illyrico cōtra claudiū mōuerat fuerat petus ī p̄tibz occiso Scriboniano Romā trahebāt. De hoc eodē sextus Aurelius sic refert. Claudii t̄pibus Scribonianus camillus ītra dalmatias īp̄ator creatus ocel dūf. Cor. Tacitus tradit furū Scribonianū huius scriboniā filiu: q̄ arma p dalmatīā mōuerat: fuisse missū ī exiliū: q̄si sine principis p̄ chaldeos scrutaref. Legiōes q̄ sacramētū mutauerāt. hāc hīstoriā copiosius eā plicat paulus orofius. cuius uerba subieci ad sniam trāquillī lucidiorē apertiorēq; reddendam: accidit ī quie eodē tempore grāde miraculū: si quidē furus Camillus Scribonianus dalmatīa legatus bellum ciuile molitus legiōes multas fortissimāq; ad sacramētū mutationem pellexerat: itaq; die dicto ut ī unū un-

Culter ue-  
natorius

Scribonia-  
nus

Scribonia-  
ni rhone



dign ad nouū impatorē cōueni-  
ret: neq; aglæ ornari: neq; cōuelli  
quouo mō signa mouerue  
potuerūt exercitus tāta & tā iusti-  
tata miraculi fide motus & con-  
uersus in pēitētiā impatorē scri-  
bonianū qnto statū de destitutū  
interfecit: iteq; sacro prioris mili-  
tiæ cōiunxit. Ad nouū impato-  
rē Scribonianū camillū. Aglæ  
ornari: obiter dicēdū ē quemad-  
modū aglæ pīcipalia romiorū  
signa iungebantur festis diebus.

Signa  
cōuelli

Neq; signa cōuelli: hoc oīnosū  
fuisse apud ueteres testat casus  
flaminii cōsulis cui anteq; apud  
trafimenū cū copiis deleteret oculi  
signa cōuelli signa iubetū nūciaf  
signū oī ui molitē signifero con-  
uelli neq; cōreptor religionis  
cōuersus ad nūciū inq; nūciaf  
signū effodiāt: si ad cōuellēdū ma-  
nus pīz metu obtorpuerūt. Sed  
Paulopost dedit pēnas pīreti  
ominis & ostēti interfectus ab Annibale. ap trafimenū cū magna strage romiorū. Cōuelli aut pīre dixē-  
romana signa figebat in castris: & cū ad bellū eūdū erat captatis auguriis cūellabāt & terra. nam alibi ut tra-  
dit Senuius grāmaticus figi nō licebat. sed iter auguria hoc ē habebat: si auellēt facile sequentē. adeo ut  
Cassius parthico bello occisus sitq; iturus ad plū auellere signa nō potuit. Virgilius i undecimo ubi pī-  
mū uellere signa annuerit sup. Sup pristinū: pīter illū priorē: quē cū caio adhuc priuatus gessit per duos  
mēses. luscūm: sine iteruallo. Nouo exēplo: cū nō sit ex imperatoria dignitate: ut pīceps in locū demor-  
tui cōsulibus substituat. Sed debet ordinarius eē cōsul nō suffectus. Suffectus: substitutus (subrogatus. sub-  
ficere. n. substitueret est: unde & suffectus cōsules dicimus. Et extra honorē: extra cōsulatū. Suis suiorū  
diebus: multi dies i fastis legebat solēnes & festiq; dicati erāt pīm Claudii: pīz cēsaribus Claudii anteq;  
foribus: pīrti druso & germanico reliq; gētis claudiae maioribus. hinc est illud Nasonis ex libro primo fa-  
stog. iuenies illic & festa domestica uobis. Sape tibi pater est sape legēdus auus. quaq; ferūt illi pīctos si-  
gnātia fastos: tu quoq; cū druso pīma fratre feres. Religiosis: de diebus religiosis dictū ē in superioribus  
qui potius ominosi sunt q; sacra. Duritiā lenitatē: Claudius leges quā nimis atroces uidebātur in ei-  
genda pēna moderabatur: cū auctore martiō iurifcōsulito in grauioribus pēnis seueritatē legū cum ali-  
quo temperamento benignitatis iudices sublequi debeant: interdum uero quā leuiorē legē uidebantur  
cas grauiorē faciebat: prout ipse delictum atrox iudicabat. Ex bono & equo: docet Aristoteles bonū &  
aequum esse emēdationē legis: nā cū lex uniuersalis sit accidatq; iterdū aliud pīter uniuersale. tūc rectum  
est ut ex equo & bono id pīnceps moderet. Plus petendo formula excidissent: Cū in ofone pro rofco co-  
medo: si tu inq; amplius nūmo petisti in iudicio quam tibi debitum est: causam perdidisti si peteret qūpi  
ad iudicē ceterum tibi dari hic nisi planum facit ceterum tibi ad libellam deberi causam perdidisti. secus est in  
arbitrio: nāq; ad arbitrium hoc animo adimus ut neq; nihil: neq; tantū quātū postulamus cōsequamur. In  
iudicio nihil nisi dīrectū: asperum: simplex. in arbitrio: mite: moderatum & aequum. apud eundem Cicer-  
nem libro. i. de oratore docet Cassius cum causa cadere qui plus lege agendo petebat: quam quantum lex  
xī. tabularum permiserat. Formula: quae. i. de petendo instituta est.

Bonum &  
aequum  
Formula  
excidere.  
Cā cadere

M. AN. Furio Camillo: Camillus scriboniani pater ait Cornelius arma p Dalmatia mouerat. Sacra-  
mentum: siquidem in nomen Claudii prius iurauerant. Ad nouum imperatorem. camillū. Neq; aquila  
quae erat in publicis signis. Cōuelli refigit: idq; ostēti religionē & metū militibus iniecit. Nouo circa pī-  
cipem exēplo: qā pīnceps impatores dico ad id tps inde mortui cōsulis locū suffici nō cōfuerūt. Pīz  
scripta: q; legū legibus sancita aut scita essent. Ex bono & equo ex aequo ius dī quam ex uero cōmuniq;  
utilitate iudicaret. Afficeret: pacatus infestus uel esse cause. Priuatus: priuatus causis cognitor.

PHIL. Restituit actiones: ut cām suā perinde ac itēgrā iterū agere possent: quā pēdidisse ex lege uidebant  
& hoc reteras ad duritiā legū: quā moderatus est. Legitima pēna supgressus. hoc pīnet ad illud qd ait iū-  
tatē legū traspassasse. Ad bestias: iter capitales pēnas dānatio ad bestias numerat ut scribunt iurifcōsul-  
ti digestis de pēnis. Nōnūq; friuolus: aliquando leuis inanis nulliusq; momenti sicut friuola dicuntur  
uerba quae minus fide sunt subnixa: & friuola quoq; pīstī uocauerunt uafa fictilia quassa: unde friuola p

dānatio  
ad bestias  
Friuola

De consulatibus eius & gestis in eis.



Consulatus super pristinū. iiii. gessit ex quibus duos  
primos iūctim sequētes p iteruallo: qūto quēq; an-  
no semelstrē nouissimū: biemētes ceteros. Tertiū  
autē nono circa pīcipē exēplo in locū demortui suffectus.  
Ius & cōsul & extra honorē laboriosissime dixit. Et suis suoz  
q diebus solēnib; nō nūq; festis quoq; antiquis & religiosis.  
Nec semp pīscriptā legum secutus duritiā lenitatem ue-  
multaq; ex bono & aequo perinde ut efficere moderatus ē.  
Nā & his q apud priuatos iudices plus petendo formula ex-  
cidissent: restituit actiones: & in maiore fraude cōuictos le-  
gicimā pēnā supergressus ad bestias cōdēnauit.

De uarietate eius i cognoscēdo & lenitiādo.



N cognoscēdo atq; decernēdo mira uarietate ani-  
mi fuit mō circūspectus & sagax: iterdū icōsulatus  
ac pīceps: nōnūq; friuolus amētiq; similis. Quē de  
arias rez: actu expūgeret: eū q dissimulata uacatione, quā  
bñficio liberoz hēbat: respōderat: ut cupidū iudicādi dimi-

lit. Aliū interpellatū ab aduersariis de propria lite negantē cognitiōis rē. sed ordinarij iuris ē agere cām cōfessionim apud se cogit: ppro negocio documentū daturū q̄ equus iudex i aliēo negocio futurus ēēt. Forminā nō agnoscētē filiū suū dubia utrinq; argumentor; fide ad cōfessionē cōpulari iudicūo matrimonio iuētis. Absentibus secūdum p̄sentes dabat facillime delatu culpæ ne q̄s in aliqua necessitate cōfasset. Proclamāte quodā p̄cidēdas falsario māus carnificē statī accitri cū machera. mēlaq; lanionia flagitauit. Peregri-

nogatoris dict q̄s nescit. l. ueniam  
lisiam friuola transfert. Decur-  
nas: iudicū de q̄bus iā satis mul-  
ta. Expungeret priuaret: & ut  
utur uerbo iuriscōsultor; cancel-  
laret remoueretq; ab actiōe rerū  
iudicialiū expūgere. n. uerbū est  
militare qd̄ significat milites ab  
exercenda militia repellere atq;  
exauhorare adempto stipendio  
Paulus iuriscōsultus in ti. de re  
militari. ex cā de desertiōis notatus  
ac restitutus ipis quo i deserto

Expungere

nis cā fuerit spēditis expūgit: hic illud plantinū ē. expūcto i māipulo: hic illa apud senecā i li. iiii. de benefi-  
ciis luculētā inia. pignus ē ptinus aliud iuicē mittere & manus mūere expūgere: qd̄ significat delere ne de-  
bere uideat. milites. n. pūctis scripti iherūf legiōi & iurāt ut docet Vegetius i. ii. idē expūcti dicti delēti & a  
maltia remoti: idē expūgi dicūt iudices iudiciūq; decurie qñ amouēt a iudiciō ueluti expūcti cācella  
tiq; ex albo iudicium. dispūgere quoc; uerbū est cōsimile qd̄ significat cōferre accepta & data: sicuti docet  
papinianus iuriscōsultus. Dissimulata uacatiōe: p dissimulatiōē occultata nō pfecta uacatiōe iudiciū.

Dispūgere

Beneficio liberor; hēbat: scribūt iuriscōsulti digētis de uacatiōe & excusatiōe mūerū. qd̄ nūeros libero-  
rū a mūeribus ciuilibus pstat excusatiōe. Rēpōderat: tanq̄ legitimus iudex. rēdere. n. dicunt iudices. &  
iure cōsulti: qñ de iure rēpōdit. De p̄pria litē: p̄tinet ad eū ipm q iudex erat. Cognitiōis rē: apud ora-  
tores status est siue cōstitutio: qd̄ de trāslatiōis: ea autē formula est: an huic an cū hoc an ab hoc an apud  
hūc an hoc tpe licet agere: sensus est. cū unus ex iudicibus negaret p̄pria litis cognitiōē agi posse eo tem-  
pore & loco. claudius cogit ut apud se tanq̄ priuatu cām suā ageret: ut ita i p̄pria cā doceret quā recte iu-  
dicare deberet i aliēis negotiis.

Status  
trāslatiuus

Ordinarij iuris: tanq̄ extra ius & iniuriū ēēt eū q iudex est agere cām de p̄-  
pria lite. nāq; ut inq; Vlpianus titulo de i ius uocādo: nō debet iudex i ius uocari dū de re cognoscit. Ad  
cōfessionem cōpuli: nō ab simile est illud ecclēsiasticū: qd̄ de salomone circūfērt iudiciatē inter duas mulie-  
res de filij p̄prietate litigātis. Indictio: denunciatio. Iuētis. i. quē filiū suū esse negabat. Absentibus. altere  
utris litigatoribus. septimus est casus. Secūdū p̄sentes dabat: dare secūdū p̄sentes litē & possessionem de  
iudex: quādo pro p̄sēntibus iudicat: & secūdū te litē dō pro te sicut cōtra te & hoc ad id referē qd̄ inter  
dū fuit iōsultus & p̄cepti i iudiciō ab absentibus. n. alterutris litigatoribus nō debet iuridicus magistratus  
secūdū p̄sēntes litē dare: sed differre iniam quoad uenire possint: q̄ absēntes sunt: q̄s. n. iusta cā speditus  
ad iudiciū occurrere nō potuit: est ē subueniēdū: ut tradit Vlpianus li. ii. digētor; de eoq; lex. xii. tabularū  
iubet diem iudiciū esse diffusum: si alteruter ex litigatoribus morbo fontico ipediāt. de autē morbus fontico  
nocēs & uenētiōr. Nullo delectu culpe: in hoc iōsultus erat claudius nullum habebat delectū  
de culpa cessatōe. sigs culpa & dolo malo nō stetit i iudicio: cum tali minime danda sit exceptio: an ua-  
litudie uel alia iusta causā speditus sistere se nō potuisset: cū tali sit subueniēdum. claudius omnes uno ordi-  
ne habebat. Cessasset: ut. l. omnes litigatores propter arēt adesse i iudicio attamen leges ueniam exceptio-  
nēq; dat illiq; necessitate coactus ad diem iudiciū p̄stato esse non potuit.

secundum  
te litem dōmorbus  
fonticus

MAN. Restituit actionē: exequēdæ cāz qua deciderāt facultatē idulsi. Ad bestias: bestiis ad laniatū  
in theatro obiciēdos. Decernēdo: decreta iterponēdo. Circūspēctus: prudēs cōsulte agēs. Sagax: acutē  
sētiēs. Inconsultus ac p̄ceptis: temere & p̄cipitātē agens. Decurias: iudiciū. Rerum actiō: rerum ge-  
rēdarum cura. i. iudicandi munere. Expūgere: amoueret ex albo tollerēt: sed tu quorundam nomina ex  
decuriis expūcta accipias: & quasi ex albo sublatā defunctōe. i. nec nō eorū q uel morbo uel ætate: dome-  
sticis ne curis attriti uacationem haberēt. Eū: unum ex iudicibus. Dissimulata: celata sup̄p̄sa. Vaca-  
tiōe: imunitate. Beneficio liberorum: filiorum meritis ait quod magis placet trium natorum iure cōcel-  
sa. Rēpōderat notatim. n. l. recognoscendū decuritis citabantur sed hic quā uacationem haberet ambio-  
sior; adhuc i iudicium numero esse uellet: ob eamq; rem ad nomen rēpōdisset. Dimissi: ignominiose p̄-  
teritū mīssumq; fecit. Alium: numero iudicium. Interpellatum: admonitum: accessitum. De propria  
causā qd̄ ad eum ipsūm & aduersarios attinebat. Rem de qua esset: ab aduersariis interpellatus. Cognitiō-  
nis: negatiōem. i. talem esse ut tūc cognosci posset seu deberet: sed alio aut loco aut tēpore. Ordinarij iuris:  
alterius cognitiōis & magis ordinariē cogit claudius. Daratū eū: q pro iudice fēderet. Documentum  
exemplū. In alieno: si i propria causā boni cōsuleret. Iuētis: quem se agnoscere dissimulabat. Secūdū  
p̄sēntes: pro iis q iudicio adessent. Nullo delectu: nullo delecti discrimine. Neg: sed sigs uerior lectior  
ut pri ordo: sigs cessasset non sponte sed necessitate compulsus.

poena  
falsarii  
machera  
machero-  
phori

PHI. Falsario: poena legis Cornelie irrogatur in falsarios & eos omnes qui falsi damnantur ut docet  
Martianus iuriscōsultus ad legem corneliā de falsis. Accitri: euocari. Cum machera: gladio gra-  
tiem macheram dicunt gladiū: inde macheroplios sabet gladiatorū. quo nomine nūcupatus demosthe-

nis pater. macherophori dicti a Cicerone satellites accincti gladiis. Lilius leuo humero machera prope traiecto cesserat parumper ex acie. Apuleius machera spatiaq; indifferenter usurpat. cum ait i no no de asino aureo. cominabatur sese coccisurum cum machera frustatum. quo sermone eius comone factus hortulanus eripit ei spatia Vegetius meminit spatia & semi spatia. Mella lanionia: qua. sicutur carnicibus ad danatos plebedos & capita amputanda: a lanionio dicta: sicut lanio siue lanius a lanionio sicut lanista q; lanionis p sunt gladiatoribus noiait. scribit Varro lanienā dici locū ubi uenit caro sicut pellefuina: ubi pelles: lutrina ubi calcei. apud apuleiū. put i libro annotationū no strage obseruauimus laniena accipit nō solū p loco sed et p ipsa laceratione. lanionia at mella nō solū i istro ē carnicis sed et cōiect in istro lanionis. Peregrinitatis reūq; pegrinus erat se romanū faciebat: uñ recognita accusatus ē pegrinitatis: ex hoc cernit claudius i cognoscendo friuolus & silis amētisq; mō togā mō palliū idui uoluit ab eo q; accusabaf de pegrinitate: ut uidelicet palliū idueret habitū qñ accusabaf tanq; pegrinus: togā uero romanū uestimentū: qñ defendebaf tanq; ciuis rōanus. ita fiebat res ridicula: cū idē i iudicio sapius cogeref mutare uestes: cū accusatores nō semel sed pluries accusatori munus obiret: & idē dē defensores defensionis mūia capesseret. Togarū: tāq; rōanus ē cū rōanoq; sit togā. Palliarū: tāq; pegrinus ē cū palliū sit græcoq; uñ subulce palliare dictæ. Pro ut accusant: qñ accusabaf tanq; pegrinus iduebat palliū: qñ defendebaf tāq; rōanus sumebat togā. Ex tabellæ scripto qd i tabella cōtinebat. Secūdu eos se sentiret: cōsulta prius insia ē: & q; nihil cōsultus ac pōne amētius ēt possit: ut descripto pnuēit ipator. se sentire iudicareq; secūdu uerā pōnētes: cū ierit sit q; utroq; possuerit ex litigatoribus: & cū bōi iudicis offiū sit auditis hic & ide allegatōib; uel dānare uel absolueret: & ita diiudicare q; uera pposuerit: q; si res sit dubiosa dicere debet sibi non liqre sicut ueteres facitabant.

Lanionia  
mensa  
laniena  
pellefuina  
Sutrina

Ridiculū  
iudicium

Non liqet  
Præsto est  
Apparito.  
res unde

Eniuit: factus ē utilis & p cōtēptionē despiciabilis. Excusans testē: ad testimōiū desideratus uocatus ē ad iudiciū occurrere i tpe nō poterit: erit ei ut iqt Vlpi. subuēdiū. Præsto ē: tēpēstuiuer: ad aduerbiū ē tibullus paup erit psto: appitores dici existiat Ser. mistros ab eo q; appēt & psto sūt ad obsequiū. Dissilata diu: cā pp quā psto ēt nō potuerit testis & pulcia euocatus. Mortuus ē inq; excusabaf testis tarditate & morā coactus explicare cām cūclatōis dixit illū ēt mortuū: & adiecit puto licuit: hoc ē se putare licitū esse cām cūclatōis mortē: & ita p iudibriū cōtēpibilis erat claudius. Quod reū defendi pateret: nō tā laudus ē princeps q; reū defendi sinat: q; utuperadus si secus fecerit: cū iniustissimi sint illiq; reū idicta cā cōdē nāt. Fieri solet: ut. si reus defēdat & cām dicat. Patiētia abuti: cōsile ē illud Ciceronianū: quousq; tandē abutere patiētia nra Catilina. Lacinia: parte uestis extrema pōne simbriata cēsuratimq; concila.

M. AN. Falsario: q; testamētū aut qd aliud falso signarat: Falsarius lege cornelia stelligebaf nō solū q; falsum testamētū scripsisset sed q; et signasset: recitasset: subieciisset uel adulterinū signū fecisset aut sculpsisset pena in seruos ultimū supplicii in liberos deportatio: deportari dicebat qñ imperpetuum relegaret relegatio certo tēpore finiebat hæc iurecōsultus. Cū machera. græca uox est latineq; sica dī: dicit & culter ad senedūdum simul & uulnerādum. Iuue. ames uicū nōmēq; machera: hinc & macherophori ficari dicitur. Mella lanionia: qua ceruices & danatorū mēbra pēdiūtur a liando dicta: nec eo officia lanionū mēsam posse ēt dici: qua lanii bestiaq; carnes dissecat. siqdem utrūq; alio uerbo est. Peregrinitatis reūq; pegrinitatis arguebat: quū pro ciue se gessisset. Togarū: ut ciue. An palliātū: pallio amictū ut peregrinū.

Ex tabellæ scripto ut iam solū iudiciū adhuc nobilius esset. Eniuit: utilis omnibus factus. Negauit psto esse posse: nihil in tēpēstius leuiusq; pronūciari potuit. Puto licuit: & hoc oīno rainus stultum.

Lacinia togæ: qd lacinia sit diximus. καὶ σὺ τὴν πῶν εἰ καὶ ὑβρόδ & tu senex es & stultus.

PHI. In altercatione: apud Quintilianum libro. vi. titulus est de altercatione. in quo tradit quemadmodum in altercatione ualet plurimum accumen: & ut neq; iracundus neque turbidus neque clamorosus sit altercator. Excidit: ex ora cecidit. Virgilius tantumque nefas patritio excidit ora. καὶ σὺν ὅν πορ εἰ καὶ ὑβροδός. idest & senex es & stultus: quid contemptius quid dispiciatius esse potest

Stimonio uidet graphiū & libellos quos tenebat. in māu  
ita cū magna stultitiā & sequia exprobratione fecisse in fa  
ciem eius: ut in genam non leuiter perstrinxerit.

De officio censura: & gestis per eum.

**E**ssit & cēsura itermissam diu post Paulū Plācūq;  
cēsores: sed hāc quoq; iqualiter uariocq; & alio &  
euētū. Recogitōe eqū iuuenē plenum pbris: sed  
quē paret pbarissimū sibi affirmabat sine ignomia dimisit.  
hīe dicēs cēsore suū. Aliū corruptelis aduertiitq; famosū  
hil ā plius q̄ mōuit: ut aut prius atatulē: indulgeret aut certe  
cautius addiditq;. Quare. n. ego scio q̄ amicā hās & equū  
orātib; familiaribus dempsisset cuidā apposita notā: litu  
ra tñ: Inq; extet. Splēdidū uirū grēcicq; puinciae principē  
uerum latini sermonis ignatum nō modo albo iudicum era  
lit: sed etiam in pegrinitatē redegit: nec quenq; nisi sua uoce  
utēq; quis possit ac sine patrono rōnē uitae passus est red  
dere. Norauitq; multos & quosdā inopinātes & ex causa no  
ui generis quod se inscios ac sine cōmēatu italia excessissent  
Quendā uero & qd comes regis in puincia fuisset referens  
maiorum temporibus. Rabirio. Posthumō Ptolemāū ale  
xandriam crediti seruādi cā securo crimen maiestatis apud  
iudices motū. Plures notare conatus magna inquisitorum

eo principē in quē talia cōstita  
ipūe dicat: & senex es & stultus  
hoc. n. itermetū est uerborū  
gracū: q̄ in alteratōe gracū  
lo exciderūt. Obsecratis i formi  
nas reū: de cunilingo itelligēdū  
ē cēsore q̄ obsecratis merito pūte  
bas: quā multis epigramatis infle  
bat Mar. Seneca quoq; Mamer  
cū detestat ancillarum mēstrua  
ora hīante excipientē. & lactan  
tius in morsum cunilingorum &  
fellatorū dixit. I. y. d. istis loquor  
quoq; terrima libido & execra  
bilis furor ne capiti qdē parcat:  
nō placet itelligas de libidine p  
postera: q̄ ipse obsecratis labe  
maculosa ē. Ab ipotētib; ua  
lētiorib; & supra modū potē  
bus. ita ipotēs tyrāns & fortū  
ipotēs dicūt. Scorta meritoria  
q̄ mercede corpora pstituant &  
tā supiores q̄ inferiores ptes of li  
bidinis genere phanāt nūdina  
to uēditocq; pudore ita & pueri  
meritori didi q̄ ob mercedē p  
stituantur quos catamitos dixit  
antiquas. Audiri p testimoniū  
tanq̄ idignū foret minimeq; se

Senex et  
m

Obscena  
libido  
impotens  
meritoria  
scorta  
catamiti  
pro testi  
monio  
male  
genae

rēdū scorti testimoniū audiri aduersus eq̄s romāi dignitatē: nāq; scortia ē. pbatē testimoniū dicere nō  
possunt nisi i paucis admodū causis ut ē i crīe lese maiestatis: scorta uero cū famosa sint tūo magis repellī  
debēt a dicēdo testimonio: p testimonio āt dixit elegāter & sciēter: cū ista picula p̄sit i ofone laria maxime  
ueritatis. aliter. n. dicimus pōtissimō p collegio decreuisse: aliter p castris depugnari: aliter p rostris p tribu  
nali aliter testē irroducū p testimonio dixisse. q̄ oēs dictiones neq; oīno siles sūt & pares: neq; oīno diuer  
se. Graphiū: stillū ferreū. Cēnsā: malā itelligit Ph. isfra oculos male hoi tñ q̄s prisci gēas uocabāt. alias  
gena significat palpebrā opimētrū: oculos. idē pisces inq; & isecta nō hnt genas. ennius quoq; genas pal  
pebras uocat illo uersū pādite fulis gēas & corde relinqte somnū. Perstrinxit: uulnerauerit laērit. Hāc  
quoq; itēq; liter. ficat i iudicādo fuerat maxie uariocita i offo quoq; cēsore exercēdo p̄bit se itēq; & uarie  
tate icōstātē: ob hāc Claudianā cēsura dixit Sidicius & caligas Cui claudī cēsura secuta ē. Corruptelis plati  
tus i afinaria i apud scortū corruptela: & liberis lustris iuder. Probris: dedecoris atq; flagitii. Cēsorem  
suū dictū pfecto cēsoriū grauitatis & prudētie plēmū: quo claudius declarauit ptes cēsores ēē debere filio  
rū. & cēsorio supelio atq; castigatorio seueritate uti ad illos coercedos: nā ut ait Sidicius filios p priā aucto  
ritate mōdere debemus. Famosū: ifamē. Etatula: molliori & iuēiori etatū: q̄ p̄pēs ē atq; p̄cluius ad libi  
dinē. ita Varro p̄pote uiuere puerē q̄s sunt etatula ludere. Aut certe cautius: sup̄p̄lis p̄cluius: iuxta  
illud tritiale: si nō caste salte caute: cui edile ē illud Apulianū: qd nemo nouit poenae nō lit: ceterē sapien  
tē nec qdē peccatur: ēē philosphi tradūt ē si peccasse eū dii atq; hoies ignoratū foret: nō. n. poenae aut  
ifamiae metu: nā ēē p̄p̄e: p̄p̄e: sed iusti hōctiq; studio & officio: remoti uero ab illa p̄p̄e: sapien  
tia peccare p̄cluius existimāt: nō latere possē id peccatū putauerint: imunitatēq; ex ea latebra sperauerit.  
Quare ego scio: his uerbis ostēdit claudius adulterā poe caute ne furti ceteroci ab eo iuuenē: quē castiga  
torem eius amica sibi forer notat. Furtū autē ueneria furtim clanculūq; exerceri debent: nec mysteria cu  
pidinis sunt inuulganda. nam ut inquit Quidius: p̄cipue cythera iubet sua sacra taceri.

M. AN. Obsecratis i formipias: qd obseceno cōgressu illis abutere. Impotētib; ualde potētibus.  
In faciē: claudii. Præstrinxerit: ipegit nūc aliocn p̄stringere peccare radere ē. Itermissam cēsuram.  
Varro: cōstati nec eodē circa crimina affectu. Probris: criminis ifamia. Cēsore: patrē. Equi p cēsore illi  
rēt. Etatula: tēnerē etatū. Cur scio quā amicā: admōdere id certe fuit ut cautius adulteria scētare.

PHI. Dep̄ssit: sustulisset detraxisset. Apposita notā ifamā & sugillationē: nū & notatus ifamia dici so  
let ignomiosus. iterdū nota accipit i bonā p̄tē: ut illd apd ouī. ille numāia traxit ab urbe notā. Litura de  
mo igit notā. q̄ tñ uolo ut extet litura hoc ē uestigiu notē: q̄ is dēlet hūc oli fuisse notatū sugillarūq; albo i  
quo nota iudici p̄cepta legebāt: p̄tē q̄ sup̄ explicauimū d albo iudiciū dēcuriū: & p̄tēficū. i pegrinitatē fide

Etatula  
Sapientem  
non pecca  
turum

Nota

Sine cap-  
dicis foeli-  
ces urbes  
lex optima  
de reddē-  
da ratione  
uitae  
cōmeatus  
Diocetes  
correctus  
locus ci.

git: iter peregrinos nūerari uoluit: tanq̃ ciuitate romana dignus nō eēt q̃ latē loq̃ nesciret. Ac sine patre  
no. Iudicidus merito uel ob hoc claudius ēg noluit quēquā ex ordine iudicū rōnē uitae suae reddere p ad-  
uocātū: sed ut ipsimet suamet uoce cān suā tūtaret: sine caudicidus ut inq̃t elegāter columella foelices olim  
fuerūt futurae sūt urbes. Rōnē uitae reddere: oli amasis egyptiorū rex legē eōdidit saluberrimā: ut q̃q̃  
quot annis apud p̃sidē rōnē uitae redderet: demonstraretq̃ unū uiuere: aut quo q̃lū sūletaret q̃ hoc nō fa-  
ceret ut sit morte afficeret. hūc legē solon ab egyptiis trāstulit ad athēnēs: quā illi ut inq̃t herodotus i en-  
tepe: q̃ sit castissimā assidue usurpāt. & n. hoies hōestātē sectabū: suppressius cautiusq̃ peccabant memo-  
res rōnē uitae eē reddēdā. utinā hāc lex i patria nra seruaret: p̃fecto iuuenes q̃ luxu diffusiūt ad frugalitā-  
tē uertēret. Ac sine cōmeatu: nō petito tpali abscēssu: q̃ cōmeatus dī: lege militari milites puniūt q̃ line cō-  
meatu castris excedūt. hinc Luuius taxas exercitiū animalis tanq̃ luxuriosum nimis factū & p̃age obsequiū  
ait sine cōmeatibus magna ps absignis dilabebāt. neq̃ aliāz laeabra quā capua desertoribus erāt. Rabirio  
posthumo: Caius rabirius posthumus Ptolameo regi Alexādrīo cū regno pulsus Romā uēisset egētī & ro-  
gātī grādē pecuniā credidit: cui & regnātī crediderat abfens: nec solū suā pecuniā credidit sed ē amicorū  
postq̃ aut i regnū reductus est ptolemeus: Alexādrīa p̃fectus ē posthumus cā pecūiā exigēdā: ubi dioce-  
tes fuit regius hoc ē dispēnsator dīctio mēdosa est apud Ciceronē in ofone. p̃ rabirio posthumo. nā nō dio-  
cetes sed diogenes in plerisq̃ oibz codicibus legis. p̃terea coactus ē suscepta regia dispēnsatione uelutū hā  
bitūq̃ mutare: ex hoc accusatus tanq̃ maiestātē po. ro. lesisset & a Cicerōe defensus: p̃ hūc opior dīctū ab  
eodē Ci. i p̃cipio epistolae ad lētulū. res agis p̃ eodē creditores. p̃ quos cū tu aderas agebas: nāq̃ nomē  
ce ditoge priuātī rabirius posthumus significat: q̃ pecūiā credebāt regi Alexādrīo. sensus aut̃ tranquillū hic est  
quēdā ob id notatū fuisse a claudio nouo grē notatiōis ob hoc solū: qd̃ regē externū comitatus fuisse  
fideoge eēt romāos ciues comites affectualq̃ fieri regū. allegatq̃ exēplū rabirū posthumū: q̃ factus fuerat re-  
us maiestatis dū seq̃ ptolemaeū alexādrīa ex urbe reuertēte. utq̃ ut ait Ci. uis q̃ ola frāgit coegit posthu-  
mū ēt iustū cā seruadē pecūiā credidit ptolemaū subseq̃ & eius fieri dispēnsatō. Crediti: pecūiā credi-  
tē. Notare: nota ignominiosa signare. Inq̃sitoge negligētia: sēpē uero iūctores: q̃bō aliqd̃ iūctū uelutū  
gādūq̃ mādā p̃ negligētiā & i curiā peccare nos faciūt. ita elādīdus iūctus ē uādicus & dedecorofus: dū  
credidit uera eē: q̃ sibi referēbāt ab his: q̃bō iūctā hoc gēus cūa cōmiserat negligētē somniculoseq̃ iūctū  
tībō. sū ēt seneca: si Qylin. rep̃hēdētī credimus errauit deceptus ab his: q̃bō iūctā qd̃ mādābat. Celiba-  
tū: singula singulis opponēdā. nā celibātū ad maritos orbitates ad p̃res egestatē ad opulentos referre debe-  
mus. celibātus aut̃ significat abstīnētiā rei uxoriē uitāq̃ sine m̃fimo: o. & celebs ē dī q̃ caret uxore. Qui  
deridet modestū: q̃ ca celio saturnus gēitalia abfēdit celibes appellatos ait q̃ uxore careāt. gabinius iūctū  
se sibi uisus ē dicere celibes dici uelutī celites: Priscianus quoq̃ ait celebs dī q̃ coelestū uitā ducēs. Hiero. li.  
ii. cōtra iouiniām celibibus nomē iditū eē autumat qd̃ coelo digni sint q̃ coitu carēat: uelutūq̃ iūctū oēs ac  
cipe celibes: nō tā p̃ uxore carētibz quā p̃ castis & oī uenere abstīnētibz. sed nescio an satis exāte sanisq̃  
significat locuti sint: nāq̃ apud eos q̃ pariter & latine loquimur celibes. p̃ his q̃bō iūctā qd̃ mādābat. Celiba-  
tū: quē locū allegis fulgētijs placidē exposuit celibātū eē uirginitatis abstīnētiā maritū & celibem i-  
ter se opponi docet hic trāquillus & Quintilianus libro. v. sic scribēs. patēr an filius: ciuis an peregrinus: libe-  
ber an c̃ruus: maritus an celebs: parēs liberog̃ an orbis sit. Boetius & dialectici hāc affecta appellant: quae  
se e regione respiciūt: celibes aut̃ opere cōsono puniri solebant sicuti docet Valerius in titulo de nota ca-  
soria & Cicerō sic scribens in legibus de officio cōsorum: celibes esse prohibētos. i. h. g. u.

Seneca  
deceptus  
ab inq̃si-  
toribus  
celibatus  
celibes uñ

maritus  
opposita.  
celebs

M. AN. Notā ignominia. Litura extet ut mōmētū ignominia eēt irogatā: sed p̃cario remissa. Ex  
albo iudicū: i. albo ut diximus iudicū noia cōscribēbāt. In p̃ginitatē redegit: ciuitate ad emptā p̃ p̃gno  
habuit. Cā notū g̃nis: noua qd̃ de cā: & ob quā nemo unq̃ antea notatus eēt. Quod se iūctū: & hāc ciu-  
sūq̃ una. Quod comes regis: qd̃ regē comitatus eēt: sed quē regē nō dicit. Rabino posthumo. p̃ quibz  
Cicero orauit. Motū crimē: crimini datū. Inq̃sitoge toge q̃ negligenti inq̃sitione temere quorundā  
crimina derulissent.

homicida  
sui

PHI. Orbitatē: quod filios. i.  
non haberēt. de orbitate hāc sta-  
tus orbitas oī fugiēda nīsu. Phi-  
nius ait orbitatē fuisse in aucto-  
ritate summāq̃ potentia orbi. n.  
capēbāt ab herēdipetis: & ut au-  
tor ē marcellius: orbi & celices  
celebant. Sibi uim intulisse: scri-  
bit Aristoteles in. v. ethicog̃: cū  
q̃ semet occidit sibi qd̃ iniuriā  
nō facere: q̃ uolēs id pati: sed ci-  
uitatis: cuius p̃re tollit. n. ciuis  
particula ciuitatis. Essēdo: de  
essēdo curru & essēdatis copio se scripsimus in superioribus & in secūdo.



partu cōmētario. Argēteū: Plin. in. xxi. i. taxans tōhā luxuriā ait: nos caruētes ex argēto celare iūen-  
mus. idē i eodē memorat currus argēteos aureosq; m. thi datici eupatoris fuisse trāsatos i triūpho magnū.  
Pōpū. Ad sigillaria: nomē est uici i quo sigilla hoc ē simulachra pusilla uidebāt. uñ & sigillaria p. festiui-  
tatis noie & sigillaria mīsera: de qbus suo loco dixtus i uico sigillario: uenale fuisse essēdū significat de  
quo uico f. mēminit Gellius lib. v. apud sigillaria forte i libraria ego & Lucius Paulus poeta uir memoria  
nostra doctissimus cōsideramus. Cōcidit: frāgi & i frustra particulāq; fecari. Bene doliā picarent: doliā  
mā sunt grādia fidēlia: qbus uina recōdunt. docet Plin. i. xiii. quomādmōdū uentrosa ex patula minus uti-  
lia sunt: hāc at pice itus linebant: quod picare dī & impicare. apud Columellā: unde & uasā picata. Plinius  
picari oportere ait. prius post ortū canicula: coopercula uero doliōq; medicāda mastice ac pice: qnēt uī-  
nū i pē pice cōdicēbant: idēq; picatū uocitabāt: cuius cōditura tradit i columellā libro. xii. agriculto-  
rationis. & Plinius dixit pice & resina cōdire musta uulgarē. Italice est: idē in. xiii. uinū rubrū magis cōstrin-  
git magisq; calefacit: Innocētiū pice sola cōditūerat & picatū aliud: qd spōte naturæ suæ piceis sapore reci-  
piebat: & hoc i agro uenitrali peculiariter nascebat. Plinius: itā uenta uitis per se i uino pice habens respici-  
cūq; ueniēsem agrū: de hoc genere uini intellexit Martialis illo uersū. hāc de uitisera ueniēse picata uēna.  
piz ar brucia & nemetaria laudant ad uini cōdituras. columella doliā refert ante. xl. uindemize diē pican-  
da esse picariq; dicit debere pice seruētissima i fusa: & qd distillauit in fundū aut qd in lateribus besit cur-  
uata ferrea radula ducendū. est aut radula istrumentū ferreū a radendo dētū: unde piz ipsā radulana co-  
gnominata: quæ radula erat. obiter emēdemus mēdosam Plini dictionē. ita. n. i. xiii. passim scriptū est:  
radulana pice ac resina cōdire musta: cū radulana legēdū sit & radulana expungendū. de doliis uinariis scri-  
bāt iurifcon sulti hāc, uino legato cū uasis doliā legata nō sunt quia. Lea mente uinū i doliā condimus: ut  
ex his postea uel amphoras uel i cados diffundamus: & hoc ē qd uinū diffusum noiatur a doctis. Iuena-  
le ille capillato diffusum cōsule potat: qui uersus a grāmaticis uacat & ociose solet nō tā explicari q̄ im-  
plicari. Iulianus titulus de uerbosq; significandē ait doliā: tidū ē i uasis uinariis ponēda: q̄ diu uinū habue-  
rit cū sine uino esse dīnerēt i eo numero. nō esse quoniā ad aliū usum transferri possunt: diminutiū doli-  
li est doliolū: unde & locus Romæ dictus doliola: ex eo qd cōdita i doliis sacra Romanoq; illie defossa  
fuerūt i bello gallico a flammie q̄niali uirginibusq; uelutibus: auctor Lilius i. y. Marcus aut Varro doliola  
cē ait ad cloacā maximā: dicit q̄ doliolis i qbus cēt oīsa cadauēq; Alii q̄ nūmā pōpuli religiosā qdā post  
mortē eius cēt i fossā doliolis: a doliō uasā doliaria nūcupata: Plautus anū uētiolosā & suffarcinatā festi-  
uitatē appellat doliariē. Ad uiperis morsum: ut ait Lucanus morsu uirus hēnt fatūq; i dēte minant: pocu-  
la morte carēt: qdam uiperis utunt i cibis: ut ait Plinius. libro undetigesimo q̄tuor digitosq; mēsurā a cau-  
da & a capite pēcia exēptisq; interietis: Antōius mīsa uipās edēdas dabat: cū iā dīssēt ulcera i sanabilia: mira-  
q; celeritate p̄sanabat: uipa porcelli mō i assata medef iocioq; dolorib; cōstāt cōtra oīum serpētū ictus: q̄  
q̄ i sanabiles ipaq; serpētū extra iposita auxiliari: cōsp; q̄ aliqui uipe iecur edērit nūq̄ postea feriri a serpēte.

M. AN. Cœlibatū: cœlibē ui-  
tā & cōnubiū expē. Orbitat: qd  
certe iēptius fuit quā illd cōsilio:  
hoc casu eūre possit: nisi orbita-  
tē simplr accipias p sterilitate q̄.

dā cōnubiū ue detrectatō. Obiiceret: p̄bo & crimini  
daret. Maritos patres opulētos: singulis singulis referē-  
da eodem ordie quo crimina intentata. E sedum: ue-  
hiculum. Ad sigillaria: Gellius quom in sigillariis se-  
deremus. Bene doliā picarentur: quasi uero priuati  
commodi ciues publico edicto admonendi essent: qd  
doliā picarentur Plinii uerba demonstrant doliis dum  
taxat inquit uasisque ceteros uellis lentore ab alia pi-  
ce differens. cato ante uindemiam uasā lauentur cor-  
bulæ sarciantur picentur doliā.

PHI. Taxi succū ab arbore: taxo taxa dīci putat. Taxica to-  
xica: q̄ nunc toxica dicimus uasā uiatoria ex taxo ui-  
xis facta mortifera fuisse coopertū ē. arbor ē baccifera  
ut ingt plinius cuius baccis in hispānia p̄cipue uenēnū

Doliā im-  
picare  
Picatū ui-  
num

Radula ra-  
dulana pice  
Locus: Plini  
Vinū dīe-  
fustum

Doliola  
doliaria

Orbita  
Orbita

Orbita  
Orbita

Taxica to-  
xica  
Fructus  
taxi

taxi arboris succum.

De expeditione eius britannica & triumpho.



**E**xpeditionē unā oīno suscepit: eāq; modicā quom  
decretis sibi a senatu ornāntis triūphalibus leuio-  
rē maiestati principali titulū arbitraretur. uelletq;  
suli triūphī decus unde acgreret britāniā potissimū elegit:  
neq; depradatā ulli post diuū Iuliū & tūc tumultuantē non

laxale inest: de taxo kmib; habū  
de theophrastus: in terrio de plā-  
tis: ubi refert taxi fructum esse  
rotundum faba Paulo maiore  
colore ruffum: tactu mollem. Si  
iumenta taxi folia comederint  
emoriant: si ruminātia nihil pa-

ad mo  
viperaze

Iustus ma-  
gnus

Circius

Cercius

Ligures  
Stechade

**Gefforiae**  
**Marini**

Modina

Corona  
nalg

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

gæ currum eius Messalina carpento secuta est: secuti & triumphalia ornamenta eodem bello adepti: sed cæteri pedibus & in prætexta. Crassus frugi equo phalerato & in veste palmata quod eum honorem iterauerat.

De cura urbis & annonæ.



R. bis annonæ curâ sollicitissime semper egit, quâ emiliana pinatius arderent in diribitorio duabus

Agrippa. hic illud maronianum. tēpora nauali fulgēt rostrata corona. Fastigium præ sublimiori eminetiorq. Palatium domus: ipatoris Cæsaris: Plautus palatinas domos cæsarū fuisse repletas signis præstantissimis. lucta ciuicis. coronas: quâ in primis ipatores accipiebant. eiq. figebat in uestibulo sicuti latius explicari ē in Tyberio.

Rostrata  
corona

Piso frugi

Frugi

Palmata  
vestis

Emiliana

Emilia gēs  
unde

Delibatori  
um

Diribitori  
um

Diriuitores

rio. Carrum triumphale. Carpentum: tanq. caruca matronali: carpenta ab eadē mēse carnēte dicta fuisse alibi docuimus. usus carpentorum peculiariter fuit feminis in urbe concessus. In prætexta prætextati. sequuti sunt audor ē etropius claudius de uictis britanniæ p. Cn. sentium & Aulū plautiū illustres & nobiles uiros triumphales habuisse: q. circa quosdā amicos tā ciuiliū extitit: ut et plauriū nobile uirū: q. in expeditione britanica multa egregia fecerat: triumphatē ipse p. lequeret. & cōscendētī capitolii leuis iocederet. Crassus frugi: primus apud romanos lucius piso cognominatus ē frugi. Cicero i tulsulanis quonibus. reliq. ē uirtutes frugalitatis continent: q. nisi tāta eēt: & si his angustis qbus pleriq. putāt teneret: nunq. eēt luci pisonis cognomē cōtere lau datū. græci χριστὸς uos homines appellāt: quos latini dixerūt frugi noīe ideclinabili. hinc a Martiale dictū: tā frugi uno uellet habere nouē. donatus frugi utile iterat. tanq. frugibus nihil sit utilius: boni serui peculiariter frugi nūcupant q. utiles & necessarii. Plautus atq. ita seruū par uidet frugi sese iustitiae. in crasse quoq. familia fuisse cognomen frugi idcirco hic Tragiū & Sparcius cū ait crassū frugi occisū fuisse a pcuratore hadriani in iussu ipsius q. res nouas molieret. Phalerato: phaleris ornato. In uestē palma tūestē hāc triumphatū fuisse docet Aufonius i panegyrico. sic scribēs. palmata uestis ut i pace cōsulis ē: sic i uictoria triumphatis: eisdē mēnit Lilius li. x. cū de ornamentis triumphalibus loquēs ait. quos uos felis curribus toga prætexta tūica palmata & toga picta & corda triumphali laureaq. honor ueritis: palmata ut refert ser uos uterbāt illi q. palma merebāt: unde palmata dicta. hic illud luciliū ē: dictū a sardonio i panegyrico. post palmā palmatū uicē nō prætereundū ē qd tradit Iulius capitolius. q. de gordiano scribēs ait. palmatā tunicā & togā pictā prius rōmanorū priuatus suū. p. priā habuit cū ante ipatores ēt de capitolio acciperet uel palatio: Emilianā pinatius arderet. Marcus Varro libro. iii. de re rustica mentionē facit emilianorū ædificiorū. cū sic loq. qd enī extra urbē ædificiū nihil magis est uilla quā eorū edificia q. habitāt extra portā flumēta nātū: in emilianis: emilianorū quoq. meminit Cor. tacitus his uerbis: plus isamiz id scendium habuit: q. prædiis rigilini emiliāis pruperat uidet at emiliana dici a familia emilio: quæ Rōz fuit honestissima uetustissimāq. a sermonis lepiditate dicta: quā græci emiliā appellāt emilianus uocāt africanus minor q. emiliū filiū: q. per adoptionē i seruis fuit familiæ scipionū. q. sentit emiliana ab emilia uia nūcupati male sentit: cū ab placētia ariminū usq. perducta sit. emilia uia ab emilio cōsule: q. legit æmeliana perperā legit a scriptorū recedit. In diribitorio: hunc nodū q. enodauerit nō sit scio sicut alia multa dissimulāt p. eia ta sunt. ego existio legēdū esse. i delibatorio sicut emaculatus codex habet. erat aut delibatoriū locus delibatoriūbus accommodatus: cuius conditor fuit. Mar. Agrippa: cuius apud Plautiū nostrū mentio fit li. xvi. na. historia. uerba Plinii adscripsimus q. sunt hæc. fuit & memoria nostra i porticiū scriptorū a Mar. Agrippa relicta æque miraculi cāq. q. delibatorio supfuerat. xx. pedibus breuior sex q. pedū crassitudine: qui diribatoriū. corrigendū esse autumat accipiunt: pro castello i ductibus aquarū deformato: hui cōmentū cā dictionē & nūquā repertā deriuare molunt: igit legas uelim meo qdmo piculo delibatoriū ut sit sensus claudius ardentibus emilianis māsisse per duas noctes i delibatorio loco scilicet emilianus proximo ut sua præsentia & cura ad incendiū restigendum hoīes scitarentur. quantum ex Varronianis uerbis & Plinia nō cōiectare possemus emiliana & delibatoriū erant in capō marcio prope septa & uillam publicam. ita ut ardentibus emilianis merito Claudius māsset i delibatorio. illicq. scitauerit restitores incendi: qd si legas in diribitorio sicut pleriq. oēs lætitare cōsuerūt expones p. ministratorio hoc est p. loco: i quo ministri dī uersant: quos diriuiores appellāt. q. dicitur usus ē Apuleius i secundo de asino aureo cū ait: diriuiores plu scili spēs dī de amicitia: ferula copiosa scilicet subministrata: amianus quoq. Marcellus sic scribit lib. historia rū duo de uigesimo dū hæc i castris cōstāti q. p. iustia agunt & scēnā & diriuitores uenūdare subito prætiis prætiarum per anteriores diffundit Plin. in epistolis pedagium appellat: id quod diriuitorium dici uidetur: a uo rōp. rōp. a uo id est a pueris & ministris: prior sententia magis placet ut legas in delibatorio.

M.A.N. Hostilia spolia que in apro suspenderat. Nauale coronā: cuius formam in Augusto expressimus. Iuxta ciuicā: cuius perpetuo habendæ usus iam antea fuerat impatoribus concessus: Plin. dedit hanc Augustus coronā Agrippæ sed ciuicam a genere humano accepit ipse: & rursus ciuicæ coronæ militū uirtutis insignē clarissimū iampidem uero & clāmētiæ impatorū postq. ciuiliū bellorū p. natione meriti coepit uideri ciuicē nō occidere. Messalinæ: ex qua octauia & filiū quē germanicū primo mox britanicū appellauit. Iu. ostēdit: tuū generosæ britanice uentrē. Crassus frugi: frugi cognomen est sic in galba pisonem ing. frugi licinianū cuius gentis crassū i licinia familia fuisse credo fuit pisonis pater & quē postea Nero ut

Cor. ait occidit. In ueste palmaria: triūphale toga q̄ triūphātes utebant̄ eratq; ea p̄icta & toga iouis simi-  
lis ab eo palmaria siue palmaris dicta: qd̄ ea utebant̄ q̄ palmā. uictoriā meruissent. Emiliania: Aegmelia.  
na potius ædificia. s. ægmelio circūlecta fuit ægmeliū in pte urbis ad busta gallica quo. s. gallogē q̄ in urbe  
perierūt ossa sunt ī unū collata eius loci Linius & Varro meminerūt: ægmeliā igit̄ aut certe ædificia de  
flagrasse accipias q̄ urbs in æmiliā mittit qd̄ nō pbo. Diruitorio: multū diuq; elaborauit qd̄ diribitorū  
esset intelligere: nec ex uaria sectiōe ad hūc diē cōtigit id diserte tradet fortasse id alius: neq; ne oīno statū  
locū p̄tereamus libet ut in plerisq; alijsq; suspicari q̄do neq; nostri neq; græci auctores: quos uidiū id trad-  
dit librarijs ī curia deprauatā: esse dictiōne: ut uno alteroq; elemēto obsoni uicinatē inuerso p̄ diruato-  
rio diribitorū scripserint latine. Ne Trāgillus diruatorū appellare potuit: ædificiū in aqua ductibus qd̄  
castellū aliū uocāt unde aquæ in diuersas urbis ptes corruuabant: ut Vulpianus & tabolenus iurecōsulti ap-  
te demonstrant: quos Plinius & Frōtinus ascriptulans ut sit sensus inspectauit Claudius scendū ex diruatore  
u. castellorū. uno qppe q̄ erant ad. c. triginta numero ac cōplura cultu magnifica & opibus alijsq; locis sita  
ut frōtinus ait deo ut in palatio quoq; fuisse colligere possis: uñ suo arbitrio uno pluribus locis laborāt  
p̄ bīdiū urbis aq̄s subministrari iubeat: sunt scio q̄ p̄ domus pte accipit̄ sed q̄lis ea fuerit uñ dicta nō ex  
pediūt: apuleius diruitoris igit̄ pluculi splēdide amicti fercula copiosa scitula: subministrata: qbus uerbis ap-  
pet locū diruitorū eē potuisse ubi cōuiuia parēt: s; id nom̄ ut dixi nō mēini ap̄ quēpiā me adhuc legisse.

PHIL. Auxilios: ad ignē restigū  
endū. Fisci: maripis atq; cru-  
mēis: sunt enī fisci auctore pedia  
no numoj; receptacula: sicut &  
fisciz & fiscellæ. de hoc alibi co-  
piose dictū satis est: Cicero repe-  
riebā fiscos cōplures cū pecūia si-  
ciliensi a quodā senatore ad eq̄te  
romanū eē trāslatos. Repēta-  
turus: ī p̄sentia & sine cūctātiōe  
exhibiturus. Arctiore: egestate  
rei frumentariæ: quo tpe cōstat.  
xv. triū dieq; alim̄ta urbi sup̄fuis-  
se. Detētus medio foro: Corne-  
lius tacitus nec occulto triū q̄stus  
sed iura reddentē Claudiū circū  
uāscere clamoribus turbidus: pul-

noctibus mansit ac deficiente militū: ac familiarum turba  
auxilio plebem per magistratus ex omnibus uicis conuoca-  
uit ac polisitis ante se cum pecunia fisis ad subueniendū hor-  
tatus est representaturus pro opera dignam cuiq; merces  
dem Arctiore autem annona ob assiduas sterilitates detenti  
tus quondam medio foro a turba: conuictisq; ac simul frag-  
minibus panis ita intratus: ut ægre nec nisi postico euade-  
re in palatium ualuerit nihil non ex eo cogitauit ad inuehē-  
dos etiam ī tempore hiberno commeatūs. Nam & negocia-  
toribus certa lucra proposuit suscepto in se damno: licet qd̄  
per tempestates accidisset: & naues mercaturæ causa fabri-  
cantibus magna commoda.

sumq; in extremā p̄tem ui urgebat: donec militū globus īsensos prorupit. Intratus: cooptus impeti-  
tus & ut legis ab oratio īfistatus. Aegre: difficulter. Postico: qd̄ Trāgillus posticū uocat: id eleganti uoca-  
bulo pseudothycē quasi falsū hostiū Paulus orosius appellat: cuius uerba hæc sunt ex libro. vii. qbus histo-  
ria hæc explicat. uerūtamē sequētī anno tanta fames romæ fuit: ut medio foro īperatoī correptus a popu-  
lo cōiūctis & fragminibus panis turpissime īfistatus ægre p̄ pseudothycē ī palatiū refugijs furorē excitat  
plebis euasit: quinet̄ parens romani eloqui Marcus tullius pseudothycē latinitate donauit sic scribēs in  
uerinis. ea quemadmodū ad istū postea per pseudothycē reuertant̄ talibus uobis & testibus iudices planū  
faciū. amianus quoq; Marcellinus: eadē dictiōe usus est his uerbis. focrus cōmiseri sibi genere flagras  
amore nō īperaret ut ferebat: p̄ palatiū pseudothycē introducū: posticū aut hostiū eē in parte edii po-  
steriore testis est uel ille uersus oratiū: atriā seruātē postico falle clientē. Plautus ī trinūmo. usus est po-  
stici diminutiui. sic enim ait posticulū hoc recipit cū ædes uēdidit. Interdū adiectiui est ut apud aufonij  
sic scribētem postico uulnere fossor. dicif & postica se. genere Marcellinus p̄ postici īgressus refertū inueni  
cōsueit ex finitimis uirili & muliebri sexu. In alia significatione postica significat p̄tem tēpli celestis uer-  
gentē ad sep̄tentrionē. ut docet Mar. Var. Cōmeatus: cibaria & rē frumentariā. Negociatoribus. s. frumē-  
tariis. In se dāno: ut iactura redderet ī ip̄m principē si negotiatores frumētarij uī tēpestatis frumēta amissē-  
sent. sile ē illd̄ qd̄ tradit Li. li. xxxiii. ab origie urbis: qd̄. soli societas publiciorū cōduxit p̄bēda ea oīa: qd̄ ad ex-  
ercitū hispāicē opus eēnt hac cōditio: ut q̄ nauib; īposuissēt ad hostiū picula tēpestatesq; ī publico eēnt.

M. AN. Arctiore: angustiore: cariore. Cōiūctis: probrosis uerbis. Fragminibus: frustis. Intratus: coo-  
pertus. Postico: hostio posteriore parte ædij. posticum ueteres dixere posticam & posticulam: Apule-  
ius per quādam breuem posticulam. Inuehēdos: deportandos.

PHI. Magna commoda: repetē illud uerbum proposuit: melius enim cum superioribus connectitur  
cum inferioribus. Mercaturæ: potissimum frumentariæ. mercatura si tenuis est sordida putanda estur  
sentit. Mar. Tullius in primo de officiis. Sin magna & copiosa multa undiq; apportans non acit admodū ut  
tuperāda. p̄stat mercaturis rem q̄rere: ut ingt̄ optime. M. Catoni tam periculosum sit. Vacatōne legis pa-  
piz: papiam legem luliz legi de adulteris e regione oppositi fuisse indicat Aufonius illo uersu: papia lex  
placuit lulia displicuit: hæc it̄ lex t̄ps̄ p̄scribebat: quo nuptialia celebrari deberēt. Hinc illud est Seneca

Fisci

Pseudo-  
thyrumPosticum  
Posticu-  
lum  
PosticaMercatu-  
re  
Lex papia





Strabo transpadanis ius latii dedit ius uidelicet petendi in urbe magistratum ut Afconius Interpretatur: sed quid alii fenerint suo loco significauimus. Ius quiritium pompeia scilicet lege concessum, ius quatuor natorum Mar. rompirur inuidia tribuit quod Cæsar uterque: ius mihi natorum plura quidem com-  
moda id ius habentibus erant constituta.

PHI. Aquæ ductum a caio in choatum: PHI. in. xxxvi. na. histo-  
ria in hanc sententiam ait hæc: uicit antecessens aquarū ductus nouissimum impendium operis inchoati Caio cæsare & peracti a claudio. Emissarium fucini lacus: fucinus lacus mariorum ē in quarta italica regione iuxta quē albenſes sunt auctor Plinius in tertio, de eodem sic ait Strabo li-

Fucinus  
lacus

Martia  
aqua

Emissariū

Laus pro  
tonotarij  
bentiuoli

claudia  
aqua

### De operibus publicis per eum factis.



Pera magna potius q̄ necessaria q̄ multa p̄fecit sed uel p̄cipua aq̄ ductū a caio inchoatū. Itē emissariū fucini lacus: portūq̄ hostiensē quāq̄ sciret ex his al-  
terq̄ ab augusto p̄catis assidue maris negatū alterq̄ a diuo Iulio sepius destinatū: ac pp̄ difficultatē omissū. claudig aq̄ gelidos & ubes fontes: quorū alteri cæruleo: alteri curtio &

bro quinto geographiæ prope mariorum albam fucinus est lacus longitudine per pelago. is maris & uici-  
nis maxime usui fuit: memoria prodium est illum non nunq̄ usq̄ ad montana crescere interdum autem decreſcere: ut merſa prius lacu loca defleſcerent: & agricolationem rursus exhibeant de fucino lacu fontes aquæ marciæ manare traduntur: quæ clarissima aquarum oīum iter reliqui deum munera urbi romæ ut bura est fucini lacus meminit Maro illo uersute nemus angicæ: uisite te fucinus undate liquidi fluere la-  
cus. Claudius Cæsar emissurū fucini lacum: perupit montem ediditq̄ spectaculum quo perfectio aper-  
tū fuit aquarum iter: quinetiam conuiuium effluuiū lacus appositum magna formidine cunctos affecit: quando uis aquarum prorumpens proxima trahebat auctor Cor. Tacitus in. xii. emissarium autem appel-  
lat emissionem ipsam & effluuium: quo iter aquarum ex fucino lacu emittendæ patefactum est monte per-  
rupto. Portum hostiensē sic nuncupatum ab hostia ciuitate in Tyberis ripa ab anco martio condita: de  
qua per sæpe dictum est. Ego proximis mensibus curioso contemplatus sum non tam portum hostiensē  
a claudio perfectum: q̄ ueligia portus nescio quid magnum adhuc præſentia: contemplatus est & uene-  
rabilis frater tuus Antonius galeatius prætonotarius apostolicus: in quo non tam indeoles q̄ plena uirtus  
eniteſcit: qui ad ponitificem maximū salutandum destinatus orator a senatu bononiensē id probatus id  
prudentiæ: id moderationis specimen præbuit non tirunculus sed ueteranus uideretur: nec parum lau-  
daretur a superciliosis antistitibus: qui quonienſi uacatis erat a publicis negotiis desideranter inquirere  
locos uetustos: causāq̄ locorum percontabatur: aderat & noster roſcius sine quo nil alium mens icho-  
ar. Ex his: scilicet emissario fucini & portu hostiensē. Alterum: Emissarium fucini lacus. Præcantibus  
maris: quoniam in regione ipsorum erat lacus fucinus. Alterum: portum hostiensē. & quamuis in lu-  
lio Cæsare nihil super hoc dixerit tranquillū. non tamen propterea negandum est. Iulium Cæsarem con-  
stituisse portum hostiensē edificare multa enim 1272 271 270 269 268 267 266 265 264 263 262 261 260 259 258 257 256 255 254 253 252 251 250 249 248 247 246 245 244 243 242 241 240 239 238 237 236 235 234 233 232 231 230 229 228 227 226 225 224 223 222 221 220 219 218 217 216 215 214 213 212 211 210 209 208 207 206 205 204 203 202 201 200 199 198 197 196 195 194 193 192 191 190 189 188 187 186 185 184 183 182 181 180 179 178 177 176 175 174 173 172 171 170 169 168 167 166 165 164 163 162 161 160 159 158 157 156 155 154 153 152 151 150 149 148 147 146 145 144 143 142 141 140 139 138 137 136 135 134 133 132 131 130 129 128 127 126 125 124 123 122 121 120 119 118 117 116 115 114 113 112 111 110 109 108 107 106 105 104 103 102 101 100 99 98 97 96 95 94 93 92 91 90 89 88 87 86 85 84 83 82 81 80 79 78 77 76 75 74 73 72 71 70 69 68 67 66 65 64 63 62 61 60 59 58 57 56 55 54 53 52 51 50 49 48 47 46 45 44 43 42 41 40 39 38 37 36 35 34 33 32 31 30 29 28 27 26 25 24 23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1  
quæ suis mox locis referuntur. in quo Iulio Cæsare dixit tranquillū: quemadmodum ille destinauerat emi-  
tere fucinum lacum. nonne ait quemadmodum Augustus emissionem talem concedere noluit præcantibus  
maris. nec ista discordant: cum alter destinauerit emittere: alter negauerit emissionem: similiter in Iulio  
Cæsare nihil dixit: q̄ destinasset extruere portum hostiensē: nunc uero cum dicat ob hoc non existiman-  
dus est historicus obliuioſus: cum scriptoris officium sit multa pro loco pro tempore uel reticere uel dice-  
re. Claudius aquæ: frontinus libro primo de aquæ ductibus sic inquit caligula duos ductus inchoauit  
quos claudius consummavit: alteri quod ex fontibus cerulo & curtio perducebatur claudius datum nomen  
alter anio nouus appellari cœperat. Vberes fontes: frontinus claudia aqua concipitur uia sublacensi di-  
uerticulo finitimos ex fontibus amplissimos cerulo: qui a similitudine appellatus est & curtio, de huius  
sic scribit Plinius in. xxxvi. uicit antecessens aquarum ductus nouissimum impendium operis inchoati a  
caio Cæsare & peracti a claudio. in fluere curtiū atq̄ ceruleus fontes.

M. ANTO. Aquæ ductum: edificium aquas in urbem perducendam. Inchoatū: quem caligula inchoa-  
rat. Regione tributi: q̄ tibur ad montes sedet emissarium ostium per quod emitteret. Fucini lacus: is in  
maris est ut Pli. & Strabo scribunt ubi pugnam naualem claudius spectandam dedit Mar. Fulcinus & pl-  
gri taceant. stagna neronis. Alteri: fucini emissariū. Sæpius: destinatū hostiensē portum intelligas ne-  
cessē est: sed in Cæsare dictatore dixerat cum emittere destinasse quo apparet non recte bis alterum legi re-  
ctus igitur secundo loco: Cæterū pro alterū dixeris ut sit sensus emissionem lacus ab Augusto maris sæpius  
denegatū destinatam uero a Iulio Cæsare sed operis difficultatē omissam. Alterū a diuo Iulio: nō est cur  
hostiensis portus opus ad Cæsarem referas q̄ is nunq̄ li Tranquillo credimus sed fucini emissionem de-  
stinauit & iactico. Cæterum tuior ueriorq̄. erit lectio. Alter ceruleo: alteri curtio: Plinius uicit antece-  
dentes aquarum ductus nouissimum impendium operis inchoari a. C. Cæsare & peracti a Claudio quip-  
pe a lapide sexagesimo ad eam celsitatem ut in omnes urbis montes leuantur in fluere curtiū atq̄ ce-  
ruleus fontes interrogata in id opus scilicet a quingenta. ly. milia.

albudino nomen est: simulque riuum anienis nouo lapideo opere in urbem perduxit: diuisque i plurimos & ornatissimos lacus: fucinum aggressus est nō minus compendii spe q̄ gloriæ: quā quidam priuato sumptu emissuros se reprobiterenti sibi siccati agri cōcederetur. Per tria autem passuum milia partim effosso monte: passim exciso carnale ab soluit: & gre & post undecim ānos quāuis cōtinuis. xxx. hominū milibus sine intermissione operātibz portum ostiæ extruxit: circunducto dextra. sinistraque brachio: & ad introitum profundo iam solo mole obiecta: quam quo stabilius fundaret: nauem ante demersit: quam magnus obeliscus

PHI. Albulino nomē est: frōtinus de hoc. accipit & eū fontē qui uocat albulinus tante bonitatis ut martiæ adiutorio sit: demitros uiros alioqui eruditos tradidit nullā albulini fontis mētionē fieri apud alios scriptores. unde anxie nimis laborauerunt nomē hoc ab albunea dea tubertina deducere: cum si licet coniectura uti: possit ab albulis ags uel porius ab albore albulini nomē deriuari. Riuū anienis romæ inter aq̄ ductus anio uetus & anio nouus annuerat: hic de anieno nouo intelligendū: ut

Albulius

Anio uetus  
Anio nouus

Trangllus frōtinusq̄ cōcordet: dixit enim frōtinus duorū ductū quos Claudius cōsumauit alteri claudie nomē dari esse: alteri anienē noui appellari cōpisset: qm̄ duæ anienis aque in urbē fluere cōperat. anienē autē Mar. curius in urbē perducendū curauit. In plurimos lacus: Plinius scribēs de aque ductu claudiano mox hæc subiūgit. quod si quis diligētius existimauerit aquarū habūdantiā in publico balneis piscinis domibus curiis hortis sub urbanis uillis: spaciōq̄ adueniētis extructos arcus: mōtes professos: cōualuocrosūm dici: sicur ecōtario dispendiū significat. detrimētū & dispendiosum detrimētiosum. Colomella cū præsertim maius dispendiū sequat inerte & secū pastorem: quam prudentem diligentemq̄ compendium. Idem: quod si per partis nō nunq̄ damnosum est in summa tamē sit compendiosum: idem: dispendiosum est cunctario. Siccati agri: tanq̄ post emissam aquam futuri fecidiōres & n. loca ab aquis liberata sūt fecidiōria uelut uigine signata. Effossio: per cunicularios factis cūculis. Excisorū fossiores fossiam hoium milibus Plinius. eiusdē ingratū claudii iter maxia ac memoranda duxerim: quis destitutū successoris odio monre pssum ad lacū fucini emittendū: inenarrabili profecto spendio & operatorū multitudinet per tor annos: cū aut corruatio aquarū q̄ternus mons erat egeret: in uertice machinis: aut silex crederet oiaq̄: extus in tenebris fieret: q̄ neq̄ cōcipi alio mōi ab his q̄ uidere neq̄ hūano sermōe narrari possūt. Mole obiecta: extructione maxia sūb ags edificata: talia enī moles appellant. Pl. huius rei mētionē faciēs in. xvi. res moles turrii a Claudio dicit fuisse extructas. Stabilius fundaret: scribit Plinius ex puteolā pulis turris appellatus: quoniam in puteolanis collibus nascit: q̄ opponit maris fluctibus merulisq̄: protinus lapide scit unus iexpugnabilis undis utiq̄ si cumāo cernētō miscat: de hoc puluere itelligit Viétruius sic scribēs. est gēus pulueris admirādū: nascit i regionibus baianis: qd̄ cōmixtū cū calce & cernētō nō modo ceteris edificis p̄stare firmitates: sed et moles cōstruat in mari sub aqua solide scit: de hoc puluere puteolā ē illud a sidonio p̄ditū i panegyrico. nāq̄ dicarthezē translatū puluis arenæ intratis soli datur aquis. Nauē ante demersit: hac nauē nihil mirabilis uisum in mari certū est: ut ingratū Pl. longitudo spaciū obrinuit magna ex pte hostienis portus la tere leuosi nāq̄ demersa ē a Claudio pricipē. Magnus obeliscus: obeliscus auctore amiano Marcellio lapis est in figura metæ cuiusdā sensim ad p̄ccitatē cōsurgens excellam & in radiū gracilescens specie qua dratrin uerticē productus angustū: mano leuigatus artificis: formarū innumeras notas cōtinet: quæ hieroglyphicæ litteræ appellant: Pl. in. xxi. de obeliscis scribēs hæc tradit. trabes ex lapide simitæ fecere res: quæ quodā certamine obeliscos uocates solis numini sacratos. radiorū eius argumentū in effigie est: & ita significat. noīe ægyptio: primū oium obeliscū rex mithres istituit. sculpturæ uero effigies quas uidemus ægyptiæ sunt litteræ obeliscōn græci dicūt uerū. ex ægyptio autē romā plures obelisci translati sunt quoque unū importauit Caius caligula nauigio illo: quo nihil mirabilius in mari uisum autumar Pl. de hoc nūc itelligit Trangllus. uolumina istrumētū ueteris fuerūt antiquos obelis asuerit: cūq̄ disticta. nam si qd̄ i græco fuisset iuuetū qd̄ in hebræo codice nō legeret: id obelo notabat ueluti uingula cōfodiendū peride ac subditiōis. Contra si qd̄ esset in hæbreo qd̄ græcus codex nō haberet: id e latere adscriberebat apposito asterico ueluti stella illuminandū: super quo Hieronymus & ecclesiastici scriptores multa conscribunt.

Dispendiosum  
CompendiosumTres moles turrii  
Puteolā puluisDe obeliscis  
Hieroglyphicæ  
Obelis asterici  
disticta scriptura

M. ANTO. Albulio: sextus ruffus unde uigti aq̄ ductus enumerat meminit: eruleæ aq̄ cuius mō Pl. sed albulinū neuter celebrat. ne Frontinus qd̄ ruffo antiquior octo tantum aque ductus memorat: posset tamē uideri ex anienis conuersione nomen factum: quod albunea cuius Varro & Lactātius meminerunt in ripa ipsius fluminis sit tibi culta eiusq̄ simulachrum postea in summe repertum fuit albūa sibyllarū unanec me latet quid Plinius de ea scripserit: Maro ad hæc lucosq̄ sub alta consolat albunea ubi Seruius fons est ait & filia eius nois: quo apparet ab anienis corruatiōe uel ab albunea tibiuri regione du-

Et a nomen esse fonti inditū: legerimq; libentius albanum quam albudinum quasi alboneum sed coniectura haec non recte est. Nouo lapideo opere: ad recentē anienis corruptionē allusifit enim & anio uetus.

Efosso mōre: per quē emissus est. De ueteri fucini lacus inūdatione Strabo non nihil in trāscursu. Gellianus prodidit alchipe mariorū oppidū a marisia lydorū rege conditū lacus inūdatione absorptū. Ad itrotum: portus. f. hostiensis. Profundo iam solo: posset non absurde & sūlo legi. Nauem ante demerit: eam per plures annos asseruatū tradit Plinius. nā obeliscus ingens fuerat in illa ex aegypto delatus tū uero puteolani palucris turribus super eā extructis a Claudio portus gratia mari demersam. Obeliscus: est obeliscus lapis in figuram metæ sensum ad proceritatem confurgens excelsum Plinius. trabes ex eo lapide fecere reges quodam certamine obeliscos uocantes solis numini sacros radorū eius argumentum in effigie est.

PHIL. Congestis pilis: saxae pilas intelligit qualis a poeta describit: saxae pila cadit: magnis quā molibus ante cōstruam iaciūt pōto: autumat festus pōpeius pilam quæ parietem sustentat ab opponēdo dictam. a pila fit aduerbiū pilari quod significat per pilas: ex quo illud Victruuii. pilatim struūt edificia. Altissimā turrim: non turrim unam sed turres a claudio exedificatas in portu hostiensis ex puluere puteolano Plinius prodidit. Alexandrinæ: est enim pharos generis forminini de pharo aut alexandrina explicatus diximus in commentariis proprietū enarrantes: uersum illū: & ptholomæ: litorā capta phari: supra quoq; non pauca retulius super pharo. Congiaria: dona imperatoria. Commenticia: noua commentatione

ex aegypto fuerat aduectus: cōgestisq; pilis supposuit altissimam turrim in exemplum alexandrini phari: ut ad nocturnos ignes cursum nauigia dirigerent. Congiaria populo sepius distribuit.

De spectaculis per eum editis.



Spectacula quoq; complura magnificaq; edidit: non usitata modo ac solitis locis: sed & commenticia & ex antiquitate repetita: & ubi præterea nemo ante eum: ludos dedicationis pompeiani theatri: quod ambusu restituerat: & tribūali posito in orchestra cōmisit: quum prius apud superiores aedes supplicasset perq; mediā caueam sedentibus: ac silentibus cunctis descendisset: fecit & seculares quasi anticipatos ab Augusto in eā legittimo temporī reueruatos: quamuis ipse in historiis suis prodidit intermissos eos Augustum multo post diligentissime annorum ratione subducta in ordinem redegissee. Quare uox præconis irrita est inuitantis: more solemnī ad ludos quos

Commenticiū

Tēpus secularium

commenticiū enim significat partim ficticiū partim nouū. Scribit Varro cōminisci dictū ēē a cō & mente: cū fingunt in mente quæ non sunt. hinc commentū commenticiūq; deriuant. Ludos commenticiū significat: locutus nam committi proprie ludi dicunt. Virgilius & tuba commissio medio canit agere ludos. Quod ambusu: testis est Eusebius in cronicis pompeii theatrū incensum fuisse imperante Tyberio. E tribūali in orchestra: tribūal poni uoluit Claudius in orchestra ex qua senatores spectabāt: ut sic cōmittendorū ludorū signū daret ueluti agonitheta atq; præpositus. Superiores aedes: templa hic intellige: cū alias aedes pluraliter dicant pro domicilio. templa aut illa intelligit: quæ erant in illa parte urbis collocata: quæ est super theatrū. Caueam: theatralem: caueā signat de qua alibi dictū est. Silentibus cunctis: contra morē Romani populi: g plausu excipiebant bonos principes ad theatrū ingressos. sicuti malos exhibebat. Nec legitimo tempore reueruatos: legitimaū seculariū tempus est ut inquit censorinus spaciū centū annorū: siue ut alii centū & decem. quod sentit Oratius sic scribēs in carmine seculari. Certus undenos de dies per annos urbis ut cautus reueratq; ludos. Prodat: tradat. Claudius aut fuisse eruditū scriptoremq; historiā Paulō posterioris diceat. Ratiōe subducta: supputato nūero annorū p ratiocinationē. C. i. epistolis ad lērtulū: hic ego quātū humano cōsilio efficere potui circūspectis rebus meis oībus ratiōibulq; subductis summā feci cogitationū mearū omniū: Plautus in curgulione beatus uideor subdixi rationculam.

M. ANTO. Congestisq; pilis: grandioribus saxis ad molam sustinendam. Festus pila inquit quæ parte temā sustentat ab opponendo dicta. Mar. nulla catenatis præcincta est pila lagenis. Horatius nulla tabernamēos hēat neq; pila libellos. In spēm Alexandrinā fari: sic & rufius Aulenus Romuleiq; fari fauces illarū relinquit. Iu. Tyrenamq; faron dixit foeminino genere. Commenticia: nouiter inuenta. Mediā caueam: mediū cōsensum Plinius. de scauri theatro cauea ipsā cœpit hominū. Ixxx. pro quo theatri loco sit cauea accipiēda uideo diuersū trahi: sunt qui partes altiores unde sedens populus spectat. Caueam appellatū existiment: alii aream ipsam in medio theatri quod Verg. Carmen significare uidetur hoc totum cauea cōsensum ingentis & ora prima patrū &c. caueam poeta dixit quā non multo ante circū appellauit: circus erat quo se multis cum milibus heros cōsensu medium tulit extractoq; resedit. Seruius caueam simpliciter cōsensum populi appellat. Sedentibus: nec illi assurgentibus. Silentibus: nullo plausu & fauore excipientibus quum soleret alioquin populus Cæsarem uenientē plausum & fauore excipere. mar. quoq;

sonat pleno uocisq; manuq; theatro. Quū subiti ppli Cæ. ora uidet idq; ptiac silētū i cā fuisse ut qđ ille ex tribali ludos nō ex scena cōmiserit aliqñ maiore ppli cui iratus erat i cōmodo. Anticipator: an legitimū tēpus repetitos seculariū ludog; ratio satis supq; alio est exp̄ssa. Ad ludos: quos Claudius erat edictū.

PHI. Quos nec spectasset qđ qđ: uerba erāt pconis ad ludos se: culares imitantis spectatores: qđ qđ erant uera: quādo inter se: culares binos fuisset legitimū in: teruallū cētū decē anno: quos raretur uel poene nunq; trāsēdit: cadaua mortalitas: sed fuit tunc: ridicula uox pōis: quōiā inter: seculares augusti & Claudii iter: fuere anni nō amplius tres & se: xaginta. unde merito potuerūt multi spectasse & primos & secūdos seculares. præterea qđ spectauerūt ho: claudianos potuerūt et spectatores esse seculariū: quos postea fecit domitiani: cū iter utroq; nō fuerit ma: gnū interuallū: & ob hoc dicit marrona apud epitaphistā Martiale. bis mea romāo spectata est uita tarētō sup quo habūdāter cōscripsimus in annotatiōibus. Quidā histriōnū pducti. scribit Plī. iter ludos secula: res quos fecit diuus Augustus: & quos postea Claudius Cæsar edidit: sexagita tres annos nec amplius iter fuisse: (stephanionēq; togatæ fabulæ histriōne utrifq; secularibus ludis saltafse histriōnamq; fecisse. In uaticō cōmisi: uaticanū collē appellatū esse autumnæ festus pōpius. qđ eo potitus fit populū romāus ua: rō respōso expulsus ethruscis. Gellius uaticanū agge dictū ēē cētē a uaticinis: quæ ut atq; istindū dē uaticā ni i eo agro fieri solita essent: est aut uaticus decus pōnes quē sunt uocis humanæ initia nōiatas ab eo: qđ pōerī simul atq; parti sint eā primā uocē edūt: quæ prima i uaticā syllaba est. tamē Augustus nō uaticanū: hūc deū appellat sed uagitanū tanq; isāntiū uagibus pōidentē. Plī. in. xxvi. uaticanū elegatū appellat cit: cū cāi & Nerōis picipū: propterea qđ in eo ludos currules peculiariter exercebāt. Per quinos missus: Ser uis tradit oī in ludis circēbus. xxv. missus solitos exhiberi: quog; ultimū appellabāt ætariū eo quod de collatione populi exhibebat. Transillus uero in domitiano cētū missus in circensib; peragi solitos fuisse significat ad qđ uidet alluisse poeta illo uersu. Cētū quadriugos agitabo ad flumina currus: dicū: tur autē missus equog; circutiones in ludis circēbus: dū a carceribus ad metas recurrūt. sensus est Clau: diū post qnq; equog; missus peractos iterposuisse uenationē: ut ita magis spectatores oblectarent: qā aliq; nouitate: ut inq; Oratius morādī sunt ac retinendī. Carceribus: carceres dicūt in circo unde mittunt eq; ex eo nominati: quod coercent equi ne inde exeant: anteq; magistratus lignū mient. auctor Varro. Carce: res neuus oppidū appellat. Metis: circū metas currere solitos equos nullus ignorat. hic oratiū metag; feruidis euitata rotis: & Varro circū dici existimat eo quod ibi equi in ludis circū metas currūt: hinc illud apud eūdem prouerbialiter dictū in primo de re rustica: an qđ aliud & a quibus carceribus currat ad me: tas: quoniam aut auriga quādo tuncq; primus metam superauerat iam ad finem certaminis peruenisse ui: debatur ex eo factum est ut metam pro fine terminog; passim accipiamus. Maro. hic labor extremus lon: garum hæc meta uiarū. Et apud: Silium tormentis finem metamq; laboribus orat. Figura autem metæ pyramidis est a lato incipiens in acutum fastigiata. hinc Plinius figuram umbræ noctis ait similem esse me: tæ & columella præcipit in secundo ut foenum siccātū in metas extrahat quæ in acutissimos uertices exa: cunantur. Tophina & lignea: refert Lilius libro octauo ab origine urbis: quoto anno carceres in circo pri: mū statuti. sed neq; ex topho neq; ex ligno factos indicat: quod hic docet Tranquillus: est autem tophus la: pis ut inquit Seruius asper. unde a uirgilio scaber nūcupatur illo uersu. & tophus scaber & nigris excē la: lidris: topho tophinus & tophactus deducitur. Plinius est alba ruffa columbina argilacea tophacea arena: orizidem. nam tophus scaber natura friabilis expetitur ab auctoribus. Exculta: corrige exculto. ita ut cō: nectas circo maximo exculto hoc est exornato marmoreis carceribus. Promiscue spectare solitis: in ludis quidem theatralibus loca propria senatoribus erant assignata: cum in circo essent promiscua. prodiderūt historici ante scipionem ad quingentesimum octauum annum ab origine urbis in promiscuum fuisse spe: datum. senatus autem a populo secretus primum spectauit ludos romanos: quos atriū seranus lucius scri: bonius libro ediles currules primi fecerunt: ferunt africanum quod eius rei auctor fuisse penitusse.

M. ANTO. Nec spectasset qđ qđ: spectare potuisset si ueteri iustitio ceterum quog; ano eos celebrari cō: tigisset. Producti oīq; augusti tibiis scenicā operam secularibus ludis exhibuerāt. In uaticō: ubi nūc ultra tyberī pōfici a domus sita ē uaticanū ueteres dixere: quo appet non a loco ut alibi diximus esse lu: dos dictos. Per quos mēses: fuerūt certe & ingrātū diuturnitate ius spectaculi: qđ uerius quos missus: qđ menses legeris: ut sit ordo iteriecta p quos missus uenatiōe. i. qnq; iustaurat: aut qđ cōspici ferag; imissis edita sic alibi circēsiū die quo facilius cētū missus pagerent. Carceribus: unde æq; i cursū prūpūt. Met: tis: circa qđ aurigæ bigas & qđngas agitabāt. Tophina: ex topho lapide: uulgaris is lapis & i primis cir: ca urbē. lu. & i gētū uiolaret marmora tophū: Papinius corto puluere sordidoq; topho. . Promiscue spe:

scribit A  
scribit

Vaticanus

Vagitanus

Missus lu:  
dorū  
Carceres  
Meta

Tophus  
Tophace  
us

In pmi  
scui specta  
tum

clare solitis: quo pacto p.miscue quā Augustus senatoris iniuria motus quē nemo puteolis frequenter spectaculo recepat: iussisset ubicūq; qd spectādū esset semp prius subellioq; ordo uocaret senatoribus: sed his ita occurrēdū qđ primus ordo senatoribus uocaret cōtigni tamē & pōne imixti. sc̃q; illi erant q; secundū ordinē optinebant: at claudii idulgētia ex podio senatores spectare cōpisse crediderim: sc̃q; maiorem immōdū ordines utruq; ab altero fuisse discretos. Iu. & omnibus ad podium spectantibus.

PHI. Super quadrigarū: præter qđrigatos ludos & curules exhibuit etiam ludicrum troiæ.

Africæ  
pātheræ

Africanas: lege qđ scripsimus in libro annotationum enarrautes hūc locū: ubi docuimus africanarū appellatione intelligi pātheras: quarū genus in africa creberrimu: de quibus senatus cōsultū fuit uetus ne liceret africanas in Italiam aduehere: cōtrario tulit ad populū Cn. aufidius tribunus plebis: permittitq; cirensium gratia iportare. Cōficiēte: trucidante uerbū est bestiarū & gladiatorū: inde confectores dicti interfectores ferarū: scribit lampridius cōmodū imperatorem fuisse tantarū uitium ad feras conficiendas ut singulis iētib; multa milia ferarum ingentium conficeret. Prætorianorū: utpote nobiliorum. Præ-

Confecto  
res

Ferū  
Placidum

dicto: scilicet prætorianarū cohortiū: qui & perfectus prætorio nuncupat. Feros: in omnibus animalū cuiuscūq; generis ullū est placidū euidem inueniū & ferū: utpote cū hominū etiam saluestriū plura genera tradant: scribit Plinius efficitore oīa in medicamētis esse ex feris animalibus. problema est Aristotelis cur in animantiū genere quæcūq; domestica eadē enā fera reperiunt. quēcūq; autē fera nō utiq; eadē domestica natura creauit. Ad terrā oībus: Plī. tradit i octauo thesaloq; gētis iuentū ē equo iuxta qđrupedate cornu storta ceruice tauros necare: qđ spectaculū prius dedit Rōæ cæsar dictator. Annuiuersariū diciū: annuiuersaria: qđ quot annis fuit sicut annuiuersariū factū. Plurifaria: pluribus in locis. In castris prætorianis: castra prætoria ad extrema urbis romæ edificia fuisse collocata signat Plinius i tertio. Iustūq; atq; legitimū: spectaculū gladiatorū iustū & legitimū appellat: quod ex formula ritūq; ordinario dabat una cū ueneratione: apparatus gladiatorio. In septis: septa fuisse i cāpo martio alibi latius explicauimus. Ibidē: i septis. Sportulā: Claudius gladiatorū munus tanq; cenā datūq; se denūciauerat ideoq; nō inueniunt sportulā appellat: quæ iter sportulantes cōdici dariq; solet a principibus. Primū daturū: quidam codices habent præmiū. Conditā denūciatā: condicere enim uerbo prisco significat denunciare: & ad cenā refertur. Cice romā cū mihi crassus condixisset cenauit apud me. Cōmunior. Magis cōmunis & omnibus obuius ex positūq;. Remissior: solutior & animo magis: relaxato. Victoribus: gladiatoribus. Cū uulgo: quod uiCTORIB; præmiū dari deposcit iuuenalis: accipe uictori populus qđ postulat aurū. Voce: ut palam diceret numerū aureorū quos numerabat. Digitis: suamet manu sicut fieri solet. Dominos: τὸ αἰ κτὶ τοῦ αἰ. f. dōr hoc est ciuillissimus erat Claudius tā cō ciuiliq; erga romanos appellatione: ut cū ipse dominus sit dōminos appellet ipsos subiectos. scribit Seneca dominos salutari a nobis obuios solitos si nomina nō succurrūt. Identidē: frequenter. Acceritis: de industria quæritis euocatisq;. Palūbū postulantibus: iocus est in nomine. nā palūbus nomē est auis notissimæ & eodē nomie gladiatorū famosis nūcupabat populus romæ: petebat exhiberi gladiatorē nomine palūbū. Claudius alludens ad nomē alitis dabo igitur si captus fuerit.

Condicere

Domini

M. AN. Africanas: pātheras siue pardos Plī. de pātheris nūc igitur uarias nūc pardos qđ mares sunt appellat i eo omni genere creberrimo i africa syriacq; qđā ab his pātheras solo cādore discernit nec ad huc aliā differētia iuenit: senatus cōsultū fuit ne liceret africanas i Italiā aduehere quib; uerbis colligit pātheras p̃dos uarias & africanas dici. Duabus: tribūis: militariibus. Ipsiq; p̃fecto: p̃torū. hoc ē tribūis & p̃fecto p̃torū ductūbus eqū turmas. Thessa. equi: Plinius thessaliorū gentis iuentū est equo iuxta quadrupe-

dāte cornu intorta ceruice tauros necare. Feros: id omnis minaces & hæc sunt illa noua spectaculorū genera. Annuiuersariū: omnibus annis iustū atq; legitimū: munus. sc̃cum ueneratione & reliquo apparatu.

Conditāq; ut inter priuatos solet cōmuniter simulq; constitutā ac determinatā: condicere. n. simul de terminare est: unde & conditum quāsi in cōmuni dictum. Communior: ciuilius. Prolata sinistra:



qua aureos dinumeraret. Dominos: ambitiosa nimis appellatione quos ciues aut quiritis debuit: dominos vocabat. Palumbum: gladiatoris id nomen fuisse accipias.

in tpe: quū esedario: pro quo quatuor filii depcebant magno oioiū fauore indulſſet rudē tahulā ilico miſit admonēs po pulū quātope liberos ſuſcipe deberet: quos uideret: & gladiatorī pſidio gratiāq; eē. Edidit & i martio cāpo expugnā tionem diripionēq; oppidi ad imaginē bellicā & deditiōnē britāniā regum: pſeditq; paludatus. Quin & emiſſurus fu cinū lacum naumachiam ante comiſiſit: ſed quū proclamaūbus naumachiaris. Aue imperator moriturū te ſalutāt reſpondiſſet aue te uos: neque poſt hanc uocem quali uenia data quiſquā dimicare uellet: diu cunctatus an omnes igni ferroq; abſumeret. Tandem e ſede ſua proſiluit ac p ambitū lacus nō ſine ſocda uacillatione diſcurrens partim minando

ſubant a gladiatū unde rudariū. Tabulā miſitq; dam codices hēnt. ſabulā tanq; ſignificet rumorē diuulgaſſe inter populares liberis opē dādā eſſe: cū ſiliū patri gladiatorī uacationē gladiatūre ſpectauiſſent magis placet legas: tabulā miſit & exponas Claudio miſſam eſſe tabulā in populū continētē de gladiatore ſiliſq; argumentū. Ad imaginē bellicā iudei a Veſpaſiani imperatoribus i triūphi iudaici ſpectaculis ſactitātū ethnici auctore Iosepho multis imitariōibus bellū alternatiter diuiſum certā ſui faciē demōſtrabat: erat enī cernere uariarū totas interfici acies hoſtiū: & alios fugere alios captiuos dici tēporibus noſtris edita ſunt talia ſpectacula a pſcipibus: ut ciuitas e ligno formata oppugnaret forinſecus. ppugnaret intrinſecus. Præſedit: tanq; pſes pſectusq; ludorū. Paludatus: paludamēto iſperatorio ornatusq; militari idurus: tanq; legitimæ pugnæ intereſſet. Cor. Tacitus. Claudius iſigni paludamēto neq; pcal Agrippina chlamyde aurata pſſideret. Naumachia: pugnā naualem: de qua hæc Tacitus: itet lacū fucinū amnēq; lyrim prupto mōte: quo magnificētia opis a plunibus uiſeret lacu in ipſo nauale proclū ordinat. Claudius triremes quadrimēſq; & unde. xx. milia hominū armauit cīcto tantus ambitu ne uaga eſſuga forent. Naumachiaris: q; proclū nauale committunt naumachiaris græca dictione nuncupatur bellatores in re nautica epibatas erupiti appellant: quī græco uocabulo iſi dicitur proprie ſignificet a cenſor oppius ſue hircius i cōmentario belli Alexandrini. capta eſt una hoſtiū quadrimēſ depſa eſt altera: alte: naq; per tot bata. deſide omnes epibatis nudate. idē in cōmentario belli aſſici: remigum partem exclauſe gallorū rhodiorūq; epibatorū armata. Moritur: in hac ipſa ſcilicet nauali pugna. Aue te uos: aue uerbum ſalutatoriū eſt: quo cū uſi eſſent erga iſperatorem naumachiaris: eodē Claudius illos reſalutans uiciſſim uſus eſt: unde illi arbitantes ſibi datam pugnādi ueniam dimicare ſuperſedebant: qdē codices nō aue te uos habent: ſed autem: quæ diſctio græca eſt & ſignificat ipſum tanq; Claudii militibus dicentibus ſe morituros illū ſalutare ſuprema ſa lutiōne reſpōdent id ipſum. ſuelle: & ita illud: qū uenia data corrigēda erit omnis litteræ imutatio ut p uenia legas nenia: & erit ſenſus naumachiaris dimicare amplius noluiſſe: tanq; Claudius per id uerbū illis dederit neniā quandam hoc eſt funebrem orationem qualis mortuis exhiberi ſolet: neniā enim carmē dici funebre nullus ignorat & iterdū accipi pro epithaphion ut apud Sidoniū ſic ſcribentem neniā marmore iſiſa per endecaſyllabos: & hic mihi uidet uerſor ſenſus & lectio. ſocda uacillatione: more ſenium. quo rō corpora naciſſant & tremula ſunt: ſcribit enim Macrobius in ſeptimo ſaturnaliū ſenes laborare tremore membrorū: unde ſeneſtus non minus uero q; eleganti epitheto dicta eſt tremebunda a calphurnio in bucolicis: & a Quintiliano dictū eſt in primo. Noſo puerū ſeniliter tremere tanq; tremor ſit peculiaris morbus ſeniorū. Iu. una ſenū facies cū uoce tremetia mēbra: ipſum uero Claudii laboraſſe tremore poſterius oſtendit Tranquillus: qdē deſituebat poplites parum ſummi & caput tremulū dehoneſtabat: quo eſt illud in Claudii a ſatyrographo prolatum: ille ſenis tremulūq; caput deſcendere ſua ſit in cœlum.

M. ANTO. Indulſiſſet rudem: ferri uacationem conceſſiſſet. quæ per rudem ſignificatur. Iu. accepta ru de incipit uerbo uideri. Horatius donatum rude quæris. Fabulam: argumento rei notatam figuratam non dixerim quæ continuo miſſa eſt. Paludatus: paludamento ornatus tanq; ueræ pugnæ præſidens. Naumachiaris: naualem pugnam pugnaturus. Morituri: naumachiaris. quaſi. d. qui Paulopoli pugnando moriuntur. Aue te reſalutatos intellige: ſed illi qui quaſi uiuunt: Claudius diſiſſet remiſſum ſibi pugnandi neceſſitatem interpretari ſint. Neque poſt: eam uocem aue te ſcilicet. Quaſi data uenia: quaſi ueniam ſibi datam interpretantes. Cunctatus: anceps & deliberatundus. Per ambitum: extremitatem. ſocda: turpi & indecora. Vacillatione: trepidatione.

PHI. In tempore: tēpeſtiuit: temporis aduerbiū eſt qd ſignificat maturus & tēpeſtuitus. columella i nono ſcribēs de gal. linis ait ante crepuſculū ppter ci bi ſpem tēporius ad officinam redēat. Quidius. mōdo ſurgis cō. tēporius cœlo mōdo ſerius incl. dis undis. Eſedario: gladiator rem ſignificat qui ex cœlo ſciēter depugnabat. neq; enī placet ut p gladiatoris noie proprie accipiat. i. idē i Caligula dictū eſt. Eſedario. porio ob proſperā pugnam. Indulſiſſet rudem: gladiatūre immunitatē: eſt enim rudis ut alibi copioſe explicauit uirga qua gladiatores donati ceſ

Tēporius

notisT

Rudis

naumachiaris

naumachiaris

naumachiaris

Aue te

Nenia

Seneſtus

tremebū

PI-IL. Classis rhodia: rhodios fuisse nauticos homines & omnis nautalis disciplinae scios testatur historici ex quo lex rhodia de iactu dicta est: quae pertinet ad rem nauticam. Ad pugnam scilicet nautalem. Duodenarii tritremum: tacitus ait non solum tritremes se & quadritremes hoc nautali proelio depugnasse. Exciens: instante. Buccinatorum: de qua alibi dictum est: unde & buccinator scilicet. Tritone: triton, rubicundus est neptuni refertque Plinius Tyberio principi nuntiasse olympionem legationem usum audierunt: quodam specu concha canentem tritonem qua nascitur forma. tritonis autem formam sic describit poeta. frons hominem praefert in pistrin definit alius de buccina tritonis: quae concha est traditur historia ab igni: qui ait tritonem cum concham iuentari excavasset: secum eandem contra gigantes tulisset: ibi somnium quandam inauditum per concham emisit: hostes autem uentos ne qua esset immanis fesa ab aduersariis adducta cum esset ille mugitus fugae se mandasse: & ita uictos in hostium potestate uenisse. Romani tritonas cum buccinis fastigio saturni aedis superposuerunt ut significarent a commemoratione saturni historiam quasi uocalem esse factam: cum antea muta & obscura & incognita fuisset: quod etiam testari uidentur ut inquit Macrobius caudae tritonum humi merse & abscondita. Per machinam: mechanicum scilicet artificium fabrefactam: quales hodie quoque in spectaculis scienter consueverunt. Omnium ordinum statum: senatorii aequistri & plebei. Exoleti: per defectuinem euanescencia & iam abolita. Cooptandis: uerbum est electioni accommodatum. Cioe. cooptatum me ab eo in collegium recordabar. Plinius ne poene adhuc puerum patronum cooptauit. Nominauit: indicat Plinius in epistolis hoc uerbum nominare ad sacerdotes peculiariter pertinere: uerba Plinii haec sunt ex secundo epistolarum: sic illo die quo sacerdotes solent nosse quos sacerdotio dignissimos nominare me semper nominabat. hinc dicta nominatio. In urbe mouisset: Romae factus esset terramotus. nunc autem auctore Plinio urbs Roma tremuit ut non futuri euentus aliquis id praenuntium esset. refert Iulius Capitolinus in gallienis olim factum esse motum terrae: quo mota est Roma: mota & libya: hiatus terrae plurimus in locis fuerunt. Ferias indiceret: imperatuae feriae significantur. has enim ut auctor est Macrobius consules uel praetores pro arbitrio potestatis indicunt: ueteres uero Romani ubi terram mouisset ferasant nunciatum ut erat ferias eius rei causa edicto imperabant: sed dei nomen ita ubi solet cui obseruari ferias oportet: statuere & edicere quiescebant: ne alium pro alio nominando falsa religione populum alligarent. cuius rei causam hanc fuisse tradit Gellius in secundo noctium atticarum: quoniam compertum non est nec inter physicas quidem philosophias satis constaret: quae nam esse causa uideatur: quam ob rem terramotus fieri: Anaxagoras ignem putat esse causam motus terrae. Anaximenes ait terram ipsam sibi esse causam motus: thales milesum atque Democritus ab aqua terram moueri crediderunt. sed Plinius Seneca Aristoteles uentos esse prodiderunt causam motus: cum spiritu nihil sit potentius: hoc idem sentit epicurus epicuri sectator Lucretius. Obdira: exempli causa: si bubo aliaque aves inaspiciant uisae fuissent. scribit enim Plinius in x. Romam lustratam fuisse: propterea quod capitolii cellam ipsam intrauerat bubo: qui funebris & maxime abominatus publicis maxime auspiciis: Lucanus in primo falsalia ob dira prodigia nuntians uates ex ethuria accitos: & ab sacerdotibus deos comprecatos: urbemque lustratam fuisse commemorat. Obsecratio: supplicatio: esset enim obsecrare opem a sacris petere ut docet festus. Iure maximi pontificis antiquitus quod etiam in decretis canonicis scriptum est. D. xxi. erat haec consuetudo: ut rex esset sacerdos & pontifex: unde & romani imperatores pontifices appellabantur: hinc illud Iuuenalis de dominiano: desinat hoc monstrum cymbae linigae magister pontifici summo.

partim adhortando ad pugnam copulit hoc spectaculo clavis sicula & rhodia concurrerunt: duodenarum tritremum singulae exciente buccina tritoe argenteo: qui e medio lacu per machinam emerlerat.

De institutione correctione & ordinatione quorundam morum & actuum.



Quaedam circa ceremonias ciuilemque & militare morem item circa omnium ordinum statum domi forisque aut correxit: aut exoleta reuocauit: aut etiam noua instituit. In cooptandis per collegia sacerdotibus nemine nisi iuratus nominauit obseruauitque sedulo ut quotiens terra in urbe mouisset ferias aduocata cunctis prior indiceret utque dira aut in urbe aut in capitolio uisa obsecratio haberet ea: quae ipse iure maximi pontificis comonito per rostris populo

Triton

Buccina  
tritonis

Cooptare

Nominatio

Imperatuae feriae

Causa motus terrae

Rex pontifex

M. AN. Tritone: neptuni filio & ministro. Ver. Cimodoco simul & triton anirus acuto. Detrudunt naues scopulo: Papinius stat celer obsequio iussa ad neptunia trito: Seruius neptuni & salaciae filium dixit. Argemeto: ignemosis piscibus & utrisque aquis cum color. Per machinam: instrumentum ad hoc ipsum artificiosum paratum. Exoleta: abolita. Nisi iuratus: iureiurando affirmasset se optimi quoque ac maxime idoneum nominatum. Mouisset: mota esset. Praetor: urbanus scilicet. Dirae prodigia: deorum iram portendentia: obsecratio uenia a diis peteretur: est enim obsecrare deprecari & quasi sacra facere: ut ueniam impetremus. Iure maximi pontificis: pontificia potestate. Praetereuota siue praeterea nuncuparet: ceterisque sequeretur.

PHI. Præter: Plinius in. xviii. scribens ualeant ne aliquid uerba & scantamenta: uidimus inq̃ certis præcationibus obsecrasse summos magistratus: & neq̃ uerboq̃ præterea aut præpostere dicat de scripto fieri aliquem. Idem cuius sacri scationem quæ solet præire quindectim uirg. collegi magister: si q̃ legat profecto uim carminū fateat: obsecratio itaq̃ fiebat adhibita p̃catione uerboq̃ solemni: quæ p̃ibat maximus sacerdotum. est. n. præire p̃legere: ut reliqui mox concinant. Litus in. viii. agendum pontifex publicus populi Romani præi uerba. Quintilianus in secundo ait doctores non posse semper præire singulis legentibus.

præire: summo operariorum seruorūq̃ turba rerū actū diuifum antea in hybernos æstiuosq̃ menses coniunxit.

De institutis & functionibus eius.

**I**n iurisdictione de fidei commissis quot annis & tantū in urbe delegari magistratibus solitam in perpetuū: atq̃ etiam per prouincias potestatibus demādauit. Capiti papie pompeie legis a Tyberio Cæsare quæ si sexagenarii generare non possent edito abrogauit. Sanxit ut pupillis extra ordinem tutores a consulibus darentur. ut hi quibus a magistratibus prouinciæ interdiceretur: urbe quoq̃ & Italia summouerentur. Ipse quosdam nouo exemplo relegauit: ut ultra lapidem tertium uetaret egredi ab urbe. De maiore negotio acturus in curia medius inter cōsu-

Rege actum: actione regis quæ in foro iudiciali agi solent cum prius essent distributæ p̃ tpa uoluit ut sine interuallo iugiter continenterq̃ tractarent. de actionibus titulus est apud iuriconsultos: actus etiam dicunt. filius. rerū oēs prehendunt actus. aliter actus intelliguntur in fabulis. De fidei commissis: fideicommissa ex eo appellata sunt: q̃d testatores fidei committēbant eorū qui cape ex testamento poterat hæreditatem: fuitq̃ creatus p̃tor p̃prios qui de fieri commissis ius diceret quæ fidei commissariū appellabāt.

In ppetuū: referendum hoc est ad illud quot annis. Per proticias: referendum hoc ad illud in

urbe delegari. Potestatibus: scribūt iuriconsulti potestates dici magistratus qui gladii & necis habēt potestatem. magi auctore Plinio tribuūt sanguini basilici successus petitionū a potestatibus. Idem p̃mittūt dētes draconis mites præstare dominos: potestatesq̃ exorabiles. Capiti papie: lege papia caput erat quod uulgo capitulū dicitur ne sexagenarii uxorem ducere possent: tanq̃ ad generandū minime idonei. hoc idem altero quoq̃ capite legis pompeie cōtinebat: & ita a Tyberio Cæsare fuerat editū publicorūq̃ ut edito ex pona publicato. Claudius uero huic capiti abrogauit abrogatur autem legi siue capiti legis cū p̃prios tollitur. legis papie atq̃ pompeie mentio superius facta est: ubi coniectatorie annotauimus non scīenter de una tantū legi intelligi posse: qui papia pompeia diceretur. Quasi sexagenarii hoc dictū est secundū id q̃d est uisitatissimum. alioquin multi inuenti sunt. q̃ annos septuaginta nati genuerunt ut auctor est Aristoteles in septimo de animalibus. præterea Plinius & solinus prodiderūt masaniāsam regem post octoginta sex annos generasse filiū nomine metimathum. Caronem quoq̃ censorium octogesimo exacto e filia saloniū clientis sui genuisse filium notum est. merito. Claudius detraxit capiti legis prohibentis sexagenarios ducere uxorem: cum supra eam ætatem uiros genere posse & eruditorum probet auctoritas & exempla testentur uerba Aristotelis subscripti ad hanc rem conducentia: quæ sunt hæc. mares plurimi ad sexagesimum annū generant: quem si excesserint ad septuagesimum usq̃ procedunt. & iam quidam annos septuaginta nati genuerunt. idem in septimo politicorū auctor est fetus seniorū sicut iuniorū esse imperfectos & corporibus & ingeniis. Tutores consulibus darentur apud iuriconsultos tituli sunt de legitimis tutoribus de datis tutoribus: & de his qui petant tutores. ubi declaratur pupillis esse subueniendum: tradit Vipianus ius dari tutoribus datum esse omnibus magistratibus municipalibus. Urbe & Italia: sensus est: uoluit Claudius ut illis urbe & Italia quoq̃ interdictum esset: quibus prouinciæ interdicerentur exempli causā: ut si seio a prætore siliensi prouincia sicilia interdicta fuisset: Roma quoq̃ & Italia eidem interdictum significaretur. Ultra lapidem tertium: militarium tertium. Vetaret egredi: nouum profecto genus relegationis nouumq̃ exemplum: ut quis hac relegatione afficiatur: ne egredi possit ex urbe Roma ultra tria milia passuum: sicut relegati in insulas & loca penitissima egredi nō possunt nec debent p̃scriptos terminos relegatiōis.

MAN. Sumota: sub lata ne a seruili ministerio & operæ auerti rebus agendis interesse cogerentur. Actus: actus & acta pro priuatis officiis usurpato a maioribus obferuare est: sunt enim acta priuatarum rerum minorum ac familiarium quāquam acta & actus senatus & populi dicuntur. Lampridius actibus publicis post multam operam dabat & rursus actus publicos seu bellicosos seu ciuiles ipse Tranquillus alibi tam senatus q̃ populi diurna acta. u. capient & in acta refert. Cicero in eundem sensum utraq̃ ætate usus: Lucretius ingentes obrupit actus: Papinius solidos nouus exultabis in actus: ubi Papinius actum pro forensi actione uidetur accipere & si Laurentius Valla actum comœdiarum esse uelit actionem causarum quod a Plutarcho ad Cornelium epistola id sepiissime usurpat in quem autem sensum nūc Transillus plane ostenditur. non. n. comœdiarū spectacula sed ciuium officia a Claudio confuncta significare uoluit. Iurisdictionem: munus dicendi iuris. Fidei commissis: quæ fidei commissi dicant notissimum est. Impetuum:

Actus

Fideicommissa

Potestates

Vir generat usq̃ ad annos lxx.

Nota relegatio

quō annū antea fuisset id munus. Papiae legis de liberis. s. pcreādis. Edictos edito & nō edito legēdū ut sit ordo capiti papiae legis edito a Tyberio. Quasi sexagenariis legis ratio hac fuit ne ultra sexagesimū annū quasi homo amplius generare nō posset quīq; uxorē ducere teneret. Abrogauit uim oēm ademit ac sustulit. est. n. abrogare. prius tollere unde abrogatio: si quidem credidit claudius ea quocq; aetate ut res habet utros esse ad pcreationē aptos. Extra ordinē: quādo & quos illis usum eēt dari oportere. puincia interdicentē iī qbus puincia aliqua eēt interdīctū urbe quocq; & italia excluditē līgentē. Nouo exēplo nouo quidē si quō fontes. pcul urbe relegari cōsueissent ipse ita relegaret ut pcul urbe abscedere phiberet.

PHI. Medius inter cōsulū sel

las: alibi docuimus mediū locū eē honoratiorem. Tribunitio subsellio quo. s. tribuni uti solebant quibus ius ueniēdi in curiā nō fuit antiquitus: sed ante ualū as positis subsellis decreta patrū attentissima cura examinabant: ut si q; ex eis improbassent rata esse nō sinerent. Cōmeatus: solebant multi petere a senatu facultatē abeōdi tēporariūq; discessū uoluit claudius ut id ab ipso peteret. Ducenariis: procuratoribus ducenariis dictum est i augustinus quādmōdū ad tres iudicū decurias quartam addidit augustinus: quae uocata ē ducenariop: iudicabatq; de sumis iunioribus. procuratoribus ex hoc ordine tribuit claudius ornamenta consu-

lum sellas tribunitio subsellio sedebat. Cōmeatus a senatu peti solitos beneficii sui fecit.

De indulgentia & liberalitate eius.



Ramenta cōsularia etiā procuratoribus ducenariis indulsit. Senatoriā dignitatē recusantibus eq̄strem quoq; ademit. Latū clauū quāuis iniriō alfirmasset non lecturū se senatorem nisi ciuis. R. o. abnepotē etiā libertini filio tribuit: sed sub conditione si prius ab eq̄e Romāo adoptatus eēt: ac sic quoq; reprehensionē uereas ēē appiū cecū cenforē generis sui pauctorē libertinorū filios in senatū allegisse docuit: tignarus tēporibus Appii & deinceps aliquādiu libertinos dictos non ipsos q; manumitteretur: sed ingenuos ex his procreatos. Collegio quēstorū prostratura uiarū gladiatorum munus iniunxit: de cretaq; hostienſi & gallica puincia: curā ararii Saturni reddidit: quā

Ducenarij

Mecenas  
cōcitus  
eq̄stri  
dignitate  
Abnepos  
procurator

Libertini  
Libertini  
tas  
Ingenuus

Erariū in  
aede saturni

Tabulariū

laria. nec mirū. cum facta per procuratores suos rata haberi uoluerit. perinde ac si per ipsum decreta fuissent. Senatoriam recusantibus: proditum posteritati est talem fuisse mecenatem temporibus Augusti qui sua uoluntate in equestri dignitate penāsit: cō senatoria dignitas & larii clauī facultas ei pateret. Latū clauū: numus gestandi uestē senatoriam. Nisi. ciuis R. o. abnepotē: quarto gradu inferiorē est abnepos & abnepos: sicut superiore abauus & abauia. Claudius cū prius affirmasset se nullum senatorem esse facturum. nisi si qui quarto gradu esset ciuis romanus: hoc est abnepotem tamen mutata uolūtate senatorem legit filii libertini: eq̄s tributū latum clauum: quia primo tantū gradu ciuis r. o. erat. Proautorem: quia forma proauum dicimus: eadem pauctorem quasi procul & longa origine: autorem elegantē dixit. Libertinorū filios. L. iuius in. s. x. tradit appium claudium in censura inquinasse senatū lectis libertinorū filiis: quae cū esset in famis & inuidiosa senatus lectio uictus uerecūdia collega appii plaucius magistratu se abdicauit. cecus aut factus appius & luminibus captus est ira deoq; cum eo auctore ministeriū sacri herculanei trāsitarum fuisse: potētia genit ad seruos publicos: de hoc appio ceco ductum est abundanter in tertio cōmētario. Libertinos dictos: hoc tanq; notabile diligētē obseruandū est. cū alias libertini dicant: q; ex seruitute manumissi sunt: q; & iuriconsulti testant. unde libertinitas dicta sicut ab ingenuis ingenuitas. Ingenuos: ingenuus est is q; ut statim natus est liber est: siue ex duobus ingenuis matrimonio constante editus: siue ex libertinis duobus siue ex altero libertino & altero ingenuo. Ex his manumissis. Prostratura uiarum: cū antea quēstoriū munus fuisset ut uia silicā sternerent. uoluit claudius ut loco uiaq; sternerēdāq; gladiatorūq; spectaculū celebraret pecunia eoq; q; quēstoriū adipsērent: & cum antea q̄stura ex dignitate candidaturū aut facilitate tribueriū gratuito cōcederet: uoluit claudius ut uenūdaret ex sinia dolobellae ita cēfēntis.

Decreta: boni codices habent detractū ut sit sensus claudius ademisse quēstoribus hostiensem puinciā & galliā: q; erat puincia q̄storie & loco eaq; restituisse praefecturā ararii: quā Augustus a q̄storibus urbanis ad praetorios praefectus trāsfulerat. M. Tullius in ofone p murena mentionē facit hostiensis puincia quēstorie: quā ait eē non tam gratiosā & illustrem: q; negociosā & molestā. Idq; illi cū q̄stores fortunēret acclamari solet. Erariū saturni: in aede saturni erat erariū romanū. causam querit Plutarchus in problema tisan: ex eo ingt quod fama obtinuit saturni tempore nec auaritiā nec improbitatem usq; in hominibus fuisse sed iusticiā & fidem. refert Cyprianus saturnū in italia primū instituisse numos signare: unde ararium saturni uocat: de hoc Macrobius sic refert aedē saturni arariū Romani esse uoluerunt: q; tempore quo incoluit ararium fess in eius sinibus nullū esse furtū cōmissum. aut q; sub illo nihil erat cuiusq; priuatum primus aut osūm Valerius publicola exactis regibus aedem saturni arariū declarauit ductus oportunitate loci quem & aprū & ab insidiis tutū & imprimis munitū aduertit. In arario tabulae publicae seruantur & ex eo dictū tabulariū: quasi tabulae repositoriū. C. i. hic tu tabellas desideras heracleiensiū publicas:

quas italico bello incenso tabulario interisse scimus omnes.

M. AN. Cōmēatus a ciuibus nūc peti solitos intellige non a militibus. Sui beneficiū se peti & ipetari uoluit. Procuratoribus pcurator ut Vulp. ait ē q̄ alia negocia mādato dñi admiſtrat. Ducenariis q̄ ducētesimā ex auctōibus exigebāt nā ducēteni & ducenti ducius ducētesima auctōnū caligula ab initio sui picipatus Italiae remisit q̄ Claudius non fecit. Abnepotē q̄ abauū ciuem Romanū habuisset q̄ d. cuius nō solū p̄ ciuis romāus fuisset sed q̄ lōge plus ē ēt abauus. Prostratura uia: p̄ sternēdagē uia: mūnere. ut q̄stoge antea fuisse itelligas publicas uias cōmunire. Gladiatoge munus: ut munus ipsūm gladiatoriū dico quot annis illogē q̄stores eēt pecunia iſtrueret publico dolobella cōsule id cōſente: Cornelius ē auctor. Hostiē & gallia: duabus puincis illogē curz adēptis & si qdā nō detracta: sed decreta habeat sicq̄ diuersus erit sensus. Aerarii ſaturniū cura ab Augusto ad p̄tores p̄torios uiros fuerat delata: cur in ſaturni templo fuerit aerarium cōſtitutum Macrobius docet.

medio tēpore p̄tores: aut utiq̄ tunc prætura functi ſuſtinebant. Triūphalia ornāmēta Syllano filia: ſua ſponſo nōdū puberi dedit. Maioribus uero natu tā multis: tāq̄ facile ut epistola communis legionum nomine extiterit potentiū ut legatis conſularibus ſimul cū exercitu & triūphalia darētur: ne cauſam quo quomodo belli quērerēt. Aulo Plautio etiā ouationem decreuit: Igrefſoq̄ urbem obuīam progrefſus: & in capitolium eunti: & inde rursus reuertēti latus rexir: Gabinio ſecundo caucis gente germanica ſuperatis cognomen caucium uſurpare conceſſit.

Item de q̄buldā ciuilibus geſtis & ordinatiōibus eius.



to grauiā humum infra moliri: quis ſubactus miles & quia plures & puincias ſimilia tolerabantur: componit occultas litteras nomine exercitiū p̄cantiū impetorem: ut quibus permiſſurus eſſet exercitus triūphalia ante tribueret. Inde reuertenti. ſcilicet Plautio mos erat eorum qui aut ouabant aut triūphabant ut tren in capitolium unde domū pompabiliter reuertebantur reducebanturq̄. Latus textit: inferior in itinere latus tegere dicitur ſuperioris: quem cōmitatur Orationis i. ii. ſermonū. uis ne tegā ſparco damz latus. de hoc ita ſcribit Eutropius. tam ciuilibus circa quosdam amicos extitit. ut etiam Plautium nobilem uirum: qui in expeditione britannica multa egregie fecerat: triumphante ipſe p̄ſequeret: & cōſecrēti capitolium leuisscederet.

**Q**uestris militias ita ordinauit: ut poſt cohortē: alā poſt alā tribunatū legiōis daret: ſtipēdiāq̄ iſtituit & imaginariā militiū genus qd̄ uocat ſuper numerū quo abſentes & titulo tenus ſungerēt. Milites domus ſenatorias ſalutadi cauſa ingredi etiā patrū decreto prohibuit libertinos q̄ ſe pro equitibus Romanis agerent publicauit ſi gratos: & de q̄bus patrōi quērerēt: reuocauit in ſeruitutē:

cos duplices eē ſignat: q̄ maiores miſoresq̄ appellēt: quoq̄ ciuis ē lutū potus ſber: & tñ hāc gētes ſi uicā a po. ro. ſeruire ſe dicūt. Poſt mortē ut poſt p̄fecturā cohortis admiſtrati alā eſſitri p̄ſiceret. de ala eq̄tū & alaritis eq̄tibus iā dictū ē. Poſt alā: ut poſt p̄fecturā alae ſerret tribūbus & ita gradari p̄mouebat ſi militia. Imaginē militiā: imaginariā militiā uocantq̄ legitiā nō ē: ſed cōmētitiā. Sup numerū: uulgo ſupnūerarij dñr. ut gētes li. ii. rei militaris de ſupnūerariis ſic ſcribit. milites uocabat accerſiti hoc ē poſtea additi: q̄ fuiſſet legiō cōpleta: quos nūc ſupnūerarios uocāt. Titulo reus: ut milites qd̄ dicerēt: q̄uis legitimā uerāq̄ militiā uō exercerēt. Saluti di cauſa: tanq̄ nō decreet milites ſicq̄ ſalutatores: qd̄ urbanogē eſt. Libertinos publi-

PHI. Medio tēpore ab Auguſto ad Claudiū. Prætura functi: p̄torij uiri ſignificantur. Triūphalia ornāmēta. Cor. Tacitus Lucio ſyllano deſponderat oſta uiam cēſar iuuenēq̄ & alias clarū p̄ ſignia triūphaliū & gladiatoriū muneris magnificētiā prulerat ad ſtadia uulgi. Tā multis. ſ. dedit triūphalia ornāmēta: legatis conſularibus. de dignitate. legatogē cōſulariū loco ſuo diximus. Cū exercitu & triūphalia: huius rei meminit Tacitus his uerbis. ar legioniſus p̄t dāno labor & foderet riuos: q̄q̄ in ap-

Gabinio ſeco: ſeſus ē claudius cōſecrēſit gabinio q̄ ſeſs noīabaf: ut a deuictis caucis cautib cognomiatetur: ſicut a creta creticus a balearib balearicus a dalmatis uictis dalmaticus. ſūt cognomina tres metelli: ē ar caucogē gens i germaniā icipiā a friſiſ: partēq̄ occupāſ littoris ſeptentrionalis i catros uſq̄ porreſta auctor Tacitus i li. de ſitu germaniā: Pli. cau-

Caud

Supernumerarij



Ingratus li  
bertate  
exiuit

Actio ad  
uersus in  
gratos

ingratitudi

cauit in publicum redegit & publica eorū bona publicosq; ipsos fieri iussit. Ingratos reuocauit in seruitutē hoc ex iustitio atheniensiu trāstulit Claudius: apud quos cōiūctus a patrono libertus ingratus fuit libertatis exuebat. sup̄ deo inquit patronus habere te ciue: tūc muneris impitū extimator ab illi igitur & esto: seruus quoniam liber esse nescisti. apud mallienses quoq; tres in codē manumissioēs rescindi p̄mittebat: si ter ab eodē deceptū dominū cognouerint: q̄ro errori subueniendū non putabant: merito itaq; & laudabiliter instituit Claudius ut ingrati in patronos liberi i seruitutē p̄litiū mācipatū reuocarent: cū initio ingratitudinis nihil non inuasit malicūe apud atheniēses ut ingre Valerius. actio aduersus ingratos cōstitutā ē: & auctor ē Xenophon in prio p̄dix: apud p̄as ingrati seuerissime puniebant: q̄ppe q; arbitrat̄ eos q; sint: ingrati deos maiorē i modū negligere & parētēs & patriā & amicos: sicut aut gratiudo ut docet C. in oratione pro plācio mater ē uirtutū oīum reliq̄ū: sic & cōtrario ingratitudo dicef̄ m̄i uirtutū crimēq; absolutā: malitiae qd uero ingratius esse p̄ot eo hoīe: qui agit in memore acceptē libertatis: q; iertimabilis rex est: ut aiunt iuriscōsultū: cuius dulcedine caprus C. exclamat: o nomen dulce libertatis.

M. AN. Cōmunis cōmuni noīe data. Latus text: ouāis lateri haesit. Caucis: gēte germāica: Pli. & prolemāus de caucis gēte germāica Triālio accedit Cor. corbulonē ait i caucos mouisse: catēq; bello claudii litteris auerū signib; ubiq; nihil oīus triūphalibus donatū. Post cohortē: cohortis p̄fectura alā. Imaginē nō uerā sed rei imaginē p̄ se ferētis. Etiā patē decreto: p̄fibus ē id decreto phibētib; Publici aut p̄z blicū cū bōis redegit. Ingratos i p̄sonos ingrati eēt in memore: q; accepti ab eis b̄ficiū qd libere dōati eēt.

PHI. Aduocatūq; eorūf̄ qui erant aduocari qui suo p̄ficio cām libertatēq; ingratorū tutatē talibus negauit Claudius se iura dictū: si de libertis suis & ipsi aliq̄d cōficerentur. tanq̄ ingnī eēt: qbus imperator faueret in ea causa: quam ibat oppugnatum. Quidam. f. dñi. Affecta mancipia: languentes & egrotos seruos. nāq; affectum dicimus lā gaudium: absoluta locutione: ut illud apud p̄p̄tium. iūp̄pter affectū tandē miserere puellae & a

aduocatūq; eorū negauit. se aduersus liberos ipsorum ius dictū. Quum quidam agra & affecta mancipia in insula aesculapii tedio medēdi exponeret. liberos esse sanxit: nec redire in ditionē domini si conualuissent: quod si quis necare mallet quemq; exponere cādis crimie teneri: uiatores neq; p̄italiā oppida nisi aut pedibus aut sella aut lectica transferret: monuit edicto. Puteolis & hostiē singulas cohortes ad arcendos incendiorū casus collocauit. Peregrinā conditiōnis homines uetuit usurpare Rōana nomīa dūtaxat gētilia.

Affectū

Afficitur  
insula  
aesculapii

celso eleganter dictū ē: pulmo totus afficit̄. & alibi: at lenis ubi affectus est intumescit: & renes ubi affecti sunt diu male hēnt Lūius in. v. uires torporis affecte: sensus oculorū atq; aurīū habētēs: memoria labat. In insula aesculapii: insula aesculapii dicimus insula tiberinā: in qua aesculapii tēplum constructū fuit Plinius in. xxix. ideo templū aesculapii etiam cū reciperet is deus extra urbē fecisse iterūq; in insula tradunt. Quod dicit l. xv. metamorphoseos historici referēt unde aesculapius epidauros in insula Tiberina tēplum accepit: ritē sic ait: scindit in geminas partes circūfusus amnis insula nomen habet: laterūq; a parte duop̄e porrigit aequales media tullure lacertos. huc se delata pinta Plebeius anguis contulit. idē i primo sistorū docet calēdis lanuarii in hac insula tiberina creatū fuisse templū aesculapio una cū delubro iouis. historia de templo aesculapii in insula tiberina dicato a Valerio quoq; in prio & a Lūio in. xi. memoratur. hodie quoq; in eā insula conuulsiur delubrum religiosum nō ethnicae superstitionis sed christianae religionis. in insula aut aesculapii ideo exponebant egroti: qā deus medicinae est ob hac sciam in deoq; numeq; receptus ut ait celsus in primo. mortalitas. n. ut Plinius quoq; libro undetrigesimo refert: diis primū inuētores suos assignauit & cor lo dicauit. phalaris epistola quadā sic inquit. Te neq; ipse medicat̄ artis inuentor aesculapius cū oībus diis sanare unq; potuisset. fabulata est uetustas aesculapiū fulmine iouali ictū fuisse: quoniam hippolytū uel ut alii tradunt tendaridā reuocasset ad uitā. apud aristophanē in fabula: cui titulus est πῶντος anducuntur li guētēs i de aesculapiū ut medelag; somētis refocillarent: apud Plautū i eurgulie inducib; leno cappados lienofus. iecorofus pulmonarius in fano aesculapii incubat. cū ualitudinis recuperandae. hippocrates i istisq; se fert̄ medicinam clinicens in tēplo aesculapii. nā cū mos fuisset liberatos morbis in insula. Cor. scribere in tēplo aesculapii qui auxiliatus esset: quo quisq; usus remedio cōualuisset: ea exscripisse fertur. aedes aut aesculapii extra urbē ideo edificari solet: qā ut refert Plutarchus in q̄stionibus crediderūt p̄fisci salubrius fors in urbe habitari. unde & graeci in excelsis locis aesculapii tēpla cōstruebāt. in insula tiberina erat Roma ueluti domiciliū egrotorū: egenorū: tanq̄ nāfocomion: sic. n. graeco uocabulo uocamus domiciliū languentū. scribit Hieronymus fabiolā instituit nōfocomion qd ipse interpretatur uillam languentiū in quo egrotantes refouebant. confimile est Xenodocium. In ditionē: in potestatem. Quēq; duae dictiones & scūctim legendae: ut sit sensus: domini tanq̄ homicidiū reū haberi: qui necari maluisset quē hoc est aliq̄d seruūq; exponere in insula aesculapii. Monuit edicto miror hoc edisse claudii: tanq̄ iprobarēt eos uiatores. qui in equo aut in iuuento aut in caruca ueherēt. Marcus impator uetuit federi in equo aut in uiculo in ciuitatibus: & de uiatoribus: qui uulgo ita dicunt̄ itelligit: cū alias uiatores sint ministri publici

aesculapius  
deus medi  
cinæ

Medicina  
hippocra  
tis

Nofoco  
mion  
xenodo  
cium  
uiatores

ex eo solari: qd a uillis in curia senatores euocabant: auctores Plinius Ci. & columella. Puteolis: ciuitas est  
companiae alio noie dicarchia dicta de hac supra diximus. Gentilitia: sicuti sūt iuliorum Scipionū clau-  
diorum Fabiorum & id genus reliquarum familiarum Romanarum: de nominibus gentiliis diximus ad  
finem in primo cōmentario. non improbandis in hoc Claudius: qui noluit nomina Romanarum familie  
pollui usurpari: a peregrinis: perinde ac tali usurpatio pollueret: esset. n i decorum: q peregrini usura-  
rent nomina gētis cornelie emilie claudie aliarū gentilia. Romana nomina. n. atheniēses sinxerūt ne  
qui seruo inderēt nomina armodi & Aristotris.

M.A.N. Adlocutus eorum libertorum: cize fuerunt eorum dico aduersus quos ingratus ageres. Aduersus libertos ipsorum: qui uidelicet idigni essent: eo iure subleuaret quod nup oppugnassent. Affectum morbo pemptu cōsumpta. In insula æculapii: nberia insula ubi æculapii templi: Valerius & Ouidius i fatis fuit au diores: mors uetus & a græcis sumptus si curandi gratia eo delati sūt: Aristophanes ἦρ ἀνδρῶν τιμωρ καὶ λαοῦ ἀποδοτὴς & 60 δῖος Ὀυκρίων ἦρ ἡρώς fuit. Id est q̄ i æculapii templo erāt: hic ut medicaret expolit ut dicit ob id q̄ i dñis iudiciū principis decreto libertate dōti. Cædis erit teneri: quo maior dñis curandi necessitas ip̄dere aut si curare nollēt mām̄trēdi. Viatores: peregre trāsēunt. Verg. Carpe uiator iter: Horatius tādē fessius dormire uiator scipit: de hoc melius q̄ de publico ministro itelligas: q̄ agris utiq; lera toros accersere solebāt: nō aut italie urbes p̄uagari. Aut sella aut lectica: sequit ut neq; rheda neq; equo sedēti liceret: sed cur magis sella q̄ equo: aut lectica magis q̄ rheda licere uoluerit non uideo uide tñ ne sit negatiue nō dñi iudiciū legēdū. I. pedibus nō aut lectica nō sella capitolinus hūic opinionis: nostræ assipula tur: Marcus inq̄ uetuit sedēti in ciuitatibus i equis uehiculis. Dum tāt ugentia hæc: sunt quæ usurpāri noluit: ne temeraria nūcupatione se Cornelius iulius Lycynius familiariter inferret.

PHIL. Cluſtwe Ro. uſurpatres: eos. ſ. qui cū eſent peregrini ciues ſe romanos eſe dictabant & ius gr̃tū fraudulenter uſurpabāt. In cāpo exgino: fortaliſ hic ille cāpus eſt quē catullus miore appel lat illo uerſu te quiſimus in miore camporexile aut ut alibi do cuimus a q̃bus ſecunda romana regis exilia nomiat: ab excubiis regis diſte ſit uel ab eo qđ excul tue a rege uulſo fuerunt exquiliæ: duo mōtes habiti ſunt alter cīſpius alter opius dictus. auctor uarro. Ad curſu ſua trāſtulerat. ut. ſ. Caſaris dicerem: auzultus

Explot  
unde

Prouinciæ  
caſaris  
Prouinciæ  
populi

iudæi in  
pulfore  
xpo

Civitatem romanā usurpātes in cāpo asquillino securi per  
cussit. Provincias achaiā & macedoniā: quas Tyberius ad  
eā suā trāstulerat: senatus reddidit. Lyciis ob exitiābiles i  
ter se discordias libertatē ademit. Rodiis ob poenitentiā ue  
terū delictorū reddidit illiēsisbus quasi Romā gētis auctori  
bus tributa in ppetuū remisit: recitata uetere epistola grā  
ca senatus populiq; R.o. Seleuco regi amicitia & locietatē  
ita demū pollicenti si cōsanguineos suos ilicēses ab oi one  
relinquens pmississet. Iudeos ī pulstore Christo assidue tumul  
tuantes R.o.a expulit. Germanorum legatus in orchestra  
sedere pmissit simplicitate eorū & fiducias moris. quod ī po  
pularia deducti quum animaduertissent parthos & arme  
nos sedentes in senatu ad eadem loca sponte trāsierāt: nihi  
lo deteriore uirtutem: aut conditionem suam prādicā

des. i. quicquid populi ipse populus: & ex his alie facte sunt colubares: alie colubares: alie pfidiales: alie pri-  
torae poitiae auctores Strabo & Sextus Rufus. Licis: licia regio e' asiana: in q' mons chimera noctibus  
flagrat & patara ciuitas: unde apollo patareus notatus. Reddidit. libertate Cor. Tacitus reddid' inq' rho-  
dis libertas adepta sepe aut firmata: per bellis externis meruerat aut domi seditione deliquit. Illeuibus:  
necro adhuc puer suscepit cam illeu' ad claudiu' petrauitus ut illeis o publico muere forentem: d' iulie  
stipis aene' & romans tota oriundos facie enumerat. auctor Tacitus. Traillus uero ait inuinitate illeu-  
bus dara cu' recitata e' epistola. qua' oli graece scripta lenatus & po. ro. miserat ad seleuch' syriae regem:  
qui co' sanguineos suos illeis appellabat. co' ill' diuus e' far maxima de illeibus cura suscepit utpote con-  
sanguineis & cu' qbus certissima habebat cognatiois signa: itaq' regione eis tribuit libertate & inuinitate sex-  
tano. iudeos ipulfore: christo locus hic diligenter enarra' a paulo Orosio q' lib. vii. historie scribit hac  
leno principatus claudii nono expulso p' claudiu' iude iudeo iosephus refert. sed me magis Suetonius mo-  
uet q' ait hoc mo. claudius iudeos ipulfore christo assidue tumultuantes roma expulsiq' urge. co'ra xpm  
tumultuantes iudeos coherceri & co'primi iusserit: an et christianos simul uelut cognatae religionis homi-  
nes uoluerit expelli nequa' discernitur ex his orosii uerbis satis liquet cur a traqillo dictu' sit iudeos ipul-  
fore christo tumultuantes expulso urbe roma e' a claudio: tri apud iosephu' legimus e' dicitu' a claudio p' uia  
datis nullum esse p' orbe terrae. cu' agrippa & herodes petissent ut iudeis sua iura o'cederent in oi'impe-  
ro romano: ait i' edicto itaq' claudius. optimu' iudicio iudeos i' oi' mudo sub nobis co'stituto patrias sole-  
mnitates sine phibitu celebrare qbus ia' nunc p'cipito ut mea hac maiestate custodiad & ipsi aliae getiu' religio-  
ne nequa' subneruere p'cedent: sed sua leges obseruet. in orchestra: sedibus senato. Cor. Tacitus id a-

simplicitas  
barbarorū

Nerone non claudius factum ēē p̄didit verba taciti hęc sunt de rebus Neronis scribētis intrare barba-  
roge legati Pōpei thearę quo magnitudinē populi uiserēt illic p̄ociū nec n. ludicris ignari oblectabā: dū  
cōfessu cauez discrimina ordinū: q̄s eques ubi senarus p̄cūant: ad uertere quosdā cultu externo l̄ sedibus  
senatoris: & q̄ nā forēt rogatēs postq̄ audierūt eaq̄ gētū legatis id honoris datū q̄ uirtute & amicitia ro-  
manorū p̄cellat: nullo mortaliū armis aut fide ante germāos ēē exclamāt: digredīūturq̄: & inter patres  
ēssidūt: qd̄ comiter a uiscēpibus exceptū nero ciuitate romana ambo donauit. In popularia i cuneos &  
gradus theatrales in q̄bus populus sedēs spectare solet. Parthos & armēios: legatos parthorū & armēiorū.  
Eadē loca: sedilia senatoria in orchestra. In senatu: l̄ sedibus senatoris. Nihilō deteriore uirtutē: exla-  
mauerūt: nūc ex uerbis taciti declarauimus: nullo mortaliū armis aut fide ante germanos esse.

M.A.N. Vīspantes:nūc in malā partē & qñ fraude uēdicātes. Achaia & macedonia: puicāje oīz ut Strabo ait Caeſaris alizē populū dicebāt. Lycia:lycia regio minoris aſie iter Canā & pāphlīa a Lyco pādionis filio. Rhodiis redditi:Pli.pulcherrima & libera rhodiis:lycia ē pñatē eſt:ciclad ū pñā. Seleuco fuit in Syriae rex & antiochi pater q uxore pprīā ut appiāus ait filio cōceſſit cū illius amore deſpire ſenſiſſet.

liēſ:ia gbus romāi auctore Aenea oriūdi. Impulſore Xpo ſeu ut alij habēt xpo utruq; n omē uiri pprīum hoc ab eo dīx q xpiſtor bonus ſeu utilis dī illud trapāto x pō ūnō. In popularia:quod popularia theatro eſſent quidam. In ſenatu:in orchestra ſeu podio. Sponte nō accerſit.

Dryudx

PHIL. Dryudarū religionem: dryudes magi sunt gallorū: inquit plinius in. xvi. q. nihil habet sacratius uisco & arbore i qua gignat: fō mō sit robur. nulla sacra sine robore fronde conficiūt: ut inde appellari quoq; interpretatio ne græca possint dryudes uideri græce. n. ἄρβορ nominat q̄rcus idē in. xxx. refert dryudas homo

Gallicinæ  
Dryadæ

idē in .xxx. refert dryadas nōmo  
nē imolare solitor. p̄digio s̄cro sacro exētes attē magiā. de auctoritate dryadū & doct̄ina multa facm  
dissimē scribit Cēsār in .vi. cōmētario: quoz mētio quoz fit a strabōe li. iiii. geographiā quos iustissimos  
essē memorat: itēq; illoz fidei priuata & publica iudicia cōmitti adeo ut rebus quoz bellicis p̄fint ita ut  
pugnaturi iubētibus dryadis a pugna defistāt aut in pugnā ipellant̄. Dirā imānitatis: p̄ imolatiōē ho-  
minū q̄ faciūt exētes magiā. Lucanus l. i. pharisiē meminit dryadū illis uetibus & nos barbaros  
ritus morēq; finist̄ū sacroz dryadū positis repetitis ab armis. nō solum autē uitos dryades fuisse led  
& fēminas testis est flauius uopiscus. q̄ ait aurelianus cōsiliū fē gallicanas dryades: sc̄licet ante utq; ap̄ eis  
posterio impū p̄māter: q̄ rēspōderūt: nullis nōmē i re pū. clarius futuz: q̄ claudiū posterorū. Penitus  
aboleuit. Plī. nō a claudio fed a Tyberio dryadas dryadūq; religiōē sublatā esse demonstrat sic scribēs  
li. xxx. na. hi. nā Tyberii cēsaris principis substitūt dryadas galloz & hoc genus uatum medicorū: p̄o  
tamē plinius cū Tranq̄lo cōuenire: cū claudius cēsār appellatus fit Tyberius claudius Drusus: sicut supra  
demonstrāt ē & ap̄ iohēphū li. unde uelut formula edicti a claudio missi talis fit Tyberius claudius Cē  
sar p̄p̄ germanicus tribūlicē p̄tatis uicis. Cōtra: ex altera pte quēdam modū. n. religiōē dryadū: exēta

Eleufind

his efficit et cetero eleuina cerimonia ē ueneratus de eleuinis facris q̄ iter uetustissima sacra mentis  
comemorati diximus i. ii. comētorio: repetē q̄ illis latissime explicata sunt: fuit. n. eleuin cū ita ceteris  
ri cōfēcrata: ut refert pōpōus mellibus eleuinis ceteris tēplū extitit memoratissimū una cū phano mūti  
corq̄ iētū apparuit turbæ theatralis capacissimū ut inq̄ Strabo i. ix. prophani auctore lapidario fuit  
mouebat a facris eleuinis. Veneris erycinæ: scribit Strabo in sexto eryci montē esse sicilie excelsum quo  
ueneris ob id cerycinæ nominatē tēplū antiquis extruēdū fuit quod singulari ueneratione colebat malle  
rū frequētia refertū. Romæ quoque ante portā collinā aedes fuit ueneris erycinæ: quam auctore licio fabius

**Venus ery-**  
**cina**

Maximus dictator uocit: de qua intellexit Ouidius illo uerbu est prope collinā replū uenerabile portam ap-  
posuit tēplo noia celus eryx. Verutate collapsū: tradī Serabo suis tēporibus tēplū ueneris erigaz de-  
fecissēficut & copia findage foeminarū quē ueneri crycinaz dicatē ar. Cicero in uerrin is meminit ene-  
rioz: q in ueneris familia cōsecrati numerabāf. sicut Martiales dicti apud larinates publici maris mīstō  
quorū mentio fit ab eodē. M. Tullio in orōne pro cluēto. Ex ararioz pecūia deprompta ex arario ad

1c1t

impemam. Icit: percussit: hoc eni significat icit: platus stendit icit: foemur dicimus & in pallio ut apud  
cretum: emicat in parte sanguis: unde icimur icit: icimur dixit pro eo quod est percutimur & ferimur  
de foedis icit frequenter ab historicis de pro factis: quia pessa uictima fiebant foedera. Porca caesa: Lacti  
i primo formula foederis: qd primu iter Romanos & albanos icit est referes nō porci: sed porcu credi soli  
rū demonstrat: seriebat aut saxo siliice a pie patro: quiprieps erat faciali ad pattandū. i. faciendū foedis  
adhibitus. Virgilius foemino genere sicut Tranquillus porcam dixit illo uersu & foeda fungebat foedera  
porca: quis Seruius existimet Virgilium uisulaple geus p genere tanq porcam dixerit pro porco: nāq sicut  
et auctoritate liuii demonstrauimus non porca sed porcus ad hoc sacrificii genus adhibebatur praeterea

Foedus  
 ictum  
 pater pa-  
 tratus

in oibus sacris foeminae generis uictima plus ualere existimant unde si per mare litare non possent fucci danea foemina dabat, si autē per foeminā non litassent, fucci danea adhiberi non poterat. Foecialiū: numa p̄pilius sacerdotiū istius foecialiū: erat qdā q̄i pacis custodes: unde a graecis ut inq̄t Dionysius noīati sūḡrenodici, graeci enī si p̄i uiv pacē uocāt ex quo irenarchae icliari uident: q̄ corrigēdis moribus praeficiunt: q̄i praefides pacis: quoq̄: mēdo sit ap̄ iuriscōsultis titulo de mēribus foeciales praerant foederibz fa ciēdis quoq̄ maximus p̄ parratus noīat: tanq̄ p̄ eis sit: & illi filii: auctor plutarchus in p̄blematis foeciali bus Marcus Varro haec foeciales dicta: q̄ fidei publicae iter populos praerāt. nā per hos fiebat ut iustū cō p̄teret bellū & fide desinū: & ut foedere fides pacis cōstitueret: ex his mittebant qui res repeterent & per hos etiam nūc sit foedus quod fides scripsit ennius. ex quo existimat Seruius foedus dici a foecialibus.

MAN. Dryudae: bardī ut strabo ait uatēs & dryudae apud gallos i honore erāt quoq̄ bardī laudario nibus & poeticis studebāt uatēs naturalibus causis: dryudae nō naturae solū rebus: sed & moribz hi homi nē diuinationi destiatū in tergo feriētes ex ipso spaciētie afflicti: q̄dāq̄ modo uaticiniū cupiebāt. Plini. Cn. Correlio Lētulo & P. Licinio crasso cōs. senatuscōsultū factū ne hō imolaret: palāq̄ i rēpus sibiut sacri pro digio celebratō gallias utiq̄ possidet: & qdē ad nostrā atarē: nāq̄ Tyberii caesaris principatus sustulit dryu das eorū & hoc genus uatū: qd nīsi locus mēdosus est a Tyberio nō claudio dryudae sublati sunt. De dryu dis & p̄uero sacroq̄ ritu. Lucius & uos barbaricos ritus monē: q̄ sinistrū sacroq̄: Dryudae positis repeti stis ab armis. Sacra eleusina. cereris inīria ab eleusi oppido ut pli ait atice regionis: ubi sacra ipsa celebra bantur. Erycinā: eryx mons & oppidum siciliae polybius erycem ait post aetna omnium siciliae mōrium maximum esse: in eius uertice templum ueneris opulentissimum. Porca caesa: quae quoniam foede icta lapide cederetur Varro foedus dictū existimauit.

Victimae  
foeminae  
ualidiores  
Foeciales  
irenarchae  
Foeciales  
unde  
formula  
foederis

ueterē foecialiū p̄fatione adhibita: Sed & haec & caetera  
porūq̄ adeo ex parte magna principatū non tam suo q̄ uxo  
rū libertorūq̄ arbitrio administrauit: talis ubi plerūq̄ qua  
lem esse eum aut expediret illis: aut liberet.

De sponsis & uxoribus eius.

**S** Pōsas admodū adolescētes duas habuit: Aemiliā le  
pidā Augusti p̄nepotē: Itē iuliā Medullinā: cui co  
gnomen & Camillā erat e genere antiquo dictato  
ris Camilli priorē: qd parētes eiō Augustū offēderāt: uirgi  
nē adhuc repudiāuit: posteriorē ipō die: q̄ erat nuptiis desti  
nata ex ualitudine amisit: uxores deinde duxit plautiā Hercu  
lā illā triūphali: & mox eliā petinā cōsulari p̄fē: cū utraq̄ di  
aortiū fecit: sed cū Petina ex leuibo offēsis cū herculanilla

PHI. Vetere p̄fatione: formu  
la ueteris p̄fationis i foedere per  
cutiēdo iter Romanos & albāos  
fuit: quā in aliis quoq̄ foederibz  
usurpabant: foecialis patrē patrā  
tum faciebat. q̄ legibus recitatū  
audi inq̄t suppletur audi pater pa  
trate populi albāi audi tu popu  
lus albanus sine dolo maloq̄: uti  
ea hic hodie rectissime itellecta:  
sunt illis legibz po. Ro. prior nō  
deficiētis prior defecerit publi  
co cōsilio dolo malo: tu illo die  
iupiter populū Romanū sic fē  
to ut ego hodie hunc porcū fe  
riam: tantōq̄ magis ferito: quan  
to magis potes potesq̄: ubi id di  
xit porcū saxo silice pcussit. Vxo  
rum libertorumq̄ arbitrio: insia

Vix lex ui  
tae uxoris

apostolica est uix ēēt caput mulieris. ex quo itelligimus ordie fieri ut caput iperet: membra obsequant: sit  
aut ordo praeposterus & cūcta turbant: ubi quod subesse debet id uult praeesse debet ut inq̄t sapiētissime  
Aristoteles i secūdo oeconomico mulier putare uirū esse ueluti legem uitae suae ipositam: maritūq̄: peride  
ac dñm reuereri: neq̄ foeminā decet perquirere: quae fiant foris. claudius uero cū ēēt uxoriū nō īperabat  
uxoribus: ut decet sed Parebat: qd cū primis dedecet: hīc ait cor. tacitus i claudio nō fuisse iudiciū nō odi  
um nīsi idicta & iustā: ex quo factū est: ut cūcta foeminae obedirēt: fieretq̄ id i romano iperio: qd i principa  
tu lace. emōioq̄ est fastidiatū: apud quos ut docet Aristoteles i secūdo politico: multa a mulieribus ad  
ministrabant: nihil autē refert utrū mulieres ipse gubernāt. an q̄ gubernāt a mulieribus gubernentur: idē  
enim pariter accidit: turpe est principē īperitū administrare ex arbitrio uxoris: turpius ex arbitrio libertorū  
& mancipio: tales taxat Plinius in panegyrico his uerbis: pleriq̄ principes cū essent ciuī dñi libertorum  
erant serui: hōq̄ consilis hōq̄ nutu regēbat: per hos audiebant: per hos loquebantur: decet principem re  
gere nō regi: decet administrare īperitū nō ex arbitrio muliercularū & mancipio: sed ex p̄scripto legis: quā  
ut dominā ubi colerit. libertos tractet ut libertos. uxores habeat ut uxores: ipse uero agat principem non  
obnoxio. Aemiliū lepidā: cū claudium dixerit arbitrio uxore: libertorūq̄ administrasse principatū: primo  
lo p̄tur de uxoris: mox de libertis locuturus dicit: aut primā sponfam habuisse emiliam lepidā. quae Au  
gustū proneptis erat. Namq̄ ut in secūdo cōmētario explicatum est Augustus habuit neptē iuliā: quā pau  
lo Emilio censoris filio collocauit: ex qua nata est haec emilia lepidā Augusti proneptis quā primā spōsam  
habuit claudius. E genere antiquo camilla: Furius camillus: q̄ Romulus ac parēs patriae conditorq̄ alter  
urbis appellabāt: seruata a mītibz galloq̄ urbe roma: quies dictator fuit & quater triumphauit. Tusci  
ueteres camillū appellauere mercuriū: quo uocabulo significat p̄mistrū deoq̄: unde pacuius medea te

Mulieres  
lacenae. r. p.  
admini  
strāt

Libertorū  
serui

litū camillā q̄m praeinistrā uocat. Romāni quoq; pueros puellāsue nobiles & iuvenes camillos & camilī appellauerūt. Flaminiae; & flaminū ministros. In nuptiis camillus noīaq; meq; fert; & camillon antiqu dicebat uas quoddā qd opertū in nuptiis ferebāt; in quo erāt nobētis utensilia. Auctores macrobius Feltus Pōpēius & M. Varro. Haec autē medullina camilla erat ex ea familia; quae defluerat a furio camillo dictatore. Apud Iuuenalē fœda ē fugillatio alterius medullinae illo uersa. ipsa medullinae fructū crissantis adorat. Priorē emilla lepidā, Augustū offenderāt; superius scripsit Trāgillus quēdam modū lucius paulus Augusti p̄genet; q̄ pater fuit huius emillae lepidae. Cōiurauerat in augusti cuius cōiuratio priuēq; inuaderet iudicio detecta ab Augusto compressa est; p̄terea idem iuliā neptē emillae lepidae matrē osibus probis cōminatam relegauit. Posteriore; iuliū medullinā. Triūphali; scilicet patre natā. Eliā petinā; hanc ex familia tuberonū fuisse idicat tacitus; ex qua antonia filiā suscepit haec post diuortii elaborauit fauore nasci ut rursus nuberet claudio in celibatu uiuenti ex obitu messalinae;

M. AN. Fecialiū; sacerdotū de fecialibus ap̄ Diōdysū Liliū; Plutarchū; & Seruū leges plura. Praefatione; q̄m feciales praefatiōe uterent; Lilius explicat. Augusti proneptē; ex iulia Augusti neptae; q̄ Agrippae & iuliae fuit filia & L. paulo aemilio cōsoris filio genitā. Medullina; apud Iuuenalē ipudice id fecisse est nōmē; ipsa medullinae fructū crissantis adorat. Dictatoris; Camilli qui senones gallos urbe roma deiecit gabina uia ad unū cecidit eius uictorias; Lilius & plutarchus auctores. Parentes; quia pater Lucius paulus in Augustum cōiurauit; mater iulia adulterū dānata ab Augusto relegata est. Posteriore; medullinam. Triumphali; patre qui triumphum egerat.

PHI. Ob libidinū; p̄bra; dedit cora ac de honestamēta; & haec iusta profecto est legitimaq; causa diuortii; qd enī ēē potest flagitiosus matrona uisiosa & adultera; cū nulla res magis exornet summatē feminam q̄ pudicitia; nō enī natales faciunt matremfamilias; sed bōi mores; merito celebrat illa foemia spartana; quae interrogata quā ad maritū doctē afferret; respondit se afferre: τὴν ἀπὸ τοῦ σὺν ποσειδωνί. i. patri am modestiam siue pudicitiam.

Valeria messalina; Valerius fuisse cognominatos messanas a messana ciuitate scilicet deuidā; mox corrupto uocabulo messalas alibi annotauimus; & testat Seneca in libro de breuitate uitae; ex quo nomē femininae iulienae familia natae; ut Valeria messalina dicere; sicuti uirū ualerii messalae nūcupant. Barbaritā uocabat sicut ap̄ Liniū celebrat nomē cōsulis barbati. Caiso filio nupisse; hic ē ille Caius filius cui nimia pulchritudo paruū exciditū; quo sic ingit Iuuenalis; rapit miser extinguedus messalinae oculis; hūc cor, tacitus iuuētutis rōanā pulcherrimū fuisse tradit. cuius amore ita exarētat messalina; ut nō furti; sed uolito comitatu eius domū uēntaret; egressibus adherēsceret; illiq; & opes & honores largiretur. postremo ob magnitudinē infamiae nomē matrimonii cū filio cōcupiuit; p̄fecto itaq; hostiam claudio principi sacrificii gratia cūcta nuptiae solēnia celebrauit; idq; adeo palā factitatū est ut sacrificauerit apud deos discubuerit iter cōiuius oscula cōplexus; noctē deīq; egerit licētia cōiugali; unde narcisus apud tacitū sic ingit claudio; an dissidiū tuū nostrā matrimonii filii uidit populus & senatus & miles; ac nisi p̄pere agis teneb urbe martius; haec ē illa messalia ob ipudicitia famosissima; quae pudorē passius libidinū nūdinatione p̄stiterit; q̄ palma coitus regalē ēē existimas elegit in id certamē nobilissimā & prostituta ancillā; eaq; die ac nocte sa perauit q̄nto ac. xx. cōcubitus; ex hoc nō cōmēticiū; sed historici uideri pōt illud satyrici poetae p̄conitū de messalina celebratū; itauit calidū ueteri cētone lupanar; & cellā uacūā atq; fusi; deinde paulopost; excepte blida itratēs atq; aera poposcit apud cor. tacitū agminatim recēsent nola adulterog; messalinae; sextus Aurelius sic tradit. Claudii uxor messalia primo passim q̄m iure adulteriū utebat; ex quo facto plures meto abstinētes extintū sunt; dehinc atrocius accēsa nobiliores quasq; nuptas & uirgines scortorū nō secum p̄po fuerat; coactiq; mares ut adessent; qd si q̄s talia horruerat adhēto crimine in ip̄m omneq; familiā seuebat ut magis uideret frib impatore uir; q̄ imperatori nupta ēē. Inter auspices cōsignata; ap̄ antiquos non solū publice sed etiā priuatim nihil gerebat; nisi auspicio prius sumpto; quo ex more ut ingit Valerius nuptis ēē nūc auspices iterponitū; hīc Lucanus loquēs de caronis martiaq; matrimonio ait; iungunt taciti cōtētiq; auspice bruto. Cor. tacitus cū hāc messaliae historā memoraret hoc quoq; adscripsit adhibitos fuisse; q̄ obfignaret ueluti suspiciēdoq; liberog; cā cōuenisse; atq; illā audisse auspiciū uerba; hoc idē satyrice taxant satyrog; aphus cū ait; ueniet cū signatoribus auspex; haec tu secreta & paucis cōmissa putabas non rīi legitime uult nubere. Supplicio affecit; Claudius ipulfore narciso messalinā mādauit iterfici; q̄ in hortu Iucallias uitam prolantē tribunos iētu transiit & iteremittit; corpus matri lepidae concessum est nūntia

111117

2

Boni mores faciunt matremfamilias messalae a messana

filius pulcherrimus

ipudicitia messalinae

auspices in nuptiis



rumq; claudio epulati perisse messalla. Prætorios milites. Quatinus: differtur est iter quatinus per. i. & quatenus per. e. pronuntiatur: quatinus enim significat quoniam: ut apud luenañ: quatinus hic nō sunt: quatenus uero qua sine: ut hætenus hac sine: auctor festus. Permañ: i. celibatu: uictus sine uxore. tacitus scribit Claudii celibi nite itonate fuisse obnoxii cōiugibus imperatoris: de celibe & celibatu diximus affari paulo ante. Ipse militi: prorianox. Cōtinuati. De petina. scōditiōnis: helia petina a narciso foue. batur. q. ut suaderet claudio eā i primis uxore ducendā esse: memorabat uetus matrimoniū familiā cōtem: nā antonia ex petia erat: nihil i penatibus principis nouū futuru. ū fūta cōiux rediret haud quāquā nouer. calibus odus uisura britannicū & octauia priā suis pignora. Oli exegeratq; q diuortii fecerat ex leuibz offensis. Loliz pauliz. scōditiōnibz tractaret: hæc aut calistū habebat fautorē: q ap claudiū agebat loli am paulinam marci loliū consularis filiū uxorem ducendā esse: quæ cū nullis liberis genu isset uacua emu latione priuignis futura esset parentis loco.

M. AN. Ob libidinē pbrānā cū botere claudiū liberto coiuerat quo adulterio claudia ferūt concepta. Messalæ cōsobrini sui: antonia claudiū mē unā habuit sororē ex antonio triuiro & octauia augusti. foro re genitā q domitio anobarbo nupsit quū ipsa druso nupsisset hūit ex eadē mīe & M. marcello genitas so rores duæ: ex his quoq; una agrippæ prius nupsit: idē antonio. M. Antonii & fuluiz filio altera cui nupsit nō repio sed ex hac ipsa suspicari libet barbarū messalā genitū quē Trajallus claudiū cōsobrinū fuisse ait

C. Silius Tacitus cornelius. C. inge Siliū iuuentutis romanæ pulcherrimū ita exarserat: quū de messalia il le iteri loqueret: ut luliā syllanā nobilē fœminā matrimonio eius exturbaret. Dote ēt iter auspices confi gnata: idē auctor nō ultra ait expeclato q sacrificii gratia claudiū hostiam proficisceret cūctā nuptiarū solēnia celebrat. lu. de eodē cōnubio ueniet cū signatoribz auspex nec multo post nō nisi legitime uult nu bere. Supplicio affecit: i. fucilianis hortis i corneliū textus est deprauatus ab euodo tribuno occisa ē: sunt qui lucilianis legant alii lucullanis. In celsatu: sine cōnubio. De conditionibus: nouæ cōiugis ducendæ.

Petina: cum qua leuibz offensis diuortii fecerat. Loliz paulinæ: quā caio memio caligula ademerat cui dimissæ perpetuo alterius cōcubitu interdixerat.

C. Cæsari nupta fuerat: Verū illecebris agrippinæ germā ci fratris sui filia per ius osculi: & blanditiarū occasiones pallectus in amorē subornauit: proximo senatu qui cēseret. cogendum se ad ducendū eam uxore quasi Reipub. maxi me interesset: dandamq; cæteris ueniam talium coniugio: quæ ad id tempus incesta habebantur: ac uix uno interposi to die consecit nuptias nō repertis: qui sequerent exemplū excepto liberino quodam altero primpilari: cuius officiū um nuptiarum & ipse cum Agrippina celebrauit.

De liberis & generis eius.

**L**iberos ex tribus uxoribus tulit: ex herculā illa dru sum & Claudiā ex Petina antoniam: ex Messalina octauia. & quem primo germanicum mox britan nicū cognominauit. Drusum Pompeiū puberem amisit pi ro per lulum in sublimē iactato: & hiatu oris excepto stran gularum cui & ante paucos dies filiam seiani despondisset. Quo magis miror fuisse q traderet fraude a seiano necatū

plicaulmus. Præallectus: elegantiū leges pellectus: qñ i ductus illeclut: pellicere. nāducere est & illicere: unde apud plicōs pellicator dictus: q ad fraudē pellicit: itidem est pellax & pellicillimus pelliculationem quoq; dixit cato a pellicēdo itelligi uolēs quoddā ueluti illicitū: sic. nā illicēdo scilicet illiciti: sicut a pelli cēdo amantur: & illices oculi & uenus illix eleganter usurpant a doctis: ex eo quod illiciūt attrahuntq; aios amantur: pellicere iterdū accipit in bonā pte: ut indicat illud martiani capellæ: cū ait Varronis dialē ctici prima in latinā uocē pellexit idustria. Subornauit primo senatu: uittellius percutatus claudium an tussis ppli an auctoritatē senatus cederet: ubi ille se cessurū respōdit: curiā igredis docetq; principem egere admimiculis uxoribus: ut domestica cura uacuus in cōe cōsulat: cōiugēq; assumenda ē suadet: q in pspers du bulgi: focia sit: qui cogitationē itimas qui paruos liberos tradat: postq hæc fauorabili oratione pmoit mul tatiq; patrū assentatio sequebat: qñ maritadū picipē cūcti suadebāt: ait uittellius agrippinā in primis esse di ligendū fœminā nobilitate puerperis sanctimonia isigne nō desuerit senatores q uirtutim cūctane cæsar:

mors  
messalinæ  
Quatinus  
Quatenus

PHIL. Caio Cæsari: calicula hoc supra explicatū ē: & pli. pda dit se uidisse loliā paulinā quæ fuit eai principis matrona sponsa luū cena smaragdis margaritisq; optā. Per ius osculi: refert tacitus agrippinā habuisse fautorē palantē claudiū liberrū: q apud patronū i agrippia id maxie lau dabat: qd germanici filia qui fue rat frater claudi: germanici ne potē secum traheret dignū proe fus imperatoria fortuna: cauendū q dicebat ne fœminā ex parte se cūditatis integra iuuenta claritu dinē cæsariū aliā i domū ferret: perualere hæc adiuta agrippinæ illecebris: quæ ad claudiū p spe ciem necessitudinis crebro uenti tando pellexit patruū ut præla ta cæteris & nondū uxor poten tia uxoris iam uret. De iure os culi quo cognati fœmias oscula bant supra diximus causamq; ex

Pellectus  
pellicator  
pellicula  
tio  
illicium  
illix uenus  
illices ocu  
li

2. n. l.  
incestum  
unde  
incestare

Vesticeps  
incestis

ui coacturos se claudiū esse testificarent ad agrippinā ducendā. Taliū cōiugio: ut. ē filias fratru patris liceret ducere uxores. Incestas: sic ait uir iulius apud tacitū: at. n. noua nobis ē fratrū filias coniugia: sed aliis gētibz solēnia neq; lege ulla prohibita. incesta autē dicimus illegitima ihonesta polluta: unde incestus sermo dicitur a liuio: existimar laetātius siue iutacius. Interpres papinii. Incestū dici qd nō fuerit iūctū cōsuetudo: qd cingulū ueneris est: quo ad honestas nuptias ut fert: incestare significat polluerē: unde & incestū dicitur ait seruus: qd cūq; pollucio sed de incesto & incestuosus alibi plura. Excepto libertino quodā: Cor. Tacitus: nec tū reprimi est: nisi unus talis: matrimonii cupitor trinus aledius seuerus eques romāus: quē pleriq; agrippinae gratia in pulsum ferebat. Claudius senatus cōsultū fieri iussit: quo iuste iter patris fratruq; filias nuptiae ēt i postea statuere. Et ipse. s. claudius ut celebrādo tales nuptias approbare uideret. Mox britānicū a deo dicit britānis: britānici nomē ididit filio. de quo est illud notissimū: ostēdīq; tuū generose britānicē uentrē ferūt britānicū fuisse in dolē minime segnē: cuius retinuit famā sine experimēto. Puberē: p̄fici uesticeps eleganti uocabulo eos appellandū: iam pubescentes prima barba uestiebant: apuleius inuēit ē a uobis accēpisti uesticipē illico reddisti. Sciam: de frāno sciamq; potētia fatis ac super in tyberio.

M. AN. Agrippinae: ex germanico fratre & agrippina marci agrippae & iuliae filia natae. Per ius osculi qd saepius & aperte ut fratris filia in claudii cōplexus & oscula se effundebat uetus: p̄terea est nec a roma nis ut cato & Plinius docēt: trū; sed a peregrinis quoq; i gētibz seruātū ut necessitudine cōiūctas osculo uiri exciperet. Ouidius oscula: apta dabis oscula apta dabo. Qui cēset: i curia sniam diceret cogendum claudiū senatus auctoritate. Incesta: incesti loco. Exēplū: ut fratris filiā uellet ducere. Cuius primipilari.

Octauia: quae Neroni nupsit.

Britānicum: lu. ostenditq; tuū generose britānicē uentrē. Pu berem iam adultum. Ante pau cos dies: quā ita extinctus esset. Necatum: drusum ipsum.

PH. Claudii expōi iussit: ob hoc. quia nō ex se ipso. sed ex li berto suo nomine botere cōcēptam esse opinabatur scribit iulius firmicus li. vi. matheos quod si li exponētur: in quoq; horosco po saturnus & mars solē & lunā diametra radiatōe respexerint. Diuortii: superius dictū ē clau diū fecisse diuortii cū hercula. nilla ob libidinum probra. Alii ceptae: ducari atq; nutrizi. Gneo pōpeio magno: uni ex posteris illius magni pōpei q i ore oium. & p figurā ypozeugma uerbū illud annece collocauit: quod signi ficat in matrimoniū dedit. Fausto syllae: fausto syllae filio syllae foelicis defecēti. Neroni priuigno: filio. s. Agrippinae: q ipsi Claudio denupsit. Syllano ante de sponsatā: Cor. tacitus tradit claudium diremisse affinitate est cū syllano genero: q cum eēt p̄tor coactus est ciurare magistratū: & ita octauia abducta syllano desponsata ē Neroni uirtulo & pollicē suafortibus. Ominibus: augu riis & foelicibus acclamantibus. Interemit: tacitus ait syllanū genēq; nō fuisse a claudio iterēptū: sed sibi mor tē cōsciuisse eo die: quo nuptiae iter agrippinā & claudiū celebrae fuerūt: caluina syllani soror italia pulsā ē. Li bertoye: suspexit postidem: sextus aurelius de libertis ap claudium potētissimis & maxime fauora bilibus scribit hae libertoye & cō iugis iperis subiectus fuit: ex q bus foelicē legiōibus iudeae p̄fecit: postidē euncho post triūphū britānicū iter militariū fortissi mos arma isigonia tanq; participi uictoriz dono dedit: polibiū in

claudiū ex liberto suo botere cōcēptā. quīs ante qntū men sem diuortii natā: aliq; cōceptam: exponi tamē ad matris ia nuā & nudā iussit abiici antonia. Cn. Pōpeio magno: deide fausto syllae nobilissimis iuuenibus: octauiam neroni priu gno suo collocauit: Syllano ante desponsatā Britanicum uigesimo imperii die: inq; secūdo cōsulatu natū sibi paruulum etiā tū & militibus pro cōcōione māibus suis gestans: & plebi p̄spectacula gremio aut ante se retinēs allidue cōmē dabat: faustisq; omnibus eum acclamantū turba prosequē batur. E genēris Neronem adoptauit: Pompeiū atq; Sylla num non recusauit modo: sed & interemit.

De libertis ab eo praelectis.



**L**ibertorū p̄cipue suspexit postidem spadonē: quē etiam britānnico triumpho. inter militares uiros hasta pura donauit: nec minus foelicem: quem co hortibus & alis prouinciay iude ē prapofuit trium regina rum maritū: & harpocrā cui lectica p urbē uehendi specta culaq; publice edendi ius tribuit. ac super hos polybium

ut cōsules mediū scedere fecit: hos omnes anteibat narcisus ab epistolis dñm se gerēs ipsius dñi pallatq̃ p̃toris ornamētis sublimatus. Possidē: de hoc iuuenalis. ut spado uicebat capitolia nostra possides. ab huius noie ī baiano aq̃ calidat: q̃ obsonia quoq̃ p̃coquebāt possidiatz uocatē sūt auctor Pli. lxxi. Haſta pura sine ferro: ita enī dōtoris & Seruius ipterant exponētes illū maronis uerū: ille uidet pura iuētis q̃ nūc haſta: haſtis puris ob fortitudinē multes donabāt: ſcribit Pli. ſictū dentatū dōatum fuiſſe haſtis puris duodeuiginti. Nec minus foelicē: de foelicē claudii liberto ſic ſcribit tacitus at nō frater pallātis cognomē ſubnō: huius quoq̃ foelicis claudii mētio ſit ī actibus apoſtologarū ſcriptū legimus ad foelicē p̃fidem iudez Paulū fuiſſe p̃ductū: quo de fide diſputat atq̃ de iudicio futuro tremefactus eſt foelix: q̃ ſucceſſori ſuo noie fuiſſe: ut iudeis gratificaret reliq̃ paulū uictū: De eodē iosephus ſic refert ī ſecūdo belli iudaici poſt hęc foelicē pallātis fratē deſtinauit ad iudeos: eoq̃ pulcā cū ſamarā & galilea curaret: hic foelix ſperatiōe iudeaz cōcepit eleazę: p̃cipē latronū alioſq̃ cū eo multos: quos p̃i uictos Romā direxit p̃ti ī crucē ſubulit: ex quo iudea & latronibus purgata ē. Triū reginaz marini: in actibus apoſtologarū ſcriptum legimus druſillāq̃ erat iudea uxorē fuiſſe foelicis. Harpocranē: exiſtimo hūc eſt illū: q̃ alio noie caſtius nominabāt: quē Pli. Claudii libertoz potētiſſimū fuiſſe dicit: quē ſeneca ī primis memorat: cuius mētio multa eſt ap̃ tacitū: p̃durimū ē poſſuit pur caligula: nā cū Trāgillo nullā faciat mētionē caſti q̃ iter alios eſt memorat: iſtiſq̃ placidior facile ut credā eū alio noie a Trāgillo ſignificari tanq̃ eēt biominis. Lectica uē hēdēt uia ſumates & nobiliores uſurpāt. Polybiū a ſtudiis: Seneca cōſolat hūc polybiū immodic ingenuitē de obitu fratris: quē oſtēdit liberalibus diſciplinis nō t̃m fuiſſe nutritū: ſed iuatum: ex quo iter cetera ſomēta hēc ī primis adhibet cōſolationē: ut ſtudiis imergat ut ex liſ ſolatiū petat: ut cū homero uirgilioq̃ moret: idē apte demōſtrat quā gratus quāq̃ iucundus fuerit Claudio iſperator: quē iudici ipm polybiū cōſolante luculenta mitigat: hūc Trāgillus nō minus docte quā elegāter ait a ſtudiis fuiſſe ipſi p̃cipi: cū ſoligi uelit eū p̃ſto: fuiſſe ſtudiis ſperatoris utpote uirū erudiſſimū: cuius opa & adminiculatiōe ī ſtudiis litera nō uteret: cōſit ab epistolis a rationibus dictiq̃ epistolis q̃ rōnibus p̃cipis p̃poſiti erāt a libellis quoq̃ is uenueſte diſ: q̃ p̃ſt libellis ſupplicibusq̃ noia ſūt: ut inq̃ tacitus ſumaz curaz & meditāmētis: ſic ut a memoria appellat: ſic uicuius oſſm ē ſuggerere p̃cipi res obeūdas & q̃ ſine agēda ī memoriā illius reuocare ex p̃ae ſcripto: ſcribit Lāpidius Alexandrū romanū poſt meridianas horas deſiſſe opā ſemp ſubſcriptiōi & lectiōi epistolaz: ita ut ab epistolis a libellis & a memoria ſemp aſſulteret ex hac eade nō minus erudita q̃ nūc da elocutionē dī a pugione: is q̃ geſtat pugionē p̃cipis: eiſq̃ ſemp p̃ſto eſt lāpidius in cōmodo Caeſare inter quos libertinus q̃ a pugione appellatus eſt: a pugione noīari poſſet & latie & ſcite is q̃ ante p̃torē p̃pabili ter euntē geſtat enſem ſiue pugione pinde ac ſignaz p̃toris poſſet ſtat: frōnus ī ſecūdo de acquēſtibus: appellat a p̃ſctis eūſq̃ p̃erat reditui aq̃rionē: quē uocat p̃ſctā. ī ſecūdo regū dī a ſecreto q̃ uulgo uocat ſecre tarius: ī eodē ſcriptū ē loſaphat erat a cōmētariis: p̃ eo q̃ p̃ſt cōmētariisq̃ cōmētariis ab Afconio nuncu p̃ſct: ſed de elegantiſſima uarietate iſtius p̃ricale. a copioſiſſime annotatū ē: ī ſupioribus quēdam modū iterdū ſignificat poſt: ut a p̃tu a coitu a tergo. iterdū habet uim deſenſiōis & idē poſſet qd̃ p̃ut a q̃nōibus a teſtibus a uolūrate. ſ. p̃ q̃nōibus p̃ teſtibus p̃ uolūrate & talis locutio creberrima ē ī libris rhetoricorū: ſed ut eo dē reuertamur: uir digreſſi ſumus cōmode & ſciēter dicere poſſemus tyronē Ciceronis libertū fuiſſe patro no a ſtudiis. p̃pterea q̃ eo adminiculatore & q̃ſi adminſtratore ī iſdiis ſratū Cicero uſus ē: iter duos cōſules: cōtrario laudat hitorici hadrianū p̃cipē: q̃ cū quodā ſeruū ſuū inter duos ſenatores ambulante uidiſſet miſt q̃ ei colaphū daret: & diceret noli iter eos ambulare: quoq̃ adhuc potes eſſe ſeruus.

Narcisus  
dominus  
domini  
Aque  
poſſidiantz  
Haſta pura  
foelix liber  
tus  
Claudii

A ſtudiis

a memoria  
a pugione

a p̃nētis  
a ſecreto  
a commen  
tariis  
a partu  
a quaeſtōi  
bus

Noli inter  
cōſules  
ambulare

M. AN. Botere: q̃ furto cū herculanilla cōcubuerat. Antonii: quā exēctius tolerat. Cn. Pōpeio ma trimonio locauit. Ex generis: ſiliā: maritū. Neronē: Agrippinaz & domitiū Neronis ſiliū. Poſſides: huius la. meminit ut ſpado uicebat capitolia nostra poſſides. Foelicē libertū: ſuit hic pallātis frater ut iosephus hitorici refert poſt hēc inq̃ foelicē pallātis fratē ad iudeos deſtinauit. Polybiū a ſtudiis: ſeruū ſubaudi aut libertum ſic a manu: ſic a pedibus dixere a ſtudiis: quod eius opera ī ſtudiis literarum uteretur.

a ſtudiis: qui ſape iter duos cōſules ambulabāt: ſed ante om nes Narcium ab epistolis: & Pallatē a ratiōibus: quos de creto quoq̃ ſenatu nō p̃miis modō ingētibz: ſed & queſ toriis p̃torisq̃ ornamentis ornari libetē paſſus eſt. Tā tū p̃terea acquirere & rapere: ut querente eo quondā de ſici exiguitate: non abſurde ſit dictū: abūdaturū ſi a duobz libetis ī conſortium reciperetur.

PHI. Narcisum: de narciso & pallate liberto claudii poten tiſſimis crebra mētio ē ap̃ erudit ros: ſcribit tacitus pallāt p̃toria ſignia & centies q̃drages feſter tiū decreta fuiſſe: alibi de eodē ait: flagrantiffima eo ī tpe gratia pallas: idē narcisio quoq̃ q̃ſtoria ſignia decreta fuiſſe tradit: idē de eodē inq̃ liberto oſa obedie bāt: hic a iuuenale dictū ſatyrice

& mordaciter poſſideo plus pallatē & licinīs: itē alibi nec diuitie narcisci idulſit caſar cui claudius omnia cuius paruit ſperis uxorē occidere iuſſus: narcisum dñi dñm fuiſſe dixit Sextus aurelius. Quaeſtoris p̃torisq̃ ornamentis: quaeſtoria ad narcisū: p̃toria ad pallatē ſignia ſunt referēda: hic extit illud Plinianum:

& nos adeo potiri rege vidimus: ut proria quoque ornamenta decerni a senatu iubere agrippa Claudii Caesaris uiderimus libertis. Querere: lametate. A duobus libertis: narciso & pallante: de hoc sic refert sextus aurelius adeo diuites narcisus & pallas: ut caufante eo fopia fieri lepidissime famoso elogio uulgari fit ab eo ei pecunia fore: si a duobus libertis i societate recipef. Ad dictus: subiectus mactipatus. Sed miltu egi: Tacitus i hac sniam scribit: alo claudii principis no iudiciu no odiu fuisse nisi idita & iusta. Copedo luro: sextus aurelius ira liberti eius sumu ptare adepti stupris exilio: cede pscriptiobus: oia fedabit. Reuocatas libertates: uerbi ca si cui geti libertate coeessisset ea reuocabat uolentibus uel uxoribus uel libertis.

Eius iudicia rescissa: nihil turpius dici pot: qd iudicia principis rescident ex uoluntate uxoris & libero ru: Coira philippus macedonu rex cu machetia cam iniqu iudicasset eognouissetq paulopost se iniqu iudicasse iudiciu: qd no rescidisset estimatione litris ipse plouit: Suppositos offoz codicillos ex epli cari claudius ticio offm aliqd dedisset: uxor aut liberti subiciebat uel imutabat diplomata & codicillos. i qbo mos e pferibi nome eius: q accepit offm un de claudio merito dici id poterat qd dioclitianus dicere solebat nihil ee difficultius q bfi sperare. colligit eni se quor nel qnoq atq: una cofiliu ad decipiendu iperatore captiuisq torq domi clausis e uera no nouit: cogit hoc tm scire: qd illi loquuntur: facit iudices. quos fieri no oportet amouet a repu. quos debeat obtinere: deniq optimus uendit iperator quo circa clarissime Annibal et atq et circuspicio: ne milti tui te ignaro qeq sub noie tuo pperu moliaf: ne dicat te iussisse id qd mime iusseris: ne afferat te id uelle: qd mime uelis: qd si tibi milti fut egregie fideles: sicut pfecto fut: hi in domesticis tuis rebus sint piligetes: de his uero rebus q ad aliquu pre reipu. ptinebunt neq attingat: no discursent no fa tagat no fufurre: i aures magistratuu te uel hoc uel illud depofcere: nisi tu pceperis: & ut femel finiu facto ne tui ta fcribat q affecl. e fumos uedat ne pecunia ca ledat tua estimatione neue a pscripto tuo ne digitum qd e trauerfum recedat ftepe eni bonus princeps ob malos miltros ifamatus figillatufq emea erga te oblet uaria fecit: ut loqor fore i monedo & si scio te no egere alienae moinidis: cu p te ipe fapias: de fcp operatu q i famulatu tuo fut hi oes sint & bene morati: & bene illitui: tamen non iuitus addidi calcaria fpoie currenti: tuq id oe quod me praecipere cogit doctoz affecl. boni cofules: fed iam ad propositum redcamus.

M. AN. Narcissum: ab epistolis ut a studiis dixit sic & pallare a romibz: cuius cornelius meminit. Quer storis praetorisqz ornatus: idem tacitus auctor est quetoria narcisso decretata fuisse iugonia. Acquirere & rapere passus est subaudi. A duobus libertis: pallante & narcisso. Iu. ego possideo plus palate & licis pli. multos post pallantem calstru & narcissum copendio comodo usu luro. Exercituz: exercitup ad ministratone minima quoq exempla uidelicet licentior illorum administrationis sed. Libertates: urbibus sine populis concessas. Rescissa iudicia. ab eisdem libertis: aut uxoribus.

Confoceri PHIL. Confocerum: confoceros

uocant: quoque filii iter se matrimonio copulati sunt uerbi gratia ego illi cofocer sum & ille mi hi cofocer e cuius filio filia mea nupit: confoceri claudii appii syllanu appellat: ppter ea qd octa uia claudii filia depofita fuerat syllano appii syllai filio: uis exem plu cofoceronu clarissimu id eui denter exhibet illustissimi pater tuus & dux fetariensis: qui sunt inter se confoceri: cum alter focer fit uxoris tuae alter focer tuus: profoceron uero & abfoceron eodem inclatu dicimus quo proauum & abauum. Alteram drusi: de hac Liuius Drusi existimo fensisse. pli. sic fcribentē lib. xxix. iam uero & adulteria etiam in principu domibus: ut euide in liuii drusi cafaris. Alteram germanici: supra dixit tranquillus germanicu ex uxore agrippina fufcepisse tres filias agrippina drussila & liuii continuo trienio natus. Maioris uiru. supra dixit antoniam claudii fillam. Cn. Pompeio nobilissimo iuueni nupisse. Minoris sponfum: cui octauiam fillam natu minorem. claudius depofonare rat. In concubitu adolefcentuli: apud ualerium legimus. Cor. galli & quintu eteriu ege romanu in concubitu pueroz interiff: fed non aliena manu confollos: sicut Pompeius hic confollos fuit. Abdicare se

Qui i uene re obicrut.

De maleficiis opa libertoz & uxoz p eu patris.



Is (ut dixi) uxoribusq additus no principē se fed ministru egi. Copēdio cuiusq hoz: uel ēr studio ac libidie honores: exercitus: ipuacates i supplicia largio ē. Et qd ē scies pleruq & ignaroz ac nesignillati minia qz enūerē: reuocatas libertates: eis iudicia rescissa: suppositos aut ēr palā imitatos datorū officioz codicillos: Ap piū Syllanū cofocez suū: Liuiasqz alterā Drusi: alterā germanici filiā crimine scerto nec defensione ulla data occidit. Irē. Gn. Pōpeiū maioris filiā uirū & L. Syllanum minoris spofum. Ex qbus Pōpeius i cōcubitu dilecti adolefcentuli cōfollus est. Syllāus abdicare se ptura anre. iiii. calen. Ianuarias: moriqz initio anni coactus. Die ipfo Claudii & agrippinae nuptiaz i qnoq & xxx. fenatores trecetozqz aplius egres Ro. tāta facilitate afaduenterit. ut de nece cōfularis uirū ciātē cōturiōe factū ēē qd iperasset: negauit. qeq se iperasse nihilominus rē comprobaret. Affirmatibus libertis officio milites functos qd ad ultionē imperatoris ultro procuriff.

profocer abfocer

prura cor. Tacitus sup hoc sic refert syllanus iudiage: nescius ac forte eo. ano pitor repete p edictum uitellii ordie lenatorio mouet: adactusq; eiturare magistri: & reliquū prura dies in epū marcellū collatus est. Mo ri coactus: cor. tacitus die nupriage claudii & agrippiæ syllanus: morte sibi cōfessu: siue eo usq; pte uita pdu xerit: seu delecto die ad augedā iudiage: caluina soror eius Italia pulsa ē. Negaret qd ē impassere: cōsile ē & cōparat claudianū facinorū illi impatoris fuerit: qd cū occisi eēt suo noie nōnulli ē excusabat: & post eoge morte negabat fieri iussisse qd fcm erat. Alia dixerit: pūcrit: ide adiuersos poenæ & supplicia dñr. VI trocēt sine iussu impatoris. Tabellas dotis cōsignauerit: siue. signatae tabe dēri fctē & tacitus ait adhi bitos eē a messalia nubete filio q obfignaret: sed hoc uix credibile uideri p: qd ipemet claudius suo ānulo signatorio signauerit tablas dotales: de dote quā messalia nubēs filio cōstinebat. Ad trāsserēdū piculū: scis ē ex qbusdā portētis arioli pōdixerāt piculū imiere ipatoris: qd ut claudii pūllaret i alterūq; trāsseret pūllit ut messalia nubet filio: ut ita in filiū tanq i ipatorē piculū ipsi imines trāsseret: nā quēadmodū li crebat ap āriq; uos cōsuli & ptori p se aliū ciuē deuouere. ita piculū trāsseri posse putabat ab uno ad altere.

M. AN. Cōfocepe: ob octauia dixit syllani filio locatā. Iulias: qd iulias dicat nō intelligo: neq; n. drusus q claudii fuit p: iulias filiā hūit neq; germāicus fr: sed uterq; iulias filiā q pp iulias ēc legēdū cōtenderim nō iulias nec ē cur aut ex druso tyberii filio aut altero q fuit Germāici quē dānatū tyberius in pte palatii nea uix eas natas suspicere: neutru. n. filiā ullā iulias pditū est nec eas genitas claudii filiis quoz; hic drusus il le germāicus prio mox britānicus est dictus: & n. alter in prima pubertate pūit uxof nōdū ducta. Alter clau dio iā principe natus ita: ut ipse non modo filius p atatem in crimen aliqd maiestatis alterius ue flagitiū deuocari potuisset. Defensione data: concessa ē defendendi facultate. Maioris filie: Antonia. Mino ris filia: octauia. Initio anni: anno: in eūte triduo postq magistratus abire iussus erat. Die nuptiæ: quo Agrippinā uxorem duxit. Facilitate: adeo leui de cā. Excesserit: maius. q. d. alienatae mētis exemplū q fides ulla haberi possit. Cōsignauerit: subscripserit qsi testiū unus. Auertendū: ad depellendū. Trans ferendū: in alterius caput & uita detorquendū. Ipsi: claudii & hac persuasione ratio.

lent. Nā illud omnem fidem exceſſerit: quod nuptiis: quas Messalina cum adultero Silio fecerat: tabellas dotis & ipse cōsignauerit inductus quasi de industria simularentur ad auertendum trāsserendūq; periculum. quod imminere ip ſi per quædam ostenta portenderetur.

De forma & statura eius.

**A**uctoritas dignitasque formæ non defuit uel stan ti uel ſedentia: præcipue quieſcenti. Nam & prolixo: nec exili corpore erat: & ſpecie canicieq; pulchra: opimis ceruicibus cæterum & ingredientem deſtitue bant poplites minus firmi: & remiſſiſſe quid uel ſerio agen tem multa dehoneſtabant: triſus indecens: ira turpior ſpu mante rictu humentibus naribus: plectra lingue titubantia

cora: ſed claudii ſiue ſtare ſiue ſedere ſiue quieſceret ſubſequebaſ decor & dignitas. præcipit Cicero ait ſtatus in nobis ſeſſio accubatio inceſſus uultus oculi manū motus: teneant illud decorum: quod graeci τὸς ὡς περὶ οὗ τι vocant. Prolixo nec exili corpore: ſignificat claudii fuiſſe longa ſtatura neq; tamen gracili: cū multorum: qui longa ſtatura præditi ſunt corpus gracile eſſe ſoleat: longa aut ſtatura ut in iuuenta decora eſt ſic natura ſenectute conſici: ſicuti docet hypocrates in aphoriſmīs & repetitū eſt a Corne. celſo in ſecundo de medicina. Specie: ſicut facies a faciendū: ita ſpecies a ſpeciendo dicta eſt: pñſci enim ſpecio & ſpicio diſtabant: qd nō aſpicio: unde ſpecionem pro aſpectione in auguriis nominauerūt hinc etiam dictū ſpe cillum: quo oculos inſigimus: quos ſpecimus: ut interpretatur. M. Varro: de quo ſpecillo ait Plin. in ſeptimo: ſuper omnes. C. Iulius medicus dū inſigē ſpecillū per oculū trahens: Cor. celſius in ſexto ſpecillo ſuper oculū in diſcat: idem inducat ſpecillū non ſolū ad oculos pertinere. ſed etiam ad alia genera morboꝝ: ait. n. in quinto: ante omnia demitti ſpecillū in ſiſtulam conuenit: ut quo tendat & q̄ alte perueniat ſcire poſſit: ſpecies ergo a ſpeciendo dictū pñſchitudo & forma: & ut ait pacatus in panegyrico. auguſtiſſima quæq; ſpe cies plurimū crediſ trahere de celo a ſpecie ſpectioſum pulchrū formoſumq; nominamus ſpecies in alio ſi gnificatu dialecticæ: noſtiſſima eſt: q̄ generi ſubiicit. Cicero tamen non ſpecies dicere uoluit: ſed formas: unde ſpeciale deriuat: quod ſignificat non tam particulare q̄ propriū & ueluti peculiare ſicut ait Iulius Ca pitolinus traſcarioꝝ: familiam id ſpeciale ſemper habuiſſe: ut Alexandrū magnum in auro & argento ex culpeum ſemper haberent. Dicit & ſpecies latino uocabulo ipſa aromata ſicut etiam uulgo uocant: teſtis

PMI. Auctoritas non defuit: Oportet in primis imperatorem eſſe auctoritate præditi: ac uelu ti maiestate uenerabilē: armat. n. ut ingt uerſine ſilus maiestas æterna ducē: in impatore ait cice ro in primis ē oportere auctori tatē: quā in Pōpeo magno tantā fuiſſe refert ut mithridates ſola pōpei auctoritate cohibitus ſit & tigranes retardatus: dignitas aut formæ cumulat auctoritatē i pri cipe: q̄ uenerabilior quodamō ſit ex ſtatura impatoria: q̄lm in pñ nace impatoria fuiſſe pōdidit Iul ius capitolinus. Vel ſtanti: qdam ſedentes p̄ ſe ferunt maiestatem: qua ſtantes deſtituunt: alioꝝ ſta tus eſt reuerendus ſeſſio: parū de

auctoritas  
imprimis

Forma cumulat auctoritatem

Decorū Longa ſtatura

ſpecillū qd

Species

ſpecies aroma



est Macrobius: q sic ait in ultimo saturnaliū: spēs & acres & calidae fupficie cū apponunt exulcerat Hierōp  
 mus quoq; in omelia in cāticū cāticōe, dixit aromata qdē spēs esse sed nō simplradidit. n. spēs pigmēto.  
 rū: pterea spēs p prætecto & quodā quasi uelamēto qd est q ignoret. **Cānicia:** cā caniciei est iopia caloris si  
 cut cā caluiti est inopia humoris calidi, auctores Aristo. in. v. de gñatione: & Albertus magnus in. xviii. de  
 animalibus. Optimis: pinguibus & crassis. Cericibus: anteq; plurale tñ ceruices appellabāt primus uidet  
 hortētiū ceruicē singulr dixisse: sicuti docēt Quintilianus & Varro. **Poplites:** partes sūt sub genibus scri-  
 bit pli. elephantū poplitē intus flectere hoīs mō cætera aialia in diuersum. **Remisse:** soluto aio & relaxato  
 aduerbiū est. **Serio:** seuerē grauitē citra locū: serietas usurpatur a fidonio. **Dehonestabāt:** dedecorabāt.

**Risus** idcirco: cattulus nū soluto nulla res ineptior. Ira turpior: irā sapiētes breuē iñāmiā esse dixerūt  
 hinc illud oratiānū irā breuis furor est aium rege. Spumate richu: irascētium signa sunt: ut inq; Sene. lib. i.  
 de ira: sunt ius toto ore rubor: flagrātes oculi: uocibus sermo frupetus: foeda uisu & horreda facies: multaq;  
 alia sunt iter quæ Gelius nūerat: ex auctoritate Plutarchi: os turpidū in spumā ruborēq; effluuētes: Clau-  
 diū aut habuisse os spumabūdū idicat ēt laue. illo uersu manāia labra salua. Richus autē est ex trāsuerfo  
 oris patefactus: ut docet Lactātiū in lib. de opificio: richū ēt ferax: dici testat Martialis cū ait: Richibus his  
 tauros nō enipuerē magistri. Humenibus nariibus: pōt cōnecti cū eo: qd ait ira turpior. ut ex hoc itelligat  
 iræ turpitudō: uacillatōe retardabāt. **Plectra:** quæ rictus spumās & nares humētes comitabant: qd si sciūtū legas: refert ad reumatismos  
 nati: quibus obnoxia ē senectus: hinc illud madidūq; iñantia nati. **Plectra liguæ:** romāi liguā filēz plectrō: dētes  
 cordaq; dicere solebāt: put docet Cicero in. ii. de natu. deorū: cui astipulā Ambrosius sic scribēs lib. vi. cæ-  
 men lingua uelut plectrū loquēis & quedā ædētis est manus: qd fluētē cibū dentibus suggerit: & sum  
 ministrat: qd eleganter plectra linguæ dixit Tranquillus fuisse in Claudio titubātia: cū significare uellet lin-  
 guæ titubantia: quæ laborat senes: uetus codex scriptū hēt plectra: & ita legendū cēleo: quibus nōnulli dictio-  
 nem illā expugnāt tanq; supuacaneā: plectrū autē dici iñstī: quo corde plectūndū a cytharedor: idēst feruul  
 nemo est qui nesciat: unde & illud epigramatici poetæ: exornant docilem garula plectra lyri.

**M. AN.** Auctoritas: grauitas & maiestas qdā. Stāti uel sedētis: claudio. Optimis: plenioribus. Destitue  
 bāt: lāgore & uacillatōe retardabāt. **Poplites:** aures: genubus ptes supra furas quo potissimū loco cōsistit  
 oīs cruce formorūq; agilitas. **Remisse:** minus uahemētē. **Serio:** intētius. **Richu:** ore. **Titubātia:** iñstī-  
 mitas creberq; fibrarum motus.

**PHI.** Caput tremulū: claudii  
 caput tremulū fuisse laue. quoq;  
 indicat sic scribēs de claudio. ille  
 senis tremulūq; caput descēdere  
 suasse: pterea sicut in supioribus  
 annotaui senex maxime tremuli  
 sūt obnoxio tremori mēbroz.

**De cōsilienda morte:** maiores  
 nri tris asperimus cruciatus eē iu-  
 dicauerūt primū calcaloz & sul-  
 licidio uesicæ: pāmū stomachi  
 tertium eoz q in capite dolēant:  
 existimat auicēna stomachū cām  
 esse olum corporis egroratonūq;  
 uñ merito stomachus p familiās  
 dici meruit: qd oē animal solus  
 gubernans ex quo est illud a quo  
 sereno luculētē dictum. Qui  
 stomachū regem totius corporis  
 esse cōtendūt uera nīratōe ui-  
 dent: legimus apud pliniū olim  
 eaium pculerium augusti Cæsaris  
 familiarē in maxio stomachi do-  
 lore gipio poro cōsciuisse sibi  
 mortem: unde mirandum non  
 est si Claudius dolore stomachi  
 correptus cogitauit de morte si-  
 bi inferenda. Qui stomacho la-  
 boratis dicitur stomachicus: pli-  
 nius ait in uigesimo quinto: helleborum mederi stomachicis: apud eundem remedia sūt ad stomachi dolo-  
 res rosiones & rheumatismos: sic enim fluxiones appellantur. Conuiuat super emissarium: Corne. Tac-  
 tus quin & conuiuium effluio fucini lacus appositum magna formidine cunctos afficit: quando uis

caputq; cum semper: tum in quantuloq; actu: uel maxi-  
 me tremulum.

De ualitudine eius.



Alitudine sicut olim graui: ita princeps præprospe-  
 ra usus est excepto stomachi dolore: quo se corre-  
 ptum etiam de consiliend i morte cogitasse dixit.

De conuiuiis & aliis gestis eius.



Conuiuiis agitauit & ampla & assidua ac fere paten-  
 tissimis locis: ut plerūq; sexcentis simul discum-  
 berent. Conuiuat & super emissarium fucini la-  
 cus: ac porne summersus: quum emissa impetu aqua redun-  
 dasset. Adhibebat omni cœnæ & liberos suos cū pueris pu-  
 ellisq; nobilibus qui more ueteri ad fulcra lectorum seden-  
 tes uescerentur: conuulæ qui pridie scyphum aureum sumi  
 puisse existimabatur reuocato in diem posterum calicem si-  
 cilem apposuit. Dicitur etiam meditatū edictum quo ue-  
 niam daret: efflactum crepitumq; uentris i conuiuiū emis-  
 tendi: Quum periclitatum quendam præ pudore ex conti-  
 nentia reperisset.

De cibo & potu & luxuria eius.



Ibi uinū quoq; & tempore & loco appetiiss

cā caniciei

cā caluiti

Poplites

Serietas

Irascētiū  
 signa

Rictus  
 Rheuma-  
 tismus  
 Lingua  
 plectrum

tres asperi  
 mi crucia-  
 tus

Stomachus  
 p familiās  
 Mors pecu-  
 lei

Stomachus  
 rheumatis-  
 mi qui

aquae prumpens: cōmūlis uterioribus fragore etiā sonitu exterriti. Emissariū autē appellat ipsū emissio-  
nem & effusū ab emittēdo dictū: Plin. n. xxxiii. emissaria in his quin a pedum quadratoꝝ ternū fere lī-  
quunt: & repleto stagno excussis obturabētibus erūpit torrens tāta ut ut saxa pronoluat. Fulcra: fulcrū a ful-  
ciēdo dicti dicit Seruius enarrās illud maronianū: lucet gēialibus altis aurea fulcra thoris: sit. n. fulcra spō-  
da lectoꝝ qbus fulcitur. i. sustinemur: legato lecto fulcra quoq; cōtineri ait Vipsiūs li. iii. de legatis. Mo-  
re ueterimos hēbatur principum liberos ut docet Tacitus: cū ceteris suis ēdētis nobilibus sedētes uesci  
in aspectu ppinquoꝝ ppria & partiore mēsa. Cōuiue q pridē: hūc qdam ouiniū: alii Tirū iunio nosatum  
fuisse pēdicit: de quo hāc Plutarchus in galba: cū ouiniū apud Claudii Cēsare cōnaret argentū pocū  
lū clam sustulit: quod Cēsār cū audisset rursus posttridie ad cornū inuitauit: q cū uenisset iussit ministris: ut  
nullū illi argētū poculū: sed fictilia oīa apponerēt: de eodē Cor. tacitus hāc. T. Iunius frullus loco res-  
pet- hūc scyphū aureū: hūc cōuiuiū Claudii furatū: & Claudius postero die soli oīum iunio fictilibus mi-  
nistrant iussit: hic mox ex procōsulari galliā narbonēsem fēuere fregreg; rexit. Scyphū aureū: scyphus ge-  
nus poculi est & peculiariter Herculi dicatur sicut libero pfi cātharus: auctor Macrobius i. v. fatumaliū de  
quo ait poeta: & facit impleuit dextrā scyphus Alexandrē magnū tēperātia bibēdi & ille herculeaneus &  
falsis scyphus cōdidit: sicut testat Sene. li. xli. epistolaꝝ moralitū: qd aut scyphus sit potui paratos & intet  
pocula uerēf on dicit Scruola iuriscōsultus titulo de auro legato. Effatum: Plin. i. xxxvii. sub obscure simul  
& eleganter ostendit nephas fuisse in cōuiuiū uētris crepitū emittēte: qd uulgo dicimus pedere: uerba Plinū  
hāc sūt per mēsas utebāf mūditiā: cauā deflare: Claudius in existimabat licere in cōuiuiū pedere hoc ē  
crepitū uentris emittēte: & hoc ex Inia stoicoꝝ: q aut crepitus uentris: aequē liberos ac ructus esse oportē-  
re. Periclitari: adūisse periculū alias periclitatū dicimus exptū. Ex cōmēntariū continere uult crepitū  
quod pudibūdi officiū est: cū tamen talis continentia rex noxia iudicet: hinc illud iocose dictū ab epigra-  
mario poeta: pedere te mala nām hoc nec inutile dicit simachus: & rifum res moerēt ista simul. Quo-  
ciq; tempore: Diogenes cynicus interroganti qua hora prandēdū foret respondit: si diues est prādeat. quā-  
do uult si pauper quādo potest: & profecto optimū solariū est uentris: ut dicebat perēs: cū latrat & stat  
ut creditor illi dātus est cibū didicerent. Et loco idem diogenes dicitur ibi prādere nihil mali ē nec  
in foro prandere malum est: notū aut malum prandere: nec in foro qdem prandere malum est.

M. AN. Maxime tremulū: i. ille senis tremulū caput descendere suasit in celū & lōge mandāta labra su-  
lūa. Fulcra: sustentacula a fulciēdo sed fulcrū pro ipso quoq; lecto ponit. lu. genium contendere fulcrū.  
Scyphum aureū: scyphus peculiare herculis poculū ut liben patris Cantharus: Macrobius est auctor. Pla-  
tarchus epoton nondū Hērclis scypho. Calicem fictilem: optimi calices ex saguntosur Plinius ait. opol-  
do hispaniæ. Mar. Somne sagūtino pocula ficta luto. iuuē. & lagenā sagūtīnam celebrat pugna sagūtina fer-  
uet commissa lagena. Periclitari uitæ: periculum addidit.

mus. Cognoscens quondam in Augusti foro uictulq; nido-  
re prandii. quod in maxima Martis æde saliis apparabatur:  
deserto tribunali ascendit ad sacerdotes: unaque discubuit.  
Nec temere unquam triclinio abscessit: nisi distentus ac ma-  
dens. & ut statim supino ac per somnum hianti pinna in os  
inderetur ad exonerandum stomachum. Somni breuissimi  
erat. nam ante mediam noctem plerūq; uigilabat: ut tamen  
interdum nonnunquā in iure dicendo obdormisceret: uixq;  
ab aduocatis de industria uocem argutibus excitaretur.  
Libidinis in sceminas profusissimæ: mariū omnino expers:  
Alea studiosissime lusit: de cuius arte librum quoq; emisit:  
solicus etiam in gestatorio ludere: ita efedo alueoq; adopta-  
tis ne lusus confunderetur.

est saliare cenas dicere opiparas & copiosas. de collegio salioꝝ q erat duodecim a numa rege instituto: co-  
piosissime scribūt Iulius Plutarchus & Diōsyus. salios a saltādo dicti autrāt. m. Varro qd ficeri f fieris quot  
inis & solēt & debēt alii a saltomānino salios uocari pēdiderūt. multa de his Qui. in. iii. fastoꝝ. mēse. n. mar-  
tio i honorē martis gradui sāt p urbē gestātes ancilia & canētes carmina cū tripudiis solēniq; saltatu. Ma-  
xia æde: illā figurat. qm̄ marti ultori dicitur augustus extruxitq; una cū foro. Tribulū: ubi ius dicebat.

Distētus: fartus ac satur. distēdere. n. ē implere & distētū plenū. maro distēdūt neclat cellas. Madēs uini ple-  
nus & bñ potō. Pina i os idere: q uominū puocare uolūt pēnā i os demittit. uñ a cor. tacito scriptū ē xeo-  
phōtē medicū demississe i fauces claudū pinā uenō illitā: tanq; nixus euomētis adiuuaret. de talibus ganeo

Fulcrum

Lepidū

exemplū

Scyphus

cōdidit

utēdū

pēdē

Per mēsas

utebāf de-

flare

crepitū uē-

tris liberi

Optimū

solariū est

uenter

Cognitor

nidor falsi-

res coenæ

Distentus

Turpiter  
igressurū  
turpius  
egerunt

uenus præ  
postera  
& auersa

Gestatorii

Alueolus

Sanguina-  
rii

nibus & ut veteres dicebāt come  
donibus celebrat illud Hierony  
mi: qđ & in canonicis decretis: di. nouissima de cōfeca-  
ratione repetitū est. multi in parietū gulæ uomitu reme-  
diant: & qđ turpiter igressurū turpius egerunt. Plinius  
& Seneca insectant uomitores: qđ bibūt ut uomāt & rur-  
sus hauriūt: tanqđ geniti ad uina pōenda. Dicimus autē  
pinnā pennā: cuius diminutiū est pinnula. Apuleius.  
Nec ullæ plumulæ nec ulqđ pīnulæ. ab eodē celcritas pe-  
gati pinnata decorat dicta sicut a uarone pinnatū elo-  
quiū nuncupat. Inderet: imitaret iterponeret. Inter  
diu: de die qđā codices habent iterdū prima lectio ele-  
gantior. Mariū oīno expers: masculoqđ cōcubitorē mi-  
nime fuisse Claudii significat talis uenus: quæ infanda  
est eleganter dī præpostera & auersa. Iulius capitolinus  
ōndere uolēs albinū talē fuisse i re ueneria: qualis exit  
claudii: sic ique mulcarius iter pri-  
mos amatores: aucte ueneris  
ignarus & talū pīcutor cōsūle.  
Claudius cū esset mulcarius &  
mulcator erat aucte ueneris  
atqđ ppostera pīcus ignarus. ma-  
sculoqđ aut cōcubitores aplica  
sila negant posse frui sedio pio-  
rū. Sordidissime lusit extat libel-  
lus fenecæ cui titulus ē de ludo  
claudii: i quo fingit claudii ap-  
pīferos ludē pīcūto frustillo iube-  
te caco: scribit firmicus aleatorē  
māci i nona pte libræ qđ sit pplari  
notiōe pīpicius. In gestatorio:  
gestatorii appellamus lectici sel-  
lāue siue carrucā deniqđ qđcūqđ  
i quo gestatur in liū. machabeo-  
rū scriptū est in gestatorio torq-  
bat antiochus ut de corpore impij  
uermes scaturirēt. Efedo: curru  
in quo gestabat. Alueo: tabula  
lusoria: qđ alio nōie alueolus p di-  
minutionē notat. Sanguinariū:  
Pli. elegāter sanguinariū tanqđ rīsum appellat cū crudelissimū & sanguini hūano hauriēdo accōmo-  
datū significat uellet a Sene. quoqđ singularius princeps dī gaudēs sanguine hūano & crudelitate. Poenas par-  
ricidag: qđs eēt pīcidag: poena docuimus in augusto. Repēntabat: prius exhibebat. Antiq moris suppli-  
ciū: apud antiquos iter cætera supplicioqđ gñā hoc iprimis frequētabat ut ad palū dīgati uirgis cederef leu-  
riqđ ferirent. Accitū: euocatū carnificē. Opiri: expectare. Vesperā: usqđ ad crepusculū usqđ uespertinum.

**S**Aeuum & sanguinarium natura fuisse magis mini-  
misqđ apparuit rebus. Tormenta quæstionum po-  
nasqđ paricidarum representabat exigebatqđ co-  
ram. Quum spectare antiqui moris supplicium Ty-  
buri concupisferet: & deligatis ad palum noxiis carnifex ded-  
let: accitum ab urbe uesperam ulque operiri perseuerauit.  
Quocumqđ gladiatorio mūere uel suo: uel alieno etiam for-  
tasse prolapsos iugulari iubebat maxime retiarioros: ut expi-  
rantium faciem uideret. Quū par quoddā mutuis ictibus  
concidisset cultellos sibi paruulos ex utroqđ ferro in usū fie-  
ri sine mora iussit. Bestiariis meridianisqđ adeo delectabatur  
ut a prima luce ad spectaculū descenderet: & meridie dimis-  
so ad prandium populo perfederet: præterqđ destinatos eti-  
am leui subitaqđ de causa quosdam committeret. De fabro-  
rum quoqđ ac ministrorum: atqđ id gēus numero: si automa-  
tum pegma: uel quid tale aliud parum cessisset. Induxit &  
unum ex nomenclaribus si sicut erat togatus.

M. AN. Cognoscens: cārum cognitionē occupatus. Nidore: odore qui pprie assatage aliterue rōditag  
carnium dicitur. Iute nidore suæ caputū putat ille culinæ. Maxima ædē: ultoris maris cui Augusti fori  
erat contiguum. Ad sacerdotes: alios. Dissentus: uino plenus. Supino: supino corpore iacenti. Inderet  
a ministris. Aduocatis: aduocatus dī quoquo modo reo assistens: nūc pro causāqđ patronis posuit. Mari-  
um oīum: oīum dixit ad depellēdam utriusqđ flagiti suspitidē ut neqđ pathicus fuisse credat neqđ puto-  
rū amator gestatorio ubi gestari solebat. Sanguinariū humani sanguinis appetentem. Antiqui moris: ut  
ad palum deligati darent poenas Liuius de bruti liberis stabant nobilissimi iuuenes ad palum deligati in  
netrone aliud supplicij genus explicatum a maioribus seruatum: ut nudi hominis ceruicē furcæ inferretur  
corpūsqđ uirgis ad necem cederetur. Tormenta: crucia mea ad quæstionem attentia. Representabat  
omnium oculis subiciebat. Noxiis: sonitibus. Opperi: expectare carnificem intellige.

PHI. Forte: plaplos: qui lapsi forent casu neqđ ex iudustria. Retiarioros: qđ sint gladiatores recliari suo loco  
supra copiose explicauimus. Spirantiū faciē: erat. n. aperta & nuda facies retiariorosqđ solo pileo recti digla-  
diabant. hic illud istyricū de retiarioro. tota fugit agnoscedus harēa. Par quodā: duo gladiatores iter se cōpo-  
siti ad depugnādum. Ex utroqđ ferro: ex talis gladiatoris utriusqđ gladiatoris. In usum: ad obsonia ciba-



De timiditate & diffidentia eius.

**S**ed nihil æque quæ timidus ac diffidens fuit: primis imperii diebus quæquam (ut diximus) iactator ciuilitatis: neque conuiuia inire ausus est nisi ut speculatores cum lanceis circumstarent militesque uice ministrorum fungerentur. neque ægre quemquam uisitauit nisi explorato prius cubiculo culcitrisque & stragulis prætentatis & excusis: reliquo autem tempore saluatoribus scrutatores semper apposuit: & quidem omnibus & acerbissimos: sero enim ac uix remisit: ne foemina prætextatæ puellæ contrectarentur: & ne cui uis comiti: aut librario calamariæ: & graphiaræ thecæ adimerentur. Motu ciuili quum cum Camillus non dubitans etiam citra bellum posse terreri: contumeliosa & minaci & contumaci epistola cedere imperio iuberet: uitamque ociosam in priuata re agere: dubitauit adhibitis principibus uiris an obtemperaret.

fraxerant & alia spectacula: quæ meridiana & pomeridiana noabant ex eo quod meridiæ & post meridiem edebant. Meridie præderet: hoc pro meridianos decem quoque spectacula a meridie scipiebant. Destinatos: præparatos & ut dici solet deputatos ad spectaculū celebrandū. Committet: uerbum est accommodatū cōgressibus & cōcertationibus ut supra docuimus. De sabroz numero: uoluit Claudius ut nō solū bestiarii destinati gladiatoresque depugnarent. sed ut etiam fabri ac ministri ipsius apparatus cōgressibus depugnarent. Id genus huius generis: crebra elegansque locutio apud eruditos. Si aut ornatus parū cessisset: id est si ea quæ ad omnia spectacula parabantur pagæ diligenter ab ipsis machinatoribus parata fuissent: quidā codices habent automaton. sunt aut automata arte mechanica ita subtiliter fabricata infra: ut sua sponte nullaq; apparente cū moueantur qualia sunt horologia machinæque uersatiles: automaton. n. interpretatur ultroneū & suæ sponte scribit. Viderimus quod ad hanc pertinet insula hydraulitica machinæ & aquæ expressiones automatas & ceteris primo repertas fuisse: ubi automata appellat mechanica instita: quæ per semetipsa moueantur: mors naturalis & fatalis dicitur a Demostene αὐτοματὸς θάνατος. quæ suæ spontis & nulla extrinsecus uis coacta.

Aut pegma: de pegmatibus quod scilicet in sublime credebant: & p pegma esse in priuato quoque ædificatio: namque Vlpianus titulo defuncto instructio putat pegmata esse parit domus atque ea credere in emptione siue sint in ædificio posita siue ad tempus detracta: machinatores a Claudio ad cōficiendū committentur si pegma quod per se surgere solet aut illud automaton: id est machinamentū suā sponte uersatile pagæ cessisset: solent enim talia interdū defecere luxatis conuulsisque mechanematibus. Induxit: ad pugnam bestiæ. Ex nomenclatoribus: ex his qui nominatim uocant unū quæque: quibus sunt nomina singulorum cognitiissima. Lactor: ostentator: est enim iactantia ut ait Augustinus in. xliii. de ci. dei libido gloriandi.

M.A.N. Prolapsos: quibus parci alioquin mos erat. Faciē uideret: quo apparet cum humana cæde non mediocriter delectarum. Pargladiatorum. Ex utroque ferro: ex utriusque gladio. In usum: edēdi credo ad cibaria secanda. Bestiarii: in bestias euntibus aut ad bestias destinatis. Meridiæ: meridianis etiam periclitantes spectaret. Destinatos: aliquo crimine ad id supplicii damnatos uel certe præcio ad uenationes quæsitos. Committet: feris repente obliet. Aut ornatus: sic omnes Tranquilli codices habent sed automaton legendū: quod uideo a Polittano quoque uiro diligentissimo obseruatum: sunt autem automata machinæ ita fabrilis arte dispositæ ut ultra ac sine ullo humano impulsu ualeant per se moueri ut sunt horologia aut opera spōte aliquā uersatilia. est enim αὐτοματὸς ut fuisse placet αὐτοματὸς ἄνευ ἀνθρώπου: ut utroque ὁμοῦ: & ut uno uerbo dicam αὐτοματὸς est qui per se aut sua sponte aliquid facit. Cessisset: parum prospere subductum esset bestiis commissit. Nomenclatorem: quid nomenclator esset dixerunt. Togatus: & ob id maiori periculo obnoxius. Nihil æque in nullo alio uitio æque ac metu & diffidentia notabilis. Iactator: ostentator. Ciuitatis: ciuilis modestiæ.

P.H.I. Spiculator: spicula sunt tela missilia ferro triangulo unciarū nomen hastili pedū quingis & semis pila præci uocitauerant: auctor uegetius in. ii. inde spiculatores dicti custodes regum corporis. tacitus dilapsi spiculatoribus cætera cohors non aspernata consonantē. habentes horoscopus in. xvi. parte scorpii erunt ut inquit firmicus maternus spiculatores. Cum lanceis: tales dicuntur lancearii græco uocabulo λανκαῖοι appellat quæ uero idū lanceæ necant hi lancearii nuncupant Iulius firmicus in. viii. quæque habuerint horoscopus i. xxi. pte tauri lanceati morientur marcus Varro & Gellius tradunt lanceæ non latinū uerbum esse sed hispanicū. a lancea diminutiū lanceola dicimus lib. iii. regū quæ pphetæ lucogæ incidēbat ē lanceolis

ritaque cōcidenda. Bestiarii quæ ad uersus bestias pugnat bestiarii dicuntur seneca nup̄ i ludo bestiarii rū uenit e germanis cū ad matutina spectacula præparat cecellit ad exonerandū corpus. Amianus Marcellinus. ut bestiarii obliet mur feris. Meridiā: meridiū uocat eos gladiatores: quæ hora meridiana gladiabantur. de quo ait tertullianus i apologetico. risimus iter ludicras meridianæ crude litates: mercuriū mortuos cauterio examinantē. Aug. lib. viii. cōfessionū spectaculū circēsum pomeridianū appellat prætea quod post meridiē exhiberet. erant. n. quidā spectacula: quæ matutina dicebant. uñ illud Seneca. cū ad matutina spectacula præparat: & matutinis: matutinaque nō ultima pda

Bestiarii

meridiani

Pomeridianum spectaculū

matutinae feræ

Automata

mors automatos

pegma

Iactantia

Spicula Spiculator, res Lancearii Lanceati Lancea

Stragula

donec sanguie pfunderent. Stragulis: stragulae sunt oia q̄ sterna-  
lent. uñ querit iuriscōsul. nū-  
qd tapecia qbus subfellia isterni  
solerent in ueste sint stragulae an in  
suppellectile. Excussio: ne cū ferro  
qspia sub offō salutidū adiret pri-  
cipē: sicut oli nonius eqs romāus  
ferro accitū fuit reus in cetū  
salutidū Claudii. Oibus: salu-  
tatoribus idifferēter habita nulli  
us dignitatis rōe. Acerbissimos:  
scrutatores. Cōtēclarent: mani-  
bus scrutatores. Comitē: comitē  
accipe debemus eū. q̄ comites &  
sequat: iter comites sunt & peda-  
gogi i familia sūt & librarii luue.  
librarius archimagini. Calama-  
riae thecae: repositoria calamoz:  
q̄ comites & librarii ferre solent:  
de theca calamaria ait Mar. forti-  
tus theca calamis armare memē-

Comes  
Theca cala-  
maria

graphiariū

no cetera nos dedimus tu leuora para. Graphiarie: repositoria graphioz: Martia. elegāti uocabulo the-  
ca graphiaria appellauit graphiariū: in quo deceptus ē martia sterps ut alibi docuius. Motu ciuili: motū ci-  
uile illū itelligit: quē Scribonianus camillus cōspiciuerat: de quo supra diximus. Citra bellū: sine bello. Cō-  
rueliosia: plena pbroz: & cōrueliosia: q̄ ut ait nonius grauiores sūt q̄ iniuriar. Cedere impio: deponere ipiū  
romanū. sicut oli fecit Dioclitianus: q̄ impio depositio in uitā priuatā cōcessit. & in uilla p̄claro ocio senatq̄  
dū ab herūco & galerio ad accipiedū impiū rursus rogaret: tanq̄ pestē aliquā detestatus in hūc modū nū-  
disse fers. utinā possetis uiscere olera nris māibus illitrua pfectio nunq̄ istud retandū iudicaretis. Principi  
bus uiris: primariis & optimatisbus. Adhibitisin cōsiliū uocatis. An obtemperet: an deponeret impio.

pconis ars  
lucrosa

Per pcones: mercurio pconia & pcones attribuuntur: ut ingt Diōdo. l. vi. bibliotheca: pconis ars lucrosa  
erat & pecūio: fa: uñ ait epigramatista: artes de feri uult pecūiosas pconē facias ul' architectū: & ut ingt Qui-  
tillius. pco plus debet uoci suae q̄ orator. Prope: festināter & raptim. Nihil tutiusq̄ differat tutū a securo  
elegāter docet Sene. in hypolitō: eū ait. scelus aliq̄ tutū nulla secūq̄ tulit. Flagrantissimū: ardētissimū: & ob  
hoc maximū. amor. n. ardor ē & ultrina potētor igne feruētior incēdio. ignis. n. ut ingt sapiēter & uere cy-  
rus apud Xenophontē. uñ hōies tāgētes: ast amor nō solū p̄tes urit ueq̄ ēt abites & amica formosa acē  
dit amatorē uel pcul ituentē: ut est uet & flagret itolerādū. merito dixit portius Licinius hōiem ob amorē  
nō ēē ignitū sed ipm ignem. cū ait q̄ritis ignē ite huc: q̄ritis. ignis hō ē. & nos quoq̄ nec cōfiteri poteris  
ac sup̄ xpi fumus: torrētissimū amoris incendia: q̄ te quoq̄ medullitis coquūt: q̄ iā cōpisti facere stipendia  
& merere i amoris cōtubernio nō ē ideoq̄ mihi crede iclyte annibal bēnuole amare: & ueneris tenere bi-  
gas: sed si amoris ipotētia regi si affectus ille ferocissimus cohiberi posset saluberrimū mehercle foret id fa-  
cere qd monit Plautinus seruus bonū ēt paucillū amare sane: si nō bonū ē. amemus itaq̄. si mō fieri p̄-  
sane. q̄t quodā ueluti tēperamentū iter affectibus ipotētissimas: ne iuiti nimis dilrahāmur. scis. n. immo scis  
mus amorē melle ēē felleg conditū q̄ gustu tantū dulce dat: cū amare ad facietatem usq̄ aggeret.

Amor mel-  
le & felle  
conditus

M. AN. Speculatoris: corporis cultores. Culcitrus & litragulis: qbus arger cubabat. Scrutatores: q̄ officii  
gratia se adētes scrutarent an serg. haberent ut librario libroz: transcripserit est. n. librarius q̄ libros tran-  
scribit bibliopolae qui uendit. Graphiarie: thecae ut calamariae dicuntur a graphis & calamis. Principi-  
bus uiris: utriusq̄ ordinis primoribus. Publico: in publicum prodire non est ausus.

Scriptus  
scrupulus

PHI. Indignitate cōtumeliaz: pp stupra & adulteria quae passim exercebat: adeo ut ipsa imperare non  
imperatorī inuapta ēē uideretur: ut scribit sextus Aurelius. Acq̄ imperium credidisset: tradit Cor. Tacit-  
tus Claudii audito uxoris messalinæ & filii matrimonio p̄turbatum fuisse tāro pauore: ut idēdem ierro  
garet: an ipse imperii potens an filius priuatus eslet. Scrupulo: sollicitudine. Scriptus est proprie lapillus  
breuis: qui pede pressus sollicitudinem creat: qui ēminuiter dicitur scrupulus: unde est illud prouerbiali-  
ter prolatum apud Terentium inieci scrupulum: & apud apuleiū. inieci non scrupulo sed lancea. alius ser-  
pulus pondusculum est: ex tribus scrupulis drachma conficitur: ut docet Priscianus cum ait. in scrupulis  
tredecim drachmam. inde aduerbium sit scrupulatim: sicut ab uncia unciatum. Plinius in uigesimo secundo: seru-

scrupulati

De timore insidiarum &amp; gestis aliis eius.



Vasdam insidias temet delatas adeo expauit: ut de-  
ponere imperium tentauerit. Q uod (ut supra ret-  
tuli) cum ferro circa sacrificantem se depresso  
natum per pracones ppere conuocauit: lachrymisq̄ & uo-  
ciferatione miseratus est conditionem suam: cui nihil tutū  
usquā esset: ac diu publico abstinuit. Messalinæ quoq̄ amo-  
rem flagrantissimum non tam dignam indignitate contra-  
meliarum q̄ periculi meru abiecit. cum adultero Sylo ac-  
quiri imperium credidisset. Quo tempore scedum in mo-  
dum trepidus ad castra confugit: nihil tota uia q̄ esset ne li-  
bi saluum imperium requirens.



De poenis p̄ eū in oētibz pp leues suspitōes illatis.  
Vlla adeo suspicio nullus auctor tam leuis extitit a  
quo nō mediocri scrupulo inieciō ad cauendū uici-  
scēdūq̄ cōpelleret. Vnus ex litigatoribus: seductū  
in salutatiōe affirmauit se uidisse per quietem occidi eum a  
quodam. Deinde paulopost quali percussioem agnosceret  
libellum tradētem aduersarium suum demonstrauit: confes-



simq; is pro deprehensio ad poenam raptus est. Pari mó op-  
pressum ferunt Appium Syllanum quē cum Messalina &  
narcisus conspirassent pōdere diuisis partibus alter ante lucē  
similis attonito paeroni cubiculum irripit affirmans sōnia-  
se se uim ei ab Appio illatam. alterā in admiratiōe firmata  
sibi quoq; eandem speciē aliquot tā noctibus obuerfari: ret-  
rudit: nec multo post ex composito irrumpit Appius nūcia-  
tus: cui pridie ad id temporis: ut adesset praeceptū erat: qua  
si plane representaretur somni fides: arcessi statim ac mori  
iussus est. Nec dubitauit postero die Claudius ordinem rei  
gestae perferre ad senatum: ac liberto gratias agere quod p  
salute sua etiam dormiens excubaret.

De ira iracundiae ac stultitia eius.

**R**atq; iracundiae conscius sibi utriusq; excusauit  
iudicio distina itq; pollicitus alteram quidem bre-  
uem & innoxiam: alteram non iniustam fore. Hos-  
tensibus quia sibi subeunti tyberim scaphas obuam  
miserine grauitate correptis: eaq; cū iuidia: ut i ordine se co-  
actum cōscriberet repente tantūmodo satisfaciētibz ueniā  
dedit. Quidā in publico parum tempestiue adētes manu  
sua repulsi. Item scribā quāstorii: neq; praeura functū se  
natorē inauditos & innoxios relegauit: qd ille aduersus pri-  
uatum se intempantius affuisset. hic in edilitate inquirinos  
praedior; suoz; contra uictum cocta uendentes multasset

narciso. Excubaret: sicut excubatores uigilādo excubādoq; totant picipē. ita narcisus dormiens uidebat  
excubare p salute picipis: dū in somnis somniat uel somnare se fingit cōducentia ad uitā Claudii ut utan-  
dum ē contrario in somniū attulit pncipiē illuſtri eqti romā: tanq; scdm getem uidisset claudii pāpinea co-  
rona. uel ut alii pōdere spica corona euindum spicis retro cōuersis: ad eo illo tpe nō solū uigilare sed ē sō-  
nia erant pestifera & Exitiaia tam sua q; aliena: tā uera q; cōmenticia. Irae atq; iracundiae: iter iram & iracū-  
diam dīa haec est: qd ira est ex cā: iracundia ex moribus utriusq; multū irascentis. sicut docet donatus: Sene-  
ca quoq; lib. i. de ira sic scriptū reliquit: ita quo distet ab iracundia apparet: quo ebrius ab ebrioso: & timēs a ti-  
mido. iratus pōt esse nō iracūdis. iracūdis pōt aliqñ iratus nō esse. Alteram breuē. iram q; breuis furor:  
est cuius impetus ut inq; Seneca cōtatiōe frangit. q; ut Cicerōis finitōe utar: libido est puniendi eius q; ul-  
deat leuissē iniuria. qdam ex spientibus iram dixerunt esse breuem iustā. Alteram: iracundiam: unā  
peripatetici cotem fortitudinis esse dicūt. Subeūti Tyberium: iter facienti per aquas tyberinas.

M. AN. Contumeliar; qbus ab ea fuerat affectus. Periculi metum: a Messalla & filio sibi capitales pa-  
rentē iudicē. Auctor leuissē: & iccirco nulla fide dignus. Seductio: i secretū colloqum adducto. In salu-  
tatione: in salutationis offiō. Percussor: quem se p getem uidisse mētus erat. Pro deprehensio. q; manife-  
sti sceleris conuictio. In admiratiōe formati: admirantis spēm simulatoq; stupore defixa. Eandemq; spe-  
ciem quoque narcisus sibi aduersatam diuerat. Excubaret: per getem ē de sua salute esset sollicitus. Alce-  
am iramq; oīum affectū unus ut Seneca ait mentem praecipiat quā ceteri trahant. Alteram iracundiā  
quā graeci αἰσῆς ὕ uocant estq; ut stoici uolūt iueterata ira & plena odii uilescendi tempus obseruans.

PHI. Hostiētibz: ab hostia citate i ripa tyberis cōdita hostiēs nūcupati. Scaphas nauiculas. Corre-  
ptis: castigatis: fueritate castigatoriā. In ordinē se coactū: i ordinē coacti & i ordinē redacti dñr q; pteptū  
sic & dispica cui Prisia. li. xlii. i ordinē redactus ē hoc ē iter uiles & abiectos mueratus. Liji. tri. plebis i ordi-  
nē redacti. p cōtēptissimū hñi sūt: hoc graue dñr ὡς κακὰ ἴσα ἀπεροιδούτοσ εστιν. Tāto mō: uetus co-  
dex hēt. Tātūm: satisfaciētibz: ut dem fit ex eloquitiōe āriquoq; qñs ē illa apud filiū. tri. nō striētis nu-  
crobus. qd significat ē ē iā tū cui filiē ē ē nō: sup qua pcula i supioribus satis mīsa. nescio an cōsimilis sit  
apud Pli. eloquutio sic scribēt ē. xxxv. trinq; nō cū laureatis sacris remitti illo un cretaris pedibz aduē-  
sent. Satisfaciētibz: satisfaciē ē trñ facit grū satis sit irato ad uidiēdā. Scribā qstorii: q fuerat scriba qsto-  
ri. nūq; qstoriēq; perat aratio scribas hēbāt: quoq; mīserio utebant. oli. cato cū ēēt qstor scribā: q pro do

pulati qd colligere ac miscere  
uites nō cōiecturā humāe opus  
sed ipodētia est. Seductio. i. clau-  
dio scōrum ducto & seuoato  
ne cū illo colloqns exaudiri pos-  
set pñius: quā nū seductis neqas  
cōmitterē diuis. Libellū: supplex  
libellus significat: uñ a libellis di-  
ctus isq; hūc offō perat. Aduer  
sariū demonstrauit: tanq; is ēēt ille  
a quo p getem uidisset Claudii  
occidi. Pro deprehensio: tāq; in ipō  
crimine manifestario deprehens  
foret. Appium syllanū: hūc sa-  
pra Claudii cōsocrge appellauit:  
erat. n. p. syllani: cui octauiam fili-  
liā Claudius desponsuerat. Per  
dere: extinguere necare. Alter:  
narcisus. Patroni: Claudii. sunt  
n. patronus & libertus nola ad  
aliqd; q; relatiua dialectici uocit.

Alteram: messalina. Formata: cō-  
posita ut admirari maxie uideret-  
ur sōniū narcisi ueluti hoc idē  
ipsa somniasset. Eandē spēm: ui-  
sionē. Obseruatis: i somniis oc-  
currere. Ex cōpositis: ita. n. mes-  
salina & narcisus composuerant:  
ut id horae adesse deberet appiū  
syllanū. Representat. i. praefens  
exhiberet: & certa ēē comproba-  
ret. Accessi: euocari. Liberto:

somnia  
exitiaia  
ira  
iracundia

in ordinē  
coacti  
in ordinē  
redacti  
tantūm

Scribae  
quaestorii



## De sermonibus &amp; orationibus eius.

**S**ermonis uero rerumque tantam sapientiam ostenditur nec quis nec inter quos quoue tempore ac loco uerba faceret: scire ac cogitare existimatur. Quum de laniis aut uinariis ageretur: exclamauit in curia: Rogo uos quis potest sine offula uiuere. Descripsit abundantiam ueterum tabernarum: unde solitus esset uinum olim & ipse petere. De quaestore quodam candidato inter causas suffragationis suae posuit: quod pater eius frigidam agro sibi tempestiue dedisset: inducta teste in senatu haec inquit matris meae liberta & ornatrix fuit. Sed me patronum semper existimauit: hoc ideo dixi. quod quidam sunt adhuc in domo mea qui me patronum non putant: sed & pro tribunali hostiensibus quidam publice orantibus: quum excandisset. nihil habere se uociferatus est: quare eos demereatur si quem alium & se liberum esse. Nam illa eius quotidiana & plane omnium horarum momentorum erant: quid ego tibi telogonius uideor: &

multaque talia etiam priuatis deformia nedum principi neque in facundo: neque indocto: immo etiam pertinaciter liberalibus studiis dedito.

Si maxime sit quod ratione non habet neque spiritus: neque illogice quibus cum loquuntur: neque peccant quod ipsos deceat. Laniis: laniisibus. hi primum laniandis carnibus inmeruerunt iuriscōsulti de instrumento laniationis in superioribus explicata est quod differat laniatio a macellariis. Vinariis: uinarij sunt uini uenditores: apud plautum in alinaria metrio fit uinarij excrementis: scribit elius lapridius alexandri romanum constituisse corpora uinariogae & caligariogae & omnino omnium artium. Cicero in oratione pro fontio facit mentionem de uinario crimine institutoque uini portorio.

Sine offula: hoc propter laniis dictum est: sunt enim offulae frusta ueluti liberalia: in quae caro concidit: coluella eribet de salura fallas carnis aut deinde offulae carnis spissae componunt & alteris sal ingeritur prisci offam penita uocauerunt porcinum frustum cum cauda. Tabernae: s. uinarium: & hoc ad uinariis referendum est. Romae fuit uicus dictus Sobrius quia in eo nulla fuit taberna uinaria. Quaestore candidato: elegarior lechio est isturaz candidato: & accipit pro petitore magistratus illius: quae questura nominat. Suffragatiōis: fauoris sine fauente ut utar uocabulo Cypriani. Tepestiue: nihil est inquit Seneca in moribus magis piculofum quam imatura medicina: sicut & contrario nihil salutaris medicina tepestiue data. iuxta illud nasonis tribus medicina ualet: data tpe primum: & data non apto tpe uia nocet. Frigidā aquā: Martia. frigida non deest: si deest calida petenti: scribit celsus quod petro medicus febricitantem hominem ubi acceperat multis uestimentis operiebatur calorem legentem sitimque simul excitaret: deinde ubi Paulū remitti coeperat febris: aquā frigidā potui dabant: & si mouerat sudore explicuisse se: egge idicabat: si non mouerat et plus aquae frigidae ingereret.

M. AN. Domina: messalina coniunx. Sonniculosos: somno & desidie debitos haec quae ad obliuiscem attinet: quae sequuntur ad inconsiderationem. Filiam aluinam: quae nomina iudiciam sceltris non parum augent. Adulto filio: britannico. Infertum: ascritum quapropter ualide ad monei potuit ne id faceret. Nec quis: aut iter quousque uis loco ac tempore omnia breuiter collegit quae sunt in praei oratori speciosa & quae plaro uir sumus diligenter ab eo quod dicturus sit consideranda celsit. Offula: obsecratio: carnis frustulo.

PHI. Inducta teste: hoc contra leges factum uidetur: quae a dicendo testimonio flemus excludunt: nisi si fuerit crimen lesae maiestatis: tunc enim mulieres audiunt. & coniurationem catilinae iuxta mulier detexit. & Mar. Tullium consulem in iudicium eius intravit. Matris meae liberta: uerba sunt principis inconsiderati & furia interpestiuaque loquentis non seruat dignitatis decore. Ornatrix: graeci ornatrices coeinas appellat: quia dictione usus est luernas illo uersu. ponunt coeinae tunicas. scribit Celsus iuriscōsultus ornatricibus legatis eas quae per duos tantum menses apud magistrum fuerunt: legato non cedere: alii uero eas credere tradiderunt: in famulatu matronarum fuerunt etiam ancillae custodes uestium uestispice dictae: ab eo quod uestem praeferant. idest uestimenta dominae custodiant asranus noui non infam ancillulam uel speret: & uestispicam. Me patronum: cum patrona illius esset Antonia Claudij mater. Me patronum: non putat hoc satis indicabat se apud suos liberos esse dispiciatui. Pro tribunali: ex hoc liquet quanta fuerit in

men familia: claudiae. s. & Neronum. Asciturus necrone: pallas libertus auctor tacito stimulauit claudij: ut adoptaret domitium necrone: itaque prope curage cape scitur: ruique euictus pallaris pfuaficor: bionio maiorem nam domitij filio britannico anponit: habita apud senatum ofone in eadem quae a liberto acceptat modum. In nome familia: domitius pro adoptione in familia claudia & nome Neronis transiit. Pringnu domitij agripia filij ex domitio priore marito. Idetide: frequenter. Neminem adoptione: ex hoc manifestaria sit Claudij inconsiderati: quod domitij pringnu adoptauit: cum nulla ante illam adoptionem in familia claudia adoptio fuisset: & id ipsemet palam testaret. in hac sententia ait Tacitus. annotabat patri nulla ante hanc adoptionem inter claudios prius repiti: cōque ab appio claudio continuo durauisse. Sermōis negligentia. C. & Ambrosius in libris officio preceperunt seruatiū esse deice etiam in sermone. nam sepi il

Laniis

Vinariis

Offulae

offa penita

Vicis sobrius

Fauentia

fauor

Frigida aqua

pro medela

Ornatrices

Coeinae

uestispice

uestispice

claudio negligētiā quo ex loco  
verba faceret minime cogitabat.

Excādescē-  
tia  
Thymosis  
telegonius

Quiddā: nescio qd neutro ge-  
nere dictū. Excādisset per escādescētiā idignatus es-  
set. est enī excādescētia ira nascēs & modo deūisē quē  
thymosis grāce dī. Eos demereat: beneficio sibi obli-  
get: demereri. n. est beneficiū prāstare. Quintilianus. si-  
mul ut plenior obsequio demeret amātiſsimos. mei. Si  
quē aliū: eloquentiū est frequē. ut ita dicamus. ego liber  
sum si q alius: significare uolentes non esse liberos: put  
quispiam alius liber reperiri possit. Telegonius: inter-  
pretatur nouissimo loco natus ab hoc humilis & inglo-  
rius. quidā codices habēt theogonius tanq̄ per interro-  
gatiōem diceret claudius: se uideri ex diis genitū: hoc. n.  
significat theogonius. quod uidet quadare cū sequēte  
clausula: quā interpretat decēs

loquuntur uel αὐτὶ δὲ τὰς. i.  
eloquētiſsimus. Neq; inſacūdo:  
duo erāt in claudio primis expe-  
tēda uidelicet faciūdia: & doctri-  
na: cū nō pauci sint diſerti quidē  
sed parū docti. uel cōtra eruditi  
citra faciūdiam: uidenturq; hāc  
posse ſeiuē: ut ab aliis doctrina  
rege: ab aliis faciūdia uerboꝝ ex-  
petat. Pertinaciter: perſeuerāter  
cū laude dictū est. Hortante li-  
uio: merito principis hitoricōꝝ  
hortator erat claudio ad hitori-  
am ſcribendam: quis enim meli-  
us ac perſuaſibilis impeller atq;  
extimulare poteſt ad hitoriā  
cudendā q̄ ille: q̄ est pater hitori-  
rū: quis ad eloquentiā capeſcen-  
dam q̄ princeps: eloquentiæ. Sul-  
pitio adiuuante: quemadmodū



lſtoriam in adoleſcentia hortante Tito Liui Sul-  
pitio uero Flauo etiam adiuuante ſcribere aggreſſus  
eſt & quum primum frequentī auditorio commiſi-  
ſet: agre perlegit refrigeratus ſape a ſemetipſo: Nam quum  
initio recitationis deſtractis compluribus ſubſelliis obſtra-  
te cuiuſdam riſus exortus eſſet: ne ſedato quidem tumultu  
temperare potuit. quin ex interuallo ſubinde facti remioi-  
ſceretur. cachinosq; reuocaret. In principatu quoq; & ſcri-  
pſit plurimum: & aſſidue recitauit per lectorem. Initū au-  
tem ſumpſit hitorix poſt cādem Caſaris dictatoriſ: ſed &  
tranſiit ad inferiora tempora: cōpitq; a pace ciuili: quum  
ſentiret neque libere: neque uere libi de ſuperioribus tra-  
dendi poteſtatem relictam correctus ſape & a matre & ab  
auiā prioris materiæ duo uolumina: poſterioris unum &  
quadraginta reliquit. Compōſuit: & de uita ſua octo uolu-

tyro admi-  
nulator  
Ciceronis  
Obſeſus

anagnoſteſ

tium in comediis ſcriptandis. ita ſulpitius flauus adiuuit claudiū in hitoria cōponenda. ſuitq; illi pro ad-  
miniculatore: ſicut etiā Cicero tyroē liberto in ſtudis literarū: uſus eſſe fertur adiutore adminiculatoreq;  
Cōmiſiſſet: quaſi in cermine litteratorio & in cōmiſſione hitoricōꝝ. Perlegit: uſq; ad finē legit. Reſti-  
geratus: ebetatus reſentēſcēs. Obſeſitate: pinguitudine & corpulētia. obſeſum pro pingui ueriq; accipim  
quāuis neuus obſeſum dixerit pro enli. atq; gracilentio. Subinde: frequenter. Facti quo. i. deſtractū erat  
ſubſelliū ppter obſeſitatem corpulētiſſis auditoris. Cachinos: riſus ſolutiones: q ſunt reprēſentabiles. unde ait  
Seneca. ſit riſus citra cachinnum. In principatu: dū princeps eſſet. Per lectorem: grāce dicitur anagnoſteſ.  
qua dictiōe uſi ſunt idēdem latini cōditores. ſcribit Cor. nepos Pomponiū atticū in familia habuiſſe litte-  
raſſimos anagnoſteſ. Poſt cādem caſaris: a morte caſaris dictatoriſ auſpicatus ē initū hitorix ſcribēda.  
M. AN. Inducta teſte: ut teſtimonium diceret. Matris meæ: Antonix. Ornatrix: quæ capillū ueſtig  
ornabat. iuena. componit crinem laceratis ipſa capillis nuda humeros pēcas inſœlix. Telegonius: pro-  
cul natus. Neq; inſacūdo: principi. Indocto: literarum & rerum imperito ut perſpicuū. ſi talia oratio  
dementia & ſtoliditate non rerum ignorantia accidiſſe. Hortante Tito Liui: romanarum rerum ſcripto  
re clarifiſſimo qui uſq; ad Tyberis tempora Euſebio auctore uiuit. Refrigeratus: ab ardore recitandi reſta-  
datus. Obſeſitate: pinguedine. Subinde: ſæpius idēdem. Cachinnos reuocaret: inſolūtum prortum  
peret riſum. Tranſiit: priore argumento omiſſo a bellorum ciuiliū pace ſumpſit initium quæ poſt. Mar.  
Antonium uictum ſecuta eſt.

Veritas in  
fraſta  
Scribere  
de uita ſua

PHI. A pace ciuili: pacē ciuilem intelligit: quæ imperante auguſto facta eſt tumultibus urbanis ex omni  
parte tranquillatis. Poteſtatem relictā: ante imperatores caſares memorabantur res populi Romani pa-  
ri eloquentia & libertate: ſed poſtq̄ omnis ad unum potentia conſerri coepit: magna illa ingenia ceſſere:  
& ut inquit Corne. Tacitus ſimul ueritas pluribus modis inſracta eſt maxime libidine aſcendendi interdū  
odio aduerſus dominantes. A matre: Antonia. Ab auiā: liuia auguſta: quod ſi de auiā materna liber ſen-

minia magis inepce q̄ inelanger. Item Ciceronis defensio-  
nem aduersus Alinii galli libros factis eruditam nouas etiam  
commentus est litteras tres: ac numero ueterum quali ma-  
xime necessarias addidit: de quarum rationem quum priua-  
tus adhuc uolumen edidisset: mox princeps non difficulter  
optinuit: ut in usu quoq̄ promissuo essent. Extat talis scri-  
ptura in plerisq̄ libris ac diurnis titulisq̄ operum.

De studio græcæ: lraꝝ & operibus eius.

**N**Ec minore cura græcæ studia secutus est amorem  
præstantiamque lingvæ occasione omni professus.  
Cuidam barbaro græcæ ac latine differenti quum  
ut utroque inquit sermone nostro sis peritis. Est in commen-  
danda patribus conscriptis Achaia gratam sibi provinciam  
ait communium studiorum commertio. ac sæpe in senatu  
legatis perpetua oratione respondit. Multum uero pro tri-  
bunali etiam heroidis locutus est uersibus. Quotiens qui-  
dem hostem uel insidiatorem ultus esset: excubitori tribu-  
no signum de more poscenti non temere aliud dedit quam

tonē imitat militē gloriosum. Aduersus alinii galli libros: alinius pollio ille luculētus orator filiū hūit a-  
liniū galli: quē ut auctor est Seneca in declamatiōibus reliq̄ magnū oratorē. is libros scriptos de cōparatiōe  
p̄tis & Cicerōis in q̄bus p̄tem Cicerōni lōge antepōnit: qd̄ significat Plinius sic scribens in. vii. epistolarū. cū  
libros galli legerem: q̄bus ipse parenti ausus de cicerōe daret palmāq̄ decusq̄. Claudius aduersus hos alinii  
galli libros cōdidit instar Apogetica defensiōem Cicerōis. ut autē alinius gallus dum scribit in Cicerōne  
defunctum imitari uoluisse parētem alinii pollionē: q̄ ductus est orōnes cōdidisse in planū quē post mor-  
tem planci edere: ne respōdere posset. unde placus fers̄ dixisse nō illepic̄e. cū mortuus non nisi laruas lu-  
dant: quo dicto sic rep̄tatur illas polliois orōnes ut apud eruditos nihil impediūtis teste plinio iudicet.

Commertus est: reperit excoitauit. Litteras tres: huius rei mētio fit a tacito his uerbis. Claudius nouas  
litteras formas addidit uulgauitq̄: scribit q̄ntilianus eolcū digamam unā fuisse ex his litteris: quas Clau-  
dius adiecit: cuius quoq̄ meminit Priscianus in priō grammatices. Numero ueterum: apud uerustissimos  
græcorū: notū plus q̄ sexdecim lraꝝ erant: q̄bus ab illis acceptis ueteres latini antiquitatem seruauerunt perpe-  
tuam: nam si uerissime uelimus: ut testat Priscianus īspicere eas hoc est sexdecim: non plusq̄ duas additas i  
latino sermone iueniemus. Plū quoq̄ in septio refert lraꝝ numero sexdecim a cadmo in græciam fuisse alla-  
tas ex phoenice: ueteresq̄ illas græcas fuisse easdemq̄ poenæ: quæ nunc inq̄ latinæ sunt. Ut in usu promi-  
ssuo. Tacitus sic. Claudius tres litteras adiecit: quæ usu imperitante eo: post obliuiscere aspiciunt. Et nunc  
in are publicandis plebiscitis per fora ac templa fixo. Diurnis: diurna uocamus libros in quibus rationes  
singulorum dierum describuntur. Iuuenalis longi relegit transacta diurni. Alias diurnū accipit. p̄ uictū atq̄  
mercedula unius diei Seneca diurnum accipit in centulo dormit. idem in secundo controuersiarum con-  
sors modo omnis fortunæ diurnum petam. Lingvæ: græcæ. Vtroq̄ sermone nostro: græco & latino tā  
quam sermo græcus Claudio non minus familiaris esset quam latinus. Communium studiorum: tanquā  
sibi græcisq̄ studia græcarum doctrinarum forent communia. Commertio: usu consuetudine: alias mer-  
cium permutatione. opinatur plinius commercia uictus causā fuisse inuenta.

M. AN. A matre: Antonia. Et aut: Iulia quarum utraq̄ diuerso studio probaret damnetq̄ illius scri-  
pta. Prioris materis: quæ a. C. Cæsaris cæde sortita erat exordium. Posterioris: materis: quicquam iam i-  
de ex quo Roma ciuilibus erat bellis desudā scribere fuerat exorsus. Alinii Galli libros: quem uel ex hoc  
apparet in Ciceronem scripsisse quare aduersus hunc Ciceronem ipsum ait defensum. Litteras tres: sed  
quæ rarum fuerint figuræ aut nomina aut usus non tradit. Sermonem: nostro æque nobis familiari. Cō-  
muniū studiorum: quæ sibi cum græcis communia essent.

PHI. Legatis. I. græcorum. Perpetua oratione: longa & sine intermissione. Cicero in uerrinis utat oratio-  
ne perpetua: non quoniam ut sit necesse uerum ut experiat utrum ille ferat molestius tunc tacuisse an nūc  
dicere: idem si quis erit qui perpetuam orationem accusationemq̄ desiderat altera actione audiet: Quinti-  
lianus perpetuam orationem proprie dici oratoris docet: cum ait in secundo institutionū: itaq̄ cū duo sint  
genera orationis: altera perpetua: quæ rhetorice dicitur: altera conficiat: quæ dialectice. Oratione. I. græca  
& hoc contra institutum antiquorum qui perseveranter custodiebant: ne græcis unquam nisi latine respōsa

D ii

tire significabāt octauia augusti  
foror. Prioris materis: de histo-  
ria scripta a cæde cæsar. Post-  
rioris materis: quæ cepit a pace  
ciuili. Cōposuit de uita sua: ex  
more ritusq̄ maiore: hoc uidet fa-  
ctitasse: q̄ d uita sua scripturabāt.  
sicut syllā & Augustus scripsisse  
memorant. p̄terea apud p̄ricos  
serme Tabulas cōsticabant de ui-  
ta sua Cicero ait cluentium cōse-  
cisse tablas diligentissime falsā de  
Mar. Antōio fuit opio tanq̄ nul-  
las fecerit: sed cōstat eū diligent-  
issime fecisse: qd̄am faciebāt a pri-  
cipio: qd̄a a certo tpe auspiciabāt  
sicut idē Cl. ostendit in uerrinis: tñ  
cōsticatio taliū tabulaz magis ad  
rōnes accepti & exp̄iti: q̄ ad alias  
in uita adhōes pertinere uel. Ma-  
gis inepce: cū ois de semetipso in  
decora sit laudatio: septies esse ui-  
debat Claudius in inscriptione: dū  
fortasse seipm laudat & p̄acta-

Alinius gal-  
lus

cū mortu-  
is non nisi  
fruas lu-  
dari

Sexdecim  
lraꝝ

Diurna

cōmertia

Perpetua  
oratio





rum acciperet græca insuper uoce profecutus. ὁπδδσ  
 7δδδδ 7e quumq; impubē teneroq; adhuc quando statura per  
 mitteret togam dare destinasset: adiecit ut tandem populus  
 Romanus uerum Cæsarem habeat.

De testamento & morte eius.



iuriscōsulci signando testō septem adhibēdos: q nomen  
 suū ascribāt & signent anulō impresso. Delatores mul-  
 toꝝ criminū: narcisus in primis palā criminabatur Agrip-  
 pinā: eiꝝ impudiciā obiectabat: cū pallāte adultero po-  
 tiret. Dato. Iuueno: per halorū spadonem. hoc scribit  
 Cor. Tacitus scribēs locustæ ingenio paratū uenenū: cu-  
 ius minister ex spadōibus fuit halorus. Prægustatorē:  
 prægustatores dñi: q in aula principis gustū epulās præ-  
 gustat: exploratq; ne qd uenēratū sitat. Cor. Tacitus idē  
 tradit scribēs halorū solitū inferre epulās & gustū explo-  
 rare. Per ipsam Agrippinā: Iosephus li. xx. antiquitatū: fer-  
 mo in q quorūdā est: qd Claudius ab uxore Agrippina  
 fuerit uenēo pemptus: quæ metuēs ne britānicus cretēs  
 regnū a p̄re p̄ciperet: & uolēs imperiū Neroni filio suo p̄-

Prægusta-  
tores

de morte  
Claudii

**N**on multoq; post testamentum etiam conscripsit:  
 ac signis omnium magistratuum obsignauit. Prius  
 igitur q̄ ultra progredieretur puentus est ab Agrip-  
 pina quam præter hæc consciam quoque nec mi-  
 nus delatores multorum criminum arguebant: & ueneno  
 quidem occisum conuenit: ubi autem & per quem dato di-  
 screpat. Q uidam tradunt epulanti in arce cum sacerdoti-  
 bus per Halorum spadonem prægustatorem: alii domesti-  
 co conuiuiō per ipsam Agrippinam: quæ boletum medica-  
 tum audissimum ciborum talium opulerat. Etiam de subs-  
 quentibus diuersa fama est multi statim hausto ueneno ob-  
 mutuisse aiunt excruciatumque doloribus nocte tota dese-  
 cisse prope lucem. Nonnulli inter initia consopitum: deinde  
 cibo affluente euomuisse omnia: repetitūq; toxico incertū

esse: poetæ quoq; Claudii boletū extinctū esse notificant. Martialis: boletū q̄lem Claudius edit edas. Iuue-  
 boletus dñō: sed qualem Claudius edit ante illū uxoris post quē nihil amplius edit a boletō boletaria dñā  
 patina boletis cōdiendis præparata: quæ sic loquitur apud Martialem: cū mihi boleti dederint tū nobile no-  
 men. protomus pudet heu seruis colliculis de cōditura boletorū sic scribit Apianus: boletos fungos carenū  
 fasciculū coriandri uiridis ubi serbuerit exēpto fasciculo inferes: boletos aliter. Coliculos eozū liquamine  
 uel sale aspersos inferūt. Defecisse aiunt effluisse. inter initia: statim uenēnū p̄paratū. Repetitū toxico: scri-  
 bit. Cor. Tacitus aliuū Claudio solutū adhibētūq; esse medicū Xenophontē ab agrippināq; tanq̄ nixus euo-  
 mētis adiuuaret penā ueneno rapido illis faucibus eius demississe credit. Pulni pulvis cibis ex fare. quo lon-  
 go tpe romāi uixerūt: uisū & pulmētaria dicta sacra quoq; prisca cōficiēbant: ut inq; Plī. pulvis frictilla: uide-  
 turq; tū pulvis ignota græciæ fuisse: quā Italiæ polēta: a pulve pulatarius deriuatur accipiturq; pro uasculo pul-  
 tis. Corne. Cel. si cætera defecerunt calculus quoq; aut pulatarius oris compressioris ei rei cōmode ap̄at.

Boletō  
extinctus  
Claudius  
Boletaria

puls  
pultarius

M. AN. ὁπδδσ δαίνοι ἔτι recte facite. Impuberi: britānico. Vege Cæsarem & non adoptiuum:  
 ut Neronem. Obsignauit: signis clausit ac communiuit ne posset nisi illis adhibitis re ignari. Quā ultra  
 p̄grederet: ut britānicō cauere in neronēq; aut agrippinā noui aliqd statueret. Præuēus: uenēo oppres-  
 sus. Arguebat: apud claudii. Prægustatorē: p̄gustatoris dñi q̄ suspectos p̄gustat cibos. Iu. p̄gustet pocula  
 papus. Medicatū: ueneno ifusum. Iu. boletū dñō sed qualem claudius edit Mar. boletū qualem claudius  
 edit edas. plinius optimus est is cibus: sed inuenio exēplo in crimē adductus: ueneno claudio principi per

hac occasione a coniuge dato Agrippina. Repetitum ueneno ab agrippina siue a ministro iteꝝ dato.

Refecti ci-  
bo.  
Clysteris  
usus ab ibi  
de

PHI. Reficit: recreari refocilla-  
riginde cibos: refectio dicta &  
hies cibo refecti. Lilius refecti  
cibo corpora geti dat. Clysteri:  
ibis quæ aus ægypti est peculia-  
ris prima clysteris usum monstra-  
uit nostri aduicere p eā ptem se  
puleus. q reddi cibos onera ma-  
xime salubre est. Abundantia: ci-  
bos redudantia: Plinius in. xxxi.  
clysteribus marina infundit tepe-  
facta. ite salē clysteribus infudere  
ischiatricis. Hoc gñe egestionis:  
ster curatores morboꝝ quæ cōes-  
dit est deiectionis: hac aut antiq ut  
docet celsus in secūdo uariis me-  
dicamentis crebraꝝ alui dictione  
molebant: qd infundit p clystere  
neq frigidū esse oportet neq ca-  
lidū: ne alterutro modo ledat: cū  
sifusum est continere se debet in  
lectulo eger qtu fieri potest: ubi  
necesse est tū demū desideꝝ: hac  
egestio demit materiam noia:  
superioribusq partibus leuatis  
morbū: ipsum molliet: hoc modo  
p clystere infusum fuit uenenu  
Claudiu dū simulat se uelle edu-  
cta egestiaꝝ materia exonerare  
corpus principis distēti. Circa succēssore: Neronē. Adhuc uota suscepta: Cor. tacitus: uota pro incolun-  
tate principis cōsules & sacerdotes nūcupabant. cū iā examinis uestibus & fomentis obtegeret. Comœdi  
oblectarent: comœdos uocamus histriones actoresq comœdiæq: iterdū egrotantibus adhibent causā ob-  
lectamēti: nāq: ut auctor est celsus: in quibsdā morbis symphoniz & cymbala strepitufq: pficiūt: & delecta-  
tio qrēda est ex fabulis ludisq: qbus maxie capi sanus assuegerat: futurus orator dare debet operā comœ-  
do ueluti formatori pñunciationis. Autola: alius fuit ille autola: quē cōsulare uisq in rogo reuissē: & qm  
subueniri non poterat pualēte flāma uiuū crematū esse: Valerius pliniusq: notificat. In nomeꝝ deoꝝ: p  
tropius post mortē claudius consecratus diuifq: appellatus est: græci apotheosin uocant deificationē: per  
quā mortales fiūt diui: Seruius enarrans illud maronianum: daphni ad altra sciremus: interpretat apotheo-  
sin daphnidis se dictū: olim thasii populi insulani agefilau illū magnū lacedæmonioꝝ impatoreꝝ apotheo-  
si honorauerūt & in nomeꝝ deoꝝ adhuc uiuentē reulerūt: quo cognito agefilau interrogauit an ipi po-  
testatē haberent deoꝝ faciendꝝ: qd cū illi affirmassent: facite inq: uos ipsos prius qd si feceritis tunc cre-  
diturus sum posteatē uobis esse etiā mei deificandi. Abolitu: obliteratū & intermissū. Præfagiꝝ pro  
gnostica & ostra. Crinitæ stellæ: plinius cometas græci uocāt nri crinitas horrētes crine sanguineo & co-  
mæꝝ mō in uertice hispida: idē mox paulo ait. in nro uo circa ueneficiū quo claudius cæsar impiū relig  
Domitio Neroni ac deinde principatu eius assiduū ppe ac seuerū hoc fidus fuit: Seneca in. vii. quæstionū natu-  
rālū stellam hanc crinitam: quæ apparuit claudii principatu: eleganter appellat claudiani cometē q se-  
ptentriōe primū uisus nō desit in rectū assidue celerior ferri donec exessit. Tactū & coelo: fulmine pul-  
sum: Virgilius de coelo tactas memini prædicere quercus. Elocutio hæc est usitata apud eruditos: qua in  
primis sciet Lilius. Et omniū magistratū: Cor. tacitus: numerabā inter ostenta dimittunt omniū ma-  
gistratū numerus quæstore edili: tribū ac prætorē & consule: paucos intra menses defunctis. Designa-  
ret: deligeret: designati enim dicunt magistratus electi qui nondū honorē ipm inierūt. Ultra memē. f.  
octobrem. Liberos naturalem britannicu: alteꝝ adoptiuum Neronem.

Deiectio

comœdi

apotheosis

Sapientissi-  
mū dictū  
crinitæ  
claudiani  
cometes  
designatus

pulti ne addito: quum uelut exhaustum refici cibo oportet  
ret an immisso per clystere ut quasi abundantia laboranti  
etiam hoc genere egestionis subueniretur.



De morte eius celata & tempore mortis & fuere.  
Ors eius celata est: donec circa succēssorem om-  
nia ordiarentur. Itaq: & quasi pro egro adhuc uo-  
ta suscepta sunt: & inducti per simulationē comœ-  
dis: qui uelut desiderantem oblectarent. Excessit. iii. idus  
octobris Asinio Marcello: Acilio Auiola consulibus. lxxiii.  
ætatis: imperii. xiiii. anno funeratusq: est solemnī principū  
pompa: & in numerum deorum relatus: quē honorem a ne-  
rone destitutum aboletumq: recepit mox p Vespasianum.

De præfagiis mortis eius.



Præfagia mortis eius præcipua fuerūt & exortus cri-  
nitæ stellæ: quā cometem uocant. Tactumq: a ce-  
lo monumentum drusi patris. Et quod eodem an-  
no ex omniū magistratuum genere pleriq: mortem obie-  
rant. Sed nec ignorasse aut dissimulasse ultima uitæ suæ tē-  
pora uidetur aliquot quidem argumentis: Nam & quum  
consules designaret neminem ultra mensem: quo obiit de-  
signauit: & in senatu cui nouissime interfuit: multum

MAN. Pulti: quam post nomi tum hauēte. Immisso: infuso ueneno. Succēssorem: Neronem. Co-  
mœdi: comœdiarum actores. Innumero deorum relatus: diuinos honores adeptus. Iu. minus ergo nocē  
Agrippinæ boletus siq: idem unus pordia prestit ille senis tremulūq: caput descendere sua sit in corū.  
Exortus: crinitæ stellæ. plinius de eiusdem syderis ortu nostro inquit æuo circa ueneficiū quo claudi-  
us cæsar imperium reliquit Domitio neroni ac deinde principatu eius assiduū prope ac seuerū. Argu-  
mentis: signis demonstrationibus.

**PHI.** Ad concordia hortatus: fecit claudius qd antea cyrus & mycipsa reges factauerunt: nam cyrus si cur copiosissime ac facidissime edisserint xenophō in. viii. pedaz uicinus morti hortatus est filios: ut se uicissim honoraret: seqz fraterne diligerent. qui. n. ingit fratri puidet seipm curat: quē turpius est non amare qz fratem: quē pulchrius est antepone qz fratrē. uerz furdus narrauit fabulā: ubi. n. primū migravit e uita cyrus cōtinuo filii iter se dissidere & similitates exercef coeperūt: itidē mycipsa apud salustiu: cū sibi finē uitae adesse itelligeret: hortaf filios ad cōcordia fraternā colendā. dicens qz amicitior qz frater fratri: aut quē fidū

Cyros hortans filios ad concordiam Hortatio mycipsae

ad concordiam liberos suos hortatus: utriusque aetatem suppliciter patribus commendauit: Et in ultima cognitione pro tribunali accessisse se ad finem mortalitatis: quāquam abominantibus: qui audiebant semel atque iterum pronunciauit.

aliēis iuenies si tuis fueris hostis: egdē uobis ego regnū trado firmū. si boni eritis: si mali imbecillū: nā cōcordia parua res crekūt discordia maxie dilabūf: sed monitiōes istae tā sanctae tā uerae nihil pfuerunt: nā statim defuncto mycipsa cepit iugurtha uitae fratru lūdiari: nec prius geuit quam

utruqz sustulit: sic etiā claudius tā praefagiēs appetere mortē: hortaf: filios: ut cōcorditer degant: sed frustra. nam post illius obitū nero fratrē britānicū ueneno necauit: sed talia fuit ab improbis fratribus qz fratres haud dubie dici non merent. Inter honos. n. uiget firmus affectus: splēdescit germana cōcordia ad cuius culturā monitor hortator rogator esse non desisterem nisi exploratū hēremus atqz cōpertū: qto tu amore fratres psequaris: qz fraterne cū fratribus degas. in sūma agis bonū fratrem: quod in te illustri aliū nō minus pbo qz ceteras dotes. sed in hac re nō ero plixior cū supuacanea sit aestimatio pniciter currēt. Pribus: kenatoribus. Vltima cognitio: iurisditio postq nihil amplius egit. Quāquā abominantibus: hoc quotidie fieri solet ut quotiescūqz princeps aliqd de se triste loquit & luctuosum: reiciamus & uelut malū omē amoliamur. uerba cōsimilia illi Maroniā dicētes. Dii phibete minas: dii talē auertite pestē: apud filiū militis abominant dca Annibalis ominosa cū effundūt gemitus atqz oia tristitia uertūt in stitipem zneadum.

amor fraternus

**M. AN.** Liberos suos britānicū & neronem. In ultima cognitione: quum pro tribunali nouissime tus dixit. Pronunciauit: se ad mortalitatis exitum peruenisse dixit.



## C. SVETONII TRANQ VILLI LIBER SEXTVS NERO CLAVDIVS CAESAR.

X gente Domitia duaz familiāz claruerunt



Vernadmodū ea de terra & uenena noxia gignit & fruges salutare. sic romanū impēriū & bonos principes hūit & malos. quoz. pessimus fuit hic nero: q in sūp. monumenta mitti nō debuisse: nisi

ut hoc exēplo discerēt tyrāni circūspectius uiuere & modestius: eniuero quēadmodū boni asceiores imitandi sunt & imitales successibus ita improboz mores improbabilis cogniti documēto sunt aliis: ne similes esse uelint. Qui clarissimi dictatoris Caesaris uita & gesta plegit ex tā lectioe inflāmat ad tān uiri mores imitādos: qz iporā negligimū nerōis uita ipicit is ex ea ispediōe admonet ut caueat a tā pbrofa tāqz dedecorosa uiuēdi formula: sunt igit & boni & mali pinde scribēdi & legēdi: ut illoz mores emulemur: istoz flagitia de fugiamus: nō improbādū est institutū illud Spartiatēz: qz iuuenes a uitio ebrietatis abducere cupiētes cōsueuerūt seruos ad potū crapulāqz cōpellere: eos deide mero isurgitatos i cōuiuia iuuenū adduci bebāt: ut illi cernētes temulētoz turpe dehonefāmētū: temulentiā uelut rē foedissimā phorreferent: anti-gēnitas quoz ille tibiciniō pstantissimus bonos modulatores iuuenibus arbitrabat futuros iuandiores: si malos aliqui expei fuissent: eodē pacto nos quoz alacriores ppsiores qz futuros exitio ad uitā sanctiōis pbatu isqz degēdā: si flagitiofoz principū mores cognouerimus. Namqz philosophi subacculant eos. q uitioz naturā ignorare se se gloriant: tanqz uirtutes colere recte nō possint nisi nouerint cōtraria fugienda. Igit dīs bñ iuuantibus auspicabimur cōmētariū in neronis uita. ut tātisqz aius nē dū illa scribimus ab improbatore re uocet ad pbitate: deinde ut legētes facilius peipiant unū hoīem ex oibus uitis fuisse cōpactū atqz congruinarū adeo ut de nerone merito dicere possimus: uersum illū: quē in ruffinū nō minuz graphice quā uere scripsit claudiū: solus hēs sceles: qzqd possedimus oēs. sed iam ad institutū cōmētandi offiū reuertamur. Scripturus Tranquillus uita neronis principis primordia gentis repetit a longiore principio.

Lectio bonoz & maloz utilis.

Laconicū institutum ad uitandā ebrietatem

**MARC** Antonii Sabellici ad Augustinū Barbadiūm Serenissimū Venetiarum Principem paraphraeos in nerone paraneis sexta.



X gente domitia hic est nero ille princeps serenissime quē. C. plinius alterā humani generis facē appellare nō dubitauit: quē ē si dictator caesar oraculo aliquo puidere potuisset sibi & ad familiā dedecus & ad impi exitiū successu: aut eo dominatu: cuius semp cupidissimus fuit aut certe oī filioz adoptioe ne ad id mōstrū gñis ueniret pūnaciter abstinuisse: siue casu siue quāma

est Macrobius: q sic ait in ultimo saturnaliū: spēs & acres & calidæ suplicie cū apponunt exulcerāt: Hierō-  
mus quoq in omelia in canticū canticorū dixit aromata qdē spēs esse sed nō simpli ad dū dū. n. spēs pigmēto-  
rū: pterea spēs p prætecto & quodā quasi uelamēto qd est q ignoret. Canticorū cā canticū est iopia calorū si  
cut cā caluitit est inopia humoris calidi. auctores Arito. in. v. de gñatione: & Albertus magnus in. xvi. de  
animalibus. Optimis: pinguisbus & crassiss. Ceruicibus: antiq plurali tñ ceruices appellabat primus uidet  
hortētiū ceruicē singulr dixisse: sicuti docet Quintilianus & Varro. Poplites: partes sūt sup genibus scri-  
bit pli. elephantū poplitē intus flectere hoīs mō cætera aialia in diuersum. Remissus: soluto aīo & relaxato  
aduerbiū est. Serio: seuerē grauitur citra locū: serietas usurpatur a fidonio. Dehonestabat: dedecorabat.

**Rictus** **idescens**: cattulus rictu soluto nulla res ineprior. Ira turpior: irā sapiētes breuē isantiam esse dixerūt  
hinc illud oratiū: ira breuis furor est alium rege. Spumate rictu: rictū scintillam ligna sunt: ut inq Seneca libi.  
de ira: mulus toto ore rubor: flagrantis oculi: uocibus sermo prupus: foeda uisu & horrida facies: multaq;  
alia sunt iter quæ Gellius nūerat ex auditorio Plutarchi: os turpidū in spūa ruboreū efferecēs: Clau-  
diū aut habuisse os spumabundū idicat ēt lūe. illo uersu mandā labra salua. Rictus autē est ex trāsuerio  
oris patefactus: ut docet Laetius in lib. de opificio: rictū ēt ferre; dici testat Martialis cū ait: Rictus his  
tauros nō enripere magistri. Humentibus naribus: pōt cōnecti cū eo: qd ait ira turpior. ut ex hoc itelligat  
iræ turpitudine: qua rictus spumās & nares humētes comitant: qd si sciūtū legas: refert ad reumatismos  
nati: qbus obnoxia ē senectus: hinc illud madiq; isantia nati. Plectrā linguæ: romāi linguā filicē plectrū: dētes  
cordaq; dicere solebāt: put docet Cicero in. ii. de natu. deorū: cui stipulaf Ambrosius sic scribēs lib. vi. ea  
meri lingua uelut plectrū loquētis & quēdā addētis est manus: qd defluētē cibū dentibus suggerit: & sum  
ministrat: qigē eleganter plectrā linguæ dixit Tranquillus fuisse in Claudio titubātia. cū significare uellet lin-  
guæ titubationē qua laborat senex: uetus codex scriptū hēt plectrā: & ita legēdū cēseō: quis nōnulli dictio-  
nem illā expugnāt tanq supuacaneā: plectrū autē dici iustū: quo corde plectrū a cytharedo: idēst  
nemo est qui nesciat: unde & illud epigramatici poetæ: extorant docilem garula plectrā lyri.

M. AN. Auctoritas: grauitas & maiestas qdā. Scāri uel sedēti: claudio. Optimis: plenioribus. Destitue-  
bat: lāgore & uacillatē retardabat. Poplites: aures genubus ptes supra furas quo potissimū loco cōstitit  
ois cruce foemorūq; agilitas. Remissus: minus uachēmēt. Serio: intētus. Rictu: ore. Titubātia: infir-  
mitas creberq; fibrarum motus.

**PHI.** Caput tremulū: claudii  
caput tremulū fuisse lūe. quoq;  
indicat sic scribēs de claudio. ille  
senis tremulūq; caput descēdere  
suasit: pterea sicut in superioribus  
annotaui senex maxime tremulū  
sūt obnoxio tremorū mēbroge.

De cōsilienda morte: maiores  
nri tris asprimus cruciatus ē iu-  
dicauerūt primū calculorū & stu-  
llicidio uesicæ: pāmū stomachi  
tertium eorū q in capite dolēant:  
Existimauit auicēna stomachū cām  
esse olum corpis egrotationura:  
uñ merito stomachus p familias  
dici meruit: qd oē animal solus  
gubernans ex quo est illud a qñ-  
to sereno luculētē dictum: Qui  
stomachū regem totius corpis  
esse cōtēdūt uera nitratiōe uide-  
nt: legimus apud pliniū olim  
caium pculiū augusti Caesaris  
familiarē in maxio stomachi do-  
lore gislo poro cōsiliū sibi  
mortem: unde mirandum non  
est si Claudius dolore stomachi  
corruptus cogitauit de morte si-  
bi inferenda. Qui stomacho la-  
boratis dicitur stomachicus: pli-  
nius ait in uigesimo quinto: helleborum mederi stomachicis: apud eundem remedia sūt ad stomachi do-  
lores rationes & rheumatismos: sic enim fluxiones appellantur. Conuiuius super emissarium: Corne. Tac-  
tus quin & conuiuium effluuio

caputq; tum semper: tum in quantulocunq; actu: uel maxi-  
me tremulum.

De ualitudine eius.



Alitudine sicut olim graui: ita princeps præprospes-  
ta usus est excepto stomachi dolore: quo se corpes-  
trum etiam de consciscend morte cogitasse dixit.

De conuiuiis & aliis gestis eius.



Conuiuiis agitauit & ampla & assidua ac fere patē-  
tissimis locis: ut plerūq; sexcentis limul discum-  
berent. Conuulatus & super emissarium fucini la-  
cus: ac poenē summersus: quum emissā imperu aqua redun-  
dasset. Adhibebat omni coenæ & liberos suos cū pueris pu-  
elliq; nobilibus qui more ueteri ad fulcra lectorum seden-  
tes uescerentur: conuulæ qui pridie scyphum aureum surri-  
pisse existimabatur reuocato in diem posterum calicem si-  
ctilem apposuit. Dicitur etiam meditatus edictum quo ue-  
niam daret: efflactum crepitumq; uentris i conuiuiū emit-  
tendi: Quum periclitatum quendam præ pudore ex conti-  
nentia reperisset.



De cibo & potu & luxuria eius.

Ibi uiniq; quocunq; & tempore & loco appetēssū

cā caniciel

Poplites

Serietas

Irascētiū

ligna

Rictus  
Rheuma-  
tismus  
Lingua  
plectrum

tres aspri  
mi crucia-  
tus

Stomachus  
p familias  
Mors peu-  
lei

Stomachus  
rheumatis-  
mi qui



aquae praeimpens: cōsulū aliterioribus fragore etiā sonitu exterriti. Emisariū autē appellat ipsam emissio-  
nem & effluuiū ab emittēdo dictū: Plin. n. xxxiii. emisaria in his quia a pedum quadratoque ternū fere lit-  
quunt: & repleto stagno excussis obturamentis erupit torrens tāta ut ut saxa propoluat. Fulcra: fulcrū a fusi-  
cōdo dictū docet Seruius enarrās illud maronianū: lucē gēalibus altis aurea fulcra thoris: sit. n. fulcra ipso-  
dae lectōre: quibus fulcra. i. sustinemur: legato lecto fulcra quoque cōtineri ait Vlpianus l. i. de legatis. Mo-  
re veteris: mores hēbatur principum liberos ut docet Tacitus: cū ceteris eiusdē aetatis nobilibus sedētes ueluti  
in aspectu ppinguū: ppta & partore mēsa. Cōuiue q̄ pridie: hūc qdam ouintū: ali Titrū iunior noīatum  
fuisse p̄diderūt: de quo hāc Plutarchus in galba: cū ouintus apud Claudiu Cēsarem cōnaret argentēū pocū  
lū clam sustulit: quod Cēsar cū audisset rursus postdie ad cōnā inuitauit: q̄ cū uenisset iussit ministris: ut  
nullū illi argenteū poculū sed fictilia oīa apponerēt: de eodē Cor. tacitus hāc. T. lunius Scruilius ioco respē-  
sus est: tanq̄ scyphū aureū in cōuiuio Claudii furatus: & Claudius postero die soli oīum iunio fictilibus mi-  
nistrant iussit: hic mox ex procōsultu galii narbonēsem leuere stregrexit. Scyphū aureū: scyphus gel-  
ous poculū est & peculiariter Herculi dicatur sicut libero p̄i cātharus: auctor Macrobius l. v. Saturnaliū de  
quo ait poeta: & facit implicit dextrā scyphus Alexandrē magnū itēperatā bibēdi & ille herculeus &  
fatalis scyphus cōdidit: sicut testat Sene. l. i. x. epistola: moralū: qd̄ aut scyphus sit potui paratos & in tē-  
pocula nūcēf ostēdit Scenola iuri scōlūstus titulo de auro legato. Efflatum: Plin. i. xvi. sub obscure simul  
& elegāter ostēdit nephas fuisse in cōuiuio uētris crepitū emittere: qd̄ uulgo dicimus pedere: uerba Plini  
hāc sut per mēas utebant mūdītag: causa deflare. Claudius in cōiūlimabat licere in cōuiuio pedere hoc ē  
crepitū uētris emittere: & hoc ē inia stotoge: q̄ aut crepitus uētris: aque liberos ac ructus esse oportē-  
re. Periclitatū: adūisse periculū alias periclitatū dicimus exptum. Ex cōnēta: dū continere uult crepitū  
quod pudibūdū officiū est: tamen talis contentia rex noxia iudicet: hinc illud iocose dictū ab epigra-  
matario poeta: pedere te malum nam hoc nec inuile dicit simachus: & risum res moiet ista simul. Quo-  
cūq̄ tempore: Diogenes cynicus interroganti qua hora prandēdū foret respondit: si diues illi prādet quā-  
do uult si pauper quādo potest: & profecto optimū solariū est uenter: dicebat peria: q̄ cum latrat & illat  
ut creditor illi dādus est cibus idifferenter. Et locū: idem diogenes dicitabat illi prādere nihil mali ē nec  
in foro prandere malum est: non aut malum prandere: nec in foro qdem prandere malum est.  
MAN. Maxime tremulū: iu. ille senis tremulū caput descendere suasit in coeli & lōge manātia habra sa-  
luta. Fulcra: sustentacula a fulciēdo sed fulcrū pro ipso quoque lecto ponit. Iu. genium contendere fulcrū.  
Scyphum aureū: scyphus peculiare herculis poculū ut liberi patris Cantharus: Macrobius ait auctor. Plu-  
tarchus epoton nondū Herculis scyphos. Calicem fictilem: optimi calices ex faguntō: ut Plinius ait. oppi-  
do hispaniae. Mar. Sumē sagūtinū pocula ficta luto. Iuue. & lagenā sagūtinā celebrat pugna sagūtinā fer-  
uet commissa lagena. Periclitatum uitae: periculum addidit.

Fulcrum

Lepidū  
exemplū  
Scyphus  
cōdidit  
Metadrū

p̄ dēze  
Per mēas  
utebāl de-  
flare  
crepitus uē-  
tris liberi

Optimū  
solariū est  
uenter

mus. Cognoscens quondam in Augusti foro uictulq̄ nido-  
re prandū. quod in maxima Martis aede salis apparabatur:  
deserto tribunali ascendit ad sacerdotēs: unaque discubuit.  
Nec temere unquam triclinio abscessit: nisi distentus ac ma-  
dens. & ut statim supino ac per somnum hiantī pinna in os  
inderetur ad exonerandum stomachum. Somni breuissimi  
erat: nam ante mediam noctem plerūq̄ uigilabat: ut tamen  
interdum nonnunquā in iure dicendo obdormisceret: uixq̄  
ab aduocatis de industria uocem argentiū excitaretur.  
Libidinis in foeminas profusissimae: mariū omnino expers:  
Alea studiosissime lusit: de cuius arte librum quoque emisit:  
solitus etiam in gestatorio ludere: ita efuso alueoq̄ ad opor-  
tis ne lusus confunderetur.

PHI. Cognoscens: cognoscere  
dicunt princeps & magistratus  
audientes cōtrouersias litigantiū  
alias cognitor significat familia-  
rē defensorē q̄ p̄stis cām nouit  
& sic tūc ut suat docet Afioni-  
us in quā iniam est illud omentū.  
nū. si cognitor ipse. hinc ait Cice-  
ro in uerrinis siculi me cognito-  
rem iuris sui me a dōrem cāe to-  
tius esse uoluerūt. Nidore: gra-  
ci κνισσάυ appellāt odorē epu-  
lage quem latini nidore uocant.  
Martialis p̄keris & nigrae solo  
nidore culinae: & illud Hierony-  
mi: uariis nidoribus fumant pari-  
nae. Salis: sacerdotibus martia-  
libusq̄ crenas faciebant amplissi-  
mi apparatus: unde in prouerbio

Cognitor

nidor salis  
res coenae

Distentus

est salares coenas dicere opiparas & copiosas. de collegio saliorū q̄ erāt duodecim a numa rege istituto: co-  
pioissime scribit Iulius Plutarchus & Diofius. salio: a saltādo dictū autū. m. Varro qd̄ facit i sacris quot  
ānis & solēt & debētati a salomātine salis uocari p̄diderūt. multa de his Oui. in. iii. fasto. mēse. n. mar-  
tio i honorē martis gradui s̄bat p̄ urbē gestātes ancylia & canētes carminā cū tripudii solēniq̄ saltatu. Ma-  
xia aede: illi figurat uel. quā marti uictori dicunt augustus extruxit: quā cū foro. Tribulū: ubi ius dicebat.  
Distentus: fartus ac satur. distēdere. n. ē implere & distēti plēnū. maro distēdiū necāt cellas. Madēs uini ple-  
nus & bñ potū. Pina i os idere: q̄ uomitū puocare uolūt pēnā i os demittit. uñ a cor. tacito scriptū ē xeo-  
phōtē medicū demississe i fauces claudii pinā uento illitā: tanq̄ nixus euometis adiuaaret. de talibus ganeo

Turpiter  
igresserūt  
turpius  
egerunt

nibus & ut ueteres dicebāt come  
donibus celebrat illud Hierony  
mi: qd' & in canonicis decretis: di nouissima de cōfeca  
tione repetitū est. multi in patietia gulæ uomitu reme  
diant: & qd' turpiter igresserūt turpius egerunt. Plinius  
& Seneca insectant uomitores: q bibūt ut uomāt & tur  
sus hauriūt: tanq' geniti ad uina pēda. Dicimus autē  
pinnā pennā: cuius diminit iuū est pinnula. Apuleius.  
Nec ullæ plumulæ nec usq' pinulæ ab eodē celeritas pe  
gasi pinnata decoriter dicta sicut a uarone pinnatū elo  
quiū nuncupat. Indere: imittere iterponere. Inter  
diu: de die qdā codices habent iterdū prima lectio ele  
gantior. Mariū oīno expers: malculog: cōcubitorē mi  
nime fuisse Claudiū significat talis uenus: quæ infanda  
est eleganter dī prapostera & auersa. Iulius capitolinus  
oīdere uolēs albinū tāle fuisse i re ueneria: qualis extit

uenus prae  
postera  
& auersa



Gestatorii

Aluolus

Sanguina  
rius

**S** Aeuum & sanguinarium natura fuisse magis mi  
nisq' apparuit rebus. Tormenta quaestionum po  
nasq' parricidarum representabat exigebatq' co  
ram. Quum spectare antiqui moris supplicii Ty  
buri concupisserit: & deligatis ad palum noxiis carnifex des  
cendit: accitum ab urbe uesperam usque operiri perseverauit.  
Quocunq' gladiatorio mūre uel suo: uel alieno etiam for  
tasse prolapsos iugulari iubebat maxime reitarios: ut expi  
rantium faciem uideret. Quū par quoddā muris ictibus  
concidisset cultellos sibi paruulos ex utroq' ferro in usū fie  
ri sine mora iussit. Bestiariis meridianisq' adeo delectabāt  
ur a prima luce ad spectaculū descenderet: & meridie dimis  
so ad prandium populo perfederet: praeterq' destinaret etia  
am leui subitaq' de causa quosdam committeret. De fabro  
rum quoq' ac ministrorum: atq' id gēus numero: si auro  
rum pegma: uel quid tale aliud parum cessisset. Induxit &  
unum ex nomenclaribus sui sicut erat togatus.

Gestatorii gestatoriiu appellamus lectici sel  
laue siue carruca deniq' qdūq' i  
quo gestamur in li. ii. machabeo  
rū scriptū est in gestatorio torq  
uas antiochus ut de corpore impi  
uermes scaturirēt. Esedo: curru  
in quo gestabas. Alueo: tabula  
luloria: q' alio noīe aluolus p di  
minutionē noīat. Sanguinariū:  
Pli. elegatē sanguinariū tanqū supbi nīsum appellat cū crudelissimū & sanguini hūano hauriēdo accōmo  
darū significat uellet a Sene. quoq' singularis princeps dī gaudēs sāguie hūano & crudelitate. Poenas par  
ricidae: q'lis cēt pricidae poena docuimus in augusto. Representabat: p'ns exhibebat. Antiq' moris suppli  
ciū: apud ātquos iter cātera supplicio: gāa hoc iprimis frequētabat ut ad palū dligati uirgis cederet: secu  
riq' ferirent. Accitū: uocatū carnificē. Opiri: expectare. Vesperā: usq' ad crepusculū usq' uesperitum.  
M. AN. Cognoscens: cārum cognitionē occupatus. Nidore: odore: qui pprie affatq' aliterue rōditq'  
carnium dicitur. Iu. te nidore suæ captū putat ille culinæ. Maxima xde. i. uolentis maris cui Augusti forū  
erat contiguum. Ad sacerdotes: altos. Distentus: uino plenus. Supino: supino corpore iacenti. Indere  
a ministris. Aduocatis: aduocatus dī quoquo modo reo assistens: nūc pro cauīq' patronis posuit. Mari  
um oīum: oīum dicit ad depellēdam utriusq' flagitiū suspitidem ut neq' pathicus fuisse credat neq' puer  
rū amator gestatorio ubi gestari solebat. Sanguinariū humani sanguinis appetentem. Antiqui mortui  
ad palum deligati darent poenas Lilius de bruti liberis stabant nobilissimi iuuenes ad palum deligati in  
nerone aliud supplicii genus explicatum a maioribus seruatum: ut nudi hominis ceruix furcæ inferretur  
corpusq' uirgis ad necem cederetur. Tormenta: crucia mea ad quaestionem attinentia. Representabat  
omnium oculis subiciebat. Noxiis: fontibus. Opperi: expectare carnificem intellige.

PHI. Forte plaplos: qui lapsi forent casū neq' ex idulstria. Reitarios: q' sint gladiatores reitarii suo loco  
supra copiose explicauimus. Spiritū facie: erat. n. aperta & nuda facies reitario: q' solo pileo recti digla  
diabant. hic illā stytiū de reitario. tota fugit agnoscēdus harē. Par quodā: duo gladiatores iter se cōpo  
siti ad depugnādum. Ex utroq' ferro: ex talis gladiatoris utriusq' gladiatoris. In usum: ad obfonia cib

De timíditate & diffidentia eius.

**S**ed nihil æque quæ timidis ac diffidens fuit: primis imperii diebus quâquam (ut diximus) iactator ciuilitatis: neque conuiuia inire ausus est nisi ut speculatores cum lanceis circumstarent militesque uice ministrorum fungerentur. neque ægre quemquam uisitauit nisi explorato prius cubiculo culcitrisque & stragulis prætextatis & excusatis: reliquo autem tempore saluatoribus scrutatores semper apposuit: & quædam omnibus & acerbissimos: sero enim ac uix remisit: ne foemina prætextatiquæ puellæ contractarentur: & ne cui uis comitarentur librario calamariæ: & graphiarum thecæ adimerentur. Motu ciuili quum cum Camillus non dubitans etiam citra bellum posse terreri: contumeliosa & minaci & contumacia epistola cedere imperio iubere: reuicamque oculosam in priuata re agere: dubitauit adhibitis principibus uiris an obtemperaret.

riacq̃ occidenda. Bestiariis q̃ ad  
uersus bestias pugnat bestiarii di  
cunt seneca nup̃ i ludo bestiario  
rū uenit et germanis cū ad matu  
tina spectacula p̃pararet fecerūt  
ad exonerandū corpus. Amianus  
Marcellinus. ut bestiarii obicere  
mur feris. Meridias: meridiū  
uocat eos gladiatores: q̃ hora me  
ridiana digladiabant. de q̃bo ait  
tertullius i apologetico. nismus  
iter ludicras meridianorū crude  
litate: mercurii mortuos caute  
rio examinante. Aug. lib. viii. cō  
fessionū spectaculū circensium po  
meridianū appellat p̃pterea qđ  
post meridiē exhiberet. erant. n.  
qđ spectacula: q̃ matutina dice  
bant. uñ illud Seneca. cū ad ma  
tutina spectacula p̃pararet: & mar  
tialis: matutinaq̃ nō ultiua p̃da  
eo qđ meridiē & post meridiem

Bestiarii  
meridiani  
Pomeri  
dianum  
spectaculū  
matutinae  
ferae

ferregerāt et alia spectacula quae meridiana et pomeridiana noīabant ex eo qđ meridie et post meridiem edebant. Meridie pēderet: hoc pp meridianos dēīn: quoq; spectacula a meridie scīpebant. Destinatos: pparatos et ut dīci solet deputatos ad spectaculū celebrādū. Cōmitteret: uerbū est accōmodatū cōgressi bus et cōcertatū ut supra docuimus. De fabroge numerosū loquitur Claudius ut nō solū bestiarii destīnati gladiatorefq; depugnārēt. sed ut etiā fabri ac mīnīstri ipsius apparatus cōgressibus depugnārēt. Id ge nus: huius generis: crebra elegāciaq; locutus apud eruditos. Si aut ornatus parū cōlīssit: id est si ea quae ad ornādo spectacula parabant pagē diligenter ab ipsis machinatoribus parata fuissent: quidā codices habent automaton: sunt autē automata arte mechanica ita subtiliter fabricata inīsta: ut sua sponte nullaq; apparente cā moueant quālia sunt horologia machinaeq; uersatiles: automaton. n. interpretat̃ ultronēū et suae spontis scribit Vitrūvius qđ ad hanc pertinet inīam hydrauliticas machinas et aquae expressiones automatas a credibū primo repertas fuisse: ubi automata appellat mechanica inīsta: quae per kmetipia moueant: mors naturalis et fatalis dī a Demostene avτoματoς θάνατοσ: quae suae spōis et nulla extrinsecus uī coacta.

Aut pegmata de pegmatibus quod scienter in sublimē credebant et p pegma esse in priuato quoq; adificiō: nāq; Vlpianus titulo defundo inīstrūto putat pegmata esse partē domus altius: cā cedere in emptionē siue sint in adificio posita siue ad tempus detracta: machinatores a Claudio ad cōfīctū cōmitterebant si pegma qđ p se furgere solet aut illud automaton: id est machinatoris sua sponte uersatiles pagē cēlīssit: siōlet enim talia interdū deficere luxatīs conuulsisq; mechanamentibus. Induxit pugnam bestiāe. Ex no mēclatoribus: ex hīs qui nominatim uocant unū qmē: quibus sunt nomina singulorū cognitissima. la clator: ostentator: est enim iactantia ut ait Augustinus in. xlii. de ci. dei libido gloriandi.

M.A.N. Prolopius: quibus parci aliquin non erat. Facie uideretur: quod apparet cum humana cæde non mediocriter delectatum. Pargladiatorum. Ex utroq; ferro: ex utriusq; gladio. In usum: edédi credo ad cibaria secunda. Bestiaris: in bestias cunctibus aut ad bestias destinatis. Meridie: ut meridianis etiā peritantes spectaret. Destinatos: aliquo crimine ad id supplicii damnatos uel certe præcio ad uenationes quæsitos. Cômitteret: feris repente obliteret. Aut ornatus: omnes Tranquilli codices habent sed automatum legendū: quod uideo a Polittano quocq; uitro diligētissimè obseruatum: sunt autem automata machinæ ita fabrilis arte dispositæ ut ultro ac fine ultro humano impulsu ualeat per se moueri ut sitis horologia aut opera spòte aliquin uersalitia. est enim αὐτοματόν ut siuide placet αὐτοῦ ἀεὶ δὴν αὐτοβία τοῦ αὐτοβία δὴν αὐτοβία δὴν: & ut uno uerbo dicam αὐτὶ τοῦ αὐτοῦ est qui per se aut sua sponte aliquid facit. Cef fisset: parum prospere subductum esset bestis commisit. Nomenclatorem: quid nomenclator esset diximus. Togatus: & ob id maiori periculo obnoxius. Nihil æque: in nullo alio uitio æque ac metu & disidentia notabilis. Iactator: ostentator. Ciuilitatis: ciuilis modestie.

PHI. Spiculares: picola sunt tela missila ferro triangulo unciarū nomen hastili pedū quinq; & femis  
pila pīci uocitauerant, auctor uegetius in .ii. inde spiculares dīcti custodes regum corporis, tacitus dila-  
pis spiculatoribus cetera cohors non aspernata condonantē, habentes horolopcom in .vi. parte. Rorpi  
erunt ut inquit firmicus maternus spiculares. Cum lanceis: tales dicuntur lancearii graeco uocabulo  
αρχοι, appellan' q; uero isti lanceae necant hi lanceati nuncupant' Iulius firmicus in .viii. gūq; habue-  
runt horolopcom I. xxi. pte tauri lāceati morient' marcus Varro & Gellius tradunt lanceā non latinū uerbu.  
esse sed hispanicu a lancea diminutiū lanceola dicimus lib. .ii. regū q; pphete iucore incidit bē f. lāceoli

Bestiarum

meridians

Pomeri-  
dianum  
spectaculū

matutinae  
ferae

## Automata

**mors auto  
matos**

pagina

## Lactantia

Spicula  
Spiculator  
res  
Lancearii  
Lanceati  
Lancea

Stragula

donec sanguine pfunderent. Stragulis: stragula sunt oia q̄ sterni solent. un̄ quærit iuriscōsultus. nūq̄d tapēcia q̄bus subfelia isterni solent in ueste sint stragula an in suppellectile. Excussione. Subter telū aliqd occultum delitefecerit. Scrutatores: q̄ explorarēt & diligenter scrutarent: ne cū ferro q̄spia sub offiū salutidū adiret p̄cipē: sicut oli nonius eq̄s romāus ferro accidus fuit rebus in cetū salutidū Claudiū. Oibus: saluatoribus ididerēt habita nulli us dignitatis rōe. Acerbissimos: scrutatores. Cōtēstarent: mani bus scrutatores. Comitū: comitē accipe debemus eū. q̄ comitē & sequat̄: iter comites sunt & pedagogi i familia sūt & librarij lue. librarij archimagiri. Calamariæ thecæ: repositoria calamorum: q̄ comites & librarij ferre solent: de theca calamaria ait Mar. fortius thecā calamis armare memēto cætera nos dedimus tu leuioia para.



De timore insidiarum &amp; gestis aliis eius.

Vasdam insidias temet delatas adeo expauit: ut deponere imperium tentauerit. Quod (ut supra retuli) cum ferro circa sacrificantem se deprensosentatum per præcones p̄pere conuocauit: lachrymisq̄ & uociferatione miseratus est conditionem suam: cui nihil tutiusquā esset: ac diu publico abstinuit. Messalinæ quoq̄ amorem flagrantissimum non tam dignam indignitate contrumeliarum q̄ periculi metu abiecit. cum adultero Sylo acquiri imperium credidisset. Quotempore foedum in modum trepidus ad castra confugit: nihil tota uia q̄ esset nisi bi saluum imperium requirens.



De pœnis p̄ eū in cōtēstibz p̄p̄ leues suspitōes illaris. Vlla adeo suspitio nullus auctor tam leuifexitia quo nō mediocri scrupulo iniectione ad cauendū ulciscēdūq̄ cōpelleret. Vnus ex litigatoribus: seductū in salutatione affirmavit se uidisse per quietem occidī cum a quodam. Deinde paulo post quasi percussissimē agnosceret libellum tradētem aduersarium suum demonstrauit: confes-

Comes  
Theca calamaria

graphiariū

Dioclitianus depositum

p̄conis ars lucrosa

amor ustrina est

ignis hō ē.

nō ideoque est amare

Amor mel le &amp; selle conditus

Scriptus scrupulus

scrupulati

graphiariæ: repositoria graphioge: Martia. eleganti uocabulo thecæ graphiariæ appellauit graphiariū: in quo deceptus ē martia. Interps ut alibi doculus. Moru ciuili: motū ciuile illū itelligitque Scribonianus camillus cōstituerat: de quo supra diximus. Citra bellū: sine bello. Cōtēstio: plena p̄brogē & cōtēstia: q̄ ut ait nonius grauiorē sūt q̄ iniuria. Cedere impio: deponere ipiū romanū. sicut oli fecit Dioclitianus: q̄ impio deposito in uitā priuatā cōcessit: & in uilla p̄laro ocio senūq̄ dū ab herūfēo & galerio ad accipidū impiū rursus rogaret: tantq̄ pestē aliquā detestatus in hūc modū in disse sc̄r. utinā possētis uiscere olera nris māibus ilitura p̄fecto nunq̄ istud tērandū iudicaret. Principibus uiris: primariis: & optimatibus. Adhibitissimū consiliū uocatis. An obtemperat: an deponeret impiū. Per p̄cones: mercurio p̄conia & p̄cones attribuuntur inq̄t Didō. i. vi. bibliothecæ: p̄conis ars lucrosa erat & pecūiosa: un̄ ait epigramatista: artes deseri uult pecūiosas p̄conē facias ul architectū: & ut inq̄t Qui tiliū. p̄co plus debet uoci suæ q̄ orator. Prope: festinatē & raptim. Nihil ita tūq̄ differat tūā a securo elegatē docet Sene. in hypollito: cū ait. scelus aliq̄ tūū nulla secure tulit. Flagratissimū: ardētissimū: & ob hoc maximū. amor. n. ardor ē & ustrina potētiore igne feruētior incēdio. ignis. n. ut inq̄t sapiētē & uere cyrus apud Xenophontē. un̄t hoīes tūq̄tesast amor nō solū p̄tes urit ueq̄ ēt abites & amica formosa acēdit amatores uel p̄cul ituenit: ut estuet & flagret itolerādū. merito dixit portius Licinius hoīem ob amorē nō ēē ignitū sed ipm ignem. cū ait q̄ritis ignē ite huc: q̄ritis. ignis hō ē. & nos quoq̄ nec cōsiteri poterit ac sup̄ expti fumus: torrētissimū amoris incēdia: q̄ te quoq̄ medullitus coquūq̄ ita cōpedit facere stipendū & merere i amoris cōtēstio nō ē ideoque mihi crede iclyte annibal bētiuoale amare: & ueneris tenere bēgas: sed i amoris iporētia regi i affectus ille ferocissimus cohiberi posset saluberrimū mehercle foret id facere qd̄ monet Plautinus seruus bonū est pauillū amare sane: i sane nō bonū ē. amemus itaq̄ i mō fieri p̄t sane. sit quodā ueluti tēperamētum iter affectiōes ipotētissimas ne iuiti nimis distrahatur. i. s. n. immo i amorē amorē melle ēē selleg: conditū q̄ gustu tantū dulce daretū amare ad facietatem usq̄ aggeret.

M. A. N. Spiculatores: corporis custodes. Culcitris & stragulis: q̄bus ager cubabat. Scrutatores: q̄ officii gratia se aduētes scrutarent an serge haberent ut librario librogē transcripitori est. n. librarij q̄ libros transcribit bibliopole qui uendit. Graphiariæ: thecæ ut calamariæ dicuntur a graphis & calamis. Principibus uiris: utriusq̄ ordinis primoribus. Publico: in publicum prodire non est ausus.

PHI. Indignitate cōtumeliæ: p̄p̄ stupra & adulteria quæ passim exercebat: adeo ut ipsa imperare non imperatori inupta eē uideretur: ut scribit sextus Aurelius. Acq̄ imperium credidisset tradit Cor. Tacitus Claudiū audito uxoris messalinæ & filij matrimonio p̄turbatum fuisse tāto pauore: ut idēdem irrogaret: an ipse imperii potens an filius priuatus esset. Scrupulo: sollicitudine. Scriptus est proprie lapsus breuis: qui pede pressus sollicitudinem creat: qui ē imminutus dicitur scrupulus: unde est illud prowerbiū: ter prolatum apud Terenciū inieci scrupulus: & apud apuleiū. iniectione non scrupulo sed lancea. alius scrupulus pondusculum est ex tribus scrupulis drachma conficitur: ut docet Priscianus cum ait. in scrupulis trinis drachmam. inde aduerbium fit scrupulati: sicut ab uncia unciatum. Plinius in uigēsimosecūdo: scu-

stimpus pro deprehensio ad poenam raptus est. Pari modo oppressum ferunt Appium Syllanum quem cum Messalina & narcisus conspirantes perdere diuisiis partibus alter ante lucē similis attonito patroni cubiculum irripit affirmans sonāse se uim ei ab Appio illatam, alterā in admiratiōe firmata: sibi quoque eandem speciem aliquot noctibus obuersari: retulit: nec multo post ex composito irrumpe Appius nūciatus: cui pridie ad id temporis: ut adesset præceptum erat: quā si plane representaretur somni fides: accessi statim ac mori iussus est. Nec dubitauit postero die Claudius ordinem rei gestæ perferre ad senatum: ac liberto gratias agere quod pro salute sua etiam dormiens excubaret.

De ira iracundiæ ac stultitia eius.

**R**æ atque iracundiæ conscius sibi utrunque excubavit: edictis distinctisq; pollicitus alteram quidem breuiem & innoxiam: alteram non iniustam fore. Hostilibus quia sibi subeunti tyberim scaphas obuiam non miserint grauior correptis: eaque uel iudicia: uel ordinē se comitum cōscriberet repente tantummodo satisfaciētibz ueniā dedit. Quidā in publico parum tempestiue adētes manu sua reppulit. Item scribā quæstorii: iteq; prætura functū se natore inauditos & innoxios relegauit: quod ille aduersus priuatum se intempantius affuisset. hic in edilitate inquirinos prædiorum suorum contra uictum cocta uendentes mulctasset

narciso. Excubaret: sicut excubitores uigilando excubandoque tutantur principis: ita narcisus dormiens uidebatur excubare pro salute principis: dum in somniis formiat uel formiare se fingit cōducentia ad uitā Claudii ut uandem: & contrario in somniis attulit pñiciē illi utriusque romā: tanquam quætem uidisset claudii pāpinea corona: uel ut alii pñidere spica corona uincentium spicis retro cōuersis: adeo illo tpe nō solū uigilare sed et somnia erant pestifera & exitalia: tam sua q; aliena: tā uero q; cōmenticia. Ira atque iracundiæ: inter iram & iracundiam dīa hæc est: quod ira est ex cōi iracundia ex moribus utriusque multū irascentis. sicut docet donatus: Seneca quoque lib. i. de ira sic scripsit: relinquitur quo distat ab iracundiā apparet: quō ebrius ab ebrioso: & timēs a timido. iratus potest esse nō iracundus. iracundus potest aliqui iratus nō esse. Alteram breuē. iram q; breuis furor: est cuius impetus ut inquit Seneca cōtatiōe frangit. q; ut Cicero's finitōe utat: libido est puniendi eius q; ut deatur lesisse iniuria. qdam ex sapientibus iram dixerunt esse breuem insaniam. Alteram: iracundiā: unā peripateticū cōtem fortitudinis esse dicūt. Subeūti Tyberium: inter facienti per aquas tyberinas.

M. AN. Contumeliarum: quibus ab ea fuerat affectus. Periculi metumē a Messalīa & filio sibi capitales pararent insidias. Auctor leuis: & iccirco nulla fide dignus. Seducto: i secretū colloquum adducto. In salutatione: in salutationis offē. Percussore: quem se pergetero uidisse mētus erat. Pro deprehensio. q; manifesti sceleris conuictio. In admiratiōe formata: i admirantis spēm simulatoque stupore defixa. Eandemque speciem: quam narcisus sibi aduersatam dixerat. Excubaret: per getem ē de sua salute esset sollicitus. Alre uim iramque oīum affectū unus ut Seneca ait mentem præcipitat quā ceteri trahant. Alteram iracundiā qui grauius uiuunt uocant estque ut stoici uolūt fuerat ira & plena odii uilescendi tempus obseruans.

PHIL. Hostilibus: ab hostia citate i ripa tyberis cōdita hostiēs nūcupati. Scaphas nauiculas. Correptis: castigatis fœueritate castigatoria. In ordinē se coactū: i ordinē coacti & i ordinē redacti dñr q; præceptū sūe & dispicatuī Prīsa. li. xviij. i ordinē redactus ē hoc ē iter uiles & abiectos nūeratus. Liui. tri. plebis i ordinē redacti. p cōreptissimi hīi sūt: hoc græce dñr ὁ πρὸ τοῦ δότος ἐστίν. Tāto mō: uetus coactū hēt. Tātinū: satisfaciētibz: ut dñr sit ex eloquutiōe atque uis q; is illa apud filiū. tñ nō stricis mūcōibz. qd significat ē ē tā rū cui fili ē ē nō: sup qua pricula i supioribus satis multa. nescio an cōsimilis sit apud Plī. eloquutio sic scribēt i. xxv. tñq; nō cū laureatis sacris remitti illo uñ cretatis pedibz adueniē. Seneca. Satisfaciētibz: satisfaciēt ē tñ facit qū satis sit irato ad uidiē. Scribā quæstorii: q; fuerat scriba quæstorii. nāq; quæstorēq; perat arario scribas hēbāt: quoyq; mīsterio utebant. oli cato cū ēēt quæstor scribā: q; priō do

pulatiū qd colligere ac miscere uires nō cōiecturæ humiæ opus sed ipudētis est. Seducto. scilau dio seorsum ducto & seuoato ne cū illo colloq; exaudiri posset prius: quæ nisi seductis neq;as cōmitteret diuis. Libellus: supplex libellus significat: uñ a libellis dñr isq; hūc offē perat. Aduer sariū demonstrat: tanq; is ēēt ille a quo pergetem uidisset Claudii occidi. Pro deprehensio: tāq; in ipso crimine manifestario deprehensū foret. Appium syllanū: hūc sariū pra Claudii cōfocēq; appellauit: erat. n. p. syllani: cui ostantiam filiā Claudius desponsauerat. Perdere: extingere necare. Alter: narcisus. Patroni: Claudii. sunt. n. patronus & libertus noia ad aliqd: q; relatiua dialectici uocāt.

Altera: messalina. Formata: cōposita ut admirari maxie uideretur soniū narcisi ueluti hoc idē ipsa somniasset. Eandē spēm: uisionē. Obseruatiō: somniis occurrente. Ex cōposito: ita. n. messalina & narcisus composuerant: ut id horæ adesse deberet appius syllanus. Representat. i. præsens exhiberet: & certa ēē comprobaret. Accessi: euocari. Libertos:

sonia  
exitalia  
ira  
iracundia

in ordinē  
coacti  
in ordinē  
redacti  
Tantū  
Scribæ  
quæstorii



mini eē uidebant ministros locū tenere coegit: & quosdā parū diligētes ab offiō scribae repulit.

Inauditos iniquū est hominē in auditū indētia cā dānare, sed in iustius est dānare innoxium ut innoxium qd dū facit Claudius pec car duplici gñe improbitatis. Ille scriba q̄storius. Aduersus priuatū se priuū impio potest. Affuisset adesse dī aduocatus q casu sim cuiuspiā defendit aduersus alterū. Phinius i. i. epistola q ade ram ingit beticis mecūq. L. Albinus. idē. in. i. ego & Cor. Tacitus adesse puincialibus iussit. Hic fenerator q̄storius. In edilitate multasset offm erat edilū hoc i pri mis pūit eos. qui uēderent cibaria cocta cōtra legem: graeci agoranomos appellāt. Inquilinos p dios: inglini dñr: q alienas zedes alienaq pda ex cōducto icolū cicione inglinū canīa p opprobriū notabat tanq̄ alienū domiciliū icolentē. q inglinis coenacula loci habitāda elegāter dñr a iuriscōsulō facere coenaculariā: pda it tam urbana quā rustica dici testant iuriscōsulti scribētes de seruitutibus p dios urbāos & rusticos pda quosq dñi bonā demonstrat pedianus Africanus. Villicū: de offiō villici titulus est apud Catonem. est autē villicus uillae gubernator uñ & a uilla villicus nomē accepit ut docet Hierony. q enarrās qd fir villicus iniquitatis in euāgelij parabola tradit uillicū p dispensatore accipi quē graeci uocat ecconomō. Coertionem popinae: ius praefici coertēdi luxū popinae & obsonia popinae ganeata erat penes ediles. sed Claudius id gnariōe puocatus ediles priuauit hac pte: ne talis coertio pūtiōis ptereret ad edis offm. Similari sub Caio: idē hoc uideri pōt imitatus ēe brutū: q ut ingit Ouidius erat stulti sapiēs imitator ut esset tutus ab ini diis dire supē tuis de quo Lilius haec. Brutus ex idulstria factus ad imitationē stultitiae bruti haud abobte cognomē ut sub eius obretatu cognominis liberator ille po. ro. aiūs latens apitē tpe suo. Susceptā stationē. i. impii: Lucanus. tecū statōe pacta alstra petes ferus. Editus: publicatus. Index: titulus uōpōw i tēā vāo rāo iō. i. stultioz isolētia. alii codices hñt. uōpōw a vāo rāo iō. qd magis placet: quod interpretatur stultioz resurrectio: tanq̄ Claudio q stultissimus erat impante facta fir stultioz qdā quasi resurrectio uel in solentia. Stultitiā neminē fingere: hoc erat argumētū materiāq libri editi: tanq̄ nemo stultitiā fingeret. Sto liditas. n. ut ingit Sidonius brutēscit. cōtra legitus apud Senecā: quēadmodū Gallus Tubius ad isariē non casu cecidit sed iudicio puenit: q dum isanos imitat & stultitiā fingit ad uerū redegit: quod simulabatur.

M. AN. In ordinem se coactū. i. uilla sui tanq̄ priuati ciuis rōnem habitāt. Satisfaciētibz: iudiciū de precantibus petētibzsq ueniām. Affuisset: Phinius iunior ad eam Arulēstīz. i. Arulēstīz eam agebat.

Coertionem popinae: ius & potestatem quam in popinas habuerāt & haec ad iracūdiā referat. Scario nem: satis qd uerecūde imperij administrationem stationem appellauit. uōpōw i tēā vāo rāo iō. i. stultioz isolētia. alii codices hñt. uōpōw a vāo rāo iō. qd magis placet: quod interpretatur stultioz resurrectio: tanq̄ Claudio q stultissimus erat impante facta fir stultioz qdā quasi resurrectio uel in solentia. Stultitiā neminē fingere: hoc erat argumētū materiāq libri editi: tanq̄ nemo stultitiā fingeret. Sto liditas. n. ut ingit Sidonius brutēscit. cōtra legitus apud Senecā: quēadmodū Gallus Tubius ad isariē non casu cecidit sed iudicio puenit: q dum isanos imitat & stultitiā fingit ad uerū redegit: quod simulabatur.

M. AN. In ordinem se coactū. i. uilla sui tanq̄ priuati ciuis rōnem habitāt. Satisfaciētibz: iudiciū de precantibus petētibzsq ueniām. Affuisset: Phinius iunior ad eam Arulēstīz. i. Arulēstīz eam agebat.

Coertionem popinae: ius & potestatem quam in popinas habuerāt & haec ad iracūdiā referat. Scario nem: satis qd uerecūde imperij administrationem stationem appellauit. uōpōw i tēā vāo rāo iō. i. stultioz isolētia. alii codices hñt. uōpōw a vāo rāo iō. qd magis placet: quod interpretatur stultioz resurrectio: tanq̄ Claudio q stultissimus erat impante facta fir stultioz qdā quasi resurrectio uel in solentia. Stultitiā neminē fingere: hoc erat argumētū materiāq libri editi: tanq̄ nemo stultitiā fingeret. Sto liditas. n. ut ingit Sidonius brutēscit. cōtra legitus apud Senecā: quēadmodū Gallus Tubius ad isariē non casu cecidit sed iudicio puenit: q dum isanos imitat & stultitiā fingit ad uerū redegit: quod simulabatur.

M. AN. In ordinem se coactū. i. uilla sui tanq̄ priuati ciuis rōnem habitāt. Satisfaciētibz: iudiciū de precantibus petētibzsq ueniām. Affuisset: Phinius iunior ad eam Arulēstīz. i. Arulēstīz eam agebat.

Coertionem popinae: ius & potestatem quam in popinas habuerāt & haec ad iracūdiā referat. Scario nem: satis qd uerecūde imperij administrationem stationem appellauit. uōpōw i tēā vāo rāo iō. i. stultioz isolētia. alii codices hñt. uōpōw a vāo rāo iō. qd magis placet: quod interpretatur stultioz resurrectio: tanq̄ Claudio q stultissimus erat impante facta fir stultioz qdā quasi resurrectio uel in solentia. Stultitiā neminē fingere: hoc erat argumētū materiāq libri editi: tanq̄ nemo stultitiā fingeret. Sto liditas. n. ut ingit Sidonius brutēscit. cōtra legitus apud Senecā: quēadmodū Gallus Tubius ad isariē non casu cecidit sed iudicio puenit: q dum isanos imitat & stultitiā fingit ad uerū redegit: quod simulabatur.

M. AN. In ordinem se coactū. i. uilla sui tanq̄ priuati ciuis rōnem habitāt. Satisfaciētibz: iudiciū de precantibus petētibzsq ueniām. Affuisset: Phinius iunior ad eam Arulēstīz. i. Arulēstīz eam agebat.

uillitūq̄ interuenientem flagellasset: qua de causa etiam coertionē aedilibus ademit. Ac ne stultitiā quidem suā reticulis: simulatamq̄ se ex industria sub Caio quod aliter euasurus peruenturusq̄ ad susceptam stationē non fuerit quibuldā oratiunculis testatus est: nec ante persuasit q̄ intra breuē tempus liber editus sit. cui index erat. uōpōw i tēā vāo rāo iō. Argumentum autem stultitiā neminē fingere.

De obliuione & aliis gestis eius.

Nter cetera in eo mirati sunt homines & obliuionem & inconsiderantiā: uel ut graece dicam uē i tēā vāo rāo iō. i. stultioz isolētia. alii codices hñt. uōpōw a vāo rāo iō. qd magis placet: quod interpretatur stultioz resurrectio: tanq̄ Claudio q stultissimus erat impante facta fir stultioz qdā quasi resurrectio uel in solentia. Stultitiā neminē fingere: hoc erat argumētū materiāq libri editi: tanq̄ nemo stultitiā fingeret. Sto liditas. n. ut ingit Sidonius brutēscit. cōtra legitus apud Senecā: quēadmodū Gallus Tubius ad isariē non casu cecidit sed iudicio puenit: q dum isanos imitat & stultitiā fingit ad uerū redegit: quod simulabatur.



Adesse

Agoranōi

Inquilini

coenacula-  
ria

Villicus

Brutus

Stoliditas  
brutescit  
q simulabat  
isaniā isano  
factus

Domina

somniculo-  
sus

nam: in gremio suo educatam dicit iuppiter apud Apuleiū: cupidinē manibus meis alūnatus sum. In eo-

## De sermonibus &amp; orationibus eius.

**S**ermonis uero rerumque tantam sæpe negligentiam ostenditur nec quis: nec inter quos quoue tempore ac loco uerba faceret: scire ac cogitare existimatur. Quum de laniis aut uinariis ageretur: exclamauit in curia: Rogo uos quis potest sine offula uiuere. Descripsit abundantiam ueterum tabernarum: unde solitus esset uinum olim & ipse petere. De quaestore quodam candidato inter causas suffragationis suæ posuit: quod pater eius frigidam ægro sibi tempestiue dedisset: inducta teste in senatu hæc inquit matris meæ liberta & ornatrix fuit. Sed me patronū semper existimauit: hoc ideo dixi. quod quidam sunt adhuc in domo mea qui me patronum non putant: sed & pro tribunali hostiensibus quidam publice orantibus: quū excanduisset, nihil habere se uociferatus est: quare eos demercurar si quem alium & se liberum esse. Nam illa eius quottidiana & plane omnium horarum momentorū erant: quid ego tibi relogonius uideor: &

multaque talia etiam priuatis deformia nedum principi neque in facundo: neque indocto: immo etiam pertinaciter liberalibus studiis dedito.

men familiar: claudij. & Neronū. Asciturus nerouē: pallus libertus auctos tacito stimulauit claudij: ut adoptaret domitium neronē: tāq̃ p̃ce curage capeitū: nūq̃ cuius palliis p̃uasiōe bñ nio maiorem natū domiciū filio britannico aspōit: habita apud senatū ofonc in eūdē quē a liber to acceptat modū. In nomē familiar: domicij p̃ adoptionē in familiā claudij & nomē Neronis trāsiuit. Priuignū domicij agrippia filiū ex domitio priore marito. Idētidē frēgñter. Neminē p̃ adoptionē: ex hoc manifestaria sit Claudij inconsideratū: quod domitij priuignū adoptauit: cū nulla ante illā adoptionē i familiā claudij adoptio fuisset: & id ipse met palā testaret. i hāc insim ait Tacitus. annotabāt p̃iti nullā añ hanc adoptionē inter claudios p̃ritios rep̃it: cōq̃ ab appio claudio cōtinuus durauisse. Sermonis negligentia. Ci. & Ambrosius i libris ofictio: p̃cepit seruādū esse de: coq̃ etiā in sermone. nam sepi il

Laniū  
Vinariū

Offulæ  
offa penita

Vicus  
brius  
Fauentia  
fauor  
Frigida aq̃  
p medela

Ornatrice  
Cosmetæ

uestispice

li marie sūt q̃ rōnē nō habēt neq̃ t̃p̃is: neq̃ illōq̃ q̃bus cū loquunt: neq̃ p̃citant q̃d ip̃os deceat. Laniis: laniōibus. hi p̃sunt laniatōis carnis: meminerūt iustis cōsulti de instrumento laniōis in sup̃ionibus explicatū est qd differat laniū a macclariis. Vinariis: uinarij sunt uini uēditores: apud plaurū in asinaria mērio fir uinari exarabib: scribit elius lāpidius alexandrū romanū cōstituisse corpora uinariōq̃ & caligariōq̃ & oīō omniū artū. Cicero in oratiōe p̃ fontico facit mētiōē de uinario crimine instrutorq̃ uini portorio. Sine offula: hoc p̃pter laniōs dictū est: sunt enim offulæ frustra uelut libraliū quæ caro concidit: coly mella scribēs de salsura suillæ carnis ait deinde offulæ carnis spissæ cōponunt & alternis sal ingeritur p̃scel offum penitā uocauerūt porcinū frustū cū cauda. Tabernæ: l. uinatum: & hoc ad uinarios referendū est. Romæ fuit uicus dictus Sobrius: q̃a tū eo nulla fuit taberna uinari. Quæstio cādidato: elegariō le dīo est iusturæ cādidato: & accipit p̃ petitorē magistratus illius: quæ q̃stura nominal. Suffragariōis: fauoris siue fauētis uirutar uocabulo Cypriant. Tēpestiue: nihil est ingt Seneca in morbis magis piculofū quā lūmatura medicina: sicut e cōtrario nihil salutaris medicina tēpestiui ter data. iuxta illud nalonis t̃p̃ibus medicina ualet: data t̃p̃e p̃sunt: & data nō apto t̃p̃e uia nocēt. Frigidā: aquā: Martia. frigida nō deerit: si deerit calida petēt: scribit celsus qd petro medicus febricitatem hominem ubi acceperat multis uestimētis operiebatur calore ingentem sitimq̃ simul excitaret: deinde ubi Paulū remitti coeperat febris: aquā frigidā potui dabat: & si mouerat sudorē explicuisse se ægē idicabat: si nō mouerat ēt plōs aquæ frigidæ ingererat.

M. AN. Domina: mēssalina cōiunx. Somniculosos: somno & desidie debitos hæc quæ ad obliuiscem atinet: quæ sequunt ad considerationem. Filiam alūnam: quæ nomina fuidiam sceleris nō parum augebunt. Adulto filio: brieāico. Inferum: asciturū quapropter ualide admoneri potuit ne id faceret. Nec quis: aut iter quos quo ue loco ac tempore omnia breuiter collegit quæ sunt in primis oratori spectanda & q̃ plato uir sūmus diligētē ab eo q̃ dicturus sit cōsideranda cēsur. Offula: obfiscino: carnis frustulo.

PHIL. Inducta testis: hoc contra leges factum uidetur: quæ a dicendo testimonio feminas excludunt: nisi fuerit crimen lesæ maiestatis. tūc enī mulieres audiunt. & cōiurationem catilinæ fuluia mulier detexit. & Mar. Tullium consulem indicium eius instruxit. Matris meæ liberta: uerba sunt principis inconsiderati & finia in tempestiuaq̃ loquentis non seruatū dignitatis decoro. Ornatrix: græci ornatrices cosmetas appellant: qua dictione usus est luuenalis illo uersu. ponunt cosmetæ tunicas. scribit Celsus turisconsulrus ornatrix legatis: eas quæ per duos tantum menses apud magistrum fuerunt: legato non cedere: alij uero eis cedere tradiderunt: in famulatu matronarū fuerunt etiam ancillæ custodes uestium uestispice dictæ: ab eo quod uestem spiciant. id est uestimenta domine custodiant. afranius noui non in sciam ancillam ue speret: uestispicam. Me patronum: cū patrona illius esset Antonia Claudij mater. Me patronū: non putat ex hoc satis indicabar se apud suos libertos: esse dispicatu. Pro tribunali: ex hoc liquet quā fuerit in

claudio negligētia: quo ex loco  
uerba faceret minime cogitabat.

**excādescē-  
tia**  
**Thymosis**

Quiddā: nescio qd neutro ge-  
nere dictū. Excādisset per excādescētiā idignatus ef-  
fret est enī excādescētia ira nascēs & modo dēiūtes quae  
thymosis graecē dī. Eos demereat: beneficiū sibi obli-  
get: demereri. n. est beneficiū praestare. Quintilianus. si-  
mul ut pleniore obsequio demeret amātiſsimos mei. Si  
quē aliū: eloquio est frequē. ut ita dicamus. ego liber  
sum si q alius: significat uolentes non esse liberos: put  
quispiam alius liber reperiri possit. **Telegonius**: inter-  
pretatur nouissimo loco natus ab hoc humilis & inglo-  
rius. quidā codices habēt telegonius tanq̃ per interro-  
gatōem diceret claudius: se uideri ex diis genitū: hoc. n.  
significat theogonius. quod uidet quadrare cū sequēte  
clausula: quae interpretat decēs



eloquor uel αὐτὶς ἄρ' οὐκ. i.  
eloquētiſsimus. Neg. in facūdos  
duo erāt in claudio primis expe-  
tēda uidelicet faciūdia: & doctri-  
na: cū nō pauci sint dīſerti quidē  
sed parū docti. uel cōtra eruditi  
citra faciūdiam: uidenturq̃ haec  
posse ſeūgi: ut ab aliis doctrina  
rege: ab aliis faciūdia uerborū ex-  
petat. Pertinaciter perſeuerāter  
cū laude dictū est. **Hortante** Li-  
uio: merito princeps hitorieq̃  
hortator erat claudio ad hitori-  
am ſcribendam: quis enim meli-  
us ac perſuaſibilis impelleret atq̃  
extimulare poteſt ad hitoriā  
cudendā q̃ ille q̃ eſt pater hitori-  
ae: quis ad eloquentiā capeſcen-  
dam q̃ princeps eloquentiae. Sul-  
pitio adiuuante: quemadmodū  
Lelius dictus eſt adiuuiſſe Terē-  
tium in comēdiis ſcriptandis. ita ſulpitius ſtauus adiuuit claudiū in hitoria cōponenda. ſuitq̃ illi pro ad-  
miniculatore: ſicut etiā Cicero tyrōe libero in ſtudiis litterarū: uſus eſſe ſertur adiutore adminiculatoreq̃.

**I**ſtoriam in adoleſcentia hortante Tito Liuiō Sul-  
pitio uero Flauo etiam adiuuante ſcribere agteſſus  
eſt & quum primum frequēti auditorio commiſiſ-  
ſet: agre perlegit refrigeratus ſæpe a ſemetipſo. Nam quum  
initio recitationis de fractis compluribus ſubſelliis obſita-  
te cuiuſdam riſus exortus eſſet: ne ſedato quidem tumultu  
temperare potuit. quin ex interuallo ſubinde facti reminis-  
ſceretur. cachinoſq̃ reuocaret. In principatu quoq̃ & ſcri-  
pſit plurimum: & aſſidue recitauit per lectorem. Initium au-  
tem ſumpſit hitoriae poſt eadē Caſaris dictatoris: ſed  
transiit ad inferiora tempora: cōcepitq̃ a pace ciuili: quum  
ſentiret neque libere: neque uere ſibi de ſuperioribus tra-  
dendi poteſtatem relictā correctus ſæpe & a matre & ab  
auiā prioris materiæ duo uolumina: poſterioris unum &  
quadraginta reliquit. Compoſuit: & de uita ſua octo uolu-

**tyro admi-  
niculator**  
**Ciceronis**  
**Obefus**

**anagnoſtes**

Cōmiſiſſet: quaſi in certamiſe litteratorio & in cōmiſſione hitoricorū. Perlegit: uſq̃ ad ſinē legit. Refri-  
geratus: eberatus reſentēſcēs. Obefitate: pinguitudine & corpulētia. obefum pro pingui: uberiorq̃ accipitur  
quāuis neuus obefum dixerit pro exiliatq̃ gracilentio. Subinde: frequenter. Facti quo. ſ. de fractū erat  
ſubſelliū ppter obefitatem corpulētoris auditoris. Cachinos: riſus ſolutorios: q̃ ſunt reprēſibiles. unde ait  
Seneca. ſit riſus circa cachinnum. In principatu: dū princeps eſſet. Per lectorem: graecē dicitur anagnoſtes.  
qua diſtiſe uſi ſunt idētidem latini cōditores. ſcribit Cor. nepos Pomponiū atticiū in familia habuiſſe lite-  
ratiſſimos anagnoſtas. Poſt eadē caſariſa morte caſaris dictatoris auſpicatus eſt initium hitoriae ſcribēda.

**M. AN.** Inducta teſte: ut teſtimonium diceret. Matris meae: Antoniae. Ornatrix: quae capillū ueſteq̃  
ornabat. luuena. componit erinem laceratis ipſa capillis nuda humeros pſecas inſeſcit. **Telegonius**: pro-  
cul natus. Neg. in facundo: principi. Indocto: litterarum & rerum imperito ut perſpicuū. ſi talia omnia  
dementia & ſoliditate non rerum ignorantia accidiſſe. **Hortante** Tito Liuiō: romanarum rerum ſcripto-  
re clarifiſſimo qui uſq̃ ad Tyberii tempora Euſebio auctore uiuit. Refrigeratus: ab ardore recitandi reuoc-  
peret riſum. Transiit: priore argumento omiſſo a bellorum ciuiliū pace ſumpſit initium quae poſt. Mar.  
Antonium uictum ſecura eſt.

**Veritas in  
fracta**  
**Scribere**  
**de uita ſua**

**PHI.** A pace ciuili. pacē ciuilem intelligit: quae imperante auguſto facta eſt tumultibus urbanis ex omni  
parte tranquillatis. Poteſtatem relictā: ante imperatores caſares memorabantur res populi Romani pa-  
ri eloquentia & libertate: ſed poſtq̃ omnis ad unum potentia conſerri coepta eſt: magna illa ingenia ceſſare:  
& ut inquit Corne. Tacitus ſimul ueritas pluribus modis in fracta eſt maxime libidine aſſentandi interdū  
odio aduerſus dominantes. A matre: Antonia. Ab auiā: Iulia auguſta: quod ſi de auiā materna liber ſen-

mina magis inepte q̄ ineganter. Item Ciceronis defensionem aduersus Alfini galli libros satis eruditam nouas etiam commentus est litteras tres ac numero ueterum quasi maxime necessarias addidit: de quarum rationem quum prius adhuc uolumen edidisset: mox princeps non difficulter optinuit: ut in usu quoq; promiscuo essent. Extat talia scripta in plerisq; libris ac diurnis titulisq; operum.

De studio græcæ lîræ & operibus eius.

**N**ec minore cura græca studia secutus est amorem præstantiamque linguę occasione omni professus. Cuidam barbaro græce ac latine discenti quum ut utroque inquit sermone nostro sis peritis. Est in commentanda patribus conscriptis Achaia gratam sibi prouinciam ait communium studiorum commertio, ac sæpe in senatu legis perpetua oratione respondit. Multum uero pro tribunali etiam heroidis locutus est uersibus. Quotiens quidem hostem uel insidiatorem ultus esset: excubitori tribu no signum de more poscenti non temere aliud dedit quam

rõnẽ imitat militẽ gloriosum. Aduersus alfini galli libros: alfinius pollio ille luculentus orator siliũ hũit asini uũ gallũ: quẽ ut auctor est Seneca in declamatiõibus reliquit magnũ oratorẽ. is libros scriptis de cõparatiõis p̄tis & Cicerõis in qbus p̄tem Ciceroni lõge anteposuit qd̄ significat Plinius sic scribens in vii. epistolarũ. cũ libros galli legerem: gbus ipse parenti aulũ de cicerõẽ daret palmãq; decusq;. Claudius aduersus hos alfini galli libros cõdidit instat Apologetici defensionẽ Cicerõis. uť autẽ asinius gallus dum scribit in Ciceronẽ de functionũ imitari uoluisse patrem asiniũ polliõnẽ: q ductus est ofones cõdidisse in plancũ quẽ post mortem planci edere: ne respondere posset, unde plancus fert dixisse nõ illepiẽ. cũ mortuis non nisi laruas uũ dant: quo dicto sic reperirent illas polliõis ofones ut apud eruditos nihil impudẽtius teste plinio iudicẽ.

Commertus est: reperit excogitauit. Litteras tres: huius rei mœtio sit a tacito his uerbis. Claudius nouas litteras formas addidit uulgauitq; scribit quentilianus eolicũ digamam unã fuisse ex his litteris: quas Claudius adiecit: cuius quoq; meminit Priscianus in prio grammaticis. Numero ueterum: apud uetustissimos græcorũ non plus q̄ sexdecim lîræ erant: qbus ab illis acceptis ueteres latini antiquatem seruauerunt perpetuam: nam si uerissimè uelimus: ut testat Priscianus l̄picere eas hoc est sexdecim: non plusq; duas additas i latino sermone inuenimus. Plĩ. quoq; in septio refert lîras numero sexdecim a cadmo in græciam fuisse allatas ex phœnice: ueteresq; illas græcas fuisse easdemq; poenæ: quæ nunc ingt latinæ sunt. Ut in usu promi seuo: Tacitus sic. Claudius tres litteras adiecit: quæ usu imperitante eo: post obliteratæ aspiciunt̄. Et nunc in ære publicandis plebis citis per fora ac templa fixo. Diurnis: diurna uocamus libros in quibus rationes singulorum dierum describuntur. Iuuenalis longi relegit transacta diurni. alias diurnũ accipit̄. p̄ uictũ atq; mercedula unius diei Seneca diurnum accipit̄ in centulo dormit. idem in secundo controuersiarum conforis modo omnis fortunæ diurnum petam. Linguae: græcæ. Vtroq; sermone nostro: græco & latino tãquam sermo græcus Claudio non minus familiaris esset quam latinus. Communium studiorum: tanquã sibi græciq; studia græcarum doctrinarum forent communia. Commertio: usu consuetudine: alias mercurium permutatiõem. opinatur plinius commercia uictus causa fuisse inuenta.

M. AN. A matre: Antonia. Et auia: liuia quarum utraq; diuerso studio probaret damnetq; illius scripta. Prioris materię quæ a C. Caesaris cæde sortita erat exordium. Posterioris: materię quicquam iam l̄ de ex quo Roma ciuilibus erat bellis defũda scribere fuerat exortus. Alfini Galli libros: quem uel ex hoc appareat in Ciceronem scripsisse quare aduersus hunc Ciceronem ipsum ait defensum. Litteras tres: sed quæ rarum fuerint figuræ aut nomina aut usus non tradit. Sermone: nostro æque nobis familiari. Cõmunium studiorum: quæ sibi cum græcis communia essent.

PHI. Legatis. f. græcorum. Perpetua oratione: longa & sine intermissione. Cicero in uerrinis utat oratione perpetua: non quoniam ut sit necesse uerum ut experiat utrum ille ferat molestus tunc tacuisse an nũc dicere: idem si quis erit: quæ perpetuam orationem accusationemq; desiderat altera actione audiet: Quintilianus perpetuam orationem proprie dici oratoris docet: cum ait in secundo institutionũ: itaq; cũ duo sint genera orationis: altera perpetua: quæ rhetorice dicitur: altera conficia: quæ dialectice. Oratione. f. græca & hoc contra institutum antiquorum qui perseueranter cultodiebant: ne græcis unquam nisi latine responsa

tire significabit octauia augusti soror. Prioris materię: de historia scripta a cæde cesaris. Posterioris materię: quæ cepit a pace ciuili. Cõposuit de uita sua: ex more ritusq; maiorũ hoc uidet̄ fãditasse: qd̄ uita spe ascriptabãt. sicut sũlla & Augustus scripsisse memorant̄. p̄terea apud p̄ricos ferme Tabulas cõscribant de uita sua Cicero ait cluentium cõfēcisse tablas diligentissime falsa de Mar. Antõio fuit oplo tanq; nullas fecerit: sed cõstat eũ diligentissime fecisse: qdam faciebãt a principio: qdã a certo tpe auspiciabãt sicut idẽ C. ostendit in uerrinis: tñ cõfēcitiõ taliũ tabularũ magis ad rones accepti & exp̄siq; ad alias in uita actiões pertinere uť. Magis inepte: cũ ois de semetipso in decorã sit laudatiõis epus esse uidebat̄ Claudius in scriptiõne: dũ fortasse scripũ laudat & p̄actat.

Alfinius gal  
lus

cũ mortui  
s non nisi  
laruas iu  
dant

Sexdecim  
lîræ

Diurna

cõmertia

Perpetua  
oratio

darēt: quetiam ipsos græcos per  
interpretē latine loq̄ cogebāt: nul  
la in re togā pallio subiiciendā ar  
bitrātes. Heroicis uerbis: sū  
ma nō ofonis modo gta est: sed  
etiam iucunditatis: cum ofoni iſe  
rimus uerſus poetaz: quoq̄ ſen  
tētis ut ait Quintilianus ueluti q̄  
buſdā teſtimōiis corroboraſ ora  
tō. Excubitori: excubias agētī  
excubiarūq̄ præſecto. Signum:  
ſcribit uergetius ſignoz quædam  
eſſe uocalia: quæ uoce humana p̄  
nūcianſ: ſicut in uigiliis uel in p̄  
lio ſigno dī: uſputa uictoria: pal  
ma: uirtus: triūphus: & alia que  
cūq̄ uoluerit dare is: q̄ in exerci  
tu maximā habet p̄tatem: ſciēdū  
eſt tñ i bello iſta uocabula quoti  
die debere uariari: ne ex uſu ho  
ſtes cognoscāt: & exploratores iter noſtros uerſenſ impūe: de ſigno qđ morz militiæ tribūo: daf: ſi diximus

ſigna uoca  
lia

cyrenæ

cyrenica  
philoso  
phia  
Pentapoli  
tana  
cyrenicon  
carchedon  
carchedon

muſeū

atheneū

αὐτὰρ ἐνὶ μὴν ποδὶ διοτρεῖς τὸν ποδὶ καλῶντι. Denique &  
græcas ſcripſit hitorias cyrenicon. xx. carchediachō. viii.  
quarum caſſa ueteri alexandriæ muſeo additum ex ipſius  
nomine inſtitutumq̄ ut quot annis in alterum cyrenicon li  
bricitaltero circhedonia quō diebus ſtatuis uelut in adiutorio  
recitarentur toti a ſingulis per uices.

De pœnitētia matrimoniſ Agrippinz & adoptiōis Nerōis.



Vb exiru uirz ſigna quædam nec obſcura pœnitē  
tis de matrimonio Agrippinz deq̄ Neronis adop  
tiōe dederat: ſiquidem commemorantibus liber  
tis: ac laudantibus cognitionem qua pridie quan  
dam adulterii ream condemnauit: ſibi quoque in ſaris eſſe  
iaſtauit omnia impudica: ſed non impunita matrimonia.  
Et ſubinde obuium ſibi Britannicum arētius complexus:  
hortatus eſt: ut creſceret: rationemque a ſe omnium factor

in p̄rio cōmētario copioſiſſime. αὐτὰρ, uerſus eſt græcus heroicis: quē p̄ ſigno dabat Claudius q̄ ſic inter  
pretat uiḡ ueliciſ: qñ aliq̄ prior ſcruituſie moleſtus eſt. Cyrenicō: de rebus cyrenicis. ſuit aut̄ cyrene d  
uitas aphricæ ſelyta & potēs cōdita a barto laconico: quē callimachus p̄genitorē ſuū fuiſſe tradidit: ob re  
gionis bonitatē plurimū creuit ut inq̄t Strabo li. vii. geographiæ: uiros quoq̄ cōplures nobiles hūit q̄ im  
petibus barbaris fortiter reſſtere poterāt cyrenicā philoſophiā iſtituit ariſtippus ſocraticus: a cyrenis cy  
renaica regio dicta: q̄ illuſtrabat hamonis oraculo: quā Plī. appellat pētapolitana a numero: qñq̄ ciuitatis  
cyrenicō aut̄ dixit genitiuo græco ea forma: qua dicimus argonauiōē & aſtronomiōē. Carchedoniachō:  
de rebus uidelicet pūicis. græc. n. carchago dē carchedon: & carchaginēſes carchedoni: uſq̄ a Plauto dictū  
eſt. carchedonius uocat̄ hæc comœdia latine penulus. carbūculus auctore Plinio carchedonius uocauere  
p̄pter opulētiam carchaginis magna: dicta ēr eſt carchedō: quæ a nobis carchago uocata: a carchedōe cō  
ditore: cuius ineminit Apſianus in lybicus: ſed uulgarior fama eſt cōditam fuiſſe a Didone carchaginē. de cu  
ſus opibus & rebus clariſſime geſtis melius eſt ſilere quā pauca dicere: cū emula fuerit romiæ urbis dēſe  
ræz orbe circiter. c. xx. annos cyrenēſes quoq̄ magnos opulētioſq̄ fuiſſe teſtis eſt Saluſtius: q̄ ait eos de ſinibz  
agrore geſſiſſe aduerſus carchaginēſes bellū magnū atq̄ diuturnū. quo utriq̄ legiones itē claſſes ſæpe fuiſe  
dicat̄: q̄ ſū: & alteri alteros uiciffim attriuerūt. Alexandria muſeo: muſeū graci uocāt̄. Domitilū muſis  
dicat̄: accipiturq̄ p̄ diuerſorio eruditorū: Plī. I. epiſ. O mare o litus oeḡ ſecretūq̄ muſeū: q̄ mltā ſuauis  
q̄ mltā dictatis: ſcribit alr̄ plī. i. xvi. ſtagiris: q̄ fuit p̄tia Ariſto. i muſeo p̄ſm albāq̄ ceciderat ſua ſp̄te reſur  
rexiſſe: qđ ſauſti ſuit ominis: alexandriæ uero muſeū fuit celebratiſſimū: qđ ut inq̄t Stra. li. geographiæ. nouiſ  
ſimo abulachz hēt & exedra & maximā domū: i q̄ coenaculū ē eozq̄ muſeo p̄cipiāſ hoſum circa diſcipu  
nas uerſantiū hic cōuētus cōes pecūias hēt & ſacerdotē q̄ muſeo p̄ſt: olī a regibz nūc a cæſare cōſtitutū ſi  
milis muſeo erat edes camēaz & atheneū hoc ē edes mlieruz. ubi p̄ſſeffores ſua ſtudia p̄ſtebāt: hoc obiter  
dixiſſe uolui ut itelligeres apud lulū capitolinū: iſdē i uita gordiōzq̄ poſtea ubi adoleuit i atheneo cōtro  
uerſis declamauit audiētibus ēt ipatoribus ſuis: apud lāpidiū mēda ēnā p̄ atheneū legiſ etheneū: cū ait ad  
atheneū audiēdoz & græcoz & latioz rhetorū uſq̄ poetaz cā frēq̄nter p̄ceſſit: i hoc āt Alexandrino muſeo  
ſolebat hadriāſ ipator mltas qñes p̄ſſonibus p̄ponere: & p̄poſitas ipſe diſſoluere: ſicuti tradit ſpartianus.

Additū. ſ. altez auditore. Ex ipſius noie: ut Claudianū muſeū dicereſ. Toni. ſ. libri ipſius Claudii.  
M. AN. Perpetua: continuata. Reſpondit: græc. ſ. Excubitori: corporis cuſtodiaz præſidioq̄ conſti  
tuto. αὐτὰρ ἐνὶ μὴν ποδὶ διοτρεῖς τὸν ποδὶ καλῶντι uiḡ ueliciſ: quando prior aliq̄ inturſeſ ſue  
moleſtus ſit. Cyrenicon: cyrenicaz regē. Carchedonicon: carchaginenſium. Muſeo Alexandrino: Stra  
bo coenaculū eozq̄ q̄ in muſeo participant hoſum circa diſciplinās uerſantiū: q̄bus uerbis plane apparet mu  
ſeon locū fuiſſe ad ſtudioſoz hoſum cōparatū: qđ & ipm quoq̄ nomē arguit. Additū: aliud: intellige re  
ceus muſeon in altero muſeo oīa matrimonia: ne Agrippinz qđm matrimonio excluſo.

PHI. Cognitiōē: cognoscere eſt cās litigantiū auditas diiudicare: inde cognitiō dicta. Sed non impu  
nita: tanq̄ ſirale eſſet ut uxores impudicas haberet: ſed q̄ ramen lucent poenas ſuaz impudiciæ ſicuti iam  
acciderat meſſalliaz. Come. Tacitus uocē claudius remulentus iecerat ſibi ut coniugii flagitia ſerret  
dein puniret. Subinde: mor deinde: Lilius uno alteroq̄ ſubinde iſctū: alias ſubinde ſignificat frēq̄nter.

Arētius: ex affectu paterno. ὁ πόσις: græca dictio eſt: q̄ ſignificat recte facit: alii codices habent philos  
qđ interpretat̄ amor impellit. Impubi: ſcilicet britannico q̄ nondum ad pubertatem peruenerat. Statua



rum acciperet græca insuper uoce prosecutus. *ἄσπιδος* *ἰστίης* quumq; impubi teneroq; adhuc quando statura permitteret togam dare destinasset: adiecit ut tandem populus Romanus uerum Cæsarem habeat.

De testamento & morte eius.

permitteret: ostēdit britānicū in ætate puerili fuisse p̄ciore statura p̄ditū. Togam uirilē toga significat. Vēz: cæsare: tanq; nero: q̄ erat adoptiuus nō ēēt nerus cæsar sed subditiuus. Præuentus: p̄occupatus ut dicat anticipatusq;. Signis obsignauit: scribēturisq; signando testō septem adhibēdos: q̄ nomen suū ascribāt & signent ānulo impresso. Delatores multoꝝ criminū: narcisus in primis palā criminabat. Agrippinā: elq; impudiciā obiectabat: cū pallāre adultero potiret. Dato, luencno: per halotū spadonem, hoc sentit Cor. Tacitus scribēs locustæ ingenio paratū uenenu: cuius minister ex spadōibus fuit halorus. Prægustatorē: prægustatores dñt: q̄ in aula principis gustu epulas prægustāt: exploratq; neq; uenenarū s̄erat. Cor. tacitus idē tradit scribēs halotū solitū inferre epulas & gustu explorare. Per ipsam Agrippinā: iosephus li. xx. antiquitatū ihermo inq; quorūdā est: qd̄ Claudius ab uxore Agrippina fuerit uenēo pemptus: quæ metuēs nō britānicus crescēs regnū a p̄e caperet. & uolēs imperiū Neroni filio suo p̄parare: d̄ morte claudii sicut erat sermo tradauit. Bolerū medicatū: Pli. in. xii. na. hysto. iter eaz; remete mandunt boletos ponit atq; optimus qd̄ est is cibus: sed imēso ex̄plo in crimē adductus ueneno Tyberio Claudio principi per hāc occasione cōiūge dato Agrippinā: quo facto illa teris uenenu atq; sibiq; ante oēs neronē suū dedit. Cor. Tacitus scribit. uenenu isūsum cibo dele stabili: nec uim medicaminis statim intellectam. Audissimō cibog; taliū: Pli. boletos notissimā gulæ irritamēta uocat. quos q̄ecus p̄barissimos gignit boletos at placuisse Claudio in cibis idē significare uidet scribēs Claudii putasse boletos stomacho utiles



**N**on multoq; post testamentum etiam conscripsit: ac signis omnium magistratuum obsignauit. Prius igitur q̄ ultra progredetur puentus est ab Agrippina quam præter hęc consciam quoque nec minus delatores multorum criminum arguebant: & ueneno quidem occisum conuenit: ubi autem & per quem dato discepat. Quidam tradunt epulanti in arce cum sacerdotibus per Halotum spadonem prægustatorem: alii domestico conuiuio per ipsam Agrippinam: quæ boletum medicatum audissimō ciborum talium optulerat. Etiam de subsecquentibus diuersa fama est: multi statim hausto ueneno obmutuisse aiunt excruciatumq; doloribus nocte decessisse prope lucem. Nonnulli inter initia consopitum: deinde cibo affluente euomuisse omnia: repetitūq; toxico incertū

esse: postea quos Claudii boleto extinctū esse notificant. Martialis: boletū q̄lem Claudius edit edas. luue. boletus dñō: sed qualem Claudius edit ante illū uxoris post quē nihil amplius edit a boleto boletaria dei patina boletis cōditendis præparata: quæ sic loquit apud martialem: cū mihi boleti dederint tā nobile nomen protomis pudet heu seruo colliculis de cōditura boletorū sic scribit Apertius: boletos fungos carenū fasciculū coriandri uicibus ubi ferbuerit exēpro fasciculo inferes: boletos aliter. Coliculus roꝝ: liquamine uel sale aspersos inferūt. Defecisse: iam effluisse. inter initia: statim uenenu p̄pinatū. Repetitū toxico: scribit Cor. Tacitus aliu Claudio solutū adhibituq; esse medicū Xenophontē ab agrippinā: q̄ tanq; nixus euomētis adinuaret p̄nā ueneno rapido illius faucibus eius demississe credid. Pului. pulvis cibus ex fare. quo longo tpe romāi uiuerūt: uñ & pulmētaria dicta sacra quoq; prisca cōsciebant. ut inq; Pli. pulve fritilla: uideretur q̄ pulvis ignota græciæ uis: quā italie polēta: pulve pulsarius deliquit accipiturq; pro uasculo puluis. Corno. Celū cetera defecerunt caliculus quoq; aut pulsarius oris compressioris ei rei cōmode aptat.

M. AN. ὁ πῶτος ἀνθρώπος ἔτι: recte facite. Impubert: britānico. Vēz: Cæsarem & non adoptiuum: ut Neronem. Obsignauit: signis clausis ac communiuit ne posset nisi illis adhibitis re ignari. Quā ultra progredere: ut britānico caueret in neronēq; aut agrippinā noui aliqd statueret. Præuentus: uenēo oppressus. Arguebat: apud claudiū. Prægustatorē: p̄gustatoris dñ q̄ suspectos p̄gustat cibos. Iu. p̄gustat pocula papus. Medicatū: ueneno isūsum. Iu. boletū dñō sed qualem claudius edit Mar. boletū qualem claudius edit edas. plinius optimus est is cibus: sed imēso ex̄plo in crimē adductus: ueneno claudio principi per

Prægustatores

de morte Claudii

Boleto extinctus Claudius Boletaria

puls

pulsarius

hac occasionem a coniuge dato Agrippina. Repetitū: ueneno ab agrippina siue a ministro iteq. dato.

Refecti ci-  
bo.  
Clysteris  
usus ab ibi  
de

PHI. Refici: recreari refocilla  
riq. inde ciboz refectio dicta &  
hoies cibo refecti Liius refecti  
cibo corpora geri dāt. Clyster:  
ibis quaz auis aegypti est peculia-  
ris prima clysteris usum mōstra-  
uit nostri adūcitare p cā ptem se  
puleus. q reddi ciboz onera ma-  
xime salubre est. Abundantia: ci-  
boz redūdāria: Plinius in. xxxi.  
clysteribus marina ifundūt tepe  
factā. itē salē clysteribus ifudere  
ischiatricis. Hoc gñe egestionis:  
iter curatōes morboz quaz cōes  
dñt est deicchio: hāc aut anniq. ut  
docet celsus in secūdo uariis me-  
dicamētis crebraq. alui distione  
moliebant: qd ifundit p clystere  
neq. frigidū esse oportet neq. ca-  
lidū: ne alterutro modo ledat. cū  
isfusum est continere se debet in  
lectulo eger qtu fieri potest: ubi  
necesse est tū demū deīderi: hāc  
egestio demit materiam noxiā:  
superioribusq. partibus leuatis  
morbū: ipsū mollit: hoc modo  
p clystere infusum fuit uenēdū  
Claudiū dū simulat se uelle edu-  
da egestiaq. materia exonerat  
corpus principis distēti. Circa successōrē: Neronē. Adhuc uota suscep-  
ta

Deiectio

comœdi

apothēosis

Sapientissi-  
mū dictū  
crinita  
claudianus  
cometes  
designatus

pulti ne addito: quum uelut exhaustum refici cibo oportet  
ret an immisso per clystere ut quasi abundantia laboranti  
etiā hoc genere egestionis subueniretur.



De morte eius celata & tempore mortis & fuere.  
Ors eius celata est: donec circa successorem om-  
nia ordiarentur. Itaq. & quasi pro egro adhuc uo-  
ta suscepta sunt: & inducti per simulatiōem comœ-  
di: qui uelut desiderantem oblectarent. Excessit. iiii. idus  
octobris A sinio marcello: Acilio Auola consulibus. lxiij.  
ætatis: imperii. xliiii. anno funeratusq. est solemnī principū  
pompa: & in numerum deorum relatus: quē honorem a ne-  
rone destitutum aboletumq. recepit mox p Vespasianum.

De præsagiis mortis eius.



Rasagia mortis eius præcipua fuerūt exortus cri-  
nitæ stellæ: quā cometem uocant. Tactumq. a cœ-  
lo monumentum drusi patris. Et quod eodem an-  
no ex omnium magistratuum genere pleriq. mortem obier-  
ant. Sed nec ignorasse aut dissimulasse ultima uitæ suæ tē-  
pora uidetur aliquot quidem argumentis: Nam & quum  
consules designaret neminem ultra mensem: quo obiit de-  
signauit: & in senatu cui nouissime interfuit: multum

tate principis cōsules & sacerdotes nūcupabant. cū tā exanimis uestibus & fomentis obtegeret. Comœdi  
oblectarent: comœdos uocamus histriones actoresq. comœdiæ: q iterūdū egrotatibus adhibent. causa ob-  
lectamētis: nāq. ut auctor est celsus: in qbusdā morbis symphoniz & cymbala strepitusq. piciūt. & delecta-  
tio grēda est ex fabulis ludisq. qbus maxie capi sanus assueuerat: futurus orator dare debet opēra. comœ-  
do ueluti formatorū prunitionis. Auxilia: alius fuit ille auola: quē cōsularē uigē in rogo reuoluisse: & qm  
subueniri non poterat pualēte flāma uiuū crematū esse: Valerius pliniusq. notificāt. In numeq. deoz: ca-  
tropius post mortē claudius consecratus diuusq. appellatus est: græci apothēosin uocant. deificationē: per  
quā mortales fiūt diui: Seruius enarrans illud maronianum: daphni ad altra sceremus: interpretat. apothēo-  
sin daphnidis se dictū: olim thasi populū insulanū agefilā illū magnū lacedæmonioz impatorē apothēo-  
si honorauerūt & in numeq. deoz adhuc uiuentē retulerūt: quo cognito agefilas interrogauit an ipsi po-  
testate haberent deoz faciendoz: qd cū illi affirmassent: facite inq. uos ipsos prius qd si feceritis tunc cre-  
diturus sum potestate uobis esse etiā mei deificandi. Abolūtū: obliteratū & intermissum. Præsagia: pro-  
gnostica & oñta. Crinitæ stellæ: plinius cometas græci uocāt nī crinitas horrētes crine sanguineo & co-  
mage mō in uertice hispida: idē mox paulo ait. in nro euo circa uenēficiū quo claudius cæsar impiū reliq.  
Domitio Neroni ac deinde principatu eius assidū ppe ac seruū hoc fidus fuit: Seneca in. vii. quæstionū  
naturalū stellam hanc crinitam: quæ apparuit claudii principatu: eleganter appellat claudianū cometē q a se-  
ptentriōe primū uisus nō desit in rectū assidue celerior ferti donec excessit. Tactū & cœlo: fulmine pos-  
sum: Virgilius de cœlo tactas memini prædicere quercus. Elocutio hæc est usitata apud eruditos: qua in  
primis scatur Liius. Et omniū magistratū: Cor. tacitus: numerabat inter ostenta diminutus omniū ma-  
gistratū numerus quæstōre edili: tribūo ac prætorē & consule. paucos intra menses defunctis. Designa-  
ret: deligeret: designati enim dicunt magistratus electi qui nondū honorē ipm inierūt. Ultra mensem. l.  
octobrem. Liberos naturalem britanniā: iteq. adoprium Neronem.

MAN. Pulti: quam post nomi tum hauērit. Immisso: infuso ueneno. Successorem: Neronem. Co-  
mœdi: comœdiarum actores. Innumero deorum relatus: diuinos honores adeptus. lu. minus ergo nocēs  
Agrippina: uolētus siquidem uisus pœordia pressit ille senis tremulūq. caput descendere sua sis in cœlū.

Exortus: crinitæ stellæ. plinius de eiusdem syderis ortu nostro inquit æuo circa uenēficiū quo claudi-  
us cæsar imperium reliquit. Domitio neroni ac deinde principatu eius assiduum prope ac seruū. Argu-  
mentis: signis demonstrationibus.

**PHI.** Ad concordia hortatus: fecit claudius qđ antea cyrus & mycipsa reges factauerunt: nāq; cyrus si cut copiosissime ac facūdissime edisserint xenophō in. viii. pedice uicinus morti hortatus est filios: ut se ulcissim honoraret: scq; fraterne diligerent. qui. n. ingt fratri puidet seipm curat: quē turpius est non amare q; fraterne: quē pulchrius est antepone re q; fratre. uerq; surdis narrauit fabulā: ubi. n. primū migravit e uita cyrus cōtinuo filii iter se dissidere & similitates exercef coeperūt: inde mycipsa apud salustiu: cū sibi finē uitae adesse itelligeret: hortat filios ad cōcordiā fraternā colendā. dicens qđ amittit q; frater fratri: aut quē fidū alitē iuenies si tuis fueris hostis: egdē uobis ego regnū trado firmū. si boni eritis: si mali imbecillū: nā cōcordia parue res crescit discordia maxie dilabūt: sed mo nitiōes istae tā sanctae tā uerae nihil pfuerunt: nā statim defuncto mycipsa cepit iugurtha uita fratru iudiari: nec prius geuit quam

Cyrus hortans filios ad concordiam Hortatio mycipsa

ad concordiam liberos suos hortatus: utriusque ætatem suppliciter patribus commendauit: Et in ultima cognitione pro tribunali accessisse se ad finem mortalitatis: quam abominantibus: qui audiebant semel atque iterum pronunciauit.

utriq; sustulit: sic etiā claudius iā prælagiēs appetere mortē: hortat: filios: ut cōcorditer degant: sed frustra. nāq; post illius obitū nero fratrē britānicum ueneno necauit: sed talia fiūt ab improbis fratribus q; fratres haud dubie dici non merent. Inter honos. n. uiget finis affectus: splēdescit germana cōcordia ad cuius culturā monitor hortator rogator esse non desisterem nisi exploratū hēremus atq; cōpertū: qđ tu amore fratres plectaris: qđ fraterne cū fratribus degas. in summa agis bonū fratrem: quod in te illustris alūne nō minus pbo q; ceteras dotes. sed in hac re nō ero plixior cū supuacanea sit æstimulatio phiciter currētī. Pribus: lenatoribus. Ultima cognitio: iurisditiōe postq; nihil amplius egi. Quāquā abominantibus: hoc quotidie fieri solet ut quotiescūq; princeps aliqd de se triste loquit & luctuosum: reiciamus: & uelut malū ornē amoliamur. uerba cōsimilia illi Maroniano dicētes. Dii phibete minas: dū talē auertite pestē: apud filiū milites abominant dci Annibalis omniōsa cū effundūt gemitus atq; oīa tristia uertūt in stirpem æneadum.

amor fraternus

**MAN.** Liberos suos britānicum & neronem. In ultima cognitione: quum pro tribunali nouissime ius dixit. Pronunciauit: se ad mortalitatis exitum peruenisse dixit.



## C. SVETONII TRANQ VILLI LIBER SEXTVS NERO CLAVDIVS CAESAR.

X gente Domitia duæ familiæ claruerunt



Vemadmodū ea dē terra & uenena noxia gignit & fruges salutares. sic romanū imperiū & bonos principes hūit & malos. quog; pessimus fuit hic nero: q; in flag. monumenta mitti nō debuisset: nisi

cipes hūit & malos. quog; pessimus fuit hic nero: q; in flag. monumenta mitti nō debuisset: nisi

Lectio bonoꝝ & maloꝝ utilis.

ut hoc exēplo disceret tyrāni circūspēdius uiuere & modestius: cuiusmodi quēadmodū boni aīces flores imitādi sunt & imitales successoribus ita improboꝝ mores improbabilēs cogniti documēto sunt aliis: ne similes esse uelint. Qui clarissimi dictatoris Cæsaris uitā & gesta plegit ex ea lectiōe inflāmas ad tān uiri mores imitādos: q; iporā neq;simi nerōis uitā ispicit: is ex ea ispectiōe admonet ut caueat a tā pbrofa tāq; dedecorosa uiuēdi formula: sunt igit & boni & mali pinde scribēdi & legēdi: ut illoꝝ mores emulemur: illoꝝ flagitia defugiamus: nō improbādū est istitutū illud Spartiatæ: q; iuuenes a uitio ebrietatis abducere cupiētes cōsueuerūt feruos ad potū crapulāq; cōpellere: eos deīde mero igurgitatos i cōuiuiā iuuenū adductū iubebāt: ut illi ornētes temulētoꝝ turpe dehonestamētū: temulētiā uelut pē foedissimā phorreserent: anti-gēnidas quocq; ille nibicino pstantissimū bonos modulatores iuuenes arbitrabat futuros iocūdiores: si malos aliqñ expeti fuisent: eodē pacto nos quocq; alacriores ppenioresq; futuros existio ad uitā sanctius pbatuū: q; de gēdāsi flagitiofoꝝ principū mores cognouerimus. Nāq; philosophi subaccusant eos. q; uitiofoꝝ naturā ignorare se se gloriāt: itāq; uirtutes colere recte nō possint nisi nouerint cōtraria fugiēda. Igit dīs bñ iuuenibus auspicabimur cōmētariū in neronis uitā. ut tātisq; aīus nī dū illa scribamus ab improbitate reuocet ad pbitatē: deīde ut legētes facilius pēcipiant unū hoīem ex oībus uitis fuisse cōpactū atq; conglutinatū adeo ut de nerone merito dicere possimus: uersum illū: quē in ruffinū nō minus graphice quā uere scripsit claudius: solus hīs sceleg: q; qđ possedimus oēs. sed iam ad istitutū cōmētandi ostiū reuertamur. Scripturus Tranq;llus uitā neronis principis primordia gentis repetit a longiore principio.

Laconicū institutum ad uitandā ebrietatem

**MARCI** Antonii Sabellici ad Augustinū Barbadicūm Serenissimū Venetiarum Principem paraphra

ses in neronem paraneſis sexta. X gente domitia hic est nero ille princeps serenissime quē. C. plinius alterā humani generis facē appellare nō dubitauit: quē ēt si dictator cæsar oraculo aliquo puidere potuisset sibi & ad familiæ dedecus & ad impiū exitiū successuꝝ: aut eo dominatu: cuius semp cupidissimus fuit ad eertē oī filioꝝ adoptiōe ne ad id mōstrū gñis ueniret pūaciter abstinuisset: siue casu siue quē ma

gis credo puidētia aliqua acciderit Ifociffimū Neronis exitus magnū uidet mihi mortalibus documen-  
tū dediffe nihil nifi deus & prudētia affint eſſe hoibus diu in terris ſtabile: nihil ppetuo māluz: gens Iulia  
quæ aſcendū æneæ filiū Veneris nepotē ſui ſanguinis auctore habuit: quæ totā regū ſeriē quāta olim alba  
regnaſſe dī. quæ ipſius ueris ptem & cōditorem romulū genuit: in qua ppetuz deoz cerimoniz dictatu-  
ra Auguſtaz & patris patriæ appellariōes cōſecratiōes aliqz humani & diuini honores locati ſunt quæ de-  
niq nō ſolū cæſares: ſed ut ſtultā tūc erat hoſum plūſio deos quoqz romæ ciuitati dederat cū ſit demū  
ſortita uigē q præter ſicrilegia: rapinas: cædes: parricidia: libidinēz oibus corporis patribus receptā ubi  
qua natus erat: q illū humanaz regē gubernaculo admouerat hoſtiliter incēſa hoſtis iudicatus inſolici exi-  
tu: omīne aliquāto inſoliciōri decus & nomen eſt gentis ſecū exultat: eſt igiſ meo iudicio nihil qd bonus  
amabiliſqz princeps in nerone iroiari poſſit pter artū quārūd emulatiōē ſi uſus dico eaz: ſit hoſtor q  
in illo fuit: ſed ad domitiū gentē redeo: quæ ut domitiuz & Domitianus a domo uerbo eſt: Prifcianus ē au-  
clor: ſed ipm uerbū idē ualet qd dominio patiqz meæ ſubigo cuius prima origo eſt domus.

PHI. Caluinoz: in Iulio cæſa  
re dictū eſt quemadmodū. Cn.  
Domitius caluinus amiſit exerci-  
tū in pōto ſuitqz dictatoris cæſa-  
ris legatus: cōſimiliter Iulius in  
x. reſert. Cn. domitiū cognomen  
to caluinū fuiſſe edilē curulem.

Ænobarboz: cū nero ex fami-  
lia ænobarboz deſcenderit: id trā  
quillus caluius omittēs ænobar-  
bos latiffime explicat: Cognom-  
inis: ænobarboz. Cui rure re-  
uertenti ſcribit plutarchus i pau-  
lo æmylio: quo tpe romani tanqz  
nos latioſqz pfigarūt: cōſpectos

eſſe pauloſt ab exercitu ueniētēs iuuenes duos pceris ac uenulſtis corpibus: q ea quæ in plia geſta fuerāt  
nūciabāt: crediderūt romāi illos fuiſſe caſtorē & pollucē. primus illis obuius i foro factus eſt hic lucius do-  
mitius equos multo ſuātes ſudore ſcantibus: q cū illa quæ de hiſtoria nūciabant minime crederet illi tūc  
leuiter aridētēs barbā eius manibus attraxiſſe credunt: & ex fulca in ſtūā cōuertiffē: p hunc modū & af-  
ſertiōis ſuæ fidē & uiro cognomētū ænobarbi ſecerūt. Auguſtiore: maiore humano habitu: diuiniore ſa-  
cratiore: Iulius: ibi inqz utriqz conſuli eadē dē uifa ſpecies uiri maioris: quā humano habitu auguſtiniore ſa-  
cratiore: Iulius: ibi inqz utriqz conſuli eadē dē uifa ſpecies uiri maioris: quā humano habitu auguſtiniore ſa-

Victoriā: de targniſ latiniſqz ad lacū regillū pfigit: quā hiſtoria luculenter enarrat Iulius in ſecūdo &  
Dioſyſius in. vi. antiqz tanqz tradit caſtores uiſos eſſe p romanis depugnantes ſudorē equozqz abluere: ubi po-  
ſtea edes extructa fuit caſtoris & pollucis qdā ſentiūt ad uictoriā: quā ex deuictō p ſe adeptus eſt: æmylius  
paulus: hoc ænobarbi exemplū eſſe referēdū: ſed male: nā tempoz ſupputatio nō patit. ut ænobarboz co-  
gnomē cōperit a bello geſto aduerſus perſem: cū antea id cognomētū in domitiis ſit celebratum: Iulius  
enim ſcribit in. xxxv. Cn. Domitiū ænobarbū: & L. Quintiū factos fuiſſe conſules multis annis anteqz per-  
ſes ab æmylio pfigaret: ex quo liquet nō potuiſſe tpe perſei originem ducere id cognomē: nqz longe prius  
exiterat ante perſicū bellū. In fidem maietatis: ut fidē facerēt ſe deos eſſe & diuina maietate præpollē-  
tes: q a magnitudie dicta eſt ut ait ſeſtus Pōpeiuz a maietate louem maiū dicere ut docet macrobius in. i.

uoxor quozqz uulcani maietia uocitabz: quā qdā maiam appellāt. Malas: maxillas: hoies magnaz malanū  
mattici antiquitus cognominabant. Capillum: barbā: nāqz & pſū dici capillum teſtis eſt Gellius: cū au ſi  
ouiū lacte hedi aut capraz agni alerentur: cōſtat ferme in his lanam duriorem in illis capillū gigni tenerio-  
rem. Aeri aſſimilem: arēā: qualis eſt aeris color eſt quodā genus aeris ſuo colore præcioſum ad iocionem  
imaginē uergens: ex quo ut tradit Plinius in. xxxiii. Plutarchus appellauere. Rutilachinc ænobarbi dictū a  
barba. Rutila æneoz color: rutillū enim ruſſum ſignificare teſtis eſt ſeſtus Pompeius: cuius coloris ſtudio  
ſe etiam antiquæ mulieres fuerunt: unde & rutiliz dicte ſunt. m. Varro in. iii. de lat. lingua. Rutilare ē ab  
aureo colore: autē enim rutili: & inde etiam mulieres ualde ruſſe rutiliz dicte.

M. AN. L. Domitiū: Plutarchus in æmylio perſe rege uictō caſtorem aut & pollucem ut uulgo crednū  
eſt in foro conſpectos uictoriā nūciaſſe uiro qui primus occurrerat: ac non credenti leniter aridētēs bar-  
bam demulſiſſe quæ ex fulca in ſtūam continuo uerſa. & uictoriæ fidem & uiro ænobarbi cognomētum  
eſſe factum. Gemini iuuenes: caſtor & pollux: ſic. n. uerſtati perſuſum. Auguſtiore: humana ſandiore.

Permulſiſſe: leniter traxiſſe. Aeri: qd metalli gēus ſine ſuluum ſit. Ouidius uiginti ſuluos operoſo ex  
aere lebetes: plinius cyprio aeri ſi addat plūbū edos purpure ſit in ſtatuzqz pteritis. Malas: quaz hodie ma-  
las dicimus: Plinio auctore genas ueteres dicere interdico. xii. tabulaz: eas a ſeminis radi: ſunt pprie ge-  
næ mēbranz q oculos contegunt. plinius neqz genas oibus iō neqz dictationes malaz infra oculos. Rutila  
ruſſa ut ſeſto placet: ē ruſſus color a rubore dictus gellius eſt auctor: Actius ſiqz auronū rutilare cernō: tū

caluinoz & ænobarborum. Ænobarbi auctorem ori-  
ginis: itemque cognominis habent. L. Domitium: cui iure  
quondam iuuenes gemini auguſtiore forma ex occurſu im-  
perafſe traduntur nunciaret ſenatui ac populo uictoriam  
de qua incertum adhuc erat. Atque in fidem maietatis  
adeo permulſiſſe malas: ut e gigno rutilum ærique aſ-  
ſimilem capillum redderent: quod inſigne manſit: & in  
poſteris eius ac magna pars rutila barba fuerunt. Fun-  
cti autem conſularibus. vii. triumpho cenſuraque duplici:  
& inter patricios allekti perſeuerauerunt omnes in eodem

caluinoz & ænobarborum. Ænobarbi auctorem ori-  
ginis: itemque cognominis habent. L. Domitium: cui iure  
quondam iuuenes gemini auguſtiore forma ex occurſu im-  
perafſe traduntur nunciaret ſenatui ac populo uictoriam  
de qua incertum adhuc erat. Atque in fidem maietatis  
adeo permulſiſſe malas: ut e gigno rutilum ærique aſ-  
ſimilem capillum redderent: quod inſigne manſit: & in  
poſteris eius ac magna pars rutila barba fuerunt. Fun-  
cti autem conſularibus. vii. triumpho cenſuraque duplici:  
& inter patricios allekti perſeuerauerunt omnes in eodem

caluinoz & ænobarborum. Ænobarbi auctorem ori-  
ginis: itemque cognominis habent. L. Domitium: cui iure  
quondam iuuenes gemini auguſtiore forma ex occurſu im-  
perafſe traduntur nunciaret ſenatui ac populo uictoriam  
de qua incertum adhuc erat. Atque in fidem maietatis  
adeo permulſiſſe malas: ut e gigno rutilum ærique aſ-  
ſimilem capillum redderent: quod inſigne manſit: & in  
poſteris eius ac magna pars rutila barba fuerunt. Fun-  
cti autem conſularibus. vii. triumpho cenſuraque duplici:  
& inter patricios allekti perſeuerauerunt omnes in eodem

caluinoz & ænobarborum. Ænobarbi auctorem ori-  
ginis: itemque cognominis habent. L. Domitium: cui iure  
quondam iuuenes gemini auguſtiore forma ex occurſu im-  
perafſe traduntur nunciaret ſenatui ac populo uictoriam  
de qua incertum adhuc erat. Atque in fidem maietatis  
adeo permulſiſſe malas: ut e gigno rutilum ærique aſ-  
ſimilem capillum redderent: quod inſigne manſit: & in  
poſteris eius ac magna pars rutila barba fuerunt. Fun-  
cti autem conſularibus. vii. triumpho cenſuraque duplici:  
& inter patricios allekti perſeuerauerunt omnes in eodem

caluinoz & ænobarborum. Ænobarbi auctorem ori-  
ginis: itemque cognominis habent. L. Domitium: cui iure  
quondam iuuenes gemini auguſtiore forma ex occurſu im-  
perafſe traduntur nunciaret ſenatui ac populo uictoriam  
de qua incertum adhuc erat. Atque in fidem maietatis  
adeo permulſiſſe malas: ut e gigno rutilum ærique aſ-  
ſimilem capillum redderent: quod inſigne manſit: & in  
poſteris eius ac magna pars rutila barba fuerunt. Fun-  
cti autem conſularibus. vii. triumpho cenſuraque duplici:  
& inter patricios allekti perſeuerauerunt omnes in eodem

caluinoz & ænobarborum. Ænobarbi auctorem ori-  
ginis: itemque cognominis habent. L. Domitium: cui iure  
quondam iuuenes gemini auguſtiore forma ex occurſu im-  
perafſe traduntur nunciaret ſenatui ac populo uictoriam  
de qua incertum adhuc erat. Atque in fidem maietatis  
adeo permulſiſſe malas: ut e gigno rutilum ærique aſ-  
ſimilem capillum redderent: quod inſigne manſit: & in  
poſteris eius ac magna pars rutila barba fuerunt. Fun-  
cti autem conſularibus. vii. triumpho cenſuraque duplici:  
& inter patricios allekti perſeuerauerunt omnes in eodem

ænobarbi  
unde

Auguſtiore

maieſtas  
maieſta  
mattici q  
Capillus p  
pilo  
hepatizon  
æſ. rutilus  
ruſſus  
Rutilare  
Rutiliz  
ſorminæ

lare dixit pro eo ut Varro interpretatur quod est aureum colorem acri inducere: nec Varronis sententia Gelbo repugnat si quidem non uno modo dicitur aliquid rubere: alter enim ignis aliter sanguis rubet aliter ostrum: aliter crocum: quae uarietates sub rufi appellatione continentur. Allecti: anobarbi.

cognomine. Ac ne praenomina quidem ulla praeterquam Cnei & Lucii usurparunt ea quae ipsa notabili uarietate modo continuantes unum quodque per trinas personas: modo alternantes per singulas. Nam primum secundum ac tertium anobarborum Lucios: rursum sequentes ex ordine Cneos accepimus: reliquos non nisi uicissim: tum Lucios tum Cneos: plures e familia cognosci referre arbitror: quo facilius appareat ita degenerasse a suorum uirtutibus Neorum ut tamen uicia cuiusque quasi tradita & ingenua rettulerit.

De Cneo Domitio Atauo Neronis.

**A**Tigitur paulo altius repetenda: atauus eius. Cn. Domitius in tribuatu pontificibus officiorum quod altum quod se in praesentis sui locum cooptassent. ius sacerdotum subrogando: a collegiis ad populum transtulit: ac in consulatu allobrogibus aruernisque superatis elephantum per pulchram uictus est turba militum quam inter solenta triumphi praefigentes: hic dixit Licinius crassus orator non esse mirandum: quod aeneam barbaram habere cui os ferreum cor plumeum esset: huius filio propter caesarem abeunte consulatu: quem aduersus auspicia legesque legibus existabat ad disquisitionem se natus uocatur: mox consul imperator ab exercitibus gallicis retrahere coactum. Successorque ei per factionem notatus principio civilis belli ad corphinium captus est: unde dimissus

allobrogibus aruernisque populi sunt Galliae transalpiniae allobroges in gallia narbonensi collocantur a geographis: quorum metropolis est uicia: aruerni uero super ligeri flumine siti metropoli habent nemus: hic aduersus romanos bella identidem gerunt: contra caesarem dictatoris quidrigentis bellatorum milibus depugnauerunt. cum prius aduersus maximam emilianam & hunc domitium anobarbum. eorum hominum milibus coexistissent: auctor est Strabo in quarto de hoc bello allobrogico sic scribit. L. Florus in tertio: quantum gaudium uictoriae fuerit: hinc extimari potest: quod & domitius anobarbus & fabius maximus ipsis quibus dimicauerat locis laeas errerent turres: & de super exornata armis hostilibus trophaea fixerent: cum hic mos iustitatus fuerit nostris. Elephantum uictus in hoc imitabatur Annibalem & poae regem idorum: qui elephantum uelabantur. In hoc autem allobrogico bello romanos habuisse elephantos testantur historici scribentes: quod maximus barbaris terror elephantum fuisse imitatum gentium pares. Per provinciam: galliam narbonensem signat. quod po. romani provincia erat: de hac intellegit caesar sic scribens: inter heluetis alterum per provinciam nostram multo facilius atque expeditius. Inter solenta triumphi: quemadmodum in triumphali pompa triumphantes milites prosequi solebat. Triumphasse autem domitium signat. L. Florus: qui scribit in eo triumpho nihil tam conspicuum fuisse quam rex ipse fuit uisus discolombis in armis argenteis carpere. Lucius crassus: hic est ille crassus: qui disputat apud Ciceronem in libris de oratore: quem ait in bruto fuisse eloquentium iuris peritissimum: sicut scruola iuris peritorum eloquentissimum: hic latens dolore consumptus est: quod morbum pleurenticum uocat. Os ferreum: crassus allobros ad nomen anobarbi mordaciter uisum comare et ducto ex nobis metallo: aris ferri plumbum: ut per os ferreum durum & inflexibile: per cor plumeum liquidum domitii signum nec non obtusum & ponderosum intelligi uellet.

Caesar: dictator. Ad disquisitionem: hoc in iulio caesare habuere explicatum est: quemadmodum senatus delatum est. ut cognosceret de actis caesaris in consulatu. sed cum senatus tale cognitionem suscipere recusasset caesar abiit in provinciam iterum domitium conata. Mox consul: cum domitius minaret se effecturum in consulatu quod efficere in praetura non posuisset. Imperator: caesar. Per factionem: pompeianorum. & eorum quod caesaris oppositum esse cupiebant. Ad corphinium captus: Lucius in ti. pharsaliae laudibus hunc domitium scribit caesarem inuito & renouum uictum coexistisse: hoc nobis & nostro munere dixit cernere diem.

M. ANTO. Continuantes idem praenomen usurpantes. Per trinas personas: per tres continua series in familia Lucios aut Cneos dictos. Alternantes: nunc Lucii praenomen nunc Cnei uariantes. Patris autem Cnei domitii qui i. iulio auctore. Pont. maximus fuit sacerdotum: ut non collegia uelut antea quod uel

PHIL. Cognomine: anobarborum: ut oes anobarbi dicentur.

Vnum quodque praenomen. Lucii: & Cn. Per trinas personas: ut tres perpetuo tempore & continua serie dicerent Cnei & mox totidem Lucii. Alternantes: ut post Lucium. Cn. post Cneum Lucius quidam qui uicissitudine nosaret. Vicissim: uices antiqui uicissim dixerunt: uicissitudinem quoque per uicissitudinem usurparunt.

Vicissitudo

Referre praeterea ad negotium suscepit. Degenerasse: praeterea: dum mihi sunt testes non degenerasse per pinguis. Dicitur autem non degenerare a malo quam a bono. Livius l. xi. Ne degeneraueris a familia spiofissima & superbissima. Cuiusque: pro auogo. Retulit: reddidit: ac regenerauerit. Atauus: quanto gradu cognationis sunt supra atauus atauia ista amplexus amplexus. Cooptassent: elegerunt: super hoc uerbo non pauca superius annotauimus.

A collegiis: non pontifices ceteri qui in sacerdotio collige ius habent substituti in sacerdotem in locum de mortui: sed uoluit ut hac subrogandi potestas prineret ad populum. Allobrogibus

allobrogibus aruerni

Crassus eloquentium iuris peritissimus pleurenticus morbus



lent coaptarent: sed populi id beneficiū esset. Allobrogibus aruernisque superatis. Strabo. cc. aruorum milia a domitio anobarbo & amulio maximo una acie supata prodidit. Elephantiq; bellua ro. rato ad eum usum recipere: ut dorso sedentes tanta mole ueheret. Annibal i traiecitū apemini quō per stagnātia am l. eum exercitū traduceret elephāto usus ē. L. iuius & luue. sūt auctores. Lucius crassus: sic libērius legeri q̄ licinius ut alii ferme oēs habēt. Cicero qd ualer illa eloquēssimi uiri lucii crassi magis copiosa q̄ sapiēs Oratio Cornelius tacitus decimo aetatis āno lucius crassus. C. Carbonē accusauit: nec eo officia i crasso: gēte licinii quoq; nomē fuisse iertū: sed p̄noie scriptores: uti maluerūt. Ferreū: durū. Coriā plūbeū: obtusum ut iedificātie & focordiae uno tpe arguerit. Ad disquisitionē senatus: regre uī uerbi ex cæsaris dictatoris uita.

Ad corphiniū: Pli. appianus. Plutarchus. & Lucanus de ditionis a Domitio corphiniū factae meminerunt.

PHI. Massiliēses cōfirmasset.

cæsar i. i. belli ciuiliis cōmentario refert domitiū hūc: quē ipse corphiniū caprū dimiserat: a pōpeio missum ēē ad occupandā massiliā nauibus actuariis spēre: q̄ a massiliēsis receptus urbi p̄ficiē: sūmagrei belli administrādū p̄mittit. Destituit: deseruit: cū uideret massiliēses superari a cæsarianis & maxie a bruto: quē cæsar bello p̄fecerat. Acie pharsālica occubuit. L. domitius ut auctor est cæsar i cōmentariis ex clade pharsālica in mōre refugies ex castris: cū uires eius lassitudine defecissent ab equis: ē ierfectus.

Lucius domitii mortē tanq̄ generosam extollit luculētō p̄conio in. vii. pharsālic. i. desperatione ne regē. Cap. corphiniū. Venenū penitētia uomeret: Pli. i. septimo hæc tradit: at cōtra miseriage: in-

numera sūt exēpla: Lucius Domitius clarissimæ gētis apud massiliā uictus corphiniū captus ab eodē cæsare ueneno poto pp tediū uitæ postq̄ bibrat oi ope ut uiueret anxius est. Medicū manuifert: Seneca li. iiii. bificio: medicū hunc seruū fuisse significat a quo hæc histōia luculētē describit: cuius uerba subieci q̄ hæc sūt corphiniū cæsar obidebat: tenebat iclusus Domitius ipeuic medicō eidēq; seruū suū ut sibi uenenu daret cū tergierantē cū uideret qd cōtaris ingt tanq̄ i tua potestate totū istud sit mortē rogo armatus tū ille p̄misit: & medicamentū innoxii illi dedit: quo cū spiritus esset: accessit ad filiū eius: iube me ingt seruari: dū ex euentu intelligis an uenenu patri tuo dederim: uiuit Domitius seruatus a cæsare: prius tamen Seruus illū seruauerat. Minus nouiū: refert plutarchus in cæsare medicū seruū cū Domitius potionem hausisset p̄niāq; mox afficeret cōsolatū esse dominū: tanq̄ nō mortiferā: sed somniferā hausisset potionem. De mediis: in cæsaris dictatoris uita proditum est quemadmodū pompeius denunciat pro hostibus se habituros: qui mediū fuissent: cæsar uero: tales suos i sibi numero futuros pronunauit huius p̄peianæ sententiæ: quæ plane iniusta est auctore fuisse Domitiū significat Tranquillus. Damnatus lege pedis: dictum est in iulio cæsare q̄ eadēmodū inter cæteros hæredes hæredem instituit: quintum pedii ex q̄ drante: quo lex pedis lata est: quo oēs tyrannocōni hoc est cæsaris interfectores & cōtra eos: q̄ illi ignouissent omnibus p̄stituta est dies una facto p̄conio ut ad iudiciū adessent augusto ipso iudicia obferuante: neq; ullo iudicii absolutionem obtinente inter alios dānatus fuit hic Domitius: quauis innocēs fuit nec affinis culpæ parricidii. Post utriusq; interitū bruti. & cassii: qui quemadmodum obierint historici oēs prodiderunt & nos supra retulimus. Cōmissi: sibi traditi a tyranno: tonis. Partibus: bruti nis & cassianis. Profligatis: profligatis deperditis & ad internecionem deductis: q̄dam edificia quæ ppe absoluta est: itaq; sunt in profligato esse dicunt: quos Gellius arcessit incertitiæ & ignorantiis. M. Antonio tradidit: appianus libro q̄nto belloq; ciuiliū tradit domitiū bruto & cassio: p̄ligatis magna clasē p̄dictam una cum murco fuisse reliquias bruti & cassii refouentem: cum quibus factionem quandam se paratū per se fecit uiresq; firmauit. Idem postea totam classem tradidit Marco antonio.

M. AN. Truci: ferro & indomito. Morte timore appetitæ: plutarchus auctor est illum corphiniū quo um soporiferam potionem a medicō datam pro ueneno bibisset: continuo poenitentia adductū tēpisse uicem suam turpiter scire ultroq; errore cognito metu liberatum. Hostium numero habēdos: plutarchus pompeius ingt omnes iubens partes sequi p̄conio quod qui remississet iur cæsaris expulset

massiliēses obsidione laborantes cū aduentu suo cōfirmasset: repente destituit. Acieq; demū pharsālica occubuit: neq; latis cōstans & ingenio truci. In desperationē rerū mortem timore appetitā ita expauit: ut haustu uenenum poenitentia euomeret: medicūq; manuifert: qui idē sibi prudens ac sciens minus noxiū temperasset. Consultante autē. Cn. Pompeio de mediis ac neutram partem sequentibus: solus censuit hostium numero habēdos.

Item de proauo Neronis.

**R**Eluquit filium omnibus gentis suæ proculdubio p̄ferendum: is inter cōscios Cæsarianæ necis quāq; infons dānatus lege pedis. quū ad Cassiū Brutūq; se propinqua sibi cognitione coniunctos cōtulisset: primo utriusq; interitu classem olim commissam retinuit. Auxit etiā nec ipsi partibus ubiq; profligatis. M. Antonio sponte, & ingentis meriti loco tradidit: solusq; omnium ex his: qui

Mors domitii

Medicus seruus

Lex pedis Tyrannocōni Edificia in profligato

urbē religit. Inter confcios: quū ipse expters eius cōsiliū fuisset lege pedia quā. Quisus pedios cōsul tulit co-  
hæres Augusti is Augusti i prio cōsularu collega Brutū Cassiū & oēs Cæsaris interfectores abentes priedia  
cōdēnauit: multi i id crimē deuocati: q̄ cū cædes patrata ē haud procul abierat Appianus est auctor. In  
fons dānatus: unde datur intelligi ex iis unum qui in crimen adducti sunt q̄ media cæde fe curia non pro-  
ripuitent domitium fuisse. Cōmissa: bruto & cassio illi tarditama. Ne nisi partibus: uū steterat. Pro  
fugias: prorsus accitis. Classē. L. ab initio naues eum habuisse. Appianus tradit inde Bruto & cassio ui-  
dus suam non aliam fictionem secutus perstitit ut idem auctor ait classē retinere.

pari lege dānati erant restitutus in patria mamplissimos ho-  
nores percurrit: ac subinde reditegrata dissensione ciuili ei  
de Antonio legatus delatā sibi summū imperiū ab his: quos  
Cleopatraz pudebat. neq̄ suscipere: neq̄ recusare fidenter pp  
sabitā ualitudinē ausus transiit ad Augustum: & in diebus  
paucis obiit nōnulla & ipse infamia aspersus. Nā Antonius  
cū desiderio amicæ Seruiliæ naidis trāsfugisse iactauit.

### De Domitio aui Neronis.

**E**X hoc Domitius nascitur: quem emptorē familiæ  
pecuniæq̄ in testamēto Augusti fuisse mox uulgo  
notatū ē: nō minus aurigandi arte in adolescentia  
clarus: q̄ deinde ornāmētis triumphalibus ex germāico bel-  
lo. Verū arrogans pfusus: immittis cenforē. L. plancū uia si  
bi decedere ædilis coegit p̄tur cōsularisq̄ honore. Egres  
Ro. matronasq̄ ad agēdū mīmum produxit in scenam uer-  
nationesq̄ & in circo & in oībus urbis regiōibus dedit. Mu-  
nus etiam gladiatorum: sed tanta sœuitia: ut necesse fuerit  
Augusto clam frustra monitum edictō coercere.

ditionē agebat: q̄nq̄ testibus & libripēde ciuibz romāis puberibus p̄sentibus & eo q̄ familiæ emptor di-  
cebat: hoc testamētū gēus sicut alia uetusta i usu ēf desit auctores iuriscōsulti cuius res ēf mētio fit. Il. ii. in-  
stitutionū titulo de testamētis ordinādis: de hoc emptore familiæ intelligēdū haud dubie ē in hoc loco ap̄  
Suetoniū: q̄ significat domitiū ab augustō i testō factū ēē emptorē familiæ: ut. Ep̄ illā imaginariā emptio-  
nē augusti familiæ empti mox mānuiteretq̄ dispōeretq̄ ex uolūtate sniaq̄ ipsos testatores: appellatioē autē  
familiæ significat hereditas: sicut i lege. xii. tabularū his uerbis agnatus primus familiā habeto. Pecūiæq̄  
uerbū pecūiæ nō solū nūeratā pecuniā cōplectit: neq̄ ēt oēm oīno pecuniā hoc ē oīa corpora: nā corpora  
quocq̄ appellatioē pecūiæ cōtineri nemo ē q̄ ignoret. Aurigādī arte clarus: q̄cūq̄ habuerit i horoloio equi  
umq̄q̄ ludus cælesse ēerūt aurigæ: agitatores & ueredari auctor firmicus maternus i. viii. Matheos. Ex  
germāico bello: q̄d auspitiis augusti gestū ē: q̄ germāos ultra albi fluiuii sūmouit: q̄ sueuos & sicabros ger-  
maniz populos dedētes s̄ traduxit in galliā: hoc āt bellū germanicū a Tyberio gestū ē sub auspiciis augu-  
sti Cæsaris: quo bello ut supra docuit Tranquillus q̄draginta milia deditioēq̄ traxerit in galliam. Ornāmen-  
tis triūphalibus: moris fuit ut qui in bello strenuam operam nauassent imperatores: ornāmētis triūphal-  
ibus insignirent: q̄bus ob uirtutē domitius fuit exornatus. Prodigus in impensibz.

Censorē uia decedere: ex hoc arrogancia domitii declarā: qui cum esset edilis minor: q̄ magistratus: coe-  
git cenforē: qui maior magistratus est sibi cedere de uia. Præture cōsularisq̄ cum ēet prætor & cōsul.  
Ad agēdū mīmū ad historici faciendā & scēnicā artē exercedā: quæ res ap̄ romāos notabā infamia: aut  
n̄ptor q̄ i scēnā p̄dierit i famis est: neq̄ ap̄ græcos scēnici actōres i honore paruo habebant sicut docet Au-  
gustinus i. ii. de ciuitate dei. Vrbis regiōibus: urbē romā i. xiiii. regiōes diuisam fuisse tradunt historici: &  
nos supra annotauimus: hoc autē refert ad profusionē prodigalitatisq̄ domitii. Edictō coercere: p̄ceptis:  
ecclēsiasticū. hoc idē præcipit ut clam prio peccantē corrigas q̄ si emendari nō ualeat palā castigandus est.

M. AN. Reditegrata: itez exorta iter ciues discordia iter augustū intellige & antoniū. Ab hisq̄ in an-  
tonii partibus erant. Cleopatraz pudebat. i. p̄sentis ip̄erū q̄d oīa cleopatraz libidine & uoluntate gererentur.  
Propter subitā ualitudinē: febre. Ad augustū transiit: sub actiæ pugna: tps̄ transitionē ab eo factā  
Pictar. ait Domitius ingt zenobarbus iā febre ip̄licitus parū nauiculā ignessusquū ad cæsare transfugisset  
Antonius contra cleopatraz uoluntatem impedimenta oīa cum seruis cliētibz & amicis ad eum remisit: sed  
domitius post paucos dies quasi perfidiz & proditiōis eum p̄eniteret uita decessit. Desiderio: cupidita

PHIL. Pari lege. Pedia. Ho-  
nores: magistratus. Subide: mox  
stari. Reditegrata dissensione: in  
ter augustū & antoniū: quocq̄ so-  
cietas semp dubia & incerta recō-  
ciliationibus uariis male focilla-  
ta tidē abrupta est. Propter su-  
bitā ualitudinē: Domicius fe-  
bricitas nauiculā ignessus ad Cæ-  
sare cōfugit Antōius cōtra cleo-  
patraz uolūtate impedimēta oīa  
cū seruis & cliētibz & amicis ad  
eum trāsmisit: sed domitius post  
paucos dies: q̄si pfidiz: p̄ditio-  
nis cū p̄teret: uita decessit (au-  
ctor Plutarchus. i. antonio). Ser-  
uiliæ naidis: nomē p̄p̄riū puellæ  
ob cuius desiderii & amoris im-  
parietia iactauit Antōius domi-  
tiū tanq̄ trāsfugā trāsisse ad Au-  
gustū. Emptorē familiæ: inter  
testamētōz genera hoc quocq̄  
antiquus: usurpatū est: q̄ diceba-  
tur p̄ res & librisq̄ per emanci-  
pationē. i. imaginariā quādā uen-

Emptor  
familiæ q̄

Familia hæc  
reditas pe-  
cunia  
sub equo  
nascuntur  
aurigæ

Scenici fa-  
mosi

te. Amica mulieris amatæ. Transfugisse ad Augustū trāsisse. Domitius Nerōis avus. Emptorem vel  
ga familiā ab Augusto relicta coemerit vel qd magis placet abtūc ac p̄cio p̄ eos q apud illū gratia valebat  
Augusto insinuat iter tertius heredes testō ē iherus ob idq; & i familiæ potiūde pecūiaq; ab Augusto  
relicta spē venerit. Ex germāto bello Tyberii Nerōis ui postea impator ager ductū i Germāia gesto: is  
triūphūsalitū quē ob variā eadē Augusto uictorio p̄mittē distulerat agēs p̄sequētib; legatis triū  
phalia ipectrauit ornāmentū itelligi pōt Domitiū unū ex tyberii legatis fuisse: iter eos q Romanis le  
giōes i Germāia ducant. Domitiū ip̄m tacitus Cor. i eo libro quē de situ germaniæ scripsit non retulit.

Via sibi decedere: quū mīores magistratus maioribus decederēt. Ad agēdū mimū: ad c̄nēcia operam  
exhibēdā. Produxit scēnā duxit qd ip̄m ga sine igēti ip̄edū fieri nō poterat: iocū p̄sūm duxit: cre  
dibile ē. n. matrōas & uiros hōesto ordie locatos ad phamā p̄sūm abiciēdā sine maiore qdā spē p̄mū idud  
nō potuisse. Vētiōes: serag. cōfectiōes q sine cōficiētiū p̄ntiæ stēni qdē: nō poterāt. Tanta levitas: cū  
dura cōditiōe in uictōis faciendū. Clam frustra moniti: qā clam frustra Domitiū ip̄m monuisset.

Antoniz

PHI. Ex Antonia maiore: ex

Antioia &amp; octavia duæ filie an

toniæ nate sūt: quarū maior nu

psit domitio a nobarbo i minor

druso augusti p̄uigino. Cui ce

sar: hic filius p̄ adoptionē au

gusti cēsaris fuit: q tri armeniam

ad partichas arabicasq; res cōpo

nēdas missus ē pli. scribit caium

ex arē augusti filiū gloriā p̄ce

pisse ex arabia: de cuius obitu su

pra dictū ē. Quātū portare: ue

tus codex hēt portare. tāq; liber

tus oculus sit a patrono qā bibe

re tantū recubabat q̄m patronus

volebat. si portare legitimū re

ferendū erit ad om̄s gestandū.

E cohorte amicag: de hac co

horte ait oratus. qd oportet q co

hōis op̄erū struat. &amp; catullorū p̄

lonis comites: cohōis inanis ueteres cohōrē p̄toriā appellauerunt. Puerum obtruit: cōculcauit op̄p̄it

attritū. iurganti iurgium dicendi est enim iurgare iurgium facere. oratus. iurgares ad te quod epistola

nulla rediret. Oculū eruit: cōculcauit ut uir uerbo iurē cōsulorū. elusare. n. est lusum facere &amp; oculum

eruerē scribit Iulianus iurē cōsulorū aqlia lege tenere eū: quē elusauerit discipulū in disciplina. Precus

reze cōptag: argētarios p̄fuisse auctori: rētrūq; uenaliū p̄tacta i libros retulisse docet seneca scribēs lib. i.

declamationū hortensium p̄didisse diē tonū in audire &amp; oēs res &amp; p̄tacta &amp; emptores ordine suo recūsā

re argētarios recognoscētib; ita ut in nullo falleret. In p̄tura: proge edisumq; peculiatie munus ē ut lu

dos exhibeat. hinc a iocinale dictū est graphice &amp; satyricæ p̄tacto caballorū p̄tor sedet: super quo uerū

non pauca scripsimus in libro annotationum. Marcialis quoq; idēat p̄torē ludos exhibere solitū: sic enī

ait. Dicit ego p̄tor erat: cū statuta fuit megalensis purpura cētum officium aut bōi p̄toris ē aurigam ui

ctoibus tribuere legitimā uictoriæ mercedē qua domitius cū esset p̄tor p̄ quandā p̄didā aurigarios fra

dauit. aurigam atq; significat nō tū ip̄i aurigag q domini aurigag &amp; p̄ticipes factionū p̄tactat. l. &amp; uenerē

atq; reliquag. Palmag: scribit Iulianus in. x. ab urbe cōdita palmas uictoribus dari cēptas i romanis ludis

translato et graciā more. cur aut in certaminibus placuerit palmā signū ē uictoriæ supra docuimus ex au

thoritae gelii atq; plutarchi. loco: isomate &amp; iocosa reprehēsiōe: quā graci ledoria uocant. Quētib;

factionib; lamentantibus: Domitius factionū factiones aurigarum significat: quales erant p̄tacta &amp; uenerē

rum domini cum querebantur ē fraudatos esse legitimū uictoriæ premio domitius ad hanc notā abolē

dam decreuit ut deinceps p̄mia p̄sentibus uictoribus traderent. Maiestatis reus: accusans de crimine le

te maiestatis de adulteris de incesto cū sorore commissio. Mutatione: mors p̄ticipis cū est temporum mu

tationis: &amp; iudicia inchoata intermittunt. Sub excessu: morte &amp; iteritu. Pyrgis: in ethuria oppidū ē no

mine pyrgicius meminit pli. in. iii. de quo ait Maro in. x. &amp; pyrgi ueteres in tepesteq; grauisce. ait Iulianus

castellum hoc nobilissimū fuisse quo susti pyratice exercuerunt. Aque intercus: intercus dicitur aq quā

graci hydropa uocant: ait Priscianus: aqua. n. inter cut male habet auctore cello: q morbus acutus est.

plautus mihi erat bilis aq intercus: tussis febris. pli. alio noīe hūc morbū aque subtercutē fuisse noīat. cor.

cel. p̄didit quod ab auctena quoq; traditū est: tres spēs esse hydropis: tipanitis: hypofarchia: aq̄tē graci no

minant: cōis osium esse humoris nimia habundantia. Interdū intercus adieciū nomen est: cato intercuo

bropis dixit pro intestinis. Iōidē gellius intercutibus inquit uitis madentes:

## De patre Neronis.



X Annia maiore patrē Neronis procreauit om  
ni parte uitæ detestabilē: si quidem comes ad oriē  
tem C. Cēsaris iuuenis occiso libertō suo qd quā

tū portare iubebatur: recularē dimissus & cohorte amico  
rū nihilo modestius uixit, sed & in uia appiē uico repente  
puerū citatis iumētis: haud ignarus obtruit. & Romæ me  
dio foro cuidā equitū Romano liberius iurganti oculū eru  
it. Perfidia: uero rante ut nō modo argētariorū p̄cia rerum  
coemparū: sed & in p̄tura mercede palmarum aurigarios  
fraudauerit. Nonatus ob hanc & sororis loco q̄rentibus do  
minis factionū replētanda p̄mia in posterum sanxit. Ma  
iestatis quoque & adulteriorum incestique cum sorore Le  
pida sub excessu Tyberii reus mutatione temporum euz

Iurgare

Eluscare

Aurigarū

Palmag:

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

atq; reliquag.

M. AN. Ex Antōia maiore. M. Antōii trīuiri & Octauæ filia. C. Cæsar: quē ex M. Agrippa & Iulia genitū augustus adoptauit. Occiso libertō suo: quā suū occidisset libertū. Dimissus ē cohorte abire iulius. Vix apparet uia Appia regre supra. Liberius: audacius. Iurgātis: iurgū sibi facienti. In prætura: quā ludos ederet. Aurigarios: aurigariū dños. Sororis ioco: urbana fororis lepida cauilariōe. Incaestū: incestū cōmīti aut cū ea q̄ ob archissimū sanguinis uiculū religionē uxor eē nō pōt. Ver. ausus lectū incellare nouerca. Sub excessu Tyberis: sub id tēpus quō ille uita decessit. Reus: tot capitalibus cūribus obnoxius. Mutatōe tēpore: mutata cū morte p̄cipis tēpore rōæ. Pyrgis: littoralis hetruræ oppido uetustate insigni & tā idē ab aduētū ænæ ī italia sicut hetruræ oppida statū uet. & pyrgi uerres īrepestatēq̄ grauitatē.

fit. Decessitq̄ pyrgis morbo aquæ stercuris oblato filio Nerone ex Agrippina Germanico genita.

De natiuitate & infātia Nerōis & p̄lagiis q̄busdā.

**N**ero natus est ante nouē mēses q̄ tyberius excessit. xlviii. calēdas ianuarias tantū quod ex oriente sole pene ut radiis prius quā terra cōtingeretur. De genitura eius statim multa & formidolosa multis cōiecturatiōis p̄lagio fuit etiā Domitii patris uox iter gratulatiōis amicorū negantis quicq̄ ex te & Agrippina nili detestabile & malo publico: nāci potuisse. Eiusdē futuræ īfoelicitatis signū euident die lustrico extitit. Nā. C. Cæsar rogante sorore. ut infanti ei quod uellet nomen daret inuēs Claudij patrum suū: a quo mox p̄cipe adoptatus ē: eius se dixit dare: neq̄ ipse serio: sed per iocum & aspernāte Agrippina qd̄ rum claudius inter ludibria aulæ erat. Trimplus patrē amicum: cuius ex parte tertia hæres nē hanc quidem integrā accipit correptis per cohæredem caium uniuersis bonis: & sub inde matre etiam relegata p̄cne inops: atque egens apud

eruditore: exēpla notificans. Ex se & agrippina: emphasis est in nobis: tanq̄ ex duobus pessimis nati nili pessimus nō possit. Die lustrico: dies lustricus dicitur: quo infantes lustrant & nomen accipiunt: sed is maribus nonus octauus est foeminis. Macrobius auctor: in primo saturnaliū. festus Pompeius lustratum alio noīe appellat. Romani nundinam deam uenerabantur a nono nascentium die nuncupatam: quo īsanribus nomen imponebant. cur autem nomina infantibus non ante diem octauum imponeretur: causam esse dicit plutarchus in problematis: quia septimus dies cum in cæteris tū ad umbilicum infantibus nup editis periculosus esse cōsueuit. septimo enī die pleriq̄ resoluūt. hoc idē sentire uidetur aristoteles libro septimo de animalibus his uerbis: quæ subieci. plurimi ante septimum diem intereunt inde fit ut nomina septimo die imponantur tanq̄ salutis iam pueri magis credamus. alia causa proditur a plutarcho quæ philosophica est de numero pari & impari tanq̄ octonarius: ut pythagorici asserunt: foemina credatur: uouenarius uero mas: mēdosa est dictio in codicibus plutarchi impressis. nam pro nono die uulgo impresserunt nono anno: ut enim diximus maribus nono die: foeminis octauo nomina imponere cōsueuerunt legimus esse populos ī africa atlāes dīctos: q̄ sunt anonymi hoc est sine propriis nominibus: neq̄ enim nominū ul loq̄e iter eos appellatio est: in uniuersum atlantes tantum uocitantur. Caius Cæsar: caligula. Neronis auūculus. Sorore: Agrippina Neronis parente. Eius se dare uerum fuit Caligule p̄lagium: nam claudius nero dictus est ubi infertus fuit per adoptionem familiæ Claudiorum: nomina autem quæ imponuntur mortalibus die lustrico dicuntur nomina impositiua: de quibus p̄scita sunt pythagoræ secundum numerum uocalium uel impari: uel pari: cuius rei mentio quoq̄ fit a plinio in. xlviii. Serio: sed per iocū cōtraria sunt serio & ioco: hinc oratus: sed tamen amoto queramus seria ludo. Inter ludibria aulæ: superius declaratum est quēadmodum claudius pro despectissimō habitus est: quom Caius Caligula nō uili ī ludibriū referuauit. Trimplus: trimum dicimus & trimulū a numero trium annorum sicut trimatum triennii tēpus. Ex parte tertia: ex triente. Caium caligulam auunculū. Subinde: deinde mox. Relegata: dixit in caligula tranquillū: quēadmodum ille sorores cōdēnauit.

M. AN. Aquæ intercutis: græci hydrops uocant Corne. Cel. inter acutos retulit morbos triaq̄ ait esse eius morbi genera. Ex agrippina: germanici filia quæ nouissime Claudio nupsit. xy. xlviii. calēdas ianuarii: germanico genita duxit ad alterius agrippinæ differentiam quæ fuit huius mater: & Mar. agrippa

Phil. Sublato filio: suscepro.

Ex agrippina: duas fuisse agrippinas notissimū ē quæ caui caligula & domitii neronē p̄cipies genere toride facies humani generis: germanicus ex agrippia filia agrippæ suscepit filia agrippinā nerōis mītrē. Excessit: mortuus ē. Tm qd̄mēda tā tū gēdē. Tertia cōtingere. hūc locū ī angusto enarrauimus scribentes quēadmodū nascētes terrā tangebāt & idē dra ops uocabat: quod opē nascētibz p̄beret. M. uarro sic refert. Natus si erat uitalis ac sublatus ab obsterice statuebat in terra: ut auspiciatē rectus esse diis cōiugalibus. plūmo & plūcūno edibus lectus sternabatur.

Genitura: natiuitate alias spectate. de quo in. ii. cōmētario satis multa. Formidolosa: plena formidinis. formidolosum dici formidat & qui formidat dō cet. gel. in. viii. noctiū adicage: &

hu. cum A

u I  
id

id. G. loq

Formidolosus

Dies lustricus

Octonarius

numerus

foemina

Anonymi

nomina impositiua

Trimus

Trimulus

Trimatus

& Iulia augusti filia mater est decembris. Statim multa subintellige fuerunt aliter ordo non potest. Formidolosus uox scilicet Domitii patris. Dux lustrico: quo infantes lustrabantur: nomenque accipere consuevit in dies octauus ab eo quo puellae nasci cōtigisset puero uero nonus ut plutarchus in quaestione artis & Macrobius in saturna. C. Caesar: caligula. Sorore Agrippina neronis matre. Claudium: qui postea princeps fuit. Trimulus: eris annus natus dixit & trimus ut bimus & bimulus: quadrimus quod trimulus: anniculus uero qui unius sit anni. Caium: caligula. More: Agrippina de cuius relegatione satis in caligula.

PHI. Amita: nullus ignorat amita dici patris mei fororē tāq̃ a me tertia sit: uel ideo amite dixit: et si a patre amata: nam plus forores a fratribus quā fratres diligunt solent: hae lepidā & agrippinā: ut certamen accerrimum exortū est cū utraq̃ cōtenderet amita potius an mater apud Nerone praualeret: idē uicē agrippina morisq̃ lepidae idē est: quā nārcissus multū aduocaret.

Amita uñ

Saltator

Ludus

Saltatorius

palestrici  
chironomiameridiū  
Emulatio

Cervicalia

Anguina  
urnatioContra  
lippitudi-  
nem  
Brachiale  
Ventrale

Amita Lepidā nutritus est sub duobus paedagogis saltatore atq̃ tonsore. Verū Claudio imperiū adepto non solū paternas opes recuperauit: sed & crispi passieni uirici sui hereditate ditatus est. Gratia quidē & potētia reuocata restituit: quae matris usq̃ eo floruit: ut emaneret in uulgos missos a Messalina uxore Claudii. qui cū meridianē quāsi britanni cū æmulo strāgularēt: addidit fabulae & eodē dracone e puluino se pferēte cōterritos refugisse: quae fabula exorta ē de prehensis in lecto eius circū cervicalia serpētis exuuiis. quae tamen aureae armillae ex uoluntate matris inclusas dextro brachio gestauit aliquādiu: ac tedio tādē maternae memorię abiecit: rursusq̃ extremis suis rebus frustra requisuit.

Emulū emulatio dupliciter dicitur & in laude & in uitio sit. nam & imitatio uirtutis emulatio dicitur: unde & emuli cū laude dicuntur. emulatio quoque est egritudo: si eo quod quis concupierit alius potius ipse careat. hinc emuli dicti. quod nomen uitii est: & in hoc secūdo significatu hic accipitur: tanq̃ nero de potētia contēderet cū britanico filio messalinæ ac claudii. Dracone e puluino. Cor. tacitus uulgabat assidue infantiae neronis dracones in modum custodum: fabulosa res & externis miraculis assimulata. nam ipse haud quasi fili detractor unam omnino anguem in publico usum narrare solitus est. Cervicalia: puluio nomine a cervicalibus deriuato. hoc. n. instrumento delicatoꝝ: ceruices confouent. hinc illa pliniana peroratio eo delitice processit: ut sine hoc plumae istrumento durare iam ne uirorum quidem ceruices possint. De cervicali ait epigrammatarius poeta. tinge caput nardi folio: cervicali olebita ceruice sit denominatio: nomen cervical ut docet priscianus in. iiii. Serpentis exuuiis: notum est serpentes quot annis uerno tempore exuere membranarum corporis hiberno situ obducta: exuūt at adhibito foeniculi succo plinius: modo anguinam uernationē mō membrana: modo seneūtem: modo seneūtem appellat. exuuiis serpentum easq̃ multis medicamentis efficaces demōstrat uernatio anguiū repolitā in armariis tinctis necat. Armillae: inclusas a plinio morborum remedia referunt: quae inclusas armillae gestabantur. inter cetera illud est uenimoratu dignum. quod uulpinam linguam habentes in armilla lippituros negat. Dextro brachio: ueluti in brachiali: uocamus. n. brachiale regumentum brachii & ornamentum: sicut uentrale uentris: frontale frontis: tibiale tibiarum in cruribus & alia hoc genus. plinius i. xviii. lais & salpe canum rabioforum morsus & terebinthanas quartanaq̃ febres aut leniri mēstruo in lana arietis nigri argento brachiali incluso. Dicitur tamen uictis oīno ita infecte portuicula acu uel pellicio brachiali inertat. Extremis rebus: in rerū desperatione: quando deploratum erat de eius imperio: & ipse ad mortem querebatur.

M. AN. Amitam. lepidam domitii patris sororem. Vitrici: passieni cui Agrippina mater secundo nupserat: plinius arborem mori eximiam aetate nostra adamauit passienus Crispus bis cōsul & orator agrippinae.



pinæ matrimonio & Nerone priuigno clarior postea. A messalina: quæ ante Agrippinam claudio nupsit. Meridianam: meridianis horis quieti deditum. Britannici: messalinæ filii. Eosdem percussores a Messalina subornatos. Cerialia: ceriali quo dormientes cerux fulcitur. Mar. Tinge caput nardi folio ceriali olebit perdidit unguentum quum coma pluma tenet. Exuvius: spolio siue corio. Maternæ memorie: quasi monumentum quoddam matris id esset. Extremis: perditis.

De pueritia eius: & gestis in ea.

**E**ner adhuc nec dū matura pueritia circēsisbus: ludis troiā constantissime fauorabiliterq; lusit. Vn decimo ætatis anno a claudio adoptatus ē: Anno q; Senecæ iā tunc senatori in disciplina traditus. Ferunt Senecā proxima nocte uisum sibi per quietem. C. Cæsari præcipere: & fidē somnio Nero breui fecit prodita immanitate naturæ quibus primum potuit experimentis. Nāq; Britannicum fratrem: quod se post adoptionē ænobarborum ex consuetudine salutasset: ut subditiciū apud patrem arguere conatus est. Amitam eius Lepidam ream testimonio corā afflixit gratificans matri: a qua rea præmebat. Deductus in forum tyro populo congiarium militi donatiū proposuit Idicēta decurione. prætoriani scutum sua manu prætulit: exinde patri gratias in senatu egit. Apud eundē cōsulē pro bononiensibus latine: pro rhodis atq; ilienisibus græce uerba fecit. Auspicatus est & iurisdictionem præfecti urbis

PHIL. Matura pueritia: ē pueritia noua matura & pæceptis: qd & de alius quoq; ætatibus dr. Virg. iā senior sed cruda deo uindicta senectus. Troiā fauorabiliter lusi: Cor. tacitus: sedente Claudio circēsisbus ludis cū pueri nobiles egs ludicrū troiæ inirent: iterq; eos britanicus impatore genitus & L. domicius adoptione mox i imperiū & cognomēto neronis ascitus fauore plebis aciore in domitiū loco prælagi acceptus est. Fauorabiliter: cum fauore populi: fauorabilis id ē qd ē gratiosus plenusq; fauoris in populo. In disciplina traditus: agrippinā senecā exulante ab exilio re uocauit: qd præuā ipetrauit: ut domitiū filiū tradidit erudiendū ut illius pueritia tali magistro adolefceret: & consiliis uideret. ad spē dñatōis ueretur. Proxima nocte illa significat: diē illū secuta est:

Fauorabilis

Subditiciū

Cōsul. xxx. anno. princeps iuuentutis Decursio.

Nero p bononiensibus

quo sibi traditus ē nero erudiēdos. C. Cæsari pcepte: tanq; nero futurus eēt alter caligula. Fidē somnio qd nō solū seē Caligulæ similē pñit sed illo quoq; scelerationē truculentioreq; mōstrauit. Prodita: detecta. Ænobarbū salutasset britanicū domitiū ænobarbū salutauit nec Neronē nō uiauit i q; finiam ait cor. tactus obuii iter seuro britanicū noie ille domitiū salutauit: qd ut discordiæ iniciū Agrippina multo q̄stu ad maritū deferre: Ipsi q̄ppe adoptionē q̄q; cēserit pces iusserit populus itra pēates abrogat. Ut subditiciū: ppostera res est: qd adoptiuis filiis accusat apud patrē legitimū filiū perinde ac subditiciū & adulterginū: subditiciū enī dicūt suppositiciū: quos iuuenalis suppositos appellat: a plauto iuppiter luculēte dictus: ē amphitriū subditiciū: ppter ea q; imaginē amphitriōis supserat. Quintilianus i prio ut nō modo uersu cē sorta qdā uirgola notare: & libros q; falso uiderent iscripiti: tanq; subdititios submouere familia permiserit sibi. Arguere: criari. Amitā lepidā affuit: paulo ante dictū ē quēadmodū mors idicēta fuit lepidæ. Nero nis amita: quæ exercebat similitates cū agrippina. Rea: scilicet lepidā fuit autē obiectū in accusatiōe inter cætera lepidæ rea facta: qd cōiugiū principis deuotiōibus petuisset: quodq; paze coercitis p calabrum seruoq; agminibus pacē italiæ rurbaret. Tyro: diē tyrociniū: sup quo nō pauca superius annotauimus: quæ petēda illinc sūt si qd scire desideras. Populo cōgiariū: de hoc sic scribit tacitus. uirilis toga Neroni maturata: quo capescēda reip. idoneus uideret & Cæsar adulationibus senatus libēs cessit. ut uigintiū ætatis anno cōsularū Nero iniret: atq; iteri designatus p cōsulare iperū extra urbē haberet. ac princeps iuuentutis appellaret. additū noie eius donatiū militi: cōgiariū plebei de cōgiario. quod populare est: & donatiuo quod militare ē: supra satis ac sup. Indicēta decurione: denūciata signat aut militari decurione: quæ solēmiter fieri solebat causā ludicri spectaculi: ut supra assatim declarauimus in funere nobilium decurrebat circa ipsum rogum & hoc est quod dixit maro in. xi. teneidos ter circum accensos cinēti fulgētib; armis decurrebat rogos. Scutum pulit: tanq; ipse Nero in decursioe præcurreret: & ptoriani milites eum sequerentur præferentem scutum ex ritu decursionis. Patri: Claudio per adoptionem. Gratias egit: pro honoribus quibus eum exornauerat Claudius: de quibus modo diximus. Pro bononiensibus: bononia patria nostra id temporis igne desolauerat: tunc nero pro bononiensi colonia orauit impetravitq; ut largitione centies sextertium bononiæ subueniretur ex quo nos non parum deberemus principi. Neroni: nisi ille obsecula detestanda factus esset odium cunctorum mortalium. Pro eho diis: rhodi oratore Nero: ne libertatem impetrarunt. Ilienisibus: nero ut eloquentiæ studiis enitesceret causam suscepit ilienis obtinuitq; ut illi omni publico munere soluerentur: quod supra quoq; explicatum est: præterea ilienisibus concessum fuit priuilegio peculiari: ut qui matre ilienis esset is sit municeps ilienis: auctor Vlpianus titulo ad municipales. iurisdictionem præfecti urbis: sensus est. nero ius dicere cepit ab his rebus: quæ spe-

Est ad officiū pfecti urbis & pfecti latinage. q̄ aut ad iurisdictionem pfecti urbis p̄tineant docet iuricon-  
sultus l.i. digestoꝝ. scribēs oīa oīno crimina sibi uendicare urbis p̄fecturā: nec tantū ea: quæ intra urbē  
admittuntur: uerum quo pro ea quæ extra urbem intra italiam fiebant.

M. AN. Anneo seneca: itoice disciplinæ studiis ea tēpestate clari: p̄ter ipsius opa q̄ & multa & uaria ex-  
tāt: Fabius Quintilianus: Gellius: Iuualis: Mar. & Papinius i Siluis meminērūt. Proxīa: q̄ diē illū quo Nero  
nē istinēdū suscep̄at. C. Celsi: Caligulæ. Fidē somno: nā Nero nō solū æquū caligulæ scelerat: sed su-  
pauit ēt Pli. p. utraq; Agrippiæ maxīe q̄ caui: & domitiū. Neronē principes genuere totidē facies generis  
hūmā: Aenobarbū: & nō celsarē. Ex cōsuetudinē: ut ante adoptionē cōsueuerat. Subdititiū: nō uerum  
Claudii filiū: sed fraude subditū ac falso creditū. Amitā ēt lapidā: patris sororē nec eius legas qd ne de-  
gāter qdē diceret: sed ēt. Tyro: rudis adhuc cōgiariū donū. Dōtatiū: qd miliri citra stipendiū aut p̄mū  
nomē dabat donatiū dixeret: qd gratuitū p̄lo cōgiariū q̄ aliud sportula aliud recta coena esset aliud ut  
socratō & breui cōgiariū & donatiū pecūia fere cōstabāt. Decursiō: q̄lis ēt hāc decursio nō rep̄io: nō  
septe tñ accipias decurrere p̄ circuiturē siue circuire: sic enī Seruius Virgilianū illud interp̄at decurrere  
rogos ut certo anni diē militari p̄pā militēs tā ad ostētarionē q̄ ad recognitiōis usū aut in defuncti ducis  
memoriā decurrerēt ut alibi idē trāgllus ceteroꝝ. Iq̄ exercitus honorariū ei rū ullū excitauit circa quē dei-  
ceps statuto diē quot annis milles decurreret: fuit idibus iuliis & eḡrū trāsfectio cuius Diōsyus & Valen-  
tus memierūt. sed illi pedibus hi eqs sedētes pulchrū & hilare sp̄ctaculū exhibebāt ciuitari: nec eo inficias  
posse id militaris ludici certaminisq; gēus uideri qd ip̄m q̄lēt ēt. uox ip̄a p̄p̄modū testat a decurro de-  
cursus ē & decursio. P̄fr: claudio. Ḡras: qd honorificētissimō Tyrocinio lē i fore traduxisset. Auspica-  
tus: rice cepit. Iurisdictionē: dicūdi iuris munus. P̄fecti urbis: p̄fectus urbis latinage: feris creatus.

PHI. Atq; latinariū: Au. gelli-

us l. xii. noctū atticagē demon-  
strat p̄fectū urbis latinage: cā ro-  
mæ relinq̄ solitū quē mutius ne-  
gat senatū habere posse: quæ aut  
sunt latinæ feritæ: & cuius rei cau-  
sa iustitiz supra docuimus: qdā  
codices habēt p̄fecti urbis cā la-  
tinage tanq̄ ob cām latīagē feria  
rū obeūdagē usurpauerit iurisdī-  
ctionē p̄fecti urbis: ad quē latīagē  
p̄tinebant. qdā s̄tundū legunt  
p̄fecti urbis atq; latinage qd pla-  
cet: alii iun. ōtim. Nō trāslatitias  
postulationes: trāslatitiz postu-  
lationes dicunt occasiōes nō  
nouæ nec nup̄ fuentæ sed aliunde  
translatæ: & tales breues esse  
solēt utpote ex formula trāsc̄ip-  
tæ & faciliore explicatū sic edi-

atq; latinarum celeberrimus patronis non trāslatitias ut al-  
solet & breues: sed maximas plurimasq; postulationes cer-  
tatim ingerentibus: quāuis interdū etiam a claudio ēt. Nec  
multo post duxit uxorem Octauiam ediditq; pro Claudio  
salute circenses & uenationem.

#### De imperio Neronis.



Septendecim natus annos ut de claudio palā factū  
est inter horā sextā septimāq; processit ad excubi-  
tores: quum ob totius diē diritatē non aliud auspi-  
candi tempus accomodatius uideretur: proque palatii gra-  
pibus imperator consalutatus lectica in castra: & ide rapti  
appellatis militibus in curiam delatus est. Discessit iam ues-  
peri ex immensis quibus cumulabatur honoribus tantum  
patris patriq; nomine recusato propter ætatem.

Trāslatitiz  
postulatio-  
nes

Estā trāslatitiz ueteres dicunt: de quo supra dictū est: postulationes aut nō solū petitiones diēi sed ēt accu-  
sationes satis notū est qd a postuladō deriuatur: supra quo uerbo abundanter scripsimus in primo cōmen-  
tario sensus ē: interdixerat claudius ne patroni causagē ingererent numerosas ip̄licatasq; postulationes apud  
Neronem. ne ille adhuc tyrūculus in iure dicēdo ueraretur: habendam enim cōsebat rationē ætatis iure  
nalis in actione causarum. tamen illi p̄seruauerunt in proposito ut maximas plurimasq; postulationes p̄  
uiribus quisq; ingererent. Octauiam: filiam Claudii principis. De claudio: claudium scilicet occubuisse  
& extinctū esse. Inter horam sextam processit: in publicū egressus est. Agrippina expectabat: ut inq̄ ta-  
citus. tēpus prosperū a calceis p̄dictū: nō medio diēi ante idus octobris foribus palatii rep̄tē de ductis  
nero egressus est in publicū. Ad excubitores: ad cohortē: quæ more militiz excubiis aderat progressus ē  
nero comitante burro. ibi festis uocibus exceptus lecticæ ip̄ositus fuit. dubitauisse quosdā ferunt respectū  
res rogatē: ubi britanicus cēt: mox nullo in diuersum auctore eū q̄ offerebat secuti sunt. itaq; illatus ca-  
stris nero ip̄ator cōsultat. Diritatē: tanq̄ priora tēpora portēderēt plāgentē: dira capefēdī principis  
initia. Pro palatii gradibus: ante scalas palatinas. Appellatis: nero militēs alloquutus est cōgrentia tēpo-  
ri p̄fatus: promissitq; donatiū ad exemplum paternæ largitionis tacitus auctor. In curiam d̄larat  
scribēt tacitus consulta patrum secuta esse sententiam militā in cōsalutando imperatore. Propter ætate  
cum adhuc puer esset: nec illi ætati patris patriq; nomen conueniret.

M. AN. Celeberrimis patronis: eoq; cognitione magis difficili. Nō trāslatitiz: non aliunde acceptas  
alioue deferendas. Postulationes: legitimas debitasq; petitiones. Ingerentibus: cumulātibz iſerētibz  
Interdictum: ne illis adhuc tyronis iurisdictionem arduis & laboriosis implicaret negotiis. Octauiam:

Claudii & Messalinæ filiâ. De claudio: de claudii obitu. Proceffit: in apertu uenit. Ex cubitoribus: q præ fidu cauâ circa fores excubabant. Diratatem: diram extorum speciem quibus litare non poterat. Aufpicandi: suscipiendi inchoandi imperii. Consulatus: ab iis qui in statione erât. In castra: quæ appia uia fuisse diximus. Appellatis: accessit in officio confirmatis. In curiam: ad patres. Decessit: curia. Propter ætatem: quasi patris appellatione indignam.

### De gestis per eum in initio principatus.



R. sus hic a pietatis ostentatione Claudii apparatusissimo funere elatû laudauit: consecrauitq; Memorix domiti patris honores maximos habuit. Matri summam omnium rerum publicarum priuatarumq; permisit: primo etiam imperii die signum excubanti tribu- no dedit optimam matrem: ac deinceps eiusdem sæpe lecti- ca' per publicum simul uestus est. Antium coloniam dedu- ctis ascriptis ueteranis e prætorio: abditisq; per domicili- translationem ditissimis primipularium: ubi & portum ope- ris sumptuosissimi fecit.

### De ciuilibus gestis eius.



T. quæ ut certatione adhuc indolem ostenderet: ex Augusti præscripto imperatorum se professus neque liberalitatis: neque clementiæ: nec comi- tatis quidem exhibendæ ullam occasionem omisit. Graui- ora uestigalia aut aboleuit: aut minuit: præmia delatorum

vider Româus imperator tû puer ad imperiû puenisset fecit cûcta cû matre: ut & illa uideret pariter impa- re. helio gabalus quoq; symmiam matri adeo deditus fuit: ut sine illius uoluntate nihil i repu. faceret & p. secdo mma cõsilia. nō sunt filio repudiada: qñ nō p. captu mulieris circûspecta est & solers. qualis ē clarissi- ma atq; prudētissima matre: qre parēs tua: ielyte hānibal: nūq; a me sine honoris p̄statione nomināda. q̄ non solū callet officia mōnatoris: sed mirabili prudētia p̄ditæ callētē itelligit: quo pacto negocia ad repu. prinē- tia debeat administrari: q̄ra deus bonē ē i mēe tua illustissima dexteras: q̄ta affabilitas ad adēctus excipien- dos q̄ta i rebus oibus obēdis circūspiciētia: quo circa facito quod facis utere maternis cõsiliis i fert ad matre: q̄ ubi futura optima est fidissimāq; consiliatru: cui pares paucissimas æs inuētur nullam superio- rem. non cornelia gracchorum. nō aurelia cæsaris: nō actia augusti mater zeneruæ bētiuolæ sunt præferē- dæ. immo ut dicam quod sentio nec quidem æquipandæ: quæ nec tanaquil soletior fuit nec liuia circû- spectior. Optimam matrem: tacitus propalam omnes in agrippinam matrem honores cumulabantur. si- gnūq; more milinæ petēti tribuno dedit optimæ matris. Simul: cum matris agrippina. Antiu: quæ ciui- tas fuit caput uolscorū ubi generatū ēe ipsum Nerone. p̄diderūt. Adscriptis: adscripti dicebant q̄ in colo- niis noia dedissent ut eēt coloniatio uerbo trāscribi dicunt ut docet feruius q̄ enatras illud maronianū trāscribūt urbi mēs ait romāi moris uerbū est. trāscripti. n. in colōiis deducūt. Et p̄torio: ex milinib; p̄- toriis. Per domicili translationē: domici trāslatio sit qñ colōi ex urbe roma trāserunt ad colōniā habitā- dā ubi illis domicilia & agrī assignant. Portū fecit: cū antea antiū ciuitas fuisse portū carēs: sicut indicat strabo i. v. geographiæ. Sumptuosissimi: maximi sumptus maximarūq; ip̄sæ. Ex augusti p̄scripto: traia- nus dicere solebat. p̄ul distare cūctos principes a primo q̄nquēnio principatus. Neronis illo cni tpe tam fuit optimus principū Nero: quā postea possimus. p̄scriptū aut ut inq; porphyrio p̄ præcepto dē trāslatiōe sum- pta a magistris ludi q̄ p̄scripta pueris dāt p̄cipiuntq; imitari: oratus nō ita romuli p̄scriptū: apud rethoras trāslatio uberrima: ē quomō p̄scribamus a re a p̄sona a tpe & reliqs aut fortunatiū p̄scripōne differ- re a trāslatiōe: cū p̄scripto excludat actiōne: trāslatio aut distat. Cor. taciti in hanc sniam uerba sunt hac tūc formā futuri principatus nero p̄scriptū. ea maxime declinās: quorū recēs luxuria flagrabat: nihil in penati- bus fuit uenale aut ambinoi p̄uū ēē uoluit. Comitatus: benignitatis & facilitatis. comes enī benigni faci- les & suaves hoies ēē dicunt unde & comiter: p̄ benigne accipis auditor cicero in ofōne pro. Corne. balbo. Aboleuit: tradit tacitus uestigial gntie & uigilantiæ uenaliū m̄cipioz remissum fuisse a Nerone. idē idu- xit abolitionē q̄ dragefinæ q̄nquagēsimæq; & q̄ alta ex auctionibus illicitis noia publicāi faenerāt. idē co- ptrauit de abolēdis cūctis uestigialibus. tanq̄ id pulcherrimā donū generi mortaliū daturus. sed cum cohi- buerunt senatores dissolutiōē ip̄erū docēdo. si fructus q̄bus res pu. sustineē diminueret. Præmia delato-

PHIL. Orsili. scipies. Claudii tum laudauit: laudationē claudii funebre exoritur est Nero: in qua antiquitatem generis cōsultatus ac triumphos maiorum enumerauit: sed ubi puidētia sapiētiaq; clau- diū laudare coepit: nemo risui tē- perauit. autumat tacitus oratio- nē illā a seneca fuisse cōpositam: annotauerūtq; seniores primum Nerone ex principibus romanis eguisse alienæ facundie. Cōse- crauitq; .i. p. apothēosin. tacito ait flamine claudiale simul claudio cēforiūq; funus fuisse decretum & mox cōsecrationē die funeris. idē paulo ante. coelestes ingit ho- nores claudio decernunt & fu- neris. solēne p̄inde ac diuo augu- sto celebratū emulante agrippina proauæ liuæ magnificentiā.

Domiti prius ait tacitus effigie domino patri petiisse Nerone a senatu. Matri sumā: idē Ale-

Nero eguit alienæ fa- cundie

Laus zene- ueræ benti uolæ

præscriptū

Comes Comiter

Qua dru  
platores  
Delatores  
legis  
Decimæ  
uxoribus  
quartæ me  
retricihus

rum:erāt inter delatores criminū publicorū qdam quadruplatores nolati:q quartā partē de pscriptorū bo  
nis quos detulerāt cōlēqbanf. cū aut lege papia delatoribus p̄mia cōstituta fuisset:nero ea minūē redigē  
ad q̄rtas.uerbi cā ut delator:q p delatore accipe debebat q̄dragita accipet decē.ūf at̄ sensus ille eē cōgruen  
tior.ut itelligas neronē ad q̄rtas redigisse minuisseq̄ p̄mia:q̄ cōstituta erāt his delatoribus:q̄ accusabāt de  
ferebātq̄ noīe illoꝝ q̄ agerēt aduerfus papia legē:de q̄ p̄rio cōmētario copiofē differuimus.ita.n. dicimus  
delatores papia legis hcut delatores iuliz. p̄p̄eiz corneliæ legis:itelligi uolētes illoꝝ accusant trāsgreſſo  
res p̄uaricatorēq̄ eaz legū:ad q̄rtas at̄ absolute dixit:ſicut ē illud admodū ſcītū trachali oratoris contra  
Spatalē.placet hoc ergo leges diligentiſſime pudoris cuſtodes decimas uxoribus dari quartas meretricibus.

M.AN. Per translationem domiciliū domicilio ex urbe in coloniam translato aut certe ita in coloniam  
aſcripti ut eorum domicilia alibi eſſent quod in nono comenſi quoq̄ colonia euenit. Præſcripto:formu  
la. Præmia delatorum:delatoribus decreta:

PHI. Quadragenis q̄dragen  
tenis.hoc idē Cor.tacitus ſic ſcri  
bens plebei cōgiariū q̄drigeſi nū  
mī uiritim dat. Quibulda qn  
gena:ſcribit tacitus qn̄gēa ſeſter  
tia i ſingulos annos oblata fuiſſe  
a nerone ualerio meſſalæ:quibz  
ſop̄ia inorā ſuſtentaret Aurelio  
quoq̄ cotte & aterio Antonino  
annuā pecuniā ſtaruit princeps ne  
ro quīs p luxū habitas opes diſ  
ſipaffent. Menſtruū gratuitum  
ſine p̄cio frumentū unius mēſis  
ex argitide neroniana datū mi  
tibus cohortiū p̄torianarum ſi  
gnificat.qdā exponūt menſtruū  
nō tā unius mēſis:q̄ in ſingulos  
mēſes datū frumentū ſine p̄cio p̄  
torianis cohortibus utpote no  
bilibioribus & ad caſtodīū p̄cipis  
excubānbas. Neſcire iſas:ſene  
ta li.ii.de clāmētia ſe maxie cō  
p̄ſum eſſe hac una Neronis uo  
ce ait ut de clāmētia ſcriberet:

papiz legis ad quartas redigit:diuiſis populo uiritim qua  
drigenis nummis:ſenatorū nobiliſſimo cuiq̄:ſed a re fami  
liari deſtituto annua ſalaria:& quibulda quingena cōſtituit.  
Item p̄torianis cohortibus frumentū. menſtruūmq̄ gratui  
tum. Et quum de ſupplicio cuiuſdam capite damnati:ut ex  
more ſubſcriberet admoneretur:quā uellem inquit neſcire  
litteras. Omnes ordines ſubinde memoriter ſalucauit:agen  
ti ſenatuī gratias reſpondit quum meruero. Ad campeſtres  
exercitationes ſuas admiſit & plebem declamauiq̄ apius  
publice:recitauit & carmina non modo domi:ſed in thea  
tro tanta uniuerſorum lætitia:ut ob recitationem ſupplica  
tio decreta ſitaquæ pars carmiū aureis litteris Ioui capi  
tolio dicata.

De ſpectaculis per eū editis & libertate eius ad populum.  
Pectaculorum plurima & uaria genera edidit:lu  
denales.circenſes:ſcēnicos ludos:gladiatorium  
munus. Iuuenalibus ſenes quoque conſulares



Laus dicti  
neroniani

Vellem  
neſcire  
litteras  
Memoria  
cyri & the  
miſtoclus

quā appellat uocē generoſam dignāq̄ quā audirent oēs gētes:quæ Romanū ſperidū colunt:quā uocē ait in  
cōſecōne omnīū mortaliū eē mittēdā.in cuius uerba principes regeſq̄ iuramentū faciunt:quā uocē appellat  
publicæ generis humani inocētia dignā cū burruſ p̄fectus cohortiū uir egregius:latrōes duos animad  
uerſurus eēt exiſgebat nerone:ut ſubſcriberet in quos & ex q̄ cā animaduerti uellet:hoc ſæpe dilatum ut ali  
quādo fieret iſtabat.tandē nero inuius ſuito cū carthā ptuliſſet traderetq̄ exclamauit.uellē neſcire litte  
ras hoc autē ideo dixit ne cogereſ ſubſcribere libellū pertinēret ad ſuppliciiū capite dātorū. Memoriter  
ſalucauit:in hoc laudāda Nerōis memoria eſt nō min⁹:quā cyri.q̄ nolati oēs in exercitu ſuo milites ap  
pellauit:nec min⁹ quā L.ſcipionis q̄ po.ro.nominatim alloquebat:nec min⁹ quā themiſtoclis:q̄ oium ci  
uiū noīa memoriter tenuit. Subide:ſequēret. Cū meruero:uox plena ſummiſſe ciuilitatis:tanq̄ nō mere  
reſ:ut ſibi a ſenatu gratiæ agerēt:ſi cū nullū adhuc beneficiū cōſuliſſet i ſenatū. Capeſtres exercitationes:  
q̄n in cāpo martio exercebanf.de exercitatiōibus capeſtribus diximus ſupra ſatis ac ſup. Admiſit & plebē  
ſpectim ſignūq̄ eſt comitatis in principe exhibere ſe in publico & ab exercitatiōibus ſuis non excludē  
re:populū ſpectatorē:cōſcientia enī ſcelerū nimirū ſuit illa:quæ priā nos docuit ſanioris apponere ne ſla  
gitia noſtra uulgo noſcitant. ſed bonus princeps nihil nō agere p̄t in p̄p̄atulo:cū nihil agat reprehēſibile.

Aureis litteris:ob excellētīa ſuauitēq̄ popularē.ſcribit plinius tria chilōis lacedæmoniū p̄cepta delphis cō  
ſecrata fuiſſe litteris aureis. Iuuenales:a iuene iuuenales ludos deſtinati nomē oſtēdit.nā ut ait p̄ficiūſ  
in ſiū.a iuene iuuenalis deducit & iuuenalis:uidēturq̄ fuiſſe pro ſalute iuuenū iſtituti ludi iuuenales:ſicut  
olim plebei pro libertate plebis facti:uel q̄ a ſolis iuuenibus celebrāf.Nero nō ſolū iuuenes:ſed ſenes & ue  
rulas cōtra ritū iuuenalibz exhibuit ad luſum.de his ſcribit hæc tacitus.ſiſtituit Nero ludos iuuenalibz uoca  
bulo i quos paſſim nomina data nō nobilitas cuiq̄.nō ætas aut acti honores i pedimēto:quo min⁹ latius  
græciue hiſtriones artē exerceēt.refert iulius capitolinus gordianum edidiſſe ludos ſcēnicos & iuuenalia p  
quadrūdum:de his ſidoniūſ.ſam famæ iuuenalibus peractis.

M.AN. Papia legis:q̄ papia lex eēt ſuo loco diximus:ſuit & atq̄q̄ papia legis caput quo cauebatur nō  
q̄ p̄grius eēt ciuitate fraude uſurpet. Menſtruū gratuitū:ut quī ſingulis mēſibus accipere unius tantū &

Iuuenales  
ludi

nō omniū gratiū dare: aut fructū gratis ab eo cōstitutū accipias & ut magis gratificaret idipm̄ me-  
struū. Nescire has: ne ad hūmō cogeret subscriptionē: Anneus seneca burrus iqr̄ pfectus tuus uir̄ egregi-  
us & tibi principi notae exigebat a te ut scriberes i quos & ex q̄ ai adiuuati uelles hoc sepe dilātū ut alio-  
quin fieret iustat bar suis iūto quē chartā pulisisset traderet exclaimasti uelle nescire has: dignā uocem q̄  
audiret oēs gētes: q̄ romanū ipiū colūt. Cāpestres exercitatioes: dū i cāpo aut Gymnasio exerceret. Iu-  
uenalibusq̄ iuuenes tm̄ oportebat iterare sed fies & anus a Nerō nouo expro recepti: Capitolius  
iuuentali ait & scānicos ludos per quadriūm de suo edidit.

anulq; matronas recepit ad lufum. Circenfibus loca equiti  
fecreta a cæteris tribuit. Cõmifitq; etiam camellorum qua  
drigas ludis: quos pro æternitate imperiũ fufceptos appel  
lan maximos uoluit. Ex utroq; ordine & fexu pleriq; ludi  
cras ptes fuftriuorũ. notiffimus eques Romãus elephanto  
fup fedẽs p Caradromũ decucurrit. Inducta eft Afranũ to  
gata: quæ incendium fcribitur: concefsumq; uel fcænicĩ ar  
dentis domus fuppellectilem diriperet: ac fibi haberet fpar  
fa & populo miffilia omnium rerum per omnes dies ling  
la quotidiẽ millia. Aufũ cuiufq; generis multiplex penus  
thefaurũ frumentariæ: uel fti: aurum: argẽtum: gẽmæ: mar  
geritæ: tabulæ pictæ: mæcipia: iumẽta: atq; etiã manuetæ  
teræ: nouiffimæ naues: infulæ: agri.

PHI. Loca equiti secreta: lege  
roscia i spectaculis theatralibus  
ordo equister spectabat separatus  
a popularibus: cui quatuordecim gra  
dus erant assignati. Nemo uoluit  
ut i ludis quocumq; circensibus loca  
tribuerent equibus diuina sepa  
ratam a cæteris. Cor. tacitus. eod  
dem anno Cæsar nemo equit. roma  
noque locos sedilibus plebis ante  
posuit ante circū. nāq; ad eā di  
diceret i bātāq; lege roscia nihil  
nisi de quatuordecim ordinibus fan  
xit. Equit. ordini equit. Com  
milituerū ē spectaculis exhibē  
dis accommodatū quo supra dixi  
mus. Camelorū qdgras: ut nō  
solū qdgrize equorū i circensibus

Lex specta  
calorum 4

los iter armēta pascit oriensq[ue] egratu fungū i plūis iunēto; uero dorsoq[ue]bus uelocitas est iter equos.  
Ludis; cēnicos itelligit & theatricos. Appellari maxios: cū ludi Romā alio noīe magni appellarentur: ne  
zo suos ludos tanq[ua]m nobiliores uoluit maximos nūcupari, & ita uidet[ur] alluisse ad nomē magnos ludorū.

Ex utroque ordine:fenatorio & equeſtri. Seruicium illi & foemico. Ludicras ptes:ſcēci & hiſtorica dicuntur  
plina pegerunt qd pbrofium erat famofumq; apud romāos. Catadromū:græci catadromō uocāt;qd latine  
decurſorū dī pōſitum. κατὰ δὲ ἀντιπρόσωπον ἐνὶ δεικτῷ & κατὰ δὲ ἀντιπρόσωπον δεικτῷ ſignificat:decurſione aut  
p catadromū nō fine piculo folius ſignificat iuriſcōſulū i titulo de adhiſſio empri. ubi ait. nā ſi piculo  
ſimp rē ante uēditiōne facere ſolitus eſculpa tua id faciū eē uidebit. puta enī eū fuiſſe ſeruūm q; p catadromū  
mō defecēdre aut i cloacā dimitti ſolitus eēt idē iuriſt erit. Afrāſi rogata: ſupra explicauimus rogatas dici  
fabulas: q; ſcriptas ſūt ſecūdiū ritus & habitus hoīum turgit. & Lromōq; ſicur græcas fabulas ab hitu pal  
latiſi pſici noſauerūt i togatis & ſcribēdis excellit afraniſi poetas: q; tamē argumēta ignauit puorū ſed  
diſ amoribz: ita mores ſuos falſos. auctōr. Qui. in. x. hic ab oratio decētre dictū eſt. dī afrani toga cōſuē  
ſe menādo: & ab auſonio: quā toga ſaciū ſenis agitant afrāſi: iter afrāſi togas fabulas ſua ſunt nomina  
i cōſediū ab argumēto: ſicut oli nōnulli icēdiū phædotis ſcripſiſſe p dunt: & lucās cōdicidit illa conſiti  
poemate icēdiū troiz cōtinebat. Domus ardētis: ita erat argumētū fabulæ: ut domus icēdiū ſagrās idē  
poteat. nero pmiſit ut ſenici hoc eſt hiſtorice ſuppellectilē direpēt ex icēdiō illo ſcēico ſibi haberēt. Sp  
ſi miſſilia: ſolēt pſicipes & magiſtraſus mittere i uulguſ numos & alla q; miſſilia noſamus q; ſiūt occupatū  
ut ſcribūt iuriſcōſulū: ſupra de ſparſio miſſiliū diximus abūdē. Singula miſia autū cuiuſq; generis: uidet  
hic faciēda diſtinctio: ut ſenſus in ſingulos ludog; dies ſparſa eēt ſingula autū miſia ex quocūq; genere autū  
mox ſubſiugēdū ē. Cicero penus eēt omne: quod uſumq; hoīes: q; geſſi & penus penatores didi ſunt a. M. catē  
ligi notifiſimū ē. Cicero penus eēt omne: quod uſumq; hoīes: q; geſſi & penus penatores didi ſunt a. M. catē  
in notis ſerui nō pauca a nobis pū penū ſcripta ſūt. Quidā codices habēt multiplē pū qd nō conueniūt

Ludi  
magni  
maximi  
Catadro  
mos

Togata

**Matilda**

Penus  
Penatores  
Exarmatae  
ferae  
Mafuetarii  
Cicorae

Cicur inge  
nlum

Tellerae frumētariae:repete q̄ annotauimus ī augusto sup̄ telleris frumētariis nō eadē sapius dicif. Na ues ifulae agri:nō intelligo hāc ī populū sparā fuisse:nec enī possibile est:sed tellerasq̄ geuig occupasset ī linox dabat naues & agri put nota tellerae significabat:sicūf p̄gerant resserre frumētariae: p̄ qbus sum ma frumētari notata accipiebant:ifulae aut ī hoc loco significat domus de qbus alibi satis ac sup. Māfuetae ferre:e rarmatas feras lapridus appellatq̄ sint māfuetacae p̄ māfuetarios:ita enī dicūf magiltri māfue faciē di feras: iulius firmicus ī viii. methetico:oriēte septentrione nati erūt māfuetarii feraz: idest q̄ urfos uel tauros deposita feritate hūanis cōuerfatiōibz socii cūctare dixit antigas māfue facere:& ideo dictūf:cicūf i genium obtinco pro māfuetum:& Cicero cūctures nominauit beluas:quaz nō sint feraz.

M.A.N. Secreta a ceteris:ordinibus scilicet fad in circēbus ludis id nūc datum accipias antra equites fuerāt id cōsecuti ut ipsi ordini.xiiii.i theatro uacaret gradus. Cameloꝝ q̄driꝝ:ut cameli quadriges q̄ deigarā more current. Ludicras partes:histrionicas. Catadromum:decurionis stadium. Affra to-



gata:fabula scilicet Fabius Quintilianus togatis excellit Afranius utināq; nō inqnaſſet argumēta puerorū  
ſedis amoribus mores ſuos ſuſus:ſunt togatę romāorū fabulę ut græcorum palliatę Varro eſt auctōr:  
urniq; nomen a peculiari gentis habitu deductū ſuntq; togatarū quatuor genera prætexatę: Tabernarię  
Atellanę:planipedes unū atq; alterū genus a perſonę qualitate ſectū tertiu a loco:nouiſſimū ab habitu  
plano enī pede idēſt nudo proſcēntū earū actores intrabant quū q; tragicodias agerent coturnis igreden  
tur. Ardentis domus:ę fabulę argumētū ita repęſentat. Miſſilia:mūera q; a principibus uulgo ſparge  
bant uelaria linea odores unguētā & alia his ſilia ac iterdū maiora qđ ex his q; ſequunt pōt itelligi. Singu  
la quotidię milia:ę ſingulis generibus ſingula milia. Teſſerę:frumētarię:iciſcē:ſunt certa ſūma notatę  
qđ teſſerę eſt alio ē loco ſignificatū. Naues iſulę:agri:hęc ut alia qđd certe ſpargi nō poterūt niſi no  
rata noiā aut tabellis figurata in populū ſparſi accipias atq; illis iſpis q; eas adepti eſſent ex fide repęſenta  
ta poſſent & ſigilla earum rerum in uulgis miſſa uideri ſed ſuperior ſiſia ſimilior eſt uero.

profeniū

PHI. Ex pſcenii falſtigio: pro  
ſcētū auctore diomedē dicimus  
locū q̄ eſt ante ſcenam: pſcenii i  
troibāt actores tragœdiæ: cū  
cūrnſis. comēdi uero tū foccis:  
ubiq̄ fabulæ agebant. maro. i. ii.  
georgicorū ueteres incunt pſcēna  
ludi. Mūere: ſpectaculo gla  
diatorio. Amphitheatro ligneo  
curio funebri patris munere ſec  
e ligno non amphitheatrū ut  
nec: ſed theatra duo ampliſſi  
mā cardinum ſingulorū uerſatili  
ſuſpenſa libramēto: quæ corni  
bus inter ſe cœcūtibz faciebāt  
amphitheatrū: & poſt meridiā  
horis gladiatoria ſpectacula illic  
edebant: plinius Rōmāni popu

**Theatra  
lignea  
curionis**

**Muneta**  
**cutionis**

**Confector**  
**res**

### Harenarid

Ita furorē demirari: qui ausus sit sedere ludosq; spectare tā infida instabilisq; sede: periturus momento aliquo la-  
xatis machinis, heu nimis fuerit illi Caji curiosus munera: de quibus loquitur Cicero in illa epistola: nemp-  
e studiū nō debet declarariq; munera tuo noie. Ad ferrum: ad pugnā gladiatoriā. Quadringēto s-  
natores: Cor. tacitus. spectacula gladiatorū idē annus habuit pari magnificētia ac priora. sed foeminarū il-  
lustriū senatorūq; plures sedati sunt. hic exit illud satyrici poetæ: quāti sua funera vendant: qd refert. ven-  
dunt nullo cogente nerone. Fortunæ integratopulentes & auctoritatē magna pōitos illibataq; existima-  
tionis. Ex hūiēdem ordinibus: senatorio & equestri ordine. Cōfēctores ferarū: cōfēctore interdū signifi-  
cat frangere & trucidare. inde cōfēctores ferarū dicti: qui feras pugnando iterrimunt atq; confringūt: hic  
lucilius cōfēctores cardinū dixit effradatores. stantius uopiscus usurpat cōfēctores pro sfectores rindores  
ue colorum: qui alio noie offēctores nominātur. sic. n. scribit in Aureliano: missis diligētissimis cōfēctores  
bus requisiunt tale genus purpuræ. de multiplici significatiā huius uerbi cōfēctio scribit nonius macel-  
lus. tradit iulius firmicus eosq; in hotofoopo habuerint canicule s; d; uos depugnatos eē cū feris publi-  
co spectaculo. Harenæ ministertia: ministros seruientes in arena spectaculorum: a qua harenarij dicti: in  
harena depugnant: quos nasci autumat iulius firmicus sobysiderē caniculæ. Naumachia: nauale pug-

## Ephesia

ephebei  
ephebeum

**Inire coire**  
initus  
coitus

Marina aqua: quā f. inducat ex mari primo intra naumachia. Imātibz beluis: quales sunt crocodili & hippopotami: quos olim Mar. caurus offēdit euripo tēporario ludis fuae adlatis: martialis quoqz lud. dans Caeſaris ſui naumachia ſcribit. Feras ignotas ēt ipſi theatri exhibitas fuiſſe. Pyrrhicas: relege quā in incurioſe ſcripſimus in iulio caſare ſuper pyrrhica ſaltatiōe. Epheborū: ephēbia prima aetas adoleſcentiae eſt. adoleſcentia uero extrema pueritiae: auctōr dōnat. ephēbū ephēbū uelut per annominationem appellat. fideliōſus. conforſius ephēbos ſeparat ab ephēbiis: tanquā ephēbi dicantur in ſexto decimo aetatis aetate: ephēbi uero ultra illud tempus appellētūr. Inde ephēbū dictū palleftre membrū in quo ephēbi exercētur: de quo uictricius in .vij. ſic inq. in duplici porticu collocētur hae membra ephēbū in medio: hoc autē eſt exedra ampliffima in libro ſecundo machabeorum ephēbia ſexminio genere dicitur: ubi ſcriptum eſt. gymnaſium & ephēbiam ſibi conſtituere. Editam. exhibitam nauatamqz in pyrrhiciſ ſaltationibus. Di. piſata: uulgo appellat. priuilegia & bullas. Init. paſiphaen: martialis id ſpectaculi gēus a caſare ſuo exhibitum fuiſſe ſignificat ſi uerbiſ. iunctam paſiphaen dicto credere tauro, uidimus: accepta fabula patibz fidem paſiphaes aut hitoria fabuloſa in trialibus ludis quodidie memoratur: quēmadmodum. ſich. ſi ſimulachro uaccae: quod dedalus fabricauit cum tauro adamato concubuit. ex quo coitu minotaurum fertur gēuiſſe. inire autem eſt coire. unde & inritus coitus de quo in auguſto ſatis diximus. ſentire uideſ tranquillū in reprefentanda fabula paſiphaes uerqz tauc. coiffe coſſe coſſe: qd foemina: qd inſtar paſiphaes incluſum

simulacrum uacce & receperit tauri coeuntē. i. deuteronomio precipi si femina coluerit cum iumento: ut morte moriatur. ex quo colligitur illis quoque sanctis temporibus fuisse feminas ipodictica obfœna pollutas: appetentes prœsumptiua libidinis uereidine coitus belluini: ut uerū uideri possit matronam summam finitē appetiuisse concubitu cum apuleio in asinum deformato: sicut ipse festiuiter denarrat.

MAN. Proferunt: Ver. & ueteres ferunt: p̄sentia ludi sunt ut Seruius interpretat p̄sentia pulpita ante senā i gbus ludera exercebat. Hos ludos: quoque maximos appellari uoluit. Ad ferrūd gladiatur: lue. ferrū est quod amat. Fortunæ & existimationis integre: q̄si dicat neq; sopia cōpulos neq; ulla ad id tempus ignominia notatos. Ex eiusdē ordinis: senario & equestri. lu. Popul frons durior huius. Qui sedet & spectat trifuria parriorū plāpides audit fabios ridere p̄tē qui mamerco alapas. Quāti sua funera uēdar. Quid refert uēdū nullo cogēte Nerōe Nec dubitāt censi prætoris uēdere ludis: unde colligif. Nerone cogēte patricios in arenā productos quū Trāgillus fimo & illecebris a Nerone allecōs inuere uideatur cui eo libētis quā Satyro accedo quo ambitiosus Nerōis studiū in oīum ordinū fauore fibi cōciliādo ab initio sui p̄cipatus fuit. Marina aqua. in uaticō fuit naumachia illa ut Cornelius docet: nec multa post magna ps eius mortis naumachia dicta ē. Pirrhas: saltationes. Diplomata: tabellas sūt. n. diploma pugillares seu tabellæ qbus lra scribi cōsueuere qd ipā rō noīs demonstrat: Græci diplō duplū dicūt.

Pasiphaen. tanq̄ pasiphaen. Ver. Exultat Amazonis tragici cōcubitus argumētū sub Domitio repositū ut. Mar. significat: uictā pasiphaen dicto credite tauro. Vidimus accepit fabula p̄sca fidē: fuit illa misis uxor captaq; tauri amore cū eo cōcubuit: uñ misotaurus ortus Ver. Et fortunā si nūq̄ armēta fuisset pasiphaen nuiel solafamof iuuēci & rursus: ueneris mōrta nefidāz mīotaurus uesti philocorus uigē fuisset scilicet p̄t apd mīoē potētia & uiribz isignē quē Theseus certamie uicerit cū rumor erat cū pasiphae cōcubere.

Icarus p̄rio statim conatu iuxta cubiculū eius de cecidit: ip̄m que cruore reperlitis: nā praro p̄sistere ceterum accubās primum paruis foraminibus: deinde toto podio ad apertum spectare consueuerat. Instituit & quinquennale certamen primum omniū Romæ more græco triplex: musicū: gymnicum equestre: quod appellauit neronia. dedicatisq; theremis arque gymnasio. Senatui quoque & equiti oleum p̄rebuat. Magistros Toti certamini p̄posuit consulares

sula dicta est icarus: & mare icariū nūcupatū: fabulæ tradūt dedalum alas summa arte fabricasse: quas cetera cōpactas sibi filioq; annexit: sed icarus dū p̄prudētia alius iter adolecēs peteret solis estu cera liquescēte laxatisq; alarū iucturis i mare decidit: dedalus ad scitū peruenit icolumis: auctor est plinius uela nauis ab icaro inuēta fuisse: malū uero & antēna dedalo q̄ fabrica quoque materiā primus inuēit: & in ea terram acia glutinū terebrā & p̄pēdiculū. igit icarus iductus i fabulæ argumentū pyrrhica decidit nō tam simularo lapsu q̄ uero casu. Ip̄sum neronē. Eius: neronis. Petraro p̄sistere consueuerat: qui p̄fecti sunt spectaculorum hi p̄sistere dicunt: nero raro p̄sistendi officio fungebat: sicut et augustus solebar sustinere: qui suā uicem p̄sistendo in spectaculis fūgere. Totō podio: podium pulpitum esse significat ut Struuius i. y. de architectura. cuius altitudinē p̄scribit. quod autē ex podio ludi spectarentur satis idicat uel ille satyrici poetæ uersus. omnibus ad podium spectatibus. scribit spartianus i. seuro. quod die circēsum uictoriola gypsa uento icta de podio stans decidit & humi cōstitit. Quinquennale certamen: ut singulis quinquēnis certamē triplex hoc ē musicū: gymnicorū & equestre exhiberet: sicut apud græcos exhiberi quinquēnalia ludica solebat. unde scripsit strabo. in. y. geographiæ: neapoli agona quinquēnalē musicū & gymicū complures p̄ dies celebrari solitūq; agon illis certaminibus sacris erat emulus. quæ per graciā clarissimā celebrata gerunt. cor. tacitus de hoc certamine neroneo s̄stituto sic scribit: nerone quartū cornelio cosso consuliūbus quinquēnalē ludicrū s̄stitutū est ad morē graci certaminis. Neronea: a nomine suo neronea certamina q̄ quinquēnalia s̄stituerat dici uoluit. Thermis: eusebius chronographus. thermas inquit a nerone ædificat. quas neronianas appellauit de: qbus epigrammarius poeta: qd nerone p̄tēs: qd thermis melius neronias. & papinius i filius thermas neronianas significat scribēs nerōea nec si modo lotus i unda hic iterum sudare neget. Gymnasio. Cor. tacitus gymnasium eo āno dedicatum a nerōe. Oleum p̄rebuat: oleum a nerone p̄tribū equitū ac senatui græca facilitate arguit. Cor. tacitus: apud quē mendosa dictio est: nāq; pro oleum passim legitur oletū. quod autē oleo uterē i gymnasio ludatores & gymnicū exercentes habūde docet ut ille uersus maronianus. exercēt patricias oleo labente palestras nudati loci. & plinius noster eleganter de oleo scribēs i. xv. dixit uisum eius ad luxuriam uertere graci uictorū omnium genitōres in gymnasiis publicandis. Quintilianus palestricos dānat qbus pars uite i oleo pars i uiuō cōsumitur: qui corporum cura mentē obuerūt: seneca quoque in epistolis moralibus ait. ludatores & totā

Fœmina  
coeir  
cum iumē  
to

icarus ab  
icario  
icariū ma  
re

Quinquē  
nale lud  
crum

Thermæ  
neroniane  
Oleū ad  
gymnasium

palestrici

oleo & luto consistētem scientiam expello: cur autē oleo uterent causa esse uidetur: quia oleo natura est tepescere corpus & cōtra algores mittere. hinc dixit idem plinius in. xxiij. omni oleo mollior corpus: uigorem & robur accipit idem ait in. xliij. duo sunt liquores corporibus humanis gratissimi intus uini foris olei.

M. AN. Icarus: de pēnis & casu icari nouissima fabula: Oui. pluribus criminibus & rē tēti executus. io. & mare percussus puero fabrumq; uoluit. Eius: Neronis. Raro praesidere: ut tūc quoq; haud praedidisse itel ligas. Accubās: & iccirco iuxta cubiculū dixit. Toto podior: unde spectabat. Iuue. Et oībus ad podiū spectantibus. Adaperto: patefacto. Dedicatis thermis: post thermarū dedicationē spartianus in ea per urbis Nerōis thermās fuisse ait ubi postea alexandrinæ thermæ fuerūt circa Eustachij aedē & flaminij circū sine agone Oleorū & ad thermagē i qbus erat balnea & i palestrā usum: Quod in balneis ungeret. Iuue. Carmē demonstrat: pp qd Romæ quōd uocare nemo lauat quōd de oleo interim loqueretur in palestra quoq; ungi solitos. Lucanus plane significat perfundit mēbra liquore hospes olympiacæ seruato more palestræ.

PHI. Sorte p̄torum: sensus ē certamini neroneo p̄posuit nero cōsulares moderatores ea fortitudo: quia pratores spectaculis p̄esse cōsueuerūt in libro annotationum docuimus: & alibi apud trāgillū explicauimus: quēadmodum ad officiū p̄rope prinebat exhibito spectaculo: qdā codices nō forte habent: sed sede: qd placet ut sit sensus: p̄fectos ludū: neroniani sedisse in his sedibus i qbus p̄tores q̄ p̄sumit ludis sede

re cōsueuerāt: q forte redēptorū legūt in libros de corruptis exēplaribus factos incidērūt neq; ex tali lectione nō solū uerus sed nec qdē uersimilis sensus eliet. Oratiōis carminisq; latini: hoc satis ostēdit musicū certamē: nō minus ad poetas oratoreq; esse referēdū: q ad cytharistas: in quo corda uictorie. Neroni ipsi perinde ac uictori cōcessa fuit cōsensu decertatiū. de quo hac tacitus eloquētia nemo prima tulit: sed uictoriē ēē Cæsare p̄nūciatū. Cytharæ: extrinsecus subintelligēdū ē coronā de qua sic scribit euasibius. nero romæ in cytharistarū agone cōcedēs cunctos supat. Gymnico: certamine: in quo nudati corpora exercebāt. In sepius: sepiā i cāpo martio fuisse supra docuimus: qbus porticus addidit agrippa. unde agrippiana sepiā a doctis noīant. Buthyis apparatus: buthyia dictio græca ē significat magnū sacrificiū: q̄lis ē hecatōbe & smolatio malogē hostiagē. græci. n. rebus magnis affueri sūt pponere hāc p̄ticulā. bu. a magnitū dine. i. bouis & maiestate sicut festus p̄pētus. & Mar. Varro p̄diderūt. idē grādes. pueros bupedas appellāt bulimom magnā famā. bulicōficiū mariscā est obiter dictio mēdola apud festū pompeij: nā ma rescificon in oībus pariter codicibus a doctis in doctisq; perinde legi: cū legēdū sit mariscā cū & n. p̄ diuisionem dictionū perperā factam: qd erat primæ dictioni copulādū. id īsequētē prochiuit trāslatū ē corrupto & uerbo & sensu. uult. n. significare festus. bulicō a græcis dici mariscā: q̄ haud dubie magna erat & grādis. unde senetio ille declamator: q oīa grādiā pbabat ficos nō edebat nisi mariscas: q. i. grādes sunt. sed ut ad buthyiā reuertamur græci tyiā dicūt sacrificiū & p̄ponētes bu significāt magnū sacrificiū. & plutarchus buthyas appellat sacerdotes: ubi ait i apophthegmatis q̄ agelaus erat i φε τ τ ο σ βο ου τ ω q̄ hoc est p̄fectus buthyas. i. sacrificiū. autumat porphirius ille christiane sectæ oppugnator. accerrimus tyiā ideo dici sacrificiū: q̄a ex herbis antiquis sacrificabāt: quare exhalatiōē q̄ græci thyimiai dicunt: thyiā quoq; deuotari assenti: subiūgiq; nō recte thyiā capi p̄o illo cultu atq; sacrificio: qd sanguie hostiarū celebrat. Barbā primam posuit. mos fuit antiquoq;: cū primū primā barbā dēponebant & crines tondēbāt: ea nūmī di dicent: sicut apud papiniū & martiale carinus domitiani libertus consecrat comam eskulapio. & ita nero primā barbā cōditā i pyxide aurea cōsecrauit ioui capitolio. Pyxidē: pyxides: ut docet Quinti. i. viij. cuiusq; materiz fuit: quare usus uariis rebus & accommodatus. in his uenena i his medicamēta cōtinēdē: de pyxide ueneni celiana differit C. i. n. ofone pro celio: apud latīnū snia est illa puerbālis: medicogē tituli remedia habēt: pyxides uenena. dimisiuū pyxidis ex pyxidula. Cor. cēsius in sexto hqudū collūtiū pyxidicula seruaf. a pyxide fit pyxidatus: significatq; ad effigiē pyxididis i cōmissura formatum plinius i. xxxi. cōmissuris pyxidatis. Athletagē spectaculū: hoc quoq; ad gymniciū certamē referēdum est.

M. AN. Sorte redemptorū: uel redemptoribus ludogē fortitionē habentibus qui & consularibus certamini praponi deberent: uel iudē cōsulares qui ludorū redemptores essent inter se sortiti q̄ eorū ludis p̄sideret. In orchestram senatumq; idest in cōcēssum patrū q̄ ex orchestra spectabunt qd in theatro orchestra esset supra significauimus: sed uide ne scēnā sit potius legendum: ut sit ordo & sensus per orchestram in scēnam eloquentia certaturus descendit. Orationis latine: ad Græcæ differentiam. Latini certamini: ut nō p̄destinātū sed equestri quoq; oratiōe certatum intelligas. Conatam: Aureum talī quidē ē p̄plinius coronatū testatur: Quomodo germanas acies modo dāca sonantem: Prædia palladio tua mē ma

Septa  
agrippiana  
buthyia  
bupedes  
Bulinos  
correctus  
locus grā  
matici  
Mariscā  
ficus  
Thyia  
buthyæ  
porphirius  
oppugna  
tor christiani  
pyxides  
pyxidicula  
pyxidatus.

Septa  
agrippiana  
buthyia  
bupedes  
Bulinos  
correctus  
locus grā  
matici  
Mariscā  
ficus  
Thyia  
buthyæ  
porphirius  
oppugna  
tor christiani  
pyxides  
pyxidicula  
pyxidatus.

Septa  
agrippiana  
buthyia  
bupedes  
Bulinos  
correctus  
locus grā  
matici  
Mariscā  
ficus  
Thyia  
buthyæ  
porphirius  
oppugna  
tor christiani  
pyxides  
pyxidicula  
pyxidatus.

nas induit auro. Citharæ: coronam quā Martialis quernā fuisse significare uidet: O cui tarpeius licuit, cōtingere circus. Iuue. an capitola debet pollio circus sperare & fidibus promittere: qbus uerbis daf itel ligi uictores citharedis qma corona dōari solitos & statim postea nec turpe putauit pro cithara uelare caput. Buthilæ apparatus magni puto sacrificii Bou. n. in cōpositione augendi uim habet: uaria sacrificiū: hosti uictū significat. Aurea pūidē: bene aureā addidit nam pixis ab eo q græci Τυμψισ. buxū uocāt dicta est: ex qua materia plurimū id uasis genus fieri cōsueuit. Capitolio cōsecrauit: capillū & barbā p̄rio refectā ueteres solēni quodamō. dedicabant. Mar. hos tibi plebe uouet totos a uertice crines. Encolpus dōmini cēturiōis amor. papinius accipe laudatos iuue nīs phœbeie crines. Quos tibi cæsareus donat puer.

olympie quoq; cereris sacerdotibus spectare conceditur.

De mithrydate rege per eum recepto & eius spectaculo.

**N**on immerito inter spectacula ab eo edita & Tyridatis in urbē itroitu rettulerim. Quē Armeniæ rege magnis pollicitatiōibus sollicitatū quum destituto per edictū die ostensurus populo propter nubilum distulisset: produxit quo opportūilime potuit dispositis circa fori tēpla armatis cohortibus curuli residēs apud rostra triūphātis habitu: inter signa militaria atq; uexilla: & p̄rio per deuexū pulpitum subeuntem admisit ad genua: alleuatūq; dextra exosculatus est: dein præcārī thiārā deductam:

tes foliis uitis quē græci agnō uocāt cubitus sibi sternere solitas: sunt aut thesmophora sacra cereris: q; græce dī thesmophora: q̄li legisera. prima. n. ceres leges iuēnisse p̄dīf: sacerdos olympiade memorant. a. p. bo emylia: qbus alciabiades execrationibus deuotus ē subter populō athēniē. una cereris anstīlita deuotū alciabiade reculauit dicens ad se p̄tinere offam supplicatiōis nō extētratiōis: Paulopost: idē illi olympiade sacerdotes rursus alciabiadē refecrare coacti sūt: q eū deuouerāt: p̄laxq; illæ: in qbo deuotio fuerat scripta i mare p̄cipitata. Tyridatis itroitu: tyridates ut refert cor. tacitus. frater filii uologes p̄thori regis qui pulsus uictusq; a corbulone exercitus romani p̄fē: dō: colloq; locū dīcū p̄fēcit. quo ip̄erato placuit ut tyridates deponeret ap̄ effigiē neronis diadema: qd̄ regis insignē nec nisi manu neronis resumeret. & colloquū osculo finitū itaq; post paucos dies. p̄gressus tyridates ad effigiē nerōis turpi sede cōlocatam cecisus morte uictimis sublati capiti diadema imaginī subiecit: acceptusq; est comiter epulā a corbulone. deinde sicut pactus erat romā uenit laturus nouū de se cæsari decus: quē introductū romā nero ut honorificētus acciperet iussit auro opiri theatrū p̄pēianū cuius rei auctor est plī. i. xxxiij. merito itaq; trāgillus tyridatis itroitu utpote magnificēt exultū refert iter spectacula exhibitā populo a nerōe. Destinatio: cōstitūto publicatocq; Ostensurus populo scribit cor. tacitus oēm ciuitatē romanā fuisse effusā ad excipiendū principē spectādūq; regē tyridatē: q accipiedo armeniz regno aduētabat: & hoc tps̄ delectū fuit ad dānationē peti thraxæ & bareæ forā: q erat uiuæ uirtutis simulacra. de qbus iuuenalis stoicus occidit bareā & qle coronati ciuidiūq; bibebar. ideo aut illud potissimū tps̄ dānatiōi delectū fuit: ut occupatis circa extera regib; introitu rumoribus intestinū scelus obscuraret: siue ut magnitudinē impatoriā nero cede signū um uirore q̄li regio facinorēs ostētare. Circa fori. tēpla. ut est tēplū castos: tēplū iouis statoris q̄ erat i foro. Curuli residēs i sella curuli sedēs. refert. Cor. tacitus tantū mō: quēadmodū tyridates nō Romæ sed in armenia deposuit diadema ad imaginē neronis: quā sedes curuli sustinebat. Triūphātis habitu: supra explicauimus q̄lis foret habitus triūphālis. Inter signa & uexilla: siue nōtū diuisimq; hæc duo posuit: perinde ac dissimilia. sunt. n. signa legionū & principalia: ut aqlæ. uexilla cēturiarū: q; ut scribit Vegetus singulis cēturiis singula uexilla cōstituerūt ita ut ex q cohorte uel quota eēt cēturia i illo uexillo lris eēt ascriptū: qd̄ legētē milites a cōtubernaliū aberrare nō possent. liuius in. vii. laudat est sub uno uexillo fuisse homines. c. lxxx. a uexillo uexillarius dictus: idē liuius. ordo sexagēs milites. duos cēturiones. uexillatū unū habebat. uexillationes antiq; noiauerunt alas egrū. autumat Cicero in oratore e uexillo factū eē uelū fuga litteræ uastioris sicut inq; et maxillis & axillis male & alæ cōtrahunt eā aurum. nos ualgo uocamus uexilli ferū iusticie maximū magistratū in nostra republica: quod an satis eleganter significanter ut dicatur uiderit erudit. cū uexillifer cōinclinatu dictus: sit quo signifer & aqlifer: q accipiunt pro portionibus batulūq; uexillorū signorū & aqlarū: quod munus est gregariorū ac uiliorū. Per deuexū: inclinatum atq; procliuē. Admisit ad genua: utpote ad eas corporis partes: quas adorantes attingunt. genua. ut inquit plīnius in. xi. supplices tangunt. ad hæc manus tendunt. hæc ut aras adorant: genua misericordiz cōsecrata esse prodidit feruius grāmaticus & nos alibi retulimus. Tyara deducta: Nero remouit a capite tyridatis tyaram impoluitq; diadema ut ita significaret se illū restituere in pristinā regiam potestātē. est aut tyara

thelimo  
phoria.

De tyrida  
te  
Signa  
uexilla.

Vexilla  
rius  
Vexillatio  
nes  
Vexilli fce  
tustitiz  
Genua  
adorantur  
Tyara

pileū qđ in capite gerit sacerdos:quo antiq̃ p diademate utebant:ut idcirco laetantius enarrans illud ex viii. thebaidos.sustentare trāu nec adhuc implere tyarā:seruius quoq; maronianus iterps tyarā dicit eē pileū phrygiū.Hieronymus ad fabiolā de ueste sacerdotali scribēs luculentius explicatiuūq; qualis sit tyara demonstrat cuius haec sūt uerba rotūdū ē pileolū:quasi sphaera media sit.& pars una ponat in capite hoc graeci & nostri tyarā.nōnulli galerū uocāt.nō habet acumē in summo:nec totū usq; ad cōas caput regit.sed tertiū partē a fronte inopertā relinqt.tyara autē & sacerdotes & pōtīfices apud haebreos uti solitos docet.Virgili.ma sculo in genere protulisti:ubi ait sceptrūq; sacroq; tyaras:olim semiramis mētia uisile ētū tyara caput reat sicut historici pōdiderūt:tyara atē peculiariter gestabatur a p̃tr:quē lunatū a forma appellat sidonius cū ait in panegyrico flectit achemenius lunatū peria tyaram.

Lunatus  
tyara

M.AN. Olipia:olipia i p̃seo agrolocus i quo olii piaci ludi celebrabant.S.nec uero p̃sea pelus angear regno subiecta fuit i q̃ olipia ē. Cereris ele.f.cuius sacerdotis uox illa fuit sigdē iussa cū alius alcibiade ut ipiū execrari respōdisse dicitur supplicationū ad se officia nō execrationū attinere:plutarchus ē auctor Ti ridatis:accessus tridatis ad urbē Cornelius & plī.meminerūt. Produxit i cōspēctū dedit. Dispositis q̃ ea fori tēpla:Cornelius ide ingt equis cōpositus per turmas & insignibus patriis hinc agminā legionū con sūttere:fulgentibus aqlis signisq; & simulacris &c. Corruiti:illa idem auctor sedes effugiem Neronis susti nebat. Deuexum:acclius & quasi pendens:Hora.me quoq; deuexeri rapidus communes orionis illiricis notus obruit nudis:Ver.conexa Polus dum sidera pascet. Tyara:seruius phrygiū pileum tyaram intēpne tatur eo capitis insigni Reges & sacerdotes usi sunt.

PHI. Diadema:insigne regū: de quo copiose scripsimus in p̃mo commētario ubi doctissimus nihil aliud esse diademā q̃ fasciam:qua capita regū circūfigant. de diademate ait sidonius diadē mate crinem fastigatus eas. Verba supplicis:quae erant barbara utpote hominis p̃thici.p̃thorū

Sermo pat  
thorum

at sermo iter stichici medūq; medius ē:& utrisq; mixtus auctor iustinus i.xlii.epithomatis. In theatrū.f.p̃petianū:qđ inaurari iusserat nero ad tyridatē magnificē ter suscipiendū. Supplicantiad p̃ncē neronis manus porrigentē. Latere dextro:tanq̃ p̃t illa honoratore. e cōtrario scribit xenophon cyrū solitū fuisse honoris cā cōmūa a latere sinistra iuxta se in mensa collocare: tanq̃ certiores fidioreseq; illos existimaretq; qui a pre cordis sinistra confisterent. Laureā in capitolii:tradit plinius laurem in gremio iouis capitolini poni solitam. quotiens letitiā uictoria nouā attulisset. lanū geminū repete quae scripsimus in augusto de tēplo ianū qđ tpe belli patebat tēpore pacis claudēbat.unde patulcis & clusius cognominabāt.illud annotandū ideo ianūm ge minū uocari:qđ p̃terita sc̃uerit & futura p̃uident:uel qđ sup̃erū & inferoq; ianitor existerit: unde & bifrontē fingebant.qđā ianū solē demonstrari uolunt & ideo geminū qđ utriusq; ianuae coelestis potētē:q̃ exorīs aperit diē:occidēs claudat. in sacris ut ingt Macrobius inuocabatur ianus geminus:plutarchus in p̃blematis ianū ideo bifrontē & geminū dici fingit:autumat p̃p̃te rea qđ gr̃ecus fuit.& cum in italia traieciisset linguam: simul cum uictu commutauit.uel potius italos id temporis barbaros & agrestes ab incomi incul toque uictu ad humanitatem traduxit uitamque cultiorem. scribit iulius capitolinus. gordianum aperre

Conniaz  
a latere  
sinistro

Patulei  
clusius  
ianus gemi  
nus  
ianus gemi  
nus unde

De lano gemino per eum clauso.



**I** Anum geminū clausit tā nullo q̃ residuo bello.cō sularus quattuor gessit:primū bimestrē:secūdū & nouissimū semestres:tertiū quadrimestrem:me dios duos cōtinuauit:reliquos iter āna spacia uariāuit. De more eius i iure dicēdo & sententiādo & aliis gestis eius.

**I** Niurisdictione postulatoribus nisi sequeti die ac p libellos nō temere respōdit. In cognoscēdo morē eū tēus:ut cōtinuis actionibus omīssis singulari qđ p̃ uices ageret:quotiēs at ad cōsultādū sederet:neq; i cō mune q̃c̃q; neq; p̃palam deliberabat. Sed & conscriptas ab uno quoq; sētētias tacitus ac secreto legēs qđ sibi libuisset



iano gemio: qđ signū erat idicti belli pfectū esse cōtra plās cū exercitu igēti. Cōtinuauit: nullo interuallo: cū ex pscripto legis analis nemo cape possit eūdē magistratū iter. x. ānos. Tā nullo bello: sine respectu bellū ne eēt an pax. Reliquos: primū & nouissimū cōsulatū. Postulatoribus: postulatōres a uariis petitiōibus dei olim Cicero in cā ueris postulatū tps ingredōge criminū in siciliā postulatoris quos accipi pñr p ac cusatoriūbus: cū postulare fit accusare ut añ dēm ē. Per libellos. ut cōsultius circūspectiusq; rñderet rē age- bar p libellos: qbus qđ sentimus planius explicamus: q ore pñciemus. Cōtinuis actiōibus: moris fuerat ut agēdi dies priorē postulatori prior ordinaret. & locus ad agēdū dare: ex quo fiebat ut altera cā agi non posset nisi priā absoluta. hoc cognosci licet ex uerrinis cicēris: & n. Cicero laborauit. ne rupilius siue oppi- us a ueris subornatus añ se cām agef iscipit: q sic p interpositū nouae accusatiōis de industria moriā: ad alios cō- soles ueris accusatio dilata fuisset. nero cōtinuas illas actiōes omisit: q prius dēce absoluerent. agi cōtinēter solebat: qbo accusatori. xx. dies ad accusandū lti erāt cōstituti: totidēq; defensori ad rñdēdū. Perules: ul- cissimū mō hāc cām cognosceret: mō illā. Ad cōsultādū sedebat: moris est: ut sedētes cōsultemus nō stātes. un uetus puerbiū ē. R. omās sedēdo uicē: cui accōmodari pōt illud plautinū: nimio plus sapio sedēs. seru- es enariā illud uirgihanū. turnus sacra ualle sedebat. ingt sedere ē cōsiliū cape. senus hic ē. nero cū fede- ret in cōsilio snias singuloq; cōsiliarioq; iudiciūq; exgrēs. nō id palam factabat. sed a singlis cōsiliariis snias cōscribi seorsum uolebat. deide id quod sibi placuisset palā pñciabat: tanq; ea foret snia plurimoq;.

M. AN. Diadema: regū signe a græcis Διὰ χιτῶν: Διὰ δ' αὖ ἐσ κορονο ē corono ē. Cor a Trāglo di- uersus aliter. Titirades isqr exis ex mos uicinis sublatū capiti diadēa imagini subiecit hāc illū sub primū accessū fecisse Cor. air quo apper diademātū i cōspectū uēisse. Ianū geminū: pacis & belli argumēto ita ro- mae cultū plī. ait plutarchus cēt ingt eius rēplū R. omāe duabus portis q; belli iamā uocant. Oui. Bicipitē. Ia cit bina repente oculis. obtulit ora meis. Tam nullo q; residuo. q. d. indifferenter siue pax esset siue bellū.

Medios duos: scdm & tertiu. Cōtinuauit: sine intermissione gessit. Cōtinuis actiōibus: ad unā subitellige- cāq; artinētib. Admissi: i curiā.

perinde atq; pluribus Idem uideretur pronuntiabat. In cu- riam libertinorum filios diu non admittit: admissis a priori- bus principibus honores denegauit. Candidatos qui supra numerum essent in solatium dilationis ac morā legionibus prapouit. Consulatum in senos plerunq; menses dedit. De- fūctōq; circa calendās Ianuarii: altero consulibus nemi- nem substituit: improbens exemplum uetus Caninii Rebu- liūmo die cōsulis. Triumphalia ornamenta etiam quāstor- rix dignitatis & nonnullis ex equestris ordine tribuit. Nec utique de causa militari: sed & de quibusdam rebus oratio- nes ad senatum missas præterito quāstoris officio per con- sulem plerunq; recitabat.

De quibusdam institutis per eū: & prauis moribus emendatis.

**E**ormam ædificiorum prauis nouam excogitauit. & ut ante insulas ac domos porticus essent: de quarum solaris incendia arcerentur: easque sum- ptu suo extruxit: destinaret etiam hostiam te- nus mœntia promouere: atque inde fossā mare ueteri urbi inducere. Multa sub eo & animaduersa Seuere & coercita:

paucas horas: cū pridie calēdas Ianuarii repētinā morte cōsul occubisset. unde innotuit iocus ille pitholai in caninium unius diei cōsulē ante flamines nūc cōsules diales fuit. Idem a Mar. tullio tali aspersus est. scōr nate. Cōsulē hūimus cā cēfortū: ut in eius magistratū nēo praderit: nēo cōcauerit: nēo dormierit: Quæsto- rix dignitatis: ornāmēta q̄storia significat: q̄lia oli claudīo liberto narsis decreta fuerūt. Sed & de q̄bus dā rebo: hic distinguēdū. cū id a snia supiore depēdēt: sitq; sefus. nero nō solū ob rē militariē egregie admini- stratū tribuit ornāmēta triūphalia atq; q̄storia: sed ēt ob res alias mīne militares: tāq; prius talia ornāmēta maxieq; triūphalia trīmō tribuerent ex cā militari his q; i militia aliqđ pēlage facius edidisset. Præterito q̄storis officio: q̄storiūbus qđ cādidati p̄cipis dicebant: q; libris p̄cipalibus in senatu legēdis uacabāt. au- ctōr uulpiāus i titulo de offiō q̄stori. nero uoluit scitari p cōsulē ofones missas ad senatū tāq; id foret sp̄leditō atq; magnificētū: omisso offiō q̄storis cādidati: cui h pēclare erat offm ofones i senatu recitat qđ & i tri-

postulatio- nes

xx. dies le- gitimi ad accusandū Romanus sedēdo ui- cit Sedere

consulti diales

Quæstorē candidatū

vita mox demonstrabit. de quo intellexit cor. taci. cū ait. Ingressi curiā senatores: & oſo p̄cipis p̄ q̄ſtorē eius audita eſt. An inſula: ſiſe p̄cū eſt domos ab aliis domibus ſeūctas dici iſulas: nero ab arceda iſcēdia: q̄bus obnoxia erat urbs Roma eas patefecit porticus extruxit: q̄ frōtē iſulaz domorūq̄ p̄tegerēt. ex q̄nā ſolaris iſcēdia repellī poſſent: q̄ ſint ſolaria & meniana nō ſcurioſe explicauimus p̄xio cōmētario. Cor. taci. in hāc ſniam ſic ſcribit. patefactis areis additiſq̄ porticibus: q̄ frōtē iſulaz p̄tegerēt: nero eas porticus ſua pecūia extructūz pollicitus eſt. Hoſtia tenuis: uſq̄ hoſtiū ciuitatē ab anco rege cōditā. Promouere: nauigere. ppagare. Inde ſolla: neroni ſeuerus & celer machiatores p̄miſerant a lacu auerno uſq̄ ad hoſtia tiberi na ſe depreſſuros ſoſſam nauigabilē: ſequētī littore aut p̄ mōtes aduerſos. nero ut erat ſicredi bīliū cupitor: effodere prima aſſum iuga cōiurus eſt manētq̄ ut ait tacitus ueſtigia irritā: ſpei. tranſillius uero dicit nero nē cōſtituiſſe facere ſoſſam p̄ quā mare iduceret urbi Roma: quā ueterē uocat ad dñam illius: quā nero ſa cere deſtinuerat mōnibus uſq̄ hoſtiā p̄ductis. Coercia: cohibita cōpreſſa. Adhibitus ſūptibus modus: legē ſūptuariā: q̄ alio noſe cibaria noiaſ neronē exercuiſſe ſignificat: de q̄ i. i. cōmētario ſatis multa. Cœnæ ad ſpor. redā. nero ut cohiberet luxū gulæ eſſe uelētē uoluit ut loco cœnæz ſportilæ darēt. nā cœnas dñi p̄cipies ſolebāt diētibus: q̄s rectas uocabāt: q̄ erāt oppiparæ & lautæ: de q̄bus ſcripſimus i. auguſto. ſportia uero ſpecimē erat puſilli hois atq̄ depci. hic illd ſatyricū. ſportia p̄rio limie pua ſedet: urbe rapiēda togæz

M. AN. Supra nūgē: magſatuū q̄ creādi eēt ac p̄ hoc dignitatē nō adepti. In ſolatiū: ut repulſe Solamē eēt. Dilatōis: dilati honori. Suſtituit: i demoriui locū ſuffecit. Caninia cæſare dictatore i aliquot horas ſuſtituit in quē iocus ille Cicerōis extitit: i duſtriū cōſulē rēpu. ſortici dicit q̄ in ſuo cōſulatu nō dormiſſet. Præterito q̄ſtoris oſſo: q̄ſtoris opa p̄miſſa cuius erat publicas in ſenatu ſiſas recitare. Inſulas: de urbicis iſulis in Auguſto diximus. Solaris: ſolaria q̄ eadē ſūt ut feſtus ait q̄ & babylonica ab eo dñr q̄ in his ſolia ſternerent babilōica credo ab ipſa ſtructurā rōne q̄ ſemyramis in babylōis mōnibus ſtruedis uſa ē uide Herodotū: & Diodorū: Cornelius patefactis inqt areis additiſq̄ porticibus q̄ frōtē iſulaz p̄tegerēt nero eas porticus ſua pecūia extructūz pollicitus eſt. Promouere. ampliare. Veteri urbi: ueteri dixit ad nouāz diſā q̄ hoſtiā uſq̄ ex nerōis deſtinatōe erat poſſura. Aiaduēſa: pumita. Cohercita: compreſſa.

popinari PH. In popinis: ſcribit Iulius

Firmicus qd luna a uenere deſluens ſi ſerā ad mercurium faciet popinarios: uenus quoq̄ ſi domi na actus fuerit i deiectis locis faciet popinarios & tabernarios. a popina ſit uerbū popinari qd ſignificat helluari & indulgere popinis ac ganæz: iulius capito. dū Galiū inqt popinaſ. & balneis ac lenōibus reputat uitā. popina tiōes quoq̄ dñr helluatiōes popi na optimo epitheto noia ē uñcta ab oſo. De popinis & popinoribus aſſatim dixit i tyberio. Veniret. uēderet. Nullū ſi. qd cūq̄.

Manducū mādoneſ Māducōes

Obſonii: antiq̄ obſonniū noia uerū māducū: & ita in atelaniſ uocat a māducādo: māducari āt a mādedo dici reſert. M. Var. uñ & mādoneſ & māducōes dicti edaces & comedones. Apuleius in. vi. de aſino autore: qd iādudū decreueritis de iſto aſino ſemp pigro qd ē ſed māducōne ſūmo. Proponeret. ſue nate in popinis. Chriſtiani: primā in chriſtianoſ p̄ſecutiōē exercuit nero ſicut eccleſiaſtici ſcriptores p̄derūt: de quo Paulus oroſius ſcribit hæc. nero primus Romæ chriſtianoſ morte & ſupplicio affecit ac p̄ oēs p̄uincias pari p̄ſecutiōe exercuari impauit ipſumq̄ nomē extirpare conatus beatiffimos chriſti apoſtoſ Petrum cruce Paulū gladio occidit.

prima perſecutio chriſtianoſ i chriſtianoſ

Superſtitionis nouæ: ſcriptores ethnici & in primis duo Suetoniū & tacitus religionem xpianam: quæ uera religio eſt & uerī dei cultura: tanq̄ ſuperſtitiōē execrabile de teſtant. unde a Cor. taci. cū tranſilli iſnā cōgnūēt ſic ſcriptum eſt. ergo abolēdo rumorī nero ſubdidit æ os & exq̄ſitiſſimis poenis affecit: quos p̄ flagitia uiſos uulgos chriſtianoſ appellabat. auſtor nominis etō chriſtus tyberio imperātē per procuratorem pōtiū pilatū ſupplicio affecit: ſuerat. reſpreſſa in præſens exta bilis ſuperſtitiō: ruſſum erūpebat nō mō p̄ iudeam originem eius mali: ſed per urbē ēt: quo cuncta undiq̄ atrocitā ut pudenda cōſſuētū celebrantur: hoc aut in primis ſupplicio aſſecti ſunt a nerone: ut ſeraz tergis conſecti laniatu canum interirēt aut crucibus aſſixi: aut flāmis in uſu nocturni luminis urerent. Qua drigriorum: agitatoreſ quadrigæz ipſoſq̄ dominos equoſ: quadrigariōes uocamus. reſert maternus auguſ & agitatoreſ naſci ſubſidare alitiſ equi. Ius erat: cum ex talibus furtiſ minime punirentur. Pantomi morum factiones: ſcribit tacitus hiſtriones pulſos Italia a nerone: cū factiones hiſtrionū quos pātominos

nec minus inſtituta: adhibitis ſumptibus modus publicæ cœnæ ad ſportulas redactæ: interdictum ne quid in popi nis cocti præter legumina aut olera ueniret quū antea nul lum non obſonii genus proponeretur. Afflicti ſuppliciis. chriſtiani genus hominū ſuperſtitionis nouæ ac maleficæ. Vetiti quadrigariorum luſus: quibus inueterata licentiā paſ ſim uagantibus fallere ac furari per ſocum ius erat. Pantomi morum factiones: cum ipſis ſimul relegatæ.

De quibuſdā legibus p̄ eū reptis & inſtitutis.

**A**Duerſus ſallarios tunc primum repertum ne ra bulæ niſi pertulæ ac ter lino per foramina traieſ to obſignarentur. Cautum ut in teſtamentis pri mæduz ceræ teſtatorum modo nomine inſcripto uacue

Hiſtriones pulſi pātomi ſublati

transillus vocat fautores hēret adeo uehementer ut ob id discordia i populo & tumultus exoriret militesq; ad cōpescēdā fautoꝝ cōtentionē theatro assidere luberent. olim pātomini a nerua restituti fuerūt quos sustulerat: ut Plin. inq; in panegyrico: malus princeps. dein a traiano sublati fuerūt ut suo loco annotauimus.

Pertusē pforatē ter lino traiecit ita obutā ibat fraudi falsariorū: ne tabulas testamētarias: aliaq; negotia cōtinētes adulterare possent. nāq; liou nō semel sed ter traiectū p foramina tabulaz eas a fraude falsarioꝝ muniēbat. linū aut adhiberi solitū ad tabellas obfignādas. plautus quoq; demonstratq; sic ait in pseudulo. pheniciū calidoro amatori suo p cerā & linū itaq; interptes salutē mittit. Idē in bacchidibus. effer cito stilū ceras & tabellas & linū & mox Paulo. cedo tu cerā ac linū ac turū ego obliga obfigna cito. de tabulis testamētariis signādis sic refert uulpius titulo de testamētis. signatas tabulas accipi oportet & si lintheo quo tabulaz ioultaz sūt signa impissa fuerit. Primaz duz ceraz: dixit oratius in sermōibus. qd prima scdō cera uelit uersu: solus mltis ne cohāres ueloci pcurre oculo: quē locum exponēs porphirio ait qd in prima cera hoc est tabula primo loco testatoris nomē ponebat: scdō uero hāredidū deinde pphirio adde fraudes testamētarias cauit ut priaz duz tabulaz ceratiz signatoribz: q; septē sūt: uacuz ostēderent i scripto solo noīe ipia testatoris: ut ita testator libez esset hāredē scribere quēcūq; uellet. namq; ubi in testamētariis tabulis solum testatoris nomē in scriptū eum coram signatoribus liquido declaratur testrū illud legitimū & ex testatoris sententia futū: in quo nullus per fraudem hāres legatariuz sub ipso scriptore supponi possit.

M. AN. Publice cōtē: a se & aliis Cēsaris dari solitaz. Ad sportulaz: ad certā nūmariz rei summā. lū. nūc sportula prio lumine pua sedet turbaz rapiēda rogatz & mox statim sportula deide fozge: eā cētū qdrātibz cōstitisse idē auctor pphicue docet. Dēssimā cētū quadrātes lectica petit. Mar. cētū misselli iā ualere qdrātes: & rursus dat baiana mihi qdrātes sportula cētū iter delicias qd facit illa fumes. Vēiret uenale: p poneret. Christiā genus: iosephus auctor est Neronē crudeliter xpianos insecutū: Cornelius aboleō inq; rumor Nero subdidit reos & exq;itissimis poenis affecti quos p flagitia iuissos uulgos christianos appellabat auctor nois eius Xps: Tyberio imperite p pcuratorem Pōrtum Pilatum Supplicio affectus erat re pressaq; in præsens extitabilis suspitio hac ille & alia ifanda de christianis certe dignus ipse qui p eisdem cruciatibus quibz tum merito christianos ait affectos pperuo distrahē: pietatem flagitiū appellat: uerū dei cultū suspitionē hō impius dāmonūq; prāstigiis addictus sed iam pridē credo intelligit quid ipse qd sui popularis in loue ludis ceteriq; dāmonibus colēdis meriti tū quid cōtra christianū cum sua innocentia & pietate de quibus hac nō magis impie q; inepte scribit. Malefice: sic tibi Trāgle & tuis popularibus psumum: uerū deo optimo maximo aliter usum. Lus: deceptiōs ludere decipe est. Neuius tu me ludere anis es Sytophāza: Ver. crudelis tu quoq; falsis ludis imaginibus. Quibus quadrigariis. Factiōes: quibus uerbis papi pōt ut aurigas in circēsis sic scenicis ludis & aliis theatralibus spectaculis pātomos suas factiōes habuisset. Falsarios: falsaz tabulaz auctores. Lino: si uel ut hodie quoq; in secretionibus suis obfignādis. Obfignare: sub figno claudere nō cōtra resignare delecto figno aperire est. Duz primaz ceraz: tabulaz quibz primi scdūdig hāredes cōscriberent: nam tertiā haud tanti erant mōmēti. raro. n. usu euenit ut q in tertia cera relati sint hāreditatē: adierint qd certatis tabulis testamēta & alia priuata acta scriberent tam poetaz q; aliozq; testimonia declarāt. lūue. notū est tur soli tabulas implicuerit hister liberto & mox postea signatz tabulaz. dictū solliciter: idem nō ne libet medio ceras implere capaces: & ad hērēnium Cicero si cicerois est id opus: tabulas in carcerē afferūt testrū ipso prāsente cōscribūt sed supacuum est hāc colligere q; passim legentibus occurrūt. Testatoꝝ: qui testamētum cōdēdit. Vacuz. l. ceraz: quibus uidelicet nihil esset notatum prāter testatorem nomen: quo cōspecto apparebat satis exploratum habere signatores quicquid in tabulis postea scriberet id ex testatoris iētentia scriptum iri.

signaturis ostenderentur: Ac ne quis alieni testamēti scriptor legatum sibi ascriberet. Item ut litigatores p patrociniis certam iustamq; mercedem pro sublellis nullam omnino darent prābēte arario gratuita: utq; rerum actū ab arario causaz ad forum ac recuperatores trāfferentur: ut & oēs

presso: cū uarie hoies signēt qris. sentit ulpius annulo tantum posse signari: dum tamen hēat caractera. Testamēti scriptor: qui adhibitus est ad testrū scribēdum in numero testium hēri potest & tabulas signare quas scriptor: quod adeo idubitarum ut ut cū Domitius labco quāsiuit de cello an testis & signator habendus esset scriptor testamētis ille rēpōdit: aut nō intelligo qd sit de quo me cōsuleris: aut ualde stultus est interrogatio tua. tabellione uocat. scriptorē testamēti. Legatum sibi ascriberet: regulos ille epistolis plini famosis cum uenisset ad signādū autē lize ornatz foemina testamētum. coegit mulierem sibi tu nicas: q; erat iudata legare: obseruauit scribēte. i. spexit an scripsisset: cum iniquum itaq; sit signatores scriptoresq; alieni testamēti sibi legata posicere atq; ascribere: merito laudatū est neroq; cauit ne q; notarius in alieno testamēto sibi ascriberet legatū. debet. n. testatoris uolūtas eē libera: ut possit legare cui uelit: pteri

Linum ad tabellas

In priā cerā nomen testatoris

Signatum testamētū

Scriptor testamēti  
Stula est interrogatio tua  
ne scriptoria scribat sibi legatū an liceat

uendere  
prociuum  
hinc

Subsellia  
conduce-  
bantur

Recupera-  
tores

re quæ nolit. Pro patrociniis mercedē: in decretis cānōicis. xi. q. iiii. scriptū legimus qd licet aduocato uen-  
dere iustum patrociniū: & iuriscōsul̄to rectum cōsiliū: sed nō licet iudici uēdere iustū iudiciū. Contrariū  
sanxit lex cincia: quæ cauēbat antiquis ne q̄s ob cām orādā pecūiam donamue accipiat. alix quoq; leges  
fuerūt & senatuscōsul̄ta: q̄ uetabāt uenire aduocatiōes. Atq; uero uoluit ut merces a litigatoribus daret pa-  
tronis cūq; p patrociniis: sed nullam dari uoluit iudici p iudicio ut exponas p subfelleis hoc est p iudiciis.  
sed magis placet simpliciter accipere subfelleia: in qbus litigēs dū cū agebat federe solebat p qbus  
pessio & merces certa soluebat uñ uoluit nero ut p subfelleis q̄ seruīūt litigatoribus nlla merces daret iudēs  
ab ærario subfelleia sine mercede exhiberi in iudiciis. Subfelleia aut cōdūci solita nō solū a litigatoribus sed  
etiam a recitatoribus indicat luuualis illo uersū & q̄ cōdūcto pendēt anabara tigillo: & Cor. tacitus I dia  
logo de oratoribus ait: rogare ultro & ambulare cogit ut sint q̄ dignent̄ audire: & ne id qdem gratis. nam  
& domū muruans & auditorium extruit: & subfelleia cōdūcit. Rerum actū: ab agēdis rebus. rerū actum  
appellat: ueluti actionē sicut in superioribus dictū est. Ab ærario: I augustinus relatu est quēadmodū cura æra-  
rii ad p̄tores p̄toriosq; uiros trāsita fuit: uñ itelligimus nerone iustituisse: ut cāx a p̄fectis ærarii hoc ē p̄tori-  
bus q̄ i iudiciis pessio solebat: trāsferent ad forensē actiōes iudiciāq; recuperatoria. Recuperatores: iudices da-  
ti edocē p̄torio iniuriis estimādis recuperatores dñi: quoq; mēnit Gell. lib. noctū articag; nouissimo. Cicero  
in orōne p cecina: quā hūit ad recuperatores: iñnuat recuperatores dici ex eo: qd p illos ius n̄rum recuperamus.  
Idē in uerrinis legitimū recuperatores nūq; ex tribus cōstare significat: ubi ait tres a uerē recuperatores datos  
assecras ipsius uerris hoies. si p̄bissimos. quoq; iudicio recuperatorio euerū sunt fidei aratores: L. iulius quoq;  
recuperatores tres ab africao datos scribit: q̄ iter eos iudicāre: q̄ iter se cōcedebant de corona murali.

M. AN. Signaturis: iis q̄ hocipsum ut signaret accersiti eēnt. Alieni testi: nō sui. nō. n. semp restatores  
suū notare pōt testiū aut dextra debilitatus aut mācus aut l̄paz ignoratio: ne cautū igit ne q̄ scriberet alie-  
rius legata q̄q; qd ad se attineret: id tabulis notaret ne sibi p̄ter testatoris mētē aliqd ascriberet. Pro patro-  
ciniis: p opa ne causis aliis ue negociis a patris nauata. Pro subfelleis: ergo & pro subfelleis quæ iudicium  
ut dixi erant certa a litigatoribus pecūia pēdi solita est. Gratuita subfelleia. Rege actū: in trāsīgēdis rebus.

Ab ærario: a iudicibus ærariis.

appellatio  
a minori ad  
maioiorem

PHI. Appellatiōes: titulus est  
apud iuriscōsul̄os notissimus de  
appellatiōibus: ubi scriptū est: qd  
a minori iudice ad maiore licet p  
uocare: uñ a iudice ad senatū ap-  
pellare fas erat. a senatu uero ad  
principē appellari nō posse: oīo-  
ne diui adriani p̄scriptū est. Con-  
similiter nero uoluit ut appella-  
tiōes siue puocatiōes fieri possēt  
a snia iudiciū ad ipm senatū: tūq;  
a minoribus ad maiores & ita oñ-  
dit nero se plurimū facere sena-  
tū auctoritatē. de quo hæc Cor.  
Ta. auxit patz; honorē statuēdo:  
ut q̄ a priuatis iudicibus ad sena-  
tū puocassent: eiusdē pecuniæ pi-  
culū facerēt: cū hī q̄ impatores  
appellauere. nā aīa uacū id solu  
tūq; poena fuerat. l̄x aut p q̄s cā  
ad eum iudicē q̄ appellatus est di-  
mittit: dimissoria dñi: uulgo no-

apostoli  
quid

polemonia-  
cus pōtus  
Cottizē al-  
pes

minant apli. ut docet iuriscōsul̄us titulo de uerboz; significatiōe. Ex britāniā exercitū. Cor. tacitus in li-  
bro quē scribit de uita lulii agricolæ: feceri sui tradit britānos agisse cōsilia excuriēdi romanū iugū: uni-  
uersosq; suspēse bellū duce scēmia noīe uoadica. Quod nisi Suetōrius Paulius p̄pere subuēssit: amissa britā-  
nia foret: idē in libris historiæ mīta facidissime scribit de bellis in britāniā gestis p romāos legatos Nero-  
nis p̄cipatu. Patris gloriæ: Claudius Nerōis p̄i p adoptiōem britāniæ gētes domuit: transtulit illos le-  
gionibus auxiliisq; assupto in p̄re rege Vespasiano. tūc britāniæ pars prima redacta est in formā puiciæ: addita  
isup ueteranoq; colonia. Pōti regnū: sextus Aurelius tradit a nerōe polemoniaco pōtum sc̄m esse puin-  
ciā unā cū alpius cottis cottio rege mortuū. Eusebius quoq; chronographus in hac sniam sic scribit: due  
tū puiciæ sub Nerōis factæ: pōtus polemoniaco & alpes cottizē cottio rege defuncto. plinius meminit cū  
uitatū cottianag; q̄ sitæ erāt in cortis alpius. eiusdem historiæ sic meminit eutropius: duo regna sub ne-  
rōe puiciæ factæ sunt pōtus polemoniaco cōcedē te rege polemōe. & alpes cottizē rege defuncto: alpes au-  
tē cottis aggeribus attoli ad solis ortus testis ē amāius Marcellius: atq; eas extructas ēē mollibus magnis

appellationes a iudicibus ad senatum fierent.

De qbusdam gestis circa exercitum britannicum.  
Vgendi propagandiq; imperiū nec uoluntate ulla  
neq; sp̄e motu unquam etiam ex Britannia deduce-  
re exercitum cogitauit: nec nisi uerecundia ne ob-  
trectare parentis gloriæ uideretur destitit. ponti modo re-  
gnum concedente Polemone. Item alpium de functo Co-  
tio in prouinciæ formam redegit.

De expeditionibus Alexandriæ & Achaię eum susceptis.

Eregrinationes duas omnino suscepit Alexandri-  
nam & Achaiam: sed Alexandria ipso profectio-  
nis die destitit: turbatus simul religione ac peri-  
culo. Nam cum circuitis templis in æde uestæ re-  
sidiisset: consurgenti ei primum lacinia obhx̄sit: deinde tan-  
ta cohorta caligo est: ut desp̄icere non posset. In Achaiam

a cortio regi: q̄ receptus fuit i amicitia octauia cæſaris. In his albis cortiis: quæ initia a ſeſuſia ē oppido pœſſum erigū iugū. nulli ſere fine diſcrimē penetrabile. mēdoſa dictio eſt apud Cor. tacitū ſic ſcribē in xvii. fabius ualēs allicere uel ſi abnuerin: uallare gallias & quonidiis albis Italiā irrūpe tu p̄ quonidiis albis legito cortianis & p̄ cortis albis q̄ & cortiæ diſt accipito. Alexandrinā: puicias oriētis & maxime ægyptum ſecretis imaginatiōibus nero agitabat ſuſcepit utaq; Alexandrinā pegrinationē dicto teſtificatus eſt nō lōgā fore ſui abſentia: ſup̄ ea p̄fectiōe adiit capitolium: ubi uenerat deus capitolinus. cū uerſa quoq; tēplum inſiſſet rep̄tē cūctos p̄ artus tremere cœpit: ſeu numine exterrente ſeu facinoræ recordatione itaq; nunq̄ timore uacuos deſeruit inceptū cūctas ſibi curas amore patriæ leuiorē diſtans. auctor Cor. Tacitus q̄ ait omiſſam quoq; antea fuiſſe p̄ſeccionē in achaiā. cur aut omiſſent cauſe incertæ fuerunt. Circuitis tēplis: ut ante p̄ſeccionē deos oēs ſalutare: deorūq; ſuorē in pegrinationē leunda p̄mereret. Lacinia obſeſt: ueſtimentū pars illa q̄ cæſuratam cōſecta eſt adheſit ſellæ: ne poſſet exurgere: qd̄ fuit omioſum.

Coorra caligo: hoc ad periculum referendū ait. n. tantas tenebras caligantibus oculis Neronis eſſe factas ut nihil diſpicere atq; internoſcere poſſet. addit Tacitus oēs p̄ artus cōtremuiſſe. Achaiā: achaiæ nomē p̄ uiciæ ab iſthmo ſcipit: antea egialos uocabat: pp̄ urbes in littore p̄ ordinē poſitas. græc. n. et γιδ. αος dicitur litus. Primus nullū acrius hortatū eſt: q̄ quod fieri uult princeps ut id ipſe primus aggrediatur: tūc animi excitantur ad emulationem. tūc pudet ſubditos id laboris reſutare: quem princeps non reſuſat. ait apud Linium leuius conſul. ſi quid iniungere inferiori uelis: id prius in te ac tuos ſi ipſe iuris ſtatueris: facilius omnes obediētes habebas. & ut inquit Lactāti in quarto q̄ præcepta dat præcepta faciat. maluit. n. homines exempla q̄ uerba. In hac ſententiā eſt illud a Lucio prolarum in catonis laudatiōem: monſtrat to lerare labores non iubet Sidonius quoq; apollinaris hoc præconſilio extollit maiorianū in panegyrico: ſic agmina uoce erigis exemploq; leuas: primū ſq; labores aggredieris quo ſcūq; iubet. itidem uero primus cœpit fodere ne milites id opus ueluti culpatum dehoneſtumq; aggredi ſuperſederent.

M. AN. Parētis: claudii. Pont: ponticæ regionis. Concedente polemonē: Euſebius de nerone pontū inq̄ polemiacū in puincia redegit: Ptolemæus ponti inq̄ polemoniaci deſcriptio & mox paulo polemoniāci laſonum oppida. Itē alpiū: regnū. ſ. Cortio: rege ſic in Tyberio a Cortii regno dixerat ē idē & cortiū oppidū a Strabōe in relatiōe alpiū ſæpius repetitū. Proſectiōis: die quo ex urbe p̄fecturus erat. Religiō: metus. Periculofa corporis uel uitæ diſcrimine. Lacinia: extremitas togæ ſciſſura. Obneſit: adhæſit hæret rēorata ē ſic obſedit obit p̄ adſcedit & abūt ueteres diceſt. Oborta caligantibus ne oculis oborta an tēplo circūſuſa uel deſa nebla aſpectū ademerit ū dicit ſed ga piclo dixit ad neronē ipſū id potius reſeras.

PHI. Iſthmū prodere: relegere in primo cōmentario diligēter fatiſ perſcripſimo ſup̄ iſthmo corinthico. illud in p̄ſita adden dunt: quod cum damis philoſophus admiraret inceptum nero nis de iſthmo fodiēdi: pinde ac opus animi ampliffimi dignum admirationē. dixit apollonius tyaneus: mihi uideſt eius opis imperſectio aſſerte illi ſūmā calūniam tanq̄ imperſecte conanti & imperſecte fodiēti: neronē. n. uideo nō q̄ per iſthmū nauigatur: nec ad

fodiendi finē pueniunt. Ad inchoandū opus: iſthmi effoſionē. Raſtello: raſtri diminutiū eſt ſicut a roſtro roſtellum deriuatur. palidius inter inſtrumēta raſtica numerat raſtros. M. Varro raſtellos ab raſu dicitur eſſe autum: quoniā. ſ. in pratis his feſtucas abradunt ſeniſſores. ita. n. diunt q̄ ſenū ſecit. Corbulæ: a corbe corbulā diminutiua forma deduci nullus ignorat. Varro in primo latinæ linguæ: corbes ab eo qd̄ ſpicas alio die qd̄ eo corruant. hinc minores corbolæ dicte. Junicoſulus inter inſtrumēta fundi uierat corbes. Exultit: exportauit. Ad caſpias portas: PHI. in. vi. ait corrigēdū eē errore moltorq; caſpias appellare portas iberiæ: quas caucaſas ipſe dicit uocari. Neronis principis cōminatio ad caſpias portas tenere dicebat: cum peteret illas quæ p̄ iberiā in ſarmatas tēdunt uocanturq; caucaſiæ: ad quas uix ullus eſt aditus pp̄ mōtes appoſitos: cauſa aut nois portæ caſpiæ eſt qd̄ interruptis anguſto tranſitu iugis uix ſingula meant plauiſtra anguſtiſq; ille impedim̄ liquore e cautibus corruunt. Traquilus ſequutus opinione uulgatiorem dixit caſpias portas: ad quas cōminatio neroniā tendebat. Senū pedum: p̄citas eot poris in tyronibus antiquis exigebatur tanq̄ ad uictoriā accommodatio. ita ut ſex pedū lōgitudinē corpora bona tyronis impleat. auctor Vegetius in prio de re militari. Idē tamē cenſet nō tam ſtatutæ rōnem habendā eſſe q̄ uirū: cui aſtipulæ homerus q̄ tydeū minorē qd̄ corpe ſed fortiorē armis fuiſſe ſignificat. debet itaq; tyro eligi uigilātibz oculis: erecta ceruice: lato pectore: humeris muſculoſis: longioribus brachiis uentre modicus: exilior cruribus: ſurtis non ſuperflua carne diſtētis: ſed neruorq; duritia collectis. cum hæc

Emacula-  
tus locus  
taciti

Tremor in  
uaſit nero-  
nem

Achala  
Egialos  
Qui præci-  
pit faciat

Diuiniatio  
apolloni

Raſtellus  
Raſtellum  
Feniſſex  
Corbula

Caſe  
portæ

Corputura  
in tyrone



qlis tyro

in tyroē signa deprēdis pccitatē  
magnopē nō desiderēs. ut illius. n.  
est fortes eē milites quā grādes.

Lōgitudo  
sex pedum

nero aut nō tā robur quā pccitatē i tyroibus existimās  
eē spēctādā. fecit legiōē ex tyroibus italicis: q corpis p  
ccitate sex pedes iplebāt & pfecto legio ex staturois &  
amplissima corporatura pōitū res digna spēctaculo est  
ac ueluti maiestate addit ipatori. Et. n. lōgitudo sex pe  
dū lra est amplitudo humāe staturæ cū pes auctore ui  
druisio sit sexta p alitudinis de hercule tñ dem est:  
qđ septem pedū mēsuram impleuerit: uñ ut igit solinus  
pleriq; diffiniūt nullū posse excedere hāc lōgitudinem.  
Gel. quoc; in. iiii. nothum atticaz modū esse dicit sum  
mū adolefcēdi pedū: sicut nōnulli legēdū asseuerāt.  
cū trāqllus nō tā de numero militū q in legiōe sunt itel  
ligi uelutiq; de pccitate & corporatura tyronū: ex qbus

Modus  
adolefcēdilegio qua  
drata

legio a nerōe conscripta est quot  
aut milia legiōe romana cōtine  
rent alibi docuimus. non uideo  
cur tranquillus fecerit opōrcium:  
si legimus senū miliū pedū: me  
morādo legiōē fuisse cōscriptā  
a nerōe constantē ex sex milibus  
pedū: cū legiōes romāe femae  
oēs hoc numero cōscribantur: q  
mō fuerūt triū miliū mō quatu  
or: uñ legio qdrata dicebat: mō  
qngq; milia cōtinebat. sed pprie le  
gio romana hēt ut inq; Vegetius  
pedites sex milia . egres. dcc. xxx.  
nimiq; uoluit significare rem me  
morabilē ob pccitatē corpore:  
cū oēs essent uel sola corporatu

Quot sūt  
in phalāge  
Cateru  
phalangite  
phalagariū

ra mōstrabiles. In phalange uero quā macedōes peculī habuerūt armatoz octo milia cēcebant: cū in cater  
uis gallogz atq; celnberogz sena milia bellatoz cōtinerent. de phalāge macedonica scripti adolefcēdus ad  
hoc in quibsdam plintāis annotationibus: a cuius noīe phalāgite appellant: quoz; mēinit Liri. in. xxviii. le  
gimus apud heliū lāpridiū quādamodū Alexāder romāus impator & ipse ad imitationē alexandri magni  
fecit phalāgem triginta milia hoīum quos phalangarios uocari iusserat. Secemterē: seītingerem separatoz  
uirtutes. n. cū uiris male coēt. Ideoz; separatim tractanda sunt. A pbris: flagitiis & dehonēstametis.

M. AN. Rastello: a rastro diminutiū nomē Terētiū at hos rastroz interea tñ depone: Cato in re rasti  
ca rastro quattuor rastroz quadridentes sex: Corbula: corbula uas uimēdū Cato rutabulū unum corbu  
las amerinas quattuor. Extulic humeris a portauit nec id temere honore. n. & gloria ut est apud Xenophō  
tem leuior ted dīf labor principis aut imperatoris: oportet ad hēc ut apud eundē cābyses cyro filio. p̄cipit  
imporatē i primis labores ppeti. Caspias portas: pli. corrigēdus est inq; multoz error & eorum ēt qui in  
armenia res proxime cum Corbulone gessere nāq; hi caspias appellauit portas hiberiæ quas caucasias dicit  
mus uocari sitūsq; depicti & ide missi hoc nomē inscriptū habēt: & neronis principis cōminatio ad caspi  
as portas rēdere dicebat quā peteret illas que p hiberiā & firmatas rēdūt hēc & alia Plūqbus apparet m  
quillū oēm errorē secutū caspias portas pro hibericis dixisse: sunt aut portæ ipse mōnū angustia: repente  
interruptoz ubi fores obdite ferratis trabibus: diridoro amne supfluente. Senū pedum: sic habent oia q  
adhuc diē utdimus exemplaria ex q trica & mutilata lectiōe nū sequit sed tu senū miliū pedū legas: qđ  
& uerba q sequunt facile declarā: quā magni inq; Alexādrī phalāge appellabāt: de alexādrī phalāge plura  
chus plura: erit igit is ordo: noua legione senū miliū pedū ex italicis tyronibus conscripta.

Musica

PHI. Imbutus musica: nō rep̄hēdit in nerōe studiū musicæ discipliæ q ut igit Anstō. in. viii. poli. iter di  
sciplias in gēus collocat: & a pueris in primis ediscēda est ut p̄cipit plaro in libris legū: de cuius laude nō  
pauca collegimus digna memoratu. In libro orōniēq; dicauius martino crūnouēi scholastico boemo.  
sed rep̄hēdit tranquillus neronē: qđ iā princeps nimio musices studio teneret: allig; tantū impēderet & op̄erū  
& diligētiā. quantā uix cytharedus impēderet nō sine reprēsiōe. Iuppiter. n. ut inquit elegēter Anstōtes:  
non cantat aut cytharam pulsāt: quo exēplo docet principes in primis nō debet musices exercitiis suis

Iuppiter  
non cantat

est si aliis utribus oblectent. unde haud immerito Philippus macedonū rex alexandri filiū iusta castigatio-  
ne fecit: cū accepisset illū quodā in loco suauiter cecinisse: nōne te pudet ingens qd tū pulchre canere scias  
fatis: ē. n. regi canētibz aliis audiēdi otiū fuisse scitū quoq; ē illud musicis: nā cū idē Philippus pāte quē-  
dā uellet iter canēdū corrigere ueluti musica peccat: & de pulandis fidibus differere: dixit oppido q̄ scie-  
ter pātes. id abste mali o res dū phibeāt inā t d v r a τ μ ο υ β ε λ τ ι ο ν υ ι α ν ο σ . i . u t h a e m e l i u s m e i s p o c a l l e  
as & pfecto pulcritū ut princeps impartiri musicis uel spectatore tū se exhibeat musicis de musica cōtēnē-  
tibz. alia nimis: uirtutes grauiore nobilioresq; in imparore regunt: q nō tā uoluptatibus. ppriis i se i u i r e  
debet q cōmodis subditore. Terpnū. nomē ppriū citharedi & τ ε ρ π ν ο ι γ ρ α c i u c u d u u o c i t & τ ε ρ π ν ο ι γ  
τα. iucunditatē. Accersit. uocauit. Cantū. terpno citharedo. Meditari. nihil est tā difficile qd nō assu-  
dua meditatio facillimū reddat. Artifices. cātōres musici citharedi. Cōtēnēda uocis. scribit Aristot. i. vii.  
de alalibus cātōres abstinere solitos ēē a coitu: ut ita diutius uox sine mutatioe seruet suauis & canora: q̄  
in uitrū sonū maxime trahit in hisq; re uenerē agere icipiūt. pterea ut ingt fortiticianus clarā uocē efficit  
anaphonēsis hoc ē exclamatio: firmā & suauē obstruā cibi & potus & uētris cōtēnētia. aliē aut uox si a le-  
stulo statim corpus deambulādo moueamus: frigidis ēēt potōibus abstinēdū cōtēnt: qz his iurunt arteriae:  
calidis at apionē. qd si uox uexata fuerit utrūq; erit cibus acrioribus: qbus si qd obstrept uoci prumpat. nā  
medici dormituri ēēt laet ihsillāt. cibus quoq; lenissimus arteria pdest. Plūbeā chartē. pli. i. xxi. i. lami nā  
plumbēā pectori impolitā ēē efficacē ad uoces alēdas. uñ & nero ingt princeps lamina pectori iposita sub ea  
cārica exclamās alēdis uocibus demōstrauit tōnē. qnent laminā plūbeā lūbis ad alligat: inhibēt impetus  
ueneris: qbus calius orator usus esse fert ad cohibēdas libidinū imaginatōes in somno: & ita uires corpo-  
ris studioq; labore custodiebat. Cibus officiētibz: uoci nocentibus: quemadmodū multa cibogē gūta sūt  
uoci nocētia: ita etiam cibaria pduntur claritudini uocis accōmodata: & iprimis porrum scētū ad hoc  
efficax est: cui nero auctoritatem dedit uocis gratia ex oleo estius oibus uētibz: nihilq; aliud ac ne pone q  
dem uescēdo. fici quoq; sicca guturi & faucibus mītrifice utiles pdunt. ouog. quoq; lutea p sunt fauciū sca-  
bricit. quinetiam fucus glychiricē uoci utilissimus est linguae subditus idōsti medici liquoritia appellant.

Blandiēte profectu: inuitante musices progressu. in qua quotidie magis ac magis proficiebat. Fusca: uo-  
cis de qualitate uocis scribēs Quintilianus. est iquit plena & candida & fusca: & canis & aspera & contracta  
fusa & dura & flexibilis & clara & obtusa. in Antonio oratore uox fusca & subrauca fuisse prodit. Subin-  
de. frequēter. laetans: per gloriantem diētans. Occultae musice: huius prouerbiū meminit Gellius hic  
scribens in. xii. nosti iquam magister uerbum illud. Lucreti egregiam musicam: quae sit abscondita eam esse  
nulli rei. Nullum respectum: nullam dignationem et inlimationemq.

M. AN. Et musica: pter ceteras subaudi disciplinas imbutus: Thimagenes auctor ē oīum in lris studiū  
rū musicē antiquissimā extitisse: cui clarissimi poete astipulati sunt: apud quos laudes heroū ac deog ad ci-  
tharam canō: sic ille Vergilius lopus apud Didonē sic Demodocus homericus apud alcinou hic v i a i o s  
ο α υ ν ο σ κ α i n τ α i ε i α i o s δ α γ i α i o s δ α l i a q̄ sequunt ille errāt lunā & solis labores cābebat: cōstāt: hāc  
pythagoricos ad lirā cōcētūq; geri se se dedere & rursus quasi ad nouam meditationem excitari solitos: trā-  
seo qd Socrates tū grādīs natu lyra instrui uoluit & qd themistocles Atheniensū longe aliogū princeps qz  
lyrae imperitus esset habitus est indoctior ut Cic. & plutarchus scribūt: sed quorū hāc ut non solū nō  
reprehensibile sed necessariū etiam: maximeq; probabile id studiū in nerone uideri potuisse si ea arte quate-  
nus antiquissimis heroibus summisq; philosophis placuit cōtēntus fuisset: uerq; qz scānecam illam effemina-  
tam & impudicam plus secutus esset atq; usus detestabile odiū isignisq; cōtūmelia idē reportauit. Terpnū  
ppriū citharedi nomē: atq; idē fortasse q̄ τ ε ρ π ν ο σ i u c u d u s d r . Eius generis: scēnicā artis. Plūbeā car-  
tā: tenuem plumbi laminam plinius nero: quoniam ita dūis placui: princeps lamina pectori impōita sub  
ea cāntica exclamans alēdis uocibus monstrauit rationem. Chystere: grāuē est illi enim τ ο ν κ α s s i p p d i c u n t .  
Vomitū: ut non solum innis partibus sed orā etiam purgaretur. Officiētibz: nocentibus uo-  
ci quasi dicat tanto curandae uocis studio teneretur ut quācūq; obesse putarentur pertinaciter abstinere  
utereturq; profuturus: plinius quem scētūo porro nuper auctoritatem dederit nero uocis gratia ex oleo  
estatis mensum omnibus diebus. Blandiente: blande trahente. Exiguae & fuscae uocis: quae duo gūta ca-  
nentibus contraria. Occultae musice: quae in occulto esset. unū uel alteri nota. Nullum esse respectum

esse respectum. Et prodit neapolim primum ac ne concus-  
so quidem repente motu terrae theatro ante cantare de-  
stitit: quam inchoatum absolueret nomen. Ibidem sapi-  
us & per complures cantauit dies sumpto etiam ad refici-  
endum uocem breui tempore impatiens secreti a balneis  
in theatrum transiit. mediaque in orchestra frequentet po-

Concusso theatro: cum neapolitanorum theatrum compluissent oppidani & hi quosque proximis co-  
lonis & municipis fama musicae neronis exciuit: prodigium hoc accidit. nāque theatrum repeten-

castigatio  
philippi in  
filium  
Scitū musi-  
ci

Cātōres ab-  
stinere a  
coitu  
Quid faci-  
at clarā uo-  
cem  
lamiā plū-  
bea ad uo-  
cem  
Calius uis-  
us lami-  
nis  
porrum ad  
uocem

In antonio  
uox fusca  
musica ab-  
scondita

PHI. A  
scitū

scitū  
scitū

scitū  
scitū

instigua

Theatrum

Iapsum  
neapoli

te collapsum est: egresso iamq; af fuerat populo: ut sine ullius no- xa moles tanta corruerit: & cū ple rig id triste & p̄digiosum eē ar- bitrantur. ipse nero transiit ad so- licitatē. nū p̄ cōpositos cātus gra- tes dis egit: ipsamq; recentis cātus fortunā celebravit. ait Transillus eū non ante defuisse cantare: q̄ ab solueret canticū iā inchoatū. qd̄ nomen appellat tanq̄ canendi le- gem: nomos. n. gr̄ce lex interpret- at. est aut̄ genus cantilenā: qd̄ a gr̄cis dicit̄ nomos. i. lex in quo ut auctor est Aristoteles lib. xiii. pblematū antistrophinon adhi- bent: cū ceteris choreag. canticis antistrophis usus nō desisset. Ibi dem: i ciuitate neapolitana. Ad

nomen

Subbiberē

Adolatio  
factuattabellariē  
naues

pulo epulatus: si paulum subbississet aliquid se sufferri tin- niturum gr̄co sermone promisit. Caprus autem modula- tis Alexandrinorum laudationibus: qui de nouo commea- tu Neapolim confluxerant: plures Alexandria euocauit. Neque eo segnius adolescentes equestris ordinis: & v. am- plius milia a plebe robustissimā iuuentutis undiq; elegit qui diuisi in factiones plausuum genera condiscerent: bom- bos & imbrices & testas uocabant. Operamq; nauaret Can- tanti sibi insignes pinguisima coma & excellentissimo cul- tu pueri: nec sine annulo laeuis: quorum duces quadrage- na milia seferre merebant.



De tragœdiis & aliis p̄ eū rōx publicē decāntatis. Vm magni estimaret cātare ēē Rōx Neroneū ago- na ante p̄sticūrā diē reuocauit: flagitātibusq; cūctis

reficiendā uocē: recreandā. cōtinuati musici cantus uocē in primis obtūdit sicut e contrario cessatio refe- cit. itaq; nero usus est pauā & q̄te breuis qd̄ t̄pis cā uocis recreādx. A balneis: post balneares delicias: tū- pus aut̄ leuandi ut docet uictorius in. v. a meridiano ad uespam est cōstitutū. In theatr. f. neapolitanū qd̄ conuulsū collapsūq; nō totū sed ex parte fuisse colligimus. Populos: neapolitano. Subbississet: ali- bi docuimus hāc particula sub significare tēperamētū: unde subbiberē est modice & cū tēperamētō bibē. Se sufferri: sensus hic est. p̄misit nero in theatro neapolitano se si modicas potiōes hāuisset cantatūq; ali- qd̄ dignū celebratione & plausu: tanq̄ uinū suppeditet uocē cantanti: & eloq̄ntiam disertō. iuxta illud epi- grammati poetā: possum nil ego sobrius: bibenti succurrū mihi q̄ndecim poetā. uerba aut̄ ita ordinanda sūt. promisit se tinitūq; hoc est more tinentis cymbali resonatūq; aliqd̄ sufferri. qd̄. f. sufferret. & tolleret laudaret celebraret: p̄inde ac diceret se cantatūq; canticū dignū sublatione hoc est laudatione & gloria: q- dam legūt aliqd̄ sufferri tanq̄ dictio sit ex gr̄co latinoq; composita significetq; tolerabile tanq̄ nro p̄rit- teter se cantatūq; aliqd̄ sufferri hoc est tolerabile. prima lectio uerior est & accommodatior. Caprus: dele- ctatus demulctusq;. Modulatis: ex musica disciplina concinnatis ad ipsum neronē laudandū tanq̄ in mu- sica & cantu p̄stantissimū: nihil aut̄ magis princeps infatuat & inflat q̄ adulatio. De nouo cōmeatu: cū meatū p̄ter temporariam abeūdī facultatē p̄terq; re annōnariā accipit ē p̄ itu & redditu classis cōmeat- tis: quo significat illud a cāsare dictū in. v. cōmetario. duobus cōmeatibus exercitū reportare cōstituit. & paulo post: prioris inq; cōmeatus expositis militibus & quas postea labienus faciēs curaueat nūero te- xaginta p̄ pauce locū capent. de hoc: ut ego sentio cōmeatu intelligēdū est in hoc Transilli loco. moris erat ut Alexandrinā naues ex aegypto cōmearent in Italiā causā frumētī meritiūq; importandā: quā an- tecedere solebant nauiculæ quasi precursoriæ: quæ nūciarēt uētūx classis aduētum. & huc ut auctor est Se- neca in. xi. epistolarum tabellariā uocabant: tanq̄ tabellariorum fungentes officio.

M. AN. Motu terræ: de hoc credo Eusebius sensit qui neronis p̄cipatu dixit terræmotum factum & solis defectum & si id Romæ accidisse dicat non foris. Nomen: legem. Ibidē: neapoli. A balneis: postq̄ locus esset: nam priusquam cibum caperēt ueteres lauabantur Satyrus periculum futurum cōiuiam ita allo- quū: iam nunc in balnea salua fronte licet uadas q̄q; solida hosta supsit. Aliqd̄ sufferri: subtolerabile aliqd̄ ut sit ex latino credo & gr̄co factum quēadmodum aestimo uerbum ab are ὑποσufferω: pratio q̄ p̄ os enim gr̄ci tolerabile dicunt. Tinitūq; sonitūq; canturum quasi tinnitum nisi forte emissūq; Tinnit- re: sonare est ut Nonio placet: unde & tintinabula dicta: Afranius tinnire ianitoris impediētia audis luena. tot tintinabula dicas pulsari. Modulatis laudationibus: ludibus pro se ab Alexandrinis suam mo- dulatione decāntatis. De nouo commeatu: ob nouam commeatum ab eo impetrandū Plinius multis de causis hæc omnia accidit idē ob multas causas.

Augustani

PHIL. Adolescentes equestris ordinis: hoc de romanis intelligēdum. nō autem de neapolitāis: uideturq; Tranquillus signare augustanos de quib; sic scribit tacitus. nūc primum conscripti sunt equites romani cō- gnōmētō augustanorum ætate ac robore conspicui: & pars īgenio procaces alii spe potentie. hi dies ac no- des plausu plonare formam principis uocēq; deorū uocabulis appellatis: q̄ p̄ uirtutē clari honoratq; ap- pre. In factiōes: quēadmodū auctiōes aurigæ atq; hīstrionum suos habebant disceptatōes. Sutores: ita ne- ro uoluit sibi plaudī a plausonibus diuerso plaudendi genere: qui diuisi sūt p̄ partes ad factiōnū similin- dinem. Bambos: hoc per parenthesim dictum est. ut sit sensus. plausi illos prout uarū erant ita uariis no- minibus fuisse nuncupatos. ut. salti bombi. alii imbrices: alii testæ uocarent a sonitus uidelicet similitudinē. nā bōbus ut notū est sonitus est talis: q̄lis ab apibus muremurantibus exprimit. Plin. xi. noctū q̄s apibus in

matotinum donec una exciret omnes gemino aut triplici bombo ut bucino aliquo, idem post Paulum: cum aduersa fecit in alueo strepunt minus: ac minus docet una circunuolet eodem quo excitauit bembo: ceu quietem capere imperans. ennis sonum pedum bombum pedum dixit. Imbrices: tegulas esse ad tegenda culmina domorum nullus ignorat, unde a Plauto dictum est: meas confregisti imbrices & tegulas ibi dum condignam te feceris finiam, dicitur autem imbrex & masculino & foeminino genere sicut docet Seruius enarrans illud Vergilianum. Augusti imbrice tecti parietibus praeuunt artis ab imbrice imbricatur denotatur, unde Plinius epyriam laurum esse scribit folio breui nigro per imagines imbricato culpa. idem ait linguam esse scribis imbricatam: asperitatis unguet testat eodem sunt simae imbricati: imbricati est non tam imbrices conficere: q̄ imbricibus tegere. Sidonius: tegulis imbricarent. Testas: similitudine crepitus fortis: quem efficiunt imbrices testaeq; comploae: gnara plausum sic uocabant de crepitu testaru ait Iuuenalis sic scribens: non capit has nugas humilis domus audiat ille testaru crepitus: cum uerbis, columella in. x. de apibus scribens ait, crepitaculis aeris aut testaru plerumq; uulgo iactum terrae fugiens iuuenus, testat etiam dicitur calculi: quos graeci ostracos uocant, unde ostracismus: quod nomen est exili, testaru suffragis exilio multati fuisse produnt temistocles & cymon, super quo affarim i libro annotationum per scriptimus, a testa sit aduerbium testatim: quod significat comminutum. De lagenis, quae sunt uasa testacea scriptum legimus in instrumento ueteri in libro iudicum: ex quo uerba haec ex scripta sunt, coeperunt buccinis clangere & coplodere inter se lagenas, scabellorū quoq; crepitus inter haec numerari possit: quae concuti solita post finitam fabulam testatur. M. Tullius in oratione pro celsio, cum ait, Deinde scabella concupat auleū tollitur: ex hoc in Caligula dictum est. Repente magno tibiaru & scabellorū crepitu cum palla tunicaq; talari profiliuit. Operam nauarent: ministrarent, uoluit, n. nero ut sibi cā tanti praesto essent atq; si uerent ministri bene unguenati & eleganter culti: quo fieret spectabilior. Pinguissima coma: propter densitatem capillorū & unguetū ipseronem. Sine anulo leuis: ut omnes essent annulati annulūq; in leua hoc est sinistra manu gestarent, cur aut leuis manibus honos annulorū dicatus fuerit potiusq; dextris: diximus in primo commentario. Duces: rectores puerorū. Merebant quadragena millia: hoc propter equestres cēsus dictum est: qui sestertia. cccc. continebat, merere autem est questum capere & eum quidem ut expōit Nonius sordidissimum. Marcus Varro, res militare merebat, unde mercenarii & meretrices dicuntur: super hoc uerbo satis ac super in primo commentario. Neroneū agona: certamen: quod quinquennale instituta: appellauit: a nomine suo Nerone: quoniam enim graece certamen nominatur. Ante praestitutam diem: nundum exacto quinquenniali tēpore: quod legitimum praestipserat: inter duo certamina neronea: ut superius demonstratum est.

M. ANTO. Robustissime & ob id firmiter pōita lateribus. Infaēcti: si diuersos cuneos. Plausum genera: ut quaeq; factio suo modo sibi canenti plauderet. Bombos: imbrices & testas uocabat: haec omnia per parenthem legendi: bombos uox ficticia est quae uno modo proprie apū Varro si inus alium bombos faciunt Plinius donec una exciret omnes gemino aut triplici bombo ut bucino aliquo bōbos ab ipso sonitu quem plaudendo imitabantur appellauit, sic imbrices & testas: ab simili quodam sbricū & collisatū testaru strepitu. Operāq; nauarent: nisi accurate distinguas non procedit qd̄ sequitur excellentissimo cultu pueri quum superius iuuenes & adolecētes appellari: erit igitur hic ordo elegit, qui plausum generi condiscere operamq; nauarent uario intellige plausu: bombos imbrices & testas uocabant: & haec ut dicit per parenthem: canenti sibi pueri pinguissima coma operam nauarent hoc est ministrarent ut bis idem uerbum repetas pinguissimam autem comam unguento delibutam uel certe dēfām accipe. Nec sine annulo leuis: id est leuis omnium manibus annulum habentibus cur leua potius ab initio annulo fuerit insignita quo loco ex Plinio & Gellio auctoritate ostendimus illud adiciam quod prior loco non diximus praeter ea quae a Plinio & Gellio tradunt Macrobius ait scicco annulum sinistræ manus ab initio datum ut res admodum praestiosa & in delictis habita non tam cito usu attereretur: quidam uero ac habent non nec alii leuis non leuis sed is ut diximus uerior est sensus ut omnia ad illud referant quod excellentissimos dixerat fuisse cultu praeditos. Quorum: poerum. Duces: praefecti. Merebant: salarii suae stipendii nomine capiebant quanta fuerit Neronis luxuria quā ex multis aliis quae postea dicentur tum ex hoc ipso intelligi potest quod tam turpis ordinis duces tam grandē in re inepia moerent pecuniam appareatq; necesse fuisse ita euenire ut Eusebius ait esse illi centies centena millia decreto patrum quorannis publice subministrata. Etiam Romae: quum iam Neapoli scenam produisset. Neronem agona: quinquennale certamen musicum Gymnicum & equestre ab se institutū quod neronia appellauit. Ante praestitutam diem: ante quinquennium.

caelestē uocē respōdit quidem in hortis se copiam uolētibus facturū sed adiuuante uulgi preces ēt stationē militū q̄ tūc excubabat repraesentaturum se pollicitus ē libēs ad fine morā nomē suum in albo proficetium citharedorū iussit ascribī: forticulaq; in urnā cum cāteris demissa intrauit ordine

Bombū

Imbrex

Imbricari

Imbricati

Testaru

Testorū

Ostracif

mus

loq̄t ubi b

uul

Scabellorū

crepitus

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

Merere

Agon

PHI. Celestē uocē: ob hoc dixit Tacitus plaufores nerōis uocē solitos appellare uocablis deorū. Copia: uocis suae: quā illi caelestē appellabat. In hortis: neroniais. Quae tūc excubabat: alia nocte excubabat uicissim

In stationibus militares excubaturi succedebant. Qui curtus in alii ex cohorte in statione successerant ante cubuli fores excubaturi. & Virg. ait in. ix. omnis p. muros legio sortita periculi excubat exeretq. uices quod cuiusq. tuendum est. Idem post Paulum. uigiles simul excitat illi succedunt seruaturq. uices statione relicta. Repraesentaturque statim se in praesentia cunctos exhibuitque. In albo cytharedoge: quemadmodum albi decurionem albi praetoris dicebat: de quo affatum iam diximus. Ita albi cytharedorum uocabatur: i quo nomina cytharedoge praescribebantur: quando certamen musicum praescribebant. nero ne dignum quidem transuersum a cytharedica lege discederet: uoluit nomen suum tanquam cytharedus ascribi in albo cytharedoge. ab Apuleio dicitur dictum est albi musae translatio: non inuenta: apud quem sic ait Iuppiter in. vi. de aino aureo. Dei conscripti musae albo mœdosi sunt codices: Apuleiani. in quibus p. albo praetor legi alno. praetoris fuit lapsus & error obuius ex litterarum finitima similitudine: Sorticula in urna: nulla praegratiua uoluit nero praesellere. sed more reliquoque: sortitus est: & ubi fore sua erit: ex urna quae sorticula uir uox ipse uocatur: tunc intrauit in musicum certamen. Cythara sustinetes praetoribus Neronis cytharedi stromus signati: qui intrauit in certamen cytharedoge: cum cythara: quia ipse erat uirtuosus: stromes a praetoris ipsum comitantibus una cum tribuibus & iunioribus amicis: sed praetor talia principem dedecore magis quam decent. meritoque Apollonius interrogatus a tigellino quid sentiret de Nerone. melius inquit sentio quam uos. caritate. n. uos illi dignum putatis. ego autem dignum tacere. Praetor praesentio: pulpitum praeparato: de quo supra diximus. Alii codices & fideliores habent praetor principio: ut sit sensus Neronem pronunciasse se cantaturum fabulam niobes post praetor principium: quo cytharedi uti solent emerendi fauoris gratia antequam legibus certamen inchoent. id prohemium graeci nominauerunt: latine principium dicimus. unde prohemia orationum translata sunt auctor Quintilianus in quarto. Per cliuium ruffum: tanquam is praetoris officio fungeretur: quo res esse: magnificentior de. Mar. Cuius Rufus mentionem facit. Cor. Tactus: qui ait cliuium Ruffum fuisse apud uirtuosum criminationibus petiit a libero ipsius uirtuti. tanquam propriam potentiam potestatemque tentasset: sed auctoritas cliuii praualuit ut puniri ultro libertum suum uirtellius haberet. de eodem sic alibi refert Hispanice praetor cliuius Rufus uir facundus & pacis artibus bellis inexpertus: ferunt neronem cum per hunc cliuium ruffum pronunciasset se niobem cantaturum cantasse in theatro Pompeii. mox Lucanum poeta ex tempore orpheum recitauisse: quo audito iudices coronam Lucanum dederunt quod adeo egre tulit nero ut theatro interdixit Lucano: phibueritque carmina ostentare. haec potissimum cum accendit postea extimulauitque poetam cordubensem ut in praesentia coniuratione conspiraret in Neronem.

M. AN. Coeleste uoce populi assentatio quae exilii & fusa fuisse dicitur: uisi forte ad praetoris dignitatem alluierint. In hortis: Neronianis quae ex parte urbis fuisse ubi hodie transiberinae uirginis templum est situm. Stationarius militibus: uulgis praetor iuuantibus quippe studio effragitabant ut publice cantaret: non in hortis quo haud oibus patuisset accessus. Repraesentatur: in conspectu dantur. In albo: quo cytharedorum certamen uolentium scribebant nomina: sic Nero se in ordine redegit. Sorticula: diminutiuum a sorte. Ordine fore: primo altero ut loco quo uidelicet fors eius urna fuerat educta. Cythari: quia ille uirtuosus erat. Iuxtaque post tribunos ipsos. Constitit: in conspectu stetit. Praetor principio: prohemio quo ad conciliandum fauorem cytharedi uti consueuerunt: Quintilianus & cytharedi pauca illa quae ante quam legitimam certamen inchoent emerendi fauoris gratia canit prohemium uocauerunt. Cliuium ruffum: Cornelius ferat inquit cliuius Rufus uir facundus & pacis & artibus belli inexpertus.

PHI. Niobé: fabula niobes a nobis copiose praescripta est in primo praetoris commentario: illuc te si quis desideras remitto: sed si eas eadem & maxime fabulosa dicantur. Perseuerauit: in fabula niobes caecata. Coronam cytharedi cum. Certamen: musicum: quod illo die praetor non est. Distulit: praetor. Idem idem: frequenter publicare. suae uocis mulierum in publico facere praetor. In priuatis spectaculis: auctor est philosophus in. v. apollonius caecasse neronem in taberna caupona nudum & femoralibus duntaxat amictum: non secus ac si esset sordidissimus cauponum. Tacitus quoque auctor est fuisse in necrone studium cytharae ut ludicrum in modum caneret: quod et clauus in ualle uaticana equos regebat haud praesentis spectaculo mox ultro uocare ceptos est populus Romanus qui uideret aurigantem sicut uiderat cytharizantem. Inter scenicos: histriones. Quodam praetoribus alibi annotauimus praetores & ediles solitos exhibere ludos & spectacula: itaque & fabulas emebant & histrionum graes praetor conducebant ad scenicam artem agendam: igitur cum uisus ex praetoribus offerret ingens praedium: nero uelut conductus histrio exercebat histrionicam. Tragedias

Album cy  
tharedoge  
Albi mu  
sarum  
Mêdo i co  
dice apulei

dictu apol  
lonii

Prohemiu  
cytharedo  
rum

clauus ruf  
fus  
Lucanus  
neronem



citauit pſonatus: pſona tectus more hiſtrionū: q̄ pſonati fabulas agebā: hinc ab oratio perſonatus pater di-  
 ctus ſenex de comedia antiquitus galeris nō perſonis mimici utebant. perſonis uti primis cepit Roſcius  
 Gallus præcipuus hiſtrio: q̄ oculis ſubuerſis erat: nec ſatis decorus. hic in perſonis ſolos paraſitos pronūcia-  
 bat. illud obiter annotādū perſonatos pprie uocari hiſtriones attellanicos: q̄a ius ē his nō cogi in ſcena po-  
 nere pſonas: quod cæteris hiſtrionibus pati neceſſe eſt. perſonata quoq̄ fabula dicta ē quæ agit a perſona-  
 tis hiſtrionibus. Heroī: de Heroibus abūdē ſcripſimus in notis ſeruī. Heroīdū: heroidas nūcupauit anti-  
 quitas ſcæminas clariore: quæ ſunt herou uxores & filia: papinus i tertio ſiluarū qua ueteres larſas gra-  
 tiſq̄ heroidas æquas Sīdonius quoq̄ ait i panegyrico tranſcēdūt hic heroas. heroidas illi a ppertio nomi-  
 nat heroinæ: ſicut in cōmentariis annotauimus. Perſonis effictis: figuratiſ formatiſ effigiatſq̄ uulgo ſē  
 midodū laruas: appellat: quæ pſonæ dicūt. apud latinos ſcriptores: quod quidē meminerim uix uno ora-  
 tiano loco inuenies laruā uſurpari pro pſonæ ſignificatu: ſic. n. iquit oratius in ſermōibus. nil illi larua aut  
 tragicis opus eſſe cothurniſ: alioquin laruæ dicūtur uetere latina lingua animæ defunctorū: umbræq̄ noctur-  
 næ: quæ ppter aduerſa uitæ merita errabūde ceu quodā exilio puniunt. quæ inane ſunt terculamentū  
 bonis hominibus noxiū uero malis de qbus luculenter ſcribūt Martiāſ & Apuleius. quinetiam Augu-  
 ſtinus in ix. de ciuitate dei animas inq̄ hoīum dici lemures ſeu laruas ſi mali meriti ſunt. idē laruati furio-  
 ſi dicti & mēte moti quaſi laruis exciti. Oris fui: hoc referendū eſt ad pſonas heroū & deorū. Et formæ  
 ſcilicet perſonis effictiſ ad ſimilitudinem ſcæminæ adamatæ & hoc referendū ad heroidas ac deas. Cana-  
 cem parturientem: fabula canaces: de q̄ extat naſonis epiſtola: de qua Plutarchus ſcribit hæc hiſtorico ſtilo  
 colus rex tuſcorum ex amphitæ filias ſex & mares totidē ſuſcepit. Macharius omnium ætate minimus fo-  
 rois canaces amore incenſus eam uiolauit: qua ex re conceptus infans uagitu rem prodidit. pater itaq̄ ſi-  
 lia mititen ſem: quo accepto illa rē flagitiōſam intelligēs necē ſibi conſciuit. Idemq̄ Paulopoſt machare-  
 uſ fecit. conſimile exemplū eſt canulæ adamatæ a fratre Romāo: quā grauidi ubi pater papirius reſciuit ſi-  
 lia miſit enſem: quo ſe puella cōſodit. Idē romanus ſcitauit. Oreſtē matricidā: de oreſte: q̄ interſecit ma-  
 trē chyrēneſtrā ut ulciſceret patrē agāmenonem: adeo mltæ ſcriptæ ſunt tragoediæ ut dixerit maro i quarto  
 eneydos. aut Agamēnonis ſcenis agitatū oreſtes. apud rhetoras exemplū eſt memoratiſſimū: & quo ſere  
 omnes uſi ſunt an iuſte oreſtes matrem occiderit: ſcribit probus oreſtem poſt matricidiū ex reſponſo di-  
 diſſiſe: quod deponeret ſuorem: ſi ablueretur flumine: quod ſeptem fluminibus confunderetur. itaq̄ diu  
 uerſatus tandem purgatus eſt matris necē i agro rhegino apud flumen: cui ſeptem fluij miſcentur: cuius  
 rei meminit Varro libro decimo rerum humanarū. dicūt oreſtes poſt necis maternæ expiationem: abiēs re-  
 liquiſſe enſem in arbore & templū Apolliniſ edicaſſe. Lāpidius reſert oreſtem ſe purificaſſe apud tria flu-  
 mina circa hæbreū & oreſtam condidiſſe ciuitatem: quam ſanguine humano cruentari neceſſe erat.

MAN. Niobē: ſuit hæc amphiſionis thebani cōiūx. nota eſt fabula quoniā Niobe thebanas mulieres in-  
 crepuiſſet q̄ latonæ ſacra facerēt nō ſibi: quæ tā nūeroſam prole enixa eēt: tota ſoboles ab Apolline & dia-  
 na iratis extincta eſt. Iu. Parce pcor pean & tu depone ſagittas. Nil pueri faciūt ipſam cōſigite matrē: Am-  
 phō exclamat: iſſe pēa nota ſunt reliqua: de filiorū numero uaria oīno tradunt: gellius eſt auctor. Perſe  
 ueruit: canere. Coronā: eſt: quā ex eo certamine ut uictor expectabat. Reliquā certaminis partē: qd̄ reſi-  
 diū erat agonis nā ad exitū perducī nō eſt paſſus. Tardū: uidereſ expectare dū annus circūageret. Idem  
 tidem: ſæpius. Publicare: publicis ſpectaculis canere ſeu publice operā locare: In priuatis. priuato nomi-  
 ne editis: quod potuit adhuc turpius exiſtimari. Quodam prætorū: uno ex prætoribus ſigdem prætores  
 publice ludos inſtruebant quæ honorari dicebant. Iu. Nec dubitant celſi prætoris uendere ludis. Perſona  
 tus perſona uelatus participiū ſine uerbo: pſona tegmen eſt quo ſeniorū os tegit diciturq̄ ut. C. baſſus gel-  
 lio auctore exiſtimauiſt a pſonādo quare os perſona tectū quū una ſit uia qua uox manare poſſit relicta ma-  
 giſ ſonare uideat emūiare: ſignificat alioquin pſona qualitatē quādā qua alius ab alio diſſert: tum aſo tum  
 corpore tū exteris. Heroū horoeſ ſemi dei ut ſuidas interpretatur uirg antiquitus genitū iſpōa & inquit  
 ἡρώων ἡρώων ἡρώων ἡρώων ἡρώων ἡρώων. Heroīdū: illuſtriū ſcæminæ: q̄ cū heroibus ipſis iuxta:

Effictis: delinatis. Ad ſimilitudinē oris fui: quū deoḡ alioquin aut heroū uideri & dici uellet. Cana-  
 cæ: xoli & cleopatraz ex genere leſtrigonū filiā: quæ cū fratre concubuit. Oreſtem: agamēnone & clitēne-  
 ſtra genitum. Matricidā: qui i ultionem patris clitēneſtrā matrē occidit ſophocles ea fabula q̄ ἡλέκτρη  
 inſcribitur rem oēm late exequitur Cicero ſororicida quoq̄ uſus eſt parricida inquit fratricida: ſororicida:  
 PHIL. Oedipodē excecāt: tragoedia extat ap̄ ſenecā cui tituluſ ē edipus: i q̄ introductiſ ſeipm excecāſſi-  
 biipſi oculos funditus euellēs: poſtq̄ facta & iſandū ſceluſ deſcendit de edipo ſiue oedipode ſcribit diodo-  
 rus in q̄nto edipus tertii ordinis ē. ſic. n. genitiū edipodis: & ita iſſectiſ ſicut melipus melipodis: quāuis

Perſonatus

pſonatus

Perſonata

fabula

Heroides

Heroine

Laruz

laruati

furioſi

Hiſtoria ca-

naces

Exēplū ca-

nulae

Oreſtes ma-

tridā

Edipus edi-

podis

Oedipodē excecātū: Herculeſ inſanum: in qua fabula fama  
 eſt Tyrūculū militē poſitū ad cuſtodiā aditus: quum eū or-  
 nari ac ulnciri catenis: ſicut argumentum poſtulabat: ui-  
 deret accurriſſe ſerendæ op̄is gratiā.

plautus ablatiuo caſu edipo di-  
 xit pro edipode. ſic. n. ait in penu-  
 lo: nam iſti quidem hercle oſoni  
 edipo opus eſt conſectore: qui  
 ſphynxi interpres fuit. de Nero-  
 ne canit fabulas ſic ſcribit philo-  
 ſoſtratus quid de homie dicant

**Hercules  
insanus  
Tyrunculus**

**Homo lu  
dibriū dei  
nero ludi  
briū homi  
num**

**pse ex eqs  
omnia**

**medela fm  
guincm cō  
cullum**

**Heclor tra  
ctus circa  
sepulchrū  
patrocli**

**Abacus**

qui Augusti lusiſq; habitu depoſito cantoris uestes aſſumit:& creontis edipodique facta diſtinae ex amuſum ſore tanti caſtimita: ut maxime reſponſionem timeat ſi quid in ſchola ſceptroue deliquerit. Herculeſ inſanum: tragœdia ſcribitur a Seneca: cui ab argento inſaniae titulus eſt hercules furens: ubi inducitur furore extimulatus leto dare filios & uxorem:& hoc eſt: quod dixit Anſtoteleſ in problemis: herculeſ per mentis exceſſum in liberos ſeiſſe. Tyrunculus: nouum primog; tantum tyrocinio militie imbutum. diminutium eſt tyronis: Hieronymus ſecm. genere tyrunculus puellas appellat. Aditus: introitus illius loci ſcenicū in quo nero erat agens herculeſ. Vinciri cathenis: in ſcencæ tragœdia argumentum hoc non ut hercules cathenis vincitur. inducitur quidem Theſeus ad ſuribundum hercules inſani impetū cōhibendum ſed ſine uinculis. Ferendæ opis gratiā: accurrit tyrunculus ut opitularetur principi: tanq; ne ro reuera uinciret: q; ideo obligabatur ut impleret argumētum fabulæ: cum ageret herculeſ inſanum: dixit Plato hominem eſſe ludibrium dei ſed nero factus eſt ludibrium hoīum cōreptor ſimæ: incurioſus impatorie maiestatis: dū cantat in theatris: dum gladiatram exercet iter gladiatores uiuens: dum quadri gam regit uelut auriga. equales dū boni eruditis ſermones p̄buit princeps tū ſordidus tūq; m̄cipatus oibus probis ac dehoneſtamentis. Equorū ſtudio: cum equitandi p̄tia ſit probabilis non ut uſperatur nero ex eo q; eſſet equitandi ſcius: ſed q; aurigarū inſtar reget equos quadrigarios. nimioq; ſtudio talium equorū teneſ. Quāq; uetaret: ſententia oratoria eſt naturam expellat furca tamen uſq; recurrit: itidem nero temperare non poterat: quo minus ſermocinaretur de equis currentibus in circo: quos reſtores eius pueritiae ac pedagog; uetarent cum habere ſermunculos ſuper curſoribus equis & aurigis. apud Xenophontem equitandi ſtudio adco probat: ut pſe dicant nihil nō agere ex equis quorum filii in primis diſcebat equare ſagittare. & uera dicere. iuſtinus quoq; tradit parthos adeo equoq; ſtudio teneri. ut equis omni tēpo re uſent. illis bella: illis conſulua illis publica ac priuata officia peragant ſuper equos ire conſultere mercari colloqui conſueuerunt. deniq; hoc diſcrimē inter ſeruos liberosq; eſt: quod ſeruī pedibus liberi nō niſi equis incedunt. De circenſibus. ſcilicet ludis: q; equorū curſu celebrant: in quibus bigæ quadrigæq; agitant. Quærens: conquerens dolens. Tractum. ſimpetu & ui equorum. quadrigis agendis tracti roſæ uulnerati & quoquo mō ſanguine conſuſo curabant ſimo caprino auctor Plin. in. xxyiii. Praſinum agitatore: aurigam praſinae factionis: de qua habundæ diximus in caligula.

MANTO. Oedipodem: Laii thebarū n regis & iocæſtæ filium papiniū carmine ſatis notum ſed ſophoclis fabula quæ o. a. i. r. o. v. ſcribitur adhuc notiore. Excecatum: cognita enim prius eade neſario: que cum matre inceſto ſe luminibus priuauit Papinius Mox audis poenæ digitis cedentibus ultro inobui miſeraq; oculos in matre reliquit. Herculeſ inſanum: furentem Anne ſenecæ fabulæ Hercules furens inſcribitur. Tyrunculus: non multo ante inaudoratum & iccirco eorū quæ gerebantur omnino rudem. Aditus: eius loci in quo Neroni hercules perſona inducebant. Argumentum: ratio & materia fabulæ. Accurſiſſe: impetum in eos qui neronem ornatat ceſſiſſe. Ferendæ opis gratia: ut uelut ad ſupplicium iuncto opem ferret. Equorū ſtudio: aurigandi cupiditate. Flagrauit: incenſus fuit uehementi eſt ſtudio proſecutus. Vetaretur: a præceptoribus & pedagogis. De circenſibus ludis: quibus inerat quadrigarum curſus. Tractum: diſtractum ab equis. Praſinum: praſinae factionis agitatore: aurigam ſic ſpartianus amauit inquit & aurigas: praſino fauit.

PHI. De heclore: heclorem circa menia troiana tractum fuiſſe ab achille in patrocli ultionem nemo mediocriter doctus ignorat: qui uel ſaltem legerit illud maronianum: iter circum iliacos raptauerat heclora muros: homerus uero in. xxiij. iliadis ſcribit quod achilles iunctis ad currum equis heclorē alligauit: & ter circum deſuncti patrocli ſepulchrum traxit: inde ad tabernaculum reuerſus in puluere pronom diſmiſit: Nero cum caſtigaretur a magiſtro: quod immodice doleret de agitatore praſino ab equis diſtracto: ut ſe purgaret dixit ſe loqui de heclore: qui & ipſe pariter furtus tractus ab achille. quod autem nero fuerit praſinae factioni indicat uel ille epigrammatari poete ſericulus: uicit nimirum non nero ſed praſinus.

Eburneis: quadrigis: xiſtimo hoc referendum eſſe ad ludum puerilem: mos enim puerorum eſt: ut quadrige ex ebore alia ue materia conſiciant cum quibus luſtant: atq; oblectantur: poenæ ſimile eſt illud Oratianum edificare caſas ploſtelo adiungere mures: nero utpote puer in initio principatus cum ſtudio equorum immo dico teneretur quadrigas habebat eburneas: quibus ſuper abacū ludebat: eſt aut abacus mēſas uas eſcariis potoriſq; continendis accommodata: cuius multa mētio eſt apud ſcriptores: nō credo abacum accipi p tabula luſo

De ſtudio eius aurigandi circharizandi & aliis geſtis.

**E** Quorū ſtudio uel præcipue ab ineunte ætate flagrauit: plurimiſq; illi ſermo quanquam uetaretur de circenſibus erat & quondam tractum praſinum agitatore inter conſiſcipulos querēs obiurgare magiſtro de heclore ſe loq emētus eſt: ſed cū iter inſitia ſperni eburneis quadrigis quotidie in abaco luderet: ad oēs minos circēſes ſecceſſu cōmeabat primo clā deide p palātū: ut nemini dubiū eſſet eo die utiq; affuturū: neq; diſſimulabat uelle ſe palmarū nūarū āpliare. Quare ſpectaculū multiplicauit miſſi

libus in serū trahebatur: ne dōinas qdē iā factionū dignanti  
bus nisi ad totius diei cursū greges ducere. Mox & ipse auri  
gare atq; ēt spectari uoluit sapius postroq; in hortis iter ser  
uitia & sordidā plebem rudimēto uniuersorū se oculis in cir  
co maximo praeuicit: aliquo liberto mittente mappā: unde

etor. alius abacus significat tabulam calculatoris & geometrae. de quo Martianus in libro geometriae: abacus  
nuncupatur res depingendis designandisq; oportuna formis: sunt etiam abaci ornamenta columnarum:  
praecipit Videri in tertio de architectura abacum debere esse longum & latum qd crassa columna est.

Minimos circenses: etiam minus celebrata spectacula. Secessū: uel q ipse ex secessibus repente conuale  
ret in urbem causa circensium spectandorum: ueluti pluri faciens uoluptatem ludici circensis q̄ amenita  
tem secessum: uel q̄ sensum secedebat ad circenses spectandos. Afuturum: quotienscūq; uel minimi cir  
censes Romae fiebant persuasissimum erat omnibus Neronem ludicio inter futurum quis id temporis fo  
ret absens cohereret: secessus omnes enim nouerant quanto studio eorum curriculaq; ludorū flagret  
princeps aurigae: qui non de equis sed de hominibus regendis meditari debuisset: si quid in illo fuisset pri  
uilegiū uilitatis. Neq; dissimulabat: aperte fatebatur demonstrabat. Palmarū numerū: alibi annouimus  
ex Liliū auctoritate romanos translati e graeciam more uictoribus ludorum palmas dare solitos: nero uo  
lebat ampliare hoc etē numerosorem facere palmarū numerū: quae uictoribus dabatur: ut ita spectacula  
circensia fierent prolixiora diuturnioraq;. Multiplicatis missibus: ut scilicet missus plures currentiū equo  
rū exhiberentur: quam prius soliti essent exhiberi: de quibus scripsimus in Claudio. In serū: in ferotiam  
diei partem & uespertinam. Domini factionū: praefina & ueneta factio reliquaq; aurigarū factiones suos  
habebant dominos: qui post multiplicatos a Nerone missus non dignabatur ducere greges equorū quos  
dirigarios ad curule certamen. nisi currere deberent in omnibus missibus: per totum diem: domini autē  
factionum tanto fiebant opulentiores: quanto plures erant Circenses missus: & ludi: ex quo est illud lam  
pidiū inuita commodi: Circenses multos addidit ex libidine potius quam religione: & ut dominus factio  
nem ditaret. Aurigare: uice aurigae agere quadrigas & trigas: scribit Plinius Neronem trigario solum  
se approbare: qui si curru euerfus tractusque ab equis fuisset recreabatur epoto cinere caprini fini ex aqua.

Posito rudimento: deposito tyrocinio aurigandi exutaque nouitate aurigationis. Inter seruitia: inter  
seruos & plebeios uiliores. Mittente mappam: signum currenti dante: id est in circos sunt carceres: unde  
emittuntur equi ad cursum: Cum magistratus signum misit. ut scribit Varro: erat autem antiquitus map  
pa signum: quia missa equi cursum Circensem aspiciantur: de qua intelligendum est illud ab epygram  
matario poeta dictum cretatam praetor cum uellet mittere mappam: hinc etiam Quintilianus dixit map  
pum circos uisurum esse nomen: propterea: quod in Circensibus spectaculis pro signo mittebatur a magi  
stratu: cum autem officium praetoris id foret: ut signum daret equis ad cursum emittendis: uoluit nero id  
ab aliquo suorum libertorum dari. Vnde ex carceribus.

M. AN. De hectore: nā Hector ab achille circū pergamā: ut Homerus ait est distractus. Ver. Ter circū  
iliacos raptauerat hectora muros. Ouidius hic laet admisso terrae: Hector equos: quia igitur uterq; tra  
ctus locus mēdacio nō defuit. In abaco: Tabula nūc luxuriosa quā & mēsa fit: in qua potoria cōstituunt  
uasa. Iouenalis. urceoli sex ornamentū abaci. Minimos circēses: minus celebres. Secessū: hora secessus: qñ  
dicat de abulādi hora secessumq; petēdi uel quod magis placet ex suburbanis locis aut oppidis littoralibus  
in q̄ secedere consueuerat circēsi nemo nō itelligeret illū oibus mimis. Loibus cir  
cēsiū ludis affuturq; posset & minimos legi ut sit sensus nō modo nō celebriores circenses passus est se ab  
sente celebrari sed & minimus etiā interfuit. Palmarū numerū ampliare: maiore facere: ut quo plures es  
sent palmae eo frequentiores equorum missus sed missus ferarū quoq; dicebant ut est supra significatum  
nec missus tantum sed missio quoq; dicebat: Spartianus in munere publico tam magnanimitas fuit ut cen  
tum leones una missione simul exhiberet. Dignantibus: nē tūcto ut sit sensus & ordo domini factionū  
nō neutiq; dignantibus quadrigarū gregem producere nisi ad totius diei cursum palmas proponerent: sic  
quadrigarū uim immodica exstiterat: nam maiore opus erat numero quo pluribus missionibus equi ad cur  
sum pducerent. Aurigare: quadrigas agere. Seruitia: & sordidā plebem. q. d. sordidissimas humilissimae  
quibusq; spectantibus. Rudimento: noua aurigatione. Praebuit: dedit: se aurigante oibus in circos specta  
dū. Aliquo liberto: ex ipis libertis uno. Mittente mappā: quidam intelligūt ueteri instituto mappā a pro  
re uictori aurigae mitti solitā. Mar. Cretatam praetor quō uellet mittere mappam surripit Hermogenes: alii  
in quibus et cassiodorus certum putat fuisse furorū circēsiū signū quum mappā a praetore ostende  
retur ad quod. Ioue. alluisse uidet potest interea megalefiacae spectacula mappae ideum solemnē colunt.

PHIL. Magistratus: docet Lilius in. viii. ab urbe condita praetores solitos quadrigis mittentis signum  
dare: unde cum olim Lucius plautius praetor graui morbo esset implicitus dictatorum creauerunt: qui lu  
dis Romanis signum daret: quadrigis emittendis: qui eo ministerio sanctus dictator se abdicauit: nec mi  
rum uideri debet ob rem leuiculam creatum esse dictatorem qui interdum creabatur causa figendi elant:

ria: quia non memini legere me  
abacum usurpari in hoc signifi  
cato: soleo autem ad auctorita  
tem scriptorum tanquam ad an  
choram confugere: quae nullo  
auctore subnixi sunt ea tanq̄ ti  
tubantia non proclinent ample

Palmes  
uictoribus

domini fa  
ctionum

medela ne  
rōis tractū  
ab equis  
Mappa si  
gnū i cursu

Dictator  
causa signi  
dandi

qui erat annoz nota: aliquando dictus est dictator cā feriāz cōstituedāz. Ciuitates. i. græcoz.

Musici agōes: musica certamina. Ad ipm mittere: tāquā in arte cytharedica ipse solus excelleret: essetq; omnibus cytharedorum coronandus. A quibusdam: ex his. i. legatis græcoz. qui cytharedicas coronas ciuitatum nomine ad neronem pulerant.

Exceptus: effusus: imodica laudatōe & plausu assentatorio: dixit. n. satyricus poeta nō imerito gēte græcoz adulādi eē sciētissimā. & Cicero i epistola ad v. fratrem didas calica græcos ait esse leues & diuturna seruitute ad nimiam assentationem eruditos: qui tus curtijs nō mius uere q̄ eleganter ingenia græcorū appellat tēporaria tanquam temporarij seruitutis: & p tēpore adulationē assentationisq; tractantia: & cū adulatio sit perpetuū regū malū infatuensq; mentes principū & penetret ad interiora uentris: merito nero adulatione græcoz corruptus solus dicebat græcos dignos esse: qui ipm cārantē audirēt & solos dignos sua musica discipulacū romana seruitas minime docilis esset ad assentādū. Cassiopē traiecit: cassiope oppidū est insula corcyta: quæ alio nōie dicta phœacia: ubi fuit templū casti iouis: sicut ostēdit Plinius in quarto. Certamina omnia: neronē in graciā uenisse subicientem se pōnti in olympijs pythijsq; ait: quē uicisse in isthmis cytharedos & præcones: qui in olympijs etiam tragædos uicē: & nūc de isthmo sodiēdo dicebat cogitasse: ipsam nauibus priuim redderet atq; adriaticū ego misceret: & ita naues omisso illo sinuoso circuitu: p isthmi scissuram uerheret. Cogi: congregari & contrahi. i. hanc sciam apollonis apud philostratū: ludos olympiacos ex consuetudine solitos celebrati circa finem anni: ab eisdemq; quos nero iussit in aduētum suū differre: ita ut sibi potius q̄ ioui uiderentur sacrificaturi. Iteratis: iterum celebratis. Olympiæ: in ludis olympiacis. Præter consuetudinem: inuit in olympiacis spectaculis musicum certamen celebrari solitum nō fuisse quod indicat apollonius apud philostratum: cum ait neronem in olympijs pposuisse certamina tragædorū & cytharedoz apud uiros: quibus nec theatra sint nec scenæ ad huiusmodi ludos peragendos idoneæ: sed stadiū dunaxat: natiuum nudūq; patet: in olympijs autem ter uictorem fuisse Neronem testatur philostratus: qui ait missos fuisse curesores usq; ad gaditanos: q̄ tuberēt supplicationes fieri ob uictoriam neronis in olympijs: multæ in hispania ciuitates: cui nescirēt qd eēnt olympia opinabant bellicā quādam uictoriam significari: p q̄ diis esset sacrificiū: tanq̄ herō populos aliquos olympios appellatos bello pfigisset decem autem iudices ludis olympicis praticiebant forte ducti. Apocaret: abduceret remoueret.

M.A.N. Achaiam: quæ circa isthmum peloponnesi insinuat: imo eius partem occupat. Legatos ad hoc ipsam publice a ciuitatibus missos. Primos: ante alios legatos audiret. Exceptus: nero tempestiua illa postulatione. Effusus: immoderatus. Cassiopem: post ceramius epiri montes ambraciā uersus mille & ccc. a bradusio stadiis Strabo cassio & penes & tesprotos inter epiroticas gentes refert. Cassii iouis: cassii templum fuit cassii iouis auctor est Plinius. Auspicatus: canendi principium sumpsit. Cogi: colligi iudici. Iteratis: iterum annuo spatio celebratis. Præter consuetudinem: si quidem in olympia musici certare non consueuerant. Circa: hoc musicum certamen.

P.H. Vrbicas res: urbana negotia romanaq; rēpu. cuius aia est bonus princeps: & illa principis corpus. Quāuis nūc: uerba sunt neronis ad heliū libertum. Vt Neronē dignus: uide imperatoris inepnas exultantis se romam reuertī nō posse dignum semet ipso & imperatoria maiestate nisi musico certamine cytharedos superauerit: cū id potius bono principi dedecorofum sit atq; profrosum: namq; ut supra annotauimus Philippus Alexandrum filium castigauit quod nimis bene cantaret tanq̄ hæc studia nō principibus conueniant: sed grauiora sanctioraque: sed nero ab omni principis uirtute penitus alienus existimabat sibi

magistratus solent. Nec cōcētus harū artū expimēta Rōz dedisse achaiā: ut dixius petiit hic maxie moras instituerat ciuitates apud q̄s musici agones edi solent oēs cytharedorū corōas ad ipsū mittere. eas adeo grate recipiebat ut legatos q̄ petulissent nō mō prios admitteret: sed & familiaribus epulis interpōeret: a quibusdam ex his rogatus ut cātaret sup cor nā: exceptusq; effusus solos scire audire græcos: solosq; se & studiis suis dignos ait: nec pfectione dilata ut primū Caliope traiecit: statim ad aram iouis Cassii cantare auspicatus ē.

De certaminibus & exercitio eius in dictis disciplinis.



Ertaina deiceps obiit oia. nā & q̄ diuersissimoz tporū sūt cogi i unū ānū quibsdā ē iteratissimoz olipiez quoq; pter consuetudinem musicū agona iussit. A ne qd circa hoc occupatū auocaret: deticeret: quū plentia eius urbicas res agere a libro Helio admōeret rescripsit his uerbis. quāuis nūc tuum cōsiliū sit & uotum me celeriter reuertit: tamē suadere & optare potius debes: ut nerōe dignus reuertat. Cātate eo nec necessaria qdē cā exceder theatro licitū erat. Itaq; & entix qdā in spectaculis dñr. Mulci tedio audiēdi laudādūq; clausis oppido: portis: aut furti dissilui se de muro: aut morte simulata funere elati. Q uā aūt trepi

Græci adu  
latores ige  
nia tparia  
cassiope ci.  
Nero ut  
clor præ  
conum

Musicus  
agō nō erat  
i olympijs  
Ridiculū

● Anima rei  
pu. princeps





& uitiorū  
Pro parco  
auarus  
Cur frōte  
sudemus

tamus. Legi scilicet cythare dic-  
tae Cor. Tacitus in hanc senten-  
tiam scribit hæc: nero ingreditur  
theatrum cunctis cythare legi-  
bus obtemperas: ne scissus reide  
retine sudorem nisi ea: quam in-  
dutus gerebat ueste detergeret:  
ut nulla oris aut narum excre-  
menta uiseretur. Sudorem frō-  
tis: querit Aristotelis in proble-  
matis encycelis: cur facie & maxi-  
me fronte sudemus. causam re-

Lex sudo-  
ris detegen-  
di

Hypocri-  
tes

pro pñci-  
at uictorē

Præconius  
Geryx q lo-  
cus orolū  
correctus

Prytanis  
Prytanion  
Suffetes g

Lycium  
schola:  
Aristotelis  
Vnde pipa-  
retici  
Locus  
Spartiani  
emacula-  
tus & expli-  
catus

De obediētia eius ī dictis certaminibus & aliis gestis p eū.



N certado uero ita legi obediēbat. ut nūq̄ excreas  
ausus sudorē quoq̄ frōtis brachio detergeret: atq̄  
etiā in quodā tragico actu quū elapsū baculum  
cito resūpisset: pauido & metuēs ne ob delictū certamine sū  
moueret: nō aliter cōfirmato ē q̄ adiurāte hipocrita nō aliad  
uersū id iter exultatiōes succlamatiōesq̄ populi. Victore at  
se ipse pñciabat. qua de causa & præconio ubiq̄ cōtēdit.

fert: q̄a expeditius illa sudare possunt: quæ humida laxaq̄ sunt caput autē tale est: cōtinet enim suā plurimā  
humiditate distillatiōes quoq̄ e capite oriunt: & cerebrū humidū: est foramina permulta in capite haben-  
tur: igit sudor de capite prorumpit: potiusq̄ de imis partibus: & primū frōte sudamus: quæ prima cerebro  
subdita est. Brachio detergeret: frontis sudorē sudario siccare solemus: & ita iubet Plinius ab oratore sic  
cari frontem sudantē in actiōe ne comæ turbent: sed cū lex cytharæ præscribat. sudorē detergere ita tantū  
ueste: quā id uict cytharedus: nero ne a pscripto legis recederet brachio sudorē frontis detergebat manica ui-  
delicet uestis. quā id uictus gerebat. Tragico actu: quinq̄ actus est in comedia tragediāq̄ factis notū: & nos  
suo loco declarauimus: hic actus tragicus accipit pro cantu tragediæ: quā nero canens agebat. Baculū  
ita erat fabulæ argumētū ut cū baculo pderet: in pñciū. Ob delictū: quo baculus elapsus erat e manibus.

Sūmoueret: repelleret. Certamine musica cōtēditōe. Hypocrita: graeci hypocrite uocāt simulatore  
hypocritin simulationē: unde & minimus hypocrita dictus q̄a imitator est & simulator. quicquid in secūdo  
memorat eschinem hypocritē fuisse oratorē. Se pronūciabat: cōtra morē ritūq̄ sacrorū certaminū: nero  
semet sua uoce uictorē pronūciabat: cū hoc præconis officiū sit q̄ pronūciat magna uoce nomina uictorū  
sicut docet Cicero ī epistola ad luciliū: hūc a marone dictū uictorē magna præconis uoce clāmā  
declarat. Præconio contendit: hoc est cū præconibus decertat de pñciū priu & uocis magnitudine &  
de nomie uictoris pronūciatio: unde factū est ut nero coronas acciperet nō sōlū cytharedorū: sed etiā præ-  
conū soliti enim erant præcones ludorū gymniorū cōronas imponere uictoribus: eorūq̄ nomina magna  
uoce pronūciare: dein de ipsi ante ludorū misionē coronas donabant: quæ imponebat illis ab alio præco-  
ne. ne sua uoce ipsi præcones se uictores prædicarent pcones a præ id est ualde & canēdo dici autumat Pri-  
scianus: q̄ facit præconū uerba esse in decurionibus: cū q̄ si seuerit nō ueret. auctor Cicero in epistola ad le-  
piā: et ilius sūlo uocabat præconius: propterea q̄ pater eius fecerat præconū: quod autē nero cōtēditū ē  
præconibus eosq̄ præconio superauerit testat philostratus & docet Eusebius chronographus: q̄ ait a Ne-  
rone cerycas fuisse certamine superatos: ceryx enim graece dicitur latine præco & caducator. corrigendū ē  
obiter mēdo la dictio apud orolū de Nerone scribentē. sic enim in codicibus impressis legitur assumpto uari  
uestitus dedecore ceritos cytharistas tragēdos & aurgas sepe sibi supale uisus. Tu dictiōē illā ceritos  
obelo iugula & cerycas substitue: & pcones itelligē: Seneca ad sereniū inq̄ nō uis nisi cōsul aut prytanis aut  
ceryx aut fuisse administrare repūb. ubi ceryx nō pro præcone accipi uidet: sed pro caducatore & magi-  
stratu ad repūb. administrādā pertinent: qualis est cōsul apud Romanos qualis prytanis apud athenien-  
ses: qualis fuisse apud Carthagenēses: quæ dictiones ut in transcurū explicent: scito prytaea dici præ-  
dictū & repūb. administratōrē a uerbo graeco prytaenū: quod significat & governo & exercere magistratū:  
inde pritanion locus athenis magistratū: & iudiciū: cuius meminit Cicero in primō de oratore: & Diony-  
sius prytaea uocat curias: in q̄bus sacra fiebant ab his qui maximā in urbibus habent potestatem: Suffes uero  
significat consulem linguā penorū. Linius. senatū itaq̄ suffetes: quod uelut cōsulare imperiū apud Cartha-  
genēses erat uocauerunt de cerycis & prytanis prytaici significati copiose multipliciterq̄ pscriptis fuidis  
in etymologico: adrianus auctorē Spartiani tributus uisū misse edificauit ita ut in ea locorū celeberrī  
ma nomina scriberet: ueluti prytaici lyciū academiā piclen uocaret: de prytaico iam dictū est: lyciū au-  
tem ut in transcurū explicemus uerba quoq̄ Spartiani: fuit athenis schola Aristotelis: sicut academiā Platō-  
nis: in q̄ nē pñciū & uo id est deambulans philosophabat: unde peripateticorū nomē essūlit: lyciū mediā  
syllaba pducta enūciat. M. Tullius illo uerbo: inq̄ academiā umbonifera nitidūq̄ lycio fuderūt claras for-  
cūdi pectoris artes: piclen uero emēda & lege pocellen: fuit enim athenis porticus nominata pocelle ē uā  
rietas picturæ: graeci enim τὸ ποικίλον uariū dicunt: & ποικίλιν uarietatem: unde & lapis similes uocatus  
est pyropocellos a uarietate rubentū macularū: in hac a porticu Zenō philosophus discipulos docebat:  
unde & secta stoica nomē accepit: & philosophi stoici nūcupati: qui antea Zenonis ab ipso doctore appel-  
labant: & τὰ δὲ enim graece porticus uocat: hæc est illa porticus stoicæ: memoratissima: quā cripippus di-  
ctus est fuisse: quā pñciū polygnorus gratuito: cū parē eius mycō mercede pigeret: de qua Plin. l. xxxv. hic  
& athenis pñciū porticū: q̄ pocelle uocat gratuito: mēda ē ap̄ Pliniū quoq̄ unius litteræ imutatio. nā p poc-  
elle legitur pocelle: sicut ē in illo Apulio: & tamē athenis proximo & ante porticū poetilen: ibi enī p pocelle

legendū est poecile de hac porticu intellexit perſius cū ait braccatis illa medis porticus illie enim depicta erat pugna marathonia: quæ duce milciade pugnata eſt aduerſus perſas: quos braccatos medos perſius appellat: de hac ſic ait probus emylus: milciadi talis honos tributus eſt i porticu: quæ poecile uocat: cū pugna depingereſ marathonia: ut in x. prætorū numero prima eius imago poneret: igitur hadrianus ut ad enarrationem Sparciani uerborum reuertamur in tiburina uilla extruxerat loca quæ appellabat lycium: ab exemplo ſcholæ Ariſtotelicæ: academiam ab honore Platonis: prytanium a nomine prytanii athenienſis: & poecilem ab emulatione porticus poeciles: in qua philoſophabatur Zeno princeps ſtoicorum.

M. ANTO. Fortuna: quæ caſu & fortuna euenirēt. Excludere: pro iis quæ ad iudiciū attinerēt non habere. Ego: ſeſſatore minus trepido & aſſuati. Taciturnitate: ſi q non ita impudenter: ut ipſe uoluſſet ſe adhortareſ iuberetq: bono eſſe aio. Pro triſtitia & malignitate: ut triſtes malignos & ſeueros ac in ſe parū equos iudicaret. Elapſum: manibus excuſſum. Ob delictumq: in eo deliquiſſet. Submouereſ ſcena abire lege cogereſ. Hypocrita: ex iis credo uno qui miniſteriꝝ gratia illi aſſiſtebant quum ὄμοκπι viſ minus aliqno græcæ ſimulatoreſ dicaſ. Præconio: præconii peritia: Euſebius eſt auctor præcones ab eo & olympiæ & iſthmii certamine uictorū: Nero igitur olympiade coronantur Cerycas cithariſtas tragædos & aungas uario certamine ſuperant: cerycas græca uoce præcones dixit κέρκυρα enim caduceator & præco dicitur & rurius Nero iſthmia pithia ætia celebrans inter cerycas tragædos & cithariſtas coronatur. Se ipſe pronuntiabat: ſua non alterius uoce ut ad præconem emulationem referatur.

PHI. Hieronicarum: hieronicas græco uocabulo uocamus uictores ſacrorum certaminum ſacra autem certamina græcorum ſunt olympia pythia iſthmia & nemeæ: quæ ſicent in ſacris certaminibus docet aperte Quintilianus in ſecundo: cum ait quomodo paleſtricus ille curſorem faciat aut pugilem: aut ludatorem aliud ue quid ex his quæ ſunt ſacrorum certaminum. ſcribit Iulius firmicus in ſexto: ſi luna & mars in ſeptio ab horoſcopo loco fuerit: & Iuppiter in medio coeli & ſol trigonica radiatione iungatur. Athletæ faciet iſta genitura: qui ſacris certaminibus uictor famoſa reportet inſignia coronarū. In latrinis: ignominie & dehonoriſtamenti cauſa. latrinæ. n. receptacula dici ſtercorū & ſordium nullus ignorat. Iulius firmicus tradit eos: qui horoſcopū habuerint in x. vii. parte arietis & in ſecūda parte tauri purgatos ſemper mundaturosq: latrinæ: auctor eſt Marcus Varro in libris de analogia antiquos appellare conſueuiſſe latrinam: quod poſteritas balneum nuncupauit: idem alibi ait trux: quæ in lauacrum aquam fundit: heliogabalus in latrina occiſus fuit: tractus deinde per publicum addita iniuria cadaueri eſt: ut in cloaculā milites mitterent: latrinæ eſſe priuatas cum cloacæ publicæ ſint indicat Columella illo uerſu: immundis quæcunq: uomit latrina cloacis. Statuas & imagines: quod ſtatue antiquis dicantur hieronicas hoc eſt uictoribus ſacrorū certaminum docet Plinius: qui ſcribit in x. vii. quod mos erat dicari ſtatuas in olympia omnium qui uictiſſent. Plurimum: pluribus in locis: ſcribit Tacitus clauſum fuiſſe in ualle uatica na ſpacium: in quo equos regeret Nero haud promiſſuo ſpectaculo: mox ultro uocari po. ro. cepit: q lau-  
 disbus extollebat principis aurigationem: hinc Plinius uaticanum appellat Neronis circi propterea q Nero illic aurigabat perinde ac in circenſibus ludis. Olympiis. ſcilicet ludis & ſpectaculis: fuit olympiæ porticus: quam oppidani heptaphonon uocant quoniam ſpecies eadem uox redditur: ut auctor eſt Plinius in xxvi. talium locorū meminit Lucretius ſic ſcribens i quarto ſe: etiam ut ſeptem loca uidi reddere uoces unam cum ſacerenſis colles collibus ipſi uerba repulſantes iterabant dicta referri.

M. AN. Hierocari: i ſacris certaminibus uictorū ἡρωικόν iſtὸν ἡρώων uico ſit nomen. Ex-  
 tate apperet. Veſtigium ſignū. Exiſtente apperet. In latrinis: i cloacas & loca olida. Statuas & imagi-  
 nes: Pl. eſt auctor ſtatuas ſacrorū certaminū uictoribus poſt ſolitas effigies ſq: hoium nō ſolebat exprimi niſi aliq: iſtoſtri cā ppetuitate meretū & prio ſacrorū certaminū uictoria marieq: olympiæ ubi oīum q uictiſſent ſtatuas dicari mos erat. Imagines: tabulas niſi potius ad icōas id referri oporteat: nā iis q ter olympiæ uictori-  
 res fuiſſent: ut idē auctor ſcribit ex mēbris ipſoꝝ ſimilitudine iconas poſuere qd uero olympiōicis tabulis figurarent eiūſdē Plinū uerba demonſtrant. eſt igit Eupompi uictor certamine Gymnino palma tenens.

PHI. Decē iugē: currū quem decem equi iuncti traheret decē iugem uocat: ſicut ſeiuges dicti a ſex eqs iūctis: plinius in x. vii. ſe-  
 rū hoc & in his nō niſi a diuo au-  
 guſto ſeiuges: Apuleius quoq: in floridis ait uir cui oēs puicæ q dringens & ſeiuges curru ubiq: gentium ponere gratulatur. Id ipſum quod curru decem iuges mithridates ponti rex agitaſſet. legimus apud hiſtoricos mithri-  
 darem Regem illum ponti maxi-  
 mum ſeiuges equos reſiſſe &

poecile por-  
 ticus  
 Stoiici uñ  
 Correcſa  
 dictio pli-  
 nii & apu-  
 lei

Hierocice  
 Sacra certa-  
 mina

Latrinæ

Lauatrina  
 Trux uafa  
 Statuæ ut  
 clonibus

Vaticanus  
 Neronis  
 circus  
 Heptapho-  
 nos

Decem iu-  
 ges  
 Seiuges

## De triūpho eius ob uictoriā musicoꝝ &amp; alijs gestis.

seuēge corpꝝ agitate. Excussus electus sicut apud statū excutit curru i curuli spectaculo polimices. Ante decursū: ante decursiōem legitimā absolutā. Nec eo secius: nec iō minus seciusue: a ferro. n. secius uidet dictū. secus uero si gnificat aliter. Prouiciā libertate donauitimitatus exē plū tū flaminii: q̄ oli philippo macedonū rege p̄ligato oēs grācie urbes liberas atq; imunes eē iussit: itq; publi co frequētissimoz isthmioꝝ spectaculo per p̄conis uocē factitatus: quoz res tāto gaudio cūctos grācos affecit: ut Titū flaminū soterā hoc est seruatore appellaret. ite rū inq; Plutar. nra etate grācia p̄ celebritatē isthmiorū pristina libertate donata est: suiꝝ legibus restituta Neroneidū is i foro corinthi ex pulpito cōtionē habuisset ad populum. ludicra qbus uictor fuerat renūciatus. Ciuitate rōna. s. donauit. E stadio medioꝝ curricu



Secius  
Secus

Soter. flam  
minius

Stadium

Olympici  
stadium  
Isthmia

Muros  
edificare  
hierōicis  
periodon  
uicissē  
Olympio  
nices  
Paradoxi



Euerus e grācia neapoli. qd̄ i ea primā artē ptulerat albis eqs i troiit dilecta pre muri. ut mox hierōicaz ē simili mō Antiū: ide albanū: ide romā: sed &

Io stadiū: stadiū centū & .xx. gnos nostros efficit passus: hoc est pedes sexcētos uigintiꝝ: q̄ mēsurā oēs efficit mille passus: auctores Plini. & Columella: stadia uero in qbus curricula certamina exigebant i tennis grācia: pedū crāt numero duccētoꝝ: olympicū uero stadiū qd̄ Hercules suis pedibus metatus fērt tāto lōgius erat. quā cetera stadia. q̄nto mēsurā herculāei pedis poerior erat q̄ aliorū. Isthmiorū: isthmia ludi fuerūt quinquēnales ab isthmo corinthiaco ubi fiebant nūcupata: q̄ a theseo primū instituta fuisse in honorē neptūni autumnat Plutarchus ad Hercules emulationē: q̄ ioui olympia dicauerat: talia tū dūt in scyronis honorē isthmia fuisse reperta: ut ita se theseus a corde scyronis: quē necauerat ob propinquitatē expiaret: qd̄ in melicerte honorē qui alio nomine dicūt palemō ludicrū id isthmioꝝ cōstitutū esse p̄ dederūt: ex pacto uetustissimo ad isthmia corinthiū accedētes in sedēdo ceteris p̄sterebant. Plini. isthmiorū meminit: cū ait in q̄nto isthmii pars altera: cū delubro neptūni quinquēnalibus icelyto ludis: curius quoꝝ memorat ludicrū isthmioꝝ. Sna uoce: sine p̄conis ministerio: cū ipse p̄conis uice fungeret. Primi artēꝝ tulerat: supra dictū ē quādmōdū nero neapoli elegit ut p̄te grācia urbē: q̄ auspiciaret musici artē. Albis ēgerit triūphantūꝝ curru albis eqs uictor urbē iuehabant: ita triūphasse camillū refert Livius. Ut mox hierōicaz: Plutarchus i symplosiacis uictoribus ique curru uehētibz prauissimū ē partē muni deicere. qd̄ significat nō magnoꝝ ciuitati muro opus eē uiros habēt q̄ pugnare possint & uicere: p̄terea auditor ē: Vitruius l. ix. de architectura uictoribus sacrorū certaminū magnos honores a grācia fuisse cōstitutos: admiratur: qd̄ nō scriptoribus iidē honores & ēt maiores tributi sint q̄ i finitīs uoluptates: acuo p̄p̄nū oibus gētibz praeſtat in sacris certaminibus periodō uicissē dicebat: q̄ pythia isthmia nemea olympia uicissē a circuitu eorū spectaculorū: q̄ uero in olympia tantū uictores fuisse hī ob id olympiōices nomina bant. M. Tulli. in priā tusculanarū: cū rhodius diogenes olympiōices nobilis uno die. duos uis filios uictores olympiæ uidisset accessit ad senē: refert fortūianus olympiōicas & ceteros uictores certaminū nominari paradoxos: magis ex cōsuetudine uulgī: q̄ ex rōne: parū. n. diligenter grāce loquētes paradoxō p̄ eo qd̄ est bonae opinionis accipiebāt: nā ut opinor inq; paradoxon est: qd̄ est in p̄t i n y n a e a y hoc est cōtra opinionē bonā: unde figuratū cōtrouerſariū una est dicta paradoxō: qd̄ opinionis male possumus dicere tamen paradoxū elegāter & sciēter uidet possum dici uictores: sacrorū certaminū: tanq̄ sit admirabiles & p̄ter opinionē horū praeſtantes: paradoxā enim ut docent Cicero & Seneca cū sint admirabilia & p̄ter omnū opinionem: merito ita appellant: olympica oratio est ut inquit Apollonius apud philostratum: qua ad athletas utunt̄ ei. qui certatus dieūt si diligēter elaborasti: ut in olympis certare possitis stadia audenter intrare. qui uero non ita paratus est: quocunq; uult abeat.

M. AN. Decē iugē: laboriosum ac poene incredibile. x. equos uno tpe agitare. In mithridate: q̄ ita aurigasse dicūt. Rep̄hēdisse: ut piculosum aut certe supuacū aurigadi genus. Destitit: ab istituta agitanōe. Ante decursū: priusq̄ stadiū totū decurreſet. Prouiciā: achaiā. ludices: sub qbus certarēt. Isthmiorū: isthmii ludi ab isthmo corinthiaco dicti Pl. isthmii ps altera cū delubro neptūni quinquēnalibus icelyto ludis q̄tuor erāt grācie celeberrima certamina: Olympica i olympi iouis honorē i quo uictores corōa oleagin corōabant. pythia apollini sacra quoz: uictor pōa p̄miū ferebat: nemea q̄ archemori erāt deoz: isthmiorū. Papius plura cuius certaminis uictores pinu coronabāt erāt & isthmia paleōni dicata ubi q̄ uiciffent apio coronabant. lu. de eodē nerōe grāciaꝝ apū moneſſe corōā. Sua ipse uoce: sic supra seipm uictorē nero p̄ nūciauit. Ut mox hierōicaz: ut diruta muroꝝ p̄te i urbē recipet qm ut Plutar. ait p̄ id significat nō oportere eā urbē eē mēbro mūnī: q̄ eos tulisset uiros q̄ reliquos mortales uirtute p̄stare. l. certae posses & uiciff.

Romā eo curra quo augustus olim triumphauerat: & i ues-  
te purpurea distincta:q; stellis aureis clamyde: coronāq; ca-  
pite gerens olympicā dextra manu pythiam. praeunte pō-  
pa ceterorū cum titulis ubi & quos quō cantionum quoue  
fabularū argumento uicisset: sequentibus currum ouanti-  
am ritu plausoribus augustianos militeq; se triumphī eius  
clamantibus. Dehinc diruto circi maximi arcu per uelabrū  
forūq; palatium & apollieum petiit: incedenti passum uicti-  
mæ celsi sparso p uias idē dē croco: ingesteq; aues ac lenisici

PHI. Inde albanum: scilicet se-  
cessum & simplex elocatio tale  
est illud Plinianum ex epistolis  
quantum copiarum. In otricula-  
no in narniensī in carseolano in  
perusino tuo. Simili modo: ut  
pars murorum deli creetur. In  
ueste purpurea: habitu uidelicet  
triumphali: nam supra annotati  
mos triumphantes toga prae-  
ter: punica palmata & toga picta  
denique Iouis oprimi maximi or-  
nata decoratum per urbem uicti

Habitus  
triumphatis

in capitolium solitum. Distincta: uariiegata. Coronam olympicam: hac erat: ex oleastro: unde ait Plinius.  
græci olympicæ uictores oleastro coronantur: hic ab aristophane dictū ē i pluro louē uictores athletas: corona  
τεκοτινους τε φερει hoc est oleastri corona. Pythia: pythia fiebat in honore apollinis: cuius ludici o-  
dores lauro coronantur: ut inq; Lactantius iterpres papinū: & inuit Ouidius in priō metamorphoset: q; te-  
stis pythia dici a ioue pdomita: serpentis: ante inuentā laurū corona cūscula coronabit: spectatissima lau-  
rus: ut inq; Plinius in. xv. est in monte parnaſo: ubi fiebat pythia: ideoq; apollini grata: uictores delphis in  
pythia certaminibus coronabantur peculiariter ea lauro: q; delphica noſtuit qua & triumphantes romae: quæ  
uictior est maximis baccis atq; e uiridi rubentibus. Pōpa ceterarū coronarū: qualis ē isthmica: quæ erat  
ex pinu: Plinius: pinea corona uictores apud isthmū coronantur: qualis: & nemea: quæ erat ex apio sicut Plin-  
ius indicat in nonodecimo his uerbis honos apio i achaia coronare uictores sacri certaminis nemeæ: Plin-  
ius: uero in timoleone auctor est corona ex apio coronari solitos uictores apud corynthios in isthmis ludis  
quædam modū & in nemeis: cū pinea corona nondū in usum uicisset: & hoc toto Nerōis studio dedecoroſo  
circa ludicra græcorū: exiit illa fœnycia subſtantiō: hac opera atq; hæc sunt generoſi principis artes gauden-  
tis fœdo peregrina ad pulpita ſaltu proſtituit: graiaq; aptū meruisse coronæ. Cationū: cationarū. Oſtan-  
tium: ritu ouantes lequi ſolebant nō milites: sed uniuersī ſeniores: auctor Sabinus maioribus. Augusti  
nos milites: superius ſcripſimus egres Romanos a Nerōe cōſcriptos fuiſſe cōgnomēto auguſtiano: q; plu-  
res erant principis dies nocteq; plauſimus perſonantes. Diruto arcu: ex ritu hieromarcū: q; inueni par-  
te deſiciebant in introitu ciuitatū ut dudū dixiſſis. Per uelabrū: telege quæ in Iulio Caſſare & quæ in ſitro  
proptertī commentario ſuper uelabrū uico Romano annotauit. Apollinem. i. palatium: cuius templum  
Augustus excitauerat i ea parte palatiz domus: quæ ſuſmo iſta fuerat: de hoc i Augustū pluribus. Spar-  
ſo croco: moris eſt apud nos ut ſabulū i feſtiuitatibus per uias diſpergat: in honorem reuerſentis Nerōis  
croci ſparſum eſt: ut ita honorificentijs exiſperet: crocum antiquis ſpargebat in theatris: uino eluci-  
uit: ut docet Plinius in. xxi. ex quo eſt illud lucreti: & cū ſena croco cili perſoſa reſeſt: eſt ad hanc croci  
ſparſionem eſt referendū illud quoq; epigrammatari poete: & ciliſes nimbis hie maduere ſuis & illud ru-  
bro pulpita nibo ſpargere & effuſo permaduiſſe croco: ſed de hac re copioſe ſcripſimus in quarto prop-  
terti commentario in enarrationem illius uerſiculi pulpita ſolēns non oluere crocos in funeribus quoque  
nobilioribus rogam croco reſpergi ſolitum teſtis eſt papiniuſ cum ait: uer arabum ciliſumq; ſuiſt: ſoteſ-  
que ſabei coriæque comæ: nam comæ coriæ ſignificant crocum: quod in corico ciliſe monte erat lau-  
daſſimum: cuius herba ſolio Auguſto eſt poene in capilamenti modum. Identidō: frequenter & ſu-  
binde. In geſte aues: tranſeuntī Neroni ingerebantur a ſpectatoribus aues uariū generis uolitantes: ut ita  
uictoria ex ludicris ſpectaculis redeuntē acciperent magnificentijs & hilarijs proſequerentur. Lem-  
niſci: faſciolæ colorifæ dependentes ex coronis lemnifci dicuntur: ut docet Feſtus: inde lemnifci coronæ  
dictæ: quæ lemnifci erant ornata: Seruius enarrans illud uirgilianum: punicis ibant euincti temporā tē-  
nis: ſignificat inquit lemnifcas coronas: quæ ſunt de ſondibus & diſcoloribus faſciis: & ſicut Varro dicit  
magni honoris ſunt. Plinius noſter in. xxi. prodidit lemnifcos addidit ſolitos coronis aureos. qui diu fuere  
puri. quos cœlare priuſ inſtituit publiuſ claudiuſ pulcher.

Pythica ex  
lauro

Delphica  
lauro  
Isthmica  
ex pinu  
Nemea ex  
apio

Augustani  
plausores

Croci spar-  
sum rubro  
pulpita  
nimo  
nibo

Croci in  
funere

lemnifci

M. AN. Antū murorū. Clamyde diruta oppidū eſt iſteſſus: ſic albæ ſic Romæ ſacū itellige: ut murorū  
parte diſſecta ſit iſteſſus. Clamyde: purpurea & ſtellis diſtincta. Olympicam: oleaginam. Pythiam: po-  
ma quæ eius certaminis uictores ſerebant. Ceterarū: coronarū. Vbi: quo certamine. Quos: cithare-  
dos aurigas cerycas uiciffe. Plauſoribus: quorū ut dixi numerū ſibi ingentem ab initio deſegerat. Augu-  
ſtiano: cæſariano: Apollinem: palatini apollinis ædem: quam Auguſtus ea parte palatiz domus ere-  
xerat quæ fuerat de cœlo taſta. Incedenti: Neroni. Ingeſta: in eum conieſta ac ceteram ſparſe. Lem-  
niſci: faſciolæ quæ coronis adhibebantur: Plinius acceſſerunt quoque lemnifci quos adici ipſarum quo-  
que coronarum honos erat: ſunt qui lemnifcos dictos qualiſ ſanicoſos putent quod Feſtus aperte demon-  
ſtrat lemnifci inquit faſciolæ colorifæ dependentes ex coronis propterea dicuntur quæ antiſſimū ſuit ge-  
nus coronarū lanearū: capitolius luxurioſiſſimis coenis coronas cū lemnifciſ aureis iſperatore datas tradidit.

Tragema  
ra belaria  
Mellita  
pepsis cōco  
dio  
Dispepsia  
Nō erat in  
usu saccarō

**PHI.** Bellaria: quæ græci tragemata & pēmata dixerūt: ea ueteres nostri bellaria appellauerunt: sunt autem oīa genera ciborū: q̄ mensis secūdis inferunt: uina quoq̄ dulciora est inuenire ī comedis antiquibus hoc noīe appellata: dicta esse ea libet bellaria. Marcus Varro bellaria inq̄t ea maxime sūt mellita: q̄ mellita nō sunt: cū dulcia infida habeat societate cū ipsa cōcoctiōe: quā Macrobius & Gellius uerbo græco pepsin noīauerūt: inde a catone ut obiter id quoq̄ enodemus: dispepsia noīatur accipiturq̄ p̄ mala difficilia perfectione ciborū: scire autē debet ueteres illos Romāos nō habuisse bellaria ex saccaro cōcīna ta caruissiq̄ an tanta uoluptate: q̄nta est ī edulis ex saccaro cōfēctis quæ nostris t̄pibus multaria scitissimōq̄ sapore cōdita cōponunt: quod ita esse ut credas audi Plinium sic scribētem ī. xli. saccarō & arabia fert sed laudatius idia: est at mel ī arūdinibus collectū gūmīū mō candidū: dēnibus fragile: aroplissimū nucis auellanae magnitudine: ad medicinae gustū usum: itaq̄ nostri sapientiores iudicādi: qui saccari bonitate nouere: nō solū in usu medicinae: sed in tanta gulæq̄ uoluptate palmas illi mensarum merito dederūt. Sacras coronas: olympicam pythiam isthmiam & nemeā: notat quæ in sacris certaminibus dabant uictori. In cubili: coronas ex pulegio in cubiculis ponebant ueteres Romani: propterea q̄ pollet ad recreandos defectos aio & uertigini capitis prodest quinent imposita capiti corona pulegii dicitur leuare capitis dolore: colicū quoq̄ capita tueri cōta frigori etusq̄ iniuriā tradit: auctor Plinius in. xx. Cytharedico habitu: quo cytharedi peculiariter utunt: est. n. illis suus proprius habitus: oli alexander Romanus in aio habuit oībus officiis genus uestitum. p̄p̄ri daretur a uestitu dignoscere: nero cū magis cytharedus eēt q̄ princeps statuas sibi erexit hitu cytharedico: q̄ cytharā de collo sūspēdit: ut inuit satyroglyphus illo uesti: & de marmoreo cytharam suspende coloso: idē ne ronē appellat mordaciter principē cytharedū cū ait: res haud mira tamē cytharedo principē natus. Notat: effigie cytharedici hitus. Tātū abfuit: alienus fuit. Studio: musicæ professionis. Neq̄ milites appellaret: q̄ ad milites cōcōnationē ē p̄uiciatōe subtiliore atq̄ sonatōre ut cogit q̄ res haud dubia obtulit uocē: nōq̄ nero milites alloq̄ sūspēdebat nisi adhibito alioq̄ uerba ipsius enuciaret. Phonsæco: uocis magistro: de quo diximus ī augusto: de quo ait fidonius p̄salmorū hic modulator & phonsæcus. Parceret arteriis: Erasistratus medicus duas eē q̄si canaliculas uel fistulas tradit. q̄ a faucibus deorsum. p̄ficisunt: palterā ī stomachū delabunt oīa esculēta & poculēta. p̄ alterā spūs ab ore in pulmonē atq̄ rursum ī oī & ī nā res cōmeat: p̄q̄ eādē meatus uocis fit & græce noīat + p̄ d̄ x̄ i l̄ a + p̄ t̄ i p̄ l̄ a. Iaspera arteria: laetitia hāc arteriā appellat fistulā spiritalē: alio noīe curgulio nūcupat: de his arteriis sentit Plinius. scribes. in. xlviii. Arterias exulceratas leuari laetē bubulo aut caprino: arterias aut uoce nōndū ledi testis est lucretius: qui neutro genere. p̄tulit arteria: uersus lucretii hi sunt. præter radicē. uox fauces sepe: facitq̄ asperiora foras gradient arteria clamor: libro tertio rhetoricorū ad herennium ait. M. Tullius: siue ī cornificius fuit: nam icerrus ē auctor arterias ledi si ante quam uox permulsa est acri clamore compleantur & post paulum uoluerantur possunt equidem pluribus disputare: sudario frontem ficandam esse ab oratore dixit Plinius.

Coronæ  
ex pulegio  
herba ī cu  
biculis

Phonsæcus

Canalicu  
læ  
Fistula spi  
talis  
Curgulio  
Arteriae ar  
terias ledi  
uoce  
Sudariolū

**M. ANTO.** Bellaria: quæcūq̄ secūda mēla apponunt ueteres bellaria dixerūt: q̄ sere mellita eē cōfēcti sunt dicta uel quasi bona: bono. n. bellus est uel q̄ ut sagittas & alia bellistrumēta: bellaria olim festo autē dixere: ita dulciora hanc tanq̄ mēlarū instrumenta bellaria: græci + p̄ a + t̄ uia + a appellāt. Sacras coronas: sacris certaminibus q̄ntas. Cytharedico habitu: lu. & de marmoreo cytharā suspende colosso: idē ne ro & si in alium sensum accipimus ad illius tamē statuas allusum uideri pōt. Phonsæsto: moderandæ uocis magistro. Quintilianus sed cura non eadem oratoribus q̄ & phonsæcis cōuenit: tamen multo sunt utriq̄ cōmunia. Arteris: arteriæ superiore parte sunt stomacho annexæ. Pli. summum gulæ fauces uocantur postremum stomachus hoc nomine est sub arteria iam carnosā transita ad longitudinem & latitudinem lagenæ & rursum postea arteria & stomachus denticulatus. gbus apparet intra fauces & stomachum esse arterias. Erasistratus Gellio auctore ostendit arteriam dici calliculā quēdam seu fistulā per quam spiritus a summo ore in pulmonem ac rursum: inde ad os & nares committet & quæ a græcis + p̄ d̄ x̄ i l̄ a + p̄ t̄ i p̄ l̄ a. Iaspera arteria dicatur: de qua nunc aperte T angillus est alioquin arteria alia quēdam uenæ annexa eorū distat

Sudarium: ex latēbi ciuitate hispaniæ laudatissima mitti linteola: quæ sudaria dicuntur: docent Catullus: & filius: diminutium sudarii est sudariolum: quo utitur Apuleius in apologia: ubi eleganter remittit sudore sudariū inclinari uerba apuleii hæc sunt: quanti sudores innocentes hoc uno sudariolo afficiat. possunt equidem pluribus disputare: sudario frontem ficandam esse ab oratore dixit Plinius.

**M. ANTO.** Bellaria: quæcūq̄ secūda mēla apponunt ueteres bellaria dixerūt: q̄ sere mellita eē cōfēcti sunt dicta uel quasi bona: bono. n. bellus est uel q̄ ut sagittas & alia bellistrumēta: bellaria olim festo autē dixere: ita dulciora hanc tanq̄ mēlarū instrumenta bellaria: græci + p̄ a + t̄ uia + a appellāt. Sacras coronas: sacris certaminibus q̄ntas. Cytharedico habitu: lu. & de marmoreo cytharā suspende colosso: idē ne ro & si in alium sensum accipimus ad illius tamē statuas allusum uideri pōt. Phonsæsto: moderandæ uocis magistro. Quintilianus sed cura non eadem oratoribus q̄ & phonsæcis cōuenit: tamen multo sunt utriq̄ cōmunia. Arteris: arteriæ superiore parte sunt stomacho annexæ. Pli. summum gulæ fauces uocantur postremum stomachus hoc nomine est sub arteria iam carnosā transita ad longitudinem & latitudinem lagenæ & rursum postea arteria & stomachus denticulatus. gbus apparet intra fauces & stomachum esse arterias. Erasistratus Gellio auctore ostendit arteriam dici calliculā quēdam seu fistulā per quam spiritus a summo ore in pulmonem ac rursum: inde ad os & nares committet & quæ a græcis + p̄ d̄ x̄ i l̄ a + p̄ t̄ i p̄ l̄ a. Iaspera arteria dicatur: de qua nunc aperte T angillus est alioquin arteria alia quēdam uenæ annexa eorū distat



a cœna q̄ hæc plus sanguinis minus spiritus habeat. illa plus spiritus minus sanguinis. Sudarium: breue lintolium ac tenue a sado idest femiudo siue sudore dictum. Qu. quoniam magis miror hanc quoq̄ succurrisse Plinio curam ut ita sudario frontem sicari iuberet. Ad os: Neronis.

PHL. Simultantem indixit: odium denunciauerit. Naturæ uitia non ætatis: naturalia uitia ut inquit Seneca leniri q̄dem arte possunt: sed uinci & extirpati non possunt. uitia uero ætatis cū ætate deponunt. uerbi causa puerile uitium exacta puerina deponitur. iuuenile ubi aduenit maturior ætas. hic illud a poeta satyrico dictum. secimus & nos hæc iuuenes: esto desisti nēpe: nec ultra fossisti error est breue fir qd̄ torpiter audes. M. Tullius quoq̄ i oraōib; p̄ celio mltos sua patrūq̄ memoria clarissimos uiros fuisse testat: quo nū cū adolescentiæ cupiditates deserbuissent eximie uirtutis firmata iam ætate existerit. est. n. illa ætas iu

Naturalia  
uita æta  
tis

Lubricū  
adolescentiæ

indixerit: prout quisq̄ se magis parclius laudasset.

De rapis iuriis & aliis scelerib; clā p̄u & publice cōmissis

**E**tulatiā libidinē luxuriā auariāq̄ crudelitatē sensū qd̄ primo & occulte uelut iuuenili errore exercuit sed ut tūc quoq̄ dubiū nēini foret naturæ illa uitia nō ætatis eē post crepusculū statī arrepto pileo uel gallero poplas inibat: circūq̄ nicos uagabaf ludibūdō. nec sine p̄niciē tū. siq̄dē redeūtes a cœna uerberaf ac repugnātes uulnere cloacisq̄ demergere assuerat. Tabulas ēt effrigere: & expilare: q̄ntana domi cōstituta p̄te ubi & ad licitatorē diuidendā p̄dā prætiū assumeretur: ac sæpe in eiusmodi rixis

uicilis obnoxia libidini & magis appetitū obtemperat q̄ rationi. unde in illo adolescentiæ lubricū ut inquit pacatus panegyrista co ut non cadit saltem titubet. exacto autem illo ætatis feruentioris curriculo consueuit ratio partes suas iam tutari succumbēte appetitū. & paulatim senescentiæ uirtutis: uirtutes adolescere. sed nero cū flagitia nullo tempore intermiserit plane declarauit innata esse sibi illa & ingenta.

Post crepusculū: tempus diēi qd̄ est post occasum solis crepusculum dixerunt a crepero: qd̄ significat dubiū: tunc. n. multa

Crepusculum  
Creperū  
Crepusculū  
scens  
Galericus  
lus

Capillū mē  
rū cuculio  
Ludibūdus  
Petulantia  
Petulci  
hedi

dubiū est dies sit an iā nox. ab hoc res dubiæ dictæ crepere. & crepusci noia apud Sabinos: q̄ eo tēpore erat nati. hinc Lucetius creperū bellū appellat anceps & dubium. Martianus. creperū uidens ocellis. a sidonio: hora uespertina eleganter dicta est crepusculascens. Poplas inibat: Tacitus in hac sniam. oriū inq̄t foris: sœda domi lasciuias: qua nero itinera urbis & lupanaria & diuerticula. ueste feruli in dissimulationē cōpositus peterrabat. Pileo uel gallero: de pileo cuius diminutiū est pileolū alibi plura. galerus uero cuius diminutiū galericulus est: accipi uidet iterdū pro corna aliena: quā ad galeri effigie reformari capiti nostro ita aptare solemus ut iteruolū nō queat. quod infra suo loco plenius demōstrabif. hoc in caligula capilla mēnū noia uit. a galero galeritam dici auiculum q̄ alio noie appellat alaunda docet Plinius in. xia. uarrone dicit galericus propterea quod in capite habet plumam elatā lulius capitolinus cuculionem appellat pilei genus uitatorū: quo capite obiectū uagari nocte. solitū tradit per tabernas ac lupanaria uerū imperatorē ut pote emulū uinorū neronianorū. Ludibūdus: nō similis ludēti sed exuperanter per ludos lasciuiens & petulantiæ Plenus. hæc. n. omnia ad petulantiam sunt & referēda quæ lasciuiā q̄dam inmodica est & protua porcacitas. a petendo dicta petylatiā. maro petulcos hedos dixit ueluti lasciuios & exultantes. Verberare: monet Solomō in parabolis quosdam esse defugendos qui nō dormiūt nisi male fegerit & nisi alios supplantauerit unde & illud satyricū. ebrius ac petulās q̄ nullū forte cecidit dat pœnas & mox. ergo qui buidam somnū rixa facit. Cloacis demergere: heliogabalus fuit occisus in larrina & tractus in cloaculam ludibri causa. cloacas Romæ publicas manibus plebis fecit Tarquinius priscus: quārū causā eam amplitudinē fecisse prodif. ut uehen senī large onusta trāsmitteret. refert Plinius Agrippā in edilitate fecisse cloacas operū omniū dictū maximū urbe p̄sili subterg; nauigata. immūditia cloacarū gignit pestilētiā ut ait iuriscōsultus titulo de cloacis. nō prætereūda est in hoc loco snia illa Sidonii Apollinaris ex primo epi. stolarū in flagitio rum. seculariæ parcloacali: quæ quo plus commota plus fertida est: cloacas a cloacādo di. das esse autumat festus: cloacare aut significat inquinare. Tabernaculas effringere: tabernas effringi solitas a petulātib; idicat ille uersus iuuenalis: quæq̄ catenate fixa est compago tabernæ. Expilare: diripere populari. Cor. Tacitus comitabāf iquit Neronem: qui rapentem uenditionē exposita. Quintana cōstituta: scribit Festus Pompeius Quintana in castris portam appellari post prætorii: ubi rerū utensiliū erat forū quidam Quitana parte legūt: tanq̄ nero ex mercibus expilatis diuenditūq̄ quintan sibi partem exciperet. ego existimo uerba tranquilli sic esse ordinanda: quitana domi constituta: ubi parte & ad licitationem diuēdēdā prædæ. ut ita legas Neronem constituisse domū quitanam illam portam hoc est forū rerū uenaliū in quo assumeret præciū prædæ: per expilationes nocturnas partē hoc est acquisitæ: quæ diuēdē ref ac distrāheretur ad licitationem. dicitur autem merx ad licitationem uendi quando illi addicitur. qui præciū maius obulerit. de licitatione uetigalium alibi diximus ex auctoritate iuriscōsultorum.

Amplitudo  
do cloaca  
rum  
Cloacare  
Lgnare

Quintana

M. AN. Induxerit: more maiorū denūciat quo apparet ita musice fuisse addictū ut si qd̄ se i eo studio male sentiret idignos sua amicitia existimaret. Petulatiā: transitio ab inepto canēdi studio ad cætera

illius uita q̄ eo atrociora habēda quo publice & priuati magis fuisse calamitosa. Sēim: remisse ac modice. Post crepusculū: primis se tenebris itendētibz crepusculū dubia lux dicē creperū ueteres ut Nonius ait dubiū dixere: unde res crepa dubia dicta ē: & bellū creperū dubiū. Atrepto pileo uel galero: galus pilei genus teste Seruio fronto neutro genere declinauit. Ver. Masculino pars spicula gestat bina manu fuluolq; lupi de pelle galleros. Iuue. Porrigit & longo iacetur spira galero: Iulius Capitolinus de uero principe atq; in tātum ait uitiorum caianorum & Neronianorū fuisse emulū constat ut uagretur hosti per tabernas & lupanaria oblecto capite cucullione uulgarī uiatorio: committeret rixas dissimulās q̄s ēēt saepeq; afflictiū hūida facie redidisse. Ludibūdus: lusu petulantia lascīua plenus. Sine perniciē: sine clade & incommodo eorum quos forte obuio habuisset. Verberare: pulsare: luue. de eiusmodi grassationis genere Ebrius & petulans si nullū forte cecidit & mox idem. Si rixa est ubi tu pulsas ego uapulo tantum.

Cloacas: cloacae sunt loca caua per quae colluuiēs & sordes fluunt unde cloacare coingnate: cloacae tamē appellatione Vulpianus tubos & fistulas contineri credidit. Expilare: diripere. Quintana: ex castrāsi usu sumptum. erat. n. quintana porta ut festus ait post prætōriū in castris ubi rerū utensilium erat forum quare uide ne sit porta potiusq; parte legendum. Assumeretur: a nocturnae grassationis sociis.

PHIL. Oculorum & uitae piculū. Cor. tacitus tradit nerone ē rixis nocturnis excepisse ictus & orae pulsasse. addit Plinius neronem solitum sibi illiuitē crassī cō uerberatam nocturnis crassationibus: quodam medicamēto: ex tapia adeo efficacī: ut sequenti die cōtra famam cutē fincerent circumferret. A quodam latī clauio: fenatore: scribit Cor. Tacitus lullum montariū senatori ordinis congressum forte per tenebras cū Nerone illū acriter perpulisse q̄ mox mori adactus est: unde nero metuētor ī posterū milites sibi & plerōq; gladiatores circūdiditq; rixarū initia mo

oculorū & uitae piculū adiit a quodā latī clauio. cui uxore atrectauerat ppe ad necem celsus. Quare nunq̄ postea publico se illud horae sine tribunis cōmisit pcul & occulte subsequētibz. Interdiu quoq; clā gestatoria sella delatus ī theatrū seditiōibus pātomimorū ex parte pscenii superiori signifer simul ac spectator aderat. Quū ad manus uētū ēēt: lapidibzq; & subfelliōrū fragminibus decerneret multa & ipse iecit in populum: atq; etiam prætōris caput conuolauit.

**P** De comessationibus & epulis eius. Aulati uero iualefcentibus iocariis & latebris omisit: nullaq; dissimulādī cā ad maiora palā erupit Epulas e medio die ad mediā noctē ptrahebant: refecto sepio

Laticlauius  
Præclauū  
Illud horae  
Gestatoriū  
Auxilia cōmunia  
q̄nq; gestatio

laticlauius. baleares auctore Strabōe primi mortaliū pdū ī diuise latī clauū. filius testat sacerdotes quoq; induisse latū clauū cū de sacerdotibus herculus loques ī tertio puniceq; sic iqt dicitis mos thura dare atq; lege parentū sacrificia lato uestē distiguere clauo pclauū uocat partem uestis quae tēx ante clauū. Atrectauerat: cōrectauerat ppetulantiā & mābus subagitauerat: qd fieri nec debet nec licet. Illud horae: illo rēpore nocturno: elocutio uetus & frequēs ut dicamus id ætatis id rēpōris id horae. Gestatoria: a gestādo dicta. id alio nōle dicē gestatoriū. sicut supra dictū est: hic legimus in libris machabeorū in gestatorio nequebat antiochus. gestatio aut in primis laudat a clarissimis cōditoribus: iter quos est asclepiadesq; quingres maxime cōmunīū auxiliōrū in medicina professus ē. abstinētiā cibitalis uini fricationē corporis. ambulationē: gestationēq; Plinius quoq; in. xviii. imprimis prodest inq; ambulatio gestatio & ea pluribus modis. Cor. celsus in. ii. sic refert gestatio lōgis etiā & iclinatis morbis aptissima est genera autē gestationis plura sunt leuissima est nauī in portu uel flumine. mollis est gestatio ī lectica. eaq; peculiariter utebātur rōmāit: tam foeminae q̄ uirī: qui a lecticariis aut in exaphoro aut in octophoro gestabant. Seditionibus pātomimorū: Cor. celsus sic refert. ludicram licētiā & fauores histriōnū uelut in praelia nero cōuertit impunitatē & pmissi: ipse uero oculus & plerūq; corā prospectabat: donec discordi populo & grauioris motus terrore nō aliud remediū repertū ēt: q̄ in histiones Italia pellerent. Proscenii: supra annotauimus proscenium dici pulpitrū ante scenam collocatū: ī quo scenici agebāt histriōniam. Signifer: ueluti signum ferret da rectq; fautoribus histriōnum quo ī praelia conuerterent. Ad manus: liuius. pugna iam ad manus ī ad gladios uenerat. Subfelliō: seditio gracchana citra ferrū acta esse prodidit lepidibus & fragminibus subfelliōrum. gracchus ipse a nāfica oppressus fuit in capitolio sustibus fragmentisq; sediliū. Decerneret: depugnaret inter fautores pantomimorum & populū discordem. Multa. i. fragmina subfelliōrum & id genus tela missilia. Prætōrisq; præerat ludis exhibendis. Latebras omisit: hactenus nero sceleribus & flagitiis uelamenta quæserat. mox palā & in propatulo cepit erumpere in omne genus flagitiorum: adeo ut in uno homine omnia uitia conspicerentur: possetq; unus uideri compactus & conglutnatus ex omnibus impuritatibus. Epulas: e medio die: talem epularum luxuriam taxat filius in campano populo his uersibus: medioq; dierum regales epulae atq; ortu conuiuia solis deprensas: & nulla macula non illita uita. heliobabalus oli tale conuiuū celebrauit: ut uix toto die finitum sit. Refortus: saepe madefactus & recreatus.

Proscenii  
Seditio  
gracchana  
sine ferro



foliū scribit. Naumachianauali stagno qđ i uaticio fuit. Ambubaia: mbicina: mulier: syriaca. n. lingua ambubaia tibia dī: Horius ambubaia: collegia pharmaco pol. z. De fluere: fdo fluio nauigret.

Diuerforitate ad eam de iā q̄ uales habet merces, coponolas intellexit & loca ad diuerſitudinē coparata. Ga  
ne: uinolēta ut Marcelli uero uerbo loca ac libidini apta ganeatas dapes habētia: uñ Ganeādes dixit ut po  
pinōdes a popinis. Cū q̄s ganeo q̄s adulter q̄ mulier iſamīs: Feſtus ganeū ait a ueteribus locū additū ac uelut  
ſubterraneū dōatus meretrici tabernā. Inſitorias opas: q̄les iſtiores p̄ſtare ſolēt ſūt iſtiores ut Vlpia ait  
tabernae locoue ad emēdū uēdēdūq̄ p̄poſiti. Hic idē: ex utraq̄ ripa. Vt appelleret: ſuo natiū diuerſorio

PHIL. Rosarium tā ornatū itelligimus noīe rosarium figurari: quā unguetū & cōdimetū. (applicatē, ulūs.n.rosē in coronis ur inquit eleganter Plinius prope minimū mēnariū uero delitius inuēndū rosarū ulūs priūs unde & unguētū rhodinū dictū a rosē mixturā: quā græci rhodō appellāt. in alio figurū catag. apiter ē rosaria dicūt loca rosīs cōbita: ur paladiū ar mēse febuarū sunt cōtēda apd eundē legi mus rhodemol cōfici ē succo rosā & melle cōmixto: pterea quē ad hūc sensum prius scribit lampridius heliogabalū strauisse triclinā de rosā & lectos porticus ac sic p ea deambulasse. eundē rosarū pinez: amī

es festertium constitit. alteri plaris aliquanto absyrtio rosaria.

De luxuria & libidine eiusdem.

Rofaria  
Rhodinũ  
unguentũ  
Rhodo  
mel  
Rofatum

pedagogia

puer peda-  
gogiſus pe-  
detactia pe-  
detactes pe-  
dagium  
Acte liſta

none modicus reddidit: qđ  
pocionis genus fuisse ut quoque  
heliogabalus olim uulgo ad bi-  
bendū iuitauit. Pedagogia: ob-  
seruauimus apud iurifconsultos titulo de fundo iſtructio  
pedagogia dicit ſeruiri atq; mōcipia. uerba Vlpiani iurif  
cōſulti hęc ſunt. ſi iſtructū fundū legaliſſet ea pedagogia  
q̄ ibi hēbat: ut cū ibi uenifſet pſto eēnt i triclino. legato  
cōſentē. dicitō ē apud latinos ſcēnti & rara inuentu.  
Trāq̄llus uero pedagogia accipit p cōcubitu puerorū qđ  
neſcio an alibi i hoc ſignatu rapit. apđ umianū marcel  
linū pueri pedagogiani ſit mēcio: rapius ſignificatio poſ-  
ſet trahi i hāc ſniam. ego uero ut dicā qđ ſentio ſubditi-  
ciā dictionē hanc eē exiſtito: legendū nō pedagogia  
ſed pederatiū. qđ i uetulo ſinceratū ſidei codice ſcri-  
ptū depōdimus. eſt aut pederatiā: ut graeci dicūt amor  
obſcenus i pueros: & pederafteſ amator puerorū ſigni-  
ficat. pedagogi uero ſignificat locum i domicilio i quo



**S** Vp ingenuorū pedagogia: & nuptiay: cōcubiatus  
uestali uirgini Rubriæ uel tulit actē libertā paulū  
abfuit: qn iusto matrimōio sibi cōiūgeret summissa  
cōsularibz uiris: q regio genere ortā peieratur. Puerz Sporū  
exectis testibus ēt i muliebri naturā trāfigurāre cōatus ē.  
Cū dote & flāme pflōni nuptiay: celeberrio officio deda  
ctū ad se p uxore habuit. Extatq; cuiusdā nō infcitus locus  
bene agi potuisse cū rebus hūanis si dōitius pater talē habu  
isset uxore. Hūc Sporū augustarū ornāmētis exultū lectū  
caq; uetū: & circa cōuētus mercatūq; græciæ: ac mox Ro  
mæ circa sigillaria comitatus ēt idēdem exosculans. Nā

Deierare  
Deiuriū  
peירו  
peירו  
Flāmea  
lutea  
Fax humāi  
generis

dicantes plus esse in eo si uxor & soror trāiā impatoris q̄ si augustus dicerent. scribit Iustus capitolinus eadem die: qua pertinax impator appellatur & flauus titianum uxorem eius augustam eē appellatam. Spartianus quoq; auctor est uxorē & filiā lulaiā impatoris augustas esse appellatas ex senatuscōsulto.

Cōuentus in primo cōmētario diximus affatim de cōuentibus iuridicis prouincijs. tales cōuentus gr̄e dē nūc significānt. Et mercatus gr̄ecie: mercatū hēri solitū roarimo ludog; apparatū totius gr̄ecie celebrante testis est Cicero in q̄nta quēstioe tuskulana. pr̄terea mercatus in isula delo cycladum clarissima fuit celeberrimus: ut docet Plinius in quarto. Sigillaria: uicū significat romanū. in quo librariam fuisse Gellius idicat his uerbis: quæ sunt ex libro. v. noctium atticarum. apud sigillaria forte in libraria ego & Laelius Paulus poeta uir memoria nostra doctissimus fēderamus. de festiuitate sigillariorum sigillariisq; munibus affatim suo loco rettulimus. Idēntidem: frequenter.

Mercatus

M.A.N. Rosaria: nūc rosæ coronamēta quum loca sint aliq̄n rosis confita. Ver. Biferiq; rosaria pesti. Pedagogia: pagē uisitatæ pueroq; affectatōes cōbiturq; ne farios pedagogia dixit: nā pedagogi sine dubio a pedagogo est in orō Tōv δὲ ἄνδρ δὲ τὰ διδῶν qđ pueroq; ductor sit & iſtutor. Et neptag; cōcubitus super: repete ut sit sensus p̄ter pueroq; & stupra & mōnatum adulteria qđ ſēctas dī. Adēn libertam: adē legēdum nō accē ut qdam mēdosi codices hñt: Cornelius immisſam adē liberrā qđ simul suo piculo & phama neronis anxia deferret. Summiſſe: subornatis iñſtructis. Peiarē: peiarādo affirmarent. Trāſfigurare: per oīa mulierem aſſingere. Celeberrimo officio: ingēti hoīum cōuentu nuptias celebrāte. Nō inſectus: ergo elegās Terē. edepol ſeitus hodie poer & p̄philo est natus. Bñ agi: foeliciter cōtingere aut eueire.

Puer: Neronis. Talē uxorē: qualem nero duxiſſet quæ utiq; natura parere nō poterat. Iu. Interea tōmē tū ingēs nubētibus h̄eret qđ nequeūt parere & partu retinere maritos ſed melius qđ nil aīs in corpore iuris natura ſulget. Auguſta: ornāmētis: qbus Agrippina mater & aliæ qđ cæſariū nup̄erāt ornari cōſue rāt. Mercatūq; gr̄ecie: itē ſtelligē cū in achaiā cātandi ſtudio p̄ſectus eſt. Circa ſigillaria: ſigillarias tabernas Gellius quū in ſigillariis fēderemus: de rōne rōis plura ſuo loco diximus nephariā hmōi affectionē tāq; accusat puer ingt autem don: nam lora tenebat: ipſe lacernatæ dum ſe tactaret amicæ.

matris concubitus appetiſſe & obſectatoribus eius ne ſerox atq; impotens mulier & hoc genere gr̄atiz pr̄ualeret deterritum nemo dubitauit: utiq; poſtquam meretricem qđ fama erat Agrippinæ ſimillimam inter cōcubinas recepit. Olim etiā quotiens lectica cum matre ueheretur libidinatū inſect; ac maculis ueſtis proditum affirmant.

De pudicitia eius paſſim proſtrata,

**S** Vam qđem pudicitiam uſq; adeo proſtituit: ut cōtaminatis pct̄æ omnib; mēbris nouiſſime quali genus ſolus ex cogitaret: quatenus ſeræ pelle cōtectus emitteretur & cauea: uirorumq; ac cōcinarum ad ſtipitem deligatoz; inguina iuaderet. Et quū affatim deſcuiſſet

& tyrannus impotens dici ſolēt: a liuiō dicta eſt impotens dominatio philippi ueluti imperioſa & intolerāda. Pr̄ualeret: burruſ & Seneca rector̄es erant imperatorē: iuuer; utiq; unum certamē erat contra ſerociam agrippinæ: quæ cūctis malæ dominationis cupidinib; ſagras regere qđ regi malebat: nimia ſuper filio coherēdo: quem ut per blādimēta aggrederet. ſuum cubiculū ſuum ſinum ſuum qđ dictū quoq; neſas eſt cōcubitus offerbat. ſed p̄ximis amicor; orabat neronē cauere inſidias matris mulieris ſimp̄ atrocis tum eſt falſæ. Libidinatū inſecte: ſede & turpiter: aduerbium eſt. ſub obſcura autē & ſymbolicos ſtelligit neronem fuiſſe maſturbatū ex deſiderio materni concubitus: cum ſimul in lectica ueherent. maſturbare aut eſt manu tractando uirilia peragere rem ueneriam. inde maſturbatores dicti quo uerbo idēntidem uſur̄ poeta epigrammarius. Maculis ueſtis: quas. ſi ſecerat eſſuſa genitura ſup̄ ipſius ueſtimēto. Plinius cōſimiliter: ſerūt inquit amore praxitelice ueneris captum quēdam: cum delituiſſet noctū ſimulachro coheſiſſe: cuiusq; cupiditatis eſſe indicem maculam. Pudicitiam proſtituit. vi. Aurelius in hac ſentētiā ſic ſcribit: eo progreſſus eſt nero: ut neq; ſuæ neq; aſtorum pudicitiz parens ad extremum amictus nubentium uirginum ſpecie: palam cōuocato ſenatu: doctē dicta: cunctis feſta ex more frequentanib; nuberet. proſtituere autem pudicitiam eſt uulgo ſui corporis poteltatem facere. inde meretrices proſtitutæ dicuntur.

Omnib; membris: ſuperiorib; & inferiorib;. Lampridius de heliogabalo ſcribens ait: eum per cuncta cauā corporis libidinem recepiſſe. Feræ pellæ cōtectus: ſextus Aurelius pelle rectus feræ: nero utiq; ſeni genitalia ualſtra cōtectabatur. E cauea: iſtar ferarum: quæ & cauea emitti ſolent in ſpedaculum tradit

Maſturbare  
MaſturbatoresStuprum  
neronis cū  
matre im-  
potens



Cauca  
Inguina

Affatim

cōfectores  
ferarum

Plinius Augustū tigrim Romæ ondisse in caueā māsuefactam, & Apuleius traileonem uersā pelle conte-  
ctū scribit in cauea oblatū fuisse demochari mūerario. Ad stipitē dē palū. Inguina: genitalia tū formāq;  
q̄ uitroq; inguina dici notū est. & Martialis docet illo uersū: accessi quotiēs ad opus mixtūq; mouemur in-  
guinibus. Inuaderet. fore: tanq̄ fellator & cunilingus: ut cōueniat cū. vi. Aurelio. q̄ dixit nerone genitalia  
utriusq; sexus uultu cōtrectasse. Affatim: interperanter & immo dicere: seruius enarrās illud uigiliānam  
mīq; fatigū ait: abundanter aperit. fatim aut abundanter dicimus: unde & affatim: amianus poeta &  
probus grāmaticus: affatim prima acuta non media p̄nunciabāt: quod & gellius probat in. iiii. noctūm at-  
ticage. Cōfectores: ineretur subigeretur morte pathicoge. sed tranquillus per translationem dixit cōficere  
quod uerbum est rei accommodatum. nam cōfectores ferage dicunt. qui aduersus feras in spectaculo con-  
grediunt. cū aut nero ferina pelle tectus emissus e cauea perinde ac fera deferuaret cōtra deligatos: merito  
confici dictus est a doryphoro subactore: cum tamen intelligi uelit eum fuisse subagatorem.

M. AN. Matris: agrippinæ. Ab obrectatoribus: ab iis qbus agrippina potētia suspēda erat ob idq; il-  
lam filio inuisam oī criminatiōis genere reddere cōtēdebat. Ne ferox: reddit cām q̄ obrectatores a mīis  
cōcubitu illū deteruerit: p̄ Adē cornelius scribit neroni significatū: fore ut si cū mīe cōcuberet milites ue-  
lut. pphani p̄cipiis impiū cēt detrectaturi. Hoc genere grā: nefario filii cōcubitu. Deterrit: neronem  
sensūs & ordo est nā nemo dubitauit neronē appetiuisse cōcubitu mīis: sed deterritū ab eo ab obrectato-  
ribus ipsius agrippinæ ueritis ne illa ferox alioq; & ualde potēs si filio et cōcubitu mīseret nimis sup̄biēt  
seuēretq; in se quos utq; suspectos hēbat utpote filiū a se oī criminatiōe alinātē. Inter cōcubinas: ut agrip-  
pinæ liniamētia ea secutus p̄ mīe abuteret. Olim quū uidelicet eius cōcubitu appeteret. Libidinarum  
inceste: incessantiū more mīi in heredo uenerē pegisse. Maculis: rugis patrate libidinis indicantibus. Iuæ.  
Bile tibi cōtrahat uxor hūida suspectos referēs multicia rugis uexataq; cōas. Cor. auctor ē agrippinā ipām  
se meridiāis horis filio offēri solitā atq; laicius oculus aliūq; illecebris ad incestū fuitare ausa fēd ab eo se-  
lere a suis p̄ Adē ut supra ondimus fuisse deterritū. Suā pudicitia: sui corporis. Prostituit: uulgauit. Cōa-  
minatis oībus mēbris. i. nulla corporis pte nō polluta ut nō solū pathicus eēt sed falleret etiam: utroq; irru-  
maret. E cauea: tanq̄ & cauea aut certe ex ipsa cauea ferage ut maiorē adhuc terrorē icuteret iis in quos  
erat grassaturus. Sripitē: palum. Inguina: obscenas partes ut ferage ritu subito icursū uiri fœminæ ut si  
piti aligatæ inguina orā iuaderet. Affatim: abūde nūc lictū nūc lictū nūc morsu laecūssit.

PHI. A doryphoro liberto:  
hūc. Cor. tacitus pythagoram ap-  
pellat. cuius uerba hæc sunt: ne-  
ro plicita atq; illicita fœdaturā  
hil flagitiū reliquit: quo corrupti  
or ageret: nisi paucos post dies  
unī ex illo cōtamiatoq; grege no-  
mē pythagoræ fuit i modū solē-  
mū collegioq; denupsisset. iditū  
impatori fāmum: nisi auspices:  
dos & gēialis thorax & faces nu-  
ptialeq; cūcta dēiq; spectata. q̄  
etiā in fœmia noxa parit. huius  
quoq; pythagoræ mēnit marti.  
illo hēdeca syllabo: q̄les pythago-  
ras dabat nerōi. fortassis a trāg-  
lo doryphorus iō nūcupat: q̄ py-  
thagoras p̄prio noīe dicebat: qd  
eēt p̄cipiis fatellas. nā græci do-  
ryphoro dicunt satelitē ab hasta

Dorypho-  
ros

Nubere ad  
fœminas  
uiri nubūt  
uiris  
nō p̄cipit  
sed portēta  
Aduersus  
& auersus  
impudicū  
obscenū  
unde

conficeretur a doryphoro liberto: cui etiam sicut ipsi Spo-  
rus ita ipse denupsit uoces quoque & eiulatus uim paten-  
tium uirginum imitatus. Ex nonnullis comperi persuasiss-  
imum habuisse eum neminem hominem pudicum: aut ullā  
corporis parte purum esse: uerum p̄ter oīq; dissimulare ui-  
tium & caliditate obregere. Ideoq; professis apud se obscē-  
nitatem: cetera quoq; concessisse delicta.

De prodigalitate & effusione diuitiarum.

**D**iuitiarū & pecuniarū fructum non alium quibatur q̄  
p̄fusionem sordidos ac deprauatos esse: quibus rō  
impensarū constaret: praelatos uereq; magnificos  
q̄ abnutarent ac p̄derent: laudabat mirabaturq; auunculū  
Caiū nullo magis noīe q̄ qd ingētes a tyberio relictas opes  
i breui spacio p̄degisset. Quare nec largiēdi nec absumēdi

ferēdū: q̄ dory dictiōe græca noīat. celebratus ē doryphorus ille: quē uiriliter p̄uege fecit polycletus. Ipe  
neroni. Denupsit: nubere ut ingt Priscia. in. xi. ad fœminas p̄fēt solū: sicut futuere ad solos mares. sed ui-  
tupatiōis cā maribus hoc quoq; uerbū aptari p̄t. sicut satyrico morsu demē i lueneale: qd q̄ris nubūt au-  
cus: & martiale: nubit cherestratus afro. uiri. n. p̄inde ac fœminæ uiris denubebāt: qd ē portēto sum. hūc li-  
p̄ridius impuros & impudicos mores heliogabali taxās ait. nupsit & coit ut p̄nubā: hēret uero ita denupsit  
huic doryphoro sine pythagoræ. sicut ipsi nerōi denupsērat sponus spado: de quo sup̄ius dictū est. fuit itaq;  
doryphorus sic maritus nerōis ut zeticus heliogabali. & p̄fecto talia legēs nō p̄cipies. immo non hoīes il-  
los fuisse censo sed nihil interest qbus membris cynedi sitis prioribus a posterioribus. scitum quoq; est il-  
lud Catonis: & aduersus & auersus impudicus es. Virtū: impudicitiam: & obscenitatem. Professis ob-  
scenitatem: sensus est: q̄ simpliciter apud neronē p̄fitebat suā obscenā impurāq; naturam: illi condonabatur  
reliqua delicta. obscenū at ab obs & ceno componi autiur Priscianus lib. ix. Vatro aut abscena obscenū

dici tradit. nō defuit q ab ofcīs obſcenū obſcenitatēq; deriuēt: cū illis fuerit frequētiffimus uſus libidinum ſpurcage. uñ a Varinio dcm̄ eſt: ofce fabulan: p obſcē & impudēt. Deprauatos: corripce deprecos ſicut hēt uetuſtus codex: dñr. n. deparci elegāti uocabulo tenaces & nimīū pccibus pſuſi magnificiq; opponūf. Apuleius. at nō cōtraria accuſaſti: unū ſeruū ut depci: tris libertos ut pſuſi. Sordidos. Oratius in. n. ſermo nū ſordidos eos dici oſidit: q in uictu nimīū pci nimīūq; auari ſūt. qbus cōtrarii ſūt laud & nitidi. ſc. n. i. q. ſordidos a tenui uictu diſſabit oſello iudice. Rō impēſaq; rationinā expēſe pecūiæ aſſumūt & curioſe pēſculanē: qd librali uiro nedū pcepice alienū eſt. Magnificus. Ariſto. in. iiii. ethi. magnificū ingit illū di: cū in magnis p dignitate ſūptus facit. magnificus qdem liberalis eſt: liberalis ā nihil magis magnificus. pterea nō in ſeipm̄ ſumptuoſus eſt dicēſ magnificus ſed in publica Cicero uero in. ii. retho. magnificētī am partem eē tradit fortitudinis: eamq; ita deſinit: magnificētia eſt rege magnaq; & excellēq; cō animi am pla quadā & ſplēdi dā ppoſitiōe cogitatio atq; adminiſtratio. Abuterent: abutimur ut inge ſciēt Boetius his rebus: quæ nobis utētibz pēutimur his: quæ nobis utētibz pmanēt. ex quo uſus & abuſus uident cōtraria itaq; q legauit uſum fructū bonoz: nō potuit legare cōtrarium qd eſt abuſus. Auunculū Caium: caligulam pcepim̄ intelligit q; frater ſuit agrippinæ Nerōis matris. Prodegiſſet: conſumpſiſſet pſuſiſſet ide prodigi dicti. ueteres prodigitatē dixerūt pſuſionem & pdigētiam: quæ uulgo pdigalitas appellat. Cor. Tacitus. cuius abditis adhuc uirgis per auaritiā ac prodigentiā mire congruebat.

M. AN. Cōſciēſe: pēdicareſ. Liberto: ſuo cui ipſe nupſerat: hūc deteſtabile nubēdi morē & impiū na turæ abuſum: ſatyruſ haud uno loco acerbiffimē accuſat. Quid qris nubit amicis: & ruſus iacuit gremio nupta marito: Mar. Nolito frōti credere nupſi heri. Vim: prius: ſui toſq; concubitus. Imitatus: Nero.

Pudici: corruptū. Aut uſta pte corpus puge. q. d. nō pathicus idē & ſellator eēt ſed q turpiter & flagitio ſe ſis ſcleribus addiderat tā ſtulte hæc ſibi pſuſerat: ſiqd abominatus ille ſpūs ex ſuo igenio i ceteros mortales iudicabat. Diſſimulare: celare. Obſcenitatē: obſceniffimā ſellationē. Diuina: ubi de portē toſ Nerōis libidinibus dixit: ppius hic erat ex ppōne locus ut de eius luxuria & auaritia diceret qd breui uſus trāſitiōe trāgylus facit. Fructū uſum uoluptatē. Proſuſione: eas pſundere ac pdigere. Deprauatos: auaricie ſordibus imerſos qdam parcos legūt: qd nō ita pbo. Ratio impēſaq;: modus & mēſura eoz quæ impēderent. Cōſtaret: in oſenſa manerat aut ratio uel ſūma ipſa expēſarūq; pecūiæq; calculatio nota eēt. Prælauros: ualde ſplēdidos. Auunculū: caligulā Agrippinæ ſtatem. Prodegiſſet: temere cōſumpſiſſet.

modum tenuit: In Tiridarem quod uix credibile uideatur octingenta nummum milia diurna erogauit abeuntiq; ſuper ſextertium milies contulit: Menecratem cytharedum: & ſpectillum mirmillionem triumphaliū uirorem patri moniis ædibzq; donauit. Cercopitecum Panerorem ſcēn ratorem & urbanis ruſticisq; prædiis locupletatum prope regio extulit funere. Nullam ueſtem bis induit: quadri: gens in punctum ſextertiis aleam ſulit. Piſcatus eſt rete au rato: purpura coccoq; funibus nexis. Nunquam carru: cis minus mille ſeſſeſe iter traditur: ſoleis: mularum argen: teis: canulinatis mulionibus: armillata & phalerata cūma

PHI. Modum: mēſuram. In tiridatē: de hoc ſupra facta ē mē tio: quādmodū Romā uenit. ex ceptuſq; ſuit honorificentiffimē a Nerōe: a quo diximus theatrū fuiſſe deauratū i tyridatis aduē rū. Nummū: antiq mille nummum dicere malebat quam nummū: ſi uet mille denariū nō mille dena rior. Diurna: p ſingulos dies.

Erogauit: erogare & accipe op ponunt ex quo erogatorius & ac ceptorius moduli dñr in aq; eroganda & accipiēda: frōtinos i pri mo. de aq; ductibus. cui erogato rio modulo minus iuenit i acce

ofce fabu  
lantur  
Deparci  
Sordidi  
magnificu  
magnificē  
tia  
Abuti qd

Vſus  
Abuſus  
prodigitas  
prodigen  
tia

mille num  
mū  
erogatoris  
acceptoris

cercopite  
cus

Sūptus  
funeris  
efficitur

coccū  
coccina  
coccea  
mule  
carrucarie

prorio plus appet nō errore eſſe ſed fraudē. Sup: inſup. Mirmillonē: gladiatorē de quo ſupra. Triupha: lio: eoz q oli triuphaſſent & ob id nobiliſſimoq;. Cercopitecus: nomē eſt ſcēnatoris: aliaſ ſ cercopitecus: ut nomē idicat caudatū Simiā ſignificat. marcia. ſi mihi cauda foret cercopitecus erā. Urbanis ruſticisq; p diis: apud iuſiſcōſultos tituli ſūt de ſciuitutibus urbanoz & ruſticoz & prædioz. qd & ſupra latius expli cauius. in primis certi ſunt redditus urbanoz prædioz. Regio funeris: cōtra pſcriptū legis. docēt. n. iu ſiſcōſulti ſumptū funeris faciendū eſſe p ſciuitutibus uel dignitate deſiſcōſiſſis ſi cū ſumptus factus uē is demū: qd ſit ut ſonus ducaſ. ſine quo ſonus duci nō poſſit utputa ſiqd impēſum eſt in illatiōe mortui.

Extulit: uerbo uſus eſt accōmodo: ſteti. n. dñr cadauera. a Terēno dcm̄ eſt. iterea dū eſſet ſonus. Bis induit: de heliogabalo legimus: qd neg calciamentū neg ānulos iterauit. hoc idē faciebat nero i ueſtibus: ut nullā bis idueret iteratēq;. In pūctū: uno iactu talario. Rete aurato: Paulus oroſius. luxurie tā eſſētate nero ſuit. ut retibus aureis piſcare: quæ purpureis funibus extrahebāt. Purpura coccoq;: de purpura ſe pe mētio facta eſt: cocco aut rubē ē gramē: in maxima laude inter nobilia pigmēta celebratū: uulgo gra nū appellat. āniculo cocco liguſidus eſt ſuecus. idē poſt qd rēntū euanidus ita nec recētī uires nec ſeneſcētī. laudaciſſimū naſcit circa emeritū luſitruæ ciuitatē: auctor PHI. in. ix. hinc coccinea & coccina ueſtimēta dñr & coccinati induti coccineis: q coccea quoz: dici poſſe teſtis eſt lāpndius: qui ait Diadumenū indumenta coccea primum accepiſſe. Carrucis: uehiculis. a carruca mule: carrucaria dictæ ſunt: & carrucarius auriga

Quingēta  
carrucae

Solae iumē  
toze aureae  
Canusina-  
rus  
Canusina  
lana  
biri cūfina  
Amaricoze  
Amarici

ipse moderatorq; carrucae. muliones quoq; carrucarii noīant. heliogabalus sexētis uehiculis dī iter facere solitus aſſerēs regē pſage. x. milibus cameloz; iter facere: & Nerone q̄ngētis carrucis iter iniſſe. auctor lam pridius. Pl. ait carrucae celari ex argēto iūctum ēē romanæ luxuriæ: q̄ ad aurea & argētea uehicula ponit.

Soleis: calciamētis: qbus ex ferro paſſim nūc oēs utunt. Catullus. ferratū ſolē tenaci in uoragie mula. cōquadrat huic luxui neroniſiā luxuria cōiugis pōpēat: q̄ hac ſāntia uerſuſq; magnificentia maritū ſupabat calciādo iumēta ſoleis aureis. ex quo ē illud pliniani ex. xx. iiii. nſa ætate pōpēa cōiūx nerōis p̄cipis deliciatoribus iumētis ſuis ſoleas ex auro iduere ſolebat. Canuſinatis: canuſinātū dicimus idurū ueſte ex lana canuſina cōſecta culus color ē: ut græci dicūt erythros: ut latini iterptant rutilus: canuſina lana teſte Plinio laudatiſſima fuit circa canuſiū apulie: Martia. ut canuſinatus nſo ſyrus aſſere ſuadet flauius uoſpicus memo rat biros canuſinos ſcencis donatos fuiſſe ſignificans ueſtimēta ex lana canuſina. Cymazacū: multi iterpta mēta pagē cōſiſtētia cōminſcunt. Quidā cymazares accipiūt p ſtipitatoribus: qd̄ bñ qdē cōgruit: ſed nullo idoneo auctore fulciſ. Tu uero legito Amaricoze: ſicut legiſ in codice emaculatiore: dñr aut amarici auri- gæ reſtoreſq; uehiculoz; dictio eſt a græco uocabulo ſclinata: nāq; illi amaxā currū appellāt: qd̄ nos ſepē- triōnes in celo uocamus: græci amaxā uocāt. q̄ ſiſte plauſtri hoc fidus uocāt: hāc dictiōē nſi latinitate do- nauerūt & i primis lulius capitolinus ſcribēs qd̄ maximus amaxas māibus attraheret: rheda onuſtā ſolis moueret. Pl. amaxobios pplos appellat: quoq; uita degiſ in plauſtris. Ita ab amaxa hoc eſt plauſtro amaxi & amaxici deriuantur: ſignificatq; plauſtrarios aurigas. hos nero hſe uoluit armillis phaleriſq; cultiſſimos.

Armillata: armillis ornata. ſūt ār armillæ ornāta brachioz; q̄ ut ait Priſci. alio noīe brachiararia noīant. M. AN. Tindarē: armenie regē Romā acceſſitū. Diurna: i ſingulos dies. Seſtertū militer decies cētū milia nūmū. uariatci noīe datū accipias q̄ abeūti dixit. Triphaliū utroze: ut inſigus ſcñ appareat q̄ ſpen didiſſimoz; ciuiū patrimonio ſordidæ cōditōis hoſbus hēnda dederit. Extulit: funerauit. Bis iduē: ſe- mel iduētā nec ampliſ u ſuſ receptā accipias. In pūctū: uſ i unius uleæ caſum uel i ſingula teſteraz; pūcta.

Alea luſit: ſic carro curſum uiſuo uitā diſere: ſed & ludo pila dictus: ludo trocho. Mar. ſolledecet iuuenes ludere ſolle ſenes catæge. lu. paſſiue dixit ſi ludif alea p nox. Rete aurato: Eufēbius: nero tantæ inq; luxu- riæ fuit ut frugidis & calidis unguētis lauareſ retibulq; aureis piſcareſ q̄ purpureis ſūbus extrahebat: pur- pura & cocco: duobus p̄ioſiſſimis colonibus. ē. n. cocco ueluti granū q̄ uel ex arbuſcula ſili ſiſi uel ex rubē ti gramine naſciſ oli in gallia africa & luſtania legebat: imox & in gallia trāſalpina & pelopōneſſo: Pl. eſt auctor uſi coccina neutri gñis & coccine ueſtes. lu. quē coccina lena uitari. Mar. coccia famoſe dōas & hū- ria moechæ. Purpura: piſcis ex cōchæz gñe ſtra annū ſuā ut idē auctor ait iplet magnitudinē: riri maiori- bus purpuris detracta cōcha auferet ſuccū: miores fragūt de purpuræ apparatus: plura Plin. Nexis: tortis nōe potiſq; ligatis. Carrucis: uehiculis a carro carruca ē Pōponiſ pleraſq; mulas carrucarias taſe eſſe ut trāſūgi nō poſſint. Soleis: quā ferreæ ab aliis iduci ſoleāt: ſolea ut feſto placet q̄ ſolo pedibus ſubiicitur quo ſit ut p calciamēto quoq; accipiat. lu. & ſolea pulſare nates: Perſius & ſolea puer obiurgare erubram.

Cūſinatis: cūſina ueſte culmi ſcā dico cūſino uellere: q̄ rutiliſ ut Pl. ait. Mar. hac tñbi. turbato cūſina ſimilia mulſo: ſūt ea lana i ſumo p̄cio ob idq; ap. lu. ouē ſibi cūſinā emi a marito flagitat ſup̄tuoſa mulien

Hemero-  
dromes

PHI. Curſoz;: græci curſores uocant hemerodromas ab unius diei curſu: quē cōtēnēt pagunt: quoq; Liuius & probus æmylius meminērūt: ex hoc gñe fuit philippides curſor: quem cucurſiſ mille cētū quingenta ſtadia ab athenis lacedæmonē bidui ſpa- tio ſcriptores p̄diderūt. celebraz philomides quoq; Alexandri ma- gni curſor: q̄ a ſyſide ad heli uno die mille & duçeta ſtadia cucur- rit. Aurelianus curſores eo habi

zochum turba atq; curſorum.



De operibus publicis per eum factis ac diſpoſitis.

On in alia re damnoſior quam in ædificādo do- mum a palatio exquilius uſq; fecit: quā p̄mo trā- ſitoriam: mox in incēdio abſumptam reſticturamq; auream nominauit. De cuius ſpacio atque cultu ſuffecerit hoc rettuliſſe: Veſtibulū eius fuit in quo coloffus cētū. xx. pedum ſtaret: iſpi effigiei tāta laxitas: ut porticus triplīces

Curſores  
Regiæ  
ædificare  
lau. lo. bē-  
tiuoli i ædi-  
ficando  
Prætorū  
bētiuolū  
Edes ben-  
tiuoloz;

tu: quo ipſe hēbat: ut inq; flauius uoſpicus: ſenatoribus cōceſſit. Nero uoluit ſuos curſores cultu ornatz præcellere. In ædificādo: Martialis optat diuicias cā duaz; regē ut. ſ. donet & ædificet. regia proſectores ē & p̄ncipalis ædificatio. ornāda eſt. n. dignitas domo in quā cū clāro & opulento dño hoſpites multi reci- piendi ſint: & admittenda cuiuſq; generis hoium multitudo: adhibenda eſt cura laxitatis. Alter ampla do- mus: ut inq; uerſiſſime. M. Tullius decori dño ſæpe ſit: iſ eſt in ea ſolitu. do. i quo illuſtriſſimus p̄ tuus dñi ſiſe Annibal quodā ueluti peculiari p̄conio ē extollēdus: q̄ unus oſum maxie p̄p̄ſus ē ad ædificādo: q̄ uſ ſiſe & p̄toria i agris cōplura magnificet extruxit: iter q̄ p̄toriū bentiuolū: qd̄ uocāt: laxitate pulchritudine magnificētia cōtēdit cū uſiſ luculliaris: domus uero quā bononia habitans quā pulchra. q̄ culta: q̄ ex ſym- metriſ oſibus extructa ē: q̄ aduenæ oēs cū admiratiōe cōtēplan. n. uero ut dicā qd̄ tñbi: nō miſ domus dñoz; dñis domo honeſtaſ. i hac nūq; ſolitu. ē. ſed ſemp hoſpitibus illuſtriſſimis reſerta cōſpiciſ p̄cipies oēs itālici legatiōes oēs honoratiōes hoſpitiū bētiuloz; hoſpitaliter accipiūt. Nō hac tranſit ex uitis ſi-

matibusq; nō iuuenite accipiaturq; comiter ita bētiolas edes: adeo ut nō misus pateat aliēgis q; ipsi hero & filius hīdibus. sed q̄rū clarissimus p̄ tuus ex edibus ornatissimis gloriatōis meret: trīn nro utupatiōis ex ea domo q̄ Romæ fecit uel ut uenius loq̄r q̄ Romā iclusit cōsecutus ē. nāq; necesse fuit exturbare uici- nos & cōplurimas edes demoliri gemēbus dñis & mustantibus. p̄terea luxuriæ unius principis domus illa seruiebat: q; solus qd̄ debebat esse totius populi possidebat. A palatio exglius usq; a mōte palatino usq; ad mōte exgliū. Trāstoria: ab ipso uidelicet trāstū: q; p̄ ea domū facilis erat ab uno colle ad alteq; colle fo- rā quoq; nouæ trāstoriū dēn est. Aurā: Plinius iuectus in luxuriā ædificio: bis uidimus inq; urbē to- tā cigi domibus principū Caii & nerōis: & huius qd̄ neq; deesset aurā. Colossus: Plinius. l. xxxiii. colos- sum hūc nerōianū a Xenodoro statuario sc̄rū tradit: postea dicatus fuit solis ueneratiōi: sparciaūs colo- quor ē hoc simulacrū colossū ab hadriāo soli cōsecratū fuisse: q; aliū tale apolodoro architecto facere molitus ē. Ipsius effigies: testā historici colossū habuisse exp̄ssim Nerōis uultū: q; sublatū dein fuit dā- natis illius principis sceleribus. alibi docuimus moris fuisse ut capita statuarū p̄mutarentur furdo figurarū di- scrimine. cōmodus ipator auctore lapridio dempsit caput colossi qd̄ Nerōis erat: & suū iposuit. Tāta laxi- tas: Cicerō in. l. officio: domū hoīs honoratī & principis ita ædificā eē monet: ut dignitas uiri domo ho- nestet: in primisq; ait adhibēdā eē curā laxitatis. Triplices: porticus duplices triplicesq; appellauerūt q̄ sūt latiores & in qbus ordines colūnarū duplicati triplicatq; cōficiunt: uidetur in. v. scribit in duplici pale- strae porticu collocāda esse cōplura mēbra. græco uocabulo tetrastice porticus dñr a quattuor & qnq; or- dinibus colūnarū. Gallienus romanus impator auctore Iulio capitolino talem porticu fieri iusserat.

M. AN. Cū mazacū turba subitelligē & multitudinē: mazaca urbs cappadociæ est ubi seruitia oli romā deportabant: inde fit nomē sc̄rū qdā cyma gāiū eū hēnt cuius noīs rōpæ: ut igemīæ fatē mīhi con- stat. Curso: qd̄ aliqd̄ celenter nūciādū curso: opa Alexadrū quoq; macedonē usum Plinii uerba demō- strat alexadrī igitur curior philōides ex sicōie ad elīm mille & cc. stadia nomē diei cōsecit horis. Trāstoria: q; credo ex palatio i exglius uis trāstire ualistas. Aurā noiauit: Pli. & in sellariis auræ: domus disposita Nerōis Colossus Pli. is igit: quā de xenodoro iterum loq̄r: postq; satis ibi artē approbauerat Romā accersit est a Nerōe ubi destinātū illius principis simulacrū colossū fecit: cētū. x. pedū lōgitudine cētū. x. dixit Pli. quū transglus. c. xx. dicat quo apparet alterutrum mēdōse legi. Tāta laxitas: ædificio: uel nouæ domus.

Foge trāst-  
torium  
Colossus  
neronis

Demptum  
caput  
neronis  
ex colosso  
porticus  
triplices  
Tetrastice

miliarias haberet. Item stagnum maris istar circumseptum ædificiis ad urbium speciem. Rura insuper aruis atq; uine- ris & pascuis siluisq; uaria cum multitudine omnis generis pecudum ac ferarum. In cæteris partibus cuncta auro lita distincta gemmis: unionūq; conchis erant cernationes laq̄a te tabulis eburneis uersatilibus ut flores ex fistulis & ungūe ta desup spargerentur: præcipuā cernationū rotunda: q̄ per petuo diebus ac noctibus uice mūdi circūageretur. Balneq;

lus porticus miliarias appellasse a mille passū lōgitudine & p̄- tate miliaria: qdā existimāt milia- rias dici porticus: q; alio noīe mi- liarēles a flauio uopisco puncta- pant. q; scribit Aureliānū ornasse in ortis salustianis porticu milia- rēsem: in q; cotidie & se & equos fatigabat. existimat miliaria por- ticus huc miliarēsis fuisse cōstruc- ta ex lapide tophaceo. mox suo loco docebimus qd̄ fuerit i foro

Pentastice  
Miliarie  
porticus  
Miliaris

arua rura

pecudes ca-  
nis iter pe-  
cudes nō ē  
Ferae  
Lino  
Litus  
Laquearia  
Lacuaria  
Lacus

romāo miliariū. i. qbusdā codicibus omīssa ē hæc dictio ueluti subditicia. tanq̄ loq̄ns transglus de laxitate domus: eā demōstrauit p̄ porticus triplices: q̄ haud dubie laxitatē maximā designāt: miliarias uero magis ad lōgitudinē indicādā p̄tinet q̄ ad laxitatē. Stagnū: de hoc Mar. stagna nerōis erat. Insup aruis: subitelligē extrinsecus circūseptā: ut itelligas rura fuisse in domo nerōis undiq; septa aruis & uinetis. sūt āt arua ab arido dēi cū rura appellent ab eo: qd̄ rursum i agris faciēda quot ānis sūt: ut rursum capias fructus. oīs aut̄ ager: ut igit uingiliū iter: aut aruis ē. i. fāciālis aut cōstitus. i. aptus arboribus: aut pascuis: q; herbis trīn & alialibus uacat aut flores i quo sūt horti apibus agerētēs & floribus. igit māifestat ē rura ab aruis differe- re cū illud sit gñalius hoc specialius. refert Cor. Tacitus. Nerōnē usum p̄tæ ruinis extruxisse domū: in q; nō tū gēnæ & auge miraculo eēt q; arua & stagna: & i modū solitudinū: hinc siluæ. idē apta spacia & p̄fectus: magnis & machiaronibus Seuero & celere: qbus igeniū erat p̄tāre eē q; a natura negauisset: & uinibus p̄ci- pīs illudere. Pecudū ac ferarū: pecudū nūero hēnt qd̄ rudes: q; grægatim pascūt ueluti oues capræ bo- ues eq; mulli asini. gnetiā iustis cōsulis placet sues pecudū appellatōe cōtineri. canis iter pecudes nō est: neq; bestia: cū nō uero sunt: ueluti ursi leōes & pātēre: q; ferarū appellatiōe cōtinet. Auro lita: distincta: bractea- taq; uerbū ē lino a quo litus lita litū deriuat: sicut a delino delictū ab iterlino iterlitū deduci testant gram- matici. poeta de apibus loq̄ns in georgicis ait: & paribus lita corpora guttis hoc est distincta: ut exponit serui- us. M. Tullius ait Lucretii poemata eē lita multis luminibus igeniū. Vniomūq; cōchis: alibi docuimus unio- nes: q; margaritæ alio noīe dñr: partus esse cōchæ: a gēmisq; differe. Laqueat: laqueatibus exornate di- citur atq; ligaria & lacunaria cameras cernationū. lacus quoq; dici possit doctri feruius & indicat uersus lucil- lianus resulatē edesq; lacusq;. Versatilibus: luxus p̄nisco: excogitauit trichina uersatilia. ut. lita circūage- rent: discubētibus cōiuiis. sicut herologia cōspiciunt uersatilia: quoq; mētiat uersatilia in. ix. hic legimus

Triclinio  
uerfantia  
Verfantia  
laquearia  
Euripi

heliogabalū oppōſiſſe i tricliniis uerfantibus paraſitos ſuos uiolīs & floribus. tales erāt nerōis cōnatōes ta-  
bulis. uerfantibus cōpac̄ae ut i uerſatōe flores diſſerent. & p ſiſtulis unguēta: ſiſtularim expſſa effunde-  
rent i ſubiectos cōſpectores. mīme pterēdū ē qd tradit Seneca de uerſatilibus laq̄aribz cuius uerba ſubſcri-  
pſi ex li. xliiij. epl̄ae ad hāc rē i primis cōducētia: q̄ ſūt hāc. hodie utq̄ tādē ſapiētiore putas q̄ iuuenit quēdā  
modū in imēſam altitudinē hortū latētibz ſiſtulis expriat. Qui euripos ſubito aq̄e ipſo iplet aut ſicat  
aut uerſantia cōenationū laq̄aria ita cōgnatatur ſubſide alia facies atq̄ alia ſuccedat: & rōtēs rēda quotiēs  
ſercula mutent: an eū q̄ & alit & ſibi hoc mōſtrāt: q̄ nihil nobis natura dūge difficile impauerit. haētenu  
Seneca. cuius uerbis duae res diligētē explicant uerſantia. ſlaq̄aria & euripos. ut iā lucidius fiat illd i Iulio  
Caſare. i gyme euripo addito. tales. n. euripi ſubito aquae ipſo iplebant. Idē repētē ſiccabant. Vice man-  
dit ut quēdāmodū mūdus aeterna uertigine circūagit ita cōenatio uerſantis cōtinent uerſantē. Balneae. M.  
Varro balneae: ſcē. genere publicas ſignificari deſignat balnea uero priuata. hic Gellius apud balneae inq̄t  
ſcias ambulamus. & Apuleius: balneae facile pōtābimur. ſed hāc nō ſemp admodum. balneis at̄ nomē inde  
ſorinū ēq̄a grāci balaniō dixerūt: qd anxietatē pellat ex aīo: ut iterpſat Augu. li. ix. cōfeſſionū: inſtrū balnea  
iditū legato: ut inq̄ Martiano iuriſcōſultus balneatores cōtinent qm ſine his balneae uſum ſuū p̄bere nō  
pōt. Albulis alibi tradidimus albulas aq̄s iuxta Romā fuiſſe uulnibus medētēs: q̄ erat p̄gelidae: de q̄bus  
ait epigrammatarū poeta. crudaeq̄ nebulae qd albulae. Strabo albulae ſic mēnit in. v. in hac planitiē aīo  
fuit: & quas nūcupat albulas aq̄s frigidas multis fontibus edētes uarios ad morbos ſalutares.

Balneae  
Balnea  
Balaniō  
Inſtrū  
Balneato-  
rium  
Albulae

M. AN. Miliaris: mille paſſuū lōgitudine prētas. Stagnū maris iſtar: Mar. hic ubi cōſpicui uenerabili  
amphiteatrū erigeſ moles: ſtagna nerōis erāt: Cor. x. xtruxitq̄ domū q̄ haud pinde gēmae: & auge tā miracu-  
lo cēt ſolita pinde & uſu uulgata q̄ arua & ſtagna in modū ſolitudinū: ſed apud Cor. arma mēdoſe: p. ar-  
ua legiſ. q̄ traq̄lli uerba ſane demōſtrāt q̄ rura iſup inq̄t aruis atq̄ uinetis. Auro lita: auro pteſtorio illita.  
Diſſicta gēmis: Cor. haud pinde gēmae & auge tā miraculo cēt. Vnionū cōchis: q̄bus unioēs repitū ſi  
qdē cōchae ipſae aliq̄ ex pte margaritae imitant cādore. Cōnatōes: ad decliui cōclī declinationē ſolis &  
aurae exceptiōe porticus ueteres: ut Acro ait: cōſtituebāt: luxū. & algētē raptat Cōenatio ſolē. Laq̄ata: con-  
nexae. Verſantibus: uerſatu ſaculibus. Fiſtularis: p̄pas fiſtulas hñtibz. Praecipua cōenationū: oīum pul-  
cherrima aut capaciſſima. Vice mūdī: cōeleſti motu. Plū. Mūdū & hoc q̄ noīe alio cōclū appellari libuit.

Mariae aq̄  
medicatae

PHI. Maritis: maris aq̄s me-  
dicatae ēē & ſanādiſ morbis accō-  
modas reſtant eruditū: & in pri-  
mis PHI. ait i. xxxi. maris aq̄s cal-  
ſieri ad neruoz doloz & fractū  
ras oſſaq̄ cōruſa. aqua maris p ſe  
ſe efficatorē diſcutiēdis tūoribz  
purāt medicī: bibiſ quoq̄ in q̄r-  
tanis: p̄terea maciē corpis. corri-  
gūt pſicinae maris & balneae ex  
marinis. Quasi hoīem: ex quoti-  
diāo ſermōe deductū uerbū ē ut  
dicamus nos tadē ut hoīes habi-  
tare cōpiſſe: cū magnificētē ex-  
cultas eade hñe cepimus. Pſici-  
nā uocamus: pſicis loca in q̄bus  
pſices natiſſimo uocabolo  
grāce dñr ψαυτο ποψία. Colu-  
mella iterpſat aq̄tilū alialium re-

Ichthiotro-  
phi  
Pſicinarū

ceptacula: tales pſiciz ut ait. M. Varro alunt magno: & marſupū exenterāt. pſicinarū hoīs dñr q̄ pſicinis ob-  
lectant. Ita Cicero. L. Philippū & hortēſiū pſicinaros appellat: q̄ pſicinas reſertas habuerūt pſicibus p̄ciōſiſ-  
ſimis. In alia ſignificatiōe pſicia locus eſt natatiōis ſine pſicibus: de q̄ ait Mar. pſicina peto nō licet natate: de  
qua in ſupioribus ſcī ait mēto. ſidonius hoc genus pſicinā grāco uocabulo dici mōſtrat baptiſterii q̄ ſi  
uagae: cū ait. pſicia ſeu ſi grāciari mauis baptiſterii. A miſeno ad auernū: miſenū pmōtorū eē in capia co-  
mīs: primū a miſeno troiā nūcupat nemo nō nouit. iuxta ſūt baiz & lacus duo. ſ. lucrinus & auernus: q̄  
cōpreſſam uſq̄ miſenū tellurē efficit chroneſum. Baiz calidae aquae: baiz calidas hēns aq̄s: & ad uo-  
luptatē & ad ſanādos morbos accōmodatas. de q̄bus PHI. xxxi. ſcribit hāc uſq̄ longius aquae qua in baio  
ſinu. nec plumbū auxiliādi gñibus aliae ſulphuris: aliae aluminis: aliae ſaliſ aliae nutritiae bituminis nōnullae  
ēt accida ſalluae mixtura: uapore quoq̄ ipſo aliquae pſint: rātaq̄ eſt uſus ut balneae caleſciant obſiſ quoq̄  
p̄coquū ſam gñatim neruū pſunt pedibz ſue aut corēdicibus. aliae luxatis fractūſue. inanūm aluorū ſanant  
ulcerā: capiti auribzq̄ priuatim medent. Foſſam ab auerno hoſtiā: hāc ē illa foſſa: de q̄ opioſ Plinū iſed  
lexiſſe ſic ſcribēt i. xliiij. magis tñ foſſa Nerōis quā a baiano lacu hoſtiā uſq̄ nauigabilē inchoauerat. cinſe  
meminit tacitus referēs a nerōis machiatores adhibitos: q̄ ab lacu auerno nauigabilē foſſam uſq̄ ad hoſtiā

que baiane

Aquae  
Baianae  
Foſſa nero-  
nis nauiga-  
bilis



tuberina depfuros pmiferat. itaq; nero ut erat incredibiliū cupitor effodire p̄xima aeterno iuga cōtinuē: est  
manet; ueftigia teritx ſpei. Cōtrariē q̄nq; remes: ququeremē q̄ q̄nq; ordinū nauis iſtituit primus neſciō  
ſalamini. ex hoc latitudine foſſe amplā fuiſſe colligimus. cū p̄ ea line offēſiōnē trāſcurreret: q̄nq; remes  
dē cōtrario curſu cōmeātes. Quod ubiq; cuſtodia. i. oēs cuſtodias & carcerarios ſolui iuſſit: uiculis car  
ceris & deportati ad hanc opā p̄ficiendā. ſupra docum̄s appellatiōe cuſtodiaē ſignificari dānatos: q̄ cuſto  
dia carceris cuſtodium. cōſimile fecit olim rex athiopū labacus in aegyptio: nā quonē ex his q̄q; deliqui  
ſſet: neminē morte afficiebat: ſed p̄ ſui q̄q; delicti magnitudinē dānabat ad agendā certā meſurā aggre: ad  
urbē: uñ q̄q; ſcōlentū erat: atq; ita urbes ſūt ſublimiores effectae auctor Herodotus in ſeda hiſtoria. Ad  
opus. i. ſolū ducendā ad aeterno hoſtiā uſq;. Impediō; furorē: impēſas line mō & p̄dgaliter factas elegit  
appellat furorē ipediō;e. Plī. i. ſimā impediā it̄ quo noīe ipediā ſignificamus: ad are ipediō dīci Plī.  
Varro p̄diderūt. Sup̄: uſtra p̄ter. Spe recōditā; opū: ceſeliuſ baſſuſ origie penus mēte turbida romā u  
dituſ promiſit Nerōi ſe in agro ſuo ſpecū reſpice: quo uia magna auri cōtineret̄ aſſerebat didone phenicam  
tyro p̄ſugā cōdita carthage illas opes abdidit: ſed nouus plī nimia pecūia hāueret. igit̄ nō miſit q̄ u  
lut p̄thā p̄dā adueheret̄: iterū cōſueban̄ ueteres opes q̄li oblatiſ opib;: q̄s multos p̄ ānos p̄digeret & ita di  
uitiā; expectatio cū erat p̄dgaliter. baſſuſ tidē poſita uercordia cū ſe deſulom eē cognouiſſet morte ſibi  
cōſciuit: & ita nerōiani milites exauſti ſūt labore irriti & uāo. Cor. taciuſ auctor in .xvi. ānalui. Egit̄ ro  
mā: baſſū ſignat: q̄ origie penus erat. Gaza: gaza p̄ ſe uocat̄ pecūiā regiā: ut ingr. Q. curtiuſ: mela it̄ p̄ ſas  
uocat̄ gaza zariā uñ & nō mō ſidit̄ ē gaza ciuitati ſinrū: cū cābyſ & belli opib; & pecūiā cōſuſiſſet: ſed  
de gaza & gazophiliū copioſius ſuo loco memorauimus: ſe. q̄zophiliū q̄z & pecūia membrauit̄.

M.AN. Albulis ags de albulage ags in Augusto diximus. rōsam ab aerno hostiā: Severo Igt tacitus & celebre machiatoribus gbus igeniū erat & audacia ēt q natura negasset prētare & uiribus principis illud renōis ab lacu aerno nautigabile fossā ufq ad hostia tiberia dep̄suri: prōserāt seq̄nti litore. Custodiz: q̄nd ubiq dīnatoz in uinculis ēēt: aut custodia teneref. In Italiā: ut oēm multitudinē illā ad id opus dā naret. Impēdiorz furorē: furiosum ipēdiū. Egis romāz: cefelliū bassis origine ponus: ut Corneliaz: ob lōz naues ut idē auge: aporterēt in lybia misit. Veje post multos molētiū labores frustra haustos cū uana oia appent. Bassus ultra morrē optetiū: aliū cū a nerōe dimissum tradiderit: sed bōis oibus thesauri loco prius mulctatū. Antigissimz gazaz: thesauri uetustissimi: Serui gazā uocabulū ait ēē p̄licū. diuitiaz signi: fici Scirbo the fauge un & Gazā urbem in syria dictā: quo Cambises in aegyptios belaturus omnem re

gium thesaurum contulisset.

PHIL. Quos dido: notissima  
sunt q̄ de didone & poetæ & hi-  
storici pdiderūt. hoc obiter me-  
moridū: quod dido ubi refectū  
maritū ficheri a pigmalione fratre  
occisum ē: nauis opibus & auro  
onustas pronexit in pelagus & ut  
ministros pigmalionis falleret ha-  
renā i uolucris q̄bulda uolutam  
in mare deiecit: tanq̄ illi thesauri  
foret atq̄ ita asportatis opibus i  
africā delatū ē: ubi mercata foliū  
q̄ corio bouis tegi possit: cartha-  
ginē cōdidit: auratū donatus qd̄  
memoratu dignū est iō hoc pdi-  
tū ē: q̄ tūc pecūia erat ex corio  
bulbo: tantūq̄ fuisse in p̄cio loci  
q̄tū bouis unius corii conficere  
potuisset. Extulisset: exportas-  
set. Abditos: oculator. Erui:  
Extrahi educi. Moliētū: effudi-  
entū. Exaultus: exinatus: eua-

quos Dido regina fugiens tyro secum extulisset : esse in africa uastissimis specubus abditos . ac posse erui paruula molientium opera .

De rapinis & extorsionibus & sacrilegiis eius.

**V**erum ut spes fessellit destitutus atque iam exhaustus & egens ut stipendia quoque militum & commoda ueteranorum protrahi ac differri necesse esset: calumniis rapinisque intendit animum. Ante omnia instituit ut e libertorum defunctorum bonis pro semisse dodrās cogeretur ei qui sine probabili cā eo nomine esset quo fuissent ullæ familia: quas ipse contingeret. Deinde ut ingrato rum in principem testamenta ad fiscum pertinerent . ac ne impune esset studiosis uiris qui scripssissent uel dictassent eorum ut lege maiestatis facta dictaque omnibus quibus modo delator non deessent: timerentur. Reuocauit & præmia corumque: quæ unq̃ sibi in certaminibus ciuitates detulissent.

conatus pecunia. Protrahi: prolati & in longiora tpa trahi: cū pecunia nō suppeteret ad stipendia evolvenda. Pro femine dōdās: finis iplicator est: quæ ita explicari pōt: cū moris eēt ut dimidiatis assis hoc ē dimidium bonorum defuncti liberti pueniret ad patronū iltituit nero ut pro femine hoc eēt pro dimidio hæreditatis dōdās. i. novem partes totius assis illi cōficēret: s. eo noīe appellare: quo familie illæ noīa bñat gbus ipse nero eēt affinitate proximus. post hoc aut instituit ut talia testā pertinerent ad fīcus principis tanq̃ illi testatores ingrati fuissent in principem nūquam noīando itē cohæredes ipsūm Nerōnē. Eliberatorum: generaliter loquitur de libertis omnibus. Sine probabili causa: nam si probabilis ulla causa extin-

Quing  
remis

Damnati  
ad aggerē  
structum

Prodigali-  
tas  
ex una  
spe  
gaza quid

**Astus  
didonis**

Nota cori-  
um bouis  
dici pecu-  
niam

ſc: pp quam eo noie ille appellaret: non potuiſſent talia teſti ad ſiſcū principis deuoluſi: tanq̃ iſgrata & iſſi-  
ciosa ſed ut res magis colliqueſcat: exēplo iſtruēda eſt. ſi q̃s noiabaſ Domitius aut Claudius aut Iulius: nul-  
la cū pbabili tanq̃ minime gētilis ac neceſſarius iſtituit nero: q̃ tales familias primitiſis gradu cōtingebat:  
ut huic ex bonis libertorū dodrans hoc eſt nouē partes aſſis cogereſ. i. cōſicerent cumularentur: deide  
q̃ iſtituiſſet ut hæreditates illoꝝ gētilibus ſuis cōparareſ. libertus. n. ſeruitute liberatus ac māiūſiſ ſta-  
tim: ut ait Laſtātius in. iiii. patroni nomē accipit tanq̃ ſilius: ſi q̃s ergo libertus fuiſſet alicius: q̃ Domitius  
uel Claudius: uel Iulius dicereſ. & ipſe nomē illud accipiebat: ex quo uidebaſ debere in teſto memor eſſe  
principis ob nomē. Ne ipſe eſſet ſtudioſiſ: uoluit nero ut ſcriptor talū teſtoꝝ poene obnoxius eſſet. Tū  
ut lege maiſtatis: ſenſus ē uoluit nero: ut oīa iſdiſſerēt dicta factaq̃ uocareſ ad crimē laſe maiſtatis: ſi  
mō delatores nō deſuiſſet: q̃ talia dicta ac facta p capitalibꝝ deſerreſ: q̃ iniquū iniuriūq̃ hoc foret uel ceco  
appet. cū nō oīa ēt in principe dicta nec facta ſint trahēda ad crimē laſe maiſtatis: & n. lubricum liguꝝ ut  
ingit ſpienter moſteſtinus iuriconſulſus nō facile ad poenā trahēdū eſt: nec ſi q̃s lapide iactato iſcerto ſer-  
uito ſtatua Cæſaris attigerit crimē maiſtatis cōmiſit. hæc at ſinia a ſupiore ſeuigenda eſt: nec ad ſcriptores  
teſtoꝝ referēda. hæc. n. res alia eſt. Illud at: dicta factaq̃ oībus: legēdū plāc eſt: dicta factaq̃ oīarū ſit ſenſus  
oīa uel minima dicta & facta in principe tractā eſſe ad crimē laſe maiſtatis: ut ita ex oī re per ſas uel nefas  
pdaſ. Præmia coronaz: in ſacris certaminibus nō ſolum coronaz uictoribus dabanſ: ſed ēt p̄nta uicto-  
riz deſerrebant: q̃ nero prius omiſerat: utpote princeps contritus ſolis coronis ſolocꝝ honore uictorū.  
nūc nero pecūia exhauiſtus p̄mia ſibi olim uictoria a ciuitatibus delata cœpit reuocare atq̃ repetere.

M. AN. Tyro extuliſſet: Ver. portanſ auari pigmaleonis opes pelago dux ſœmina ſati. Molētium  
ædificioꝝ moles euerētū. Deſtitutus: ſpe libꝝci theſauri potiūdū. Militūq̃ ſub ſignis erat. Veterano-  
rum: q̃ iam emeriti erat. Calūniis: falſis criminibus a Caluo. i. decipio ut Priſciano placet. Libertorū deſu-  
ctoꝝ: obſcurus ordo ſed ſenſus aliq̃ obſcurior. uꝛq̃ utruſq̃ ſe hētiſtituit Nero ut ex bonis libertorum  
deſunctoꝝ pro ſemiſſe q̃ plus cogi cōſueuerāt. i. bonoꝝ dimidio dodrās cogereſ. i. tertie bonoꝝ p̄ci  
ſilli experimereſ. q̃ eēt aliq̃ pbabili cā eo noie p̄ditus quo familie illæ uſe eſſent q̃s ipſe Nero arcto uiuulo  
affinitatis: ſeu agnationis cōtingeret: quo appet oēs claudios: Domitios: Iulios: paſſienos: legi fuiſſe obnoxi-  
os. his enim & pluribus ſi plures familie q̃ illū quoquo modo neceſſitudine cōtingerent uſi ſunt noībus.  
Noīa erat quæ poſt p̄nomē ueteres uſurpabat: q̃ libertorū bona gentilium eſſent. Cicero ad q̃ntum fratē  
demōſtrat. Ingratoꝝ in principē: q̃ teſtādō iter hæredes nerone ipm nō oīaſſent quā ab eo ipi quoquo  
mō ornati fuiſſent: aut i familias ſiſſimis habiti. Studioſis iuris: utpote ingratitudinis cōſciis: q̃re iuris & æq-  
tatis nō ignaris. Lege: maiſtatis laſe iſtellige. Teneſt legi: obnoxia eſſent. Præmia coronaz: q̃cumq̃  
p̄mia uictori ſibi in certaminibus ultra corōas p̄poſita eēt. Detuliſſent: ad ſe deſerēda cenſuiſſent.

PHI. Interdiſſet: uſum: fre-  
quens elocutio eſt ut p̄ ablatiuū  
dicamus. iſterdico tibi aq̃ & igni.  
& hæc & illa re: tū Tranquillus per  
accuſatiū p̄tuliſſet & Seneca  
q̃ ſcribit li. iiii. de ira ſi iubet Cæ-  
ſar ſtatim illi domū meā interdi-  
cam: interdicere aut uſum amethi-  
ſtini coloris nihil aliud ē: quam  
uettare ne q̃s uſtūmōto utat pur-  
purei coloris. eſt. n. amethyſtinus  
color purpuræ eximius buccino  
pelagioꝝ p̄mixtis. Ioxuria iuenerit  
amethyſtā iebriare tyrio colore:  
uñ fieret cōpoſito uocablō tyria  
methyſtus. Plin. ix. non eſt ſatis  
abſtuliſſe gēmaz. nomē amethy-  
ſtū ruruſum abſolutus iebriat ty-  
rio. ut ſit ex utroq̃ nomē i probū  
tyriamethyſtus. Idē i ultio ame-  
thyſtus gēmas eē docet p̄ lucētes  
uiolaceo coloꝝ. cām at noī ame-  
thyſti afferūt: q̃d uſq̃ ad uini co-  
lorē accēdes priuſq̃ eū deguſtet  
in uiolā deſinit fulgoreſ q̃dam in ſila purpuræ nō ex toto igneus ſed in colorē uini deſiciens. eſt. n. a. primi-  
tiua. picula & a: en ebrietas: tanq̃ amethyſtinus color ſit ſobrius mīmeq̃ iebriatus uini coloꝝ. ad hoc alio  
ſit Mar. ſic ſcribēs i apophoretiſ de lanis amethyſtiniſ. ebria ſydonie cū ſim de ſanguē cōchæ. Nō uideo q̃

Libertus  
patroni  
nomen ac-  
cipit

Lubricum  
linguæ

Interdico  
domum &  
domo

Amethy-  
ſtus

Tyriame  
thyſtus

amethy-  
ſtus gēma

Et quū interduxiſſet aſum amethyſtini ac tyri coloris: ſum-  
miſiſſetq̃ quī nundinarum die pauculas uncias uenderet:  
præcluſit cunctos negociatores quin etiam inter canēdum  
animaduērſam matronam e ſpectaculis uerita purpura cul-  
tam demōſtraſſe procuratoribus ſuis creditus: derractamq̃  
ilico non ueste modo: ſed & bonis exiit. Nulli delegauit of-  
ficiū ut non adiceret: ſcis quid mihi opus ſit: & hoc agas  
mus nequīs quicquam hēat. Ultimo templis compluribus  
dona detraxit: ſimulachraq̃ ex auro uel argēto fabricata cō-  
ſlauit: in his penatium deorum quæ mox Galba reſtituit.

De parricidio eius in pſonis claudii & Britānici.  
Arricidia & cædes a claudio exorſus eſt. Cuius ne-  
cis & ſi nō auctor ac cōſcius fuit: neq̃ diſſimulāter  
ut qui boletos in quo cibi genere uenenum ſiſt acce-  
perat: quaſi deoꝝ cibū poſthac prouerbio græco collauda-  
re ſit ſolitus. Certe omnibus rerum uerborumq̃ cōtumeſis  
mortuorū inſectatus modo ſtultitiæ: modo ſequitiæ arguēs.



in uiolā deſinit fulgoreſ q̃dam in ſila purpuræ nō ex toto igneus ſed in colorē uini deſiciens. eſt. n. a. primi-  
tiua. picula & a: en ebrietas: tanq̃ amethyſtinus color ſit ſobrius mīmeq̃ iebriatus uini coloꝝ. ad hoc alio  
ſit Mar. ſic ſcribēs i apophoretiſ de lanis amethyſtiniſ. ebria ſydonie cū ſim de ſanguē cōchæ. Nō uideo q̃

re sobria lana uocet magi amethystos gēmas idē appellatas existimāt qđ ebrietati resistāt. Tyrii coloris de tyria purpura tyriocq colore q̄ p̄ciōsissimū erat alibi plura iā diximus: ex tyrio & iāthio hoc ē violaceo colore fit cōpositū nomē p̄ciōis iſectura tyriāthius: unde palliū tyriāthinū dictū ex tyrio uiolacq colore cōmixtū: flavius uopiscus. iſcriptū ē adhuc i pallio tyriāthino: quo ille uelut ipolio nobilitatis exultat. Sū mīssile: claculū furtingq̄ iſmīssit. Nūdiage: die quo. temporū mercatorūq̄ rege: uenaliū celebraf. pau- culas uncias: amethysti ac tyri coloris. librā ut uiolacea purpurā uēditā cē denaris cētū testis est Corne- lius nepos. tyria uero dibalpa i libras denaris mille nō poterat emi: ēt dibalpa p̄ciōior: q̄li lota succo- q̄ iebriata. Præclūit: claustris coercuit ſublata abeūdi facultate. Negociatores: tanq̄ fontes p̄ciōis ob- donioſiq̄ cōtra ueritū mercati cēt purpurā tyriā ac amethystinā. Venita purpura: amethystia purpura ul- tyria: cuius uſum iterdūdo uetuerat. Detrahit. ſc. ſpectaculis i qbus ſpectabat canētē Nerone. Bonis exuit patrimonio ſpoliauit. Scis qđ mihi opus fit: tanq̄ ſignare uellet ſibi dandā eſſe pecuniā qua indige- bat: & ita uendito erat officio: & magiſtratuū: qđ a bono p̄cipe minime fieri debet. unde laude dignus eſt Alexander Rōanus impatoriq̄ honores nunq̄ uēdi paſſus eſt dicens uerbū hoc dignū memoratu. neceſ- ſe eſt ut q̄ emit uendat. ego nō patior mercatores p̄ratum. Dona donaria q̄ in templis dicata fuerāt. Cō- ſtauit: Redegit in maſſam. Penatiū: penates dii ſunt. p̄p̄rii romanorū: de quibus multa Macrobius in ter- tio: & nos plura alias. hoc ſolū interbi ad dēdū eſt penates dici ſiue a p̄nu: eſt. n. p̄us oē quo uenſurū ho- minis: ſiue ab eo qđ penitus iſident. ex quo ēt penetrales a poetis uocant. Cicero auctōr in. ii. de natura de- ſe: alii penates autumnū dici ab eo qđ p̄ illos penitus ſpiramus rōnemq̄ animi poſſidemus. Galba. qui Ne- roni ſuccēſſit in imperio. Parricida: notiffima ē p̄ena parricidæ: ex lege p̄p̄ea & ueteri romanorū inſtitu- to de q̄ in ſecūdo cōmētario ſatis multa. illud adde ap̄ egyptios p̄ena hāc in p̄ridas fuiſſe cōſtitutā. Arti- culari mēbratq̄ acutis calamis ceteros iubebāt uiuos ſup̄ ſpiaḡ aceruū cōburi: maximum indicātes ſcelus ei morte iſſerre: a quo uitā accepiſſent. A claudio: antecēſſore eodēq̄ p̄ adoptionē patre. Quasi deoꝝ cibū ita iocabaſ nēro i claudiū. deſcēdū dū boletos cibū deoꝝ uocat tāq̄ claudiū p̄ boletos exiſtiū dei rela- tus ſit in nūc: deoꝝ. Mortuū: claudiū. Mō ſtultitū: tanq̄ claudius & ſtultus fuiſſet & crudelis.

M. AN. Amethystina: amethysti lapidis colore iſecta: Plī. nō ſatis ē abſtuliſſe nomē gēmae amethysti ruz ſum abſolutus inebriat tyrio: ē aut amethystus gēma uiolacei coloris & ut Plī. demōſtrat ad ebrietatē do- mādā efficax unde rei nomen datū. Pauculas uncias: purpurei coloris atq̄ amethysti. Nūdiage die: ip̄is nūdius quē diē ut ſit utar uerbis eſſe uoluerūt: quo mercadi cā ruſtici i urbē uenirent: ſed de rei: & nois rōne plura Macrobius. Præclūit in carcerē cōſiecit: ut ob eā calūniā aliquā ei pecuniā exprimerent. Inter canendū: quū publice caneret. Ex ſpectaculis: exſpectādū loco ueteres. n. nūc ſpectationē ip̄am nūc locum: nūc rē q̄ ſpectarent ſpectaculū dixit. Quid opus eſt: pecūias. ſaut multorū exſpilatione. Ex hoc adice- ret. Teplis dona detrahit: Cor. ſopolitis in urbe teplis egeſtoq̄ auro q̄ triūphis q̄ notis ois po. rō. ataris p̄ ſpere aut i metu ſacratauerat. Simulachra ex auro: idē auctōr p̄ aſiā ingt & achaiā nō dōa tñ ſed ſil achra nū minū obripiēbaſ: miſſus i eas. puicias Aſto: & ſecūdo ille libertus cuius ſlagitio. p̄mptus his grācia diſcipli- na ore tēus e xercitus. Penatiū deoꝝ: Nigidius & labeo apollinē: & neptunū p̄enates deos eē crediderūt. alii iōnē iōonē & Mieruā: Caſſius hēnia eodē p̄enates eē credidit quos σιουος ωογ̄ αλδος dixere. i. ma- gnos deos nigridus eodē quos & ο υ ο ρ π α ρ̄ ρ ο ο ρ. i. deos patrios: quos utrūq̄ maro uſurpauit: nūc ma- gnos deos: nūc patrios appellā qđ aut alicarnaeſus Diōſyſius de his ſenſerit ſupra ſignificauimus. Galba: is ei ſuccēſſit. A claudio: q̄ ueneno ſublatus crediſ. Cōſcius: eiſ cōſili p̄ticeps. Deoꝝ cibū: ad claudiū cōſecrationē alludēs: morari: ſatue & ſtulte agere αὐτοπορ ſatius dici: unde moror uerbum aſſinxit.

PHI. Morari: græci moron ſtultū uocāt & ſatūū: q̄ noſtris ſanio nūcupaf. idē Plautus i tri- nūmo facere dixit amor mores hoies moros & moroſos: efficit. hinc uerbum moror deducitur qđ ſignificat ſatūū eē & iſanire. uerū iter uerbū illud notiffime ſignificationis & hoc græcānicū illa eſt differentia: q̄ illud primā ſyllabam corripit: hoc producit: cum αὐτοπορ apud græcos ſcri- batur p̄ αὐτοπορ: qđ nimiḡ ſyl- labā facit. p̄ductā. Igit̄ nēro cum diceret claudiū deſiſſe morari i- ter hoies dicere uidebaſ: qđ ceſ- ſaſſet māre & uiuere iter hoies: cū tamē iſtelligi uellet eū deſiſſe

p̄ mortē delirare & deſipere: q̄ uiuus delirauerat. Buſtū: Cicero buſtū putat appellari tombā: ubi in legi-

Sobria la-  
na  
Tyriat hi-  
nus

Dibalpa

Officia uē-  
di ſi debēt  
Qui emit  
uendit  
penates  
unde  
penetrales  
p̄ena parr-  
icidæ apud  
egyptios

Mores  
ſtultus  
Sanio  
Moror

**Bustum** bus ait poena est si quis bustum: nā id puto appellari tōbā aut mōmētū aut colūnā uolantē deiecerit. alias bustū si seruio credimus: dī cū rogus ita exultus. qd & Vir. inuit scribēs semulstaq; seruāt busta. & i hoc signifi-  
**Lex de ro- go & busto** catu accipi ut a Trāgillo de bustariis gladiatoribus & meretricibus suo loco ita diximus. Cōlepiri: tāq; lepi-  
**mors** mēto quodā circūuallari. lex scēdiū uerita rogū bustūne nouū uetar erigi ppus sexagita pedes iuxta edes  
**britannici** aliās iuxto dño. Britanicū ueneno agressus: Felis saturno diebus iter alia ludicra britanicus iussus a Ne-  
**Locusta** rone citū alique icipe pgressus i mediū exorlus ē carnē: quo euolurū se sede patria rebusq; fūmis significa-  
**uenefica** bat. un̄ orta miserationē ē itaq; nō parati uenēnū occulte iubet ministro lulio pollione: uenēnū uenefice lo-  
**uenenarii** cūta: un̄ orta miserationē ē itaq; nō parati uenēnū occulte iubet ministro lulio pollione: uenēnū uenefice lo-  
**index** cūta: un̄ orta miserationē ē itaq; nō parati uenēnū occulte iubet ministro lulio pollione: uenēnū uenefice lo-  
**Leges** cūta: un̄ orta miserationē ē itaq; nō parati uenēnū occulte iubet ministro lulio pollione: uenēnū uenefice lo-  
**similes te- lis aranerū** cūta: un̄ orta miserationē ē itaq; nō parati uenēnū occulte iubet ministro lulio pollione: uenēnū uenefice lo-

**Venēnū p̄sentaneū** bus ait poena est si quis bustum: nā id puto appellari tōbā aut mōmētū aut colūnā uolantē deiecerit. alias bustū si seruio credimus: dī cū rogus ita exultus. qd & Vir. inuit scribēs semulstaq; seruāt busta. & i hoc signifi-  
**Præsentif- sima reme- dia** catu accipi ut a Trāgillo de bustariis gladiatoribus & meretricibus suo loco ita diximus. Cōlepiri: tāq; lepi-  
**Edus iros** mēto quodā circūuallari. lex scēdiū uerita rogū bustūne nouū uetar erigi ppus sexagita pedes iuxta edes  
**Edilia** aliās iuxto dño. Britanicū ueneno agressus: Felis saturno diebus iter alia ludicra britanicus iussus a Ne-  
**porcellus** rone citū alique icipe pgressus i mediū exorlus ē carnē: quo euolurū se sede patria rebusq; fūmis significa-  
**porcellatio** bat. un̄ orta miserationē ē itaq; nō parati uenēnū occulte iubet ministro lulio pollione: uenēnū uenefice lo-  
**ac p̄sentaneū coquere.** Deinde in hædo expertus postq; is quinq; horas protraxit. Iterū ac sapius recoctū porcello obiecic: quo statim exanimato inferri i tricliniū. dariq; cō-  
**is quinq; horas protraxit.** Iterū ac sapius recoctū porcello obiecic: quo statim exanimato inferri i tricliniū. dariq; cō-  
**Iterū ac sapius recoctū porcello obiecic:** quo statim exanimato inferri i tricliniū. dariq; cō-  
**quo statim exanimato inferri i tricliniū.** dariq; cō-  
**dariq; cō-** cidisset: comitiali morbo ex cōsuetudine correptū apud cō-  
**cidisset: comitiali morbo ex cōsuetudine correptū** apud cō-  
**apud cō-** uiuas. emēticus: postero die raptū inter maxios imbres trā-  
**postero die raptū inter maxios imbres trā-** latitio extulit fudere. Locusta: pro nauata opera impunita  
**inter maxios imbres trā-** tem p̄cidiāq; ampla: sed & discipulos dedit.

De patrio eiusi matrē & amitā: & aliis scelēribus eius.



**M**atrē dicta factaq; sua exquirentē acerbius: & corrigētē haecenus prius grauabat: ut inuidia identidem oneraret q̄si cessurus imperio: rhodūq; abiturus mox & honore oī & potestate priuauit: Abductaq; militum & germanorū statio cōubernio quoq; ac palatio exultat: neq; in deuexanda quicq; pensi habuit: submissis & q; Romae morantem litibus: in processu quiescentem per conicia & iocos terra marq; prateruehentes inquietaret. Verū minis eius ac uiolētia territus perdere statuit: & cum ueneno tentasset. sentiretq; antidotis praemunitam: lacunaria quae noctu sup̄ dormientem laxata machina deciderēt pa-

lis acerba funera: neq; laudandis retinere. Imponitāte: erat enī uenefici dānata. Discipulos: tanq̄ magistra ueneficiorū artē ueneficam doceret. Matrē corrigētē: scribit tacitus libidines Nerōis tardatas fuisse matris reuerentiā in quas sese totū effudit post illius obitū. Grauabat: grauiter & aegre tollerabat. Factaq; exirentē: in urbe sermonū audita erant q̄ dicerent nullū subdiū esse in principe: qui a femina regeret: quae dīstationis cupiditibus flagrabat: & ferocia praepollēs non tam in participatū imperi cū filio uocari cupiebat: q̄ ipsa imperare: cuius ipotentiae obulam iuere Seneca & burrus rectores Neronis: fuentat cunctis cupientibus infringi potentiam imperiose Agrippinae. Identidem: frequenter. Abducta statio ne germanorū. scribit Cor. tacitus excubias militares: quae agrippinae ut matri imperatoris asseruabantur a Nerone iussis esse digredi simulq; germanos: qui custodes additi erāt agrippinae honoris causa: & nec tu frequentantiū frequentaretē separāt domum matremq; transferit in eam domum. quae antonina fuerat: tūc statim: relictum est agrippinae limen nemo illam solabatur: nemo adibat prater paucas foeminas.

M. AN. Crenanti secum in eodem triclinio sed non eodem thoro quin parciore mensa: cum principū liberis aequalibus suis: ut Cornelius scribit: addito: uenenum illi in frigida aqua datum. Cōmitiali morbo: quo ut Cornelius ait ab infantia consueuerat esse solitus. Translatio: subito & tumultuario quale aliud de sumptum alioque trāsferētū ēē solet: idē auctor modico apparatu i cāpo martio eodē die quo p̄it scribit sepulcrū: ac p̄ spēm ueteris instituti acerbū funus oculis populi subito subtrahit ne laudatiōe qdē ulla adibat: adeoq; turbidis hībris: ut uulgus deoq; irā portēdi crediderit. Et discipulos: ad sorte institutionē lūenale allusit eo carmine instituitq; rudes melior locusta p̄pinquas. Grauabatur: grauē crebar. Gefurus imperio: imperii administratione abiturus. Abducta: adempta.

PHI. Conubernio: ne secum intra eosdem penates degeret & contubernialitate sociaretur. Palatio: palatinis edibus & domo imperatoria. In deuexanda: exagitanda affligenda. Quicquam pensi habuit: solusitū neque dum pararet sibi regnum quicquam pensi habuit. Submissis: clanculum immisissis & subornatis hominibus. Litibus inquietarent: narrat Cornelius tacitus acculatores paratos fuisse a iulia sylana: qui agrippinam accularent tanquam destinasset rubellium plancum ad res nouas extollere: quod crimen propterea atrociterque delatum est Neroni per patrem dīstitionem. In sceffū: cum nero uita. nec secretos matris congressus: illa abscedebat in hortos aut in rūsulanū uel anciantem in agrū: laudabaturq; a filio qd oīū lacefere. Perdere statuit: iterimere. tacitus postremo ubicunq; haberet pragruē

nico: cibj potuq; britānici a mīstris gustu explorabat. usi neu triusq; morte scelus p̄deret. talis dolus repertus est ino xia adhuc & praeclida pragruatq; potio dā britāni co. deide postq; seruire eā signabat: frigida in aq; effusū dū uenēnū qd ita cūctos eius artus inuasit: ut uox pariter & spūs rapens. epulabatur aut tūc britānicus cū ceteris eius: etatis nobilibus inter quos erat. Titus Vespasianus: quē ex ea portione gustasse creditū est grauius diu morbo cōstictū. Ementitus. f. nero. Comitiali morte bo: nero ut erat recliū & nescio similis solutū ita dixit britānicū: per comicialē morbū: quo primū ab infantia afflictares: & redituros paulatī uisus sensusq;. Extulit efferrī p̄prie dicunt cadauera mortuorū. Translatio: funere: uilibus exequiis & modico apparatu funebri: q; nō esset impatorius legitimus uel: sed aliudē translatus: sicut & edicta trāslatia dicta sunt per q̄ dictiōe superius satis multa. Cor. tacitus nox eadē necem britānicū & rogū cōiūxit: prouiso ante funebri apparatu: q; modicus fuit. Inter maxios libes: Cor. tacitus i cāpo martio sepulcrus est britānicus adeo turbidis libris: ut uulgus irā dei portendi crediderit. traditūq; scrip̄tores illudum esse p̄ueritiā britānici nero: qd. sup̄mūq; illū claudiorē sanguinē stupro prius q̄ ueneno pollutū. nero exequiis britānici nō iterfuit a maioribus institutū referens subtrahere occu-

In frigida ueneno

Translatio um funus

Infringit potentia matris



Trux  
agrippina

matrē ratos īterficere statuit. Mi-  
nis eius trux erat ut inq̃r tacitus  
& minax agrippina: q̃ filio dare ī  
perīū tollere īperitanti nequi-  
bat. Idem alibi p̃aecept̃ post hac  
agrippina ruere ad terrorē & mi-  
nas. Antidotis p̃mūtā: cōsulta  
uit nero an ueneno an ferro ul̃  
qua alia uī matrē īterficere pla-  
cuit p̃rio uenēnū. sed illa p̃sumē-  
do remedia numerat corpus re-  
mēdia aut̃ h̃mōi antidota nomi-  
namus. Lacuaria: camerā conti-  
gnationēq̃ cubiculi. Solutilis:  
solutilis dī nauis q̃ eo artificio  
cōpacta est ut p̃ se dissolui facile  
possit. Huius nauis solutilis si-  
meminit tacitus ergo nauē pos-  
se cōponi docet: cuius p̃ ipso in  
mari p̃ artē soluta effūderet igna-  
rā solutilis uero cymba dī a ma-  
rone ītexta & ob id fragilis illo uersu: gemuit sub pōdere cymba futilis. Camera: q̃ in ipso nauigio erat ex-  
tracta: & significat p̃s sup̃ior cubiculi & testū. Camuris cornibus dixit Virgilius p̃ curuis & ī se redeūtib.  
unde camaras dici autumāt seruus & Macrobius. est. n. p̃prie camera nō totū cubiculū sed lacunar p̃arq̃  
sup̃ior cubiculi: q̃ ferme semp̃ deformatiōe curua fieri solet. Plinius Lxxxi. cameras accipit in hac significa-  
tione cū ait. pulsa deinde ex humo pauimēta in: cameras trāsiere ut. p̃nū uiriū. a camera testū cōcamerātū  
appellat q̃ est fornicatum & ad similitudinē camera fabricatum. Cōmētus est: excogitauit inuicem. Ba-  
ias euocauit: nero cum quinquatrum festos dies apud baias frequentaret illuc matrem elicit. ferendas ma-  
trum iracundias & placandū afum dīstans: ut ita reconciliationis rumore uulgato acciperet matrē agrip-  
pinam facili credulitate formidari ad gaudia uenietem cui obuius in littore factus cā exceptit manu ac cō-  
plexu. Quinquatribus: quinquatria festiuitatē fuisse solēnter dicatam minere uo loco demōstrauimus:  
celebratur aut̃ per q̃nq̃ dies mēsis martii. Trierarchis: Trierarchus significat p̃aepositum nauis triremis  
quae graeco uocabulo trieris dicitur. In danielē scriptum est. Venient super eū trieres & romani. solita autē  
erat agrippina uehi in trireme classiariorūq̃ remigio. Liburnicam: nauigiam de quo in augusto habundē  
diximus. Protraxit cōuiuium: cor. tacitus. tūc inuitata ad epulas erat ut occultando facinori nox adhibe-  
retur. Idem ait tractum in longum a nerone de industria fuisse conuictum. Baulos: cor. tacitus ducit bau-  
os id uille nomen est: quae inter p̃montorium mīsenum baiarūq̃ lacum fletu mari alluitur. Mar. dū pe-  
lit a baulis mater cretela baias. Plī. quoq̃ in tercio huius uillae baulonū meminit his uerbis: mīsenum: por-  
tus baiarum: bauli lacus lucrinus & auernus. seruus cām noīs inde factam memorat q̃ olim hercules iux-  
ta baias fecit caulam bobus: & eam sepit: qui locus primo baulia dictus mox dicit coepit bauli. Marchino  
sum: solutilem nauem: quā ob id ipsū cōmentus fuerat.

solutilis  
nauis

solutilis  
cymba

Camera  
unde

Trierar-  
chus

Bauliū

rauit. hoc cōsilio per confios parū calato solutile. nauem.  
cuius uel naufragio uel cameræ ruina periret. cōmentus ē.  
Atq̃ ita reconciliatione simulata iucundissimis litteris ba-  
ias euocauit. ad solēnia quinquatrum simul celebrāda: pa-  
toq̃ negotio trierarchis: qui liburnicā qua aduecta erat ue-  
lut fortuito cōcursu cōfringeret: p̃traxit cōuiuiū: repetendū  
q̃ baulos in locū corrupti nauighi machinosum illud obtu-  
lit hilare p̃secutus: atq̃ in digressu papillis quoq̃ exculatis  
reliquit tēporis cū magna trepidatiōe uigilaui: opiens cor-  
ptorū exitū. Sed ut diuersa oīa nādoq̃ euasisse eā cōperit: il-  
ops cōsiliū. Lagerinū libertū eius saluā & scolumē cū gau-  
dio nūciatē abiecto clā iuxta pugione ut p̃cussorē sibi subor-  
tū arripi cōstringiq̃ iussit: matrēq̃ occidi quasi de p̃ræsum-  
crimen uolūtaria morte uitasset. Addunrur his atrociora  
ne incertis auctoribus ad uisendum interfectæ cadauer ac-  
curisse: contractasse: membra: alia uicuperaſſe: alia laudat

M. AN. Statiōe: militū. q̃ ad id tps p̃sidii cā circa illā excubuerāt. Cōrubetino: cōi domicilio. Pala-  
tium: palatii regiōe q̃ adhuc inhumanus fait. Submissis: subornatis instructis. Litibus: forensibus. In se-  
cessu: Cor. auctor est Agrippinā ī hortos aut ī tusculanū agrū antiatē mē recedere solitam. Quiescentem  
gescere cupientē. Per cōuiua & locos: ut q̃li cōuiuitis iter se certates mutuūq̃ uerbis per iocū incessentibus  
illa per noctē ingeratē. Antidotis: ualidis aduersus uenena remediis. Lacuaria: lacunar & lacunarum  
ueteres dixerat atq̃ utriq̃ a plana trabe q̃ lacus dī. Parū calato: ab iis q̃ eius cōsiliū participes eēnt p̃dito.  
Solutile nauē: q̃ p̃ se solueret ut quādo domestica ruina nō poruit matrē naufragio p̃dere īstituit. Came-  
ra: quoq̃ solutile ī nauī truxerat. Cōmētus est: Excogitauit: Cor. ait ab aniceto Nerūs educator sed tū  
p̃ræfecto clausū id cōsiliū monstratū. Ad solēnia quinquatrum: ut diē Mineruæ sacrū secū batis celebra-  
ret. Trierarchus: triremiū p̃ræfectū ṽp̃ ī ipiū. n. triremis dicit̃ ap̃ x̃or̃ princeps. Liburnicā: celestē na-  
uim q̃ agrippina baias deuecta fuerat. Fortuito cōcursu: tanq̃ uiolēto cursu quē ex alto tenuissent in eam  
delati fortuito īpulsū frāgerēt. Repetēti baulos: bauli uilla ut Cor. ait iter mīsenū & baias ubi mīsem agrip-  
pinā a se accessit exceptit nero: sed eā ex antio uocatā īteligas: nō ex baulis q̃ idē auctor p̃prie demōstrat  
PHI. Hilat: hilariter cū hilaritate. Papillis exofculatis: Cor. tacito. p̃legē nero abeūtē artius oculis & pe-  
ctori iherēs: siue exp̃lecta filiatiōe siue p̃itura mīsis sup̃m̃is aspectū quis fese afum retiebat. Opies: exp̃pectis.  
Vt diuersa oīa: Cor. tacitus. at nerōi nūcios patran facioris opies offerē euasisse idū leuifauciat. Lage-  
rinū: s̃paratū legendū. Lagerinū. erat. n. agerinus p̃noīe lucius agrippinæ libertus: quē illa ut natādo equat  
rem dissimilās misit ut nunciaret filio benignitate deū & fortuna eius euasisse grauem casum. namq̃ u-



- Magi ad neronem** PHI. Facto per magos sacro: Plinius in. xxi. magicas uanitates conuergens Neronem magicæ disciplinæ cupientissimæ fuisse prodidit: adeo ut nemo unq̃ ulli artium ualidius fauerit. magus ad eum nichil idates uenerat & magos fecerat ad duxerat magicis et cornis eū iuitauerat non tamen cum ei regnum daret hanc ab eo accipere artem uoluit. Euocare manes: Euocatio manū est: quam per artem magicam facit ulyxes apud homerū in. xi. odissæ. Confimiliter apud filiū scipio euocat manes hoc est umbras defunctorū magico sacrificio. apion quoq̃ grammaticus prodidit se euocasse uobras ad percontandū homerus qua patria q̃busue parentibus gēitus eēt: de hac manū euocatione intellexit tibullus sic scribēs de sīga sīe mina. hæc cantu sīnditq̃ solum mane q̃ sepulchris elicit. fiebat autē peculiariter inferorū euocatio sanguine in fossā uictimarū melle uino lacte cōmixtis. hic ab oratio dictū cruor in fossam cōfusus ut inde manes elicerēt animas responsa daturas. nero sacro magico tentauit euocare manes hoc est animā maternam: tamq̃ complacere sed nō potuit. Scelerati uocē præconis: scribit helius lipridius in eleusinis sacris proclamari solitū ut nemo ingreditur: nisi qui se innocentem nouit. hic testatur est illud poeticū procul o procul este prophani conclamat uates. præterea nullus q̃ inicitatus non foret ingrediebatur apud athēnienses templū cereris: unde cū olim duo iuuenes acarnanes per initionē dies non incitati templū cereris imprudentes religionis ingressi essent: de ducti sunt ad antistites & tanq̃ ob infandum scelus interfecit: de eleusinis sacris quæ imita peculiariter nominantur habunde diximus supra. Nero ex cōscientia cōsceleratissima nō ausus est interesse sacris cereris: cū e contrario Marcus Antoninus imperator ut se innocentem probaret cereris templū adiit: & ut refert iulius capitolinus: sacrarium solus ingressus est. Amittē necē: scribit Tacitus Neronis amittā lepida olim certamen acerrimū aduersus agrippinam exercuisse: utrū amita an mater apud Neronem præualeret. tandem illi mors fuit in dicta quamuis multum narcisus aduerfetur. sed hæc de qua loquitur tranqlus nimirū altera est quæ domitia uocabatur interquam & agrippinam infāsa quoq̃ emulatio exercebat: cuius libertus fuit paris histrio. Ex duritia alius: alios iqr celusū astrictū alios resoluta alius exercet. Igit alius soluere is debet cui astricta est: sicut alius firmare is cui fusa. succurrendū enim semper est parti maxime laboranti. Contrahit autem alius plerūq̃ in senectute ut auctor est hippocrates in aphorismis. memoratu digna sūt q̃ scribit Plinius in uigesimo sexto. cuius uerba subscripsi. plurimū negotiū hūano generi alius exhibet: cuius cā maior pars mortalium inquit aliis enim cibos non transmittunt: alius non continet: alius non capit: alius non conficit: eoq̃ mores uenerit: ut homo maxime cibo pereat. Cubantem: egrotantem. Oratius. cubat hic in colle Quirini: ubi expositus porphirio egrotat. Lanuginem eius: barbam pubescentis Neronis. scribit Macrobius: post annos ter septe nos uelut a iuene genus flore primo lanuginis. Martialis. iam mihi prima latet longis lanugo capillis est lanugo quedam quasi lana: qua in primis cotonea mala conuelantura lanugine inclinatur lanuginosus. plinius lanuginosum uocat araneum.
- Magi ad neronem** M. AN. Per magos sacros: q̃ ille hæc tentauerit Pl. uerba declarant: præterea inqt umbrarū inferorū colloq̃ q̃ omnia ætate nostra princeps Nero uana fallax comperit. Lucanus auctor est ita maioribus persuasum posse umbras herebi ui magica euocari ex eius pharalide est id carmen: fata peremptorū pendet iam multa uirorū quem superis reuocasse uelit si tollere totas tentasset campis acies & redderet bello cessā sent leges herebi: Apulei auctoritas haud uno loco Lucano astipulat. Exorare: præcibus flectere ac placare. Peregrinatione græciæ: quū peregre in græciam est profectus. Eleusinis sacris: eleusinæ cereris græci: Νέος ἰλοσὶ πλά uocant. Amittē necem: domitiæ domini patris sorori: Tacitus hæc Turius & claudius in nero domitiæ Neronis amittē liberto aperit. Lanuginem eius: barbam tū primū: pubescentē q̃ nero nō dū deposuerat. Grandis natū: iam annus.
- Magi ad neronem** PHI. Simul hæc excepto: uerba amittē i morbo bladiētis nerōi. tāq̃ tūc libet morituræ: cū uidisset nero nē deposita priā lūgie iā matūge ipio ad uirilitatē pūisse talia at uerba ex usu sūt quōtiditū & affectū dōsticis. Hæc lūgie barbe. Sepositū: tāq̃ significare uellet nullā i se mortis differēdā cām futurā. Lūgin: usq̃ ad alæ effusione. Supisso: occidato. Abscederet ut oīa amittē bōa ad ipm ptererēt. Octauioq̃ filiū fuit claudii q̃ pē despōdit. Dōno nerōi: post mīonū agrippiæ. Popetā sabinæ: erat R. s. sabinā popetāq̃ nomē aui pmi sūperat illastri mēoria popetā sabinī cōsularis & triūphali docet p̃sulgetis. huic oīa alia sūt p̃ter hōstī alim. sermo comis: nec absurdū igēiū modestiā p̃ferebat: & lasciuia tū utebat. famæ nūq̃ p̃cit maritos & adlteros si distinguēs, raro i publicū p̃gredebatur: idq̃ uelata pte oris ne faciaret aspectū

popea sabinæ  
Famæ non pepercit

Item de parricidiis eius in uxores affines & necessarios:& coniunctos suos commissis.



**V**Xores p̄ter octauia duas postea duxit: Pompeia Sabina questorio patre natam & equiti Romano ante nuptas: deinde Statilia Messalina Tauri bis cōsulis ac trituphalis abnep̄e: Quā ut potiretur uirum eius Anticu Vestinū cōsulē in honore ipso trucidauit. Octauia cōsuetudinē cito aspernatus corrip̄iētibus amictis sufficere illi debere respōdit uxoria ornāmēta. Eandē mox s̄ape frustra strāgulare meditatus dimisit ut sterilē: sed iprobare diuortii populo nec parcēte cōiūciis ēt relegauit: deniq; occidit sub crimine adulteriorū adeo impudenti falsoq; ut i que sione pernegātibz cunctis Anicetum pedagogum suum indicē subiecerit: q dolo stupratam a se fateretur: Popeiam duodecimo die post diuortii Octauia in matrimoniū acceptā dilexit unice: & tñ ipsam quoq; ictu calcis occidit quod se ex aurigatione fero reuersum grauida & xgra conuiciis inceserat. Ex hac filiā tulit Claudiā Augustam: amisiq; ad

ga sic dicebat. P̄te q̄storio: hic dictus ē titus olius. Egri roma no: Russo crispio: ex quo filium gēuerat. Statilia messalina: alie ra hac ē messalia ab illa impudica claudii p̄cipis cōiuge. Tauri bis: cōsulis: ab hoc statilio tauri rēponbus augusti amphiteat̄z Rōe extructū ē: fuit & alius statilius taurus huius messalinæ frater ut opiorq; ob opes & hor tos egregios: qbus agrippia ihibat accusatus ui uitæ suæ attrulit. Habemus ingt. M. Varro multa noia a pecore. ex quo Statili tauri Anni capta: Pōpōi utituli cognomiat. Abnep̄e: q̄rto cognatiōis gradu sūt supra abatus abauia: ira abnepos abnep̄is. Atti cū uestinū: Nerōi odiō aduersus uestinū ex nimia sodalitate ceperat: dū hic ignauū p̄cipis penitus cognitā despiciat: ille ferociā amici metuīt accesserat altera

Statilius  
taurus

Abnep̄is

Mors uesti  
nini

diuortium  
extenlita  
te

mors  
octauie.  
octauia  
tragodia

index

odii cā: qd uestius statilia messalina sibi m̄m̄dio sūxerat. haud nescius iter adulteros eius & casarē eē: uñ nero nō erit nō accusatore exāte tribunū cū cohorte militū imittit ad uestinū trucidādū: q̄ eo die munia cōsulis ipseuerat. cōsuiūq; celebrabat. q ubi adiuuit se a tribūo euocari statim exurgēs claudii cubiculo p̄sto ē medicus. absidit uenā: uigēs adhuc balneo isert: calida aq̄ meris: nulla edita uoce: q̄ semet miserrēt. In ipso honore: cōsulari. Dimisit ut sterilē: nero fato: quodā abhorrebat ab octauia eaq; exturbat sterilē dicitur. e. in poppeæ cōiūctus ē: cū aut sterilitatis ut supra relatū ē: diuortii fieri licebat: qd primus in stituit spurius carbellus ruga: cū liberi ex uxore sterilitatis uitio nō gignerent. Relegauit in cipanū pulsā fuit octauia addita militari custodia. cū crebri q̄stus nec oculi p̄ uulgū fierēt. a nerōe reuocata mox i s̄su illi pādarete relegata. & ut ingt elegāter Tacitus: nō alia exul fœmia uisentiū oculos maiore misericordia affecit. paucis de hic iteris diebus mori iussū ē. itaq; isfelix octauia restrigū uinculis uenaeq; eius per oēs artus exoluūt & qā p̄ssus pauore sanguis tardius labebat p̄seruidi balnei uapore enecat: pp̄ hac octauiam scripta ē a Seneca tragodia: q̄ iscribit octauia. Sub erie adulterioq; poppea Nerōis mariti potēs quēdā ex militris octauia ipulit feruile ei amorē obicere: destitutusq; reus ē eucherus Alexandrinus tibicen. adeo id de ancillis q̄ones. qdā ui tormētoq; uicta adulterii annuerūt: plures p̄stiterūt sanctitatē dñæ tuen. in q̄. ne. tormētoq;. Anicetū pedagogū. adhuc alludēs dixit iuualis permordet anicetus ipse. supra diximus hūc anicetū patratorē fuisse necis agrippinæ. hūc igit nero pollicitatiōibz onerat ut fateri uelit se adulterii cū octauia cōmississe: q̄ ista uocordia plura ēt q̄ iussus erat fingit: fateretur adulterii octauia apd amicos: quos uelut cōsilio adhibuerat nero: mox in fardiniā pellit. ubi nō sops exiliū tolerauit & fato obit auctor tacitus. Indicem: qui uelut cōfiscus facinoris indicaret adulterii cū octauia cōmissum ipunitatē p̄posita. tales. n. sūt idices ut tradit asconius senatoria p̄sona nō pōt indicii p̄fiteri saluis legibus.

M. AN. Hanc: barbā siue lanuginē. Mori uolo. q. d. simul hac uidēto te factū uirū libēs moriar. Largius: ad interitū usq; eius aluū exinanirēt. Inuasit: occupauit. Abiscēderat: alios deueniret. Tauri ita tūlī de quo supra. is. n. ex legato amphiteat̄z. Romæ Au. p̄cipatu erexit. Attici uestinū: accesserat per p̄s cā q̄ uestinus statilia messalina sibi sūxerat: haud nescius inter adulteros eius & casarē eē: de uestini morte eodē loco tacitus. Octauia: q̄ claudius princeps ex messalina tulerat. Impudenti: turpiter affimulo lato. Anicetū: hic ille ē: cuius cōsilio usus est nero in agrippina m̄re soluii nauigio p̄denda: tacitus nō anicetū sed euceq; natōe alexādrinū canere per tibias doctū adulterii reum ait destinatum.

PHI. Popeam. hac est illa popea: quæ balnearum solium asinino lacte temperabat: quo cutem erugari & tenerescere: & candorem custodiri putant. ob hoc greges asinarum popeam comitabantur: ut illo lacte corpus totum maceraret: cutēq; extendcret. auctor Plini. in. xi. &. xxvii. hac soleis ex auro induebat: pedes iumentorum delicatiorum. autumant eruditi ad huius poppeæ nomine poppeana medicamenta dici: quorum meminit poeta satyricus. Ictu calcis. tradit tacitus poppeā obussē mortem fortuita mariti iracundia a quo grauida calcis ictu afflicta est: qdā scriptores p̄diderūt ueneno extinctam esse. corpus poppeæ non igne crematū est ex romano more sed regū externorū consuetudine repletū odoribus: tumulo iuliorū illatū ē exegæ publicæ ductæ sūt. laudauit ipsemet nero defunctā p̄ rostris. Qui mulierē p̄gnantem calce per-

Lacte asini  
nino eru  
gatur cutis  
poppeana  
ictu calcis  
perit

eussent moriente femina ex eo  
idū & ipse percussor moria. alam  
n. p. ala ceter lex iudaica ēē repe  
tendā. Quod ēē referē a iosepho  
in quarto antigratū. Cōiūtiis i  
cesserat. lurgis & maledictis fue  
rat iēctata. cōiūtiū a uicis dictū  
existimat festus uel mutata. i. līc  
tera quasi cōuociū: cui astipulā  
Vipianus scribēs cōiūcium dici  
uel a cōcitatiōe uel a conuentu  
hoc est a collatiōe uociū: cum in  
unū uoces cōplures cōferuntur.  
Cōiūtiū. n. appellatur quasi cōuo  
cium. Labeo ait cōiūciū esse inu  
riā & pprie accipitur pro maledi  
ctio cōtumeliosa. Laurētius ual  
lenis ab hoc uerbo cōiūtio conuitiū  
deriuari opinat: quasi uitādū & ut  
operatiōis causa factum sit. As  
gustam. Nero ut auctor est tacitus  
natā sibi ex popela filiā uocauit  
augustā. nata autem est apud an  
tū coloniā. & senatus uota publica  
suscepit pro utero popeae: quae ex  
oluta sunt: & additae supplicati  
ōes plūg fecunditati. Admodū i  
fantē. Quartū intra mēsem de  
functā est ifans augusta: rursum  
exortē adu  
latiōes cōsentitū honorem ut diu  
x & puluinar edēq; & sacerdotē.  
Nero ut leticia ita meroris im  
modicus egit. Perculit. subuerterit  
uexauerit affixerit. alias percussit.  
liuius. genu femur percussit. A  
toniam supradictū est claudiū ex  
petina uxore suscepisse filiā noīe  
antoniam quae a Nerone intercep  
ta est: cum il  
li nubere recusasset fuit haec anto  
nia uxor Cor. syllae: cuius noīe olim  
delati sunt apud neronem pallas  
& burrus. tanq; cōsentissent uocare  
illū ad imperiū. Ceteros. i. sterem  
it. Affinitate. affinitatē uiri & u  
xorū cognationem: sicut affines utri  
usq; cognatos dici scribit iuriscōsul  
tus: ab eo quod duae cognatiōes  
quae di  
uerse inter se sunt cognatiōe per  
nuptias copulatur: & altera ad  
alterius finē accedit. Propinquit  
ate. consanguinitate & necessitudi  
ne: quā iuriscōsulti uocāt proxima  
tadē. Cōstupraffet. ueluti stupa  
torum alii cod  
ices habēt cōstupraffet: quod signi  
ficat spurca libidine poluisset: spur  
care. n. est sedare atq; uitare. pla  
tonis. spurcarur nasum odore illu  
ribili. Idē spurcas noctes ipuras  
& impudicas uocat. Antig spureum  
uinū dice  
bant cum aqua admixtū tanquā  
nō amplius purū foret. Celsus iuriscō  
sultus titulo ad legem aquiliam cū  
eo agi posse agia ait. qui uinū  
spurcauit uel effudit uel acetū fecit  
uel alio modo uiciat. Successorē  
me um: agrippina olim apud neronē  
accusata est: quod destinaffet ro  
beliū plācū ad res nouas extol  
lere: cōiū  
giōq; eius etiam imperiū rursus in  
uadere. erat enim ut auctor est  
tacitus per maternam originem  
plancus  
iūdes obtinuit. plācus ipse ad  
psens filiētiō trāsmisus est qui pau  
lo post admōitus litteris neronis  
cū uxore & pau  
cis familiarib; cōcessit i asiā ibiq;  
fuit iēceptus a ceteriōe p mediū  
dici nudus exercēdo corpori. caput  
interfecti relatū est ad neronē qui  
capite cōspēdo dixisse fertur: cū  
nero deposito metu nuptias pope  
ae ob  
eiusmodi terrores dilatas maturare  
parat: octauiaq; cōiūgē amoliri.

M. ANTO. Popeia: sic. n. legendū  
& nō pōpeia ut habēt oēs fere  
Trāgillii codices quos duntaxat  
uidi  
mus tacitus cur iquit nero  
deposito metu nuptias popeae ob  
eius terrores dilatas maturare  
parat. Octauiaq; cōiūgē amoliri  
& rursus exturbat. Octauia: sterile  
dictitē exin popeae cōiūgit. Plī.  
popea certe do  
mitri neronis cōiūx qngetas  
per oīa secū foetas trahēs quū  
de asinay natura interi loqueret.  
Ictū calcis tacitus post finē  
ludici popea morte obiit fortuita  
mariti iracūdia a quo grauida  
icū calcis afflicta ē ē  
q; n. uenemū crediderim q; qdā  
scriptores magis odio q; ex fide  
traderūt. Claudiam augustam  
tacitus propeam nō claudis  
augustā i fantē nominatā scribit.  
Antoniam: claudii qui princeps  
fuit & petina filia quae pom  
pelo & iusto sylle nobilissimis  
iuuenibus nupserat de antōiay  
cōspiratione & morte plūci  
tū. Cōstuprafferat: immatū  
ratū adhibuisset q; flagitiū ut  
patrātū suspicemur uerba q;  
frequē effluēcia uo  
gt. PHI. Priuignū crispinū  
diximus dudū popeā ruffi  
crispi uxorem fuisse ex quo  
filiū hūc crispinū genuerat.  
quem priuignū neronis fuisse  
dicit trāgillus & ab ipso u  
trico interemptū uitricus. n. &  
priuignus nō iū relatū priuignos  
enī & priuignas uocamus filios  
filiay uxoris nostrae ex alio uiro  
ut docet mo  
desti. iuriscōsultus. Ludere  
ducatas. ludus puerorū ut  
fingāt per ludibria potestates  
& ludāt ppositas quas  
ducatas appellat. scribit capitolius  
i galio pueros fingere p  
ludibria potestates. a duce  
siue aduocō ducatus d  
pripatus. iulius capitolius qd  
trū laboras cū eius loci iū  
sis ut ducatu possis accipere  
sauius uo pifcus i aureliū  
habuit multos ducatus multos  
tribūatus. Ludere. ludo &  
alca puerilū q; ob hac uido  
reſ uelle iperare. Nutricis.  
ipius neronis. In pcuratiōe  
egypti. augustus decreta  
pcuratorū egypti p inde  
haberi iusserat: ac si  
magistratus romāi cōstituis  
sent. In aduētū suū: cū  
nero suscepisset p  
gnationē

modū infantē. Nullū adeo necessitudinis  
genus est: qd non  
scelere perculerit: Antoniam  
filiā claudii recusantē post  
Pompeiae mortem nuptias suas  
quasi molitricem nouarum  
rerum interemit. Similiter item  
ceteros. in quib; affinitate ali  
qua sibi aut propinquitate  
cōiūctos in autibus Aulū Plau  
tium iuuenemque cum ante  
mortem per uim cōspurca  
set: erat nunc inquit mater mea:  
& successorem meum oscu  
letur iactans dilectum ab ea:  
& ad spem imperii impulsū  
Priuignū Ruffum Crispinū  
Pompeia natum impuberem  
adhuc: quia ferebatur ducatus  
& imperia ludere mergen  
dum mari dum piscaretur  
seruus ipsius demandauit. Tu  
scum nutricis filium relegauit:  
quod in procuratiōe egypti

Cōiūgium  
unde

Templum  
fecunditati

affines uiri

proximitas  
Spurcare  
Spureum  
uinum

Mors plan  
ci

priuignus



pi balneis in aduentum suum extractis lauisset. Senecam  
preceptorem ad necem compulsi quauis saepe commo-  
tent bonisq; cedenti per sancte iurasset suspectum se fru-  
stra periturumq; potiusquam nociturum ei. Burro prae-  
feto remedium ad fauces pollicitus toxicum misit. Libertos  
diuites: & senes olim ad optionis mox dominationis suae fa-  
utores atq; rectores ueneno partim cibis: partim potiōibus  
indito intercepit.

alexandrina uulgassetq; se in egyptu  
pru fruge: egyptu extraxerat no-  
uas balneas: quibus neronē suo ad-  
uentu honorificet accipiente: quibus  
cū filiis utentis ausus ēēt la-  
uare fuit interēptus: tanq̄ nullā  
habuisset rōnē īperatoria maiestatis:  
cuius utentis a reliquorū  
usu scitūta ēē solēt. nū legimus  
apud historicos capitale fuisse si-  
quis confidisset in sella plage regi-  
gis. Senecā ad necē. seneca clari-

Capitale in  
sella regis  
sedisse

sella p. sa-  
no cab. jode

Mors senecae

tudine studioq; memorabilis pueritiae nerōis educator īdignā eruditōis  
doctori suo pinde ac cōsilio cōiurationis pisonianae p tribunū ptoriae cohortis  
erat id tps seneca ī suburbano rure ad quartū lapidē ab urbe subfistēs:  
it uenas brachioq; & poplinū & nouissimo momēto suppedirante eloquētia  
tradidit: q̄ ad posteros nō puenit. ceterū cū lentitudine mortis diu cruciaret  
uenenū haussit sed frustra: cū tā artus frigerent: & elausi forent corporis  
& uapore eius exanimatus sine ullo funis solēni crematus est. ita. n. codicillis  
ipse pscripterat. fama fuit de stinales principes cōiurationis pisonianae ut post occisum neronē  
piso quoq; interficeretur: tradere tunc īperu senecae claritudine uirtutū ad  
sūmū fastigiū delecto: hinc uidet illud dictū a Iuvenale. libera si deus  
populo suffragia q̄ tā pditus ut dubitet senecā: pferri neroni. contrigēdus  
est error hoc in loco multoq; cū pleriq; oēs existimēt hūc senecā  
fuisse cōditore tragediarū: qd ne credas & rō & auctoritas euidenter  
ostendit. Nāq; in tragedia cui titulus est oclauia. inducitur mater  
Neronis agrippina: quā filius iusserat occidi: pōtens futuri filii  
deserti & cunctis egētis necē nō potuit autē Seneca magister  
neronis talia scribere: cum ante neronē ipse perierit. Præterea  
sydonii apollinaris auctoritas liberat nos ab opinione hae falsae  
& inueteratae. qui ī hēdecapylabis apertissime docet ex duobus  
senecis alterū fuisse philosophū ac neronis præceptorē: alterū  
poetam tragediarū cōditore. uersus fidōi sunt hi. Nō qd eordū  
bā pōtens alumnis. facūdi et hic pates legendū. quog; uolus  
colit hispidū platona. Incausimq; suū monet neronē. orchēstram  
quātū alter euripidis. pētiū febū echylon sequutus. Cōmeatū  
abundū facultatē & in oīō litterarū ceceden di. Bonisq;  
cedēt. apud cor. tacitū seneca cum uariis cōiurationibus  
pmeretur in colloquio neronis ait hēc. oī opes ultra  
sustinere nō possim fidūi peto iube eas per. pcuratores  
tuos administrari in tuam fortunā recipi: nec me in  
paupertate ipse detrudā sed traditis quorū fulgore  
perstringor. qd tēporis hortog; aut uillarū curae  
seponitur in animū reuocabo. Burro pfecto. burrus  
pfectus cohortiū ptoriarū militibus curis: seneca  
uero pceptis eloquentiae lubricis neronis atate  
moderabatur. olim nero destinauerat amouere  
burrū: tanq̄ agrippinae gratia puerū: sed ope  
senecae dignatio burro retēta est cuius mors infuse  
git senecae potentia. perit aut ueneno fraude  
neronis d. to. nā cū tumescerent facibus egrotā &  
burrus a nerone q̄si remediū adhibituro missum ē  
medicamē noxiū quo illitum fuit illis pallatū. burrus  
intellecto scelere cū ad uisendum eum princeps  
uenisset aspectū eius auertit: sciscitanti haec  
nemo rēdisse fertur. ego bene me habeo. burrū  
antiqui dixerūt ruffum. unde burrata potio  
appellat lac mīxtum sapa a burro hoc est  
ruffo colore. hic rubens cibo ac potiōe ex  
pradio burrus noiatur hic cognomina fuerūt  
burrorum apud romanos. & hoc ē qd  
intelligi uoluit Quintilianus in i. cū ait  
pceptore subtilē scrutatū mille origines  
nosum secretiorū. unda inge sint burri.  
galbae. plāci. pāse. scauri: & similia  
Ennius ut testatur est cicerō in oratore  
burrū dicebat: cū pyrthū signare uellet.  
qdā codices tullia nō burrum habent  
sed purrum.

Correctus  
error publi-  
cus

An hic se-  
neca scrip-  
sit trage-  
dias  
Duo senecae

Mors burri

Ego bene  
me habeo  
burrus  
ruffus  
burrata po-  
tio

M. AN. Ruffinū crispinū ex Ruffo crispo egrotare. R. & Sabina poppea genitū. Ludere: se  
mō impatore p lulum assimilare quasi ad successionem ipi alluderet q̄a  
Caesaris priuignus. In pcuratore q̄i aegyptū pcuraret. Laui-  
set. rufus quasi nullā rōnem Neronis affuturi habuisset. Senecam  
Annec: Senecā stoicae disciplinae philosophū sua atate summo uaria de  
eius scriptis iudicia: ceterū ingeniū. pbant oēs: Gellius & fabius  
sunt auctores: si relectis uentis haussitq; ueneno ut tacitus ait  
calidae aquae balneo illatus  
pit: de calūnia & mortis rōne idē auctor plura illud nō  
prereidū puto pbeuissē phamā subitū flauium cū  
Ceturiōibus occulto cōsilio agitalle: si pīso & socii  
Neronē obtrūcassent impiū senecae demanda-  
re. Praefector: ptoris. Toxicū misit: tacitus concessit  
uita burrus incertū ualitudine aut ueneno ualido  
coniectabatur q̄ in se tumesceribus paulatim  
facibus & impedito meatu spiritū sinebat: plures  
uim. Neronis quasi remediū adhiberet illi  
rum pallatū eius noxiū medicamine assueuerant.

PHI. Libertos diuites: Cor. Tacitus: eodē anno  
libertorū potissimos ueneno interfectū creditus est.  
doyphorū q̄si aduersariū nuptis poppeae  
pallantē quod immensam pecuniā longa  
seneca teneret. Adoptio-  
nis fautores: pallantē libertū in primis  
auctoritate suasioneq; obtinuisse: ut nō  
adoptaretur a claudio auctōr ē Cor.  
Tacitus. Partim potiōibus. M. Tullius  
in oratiōe p cluērio ostendit uenenu  
celerius posse in potiōe epotum q̄ in  
cibo comestum pūare in uenas atq; in  
oēs partes corporis: & facilius fallere ī pocu-

Venenu in  
poculo

lo q̄ in cibo. Indito: imisso ipo  
stro. Intercepit medio sustulit  
steremitque. Foris: nō solum i  
domesticos & necessarios grassa  
tus est nero: sed & foris hoc est i  
eos: q̄ nulla p̄ximitate illū. cōrie  
bāt: & erāt exteri & extrarii. Stel  
la crinita: cometes. de quo hęc  
tacitus. sidus cometes effulsit: de  
quo vulgi opinio est tanq̄ muta  
tionē portēdat. Idē alibi sine an  
ni uulganē p̄digia iminētū ma  
lorū nūtiā: uis fulgurū non alias  
crebrior: & sidus cometes sangui  
ne illustri semp̄ Neroni expiariū  
de hac stella crinita sic scribit pli  
ni. in. ii. terrī sicū magna ex parte  
sydus in nfo xuo circa uenēficiū  
quo. Claudius Cēsār sperū reli  
gt domitio neroniāc deīde p̄cipatu  
eius assiduū ac seū. Sene  
ca quoq; li. ul. questionū tradit  
hęc lex mēibō hie cometes: quē

Cometes  
neroniani

Cut come  
tes in mō  
te regum  
Mors  
biothanata  
biothanati

Cōiuratio  
pisoniana  
pisonis  
mores

Soter seruā  
tor

Beneuētū  
Maleuētū

De sēuitia eius cōtra extraneos: & eade illustriū uitorū.  
Ec mīore sēuitia foris & i exteros grassatus ē stel  
la crinita: q̄ sumis potestatibus exitiū portendere  
uulgo putat p̄ cōtinuas noctes omni corpat. Anxi  
us ea re: ut ex Babilo astrolosto didicit solere reges talia  
ostēta eade aliq̄ illustri expiaretatq; a semet in capita p̄ce  
rū depellere: nobilissimo cuiq; exitiū destinauit. Enimvero  
multo magis & q̄si periuistā cām duabus coniurationibus  
prouulgatis quarū prior maiorq; pisoniana Romā: poster  
rior uinciana beneuēnti cōnflata atq; detecta est. Coniura  
tē uincalis triplicium cathenarum dixere eausam. Quum  
quidam crimine ultro faterentur: nonnulli etiā impu  
rent tanq̄ aliter illi non possent nisi morte succurrere dede  
corato flagitiis omnibus. Damnatorum liberi urbe pulsi  
enectiq; ueneno aut fame. Constat quosdam eum pedago  
gis & caplanis uno prandio pariter necatos: alios diurnum  
uictum prohibitum quētere.

non nerōis principatu letissimo uidimus spectādū se p̄buit indiuersum illi claudiano circūactū. Idem post  
Paulū. nā intra sextū mensem dimidiā cœli partē trāscurret hic p̄ximus cometes q̄ septētrione mortuus sul  
initū fecit & p̄ occidentē in meridiana puenit erigēs cursū obliquo. de cometis quas nfi crinitas stellas ap  
pellant affatim diximus in p̄rio cōmētario. sydus est terribīl & portendēs regnorū euerfiones. cuius rei cā  
tra: iſ ab alberto magno li. i. meteororū: q̄ air q̄rendū ēē quare dī comete significare mortē principum &  
bella futura: ubi dicēdū q̄ significat & diuitis destructionē: sed tñ circa mortē regis pp̄ famām  
& illustre nomē plus obſeruat. p̄terea cā cometæ p̄ia significat martis fortitudinē: decernit p̄cipue mor  
tē uiolentā: quā iulius firmicus elegātī uocabulo subinde uocat biothanatā a quo & biothanati dich q̄ uio  
lēta morte extinguit. Et babilo astrologorū tacitū mentio fit cuiusdā babilū cui egypti p̄fectura a Ne  
rone p̄missa est. Expiare: tanq̄ infortunū iminēs possit i alteq; trāſſeri p̄ expiationē & diis ſatisfieri poſ  
ſit alieno ſanguine. Promulgatis: patefactis iuulgatis editis. Trēterius uia patrū pmulgata. Pisonianā cōi  
uratio pisoniana a Caio pifone nomē accepit: q̄ calſurnio genere ortus ac multas iſigne families p̄na no  
bilitate cōplexus claro apud uulgū rumore erat p̄ uirtutē aut ſpēs uirtutibus ſiles faciendā tuendis ciuibz  
exercebat: largitionē erga amicos. apud ignotos comis erat. illi corpus p̄corū decora facies. idē magnificen  
tia elarus & aliquādo luxui indulgebat: cōiurauit hic q̄ multis nobilibz cōtra Neronē q̄ destinauerant ut  
poſt occiſum principē piſo ſperaret. ſed dū res placat detecta ē cōiuratio p̄ milichū ſeruini liberrū: q̄ poſtea  
a nerone p̄miis ditatus cōſeruatoris ſibi nomē aſſumpſit græco eius rei uocabulo ut inq̄ tacitus. nā ſoter  
dictus eſt: q̄ latine dici poteſt ſeruator. Cicero tamē in uerrinis ſotera inq̄ latine uno uerbo exprimi non  
poſſeis eſt nimirū ſoter: qui ſalutem dedit. piſo obiit abruptis brachiorum uenis. de hoc piſone locutū ē  
Iuuenalē arbitror ſic ſcribentē: nemo petit modicis: quæ mittebant amicus a ſeneca: quæ piſo bonus q̄ co  
ta ſolebat largiri. Vinciana: hæc coniuratio a uincio auctore nomen ſortita eſt. uincii ruſſini eq̄tis Roma  
ni meminit Cor. Tacitus q̄ lege cornelia de falſis a nerōe dānatus eſt. Beneuēnti: beneuētū. i. regione ita  
liæ eſt: quæ ciuitas quōdā appellata ē maleuētū. auctores Pli. & Lilius. Tripliciu cathenarū: ad ſimiorē  
obligationē: cū ſimplicibus ſingulariſq; cathenis uincere coniuratos nō ſufficere exiſtimaret.

M. AN. Libertos: idē auctor pallatē claudii libertū q̄ imēſam pecuniā longa ſenecta tenebat ab eo oed  
ſum ſcribit de Pallātis diuitis Pli. ut alio loco diximus: & lu. ego poſſideo plus pallatē & licinis. Adoptio  
nis. ut nero a claudio adoptaret: Pallas. n. Agrippinæ nuptiis fuerat quū calpiſtus poſt meſſalīæ mortē ſolū  
Paulinā elaudiu ducendam cēſeret. Foris extra neceſſitudines. Stella crinita: Plinius noſtro ſquit xuo  
circa uenēficiū quo Claudius Cēsār imperium reliquit Domitio neroni ac deinde principatu eius aſſidu  
tum prope ac ſeuum niſi cometam hunc ab eo de quo alio loco diximus diuerſum fuiſſe dixit. Per cōtin  
uas noctes: ob id Pli. aſſiduum dixit. Eade illuſtri: illuſtrum uitorum morte. Pisoniana: ab auctore cō  
iurationem ipſam pisonianam appellauit: quum multi alioquin uiri clari cum eo coniuſſent & in hui  
ſilitaris ordinis centuriones quidam & Fennius ruſſus prætorianarum cohortiū præfectus. Vinciana: hæc  
quoq; a cōſpirationis principe nuncupata.

PHI. Ultro faterent. ſubrius flauius tribunus in cōiuratione pifoniāc noſtarum poſtq̄ urgebat: confeſ  
ſionis gloriā cōplexus: interrogatūſq; a nerone q̄bus cauſis ad obliuionē ſacramenti acceſſiſſet: diſſe p̄ſe

Item de eade multorum passum facta: & aliis gestis eius.

hæc uerba digna mœoratu amara te ingredum amari meruisti  
odisse corpi postq̃ parricida ma-

Vox plena  
libertatis



**V**ilus post hac adhibitus delectus aut modus in-  
rimendi quoscunq̃ libuisset quacunq̃ de causa sed  
ne de pluribus referam. Saluidieno Orphito obie-  
ctum est: quod tabernas tres de domo sua circa forum ciui-  
tatis ad stationem locasset. Cassio longino iuriconsulto

tris & uxoris auriga & hiltio & incendiarius extitit.  
Nonnulli et iputarẽ: exprobrarẽt obiecterẽtq̃ beneficii  
loco. & hoc in primis referẽdũ est ad suspiciũ aspege cẽ-  
tutione: q̃ p̃stanti nerũ cur i cedẽ sũ cõspirasset bre-  
uiter rĩdũt nũ aliter tor flagicis eius subuẽri possẽ. Dã  
natogẽ liberi: cõtra legẽ & ciuile & diuinã hoc facturũ  
nãq̃ ut scribit calistratus iuriscõsultus crimẽ paternum  
nullã maculã filio sfigere p̃ot nec alieni criminis succẽs-  
sor cõstituit idq̃ et diui fratres rescripserũt eccliaistica  
quogẽ sũt iã: qd̃ filius nũ portabit iniquitatẽ patris. inter  
exẽpla syllãe crudelitatis hoc cũ primis memorat: q̃ a  
republica liberos p̃cipitogẽ submouit cũ teste seneca nũ  
hil iniquis sit: q̃ aliquẽ hãredẽ paterni odii fieri. Eneclũ  
nero p̃cipiũ p̃teritũ facit a necau necatus a necui ne-  
clũs oratus spẽ mẽita leges bos  
ẽ eneclũs arido. Ci. in pria tũcu  
lana. eneclũs siti tãtalus. pprie at  
necatus ferro: eneclũs uero alla  
ui pẽmpus d̃: ut tradit p̃ficia-  
nus in. ix. Cũ capariis pedago-  
gos: & capariis fuisse iter seruos  
docet Vlpianus titulo de manu  
missis uidetũ: ubi capariũ: inter

Filius non  
portabit  
iniquitatem  
patris  
Necatus  
Necus  
Capariis

prat eũ eẽ. q̃ portat libros uerba Vlpiani hæc sunt si collactaneus uel ducator: si pedagogus ip̃sius uel nutri-  
tius uel filius filia uel eius eorũ uel alius uel capariis: q̃ portat libros: si i hoc mãmuit ut p̃curator sit  
dũm nũ nũ minor annis decẽ & septẽ sit. de capario seruo itelligi uoluit Iuuenalis illo uersũq̃ fẽq̃ custos  
angustia uernula capse. alias capariũ significat illos q̃ mercede seruãda in balneis uestimẽta suscipiunt: quogẽ  
meminit Paulus iuriscõsultus lib. i. digestogẽ titulo de officio p̃fecti uigilũ: uulgo capariũs uocitamus: q̃  
p̃positi sunt capse numariẽ argẽtariogẽ & numulariogẽ. Vno p̃rãdio. sũt Pl. scribit uo cõuioũ iterẽm  
ptos esse cunctos cõuioũ & tribunos & cẽturiões nullis fungis: qd̃ genus uenenis ẽ accõmodatissimum.

Suillis  
fungis cõ-  
uioũ iterẽ  
pti

Diurnũ: diaria dicimus uictũ diurnũ diogenes apud gr̃ecos cognominatus est hemerobios a diurno uel  
cta. diaria appellauerũt cibaria in singulos dies data: quogẽ meminit oratus illo uersũ: urbana diaria rode  
re mauis. & iuriscõsultus titulo de alimẽtis legatis. ubi ait Vlpianus diariis relictis neq̃ habitationem neq̃  
uestuariũ neq̃ calcianũ deberi: cũ de cibo tantũ testator senserit. Ad stationẽ: stationes p̃ter alia significa-  
ta appellamus loca publica: in q̃bus ociosi stare & fermocinati & docere cõsueuerũt: de q̃bus itelligit poe-  
ta satyricus ubi ait. cõuentus stationes oẽ theatrũ de rutilo. & Au. Gellius. li. xii. quesitũ eẽ memini in plerĩ  
q̃ Romã stationibus ius publicẽ docẽtũ ad respõdẽtũ. nero obiectũ tãq̃ capitale crimẽ orphito: qd̃ do-  
mũ suã cõuertisset in usum triũ tabernagẽ: q̃ erant circa fõge: easq̃ locabat in usum stationũ. Ciuitatis: q̃  
dã codices habent ciuitatibus ut sit sensus locatas fuisse tabernas ad usum stationũ ciuitatibus hoc est pe-  
regrinis & aliagẽ ciuitatũ hosibus romã ueniẽtibus: qd̃ si legas ciuitatis: referẽs ad ciues romãos. Cassio lĩ-  
gino: de hoc Iuuenalis longinum & magnos senecã p̃diuini hortos. hũc cassiũ lĩginũ olĩ nero phibuit  
ad officio exequiarũ cõtugis popet. qd̃ primũ idiciũ mali fuit: & cõ nullũ crimẽ Cassio obiectari possẽt obie-  
ctũ hoc est: qd̃ inter imagines maiorũ et imaginẽ. C. Cassiũ coluisset ita iscriptũ: duci partiũ de quo satis  
ac sup̃ in primo cõmẽtario. itaq̃ senatuscõsulto dãnatus in exiliũ est cassius deportatusq̃ in insulã sardinia  
fuit & alter cassius longinus & ip̃se iuriscõsultus pronepos serui suspiciũ: qui consul fuit cũ quartino tempo-  
ribus tyberii: dicimq̃ suũ obiit principe Vespasiano imperatore.

Stationes

Longinus

M. A. Vltro: sponte: nũ gõne coacti. Imputarent: beneficii loco obicerent. Illi: perditã illius uitã  
Succurrere: opẽ ferre quãdo morbus al alia rõne q̃ morte curari nũ possẽt. Capariis. Vulpianus capari-  
nos dictos ait eos q̃ mercedis grã seruãda i balneis uestimẽta suscipiebãt sed hic p̃ iis qui capariũ custodes:  
totiusq̃ suppellectilis nobilium adolescẽtũ eẽnt accipias oportet: lu. custos angustia uernula capse. Vno  
phiti Tacitus nũ uno loco meminit. Ad stationẽ: ad usum standi cõmorandũ. nũ uẽdendi ut prius quũ  
tabernã fuerant unde orta est reo calũniã: est p̃ter significatũ iã dictũ statio locus in quo ut uulpianus ait  
tuto naues stare possunt quãdam ita distinguunt ut sit statio in qua naues ad tps consistunt portus ubi tuto  
hyemare possunt. Ciuitatis: ad ciurũ stationẽ uel ciuitatibus ut qd̃ habet. i. peregrinis. Cassio longino: ta-  
citus obieclũ ingit Cassio f̃ qd̃ inter imagines maiorẽ. C. Cassiũ effigẽ coluisset iscriptũ: duci partium.

Genitura  
luminibus  
orbatorū  
Aconius  
Timoleon  
Capri lumi  
nibus  
Stemma  
petus  
thraſea

PHIL. Luminibus orbatorū sol in horoſcopo fuerit & ſaturnus in imo coeli coſtitutus periculū cecitatis iſtigat; ut ait firmicus maternus in ſeptimo matheſos. ſcio maximos uiros iā ſenſcētes captos eē luminibus iter quos numerat pedianus aſcōius hiſtoricus clarus & orationū tullianae doctiſſimus interpres: qui ſeptuageſimo tertio ætatis anno oculos amiſit. Timoleon quoq; corinthius cū ætate iā puectus eſſet ſine ullo morbo amiſit lumina oculorū. Gentiliſtēmate: ſtēmara cognationū directo limine in duas lineas ſeparant; quæq; altera ſuperior; altera inferior ē: ut docet iuriſcoſultus. & ut auctor ē donatus multi gradus ſunt ſinitate & cognatione diſpoſiti.

Peto thraſea: petus thraſea patianus libertatis puginator brutoy Emulus neroni ob uirtutē ſuius fuiſſe acceſſerunt & aliz ſimilitatis cauſe iter neronem & thraſea: quod ſenatu egreſſus eſt cū de agrippina tractareſ: quod q; luuiali ludicro parū expectabile opēra p̄buerat; qd' dum poſſet honores decernunt ſponte abiens funeri nō iſter fuerat. eidē præterea ab delatore capitōe coſ

arina uxor  
thraſea  
ſibamus  
ioui

ſutiano obiectū eſt quod nunq̄ pro ſalute principis immolauitſſet: itaq; thraſea dāto datum eſt mortis arbitriū: qui ſtentes ſuoſ facſcere poſſet iubens arriam uxorē monuit retinere uitam. tū intra cubiculum abruptis utriuſq; brachiū uenū poſtq; cruorē ſudit humū ſuperſpargens libamus ingt ioui liberatorū & ita uir maximus exinctus eſt. Cuius gener fuit heluidius: de quo mox ſuo loco dicemus. de quibus dixit poeta ſatyricus. quale coronati thraſea heluidiuſq; bibebant. tanta uir uirtute præcellēſ petus thraſea: ut Cor. Tacitus eius mortem ſcripturus non timuerit ſic præſari. Trucidatis tor inſignibus uiris a d poſtremo uero uirtutem ipſam excidere concupiuit interfecto thraſea peto & barea ſorano. Pedagogy uultus ſcilicet obiectus eſt pro crimine capitalit: tanq̄ reſentaret uultū ſeucriorem triſtorēq; pedagogy ſuit: quam exiſtimo fuiſſe demetriū cynicæ ſectæ profeſſorem; q; doctor fuit ipſius thraſea: cū quo paulo ante q; morerēſ de natura animæ & diſſociatione ſpūs corporiſq; diſputauit. Aurelianus a populo Romano dictus ē pedagogus ſenatorū. Horarū ſpatiū: legimus ſenecā poſt denūciatam ultimam mortis neceſſitatem popo ſciſſe teſtamenti tabulas: ſed a centurione quē miſerat nero denegatū eſt tps condendi teſtamenti. de hoc horratio breuius ſpatio mortis meminit Cor. Tacitus: his uerbis proximam necem plauti laterani conſiliſ designari Nero aduigat adeo propere: ut nō cōplecti liberos: non illud breue mortis arbitriū permittere. ret. Cūctates: morte prolatis diſſentēſue. Cōtinuo: ſtatim. Curarent: uerbum eſt medicorū. dicere ſolebat aſclepiades officiū medici eſſe ut cito. ut tuto ut iucūde curret. ſed hoc uerbo intelligi uolebat. nero ut uenas ſecaret: tanq̄ hæc foret optima curatio. Venas icidere. mors q; ſit ſciſione uenarū exiſtimat hīc minus cruciatuſ minuiſq; tormentoy q; reliquæ mortes: cū paulatim labētē lānguine uita deſiciat. hīc legimus ſolitos ſecare uenas quibus dabat eligendæ mortis arbitriū. multiq; in cōiuratiōe piſoniana nomiati ſecuerūt uenas. Poliphago: poliphagi uocabulo græco dicunt q; multū commedit. latine dici poſſunt manducones gulones comedones. & ſunt multi tibi capaciffimi: ſicut pamphagi dicti populi cūcta comedentes. phagone id genus hominū appellat eleganter ſlauius uoſpicus: q; ait Aurelianiū imperatorem uehementiſſime delectatū eſſe phagone: q; uſq; eo multū comedit: ut uno die ante menſam eius apriū ſtegrū centū panes ueruecem & porcellū comederet. Crudam carnem: diogenes cynicus carnes 'crudas' editaſſe ſerſi: qui cū olim boiſ pedem crudū edidiſſet bile corruptus atq; inde deſunctus eſt ut qdam prodiderat: quod etiam memorat lætius apud Ariſtotelem in ſeptimo ethicorū ſcriptū legimus immanes eſſe & eſſe ratas gentes circa pontū: quæ crudis carnisbus delectant. ὡς οὐκ ἔστιν ἄλλο καὶ ὡς ἄνθρωποι τῶν διὰ τὴν γῆντιναι.

Pedagogus  
ſenatorum

Curare  
Officiū  
medici  
incidere  
uenas  
poliphagus  
Manducones  
pamphagi  
phago

Cibi manſi  
anthrophaga  
gi

MAN. Peto thraſea: idem Cornelius alias in ꝓ cauſas ſubtexit interfecto thraſea peto & barea ſorano olim utriuſq; inſenſus & accedentibus cauſis in thraſeam qd' ſenatu egreſſus eſt quū de Agrippina referretur: quodq; iuueni ludicro parū inexpectabilem opēram præbuerat. Polyphago cuida: haud propriū id nomen eſſe dixiſſe ſe appellatiū arg; a re ipſa factū πολύ κῖφα τῶν comedo. Plinius pamphagos ideſt omnia mandentes & anthrophagoy ideſt hūana carne ueſcentes in aphrica ad meridiē ſupra ſyrtis poſuit: Crudam carnem: mob id ὡς οὐκ ἔστιν ἄλλο καὶ ὡς ἄνθρωποι. non inepte dixiſſet.

cruda car  
nis

PHI. Quid tibi liceret: tanq[ue] principi oia et infanda liceat. olim regi iudices cābise regi p[ro]p[ri]ū dixerunt quidā inueniri legē qua liceret regi facere q[ui]d liberat: iulia quoq[ue] nouerca Antonij cāracali priuigno dūcenti uellē te uxore sibi liceret: respondisse fert sibi libet licet: an nescis te imperatorem cēse & leges dare nō accipere quo audito furor incēditus ad effectū criminis roboratus ē nuptiaq[ue] cū nouerca celebratū: quasi sciret se leges dare cū uere id ifandū matrimonij solus phibere debuisset. i. hāc infamā a iūno scien[ter] & uere dictū est reges dñi regū tēporūq[ue] trahūt cūcta nō sequunt. at tamē q̄ iusta sunt & honesta ea licet p[ro]p[ri]i: uere

Quid liceat principi  
si libet licet

quid tibi liceret. Multasq[ue] nec dubias significationes sēpe iecitne reliquis quidem te parsurum senatoribus: eūq[ue] ordinem sublatum quādoq[ue] e Republica: ac prouincias & exercitus equiti Romano: ac libertis permissurum. Certe neq[ue] adueniens neq[ue] proficiscens quēq[ue] osculo ipartiuir. Ac ne resalutatione quidem: & in auspiciando opere isthmi magna frequentia clare ut tibi ac po. Ro. bene res uerteret optauit dissimulata senatus mentione.

De incendio urbis per eum facto.

**S**ed nec populo aut mētib[us] patrie pepercit dicēte quodā in sermone communē: εὐδὸν δ' ἀνέστη τοσδε ταῖς ἀνέροις ἰμμοῖν inquit. εὐδὸν γάρ τοσδε plane ita fecit nam quali offensus deformare ueterum ædificiorū & angustis flexurisq[ue] uicorum incendit urbem tam palam

Dictum an  
trigoni bra  
ciatum

lutatores: ex quo martialis taxat quēdāq[ue] nec quidē resalutare dignabaf. Auspicado ope isthmi: ichoando foelicibus auspiciis: supra dictū ē neronē isthmū corinthiacū pfodere tētarat: qd opus dū auspicio i cepit clara uoce optauit: ut id tibi ac romano populo faustū foret & fortunatū: nulla facta ordinis senatorij mētie quod haud dubie signū fuit p[ro]p[ri]is male aiati in senatū. desistit aut nero a fodiēdo isthmō: q̄aegypti philopoli dixerūt fore: ut cōmixta maria egina iūsula deleret: qdā aiunt iō desistisse ab iceptis: q̄ in nouationes aliquas circa impiū timuerit. iccirco celebraf dictū apollini tyanei tāq[ue] uerissimū: q̄ de isthmi fofione p[ro]dixit fore: ut scinderef: uel forsam nō scinderef. cepit. n. nero scindere. sed nō p[ro]fidi. fodere sed nō p[ro]fodit. Bene res uerteret: p[ro]p[ri]e ac foeliciter pueniret. puerbialis eloquutio. a cōtrario dixit maro: qd nec beneuertat mētibus hedos: id aut dictū ab hectorē ac aiace tractū autumnat Sceruius. nā hector dedit aiaci gladiū: quo se postea aiax iteremit. hector uero balteū accepit ab aiace: quo circa muros patrie tractatus ē postea & illud comicū natum est. dū bene uertant: qd agas. sēpe. n. res eueniūt aliter q̄ uolumus & iō teste donato uortunus colebaf. q̄ praestit rebus uertantibus: sup quo deo copiose p[ro]diximus in cōmētariis p[ro]p[ri]i τὸν οὐρανὸν ὥσ. hac sit aduerbum interpretant. me moriente terra misceaf igni. huius aut uerfus graeci mensinūt seneca liti. de clāmentia: ubi ait. multas uoces magnas sed detestabiles in uitam humanam puenisse: celebreq[ue] uulgo fieri: ut illi oderint dum metuunt: cui inq[ui]t graecus uerfus similis est. q̄ se mortuo terrā misceri ignibus iubet. haud abfimile est uotum illud execrabile ruffini apud claudianū euerfo iuuat orbe mori solatia laeto exitum cōmune dabit. Nero uero cupiens uidere romā incendio flagrantem immo inquit εὐδὸν γάρ τοσδε. i. me uidente. i. terra misceaf igni. Angustis flexurisq[ue] uicorum: Co. Tacitus obnoxia urbe ardis itineribus huc & illuc flexis atq[ue] enormibus uicis: qualis uerus Roma fuit scribit Lilius romam: postea q̄ a gallis incensa fuerat promiscue ac p[ro]peranter iterū edificatā quae festinatio exenit cursū dirigendi uicos: dum omisso soli alieniq[ue] discrimine in uacuo edificant ea fuit causa ut forma urbis esset occupata: magisq[ue] diuise similis. Incendit urbem: nero urbis Romae incendiū uoluptatis fuit: spectaculum fecit: & ob id incendiarius dictus fuit a subrio flauio tribuno. initium autem incendiū ab ea parte circi ortum est: quae palatino caeliq[ue] montibus contigua erat: ubi per tabernas: in quibus id mercimonium inerat quo flamma aliter: discurrete cepit ignis: qui statim ualidus & uento adiutus longitudinem circi corripuit. Incendiū autē hoc ad. xliii. ca. sextiles cepit: quo die senones galli urbem antiquis inflamauerūt. Stupa & tēda: hac fuit instrumēta & nutrimēta incendiorū stupa a stipando ieliari autumat seruus: de stupa hac Plinius. quod proximum corci fuit stupa uocaf deterioris lini lucernarū fere luminibus aptior: & ipa tamen pectitur fetreis ahenis: donec omnis membrana decorticef a stupa stuparius malleus dictus. tēda autem ex genere arborū est resinā ferentū abūdantior succo q̄ reliqua: flammis ac luminī sacrorum ē grata inde faces tēda nuncupant. scribit Tacitus alios palam faces iecisse atq[ue] sibi esse auctorem uociferasse: siue ut rapinas licentias exerceant. siue id iussum fuerit.

Cā desisten  
di ab isth  
mo fodien  
do  
Beneuertat

Vertunus

Incendium  
romae  
incendiari  
us nero

Stupa

Stuparius  
malleus  
Tēda

MAN. Quid tibi liceret. q. d. neq[ue] ius neq[ue] fas oportere ab eo respici quo Anaxarchus sophismate Ale-



xandrinū animū clyti cæde pstratū ut Plutarchus ait erexit. Iecit in aprū dedit. Libertis suis. Quæq; senatorū. Resalutatione: mutuo salutis officio: impartio te hac re & hæc tibi re dicimus. Auspiciante iconhando. Opæ isthmi: corinthiaci isthmi effusione. εὐνοίας νοστήσεσθαι εὐνοίας ἡρώων. i. me. monente terra cremet ignis. εὐνοίας νοστήσεσθαι me uiuo. Incendit urbem tam palam: Tacitus de incendio dicturus sequit. inq; clades forte an dolo principis incertum: nam utrūq; auctores prodiderunt.

PHI. In pidiis suis in hoc lo.

Horrea

co urbana prædæ haud dubie significat. Horrea: alibi docui. mus horrea dici nō solū granaria: sed & receptacula rerū aliarū huius rei meminit orosio sic horrea q̄dro structa lapide: magnæq; illæ ueterū insula: q̄s discurrens adire flama non potuit: magis machinis labefactæ atq; i flammæ sunt. Bellicis machinis bellicæ machinæ sunt multatæ: inter quas ballistæ catapultæ arietes testudines arietariæ & onagri numerat. Labefacta: diffecta cōcussa. Sex dies: cōcordat cū Tranquillo tacitus: qui ait sexto demū die finem incendio factū. Clade: incendio. Ad mōmētōrū diuersoria: solaciū populo exturbato ac p̄fugo fuit: campus Marcius ac mōmēta agrippæ. Bustorū: generaliter ad sepulchra cōfugisse plebeios significat: potest & priuatim referri ad busta gallica: fuit enī rōe locus iuxta ægmeliū dictus busta gallica: ab eo qd gallogæ ossa ibi coaceruata ac cōseptra fuerūt post urbē recopatā: itaq; acerrati cumuli gallogæ fecere locū insignē noīe bustorū gallicorū: auctores Lilius & Varro. Insulæ: eazū domorū quæ ab aliis sciūtæ: sūt de qbus supra Cor. tacitus: domorū ac insulæ & tēplora: quæ amissa sunt nūerum inire haud promptu fuerit. Hostilibus spoliis adornatæ: in foribus ductū illustriū romanorū: & eorū: qui hostes profugissent spolia hostilia affigi solita scribit Plinius in. xxv. quæ nec emptori refringere licebat: quæ ēt dominis mutatis domus ornata erat: Lilius in. x. quorū domos affixis hostium spoliis insignes iter alias feceritis: hic ait tibullus & domus hostiles præferat æruis. Deorū aedes: Cor. tacitus delubra deū & porticus amenitati dicaræ latius procederet: templū lunæ: qd Seruius Tullius: & magna ara sanquq; præfenti Herculi arcas euasere sacrauerat ædelsq; statoris iouis uota Romulo: numaq; regia & delubrum uestæ cū penatibus. po. romani exausti. Turre mecenatiana: dissentire uidet A Tranquillo. Cor. tacitus: qui ait eo tempore Nerone fuisse antiq; non antea in urbē regressus est: quā domui eius: qua palatiū & mecenatis hortos continuauerat ignis propinquaret. fuerūt aut horti mecenatis & turris i exilis: quē locū ex pe silente saluberrimū repurgando fecisse mecenatē testis ē Orationis in sermonibus: finis aut incendio factus est apud imas exilias sexto die: cū ex. xiiii. regionibus quatuor solæ ab icēdio itegre mansissent. attamē orosio idē memorat quod Suetonius: uidelicet Nerone p̄fectasse incendiū ex altissima illa mecenatiana turre

Busta gallica

spolia reficere non licet

Horti mecenatis

Halosis Troica Neronis Locus liguensis Cadavera oppidorū

Halosis: græci appellant captiuitatē. unde halosis illi significat captiuitas troiæ. incendiū aut troianū ce cinis: tūc Nerone testat quocq; Cor. tacitus scribēs q̄ rumor p̄uaserat ipso tēpore flagrantis urbis Neronem inisse domesticā scēnā: & cecinisse troianū incendiū: p̄sentia mala uertitis cladi bus affimulanr. qd Trāgilus halosis illi uocatū orosio illadē appellauit sic scribēs icēdiū ex altissima turre mecenatiana p̄fectas lætusq; flammæ ut aiebat pulchritudine tragico hīru illadē decētauit. eutropius & Eusebius tradūt Nerone icēdisse urbē romanā: ut spectaculi eius imaginē cerneret: q̄lis oli troia capta arserat: indicat ferus qd huic loco cōuēit Nerone cōposuisse troica: ubi ait i qnto cōmētario: paris secūdū troica Neronis fortissimus fuit: nimisq; ob id dixit. lu. i scena nūq; cātuit hostes: troica nō scriptis. Scēico: tragico: quo i scena agens histronia uit peculiariter cōsueuerat. Necnō. i. ut. Hic ex hoc icēdio. Cadauerū: multi iteriere: q̄is patiente effugio ob suoq; caritate quos eripe liberareq; nequerat: possimus ēt nō id oste cadauera referre ad domicilia pstrata. cū nō solū hoīum: sed & oppidorū: cadauera p̄ silitudine dici posse demōstrat seruius fulpitius cuius hæc sunt uerba ex epistola ad Ciceronē cōsolatoria: en nos hominū indignamur si q̄ nostrū iterit aut occisus est: quorū uita breuior ēe debet: cū uno loco tot oppidorū cadauera proiecta iacent.

M. AN. Stupra tēdag: instrumentis ad id scelus p̄paratū aptissimis. In pidiis suis domibus: siue locisq; in urbe possideret & urbanū p̄diū & agrestē dici. Nō attigerit: molētare finit aut. Bellicis machinis: instrumentis ad muros & edificia difcutiēda exq̄tis. Labefacta: cōcussa. Særeo muro: nō lateritio materia. Sex dies: sexto demū scribit tacitus die ap̄ ima: exilias finis incendio factus. quū initū eodem auctore

sumpſiſſet in ea parte circi maximi quæ palatino: ex liog: mōti cōſigua eſt ignis interim ita lōge: lateq: graſ ſatus pater ut ex quatuordecim regionibus in quas diuiſa fuit Roma quatuor ſtraclis tres ſolotēus decetlæ ſint: reliq: ſeptem pauca teſtoꝝ ueſtigia ſupſuerint. Monumentoꝝ buſtorū: idem auctoꝝ ſolatum ait populo exturbato: ac profugo campū martis: & monumenta: Agrippæ hortos: quætiām & ſuos pateſcit ne ro. Priſcorū duci: regū & imperatoꝝ: an potius illuſtriū romanorū q̄ magnos quādoq: duceſſent exerci tus. Deorū ædes plurimæ: in q̄bus: iuxta ædes herculis aratū phano ab euando ſacrata ſtatoris louis: nu mæ regia: Delubꝛū ueſtæ: cū penatibus populi ro. illud adiciam quod ad tantæ cladis memoriam attinet quarto decimo calēdas ſextilis id incēdiū ortū quo die ſenones Galli urbem a ſe captā concremarūt. Vo tæ: ædes. E turre mecenatū: q̄ in exgliarū parte eſt hodie corrupto noīe menſa pro mecenatū dī: de ea Oratius. Molē propinquā uubibus arduis Omitte mirari beate. Flaminæ pulchritudine. i. pulchro ſtam marū aſpectu: ſed hæc ad ſcūū Nerōis aīum referenda. Halolim illi: illi captione ſiue expugnationē. Ver. Tū uero omne niſi uiſum cōſiderare in ignes illū & ex imo uerti neptūniā troia. lu. ſcripſiſſe neroneſid incē diū ſignificare uidet: in ſcena ingꝛ nūquā cātauit oreſtes Troia nō ſcripſit. Illo ſuo ſcænicō: quo ſcilicet in ſcena uti erat ſolitus. Hinc: ex quo incēdio. Cadauerū: corporū nūnis obrutorum.

& ruderum gratuita egeſtionem: nomini ad reliq: rerū ſuar: adire permiſit: collationibusq: nō receptis nō ueſq: ef flagitatis puincias priuatorūq: cenſus prope exauſit.

De cladibus q̄ eius tpe obuenerūt: & pbris cōtra eū dictis.



Ceſſerūt tantis ex principe malis probriſq: quedā fortuita peſtilentia unius autumnī. quæ. xxx. ſiue rū milia in rōnē libitinæ uenerūt: clades britānica

linaris decēter & metaphoricis dixit aures uiroſa ſuſurronū fece cōpleta: rudera: relege q̄ uberius de ru dere annotat in ſecūdo cōmētario. Egeſtionē: exportationē repurgationēq. Rerū ſuarū: uſtarū illo in cēdio. Collationibus: ut unusq: ſq: pro facultatibus cōſerret: unde & collanōs dictæ: uulguſ ſentacula uo cat collatiōes ab eoꝝ unusq: ſq: copulonū cōſert pecuniam ad cibaria comēda: q̄ & ſymbola dicunt: ide eleganti uocabulo aſymbolos diciſ ab Augellio in q̄ ſymbolū nō dedit: & ſine collatione accēſit ad come ſationem: in canonicis decretis. D. xliiij. proditū eſt nō oportere clericos celebrata cōſuiū ex ſymbolis: q̄ uulguſ comeſalia appellat. Efflagitatis: cētēs centena milia ſeſtertii ad annuū impenſam a ſenatu ſibi cōſerri imperauit. Cēſus exauſit: omniū imprimis negociatorum ſub una die tormētis quoq: adhibitis oīm penitus cenſum abſterit: præterea cōſerētis pecuniis auctoꝝ eſt tacitus uulſata Italia eſt: puinciz uerſe: ſociq: populi & libere ciuitates: ſpoliata eſt in urbe tēpla egeſtū aurū: quod triumphis quod uotis oīs ætas ro. populi ſacrauerat. Probris: flagitiis & dehoneſtamentis. Peſtilētia unius autumnī: hiſdem poene uerbis hoc idē memorat Paulus oroſius ſic ſcribens: ſubſequeꝛe autūno tanta urbi peſtilētia iocubu it: ut. xxx. milia funerū i rōnem libitinæ uenerint. In rōnem libitinæ: libitinæ dea ē i cuius æde: q̄ ad ſunus ſepulchraq: pertinet: uendere & locare cōſueuerūt: qd̄ numæ pōpuli regis iuſtiturū ſerf. libitinā a libendo dici interpretat. M. Varro eamq: uenerē eſſe ſignificat: nāq: ut Plutarchus in pblematis reſert una eadēq: dea uenus principiū ac ſine uitæ ſu pteate habet: utpote quæ ingredientibus uitā & decētibus pſideat: graeci epythimbiam cognominauerūt: q̄i tūbæ pſidem: hinc libitinarii dicti: q̄ libitinæ pſunt & acōnē libitina riū exercēt: quæſtū inferuēt: quos inſtitutorū loco eē ſentit Vlpianus titulo de inſtitoria acōne. hi tan to maius lucrū faciūt: q̄to maior ē numerus morientū: unde de libitinariis Seneca libro de beneficiis ſexto ſic reſert. An tu aranciū & aterū & cæteros: q̄ captandorū teſtamentorū artē profeſſi ſunt nō putas eadē habere: q̄ designatores & libitinarios uoceſ: illi quorū mortes opōt nesciūt: hi familiariffimum quēq: mori cupiūt. Valerius quoq: libitinariorū officiū expſius meminit libro. v. diſtorū ſactorūq: memorabiliū: cuius uerba ſubiecit. M. cornuto p̄tore ſenūs hirci & pāſe locatē: q̄ tūc libitinā exercebat: tū rerū ſuar: uſū: tū miniſterii ſuū gratuitū polliceti ſunt q̄ſtūq: cōtēpſerūt: nulli alii rei q̄ q̄ſtū uiuēt: cæteꝛ cū in æde li bitinæ parantēſ neceſſaria ad funebꝛ apparatus: huic factū ē ut libitina pro ſtrecto accipiaſ: hoc eſt ſtrecto quo mortui eſſe runſ: ſicut expoſuerūt Iſterpres orationi enarratē uerſum illū: nō oīs moriar magnaq: pars mei uitabit libitinā: & alterū miraturq: nihil niſi qd̄ libitina ſacravit in hoc ſignificatu eſt illud ſidonius: ſed cū libitinā ipſam ſentes exſpculantē penſitaret remorantē: cōſimiliter dictū uideri pōt illud ab epigram mario poeta: ſit grauis arſuro ſtruiſ libitina papyrio: ſenſus ē Trāgillī eſ libitinarios retuliſſe in rōnarū li bitinæ quo numerus defunctorū perſcibeſ: ſe locauit apparatus exequiarū ad. xxx. milia funerum uno autūno eſſeſſenda in ſiſam haud diſſimile eſt illud liuanū ex libro. xl. peſtilentia in agris ſoniſq: & cōcilia bulis & in urbe tanta erat ut libitina uix tūc ſufficeret: de hoc ueſtigialī ſtellexit ſymbolicos & operte poe ta ſatiricus illo uerſu dimidiato: portandum ad buſta cadauer: ab hac libitina: quod dignū relatu eſt & co gnitu: dicta fuit romæ porta libitinenſis: per quā eſſeſſebant: cum ex præſcripto legis extra urbē cadauera

PHI. Rudera: rudera appella mus cōminuta fragmenta diru torū edificiorū: quod & rudus diciſ ſingulariū numero. Cor nelius tacitus ruderi accipiendo hoſtietes paludes deſtinabat: uti q̄ naues: quæ frumētum tyberi ſubueſtaſſent onuſtæ rudere de currente rudere ſit uerū eru detare: qd̄ ſignificat repurgare: & rudus auferre: Sidonius apol

Rudus

Erudere

Collatiōes

aſymbolos

comeſalia

Spoliata  
templo

De libitina  
Epythibia  
Libitinarii

Vota libiti  
nariorum

Hoies libi  
tinæ

sepe iure: portæ libitinæ si meminit lampridius in commodi uita. Apuleius per decoram translationē libitinas appellat inuisores & malignos ueluti exitiales pestiferosq; instar libitinæ: sic enī ait in floridis: si q; igit ex illis libitinis splendidissimo huic auditorio uelut quedam macula se immiscuit.

M.A.N. Ruderu: disiectae materiae qua domoru erant uestigia oppleta. Gratuita: gratis exhibitā. Ege stione: arearū purgationē. Ad reliquias: ad incendio supeffent recipiēda. Collatiōibus: pecuniis hīnc ide collatis. In rōne libitinae: in libitinae templo ad funus necessaria uendi consueuerūt Plu. ait.

### Clades in Britain

PH. Clāsses britānica: eutro-  
pius. britānica: poene amissi: nam  
duo sub Nerōe nobilissimā oppi-  
da capta illis atq; euerſa sūt: na-  
rat Cor. tacitus quēadmodū gra-  
uis clades in britānia accepta est  
tēporibus Neronis cū uoadica  
foemina duce uniuersi sumptere  
bellū sp̄atos per castra milites  
romanos cōfēclati: expugnatis p̄-  
sidis coloniā ipsam inuaserunt  
q; sedē feruiritus. nec ullam sen-  
tīe genus per irā & uictoriā omi-  
serunt: qd nisi paulinus Suediōs  
proptere huiusmodi amissā britā-

q̄ duo præcipua oppida magni ciuiū sociorūq; cede dire-  
pta sunt ignominia ad orientem legionibus in armenia sub  
iugū missis: ægæq; Siria retēta: mirū uel præcipue notabi-  
le inter hoc fuit: nihil eum patientius quā male dicta & cō-  
uicia hominum tulisse: neq; in ullos leniorem: quā qui se di-  
ctis aut carminibus lacerassent extitisse. multa græce latine  
q; proscripta aut uulgata sunt sicut illa.

Quis negat Aeneæ magna de stirpe Neronem.

Sustulit hic matrem: sustulit ille patrem.

Dum tendit citharam noster dum cornua partus.

Subiugum  
mili ro.

nia foret. Ignominia. Laccellit. Legionibus: sub iugū missis: sextus ruffus in epitomate tradit. Neronem amississe duas armenias: cū romanæ legiones duæ subiugū a perſis missæ extremo dedecore romani exercitus sacra fedauerūt. historia copioſe & luculenter scribit a Cor. tacito referre quādammodum cēſenius petus duas copiarū romanarū cū duabus legionibus in armenia obſeſſus fuit a uologeſe rege parthorū: tandem re per interniciū cōpoſita liberat. quōq. obſideſſe romani: reſceſſerūtq. finibus armeniorū caſtellis & cōmetibus uologeſi traditis: rumor quoq. diuulgauit ſub iugū miſſas legiōes iterea rōæ qđ ridiculū fuit trophea de pthis arcuſq. in capitolio mōre figebant a Nerōe. Syria: uirtute corbularion nō ſolū ſyria tēta: ēſed & armenia domita: cuſ eadē poteſtas ē qđ po. ro. romanus oli. Cn. Pōpeio bellū aduerſus pđdes geſturo deſce. Diſſite. Diſſerte. Comparat. pñgi. Indolere. uocare. Macrobij. diuū uolū. huiſſe. reſere. ſed uſit.

gerat. Dicitur dicens locum ubi graeci leonem uocant: Macrobius tunc uero non recte sed ueraciter. Propter quod scriptura publica scribi domus dicitur qđ appositā scriptis ueualē ut locidē significat. Cicerō in terriō de officiis Claudius pīcipitū fūla uedidit idē alibi ille qđ nō placebat pīcipitū qđ placebat emitti. οφείδω οφείδω: intermātū uerbog. gracorū hoc ē. Nero horestes alcmeon: matricida nouus spūs prīs matrē sterfecit. didict ē aut nērō p cōtūtū horestēs & alcmeon quātū matrē occidit sicut: & illi occidisse p dunt nōtissimū. n. est horestem matrē elienestram diis augurijs occidisse: ex quo furis agitur est: halcmeon quoq amphiarai uatis filius matrem eriphilem necauit: & est ut horestes furore correpsunde a proprio dicuntur alcmeonis furij: tradit diodorus cum consulio apolliniam matrem cryphilem occidere deberet: qui respondit ut faceret non solnm quia monile aureum mater acciperat in necem paternam: sed & peplum quoq causa filii intermendi neonymphon hoc est nouus spūs pro profectum scōma nominatus propter puerum ipsorum: quem loco uxoris habuit: uel q ipse uelut spūs

Potestas  
corbulōis  
p̄scribere  
domum  
nero dē  
ctus  
horestes  
Alcmeon  
matricida  
Neonym-  
phon

## Sustulit

Pea  
Pet sagit-  
tas radii  
peanes

[illegible]

Vitulari  
Hecatebe-  
letes  
Hecatebo-  
log

M.AN. Duo pœpa oppida: camelodini & loduni colide. & cû his Verulanis mûlciptû gbus locis ad  
lex.ciuitû & sociog: millia cecidisse dñr. Cornelius est auetor. Legiõibus: sub iugû missis: duæ legiões cefe-  
nipter ducta in armieã ad arfuciedê amnẽ a uologre phrog: rege aliqũd obfidie p̄stae nouissime igne  
miniofis coditiõibz sunt dimissa: addidit tacitus rumorẽ precebitur eas subiugû et missas. Syria in q̄ tũ  
res gerebant syrus apollinis filius: ut Appianus scribit terræ nomen dedit vs þwv æπερὶ αἰ (ΤΡΑΚΤΕΒΟΥ  
ννοφωρεν) vs þwv Ἀλφειοῦ ἀπὸ τοῦ Κελήϊας Nero oreffes: idest alter oreffes matricida: nouus sponfus.  
nero ppriam matrem occidit. Quis negat æneaz lulia ab iulo est æneaz filio lōga gentis series in ne-  
ronem usq; per adoptiõem ppagata. Sustulit: hic nero.f. Matrem: agrippinam. Ille: Aeneas. Patrem: an-  
chiseum. Fer. illd ego per flammaz & mille frequentia tela eripui his humeris tota uis & acumẽ distichi f am-  
biguo uerbi sensum est: tollo. n. unde sustuli nõc perdo siue e medio tollo significat nõc f alium tollo nõc  
educo: capio: siue habeo. Fabius uxorem duxi: natũ sustuli: in quo significati tranquillus esse tũr. p̄ sustu-  
lit usq; in priore igit parte carminis sustulit pro abstulit siue pdidit accipi oportet altero loco ꝑ eo quod ē  
in ultum tollit: constat naq; archimedes excidio patrio ab ænea humeris delatum. Ruffus auienus sustollit di-  
xit præfenti tempore illa aut lybias quæ fe sustollit ad auraz & rufus in primo phenomenon: lam placet in  
superũ uifus sustollere coeli: idest passua tuos sustollit dixit sepius. Dũ tendere cytharâ: dum nero cytha-  
ra studet falli: siqs credat hæc carmia uno cõtprehdi epigramate: quĩ singula dicticha diuersum finẽ for-  
tita argumētũ: qui appet diuerfo fuisse tpe edita. Dũ comas parith: parith hofte comos ann. inf.

PHI. Roma domos fieri hoc  
 eritū dūctū dūctū est ad taxā  
 luxuriosū nectis domū de  
 ius magnitudinē supra memo-  
 rāmus: q̄ ut iū tacitus palatiū  
 necatis hortos nero cōtinuā  
 erat: igit pp magnitudinē & la-  
 titatē hāc domos neronianā: nō  
 ē in urbe romae: idē ipsā romā  
 capere uidebat. Veios migrare  
 osti urbē romā a gallis euerfam  
 subitū plebis afflidus: rōbō agi  
 abāt: ut po. rō. flicis p̄rie ruinis  
 ciuius ethrusci ciuitatē & id ipis  
 impolētiā integrāci trāsmigrāre

An tráimí  
gratio ue-  
fos fiat uei-  
ciuitas ca-  
stellana  
Cynici a ca-  
nibus

**Canis dio-**  
**genes** )

nauplius  
ultores  
ignes i gra  
maticos &  
muficos  
Cantica co  
moediage.

Noster erit pean ille hecatebeletes.

Roma domus: fiet ueíos migrate quírites.

Sí nos & ueíros occupat ista domus.

Sed neq; auctores requisivit. & quosdam per indicem dela-  
tos ad senatum affici grauiore poena prohibuit. Transieut  
eum Isidorus cynicus i publico clara uoce corripuerat: qd  
naupli mala bn cantitaret sua boā male disponderet: & datus  
attellanas: histrio in cātico quodā ἱγῖαιρῳ πῆγιῳ salue  
pfaluae mīstia demōstrauerat ut bibentē nauatem pfaceret  
exitū. c. claudit agrippiæq; significās: & nouissia clausula

quod ne fieret auctoritate camilli dictatoris effectū est: q̄ persuasit populo ut omnia uicos transfringeret: ruinas patrie repararet: & solum gentile habitaret. historia luculēter scribit a Luitio lib. v. ad quā alludunt hi uerficuli: fuerat. n. uerietes ethruici populi adeo florētes pollentēq; ut decēnale bellū aduersus romanos summit cōstantēq; tollerauerit: & tūc primū romani milites sub pellicibus hiemare coacti sūt: qđam neotricog: autumat uicos esse oppidū illud qđ hodie uulgo dī ciuitas castellana. Negi auctores: uerficulogē. Delatos: denūciatos accusatos. Cinicus: cinici philosophi a canibus nūcupati sunt: quog; uitam: ut inq̄t Laetius imitant: qđam a gymnasio cyno fange dīci autumat: cynice scđz cōditor fuit anthiostenes: Diogenes illustrator: hi nullam uerēcūdiā rōnem habētes in ppatulo cohābāt: qđ olim Diogenem gloriosiūd fecisse tradit Augu. in. xlii. de ciuitate dei: peculiare cynicog; est libere carpere & cōuicari: nec minus principis q̄ priuatos interrogatus aliquando Diogenes cur canis uocaret: quod eis inq̄t blandior q̄ dant: in eos nero q̄ nō dant oblatos: malos aut mordeo. Corripuerat: castigauerat repperat multauerat palam ex instituto fecit cynice. Naupli mala: nauplius palamedis pater dolens: filiū suū factione græcorum interemptum cum uideret classem illorū tempestate laborare caphareū cuboia: montem ascendit & eleuata facula a signū dedit uicinū portus: quā re decepti græci inter asperitimos kopulos naufragiū prulerūt: hinc a proprio dictum ē: nauplius ultores sub noctem porrigit ignes: & natat exuuiis græcia præsa suis: omnis autem de nauplio historia & calamitas tragediis perhibebatur: unde nero utpote tragediarum actor ille solebat scenico habitu: subinde cantare quod principi probrosum est: confimili castigatiōe incessebat Diogenes cynicus grammaticos: quod cum Vlyssis mala requirerent sua ignorarent: itidem muficos carpebat: quod cum lyraz chordas congrue apparent: animi mores inconcinchos haberent. Datus: nomen est hiſtrionis attellanarum fabularum: de quibus supra memorauimus. In cantico: cantica comoediarum membra sunt: in quibus ut auctor est diomedes. una tantum debet esse persona aut si duæ fuerint ita debet eē

Diuerbia  
locus liuii

ut ex occulto uno audiat nec loquar: sed secū si opus fuerit uerba faciat. ubi uero plūres uerban̄ ille comœdiage partes nolan̄: diuerbia a p̄sonage diuersitate hoc obiter dictum sit ut intelligas illud. Iuianū: s̄de ad manū citari histronibus ceptum: diuerbiage tñ ipsōge uoci relicta. ὑποκρίν. latine interpretat̄ uale p̄ uale m̄: erāt aut̄ hæc uerba in cantico fabulæ græcæ: q̄ cū ab histriōe recitarent̄ rep̄itauit more actō ris bibētē & nat̄em: ut ita significaret claudii bibēdo agrippinam natādo perissile: nam claudio uenem̄ in portione datum nō in boleto quidam prodiderāt: quod & supra tranquillū ostendit dicens traditum esse a quibsdam datū fuisse uenem̄ claudio per prægustatorem. Clausula: scilicet cīci ci athellanici.

M. AN. Noster erit pean: q̄q̄ simpliciter ad apollinē ob lyra id referēdū uidet̄: q̄a tñ pean dixit p̄cullo rē accipias n̄ d̄: s̄ serio: uñ pean: lu. parce p̄cor peā: & tu depone sagittas & mox postea: sed peā cōtrahit ar. cū. Illeptus hostis. Hecate beletesia lōge seris græce κατρίβη αετρίος δι & κατρίβη αετρίος Homerus κατρίβη αετρίος. Roma domus: Nerōis. Lq̄ totā urbē occupabat: pli. & quota ps ea appa- tus fuit aureæ domus ambiētis urbētur prio disticho illi mīna cædes exprobrabat atq; ei. primo iep̄n cy- tharizādī studiū: ita hoc tertio ædificiū luxuria. Vēios migrate grites: ad ueterē allusit historū. Lūi. est auditor senonas urbe electos eaq; incēdio: & ruinis deformata cōsultatū iter patres an ad uēios populariter migrare deberēt: sed uahemētī camilli orōne: quā sup ea re habuit tēp̄estiuosq; omine cōfirmari: per se uera rūt ciues Romam icolare: est uēiosq; oppidū in æthiopia nec multū ab urbe distās q̄ppe uñ nihil iternissio cursu romā usq; equos cucurrisse cōstat. Pli. maius auguriū circa p̄scos plebeis circēfibus excussio auriga ita: ut si staret curriturū i capitolii equos sedēq; ter iustasse maximū uero eodē p̄uēisse a uēhis cū palma & corona effuso rutumē: q̄bi uicerat: q̄q̄ nō eo ificias iternissio est cursu hoc accidere potuēssit. Si nō & uēios: iudicōse dēn q̄i tāta eēt domus uastitas ut piculū eēt ne uēios quoq; occuparet. Cinicus: cinici do- gmatīs sectator. Clara uoce cinicog; fuit apta allariatiōe uitia corripere. Nauplii: fuit in palamedis q̄ ad tro- iam p̄it p̄ q̄qdē imeritū filiū mortē in grecos ultus ē: Vale. flaccus & face scaua in tua mox danaos achi- rus sara caphareu: Nauplius. Mala i tragœdiis relata ὑπὸ τῶν ποιητῶν ὑπὸ τῶν ποιητῶν. i. salue p̄ saluē m̄: sic. n. i. scripta erat athellanica fabula. Demōstrauit: histrio. Bibētē: p̄tem ad claudii alludēs: q̄ uenem̄ sublat̄us est: q̄q̄. n. boleto iditum credat̄. fuerūt tñ q̄ aliter datū opinarent̄ quasi poculo infusum. Nat̄em: hoc ad agrippinam quæ quantum in nerone fuit naufragio perit. Nouissima clausula: fabulæ.

Orcus du-  
cit pedes

PHIL. Orcus uobis: uerba sunt fabulæ athellanice: in qua ex ar- gumento dicebat̄ orcus. i. Pluto uobis ducit pedes: ut significaret illos ad mortem duci. puerbialis enim locutus est orcus tibi ducit pedes pro eo qd̄ est Pluto trudit trahitq; te ad inferos: idest tu a morte cuius p̄fēs: est Pluto du- ceris igitur cum histrio hæc clau- sulam referret: ubi p̄nunciavit di- ctūem illam uobis per gesticula- tionem histronicam notauit se- natum tāquam nero orcus signi- ficaret: qui senatoribus ducebat pedes: cum senatoribus foret iſe- stissimus: eūq; ordinē sublatū se q̄q; e rep̄. minaret: itidē uer-

Orcus

PHIL.

Sumanus  
Vedius  
Quietilis

Desertio  
neronis

Orcus uobis ducit pedes senatum gestu notaret histrio- nem & philosophum nero nihil amplius q̄ urbe Italiaque summouit. uel contemptu omnis infamiae: uel ne fatendo dolore irriteret ingenia.

De defectione galliæ cōtra eū & aliis gestis eius.



Alem principem paulo minus. xlii. annos perpe- sus terrarum orbis tandem destituit initium facien- tibus gallis duce iulio uindice qui tum eam pro- uinciam proprator optinebat: prædictum a mathematico- sis. Neroni olim erat fore ut quandoq; destitueretur: unde illa uox eius celeberrima τὸ τε χνὸν βασανιστῆς ἡ γῆ τὴν ὅλην tota terra nutrit mimam artem: siue articulā: quo maiore uenia

res a Cicerone ob similitudinem dictus est alter orcus: orcam aut̄ plutonem dici nullus ignorat: q̄ uel s̄c̄e legit̄ illud maronianum: pallidus orcus Eumenidesq; stare: ab urgendo orcū inclinari autumat festus ue- teres sumanus dixerunt quasi sumū manium: ut interpretat̄ marcianus de nuptiis philologiz: idē uedius n̄ copatus: quē & plutonē & ditē uēiouēq; dixerūt ab antiq; dictus est gēralis: credo quia mors quies est enū nage: qd̄am legit̄ orhis accipiuntq; p̄ saltatiōe: quod parū quadrat parūq; habet acuminis. Histronem: scilicet datūq; egerat fabulā athellanā. Philosophū: lidoq; cynicūq; neronem in publico corripuerat. Sd̄ mouit: cecit. Cōceptu ifamiae: ifamiam facile cōtemnūt p̄bros homines & dedecorosi: uñ & a lunale di- ctū in foeminam ipudicem: famā cōtemplerat olim: cuius apud molles minima est iactura cathedras. Irrita- ret: si demōstrasset se dolēter affici ex talibus obiurgatiōibus: haud dubie irritasset prouocassetq; iſgentia eruditog; ad p̄bra hoc genus cōmīssēda in ip̄m neronē: sed dū simulat hæc fūsq; deq; facere: uel re uera floccipēdit nimig; relente: s̄c̄tū ingenios̄ ab talibus excogitandis: q̄bus p̄iceps nō mouet̄. Destituit: dese- ruit: Eutropius: romāe urbi execrabilis nero ab oibus simul destitutus. Iunio uindice. historia hæc est in- nus uindex galliæ prætor iſsurxit in neronem bellūq; apte suscepit scriptis ad galbam litteris: q̄ id tem- pus erat in hispania: quē hortabatur ad accipiēdū ip̄iū. rufus uero uirginiusq; legionibus potentissimis præ- erat cū ip̄ator a suis appellaret̄: dicebat se neq; acceptūq; ip̄iū neq; p̄missūq; ut alii daret̄: q̄ a senatu electum



nō foret hinc uirginū uicidiciꝝ exercitus simul cōflickerēt: quo cōflictu uidex fe ipm interemēt: uñ rumor uulgatus est ipū uirginio oēs dare uellet: tūc demū galba sibi metuēs ad uirginū scripsit: eumq; iuitauit ad romanū ipū libertatēq; tutatū: q ubi cognouit neronē occisū ēē galbæ pīde ac iparorū obuiam pīctus ē: hos trīs tāq; assertores romanū ipū extitit: q; nerōis iūctim locauit lūernalis ubi ait: qd. n. uirginū armis debuit ulcisci magis aut cū uidice galbæ: *τοτε xvi ov: latie* significat articulo oīs terra nutrit: nero at uisur pabat hūc græcā sīnam: ut significaret sibi necessariū ēē aliquā uel mīnam artū edificare: ut destitutis deiectisq; inopio ab illa nutriti aliq; possent: artes. n. & disciplinæ ubiq; gētū. ubiq; locoge parat artificibus alimētachæc. n. sūr prædia & uaticæ: quæ nobis a fortūa adimī non possunt: quæ etiam e naufragio possūt enata reuq; nos nūq; destitutū: talia dicebat Aristippus uaticæ liberis oportere parari: in quæ fortuna non habet imperiū: Theophrastus uero ait doctū ex oībus solū neq; i aliis locis peregrinū neq; inopē futurū: qd. codices hñt uersum Homeri dimidiatū: quo poeta eximius cecinit nihil alere terrā miserius aypopotapφio. i. homūculo. uero idēdē usurparet hāc homericā sīnam: q; nihil terra nutrit miserius aypopotapφio. i. homūculo.

Mors uindictis

Disciplina uatica  
Dionysius docuit  
pueros

M. AN. Orchis: saltatio: sic. n. legerim potiusq; orchus ut oēs codices quos uidimus hñt ut latetē taxatā intelligamus turpē senatus assentionē q canēri nerōi plauderet nisi orchus p nerōe accipiat qñ alter in absumēdo senatu orchus. Gestus: id decoꝝ plausu. Histrionē. q fabulā egit. Et phūm: Histrionē cynicū. Cōteptuq; uere cōtēneret quā faceretq; eiusmōi obreclatōes. Irritaret: cōciteret. Ingēiosos: ad plura in se scribēda. Destituit orbis. i. hoīum cōsensus fauor: studū. Iulio uidice: de uidicis & Galbæ de feclio: tactus abūdē mīta *τοτε xvi ov: latie* significat articulo oīs terra nutrit. Maiore uiciā. mīos accusariōe.

PHIL. Meditare: exerceret idē meditatōes dicit exercitatiōes: & ut ingt Vegetius nihil est tam difficile: quod nō assidua meditatio facillimum reddat. Priuato necessariā: tāq; si unq; priuatus eē futurus uellet cytharedicā artem psteri: cuius qñtu alere: sunt. n. disciplinæ & imprimis litteræ. in rebus reuēdis ornamento i aduēsis pñdio: Diōsyus tyrānus cū syracusis esset expulsiō ēē corinthi apuile ludū litterariū: puerosq; docuisse artē quoq; cytharedicā fuisse quatuorūq; testā martialis cū ait artes discere uult pecuniosas: fac discat cytharedus aut choraulas: ariō quoq; musica cytharedicāq; arte pñtissimū grādem pecūiā & uberes qñtus facit: uicūq; artis grā perādō regi corinthioq; fuit dilectissimū

Arion ex  
mūica  
opulentus

meditaretur cytharedicā artem principi sibi gratam priuatō necessariā: Sponderunt tamen quidam destituo ei ordinationem orientis nonnulli nominatim regnum hierosolymorum plures omnis pristinae fortunae restitutionem. Cui spei promior britania armeniaq; amissa: ac rursus utraq; recepta defunctum se fatalibus malis existimabat. Ut uero cōsulto delphis Apolline septuagesimū & tertium annū cauentum sibi audiuit quasi eo demū obiturus: ac nihil coniectans de ætate Galbæ tanta fiducia nō modo senectam: sed etiam perpetuam singularemq; concepit foelicitatē: ut amissis naufragio pñciosissimis rebus nō dubitauerit inter suos dicere pisces eas sibi relatuꝝ. Neapoli de motu galliaq; cognouit die ipso: quo mēm occiderat adeoq; lente ac secure tulit ut gaudendi ēē suspicionem pberet tanq; occasiōe nata spoliandaq; iure belli opulētissimāq; prouinciaq;. Statimq;

qdā mathematici. Notatim: q pōdebāt nerōi ordinationē oriētis: hī gñalr: loq;banr: ut nō hāc magis q illā regionē oriētālē significaret: qdā uero notatim spēciatq; dixerūt neronē hituꝝ: in oriente post defectionē oīuꝝ regnū hierosolymorū: hierosolyma at ecclīastici scriptores hierusalē uocāt: hñt at hierosolyma. ut pñdit Egeſippus q priō solyma dicebāt: sed cū rex cananeus cognomēto iustusq; fuit cōditor solymorū: tēplū addidisset: idē hierosolyma nūcupauit: græcē. n. iē pov tēplū uocāt. aut iat Eulēbius i. ix. euāgelicæ pparatiōis hierosolyma appellari qñ hierō solomōis hoc ē ædē solomōis a tēplo: qd solomō hierosolymis pñcherimū magnificētissimūq; cōstruxit. Cui spēci: quā faciebāt plures ex mathematicis: ut. sibi pristina fortūa oīs restitueret: natura. n. cōparat. ut id libenter credamus spēmūq; futurū: qd uolumus ac optamus. Vtraq; recepta: supra mēcorauimus: neronē accipisse clades alterā i britaniā alterā i armētiā: q; mox britaniā recepit uirtute Suetōiū paulinū: & armētiā uirtute corbulōis ex quo itēptabāt se restitutū ēē i pristina fortūa: & ita liberatū ēē a piculis malisq; q fata portēdebāt. Desūctū: liberatū: utrigillo neq; magnis desūctæ piculis: lūinis desūctā morbis corpa. dixit p liberatū: desūctū expōsuit Dōatus Terētiū interps p finitū: idē mortui desūcti q finitū pegerūt: utz mūia. Septuagesimū & iii. ānū. oracula sæpe flexiloq; & obſcura sūt: ut iqt cicero i. ii. de dīnatōe: qd & plimōs ex tēpla notificāt: tale fuit hoc apollinis oraculū nerōi datū: nō q dīgnēt nerōi cauēdū ēē ānū. lxxiii. existiauit nero id significari. qd tūc eo atatis fuz āno eēt mortuus: sed oraculū: ut mox paratū significare uolebat nerōi metuēdū ēē galbā. q agebat. lxx. & tertū atatis ānū: qñ ex turbato nerōe factus est ipator. Quasi eo demū obiturus: ueluri moriturus eēt āno atatis fuz. lxxiii. quæ ætas fuisse haud dubie polychrōta. Pisces relatuꝝ: ex tēplo polycratī famioq; tyrāni: qd foelicitē fuisse tēra dūneo qd nihil acciderat ei qd nollet: q ex filio amāis regis ægyptioq; ānulū pñciosissimū: quo delectabāt

Hierosolyma unde  
Solyma

Quod noluit  
credūt

Defunctus

Oracula  
flexilologia

Foelicitas  
polycratī

annulus re-  
larus poly-  
crati

in mare abiectus: ita aliqd molestiae expiit in uita: uerū rursus scūs est scilicet: cū is ipse annulus in p̄cordis piscis inuentus ēē: quē piscator captū p̄ mūre obrulit: hystoria scribit luculēter ab herodoto in tertio: cuius & Cicero in .v. de finibus & Plī. in .xxxiii. & in ultimo meminerūt. Die ipsō nero matrem interfecit: per festos quatuor dies q̄ sūt mēsis marcii minervae dicati: idē post multos annos eodē ipso die nūciū accepit de rebellione galliae: & iulii uindictae de se dēdōe tanq̄ ita fata disponerēt ut quo die cōmiserat matricidii: eo euerfione subiret ipsi. Lēte ac secure tulit: scribit plutarchus i Galba neronē audita de se dēdōe uidicis simu lasse se illū cōtēnere ac nihili ducere res gallogae: quēt uelut p̄ iocū ad amicos duxisse fēf: nō malū sibi pecu nis egenti rebellione galliae incidisse: quae opes cū in seruaturam uenissent: sibi p̄dae futuras asseuerant: galliae enim inter provincias sūt opulentissimae & ob id accommodae ad imperatorem diuitiis futurandum.

M. AN. Meditare: exerceat. Quidam: mathematico. Cui spēs: pristinā. s. fortunā in itēgrum resti- tuendae. Britānia & armenia: de quae alienatione in trāscursū auctor. nā quū ro. legiones a parthis subiu- gatae sūt: ob armenia est bellatū. Desunctū: ad exitū puenisse. Actate: galbae q̄ cū uita annū agebat quū in hispāia ipator cōsalutatus est. Singularē: unicā & nullo mō uariabilē: aut tā lōgū ut nulli principū lōgiore cōstigisset. Pisces: eas sibi relatuos qd̄ polierat famio oīum principū q̄ sua aetate fuerūt fortunatissimo cōci- gisse Herodotus & Plī. tradūt ut annulus in mare p̄iectū eximii ualoris sardonice ait. Plī. fuisse piscis a piscato re oblatu restituit. Die: quo mētem occiderat: nō illo tpe sed eo anni die quo mater ab illo occisa fuerat.

PHI. In gymnasiū. s. neapo- litanogae apud quos athletica cer- tamia & agō gymnicus ritu grae- canico edebant. Interpellatus: interruptus. Tumultuosioribus: cū tumultu praecipitantiq̄ de- portatis: uel tumultuosa nūcian- tibus. Haecenus: usq̄ eatūs.

Excanduit: iratus est: enī ex- candescētia ira nascēs & modo desistētiq̄ue thymosis graecae di- cis. Malum minaret: sic uulgo quoq̄ dici solet: Lucretius i. iiii. ma- lū qdem militibus meis inq̄t nisi querint. Desissent: elegantes leges desissent pro eo qd̄ est de- fecissent: rebellasentq̄. Nō mā dāre qd̄ nulli mā data dedit mul- ti praecipit: ita haec tota de re bellioe galliae fama silentio mā daret. Edictis uindictis: cū uin- dex prator eēt galliae merito edi- cta appellat: cū pprie edicta sint leges pratoriae. Cicero q̄ plurimū tribuunt edi: cto pratoris edictū legem annuam dicūt esse. Con- tumeliosis: probroz contūelia- rūq̄ referens. Epistola: quam ex neapoli misit romam ad senatū.

Excusato langore faucū: mor- bus faucū est angina & tonsillae: imperitū medicorum uulgos q̄- natiā uocat: cū Hippocrates & Galenus synachē appellauerint pli. tonsillas seiūgit discriminatq̄ ab angina. Se icreptū: obiurgatum ea stigmatq̄ a uindice scribit philostratus uidicem uocato ad contione exercitu ofonē habuisse utrolentā cō- tra Neronem: q̄ inter alia dicebat illū magis est omnia q̄ cytharedū: cytharedū uero multo magis q̄ regem eundem quoq̄ ifama furore: auaritia: lasciua: omniq̄ crudelitate corruptū criminabat qd̄ uero matrem interfecisset id nequa q̄ illi crimini dandū esse dicebat: tanquam iure interfecta esset illa: quae tale portento- rum pepisset. Aenobarbum: similiter alias doluit nero se donatium a britānico salutū fuisse: sunt enim haec noia familiae: quae nero falsidiebat: postea q̄ in gentem claudiam per adoptionem fuerat afeitus. Nomen gentis. Aenobarbi. Inficitia: inficitia & ipertitia. Exprobaretur: probro daret a uindice. Deposito ado- ptiuo. s. noie Neronis: qd̄ per adoptionem usurpauerat. transiueratq̄ in claudiam familiam. Refellebat: re- futabat: redarguebat: refellit enim is: qui negat ut inquit donatus. Inficitia artis: scilicet cytharadicē

in gymnasiū progressus certātes athletas effusissimo studio spectauit: cōtēx quoq̄ tpe interpellatus tumultuosioribus lris haecenus excanduit ut malum his q̄ desissent minaret deniq̄ per octo cōtinuos dies perscribere qui non manda- re quid aut praecipere conatus rem silentio obliterauit.

De reditu eius ad urbem: & contumeliis in eum dictis & aliis gestis eius.



Dictis tandem uindictis cōtumeliosis & freq̄ntibus p̄morus senatum epistolam in ultionem sui. Reiq̄ pub. adhortatus est: excusato lāgore faucū p̄pter quem nō adesset. Nihil autē aequē doluit: q̄ ut cytharedū malū se increpitum ac pro neroe Aenobarbum appellatū: & nomen qd̄ gētile: quod sibi per cōtumeliam exprobare tur resumpturū se professus est deposito adoptiuo. Caetera cōiuita ut falsa nō alio argumento refellebat: q̄ quod ēt scī- tia tanto pe laborate perfectaq̄ a se artis obiceretur: singu- los subide rogītās nosset nequequam praestatiorem. Sed urgentibus aliis sup̄ alios nunciis Romam praetrepidus re- diit: leuiterq̄ mō in itinere friuolo auspicio mente recreata quā annocasset insculptum monumēto militem gallum ab eq̄te romano oppressum trahi crinibus ad eam speciem exi- luit gaudio: coelūq̄ adorauit. Ac ne tūc quidem aut senatu aut populo corā appellato quodā e prioribus uiris demū euocauit. trāfactaq̄ raptim cōsultatione reliquā diei p̄tem

Excande-  
scētia  
Thymosis

Edicta p̄-  
toria

Angina  
Tonsillae  
Squinantia  
Synanche  
Oratio ul-  
terulenta in  
Neronem  
Dictum ui-  
ducis

Refellere

senfus at huc ē cū nero īcreptus fuisset a uidice tāq cytharedus malus: ex hoc argumētabat maledicta oīa uidicis sibi obiectata ēē falsā: cū sibi cytharedica obiectet: in q̄ se pfectissimū absolutissimūq; & credi & dici uolebat. Subide: frequēter, Rogitās: īterrogās. Præstātorē: ipso. (Nero ī arte cytharedica. Præter pidus: ualde trepidās. Rediit. ī Romā. Friuololēus & nugatorio: sūt. n. friuola uasa fictilia quassā. Auspiciū: hic auspice intellige deū p p̄sagio & p̄gnostico: sine ulla auiū spectā: cū alias auspiciū ab aue speciem a deū accipiat. Monumētō: sepulchro. Milite gallū: ex hoc nero coepit foelix oīes: tanq̄ ipse romāus cū romāis ita opp̄sūrus esset gallos cū uidice rebellātes quēdamodū gallos ille sculptus opp̄sū trahēbat ab egre romāo. Milite gallū: apud gallos ad militādū oīs ætas aprissima est: & pari p̄cloris robore senex ad p̄cūndū ducit: & adultus gelu duratis artubus & labore assiduū multa cōtempturus & formidādā: auctor amianus marcellinus in. xv. q̄ ait gallos uini auidos ēē adeo: ut qdam ebrietate cōtinua obrūtādū sentiat. Ad eam spēm: figuram sculpturæ. Coelū adorauit: ait Aeneas Virgilianus: tēdoq; supinas ad coelū cū uoce manus. Aut senatu appellato: neq; allocutus est senatū neq; uerba fecit apud populum: qd̄ p̄merē di fauoris ḡa in re anticipatī fuerat fidei. Euocauit: coetu supatos uocauit ut cum his cōsuleret.

Friuola  
AuspiciūApud gal-  
los oīs etas  
apta mili-  
tie  
Galli auidi  
uini

M. AN. Hactenus: ut ī apras rīas erupit. Cōtūmēliosis: cōtūdeliagē plēseiūsq; phamā p̄cūndātibz. Cytharedū: malū: ita turpia illa cytharæ delirāmēta aīo sēderāt ut ne in apto qd̄ dīscrimīe mentire desierit. Aenobarbū: de cognominis rōne uide supra. Adoptiuo: Nerōis appellatiōe qd̄ nomē ēēt ex Claudij adōptōe sortitus. Inficiat: qd̄ inficius ēēt op̄e: & studiū a se circa musicē nauat. Milite gallū a ro. opp̄sū: q̄n certū futurū ī gallos uictoriæ augurū rē ad se traxit. Ne tū qd̄: quū maximā ordinū fauore opus erat.

per organa hydraulica noui & ignoti generis circunduxit: ostendensque singula de ratione ac difficultate cuiusq; disferens: iamque etiam prolaturum omnia in theatrum affirmauit si per undicem liceat.

De defectiōe hispaniarum: & galbæ contra eum.

**P**ostq̄ deinde ēt galbam & hispanias descīuisse cōgnouit collapsus atq; male fracto diu & sine uoce: & p̄pe intermortuus iacuit: utq; respiciuit ueste discissa capite conuerberato actum: de se p̄nunciāuit. Consolatoriq; nutricula & aliis quoq; iam principibus similia accidisse memorātī se uero præt̄ ceteros inaudita & incognita pati respondit: qui suū Imperium uiuus amitteret: nec eo secius quicquam ex consuetudine luxus atq; desidīæ omisit uel minūm: Quinimo quum prosperi quidam ex prouidētia in defectiōis duces: carmina: lascīueq; modulata: quæ uulgo innotuerunt etiā gesticulatus est: ac spectaculis theatri clam illatus cuidam scēnico placētī nūcium misit abuti

PHI. Organa hydraulica: sūt qdā machinæ ad haumēdā aq̄ inuētæ: q̄ organa hydraulica uocant: quoq; meminit Vitruius architectus i. ix. & x. sūt organa hydraulica musica: inftrāq; p aquā sonātes excitāt uoces: uñ & nomē accepit: græci. n. τὸν ὕδωρ aquā uocat & αὐτὴν ὑδρία: Ctesibius tonforis filius hydraulicas machinas primus s̄struxit: cuius rei Plī. quoq; meminit in. vii. his uerbis laudatus Ctesibius ē pneumatica rōne & hydraulica organis reposit: idē in. ix. delphicū mulieri p̄didit musica arte & p̄cipue hydraulici sono: de his musicis instrumētis cēfōra est illa & digna mēoratu apud amianū poratio. Deniq; p̄ philosopho cātor & in locū oratoris doct̄or artū ludicragē accl̄ & bibliothecis sepulchroq; ritu in p̄petuū clausis organa fabricant hydraulica. Difficultate cuiusq; haud dubie dis-

p̄ philoso-  
pho cātor

ficalter mīrag arte mechanica conficiuntur organa hydraulica: unde non immerito laudat Ctesibius inuēt̄or machinarum hydraulicarum. Disferens: disputans disertans. Prolaturum: producturum ostēsurū. Per undicem: a quo id temporis admovebat: si qd̄ prudentiæ habuisset omittere debere cytharedicam artem: & musica instrumenta, & arma esse tractanda non organa. Hispanias: galba per octo annos rexit hīspaniam taraconensem: ubi imperator ab exercitu cōsolutatus est: nero autē auctore Plutarcho lotus prandebat: ubi audiuit galbam cum hispania defecisse qd̄ adeo dolenter tulit: ut mensim subuerterit. Male fracto: p̄cūndū inftrāto debilitatoq;. Intermortuus: intermortuū latini dicūt eum q̄ inter mortē uitāq; ex dolore procūbit similis expirant: Plinius in. xxxi. uitali inq; marini aduēte inftrāc naribus intermortuum uulūz uitio: artalus cū boetios ad societatem romanā hortarē: ut apud Luidū. ait Eumenes: in ipsa contione intermortuus haud multo post expirauit de inanimatis quoq; intermortuū dīci posse testis est Cicerō: q̄ ait in oratione pro murena: memoriā prope intermortuū generis sui uirtute renouare. Respiciuit: ad se rediit respiciuit refocillatus ē. Veste discissa: hoc in dolore fieri cōfuerit: unde legimus subide in scripturis canonicis multos discidisse uestimēta ob morrorem. Similia accidisse: ab exemplo nutrix alūnū consolabatur: tanq̄ ea fortiori aīo ferenda sint: quæ aliis quoq; cognoscimus accidisse. Vnius: tanq̄ alii principes nō in uita amittāt summū imperiū: sed cū morte: atq; tamē legimus multos adhuc uiuētēs impio spolia tos fuisse: sicut targinos & Dionysium syracusanū. Nec eo secius: nec ideo minus. Luxus: luxuriosi pro-

mēsam sub-  
uertit  
Intermor-  
tuusVestimēta  
diloricari i  
ludā

diglq; uictus. Proferri qdāqda res pſpera. Abundantiſſimā: ex coſuetudine luxus. In defectiōis duces: ut dicē & galbā. Innotuerūt: celebrata iuulgataq; ſunt. Geſticularus: more hiſtrionū: q nō ſolū carmina ore depromūt: ſed geſticulāte uultu & motu corporis accommodato pſequunt. Clāillatus: fugā & ignorantibus ſpectatoribus. Scenicus: ſape deſcē deſcē ſcenicos abſoluto uocabulo hiſtriones nuncupari: Augu. air in. i. de ciuitate dei: quo mō abicitur ſcenicuſq; per quem colit̄ deus. Placēt: mire oblectāt. Abuti: utimur cū honore abutimur cū iniuria: ſicuti docet donatus Teretianus iterp̄s: in alio ſignificatū abuti dicitur hī rebus: quā nobis utētibz petūt: unde cui legatus eſt uſufructus bonoꝝ: illi nō poteſt uidē legatus uſus penoris neq; uini neq; olei & id genus reꝝ aliaꝝ: quā utendo conſumunt: unde air eleganter Boetius cum uſus & abuſus contraria ſint: cui reꝝ uſufructus legatus eſt: non poteſt uidē legatus abuſus.

Scenici

Abuti

Vſus abu-  
ſus  
contraria

M. AN. Per organa hydraulica: muſicū inſtrumentū a ſimilitudine naualis machinæ deſcē Plinius auctōr eſt pneumatica rōne chreſibinū hydraulica organa in athenieſium nauali reſpiſſe: & rursus delphias hydrau licōꝝ organoꝝ cōcētū demulceri. Prolatuz: reſp̄tatuz. Si p̄ uindictē: q̄ p̄ hūc dicere uoluſſet publice ſollicitatis irerpellarōrē. Et hiſpāias: qbus galba pſidebat. Male: ualde Cicero idq; ad rē pr̄nere crede bār ſcriptores illos male mulclaros. Nutricula: ægloꝝ ſine certæ alexandriæ utraq; n. eius nutrit ſunt.

Aliis p̄cipibus: q̄ ipſius rpa p̄ceſſerāt. Similia accidiſſe p̄uiciāꝝ & exercitiū defectiōis. Præter ceteros: p̄cipes itellige. Sup̄ abundantiſſimā cenā: uel luxurioſe paratā aut qd̄ magis placet frequentiſſimo cōſu- tuo initā. In defectiōis duces: uindictē & galbā. Innotuerūt uulguſ exire. Geſticularus: geſtu quodā imi- tatus. Clam: occulte ob temporum nouitatem perſona diſſimulata. Scenico: hiſtrioni in ſcena canēti.

Abuti cum: oſioſe ſibi placere quia ſine æmulo certaret: quaſi denunciatum uellet niſi præſentibus eſſet curis diſtrictus fuiſſe ſe cum illo certaturum iniecturumq; ſollicitudinem ingētem.

PHI. Occupationibus ſuis: hi- ſtrionia. ſ. & ſcenica arte. q̄ haud dubiæ erāt occupationes neronis: cū in his toros dies frequēter im- pēderet. Tumultus qui exortus eſt ob defectiōem uidicis in gal- lia: & galbæ in hiſpāia. Inmāia: crudelia & ſanguinaria. Sūmit- tere: furri & clā imittere. Quic- qd̄ exulū: oēs exules. Hoīum gal- licioꝝ: pp̄ iniriū rebelliois factū a gallis auctore uindictē. ſcribit lā prius gallicanas mentes duras ac retrogradas eſſe: & ſape impa- roribus graues: oſi a gallicis hoī- bus occiſus fui alexāder romāus impator una cū mſe. Illos: exu- les. Deſciſcētibus rebellātibz: deſciſcere. n. eſt rebellare: & diſce- dere a fide p̄ria. Hos: gallicanos hoīes. Popularium: popularis dicit̄ homo eiufdē cōditionis ge- nerisq; popularis populo amatus eſt: & popularis ciuis: popularis humilis eſt: popularis uiliſhīc. I- telligimus populares eiufdem cō- ditiōis & generis: ut ſir ſenſus ne- ronem deſtiſſe cōtrucidare gal- licanos hoīes: q̄ erāt Romæ uelu- ti fautores galloꝝ tranſalpinorū rebellārium. apud Saluſtiū popu- lares dñr p̄cipes & cōſcii coniu- ratiōis. Permittere: zeugma eſt a ſupiori. reperēdū. n. ē uerbū illud. crediſ deſtiſſe. Per cōiuiua necare: ſicut oſi ſuillis fungis tota cōiuiua iterempra fuerūt: una cū aneo ſerō pſecto nerōis uigilū & tribunis & cēturiōibus. Urbē icēdere: æren- plo Catilinæ: q̄ deſtiſauerat cū cōiuratis. xii. ſil oporūa loca urbis icēdere: ut eo tumultu faciliōr aditus ſi- ret ad cōſulē Ciceronē ceteroſq; qbus iſtā pabāſ opprimēdos. Difficilius: dū oēs forēt occupati circa ſeras uicātis diſcurſantes. Expeditionē neceſſariā: ut cōpararis copiis militātibz expeditionē belliſi ſuſci- peret aduerſus gallos deſciſcētes. Ante t̄ps: ante exactū legitimū cōſularis ſpaciū: qd̄ erat annum. Ho-

eum occupationibus ſuis.

De malis eius propoſitis & de conſulum priuatione: & con- ſulatus aſſumptione.



Nirio ſtatim tumultus multa & ſmania uerum non abhorrenria a ſua natura crediſ deſtināſſe ſucceſſo- res p̄cuſſoresq; ſummittere exercitus: & p̄uincias regentibus quaſi cōſpiraris idemq; & unū ſenriētibus q̄qd̄ ubiq; exulum: q̄qd̄ in urbe hoīum gallicanoꝝ eſſet contru- cidare illos ne diſciſcētibus aggregarent: hos ur cōſcios po- pulariū ſuoꝝ atq; fautores Gallias exercitiis diripiendas p̄mittere ſenatū uniuerſum ueneno p̄ conuluia necare: urbē incēdere ſeris in populū immiſſis: quo difficilius defende- ret: ſed abſterritus nō rā p̄cēnitentia q̄ p̄ficiēdi deſpatione: credēſq; expeditionem neceſſariam cōſules ante tempus pri- uauit honore atq; in utruſq; locum ſolas inuit conſulatum quaſi fatale eſſe non poſſe Gallias debellari niſi a cōſule: ac ſuſceptis faſcibus quū poſt epulas tricliniō digrederetur in- nixus hu meris famulorum affirmauit ſimul ac p̄tmū p̄u- uinciam artiſſer inermē ſe in conſpectus exercitiū p̄ditu- rum: nec quicq; aliud quā ſteruꝝ. Reuocatiſq; ad p̄cēniten- tiam deſectoribus ſequenti die lærum inrer lætos cantatu- rum epinicia: quæ iam nunc ſibi componi oporteret.

De apparu expeditionis cōtra gallos & extractiōibus ciu- i Np̄paranda expeditionē p̄tmam curam habuit

i

a ſupiori. reperēdū. n. ē uerbū illud. crediſ deſtiſſe. Per cōiuiua necare: ſicut oſi ſuillis fungis tota cōiuiua iterempra fuerūt: una cū aneo ſerō pſecto nerōis uigilū & tribunis & cēturiōibus. Urbē icēdere: æren- plo Catilinæ: q̄ deſtiſauerat cū cōiuratis. xii. ſil oporūa loca urbis icēdere: ut eo tumultu faciliōr aditus ſi- ret ad cōſulē Ciceronē ceteroſq; qbus iſtā pabāſ opprimēdos. Difficilius: dū oēs forēt occupati circa ſeras uicātis diſcurſantes. Expeditionē neceſſariā: ut cōpararis copiis militātibz expeditionē belliſi ſuſci- peret aduerſus gallos deſciſcētes. Ante t̄ps: ante exactū legitimū cōſularis ſpaciū: qd̄ erat annum. Ho-

gallicanæ

mentes re-  
trograde

deſciſcere

popularisq;

nore: cōsulatu. Vtriusq; cōsulis. Fatale: decretū cōstitutūq; a satisq; ut inq; cleantes & interpret Seneca ducit uolētē trahit uolētē. Fatoq; necessitas: ut elegit ait Apuleius ieffugibilis ē. uñ a bono poeta dem est: ielluabile fatū. Nisi a cōsule: more magni pōpeliq; oli solus cōsul sine collega creatus ē. Iō āt uoluit ne ro inire solus cōsulatu: ut gallias debellaret: uel uti puiciz galliaz ab unico trī cōsule nō āt a duobus cōsulibus debellari subigiq; possent: sicut fatali decreto cōtineri affirmabat. Falcibus. cōsulantibus: relege q; i prio cōmētario ānotau sup falcibus uirgicq; cōsulatibus. Innixus: firmatus stabilitus sustentatus. a Luio dem ē rē romanā stetit inuā papyrio curiof. Prouicia gallia: q; erat puicia po. ro. Pli. scribēs de narbonē gallia inq; Italia uerius q; puicia. Exercitūq; duce lulio uidice primi de fecerat. Proditūq; progressūq;.

Quā stertūq; tanq; lachrymis solis posset reuocare ad offiū copias militares & picipes defectiōis: ueq; ne sciebat qd' ab apollōio rethore dem fuerat nō mis uere q; pulchre lachryma nihil citius arescere cū flagitiōq; imānitas uicat stertū & cōploratiōem. Cāratūq; epinicia: graeci uocat epinicia pmiū & celebritates p pta uictoria ē rē pū. K. o. dī uictorialis: trāgillus epinicia itelligi uult carmina laudatiōisq; cōpositas ex uictoria. hāc distictōem usurpat hierosolymus i interpretatiōe libri scdī machabeoq; ubi sic scriptū est: & cū epinicia ageret in hierosolymis: ubi exposuit nō inepte Nicolaus de lyta epinicia itelligi solēnitates de uictoris.

MAN. Desciscētib; defectionū ducibus. Hos: Gallos. Cōscios: picipes. Populāriū. i. cōfiliōq; q; ab hoibus sup gētis fuissent in le sita. Defendēt: urbs. i. ab incendio. Nō tā pōnitētia: q; a sceleris pōnitēret. Quasi fatale cēt: isq; iuadēdi cōsulatus ptextus fuit. Epinicia: carmina nūc & laudatiōes ad uictoriā attēctia est cū i. i. k. i. nō aliq; pmiū: seu celebritas p hita uictoria ab eū i. i. k. i. q; uictoria.

deligendi uehacula portandis scēnāis organis: concubinasque quas secum educeret tondendi ad uirilem modum: & securibus pelisq; amazonicis instruendi. Mox tribus urbanas ad sacramentum citauit: ac nullo idoneo respondēte certum dominis seruorum numerum indixit. Nec nisi ex tota cuiusq; familia probatissimos ne dispensatoribus quidem aut amanuensibus exceptis recepit: partem etiam censum omnes ordines conferre iussit. & insuper inquilias priuatarum ædium atque insularum pensionem annuam

fancia bellī. Ci. taxat uerre q; dū ēēt impator ppli romani stroduebat intra tentoria solas ferme mulieres & libidinū ministras. Scēnāis orgāis: organa in hoc loco itelligimus musica instia gñali uocabulo: ster q; erāt & hidraulica de qbus supra memorauimus. alias organa significat machinas: de qbus uictoruius archi rebus in. x. scribit hęc. Inter machinas & organa id uē esse discimē. qd' machinas pluribus opibus in maior cogunt effectus: ut balistę torculariūq; pla organa aut unius ope: ppositū uti scōrpiōis. organoq; fabricatores organarii nūcupant. Iulius firmicus in. iii. matheos ait Mercuriū q; uenere i. vi. ab horoscopo loco dēdi ad uirilē modū: hoc olim scdītauit iphicratea mithrydatē cōiū: q; torōdī capillos in uirilē modū: & equo se armisq; affuefecti: quo facilius laboribus & piculis eius itereferet: q; uictū maritū a pōpēio magno p efferatas gētes fugientē aio & corpe ifatigabili qū iūta qdā isequuta est i hōis uirilē reformatā. Nero dū debet curare quo mō uincat hostes: curat quo mō cōcubinas secū educat detūs more uirilī. Securus: ut ad imitationē amazonū ita cōcubitas armatas uiderent: illaz. n. armatas securibus bella imitant. uñ securi geraz a poetis distā: & ab ofo securis optimo epitheto amazonia nūcupata: cuius iueneris fuit audire Plinio pēthesilea amazon Pelis: pelra sicut breue est in modū lūz figuratūq; ufe sunt peculiariter amazones in bello. hinc illud maroniani ducit amazonidū lunatis: agmina pelris. Iphicrates atheniēsis cū militaria arma imitasset itituit ut peltā p arma ferrētā quo postea peltastę pedites sunt appellati q; ad mortū cōcurrūq; erāt leuiore. Tribus urbanas: q; tuor solas urbanas peltas fuisse autumat Plinius appellatas a partibus urbis: in qbus habitabāt. nā suburrana palatina collina exqlina dicebant: in q; trāsseri ignominio sum erat desidē pbro. rustice uero tribus laudatissime existimabant. sed hic tranquillus p tribus urbanas si gnificare ut oēs romanas tribusq; erāt nūero. xxxv. Ad sacm. f. militare: milites. n. iurare solebāt in nōmē impatoris oiaq; se strenue facturos: quēcūq; iussisset impator: & militiam nūq; deserturos. ideoq; sacramē ta dicebant: i. iuuenalis cōmoda nūc alia atq; emolumēta notemus sacramentoq; Citauit. consules itidē citabāt iuniores ut noia daret in militiā: de quo apud Liuiū multa est mētio. Seruoz: nūq; cū legitimi milites deerrāt ad seruos cōfugere solebāt: sicut in secundo punico bello scdītarū est: qū ut inq; Liuius honesta uilibus cesserūt. quē exercitū utpote ex seruis itititū. Augu. in. iii. de ciuitate dei eleganter pudendam uocat. praxterea lege militari serui ab omni militiā phibent: alioquin capite puniunt ut scribūt iurifconsulti. quod etiam grammaticus Seruiū pdidit in enarratione illius uersus uetiūq; ad troiam miserat armis. In.

Ducunt  
uolentē  
Fata  
Necessitas  
ieffugibilis  
Innixus

Lachryma  
cito arefcit

Epinicia  
Inil

PHI

PHI

PHI

Organa fac  
cie milita  
res  
organa  
machina  
Organarii  
Myropolae  
Iphicratea

Securigere

Pelta

Peltastę

noia tribu  
nū urbana  
rum  
Sacra  
Exercitus  
ex seruis



Indictuaz  
feriaz  
Funera idi  
dictia  
Dispéato  
res unde  
Impendia  
Libripéde  
amanuéses

dixit: imperavit denūciavit. id dicere. n. denūciare est. unū imperatūz feriaz dictas: quas consules vel ptores p arbitrio pēris idicunt. & funera idictia a pēris nūcupata: ad quae per praconem evocabant. De funere idictio intellexit tranquillus cū scripsit in Julio Caesare: funere idicto rogos extructus est. Cuiusq; dñi fami lia: appellatiōem familiaz servos & mācia itelligi norissimū est. Dispéatoribus: dispéatores, fuisse in se- uoꝝ numero familiq; norū est: id dicat Plī. scribēs in. xxxiii. servus claudii drūm illam noie rotūdis dispé ator hispāz ceterioris quinquagenariā licentiam habuit: dicti aut sūt dispéatores ob aere impēdēdo: nāq; apud veteres romāos cū asses librales eēnt appēdebant: usū expēsa compēdia impēdia & dispéatores appellat: quetiam stipis pōderatūz pēatores libripēdes dicti: auctores Mar. Varro & Plinius. Amanuēsisbus: uoca- bulum est trāgillū peculiatre: tanq; a manu formatū: sunt. n. amanuēsis ferui: q; a manu dñr quorum opera & manu in scribēdo peride ac scribarum utimur: super qua dictiōe annotavimus plura nō indigna memo- ratu in superioribus cōmētariis: sensus est cum dispéatores & amanuēsis sint inter ceteros servos dñis in pēris cōducibiles: & maxime necessarii: hos qdem excipi voluit nero: qn ex his quoq; reciperet in mili- tiam quos iudicaret idoneos. Partem cēsus: voluit nero ut unusq;sq; tam ex ordie senatorio q; cūstri atq; plebeo p collationē cōferret portionē suā: cēsus atq; diuitiaz ad expēditiōem bellicā capēdendā. Inquili nos edūti: inglini sunt: qui alienas domos icolunt: qbus cenacula locare solebant hi: qui faciebant cenacu- larum: ut ait iuriscōsultus. Insularum: domorum de quibus iam sēpe dictum.

Inglint

M. AN. Sceniciis orgāis: in istis qbus i scena utebant. Peltis: scutis. Ver. Duxit amazōidū lūatis agmina peltis. Mar. pelta tū amazō appellat. Nullo idoneo: ad militare munus obēdū apto. Dñs (servos) q; servos hēret. Familia: servosq; nōro. Ne dispéatoribus: aut amanuēsis: exceptis: s; illis ēt a dēptis quoꝝ opa ciues maxie idigerēt: erāt amanuēsis ferui quoꝝ māu i scribēdis epīs & aliis id genus libellis dñi ute- bāt dñr & ferui a māu quo verbo idē trāgillus alibi ē usus. Cēsus: suae fortunae. Cōferre: i usum belli exhi- bere. Inquilinos: aliās domos icolētes. Priuatay: ad eay: dñi q publice locabant. Annua: ergo integrā.

Fiscus  
principis

PHI. Repñtare: statim annu- merare. Fisco: ipsius. i. principis. alias obsequium sūmū pprie dici pñcipis: et nōro vero populi.

Exactores

Exegit: vel ut extorret vel ut de bitū repetit. unū & exactores di- citi. apud ceciliū nove dēni eē an- notavit Gellius sic scribentē. ego illud minus nihilo exigor porto tū. i. nihilo minus exigif de me portorū. als exigif ē enicē & ex- cludere. unū exacti reges dicti pro- electi. & publica regū exactores pro excludere & electore. Fasti- dio: solētia. Aspege: plus. quid asper utile nūmus hōr. uidet aut nūmus asper dici ab eo qd i aspe- ritatem cursū signatūsq; ē. Pu- llatū: argētū excoctū purgatūq;

asp nūmus  
pustulatū

siuqor

pustulae

Aurum  
obrizum

Ophit

Quadru-  
platores

Dardani

repraesentare fisco. Exegitque ingenti fastigio & acerbitate nummum asperum. argenti pustulatum: aurum aut obrizum: ut plerique omnem collationem palam recusa- rent consensu flagitantes a delatoribus potius reuocanda praemia quae nunquam cepissent.

De pbris contra eum scriptistac aliis gestis eius. **E**Xannonae quoque charitate lucrantium acrevit in- uidia nam forte accidit ut in publica fame alexan- drina nauis nūclaretur puluerem luctatoribus au- licis aduexisse. Quare omnium in se odio incitato nihil contumeliarum defuit: quin subiret Statuae eius a ueris ce currus appositus est cum inscriptione graeca. Nunc de mum agona esse & traderet tandem. Alterius collo & a

ad sūmā bonitatē postulatū uocari interpretant. martia. argēti tibi libra pustulati. ego existimo pustulatum dici a pustulis: q in argēto celato in aspre dñe quādā excise uiisunt: sicut pustulae in corpe oritur. cū aspre- dine filies illis pustulis: q ex urtica uel sudore nascunt. de qbus lūculū est apud celsū in. v. de medicina.

Auge obrizū. scribit Plī. in. xxxiii. auge uocari obrizū qd excoctū purūq; est & quo sepius arsit eo magis pñcit ad bonitatē: ruber simili colore ignis: in scripturis canōicis lib. Danielis scriptum legimus: & ecce uis unus uestitus lineis: & renes eius accidi auro obrizo ubi exposuit iterps obrizū auge dici mūdissimū: legi- mus apud fortunū iterps ecclīasticay: dictionū: auge ophrit dici hēbraice qd ē ualde pñciosum qd obrizū apud latinos appellat. Collationē: cēsus & pñmō: de collatiōe istū diximus. A delatorib; reuocanda pñmā delatoribus ob delatiōē criminū pñmā erāt cōstituta: ex qbus qdā qd duplatores dicti: q pñt pñt de pñt proꝝ bōis: quos detulerāt cōsequēbant: sensus est romani a qbus nero exigebat acerba collatiōe: flagitā ore perūt: ut pñmā illa qcuq; acceptant delatores ab illis reuocantē trāsferrentq; ad expēditiōē neronianē: tanq; illa eēnt habūde iussū: dura: cū multi quos fouebat nero ex delatiōibus hēret opukū & fortunū. La- cratiū: solēt auri locupletiores ānonā onerāt penuriāq; i ducere: dū fructū suos atq; pñis uēdere suspēdit: dū minus ueres pñtus expectāt. In nos ut ait Vlpianū titulo de extrordinariis criibus poena varia statuit: hi dardā a iuriscōsultis uocant: q ānonā cariorē facere solēt. Plī. dixit elegāter. māceps ānonā flagellat. sen- sus aut tranquillū hic est: inuidiā illogē creuit q lucrari solēt ex ānonā penuria ex eo qd dū expectāt i publi- cae famae nauis ex Alexandria deportat frumētū nūciāt: ē nō frumētū illa naue aduectū cēficat: sicut ab eūnēte pñlo expectabat sed puluerē: quo uterent in ludā luctatores neronianū qdā legūt luctatiū: tanq; luctantur

exerceretq; palestrā ex caritate publice ānonat: dū harena uisitoria uice frumētī illis deportaret. Alexandri  
na nauis ex Alexandria & aegypto tanq̃ ex horreo frumētario urbi Romae frumētā suppeditant: qđ supra re  
culimus & Plī docet in panegyrico. Puluerē palestritae luctatoresq; in palestrico certamē corpa resperge  
bat harena. hinc ait Ouidi. describens ludū herculis & achelot. Inq; uice fuluē tactū flū: scit harena. Martialis  
græco uocabulo a tactu aphē. dixit. sic. n. ait: & flauēscit aphe. Lucius quoq; i palestra herculis & anthei ha  
renā uisurpatū esse testat. harena autem e nilo ut docet in. xxxv. palestrae studiū exilimibz accomodatū  
fima: inde patrobio principis Nerōis liberto aduehebatur. qn & Itonaēto & cratero ac melesagro alexādi ma  
gni ducibus fabulū hoc palestrā qđ deportabat. Plutarchus i Alexandriā refert complures leonato camelos  
transfuisse solitos puluerē ad gymnasia ex aegypto usq;. Aulicis ab aula imperatoria aulici dicti. Sparcialis  
simulūm aulicū appellat famulos impatorios. Currus appositus: in cōtumeliā taxationisq; aurigatio  
nis hoc factū est: cū nero studio immodico agēdi currus ut supra dictum est teneret. Agona: certamē. Tra  
deret: cōfringere traheret: currus. n. trahi dicitur. Alterius: statuz neronis.

Harena in  
palestra  
Aphē

Aulici auli  
cū famuli  
cium

MAN. Repsitare: sisco ascensere aut certe numerare. Fastidio: morositate. Nūmū asper: receter cre  
do pusillū. Argētū pustulatū: purissimū. Mar. argētū tibi libra pustulati qđ scio ego nō deesse qđ pustula  
ti legāt. Obrizum: Plinius aurigae experimēto ignis est: ut simili colore rubeat ignis atq; ipsum obrizū uo  
cāt. Oēm collationem: ab eo qđ supra cōferre dixit. Præmia reuocāda: adimēda potius delatoribus quæ  
sui delatōis diu cōfessū ēnt & hoc in nerōis inuidiā: qđ delatores multos dānatis oīum ordinū ciuibz eo  
rumq; fortūis cōfiscatis dītarat. Lucrātū: sic oēs codices quos uidimus habēt: sed neq; sensus: neq; ordo  
ullus ex ea lectōe elicit quare ludātū legendū cōtēderim. i. nerōis: & aulicorū. qđ palestrā exercebat: teneba  
tur nero palestrae studio: ut nō multo post diceſ. Puluerē: Plī. nō multū a puluere puteolāo distat harena  
reſuſſima nō ad sustinēda maria: studiūq; frīgēdos: sed ad debellāda corpora palestrae studiū idē certe pa  
trobio neronis principis liberto aduehebatur. Currus: quid per currum præter aurigandi studiū intel  
ligere possimus non uideo: nam nero in publicis quoq; spectaculis ut est supra demonstratum aurigandi pe  
nitiam ostendit. Agona: certamen: ad bellum undiq; illi confiatum alluſit.

Scopera deligata simulq; titulus: ego quid potui: sed ut cule  
um meruisti. Ascriptum & columnis iam gallos cum can  
tando excitasse iam noctibus iurgia cum seruis plerique si  
mulantes crebro uindicare posebant.

De somniis & pdigiis mortē eius præcedentibus.



Erebat ut ad hæc euidentibus portentis somniorū  
& auspiciū & omnium tum ueteribus tum no  
uis nunquam antea somnare solitus. Occisa demū  
matre uidit per quietem nauem sibi regēti extortum guber  
naculū: trahiq; se ab octauia uxore in arctissimas tenebras.

Ex modo pēnarūq; fornicarum multitudine oppleri: modo

nutio uocabulo singulr. prulit: cuius uerba hæc sūt ex lib. xiii. Deinde periculo detergit & reuētissima pi  
ce isusa nouo alio rutabulo & scopula picat. sensus aut trāglli hic erit. deligatū fuisse scopā statuz nerōis ad  
significādū illū dignū esse cōtumeliōse scopae supplicio: quod tñ cū leue sit: dicit scopā. Ego qđ potui qđ  
dicere uelit scopā nō sūt idoneæ ad nerone puniēdū. qđ ob parricidiā mēſ i sui culeo cū gallo simia & ſer  
pēt: qđ poena est parricidæ. & ſulpiici genus atrox cōgruēq; neroni mairicidæ parricidæ fratricidæ. polli  
cianus uero uir doctissimus p scopā legēdū asserit a scopera est aut scopā græcū uocabulū significat: ut  
ait ſuidas. marſupium ſiue crumenā. Fuit igit a scopera. i. ſeculus pelliceus alligatus collo statuz neroniæ.  
ueluti ſymbolum cullei: cū ipſe fiat e corio tāquam p a scopera significaret neronem utpote mairicidam  
cullei ſupplicii mereri: de quo diximus abūde in auguſto. de quo ſic ait Quintiliāus in. vii. qđ parē occidit  
culleo in ſua: matrē occidit. ex quo ſignificatur & mairicidā culleo iſuēdum: cum ex ſcripto duæ qđ ſeri  
prū nō eſt. obiter annotādum. scoparios dici miniſtros: quoq; miniſteriū eſt: ut ſcopis deuerrāt pauimenta  
ſordida. Gallos excitaſſe: gallos nomē eſt omonymon ſignificat. n. gētem auem & catratum: & nomē eſt  
hois pprum. nūc alioſ eſt ad nomē auis & gētem gallitanam. nam cum dicere uideat gallos gallinaceos  
ſuiſſe excitatos a nerōe tantæ: cum ipſi ſoleāt cātū ad opa excitare mortales: itelligit gallos hoc eſt gētem  
gallitanā fuiſſe excitatam ad deſectiōis: quæ principē cantorem ſerre nō poterat deſignabatur. ſeruire  
principi cantori cytharedo: quadrigario. Vindicare poſebat: mordacitas aliā eſt in noie uidicis. nam cū  
uidereſ poſſet uindicare hoc eſt ultorem atq; lorariū: qđ uidicaret. i. pūnet ſeruos & plecteret. Symbolicos  
petebāt ioliū uindicare deſectiōis dūcē ad repub. a tyrānide nerōis uindiciā aſſerēdiq;. Et omnium: omni  
na ppræ ad uerba referunt. petici omē dixerūt nos omē extrito. ſ. de omnibus ſic ſenſit cicero: nō ſolum

Scopare

Scopa  
Scopula

Afscopera

Scoparii  
omonymū  
Gallus

Osmen

Quidā nō  
somniaut

formicæ  
enomics

deorū voces pythagorei obseruauerūt: sed etiā hoīum quæ uocāt omina: q̄ maiores nūi q̄ ualere cēlebant: iccirco oībus rebus agēdis qd bonū faustum felix fortunatūq̄ esse præfabant. Nūq̄ somnare solitus: scribit Plin. x. quōdā nūq̄ somnare: qbus mortifege fuit signū cōtra cōiuetudinē somniæ: q̄stio ē magna apud eruditos utq̄ sint aliqua picta animi gēfētus: & an somnūs credēdū sit. Extortū gubernaculū: nauis rector gubernaculum moderat. & clauum tenēs quīs sedat in puppi getus maiora tñ & mēliora facit: quā iuuenēs trahi. Nero tanq̄ gubernator regebat nauē. sed cū somniasset gubernaculū sibi p uim extortū ēē atq̄ detractū significabat q̄ romāi impij q̄ tanq̄ gubernator diu rexerat: gubernacula sibi p uim extortū tenē. Ab octauia: quā occiderat. In artissimas tenebras. q. d. infernas. Penatæ: hoc formicæ sonū portēdebat uim multitudinis ēē caudā: sed cū somniasset formicæ gregatū degāt apud idos formicæ penatæ sūt canū magnitudine mīores: uulpiū uero maiores: q̄ ex cauernis terræ egerūt aug. qd̄ idī furant̄ præ uelocibus came in utēs: quosq̄ ordine sollicitat: puolat: crebroq̄ lacerat illos fugiētē. Plin. in. xi. & Herodotus i. iiii. audito res. i. facilia nō sūt penatæ formicæ: & formicæ genus urnearat. solifugas Cicero appellat alpygas berica & ita appellat a Lucio upote hispāo poeta: q̄ sic scribit i. x. pharalæ: q̄s calare tuas metuat salpica larebras.

M. AN. Scopæ: sic tranquilli oēs quos dūtaxat uidimus hñt codices sed nil ad culleū qd̄ Neromēnus erat scopæ: apud qd̄ Fabio auctore ut scilicet scopas nūero multitudinis dicimus: sed scopam legēdū ut ex politici uiri clarissimi obseruationibus didicimus ille uerustissimi codicis ledicē fretus in quo mīus mūtātā ēē dictionē scribit: ceterq̄ iudæ auctoritatē secutus q̄ d̄or kōn f̄ p̄alēōr̄ m̄ iōv. i. marippū ēē xit nos facile i finiam adduxit ut p scopā mēdōsā dīctōe: ac ne latia qd̄ a scopam legamus: ut sit sensus. ego quo potui pellicū siue mīmū follē tibi iduxi: & d̄ tu q̄ mēm̄ pemisti culleū es meritis capaciore dico follē: quō uis fatus in plussē deiciat. Claud herēnū si Cicerois id opus ē. Et lex. q̄ parētē necesse iudicatus erit ut is ob ligatus & obuolutus corio deaher in fluētē Diōsyus bubulū ait coriū ipsi supplicio adhibētū. Vale. illi astipulat. Gallos ad galliæ defectiōem alluist: illius deficiat: iertiq̄ catidī studio orā. Crebro uindictē ciues q̄ plurimi simulata in seruos ira quū torēlorem appellaret uindictē adesse iubebat ad ipsum gallicæ defectiōis auctorē oēm referentes. Tū ueteribus: supiore tēpore aut per quietem aut aliter usis. Noms post defectiōem oblaris. Ab octauia cōiuge: q̄ falso adulterij crimine occiderat. Opleri: cooperiri.

PHI. A simulachris gētiū: sōnauit Nero q̄ simulachra & effigies eaz̄ gentium: quæ dedicate ad ornātū theatri pōpēiā uisibā tur: scilicet circūret phibereq̄ ingredi theatrū: quod fuit ominosum. Pōpēus autē in ornāmētis theatri mirabiles fama posuerat effigies ob id diligētius magnorū artificijū īgenis elaboratas in ter quas legē: ut inq̄t pli. in. vii. eutice a. xx. liberis rogo illata tral lis cniæ. xxx. parthos. Asturconē: in hispania asturia gens idlyta est genere equorum quos asturcones appellat: quibus forma mīnori prædis mollis est altero trurum explicatū glomeratū hi tolluntur gradiatū hoc ē uolubili terunde & tolluntur dicti a fene

Asturcōes

tollunt

Tolluntur

Hinnitus

Cit Ciet

Lares corō

nis ornabā

tur

Raptus p

serpinæ

Umbilicus

scilicet pfer

pina unde

a simulachris gentium ad Pompeii theatrum dedicatum circumi: arce nq̄ progressu Asturconem: quo maxime lætatur posteriore corporis parte in simiæ speciē transfigurātū: ac tantū capite integro hinnicus edere canoros. De mau soleo spēte foribus patefactis exaudita uox est: nomine uiciens: calēdis Ianuarij exornati lares in iplo sacrificij apparuit concideunt. Auspicanti Sporū annulum munerē obtulit cuius gemmæ sculptura erat proserpinæ raptus. Vortorum nuncupatione magna iam ordinum frequētia uix repertæ capitolij clauēs: quum ex orationē eius: qua in uindictem perorabat: recitaret in senatu daturus pœnas scelertus: ac breuit dignum exitum facturos: conclamatum est ab uniuersis. Tu facies Auguste. Obseruatum etiā fuerat nouissimam fabulam cātalic eū publice: Oedipodem exulem

torē portēdit extrid. Cōtra Dionysio scēn est omē futuri regnū: qd̄ exaudisset equū hīnniēte: q̄ subuersus uoraginibus extrahi nō poterat. Mausoleo: sepulchrū itelligit: qd̄ Augustus Cæsar extruxit in cāpo martiorde: quo satis multa fua loco memorauimus. Ciēs uocis: alias ciens d̄r mouēs. cit & ciet uerbū est apud pliniū frequētissimū p eo qd̄ est mouet. simile pene omē factū est dididit: quē noīatim se citari sensit a simulo lachro marti ficher un aui. Ipse sono tenui dixit elis ueni. Et maro canit in q̄rto. hinc exaudiri uoces & uerba uocātis uis uiri. Exornati lares: de laribus affatim diximus in augustō: quosq̄ simulachra cum ne ro principio ani ex cōsuetudine exornasset: sua spēte corruerūt: qd̄ fuit portento sum. scilicet laribus dedicat fuerūt. xi. cal. Ianuarij: quibus edē Emilij p̄tor in cāpo martio curādā uoluit. Indicat pli. in. xxi. corōis ornati solitos lares publicos & priuatos. Auspicanti: auspicia obseruati. supra diximus nihil publice sine auspicijs talis sculptura plāgiū fuit neroni: qd̄ & ipse ab orco raptē: sicut rapta fuerat p̄serpinā: quæ fabula notissima est carminibus poetæ: & Cicerois testimōio: q̄ scribit in uerrinis raptā esse p̄serpinā ex nemore enenium q̄ locus in medio sicilia situs est: & iccirco umbilicus siciliæ nominatur. p̄serpinam lunam significari docet

Marcus Varro & aspersione dictam: qd ut serpens modo in dextrā mō in sinistrā coeli partē late moueat. serpe & pterpere idē dicebāt: ut plautus: q scribit in asinaria. fac me pterpēre bestia. Votoz nūcupatio: moris erat ut calēdis lanuāri solēnis uotoz nūcupatio fieret a principe cōsūlibus inuēnibus magistratū: q ibāt ut ait Liuius i capitolii ad uota nūcupāda. huius quoq; rei meminit Cor. Tac. qn & illa obiebat picipio anni uitare thraſeam solēne iusiurandū: nūcupatiōibus uotoz: nō adesse. uota nūcupata dñicūz cōsules pterpēre cū in puinciam pſicifunt faciūt: ea in tabulas prāſcribunt multis reſerunt. & pcutia nuncupata dicebat pmissa noſta & quali testificata in nexu faciēdo nero cū uellet ex ritu in capitolii ad uota nūcupāda habuit hoc dñe prāſagiū: q clauē uix repte sunt: nāq; dñi recūsaret uotoz: nūcupatiōem fieri a nero q illa nō eſſet ſoluturus. Rectarent: p quāſtorē. Daturus poenas: hac pcula erat: neroniāz ofonſis ſcripte i luliū uindici aſtorē deſectiois. Tu facies Auguſte: hac diaſyrica acclamatio eſt: nā cū uideret dicere huc o auguſte hoc eſt o nero Caſar tu facies. ſq; ſclerati dñi poenas: itelligi uolebāt q; nero faceret. ſcritū dignū ſuis ſcleribus & ita relatio facta eſt ad illud uerbū facturos exitū ex ofone neroniana reſcitū. Nouiſſimā: ultimā poſtq nullū ampliū egit. Oedipodē exulē: tragœdiæ ſcribebant de ordi. pode & cæcrot & oedipode exule: quēadmodū poſt parricidū eiectus fuiſt i exiliū ex quo i regnū icidit: uñ ait ipſe apud Senecā i tragœdia cui tituluſ eſt oedipus. exul ſtrepitū uagā: cœlū deoſq; teſtor: In regnū icidit. & olim epaminūdas thebanus cū a caſiſtrato oratore athenieſe obſiceret thebanis edibus parroctonos. i. parricida: feſtuit dicit. nos ſatēmur oedipodē fuiſſe priedam: uerq; ob id ſceluſ illū nō qdē eiecinus: athenieſes uero ſuſcepunt. ſepenumero auguria prāſagiāq; ducta ſunt in principes ex hmoiſ fabulis olim philippū Alekſandrī magni patrī factū eſt omen luſcationis: dum cyclopuſ fabulam audiret reſcitū.

M.A.N. Arcegi pgreſſu. ut unū ad principatuſ amiſſionē in ſomniū pneret: ite: ad ipſuſ iteritū ter tiū tā ad inopiū q; ad uitā exitū. Aſturconē: aſturcones ab aſturia hiſpaniæ pte unde optimi ueniūt eg par uitq; mollitur altera crura glomeratō explicauit. Mar. hic breuiſ ad nume: rapidos q colligit unguē uenit ab auſtraliſ gētibz poſter equoſ. Maucolo: qd i martio cāpo fuiſſe oñdimuſ. Auſpicat auſpicia capiti. Sporūſq; nēdī nōpſit. Vix repte clauē: qñ dñi nulla eēnt illuſ uota excepturi. Tu facies: qd i ſter iter pteradū appet qñ acclamatum eſſet ut dicerent qui circumfuſi ſteterant ita facies nero: hoc eſt hūc exitum

arque in hoc decidiffe uerſu. *αὐτὸν τὸν αὐτὸν τὸν αὐτὸν αὐτὸν τὸν αὐτὸν*

De uariis anguſtiis & cogitationibus eiꝯ: quum eſſet ab omnibus derelictuſ.

**N** Vnciata etiā interim cæteꝯ exercituum deſectioē litteraſ prandenti ſibi reddituſ conſcripſit: mēſam ſubuertit: duos ſcyphoſ grauiſſimi uſuſ: quos homericuſ a cœlatura carminuſ homerū uocabat: ſolo illiſſit. ac ſumpto a locuſta uenenoſ: & in auream pyxidē condito tranſit in hortuſ ſeruilianoſ: ubi premiſſiſ libertoruſ fiduſ ſimūſ oſtiam ad claſſem prāparandā: tribunoſ centurioſ neſq; prætoriū de fugā ſocietate temptauit: ſed partim tergi uerſantibuſ. partim aperte detrectantibuſ. uno uero ē pro clāmente uſq; adeo ne mori miſerum eſt: uaria agitauit par thoſ ne an Galbam ſupplex peteret: an atratuſ prodideret in publicuſ proq; roſtriſ quanta poſſet maxima ueneratio ne ueniā prætētorū prætaretur. Ac nī flexiſſet animoſ

meruſ i. xi. illuſ aduſ rapiduſ ad calicē neſtorē dñi ſcribit: q aureiſ clauibz ſterpunctuſ erat duplici fondo qtuor uelut auriuſ redimituſ: ad qñ ſingulaſ binæ colūbz aureæ paſci uidebant: ſq tā grauiſ erat ut repletū uix & mēſa illuſ mouere poſſet. qñ neſtor ponuſ ſicile tollebat. neſtorida id uſuſ gēuſ appellauerū: de cuiuſ forma atq; celatura Euiſtachiū mltā digna cognitu pdidit ad hoc poculi neſtorē gēuſ alluſit mar. hi duo lōgeuo cēſent neſtorē ſūdi pollice de pylio trita colūba nitet. Nero ſcyphoſ crystallioſ appellabat homericoſ ab hac celatura: q i neſtorio calice homericoſ uerſibuſ luculēte deſcribit. Solo illiſſit: tetræ appoſit ite gitq. Pyxidē: pyxidēſ cuiuſcūq; mſiæ ſunt ut ait Fabiuſ. pyxidāſ: q p diminutiōē pyxidēſculæ dñi cœdmodatāſ ē uenēo declarā ſiſa apud laſitiū celeberrima medicuſ: tituli remedia hēnt: pyxidēſ uenena. Et Ci. in ofone p celio ait codē liciuſ ē uēturuſ atq; hi uenēi pyxidē tradituruſ & etiāſ pyxidēſ ibidē ſiſa p cōmeminit: uñ a qntiliā celiana pyxidēſ dñi. In hortuſ ſeruilioſ: i ſeruiliorū familia illuſtri: uñ ſeruilu

Nūcupatio uotorum

Pecunia nuncupata

Diaſyrica acclamatio

oedipus patroctonos  
Dicitur epaminundus

Scyphus

Calix neſtoruſ

Pyxidēſ  
Celiana pyxidēſ

Triēs uisio  
rum horti  
feruiliāti

tergiuerſa  
tor  
Bouinator

Atratus an  
thracinus  
color

Amiculū  
nigellum

Aegyptus  
ab equibus  
obtinēbat

Nomi  
Locus

Ouidii  
Bubastis

ani bōi dictū fuit hoc dignū cognitu & mēoratu. hēbat triētē atriū ſacrae quē palcebat auro argētoq; ſumē  
tē utrūq; cui ſūma cū cura magnificētiāq; quorū ānis ſacra faciēbatq; ſerūt alias creuiſſe alias decreuiſſe  
uideret: ex eo aut diminutionē aut honore familiæ ſignificati. In ſeruiliāti āt hortis ſolitū neronē cōmorari  
docet Cor. Tacit. q; ait milichū quo detecta eſt cōiuriatio uicē ſi hortos ſeruiliātiōs. ibiq; cōuētū neronē edo  
cuſſe q; audierat de cōiuratiōe. Cēturioſe p̄toriū: cohortiū p̄torianaq; erāt honoratiorē & ad cultuſq;  
p̄cipis uiciſſim excubāt. Tergiuerſantibus: diſſimulātē abnuētib; e. n. tergiuerſari q̄i tergū uertēt  
lucilius tergiuerſatōrē nouo uocabulo dixit bouinatōrē. Luciliū uerſus hic ē. hic ſtrigoſus bouinatōr; orz  
iprob; duro. Vno p̄damate: ex cēturioſib; ſiue tribub; p̄toriū. Viſq; adeo ne mori hēmiſtiſſe ē Virgi  
lianū: qd dicit turnus ad fororē iuthurnā l. xii. aenci ubi oñdit porius mori edū cē q; fugi edū. uerſus marſus  
hi ſūt. Viſq; adeo ne mori miſce; eſt: uos o mihi manes eſſe bōtq; ſupis aucta uolūtas. Parthos nētridē  
Pōpicius in extrema ſua fortūa delibēratū parthos an aphyriā an aegyptū peteret ex quo triplices ſicci ſua  
ſorias poſſe q̄ntiliāſ oñdit i. l. ii. iſtitutionū. ſcribit Plutarchus i galba nemini dubiū fuiſſe Neronē ex rege  
de ſpatiōe in aegyptū fuga cōceſſiſſe. Atratus: idutus artis hoc ē nigris ueſtib; q; color funebris eſt cōue  
nitq; lugētib; & ad miſericordia mouēdū eſt accōmodatus. nephas erat apud p̄ricos in epulo publico ac  
cūbere atratus cōuiui; hinc cicero taxat uatiniū: qd i epulo. Qu. ariū coenauit atratus: graeci anthracinū uo  
cāt nigrū atrūq; colorē: ab anthracē q; graece dīr carbonē: & ueſtis anthracina erat lugētū. ſicut nō quoq; tpe i  
luctu uſurpāt. Varro amiculū nigellū appellauit ueſtītū nigrū coloris: quo utimur in luctu. uerba uarronis  
hac ſūt: p̄piquez adoleſcētulaz & adoleſcētuli p̄ximi amiculo nigello capillo demiſſo ſeq̄reſt luctū. Præte  
ritorez ſibi p̄terita delicta ſcāq; cōdonarent: cū p̄terita magis rep̄ndi poſſunt q; corrigi: qd ſerū eſt ſicci  
iſſectū nō poſſit & ut dicebat Plato & repetit Seneca nō punit q; p̄mē ē ſed ne peccet. Præfecturā aegy  
ptiētes romāi ex iſtūro diu auguſti aegypti p̄fecturā obtinēbat loco regū: copiaſq; qbus aegypti coher  
cerent ita uſū ē: ut auctor ē tacitus reſtere puiciā aditu diſſicilē: anone ſecūdā ſup̄thōe diſcordē p̄terea  
aegyptus diuiſa i p̄fecturas oppidoz: q; nomos uocāt: ſicut & lycopolites aphrodipolites & bubasireſe i ho  
norē diāz: quā bubasir uocāt auctor Herodo. i. ii. hic ab Ouidio deſc: ſcāq; bubasir uariſq; colorib; apit.  
M. AN. καὶ ἐν τῷ αἰνίῳ γέγραπται αὐτὸς ἀντιόχῳ τῷ πρῶτῳ mori me iuſſerūt uxor mē: pater. Concepti  
lacerauit. Duos ſcyphos: calices criftallios. Pl. octo ingt amiffa; rege: nūcio accepto: duos calices criftalli  
nos in ſūpma ira fregit. Tergiuerſantibus: neq; pollicētibus: neq; apte reculantibus. Detreſcantibus: ab  
nuētib; Atratus: moſto & lugubri hīru & q̄lis reum ſupplicemq; deceret qdā. Atratus: legūt q̄i nro  
exceſſādū cēſuiſſet tālisp̄dū inſectis cathenifim medium traheret: quod tam ridiculum eſt dicere: q; ſtol  
tum fuiſſet agere. Flexiſſet: ſecdere potuiſſet ut in priſtina dignitate imperio retineretur.

PHL. Vel aegypti hac pericula  
hoc in loco accipi ut p̄ ſaltem ut  
ſit ſenſus neronē ſi ſecdet nequif  
teſt aios romāoz iſteſſiſſimos: agi  
taſſet: ut ſaltem ſibi p̄fectura aegy  
pti cōcederet: q; res cōparatōe re  
gni ē oppido q; puſilla. Scrinio:  
i quo. ſ. ep̄la; reponunt. Seneca i  
ul. cōtrotuerſia; & ſcriniū i quo  
erant miſſa; ab hoſtib; ep̄la; ſu  
ſtulit. hinc magi ſcriniū dictus.

magiſter  
ſcriniū

Diſcerpet: lacerareſ. Statiōem  
milium: ex more cohors p̄toria  
ſtatiōem p̄ uices agere ſolebat in  
palatio: ſcribit tacitus militē ur  
banū ad deſtituēdū neronē artis  
magis & ipulſu quā ſuo igēto tra  
ductum. Nihil a quoq; hoc uſu  
ſubide cōp̄ertū ē q; amici cū for  
tūa mutat ſide: q; rebus aduer  
ſis nulli rep̄iunt: cū in florētibus  
cateruati cōuolēt. hinc Ambro.  
in. iii. exameri. alius aut atauifq;  
nobilib; iſignib; amicis abūdāſ:  
ſtiparū cliētib; rep̄tē aliq; acci  
dētis piculū mole turbatus deſtituit ab oib; delinq; ipugnaſ a p̄miſſis: amicus certus ut ingt ennius in re  
ſerta cernit. parant āt amici bñ ſocietia comitate dexteritate: quoq; nlli unq; fuit ſaris. eſto ergo mi Annibal  
ſicut p̄fecto es. p̄p̄eſus ad amicitias cōciliādas. Singuloz: amicoz. Vñ a quo cubiculo. Dirēpis ſtragū

Cum for  
tuna ſides

uel aegypti præfecturam cōcedi ſibi oraret inuentus eſt po  
ſtea in ſcrinio eius hac de re ſermo formatus: ſed deteritum  
putant ne prius q; in forum perueniret: diſcerperetur: ſic co  
gitatione in poſterum diem dilata ad mediam fere noctem  
excitatus ut comperit ſtationem milicum reſeſſiſſe proſili  
uit & lecto: miſitq; circum amicos & quia nihil a quoq; renū  
ciabatur: ipe cum paucis hoſpitia ſinguloz adiit. Veſ; clau  
ſis omnium forib; reſpondēte nullo in cubiculo rediit  
unde iam & cultodes diſtugerent dirēptis etiā ſtragulis:  
amota & pyxide ueneni: ac ſtatim ſpiculum ac myrmillonē  
uel quēlibet alium p̄cuſſorem: cuius manu periret: requiſi  
uit & nemine rep̄erto. Ergo ego ingt: nec amicum hēo nec  
inimicū. procurratq; quali præcipitatus ſe in thyberim.

De fuga eius ab urbe & aliis geſtis.



Ed reuocato ruſus ip̄tū aliq; ſecretionis larebra  
ad colligendū aliam deſiderauit: & offerente Plato  
ne liberto ſuburbanū ſuū iter ſalarīā & numētānā  
uiā circa q̄rū miliariū ut erat nudo pede atq; tūſcato p̄cālā

Amici con  
ciliandi



lino tumultu & rege perturbatōe hoc fieri solent nō solū stragula sed etiam suppellex diripiatur. Pyxide uenēt: supra diximus neronē habuisse uenēdū aureā pyxidē recōdendūq; a custodibus iter diripiendū stragula fuerat amota ex cubiculo. Spiculus: nomē est gladiatoris ut iūctim legas spiculus myrmalōne: idq; unus tñm nō significet: de quo sic scribit Plutarchus in galba: quē spiculus gladiator neronis statuis dū traheret subiectū in foro pōdiderūt. Percussor: cuius māu ferroq; pcussus occuberet: multi n. tradunt i. extrema dispartie q̄ fuisse pcussorē: sicut lib. i. regū scriptū est Saulē dixisse ad armigerū suū euaginia gladiū tuū

& pcut me: forte ueniā iherosolē istū & iherosolē nō illudētis mihi. Brutus quoq; gladiatoris Cātari i. terrefactor stratonē adhibuit: q̄ nēm subiecit cui moribūdus scubuit. Nec amicus. Keius māu p̄ire possim: addit. vi. Aurelius neronē post istud uerbū subdixisse. De decoro uixi turpius peream. Chilo lacedaemōiūs

amiciciis inimiciāq; ex necessitate iūcē cōseq; arbitrabat. un cū audisset quēda dicētē nullū ē inimicū nē interrogauit an nullū ēr amicū hēret: tanq; altere sine altero eē nō possit. Ad colligēdū alumnōs firmam dū sciendūq; colligere. n. interdū est reficere & recreare. C. māifesto furto p̄urbatū ubi ē collegit. Sa

lar. uia: salaria uia Romae est: q; a sale nomē accepit: nāq; pilla sal in labinos portari cōsueuerat. audior Pli. in. xxi. Nomētana: uia romana ē: q̄ itur nomētū. de nomēto ait Mar. si uicina tibi nomēto rura colum. ē aut oppidū in latio nō p̄cal ab urbe Roma. In agro nomētano balnea fuerūt: q̄ Strabo appellat labana. Pale mon grāmaticus: i. agro nomētano uinea mercatus ē: q̄ fecunditate p̄cellētes. De hoc suburbāo liberti neroniā sic scribit Epistebus in chōicis. Nero cū a senato gressē ad pōnā e palatio fugiens ad q̄rū urbis milia nū i suburbano liberti sui iter salaria & nomētana uia semet interfecit. Tunicatus: idutus sola tunica: quā

uolgo camisiā uocat: quae & interula uocata. Penulā: uestis est: q̄ tunicae supinduit: de qua alio loco plura penulis intra urbē frigoris caui ut senes uterent p̄miser Alexander romanus impator cū id uestimēti ge

ous itinerariū aut p̄uolū: fuisse. matronas intra urbē penulis uti uetuit in itinere permittit: cōmodus impetator cōtra consuetudinē penulatos fuisse spectatores nō rogatos ad munus gladiatorū conuenire.

M. A. N. Stragulis: cubiculari apparatu. Pyxide amota. ut ne mori qdē liceret. Percussorem: q̄ ferro cōficeret. Nec amicū habeo nec inimicū: uocem uere inimitabilem: uelut sit necesse est q̄ neutriū hēat: qd uoa illa apud laeliū Ciceronis declarat quū qdā stultē gloriaret se inimicū nullum hēe r̄sum est ergo nec amicū: necessitū ē. n. hōis uia uirgū fortini. Salaria & nomētana uia: salaria uia: q̄ in saliniā itur dicta: q̄ ut sesto placet quia per eam salini salēm de ferebant est: q̄ salaria quoq; p̄bata quoq; olim quiralinis mox colina ut Varro inuener uidetur dicta est. Nomētana uia: quia nomen ducit.

obsoleci coloris supinduit: ad op̄q; capite & ante faciē obtenso sudario equū ascendit quatuor solis cōitantiū. inter quos & Sporus erat: statimq; tremore terrae & fulgure aduerso pauesfactus audiit ex proximis castris clamorē militum & sibi aduersa: & galbae prospera ominatiū. Et iam ex obuiis uiatoribus quēda dicētē hī neronē p̄sequunt: alium

sisicantem & qd in urbe noui de neronē. Equo at odore abiecti in uia cadaueris consternato detecta facie agnitus est a quodam Missitio praetoriano & salutatus ad diuerticulū uentum est dimissis eqs inter fruticeta ac uepres per harundineti semitam aegre: nec nisi strata sub pedibus ueste aduersus uillae parietem euasit. Ibi hortante eodem phaōte ut in

terim in specū egestae arenae conderet. negauit se uiuū sub terrā iturum: ac parumper cōmoratus dum clādēstinus ad uillam introitus pararet: aqua ex subiecta lacūa potaturus manu hausit. Et hāc est: inq; neronis decocta: Deinde diuulsa sentibus penula traiectos surculos rasit: atq; q̄ drupes per angustias effossa cauernae receptus in proximā cellā decubuit sup lectū moducella culcitra: uetere pallio strato istructū: sa meq; & ite: sicut interpellante panem qdē sordidum

sudario cōuelauerat. Missitio: nomē ē p̄torianū militis: mērio quoq; sit a Martiale missitii cuiusdā rauēns. Ad diuerticulū: diuerticulū est: ubi iter de uia flectit. & p̄prie diuerticula auctore donato dār in uia domicilia: ad quae de itinere diuertitū sit. Seruius enarras illud Virgilianū: obiciūt eq̄es sese ad diuortia no

ta exposuit diuortia esse diuerticula: diuerticula aut dixit eē semitas trāsueras: q̄ sunt a latere uiz militaris, Saul adhibuit percussorem De decoro fē uixi Dictum chilonis Colligere Salaria uia Labana balnea Interula pēcula itine rarium. Vestimētū penulati

PHL. Obsoleci: sordidi & squa lidi: Orarius caret obsoleci sordibus tecti: Inde obsolecissimus uentus ab Apuleio dictus in floridisp sordidissimo & lugentibus accommodo. Obtefop̄ento antepositos. Fulgure aduerso trāgillus omisit id qd alii de neronē pōdiderunt. uidelicet q̄ oli discubenti neroni dapes fulmine scitae fuerūt: mē saq; discitae: & ut ingit philostratus calix manu neronis excussus est: cū tā ori poplus admoouisset. Ex quo apolloni tyāci existimatio cū admiratōe maxia facta ē: q̄ triduo ante suspiciēs in ccelū pp id p̄diterat: erit magnū aliqd & non erit. Ex primis castris p̄toria castra itelligit q̄ erat ad extrema urbis tecta colloca

ta. Ominantiū: p̄gientū atq; auguratiū. Quēda dicētē. i. audiuit. Ecq; nūqd noui ex usu quotidianū interrogatiōis dictum. Equo: quo nero utebatur. Cōsternato: cōterito pauesfacto cōturbato. Detecta: reuelata: quā

sudario cōuelauerat. Missitio: nomē ē p̄torianū militis: mērio quoq; sit a Martiale missitii cuiusdā rauēns. Ad diuerticulū: diuerticulū est: ubi iter de uia flectit. & p̄prie diuerticula auctore donato dār in uia domicilia: ad quae de itinere diuertitū sit. Seruius enarras illud Virgilianū: obiciūt eq̄es sese ad diuortia no ta exposuit diuortia esse diuerticula: diuerticula aut dixit eē semitas trāsueras: q̄ sunt a latere uiz militaris,

Saul adhibuit percussorem  
De decoro fē uixi  
Dictum chilonis  
Colligere Salaria uia  
Labana balnea  
Interula pēcula itine rarium.  
Vestimētū penulati

PHL. Obsoleci: sordidi & squa lidi: Orarius caret obsoleci sordibus tecti: Inde obsolecissimus uentus ab Apuleio dictus in floridisp sordidissimo & lugentibus accommodo. Obtefop̄ento antepositos. Fulgure aduerso trāgillus omisit id qd alii de neronē pōdiderunt. uidelicet q̄ oli discubenti neroni dapes fulmine scitae fuerūt: mē saq; discitae: & ut ingit philostratus calix manu neronis excussus est: cū tā ori poplus admoouisset. Ex quo apolloni tyāci existimatio cū admiratōe maxia facta ē: q̄ triduo ante suspiciēs in ccelū pp id p̄diterat: erit magnū aliqd & non erit. Ex primis castris p̄toria castra itelligit q̄ erat ad extrema urbis tecta colloca

calix excus  
sus manu  
neronis  
Dictum  
Apolloniū

Diuerticu  
lum  
Diuortia

Fruticare

Fruticetis: loca plēa fruticibus: sicut lenticeū nocūm locū lentibus spinisq; refertū. frutificare uetus uerbu est & significat pullulare atq; succrescere. Iuue. & frutificatē pīlo.

uepres ueprecula

uepres: spinas Virgilius & hirsuti secuerūt corpora uepres. inde diminutiū sit ueprecula. quo usus est Cicero in orōne pro festo scribens uepreculis extracta nitedula significat exiguū muſem. Arūdineti: locū arūdinis asparagos maxime ferēdos esse. Semitam: semita ut ait Varro: uia angusta est quasi semi inter dicta. Ad aduersum: ex opposito & e regione collocatum. Egestae: extraclae. Clādestinus: furtinus & occultus. haec dictio penultimā pducit cōtra usum perperam pronūciat. Silius in .vii. punice: ceu clādestino traheret foedere bellū. Māltus in primo astronomicon: & clādestinis surgentia fraudibus arma.

Lacuna

Lacuna: fouea. lacunae ut ait Scruuius sunt fossae in quibus collecta aqua stare cōſuevit. inde lacunosum deriuatur p similitudinem decētissimā dixit Cicero: uide quāto ne lacuna sit in auro. idem in uetrinis. la cucum rei familiaris experient.

Poculum naturae

Manu hausit: poculum naturae manus sunt. Digenes cū uidisset puerū aquas manibus haurientem abiecit poculū qd habebat ex ligno dicens: nesciebam qd naturā haberet poculū. de hoc natura poculo dicēter dictum est illud a calphurnio in bucolicis: Scuat ille manus palmasq; in pocula uertit.

Decocta neronis

Decocta: neronis lenticosū spinosum dicimus. Quadrupes: instar quadrupedis pedibus manibusq; gradiens introiuit p angustias. Decubuit: iacuit. Modica: alii codices habēt modicella tanq diminutiū sit a modo formatum. Instructum: ornatū: sicut dicimus fundem instructum & domum instructam. Interpellante: xstimulante laceſcente. Panem sordidū aspernatus: in fame panis omnis solet esse suauis & bonus. in quam sūmā est illud a Seneca prolatum li. ul. epistolae. Nō habet panem meus pistor: sed habet utilitatem sed habet atriēis: sed habet colonus malū panem inq; expecta bonus fiet: & iam illū teneq; tibi & filiginē fames reddet. ideo non est ante edēdū q illa impetret. pfecto optimū obſoniū est fames: sicut suauissima portio est sitis Darius ut ingit: Cice. in qnta tusculana cū aquā turbidā ex cadaueribus inqnatā in fuga bibisset: negauit unq se bibisse iucundius: nunq uidelicet sitiens biberat: ptolomae quoq; pagrantī aegyptū comitibus nō conſecratis cū ebarius in casa panis datus: esset nihil uisum est illo pane iucundius: nūq uidelicet esuriens ederat: socrates dicebat ambulando se obſonare famem nero tamen in fame panem cibariū aspernatus est: nec in siti aquam suauiter bibit: cū iam morte appetente & satis super caput instantibus nec multum nec panis filiginis potuissent palatum oblectare.

Fames obſonum exēplū darii sitiens

M. AN. Sudario: tenui uelo. Ad aduersum: ex aduerso stantes. Euasit p arūdineti semitam & uepres puenit. Prætoriano: milite. Egestae: arenae: unde arena erat egesta. Introitu parare: nā ad uillae mū: p gressus nō cōtinuo est uillam ingressus. Decocta: i. decoctae loco cupidissime epota. Surculos abraſit: surculos q traiecit penula iherat dederit. Quadrupes: pedibus & manibus obrepens. Strato: sup iniecit.

Phl. Scrobiculus Scrobs

Phl. Oblatum: a ministro. Eriperet: scilicet per mortem: hortabantur enim Neronem ut sibi mortem conſciceret: & ita euaderet contumelias imminentes: quibus uiuens erat futurus obnoxius ad libidinem inimicorum. Scrobem: foueam: scrobs masculini est generis: unde scrobiculus diminutiuū forma dedocit. Columella: scrobs clibano similis est: minus q fumus patentior. Idem scrobiculo facto ad inum solum praedidit: quidam feminino genere dicere maluerunt: ut grachus qui ait exigua possit scrobe. Dimensus:

De morte eius &amp; gestis in ea.





des: nimis significare uolens ceteratione fidei datae fuisse praeritorum: tale est notum illud: heus ubi pacta fides. Desecit: extitit est. Extantibus: prominentibus: quos oculos hebetiores esse Aristoteles & Plinius prodiderunt: & Neroni hebetes fuerunt ad prope admodum nisi cum conueneret.

Rigentibus: duris Plinius ait Calo principum fuisse oculos rigentes. Totus: Iuuenalis mortem Catilinae atque ceteri antepositi Pompei nec: propterea quod integri totoque caduere ceciderunt: cum Pompeio abscissum caput fuerit manibus septimii. In qua: scilicet uincula. Primo tumultu: qui ex ortus est nuntiata de secessione galliae & hispaniae. Stragulus albis: ex lino confectus: agnus indos inuenit lino quod inuenit non absumit: ex quo al bellinu uocatur a graecis: nostri uinum id appellanti: inde sunt tunicae regum funebres: quae corporis suauillam ab reliquo separant: cinere: pretiosissimum est adeo: ut aequet praecia excellentium margaritarum. Cal. Ianuarii: principio anni noui uestitus cultiore nitido



De funere & reliquiis eius.  
Vneratus est impensa ducentorum milium stragulis albis auro intextis: quibus usus calendis ianuarii fuerat reliquias aeglogae & Alexandria nutrices cum acie concubinas gentili domitiorum monumento condiderunt: quod prospicitur e campo martio impositum collo hortulorum: in eo monumento solum porphyretici marmoris superstanti lunensi ara: circūseptū est lapide thasio.



De statura & cultu corporis eius.  
Statura fuit pene iuxta: corpore maculoso & scitido: fusca capillo: uultu pulchro magis quae uultu: oculis celsis & hebetioribus: ceruice obesa: uentre oblecto gracillimis cruribus: ualitudine prospera. Nam qui luxuriae immoderatissima esset ter oino per quatuordecim annos languit: atque ita ut neque uino: neque consuetudine reliqua abstereretur. Circa cultum habitumque adeo pudendus: ut comam semper in gradus formatam: peregrinatione achaica etiam pone uerticem summisserit: ceterumque

Linum  
al bellinu

Familiaria  
sepulchra

Solii sepulchri

Leucostyctos  
Eos  
porphyrites

marmor  
lunense  
Luna metallifera  
Marmor  
thasium

Lentigo  
contraria

regit uti Iulianus: quod & prius obseruauerunt: unde Ouidius in primo fastorum sic ait: uestibus intactis tapetias itur in arces: & populus Festo cecolor ipse suo est. Cum acie concubina: supra annotauimus aciem libertam fuisse in concubinato neronis: quam Paulum abfuit quin iusto matrimonio sibi coniungeret. Gentili monumento: iurifconsulti sepulchra gentilia uocant familiaria: sunt autem quae quis sibi familiaris suae constituit: sicut haereditaria: quae quis sibi haereditibus suis constituit: in talibus sepulchris soli haeredes atque successores licet sepelire: liberi nec sepeliri nec alios inferre poterunt: nisi haeredes extirrent patrono. Domitiorum: maioris: suorum: natus. n. erat Nero ex gente domitia: quamuis per adoptionem in secessu fuisset familiae claudiae & Iuliae. Collo: loco eminentiore: quemadmodum & vertex & caput & supercilia locis inuicem per similitudinem assignantur: ita & collum attribuitur: alii codices habent colle: ut intelligamus hortu collinis fuisse potius quam campestris. Solum: in sepulchro solum accipitur pro localo: in quo conditum est cadaver: quintus curcius scribens sepulchrum cyri fuisse apertum ab alexandro magno sic ait: ut se solum in quo corpus iacebat uelauit: idem alio loco: septimus dies erat: ex quo corpus regis iacebat in solo: de solo significatu multiplici diximus suo loco. Porphyretici marmoris: porphyrites marmor est rubens: uocatur leucostyctos candidis interuenientibus punctis.

MAN. Epaphrodito a libellis: ut a pedibus: ut a manibus sic a libellis ueteres dixerunt: tuque seruum: aut ministrum subaudi. Penula: ueste. Sero: tarde uenisse: quasi dicat se iam pretempo. Et haec est fides: quod sero uenisset quia animam efflaret: uel certe centurionem mutatae fidei arguere uoluit. Extantibus: eminentibus. Rigentibus: terrifico rigore contentis. Primo tumultu: statim nuntiata galliae de secessione. Cal. Ianua. quo die nitidior cultus sacrorum causi capitolium romani ascendebant. Ouidius uestibus intactis tarpaeis itur ad aras. Cum acie: sic legendum ut alio loco admonui non accia. Tacitus. Adtem liberti a nerone amatam sepius celebrat: acciam nunquam. Domitiorum: qua familia nero erat ortus. Colle: eminentiore: hortorum per te: quidam collo habent quod non proba. Solum: sepulchri superficies. Porphyritici lapidis: de porphyrite plura plini.

PHI. Lunensi ara: ex marmore lunensi constructa: quod ut auctor est Strabo candidum erat & lucidum: ex quo collum & insignia romanarum ciuitatis opera conficiebat. nam cum mari uicina incubat effusio: facile lapides lunenses euehebant: quos e pelago subuehere tiberis excipiebat: hinc luna metallifera a papinio dicta cum ait: in filius Anne metallifera: repetit iam moenia lunae. maximur praefectus subroge caesaris dictatoris in gallia: quem Catullus carminibus probis praedit: in edibus suis nullam habuit columnam nisi ex marmore caristio aut la mensi. Circūseptū: circūualatum. Lapide thasio: thasos insulae cycladum una est marmore nobilis: quod ut inquit Plinius erat maculosum: de hoc marmore thasio intelligit Papinius illo uersu. Nō huc admisse thasos aut undosa caristos. Celebratur inter uita generosa & uinum halium: cuius meminit Apuleius in apologia.

Iusta: neque procera nimis neque pusilla. Maculoso: maculis pleno & lertiginoso: magi habent haec perfluga ut dicant lentiginem habentibus numina magice: artis non obsequi forte fuit hoc in nerone inquit Plinius in

xxx. qui ait nihil mēbris neronis defuisse quo minus arti magicæ posset initiari. Fortido: scribit iulius fit micus i. viii. marhecos illos exudare mīstrū vīrus hircini scōris: q̄cūq; habuerit horoscōpū in. xlii. parte tauri: alii codices habēt sordē: ut exponas p corpore deformi. Sufflavio: modice flauo: uerus Antōis īmperator Rōmāus dī habuisse tātam curā flauētū capillōz: ut capiti auri Rōmētā respergeret: quo magis coma illuminata flauēceret. Quā uēstio: uēstiatē p̄ptie mulierē esse sicut dignitatē uirorū docet. Cicerō i primo de officiis. Cēsīs: cēsios oculos uocamus glaucos uisidūq; coloris: scribit Aristoteles in priō de animalibus aliis nigros aliis cēsios aliis caprinos oculos ēē quod morū optimorū inditiū est: q̄buldam equorū oculi cēsii hoc est glauci sūt: aut color cēsius dīcūsq; celiū de colore cōci: unde a latinis uetēribus celsi dicta est minerua quā a græcis glaucopis dīcitur: ab homerō dicta est glaucopis ap̄i vñ: hoc est minerua oculos glaucos habēt: de qua in priapeis: minerua flauo lumine. Hebetioribus: Plinius in. xli. nerō oculi fuerūt nisi cū cōiueret ad propere admota hebetes. Obesā: pigui. alias obesus ut annotauit gellius i carmē neitāo significat macillētū & gracilem. Proiectō: p̄minere talis a Mauro dī uetris: fūsus græce τὸ πρὸς τὸ πρην: p̄tinax imperator fuisse fers uetere prominulo. Luxuriæ: prodigi uictus & mensē opulētioris. Lāguis: egrotauit. Neq; cōsuetudine aliq̄ abstinent: cōsuetudo magna res est: & ut puer. bio græco testatū est altera natura. unde querit Aristoteles in problematis encyclicis. Li q̄nibus. circularibus cur aliqui egrotāt ubi uitam luxuriōsam uiuere assueti agere. luxuriōse cessā ūt: ut Dionysius tyranus q̄ in orbis suæ obfessione aliquatū temporis a potu solito destitit t̄be p̄m̄tus laborauit: quā inq̄ cōsuetudo res magna cuiq; sit: ita qui morem mutat solitū egre atq; moleste ex cōsuetis dīcedū: & eodē rediisse sibi saluberrimū habēt: peride quasi ad suæ naturæ statū redierint: sentētia aristotelice astipulat maximus hipocratis īterpes gallenus: qui ait q̄m̄en p̄mutatiōe omīssa cōsuetudine noxiā esse corporibus maximo nocumēto ob uim cōsuetudinis dicit hipocrates scribens de regimine acutoz: cibos solitos & il. laudabiles ēē inocētiores q̄ īsolitos: & bōi fucci: dem in aphorismis p̄cipit dādū ēē aliquid cōsuetudinis: cū igit cōsuetudo sit potētissima: & ut ait. Qu. curtiū īterdū natura ipsa potētior: nō uidet græciū si nero cū lāguet nō abstīnit a uictu luxuriōso: cuius cōsuetudo uetis erat i naturam: cū aliq̄n egrotātes restituant ad sanitatē dicta: hoc est uictū tenui & frugalissimo: hinc legimus i decretis canonis. Di. ultima. de cōsecratione: quōdam morbo articulari & podagræ morbo laborantes ad simpliciē mensam & pauperes cibos redactos cōualuisse: epulārū enī largitas ut inquit Hieronymus & corpus frangit & animum. In gradus formatamq; nascūtū orietibus p̄ciadibus: hī crines īfēdunt & cincinnatuli sūt atq; comatuli: quorum coma gradatim formata dēscēdit: uer uenustior sit & elegantior: talem eomam Martialis uocat epaphresin: econtrario Silius laudat in aphricano comam nullis cincinnis an nūllisq; distinctam nec gradibus porrectam: sed ex omni parte æquabilem: qualis decet uirum: uersus filii hic est: marcia frons facilesq; comæ: nec pone retroq; cæcantes breuior. Post uerticem: Cæsar a uertice capillum reuocabat: nero post uerticem summittebat deprimebatq;.

M. AN. Circūsp̄tum: clausum. Maculoso: maculis resperso. Sufflavio: semiflavio. Pulchro magis q̄ uenusto: magis forma q̄ liniamentis p̄dīto. Cēsīs: ceruleis: glaucis a ueteribus latinis celsi q̄ a græcis glaucopis & ut nigridus credidit colore celsi dicta est a maioribus: quasi celsi. Hebetioribus debilius uisus: aut certe nullū uigorem habentibus. Obesā: prapinguī. In gradus: in plures ordines seu orbēs cōcīnatos. Submisit: cōtra patriū morem cretere passus sit.

Synthesim indutus ligato circum collum sudario prodierit in publicum sine cinctu. & discalciatus.

De studio eius circa liberales disciplinas.

**L**iberales disciplinas omnes fere puer attigit: sed a philosophia cum mater auertit monens imperaturo contrarium esse a cognitione ueterum oratorum Seneca p̄ceptor quo diutius in admiratione sui detineret. itaq; ad poeticam pronus carmina libenter ac sine labore composuit: nec ut quidam putant aliena pro suis edidit. Venere in manus meas pugillares libellique cum quibusdam notissimis uersibus ipsius Chirographo scriptis: ut facile appareret non translatos: aut dictante aliquo exceptos: sed plane quasi a cogitante: atque generante

magice  
Hircinū  
uirus

Celsi  
oculi  
Celsi  
Glaucopis  
Obes  
Vetiosus  
Cōsuetudo  
magna res  
est

Coniue

Snia hypo  
cratis

216/50

Simplex  
mensa pro  
medicina  
Cinnatuli  
Epaphre  
sis

PHI. Synthesim: synthesis uetis ē q̄ rōani peculiariter i sarratilibus utebāt. illis enī diebō oēs exuebat togā & synthesim induēbat: hic ait Seneca uoluptatis cū ac festoz diez: uetē mutauim ap̄ epigramaticū poetā distichō ē: q̄d idicat synthesim uetē fuisse saturnalicā. cui titulus ē synthesim. Dū toga p̄ quas gaudet regescere lūces: hos poteris cultus sumet iur uotidē albi ait: synthesim dū gaudet eq̄s dīscip̄ sāt: fortasse dēā synthesim uetē sit ab eo q̄ cōsuetā cōtē atq; eēt cōpositio nē q̄dā uersicolori: Scetola titulo de uersibō legatis sic ait. Quero an ex uniuersa ueste an ex synthesi rūcas singulas & palliola sē

p̄ōia eligere possit: ēē synthesis gēus uasīs fiditilis: ad q̄d allusit papinius i q̄tro siluag: unā mittere synthēsim: q̄d horres alboz calicū atq; cacaboz: eiūsdē meminit Mar. illo hēdecasyllabo: septenaria synthesis fa

Synthesis  
uas



Synthesis  
compositio  
Alsyntheta  
Cinctus  
Cingulum  
Mendum  
plautinum  
Tunicæ  
demissicæ.  
Aliud i im-  
peratore q  
litteræ.  
Philoso-  
phia uite  
dux

gunt: præterea generali uocabulo græco synthesis compositio significatur: qua dictione usus est quædam se-  
renus sic scribens: uilem depræhendit in illis synthesis & uulgata satis medicamina risit: idē synthesis hæc  
prodest unda molita calenti. Plinius crystallā appellat asynthetā: quæ pura funt & sine uitio: qui indurus ē  
synthesi uestiæ synthetæ natus nūcupatur. Sine cinctu: Varro cinctum a cingulo differre tradit: tanquā cin-  
ctus uiris cingulum mulieribus attribuitur. aphrorum peculiaris mos fuit ut essent sine cinctu: hinc illud  
est plautinum in penulo. Tu qui zonam non habes quid in hanc uenisti urbem idem discinnum aphrum  
significare uolens festiuit: ait sine genus hoc mulierosum est tunicis demissicis: mendum est manifestari  
um in codicibus plautinus: nam pro tunicis demissicis pallum legitur: demissus: cū plautus demissicis tu-  
nicas appellet quæ longe sunt & demissæ ad talos tanquam talares: & nulla zona succintæ. Imperator cō-  
trariam: scribit Iulius capitolinus aliud in imperatore quærit: q litteras præterea philosophia suadet animi  
qtem & tranquillitatem: remouetq penitus ab administratione rei pū. q oia cōtraria sunt illi: sit imperator  
rus: dicere solebat audius cassius de. M. Antonio. M. Antonius philosophas: nec sentit pro repu. & ut inqt  
M. Tullius i primo rhetoricorū: multi nihil prodesse philosophiam: pleriq ē obesse arbitrant: & in opinio-  
ne positū est hoc probabile: eos q philosophiæ dāt operā nō arbitrari debent esse. ait Apuleius obiectari phi-  
losophiis q irreligiosi putent: & q deos abnuat: q ab imperatore lōge esse debent: sed cōtra idē. M. Tullius  
philosophiam dixit esse uite dūgem uitruū idagatrem: uitroq expultricem. sine qua uita hominū icul-  
ta fuisset: & belluina: cū sit philosophia magistra morū & norma uiuēdi. plato quoq dixit beatas fore ciui-  
tates: in quibus aut philosophi iheratē aut principes philosopharent: nero tamē post epulas impartiebat: le-  
pus doctoribus sapiētiæ. A cognitione uiteq oratorū: Seneca uolebat ut nero ueteribus oratoribus le-  
gēdis operam daret: quo ipse apud discipulū foret i maiori ueheratē: scribit Cor. tacitus solitū fuisse Se-  
necam iactare sgeniū crebris oratiōibus: quas uoce principis Neronis uulgabat. Ad poetiam pronus: in  
hanc siliam ait tacitus: quod Nero aliquādō carminibus pagēdis inesse sibi elemēta doctrinæ obiectabat:  
idē alibi refert Neronē affectasse carminū studiū cōtractis: quibus aliqua pagēdi carmina facultas foret q uer-  
sus a poeta lictoribus supplere solitus erat & dimidiatos cōnectere: qd ipse carminū docet nō impetu &  
instinctu nec ore uno fluens. Aliena pro suis: sicut in oratiōibus iactauit: qd a Seneca cōpositas ipse p suis  
recitabat: qlis fuit illa: quā habuit i funere claudi & altera q in senatu flagitia materna colligerat. Pugilla-  
res: de pugillaribus uerbissime scriptū ē in superioribus: i hoc loco annotādū uidetur pugillares & pugillaria  
pluraliter trā dici ex grāmaticorū regula: cui reclant auctoritas eruditioq & imprimis auloniūq ait bipa-  
tēs pugillar expēdi. Chirographo: manu pppia. Nō trās lato: trās lati dicunt uersus: quos ex alieno exem-  
plari trāsferimus trās scribimus. Didactica multis hoc uersup ut didactē uitro erudito ipse exhibebat: ex-  
plantq alia: siue poemata siue oratiōes: & mox pro suis edant: Quintilianus in decimo libaccubat de  
clitias didacti: ex quo fieri putantur dū didactus nō rudia tantū & fortuita: sed et i propria effluant. Quasi  
a cogitante: qui pigit uersus totus in cogitatione defusus est: solet & facere illud quod inquit oratus. sepe  
caput scaberet uiuos & roderet ungues.

M. AN. Synthesis: uestē breuē & expeditā ex diuersis lanæ coloribus: q nomē ipm arguit dū rē dī  
græci cōpositionē uocāt: eo uestis genere faturnalibus. ro. uti. cōsueuer. Mar. synthesisibus dū gaudet eques  
dominusq senatus. A philosophia: philosophiæ studiis. Cōtraria cōnō p pcepta credo: sed q tā ai q  
corporis uigor rerūq gerēdag. i dultia philosophica cōreplanōe cōtrahat sunt aliqñ. qd nō uidet: nō mō  
nō iutilia: sed necessaria ēt philosophiæ pcepta huic q uel reipū. uel magno fāt impio. A co. uet. ora. auct  
tite subaudi. In admiſtra: sui ut sua miratē scriptaq i elocutiōe Gellii & Fabii testimonio longe ueteribus  
fuere iſteriora: fabius nā & oratiōes eius inqt & poemata & epistolæ & dialogi essent & in philosophia pa-  
rū diligēs & mox Paulo: sed in eloquēdo corrupta plerāq & aliquātō supertus q accidit mihi dum corrup-  
tum & omnibus uitis fractum dicendi genus reuocare ad ſeuēriora iudicia cōrēdo: quom ſere ſolus hic  
in manibus adoleſcentium fuit: quem non omnino conabar excutere: sed potioribus præferri non sinebā.  
Pugillares: quid pugillares essent diximus. Libellix papyro aut membrana. Chyographo: pppia manu  
notatis. Translato: aliunde sumptos. Generante: per se meditante.

PHI. Exaratos: cōscriptos ita  
Clad cornificiū: hæc cū esse i ſe  
natu exarati. Sup scripta: mos ē  
eius ul pigit poema ul cōponit  
ofonē ut multa deleat multa ſu-  
ſcribat. Pigēdo: Cor. tacito pue-  
ribus statī annis Nero uidiū  
aium i alia detorsit celare pinge-  
re cātus aut regimē eoqueq exer-  
cere pictura apd ueteres i ſata fu-  
it estianōe: ut inter ingeūas artes  
nūceret: unig igneū pueri anti-  
graphice hoc est picturā in ludo

exaratos: ita multa & delata & i ducta & sup scripta inerāt.  
De studio eius i pigēdo & fingēdo & emulatōe eius ad oēs.  
Abuit & pingēdi fingēdiq nō mediocre studiū ma-  
xime autē popularitate efferebat oīum æmulus q  
quoquo mō aiūm uulgi mouerēt. Exiit post ſcæni-  
cas corās opinio pxiō lustrō discipulū eū ad olympia iher  
athletas: nā luctabat assidue: nec aliter certamina gimnica  
græcia tota spectauerat q brabeutarū more in stadio habui  
assidens: ac si qua paria longius recessissent in medium mōi



bis suis protrahens. Destinauerat etiā qui Apollinem can-  
tu solem aurigādo æquiparare æstimaret. Imitari & Her-  
culis facta p̄paractūq̄ leopē aiunt quē claua uel brachiorū  
nexibō ī aphitheatri arcē spectātē populo nudus elideret.

De uoto per eum emissio si uinceret.

**S** Vb exitu quidē ultra palam uouerat sibi incolu-  
mis status permāsisset p̄dicurū se paratā uictoria lu-  
disset: hydraulam & coraulam & uetriculariam ac  
nouissimo die histriōe salutarū Virgiliū Turnū & sūt q̄ tra-  
dat paridē histriōe occisum ab eo q̄li grauem aduersariū.

ente: fauore & aura populari: papinius & gratū popularitate magnū. Embus: imitator. Moueret: delectaret iuuaret amaret. Inter athletas: hoc ē ludis olympicis athletica depugnatio: cū athletis: de quibus affatū diximus i primis cōmētariis: illud ad folitos athletas pōderius plūbes affuecēte māiusque uacuis & nudis i certamine mor utebā. Difficiliora enī ut inq. Quin. debēt esse q̄ exercēt. Gymnicus i bonos corpora denudat. Brabeutae more: brabeutas græci dicūt iudices spectaculorumq. uictorū i certamine exhibent præmiū & coronas: qui uero præfatus est certaminis dicū agonistha: græci auctore philoftrato ludis olympicis decē iudices præficere solebant: lenus est nerone in spectaculis uicē partefq. uisuffape brabeutae: hoc est iudicū: & eorū qui dāt præmia uictoribus. Si qua paria: luctato: atq. depugnatio: dicimus enī paria gladiato: & athletae. In medium: scilicet stadiū. Destinauerat: constituerat deliberauerat. Apolline citi: nemo nō nouit apollinē citaredū dici & cantore p̄stissimū: in certamine musico uictū marfā detracta pelle nodū derellē. Solē aurigato: sol aurigatiois p̄tissimū: a poetis p̄dī. fabula nota ap̄ Quidn̄ in .i. metamorphoseos: ubi iudicū fol monēs filiū phæronte: quo mō curi & equos moderari debuit. Præparatū leonē: nota est fabula de leone nemeo: quem Hercules interemī cuius deide pelle uictus cōfecit memorāda certamina: illud ad Hercules adhuc iuornē aduersus alterū leonē depugnasse: q̄ uictus ē theumesius a mōte boetiae de quo itellexit papinius in priō thebaidos his uerbis: illius i specie: q̄ themesia tēpe: amphitridas fractū tuēubūbis: ante clonei uesfī glia mōstri. Nodus elideret: suffocaret strigulæ: scit Hercules leonē nemeū mōbus strigulæ: *bre*

Claua: uolamus clauā ac thoracē Herculi dono dedisse p̄dīq̄ dī suis q̄d m̄nucibus Herculem dona ueritūa poētis dū dī clauigeri dīcūt Hercules & ianus atq̄ claua alter proper clauē. Brachiog: nexibus: hęc sunt Hercules armis q̄ atq̄ claua ut n̄ru brachiog: cū ēt laceratōis d̄ pugnatib. Prodituri ludis: exhibitog: & rep̄ntatūg: p̄dīre dīcūt hīfīdīs dī dī i p̄kēniū p̄grediunt. Hidraulic: q̄i scīs p̄itūg ēt organog: hidraulicog: is hydraula nūcupat: dī his organis supra habet mērio ficta ēt. Choralai bibicinē i tantē tibias i choro uocamus choralēficū & nomē iudicat choros enī gr̄acē chorūg & t̄p̄idū unū significat: aulos uero tibia fistulog: significat: Apuleius erat q̄d iuuenis fatis corpulentus choralia dō dūssim: Martialis existimē tē ēdē optimum coniūgiū atq̄ quod choralēs non uenit.

[illegible]

Plasticizer  
material sta-  
timize

Pondera  
athletarū  
plumbea  
Brabeutæ  
qui.  
Agōitheta

Deo leone  
herculei

Clauigeri  
dii  
Hydraula  
choraules

Verrucaria  
 us  
 Ascaules  
 Saltant  
 histrionos

Paris  
histrion

describit: q̄ res notissima ē & in  
scholis trivialisibus quotidie cō  
memorat. Paridē histrionem:  
hic libertus fuit domitii nerōis  
amitit: ut memorat tacitus q̄ so  
litus erat luxus nerōis scendere  
tpe cōnare: & nerōis aiū deml  
cere: de hoc ait laualis: esurit i  
tacti paridi nisi uēdat agauē: qd̄  
nō dār pceres dabit histrion. Ne  
roneti: Cor. Tacitus refert decre  
tū fuisse ut mēsis aprilis nerōis  
cognomētū acciperet: qm̄ eo re  
tecta esset coniuratio pisoniana.

Romanus  
hercules

Neropolis: qm̄ nerōis ciuitatē:  
neronē i hoc emulatus uidet cō  
modus impator: q̄ romā coloni  
am cōmodianā uocari uoluit: q̄  
romāus hercules ē appellatus: q̄  
leras i amphitratio occidisset.

oip arens  
dea syria

Dez firiē: dea syria scrip  
tus affati i libro annotationū:  
ex quo poteris mutuari: qd̄ de  
siderabif: ab apuleio i. viii. de asi  
no aureo oipotes & oipares dea  
syria nūcupat: quā p plateas &  
oppida effeminati sacerdotēs  
cymbalis & crotalis psonātes cir  
cūferē: batōs modicaq̄ summu  
las pecūiāz corradēbat. Hærit  
pserauit. *Vria cōmūanaret*  
specimen maximū ex quo nullū  
ferme maius ē pōt ad signifi  
cā dū cōtēptiōne religiōis: cū illa p  
cōtēptissimis despectissimāq̄  
habeat: q̄ urina polluat: ex quo est notū illud cuius ad effigie nō tm̄ metere fas est.

acunculæ  
Discernicu  
lum  
Acus pur  
gamentū

Acunculæ: q̄ urina polluat: ex quo est notū illud cuius ad effigie nō tm̄ metere fas est. Acunculæ puellæ: in  
usu puellaz: sūt acus q̄ diminutio uocabulo acūculæ dicit: qbus ornatiōes: uris: q̄le discerniculum  
qd̄ capillis discriminādis est accommodatū. i alio significato acus dī purgamentū siue palea: q̄ secerntur a fru  
mēto: qm̄ i area uētiabris subiectas. M. Varro ita fitur qd̄ leuissimū est i eo atq̄ appellat acus euātoris so  
rasidē alio loco ait acus subternēdū gallinis parturiētibus qdā nō acūculam legēdū esse opīnā: sed ima  
gūculā: tanq̄ pusilla imago puellæ pro numine coleret a nerōe: qles pupas psci uocauerūt: & memorat p  
sius: q̄ lectio satis bene & cōducet quadrat. Detecta: p seruū noie milicū detecta fuit cōiuratio pisoni  
na: qui ob hoc ut supra docuimus cōseruatoris sibi nomē assumpit. Mōitōe eius: ex hoc uero similis ul  
des imaginūculā poriusq̄ acūculā significari: cū ad imaginē magis q̄ ad acū mōitōe referri possit. Attendit  
operā dedit. Extispicio: extispiciū uocamus disciplinā i psectionēq̄ extorū: qd̄ alio noie dicit aruspiciū.  
quod auctore Plinio: primus delphus inēit. hinc aruspiciū de qua suo loco nō pauca retulimus. dicimus  
extispiciū ea forma qua i signifiū ruspiciū ab extis pcedis. nā qd̄ nos cum ppositione dicimus aspicio  
apud ueteres spicio dicebat. unde & auspiciū inclinat. Nec unq̄ litauit: factio extorū sacro. nunq̄ deos pla  
ciuit. litare. p. significat sacrificio facto placasse nomen.

Extispiciū

Spicio

M. AN. Vergiliū turnū: uergiliano carmine complexū. In cōsulata: temeraria. Neropolim: nerōis urbē.  
Syrie dea: syria dea: or Lucanus cre dedit iuno est: apuleius isidē esse ostēdit. Acūculam: paruiam acūdi  
cimus & acūculam ceterū suspicari i bet deprauatū esse uerbū & pro imaginūculā acūculā esse scriptū. Puel  
larem: si ad acū id referas quali puellæ fe comunt. si ad imaginē or puellā nō puez: imago imitari. Ext  
ispicio & toze i psectionē. Nec unq̄ litauit: nūq̄ placata exta sed dira semp obseruauit. octauiam interemit  
ad quem plane exitum illud de octauia insonniū pertinuit.

Pileati  
Pileū liber  
tatis signe

PHI. Pileata: iduta pilei: tāq̄ significaret se libertate dōtā: cū uiuētē nerōe seruitutis iugo pssa ancillaret:  
Sextus Aurelius ois roma adeo iteritū nerōis exultauit. ut plebs iduta pileis māumissionū tāquā suo erō  
pta dño triōpharet pileū enī libertatis pte signū ē: uñ & māumissi pileū iduebat: de quo alibi diximus ha  
būdanter. M. permittis poto pileata romāi: saturnalibus ad libertatē declarādā pileata erat romana turba.

De cupidine famæ eternitatis eius.

**E**Rat illi eternitatis ppetuazq̄ famæ cupidō: sed in  
cōsulata. Iōq̄ multis rebō ac locis uetere appellatō  
ne detracta nouā iduxit eo suo noie. Mensem quo  
q̄ aprilē neroneū appellauit. Destinauerat & Romā nero  
poli nūcupare. De cōtēptu eius & obseruātia religionū.

**R**eligionū usq̄ quaq̄ cōtēptor ptor unius dea: sy  
ria: hanc mox ita spreuit ut urina cōtamīaret alia  
superstitionē caprus: in qua sola pūnacissime hærit  
si qd̄ acūculā puellæ: equū quali remediū isidiarum a ple  
beio quodā & ignoto mūeri accepisset: detecta cōfestim cō  
iuratiōe p sumo numine: trinīsq̄ in die sacrificiis colere ple  
uerat: uolebatq̄ credi mōitōe eius futura pncere. Ante  
paucos q̄ periret mēses attēdit & extispicio: nec unq̄ litauit.

De aetate eius & gestis post obitū ipsius.

**B**iiit. xxx. & ii. ætatis anno die quo quodā octauia  
iteremerat. Tātūq̄ gaudiū publice pbiuit ut plebs  
pileata tota urbe discurrerūt. & tm̄ nō defuerunt q̄  
p lōgū tēpus uernis astiuiq̄ floribus tumulū eius ornaret:  
ac nō imagines ptextatas i rostris pferret: mō edicta q̄ ui  
uētis & breui magno inimicorū malo reuerfuri. Q uiet uo  
logelus ptoz rex missis ad senatū legatis de iustaurādā socie  
tate hoc ē magnopere orauit: ut nerōis memoria coleret. de  
niq̄ cū post uiginti annos adolescēte me extitisset cōditionis  
icertaz: q̄ se neronē eē iactaret tā fauorabile nomē eius apd  
parthos fuit: ut uehementē adiutus & uix redditus sit.

C. SVETONII TRANQ VILLI LIBER SEPTI  
MVSSERGIVS GALBA IMPERATOR.De progentē caſarum quæ in Nerone defe-  
cit & prodigiis hoc præcedentibus.

Rogēs Caſarū in nerōe defecit: qd futurū in cō

ut docet Seneca in.ii. epistolā  
moralū: unde & a Mar. dictum  
est. Dūq; decent noſtrū pilea ſū-  
pta louē. Vernis eſtūiſq; ſto-  
bus: verni flores ſūt uiole albæ  
helychryſos hiacinthos & alii:  
quos nōcrať Pli. i. xxi. eſtūi uero  
flores ſūt lichnis & iouis flor &Verni flo-  
res  
Eſtūi flo-  
res

amaracus: quē phrīgii nōiant. Prætextatas: idutas prætex- q; uetiſ ē magiſtratuū & puerorū iſgēuorū: ut ali-  
bi declarātū. Vologēſ pthorū rex: de hoc uologēſ multa ſcribit Cor. tacitus q; elephāū egreſſe ſolebat,  
cū quo Nero pacē ſecit: qñ ſyndatē fratrē romā miſit ad Nerōē adorādū: ſcribit Sextus aurelius: qd huic  
loco coſuſit: pūſ i trā dilexiſſe Nerōē: ut legatos mitteret orātes copā cōſtruedi mōumēti. Poſt. xx. an-  
nos: ab obitu ipſius Nerōis. Adoleſcētē me: ex hoc loco admonemur Suetoniū Tranquillum p. ea ſerme  
tēpora natū eſſe: quibus petiit nero. Qui ſe nerōē eſe iactaret: ſcribit Cor. tacitus aſiā atq; achaiā falſo ru-  
more exterritas fuiſſe: uelut Nero aduētaſ: quē plures uiuere ſingebāt credēbātq; tūc ſeruus ex ponto ſi  
ue libertinus ex italia cithara & citu peritus oris liniamētus Nerōi ſimiliſſimus Nerōē eſſe ſeſe afferēbat ad  
funditq; plurimis: quos promiſſis corruperat famā excitauit i dies gliſcētē: tāq; uerus nero reuēteretur: ſed  
hic pſeudo nero a calphurnio aſpernate: cui Galatiā ac pāphiliū puincias regēdas galba permiſerat: detecta  
fraude iſterfectus ē: cuius corpus iſigne oculis comaq; & toruitate uultus in aſiā atq; iſde romā peruectū ē:  
ſcribit Auguſtinus in. xx. de ciui. dei. qd huic loco cōſq; drat: quōſdā poteſſe Nerōē minime occiſum fuiſ-  
ſe: ſed ſubſtrātū u putare occiſus & uiuū occultari in uigore ipſius ataricis: qua ſuit cū crederet extin-  
ctus: donec ſuo tēpore reueſt & reſtituat in regnū: unde nōnulli nerōnem futurū antichriſtum ſuſcipi-  
tū ſunt. Favorabile: ſuoris & gratiæ plenū. Redditus. ſ. calphurnio aſpernati ad ſupplicium.

Pſeudo  
neroNero anti-  
chriſtus

ROGENIES CAESAR VM. hæcenus imperatoria Caſarū familia habenas Romani imperiū mo-  
derata eſt ſubſequentē principes romani qdē: ſed nullo tamē gradu gētē Caſarū contingētēs gal-  
ba otho & uitiellus: q; merito poſſunt appellari tragici imperatores: cū iſtaſ tragicorū tyrānorū  
ob celerem mutabilitatem alius iſducere tanq; p ſcēnā alius educere. Vnde & apolloniū ille  
tyrāneus galba othōnē atq; uitiellum imperatores thebanos appellabat: quod ſicut thebani breuē admodū  
tempore græciæ tenuerāt principatū: ita iſti paucis menſibus romæ imperauerūt: tanq; tragediarum  
tyranni perſonam mutantes: qui ſe inuicem elidunt: ſicut clauī clauos excutit: Tranquillus ſcriptorū  
de ſergio galba primo memorat: quemadmodum iam defecerat in nerone Caſarum progenies: quod quibūſ  
dama etiam oſtentis demonſtratum eſt: nos enarraturū uitam galbæ uidemur ſacturi opereſcū i ſe eloquiū  
ex Cor. tacito excerptū aſcripſerimus: quo mores galbæ continenſ. uerba taciti hæc ſunt uetus in familiā po-  
bilitas: magnæ opes: ipſi galbæ mediū ingenium magis extra uitia q; cum uirtutibus famæ: nec incurioſus:  
nec uendicator pecuniæ alienæ non appetens ſuæ parcus: publicæ auarus: amicorū libertorūq; ubi in bo-  
nos incidit ſine reſapreſione patiens: iſ mali forent uſq; ad culpam ignorans: clariſſas nataliū: & niſ-  
tus temporū obtinuit: quod ſegnitiā erat ſapientiā uocaret: dum uigebat atq; militari laude apud ger-  
manias floruit: proconſul africanæ moderate iam ſenior Citeriorem hiſpaniā pari iuſticia continuit: mai-  
or priuato uiſus dum priuatus fuit: & omniū conſenſu capax imperiū niſi imperaſſet.

tragici impe-  
ratores  
imperatorēs  
hebanīMedium  
galbæ in  
genium

M. AN. Pileata: pileis aperta q; libertatis erat inſigne. Prætextatas: puerili habitu. Ediſta proferrent  
in publicum eederent quali eiſus nomine propoſita. Poſt. xx. annorū: quam nero pericrat. Et uix redditus  
quum ob mendacium ad poenā repoſcerent.

MARCI Antonii Sabellici ad Auguſtinum Barbadiū Sereniſſimum uenetiārum Principē paraphra-  
ſeos in galbam parenzeſis ſeptima.



Rogenies Caſarū in Nerone defecit: fuerunt Aug. princeps Sereniſſime q; Galbam. Othōnē &  
Vitiellū: hi. n. certa ſerie poſt nerōē tumultuoſe imperiū inuaſere: ſiue q; pauciſſimis menſibus  
ſinguli principatū tenuiſſent ſeu q; magis credidit q; ſemel occupatū ſibi ſtabilire nequerit inter  
Caſares minime reponēdos curarint: uerū q; Tranquillus repoſuit: opereſcū eſt: & mores galbæ  
& reliquam uitā ex tumultuaria illa adminiſtratione cognoscere: de qua ut breuiter dicā quod ſenſio: ſiſq;  
illius moderationē cū libertate auaritiā: quorū nutu oia gerebant diligenter cōſerāt haud facile expediat  
inter bonos ſit princeps galba reponēdus an malos: ſatis conſtat magnos illi honores poſt mortē decretos  
ſed longe maiores decerni poteſſe iſ principatū non ſordide fortunæ uiros per quos uerū Dioclitianus idē  
eidē prædicare ſolebat ſape optimus uendit princeps: ſed ingenuos potius multaq; reſ: experiētiā claros  
admiſtraſſet: illa regiminis forma ualde execrabilis & oīnoq; coelatu iſ digna: contra optabilis hæc q; eq;  
tatis & clæmetiæ plena: et a maioribus tradita ē ita te princeps iucūdiſſime & aliis q; reſpo. gubernaculo  
admonēt ſanctiſſime cuſtodit: qua uelut unū omniſus ſit propoſitū certamen: q; in ſumma adminiſtra-  
tione maxie de repu. meritis quidōq; uideri poſſit iſq; pcpūa ex ea dignitatem laudē reportariſſe credidit:  
eā adminiſtratiōis formā aut iſtituere: aut ſeruare: qd optimus uſq; princeps mō publicis conſultum uelit  
rebus ſtudio cupiat imitari: nunc ad Caſarum progeniem redeo: q; in nerone: ut tranquillus ait eſſe deſi-  
re.

sed q̄lis fuerit ipsa p̄pagatiōis rō paucis expedit. C. Cēsār dictatōra quo uetus rei p̄. forma sublatā ē: sōm  
tē Iulīā habuit. ex eā & M. Accio balbo accia nata ē: accia ex. C. Octāuio: Octāuūq; postea regē potitus Au-  
gustus ē appellatus: is a maiore auūculo Cēsāre dico dictatōre i nomē familiæ a scitis prius ab illo ip̄ta  
uit: tradit Augustus p̄ manū Tyberio priuignū ipsū Liuiæ Drusillæ q̄ uxore duxit: & Tyberio Nerōis filio  
destinauerat ab initio Angu. sibi ex testō successores Caiū & Luciū ex iulia filia & M. Agrippa gēitos: sed il-  
lis utroq; post altēq; extinctis. Agrippā eorū fratrem & Tyberīū priuignū i familiæ & regē successione adopta-  
uit: Agrippa uero ob fōrdidū igēiū a dēdicatō solus Ty. post Augusti iussu adoptauit: mox eo defūcto Drusū & Nerōnē  
eius filios: q̄bus sublatīs tertīū fratrem: ac minimū natū Caiū q̄ Caligula cognōuit ē: regē & ipsi hāzredem  
a scripsit: post caligulā: Claudius ex druso Tyberii fte natus. & Antōia. M. Antōiū Tīuiriū: & Octāuiæ filia  
fortitus ē ipsū: sed hic dubitati pōt q̄ rōe i gētis successione uenerit siq; p̄ eius drusus i adoptionē nō ue-  
nit ip̄sē a Tyberio fter tertius tñ hāzredes relatus ē a caligula neq; eū neq; aliū adoptatū legere ē: neq; qā i  
ter tertios hāzredes notatū cōstare: ciccō familiæ i fterū credideri: Claudius ip̄sē nerōnē Agrippiæ germani  
cī fratris suis filiz: q̄ ip̄sē uxore duxit: & domitiū zenobarbi filiū i gentis & imperiū successione testamento  
adduxit: q̄ nouissimus eorūq; per adoptionē in Cēsāz familiā uenerūt ip̄erauit: nā galba de quo p̄rix dī-  
cturi sumus militari suffragio absq; ullo successione p̄textu ad ip̄ertū fastigiū est euectus.

PHIL. Liuiæ oli: hanc historiā  
tradit Pl. li. xv. cuius uerba sub-  
iecta sūt hęc. Nāq; liuiæ drusi  
læ q̄ postea augusta matrimonii  
nomē accepit: cum pacta eēt illi  
Cēsāri gallinā cōspiciat candoris  
sed ēti aq̄la ex alto abiicit in gremiū  
ille fām i tēpēdeq; miratū ac  
cessit miraculū: qm̄ tēnemē ro-  
stro laureū ramū dñitūm suis  
baccis: cōseruari alitē & sobolem  
iussere aruspices ramūq; uel feri  
ac rite custodiri: qd̄ factū ē i uil-  
la Cēsārū fluuio Tyberi ip̄ositū  
iuxta nouū lapidē flaminia uia.  
q̄ ob id uocat ad gallias miroq;  
siluā puenit: ex ea postea trium-  
phans Cēsār laurē in manu tenui  
in coronā i capite gessit ac deide  
speratores Cēsāres cōstitit: traditūq; mos ē ramos quos tenuerūt ferēdi: hactenus Pl. Veietanū: sicut u-

pluribus quidē signis sed euidentissimis duobus apparuit. Li-  
uiæ olim post Augusti statim nuptias ueietanū suū reuiscen-  
ti p̄teruolans aq̄la gallinā albā ramulū lauri rostra teneatē  
ita ut rapuerat dimisit in gremiū: quōq; nutriri alitē pangi  
ramulū placuisse: tēta pollorū soboles prouenit: ut hodie  
quoq; ea uilla ad gallinas uocetur: Tale uero lauretū ut tri-  
umphaturi Cēsāres inde laures decerperēt: fuitq; mostri  
umphātibus alias cōfestim eodē loco pāgere. & obseruatū  
est sub cuiusq; obitū arborē ab ip̄so institutā elanguisse. Et  
q̄ nouissimo Neronis anno & silua oīs exaruit radicitus: &  
q̄q; ibi gallinarum erat: interiit. Ac subinde tacta de cēlo  
Cēsārū æde capita omnibus statuis simul deciderunt. Au-  
gustiq; sep̄trum e manibus excussum est.

Ad gallias

pangere  
pullicini  
pullastræ  
Daphnon  
lauretum

laureta  
laurea li-  
bertus  
Ciceronis

sculanū formianū & pōpetanū dicimus uillas a locis: ita ueietanū p̄torū uillāq; significat in ueietāo ter-  
ritorio. Alitē: gallinā. Ex iussu. f. aruspiciū. Pāgi: feri plantarūq; est enī pangere defigere: unde paginæ di-  
ctæ: q̄ in illis uersus pāguni: id est fingunt. Pulloz: gallinaceorum pullo pullicinus. ὄνοκοπι-στῆκος  
hoc est diminutiue dictus: lampridius seruos habuit ut chigales: eos ex ouis atq; pullicinis ac p̄ponibus  
alerēt. M. Varro iuuenēs gallias appellat pullastras sicut a nobis quoq; ligua uernacula nūcupat. Ea uilla  
uerba plinii i dicat uillā hāc Cēsāz fuisse iuxta Tyberī i uia flaminia ad nouū lapidē. Lauretū: græci da-  
phnona uocat lauretū hoc ē locū lauro cōstitū: q̄ dictū ē usus ē marcialis: ubi ait daphnonos plātōs. Rōe  
in auctōno lauretū uocabat: ubi silua lauri fuit. Laureas: corōas. f. ex lauro: quos p̄prie triūphis dicata ē au-  
tumat plinius laureā uocari ipsā folia. Vnius arborū nomē in latina ligua ip̄onit uiris. Nā laurea nomen p̄  
priūm. mar. Cicero liberrū habuit noīe Tullīū lauream: cuius epigramma clarissimū memorat a Plinio in  
xxxii. Alias: pl. sentit morem fugisse: ut nā illi ferentē: quos i manu tenuissent cēsāres triūphantes: oia  
enim solū coronam in capite gerebant: sed ramū quoq; laureū manu tenebant.

M. AN. Veietanū suū: uillā i Veietāo agro. Pigi: solo defigi unde carmīa quoq; pāgi sunt dcāq; cer-  
tis tabulis figerēt pāgo nūc cāo ē: nūc scribo ea quos rōe cōstitit laurū rāo feri de quo democritus & theo-  
phrastus dubitauer. Alias cō. e. l. p. pl. rāos quos triūphātes Cēsāres māo tenuissent feri solitos scribit.

PHIL. Sub cuiusq; cēsārū. Institui: iatā plātāq;. Exaruit: hoc signū fuit cū nerōe p̄ter exaruisse de-  
classe: p̄pāpā cēsārū. Elāguisse: mortuis ramalib; & arescente trūco emarcuisse. Tacta æde fulminē p̄cussit  
p̄fici fulminū diuerit id qd̄ ē fulminē iētū arbores quoq; fanaticæ appellatæ: qd̄ erat fulminē p̄cussit. Augu-  
sti sep̄trū: qd̄ augusti statua māu tenebat. ē. n. sep̄trū i signe dominātis. Haud dubie: sine dubio. Vetere: p̄  
p̄ia: Qu. p̄pāpā ēe ait uerbū uetustū nimis & oblatū: quo minime utēdū ēē sentit. Statuarū nīrolis: pl. in  
xxxiiii. i fterū institutū fuisse ut i basib; statuarū honores hoīum & tituli i scriberēt: ne i sep̄chris tñ legerēt.

Præpotē tertio cognatib; gradu i ftra ē nepros & pnepris: sicut supra pauo & pauia. Capitolini: Qu. canib;  
capitolini nomē accepit ex eo qd̄ curator fuit i fstruēdi capitolii illāq; dīcauit qd̄ solū felicitatē suē diuise

Fanaticæ  
arbores  
profapia  
Capulus  
capitolini-  
nus





ut docet fortunatians; Amba-  
 dus gallica lingua feruus appella-  
 tor. Præpigiis: ualde pinguis.  
 Enlis gracilis & macer. Efcu  
 lins glâdiferâ arbor est efculus cu-  
 ius meminit Plî. i. xvi. quâ si ubi  
 q; naki tradit glâde efculus fun-  
 gola fit porci caro: Alala: for-  
 tallis intelligit cultices: quos gigni  
 i glâdiferis arboribus idocat Plî.  
 Sergius eloquētissimus. Cicero i  
 prio de oratore sic meminit de  
 hoc sergio galba. egdē sergiū gal-  
 bā memoriat neo dîlunū homi-  
 nē in dicēdo. Idem in bruto ait  
 sergiū galbā eloquentia pſtitiſſe:

orationes  
 galbæ  
 redolentes  
 antiquatē

Viriatinū  
 bellum

mors uiria-  
 ti primo ui-  
 riarus in  
 æuo

Gibber  
 Gibberus  
 Gibberosū  
 Corinthus  
 decus gra-  
 cie  
 Euerſio  
 corinthi

perfidia trucidatis uiriatini belli cām extitisse. Eius nepos  
 ob repulſam cōſulatus iſenſus Iulio Cæſari: cuius legatus  
 in gallia fuerat cōſpirauit cū Caſſio & Bruto: pp qd̄ pedia  
 lege dānatus eſt. Ab hoc ſūt ipatoris galbæ auus & pīauus  
 clarior ſtudio: q̄ dignitate nō. n. egreſſus pſura: gradū mul-  
 tiplicē nec icurioſam hiſtoriā edidit. Pī. cōſulatu ſucto: i q̄  
 breui corpe atq; ēt gibber modiceq; i dicēdo facultans cās  
 iuſticia actitauit. Vxores habuit Numidia achaiā neptē Ca-  
 ſuli pæptēq; L. Mūmiūq; corinthū excidit. Iſcē Liuiū ocella  
 nā dicē admodū & pulchrā q̄ tū nobilitatis cā appetius  
 ultro exiſtiat: & aliquāto enixius: poſtq̄ ſubinde iſtati uitū  
 corporis ſecreto poſita ueſte detexit: ne quaſi ignotam fallere

Lufitanog: Luſitania hiſpaniæ ulterioris pūcia eſt cui nomē de-  
 diſſe luſum liberi patris ac lyſam cū eo bacchantē Plî. Martianoſq; p̄diderūt. Perfidia trucidatis M. Tul-  
 lius in bruto tradit luſitanos a ſergio galba p̄tore cōtra iſterpoſitū ut exiſtimabā fidē iſterfectos. ex quo ti-  
 tus libro tribunus plebis. po. ro. ſcitauit i galbā: & i eū rogationē tulit ſimilē priuilegiū. M. quoc; cato cō-  
 rtiſ i galbā luculēra oratione ſuectus ē. tū quita eloquētiæ uis in galba foret cogniti eſt: q̄ liberos ſuos pu-  
 ualos in cōtione pducēs: filiūq; ē ſulpti galbæ ſus ipſe mābus curi ſerēs. ſicu ac ſiſeratiōe commouit  
 po. ro. ad miſericordiā: & ita eripuit ſe flāma atq; euasit dānationē: cuius rei mētio quoc; ſir a ſabio Quo-  
 tiliano in ſecūdo iſtitutionū. Oroſius āt i. iiii. ſcribit ſergiū galbā p̄tore a luſitanis magno plio uictum ſuiſ  
 ſe uictorib; exercitū amiſſo ipm cū paucis uix elapſum euasit. Viriatini bellūq; duce uirtato luſitani  
 aduerſus romāos geſſerūt: ſuit āt uirtatus uir calliditatis acerrimū: quæ ex uenatore. latro. ex latrone ubi  
 dux atq; ipator luſitanog; p annos. xiii. Rōanos duces exercitūſq; cōſtruit. trabes falces cæteraq; inſignia  
 rōana in mōtibus ſuis trophea pfixit. tidē iſidius ſuog; iſterfectos: cū domeltici pūſſores pecūia corrupti  
 a Seruilio cepit ſuiſſent: q̄ uirtatū uiuo depoſitū pmerūtq; a ſuis deſectos nobiliſſime tumulatus ſunt.  
 Rōani hāc uictoriā: q̄ p̄tore cōpta fuerat iſprobatū: pūſſoresq; idignos p̄mio iudicauerūt. ad hūc uirtatū  
 alludēs ſilius ſic cecinit in. iiii. puniceog; p̄tore uirtatū i æuo. Nomē romāis factū mox nobile dānis. Cuius  
 legatus in gallia: Cæſar in cōmētariis crebro meminit de hoc legato ſuo galba. cuius uirtutē in primis ex-  
 tollit in. iiii. cōmētario belli gallici. Ob repulſam cōſulatus: hircius in cōmētario belli gallici mētionē fecit  
 huius repulſæ: q̄ paſſus ē galba i cōſulatu. ſcribit. n. aduerſus Cæſarē iſolētē gloriatoſ: creptū eſſe ſergio  
 galbæ cōſulatu. cū iſ multo plus grā ſuſtigiis ualuiſſetq; cæſari cōſuctus & familiaritate & neceſſitudine  
 legatiōis eēt. Pedia lege dānatus: auguſtus: ſicut in auguſti uita latius explicatū ē: cōſpiratores iulii Cæſa-  
 ris aggreſſus eſt legibus: & i primis lege a gūto pedio lata reos cedis detulit. Nec icurioſum: non incurio-  
 ſe negligētē cōſulāt. Gibber: gibbo deformatus gibber & gibberus dī q̄ gibbū hēt. Plî. gallinag; genus  
 gibberg; uocat qd̄ gibboſæ ſunt. ipſe quoc; gibbus noīat gibber. lu. attritus gibbere naſus. Iulius firmicus  
 tradit i. viii. matheos naſci gibberosos q̄ i ſeptia pres arctis hūerint horoſcopū. Induſtriæ: nauiter ſolē  
 ter aduerſiū ē. Actitauit: frequētē egit: agere. n. dñr caudici & oratores: uſi actio dcā. Mūmi: p̄p̄tē  
 L. Mūmius cui cognomē achaiā uictoria dedit corinthū diruit qd̄ oppidū achaiæ cap̄ græciæ decus & lo-  
 mē maximi ſcriptores appellāt. Cā belli ſuit critolaus: q̄ legatos rōanos cōtra ius gētiū uiolante auſus ē: cū  
 ob hoc mādātū fuiſſet metello bellū achaiū: ad aliēā uictoriā nūmius uēitq; ſub ipſis iſthmi faucibus ſu-  
 dit achæos. mox corinthus ab iſcolis deſerta & ſolo æq̄ta ē. ſignis tabuliſq; ſpoliatarūq; cū totā repleſſet  
 liū i domū ſuā nihil iſtulit. nōq; ut auctor ē Strabo tabula: p̄ctas rogantibus amicis facile largiebāt. Addit  
 Plî. tūc æra corinthia q̄ p̄cioſiſſima fuerūt ab eodē diſſa fuiſſe cōpluribo achaiæ oppidis. Idē alio loco  
 traſ p̄cturā externā rōæ primū publicatū fuiſſe ab hoc L. Mūmio: q̄ aſtidiſ tabulā libeg; p̄rem cōſiſtēti  
 ceteris delubro poſuit. Cū itaq; L. M. Achæ. cognouiſſet merito mūmia illius p̄p̄tē achaiā nūcupata dī.  
 M. AN. Sergius galba: Cicero & Sergio galbæ: & c. Lælio: ſocero tuorūq; conſtat dicēdi gloria præſti-  
 tiſſe: Tacitus q̄ ad Sergium inq̄t galbā: & C. Læliū attiet & ſi quos alios antiquiorū agitare nō deſinit apud  
 Liuiū: & Cornelii. Seruiū. p̄ ſergio legiſ. Perfidia trucidatis: & ad luſitanos: & ad galbā referri poteſt. Lūi-  
 us auctor ē: cōſeſſum i iudicio galbā iccirco luſitanos pp ſe caſtra hñtes ſuo iuſſu cæſos q̄ cōp̄rū habuiſſet  
 equo & hoſie imolatis p ſpēm pacis illos ſuū exercitū adorti i aſio huiſſet. Viriatini: ad auctoris noīe nōtra  
 parti. Caſſio & Bruto p̄cipibus cōiuratiōis: q̄ Cæſar dictator ē oppreſſus. Pedia legea. Qu. Pedia cōſu-  
 le lata ea alibi. Gibber: gibbo ſignis. Qui corinthū excidit: Cicero qd̄ ſi L. Mūmius aliquē iſtorū uide-  
 ret Matelonē corinthū cupidiffime tractantē. quū ipſe totā corinthon cōtēpſiſſet.

PHL. Ditem: opulentam. Appetitus: deſideratus. Enlrius: uehementius. cupiditūſq; Subinde: ſe-

uidere. Ex achaia liberos Caiū & Sergiū preceperat quorū maior Caius attritis facultatibus urbe celsit prohibitusq; a Tiberio sortiri anno suo pconulatū uolūtaria morte obiit.

De natiuitate Galbæ & iudiciis principatus eius.



**S**ergius Galba imperator. M. Valerio Messalla. Cn. Lætilio cōsulibus natus est. ix. calen. ianua. in uilla colli supposita ppe terracinā sinistraorsū fūdos per tētib; ad optatā nouerca sua luia nomē & ocellare cognomen assumptis mutato pronominē. Nā Lucium pro Sergio usque ad tempus imperii usurpauit. Constat Augustum puero adhuc salutanti se inter aequales apprehensa buccula dixisse καὶ τοῦτον ἀρχὸν αὐτοῦ παρῆσθαι. Sed & Tyberius quum compēssisset eum imperaturum uerum i senecta uiuat sane ait: qūdo id ad nos nihil p̄cinet. Auo quoq; eius.

Il supposita: p̄ceptū uarroniani est ut potissimū sub radicibus mōris uilla edificet. Columella quoq; optima esse uille positionē arbitrat i medijs collibus ubi aer calore & frigore tēperatus est. Sinistrorsum: ad sinistra parē. Ora: ius ille sinistrorsum hic dextrorsum: unus utriq; error. Fūdos: nomē est oppidi de quo oratius fūdos; auidio lūco proie libētē lingmus. Lūia nomē: a nouerca noie noiatus ē Lūius galba: & ocellaris cognominatus cū illa luia ocellina noiares. Lucius: existimo legēdū ē lūiū: ut cōgruat cū supradicta snia. qd. lūiū nomē assumpserit. Inter equales: inter pueros eiusdē ætatis & coeuos: quos græci synchronos appellāt q̄i contemporaneos scribit Hieronymus oīem prophetā fuisse synchronō elaiæ. Buccula: sermo ē polysemus. i. multa significans: nāq; pars cassidis est: de qua luuenalis: & fracta de casside buccula pendēs significat & uaccā. Vir. in prio georgico: aut buccula celū suscipiēs patulis captauit naribus auras: Columella masculino usus est: nā buculos dixit p iuocis bobus: que enim ait in septimo agrieolatio. nis. cū deinde bucculos cōprehēderis pducto ad stabulū. p̄terea buccula accipitur pro pusilla bucca: quæ oris pars est. de buccis Plin. in. xi. sic refert ifra malas sunt hilaritates: n̄ sumq; idicantes buccæ. Ex qbus uerbis d̄scimus buccas p̄prie: intellige partes illas: quæ inflari solēt: quæ duæ sunt in hoīe. hinc ait Oratius. Quid cause merito qui illis suppet ambafiratus buccas inflat. Interdū buccæ itelligimus ipsum os: ut si lud. puerbiallyter dictū: q̄qd in bucca uenerit: hic buccula deducit accipiturq; p pusilla bucca siue osculū ipsum idest puum os: siue p̄te genag; quæ inflat intelligere uelimus. In hoc figuratu capit nūc tranquillus. Nā mo est cum puerū osculari uolumus: ut illius bucculā manus appendamus qd ad os & ad genam referri pōt. In hanc sniam apuleius i. vi. de asino aureo sic scribit. Tunc iuppiter p̄pessa cupidinis buccula manuq; ad os suū relata osculatur. καὶ οὐ γὰρ ἔστιν ἡ γὰρ καὶ ἡ γὰρ: græca uerba sunt: q̄ sic it̄p̄eant. & tu fili impio nostro adhere. Ad nos nihil p̄cinet: quia nos iam defuncti crimus: si senecta ætate imperaturus sit Galba.

M. ANTO. Appetitus: q̄q; gibber. Enixius: studiosus. Subinde: sapius. Instanti: ocelline. Viriū corporis: gibbi deformitate. Attritis: cōsumptis. Sortiri q; ob id negatum appet: q̄a cōsumptis fortunis ofbus solū uertisset. Anno suo: & ad designationē ipam referri pōt: q̄ in plures ānos. puicia ordiarent of q; ex cōsulatu quū p̄cōsul ueteri iūstito cēt puiciā administraturus a Tyberio p̄cipe sit p̄hibitus. Lūiū

quenter. Instanti: lūia. Viriū corporis: gibbum. Detexit: rete xit denudauit ostendit. olim crates thebanus quidam consimile fecisse proditū: cum hipparche eum maritum optaret it̄r scapiliū

Exēplum cratis philosophi Inter scapiliū

liū rexit: qd erat gibberosum perag; cū baculo & palliū huius posuit professus puellæ eam sibi esse suppellectilem: eamq; formam quam uideret proinde inquit sedulo consulens: post penitudo te capiat. enim uero hipparche cōditionem accepit respondēs tā dudū sibi pusillum satis ēē & satis cōsultū neq; ditioem maritū neq; formosiorē uisam gentium posse iuenire. proinde ducet quō libeat: & ita crati cynico philosopho nupti hipparche. Ex achaia: mumia p̄p̄te. L. mummi attritis facultatibus: cōsumptio patrimonio. Sortiri pconulatū: mortis erat apud romanos ut cōsules p uincias proconfulanes sortirentur. hinc frequētē leges apud historicos cōsulis sorte obuēisse puiciās. Tyberius uero p̄hibuit. C. galbam ne sortiretur pconfulatū. p̄pter facultates attritas: quo dolore p̄cussus Caius addit morē uolūtariam. Quo anno: legi mo quo. s. p̄ leges poterat fieri cōsul de p̄cōsulatu aut officio: p cōsulis alibi scriptissimus habūdāt. Cicero gloriā suo qdē anno se honores adeptū esse cōstōnū suffragiis: qd cōtigit paucis nobilibus. p̄cōsul primus apud romanos uidet fuisse. p. philo. cui primo impium prorogatum est: ut docet Lūius in. vii. qui appellat proconsoles: quibus finito cōsulatu imperium progat. Col-

Proconful primus philo.

synchroni cōi polysemus buccula Bucculi Buccæ duæ i hoīe

nomen & ocellare cognomen. Livia. n. ocellina eius nouerca est dicta aq̄ fuit adoptatus. Lucius. ut. L. L. uis ocellaris siue ocellinus diceret. Puer: galbae. Salutati: Ier: officia salutariū afflicti. Inter aq̄les Ier: eiusdē aetatis pueros. Buccula: ore nā oris cōcauitas bucca dī. cicerō q̄qd f buccā uenerit. Iu. notatq̄ p oppida buccae. Hora iuppiter ambas inflatus buccae est & buccula pua hos: Pli. eidē morbo bucculae re. cur. p dēt: Ver. aut buccula coeli suspiciis est & ps calidus: p q̄ emittit spūs. Iu. Lorica & fracta de calide buccula pēdēs. καὶ σὺ τὴν κωδὴν τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς: & tu fili principatur nostrū. iuxta sedens.

PHI. Fulgur pcuranti: expia

Fulmia lae  
ta aduersa  
mixta

pcuratiōes  
fulminum

Procuratū  
fulgur  
Nocturna  
fulmia su  
mani  
Frugifera  
arbores  
Fruges

ti ppiatūq̄ p procuratiōes. Nā fulminū qdā sunt laetia qdā sunt aduersa: qdām mīta: q̄ aduersa sunt: ut inquit seneca mala portē dūt: & ideo expiationibus pcuratiōibusq̄ propiciari solēt ad auertēda mala: q̄ minitantē & de his pcuratiōibus fulminum in telligit. Idē Seneca sic scribens in .ii. q̄nōm naturalium. Quid ex go expiationes procuratiōesq̄ quo ptinent: si mutabilia sunt fa cta. apd̄ Lucanū i primo pharisae describit pcuratiō fulminis scā ab aurispice pueros fulgur appellauerunt qd̄ ignorat no ctu an iterdū sit factū. Ideoq̄ io ui & sumano res diuina fiebat q̄ diuina iouis nocturna summū fulgura habebant. ē aut summū deus q̄n summū manu dictus ut iterp tacit Marciausq̄ mō dirē patrē: mō plutonē appellat. Frugifera quercū: frugi feras arbores Pli. Apule. & Tacitus uocat: q̄ fructū ferūt: fruges at arbores antiquis fuerūt glādes ut alibi docuimus. uñ merito quercū frugifera est dicta. Vlpianū tamē negat poma dici fruges: cū Iulianū scribat fruges oēs esse q̄bus hō delect.

Summū: maximū. Portēdis: significari. Familiae: supinatorū. Respōsum ē ab aruspiciibus pcuratiōibusq̄ fulminis. Illae: uis galbae. Cū mola peperit: hoc dixit pinde ac itelligi uolēs nunq̄ impiū in familia sua futurū: tanq̄ mola nunq̄ pariat. Aristoteles enī mologū genus stitit esse & in toni nō parere pdidit. cau. fāq̄ sterilitatis elegit explexus est libro. ii. de generandiōe alia: ubi ait mola cōcepisse qdē aliqd̄ sed ad finē nequissē pduxisse: qd̄ cōceperit. Pli. uero noster in .viii. mulas dixit recitro nō parere. Quod ea q̄ duobus diuersis generibus nascantē tertii generis fiat & ncutri parentū sint similia: ea q̄ ipsa: quae ita nata sunt nō gignere in omni aliaū genere est. tamē in annalibus historisq̄ romanis mulas peperisse saepe: uerū p digū loco id habitū est. Idem Aristoteles in sexto de animalibus in serja tradit mulas esse quae coani & pa riant omnes. sed id genus diuersum ē a genere mulaz nostratiū: apud herodotū in thalia. Luculeta histo ria est graphice percripta de babylone obfessa a rege dario: i qua unus babyloniorū pbra ingerens dario atq̄ eius exercitū: quid iquit sitis desideris pte: quin potius abfceditis: nūc expugnaturi nos cum mola pe pererint. hoc ille dicebat credēs nunq̄ parere mola. sed Paulopost cōginit: ut quidam mola pareret zopy ros: quod ostento in spem uenit capiēda babylonis & corpit cū babylonios uasramētis circumuenisset. propter quod beneficium Darius tanti fecit zopyrū: ut olim aperto malo punico optauerit se male tot zopy ros: quot erat mali punici granū. Obkenu: dirū execrabile ominosum. V. i. obceni: canes importunaz uolucres signa dabant. Pro latissimo accipit: fecit idem galba quod zopyrus: qui pro foelici ostento acce pit mulam peperisse: animo reputans uerba illius babyloni q̄ inter initia obfisionis dixisset: tunc fore ut ba bylon expugnaretur cum mola parerent. Ante fores: ipsius galbae. Ocius: cito celeriter. Acneuerit: aere fabrefactum. Dez: fortunaz. Cubitali: cubitus cōstat ex .xiiii. digitis: ut inquit Viātruius hoc est ex sex palmis. est praeterea cubitus geometricus: q̄ origine & Augulino auctoribus. sex nostra cubita continet. Tufculum: in ciuitate tufculana: de qua alibi pluribus. M. cato fuit Tufculanus. Interdum tuf culum diminutiuum ē turis: apud plautū. In aulularia hūc tufculū emi & haec coronas floreat. Esti uare: estiuo tēpore comorari sicut hybernare ad hybernū tempus refert. Varro mihi greges in apula hy bernabant: q̄ in arctetinis montibus estuabant. Edum: domus. Menstruis supplicationibus: per singulos menses: a mense enim menstruis deriuat. unde luna a marone mēstrua dicta. Et sumptus menstruis a co lumella. hinc enim foeminarum pro fluuia mēstrua nuncupant: quia singulis mensibus cōcitantur. unde Pli. sapiissime menses uocat. Peruigili anniuerfario. sacra quae quot annis semel sunt anniuerfaria dicunt. anniuerfariū puigilium appellat sacrificium: quod iugi uigilia per totam noctem celebrabatur: sicut erat peruigilia ceteris. Cor. Tacitus ait. celsisterna ac peruigilia celebrare foeminae: quibus maris erant. Co stan: firma & robusta. Exoletum: Abolitum & qui iam per defectu dīnem euauerat.

mula  
vixit

Mula non  
pariunt  
Mulz q̄ pa  
riat histo  
ria pulchra  
Tot zopy  
ros malo  
obscenū  
Cubitus  
geometri  
cus  
Tufculū  
Estuare  
Mēstruus  
Mēstruus  
sumptus  
Mēstrua  
Menfes  
Anniuerfa  
ria

M.AN. Procurati: facificio expiati. Quā multa pepit: sint tertiū gēus mulæ: iccirco nō piunt Pl. ē aut oris ed annaliū mōmētis cōstat nō nūq̄ pepisse: rēq̄ i potētū uerfa. Theophrastus i Archadia mulas parere tradidit: Herodotus sub id tps quo babylonē Cyrus expugnauit: enixā fuisse mulam scribit. Deē fortunæ. i. u. sed nos te facius fortuna deam: celoq̄ locamus. Asthuare: asthis mēlibus secedere. Anz uersatio: annuo sacro. Peruigili: diligētiæ: nihil intermissio: uel certe solēni peruigilio.

tum in domo sua hærenrem obstinatissime retinuit: ut liber tiseruq̄ bis die frequentes adessent: ac mane saluere: uel p̄ riuale re sibi singuli dicerent.

De studio eius i arto & iure: & uxoribz eius & filiis eius.

**I**nter liberales discipulas attēdit & iuri: dedit: & matrimonio operā. Verū amissa uxore Lepida: duobusq̄ ex ea filiis remāsit in cælibatu: neq̄ sollicitari ulla conditione amplius potuit ne Agrippinē quidē uidua tæ morre Domitiū: quæ maritum quoq̄ adhuc nec dum cæ libem galbam adeo omnibus sollicitauerat modis: ut iter cō uerum matronarū correpta iurgio: atq̄ et manu pulsata sit a matre Lepida: Obseruauit ante omnes Liuiam Augustam cuius & uitæ gratia plurimum ualuit: & mortuē testamen to pœne ditatus est: si tertium nanq̄ quingētiis quum p̄cipuum inter legatarios habuisset: qua notata non per scripta erat summa herede Tiberio legatum ad quingenta reuocā te ne hæc quidē accepit.

**I**n De honoribus p̄ eū gestis: & disciplina i re militari. Onoribus ante legitimū tēpus initis p̄tor cōmissio ne ludorū floralium nouum spectaculi genus ele

& diligēter attēdere. Plautus: ne obsequare possis qd rerū gerā. Plurimum ualuit: scribit Plutarchus galbā genere cōiūctū fuisse liuiæ uxori Cæsaris: cuius opera ex palatio. p̄cesserit ad cōsulariū. Pœne: merito addidit hæc p̄culā pœne q̄a haud dubie fuisse locupletatus & factus opulētus si legatū sibi liuianū accepisset. sed id interceptū fuit tyberii fraude. Inter legatarios: legatarii sunt qbus legata a testatore siue legatore reliquū sicut mādātarii qbus mādata danf. Notata nō p̄scripta summa: aliud est notare summa pecuniarū: aliud p̄scribere notā summa p̄ notas sicut calculatores: rationatores siue notare cōsueuerūt: ut exēpli grā. L. apud romanos antiquos nota erat quingēta: sicut quingēta p.D. s̄iam notabant: p̄scribere uero est ipsis lris itegrag dictione summā explicare. legi cū i testō liuiæ summa illa pecunia: quā noie legati galbæ relinq̄bat notata eēt nō p̄scripta: facile potuit tyberius legatū illud a quingētiis reuocare ad quingēta: ut p̄liam. L. iter. d. aut & L. haud magna distātia est Honoribus: magistratibus. Cōmissio ludorū: officium peculiare erat p̄toris: ut ludos exhiberet priuata ip̄ensa. hinc Ci. laudat murenæ magnificentiā: qui in p̄tura ludos fecit magnificentissimos: q̄ illi mox in petitione cōsularis admodū profuerūt apud populū ludis magnopere letātem. hīc simachus i epistolis ait. In p̄tura filii mei equorū mihi curulū nobilitas p̄parāda est: ut expectationi po. ro. mea pecunia tua cura respōdeat. Itē designatū tibi ad urbanā p̄turā filiū meū nūtiū: intelligis qd sibi hoc indicū uelit: qd rigage curulū nobilitas p̄parāda ē. legi galba cū esset p̄tor creatus anteq̄ p̄ leges liceret edidit ludos quorū sciret magnificentiā a po. ro. p̄bari ut magnificētiore foret eos exor nauit noua elephātoz funabuloz editione. Ludorū floraliū. Flora cū magnas opes ex arte meretricia ac quisuisset: po. ro. scripsit heredem certāq̄ pecuniā reliquit: Cuius ex annuo fenere suus natalis dies celebra ref editione ludorū: quos appellant. Floralia. hi ludi celebrabant cū oī lasciuiā cōuenientes memoriæ meretricis nā præter uerboz licentiam: quibus obsecntas omnis effundit: exuunt etiā uestibus populū flagi tate meretrices: quæ tūc mimoz fungunt officio: etiam in cōspectu populū usq̄ ad faciētiem impudicoz luminū: cū pudēdis moribus continēf. aut or laetātius in prio diuinage institutionū. hīc illud epigrāma tati poetæ. Noces iocose dulce cū sacri floris: festosq̄ lusus & licentiam uulgi. idem alio loco floralicias feras uocat: quæ in spectaculo floralium ludorum exhibebant. mythici. i. fabulatores sinxerunt Floram eē deam quæ floribus præsit: tamq̄ oportere placari: ut fruges cum arboribus & uinibus bene prospereq̄ flo

PHL. Mane saluere: ut hora Saluere matutina accedentes salutarē Valece uefina abeūtes dicerent uale: Celebs qd est uerbū recedētiū. Atten dit: iuri operā dedit iuri ciuili.

Matrimonio: operā: q̄ ducit uro rē operam dat m̄imonio: sicut q̄ coit cū uxore operā dare dicēf liberis. In cælibatu: sine uxore: supra satis ac sup de celibe & cæ libato memorauit: ē aut p̄prie celebs: is q̄ uxore habuit nec habet: quod curiosus lector cogno scet ex obseruatione scriptorum si classici fuerit nō proletariū. Inter dū pro eo accipit celebs: qui sine uxore ē ut ego sum nec me penitet uiuere i cælibatu: nec ad hoc æui expertum eē molestias uxorias. Morte domiti: hic fuit Nerōnis pater. Maritum habentē uxorem. est. n. maritus nomē ad aliquid. Celibem: sine uxore.

Correpta: oburgata matrona: li cōiūto. A matre lepidā: quæ fuerat uxor galbæ. Obseruauit: modo coluit & ueneratus est: ali as obseruare significat speculari

Plurimum ualuit: scribit Plutarchus galbā genere cōiūctū fuisse liuiæ uxori Cæsaris: cuius opera ex palatio. p̄cesserit ad cōsulariū. Pœne: merito addidit hæc p̄culā pœne q̄a haud dubie fuisse locupletatus & factus opulētus si legatū sibi liuianū accepisset. sed id interceptū fuit tyberii fraude. Inter legatarios: legatarii sunt qbus legata a testatore siue legatore reliquū sicut mādātarii qbus mādata danf. Notata nō p̄scripta summa: aliud est notare summa pecuniarū: aliud p̄scribere notā summa p̄ notas sicut calculatores: rationatores siue notare cōsueuerūt: ut exēpli grā. L. apud romanos antiquos nota erat quingēta: sicut quingēta p.D. s̄iam notabant: p̄scribere uero est ipsis lris itegrag dictione summā explicare. legi cū i testō liuiæ summa illa pecunia: quā noie legati galbæ relinq̄bat notata eēt nō p̄scripta: facile potuit tyberius legatū illud a quingētiis reuocare ad quingēta: ut p̄liam. L. iter. d. aut & L. haud magna distātia est Honoribus: magistratibus. Cōmissio ludorū: officium peculiare erat p̄toris: ut ludos exhiberet priuata ip̄ensa. hinc Ci. laudat murenæ magnificentiā: qui in p̄tura ludos fecit magnificentissimos: q̄ illi mox in petitione cōsularis admodū profuerūt apud populū ludis magnopere letātem. hīc simachus i epistolis ait. In p̄tura filii mei equorū mihi curulū nobilitas p̄parāda est: ut expectationi po. ro. mea pecunia tua cura respōdeat. Itē designatū tibi ad urbanā p̄turā filiū meū nūtiū: intelligis qd sibi hoc indicū uelit: qd rigage curulū nobilitas p̄parāda ē. legi galba cū esset p̄tor creatus anteq̄ p̄ leges liceret edidit ludos quorū sciret magnificentiā a po. ro. p̄bari ut magnificētiore foret eos exor nauit noua elephātoz funabuloz editione. Ludorū floraliū. Flora cū magnas opes ex arte meretricia ac quisuisset: po. ro. scripsit heredem certāq̄ pecuniā reliquit: Cuius ex annuo fenere suus natalis dies celebra ref editione ludorū: quos appellant. Floralia. hi ludi celebrabant cū oī lasciuiā cōuenientes memoriæ meretricis nā præter uerboz licentiam: quibus obsecntas omnis effundit: exuunt etiā uestibus populū flagi tate meretrices: quæ tūc mimoz fungunt officio: etiam in cōspectu populū usq̄ ad faciētiem impudicoz luminū: cū pudēdis moribus continēf. aut or laetātius in prio diuinage institutionū. hīc illud epigrāma tati poetæ. Noces iocose dulce cū sacri floris: festosq̄ lusus & licentiam uulgi. idem alio loco floralicias feras uocat: quæ in spectaculo floralium ludorum exhibebant. mythici. i. fabulatores sinxerunt Floram eē deam quæ floribus præsit: tamq̄ oportere placari: ut fruges cum arboribus & uinibus bene prospereq̄ flo

Saluere Valece Celebs

Obseruare

Legatarii Legatores Mādātarii Notare L. nota quā q̄genarii Quigēti p .D. notant Ludī p̄torū Floralia

Floralitiaz fere Mythici



Gloris  
Flora  
uocor

maiestas ca  
tonis

reſerent. Vnde floralia ad quartum calen. Mail inſtituerunt diem feſtum : ut omnia bene deſerue-  
rent. Sicut docet Plinius in. xviij. & Marcus Varro in primo de re ruſtica inuocat deam floram ut illa pro-  
pia frumenta atq; arbores tempeſtue florent itaq; inquit florae ludii floralia inſtituti. Ouidius l. v. ſaſto-  
rum cecinit floram nympham fuiſſe: quae goriſ ſit uocata eamq; a zephyro nubentē a marito id mone-  
ris accepiſſe ut haberet omniū floriū prātem. olim cato cū ludos florales ſpectaret po. Ro. catoniana mai-  
eſtas cōmotus erubuit poſtulare ut mime nudarentur: quo cognito diſceſſit & theatro cato: ne plētia ſua  
ſpectaculi conſuetudinem ſpediret: quem habuērent ingenti plaſu ut inquit Valerius capite de maiestate  
po. Ro. proſequutus priſcum morem ſocorum in ſcenam reuocauit.

M. ANTO. Exolētiū abolitū. Hærentē: retētū. Māe ſaluere: q; hois loco duci potuit: qñ futurū eſſet  
ut ipſorū qd qd māe publice ſalutare. Iuriſuris ſciētia cognitioni: In calſtatu: uita cōiugi expreſſe  
proprie celebs iſ ē q; caret: caruitq; ſemp cōiuge: qd dōq; tamē ſimpliciter ut nūc p quocūq; uxore nō hñs  
accipit Fabius lib. an ſeruus: maritus an celebs. Agrippia: q; ex domitio ænobarbo nerone picipē gēuit.

Nec dū calibē. I. adhuc maritū uiua lepidā: q; repudiata opus erat: ut galbæ cōiugio potiret. Correp-  
ſe: pſepit: iurgio excepta. A mſe lepidā: galbæ ſocrū. q; filia repudiū timebat. Legatarios: q; hñe legata  
ſortiti ſunt. Notata: muerorū figuris: nō ſyllabis & pſeis diſtictiōibus expſſa. Ad gñegita: una uidelicet cal-  
cularia figura i calce adēpta. Ludorū floraliū: flore ſacroq; q; pridie calē. maias celebrāſ eā larēti fuiſſe q;  
dā aiūt nobile ſortum: quæ po. ro. ſub condiſiōe hæredem reliquit ut natali ipſius die annuſ ſibi lodi ſie-  
rent patres ſlagitium auerſati: diſcta quæ floribus præſſet clacādā cēſuere fruges cū arboribus & uinibus  
bene & proſpere florent: & q; ludi a nudis celebrarentur magna qdē m ſicſtia. M. Qyis floralia uēſit & ſto-  
latum permittit meretricibus pudorem. lu. Dignifiſſima proriſ florali matrona tuba.

Funābulus  
Schenoba  
res  
Neubates

PHI. Elephantos funābulos:

funābulus diſciſ iſ qui per ſunes  
ambulat: unde & nomen cōpoſi-  
tū eſt. græci ſchenobātē uocāt. ſi  
cut Neurobatē: q; per neruos cur-  
rit q; diſtictōe uſus eſt. Flautus uo-  
piſcus ſcribēs neurobatē exhibi-  
tū eē i ſpectaculis a cario ipatore  
prius meſſalla coruinus funābu-  
lū dixiſſe prodit: ne ſchenobātē  
græci diſtictiōe latinis uerbis im-  
miſceret poſt meſſallē Terentius  
funābuli nomen uſurpauit: q; ſic  
ait in egypta. ita populus ſtupidus

phantos funambulos edidit. Exinde prouinciā. Aquitanie  
anno ſere præfuit. Mox conſulatum per ſex meſes ordina-  
rium geſſit. Euenitque ut ipſe. L. Domitio patri Nerōis ipſi  
Siluius Orho pater Othonis ſuccederet uelut præſagiū in-  
ſequentis caſus quod menius inter utriuſq; filios exiuit im-  
perator. A Caio Cæſare ludis ſubſtitutus poſt ridie quam  
ad legationes uenit ſolemni forte ſpectaculo plaudentes in-  
hibuit data teſſera: ut manus penulis contineret: ſtatim  
per caſtra iactatum eſt: diſce miles militare Galba eſt non

Fūnepeus  
ingenicu  
ſus  
Engoniaſis  
agrania

in funābulo alium occuparat. in lib. annotationū obſeruimus funābulū elegantī uocabulo diſci funepēi ab  
Apuleio in libris floridoq; nati ſub ſyderē igeniculū: quē græco uocabulo engoniaſin uocāt. erūt funābuli  
& neurobatæ: ut docet Iulius Firmicus in. viij. matheſeos. Quod autē elephātū docilitate tāta ſint pōſitū p  
ſunes ſcedāt docet Pl. in. viij. q; ait elephātōs aduerſis funibus ſubiſſe. qd qdē miſe fuit: fed mirabilius eſ-  
timatū: cū retrogradirent funibus utiq; pnis. Seneca quoq; libro epiſtolarū undecio ſic inq; elephātem  
minimus ethiops iubet ſubſidere in genus: & ambulare p funē. Aquitanie: pars ē galliæ: traſalpinaq; pro-  
ut hiſtorici geographiq; tradiderūt: de q; Amianus Marcellinus ſic reſert. hæ puicice urbes: q; ſunt ſpēdi-  
de galliæ. Aquania q; pyreneos mōtes & cā prem ſpectat Oceani q; pſinet ad hiſpanos. priā. puintia ē aqua-  
nia: amplitudine ciuitatū ad modū culta. Ordianū: legitimo ordine datū: oſtēdit lapridius diſſerre ordian-  
os cōſules a ſuffectis: tāq; ordinarii ſint illiq; ex ordine creati inēit magiſtrātū anni pſincipio. ſuffecti uero q;  
in locū demortui ordinarii ſuſtituunt. Iuppiter in. v. ab horoſcopo loco faciet cōſules ordinarios. ut docet  
Firmicus maternus in tertio matheſeos. Ipſi: galbæ. Succederet: in conſulatu. Inter utriuſq; filios: ne  
rone filiū domitii & orthonē filiū ſiluii othōis: iter quos ira mediū ſpatior ipator galba: ſicut mediū fuerat  
cōſul iter pſes eoge. A Caio: caligula. Subſtitutus: ut loco ipſius caligula pſſet ludis. Plau dētes: plauſi  
q; fit manuū cōploſiōe dātes. manus. n. ut inq; Seneca iter ſe clauſe plauſum edūt: auerſe uero ſi iter ſe col-  
liſe ſint nō plaudūt. Penulis cōtinerēt: q; plaudūt māus exerūt extra ueſtimēta. uſi galba ut plauſum mi-  
litarē ihubeſet: tanq; indecorū: dedit ſignū manus itra penulas eē cōtēdēdas: q; ſub aſtricti & ueluti icluſi eē  
ſolemnes. ex quo dixit Cor. Tacitus in dialogo de orationibus penulas attuliſſe multū militariſ eloquētiæ:

Ordianū  
Suffecti

Orator pe-  
nulatus  
Teſſerariū  
Teſſera  
Cubus

q; uelut nobilis equus libere campū ſpaciūq; probat: quo libera & ſoluta ſeraſ. orator uero penularis quo  
dammodo inclufus uidet: nec exerto brachio ſere mutilis & mātus. Teſſera data: pcepto ducis & ſigno ex  
more militari de teſſera tā diſtius copioſe. a teſſera teſſerariū diſti: q; teſſerā. I. pceptū ducis p cōtubernia mi-  
litū nunciant. eſt ē teſſera figura geometrica: quæ cubus uocāt: cuius meminit Macrobius in primo ſom-  
niū Scipionis. eſt & in arithmetica numerus octonar. uſ: de q; martianus in arithmetica. ſi teſſeram metitur.  
Iactatū: uulgata uox eſt. Diſce miles militare. Sertus Aurelius in hanc ſeniam ſci ſcribit: militē: ſuſcitū  
me tractās galba: ita ut igreſſo eo caſtra uulgareſ ſtati: diſce miles militare galba ē nō getulicus: galba eſt

uis est in noletanq̃ intelligi uellent galbam feuerū esse & rigidū nimis in administratione rei militaris.

M.AN. Elephas funabuloꝝ p̃ funes gradiētes:græci οὐχ οἶον B d uiv appellāt quā latini funambulum Apuleius funapeum dicit. Ordinariū: haud in demortui locum datum: Lāpridus consules ordinarij uel suffecti. Ipse Lucio Domitio succederet subaudi. Ipsi silius otho: utriq̃ ad successione ordinē at tinuit: sic n. cucinit ut nerō galba successerit galbæ otho. Prælagiꝝ p̃diuatiō: ē. n. ut festo placer p̃lagre p̃ diuina. A.C.C. Caligula. f. Ludis: ut sit ordo posttridie q̃ ad legiones uenit ludis a.C.C. substitutus. Plaudētes milites galbæ: an alii non dicūt. Data tessera: dato militari signo. Manus penulis cōtinerent, ne cuiꝝ plaudēdo manus iactaret q̃si parū id militi decoꝝ: est p̃ula uestis: q̃ supra tunicā accipi cōsueuit q̃ si e pelibus cōstitisset scortea dicebat: k̃apridus penula inq̃ uestimētum semper itinerarium: aut pluuiæ.

getulicus pari feueritate sterdxit commeatus peti. Vetera nū ac tyronem militū ope assiduo corroborauit: matureq̃ barbaris qui iā in galliā usq̃ præruperant coercitis præsen ti quoq̃ Caio ralem & se & exercitum approbauit: ut iter in numeros cōtractaq̃ ex omnibus puinciis copias neq̃ testi moniū neq̃ præmia ampliōra ulli perciperēt. Ipse maxie in signis: qd̃ campestre decursiōe scuto moderatus ēt ad ele dum imperatoris per. xx. passuum milia cucurrit.

Item de eodem & de iusticia & æquitate eiusdem.



Aede Cais nunciata multis ad occasione stimulan tibz quietem p̃sulit. Per hæc gratissimus claudio recepsusq̃ in cohortem amicorum tantæ dignatio nis est habitus: ut quum subita ei ualitudine nec adeo grauis i cidisset: dilatus sit expeditionis Britannicæ dies. A fricā p̃cō sul biēnio optinuit extra sorte electus: ad ordinandā puiciā & intestina dissensionē & Barbaroz̃ tumultu inq̃etā ordina uitq̃ magnæ feueritatis ac iusticiæ cura etiā i paruulis rebus Militi q̃ per expeditionē annona arcēssima residuum ciba riorū tritici modium centum denariis uendidisse arguebat

quot mēibus tā egres q̃ pedites educeret ambulatū hoc est. x. milia passuū armati istructiq̃ oibus telis pe dites militari gradu ire & redire tuberenf i castra. Egres quoq̃ diuini p̃ tormas armatiq̃ similiter trāde iti neris p̃geret: uidet aut galba imitatus uestigia maiore: ap̃ quos scipio exercitū discipliæ regula custodita oī ope fossiliꝝ faciēdis itaq̃ diligēter exercuit: ut diceret fodiētes luto ignari debere. q̃ sanguie hostiū mader e uoluisse: metellus quoq̃ & Pōpeius: milites nō solū exercebat: sed exēplis iuitabat ad meditatiōes mili tares. Coercitis: cohibitis ihibitis. Caio: caligulæ. Copias. similitates. Testimoniū: ut nullis militibus exhibita sint ampliōra uberioraq̃ testimōia uirtutis: q̃ ipi galbæ & eius exercitus. Cāpestrē decursiōe: ge nus ē exercitatiōis: ut milites i patēti cāpo decurrat: q̃ cāpestris decursio noia: quā in superioribus nō negli gēter memorauit: galba ut officiū nō solū boni ducis impleret sed strenui militis obiret decurrētibus militi bus scurū ipse p̃ferebat & ita militare in cāpo decursiōe moderabat. eiusdē rei mērio facta in nerōe. Ad essedū: ad currū: alibi docuimus esseda. pprie galloꝝ eē & britanorū. Impatoris: caligulæ. Concurrit: cōsi mile ē id: qd̃ de philippo fert: q̃ currere solebat ad equū alexādrī magni & oli ē imodica cursura expirauit caligula ut i superioribus explicatū est: quosdā sumis honoribus functos ad essedū sibi currere p̃ aliquot pas suū milia passus est. Quierē: archidamus lacedemōius olim scripsit epistolā ad heleo: his uerbis καλὸν ἔσθ' ἰ. pulchrū ēt q̃escere. Et galbæ. Expeditionis britanicæ: claudius distulit expeditionē: quā ad bri tānos parauerat ob ualitudinē: qua iplicitus erat galba: quod haud dubie specimē est amplissimū beniuolē tiæ. Africa: Cor. taci. p̃cōsul galba africa moderate cōtinuit. Plutarchus quoq̃ tradit galbā africæ procō sūlē iter paucos laudatū fuisse. Extra sorte: nō sortitus ex more romāo puinciā: sed per electionē cōsecu rus: quod est honoratius: cū fors in manu sit fortunæ. electio uero ex iudicio promouit. Ad ordinandā pu inciā. s. africa: est enim africa puincia. po. Romani procōsulāris in africa tertia pte orbis terrarū. hæc ut ait Salustius uicina erat numidie. Annona arcēssima: In marina rei frumētariæ penuria. Cetrū denarius uē didisse: legimus apud historicos i obsidiōe casilini adeo famē itus ualuisse: ut modius frumētī drachmis centū uenūdaret: sed hoc accidit ut uenditor qdem moreret fame tabescens. Emptor aut incolūmis eua

PHI. Nō getulicus: nō mollis & indulgēs: sicut getulicū fuisse uidet significare de quo at getu lico itelligat ambigēti atamē ui des designare ipsius galbæ ante cessore: q̃ cū fuisset mitis & cōi uēs in exigēda militari discipli na: merito milites i galbā successore getulici utpote rigidū nimis & al pom dixerūt: illū minime eē ge tulicū. fuit aut cōssus augustin tpi bus dux scilicet: q̃ getulos cōspe cuit: q̃si illi getulici cognomē idō tū fuit: ut auctor florus i q̃dō ab hoc nomē opinor getulicoꝝ p̃pagatū. Iu. salue getulice seu tu sylanus. Interdixit: uenit phi buit. Cōmeatus: abcessū t̃partū: q̃ ut ait uegetius ap̃ aiequos difficile militibus dabat nisi cāis iustissimis approbatis. Ope assi duoz̃: ex disciplina militari: q̃ fesci pit milites iugiter excedēs oīes militariū exercitatiōibus: uñ & ex re ipsa exercitus nomē accepit qm̃ excedō fit melior: exercita tio militaris uetus hæc fuit: ut

Getulicus unde

Exercitus unde Exercita tio milita ris Fodiētes luto ingnā dos

Pulchrū q̃escere

Africa pro uincia Mus uen ditus

terior:tharaconēsis appellata est a tharacone oppido:quod Plu.Scipionū opus esse prodidit. Prouinciā: tharaconensem. Aceram:turribulum quo uritur in sacris.

Aceram

M.AN. Et is fame extrahitur:extinctus est: cassilensis quoq; obditione constat eum qui foricem captum .cc.nummis uendidisset fame consumptum emptore ea alimonia seruato:Plinius est auctor: Lucius. Proh lucri pallida tabes non est prolato ieiunus uenditor auro. Reuelato capite:idest uelamēto sublato. Xy. uiros:qui sybillinis praeerant libris. Sodales titios:Apollinis hos fuisse Varro innuere uidetur:atq; a titis autibus quas in auguriis obseruauerunt dictos:sunt qui a tiro tatio malint a quo titienis tribus & ticia curia dicta est. Inter augustales:sacerdotes ascitusi Claudio Augustales sodales dixit uñ apper & sacerdotes & sodales Augusto decretos.Capitolinus in antonino Dati sacerdotes antoniani:sodales & flamies:& ola q; de facratīs decreuit antiquitas possēs non inepte & sodales titios ad ceremonias Augusto decretos referre ut ip sos quoq; Augustales intelligas. In secessu:loco ab oculis ciuium remotiore. Gestatur:ut gestaretur.

reuelato  
pina

caneſceret. Nec defuerunt qui interpreta rentur significari ſerum mutationem.ſuccellurumque iuueni ſenem. hoc eſt iſuſum Neroni nec multo poſt in cantabria lacum fulmen decidit:reperitq; ſunt duodecim ſecures haud ambiguum ſummi imperii ſignum.

De uarietate eius in puincia & de initio principatus eius.

PHI. Caneſcet:albeſcet & cius fietet. ſcribit Plin. equos rā tum & hoies caneſcere. hoc uer- caneſcere  
buſ ad alia quoq; metaphoricos tranſfertur:cicero ait orationem ſuā coeſſe caneſcere. Quidius pabula caneſcunt. Senem:capil-  
lus in puero caneſcens portendit ſenem galban. ſenes enim cane-  
ſcere ſolent. Succellurum:Ne-

roni iuueni. Cantabria:cantabri populi ſunt hispaniae olim ab auguſto dōri ut Strabo ſtoruſq; teſtantur. Ora-  
tius cantaber ſera domitus cathena. Fulmē decidit:ſū-  
ma eſt uis fulminum:ut inquit Seneca in quaſtionibus:  
& q;quid fulmine portenditur id fixū eſt: nec alterius  
oſtenti ſignificatione minuiſ. ſecūda manubia dicif ſul-  
men quod prodeſt & rem bonam futuram enūciat. ta-  
le fuit hoc fulmen qd galba portendit imperium:cum  
in eo lacu quod coelo tactū eſt:ſint repte. xii. ſecures inſi-  
gnia haud dubia imperii romani. Sūmi imperii:modo  
regni alias conſulatus:nam & coſul & rex. xii. liſtores ha-  
buerunt geſtantes ſecures uirgaſ. ſiſticibus alligatas. Liui-  
us de Romulo romano rege ſcribēs ait:cum cetero ha-  
bitu ſe auguſtiorum tum maxime liſtoribus. xii. ſumpris

Sūma uis  
fulminū

**I**n octo annos uarie & inaequaliter puiniciam re-  
xit:primo acer & uexhemens & in coercēdis qdem  
delictis uel imodicus. nam & tumultuario non ex  
fide uersanti pecunias manus amputauit. menſaq; eius af-  
fixit:& tutorem quod pupillū cui ſubſtitutus hāres erat ue-  
neno neceſſet:cruce affecit. Implorantiq; leges & ciuem ro-  
manum ſe teſtificantis quali ſolatio & honore aliquo poenā

fecit. Inaequaliter in iure dicēdo: quā  
in omni uita feruandam Cicero  
praecipit. Prouinciā: hispani-  
am tharaconēſem. Vel immo-  
dicus:nimius uexhemens non ſer-  
uato modo;q; cum in rebus o-  
bus optimus ſit praecipue in pu-  
niendis ſontibus adhibendus ē.  
Nam ut ait Martiaſ iuriſconſul-  
tus: debent iudices ſeueritatem

Modus op-  
timus

legum in grauioribus poenis cum aliquo temperamento benignitatis ſubſig:uenuleius quoq; poenas mol-  
liendas eſſe ait potiſq; exaſperandas. Non ex fide uersanti pecunias:dicitur nūmularius uerſare pecunias  
citra fidem:quando nūmos minime probos minimeq; legitimi ponderis uerſar & expendit: non placet ut  
intelligas hoc dictum eſſe de faciēda uerſura:illud. n. non magis ad nūmularius pertinet;q; ad omnes de-  
bitores:uerſuram enim faciēre dicitur qui res alienum ex aere alieno ſoluir. dicif etiam ut ait donatus uerſu-  
ram faciēre cum minore ſenore acceptam pecūtam maiore occupat. Menſe:nūmularii: unde & menſa-  
rii dicti grāco uocabulo trapeza nominat menſa nūmularii:unde trapezitarum nomen. Tutorem q; pu-  
pillū:diuus ſeueros ulpio ruſſino ſcripſit omnen ſe rōnem adhibere ſubueniēdi pupillis. Conſtar enim ex  
moribus ro. populi primū iuxta parētes locū tenere pupillos debere:ſidei tutoreſq; noſtrae creditos:quis er-  
go non uidet flagitiouſum facinus eſſe pupillos a tutoribus circūſcribi:longe uero omniū flagitiouſiſſimum  
necari? Nam cum tutores dicti ſint quaſi tutores atq; deſenſores:ut docent iuriſconſulti:qui pupillos cir-  
cuſcribunt qui ſolant: qal quod peius eſt necant. hi non ſunt appellati tutores: ſed parricidae & omniū  
nequiſſimi. multa mentio eſt apud iuriſconſultos & tutoribus & contutoribus:quorū alii legitimi nūc-

Poene mol-  
liende  
uerſurā fa-  
cereTrapezite  
Numula-  
riiLocus pu-  
pili iuxta  
parentesTutores  
unde

Fiduciaris  
Testamen  
tarii  
Solonis no  
mothetæ  
lex optima  
Porcia lex  
Lex sem  
pronia  
Cinis ro  
manus sū  
Facinus ui  
citi ciuem

panf: alii honorari: alii fiduciaris: alii testamentari: alii suspecti tutores non idigna laude est hæc galbae se  
ueritas in tutorem: pupillū ideo ueneno necauit ut eius opes inuaderet. cum in testamento illi fuisset hæ  
res substitutus a testatore. præclare statuit solon Nomothetes. id est conditor legum: ne is fieret curator tu  
tor ue pupilli: ad quem post obitum pupilli bona & hereditas pertinerent. Imploranti leges: porcia. s. r.  
sempronis. nam porcia lex pro tergo ciuium lata uidetur: cum graui poena sanxerit afficiendum: si quis  
uerberasset necassetq; ciuem romanū: cuius meminit Lilius in. x. ab urbe condita. & salustius dixit in ca  
tilina legem porciam uetare ne uerberibus in ciues romanos animaduertere. idem lege sempronia conti  
nebat lata a sempronio graccho. hinc illa est Ciceronis comploratio in uerrinis: o nomen dulce libertatis  
o ius eximium nostræ ciuitatis. o lex porcia legeq; semproniz. o grauius desiderata & aliquando reddita  
plebi romanæ tribunicia potestas. idem in ofone pro Caio tabirno porcia inquit lex uirgas ab omnium ci  
uium Romanorū corpore amouit. hic misericors flagella retulit. porcia lex libertatem ciuium liciori eri  
puit. laberius homo popularis carnifici tradidit. C. gracchus legē tulit ne de capite ciuium romanorū intus  
su uestro iudicaret. Et ciuem Romanū se testificant: scribit Cicero in hac sententiam. cum uirgis ce  
deref a uerre in medio foro mesianæ ciuis Romanus: nullam uocem alias illius miseri inter dolorem cre  
pitumq; plagarū audiam esse nisi hoc. Ciuis Romanus sum: hac ille commemoratore Ciuitatis se omnia  
uerba depulsurum cruciatumq; a corpore delecturum arbitrabatur. idem mor Paulo: inquit facius est uin  
citi Ciuem Romanū. scilicet uerberari. parricidium necari: quid dicam in crucem tolli.

M. AN. Caneretur: cū fieret. Catabria: q̄ tharacōnēsis hispāiz: puicia & ad ortū exposita. Inaqualiter  
haud eodē istituto. Numulario: numularius qd sit in Augullo dixius. Versantib; ad numeq; & ad pō  
dus & ad a dultationē ipsam referri pōt uel quod magis placet uersurā faciēti qd sit uersurā facere solus  
docet. Imploratq; leges: portia. s. q̄z ut Ci. scribit uirgas ab ofum ciuiū ro. corpore amouit: libertatēq; li  
dori in ciuē ademit: Gracchus quoq; ut idē auctor scribit legē tulit ut de capite ciuiū rōanoz in iussu po  
puli nemo iudicaret hic eidē uerba illa carnifex uero & obduclio capitis & nomē ipm crucis abfit nō mō  
corpore ciuiū: sed etiā a cogitatione oculis: & auribus. Ciue rō. q̄i ciues nō ita ut ferui & peregrini soleret  
cruci: aut uerberibus admonerent. hinc illa Marcelli cōsulis p̄fatio ciuū quō nouocomensem decurionē uirgis  
pulsari iussisset id se facere pronūciauit ut ille intelligeret se non esse ciuem rō. Plu. est p̄fatio illius auctor.

PHL. Multo p̄ter cæteras altiorē: Marcus Tullius uniuersæ  
eloquētiæ suæ uerbis ac uiribus  
uelut affusus totius ingenii fontib;  
p̄secutus ē crucē ganianā p̄  
clamās indignū facinus esse ciuē  
Romanū cōtra oēs leges in cruce  
esse sublatū a Caio uerre. infla  
turq; ardēt & inflamātur caium  
uerre: qd ausus sit i crucē tollere:  
eū q ciuē romanū se esse testifica  
bat. fecit aut uerres rē haud diffi  
milē ab hoc galbæ facinore. Nā  
crucem altam figi iussit in p̄e fi  
ciliæ: q̄ ad italiam spectabat: ut  
Gaius: qui se Ciuem Romanū  
esse dicebat ex cruce illa italiam  
cernere ac domum suam prospice  
re posset. De hac cruce nimis intellexit Laetantius cū ait in. iiii. Di. institutionū nō enim Ganianam cru  
cē describimus. mēdosi codices nō Ganianam crucem habent sed gabianam. sed ultima uerrina euidenter  
ostēdit legendū esse crucē ganianā. cū de ganio scribat in cruce sublatō: a cuius noie ganiana crux dicta cō  
similiter de cruce reguli ait gestar apd filiū in secūdo punico. uidē cū robore pēdēs hesperiam cruce subli  
mis spectabat ab alta. Mutari: pro minori cruce altiorē reponi. Dealbatam: ob candorem futuram com  
spicabiliorem. Paulatim in desidiā: ecce quemadmodū galba uariis & inæqualis fuit in regē da proin  
cia. nā ex æthemete & imodico factus est desidiosus & signis. Nemo rationē oculi sui: ob hoc dixisse uide  
tur Cor. tacitus q̄ signitia in galba uocabat sapientia: tanq̄ minus suspecti sint principibus desidiosi & se  
gnes. in hac sententiam ait egesippus. apud mortales minus suspecta est ignauia hebetiorū: q̄ gratia bono  
rū. nero antē galbæ regendam commissit hispaniam opinione modestiæ incitatus. cū nūdum edoctus esset  
metuere magnos ciues in dignitate positos ut inquit Plutarchus. quod autem dicebat galba neminē red  
dere oculi sui rationem: dissentiens est a sententia maiorē nostrorū qui censuerunt ut ait Columella in. ii. cū  
oculū q̄ negotii rōnem reddi oportere. M. quoq; portius cato scriptis in originibus suis clarorū uirorū arg  
magnorū nō minus oculū q̄ negotii rōnem extare oportere. quod dictum catonianū cicero magnificū p̄  
clarumq; esse arbitrat. Carthagine noua: ciuitas est hispaniæ ceterioris opus poenorum: quæ non solum

crux gania  
na

Locus  
Laetantii  
correctus  
crux reguli

segnitia p  
sapientia

Ratio oculi  
& negotii  
reddeda  
carthago

noua cognominat sed etiam spartaria appellat a Plinio in .xxxi. a sparti ubertate: quod tunc genus peculit  
 riter in agro carthaginiensi nouae reperiatur. scribit Polibius in secundo carthaginem condita fuisse ab Africu  
 balae: quae ciuitas non solum ad res hispaniae uerum etiam Africae ob loci opportunitatem commodissima est. Co  
 uentum agens inter septem conuentus iuridicos: in quos diuiditur hispania ceteros: unus est carthagenensis  
 euentus. Tumultuari: tumultu facere. Superuenit uindictis litterae: scribit Plutarchus tunium uindi  
 cem praetorem galliae: qui primus fuit auctor defectionis a Nerone: litteras scripsisse ad galbam post bellu  
 a se palam declaratum: quibus cum hortabatur ad accipiendum imperium: suadebat ut scriptum corpori ualido caput  
 quereret gallis pberet: quod milia uirorum armatorum numero centum habere dicebant. Nero ne hoc idcirco omittens  
 sacrauit apud capitulu cum pugione: quod seuitus praeparauerat ad ipsum in conuersione pisoniana occidendu  
 scripsitque Ioui uindicti. quod fuit plagiis futurae ultionis: quod Iulius uidet molebat. Assestorem: ultore uidet  
 liberatoreque. Partim metu: propter mandatum a Nerone nec suam procuratoribus. Partim spe: propter aspiciam  
 & uaticinationem fœminae fatidicae. Ad procuratores. C. Caesari: quos nero habebat in hispania meminerunt  
 iuriconsulti titulo de officio procuratoris Caesaris. Cum: parit. Secundissimis: foelicissimis. Omnibus  
 auguris: de quibus iam dictum est. Ac uirginis: legendum uidet. tum uirginis: ut istud tum ad illud cum refe  
 rat: & ut satis notum est. tum plus significat in posteriore loco positum: quam faciat cum in anteriore.

spartaria

Carthag.

Ioui uindicti  
pugio

Tum

M. AN. Mutari: erucum. De albatra: atque ob id magis insignem. Conuentu agens: ius dicens iuridici  
 euentus tharaconensis hispaniae auctore Plinio. vii. numero fuisse carthagenensium omnium primus. Tu  
 multuari Gallias: galliae. n. prouinciae primae a Nerone defecerunt. Agrariae. quod & se galliarum pars una  
 est non tamen subito defecerat: adiacet regio pyrenaeis montibus: & ob id hispaniae affinis. Uindictis: de eo  
 filio & coart uindictis. Tacitus plura. Assestorem: uindictem ultorem. De nece sua: & ob id metu dixit.  
 Diuinae: sic. n. habet codices quidam fama emendatissimi: alii diuinae habent sed neutrum meo iudicio conue  
 nit: at cluniae libentius legerim. est. n. clunia tharaconensis hispaniae oppidum: Plinius: & prolemae sum au  
 ctore: ut sacerdos Iouis: quod cluniae colebatur: ex penetrati somnio monitus fatidicum eruerit carmen.

sacerdos Iouis cluiae ex penetrati somnio monitus eruerat an  
 te ducentos annos similiter a fatidica puella pronunciata.  
 quorum carminum sententia erat oriturum quandoque ex hi  
 spania principem dominumque rerum.

Item de initio principatus eius. & aliis gestis.

**G**itur quomodo quali manu missioni uacaturus conscen  
 disse tribunal propolitus ante se damnatorum occiso  
 rumque a Nerone quod plurimis imaginibus. & astanti  
 nobili puero quem exulantem ex proxima baleari insula ob  
 id ipsum acciuerat deplorauit temporum statum. consulatus  
 que imperator legatum se senatus ac Populi Romani profes  
 sus est. Deinde iusticio indicto ac plebe quidem prouiciae se  
 giones & auxilia conscripsit super exercitum ueterem legio  
 nis unius. duarumque alarum & cohortium trium: Ac e pri  
 moribus prudentia atque aetate praestantibus uelut instar lena  
 tus. ad quos de maiore re quoties opus esset: referretur isti  
 tur. Delegit & equestri ordinis iuuenes: qui manente annu  
 lorum aureorum usu euocati appellarentur: excubiales circa  
 cumulum suum uice militum agerant. Etiam per prouincias  
 edicta dimisit. auctor singulis uniuersisque conspirandi simul:  
 & ut qua posset: quicquid opera communem causam iuraret.

PHI. Sacerdos Iouis cluiae: ch  
 nia oppidum est in hispania cetero  
 re celuberis finis: quod cluniae co  
 uetus dictus. illic erat templum Iou  
 is: cuius sacerdos deprecatus erat  
 quod carmina ex penitiorum sacerdotum  
 quod ducetis annis ante galba fuerant  
 pronuntiata per quodda puella fatidi  
 ca hoc est fata futura uaticinatione: quod  
 bus maxime ad imperium confirmatum  
 est galba: cum eadem carmina enuncia  
 ri ipse plene audisset a uirgine ua  
 tinatione: cuius mores & conditio  
 honestate censebat. galba autem mo  
 ratum esse in oppido cluniae testa  
 tur Plutarchus: cuius codex me  
 dosus est emendandus: namque uul  
 go sic legitur in colōiam iberiae ut  
 bene galba fecerit. tu pro colonia  
 corrige cluniam. Oritur ex hi  
 spania princeps: hoc uaticinium  
 galba ad se ipsum transiit: tanquam  
 ipse ex hispania: quam id temporis  
 regebat: iturus esset ad imperium  
 romanum capefendum. Manu  
 missioni uocaturus: ad cognitio  
 nem praedictis prouinciis iprimis per  
 tinet manu missio: adeo ut non  
 solum apud proconsulem sed &

Clunia  
Ci.

Fatidica

Manumissi  
cio apud pro  
fidem

apud legatum eius manu mitti posse Paulus iuriconsultus prodiderit. & ut ait Caius non solum pro tribu  
 nali manu mitti possunt sed etiam plerumque in transitu. cum aut luandi aut gestandi aut ludorum gra  
 tia prodierit praetor aut proconsul legatus uel Caesaris. Propositus. ante se damnatorum imaginibus. galba:  
 ut refert Plutarchus: pro tribunali palam recubauit Neronem: & illos quos damnauerat uiros clarissimos  
 defecit: propositusque est patriae se suam prudentia deditur. Ex proxia: baleari insula. baleares duae sunt  
 insulae in hispania fœda bellicose: a teli fœdaque iactu: quod graece βαλάνη id est dicitur appellare uel a baleo  
 culis comite ibi relicto. graeci gymnelas dixerunt. maior oppida haec palma & polentiam. minor ciuitates haec  
 rica.

Baleares in  
sule  
Fœda balea  
rica.



labonē & magnomē arma balcarū fundae sunt ternae. una caput cīgūta altera uētrē: tertiā māibus gestant. id unū ē balcaribus ab infantia studiū. cibū puer a mīe nō accipit nisi quē ipsa mōstrāte percussit lapide ē fundā deſtīato. de his Strabo i. iiii. Diodorus i. vi. Florus in. iiii. uegetius i. p̄rio nō pauca p̄diderūt. igit̄ galba euo-  
cauit puerū nobilē ad ſuūdiā Neroni faciēda: ex iſula balcarū: in quā a Nerōe miſſus fuerāt i exiliū ea poena mulctatus quā elegat̄ inſularē Marcellinus appellat. Deploꝛauit tēporū ſtatū: tanq̄ ſaeculū neronianum  
oi foret colluuiōe ſoedatū: & ſtatū illorū tēporū: deterrimus tenebrī coſiſimūq; ſub p̄cipe iuſtiſſimo ſta-  
gitioſiſſimo neq; ſimoridē Cicero oli in iudicio Caii Antōi deploꝛauit tēporū ſtatū. Cōſulatus: corꝛe-  
cōſulatus. Legarū ē. p̄ſſus: ſcribit Plutarchus galbā cōcōrditer ab oībus ip̄atorē ſalutarū fuiſſe: quā  
ille appellationē reſpuit: tanq̄ neq; Caeſar neq; ip̄ator cēt: ſed legatus romāi ſenatus nominandus. E ple-  
be puinciae: plebis puincialibus hiſpanis. Duag alarū: de aliis alariſq; egribus ſupra ſatis multa. E ple-  
bus: q̄ apud illū cēt loco ſenatus. Reſerret: relationē fieret cōſulariōeq;. Annulorū: aureorū uſu alibi  
tradidimus ānulos aureos ſignia fuiſſe egriū. cuius rei luculēta narratio eſt apd Plinū i. xxxii. Euocati:  
generale nomē ē euocatorū. iterdū ſpeciali ſignificatu euocatos dicitur in re militari: q̄ndo fiebat euocatio  
de q̄ ſic ſcribit Seruius i. viii. cōmētario. duo ſunt genera militae cōiuratio & euocatio. Nā ad diuerſa loca  
diuerſi p̄pter cogēdos mittebāt exercitus. hic legius apud hiſtoricos id nomē ē dignitatis. Caeſar erat igit̄  
craftinus euocatus in exercitu Caeſaris. Vice militū: loco excubitorūq; excubias ſtationeq; circa imp̄ro-  
ris tabernaculū ex diſciplinā militari agere ſolēt. Cōmunem cām: pertinentē ad ſalutē cūctorū: mortali-  
um tanq̄ aſſerere ip̄erū ex māibus tyrāni ſanguinariū p̄tineat ad cōmūne cōmodū totius orbis terrarū.

M. AN. Ante. cc. annos: q̄ uidelicet ea in hiſpania mouerent. Oriturum: initum habiturum. Principē  
principis declarationem. ſed tu ad galbā itelligas oraculum attinere. Manumittunt uocaturus: manu mitti  
tendis op̄a daturus. Ex proxima: balcarū iſula. ſ. graeci balcares gymnasia dixerūt: de ſunt nūcro magi  
rudie diſpari una. cccc. lxxx. miliū paſſū lōgitudine altera poene q̄druplo mior. xxx. millibus paſſū ab ea  
diſtās. Annuloꝝ uſu: eq; ſtris dignitatis ſigni. Euocati: q̄ nō iuſti milites erāt: ſed rep̄tina aliq̄ neceſſitate  
ex agris: aut aliūde ad bellū p̄ militibus uocati qd̄ ipſe auctor p̄ſpicue declarauit q̄ uice militū ingt̄ age-  
rent criſpus Saluſtius. neti q̄ miles: neu p̄ milite & alibi ab his oēs euocatos. Cōm cām. i. publicā cām.

PHI. Victoriā cū trophæo: ſi  
mulachrū deae uictoriae una cū  
trophæo continebat in ſculptu-  
ra gēmae annularis: quod omen  
fuit galbae tāq̄ uictori futuro ad  
uerſus Neronē. nec miꝝ uideri  
debet ſi una gēma & trophæū &  
uictoria exp̄ſa cōtinebant: cum  
acharē gēmam habuerit pyrthi:  
in qua nouem muſae cum fuiſſin  
gulae iſignibus: & apollo cytharā  
tēſet ſpectantē. Subſide: mox  
inſibi ex interuallo. Detorſa: de-  
ſlexa a legitio. ſ. curſu: quo deſti-  
nata pergebat. qdam codices ha-  
bēt decurſu. nāq; & naues decur-  
ſere dicūt̄ per undas: unde &  
decurſus nūcupatus. maro. p̄na  
petit maria & pelago decurrit ap-  
to. Plinius gēmae aut̄ ſalutares  
& proſperi curſus praenūciae. Cur-  
ſus dixit pro nauigationis. Ap-  
puli: appellere p̄prie dī auctore  
donato cū ex pelago quis ad lit-  
tus acceſſerit. quod etiam de pe-  
core dī accedēte ad aquā. trebatius iuriſcōſultus titulo de aq̄ quotidiana. cū amplior nūerus pecoris ad aq̄  
appellē: q̄ debet appelluſſe uniuerſū pecus ip̄ūe phiberi. hic apuſſus dicit̄ p̄ acceſſu pecoris ad aq̄. iuriſcō-  
ſultus torū corꝛūpat pecoris ad aquā apuſſū. ē aut̄ apuſſus nomē q̄rti ordiſ. Ac uēctore ullo: uēctore dī  
ci & q̄ uehī: ānotauerūt germāici. p̄prie uēctor ſignificat̄ cū: q̄ uehī: qd̄ oñdit Lucius illo ueſu cā eſt hac  
ſola tioris: uēctore nō noſſe ſuū. & iuriſcōſulti titulo nauae caupones. ſic tradūt. naua mercedē accepit ut  
traiciat̄ uēctores. caupo ut uiatores māere i caupona patiāt. Sine naua: naua ut ingt̄ ulpiūſ accipe de-  
ſemus cū: q̄ nauim exercet: q̄ſi nauae appellē oēs q̄ nauis nauigādā cā in nauī ſunt. ſed de exercitōre lo-  
lūmō p̄tor ſentit. iuſtum bellū ſuſcipi: cum nauis onuſta armis ſuapte ſponte ad galbam delata puen-

Pena infu-  
laris

Euocati  
euocatio

Muſae i gē-  
ma pyrthi

Decurſus

Appellere

A'puſſus  
uecto

Nauta qui

Per idem forte tempus in munitioe oppidi quod ſedem bel-  
lo delegarat: repertus eſt ānulus ope antiquo ſculptura gē-  
mae uictoriam cum trophæo exp̄mire. Ac ſubinde Alexā-  
drina nauis decora appulit armis onuſta ſine gubernatore  
ſiue naura: ac uēctore ullo: ne nemini dubium eſſet iuſtum  
plumque & fauentibus diis bellum ſuſcipi. Quum repente  
ex inopinato prope cūcta turbata ſunt: alarum altera ca-  
ſtris appropinquante poenitentia mutati ſacramenti deſti-  
tuere conata eſt. ægreque retenta in officio: & ſerui quos  
a liberto Neronis ad fraudem p̄paratos munere accepe-  
rat: per apporatum in balnea tranſeuntem poene intere-  
merunt niſi cohortantibus inuicem ne occaſionem amitte-  
rent: interrogatiſque de qua occaſione loquerentur exp̄ſi  
la cruciatu conſeſſio eſſet.

De conſternatione eius propter mortem Vindi-  
cis: & aliis geſtis.



Cceſſit ad tanta diſcrimina mors Vindicis: quā  
xime conſternatus deſtitutoq; ſimilis non multum

rit merito cuncti crediderunt id esse omen & inuitamentum belli capefcenti a galba contra Neronē. Nā ut inquit Auguftinus bellum fine dubio iuftum quod deus imperat. & ut proditum eſt in cōſpectu deorum. **Qu.** ſecunda bella iuſta ſolent diffiniri: quæ iniurias uiſcunt. Appropinquante galbā. Aliter altera in legiōe dux ſunt alie: unde alares & alatri equites dicti: de quibus ſupra ſeris ac ſuper. hic alie ſignificantur una ex his: quas dudum dixit duas habuiſſe. Deſtitute: deſertæ. Aegre: difficulter. Per angiportum: alii dicunt angiportum eſſe uiam ſine exitu. alii uicium anguſtum & flexuoſum in modum angulis. Marcus Varro in primo de linguis latina: quod exitum non habet ac pertium non eſt: angiportum & id anguſtum ab angendo & porru. donatus enarrans illud terentii ex adelphis. id quidem angiportum non eſt peruium inquit id eſt anguſta & curua uia quaſi angiportus. ut angitia quaſi anguitia. alii quod inter portus ſit locus anguſtus hoc eſt inter domos quas uel portus uel inſulas ueteres dixere. Oratius dixit angiporta: tanq̃ eſſet nomen quarti ordinis cum ficat. ſebis in ſolo leuis angiportus. Perne: quaſi. Conſeſſio. conſeſſi ſunt ad habitus tormentis re paratos fuiſſe ad galbam intermendum. Mors uindictis: uer cius uindictis & uirginū ſimul conſiſſerunt ut quodammodo ipſos duces ad pugnam impellentes uelut aurigas: qui frenis equos moderari non poſſunt. in eo conſiſſu uindex ut ſupra dictum eſt ſemetipſum interemit. ex hac uirginū uictoria rumor uulgatus eſt cunctos uelle. ut uirginis imperaret. unde galba p. u. factus ſcripſit litteras ad uirginium rogans: ut ſecum ſimul Romanum Imperium hbertatemq̃ tutaret affectuſq̃ penitudine rerū captarum: ſceſſit cluniam cum deſiderio priſtini oculi & quietis. auctor Plutarchus. Conſternatus: perturbatus pauca ſeſus conternitus. Deſtituto: deſerto. deſolato. dereliſto.

**MAN.** Exprimeret: ex ipreſſione repenitēte. Decuſus: ui uetorū acta. Appropinquante galba iſ caſus propinquo. Deſtituere: galbā reliquere. Ad fraudem: ad cadē. Per angiportū anguſti: iter domos ueteres angiportū dixere: domos. n. prim portus prim inſulas appellauerunt unde ex porticus dictæ. Morte uindictis: ſcū uirginio cōſiſſit: ac inter. xx. caſorū millia ſibi mortem conſiſit. Plut. & Tacitus auctores.

**PHJ.** Superuenientibus nunciis iam æſtas erat: cū paulo ante crepuſculum Romam uenit itellus libertus die ſeptimo: qui cognito galbam ſolū quieſcere conſeſſim ad eius cubiculū perrexit: quod ui pateſcit nū quis reſuſcitantis cubicularis introgreſſus: nūciauit quæ ad modum nodū deſundit neronē fuerat a ſe natu & ex eſcitū imperator appellatus. paulo poſt cum nunciaret. ſiqui necatum eſſe neronem nunciis illis credere noluit: ſed ipſemet ad cadauer acceſſit: contemplariſq̃ ſum neronē iacētem: biduo poſt uenit titus cum aliis multis. q̃ ſingillatim cuncta denarrauit. Depoſita legati. ſappellatiōe. nā ut ſupra demonſtrātū

abſuit quā uiræ: renunciat: ſed ſuperuenientibus ab urbe nūciis ut ocaſum Neronem cunctoſq̃ in uerba ſua iuraſſe cognouit: depoſita legati ſuſcepit caſaris appellatiōē. Iter q̃ greſſus eſt paludatus: ac de pēdēte a ceruicibus pugione ante pectus nec prius uſum togæ recupauit quā oppreſſis qui nouas res moliebantur: prætoſq̃ prætorii Nymphidio ſabinō Romæ. In germania Phonteio Capitone in aſſrica Clodio Macro legatis.

De ſauicia & auaritia eiufdem: & aliis geſtis eius.

**P**Ræceſſerat d̃ eo fama ſeuitiæ ſimul atq̃ auaritiz qd̃ ciuitates Hiſpāiæ galliarūq̃ q̃ cunctatius ſibi ac ceſſerat grauioribus tributis quaſdā ēt murorū de ſtruſtione puniſſet: & ppoſiros procuratoresſque ſupplicio capitis affeciſſet cū coniugibus ac liberis: quodq̃ oblatam

eſt cōſulatus imperator ſe legatū ſenatus ac populi Romani profeſſus eſt. nunc cognita Neronis morte: Cæſarem appellari ſe non reuult: cum prius neq̃ Cæſar neq̃ imperator ſolutari uoluſſet.

Paludatus: ornamenti militariſus indutus. A ceruicibus: more priſcorū locutus eſt: q̃ ceruices pluraliter tantum dicebāt horteniſus ſingulariſus numero primus ceruicem dixit. Uſum togæ: quā in pace domi in ſoro ut ſolent: hinc illud cedant ar ma togæ. iure togæ ut inq̃t Plinius in quarto epilolarū carēt illi qbus aqua & igni interditi ſit. Nymphidio ſabinō Romæ: nymphidius ſabinus Caligulæ ſilius dictus eſt: cum ille eius ma-

enſus D

luta bella

Angipor

tus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

enſus

Clamētia  
in principe  
Aculeus  
recōdēdus  
Liberalitas  
deceat prin-  
cipem  
Hortamē-  
tum ad  
Annibalē  
bēniolū  
Princeps  
nola facit  
cū donat

fit clamētia.ideoq; rex in apibus aut aculeū nō habet aut si hēt illo nō utit, ut princeps admoneatur acule-  
um nō esse excendū sed recōdendū & liberalitas cū primis deceat principes eosq; apud cūctos mortales  
facit fauorabilē: cū pullū uitū sit tētrius auaritia maximeq; in principibus & repub. gubernantibus: &  
ecōtrariū nihil liberalitate amabilius. esto ergo mi Annibal & clamens & liberalis. fit tibi beneficentia in  
primis cordis facio tibi liberalitate clientēs ex deuotis deuotissimos ex fids fidissimos persuasio magnosq;  
uitorū est donatio. nō inerte dixit. M. Antonius apud rabirū poetam. hoc habeo quodcūq; dedi. iam pri-  
dem noui te animo magno praedictum & generositate praestantem. tuos comiter. liberaliterq; tractantem.  
nō deparcū fed benignū & benignitatis munia callentē. perge quo coepisti. facito ut opibus gliscientibus li-  
beralitas quoq; ppaget. cuius nomē adeo amabile est atq; iucūdu ut principes munificēs laudes foueatur  
ametur colat ab oibus. Sordidus uero apud cūctos fit odibilis: itaq; aut inmerito Auaritia auaritibus fa-  
ma praenūcia notuit maximopere galbae apud populū romanū ositem principis auarioris: qd uel saltem ue-  
niens ad capessendū imperiū deuiisset esse indulgentissimus munificentissimūq;. ad colligendam beni-  
uolentiam popularem. Scito alumne mi Clarissime principem nunq; magis nomina: nunq; magis debitorē  
facere q; cum donat. Cōstantius: longiori obōtatione & mora. Sibi accesserant: suas ptes secuta fuerant.

Oblaram coronam auream: hoc ad auaritiam galbae indicandam pertinēt: qui coronam sibi dono datā a  
taraconensibus hispaniae populis cōstauit redigēq; in massam & cū tres unciae in cōstatura defuissent for-  
tassis diminutae per interimentum: ad explendum legitimum pondus librarum quindēcim: tot. n. corona  
nō cōstare dicebatur. iussit exigi illud possillum trium unciarum pondusculum quod defuerat ab ipso arti-  
ficio: qui coronam in massam proflaueratq; autem cōstatores aurificesq; solant furtim ex auro furripere:  
declarat exemplum illud pulcherrimum quod de archimede memorant uictoribus & Priscianus qui inge-  
niū excellentia quadam deprendit. quomodo aurum furatus fuisset opifex coronarius de corona.

M. ANTO. Ab urbe nūciis: Plutarchus scribit. vii. die scellū seuit qdā scribit scellum ab urbe in hi  
spaniā uenisse Neronis mortē & ipsius declarationem nūciaturū. Vsum togā: nā ut paludamentū belli iū-  
gne erat: & corū q; in armis uerfarent ita toga erat pacis. Nymphidio fabino: is ut tacitus ait milites ad de-  
fectionē cōcōtādō sibi uia ad impium moliebat. Frōtēio capito: Aquus & fabius ualens legati legionū  
capitonem in germania ut tacitus scribit obtruncarunt uerū quo crimine parū cōstitit: fuerit q; crederent  
ideo occisum qā familiam captaerat: alii qā legatis bellū suadentibus non facile esset assensus. Quidio ma-  
cro: is haud dubie turbare prouinciae statū aggressus ab harebonio guntiano procuratore: Galbae iussu ut  
tacitus prodidit est oppressus. Sibi accesserant: suo imperio acquieuerant. Oblatam: dono datam.

PHIL. Ea fama. scēntiae atque  
auaritiae. Classiarii: milites q;  
in classibus depugnant: classiarii  
dicuntur Corneli. Tacitus centu-  
rionem classiariū uocat ad disse-  
rētiā eorū q; erant in legiōibus  
a Latio classi milites dicūt. sen-  
sus est. Nero olim ex remigibus  
legitimos milites classiarios fe-  
cerat: quos galba ad officiū remi-  
gandi redire coegit. Ad pristi-  
nū statū. officiū remigandi. Ag-  
lam & signa: ut legitimi milites  
ui derent deposcebant aglam &  
signa militaria: quae milites seq;  
solē: qd alibi explicatū est. Im-  
missio egre: immixtus equitibus.

Disiecti: dissipauit. Decima-  
uit: decimare est decimū quēq;  
capitali supplicio afficere super  
quo uerbo plura diximus in fe-  
cūdo commētario. ait Cor. Cal-  
sius apud tacitū. ex suo exercitu  
cum decimus quicq; susti ferire  
turerat strenui fortitū. Ger-  
manorū cohortem a caesaribus  
instituti. supra dictū est in augu-  
sto & Caligula quemadmodum

a tharaconēsisibus e uetere tēplo iouis coronā aureā libraq;  
xv. cōstasset: ac tres uncias: q; ponderi deerant: iussisset exi-  
gi. Ea fama & confirmata & aucta ē: ut primū urbē stetit.  
Nā quū classiarios quos Nero ex remigibus iustos milites  
fecerat: redire ad pristinū statū coegerit: recusantes atq; in-  
super aglam & signa pertinacius flagitantes non modo im-  
missio egre disiecit: sed decimauit etiā. item Germanorū co-  
hortē a Caesaribus olim ad custodiā corporis institutam:  
multisq; experimentis fidelissimā dissoluit: ac sine ullo com-  
modo remisit i patriā: quasi Cn. Dolobellae iuxta cuius hor-  
tos tendebat prouinciam illa quoq; uere ne an falso per ludi-  
briū iactabatur apposita lautiore aetna ingemuisse ei. Et  
ordinario quidam dispensatori breuiariū rationū offerenti  
parapsidē leguminis pro sedulitate ac diligētia porrexisse.  
Cano autem Coraulae mire placenti denarios qnq; donasse



prolatos manu sua peculiaribus oculis suis.

De aduentu eius ad urbem.

Vare aduētus eius nō pinde gratus fuit: Idq; pxi-  
spectaculo apparauit siq; de atelais notissimū cāricū exorsus

gerant fuerunt custodes corporis ipsius principis habebanturq; inter al-  
migeros. In patria: germaniam. Cn. dolobellae. hic esse uidet ille dolobella. qui a multis fouebat ut a gal-  
ba adoptaret: sed ut ait Plutarchus. dolobellam galba non probabat. dolobella uero diminutiuū est dola-

Classiarii

Decimare

brae Columella in quinto. dolobella conueniet expurgare quicquid emortuū est. item semper circa crus dolobella demouenda terra est. Tendebat: tentoria habebat. Virgilius: hic dolopum manus hic feus tēdebat achilles. Ingenuisse est: maximum auaritie indinū hoc est: q princeps ingemiscat & dolēter ferat si lautior coena apposita fuerit a dispensatore. debet. n. principis mensa nindior esse & opulētor q priuato rum. non quicquid luxuria diffusus: sed affluens cibis laucioribus. meritoq dixit Augustulus & i canonicis detactis. Di. ali. repetitū est: non cognant diuites paupes: cibis uesci utant. consuetudine sua: utant paccio fissent pauperibus uisita. Ordinario dispensatori: quemadmodum ordinari cōsules dicunt ita & ordinarios dispensator appellatur tanq legitimus & ordinarius: a contrario ordinariū hominem ueteres appellarunt scutam & improbum: qui minime ordine utat. Breuiarium rationum: summarium: acceptae expensae pecuniae. Paraphidē leguminis: solent ueri principes luculentis muneribus remunerari dispensatori suorum diligentiā. galba uero porrexit dispensatori pro exhibita dispensationis fedulitate uasculū leguminis: quam paraphidē uocant: cuius mentio fit in euangelio: & a luenele dictū ē: quam multa magnaq paraphide coeat. Legumina: a legēdo dicta quoniam uellēdo legunt nō subsecātur quidam ut gallica ni legaria appellant. auctor Varro in prio de re rustica. Cano choraula: cāus tibicen ut iquit Plutarchus inter cōmādū tibia utebatur: teratq audire pgratus galbae: qui ubi tibicinem liudasset esletq ipso delectatus iussit afferri sibi arcam ligneam: unde denarios quosdā acceptos cano in manibus dedit: dicens ex priuatis non ex publicis pecuniis illos donare. uidetur hic esse ille cano de quo Martialis: plaudere nec cano plaudere nec glaphyro. coraulam aut tibicinem dici supra memorauimus. Denarios: denarius nec argenteus & ut ait Plinius in. xiii. uolebat pro denis libris artis: sicut gnarij pro quinq. Marcus Varro. in argēto mīl mī denarij dicti. q denos aris ualebat. sentit Plutarchus nō argenteos denarios sed aureos nūmos fuisse quos galba dedit cano tibicini. Loculis: capulis numariis de loco loco & locutione plura alibi.

Non perinde notū multūm: Cor. tācitus introitum galbae in urbem infaustum fuisse prodidit atque foetū midolofum. Exoriss uidetur legendum exoriss ut iunctim legas athelans exoriss.

MAN. Exigita cōfatore reposci. Classarios pro assiduis & digētibus ciuibz classarij accipiunt: qā si q in classibus essent ordinibus dico a seruo nullo sititotis parati essent ad oēm reipub. necessitatē: sed nō p iis accipe q nauali negotio opam reipub. exhibuerant quos utiq. Nero ex remigibus iustos milites fecerat. Ad pristinum statum: reuerti uisum. Aquilam flagitantes: ut uelut legitimi milites sub signis essent. Intermissiocequit: immixtis equibus disiecti sunt miserabili occisione: Plut. est auctor. Decimauit: decimam quēq supplicio affecit. Commodo: munere praemio: immunitate. Cn. Dolobella: sepositus inquit Tacitus per hos dies Cornelius dolobella in coloniam agnatum neq arcta custodia: neq obsequia nullū ob crimen sed uetusto noie: & propinquitatē Galbae monstratus. Tendebat: tabernacula habebat.

Promiore: ppeniore doloie ex sumptuosiore apparatu cōceptū gemitu pididisse. Porrexisse: dono obtulisse. Cano: nomē propriū. Choraula: in choro tibia canēti. Manu sua: qd nō solū auri Principis fuit ob tenuitatē muneris sed et sordide: Plut. qnq aureos denarios fuisse ait: quos ex arca: quam sibi iusserat afferri deproptis: dixisse se nō de publicis: sed priuatis pecuniis eos dare. Non perinde: non multum.

uenitiōe simus a uilla: cūcti simul spectatores cōfentiēte uoce reliquā partē rettulerūt: ac sapius uersu repetito egeit. De gestis per eum in initio principatus: Aiof adeo & fauof & auctoritate adepto ē q gessit Imperiū: q q multa documēta egregiū principis daret: sed neq q tā grata erāt: q iusta: q seculi fierēt. regebat triū arbitrio: quos uia & itra palatiū hitātes: nec unq nō adhærētes pedagogos uulgo uocabāt. Hi erāt Liuij legatus eius in Hispania cupiditatis imēsa. Cornelius Laco ex affessore

unde cū recitaret in spectaculo: ueluti de galba dictū spectatores accepterūt. ego ut dicā qd sentio sic opior legēdū. uenitio simus a uilla: ut nomē ppiū sit uenitio dictus simus a plūs naribus. sicut a poeta capel lē simie cognomināt: i cātico. n. inducebat qdām noie uenitio simus. qui a uilla. in urbē exarguto mēti fabulae repedabat hō sordidus & deparcus: cuius nomē cū a uerbo ueneo uideat posse inclinari: mēti spectatores traxerūt id in cōrumētia picipis auarissimi fore didicimus: tanq ipse alter uenitio simus uilla uenisset in urbē ad iperij capessendū: galba tamē fuit nālo adunco ut ifra apparebit. Reliquā partē: citici attellanici. Versu repento. fuentio simus a uilla. Nequa q tamē grata: sensus est illa egregiū picipis lauda biliter facta nō tā placebat romanis: q displicebāt q fiebant turpiter & reprehēsbiliter: nō tā ab ipso galba q ab his: quoz arbitrio nō tā regebat q tegebat. Regebat triū arbitrio: qñ ab eruditis q nes malos picipes faciat. in primis ut inq uopifus licētia ipone peccandi: amici pteera i probi: sūtelites detestadi: eunū

Mensā pri-

cipis laud-

or

Diuites

utantur p-

ciolis

Ordinari-

us homo

Paraphis

Legumina

unde

Legaria

Plaudere

nec cano

Denarius

Quinarius

Difficili  
mum bene  
trouare  
Cōlitium  
nymphidii  
Monito  
ad Annaba  
leui bē.  
Princeps re  
gat non re  
gatur  
Pedagogi  
galbae

chi auarissimi auri ci uel stulti uel detestabiles: & rege publicae ignorātia unde dioclitianū dixisse ferunt  
hil eē difficilis q̄ bñ imparet: cū ē q̄ tuor uel. v. colligūt atq; unū cōsiliū ad decipiēdū impatorē capiūt: &  
ita sepe bonus uēdit impator: dū regit arbitrio ipsoꝝ amiceꝝ. Norū ē illud qd̄ idonei scriptores p̄dix  
rūt meliorē cē rēpu. In q̄ princeps malus ē ea in q̄ sunt amici principis mali: siqdē unus malus pōt a multis bo  
nis corrigi: multi at̄ mali nō possunt ab uno quāuis bono ūlla rōne supari. Igit̄ galba p̄bus qdē & modera  
tus erat suāpe natura ut dixit nymphidius: sed cū minime suis cogitantibus uterē deprauatus ē improbitate  
riti iunū & iacōsa q̄bus nō regebat sed deltruebat. uñ celsus nymphidius mitti oportere legatos ab exer  
citu ad galbā: q̄ edoceret si ex amicis hos solos duos amouisset inuēdiore ē oībus desideratorēq; uētye:  
hoc exēplo discē agēdū mi annibal ita degere ita formare actiōes tuas ut reges quos nō seq̄ritur tibi pareat  
nō iperēt. de bet. n. re dōr regere nō regi: debet ductor ducere nō duci: debet dominus dominari nō femi  
re. nolo repudies cōsilia tuorū. nolo monitiōes aspneris: sed minime p̄ ē summāte ūlq; mācipari esse huiꝝ  
cūcta per fumos uēdunt: q̄ pones se uolūt esse regimē regē oīum. In quorū manu cūcta subinde uisunt: q̄  
bus p̄ter nomē dominātis. nihil aliud deest: quominus re ip̄a dominent: ita fit ut principes cū alijs sint do  
mini. fiant serui ministri: q̄ sub quodā ueluti p̄tato moderatiōis furtim grauat imō sepiissime palia  
piūt spoliāt uexant princeps uel ignorāte uel mulitante. q̄ segnis & dissolutus f̄ extiterit cōtemnūt etq; lu  
dibrio. Nec unq̄ nō: lugiter & semp. Pedagogos: quēadmodū pedagogos dicis educatores doctoresq;  
pueros: q̄bus cōtinēt adherēt: ita pedagogi uulgo uocati sunt: hi q̄ instat pedagogorū regit galbā & ūl  
tanq̄ discipulo semp adherēbāt. Huius rei meminī Sextus Aurelius his uerbis. galba trū amicoꝝ cōsilio.  
iunū corneliū & itell cūcta dispōnēs adeo ut iter palatias ades pariter & uulgo pedagogi dicerēt. Hi erāt  
titus: iunius & Cornelius laco: de his sic scribit tacitus iualidū senē galbā titus iunius & Cornelius laco ab  
ter reuerit mortali: alter ignauissimus odio flagitijs onerātū cōtēptū intertē destruebat. apd Plut. p  
T. iunio legi omnis. Ex afflores: apud iuriscōsultos titulus ē de officio assessoribus: ait Paulus. eō offi  
ciū assessorē i his fere causis cōstare: in cognitionibus: postulationibus: libellis: edictis: decretis: epistolis: assēs  
sōres ab assidēdo dicti & loco cōsiliarioꝝ sunt: unde ait iuriscōsultus cōsiliariis eo tēpore: quā assident: ne  
gotia tractare i suū qdē ad iudiciū nullo modo cōcessum esse: alienū autē nō phiberi. Alexander romāus  
imperator assessoribus salaria instituit: quis saepe dixerit eos esse promouēdos q̄ per se tempu. gerere possent  
non per assessores. ab assessorē foeminiū est assessor: a franius dimittit iam assessoricem me ad se uocat.  
M. ANTO. Venitioe sumus: a uilla quia a ueneco uideri poterat nomen factum iccirco in galbae con  
tumeliam acceptum qui ob auaritiam omnia uitalia haberet. Nec unq̄ non: semper. Assessor: huius  
erat praefidi assidere: ac consulari fere in iis: quae constat cognitionibus: postulationibus libellis: edictis: de  
cretis: epistolis: foeminiū assessor: Affranus dimittit assessoricem.

assessores

PHI. Praefectus praetorii: Cor.  
Tacitus potentia principatus di  
uisa in titum iunū consulem &  
corneliū lacoē praetorio pra  
fectum. Socordia: ignauia: Ca  
ro socordiam pro stultitia posu  
it. Libertus itellus: Cornelius ta  
citus. nec minor gratia itello gal  
bae liberto: quem annulis donatū  
eq̄stri nomine Martianum uoci  
tabat. Plutarchus quoq; meorat  
liberto itello annulos aureos a gal  
ba datos: atq; Martianū uocatū  
habuisse primā in libertis p̄tē.

Martianus  
itellus

Candidatus

Actiū sumae eq̄stris gradus: su  
pra docuimus cādidatos dici nō  
solū petitores magistratuum sed  
aliaz quoq; rerum: sicut cādidat  
tus fidei a Hierōymo: cādidatus  
eloq̄ntiae a Quinsiano dictus. Itē  
dē nunc Tranquillus libertū itellū  
cādidatū uocat summā eque  
stris gradus petentē ad euntēq;  
summā cēsus equestris: quae erat  
sexcentioꝝ quadringentioꝝ. non placet ut cādidatus referat ad petitionē magistratus. simpliciter ordinādo  
constructio dicit cādidatus summā equestris gradus. Scribit Seneca uigesimo tertio epistolae hominem esse  
multaq; rege cādidatū. Grauantibus: fruuentibus cunctibusq;. Vt uix ip̄i cōstare: dicitur homō si  
bi ip̄i cōstare: q̄ suae mētis cōpos seruat in agenda uita cōstantia: quā Cicero in primis tenendā esse p̄scri

p̄fectus praetorii arrogātia socordiaq; intollerabilis: liber  
tus icelus paulo ante annulis aureis: & Martiani cognomē  
ornatus: ac iā sumae equestris gradus cādidatus: his diuerso  
uiciorū genere grauantibus: adeo se abutēdū p̄misit & tradi  
dit ut uix sibi ip̄i cōstaret: mō acerbiore parcioreq; mō remissi  
or ac negligētiore q̄ cōuenienti principi electo: atq; rilius aza  
tis. Quosdā claros ex utroq; ordine uiros suspiciōne minia  
inauditos cōdenauit: ciuitatē Roanā raro dedit. Iura triū li  
berorū uix unū atq; alteri. ac ne his qdē nisi ad certū praefi  
tūq; tps. Iudicibus sextā decuriā adici p̄cātibz: non modo  
negauit: sed etiā concessum a Claudio beneficium: ne hys  
mō initiōꝝ anni ad iudicandum euocarentur & ripuit.

De gestis eius & deliberalitatibus neronis p̄ eū correctis.  
Xistiabaz & senatoria & eq̄stria officia biēniū spa  
cio determinaturus: nec daturus nisi iuuitis ac recti  
santibus. Liberalitates neronis nō plus decimis cō  
cessis p̄ qnq; ginta eq̄tes ro. ea cōditiōne reuocandas curauit





bit, & sicut ita maxime decet, ita maxime dedecet et incōstantē sicut erat galba: cultus moxē institutorūq; mu-  
ratio. fiebat. ex arbitrio triū improbiſſimoq;. Quā cōueniret p̄cipi electo: nullū p̄cipē decet negligētia  
atq; ſocordia in rebus agēdis: tātō mīus illūq; ſit & electus & ſenex: cū utraq; accerius ſit ſtimulus i p̄-  
cipe ad oīa nīgilatē & prudētē obeūda. nā q̄cuq; eligiſ is plane exiſtimal circūſpectior. ſeni uero i primis  
prudētia aſſignat. unde ait Plautus i trinūmo. ſapiētia aetas cōdinētū eſt. ſapiēs aetati cibus eſt. & ut iqt ele-  
gāter Plato i ſymposio: tūc mētis oculus acutē icipit cernere cū primum corporis oculus deſoreſcit. Ex  
utroq; ordīe: ſenatorio & eq̄ſtri. Inauditos: cōtra legē & maiore cōſuetudinē: q; neminē i dicta cā lauditiū  
q; cōdēnabāt. egeſippus in p̄rio ait. lex lauditos uetat exitio dari. Raro deditur arētē ciuē romanū aliqūē  
externū faciebāt. Iura triū liberorū: quēadmodū bononiā q; decē liberos habet imūnis ē a publicis oneri-  
bus ita apud romanos numerus triū liberorū imūnes faciebāt: quod ius ſape ab ſperatoribus numeris am-  
pliſſimi loco ſpetrabat: unde gloriāſ Martialis ſibi a Domitiano tributū eſſe ius triū natoq; galba uero diſ-  
ſiculter hāc indulgētiā ſperatoris tribuebat i p̄rio cōmētario annotauimus non pauca ſup hac re: q; repetere  
poteris cū uoles. Praefinitūq; tēpus: cū alii i perpetuū hoc munus cōſequerent: galba dabat ad tēpus. uer-  
bi gratia: ut hic ius triū natoq; haberet p̄ triennii: ille per ſexennii. Sextā decuriā: ita diuſ quēadmodū iu-  
dicū decuriā q̄rtuor fuerūt p̄rio: qbus Caius p̄iceps decuriā q̄ntā adiecit. nūc cū iudices galbā ſcarent: ut  
ſexta decuria adiceret: quo minori tedio laboreq; i iudicādo afficerent: nō ſolū nō cōceſſit: ſed et uoluit:  
ut ad iudicādū uenirēt euocati genialibus hyemis diebus & calēdis ianuarij: cuius tēporis uocationē iudi-  
cādū oīſ impetrauerāt a Claudio: ſed galba irritū fecit claudij beneficiū. Sētoria: q; p̄ ſenatoribus fieri ſolēt.

**Prudētia**  
in ſene  
Mentis  
oculus flo-  
reſcit ocu-  
lis corpo-  
ris de flore  
ſcit  
Inauditi-  
non pūni-  
endi  
Ius triū na-  
torum  
Quinta de-  
curia  
Inuitis nō  
ambientes  
collocan-  
dos in r. p.

Eq̄ſtria: quae ab eq̄tribus obeunt. Niſi ſuitis ac recuſantibus: cū opinioe galbā ſentiebāt Alexander roma-  
nus ſperator: q; dicere ſolebat iustos nō ambiētes in rēp. eſſe collocandos. ita apd Lium Fabiū recuſantē cū  
ſulē fieri dāſ a populo cōſulatus. Liberalitates Nerōis reuocādas: Nero his & uicies mille ſextentiū dona-  
tionibus effuderat. galba a ſingulis eorū: qbus donauerat nero: iuſſit donatiōes repeti: decima tātū parte li-  
beralitatē ap̄ quēq; eorū reſtit. Exēpli gratia: ut q; ex liberalitate nerōis acceperat cētū ſextentia: ſi reſti-  
ueret nonagita & decē t̄rimodo retinere. uerum ut iqt elegatē Cor. tacitus: uix illis decimā porticiōes ſuſce-  
perant hiſdem erga aliena ſumptibus: qbus ſua prodegerant: cū rapaciſſimo cuiq; ac perditifſimo non age-  
ret ſenus: ſed ſola iſtrumēta uitiorū manent. Per quinquaginta egres: Cor. Tacitus ait triginta egres Ro-  
manos fuiſſe praepoſitos huius exactioni: quod nouum officiū genus fuit ex ambitu numero oneroſum.

M. AN. Icelus: ſi unus erat ex tribus quoq; nutu oīa admiſtrabāt: potētia p̄cipatus iqt tacitus diuſaſi  
T. Iunio cōſulē: Cornelij laconē p̄torij p̄ſedū: nec mīor grā icelo galbā liberto: quē annula donatū eq̄ſtri  
noſe Martiānū uocitabāt. Ila ſūt eq̄ſtris: tā diues ut eq̄ſtrē poſſideret cēſum. Cādidius: cādida toga ad  
magiſtratū petēdū. p̄gredi auſus. Electio: q; electiōe nō hereditario iure ad ſperij faſtigij p̄ueſſet. Illius  
aetatis: q; quo grauior erat. eo ſubriora i ſilo regredāſ cōſilia. Inauditos: i deā cā. Iura triū liberorū: ius  
triū natoq; dabat ſepe filios nō hñtib; hoc q; fuiſſet aſſecutus quō aliq; p̄p̄lo uiriti diuidebat. p̄ tribus  
q̄i liberis accipiebat alimētā ab initio iſtituti i laudē oīorū q; trigēni i curiatis albāos. p̄. ro. ipio pugna  
rit. M. Quod nātū uetat fieri p̄mittere uideri: natoq; gēitor credat ut eē triū. Adici p̄cātib;: ut auſo de  
curiaq; nūtro iudicādi onere leuaret. Nō euocaret: ſed uocationē mūeris habuerēt. Sētoria & eq̄ſtria:  
q; a ſenatoribus & eq̄ſtris ordiſ hoībus obiri ſolerēt. Nō plus decimis: Plutar. ait p̄ter decimā p̄ter oēs nero  
nis liberalitates repetitas: ſed qd p̄p̄lo decimā ab ſperatoribus darent apte i caligula trāgillus demōſtrat.

xystici.  
athletae

exigendāq; ut & ſi qd ſcānici aut xystici donatū olim uēdi-  
diſſent: auferet emporibus quando illi abſūpto p̄cācio ſol-  
uere nequirit. At cōtra nihil nō per comites atq; liberos  
p̄cācio adipiſci: aut donari paſſus eſt gratia ueſtigalia imu-  
nitates p̄cenes innocētū ſpunitatē noxiōq;. Q uinetiā popu-  
lo ro. depoſcētē ſupplicijū halotici: & Tigillini ſolos ex omni-  
bus Nerōis emiſſariis: uel maleficiſſimos incolūſes p̄aſti-  
tit. Atq; inſuper Halotum procuratore amplifſima orna-  
uit: pro tigillino et ſauitix populū edicto increpuit.

De inuidia militum contra eum: & rebellione exerci-  
tus Germaniae.

**P**Er hāc p̄pere uniuerſis ordinibus offeſſis. uel p̄ci-  
pua flagrauit inuidia apud milites. Nā quū in uer-

ſtriones & athleteae xysticis af-  
fatim ſcriptiſſimus in libro anno-  
tationū: ubi hīc locus a nobis ex-  
plicaf. & in Auguſto ſup xysti &  
xysticis ſatis ac ſuper memoriaui-  
mus. Auferetur emporibus:  
Plutarchus hanc hitoria referēt  
ſic inqt. quas largitiones nero de-  
derat ſcēnā & paleſtrā agentibus  
eas galba uehementius repeti iuſ-  
ſit: p̄ter decimā partē. deinde  
parua tēuiq; accipiet. (Nā q; ac-  
ceperant eas largitiones plurimi  
cōſumpſerat hoies in diē uiuen-  
tes) illos q; ab his emerant inqul-  
rebat: & quod habuiſſent exige-  
bat q; res cum ultra modū p̄gre-  
deret galbā ſamā: tiro iunio L.

uēdi atq; odiū cōſiliāuit. Quādo illi. ſ. ſcānici & xystici. Soluere negrent: in hāc ſiniām Tacitus atamen  
grāde gaudiū: q; tā paupes foret qbus donatiſſet nero: q; quibus abſtulifſet. Nihil non: oīa. P̄cācio adipi-

scit:corrigere addidit ut sit sensus galba pmississe cūcta addidit. i. uenditari scio ut gra donari p libertos: & eos a qbus regebat. sup hoc uerbo addico unde & addidit suo loco plura retulimus. Pēas innocētiū:cōtraria sunt hęc:pōne innocentīū:punitas noxiōrū & innocētibz ipunitas debeat:noxīis uero supplicium: galba dū gratificat libertis p pōtētibz qz pmitit: ut scio uel gra innocētes puniant nocētes absoluant. Vēdgalia. spallus ē addit: ait Plutarchus: ouiniū q titus iunius a tranquillo tacitoqz noiā: scio uēdidisse remissēs tributōrū. eīdē cūcta fuisse ueniā: uidēs senē galbā fortunā ipebat tanq a simul & oriētē & occidēte. Emissariis: emissarii uocant cōciliatores furtorū q a magistratibus committunt: atqz iter nūtiū. Auctor Pedianus Afconius. unde & M. Tullius emissarios uerris appellat cōciliatores furtorū uerris iterum: cōciliatōrū: stuprōrū. sic. n. ait in qnto in uerrē. dubitaturū quēqz exultimas: qn illis emissariis hęc tibi oīs pecuniā sic idē alio loco magni sua putabāt iteresse publice potius qm magno emēq in aliqū istius emissariū incidere. In libro. i. regnū mētio fit emissariōrū ubi sic scriptū ē. Ait res emissariis: q circūstābāt eū. Pli. emissariū appellat palmitē: q emissus ex deputatōe inferi uis scānis ac p singulos annos ad supiora scādāt. de quo sic ait. i. xvi. relicto semp duramēto in singula tabularis & emissario uno q subeat u'qz quo placuerit ut āt uerba hęc Pliniana pcpias scito scāna dici i arboribus ramos & brachia p qz uites alcēdūt. scānū quo qz i alio significatu agricolaē uocat. ut docet columella i. n. crudū solū & imorū minimeq aratro pscāssit duramētū āt significat brachiū uitis. Idē columella i. v. qz emittitqz brachiū q duramēta qdā uocat diuīdāt i totidē ptes. alio noīe duramēta nūcupāt. Tabulata uero i arboribus sunt rami trūciqz sobolē pmitteēt. qd docet idē columella i. vi. cū ait. false formāda & tabulata sitūda sūt. hoc. n. noīe usurpāt agricolaē ramos. trūcoqz pmitteēt. De his tabulatis intellexit Virg. in. ii. georgicorū scribēs. affuecāt summalesqz seq tabula ta pulmos ubi expoſuit Seruius Marciānus iterps: tabulata ēē ramos effusios & in plana tēdētēs nō ad altiora creſcētēs. Nō iuitus iterps digredior ad id genus diuerſitatis: q recreare solēt non minus lēctōrē q scriptorē lassēcentē: de emissariis ut domū repēdemus Amīāus Marcellius sic inq. p emissarios quosdam fallēdi pstringēdiqz gnarus pſarū sciscitabat cōsilia. Malonū: fortassis hic ille ē halorus spado: quo pſulta tore qdā tradiderūt. Datū ēē uenēnū Claudio i arce epulāt. Pro tigilino: p. 20. deſoſcebat tigilini ad mortē: quē uocabat magistrū ac pedagōgū tyrānidis. & ut auditor ēst Plutarchus: nullius spēcūali cupiditate tā tenebat: q ut tigilini uideret iudicio circūuentū qnē i theatro & stadio assidue petebat. tigilini dānariūde iereptus ē ē dictio galbē dicētis nō diu uicturū tigilini tabido morbo iā tacebētē: deſcan tiſqz ne exacerbaret facerētqz tyrānida ex iperio. sed de tigilini moribus & morte mox dicē in othone.

Apud milites: in primis urbanos ptorianosqz iurātibus milibus. Absentē: anteqz ea hispania roman uemisset ade impium ingens capeſcendum. Præpositi: pfecti huius negotio. & ueluti pcuratores galbani. M. AN. Aufferet emptoribus: & hęc cōditio q Nerōis liberalitates reuocari iussit. Impūtarē: mortē qz hē pīde hoc erat atqz illud qd. paxē dixit leges uiolare mius tamē hoc iudicium i quo clām tiaz qd tā rep sentabat imago: ut i altero ſeuiret. Emissariis pedibus: emissariū iterptat cū q cōciliator furtoz & rapia rū eēt q a picipie sine diū potarent. i hūc ferme ſenſū lapridius rōat igit nī aliud egit nīl ut emissarios hē rēt q sibi bī natos ppterit. M. qd eius uerbi rōnē attēet nāſut nō nāſut pncipia: nāſutus fit uigil. Hec.

Malefice: iſſimis: peſſime de oībz meritis. Pro tigillo: tigilini tacitus & Plutar. mēneſt. i. u. pōe tigiliniū. PHIL. Donatiū pncipiaſſet: scribit cor. ita. milites urbanos ad res nouas pnos agitatoſ eſſe poſt q nō dari donatiū sub noīe gal bae promiſſum intellexerūt. Se

Legi militē non emi.

legere militē: Cor. Tacit. acceſſit galbæ uox p repub. honeſta iſſi anceps legi a ſe militē nou emi. i. ſignificabat āt hac uoce galba mi lites p uirtutē eligēdos: nō ad p largitiōē cōciliādos: de hac uoce ſic Plutar. Emiſit galba uocē dignā impatore qppe q diceret morē fuiſſe diligere non emere milites. ubi hoc illi audierunt graui in eū odio ſunt acceſſi uide bat. n. non ipſe ſolos eos priuare ſed legē ferre & docere reliquos impatores. Centū ptorianos: legē potius ceterqz q ceterū. Sub inde mouēt: a militia. Et nym phidiū ſocios: cum nymphidiiū iſteremptū galba audiſſet interfici iuſſit eoſqz q cū illo cōiuraberāt unde oēs poene nymphidiū ſocii perierūt in qbus ēt Cingonius fuit q orationē cōpoſuerat qua nymphidū

ba eius abſentis iurātibus donatiū grādibus ſolito ppoſiti p nūciaſſet: neqz rē ratā habuit & ſubide iactauit ſe legere mi litē nō emere cōſueſſe. Atqz eo qdē noīe oēs q ubiqz erāt ex acerbauit. Centū ptorianos ēt metu & i dignitate cōmout remouēt ſubinde pleroſqz ur ſuſpectos: & Nīphydii ſocios ſed maxie fremebat ſupioris Germaniz exercitus fraudari ſe pmiis nauata aduerſus gallos & uindicē operā. Ergo primi obſequiū rupe: ac cal. ianuarii ad iūci ſacramento ni ſi in nomen ſenatus reſcuarit: ſtatiqz legationē ad ptoria nos cū mādaris deſtinauerūt: diſplicere iſperatore in Hiſpa nia factū. Eligerent ipſi quē cuncti exercitus cōprobarent.



De adoptione pisonis per eum facta.

Vod ut nunciatū ē deſpectui ēē non tā ſenectā ſuā: q orbitatē ratus piſonē Frugi Lucianiū egregiūqz

us interfect ad milites in suam suā traducēdos. Fremebat supioris germaniæ exercitus: Milites q̄ prius sub uirgino fuerāt, tūc sub Flacco erāt: germania dignos se exultimabit maxima remuneratiōe ac p̄mis ob eā pugnat: qua aduersus iudicē gallos pugnabit. Itaq; nihil ex deliberalitate galbæ cōsequitū nullā cōsolatiōe nullā exhortatiōe admittēbat: Flaccū ip̄m pro nihilo reputātes utpote rege imperitū & dolore p̄dū cōstictū. supioris æt germaniæ dixit ad dñam iserioris germaniæ. Marcellinus in descripiōe galliarū collocat p̄mā & secūdā germaniā uelut prouincias gallicanas. Ptolemez quoq; i cōmographia bifariam partit germaniā i magnā & parui nōse magnæ. significat uera germania: q̄ i supiorē diuidit & iseriorē nōse aut p̄uæ germaniæ designat p̄tē galliæ narbonēsis i qua ē massilia. Præmiū nauatæ operetū dictū ē quādamodū iunius uidet gallos cōcitatū primus ad rebellione aduersus neronē. tunc uirginis quā legiōis bus potētissimis i germania perat cōciliuit cōtra uidicē: quo certamle ceteris uigiti milia gallorū occiderūt uidet uero sibi mortē cōciliuit. hic i sepulchro uirginis ruffi scriptū legebat. hic firus ē ruffus: cæso q̄ uidere quōdā imperiū asseruit nō sibi sed patri. Obsequi ruperet: primū corperūt esse sobediētes & ab officio de cessere. M. Tullius putat a teretio p̄io dictū eē obsequium. unde i lib. de amicitia uerbū id trientianū uocatur. sed dōatus falsitatis ciceronē arguit cū & plautū & neuus ante teretiū dixerit obsequium. Cal. ianuarii addit sacramētō recularūt. Cor. Ta. paucis post cal. ianuariis diebus pōpū p̄p̄m procuratoris e belgiæ litteræ asserūt supioris germaniæ legiōes nupta sacramētū reuerētia aliū imperatōrē flagitare & senatū ac po. ro: arbitriū eligēdū permittere: quo seditio mollius acciperet. cū igit cal. ianuarii a flacco ad iusurandū cōgeret: qd̄ per imperatōrē inare mōserat: illi accedētes galbæ imāgies euerterūt demolitūq; sunt. iurati aut ut inq; Plutar. iusurandū per senatū po. q̄ romanū soluti sūt. Prætorianōs: milites urbanos: fluctus auctore Plutarcho detulit ad p̄torianos metuere se sobediētē exercitus germaniciū ut defectionē. Imperatorem i hispania factū: nimis galba significat: q̄ a legionibus i hispania factus fuerat imperator germaniæ milites a galba deficientes. uicē illūq; eligere imperatōrē destinātes dixerūt oñedamūs cōctis hoibus nos iberis eē iusti tanq; potiores q̄ imperatōrē eligamus subsequētib; rēponib;: imperatōrē nō pauci iperantē militari p̄rogatiua electi euocatiq; ad iperū. Despectū: cōtēptū despiciatū. Nō tā feneclam: suam Cor. Ta. ait atq; tem galbæ irrisū fuisse ac fastidio. Quā orbitatē: q̄ filius eēt orbatas Papinius: orbis of fugienda mru. Plutarchus. peritū galbæ q̄ nō modo obfensū ueq; et q̄ careret filiis cōtēptū foret: cōsultabat sibi adoptare adolefētē aliquē ex illustrib; uenūq; declarare iperū succēssore. Pisonē frugi licinianū: galba cognitiōem hanc asserūt: pisonē liciniū accessit iussit seu propria electiōe. siue ut qdā tradiderūt lacone i stāte. erat aut hic p̄io Mar. Crasso & scribonia p̄tēs nobilis utriq; uultu habitūq; moris antiq; & existima p̄te recti seuertus: ingenio ad uirtutē oēm accommodato. hūc galba adoptauit i castris tanq; sibi ip̄ro succēssorū. senatū pisonē ex adoptiōe nullū exultātis ai motū p̄didisse. apparuerūt prodigia que significā bāt adoptiōnem hanc iussit futurā. nāq; dies ille fœdus iuribus fuit tonitruū & fulgura & celestes miaz ultra solitū p̄cedere uidebāt eā adoptiōne diis imortalibus nō p̄dari. Frugalib; memoriauimus p̄iones cognominatos esse frugi ab eo Lutio p̄ione: cuius meminit Cice. i. iii. quæstione tusculana.

Hic firus  
est ruffus  
Obsequi  
an bene  
Cicero

Piso ad  
optat a gal  
piso frugi

M. AN. Donatiū: donū qd̄ a p̄ncipe siue imperatōre militi dabat. Propositū res Galbæ tū Romæ p̄cumbāt. Sobide: sepius. Aduersus gallos florētissime uirginii legiōes ip̄is ut plutarchus ait ductibus inuitis aduersus uidicē copias cōsistere qbus delectis uidet sibi mortē cōciliuit. Obsequi: offiū parēdi facilitatē. Ad p̄torianos: q̄ Romæ erāt. In hispania: aperte galbā demonstrabant. Orbitatē: q̄ liberis cazeret. Pisonē: frugi licinianū: fuit hic Crassi filius ut tacitus scribit eius credo quē i claudio Crassum frugi appellauit ut apparcat frugi cognomen esse siqdem Crassi in licinia gente ferunt.

PHI. Et nomen asitū: assumptū: adoptatū & nomen adoptatū asicifit. hic ait galba ap̄ Tacitū: mihi egregiū erat si te adoptatē. Cn. Pōpici. M. Crassi sobolem in p̄ates meos asicifere. Ac p̄ contione adoptauit galba ap̄d frequentē militē contione iperatoria breuitate adoptari a se p̄io nem p̄nuiciuit more diu augu-

Impatoria  
breuitas  
uocatio

iuenem ac sibi olim probatissimū testamētūq; semp in bōa & nomen adscitū rep̄te & media saluantū turba apprehēdit: filiūq; appellans p̄duxit in castratā pro cōcitiōe adoptauit: tunc quidē donatiui ulla mentione facta. Quo factiorem occasione. M. Saluio Othoni præbuit præficiendi conata intra sextum adoptionis diem.

isti & exēplo militari: quo uir uix legeret. Nec donatiui mētiōe facta. nocet nimia se uicē itēdū principibus: avaritia uero sempnam cōstat ut ait tacitus potuisse cōciliari aios militū q̄tūlicūq; p̄arci senis liberalitate: unde ai militares i galbā p̄ indignatiōe irritati sūt: q̄ nullo dōtatio nullaq; largitiōe eos adoptionis: cāp̄secutus foret. Perficiēdū conatē: de occupādo ip̄erū & galbā trucidādo. de quo paulopost pluribus Portē dēfēt: significauerāt: unde portē dīa sicut a monstrādū mōstra. oia āt portēta cōtra naturā dici mōs ē sed nō sūt. nā ut inq; elegātē augustinus i. xxi. de ci. dei: portētū nō fit cōtra naturā. sed cōtra q̄ est nota natura. Per eo iterq; d. fecit ex hispania Romā p̄gens ad nomē ige capefēdū. Oppidū: p̄ singula oppidā. Securis icū cōsternatos: notādū ē ut inq; Pl. l. viii. deos nō placari hostia trahēte se ab anti. Lu

portentum  
non fit cō  
tra naturā

canus iter p̄gia pharalicae cladis memorat fugā uictimae ab

soluāz hostiaē  
Soluat hostiaē  
Spiculator Spiculum  
Lancearii Lanciat.  
Tremor terrae  
Mugitus ex terrae motu  
Terra mugiens  
Monilia gemmola fortuna in cubico  
Gaza atrarium

canus iter p̄gia pharalicae cladis memorat fugā uictimae ab  
soluāz hostiaē  
Soluat hostiaē  
Spiculator Spiculum  
Lancearii Lanciat.  
Tremor terrae  
Mugitus ex terrae motu  
Terra mugiens  
Monilia gemmola fortuna in cubico  
Gaza atrarium

De p̄giis p̄cedentibus infelicem exitū imperii eius.



**M**agna & assidua monstra s̄a inde a principio exitū ei qualis euenit p̄tēderāt quū per omne iter dextra sinistraq; oppidatim uictimae caderēt: taurus securis istū cōsternatus rupto uinculo esedum eius inuasit. Elatisq; pedibus totū crūore perfudit: ac descendentem spiculator ī pulsu turbā lancea prope uulnerauit. Vrbē quoq; & delde palatii īgressum excepit terra tremore: & assimilis qdā mugitū sonus: secuta sunt aliquāto maiora & trilliora: monile margaritis gemisq; confertum ad ornādū fortunam suā tusculanā ex omni gaza secreuerat. Id rep̄te qū auguriore dignius loco capitolinā Veneri dedicauit: ac p̄xima

auditiū n̄. onitruum est: inquit lulius capitolinus: terra mugiente.

M. AN. Quorū donatiui fraudatiōe. Cōsternatus p̄teritis & pauore actus. Esedū: uehiculū quo Galba uehebat. Elatis pedibus: ī currū p̄iectis. Spiculator: q; p̄sidū cā circa illū steterat. Tremore: horrendo motu. Assimilis mugitū: neq; id p̄digiosum. Pl. de motu terrae p̄cedit inquit comitatus: terribilis sonus alius murmur similis mugitū: aut clamor hūano armorū: aut clamor hūano: armorū: ne pulsanū clamorū p̄ q̄titate materiz excipiens foras uel cauernae uel uiculi p̄ que meat treue. tōitruū ut auditū terra mugiente n̄ ioue tonāte.

PHI. Margaritis gemisq; ī cōmētatis p̄p̄tū retulimus quādāmodū margaritae a gemis sepanant: qd & Pl. & iun. cōsulit p̄diderūt. Monile: muliebri mūdo legato seculola respōdit monila nō cōueniūt qbus gēnae & margaritae ī sunt. monilia cōtexta gēmis nō inegatē gēmosa dicunt ab apulcio in. v. de asino au reo. Fortunā tusculanā: supra dictū est quādāmodū galba simulachrū fortunae: de qua somniauerat inueni tū ante fores deportauit tusculum coluitq; mēstruis supplicationibus. unde a tusculo dicta tusculana obiter annotandū fortunā aureā ī cubiculo principū colī solitā quā olim Antoninus pius imperator cū grauari se uideret trāsferri ad. M. Antoninū iussit: qd haud dubie signū fuit trāsīti imperii ad illū ueluti successore ita destitū auctor helius Spartianus: q alio quoq; loco scribit seue: impatore statuisse geminare hanc fortunā regiū: q comitari principes & ī cubiculis p̄i solebat: ut sacratissimū simulachrū: utriq; relinqueret filio rū. sed cū uideret se purgeri morbo sub hora mortis iussisset ut alternis diebus ap̄ filios īpatores ī cubiculis fortia poneret. Gaza: p̄te ut ait pōponius mella gazā atrariū uocat & ide nomē est gazae oppido pa-





tristia exta & insidias infidias ac domesticū hostē pdixit aduēte othōnē; p̄ximus astabat; idēq; ut lētū & suis cogitaciōibus p̄p̄e interpretatē: auctor Cor. Tacitus ut hic eē ille umbricius: quē Plī. in. x. aruspiciū in suo euo p̄tissimū fuisse pdidit: de quo fortassis sensit poeta saryras inducēs umbriciū i saryra fermocinantē.

Idētidē: frequēter. Teneri castra: ortho digressus a galba sacrificat a tribus & .xv. spulatoribus cōsalutans: impator: sellaeq; festinatē iposuit aggregatis in itinere toridē militibus p̄rit i castra p̄toria: in qbus stationē agebat iulius Mar. tribunus: siq; habitus aforū fuit: ut pessimū facinus auderēt pauci: plures uelēt nō paterent. Eodē: i castra p̄toria. Plenisq; suadentibus: maris cellus & lacō uehementius in citabāt galbā: ut in castra p̄geret cōtra dissuadebat. T. lunius: & ita galbā duae liniae distinebāt: cū titius iunius intra domū manēdū eē censet ret opponēda seruitia: summas aditus: neq; eūdū ad iratos. e cōtrario festinādū uidebat ceteris: anteqū cresceret iualida adhuc cōiuratio paucae trepidantiū. Multifariā: multis diuersisq; locis. Tendebar: tē toria hēbant. Loricā lineā: Cor. Tacitus. sumpto thorace galba irruenti turbae neq; aetate corpore lissit sella leuā. lineis ā thoracibus pugnaſſe p̄ricos homerus pliniusq; testā celebrat ab historicis thorax ille lineus: quē habuit amasis rex egyptius cuius singula fila tercētū sexagintaq; filis constare pdidit plinius in. x. Na. histor. i. iunius in. iiii. mētiōē facit thoracis linei. q; dicatū erat in templo iouis ferretū. legio cōfici cepta aut ceris: lineata legio summitū celebrat a iulio in. x. dicta nō ab eo q; lineis thoracibus fuit armati: sed q; sra locū lineis cōfectū adigebant. iurare diro quodā carmine in execrationem capitis familiarēq; & stirpis cōpositomisi insent in plū: quo imperatores sui duxissent: aut si ex acie fugissent. ea legio ab itegumēto cōcepti: quo sacra. sinitriū nobilitas erat: appellata ē. linteones uocāt textores linteoque Alex. Ro. auctore lāpidio istituit uestigal linteonū. scribit iulius Firmicus uenerē in diurna genitura facere linteones. itē luna a mercurio defluens ad marē facit linteones pellarios & coriarios. heliogabatus lu xū diffusus linteamen lotum nunq; attigit: mendicos dicens: q; linteis loris uterent. Extrachus: uocatur lenticulus: ut e palatio pdiret. Rumoribus: rumor. ut plutarchus ait tumultuarius multis persuasit othōnē i castris occisum. mox ut in magnis mēdaciis fieri solet iterfuisse ē qdam & uisidē affirmabant. credula fama iter gaudent & curiosos. multi arribat: ut refert Tacitus: cōpositū auctūq; rumorē fuisse ab othōniamis: q; ad euocandū galbā laeta falso uulgauerant. Transactū negotiū: finitū esse seditionē occisio othōne. Aduenire: repete paucis affirmantibus. ait Tacitus nemo scire & oēs affirmare.

M. AN. Adoptionis die: quo Pisonem adoptauit. Neq; milites: ordo est obseruātū ē oblitis ministris neq; sellam de more pro tribūali appositā illi milites allocuturo. Peruerſe: auerſa fronte. Aruspex: umbriciū aruspice cū fuisse Plū. ait: cuius. luue. credo & Plī. meminere: si mane Galbā in palatio sacrificanti cōspectis extis magnae prurbariōis signa piculūq; ex dolo eis capiti muncire dixit. Teneri castra: ab othōne occupata pratoriaq; castra itelligit in q sella muliebei ortho euectus impatore fuerat salutaris. Firmare: cor pus suū munire qd Titus iunius ut faceret plueſit. Legionariū milites: illyrici exercitus qd Tacitus docet: debebant hi i sup̄ana porticu aut certe militibus classicis legiōis qd nō p̄bo. constat. n. cōtinuo othōnis studiis accessisse. Loricā loricā: thoracibus lineis a nōnullis ad Troiū: pugnatū Hērus tradidit Plī. de lio cur non & plis interit ut & naufragis idē auctor est. Amasis regis egypti lineū thoracē in rhodo insula fuisse cuius singula fila ex. ccc. lxx. filis cōstaret. Opp̄los: Othōnē & alios tumultus illius auctores.

PHI. Gratulabundus: tum uero nō populus trīn & sperita plebs in plausus & immodica studia ruebat: sed egrū pleriq; & lenatores posito metu in cauti refraclis palatii foribus accurrerūt: & galbā offētarūt: praēptā sibi uisionē q̄rentes: cū tales ut ait Tacitus forent ignauissimi in periculo nihil aulā lingua tantum

Loricæ  
linæ  
Thorax  
amasis  
Libri linteī  
Linteata  
legio  
lintheones  
lintheamen  
lotum non  
attigit  
helio galas



De eade morte eius: & aliis gestis.

Rius uero quā occideretur sacrificantem mae aru spex identidē monuit caueret periculū non longe percussorē abesse. Haud multo post cognoscit tē neri castra ab othone: ac plerisq; ut eodē quāprimum pergeret suadentibus: posse enim auctoritate & praeſentia sua lere: nihil amplius quā cōtinere se statuit. & legionariū firmate praſidiis: qui multifariā diuerſeq; tendebant. Loricā tamen induit linteam quāquā haud dissimulans parum aduersus tot mucrones p̄ſutura. Sed extractis rumoribus falsos quos conspirari ut eum in publicum elicerent de industria dissipant paucis tenere affirmantibus transactū negociū oppressos qui tumultuarent aduenire frequentes ceteros gratulabundos: & in omne obsequiū paratos. His ut occurreret prodiit tanta fiducia: ut militi cuidā occisum a se othone gloriantis: quo auctore responderit. Atq; in forum usq; p̄ſentibus egres qbus mandata cedes erat quū per publicū dimota paganorum turba equos adegit: uisio procul



nio ceteri de accerrime defension. Germanorū vexillatione: germanorū manu ex atrio libertatis ut Tacitus tradidit accesseru. habuit vexillum ut Iulius docet milites centum tres atq; octoginta.

PHI. Ad lacū curtiū foro romano lacus ē: quē curtiū appellarūt a metio curtio fabio: certamine iter fabios romāosq; exorto ī palodē sese strepitū sequētium trepidatē equo cōiecit. auctor liuius ī prio ab urbe cōdita. idē in vii. cām aliā huius noīs memorat rāq; curcius lacus sit nominatus a Marco curtio romāosq; armatus equo īsidēs se ī specū īmisit: quo mediū romāo foga ī īmēm alitudinē collapsum fuerat. Mar. uarro utrāq; historiā memorat ī prio de lingua latīa: additq; tertiā qdā aliā huiusce noīs cām: refert tacitus iuxta curtiū lacū fuisse galbā ex sēla puolūtū: ibiq; īugulatū. Gregarius miles: māpularis & uillor ait tacitus gregariū militē uaticina sua & baltes tradidisse. Fabius autē significatq; auctore plutarcho galbā caput ī amictū cōphēsū prio occultabat mox a socis admōitus. ut rē fortiter gestā ostēteret: illud lāceā affixit: & ita quies lenis pīcipis faciē lāciā tuore pūsā q̄ciebat. ortho galbā capite uiso exclamasse fersē hoc nihil ē o cōmilitēs mōstrate mihi pīsonis caput: qd & ipm Paulopost allatū ē: cū pīo pīoribz tēplī uestz fuisse trucidatum. nullū caput tā faciālibz oculis pluīstrale dē ortho q̄ pīsonis: cuius ut īmimici & muli ex de letari ius sēq; credebāt. Abiecit onere: fasciculū frumētariū. Insero p os pollice: Plu. ut mō frumētū sentit ipm gregariū militē lāceā suffixū galbā caput cursitādo derulisse ad orthonē. Circū castra portarūt Cor. Ta. pīsis cōtis capita gestāf iter signa cohortū iuxta aqlā legiōis cerratī ostēdētes cruciata māusq; occiderātq; interfuēratq; uere: q; falso: q; pulchre & memorabile faciēs iactābāt. Lixis calōibzq; feruis militibus. de utriusq; supra affiatū dīctū ē. calōes. η. ligna militibus subministrāt. lix uero aquā. ī hanc sciam Ta. caput galbā p lixas calōesq; suffixū laceratūq;. Idē dicit: frequēt. Aetate tua: senio & hēc ē acclama

tio subide repetita ī galbā ludibriū. Vegeti: uigētē uisū dīq; robātū. Iulius fed uergetū ingenū ī uisū dō peccore uigebat. & ī uisū: latie ad uerbū sic īterpōs. ēt robur mihi firmū ē. Ab his. Slynis & calōibz q; caput galbā p ludibriū circūulatū hasta suffixū. Patrobii nerōiū libertus: patrobii nerōis liberto fuerat a galba pūitus. ut ait Ta. huius patrobii libertus: cuius nomē nō tradit ī uisū: nō uisū dīctūq; patrobii abiecit laceratūq; caput Galbā ante tumulū patrobii: qd postera die crematū fuit mixtūq; cū reliquo corpore. Plu. uero dixit nō a liberto patrobii redēptū fuisse caput galbā: sed a militibus dono datū tradit feruis patrobii: & intelligi qd illi accipietes: ubi multifariā occidissent & oī cōstumelia affecissent abiecerūt ī cū locū ī quo eos necānt quos Cēsares supplicio dedūt. uocat autē īs locus sextertiū. hūc patrobio Nerōis pīncipis liberto aduehebāt ad studiū palestrāz arēa ex nihilo tenuissima ut refert Plu. l. xxxv. Eo loco: ante tumulū patrobii dixit Ta. Patrobii: patrobii: nec īmiz uideri debet libertū alienū habuisse & ipm liberos: cū libertinorū potētia fuerit tāta: ut pīncipes: q; erāt dñi liberoz: fierēt serui libertoz. Dispēsator argius: cor. Ta. galbā corpus diu neglēctū & licētia tenebrage. Pluribus ludibriis ut ortho dispēsator argius ex primariis feruis hūili sepultura ī priuatis eius hortis cōtextit. Plu. ait galbā corpus ortho pmitterē sublatū ab helui dīo pīscio: qd noctū argius libertus sepeliuit. Aurelia uis: aurelia uia romana ē a sole dicta: ut qdā putāt: a quo aurelia quozq; familia ex fabinis oriūdā ē notata: cui publice a po. romano datus est locus. in quo sacra faceret. ex quo aulēiū prio dicebant ut ualeliū & papiliū. mox aureliū. iter appellat. de aurelia uia īmetit nit Cicero ī iuectiuis contra Catilinā cū ait. demonstrabo iter aureliae uia pfectus est. si accelerare uolēt ad uesperā consequēt. ab eodē fit mērio fori aurelii sic scribente in Catilinā: qd quid ego te inuicē: a quo iam sciam esse prēmīssos: qd te ad forō aureliū pītolarenē amati. Capite caluo: supra memoratū caluici & canicie causās. qdā aialia naturaliter caluescūt. ut stiuco cameli. in insula mycono calui hoies gignuntur.

Cerulei: glauci: quales diuo augusto fuerūt: oculi glauci uis: cerulei dolosum & audacē significāt & ad militāi inuigilantem. auctor Albertus magnus in primo de animalibus.

M. AN. Gregarius miles: Plu. fabulū celi Galbā ad Orthonē caput derulisse ait q; ut dixius & īugulū illi apuile a gubūdā ē creditus. οὐτοδ μοι μοροδ & ἀντῆ ἄνορεσιν: hic mihi solus firmus ē. Ab his: calōibus & lixis. Patrobii Nerōianis: sic. n. hñt oēs trāgillāi codices fed patrobii q; fuit nerōis librus a galba ē occisus: Plu. de Nerōianoz īngt supplicis īprobos occidit ī qbo fuit Elius polycleus: petius & patrobii Cor. Ta. caput eius īngt p lixas calōesq; suffixū laceratūq; an patrobii tumulū librus īs nerōis fuerat & a galba pūitus: quozq; utriusq; uerbis apte dat ītelligi patrobii nerōianū a galba occisū qd ī sic ē eius caput merari nō potuit: qre sic locū emēdādū duximus ut patrobii nerōiā librus legat nō pīobius nerōianus:



Statura corporis & de membris eius.  
Statura iusta fuit capite caluo : oculis ceruleis

Historia  
de lacu  
curtio

Caput  
galbæ  
in lancea

Nex pīso-  
nis

Colones  
iuxta  
Vegetum

Patrobii

Sextertium  
quid

Aurelia  
uia  
Aulēiū  
Aurelii  
Forum au-  
relium  
myconii  
calui  
Cerulei  
oculi

ut patrobii libertus i ultione pñoni siue dñi ut Plu. ait galbæ caput laceradū redemerit plutarchi lectio id mñisse de mōstrat: Galbæ inq̃ caput patrobii utelliq̃ ferus dono dederūt qd illi accipietes os cōtume-  
lia affecerūt. Et hoc cor. postndie q̃ caduer ē cōcremāz caput fuisse illi adiunctū ait. Aurelia uer: ex  
tribus portis quæ in sanculo hñt media in summo iugo sita aurelia dicta est hodie a prima diuæ pan-  
cratiana dicif. Ceruleis: subuindis coloris feruius ceruleū esse ait quod est inter uiride & nigrum.

adunco naso: manibus pedibusq̃ articulari morbo distortis  
limis: ut neq̃ calcēū ppeti: neq̃ libellos euoluere aut tenere  
oīno ualeret: excreuerat ē i dexteriore latere eius gibbus:  
uel caro: p̃p̃debatq̃ adeo ut aegre fascia substringeretur.

De cibo potu luxuria eiusdem.



Ibi plurimi tradit quē tpe hiberno ē ante lucē ca-  
pe cōsueuerat iter cenā uero usq̃ & abūdātū ut cō-  
gestas sup māus rliqas circūferri iuberet: spargiq̃

mus fuerēt sic iterpatur. per se amāt hoies adūco nasorq̃m Cyrus hac potissimū forma reges ēē delecta-  
ref. sed uerba ipsa plutarchi græca lōge dissentiūt ab hoc iterpamēto: qd ut euidentius elucescat ipsa uerba  
græca subiiciamus: q̃ hæc sūt. *ἡ πόσι τοι ἡ πόσι δὲ ἐπὶ τοῖς ἰατρῶν ἡ πόσι δὲ ἐπὶ τοῖς ἰατρῶν ἡ πόσι δὲ ἐπὶ τοῖς ἰατρῶν*  
*Βασίλειος γὰρ τοῦτο γὰρ ἡ πόσι δὲ ἐπὶ τοῖς ἰατρῶν ἡ πόσι δὲ ἐπὶ τοῖς ἰατρῶν ἡ πόσι δὲ ἐπὶ τοῖς ἰατρῶν*  
p̃pterea qd cyrus regū lōge dilectissimus fuit adūco naso. hic ē plutarchi sensus. hæc uera ex græco ducta  
trāslatione hoc exigit decor historigis. ut iō p̃se amēt hoies adūco nasorq̃m talis fuit cyrus. quē maxie dilexe-  
rūt. Articulari morbo: articularis morbus dī ē q̃ infestat articulos: de quo sic scribit celsus i q̃rto. de medi-  
cina i māibus pedibusq̃ articuloz uiria frequentiora lōgioraq̃ sūt: q̃ i podagris chiragrafiue ēē cōsueuerunt  
qd cū toto anno a uiuo & uenere sibi tēperassent. securitatē totius uitæ ab articuloz doloribus cōsecūtū  
sūt. Ennius poeta dū nimis uiuo indulget articulari morbo perit. q̃ntus serenus. ennius ipse pater dū pocula  
siccat inq̃ hoc uitio tales ferē muerisē dolores: teretia uxor. M. Ciceronis laborauit doloribus articulari  
articulationē uocat Plu. articularē morbū: quē nō solū hoīum sed et arborū ēē p̃didit: q̃ tradit l. xviij. articu-  
lationē uiribus morbū ēē peculiarē. cuius iniuriæ oēs i articularis sentiūt. Morbi p̃dunt ēē hereditarij. qd  
& auctoritatē clarissimoz medicorū cōprobat. scribit. n. Galenus doctissimus hippocratis inter p̃s poda-  
grā & artetici ēē hereditate comitari p̃pterea qd sperma i parēte maculosum necessario pedes filioz debi-  
litat. ad dīc auicēna nō solū podagrā fed & phthim & leprā tradi p̃ succēssioēs. li mars auctore firmico ma-  
terno fuerit dñs gēturæ faciet caducos pneumaticos & podagricos. dicif aut pneumatici: ut id quoq̃ trā-  
seūt attingit. laboratēs pulmone q̃ latine dici possunt pulmōarij: sicut a columella ouis pulmōaria dicta  
est: cuius pulmo afficit. Plu. i. xvi. memorat podagrā morbū ēē pegrinū: nā si italiez inq̃t fuisse antiquos la-  
tinū nomē fuisse. rarior solebat ēē patrū auorūq̃ memoria i sanabilis nō est credēdus: q̃ppe qm̃ in multis  
& sponte definit & i pluribus curat. cecinit tñ Ouidius: nō tā ut poeta q̃ ut uates & medicus. tollere nodo  
sua nescit medicia podagrā. publius minographus exorta qōne qd nā cē molestū ociū dicit. podagri p̃-  
des. sextus p̃p̃cius oīl contēptus dolore podagræ mensit i triticū sefe sup genua: leuaturq̃ siccatīs pedibus  
mirabilī modo hoc postea remediū usū ē. scribit maximus medicorū hippocrates in aphorismis: neq̃ eu-  
nuchos neq̃ pueros suestes neq̃ foeminas podagrizare. uel ut latinis loquar podagricos fieri. tñ galcus af-  
ferit podagricos fieri & eunuchos & foemias ex icōtinētia & uictu luxurioso. seneca quoq̃ libro epistolarū  
moralū. x. foemias ait tpe suo pedibus egas fieri ex crapula & igniuiuā. & ita q̃t maximū medicorū mēda  
ēē faciūt. q̃ uelut ex oraculo dixerat foemias neq̃ podagricas neq̃ caluas fieri. scribit abolus iurifcōsulus  
ad edictū edictū: neq̃ podagra uerē: nec his qd diebus: quibus morbus uacaret: recte sanū dici. Excre-  
uerat gibbus: mars l. vi. ab horoscopo loco facit claudos & gibbosos. itē hñtes horoscopū i tertio gradu si  
ue p̃tre corpi erūt gibbosif. Fasca. l. linea. hic uerbū est fasciar. quo spatianus de antonio pio scribens  
uitur. cum ait. sed cū esset longus & senex incuruareturq̃ niliancis tabulis in pectore positīs fasciæ. ut  
rectus incederet. a fascia aduerbiū uetus est faciātū: ut a zona zonati. Martianus orbē terre diuidit i qñ  
q̃ fascies: quod ait melius esse q̃ zonas. Cibi plurimi: q̃cūq̃ habuerit horoscopū in tertia pte aquarii erit  
edax & multū cibū capiens: ut inq̃t maternus. legitimus apud liuiū i. viij. papyrii curforem fuisse cibi uinūq̃  
plurimū capacissimū. talis erat galba. Calcēū p̃peti: hoc refert ad articulationem pedū. Libellos euo-  
luere: hoc ad articulationem morbum manuū est referendum.

M. AN. Articulari morboz in manus & pedes indifferenter crassas celsus i manibus pedibusq̃ articu-  
lorum uiria frequentiora longioraq̃ sunt: quæ in podagris chiragrafiue esse cōsueuerunt.

PHI. Tēpore hiberno: scribit hippocrates in aphorismis: uētrēs hibernis uernisq̃ t̃pibus esse calido res:  
ideoq̃ plus edēdū ēē illo tpe cōuēt: & minus sed meracius bibēdū: qd ē refert celsus in prio. Abūdātū. f.  
cibo. Cōgestas: cumulas. Reliqas. scilicet: plautinus parasitus ait sibi i uētre ēē cellā ubi reliquarū  
L. iiii

Grypos  
adunco  
naso  
Cyrus  
adunco  
naso  
Error  
interp̃tis  
plutarchi  
Articularis  
morbos  
Ennius pe-  
riit articu-  
lari morbo  
Articula-  
tio in arbo-  
ribus  
morbū  
heredita-  
riū  
pneumo-  
niaci  
pulmōarij  
podagra  
morbos  
peregrinus  
Quod  
molestum  
ocium  
an formiæ  
po: agrica  
gibbosi  
horosco-  
pus  
Fasciar  
Fasciatim  
Fasciæ  
zonæ cibi  
plurimi ca-  
par

Ad pedes  
stabant

religis recodāt. Sup̄ māus: mī-  
nistros. Ad pedes stantibus: mī-  
nistros significat ab eo: q. cenitū  
bus dñis ad pedes stabant. quos  
Martialis sub obſcure designat il  
lo uersū: mixto lagenā replet ad  
pedes uſo. Seneca libro tertio de  
beneficiis. Cruus q. cenitū ad pe-  
des steterat: narrat q. ſter cenitū  
ebrius dixiſſet. nolī hoc in loco  
ſitelligis ſignificari illos q. erāt a  
pedibus illi emī aliud ē: de quo

Reliquiae  
ministris  
diuidunt  
Exoleti  
Cōcubini

supra fatis ac super. religas autē  
coenage dividere solemus mini-  
strantibus ex quo ait Seneca in. x  
acta uita aliqd porrigi his: q tori-  
ratos. scribit iulius firmicus uen-

Vellabam  
pilotro &  
uolellis  
Foemini-  
bus subuul-  
lis  
Corpora  
uulla  
polycronis  
oligo chro-  
ni

ref: q pariebant muliebria ut eē  
stia uellēdis pills accommodata. h  
to: qd scēminibus subuulsis hoc  
dus frangere nō carere reprecio  
lulus frimicus q. qui nascuntur  
euiantur mares ita libidinibus  
itellum ut uellaretur: cuius sed  
inuisa est & execrabilis. Seduct  
gesimo: polychronios græco uoc  
rum uiuunt. suntq. modice uita  
trario habentes horroscopum in

meta uluen  
di

anni. lxx. conficiuntur: q. hæc cre-  
terminatur: quod quilibet ex eis

Stratae in  
columnis  
Striae co-  
lunae  
Striae  
Striari

io mœnienio supra columnam strati-  
hil aliud significat: quam eos attol-  
cat quasi rostris insignitam: sicut  
legas striatas columnas: namq[ue] str-  
iatas quasi canaliculas & sulci: qu-  
uius in tertio de architectura co-

ad pedes stātibz: Libidinis ī mars prior: & eos nō nīl p̄du-  
ros exolerōsq̄ ferebāt ī hispāia Ericellū e ueteribz cōcubi-  
nis de nerōis exitu nūciātē nō mō arctissimis osculis palā ex-  
ceptū ab eo sed ut sine mora uelleret oratū atq̄ seductum.

De tpe & ætate eius:& gestis per senarū post mortē.

**E**riit tertio & septuagesimo ætatis anno impij mē-  
se septio. Sætus ut primū licitū fuit statuat et de-  
creuerat rostrata colūne supstante in parte fori q̄  
trucidatus est: sed decretum Vespasianus aboleuit percussio-  
res sibi ex hispania in iudeam summisisse opinatus.

[illegible]

Si autem in potestibus octoginta anni (& amplius eorum labor & de-  
heptadi hoc est cum denarius numerus septennario iungitur idem cum  
ditus a physicis meta utendi: & hoc vitæ humanæ perfectum spacium  
erit ab omni officio vacuus soli & exercitio sapientie vacat. Rostratæ co-  
lumnarum in columnis antiqua ætate inquit Plinius libro. xxxiii. sicut Ca-  
rua dicata est: qui deuicæat pricos latinos. columnarum autem ratio ni-  
lil dignos effe supra ceteros morales. rostratam autem columnam vo-  
cæ & coronæ rostratæ dicitur: quod rostris nauium erant decoratæ: quod li-  
beres columnas prisca dixerunt eas: quæ striis distinctæ sunt: sunt autem  
libres quodam columnarum genus excusatur: de quibus sic scribit Vidua  
umbarum striæ faciendæ sunt. xliiii. ita excusatur: ut norma in cauo striæ  
concombes striarum dextra ac sinistra tangat acumen. idem ait columnas  
esse exemplum striarum columnarum: contemplant columnas illas: qui  
cuntur: ille enim striatæ sunt striis venustissimis non interstiuier Apule-  
iam caperant: & quasi sulcos facientem præ tristitudine. ab eodem  
ganti striam nuncupatur. Decretum: quo knatus honorem striæ  
stratæ esse noluit obliterauitque. In iudæam: ubi ipse præerat le-  
um administrabat. Summissæ: furtim & dissimulanter: immisissæ

M. AN. Congestas: in unum collectas. Super manus: ipsius aut alterius ministrantis. Reliquas: reliquas exulcentorū ptes. Exoletos: impudicos iam adultos. C. celū: libertū de quo supra. Vellentur: infernū



partibus depilaret. Seductum in secretiorem locū ad obsequium ūsum obductum. Vt primum licitum est, q. d. ubi oratione sublato, integrum fuit senatus honores quos voluit Galbae decernere. Rostrata colūnae in rostri plerūq. formatae aut certe exsistē. Quā trucidatum est: ad iacum cūrti cum iugulatum Tranquillus tacitus & plu. tradidere. Decretum honorem quem illi senatus decreuerat. Aboluit: sustulit an tiquatū ex quo apparet decretam illi fuisse statum: sed nondum publico loco constitutum.

C. SVETONII TRANQVILLI LIBER OCTA-  
VVS OTHO SILVIVS IMPERATOR.

**M**AIORES orthois: hic  
est secundus illog: im-  
perator: quos apollo

PHIL.

nos appellauit quod sicut illi tpe  
admodum breui gratiæ tenuerunt principum: ita isti paucis  
simis admodum diebus dicti an  
mēſibus romani impij habenas  
moderati sunt cū otho nonagin  
ta quinq; dies trā modo impera  
uerit: tales nimij sunt tragici ty  
rāni qui repente inducunt in ſce  
nā repente educunt. docent affa  
tim nos iſte exempla nihil eſſe  
inſtabilibus piculoſuſq; poſſe ſe  
tyrāni: quæ nō uera ſi ſubnix  
eſt: ut merito dictum ſit gladijs  
ſeta pendentes ceratibus immi  
nere tyrānicis: haſtas undiq;  
undiq; formidari. ſed anteq  
emarrationem Othonis ingredia  
mur quidā quæſtiōne

Tragici ty-  
ranni

Elogium  
de othone

## Ferentínú

## Ingenue

propingtas

MAN.

De progenitoribus Othonis.

**M**aiōres Othōnis sunt orti oppido ferentino familia uetere & honorata atq; ex principibus ethruriæ. Ausus. M. Siluius Otho pater equite Romāo matre humiliter incertum enim an ingenua per gratiam Liliæ Augustæ in cuius domo creuerat senator est factus: nec præture gradum excessit Pater. L. Otho materno genere præclaro: multarūq; & magnarū propinquitatum tam carus: tamq; non ab similis facie Tyberio principi fuit: ut pleriq; procreatum ex eo cederent. Vrbano honores p. consulatū Africæ & extraordinaria imperia seuerissime admittit. Ausus etiam est in illirico milites quosdam qd

mus: qđ de orhone ſūmātim breuiterq; cōſcripſit. vi. Aurelius: cuius uerba ſunt hæc. Syllius otho ſpēdidus  
ortus maioribus ex oppido ferētino ipetratū mēſes tres uita o turpis maxie adoleſcētia. hic a uellio p  
mili apud placentiadehinc apud Bebriciū uictus ſemet gladio trāſſigit anno ætatis. xxvii. ad amabili  
milibus ppris: ut pleriq; corpe eius uſo ſuis manibus interient. Oppido ferētino: Plinius ferētinas col  
locat in pria italia regiōe: in qua & Roma eſt. ferētini oppidi meminit Oratius in .l. epla. x. ferētini ire iu  
bebo. lulius in .x. ferētinum fuſſe oppidū ſannitū tradit: munimēto naturaq; tutum: qđ decius mu pōſul  
oppugnādo coepit: prædamq; militi cōſeſit. de origine orthonis tacitus hæc origo illi municipio ferētino:  
p cōſularis: auus pratorius: mīnum genus impar nec tñ dege. Ex principibus ethurici: cōſectare hinc  
licet ex ethuria familia orthonis oriūd am cōmigratæ in oppidū ferētini. Mſe humilis obſcuro loco natus  
& hæc nō mī orthonis ſignificat ſed mī uſu orthoniā. An ingenua: ingeni ſunt ut alibi explicatum eſt: q  
eum ut nati ſunt liberi ſunt ſiue ex ingenuis parentibus editi ſiue ex libertinis: tradunt ſunt cōſulti: p q  
nate naſci libera pſi uero ſunt: ingenuū nihilominus naſci uident: ingenuos Lilius dici ſentir: q ptem auū  
ciere poſſunt. Propinqutatum cognationū & affinitatum: ppinquos. n. uocamus primos & neceſſarios  
de inclinata ppinquitas. Ex eo: tyberio honores magiſtratus. Vrbano: cōputa edilitem. praturam cō  
ſulatum: qui magiſtratus in urbe gerunt. Extra ordinari: quæ extra ordinem dari Glor

MARCI Antonii Sabellici Ad Augustinum Barbadicum Serenissimum Venetiarum Principem Paraphraseos in Othonem Paracensis octava.

[illegible]

etho enim non ortus sed oriūds inde fuit. Ferentino: est id latii oppidū haud multū ab urbe latina uir-  
ut Strabo ait firū. Heturiz gēis: miror cur heturiz dixerit quā ferentinū in latio sit. sed p̄cipēs gen-  
tis heturicos fuisse accipias q̄ auctores suis fuerint ferentinū migrādū: nisi hēniz gēis & non heturiz: aliq-  
dicat esse potius legēdū: qd̄ nō inepte oīno ob locoꝝ p̄p̄ngtatem dicere. In ingenua libero ne loco an  
libertino gñe p̄creata. Propinquitatē: affinitatū si qdem p̄p̄ngū nō solū q̄ prope sunt sed affines esse dūt  
unde & p̄p̄ngtas affinitas. Ver. Et consanguinitate p̄p̄ngū. Procreatum: genitum.

PHI. Motu camilli claudio  
cōiuratio camilli scriboniā fuit  
explicata: q̄ dalmatiz legatus bel-  
lū ciuile molitus legēdes multas  
fortissimasq̄ ad sacri mutatiōē  
pellerat: quē mox exercitus pe-  
nitidine affectus iterfecit. seleg  
sacro p̄loris militiz continui.  
quosdam ex his p̄ othōis capite  
puniuerat: cū in silirico ageret i-  
peritū extraordinariū. cū illi occi-  
dissent suos p̄positos tāq̄ aucto-  
res rebellionis: ex quo significat  
hoīs feueritas: q̄ nec qdē p̄cipia  
lē idignatiōē ueritus est. Et q̄  
dē ante p̄cipia: loco feueritas:  
uel potius crudelitas atrocior. fa-  
cta est cū ante p̄cipia ausus sit  
punire milites a Claudio ob fidē  
factos honorarios. sūt at p̄cipia  
loca militaria in castris: q̄ do-  
natus dubitat an in extēo agni-  
ne sint an i medio: ubi enarrat  
si lud ex eunucho hīc ego post p̄-  
cipia idē oībus signū dabo. p̄cipia at nōiari uident a militibus: q̄bus p̄cipibus est nomē quoq̄ post hāsta  
ros pugna erat ut tradit L. i. l. viii. uegetius uero p̄cipēs uocari ait milites: q̄ in p̄ria acie dimicabāta q̄bus  
loca i castris p̄cipia nūcupata sūt: quoq̄ mēnit Tacitus his uerbis. sabinū uxor mātā cupidē uideēdi sēt dī  
stroꝝ p̄ mōstrū militari habitu gressa cū uigiliis & cetera militiz munia eadē lasciuia rētales: in ip̄is p̄ci-  
piis stupre ausa. idē alibi ait. legari eoꝝ in squalorē mesticiq̄ cōpositi p̄ p̄cipia p̄ cōrubernia congētes ac  
cedēbāt aīos. Promotos in ampliōrē gradū: quē admodū olim Cēsār dictator ab octauis ordibus ad pri-  
mū pilū traduxit scēuā cēturiōē: tanq̄ de se optie meritū: ita claudius p̄mouerat i aphiorē maioris digni-  
tatis gradū. hoīs tanq̄ de se bñ merētes: quos morte multauit othōis p̄. Sicut glā auxit: tanq̄ gloriosum  
facinus fecisset capite puniēdo eos milites: q̄ suos p̄positos occiderāt. Grām apud Claudii. Prodentibus  
sdcitibus reuelātibuscq̄. Seruis illius. seḡis rōani: q̄ Claudio sidiabaf. Statua in palatio posita: quē ad-  
modū loca ab hoibus honorant: ita iterdū locus honoratior p̄bet hoī ornāmētū. Nā statua in palatio a se-  
nato posita othōi p̄i fuit hoī maiori honestamēto & claritudinē: quā si in alio loco & ab alitis posita fuisset.

principes  
milites

Cognomi-  
nes

horoscopo  
prodigoy

motu Camilli ex p̄cinitētia p̄p̄positos suos quasi defectio-  
nis aduersus claudium auctores occiderāt capite punire &  
quidam anre p̄cipia se corā quīs ob id ipsum promotos in  
ampliorem gradū a claudio sciret. Quo facto sicut gloriā  
auxit ita gratiam minuit: tamen mature recuperauit: dete-  
cta equitis R.o. fraude: quā prodentibus seruis necē clau-  
dio parare cōpererat. Nāq̄ & lenatus honore rarissimo la-  
tua in palatio posita p̄secutus est eum: & claudius allectum  
inter patricios collaudans amplissimis uerbis: hāc quoque  
adiecit. Vir quo meliores liberos habere ne opto qdē. Ex  
Albia Terentia splendissima foemina duos tulit filios. L.  
Ticianum & Minorem Marcum cognomen sibi tulit & si-  
liam: quā nondum nubilē Druso Germanici filio despōdit.

De natiuitate Othonis: & eius adulescentia.



Tho imperator. iiii. calēdas mai natus est. Camil-  
lo Arutino: Domitio Aenobarbo cōsulibus. A pri-  
ma adulescentia prodigus ac prociac: adeo ut lāpe

Vir quo meliores liberos: tali poenā laudatiōē p̄secutus est Augustus drusum germanicū p̄catus ē Cae-  
sares suos illi filēs futuros. Ex albia terētia: fortassis hāc erat ex familia albioꝝ: quē cēfē poeta cādidissī  
mo albio ribullosa: quē scribēs Oratius inq̄: albi nōstroꝝ sermonū cādidē iudex. Tulit p̄creuit. Co-  
gnominē sibi. i. othōnē appellatū sicut ip̄e. L. otho nōiabat. cognomines. n. sunt q̄ eundē sunt nom. sicut  
a plauto duzē sorores bacchides nōiatē elegāter uocant cognomines: sic enim ait: qd̄ agunt duzē germanz  
meretricēs cognomines: & a Virgilio dictū est in. vi. aneidis. gaudet cognomine terrā ubi exposuit. Ser-  
uius gaudet sui nōis similitudine. Nondum nubilem: uiro imaturam annis nondum plenā. cōstrario est  
illud. iam matura uiro iam plenīs nubilīs annis. Druso: hūc dixit in superioribus a Tyberio necatū fame  
alimētis subductis: adeo ut tomentū & culcitra mādere tētauerit. Prodigus ac prociac: Cor. Tacitus. nātū  
otho pueritiam icuriōē adulescentiā petulāter rexeat. Mercurius in. v. ab horoscopo loco si fuerit uesper-  
tinus faciet prodigos: qui erogationibus profusis dissipent: quicquid repositum fuerit.

M. AN. Camilli moru: de Camilli defectiōē i Claudio diximus. Ante p̄cipia: p̄cipia ut uegetius ui-  
det inuere dūt p̄cipales milites ut tribū cēturiōēs: dicti q̄i p̄cipioꝝ nōia. Ob idipm: q̄ tanq̄ aucto-  
res defectiōis obtrūssent & hoc est qd̄ ausus dixit. Promotos: honestiore militia ornatos. Gloriā: apud  
alios. Gratiā: apud principes. Rarissimo: raro nec temere cuiq̄ decerni solito. Vir. L. otho. L. Ticia-  
num: Terentianum libētius legerim qd̄ alter filioꝝ mēnum tulerit cognomen. Primū alter. Cognominē  
q̄ eundē nōis cognomines dicuntur. p̄li. a q̄bus in Italia ortos cognomines eorū uenetos credo postulat.

Drufo: quē tyberius in ima pte pallatii fame necauit. Quarto cal. mai. octauo & uicesimo Aprilis die.

flagris obiurgaretur a patre: ferebatur & uagari noctibus solitus: atq; in ualidum quemq; obuorum: uel potulentum corripere: hac discincto sago impositum in sublime iactare. Post patris deinde mortem libertinam Aulicam gratiosam: quo efficacius coleret etiam diligere simulauit quis a num ac pœne decrepitam: per hanc insinuatū Neroni facile sū mum inter amicos locum tenuit congruentia morū: ut uero qdam tradunt: & consuetudine mutui stupri. Ac tantum potentia ualuit ut damnatum repetundis consularem uirū ingēs pramiū pactus priuſq; plane restitutionē ei impetrasset: non dubitaret in senatum ad agēdas gratias introducere.

De amicitia eius cum nerone & aliis gestis eius:



Mnium autem consiliorū secretorumq; participes die quem nero necandę matri destinauerat ad conuertendas suspitiōes cœnam utriq; exquisitissimā

manibus distēto in sublime iactare consueuerūt uel hoīem uel canē ludibrii cā de hoc Mar. ibi ab excussio missus in astra sago. Libertinā aulicā: quē admodū aulici dñr uiri in aula imperatoria uiuētes. Ita aulice fœminæ in famulatio imperatorio nuerant. Gratiōsam: fauorabilē & grā pollentē. qles in aulis principū frequēter repetiunt. si uenus dñā fuerit genituræ faciet gratiosos & amabiles: ut ingt Firmicus minus in. iiii. mathēcos. Diligere: amore. uenerio. Quāuis amī: anilis ætas minime amabilis est: cū uenus senionibus nō cōueniat. hinc illud periclis o elenpie uertula es. Decrepitā: decrepitōs dici senes. ab eo qd crepāt. I. resonāt & assidue clamāt existimat donitos. sūt. n. clamosi senes. alii uero decrepitōs dñcos ēē tradūt a creperō uocabulo antiquo: qd significat anceps & dubiū: tanq; senes in dubio uitæ constituti sint: quoz aia ut. ingt. Se neca habitat in prionibus labris: & ut ait Varro. si homo bulla est tātō magis senex. Insinuat: qd per in insinuatōē qdā cōciliat: utroq; usq; Iulius firmicus i. vii. amicus regi corpis pulchritudine insinuat.

Cōgruentia mox: Cor. ta. gratū nerōi fuisse othōnē memorat emulatione luxur. Idē alio loco ait: qd otho flagitissimū in amicitias neronis hēbat: sicut ait dispares mores dīssociant amicitias. Ita similitudo mox: gloriōsū ē tenacissimū ad amicitia faciendā: & sicut boni mores cōciliant pposita mali improbos. Ex hoc ut uerissime memorat. m. tullius in lētio neq; boni improbis: neq; improbi bonis amici esse pnt: cū inter eos maxima sit mox: studiōriq; distantia. Igit othōnem neronēq; facile coniunxit similitudo mox: improbissimorū qd malū est: ut ingt. Luuius malo aptissimū. Idē dñt igitillinus famosissimus intima familiaritate fuit deuinctus neroni ob libidines & uitia: gbus solis gloriabāt. qd multa: nōne hac rēpēstare flagitiosi non pauci plus possunt pollētē: apud principes flagitiosos: q; probi & bonitate cōspicui. Mutui stupri: mutuam libidinem colebant: utiq; stuprator erat utiq; stupratus uicissim. De reperitidis: duobus tantū casibus dicimus reperitidarum & de reperitidis: cuius rei in primo cōmentario copiosa facta est enarratio. Nō dubitaret in senatū: ex hoc plane demōstrat qd subnixus potentia fuerit otho: qd ausus est introducere in senatū ad grās agēdas eūq; damnatus erat repetundaz tanq; restitutum in pristina dignitate absolutū: cū tamē neq; adhuc restitutionem nec absolutiōē impetrasset: ueq; adeo cōsidebat suæ potentia: ut speraret se cō uellet restitutionē impetraturū. hoc āt beneficiū uendidit accepta ingenti mercede quā pactus erat cū reo.

Ad auertēdas suspitiōes: ne Agrippina aliqd suspicari posset. Vtriq; matri & filio. Exquisitissimā comitatis: ad affabulatem fermocinationis & elegantia nitoremq; apparatus referri potest.

MAN. Potulētio: nimio portu & temulentia titubantiū. Disento sago: ueste militari: sic mar. ibi ab excussio missus in astra sago. Aulicā gratiosā: ab aula aulicā grāsam dixit qd grā polleret apud neronem.

Per hanc aulicā: hoc ēē qd existimāt qd sū obliq; in fœtris scripsit. Quoz euehit optia summi. nūc uia p. cellus uertule uessica beate. Tacitus cōtra otho ingt pueritiā icuriōse adoleſcētā petulātē reserat gratus neroni emulatione luxur. Cōsuetudine mutui stupri: idē tacitus nero ait poppæ sabinā principale scortū: ut apud cōſciū libidinū depoluerat: tā in alienas fœminas q; arcanaz iter ē libidinū itelligas. uel certe ad id alludit qd alio loco idē auctor de lapso neronē i amorē libertæ cui uocabulū actē fuit simul assumptis in cōſciā othōne & Claudio fenetione. Ingēs pmiū pactus: si cū abolita dñationis ignominia in pristina dignitate restitueret. Restitutio: priuſq; ptes restituendū cōſiſſent. Ad agēdas grās: principi & pri bus qū iam cōfectio negotio. Participes: otho consilio: quæ de necanda matre nero cum eo cōſicarat.

Vtriq; neroni & Agrippinæ. Exquisitissimæ comitatis: multa comitate reſertam.

PHI. Flagris obiurgare: flagellare: flagra autē & flagella & flāmā dici a flagitate autiā do natus: cū flagitatio cū strepitu fiat. uñ & flagellare. I. perſonare de duci. Nāq; hæc oia sine strepitu crepituz nō sunt. apud sparthanos pueni ara flagellabant: quā rē greci ἀλαλδσ τι φασιν nñ deflagellationem dicūt. Inuali dū: ibecillū & ifirmū & ob id inturiz obnoxii. Obuioz: eoq; q sibi obuū fiebat. Potulētū ebriū uinoq; madēt: talis erat otho: qles solomon in paroeniis fugiē dos: mōet q nō dormiūt nisi sup plātauerit: neronē quoq; hoc idē facitasse supra pōtū ē. Disento sago: hoc ludicri supplicii genus frequēs est apud pcatiores: q calcitra aloue uictimeto phuri

Flagra  
Flagella  
Flagellare

Diamasty  
gosis

Ludicrum  
sagi suppli  
cium

Verula es  
decrepiti  
crepege  
senex bulla  
Ex similitu  
ne morum  
amicicia  
malū malo  
aptissimū

nero i amo  
re poppeæ  
ardecens  
Poppea pri  
cipale scot  
tū nero ex  
clusus

PH. Poppea fabina: otho fabina poppeæ pellexit inuenta ac luxu ad adulteriū: mox adulterio iūxit mī  
monū: cuius formā elegātiāq; dū apud principē immodice laudaret: ut auctor ē Tacitus: eū accendit ad eadē  
appetendā. Saepe auditus ē otho cōfurgēs ex cōuiuio nerōis se ire ad illā. cui cōcessam dictabat nobilitatem  
pſchritudinē uota oſum & gaudia felicū. talibus iritamentis nero i amorē poppeæ ardecēs ut illius amo  
re solus potiret: othōnē mādauit i hispaniā sub pſextu legatiōis idē Tacitus i alio loco poppeā fabinā elegā  
ter appellat principale scortū ueluti principis amica: quā nero apud othōnē cōficiū libidinū deposuerat dōc

comitatis dedit. Item poppeā Sabinam tunc adhuc ami  
cam eius abductam marito: demandatamq; interim nuptia  
rum sibi specie recepit. Nec corripisse contentus: adeo dile  
xit ut ne riualem qdem neronem a quo tulerit animo. Cre  
ditur certe non modo missos ad arcessendam non recepsisset  
sed ipsum etiam exclusisse quondam pro foribus astantem:  
miscentemq; frustra minas & præces: ac depositum repolec  
tem: quare diducto matrimonio sepositus est p causam lega  
tionis in Lusitaniam: & satis uisum ne poena acrior in unū ho  
minem diuulgaret: q tamen sic quoq; hoc disticho enotuit.  
Cur Otho mentio sit quæritis exul honorē: uxor is mechus  
ceperat esse lux. Prouinciam administrauit quæstorius p  
decem annos moderatione atque abstinentia singulari.

De spe eius ad imperium: & aliis gestis eius.



Tādē occasio ultiois data est conatibus galbæ pri  
mus accessit eodēq; momēto & ipse spē impii cepit  
magā quidē & ex cōditōe tēporis: sed aliquāto ma  
iorem & affirmatiōe Selsei Mathemancij cum eū olim

Poppea  
exclusit  
neronem

seneca ami  
cus othōis

Amor par  
ciarius

Poppea exclusisse neronē othōē  
abſente: siue ut locerātū uoluptatē auferret: siue qd Cæſaris nuptias grauit̄ ferret: cū nequaq; fugeret ama  
toris uſum pp immodicā libidinē: ut ait ſcribūt iuriscōſultū ē de pōſitū de pōſitori reddēdū a de pōſitario: quo  
tiēcūq; repoposcit. & ut ait iuriscōſultus nō debet res de pōſita detenor reddi. Diducto: ſepato diuulſo  
abducta poppea. Se pōſitus: uidē tacitus ſepoſitū fuiſſe othōnē p ipſiū legatiōis dat. In luſitaniam: taci  
dē familiaritatem ſueta poſt cōgreſſum & comitatū otho: & ad poſteriorē pē i urbe equitatus ageret: puincie  
luſitanie pſicōſ. Plutarchus refert luſitaniam othōni datā ēē a nerōe Senecæ ſuaſit & monū: quo in primis  
beniuolo & amico utebatur. Ne poena acrior: pax abſit: qn otho iter fieret: ſuitq; abſurdū qd nero q uxo  
rem occiderat & ſororem ob poppeæ cōiugiū: pepercit othōi. Mimū oēm: totius fabulæ ſcenā: q exorta  
erat de amore poppeæ iter neronē & othōnē pſario. Qu. mimos & rūr fabulæ ſcenæ: pſimilis. Eno  
tuit: diuulgatus ē. Sit exul: ſcribit Plu. othōis ſatis cōpſū fuiſſe: qd luſitanie pſextus fuerat conſtitutus: ut  
ſub hoſe impū uelaret exiliū. Mētio ho. ut p ſpēm legatiōis & ſub honoris uelamento exiliū delireſceret.

Vxor is ſu. poppeæ q primū othōis uxor fuit: mox neroni nupſit cū ille exturbaret othōiū. Prouincie  
luſitaniam: q in ultiorē hispania ē. Quæſtorius: iā honore aſtutur ſunctus. Abſtinētiā ſing. tacitus. puicæ  
luſitanie pſicōſ otho: ubi uſq; ad ciuiliū arma nō ex priore iſamia ſed itegre ſilēq; egit: pax oculi & patris rē  
peratior. Idē alio loco teſtat. puincia luſitaniam comiter adminiſtratū fuiſſe ab othōe. Plu. quoq; refert othō  
nē luſitanijs pſitiffē ſe ſe facillē & iuēdū. Vltionis: q Nerōnē ulciſci poſſet. Primus acceſ. cū galba deſecit  
ſet a nerone ut plut. pdidit prius otho acceſſit ex ducibus ad pres galbæ: & qū auri angētiq; hēbat i po  
culis: argētario id oē dedit: ut idē nūmī fierēt: quos miniſtris galbiam enumerauit: ſecitq; iter multos dies  
una cū galba. Ex cōdi. rē tpa cū ſoſet turbida & tumultuoſa ſpē dabat othōi aſpirādī ad ſperūd. Seleu  
mathe. mathematici ſiue genethliaci: quos pones ſe otho ſp hēbat cū bene ſpare de ipſo pollicebant ſed i  
ter alios erat ptolomæus maioris ap othōnē auctoritatis: qd ueritatē ſepe illi pſidixiſſet: q othōi in hispania  
comes iter alia pſiderat hoc futuq; ne a nerone iterimeret: q prior eēt moriturus: ipſo neroni ſuſpituq; p  
miſerat romanisq; impatuz. Itaq; ptolomæus cū ex euētu urq; appuſiſſet illud: qd priſo loco pſiderat: hor  
tabat othōnē ne de ſperio ſpē abiceret. ille more hūmāi ſgeniū qd cupiebat id libēt̄ amplexabatur. deniq; ut  
a trāqlo mathēmaticū hūc noiari ſeleuū: cū ptolomæus a Cor. ta. atq; plut. nūcupet n ſi fortassis dicitur ſit  
ptolomæus ſeleucus ueluti binominus. Saſpe ē de nobis nō cōſtat: ſicut ap Liliū ſreſtitiū dubitat.  
M. AN. Adhuc amicū: nundum conſugem: nā ea nero poſtea uxor duxit iſtūq; calcis ſignatē occidit.  
Abductam marito. i. Crispino plutarchus otho ingt famoſus Romæ ob nuptias poppeæ quā cū eēt ci

prædictū  
mathematici

ipini cōiunx amauit nero: addidit idem auctor eā a marito ab othone non nerone alienatā illud adiciendū  
puto apud Plutarchū semp pōpēā ppopēia mēdose legi. Demādātā: apud othōnē depositā: Tacitus pop  
petā igit Sabina pncipale scortū: ut apud cōscitū libidinū deposuerat dōc octauia amoliret. Corripillē ad  
cōitus cōsuetudinē traxisse. Cōtētū: otho. Missos: a nerōe. spm: et neronē. Depositū. i. poppēā ap ipm  
depositā. Diductō mīmōiō: ad illud refert qd nuptiāe spē dixerat poppēā ab othōe receptā. q. d. ad pta  
othōi poppēā. Sepolitus: otho. Ne poena acrior. Ibi maiori poena afficeret. Mīmū oēm: rediculā rei fa  
bulā q otho p belle neronē poppēā possēsiōe exclusisset. Mērito: ficto assimulato. Vxoris suae: ipius  
nōis q poppēā postea sibi mīmōiō iūxit. Prouiciā: iulianā: ut Plutar. scribit. Quātorius: quū qstura tū  
functus ēet. Vitiōis: qd honoris pēratu a nerōe relegatus ēset. Seleuci: mathematici: Cor. & Plutarchus

superstitem Nerōni fore spopondisset tunc ultro inopina  
tus aduenerat: imperaturum quoque breui repromittens.  
Nullo igitur officii aut ambitionis in quemquam genere  
missio: quotiens cenam principem acciperet aureos excu  
bati cohorti uirritū diuidebat nec eo minus alium alia uia  
militum demerebatur. Cuidam etiam de parte finium cum  
uicino litiganti adhibitus arbiter totum agrum redemit:  
emancipauitq; ut iam uix ullus esset qui nō lentiret & prae  
dicaret solum successionis imperii dignum.

De conspiratione eius contra Galbam & causis.

**S**perauerat at fore ut adoptaret a galba. idq; indies  
expectabat: sed postq pilone plato spe decidit ad  
uim conuersus est instigante sup animi dolorē etiā  
magnitudinem aeris alieni: neq; enim dissimulabat nisi pri  
pem se stare nō posse: nihilq; referre ab hoste in acie an i fo  
ro sub creditoribus caderet. An paucos dies seruo Caesaris

quēq; et in uisiores. erat nō officiosissimus: q ut ait tacitus oīa scrulū faciebat p dñatiōe. Quoties cena  
palpē exiperet: in hac inuam ait tacitus eo paulatim pgressus ē otho ut per spēm cōiuiui: quoties otho ap  
galbā epularet: cohorti excubias agētī uirritim cētēnos nūmos diuideret. Plutarchus quoq; igit quoties gal  
ba epulo acciperet cohortē semper q ad custodiā aderat corrūpebat: aureū singulis tribuēs: qbus rebus ipm  
galba honorare uidebat: qd eo studio & ppsari gfa in multis uterē. Demerebat: obseq; deuiciebat & bfi  
ficio cōciliabat. Quintilianus simul ut plensiore obseq; demeret amātissimos met. Aliū alia uia: ut hūc af  
fabilitate illū benignitate: aliū militari pmoitiōe demerere. nāq; ut historici pdiderūt affabile se & huma  
nū oibus exhibebat: egenis opitulabā plurimā uiris militaribus opē ferebat: multosq; pmouebat castrēsi  
bus honoribus. Cui cū uicino litigati: Cocciū peculū spiculatorē significat: cui ut uerbis taciti utar de par  
te finū cū uicino ambigētī uniuersum uicini agrū sua pecūia emprū dono dedit. Adhibitus: arbiter mira  
ri se ait Cicero in ofone p murēa fuisse cōsulatos nondū statuerē potuisse utq; iudicē an arbitq; dici oporteat.  
dī at arbiter iudex q tonus rei hēat arbitriū & pteit: & ut docet idē Cicero in ofone p roscio comedo: iū  
ad iudicē cām labefactiā adaduertit: ad arbitriū cōfugiūt. In hoc aut differūt iudex & arbiter: iudiciū & ar  
bitriūq; iudiciū est pecūiā certā: arbitriū scertā. ad iudiciū hoc mō uenimus ut totā litē aut obtineamus  
aut omittamus: ad arbitriū hoc aīo: ut neq; nihil neq; tm qtu postulat animus cōsequamur Proculus iuriscō.  
sultus titulo p socio tradit duo eē gña arbitroq; unū eiūmodū: ut siue aequū siue iniquū parere debeamus  
qd obsecrat cū ex cōpromisso ad arbitq; itū ē. alitq; hmōi ut ad bōi uiri arbitratū redigi debeat. & si noīa  
tim psona fit cōpēsā cuius arbitratu fiat: arbitratū uero dī cū adhuc res ap arbitq; genī: q res adhuc ier  
ta ē: ex quo est illud plautinū. hoc qd certū ē nō est arbitratū. Emācipauitq; qm p emācipationē quādā  
tradidit in mācipatū cocci peculī. Adoptaret a galba: spē adoptōis statī cōceptā acrius idēs rapiebat otho  
suauibus plensq; militū: pna in q aula nerōis ut similit. Titus tūius: de cuius potētia apud galbā supra me  
moraui: othōnē fouebat mtebaturq; p uiribus: ut galba adoptaret. Decidit: elapsus ē a spe adoptōis.  
Instigatē magnitudie aeris aliēt: othone: cui oē iturbidū cōsiliū multa simul exstimulabant luxuria ēē pici  
pi onerosa: opia uix priuato tollēda. Mercurius in. vi. horoscopo loco facit multis debitis & multo usura  
pi fōnore implicari. Referre: nullā ēē diām. An in foro sub creditoribus caderet: sicut hostis in acie su  
galat hostē: ita creditor in foro iugular debitorē dum repetit apud pratorem pecuniam creditam.

MAN. Tūc Nerōe: sublato. Aureos uirritim dabat: hmōi largitiōis & Tacitus & Plutar. i galba memi.

Superesse

Superstitio unde

demereri

Arbiter

Iudex  
arbitrium  
Iudicium

Arbitrariū

Horosco  
pus debito  
ris



nerunt. Aliū mīlīrū: ex mīlīribus quēuis aliū. Adhibitus otho. Arbiter: litis cognitor. Redemit: dato litigatori ex aere suo agri de quo ambigebat p̄cio. Emācipauit: ol onere leuauit. Successionis dignū: uisitatū successiōe dixisset. Indiesq; expectabat: neq; hoc satis ex cōsuetudine dictū: qui nullū sit i serbo ieremū. uiuo. n. in diē dicimū expecto in diē: cresco uero in horas doctior fio in horas nec secus fere ap̄ bonos legere ē. Sub creditoribus: qbus grāde aēs debebat. Caderet: casurus ē: p̄iret. Caelaris: galbæ,

PHI. Pro impetrata dispensatione: sensus est: unus ex seruis galbæ cupiebat fieri dispēlator imperatoris: qd ut facilius impetraret uisus erat orthōe depēcator: ex quo factus uoti cōpos uelut p̄ remun̄: iōe orthoni dedit decies sex terentiū hac sūmula aggressus ē: nē maximū t̄m cōp̄i sperū occupādi & galbā trucidandi. Quinq; speculatoribus lege sp̄cularibus. Cor. taci. & Plutarchus mōrāt duobus t̄mō hāc puinciam fuisse cōmissam p̄culo tēlariario sp̄culari: & ueturio optiōi: quos p̄cio & p̄missis onerauit data pecūia ad perdēdos pluriū aīos. ubi ut ait tacitus suscipe duo māipulares sperū po. ro. trāstendū: & trāstulerū. obiter emaculādus ē locus apud Com̄tacinū: apud quē legi ueturiū optiōē. p̄ optiōne. optiōes. n. in re militari appellānt hī: quos decuriōes aut cēturiōes optāt sibi mīlīstros uicari: oīq; quo facilius obeāt publica officiā: de qbus sic refert Vegetius in. ii. optiōes ab optādo appellatū: q̄ antecēdētibz egritudine p̄peditis hī tanq̄ adop̄ati eoz atq; uicarii solēt uniuersā curare. de eisdē ait. m. Var. in. i. de la. lingua. quos decuriōes primo sibi admīnistros optabant: optiōes uocari cōp̄ti: quos nūc p̄pter ambitiōis tribū faciūt. de optiōe in hac admīnistri significatiōe decēter dicit Plautus in asinaria. optiōē tibi sumito leonidā. Liuius ut noīe subcēturiōis signare optiōē a cēturiōne electū: cū ait in. viii. p̄missū fuisse cēturiōnibus: ut sub cēturiōne sibi quē q̄sq; uellet eligeret. q̄ uēl tutaret. Ab optiōe dē op̄natus: ut a decurione decuriōnatus. A p̄ticiōe p̄ticiōnatus. m. cato. maiores p̄cium parauere bonis atq; str̄is decuriōnatus. optiōnatus. hastas donaticas: alioq; honores. Singuliq; libet ex illis qnq; sp̄cularioribus binos sibi asciuerat socios & ita. xv. numero fuerūt principes othonianz cōsp̄rationis. Representata: statim enumerata. Solliciti reliqui: partim argento partim pollicitationibus. Haud dubia: indubitata & certa. Tulerat animus: optauerat. Ouidius in noua fert animus. Post adoptionem: inter adoptionem p̄sonis & eadem galbæ sex dies mediū fuerūt. Castra: pratoria. Ne oneraret inuidia: refert causam quare otho non aggressus sit galbam cōnatē. sicut aīo destinauerat. namq; illo forte die stationē agebat i palatio ea cohorti qua excubante iam pridem Caius caligula fuerat occisus: mox nero de ferto. igit̄ ne illi cohorti cōstaret inuidia tertii flagitii inureretq; tertiā de fertois imperatoriz notam: distulit negociū in sextū diem: tot. n. itertere inter adoptionem p̄sonis & galbæ regulacionem. Medium t̄ps: quattuor dies intermedios. Eae mitne illo tempore galbā aggredere. Religio: cum mathematicus diceret tempus ex monitu fatigū: nōdum aduentasse. De ferto die: fuit hic dies ad decimū octauū. Cal. februarius. Sub aedem saturni: aedē saturni in qua fuit romānoq; ararium: fuisse in foro romano historici p̄didērūt. Ad miliarium aureum Plutarchus in galba miliariū aureū fuisse colūnam auream tradit: in qua icise oīs italie utz finiuūt. Plin. iii. miliarium in capite romani fori statutum fuisse memorat: a quo ad singulas portas: quaz erant numero xxxiii. currebant mēsuraz regionum. Cor. Taci. ait perexisse othonom ad aureum miliarium sub aede iunoni. Operientē: expectarent. p̄stolarent. Audiuit: p̄dicta arusp̄cis: umbrius arusp̄icum peritissimū ut supra dictū est: galbæ sacrificanti tristia exta & istantes iſidias ac domesticum hostem p̄dixit: periculumq; capitis imminere imperatori audiente othone: q̄ proximus galbæ astiterat: & his quz dicebant̄ ap̄ umbricio attentum se p̄stabat. Liberto architectos nunciante: onomastus libertus othonis significat: quē patronus futuro sceleri p̄ſecerat: q̄ non multo postq̄ arusp̄x galbæ illa p̄dixerat: nunciat eū expectari ab architecto & redemptoribus: erat at̄ id signum paratæ cōiurationis & militū iā cōuentū. Igit̄ otho digressus est dicēs p̄dia urbana uentilata suspecta sibi emenda esse. & ideo prius exploranda inspiciedaq;

pro impetrata dispensatione decies sestertium expresserat hoc subsidium tanti coep̄i fuit: ac primo. v. speculatoribus commissa est res: deinde. x. aliis quos singuli binos produxerant omnibus dena sestertia representata & quinquagena promissa: per hos sollicitari reliqui. nec adeo multi aut docti fidutia in ipso negotio pluribus affuturis.

De assūptiōe eius ad principatū & aliis gestis. Tulerat animus post adoptionem statim castra occupare: cōnatemq; in palatio Galbam aggredi: sed obstitit respectus cohortis: quz tunc excubabat ne oneraretur inuidia. quod eiudem statione & Caius fuerat occisus. & desertus Nero: Medium quoque tempus religio & Seleucus exemit ergo destinata die p̄zonis consiliis: ut se in foro sub aede saturni ad miliarium aureum opperirentur: mane galbam salutauit: utque cōsueuerat osculo exceptus etiam sacrificanti interfuit. Audiuique p̄dicta arusp̄cis: deinde liberto adesse architectos nunciante: quod signum conuenerat quasi uenalem

Duo mani  
pulares tra  
stulerūt  
imperium  
Locus taci  
ti e macula  
tus  
Optiōes q  
Subcentu  
rio

miliarium  
aureum

P̄dictū  
umbricii

M. AN. Dispensatib: ut galbae dispensator eet. Decies sestertii: decē sestertia q̄ ne dimidiū q̄dem attet  
 ip̄l̄i talēti: Plutarchus ut alio dixit loco qnq; & .xx milibus decies sestertii taxantur: decē milibus nec  
 amplius. Cepti: auctas cōsiliū. Sigulitoxe qnq; qbus ab initio cōmissa res est. Binose illi decē q̄ cō  
 spiratiōi scdo loco accessere. Dena sestertia: q̄ otho Cæsaris seruo exp̄l̄erat: ut ad illud referat qd̄ eā pecu  
 niā subidiū rati isepi fuisse dixerat. Post adoptionē: p̄sonē a galba adoptato. Respectus: honor cūstia  
 tio. Excubebat palatio statōne hēbat quo appet nō semp eadē cohortē excubare soliti. Sed ex p̄mōti  
 castris p̄ uices aut porius forte accēsi cōiueri. Oneraret: maiore iuidia flagrare cōp̄l̄isset. Eiusdē statōne:  
 eadē palatio excubate. C. p̄cipis: caligula, desertus destitutus q̄a illogē ignauia aut p̄fidia ita accidisset ut  
 ip̄lis excubantibus unus atq; alter cassigē p̄clutatus eet. Religio: metus ac syderē obsequatio. Seleucus: ma  
 thematicus. Ac miliarii: aureū sic. Tacitus p̄ tyberianā domū in uelabz̄ ide ad miliarii aureū sub xde Sa  
 turni p̄git. Pli. currētē mēsurā miliarii i capite Romāi fori statuto: cū his tres miliarii eūdēm locū uocent  
 haud apte t̄i pōt̄ itelligi qd̄ a res eet. At Plutarchus clariis descēdētiq; p̄cedētiq; p̄cedētiq; p̄cedētiq; p̄cedētiq;  
 diebat in foyz̄ ubi steterat colūna aurea in q̄ ic̄is oēs italīe uix sinūt. Auspiciis: umbrici. Libero: ono  
 masto ut tacitus & plutarchus scribūt. Architectos: hūc p̄textū duo illi quoq; p̄cie mēni fuisse affirmāt.

domum inspecturus abscessit. Proripuitq; se postica parte  
 palatii ad cōstitutum: alii febrem simulasse aiunt: eamq; ex  
 cusationem prōximis mandasse quāteretur. Tunc abdi  
 tus propere muliebri sella in castra contendit. ac deficienti  
 bus lecticariis quon descendisset cursumq; cōp̄l̄isset laxato  
 calceo restitit: donec cōmissa mora succolatus: & a pr̄sen  
 te comitatu imperator cōsalutatus inter fanstas acclama  
 tiones strictosq; gladios ad principia deuenit. Obuiū quoq;  
 non aliter ac si cōscius & particeps foret adherētē. Abi m̄s  
 sis qui galbam & p̄sonem trucidarent ad conciliandos pol  
 lictationibus militum animos nihil magis p̄ cōcōne testa  
 tus est q̄ id demum se habiturum quod subip̄i reliquissent.

De initio principatus eius & aliis gestis.

**E**inde uergēte iā die ingressus senatū positaq; bre  
 ui orōne q̄li raptus de publico & suscipe imperiū  
 ui coactus: gesturalq; communi oīum arbitrio pa  
 latii petiit. Ac sup̄ ceteras gratulatiū a dulantiūq; blāditiis

nere toridē militibus aggregatis. Lecticariis: lectice bainis. Deficientibus: languēbus defanigatis. ex p̄  
 pera gestatiōe. Laxato calceo: soluta corrigia calciamēti. olim Hierōymus syraculanog; iyrānus cōsollis ē  
 uulneribus cū cultis corpis tanq̄ laxaret nodū calcei abstrictū moratus turbam tanto itervallo sustinuerit  
 agmen sarellitū: ne tyrāno succurrere possent. calceog; cōfector elegātū uocabulo dictus a plauto calceolari  
 us in aulularia. quis qd̄a legere maluit calceolari qd̄ non p̄bo. Succullatus: in collū militum sublati. sup̄  
 hoc uerbo plura in v. commentario. Strictos: eductos euaginatoq; Ad principia: loca in castris de qbus  
 iam dictū est. Quog; quog;: proprius uix decimo admittor nūc ego quog; die: sensus est quog; obui  
 us fiebat othoni punde illi adherēbat ac si cōscius foret illius cōiurationis. cū tñ non eet particeps: sicut lu  
 lius martialis tribunus: q̄ stationem in castris agebat p̄buit plerisq; suspitionē cōficientiæ. Missis q̄ Galbā  
 & p̄sonem trucidarent: Galbam trucidatum fuisse multis uulneribus supra memorauimus. p̄so uero adop  
 tatus a galba. in xdem ueste consueat: latebrag; abditus imminens exitum diserebat: cum aduenerunt  
 missi ab othone Sulpitius flore & Statius marcus: a quibus protractus i foribus tēpli trucidatus ē. Quod  
 sibi ip̄se reliquissent: mira othonis benignitas: qui non tanquam imperator uelit congere fortunas impera  
 toris sed totius imperii dñs faciat milites: habiturus id tantūmodo qd̄ sibi milites tanq̄ commilitoni ha  
 bendum reliquissent. refert tacitus othonem id t̄p̄is p̄tendisse manū ad singulos adorare uulgom lescie  
 oscula: & oia fecisse feruissit pro dñatione: q̄ p̄uallo castrorū p̄torianog; cōcōnatus est ad commilitones.  
 Ita enim blandius maluit appellare q̄ milites: qua concione insectatus est galbæ crudelitātē & auaritiā p̄  
 sonisq; adoptionem. mox aperto armentario: arma statim rapit: eumq; secuti sunt milites nullo ad hortan  
 tes: cum sibi quisq; dux foret & instigator. mox otho iam imperator galba p̄sonē trucidatis promissit mi  
 libus se ex sisco suo uacationis annuus exoletus. Vergente die: in uesperā inclinante. Quasi raptus de  
 publico. scribit tacitus exacto p̄ scelera die nouissimū malog; fuisse latitici: nūc senatū uocat p̄tor urbanus

castris  
 2nd

castris  
 2nd

postica  
 2nd

posticuli  
 2nd

postica  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

posticuli  
 2nd

Uerrania  
pionis

tertant adulationibus ceteri magistratus: accurrunt patres decernit Othoni tribunicia potestas & nomen Augusti & omnes principum honores: ipse adhuc cruento foro per stragem lacerantem in capitolium atque inde in palatium uentus est. cœdendi corpora sculpturæ cremariq; permittit. caput pionis uerrania uxor redemit ab intersectoribus condiditq; in sepulchro. Breui oratione imperatoria breuitate usus.

M. AN. Postica pte: a uera domo pte p tyberianas domos. Proximis: q; pæle steterat. Mādasse: Galba se regredi subicienda. Deficientibus: pōdere & cursu lassuerat. n. castra p̄oria extra urbē uia appi ad locū quē hodie bubulū caput uulgo nōlat. Larato: apto diffiactio soluro. Omisareiecta. Succolaris: militum humeris delatus. Particeps: conspirationis: id se domum habiturum: quasi dicat omnia eorum libidini permissuram. Ipsi milites. Virgente: inclinante. Raptus: a militibus. E publico: e foro quod prius fuit q̄u ex priuato in medium productus fuisset. Gesturus: administraturus. Impedim.

Otho salu-  
tatus nero  
neroni &  
othoni

PHI. Ab infima plebe appellatus nero in theatris auctore Plutarcho nero salutatus fuit: & cū quā nerōis imagines prulisset in p̄palatū nō phibuit: & ut refert Cor. Tacit. creditur ē otho de celebrāda nerōis memoria agitauit se spe uulgū alliciendi & fuisse q; imagines nerōis pponeret atq; ēt quibūdā diebus p̄p̄us & miles: neroni & othoni acclamauit. Nerōis cognomē adiecit. Ita uidelicet subscribebat marcus Otho nero. Imagines: imagines sūt cereræ & p̄idæ: istatūz uero anax & lapidæ. Ad eadē officia: q; officia habuerat procuratores libertiq; nerōis uiuente nerone: ea amiserat galba ipante: nunc ab othone ad pristina dignitatē reuocat. Propterea: p iure maiestatis ipatoriz.

Imagines  
Statuæ

Subscriptorū: moris ē principū scribere libellos quos p̄bat: i q̄bō notata sūma est expēdēdæ pecuniæ. otho ut usquequaq; se nerōis amicū p̄stiteret cū primū potuit ex auctoritate impatoris subscripsit libellū pecuniæ exoluedæ ad obolū uēdā aureā domū: quā fecerat nero. Carinus impator fastidiū subscribēdi trīn hūisse tradit: ut impare quēdā ad subscribēdū poneret: quē oburgabar plerūq; q; bñ suā imitaret manū: cōmodus quoq; ipator ad negligēs tardusq; fuit in subscribēdo: ut libellis una forma multis subscriberet. In ep̄is at plurimis uale trīn scriberet: alias subscribere significat fauere uñ subscriptores dicti de q̄bus alibi plura. Ea nocte: q; p̄mum fuit post galbæ fūgulationē. Cōcurantibus: ministris & aulicis q; audito gemitu rep̄te accurrerunt. Idē filius cāmit famulos accurrere solitos cū luminibus ad Annibālē in somnis bella gerentē. Piaculo: caput rionū pcuratiōne. Manes galbæ p̄piciare: aīam galbæ defūcti p sacrificia placare: sicut Romulus matris rēmi p̄piciauit. Deturbati: de lecto deiici. Viderat. p̄p̄tē & in somnis. In augurādo: mos erat p̄ncipū: ut augurantē & captato augurio res aggredierent. Idē idē: fr̄q̄nter. τ̄ γ̄ ἀρ. i. qd. n. mihi & longē affilis: est aut affilus uesp̄e: genus uulgo tabanus uocat. gr̄ci oest̄: uocat de quo cecinit poet̄a. i. i. geor. p̄rimus alburnū uolūtis: cui nomē asilo romanū ē. oest̄: gr̄ci uertere uocātes: plini. i. i. aculeus inq; quibūdā in orae est ut asilo: siue tabanū dici placet: uidet aut otho ideo murmurās dixisse: qd mihi & lōgis affilis: ut ostēderet sibi ominosum fuisse augurantē: bestiolas id genus uolūtates auguriū obturbasse. sed cū affilus latinū nomē: sit oest̄rū uero gr̄ci: nō uideo quō gr̄ce p̄nūciauerit latinā dictionē. & cū ubiq; p̄p̄sion fuit p̄tū sit uidet potius ad affilū locū esse referendū: tanq̄ dixerit otho: qd mihi & lōgis affilis eōe est: tanq̄ dixeret uellet nullū sibi paratū esse suffugiū: qualia affily sunt: ad qd confugiens euadere possit: nimiq; significari uolens sibi in imperio aut uiuendū esse aut moriendū. Germanici exercitus: sincerus codex habet germanicianus exercitus dictus: quī romanus erat sed in illyrico morabatur. sicut Vrbicianus: q; erat ad urbem quīs constaret ex alienigenis. usq; ita germanicianus: a germanico differre: sicut hispanienis ab hispano: & romanienis a romano: quīs ista non semp ex regula & ex formula latinitatē usurpent. In uictis uictis in ruit: primis Fabius ualens elegatis promptissimus coloniam agripinensem cum equitibus legionariis signis suis impetorem uitellium consalutauit: continuoq; secutæ sunt legiones exercitūq; superioris germanie.

Fastidiū  
subscriben-  
di in carlo  
Vale tātū  
in ep̄istolis  
Subscribe-  
re fauere

Affilus taba-  
nus oest̄rū

Germani-  
cianus  
Illyricianus  
Vrbicianus



De coniuratione germanici exercitus cōtra Otho-  
nem & alios gestis eius.  
Vb idē uero tps Germanici exercitus i Vitellū uer-  
ba iurauit: Q d ut compit auctor senatus fuit mīo

ab infima plebe appellatus Nero: nullum indicium recolas-  
tis dedit immo ut quidam tradiderunt etiam diplomatibus  
primisq; epistolis suis ad quosdam prouinciasq; præfides ne-  
ronis cognomen adiecit. Certe & imagines statuæq; eius re-  
poni passus est: & procuratores atq; liberos ad eadem offici-  
cia reuocauit. Ne quicquam prius pro potestate subscrip-  
tū quingentes sesterium ad peragendam auream domum:  
dicitur ea nocte per quietē pauesfactus gemitus maximos  
edidisse: repertūq; a concursantibus humi ante lectum ias-  
cens per omnia piaculorum genera manes Galbæ: a quo de-  
turbari expellique se uiderat: propitiare tentasse. Postridie  
quoque in augurando tempestate orta grauiter prolapsū  
idē idem obmurmurasse. τ̄ σ̄ ap uot καὶ ἀναχ ποῖσ̄ ἀσ̄ λ̄ οἰσ̄.  
Quid mihi & cum magnis affylis.

qui speciosis senatus populique relictis nominibus atque sacramento iuravit in verba vitellii imperatoris se futurum imperatorem: & ita appellatus est in germania vitellius imperator.

MAN. Recusantis: neronis appellatione repudiatis. Procuratores & libertos: neronis. Eadem officia: quae sub nerone obierant. Subscripti: sui assensum subscripserunt testatur est. Quingentesi festerio: ex publico intellige erogatum. Aurea domus: quae nero magna ex parte ornata. Ea nocte: quae primae galbae caede secuta est. Propitiare: sacrificiis placare. In augurando: quum auguria captaret. Murrurasse: murrura edidisse. Germanici exercitus: non germanicus ut quidam codices habentur: Tacitus auctor est duos superiores germaniae & inferioris exercitus eodem ferme tempore in Vitellii verba iurasse.

tendae legationis: quae doceret electum iam principem quietem & concordiam suaderet. & tamen per internuncios ac litteras confortem imperii generum se Vitellio obtulit. Verum haud dubio bello iam ducibus & copiis quas Vitellius praemiserat appropinquantibus animum fidemque erga praetorianorum poene interitione amplissimi ordinis exputus est: & placuerat per classarios arma transferri remittique navibus. Et quum in castris sub noctem promerentur: insidias quidam suspicati tumultum excitaverunt: repente omnes nullo certo duce in palatium cucurrerunt eadem senatus flagitantes: repulsique tribunos qui inhibere tentabant nonnullis & occisis sicut erant cruenti ubi nam imperator esset requirerent: prupuerunt in triclinium usque: nec nisi visio destiterunt. Expeditionem autem impigre atque etiam praepropere inchoavit: nulla ne religionem quidem cura: sed & motis necdum conditis ancilibus quod antequitus infaultum habere

PHIL. Electum iam principem: ut dicitur ipsum othonem electione militari & senatus fuisse principem creatum. Confortem imperii: tradit plutarchus othonem scripsisse vitellio pollicentem ei si quiesceret se daturus grandes pecunias & urbes: ubi visus victurus esset quetissimam & iucundissimam. Ducibus & copiis: duces copiae vitellianorum duo iprimis fuerunt fabius ualens: & aulus cecina. xxx. m. armatorum ex superiore germania ducebant cecina: qui in Italia descendit versicolo: qui sigulo & brachis quod barbari cum tegmine est idutus. Fabius vero ualens per alpes cotas intravit in Italiam ad xl. m. armatorum secum ducens.

Poene interitione: quasi exitio. Amplissimi ordinis. i. senatorii: historia haec est. otho crispinum misit. Qui acciret septima decima cohorte & colonia ostiensi in urbem apertam armamentum audacissimi milites.

duces vitellii uestitus cecina

Crispinus cruciatus

Tumultuati milites

Sub nocte

promus

Roma quae cum iussa exequens iuberet vehicula armis onerari scipiente nocte: apertam armamentum audacissimi milites fremere coeperunt: clamantes venisse crispinum senatusque res novas tectare arma contra Caesarem non per Caesarem capto: quomodo vulgato alii currus occupavit. alii ipsum crispinum cum duobus centurionibus obtruncavit. oes vero raptis armis nudatis gladiis instructi. Roma venerunt: tanquam latroni suppetias othoni piclanti: apud quem id raptis coenabat circiter octoginta senatores formidat primores. illi haec occasione exultantes idoneam iterumque senatores tanquam Caesaris inimicos tumultuabant. othonem anxietas coepit haud secus discriminis senatus qui suo territum. unde pfectos misit ad mitigandas militum iras: simulque senatores ad coenam vocatos surgere et coenatio iubens per posticum emisit tunc magistratus: pfectis insignibus senes formidatque p tenebras diversis latibula pertraxerunt: utque effugere potuerunt cum iam milites impetu coecitavit irrumpent in coenaculum ostendi sibi othonem postulare. tunc erectus otho qui discubebat lachrymis & precibus egre cohibuit furorem militum: in castra rediit iuxta neque innocentes. postridie vero eius diei largitudo usus est nueratque per singulis militibus quana milia nummum. ipse otho laudavit praetorianos milites: quod benivoli se alacresque fuissent: postulavitque temperamenti militaris fortitudinis & erga se charitatis modum. Per classarios: milites navales: de quibus supra diximus.

Arma transferri: huius negotio pfecterat crispinum ut arma transferrent in naues: essetque classis instructa. Sub nocte: nocte scipiente circa noctem. n. exposuit. Servius enarrat illud Virgilianum sub noctem cura recusat: ubi cum rps significat hanc postpositio sub accusativo coheret. ita apud Ovidium. sub galli cantum consolor ubi hostia pulsata. Promerentur: educerent ex armatorio: unde primus dictusque praefecti pncendis & cellario cibariis: plautus: sum primus opus. peccator peni. Insidias suspicati: at Cor. Ta. nocturnum rps in suspitionem tam in crimine evaluisset ita ut milites fremere argueret: pditionis tribunos centurionesque. tanquam familiae senatores: ad praetium othonis armarent. Nonnullis occisis: resistere seditioni tribunum & severissimos centuriones obtruncaverunt: urbem palatiumque perentes quoque impetus nec ipsi quidem palatii foribus coerceri potuit: quominus coadunati irrumpere: ubi vulnerati sunt lulius Martialis tribunos & vitellius Saturninus praefectus legationis: tandem visio othonem coartatus est furor. Lametari: consimiliter ad dona sacra celebrabantur in quibus vulgares undique plactus & lucubris sonus audiebatur adonorum: mentio fit in ezechiele. In triclinium: in coenatione: ubi cum octoginta senatoribus epulabatur summisque primariis. Nisi visio: otho imperator: qui in toro recubebat. Praepropere: nimis festinanter. Motis necdum conditis ancilibus: huius rei meminit Tacitus his verbis fuisse quod piclanti othoni moras religionemque nudum conditoque anciliorum scutum vel arma caelestia afferret: signatus est oem contationem ut Neroni quoque exitio famam. erat. n. infansum inchoare expeditionem illis

Salut ancylia  
gestant  
in martio

diebus: quibus ancilla ex sacratio mota a tripudiantibus saluti in honorem martis gestarent: & tantisper expedat dum credebatur: donec finita salia festiuitate intra sacrum conderent: fiebat autem sollemnis hic saltatio fabulio: ancilla gestantium in mense martio: sicut historici & poete prodiderunt. de ancilibus plura alias.

M. AN. Doceret Vitellius. Per item uicinos: peculiare non publice missos. Haud dubio: bello eminens. Ducibus Tacitus cecinam cum. xxx. milibus hominum ad occupandas alpes a Vitellio destinatus scribit: cum plutarchus asituplac: ceteris. Fabium ualentem ad sollicitandas gallias missum ac per coecianas alpes in Italiam intrare iussum nec obiter illud pigeat admonere apud Tacitum mendo se quotidianas legi per coecianas. Amplissimi ordinis. i. senatus octoginta. n. senatores: ut Plutarchus ait quod ea nocte cum eo coenabatur. nisi uictoria per palatium claudere fuisset uel iusto othone a militibus triduum irrumperibus obtruncati essent. Per claudium os: plutarchus ait Crispinum ad negotium quoddam quod septima cohorte missum a militibus quod infidias suspicari sunt cum duobus ceterorum casum. Nulla religionum cura: nulla religionis aut infidias dici ratione hita. Ancilibus motis: gestari coepit de ancilibus & tunc quo gestarent. Ovis statim in principio tertii fasti: abunde multa. Ceteris Lilius Dionysius Plutarchus & ipsi oino aliqua. Condita: suo sacratio reposita.

Galli fanatici

Non lauatio sed inq  
natio

PHI. Die hic erat mensis mar-

ci: tunc. n. galli sacerdotis cybeles qui mense deum nucupat fanatici lamē tabant. simulachrumque deae laubant in almonē fluuiū quod non sacra: sed sacrilegia: non lauacionem sed inqnationē appellat Augu. in. ii. de ci. dei. celebrabant autem populi annales matri deorum Romae ad sextum. cal. Aprilis: ut docet Amianus Marcellius. & carpentum i quo uehis simulachrum cybeles almonis undis abluebatur ex solenitate sacrificii. Ouidius tamen i fastis festa mense deum celebrari solita autum non martio mense sed Aprilis. possumus intelligere duplicem fuisse cybeles festiuitatem alteram marcio: alteram aprilis celebrari solitam. quod autem marci fuerit hoc tempus: quo otho ab urbe profectus est contra uitelium satis constat testimonio Cor. ta. & argumento anciliorum. quae martio mense peculiaris solenni saltu circūferebant. Diti pri uictimas litauit: sicut solex & faustum est litare diis superis: ita isoflex & isofaltum litare plutoni. Nam quod placat plutonem caesa uictima se capere diis infernis cognoscit: uero non litat plutoni prope aut spiciū consequitur tanquam sit uicturus: nec ad plutonem sedes pro mortem transiture. otho dum litat diti pri hoc est plutoni piaculum capit futurae mortis tanquam in orci proserpinaeque familia numeratus. Dis autem deus iseroze est: quia diues cum omnia recidant in terras & oriatur ex terris interpretatur Marcus Tullius in secundo de natura deorum. sic etiam apud graecos appellatur ἡ δούροα quibus diuinitas dicitur. ἡ δούροα. ἡ δούροα autem id est diuinitas dator est plutoni: ut scribit plato in cratyllo de autem inuenio uocabulo dis pater: sicut neptunus pater. Saturnus pater: iouis pater coniunctus dicitur. & mars pater hoc est marspiter & iugro uocabulo iouis pater: quod nunc elysius aut imuratus quibusdam lris iuppiter appellatur. scribit Cicero i oratore quod antiquis diuis uocabatur: quod nunc dicitur dis. postquam placuit nostra contrahere. Inundationibus tyberis inundatio: quae immenso auctu rupto ponte sublitio non modo plana ut bis loca inundant sed secunda ab huiusmodi casu impleuit. rapti sunt & publico perlicio plures i tabernis & icubilibus iteroze. Plutarchus & Tacitus auctores. Lapidem miliarium. Praeclufam uiam: paranti expeditionem othoni quod pos marcius & uia flamina iter belli obstructum uertabatur in omen iminentium claudii. Trahi propterea stinari & in longum duci. Quamprimum decertare statuit. Corne. Tacitus in hanc finem ait: otho scripta ducum signitia rem in discrimen mitti iubebat eger mora & spei impatiens. hoc tamen non fiebat ab othone.

Marspiter  
Diuis dis

& die quo cultores deum matris lamentari & plangere incipiunt. Præterea aduersissimis auspiciis: nam uictimas Diti patri caesas litauit quum tali sacrificio contraria exta potiora sint. Ex primo egressu inundationibus tyberis retardatus: ad uicesimum etiam lapidem ruina adificationum praclusam uiam offendit.

De congressu Othonis cum exercitu Vitellii: & aliis gestis.



Simili temeritate quamuis dubium esset nemini. quin trahi bellum oporteret: quando & fame angustius locorum urgeretur hostis: quamprimam tamen decertare statuit: siue impatiens longioris sollicitudinis: speransque ante Vitellii aduentum proficigari plurimum posse. siue impar militum ardori pugnam deposcentium: Nec illi pugnae affuit. sustititque bruxelli.

Simili temeritate quamuis dubium esset nemini. quin trahi bellum oporteret: quando & fame angustius locorum urgeretur hostis: quamprimam tamen decertare statuit: siue impatiens longioris sollicitudinis: speransque ante Vitellii aduentum proficigari plurimum posse. siue impar militum ardori pugnam deposcentium: Nec illi pugnae affuit. sustititque bruxelli.



ex præcepto disciplinæ militaris: quæ præcipit publicum consiliū esse utrumdum nisi occasio inuitet aut ne cessitas urgeat. Ideoque amiliū paulū dicere solitū ferūt signis collatis bonū imperatorem decernere nō debere: nisi summa necessitudo aut summa et occasio data esset. An uitelii aduērum p̄figari: uitelius. ut supra dictū est: præmiserat in Italia cū copiis militariibus duos duces fabiū ualētē atq; cecinnā. ubi spabat otho magnam partem bellī p̄figari posse aduersus cecinnā atq; ualētē: anteq̃ ipse uitelius aduenisset: p̄figare aut ut docet Gellius in .xiii. noctiū atticæ: significat ad p̄nitentem interitū deducere atq; depere. p̄figari atq; res quasi p̄fectas & p̄ditas appellamus. in alio significato p̄figata dixerūt absoluta & effecta: qđ quis damnes a gellio: sic repudiādū nō est cū & latine linguæ pars Mar. Tullius p̄figatū dixerit p̄ absoluto & p̄ne cōfecto. sic. n. ait. in .v. q̄stione tusculana: atq; si ita est p̄figata iam hæc & p̄ne ad exitū deducta q̄stio est: Cor. Tacitus dixit p̄figauerat bellū cū iudeis Vespasianus p̄ eo qđ est consecrat & p̄ne ad exitū deducta duxerat. sic & bellū p̄figatarum idētidē usurpat ab historicis. Substitit brixellīphu. in othone ait. ipse igitur brixelli. quæ urbs italice circa padum sita est: subsistens copiarum duces emisit. nū marium celsum Suetoniūq; paulinū tum etiam gallum & spurinam claros quidem uiros: sed qui in rebus agēdis minus potuerint. ut instituerāt uti cogitauerat suis: propter inobedientiam audaciamq; militum.

M. AN. Cultores: galli sacerdotes. Deū mris: Cybeles. Lamentari & plāgere: Mar. æra celenos lugentia maris amores: Et iuriis gallus uedere saepe solet: solebant enim plāctū & lamentatiōē galli sacerdotes ad almonē usq; flue. eius simulachre comitari. Ouidius: Papinius in filiis: Lactātius & Aurelius Augustinus uariæ illius sup̄stitionis meminerūt. Citi p̄si: Plutoni cui ara in cāpo martio fuit. Contraria: nō litantia. Potiora sunt: meliora protendant. Inundati cē Tyberis: Plutarchus & tyberim inundasse ait & C. cæsarī statum sua spē cōuersam ad ortū solis: & habenas signo uictoriæ in capitolio excidisse. Adificio: quæ casu prolapsa uitam occiderāt. Trahi bellū oportere: nullā hostibus fieri pugnādi copiam. Profigari: cōfici. Luitius mitterent ad collegam qui iā bellū p̄figatū haberet uti ille hoc uerbo sc̄ptus: quo magis mireris Gellū ut nouū & pagē usitatū non probare. Impar: non tanti ut militibus poscentibus pugnā posset obistere. Illic quæ primo commissā est. Brixelli: est id oppidum cisalpinæ galliæ circa padum.

Et tribus quidem ueg: mediocribus plīis apud alpes circaq; placentiā & ad Castoris quod loco nomen est uicit: nouissimōq; maximo apud bebriacum fraude superatus est: quū spe colloquii facta quasi ad conditionē pacis militibus eductis ex improuiso atq; in ipsa consultatione dimicandum fuisset: ac statim moriēdi impetum cepit. ut multi nec frustra operantur magis pudore: ne tanto rerum hominūq; periculo dominationem sibi asserere persequerentur: qđ desperatione ulla: aut dissidentia copiarū. Quippe residuis integerq; etiam nunc quas secum ad secundos cāus detinuerat: & superuenientibus aliis e Dalmatia Pannoniaq; & melia

cū in acie nihil prædæ cepissent. Circa placentiā: spurina dux Othonianus placentiā obtinere: quā cecinna uitelianus oppugnare cōtendit: unde de exorto certamine: quā temere corpat: traiecto rursus pado Cremonā petiit. in hoc apud placentiā certamine pulcherrimū amphitheatrū opus sitū extra muros configit. Et ad castoris: Cor. Ta. ad. xlii. a Cremona lapidē locū esse ait: quē ipse nō castoris uocat sed castrog: ubi uiteliani a Suetonio paulino & mario cello ductibus othonianis in insidis præcipitati sunt: cōstareq; delectari potuisse cecinnā cū uniuerso exercitu uiteliano: nisi Suetonius paulinus receptū cecinisset. Nouissimo maximo: hoc quartū prælium est quo othoniani p̄figati fuerūt non tam uirtute hostiū quam fraude.

Apud brachiū: iter Veronā cremonāq; situs est uicus bebriaci: quē Corne. Tacitus ait duobus romanis eladibus notum in faustūq; esse. plut. bebriacū inquit oppidum est prope Cremonā: quo cū otho uenisset de pugna consultauit. de hoc luuenalis. bebrici i campo spoliū affectare palati. Cū spe colloquii facta: uitelio: quæ p̄pter omisso pugnar ardore othoniani ultro uitelianos salutauerūt: cōmilitonesq; appellauerūt. fecit hæc res metum proditiōis apud ignaros plerosq; quæ causa salutandi fuisset. tunc incubuit hostium acies robore & nūero præstantior. othoniani qđ dispersi ac pauciores forent præliū acriter sumperunt. cominus eminusq; uirum concurrebatur. tandem uictoria fuit p̄ne uitelianos. othoniani uicti passim fugere cōperūt. Consultatione: corrige consultatione: dū n. othoniani consalutē uitelianos & cōmilitones appellant: tūc uiteliani acriter scubuerunt suaferuntq; othonianos. Statim: audita suorum strage: cū pfugi e prælio perditas res patefecissent. non. n. iterfuit ipse certamini. Magis pudore: huic opinioni astipulatur plutarchus scribens othonem anteqm mortem sibi conscisceret dixisse ad cōmilitones:

Ex occasio  
ne aut ne-  
cessitate  
pugnandū  
profigare  
profigata  
absoluta  
Bellum p-  
figatum

cōfigit  
theatrum  
placentinū

Bebriacus  
uicus

uictoriae ci  
uilit bonu  
prie malū

uictoriae ciuilit bonū prie malū est: mihi credite: mori malo q̄ impare. haud. n. uideo cui tāto emolumento romanis futurum sim ubi uicerō: quanto si me ipsum dederō p̄ pace atq; cōcordia & ne rursus talem diē ui-  
deat Italia. Quippe residuis integritq; cū othone bebrici remāserat magna militū copia adhuc segra & inacta clade. Corne. tacitus pratorianus miles nō uirtute se sed proditiōe uictū fremebat: sapere adhuc cū ipso othōe q̄qd militū trāspadum foretuenire melicas legiones. magnā exercitus partem bebrici reman-  
sisse. hos certe nōdū uictos: & si ita ferret honestius in acie pituros. Ad secūdos casus: noluit otho primo discrimini cūiq; bellico cōmittere copias ois: sed partem militū sibi seruauerat ad fortunā bellicā: casūq; tentandū: sū primo cōflictū fuisset p̄fugatus. E dalmatia pānonia & mēsa: Plocius firmus praetorii prae-  
fētus dū orat othōnē ne aduersē fortūae succūbebat: prēmisi & mēsa nūciabant exercitus aduentare legio-  
nesq; iā iter igressas. & ipse otho anteq̄ senetipm̄ iteriret: palū dixit scio uictoriam esse hostibus neq; fir-  
mā neq; ualidā. auiciā nostras & mēsa uires non procul abesse. asia & syria & aegyptus & q̄ cū iudaeis bellū gerat nobiscū sunt. senatus & hostiū fili atq; uxores penes nos sūt. praeterea ut Plutarchus ait: multi nūcia-  
bāt pānonios & dalmaticos & mēsa exercitus ipatorē othōnē elegisse. appellat aut mēsa p̄uincia: quae iū-  
gis pānoniae ad pōrū usq; cū danubio cōcurrēt. in ea sūt dardani mēsi & tribali pōroq; contermini scythae.

mesia

MI. AN. Tribus p̄uicis nū praefer placentiae moenia: Altero iter cremonā & placetiā: tertio in capis be-  
brici: duobus superioribus ad othonianis prospere depugnatis ultimo euentu poenae dubio quā ab initio hostē fuisset inde ipsi uicti sunt. Castoris locus is inter cremonā & placetiā ubi altero ab othoniāis p̄-  
lio p̄pere fuerat pugnatū. Bebricius est id oppidū in cremonā & placetiā: tertio in capis bebrici. Plutarchus auctor ē  
othoniāos prima acie stātes amice a uiteliiāis cōpellatos ac quodā modo ortā inter milites colloqui quādā  
specie: quo accidit: ut duae t̄n legiones eo die confixerint Vitellii una quae rapax dicebat & othonis altera  
quae auxiliatrix. Residuis copias. Ad secūdos casus: magis necessariis. sunt enim secūdi casus qui pen-  
dent ex necessitate quā primus casus nobis imposuit. E dalmatia pandonia & mēsa: plutarchus alii pāno-  
nios Dalmaticos & mēsa exercitus una cum ducibus othonem elegisse nunciabant.

PHIL. Ne uictis q̄dem adeo af-  
flictis: cū uictae othōis copiae nō  
ita ex clade afflictae eēnt: ut ne-  
rent caput releuare. militū ardor  
ut ait tacitus bonū habere aium  
subebat othōne: adhuc nouas ui-  
res & ipsos extrema passuros au-  
surosq; flagrabāt ire in acie furo-  
re quodā & istinctu genia otho-  
nis p̄stantes. praecabant ne ipso  
deserere: ne uel hostibus p̄deret.

Quid uis discriminis: q̄d cūq;  
periculum. Vel sole: sine auxilio  
eae copiae: quae itegre erāt nec  
interfuerūt p̄lio bebriciensi.

Pater  
Suetonii

Suetōius lenis: pater cognomi-  
natus est lenis cū filius dictus sit  
tranquillus cognomēto cōsimili.  
nolim existimare hunc esse Suetō-  
niū paulinū: iter duces othonia-  
nos clarissimū quē contatorē na-  
tura fuisse memorat tacitus. ille  
enī fuit dux copiae cū p̄ trāglli

augusti cla-  
uius  
clauarium  
quid

fuerit tribunus. tribuni autē obteperant legato q̄ sub imperio ducis est. Augusti clauius: nomen est officii  
sed cuius ambigū. ego existimo clauū a trāglio appellari patrē suū: ab eo q̄ praefectus fuerit donatio im-  
peratorio iter milites dispartiendo: & ut pedibus uadā in hac sniam: suadet auctoritas Cor. Taciti: qui scri-  
bit clauariū donatiui nomen esse. uerba taciti haec sunt ad hāc sniam pertinētia. seditio se militū uoces ten-  
ebant clauariū: donatiui nomen est. flagitiū nunc pecūiam aut frumētū prouiderant: & festinatio atq; au-  
uiditas praep̄diebant. possumus etiam nō septe Augusti Clauium interpretari senatori senatore ab impe-  
ratore factum. nam quēdammodum lenis clauus dē uestis senatoria: ita & clauus dici potest. quod probat na-  
sonis carmen cuma restabat. clauī mensura coacta est. ubi clauus haud dubie senatoria dignitas nuncupat.  
igitur nil prohibet ita a clauo clauium inclinare & accipere pro senatore: quēdammodum a lato clauo lati  
clauus senator nuncupatur. prior sententia magis placet. namq; & apud Maecellinum mentio fit de eo q̄  
praepositus erat largitiōibus iperatoris: quem uocat comitem largitiōem: qui a clauo uel clauē hoc nomen  
putant ichinari tanq̄ clauum imperatoris praefereat uel clauibus praefesset: falsū uident: cum tale officium sit  
sordidissimum: nec tranquillius sordibus paternis fuisset gloriatus. Defectione tamen patriis haud du-

clauī mēsu-  
ra coacta ē

ne uictis quidem adeo afflictis ut non in ultionem ignomi-  
niae quiduis discriminis ultro & uel solē subirent.

De detestatione eius ciuiliū bellorum: & ultima dispo-  
sitione ipsius.



Nec fuit huic bello pater meus Suetonius Lenis  
tertiā decimae legionis tribunus Augusti Clauius.  
Iste mox referre crebro solebat othonem etiam pri-  
uatum usq; adeo detestatum ciuilia bella: ut memorante  
quodam inter epulas de Cassii Brutiq; exitu cohorrerit:  
nec concursurum cum Galba fuisse: nisi confideret sine bo-  
lo rem transigi posse. Tūc ad despicendam uicem exemplo  
manipularis militis concitatum: qui quū cladem exercitus  
nunciaret nec cuiquam fidem faceret: ac nunc mendacis.  
nunc timoris quali fugisset ex acie argueretur. gladio ante  
pedes eius incubuerit. hoc uiso proclamasse eū aiebat: non  
amplius se in periculum tales tamq; bene meritos cōiectūq;

Fratrem igitur fratrisq; filium:& singulos amicorum cohortatus ut sibi quisquam pro facultate consulere ab amplexu & osculo suo dimisit omnes. Secretorq; captato binos codicillos exarauit ad forem consularios: sed ad Messalinam Neronis: quam matrimonio destinauerat commendans reliquias suas & memoriam. Quicquid deinde epistolarum erat: ne cui periculo aut noxiæ apud uictorem forent concremauit: diuisit & pecunias domesticas ex copia præsentis.

De morte & funere eius.



Plutarchum: sed neq; aduersus anibalem neq; aduersus pyrrhum neq; aduersus cymbros bellum est pro Italia: sed cum romanis bellum gerentes ambo patriam & uicentes & uicti iniuria afflictus: nam uictoriz boni patriz malum est. Detestatum: execratum. Cassi brutiq; exitus: qualis fuerit exitus Bruti & Cassi tyrannicidarum Plutarchus & Apianus cæteris historici prodiderunt: & nos supra memorauimus. Corruerit: subitaria consternatione ceciderit: uel cohorrerit: horrore subito fuerit implicitus: tanquam a cohorreresco dictum sit.

Tunc post cladem bebracensem. Despiciendam: contemnendam. Concitatum: zelum est a superiori. repetendum enim est: pater referre solebat. Exemplo manipularis militis: scribit plutarchus unū ex obscurioribus militibus sustulisse ensem: qui cū di-

clanicularius

ludicio nihil præstantius

Fides militis othoniani

**A** Tq; ita paratus intentusq; iam morti tumultu inter moras exorto ut eos qui discedere & abire ceptabant corripere quasi delectores detineriq; sensis. Adiciamus inquit uitæ & hanc noctem iis ipsis totidemque uerbis uetuitq; uim cuiquam fieri. & in serum usq; parente cubiculo si quis adire uellet potestatem sui præbuit. Post hæc sedata sine gelidæ aquæ portione arripuit duos pugiones: & explorata utriusq; acie quum alterum puluino subdidisset foribus adportis artissimo somno quieuit. Et circa lucem demum expergefactus uno se traiecit ictu

astit: scito Cæsar sic oēs esse pro te instructos: seipsum iugulauit.

Nūc mendacii argueretur: accusaretur culpareturq; q; mendax nūcius foret & fraudulentus: cū nūcius nō uandicus esse debet sed ueridicus. Propertius, omnis enim debet sine uano nūcius cē.

Aiebat: scilicet pater meus. Non amplius se in periculū: ait otho apud Tacitum. hunc animū: uirtutē uestrā hanc ultro periculis obicere nimis grande meæ uitæ præciū puto. addit Plu. Othonē

Nūcius nō uandicus sed ueridicus

diuixisse. o committentes hunc diem illo duco beatiorē: quo me fecistis imperatorem. cum uos tales intueor & talibus sum dignis existimatus.

**M. ANTO.** Ne uictis quidē: copis ipsis superuenientibus. Vel sole sine iis etiā quæ in Italia circa othone erant. Pater meus Suetonii. Suetonii paulini plutarchus in othone sæpe meminit eiusdē & tacitus: sed pauli nūm non lenē: ut quidā tradunt cognominauit: quare uide ne diuersus hic ab eo fuerit. Clauis: officii no men sed a claua ne ante clauo in dubiū uenire potest. Augusti. Si ad octauium Augustū id referas atq; utiq; competet: ut sub othone tribunus adhuc esset: uel si ita accidit certe iū grandem natu tunc esse oportuit. Priuatus: nondū imperator. Corruerit: repente ceciderit atrocissime rei admonitus. Nec cōcursum: pater repetere solebat referre. Cum Galba cui imperiū & uitam ademerat. Transigi: confici. Quasi fugisset ex acie: argueretur: uelut defector ignauis: & pauoris corripere tur. plutarchus ait: inter hortationes militum ex obscurioribus quendam sustulisse ensem ac diuixisse scito Cæsar sic esse omnes pro te instructos: seipsum iugulauit.

**PHI.** Fratrem saluū ticianum: cui profectus ab urbe curam imperii permisit. penes eundem adiuu esse honorem militaris imperii: qui ex clade bebracensi effugit usus beneficio noctis. Fratrismq; filium: Plutarchus acceritum fratris filium cocceiū adhuc adolescentem ut audiret: neq; timeret uiuulum est hortatus & ut matrem & domū & uxorē ipse tanquam proprios curans tueretur. Tacitus eum uocat saluū cocceianū: quæ air prima iuuenta trepidum fuisse: quem otho monuit ut erecto animo capesseret uitam: neu pa-



bratura proportionis respondet ut animus corpore & corpus tali aīo dignū uideat. Male pedatus: distortis pedibus sicut a manu manipulatus ita a pede pedatus deriuat. unde & aduersū pedatū inclinari dicit: quo utit Plinius: q ait in xi. leo tūc & camelus pedatim igreditur hoc est ut sinister pes nō transeat dextrū sed subsequat. pedes hōi maximū sunt foemini tenuiores. uola hōi nō solū in māibus est: sed et in pedibus: ut & hinc cognominā iuuenta plati: plauti: scuri: pāteat aut in trāscursu plinianis dictiones enarramus: plati appellatur q supra modū pedibus plati sunt: sicut & planae tabulae plīcae noīant. Plauti ueroq; & ploti dicitur: sunt planis pedibus. uñ & poeta comicoge lepidissimus a planicie pedū primo plōtus postea plautus est dictus: soleas quoq; qbus utebant in unādo quo plantus pedē poneret exemplora appellabat. scuri appellat q extātes talos hēnt: pāte uero dñr quoq; pedes scuri sūt. a uerbo pādo qđ significat recurro atq; reflecto. Plin. in. xvi. at populus contra oīa inferiora pandit: facile pandit iugulās: hinc a uidetruo arbores pādate elegatē dicit: q in aedificiis curuānt. Mūdicia: muliebris: ait marius apud Salustium mūdicia mulieribus uiris laborē conuenire. si suppetit fuerit dominus genituræ: facie amatores mūdicariū & q nascens oriēbus pleiadibus stellis erūt mūdicia: muliebrū unguētis oblit: crinibus amulatis polita fronte nitidū: moliter ambulans. Vestigia spūdet: deniq; penitebit tale: qđ uiri nati sunt. uole aut mūdicia: muliebrū subitelligimus et cōtineri speculū illud: qđ orthōi iprimis pbro datū est de quo ait Sidonius apollinaria elegatē. post speculū imanis pōp: quo se ille uidebat hinc turpis q; pulcher ortho. ex quo illud uulgatissimū. Tenet speculū patici gestamē othonis: Seneca quoq; in uniuersum castigis mollitiā effeminatoris sic ait in primo qstionū ut qeqđ mūdus muliebris uocabat: sarcinae utiles sint: manus dīo et militares: tā speculū ornatus tm cā adhibet: nulli nō uitio multario necessariū scñ est. cū hāc Seneca snā qđrat illud satyrogauit. speculū ciuilis sarcina belli. Vultus: depilato & glabiore facto specimē effeminati hōi: est uellere pilos: ut glaber mollisq; sit in foemina reformatus: sicut supra dēn est. **Galerico:** supius annotauimus galericulū & adulterinā comā: qñ ex alienis capillis istar galeri coma cōpingit & capiti ita graphicæ ac diligēter aenech aptatur: ut a uera coma iternolci nō queat. Scribit elegatē Iulius Firmicus in. viii. matheos: qđ illi q pleiadas hēnt i horoscopo: alienis crinibus pulchritudine nectant: & dēptis pilis corpus i foeminā trāsserūt. Quotidie rasi. In hoc imitatus est ortho aphricanū Scipionē q prius oīum radi quotidie instituit.

**MAN.** Examinatus est: extinctus. Apud uelternā plutarchus ait. batelli ubi se occiderat othonis sepulchrū se uidisse cū hac inscriptione. M. Othonis. L. & octauo ætatis annoia Trāgli exemplaria quæ ad manū puere sic hēnt: quo lectio nō mēdosa nō solū auctoritate: sed rōne et cōselle: plu. andor est: Othonem septimo ac tricesimo ætatis anno perisse: qđ uerissimū esse ipsa tempore rō demonstrat cōsta illū luxuria & rursiprodine uitæ: & ut qđā est tradit muiuo stupro Neroni conciliatū. qđ flagitiū nō nisi iter equalis solet cadere: Ceterq; nero tricesimo atq; alterno uitæ aīo perit ortho: qđem post illū mortē circū acto qđ si tam puerct ortho fuisset ætatis nō uideo qua rōne illi cū nēde in uita cōuenire potuisset octauo igit & tricesimo: ut propius plutarchi testimōio accedat nō quingagesimo legēdū. Tāto orthō aīo: Mar. Nūqđ maior ortho fuit. Competit: cōgruens fuit. Male pedatus: pedibus & crinibus infirmis: pes enī dicitur qeqđ est a foemore ad calcem: est ad hęc: & stadi fundamētum pes. iccirco in aedificiis area pes magnus appellat: & q negociū instituit pedem posuisse quasi fundamētū fecisse dicit: pes et mēsurā quo ex. xvi. cōstat digitis est & funis quo uelū nauale tendit: Ver. Vna oēs fecim pedē. Vultus: deglabrato depilato: Galerico: alienis comis in speciem galeri circa caput compactis. Mar. Fiūt absentes & tibi galba comæ.

Annexo cooperator: ac pane madido. Iuue. & præsium in facie digitis extendere panem.

pane madido linire consuevit: idq; instituisse a prima lanugine ne barbatus unquam esset: sacra etiam ludis sæpe in litæ religiosaque ueste propalam celebrasse: per quæ factum putem ut mors eius minime congruens uitæ maiori miraculo fuerit. Multi præsentium militum com plurimo fletu manus ac pedes iacentis exosculati fortissimum mirum unicum imperatorem prædicantes ibidem statim nec procul a rogo uim suæ uitæ attulerint. Multi & absentium accepto nuncio præ dolore armis inter se ad internitionem concurrerunt. Deniq; magna pars hominum incolumē grauissime detestata mortuum laudibus tulit: ut uulgo iactatū sit: etiam Galbam ab eo non tam dominandū q reip. ac liberatis restituendē causā interemptum.

illinebat pane madido pilotri medicamine. In lintea ueste: linteam uestem: quæ byssina dicit: sacerdotalem

ma le pe

pedatim  
uola i pedi  
bus  
planei q  
plauti  
plautus  
Scuri  
panis  
Arbores  
pandate  
Horosco  
pus amato  
ris  
mūditiarū  
Speculum  
othonis  
Vultus  
Galericulū  
fieri ex alie  
nis capillis

u s 70. 27

u s 70. 27

u s 70. 27

u s 70. 27

u s 70. 27

lac aīnū

pilotra

linta uestis  
sacerdotal



esse & religioni accommodam astitim explicauimus in superioribus. unde linigeri dicti sacerdotes itati. ortho ueluti unus ex istis hoc est sacerdotibus istis celebrant sacra dea istis lineatus & liniger. Com modū quoque imperatorē seruū sacra istis coluisse ita ut caput raderet & anubim portaret. de cemoniis istis nō negligētē scripsimus i propriis commētariis. Minime cōgruens uitae: cū uita othonis fuerit de licata & poenae foemina: mors uero romana & uirilis: minime iter se congruebant: mors enim congruit ui tae: quādo uitam laudabiliter actam & fortiter mors generosa sublequit. ait Tacitus tantūdem apud poē tas metuisse othonem bonae fāmae quārum malae. Manus ac pedes exosculati: Cornelius Tacitus tulerūt corpus praeioris eohortes cum laudibus & lachrymis uulnus manusq; eius exosculantes: qdam militum interficere se se: nō nota neq; ob meritum sed emulatiōe decoris & charitate principis. Multi & absentiū: ait idem Tacitus & bebrici & placēdae aliusq; in castris celebratū promissū id genus mortis ab othonia nis. ut sternerent se interficerent. Ad internitionem: ad exidii & mortē. Lūius in nono. lucerni ac simi nites ad internitionem cess. interneciū exitiale significat. plinius. habet deinde interneciuū bellum cum Ichneumone. Incolūmē: grauisime detestata. Qui uitam othonis uituperauerant hīdem mortem lauda uerunt. nam cum uixisset ut ait plu. nihilo modestius Nerone: mortem dedit nobiliorem. at multes othōa ni uix difficulterq; iurauerunt in uerba Vitellii. Et uenia impetrata se se cecinae duci uiteliano dederunt. Laudibus tūl: praecōio landationis exultit celebratūq; hinc planx exitū illud epigrammatarū: sic caso dum uiuit sine uel exire maior: dom moritur nunquid maior othone fuit.

M. ANTO. Lineat: illis uictibus istis sacerdotes utebant. Ouidius: Ne fugae linigerae memphitica tē pla suadeat. mar. Linigeri fugiūt calui sistratq; turba: pli. uictes ipsas xilina uocant. Mors: quae sortē & cō stantem decere potuit uirū. mar. Quū moris nūqd maior othone fuit. Vitae: quae mollissima fuit. Vim suae uitae: fuit mortem cōsequere. Incolūmē: Othonem. Laudibus tūl: laudibus celebrauit. plu. Neq; inquit pauciores reliquit qui mortem laudarent q̄ qui uitam uituperarent: quo apparet utrumq; alteri ob stitisse: ut uerissimum sit illud Ciceronis: pro Quintio mors honesta sepe uitam quēq; turpem exornat ui ta turpis ne morti quidem honeste reliquit locum.

**V**iteliorū originem: Se meliorū originem: Si moribus hoīum con gruētēs ppositure da rent: sane uitelii non īpator romāorū creati merebaſ sed pfectus popinae: q̄ sūmū bo nū in crapula & uoluptate ciba ria collocauerat. cuius deus erat ueterē ut iqt elegāter egeſſiſſi si diuini uixisset: luxuria ſūpi bus & p̄cio mēſae romāi impii opes obliguisset. Fabius cogno minatus fuit gurgēs a deuorato p̄ſimōſio. hic nō ſolū gurgēs ſed & uorago & charybdis romāi impii dicti pōtq; iter ganeſes gulāſq; emi nēſiſſimus abdiſi natus helluabaſ: tāq; popiariū cēt impare. cū ecōtrario nihil mius decetat p̄cipē q̄ heluatio & popinatio unā a ſalōmōe ſcriptū ē ſciētet in eccliaſte ut tibi terra: cuius p̄cipēs māc comēdēt: beata terra cuius p̄cipēs uelcūſ i tpe ſuo ad reſectiōē nō ad luxuria: uerq; quā de decōſa fuit uitelii uita. tū de ſamatus fuit obitus hic nobis norma ē & exēplar: ut uitelius luxū eſſet uelcētē & gulā i ordinē redigāſ: ſed iſi iter p̄amētū uitelii auſpiciemurq; ortus ſaiſia nobili ēſi crediūſ. u. aurelio: de quo Tac. ſcri. hac. uitelius cōſulatu ſacerdotia nomē locūq; iter p̄iores nlla ſua iſultra: ſed p̄is cūcta claritudie adeptus ē: p̄cipatū ei detulit: q̄ ipſi ſi nouerāt ſtudia exercitū raro cui q̄ bōis artibz q̄ſira p̄ide aſuēt: q̄ huic p̄ ignamē: iter nō ſimplicitas ac liberalitas: q̄ nū adit modus i exitiū uertit. Suetidius ſcribitur de uitelio reſcēt diuerſas i ter ſe diſcordātū ſcriptoq; ſinas. De orig. uitelii. ſaiſiae: cū ab aliis ut ſibi laudē ab aliis ut ſordida c̄p̄el.

MARCI ANTO. Sabel. ad Augu. Barbadiū Serenif. uenetiāq; p̄cipē paraphraſis i uitelii paraneſis. u. Iteliōq; originem: tumultuoſa impium uitelius uiſit Auguſtine dux ſereniſſime: ſed tumultuo ſus aliqto adminiſtrauit penitēs tumultuoſiſſime: ſic. n. ſepius euenire ſolet ut quae mala habbe rint p̄cipia nihilo meliores fortianē exitus: huius uita uere uitiſis dicti pōt ut quā nihil ſemē p̄ ter ſcelera & flagitia repias. ſed Therſitē iter grācos reſpoſuit Homerū poētaq; annileſ: & inter aſſyrios reges: q̄ tāta idole ſibi regnū quaſuere: ſardanaſalū trogus: quāq; neq; tam ſtolus q̄ therſitē aut tā mollis q̄ aſſyrius illa hic nē dicti poſſit. Vēq; aliis cēſariibus cōparatus: uix honeſtiorē ſibi uēdicat locūq; ſi ſint iter ſuos adepti. etenim dubiū eſt maiore ne luxuria fuerit an ſeuitia. Notiſſima eſt iſamſ illius pat̄ nae dedicatio cuius tranſiūſ & Plinius meminere. Expiri credo uoluit flagitioſus homo qd ſūmū uirtum in ſumma fortia poſſet: ſed tā turpiter perit: q̄ eius uita fuit turpis. Expedi me hercule huius hoīs uel ob hoc omū uicia cognoſcere: ut eoge ſorditate iſtelecta alii in ſūmo rege ſaſtigio collocati: tanto emixus ſe ab eiuſmodi iſamſa aſſerant q̄to illa notior eſt: ſi in ſumma fortia ſit poſita q̄ ſi in humili aut p̄ſuāt.

## C. SVETONII TRANQVILI LIBER. NONVS AVLVSVITELIVS IMPERATOR.

### De ſtirpe & origine uiteliorum.

Iteliorum originem alii aliam: & quidem diuerſiſſimam tradunt: partim ueterem & nobilem: partim ue-



ueter deus  
uitelii  
Fabius gur  
ges  
uorago ab  
diuatus

mane come

de re

PHIL. Nouit ut oppus tāquam cōtraria nouam & ueterem obfcurā & nobilē. Per adulatores: adulatio in aulis  
perpetuū est i aula regia malū: qua multi libidie assentādī ueritatē iftingūt: adulatores familiā uitelī ueterem & nobilē esse iactabāt. Cōtra iuidi & obrectatores sordidū & obfcurū genus illius infestabant: cū obrectatio & liuor pronis attribus accipiāt. Aliquātō prius: q̄ imperare cōspicisset: ex quo nec adulatores nec obrectatores existerāt. Variatūr autē nobilem alii sordidū dicitarent. Extat elogiū libellus: testificatiōis & quasi monumētī cuiusdam de familia uiteliorū. Viteliū questorē: cādidatus questor significari uidet: q̄ ut sepe iam dictū est epistolae principis & orationes in senatu legebat. Fauno: faunus Faunus  
latini pater picī filius regnauit i fatiō: sicut meminit eutropius de hoc ait maro in septio aeneidos: hūc fauno & nympha gētiū laurēte marica accipimus: fauno picus patet: sic patet te saturnū refert: sūt praterea fauni dī ter restes: q̄ post prolyxum tempus moriunt: ut ait Martiū capella i libro de nuptiis philologus: a faunis fana dicta existunt probus tradit seruius faunū & lauam dictos esse a uaticinando. i. fando: unde & fatuos dicimus i cōsiderate loquētes: nonis decēbris faunalia erāt apud romāos hoc est dies festus faunī: i cuius honorem pecudes lasciuūt: hinc ab oratio dictū: ludit herbofo pecus omne campo cū tibi nona redeūt decēbres. Aboriginū: aborigines populi appellati sūt: quod errantes cōuenērūt in agnū nūc est po. romāi: fuit enim gens antiquissima italie: de aboriginibus ait salustius. Cūq̄ his aborigenes gēus hominū agrestē sine legibus sine imperio liberū atq̄ solutum Diōsyus quoq̄ i primo historiarū memorat oborigenes fuisse italīe idigēs ex sese ipsos oriūdos qbus ex eo cognomē iditū dicit q̄ eorū qui post fuere genus ab illis scipiat quemadmodū & graeci genarchas atq̄ protogonos appellāt: ab his aboriginibus ait diōsyus scipere romanū genus. Vitelia: fortassis hāc est illa: quae alio nomine fatua ab eruditīs nominatur: quam matricam dixit poeta. Pro numine coleretur: numē dicant esse imperium dei ab iura auctō uarro. Latio: in prima regione italīe latium est antiquum latū a Tyberi circēlos usq̄ seruatum est: deinde nomen latī processit ad lyrim fluiuium. Transisse: repete uerbum illud: libello continetur.

ro nouam & obfcuram atq̄e etiam sordidam: Quod ego per adulatores obrectatoresq̄ imperatoris Viteliū euenisse opinarer: nisi aliquanto prius se familiāe condiōe uariatum esset. Extatq̄ elogiū ad. Quin. Viteliū dñi Augusti questorem libellus: quo continet Vitelios fauno ab originum rege: q̄ uitelia quae multis locis pro numine coleretur ortos toto latio imperasse. Horum residuam stirpem ex Sabinis transisse romam, atq̄ inter patricios allectam, indicia stirpis diu mansisse: uia i uitelīā ab ianiculo ad mare usque, itē coloniam eiusdem nominis quā gentili copia aduersus aequulos tutandam olim de populo cissent: tempore deinde famitici bellī prēsidio in apuliam misso quodā ex Viteliis

bris faunalia erāt apud romāos hoc est dies festus faunī: i cuius honorem pecudes lasciuūt: hinc ab oratio dictū: ludit herbofo pecus omne campo cū tibi nona redeūt decēbres. Aboriginū: aborigines populi appellati sūt: quod errantes cōuenērūt in agnū nūc est po. romāi: fuit enim gens antiquissima italie: de aboriginibus ait salustius. Cūq̄ his aborigenes gēus hominū agrestē sine legibus sine imperio liberū atq̄ solutum Diōsyus quoq̄ i primo historiarū memorat oborigenes fuisse italīe idigēs ex sese ipsos oriūdos qbus ex eo cognomē iditū dicit q̄ eorū qui post fuere genus ab illis scipiat quemadmodū & graeci genarchas atq̄ protogonos appellāt: ab his aboriginibus ait diōsyus scipere romanū genus. Vitelia: fortassis hāc est illa: quae alio nomine fatua ab eruditīs nominatur: quam matricam dixit poeta. Pro numine coleretur: numē dicant esse imperium dei ab iura auctō uarro. Latio: in prima regione italīe latium est antiquum latū a Tyberi circēlos usq̄ seruatum est: deinde nomen latī processit ad lyrim fluiuium. Transisse: repete uerbum illud: libello continetur.

M. AN. Per adulatores: q̄ uitelī ipatoris gēram multa de familiāe uetustate & splēdore p̄fixissent. Obrectatores: i eadē familiā ut sordidā & obfcurā i oecti potuit sane alterutrū euenire: fuere nāq̄ semp adulatio & iuidia altioris fortūae cōites. Valerius. Nulla est tam modesta foelicitas: q̄ malignorum dentes uitare possit. Caeterē adulatiōis nomē apte arguit id uicini i potētiōe aulis ortum. Elogiū libellus: i elogiū formā cōscripsit. Faunos ut Laetius scribit picī filius fuit: primūq̄ omnī Saturno auo nefaria sacra i latio iſtuit: patrēq̄ picū cōsecrauit: necnō & faunū cōiūgē & fororē. C. Bassus eā fatuā nominatā tradidit: q̄a facta mulieribus caneret: ut faunos uisunt de a fando apparet utrūq̄ nomē factū. Aborigines: Alicarnaeseus diōsyus ait aborigines oenotriōe progenie fuisse q̄ pullis ficulis latū temere: quāq̄ pelagi & ipsi in eā italīe orā uenerit: de archades: mox epti q̄ Herculis comites fuere: ad bellī trī usq̄ Troiani tēpora aborigenes dici p̄seuerarunt: nū uero a Latino rege latios dici coepit idē auctō tradidit. Sed latinos a latio potius dictos crediderim: p̄cessit iteq̄ id nomē Troiana belli tēpora: qd̄ Orpheus poetāe uerutissimus plāe demonstrat. is in argonautis ὁ ἄριστος ἰκοῦντα δὲ βουὸν κοινὸν ὅτε ἀδριανῶν. Orthos: uitelios.

PHIL. Ex sabinis: sabinī in regione italīe quarta sunt a religione & deorū cultu quasi seui appellati. Silius a fabo auctore gentis fabinos dici prodidit scribens in octauo puniconum. pars laudes ore ferebant fabae tuas: qui de patrio cognomine primus dixit populos magna dictione fabinos. Allectam: assumptam: allecti dicerantur equites in senatorum numerum assumpti. Ad mare usq̄: inferum. Siquid alio nomine tutum tyreniū uocitamus. Ab ianiculo: ianiculum a iano dici nullus ignorat: qui uel illud legerit maro nianum: hanc ianus pater: hanc saturnus condidit urbem: ianiculūq̄ huic illi fuerit saturnia nomen: ianiculum romae allectum ab anco martio: idq̄ nō muro solum sed etiam ponte sublitum primum in Tyberim sacro coniungi urbi placuit. Colonia eiusdem nominis: subitelligē: cōtine i libello: manifestū indicium stirpis uitelianae coloniam nomē uiteliam. Cuius mētio sit a Lio i. y. cuius uerba subſcripsi: quae sūt hae uitelium coloniam romanam in suo agro equi expugnant. Colonorum pars maxima incolumis: quia nocte proditiōe oppidum captum liberam per aucta urbis fugam dederat Romam perſugere. Gentili copia: tantādam opulētia & facultatibus gentis uiteliorum citra impēiam publicam: sicut olim fabia gens bel-

Faunus  
Fauni  
Fauia  
Fando  
Faunalia  
Aborigenes  
protogon  
Numini  
latium

Sabini usq̄.  
Allecti  
ianiculum

Ium ueniens depoposcit a senatu gerendū priuato sumptu & copia gētis fabioꝝ. Aduersus egculos: Egculi in eadem regione Italiæ sunt qua fabini Plinius egculanos appellabat egculis quæ antiqua gens est ut ait Lilius trāstulit ancus martius ius stetiū: quo res repetunt: equicole gētis meminit maro his uersibus: horrida præcipue cui gens assuetæq; multo uenatu nemosæ duris eqcola glebis Lilius ait uitelii coloniam ab egc i quoq; agro erat expugnata. Tangi egculi q; idiscriminatim accipiunt. Tēpore samnitici belli: samniticum bellū: quod accipit marte diu gestū esse scribit Lilius: dictū ē a samnitibus gente opibus armisq; opulētissima: quos fabellos dixerunt samnites multis annis populus romanus ita subegit ac do-

subsedisse nuceria: eorumq; progeniem longo post iteruallo repetisse urbem. atq; ordinem senatorium.

De progenitoribus & patre Vitelii



Ontra plures auctore generis libertinum p̄diderunt. Cassius seuerus nec minus alii: eundē & sutorē ueteramentarium: cuius filius sectionibus & futuris uberius cōpendiū nactus ex muliere uulgarī Antiochi cuiusdā furnariæ exercentis filia equitē Roma. genuerit. Sed quod discrepat sit in medio. Cæterum. P. Vitellius domo nuceria siue ille stirpis antiq; siue pudendis parētib; atq; paui eques certe Romāus: & rerū augusti pcurator q; tuor filios amplissimæ dignitatis cognominēs: eētū p̄no minibus distinctos reliquit. Aulū. Q. P. L. Aulus in cōsulatu obiit: quēcū Domitio Neronis Cæsaris patre inierat platus eloquio: famosulq; cēnatū magnificentia. Quātus caruit ordine: quum auctore Tyberio secerni minus idoneos senatores remouerique placuisset. P. Germanici comes

Samnium  
querit in  
samnio  
Triumph  
ex samnit  
ibus  
De samn  
itibus gla  
diatoribus  
pulchra

mult per Fabios ac papirios: ita urbes diruit: ut hodie samniū in ipso samnio requiratur: ex samnitibus qua tuor & uiginti triumphī romam reportati sunt. obiter annotandū: nomine samnitium peculiari quodam uocabulo significari gladiatores ab armis scilicet ornatosq; samnitium: quibus gladiatores campani quondam armantur: & ita ornatos inter epulas digladiari uoluerūt quod docet Lilius i nono: cuius uerba subscripsi. Ex romani quidem ab honorem deum insignibus armis hostium samnitium uiri sunt. Campani ab superbia odiosi: samnitium gladiatores: quod spectaculum: inter epulas erat eo ornato armantur samnitium q; nomine appellantur. De hoc gladiatorum samniticorum spectaculo inter epulas exhiberi solito a campanis intellexit filius: cum ait in undecimo punīcorum. Quin etiam exhilarare uiris conuiuiā cædes mot olim & miscere epulis spectacula diræ: de samnitibus in hac gladiatorum significatio est illud ab oratio in epistolis decenter sciteq; ploratum. Cædimus & totidem plagis cōsumimus hostem: lento samnites ad lumina prima duellor: ad hanc significantiam nimirum illud solini referendum sic scribentis. Varro in relatione prodigioſe fortitudinis annotauit tritanum gladiatorem armatura samnitium fuisse. hoc idem etiam plin memorans Plinius ait in septimo: corpore uescos esse: sed eximīs uiribus tritanum in gladiatorio ludo samnitium armatura samnitica: qui sunt uesci explicare: nisi id latissime iam pridem explicasset i notis Serui: & ut nihil omitam quod equidem sciam ad hanc rem accommodare: in ornatu samnitium gladiatorum erant pinnæ: quarum uno tantum uerbo sit mentio a. M. Varrone sic scribente in primo de latīna lingua: muri summa pinnæ ab his quas insigniti milites habere in galeis solent & in gladiatoribus samnites: ex hac Varroniana doctrina colligimus quid sibi uelit illud satyrici poetæ: pinnitripi cultos iuuenes iuuenesque lanistæ: quo plane uersu sub nomine pinnitripi significatur gladiator ille: qui depugnat aduersus samniticum gladiatorem: tapitq; pinnam illam: quam in galia peculiariter habent in gladiatoribus samnites & hunc iuuenalis uersum non satis curioso introsperant penſitantq; commentatores alioquin erudit. Præsidio in apuliam missos: cum romani milites prædiciarios misissent in apuliam ne ea regio ad samnites decideret: præsidium ut ait Martia. Varro dictum est: quia extra castra præsidebant i loco aliquo quo tutior regio esset.

Pinnæ sum  
nitium  
pinnitripi

Præsidium

M. AN. A ianiculo: collis est transyberinæq; iminet regioni: a iano dictus: quod Dionysius & Ouidius testantur. Pomponius lætus præceptor noster omnium qui nostra tempestate fuere omnis uetusſtatis peritissimus eo epigrammate: quo campanum bucenſem condiscipulum nostrum florenti ætate extinctum ad Onophris ædem sepeliit originem nominis secutus sic ait. Regia te sepelit iani tulit hernica bucca. Hæc uicena tuos clauſit arſta dies. Gentili copia: uiteliana tantum gente. Equiculus: fuerunt equiculi mediū inter marſos Hernicos: & latinos. Samnitici belli: quod ob campanos a romans susceptum uario prælorum euentu in octogefimum est annum extractum.

Nuceria

PHI. Subsediſſe: mansiſſe nec ultra progreſſos esse. Nuceria: ciuitas est campaniæ de qua Silius: illic nuceria & gaurus naualibus apta: lucerna uero oppidum est apuliciæ: ait Lilius lucerinos ad internecionem ceſos esse una cum samnitibus. Repetiſſe urbem: remeasse romam & subintellige uerbū illud cōtineſ in libello. Cōtrariē cōtrario. Prodiſerūt: tradiderūt uerbū i hoc ſignificatu apud clarissimos ſcriptores frequentiſſimū. Sutorē ueteramentarii: calceolarius ut utar uerbo plauti q; ueteres calceos reſcit & re

concinat dī sutor ueteramētarius: ex hoc itelligi uult nō solū auctore familiæ uittelianæ fuisse ī fōrdo sū toris q̄s ut sātū: sed ī fōrdidissimō ueteramētarii: tanquā nec legitimis quidē sutor is fuerit ea formula dē ueteramētariis: quā ab armēto armētariis quā a ferramēto ferramētariis: at lūlius firmicus mercūriū in solis domo cōstiturū facere ferramētarios & pelliones: sunt at ferramētarii ferramētoꝝ cōfēctores: sicut pelliones pellū. Sectionibus: incisionibus sectio a secando deducit: sectione utiq; caligarius ut utat uocabulo frequētissimo apud lūliū firmicū: quidō secat & cōcidit coria ad calceos facitandos: alias itelligit se ctio illa de qua ait Cēsār in commentariis: sectionem eius oppidi uniuersam cēsār uide dicit: de cuius signifi citia & de sectionibus affatim scrupulosim in libro annotationū: illinc si quid dēideras poteris mutari. Sū toris: quibus unū sutor in calceis suendis: a suendo. n. sūturæ & sutores dicti: animaduerte tamen sutores proprie dici artificem calceos: cū ille q̄ sūt pannos elegantius fācinatōꝝ sutor dicat ab idoneis scripto ribus. Lucilius fācinatorem esse summū: fūere centonem optime: sutores quoq; de aliis rebus per similitu dinē noīamus. Cor. cel. in. viii. raro caluaria solida sine sutoris est: & id caput firmissimū atq; a dolore tutū simū est ex cacteris: in quo sūturæ pauiiores sūt: eo capitis ualutudo cōmodior est. Vberius cōpēdiū. co piofus lucrū. Furnariū: ita furnariā absolute dixit ut cenaculāriū: & sagariā ueteres dixerunt: furna riam aut is ex ceteris: q̄ ex fumo panisq; coctura q̄sūt facit: sed ut ego sentio: is furnariā dī exercere q̄ fumos locat cōduktorib;: de quo lūcalis balneolū gabijs rōæ cōducere fumos optatē: sic dī q̄s exercere cenacu lariū: q̄ cenacula locat sūlinis: fumos at a nigro colore dici pp̄ fuliginē uel pp̄ obscuritatē: quā itus habent: sentit phorū otariū itēp̄s enarrā illud. Nec q̄ frigus collegi furnos & balnea laudat: furnariæ fōemi næ uulgo dicunt furno opantes. Sit ī medio: neq; affrimes neq; resellat. libeꝝ sit fēdire qd q̄s uelitia gelius: ego ī mediū reliquo. Siue ille stirpis antiq;: sicut igit dubiosum ē de origie an natus sit uttere & nō bñl familia ius obscura & fōrdida: put assentatores obiectatoresq; p̄diderūt: ita certū ē hūc publicū uti telū egrē fuisse rōanū & Augustū pcuratōrē. Cognomines: oēs uitelios dictos: cognomines. n. dicitur eius dē nolis: de quo supra. Aulū Qy. P. L. hæc sunt p̄nomia: qbus distigebat̄ q̄tor uitelii fratres. Aulius: caput ab eo uitelioꝝ erat iuter fratres maior natu. Prælatuꝝ eloq;: scribit tacinus ī dialogo de oratoribus p sua sum fuisse p̄cis neminē sine eloq̄ria aut affeq; posse ī ciuitate aut tueri cōspiciū & eminētē locum. Famofus: istamis fugillatūq;. Cæpe magnificētia: ī famiā parari & suggilationē ex cēis lautionib; insinuat oratūq; sic ait l. ii. sermonū: grādes rūbi pariatq; grādæ ferūt una cū dāno dedecus. Cato uticēis negabat uerq; iustūq; ēē alluci bemiolētā cibo. Q̄ritus: secūdus uitelioꝝ. Caruit ordie: amonus fuit ordie sena tori. Secerui: separari seq̄strariq;. Minus idēōs senatores: hoc erat officiū censōꝝ: ut ī lectione elicerēt eos: qui notari merēbant̄: infūrtum autē fuit uetus: ut his ascriberēt notas: propter quas & senatu eos mo uebant. Lūius auctor libro unde quadragēsimō. Publius: hic terrius est fratrū uiteliorum.

M. AN. Nuceria: est nuceria apulorū mediterranea dirigit̄ in apulia ad alterius nuceriæ differentia quæ umbroꝝum Ptolemæo auctore est. Libertinum: haud in ienno loco natum. Cassius seuerus: hic est cuius scripta Tyberii principatu sunt abolita moxq; a Caligula in publicū reuocata. Eundem: generis au ctorem. Sutores ueteramētariū: ueteramenta pro ueteribus calceamentis accipias oportet ut sit uete ramentarius sutor q̄ fractos calceos & attritos resarciat. Sectionibus: sectio ut Festus ait persecutio iuris. Cicero sectorem æstimatorem redemptoremq; bonorum appellat. Aconius sectores inquit dicti sunt: qui spem lucri sui fecuti: bona condemnatorum auctionabantur proghis pecuniā pensitabāt singulis: sed nūc sectionem pro corii incisione accipio: est enim ut Festo placet sētor qui secat: & qui emptā suā prosequit̄: ut sit sensus & ordo: cuius ueteramentarii filius nactus uberior compendium idēst lucrum sectionibus & futuris. L. non resarciendis calceis ut pater fecerat: sed ex secanda pelle calceisq; ex secda conficiendis: quod magis est questuosum: ac quodammodo minus fōrdidum. Vulgari ignobili: & uulgi una. Furnariū: ex fumo questum. lu. quom iam conducere fumos. Filium: qui postea eques romanus fuit. Quod dis crepat: parum inter auctores conuenit. Sit in medio: pro incōp̄to relinquitur. Cognomines: eiusdem nominis uitelios omnes. Aulus uitelius: scilicet maximus natu. Famofus: infamis. Quintus: uitelius. Caruit ordine senatorio scilicet.

Cn. Pisonē inimicū & interfectorē eius accusauit: con dēnauitq;: Ac post præturæ honorem inter Scianī conscio os arreptus & in custodia fratri datus. Scalpro librario ue nas libi incidit: nec tū mortis penitentia quam suorum obte statione obligari curariq; se passus in eadem custodia mor bo periit. L. ex cōsularu syriæ præpositus archabanū par

negat̄ Cor cremari posse & ueneno itēreptis & cardiaco morbo pereutibus. Eius: germanici. Inter Scia nī cōficio: De Sciani potētia & consuratione satis ac sup in Tyberio. Ff̄t: Aulo uetelio. Scalpro librario: in strumētū fecit nomen: Equo plures artifices utunt̄: unde librario addidit ad reliq; differentia. Oratius:

Veteramē  
tarios

horosco  
pus ferra  
mentarii.  
Pelliones  
Calegarius  
Suturæ  
Sarcinator  
Suturæ ca  
pitis.  
Furnariam  
exercere

Furni un  
de

Cognomi  
nes

sine eloq̄  
tia nullus  
honos

P. Pni

ubi inf

Accu sator  
pisonis

u. c. 80

imob. 19

us in 20m

Inq̄u. al  
20m  
ob. m

Scalpro li  
brariū fa  
brile

Scalpro  
Scalprū  
chirurgicū  
Scalpratū  
Scalpellū  
Obligare  
uulnus.  
archabāus

scalpra futoria itelligi uoleat illo uerfusi scalpra & formas nō futor nautica uela auerfus mercaturis: deli-  
rus & amens undiq; dicaſ: Lulius fabrice ſcalprū appellat: quo magiſtri elephantos iterimebant iter aures  
beluze adactio in ipſa cōpage: qua cōiungit capri ceruix. Cor. celſus ſcalprū iter ferramēta chirurgica nūe-  
rat: ubi ait i. viii. tū demū ad manū ſcalprūq; ueniendū ē. De ſcalpro ruſtico Columella i libro quoq; agri-  
colatiōis. ſcalprū qđ deinde adūcū eſt roſtrū appellat. ab eodē i. x. ferramētū ſcalpratū dictū eſt ad ſilicu-  
dinē ſcalpi formatū: quo ait opus eſſe ad caſtrādas apū aluoſa ſcalpro diminutiū ſit ſcapellū. Obſta-  
tione: rogatione & prēcibus: obſtatio eſt auctore ſeſto cū i meliorē partem uocat: deſtatio cū i deter-  
riorē. Obligari: ligari atq; uinciri. Qu. curtius: dū corripit & dū obligant oculi. dū ceſtis exuiſ. In ca-  
dē cuſtodia: apud fratē. Lucius uitelius: nouiſſimus quatuor fratru. Ex cōſulatu ſyrie prępoſitus: loſe-  
phus libro. xviij. turbata gēte cūcti ad uitelii ueniūt: q per id tēpus gerebat pricipatū ſyrie: atq; apud cum  
pularū aculaſ: quod iniuſte tātis occiderit. Arthabanū: parthi cū ſperio exturbatſent dononē: euocare  
nūt arthabanū parthoye regem ex arſaciday: genere oriundū: nō enī aliū de licet ſicri parthoye ſperatores  
Tyberius litteras miſit ad hūc uitelii iubens ut amicitia cū arthabāo parthoye rege cōſiceret. Vitellius cor-  
ruptis langiōe diſci & cōſanguineis athabani ipm poene perdidit: tandem circa euphratem arthabāus:  
& uitelius de pacis fœdere colloquunt i medio ſibi pōte occurrentes: arthabāus ueneratus ſigna romana  
uiteli perſuaſione obſidē dat Tyberio Dariū filiū cū quo ēr mūera magna multaq; tranſmiſit. in qbus etiā  
hoiem magnitudē ſeptem cubitoꝝ genere iudeū nomine Lazay: q propter corporis uaiſtitudē gigas uo-  
cabat. Pellexit: iduxit attraxit illexit. Ad uenerāda ſigna: idē prius ſacitauerat corbulo ductor necroma-  
nus: q thūrdatem pellexit ad uenerāda ſigna romana & effigiem Neronis colendam: cui diadema ſubiecit.  
Ordinarios cōſulatus: ſunt cōſulatus ordinarii: q legitimo more ordinēq; anni pricipio iſeunt. hic ordi-  
narii cōſules dicti ad differentiam ſuffectoye hoc eſt eoy q ſubſtituunt: de qbus antea memorauī. Lam-  
pridius: cōſules quocunq; uel ordinarios uel ſuffectos creauit ex ſenatus cōſciētia nominauit. Abſente  
eo: ſcilicet Claudio principe: ſupra enim dictū ē quēadmodū Claudius expeditionem britānicam ſuſcepit  
parēq; inſulę in dedicationem recepo ſexto q proſectus erat menſe romam rediit. Amore libertinay pen-  
ſam: libertinarum amor tutior quidem eſt: q matronay iuxta illud oratiā. Tutior at quanto merx eſt  
in claſſe ſecunda libertinarum dico: ſed ſi nimius ſit & immodicus eſt reſpreſibilis. unde idem Oratus ſu-  
luſtrum ſatyrico ſiſe perſecuit libertinarum amore inſanientem: bonū ut inquit plautinus Seruus pau-  
xillum amare ſane: inſane non bonū eſt & ut ait Hieronymus ē in ſua uxore amor nimius turpis eſt. Sali-  
uis melle permixtis: reſert ſeneca cognouiſſe ſe quendā ornatū hominem: q exiturus in publicū ſciſcia uo-  
riſ pectus colligabat: & ne puncto qdem horę pręſentia eius carere poterat: potioneq; ſibi nullam niſi al-  
teris tactam labris uir & uxor hauriebant.

Lazarus  
gigas  
Ordinarius  
conſularis  
Conſules  
ordinarii  
Suffecti  
Amor li-  
bertinay  
pauſillum  
amare bo-  
num  
Vxorius  
maritus

MAN. Gn. piſonē accuſauit: Plinius: Extrat inq; oratio uitelii: q reū piſonē eius ſceleris coarguit. Scia-  
nī cōſciō: iter eos q cum ſeiano in Tyberii coniaratū. Fratri: datus ut a fratre cuſtodiret: quod in Cat-  
linay quoq; coniaratione eſt factū: ut cōſilii participes aliquor horas priuato cuſtoditi ſint. Scalpro: ſereno  
inſtrumento. unde ſcalpellum. Obſtatione: ſupplici rogata obligari uenas. Ex cōſulatu: poſt cōſula-  
tum. Arthabanus: de arthabano parthorum rege ſatis in Tyberio. Geſſit. L. Vitellius. Abſente eo: clau-  
dio. Per inſamis: multa inſamia reſperſus. Salius: ſputo.

infidiosa  
adulatio

PHIL. In adulādo ingēi: reſert  
Hierōymus libro prio cōtra pe-  
lagiū: q callida inſidioſa blāda ſp-  
ē adulāno. Idē i ſpiliſola ad cuſto-  
chiū didaſcalica. adulator ſquit  
blandus inimicus ē. Quo circa  
clariffime Annibal eſto adulabi-  
lis: obturato aures adulatoribꝝ:  
quoq; uerba molliſa ſerūt iterio-  
ra uetrisq; ſepenūero ſummatē  
uitos iſarūā: dicere ſolebat anti-  
ſthenes cynicus philoſophus ſci-  
ſtare i coruſ q i adulatores ſci-  
dere ab illis qppe mortuos: ab

thorum regem ſummis artibus non modo ad colloquiū ſu-  
um: ſed etiam ad ueneranda legionum ſigna pellexit. Mox  
cum Claudio principe duos inſuper ordinarios cōſulatus  
cenſuramq; geſſit: Curā quoq; imperii ſuſtinuit abſente eo  
expeditione britanica uir innocens & induſtrius: ſed amore  
Libertinay per iſamis: cuius etiam ſalius melle permixtis  
nec clam quidē aut raro: ſed quoridie ac palā arterias & ſa-  
ces pro remedio fouebat: idē miri in adulādo ingēi: primus  
C. Ceſarē adorari: ut deū inſtituit: quū reuerſus ex ſyria nō  
aliter adire auſus eēt: quā capite uelato circumuertenſq;

Cōtra adu-  
latores  
Qui domi-  
nenſ in au-  
lis pricipū  
Salubris  
monitio

his uiuētēs deuorati: adlatores ſcedat Ari. Lili. ethi. quos ois ait cē ſeruiles & hūiles. Ex quo ſcipit ſic  
potius leliuſ ap Cl. ut aſſentatio pcul amoueāt: q nō mō amico: ſed ne libero qđ digna ē: & pſecto ſic hū-  
dū ē nulla i amicitis peſtē eē maiorē q adulationē bladiſas aſſentationē. Irroboraui cōſuetudē paucoſa  
ut i auſis pricipū dominēſ hęc rēpēſate: duo gñā hominū deſtandā: adlatores & obſectatores: quoq;  
alteri bladiūdo aures dominātis palpo ſeruit alteri detrahēdo bonos elimināt: & apud patulas principum  
aures ſuſurrādo efficiūt: ut innocentes & probi rēpēte explodāt euicanturq; ueluti nocētiſſimi atq; impro-  
biſſimi. Abige repelle ab auribus tuis queſo iclyte Annibal ſuſurratores & aſſentatores: noli pateſcere hanc  
ſenſendam ne gnationes agminatim irumpant ueluti ad militem glorioſum: habita tecum noſce neſciunt



penſita nunqd uera ſint. quæ aſſentator extollit: quæ detractor iſtamat: quæ delator iſinuat: Cogit me uer-  
 rus erga te amoris affectus erumpere ſi morſum permicioſæ adulationis: quæ obſtrecationi ueluti forori de-  
 uicta eſt: cū adulatores nos: a quibus lōge eſt ſermo aduſabilis. criminent. iterdū ueluti aulteriorēs nec perſo-  
 nas colligere beuolentia nec ſciētēs degere iter aulicos: tanq̃ illi ſolī placeat amēſi foueant a pſcipulis: q̃  
 mtri fuerit ſi aduſoſoſigentis: q̃ ſuſt hic la. uitelius: q̃ aduſo aſſentādo: q̃ ſuit ſuauioris aulicis: q̃ propollens  
 apud romāos ipſe iatores. Caſi Caſarē: Caligulā q̃ adorari uoluit ut ſupra dictū ē. Capite uelato: more &  
 habitu eoge: q̃ deos uenerant: quārit Plutarchus ſi q̃nibus cur deos ſalutēs caput opertū: cū uiris digni-  
 rare q̃dins & honore dignis caput aperiat: deos autē iſcitico aduſo capite adorabat: ut aut opertico de-  
 capite ſe ipſos hūiiores redderet: aut metu neqd oſioſum aut triſte alicūde auribus accideret: ſeruius hiſto-  
 riam fabuloſum de diomede & ænea huius rei cām fuiſſe p̃didit: hic illud maronianum purpureo uelare  
 comas adopertus amictus: ne qua iter ſanctos ignes ſi honore deorū hoſtilis facies occurrat & oia turbet: ſa-  
 ne ſciēdū eſt ſacrificātes diis oibus caput uelare cōſuetos: ob hoc ne ſe iter religionem uagis aliqd offerret  
 obtutibus. Excepto tm ſaturno: cui capite aperto rē diuinā ſiebat: propterea qd ueritas occultari obſcu-  
 rariue nō poteſt: cui parentē ac deū romani ſarūnū habent: p̃aeterea honori quoq; deo rē diuinā apto ca-  
 pite faciebant: quia ſplēdidum quiddam & illuſtre & apertū ac late patēs eſt gloriā: nobiliores uero & po-  
 tentiores uiros capite aperto icarco uenerabant: ut inuidiam illis detraherēt: ne pares diis immortalibus  
 honores poſcere neue eodem cultu delectari uiderent: tamen. M. Varro capita aperiri aſpectu magiſtratu  
 um nō uenerationis cauſa ſed ualitudinis prodidit: quo firmiora cōſuetudine a fierēt: ſentētiæ uarronia  
 nāe meminī Pli. i. uigeſimo octauo. Igit uitelius cū caligulā adorare ut deū uellet capite uelato cum ſaluta-  
 uit: quēadmodū deos p̃ncipi uelans caputibus uenerabat. Circūquertēs: hoc ad religionē deorū p̃tinet. Nu-  
 mae enī romanog. regis ſitutor ē ut adorātes deos ſi orbē ſeſe uerrāt. deīde uero ſedat. Cauſa tradit a plu-  
 tarcho q̃ ait adorantū illā uertiginē ad mūdani circuitus fieri ſimilitudinē. p̃terea cōuerſio illa & torius cor-  
 poris circūactio nobis documēto ē: nihil ex hūmāis rebus firmū eē & ſtabile: Et ut cūq; uertat deus reuo-  
 luit: uitā noſtrā ſi ſuāde ac libetē admitti oportere: ſedere at cū adorant aſpiciū eē dicūt: quo ſignifi-  
 cat ratas p̃ces fore: aut & actionū diuiſionē eē gerē. q̃n priore actiōe ſinit a ſedēdū ſit: ut alterius rurſus in  
 eundē: ſumat initū ſiebat: at hęc corporis cōuerſio a ſiniſtra ſi dextrā ad ipſos mūdū imitationē: cuius or-  
 tus ut ait Plinius ē a leua parte ſi dextrā p̃cepis: hic locus illi ap̃ Plautū plautiniſſimus: nā cū ſi eurgulioſe di-  
 xiſſet amator phedromus: quo me uerrā neſcio: Palinurus ſeruius ueluti alludēs ad hāc religioſam conuer-  
 ſionē elegāter ſubdidit: ſi deos ſalutes dextrorſum cenſeo. Econtrario galli ſiniſtrorſum & in leuam partē  
 religioſius fieri ab adorantibus cōuerſionē corporis arbitrabant: cuius rei meminī quoq; Plinius noſter: q̃  
 ſic ſcribit i. uigeſimo octauo. in adorādo dextrā ad oſculū referimur: torūq; corpus circūmagimur: qd in le-  
 uam ſeciſſe galliē religioſius credūt: leges p̃terea ap̃ hiſtoricos camillū cum ſe ad dextram conuerſiſſet: ut  
 moſ eſt romanis adorantibus: ſubito lapſū cecidiſſe: qd omen ad dānationē: qua poſtea oppreſſus eſt petri  
 uiſſe uſum: eſt Tranquillus ut ad enarrationē ſtitutam reuertamur: ait uiteliū in ſalutando Caligula circū  
 uerſiſſe ſe deinde procubuiſſe more ritug p̃ſcorum: q̃ in adorādis diis circūagebant corpus: deinde p̃cu-  
 bentes ſedebant: uel ideo procumbens dixit ut ſignificaret cōſimili ueneratione uſum uitelium in colēdo  
 Caligula: qua regē perſe uenerant: qui procubentes humi & mento humum contingētēs regem ſum co-  
 lunt: qd proſcymin uocāt: unde cū olim Alexander magnus perſico more adorari uoluſſet: polypercon unū  
 ex uenerantibus mento contingentem hūmum per ſubſidium cepit hortari: ut uehementius id quereat  
 ad terram: quo Alexander indignabundus: ut iſud non ueneraberis me: detractumq; polypercon: a  
 lecto p̃cipit in terram: & cum his pronus coruiſſet: uidēs ne inquit idem te ſeciſſe quod in alio ante  
 ridebas.

adula

Capite ue-  
lato adora-  
bantSaturno  
caput ape-  
ritur  
Honos  
aperto ca-  
pite  
cur capita  
aperiunt  
Vertigo in  
adoratiōe  
Sessio post  
adoratio-  
nemOrtus mū  
di a leua  
Locus  
plauti.  
Conuerſio  
in dextrā  
Lapſus: ca-  
milli in cō-  
uerſionepolypercon  
p̃cipit in ter-  
ram

ſe deinde p̃cūbens. Claudii uxoribus libertiq; additū ne  
 qua non arte demeretur pro maximo munere a meſſalina  
 petitur: ſibi pedes p̃beret ex calciādos detractumq; ſoc-  
 culum dextrū inter togam tunicaſq; geſtauit aſſidue nonnū  
 q̃ oſculabundus. narelli quoq; & pallāris imagines aureas i-  
 ter lares coluit: huius & illa uox eſt ſæpe facias: quū ſæcula  
 res ludos edenē Claudio gratularetur

De matrē uitelii & eius pueritia. & de morte patris & ali-  
 is geſtis.

**E**cceſſit palyſi altero die q̃ correptus ē duobus filiis  
 ſupſtitibus: quos ex ſextilia p̃batiffima nec ignobili  
 ſcemia editos cōſules uidit: & qd eodē aboſ toto  
 q̃ anno quū maior minor in ſex meſes ſucceſſiſſet: deſun-

M. AN. Idē Lucius. C. Ca-  
 ſarē: quod Caligula uoluerit ado-  
 rari: abunde ſupra Tranquillus  
 ſignificauit. Circūuertens ſe:  
 circūagens ſe.

PHILIPPVS. Additū: man-  
 cipatum obnoxium deſitum.  
 Demeretur ſibi conciliaret.  
 Socculum: ſocii proprie calcia-  
 menta: ſunt comedorum: a ſoc-  
 co focculus deriuaſus: accipitur  
 que pro calciamento mulieri:  
 ſicut in Caligula ſoccus mulie-  
 ris dictus. Tunica: interu-  
 las quas uulgo camiffas uocat.  
 Oſculabundus: uehementer &  
 p̃ſſo ore exoſculans: Apulcius in

Socculus

Secunda apologia: flens & m̃us  
meas osculabundus: in notis Ser  
uili affatim opor̃ refellimus opi  
nionem grammaticorum: q̃ tra  
dunt nomina in bundis definē  
tia significare similitudinem: cū  
potius productio hæc & extre  
mitas largam & fluentem uim  
& copiam declaret. Narcisi &  
pallantis nomina potentissimo  
rum apud Claudium libertoꝝ  
sicut qui deos colit amat & sa  
cerdotes: ita qui principi placere  
studet. obseruat interiores prin  
cipis amicos. Inter lares: in la  
rio: qui locus est in quo lares &

Paralytis  
paralytici  
horosco  
pus paraly  
ticorum

dii domestici coluntur. quod in superioribus diligenter annotauimus. Sæpe facias: uox hæc uitelii nimis  
rum plena est assentationis manifestar̃ nec minoris uocordiae: quid enim apertius hac adulatione eē po  
test q̃ optat principi Claudio iam senescēti. ut sæpe faciat ludos seculares: cum uix unq̃ ab uno eodē edi  
tore bis edi possint: propter temporis intervalum longiturnum: cum post centesimū annum fieri solent.  
ad quā metā uix hominis perueniuit ita longissima. Paralyti: morbus est: quem latini resolutionem mēbro  
rum paralysim græci nominant: auctor est celsus in. ii. inde paralyticis qui tremuli sunt reme dium ē in quo  
sit astringendi efficac̃: ideoq̃ dixit tertullianus in apologetico: leproso purgaret paralyticos restringeret  
Saturnus in decimo ab horoscopo loco facit paralyticos: ut docet Iulius firmicus in tertio. Idem in vi. ait  
solem in vii. ab horoscopo loco facere paralyticos: quorum soluta compagine neruorum omne corpus fra  
ctis ac dissipatis uiribus dedecoret legimus libro primo Machabeorū alchimū paralyti dissolutū esse nec  
ultra loqui potuisse. Editos: procreatos suscep̃toq̃. Maiori: filio. Successisset: maior filius fuerat ordi  
narius consul semestris: cui minor successit: tanquam successit consul in reliquis sex menses: & ita pater to  
to anno uidit filios consules. Pro rostris: ante rostra uel in rostris. pro enim modo significat ante modo i  
modo aliud sicut ante dictum est. Lucii filius eius qui decessit paralyti. Viii. cal. octobris. xiiii. de men  
sis septembris. Vñ. idus: septimo die septembris. Genitura: natiuitatem: de genitura plura in superio  
ribus. Exhortuerunt: expauerunt reformidarunt: tanquam mathematici prædixerint futurum quidem  
Vitellium imperatorem: sed in imperio uer uim cruciabiliter moriturum. Cōtendent: elaborauerunt. Ad  
legiones: quæ erant in germania inferiore: ad quas a galba missus fuerat. Appellatum imperatorem: nil  
hilibus auctore Fabio ualente de quo supra. Pro afflictio: memor prædictionis mathematicorum mater  
ubi audiuit filium imperatorem appellatum fuisse a germanicianis milibus lamentatione prosequuta est  
tanquam iam afflictum fubiturumq̃ illico supplicium post imperii nomen: tacitus ait q̃ pari probine  
mater uitelliorum Sextilia antiqui moris dixisse ad primas filii sui epistolâ ferebatur: non germanicum a  
se sed uitellium genitum q̃ nullis postea fortūz illecebris in gaudiū euecta domus suæ rārū aduersa lenit.

Sextilia ma  
ter uitelici

M. AN. Additū: deditū. Pro maxio munere. i. amplissimi muneris loco. A messallina: claudii coniuge.  
Soculū: calciametri genus. Osculabūdus: dentidē siue uehementer osculans. Narcisi & pallantis. Clau  
dii libertor̃. Inter lares: deos domesticos. Vox adulatoria: imo stulta. Sæpe facias: hæc uox illa optan  
tissut claudius iā poene decrepiti sæpius seculares ludos faceret: quod ne adoleſcenti quidē cōtingere po  
tuisset: si ceterū quoq̃ anno ut ab initio fuerat iſtitutū celebrari cōtigisset. Paralyti: neruorū solutione  
tremoreq̃ & imbecillitate totius corporis Celsus Cornelius in oculis quoq̃ ait paralyſim fieri. Eodē to  
toq̃ anno: nō ut ambo toto anno cōsoles fuerint: sed q̃ mior natu maior succedet annū impleuerit: quom  
utroq̃ alioq̃ consulatus semestris fuerit. Pro rostris: i. foro ubi erāt rostra. Aulus Vitellius: imperator  
.i. Lucii filius: eius uidelicet: de quo p̃xime diximus. Druso Cæsare. qui germanici filius fuit & a tyberio  
adoptatus: qui ut supra fuit significatū in pre palatū fame perit: de tyberi fratre non est cur itelligas q̃pe  
qui in cæsarū familiam nulla est adoptione receptus. Genituram: natalis horæ inspectionem. A mathe  
maticis: astrolog̃ peritis. Mater: Sextitia. Missum: Vitelliam. Appellatū imperatorem. uiua enim adhuc  
matre uitellius est imperator consalutatus. Pro afflictu: tanq̃ afflictum. Memor: eorum quæ de impe  
rio & iseliciſſimo eius exitu mathematici dixissent.

Spitria co  
gnomiatas  
filitudo  
moꝝ cōcl  
liatrix  
amiciciaz

PHI. Capreis in secessu capreaz. nberienſi. Tiberiana scorta: quæ tyberius capreis habebat: de quo in  
superioribus satis multa. Cognomine spintrix: diximus in tyberio spintrias uocatos nouæ libidinis noui  
q̃ concubitus reperor̃: unde uitellius cū & ipse excoꝑitasset nouam coeundi figuram pintria meruit co  
gnominari. Corporis gr̃a: tanq̃ eius corpori assueſceret tyberius & ætatis ſoſculū carperet. In cremetor̃  
ut honores & fortūas cōſequeret. Oibus probior̃: of dedecore atq̃ ſlagitio. In ausa: peratoria. Caio p  
aurigap̃di familiaris: quæ admodū ſilitudo morum ſtudioꝝq̃ iter bonos amicicias parit̃: ita malior

De adolescentia eius & gestis in ea:

**S**Equēti quoq; ætate oib; pbris cõtamiatus p̄cipu-  
um i aula locũ tenuit. Caio paucigandi claudio per  
alex studiũ familiarissed aliq̄to Nerõi acceptior  
tũ pp eadẽ hæc tũ peculiari merito & p̄ludẽ certamini Ne  
rõco cupiẽtẽ iter citharedos cõtẽdere: ne quis flagitãibus  
cũctis pmittere audẽt. iõ egressũ theatro reuocauerat q̄li  
pseuerat̄is populi legatione suscepta exorandũ præbuerat.

De uxoribus per eũ administratis.

**T**Riũ itaq; p̄cipiũ idulgẽtia nõ solũ honoribus ue-  
rũ & sacerdotiis amplissimis auctus proconsulatũ  
Africa post hæc: curaq; operũ publicorũ admini-  
strauit & uolũtate dispari & existimatiõe. i puicia singularẽ  
inocẽtiã p̄stitit biẽnio cõtũuato: quũ succedẽti fratri legatus  
substitisset: et i urbã officio dõa atq; ornãmẽta tẽplo; sur-  
ripuisse: & cõmutasse quãdã ferebat: p̄q; auro: & argento  
stagnũ & aurichalcũ supposuisse.

De uxoribus & filiis eiũdem.

**M**Xorẽ habuit petroniã cõsularis uiri filiã: & ex ea  
filiũ petronianũ captũ altero oculo: hunc hæredẽ  
a matre sub cõditiõe institutũ si de potestate patris  
exisset mãmiserat. breuitq; ut creditũ ẽ interemitũ simulatũ i

sum a. p. ro. pseuerat̄er efflagitãt: ut nero reuocaret i theatrũ: & cãeret iter citharedos. Exorandũ: oratio  
facilia exoramus difficilia: orare rogãtis: exorare ipetrãtis: orator ẽ dũ rogat: exorator cũ ipetrauerit. hinc  
illud teretianũ: orator ad uos uenio ornatũ p̄rogante exorator im. Igit̄ uitieliũ exorator fuit apud ne-  
ronẽ q̄ ueluti difficilis res peteret: tandẽ exhibuit se exorandũ & exorabilẽ: apuleius perq; decet̄er exorato-  
la uocat oia illa artificialia argumẽta: q̄b; orator per uĩ eloquẽtiẽ iudices exorat. Triũ p̄cipiũ: caligulã  
claudiũ & neronẽ significat. Indulgẽtia: facilitate clãmẽtia comitate. laudã idulgẽtia i ipatoribus: anti-  
q; idulgẽtiã uocauerũt: q̄ a nobis dẽ idulgẽtia. Honoribus: magistratibus. Africa: puincia p̄cõsularis.

Volũtatẽ disparẽ: q̄ cũ in puincia fuisse inocẽs romãe i officio urbã fuit spoliator & ipostor: ex quo di-  
spãlitas maxima & uolũtaris & extimationis significat. In puicia: africa. Cor. Ta. refert uitieliũ egisse in  
africa p̄cõsulatũ itegruũ ac fauorabilẽ: cũ famosũ iussumq; i eadẽ puicia egerit. uespasianus. Legatus: de  
legato p̄cõsulis itelligẽdũ ẽst de quo supra dictũ. Substitisset: remãssisset i puicia: & ita biẽnio fuit in afri-  
ca: cũ anno primo proconsul secundo legatus fratris: qui sibi succedebat in proconsulatũ substituisset. In  
urbano officio: in administratione operum publicorũ: quorum fuit curator.

M. AN. Capreis: apud tyberii p̄ncipẽ. Sp̄itru: de sp̄itris sc̄mel atq; iteq; supra. Corporis gratia: cu-  
tus flore tyberius abutere. Oib; pbris: oib; flagitiis. Caio. caligulã. Per alex studiũ: cuius constat  
claudiũ ipm p̄cupidũ fuisse. Peculiari p̄prio: & ob id acceptiore. Certamini neronẽ: de neronẽ certam-  
inis rõne satis suo loco. Promittere audẽt: ob dedecus & ifamiã reuocauerat uitieliũ. Pseuerat̄is: id  
ẽst flagitare. Exorandũ: p̄cibus sc̄tendũ. Triũ p̄cipiũ: caligulã: claudi & neronis. Indulgẽtia: facilitate  
obsequio. Muniificentia auctus: maior factus. Dispar uolũtatẽ: inocentiz foris custodiendã: domi uero  
per occasionẽ peccandã. Cum legatus substitutus esset: ex eo pendit quod biennio dixerat præfuisse po-  
terat. n. aliter occurrit cur biennium si annuũ erat munus. Urbã officio: quo publicorũ opũ curã gessit.

PHI. Stagnũ & aurichalcũ: cũ stagnũ colore argenti: aurichalcũ uero auro simillimũ sit: por-  
it commodissime pro argento stagnũ pro auro supponere aurichalcũ stagnũ appellatur. liquor plum-  
bi qui primus fuit in fornacibus qui secundus argentarium adulteratur stagnũ addita æris tertia portio  
nẽ candidi in plumbũ album fit. & alio modo mixtis albi plumbi nigriq; libris: hoc nunc aliqui argenta-  
rium appellant. Aurichalcũ: ob p̄cipuam bonitatem diu obrinit adm̄rationem ut inquit plinius in  
xxxiii. apud maiores sicut refert feruũ orichalcũ p̄ciosius omnibus metallis fuit: quod & splendorẽ  
auri & æris duriciam possideret orichalcũ autem fuisse p̄ciosum ẽst plautus docet: q̄ ait in milite: ego  
istos mores aurichalco cõpare: id ẽst cingulũ: cedo mihi cõtra orichalco: cui ego lano feruũ: autem qdã  
aurichalcũ ab ære & auro cõpositũ: gr̄eci. n. chalcũ æs uocãt: siue q̄ aurũ hẽt colorẽ: orichalcũ sane di.

similitudo uitio; cõchiar fami-  
liaritatẽ: igit̄ uitieliũ factus ẽ fa-  
miliaris Caio Caligulã p̄ studiũ  
aurigãdi: quo ille imprimis oble-  
ctabatur: claudiũ uero paleã: cuius  
ille erat studiosissimũ. Propter  
eadẽ hæc aurigatiõe. f. & alexã:  
cum & aurigandi & alexã studiũ  
oblectaret nero. Peculiari me-  
rito p̄prio: & ut dici solet: sp̄eciãli  
bñficio. Certamini neronẽ: tra-  
ditũ ẽ in neronẽ: quẽadmodũ ille  
agona neronẽ instituit: i quo tri-  
plex certamen edebatur: musicũ  
gymnicũ & equestre. Capiẽtẽ: ne-  
ronẽ. Cõtẽdere: musicũ certam-  
inẽ. Iõq; egressũ: nero iõ ẽ thea-  
tro egressus fuerat: quia nõ aude-  
bat ob dedecus atq; ifamiã pmit-  
tere se iter citharedos musica de  
certaturũ q̄ reuocatus a uitielio  
id loco maximi habuit bñficiũ:  
cũ nihil aliud magis cupet: q̄ pa-  
liã musicã p̄stiterit: sed ad id cogi  
uolebat uideri: cũ dedecorũ  
sit p̄cipiẽ i p̄patulo p̄stiterit ẽ citharedũ. Quasi pseuerat̄is po-  
puli: uitieliũ accessit ad neronẽ  
singẽs legatũ ad p̄ncipẽ mis-

Orare  
exorare  
exorator  
indulgẽtia

Stagnũ  
argentariũ  
aurichalcũ

orichalcũ

est: ut sentit Festus: quod in montosis locis invenit: mos enim graeco oros appellat: disputatio philosophorum: est apud Ciceronem & laetitia uir bonus reperiat aliquem qui aurichalcum pro auro uendat: taceret ne debeat ut id puo emat an id indicabit ut magno: quod si scelus iudicat non idicare: igitur sceleratius uideri debet pro auro aurichalcum supposuisse: quod fecit uttelius. scribit iuriscultus titulum de pignoratitia actio: si quis in pignone pro auro res subiecisset furti tenetur in libro Barthelemy traditum est: sola uasa fuisse de aurichalco: quod fecit hiran solomoni in domo domini: dicimus aurichalcum & orichalcum idifferenter: sicut plastrum & plastrum: cotes cautes ob easque est inter aurum & cognatione transmutatione ut sicut ecotra dixerunt auctorum pro oculis. Petronia: huius petroniae meminit tacitus uidetur: sentire factum fuisse diuortium iter uitellii & petroniae: cum dicat est mox a Dolobela in matrimonium accepta fuisse. Petronia: antiqui rusticos uocauerunt petrones a petrarum a perititate & duritia: hinc Plautus petrone ueruece durior eleganter dixit: ubi ait in captiuis: quod petroni nomen indigne uerueci festario: ego si in uia petrone publica coepsero & petrone & domum reddam mortales miser rimosa petrone petronius inclinari potest: de quodam altero petronio scribit Tacitus: qui uictis factus est inter paucos Neroni familiaris: mox ab eodem mori iussus uenas incidit: huius dies per somnium: mox officii & oblectamentis uitae transgebantur. Caput altero oculo: Martialis eum cum desit alter oculus: quem uulgo lo scum dicimus: eleganti uocabulo defloclum appellat. Si de patre prius exisset: si libo exit de patre petrone emacipatione titulus est apud iuriscultos quibus modis ius patriae patris soluit ex constitutione iustitiae imperatoris dignitas patriciatu filii liberat a patre patre. Manu emisit: per emacipationem exemit patre patre. Interemit: facinus infidum & uix credibile: quod per filium iteremere fecit tamen hoc idem flagitiosissimus ille Catilina: quod uisitorum periditum necaro filio domum uacua fecit sceleris nuptis: cum aurelia horephilla cuius amore tenebatur illi nubere dubitaret times priuignu ex hoc faciore alius taceat: tunc hostibus iussit ex coacta uexebat neque uigiliis neque quibus sedari poterat philippus quoque macedonum rex molitor necis demetrii filii fuisse ferit apud barbaros prius rex artoxerxes iteremere filios supra quinquaginta: quos in patre coierat coeperat. Infimolatur: acculatur. Parricidii: itaque patre ueneno necare uoluit. Ex coacta: quod coactis tati sceleris: quod in patre moliebatur: ipsemet hauferit uenenum. Galeriat: galeries meminit Tacitus: quod ait petrix illi trachali othonia nunc apud martium uitellium aduersus criminantes. Praetorio pre: cuius per petra gesserat. Tullit: procreauit. Titubantia oris: impedimento ligae & hesitania. In inferiori germania: ad differenda superioris germaniae nominis uir inferiori: Ptolemus germania parua noiat & magna: de quibus superius satis ac super. Titi iunii: de potentia titi iunii apud principem galba antea dictum est. Suffragio: fauore. Factionis: suae fauore: alii codices habent fauore: ut intelligas uitellium usum fauore uitellae factionis ad coacta sibi Titi iunii beniuolentiam.

M. AN. Stagnu: pro argento. l. suppositum: nam eius metalli genus quoddam argenteum dicit illud stagnu are is uasis sapore gratiore facit: nec quod misce potus auget. Plinius est auctor. Aurichalcum: ab auro & are nomen factum ἀαλκον graecis ac dicunt. Caput altero oculo: uisceribus oculi uisu priuatum. Si de patre patris exisset: si emancipatus esset. Manumissus: emancipauit ut hereditatem adiret. Infimulari filium. Parricidii: quasi sibi patri necesse esset machinatus. Ad scelus: ad se perdendum. Haulisse: petronium ipsum. Tullit habuit acceptum. Titubantia: linguae titubatione quod loqui conaret. Coetra opinione ipsius an uulgi dixerit in dubio uenire potest: sed melius id ad uulgus referas. T. iunii: tacitus tibi ingit iunii potentia defensus praerentis seruata ab eo filiam. Et cui. T. siue iunio: uel potius galbae.

PHI. Prae se tulit demonstrauit ostentauit. Qua qui de solo uictu cogitaret: qui summum bonum collocant in uoluptate cibaria: hi nihil arduum nihil sublime meditantur: sed ueluti demersi uoluptatum ceno marcescunt dediti uetri & turpissimae pri corporis quod uoluptas ut ingit Aristoteles in plematis & li. iiii. ethicorum in primis beluina est: sicut igitur aliena uirtus formidolosa regibus esse solet ita desidia minime metuenda est: & profecto ut ingit sciens seneca ob aliam causam nati sumus: quod ut cibum potionemque proleum: dixit Hieronymus nihil sic obstruere aium sicut obruit plenus ueter & exultans: nec cum epularum largitate posse sapientiam copulari. Igitur galba cum uideret itellium huiusmodi uicibus & gulae deditum de quo solo uictu cogitantem: aperi signifi cabat id genus hominum minime mutendum: ne res nouas moliretur affectaretque imperium: & ideo illum praefecit legionibus germanicis. Prouincialibus: copis diuiciis opulentis germanorum. Contemptu: magis quam gratia. quod magis contemptibilis foret & despicibilis apud galbam quam gratiosus & fauorabilis

Petrones  
petronius  
scidit uas  
defloclum

Catilina in  
eremit  
filium  
Demetrius  
iterfectus a  
phil. patre  
L. filii a pa  
re occisi

Voluptas  
beluina

Satis constat exituro uaticum defuisse tanta egestate rei familiaris ut uxore & liberis. quos Romæ relinquebat meritorio coenaculo abditis domum in reliquam partem anni ablocareturque ex aure matris detractum unionem pignerauerit ad iueneris impensas. Creditorum quidem praestolantiū ac detinentium turbam: & in iis sinuellaños formianoſque quorum publica uectigalia interuerterat nō nisi terrore calumniae amouit. Quum libertino cuidam acerbius debitu reposcenti iniuriarum formulam quali calce ab eo percussus intendisset: nec aliter quam extortis quinquaginta sestertis remisisset. Aduenientem male animatus erga principem exercitus pnuſque ad res nouas libēs ac supinis manibus excepit uelut dono deum oblatum: iter consulis filiū atate

Vaticū: sumptū itinerariū: qđ uaticum  
græci ephodiō uocāt. qntus clau Ephobion  
dios scriptor analui magnū uaticū  
uaticū nouæ posuit magna facultate  
& paratu magno. uaticari ē uaticū  
uaticari parare. Plautus in mœnec  
mœ. est uide admodū uaticari su  
uus. diminutiū uaticū est. uaticū  
uaticū. Egestate: Cyprius forma  
uit uel usurpauit in formatū con  
cine & sciētē elegitissimū uoca  
bulū ab egestate egestosus: sicut  
a sobrio sobriosum. sic. n. loquēs  
de singularitate clericorū inq. cū  
nulla fuerit oportūitas scandali  
uā trāſeūēt qđ peius est egesto  
ſum habuerit māſionē. Merito  
rio coenaculo: ipſio conducto: ſu

pra anotarum: quēdam modū coenacula inq. lnis locabant: qđ meritoria dñr. & q coenacula locabāt euq. qđ  
ſtum exercebāt facit coenaculariā dicebant. meritoria. n. dñr habitacula: quē mercede cōducunt de quē  
ſtellexit Vlpianus ubi ait. iſtū trā ad meritoria uel ſtabula non pertinebit uitelius egestate pſius coenaculū  
cōducit diſceſſurus ab urbe: ut in eo uxor cū liberis ipſo abſente māſtarēt: domū uero ſuā pſio locauit ut  
ita cōſecta ſumula paratoq. uaticio in puincia pſificeret. Ablocaret: elocaret. Abditis occuſatis recon  
ditis: ſignificat trāſiſſus uitelii in coenaculo cōducto abdiſſe occultaffe ueluti in gurguſtio uxorē & li  
beros: ne dedecoroſa māſio palā inoteſceret. Detractū unionē: gloria erat ſremiæ: ut inq. plinius noſter  
in ſa. binos ac ternos uniōes auribus ſuſpēdere. idē in. xi. de auribus ſcribit ait. nec in alia pre ſormis maius  
impēdiū margaritis depēdentibus. in oriētē qđ & uiris auq. gſtare eo locū decus exiſtimat. in hāc ſiniam  
eſt illud luculētē dñm a Seneca ſeueriſſimo romāe luxurie caſtigatore in ſexto de beneficiis. uideo uniōes  
bina ac terna pſmonia auribus ſingulis pēdiſſe. noſiſſimū eſt illud ex plū cleopatræ luxur: qđ gerebat au  
ribus duos uniōes oſum maximos p oē auri: quorū alterq. detractū meriti aceto ac liq. ſacūm abſorbuit: or  
minētia auriū inaurēs appellāt. in exodo ait aro: ſolite ſaurēs adreus de uxore ſiliorū: & ſiliage uſaq. auri  
bus & aſſerte ad me: Plū in. ſa. in eadē uilla Antiochia druſi morenæ quā diligebat iures addidit. ſcaruola iu  
riſcōſul: ſur a Paulo relatū eſt titulo de aureo & argēto legator: cū inaurēs qđ in qbus duæ margaritæ elē  
ci & ſinagratū duo: legatū & poſtea elēcos eiſdem detraxiſſet & quæretet an nihilominus detractis elēcis  
inaurēs deſerēt: pēdiſt debent ſi maneat inaurēs qūis margaritæ ſi detractis ſin. ſed ne te turbēt uerba  
iuriſcōſulti in qbus mō margaritæ modo elēci memorant. ſciro elēcos appellari margaritas: pōtiores ſaſti  
giata lōgitudine: ut docet Plinius noſter. ex quo ſenſu exit illud ſyrtographi. auribus extēis magnos com  
miſit elēcos. eſt quōdā genus inauriū: qđ antrigat ſtalagmū noſauit cecilius ex auro eius ſtalagmū domū  
hēo. Uniōnē: plinius ſiliniſque noſificat uniōes dici margaritas ab eo qđ nulli duo repian i diſcreti. unde  
nomē uniōnū romāe. ſi poſuere delitiae. dos oīs uniōnū eſt in cādore magnitudine orbe læuore & pōdei.

Pignerauerit: pignere & oppignere eſt rē pignori dare: ſicut repignere ſignificat pignus recipere pſolu  
to pſio. iuriſcōſulus titulo cōmodati nō repignoras ut mihi reddas. martialis. oppignerauit ad claudiū mō  
mēſam uix octo nūmis ſingulis uſi coenaret. ide pignoratū diciūſ id qđ pignori datū ē. de pignoratia actiōe  
titulus eſt apud iuriſcōſultos. Creditor poſtulatū petētū a uitelio credidit pecuniā. creditorq. appellatio  
ne ut ait Caius iuriſcōſulus nō hi trā accipiunt q pecuniā crediderūt: ſed oēs oēs qbus ex aliqua cā de  
beant. qdam codices hēnt. creditorq. pſtolantiū. qđ nō diſpiciet: or id ſerſas ad creditorq. cōſuetudinē: q debi  
torē expectare conſueuerūt in loco quē frequat. cui ſinā cōſūnt illud ſyntici poetæ: multos potro uide  
quos ſæpe eluſus ad ipſm creditor irritum ſolet expectare macelli. Detinentiū: ſicut olīm creditores caſa  
rem detinuerūt parantē iter in hiſpaniā: quos interuenit ſponſorq. remouit. Ex in iis: creditoribus.  
- M. AN. Prae ſe tulit: oftendit cōſeſſus eſt p ſe ſerre. n. eſt dicto ſaculo & ipſa ſtati ſrōte qlem opinio  
de aliqua re aut hoīe hēas cōſerent. De ſolo oīſtu: ut uitelius. Cōſepru: in ſpēdio quodā. Exituro: uite  
lio. Egestate: ſopia. Meritorio: coenaculo i diſcreti loci ſolito. Abditis: occuſatis & minus illuſtri  
loco cōſectis: ne turpis ſuoz inq. lnatuſ inoteſceret. Oblocaret: Alis locadā curaret. Ex aure mīs plū  
de margaritis: page. ſ. fuerat in gulas cōdi maria: niſi manibus auribus capite: toto corpe a ſceminis iuxta ui  
telioſ gſtarentur: & ruriſ gerebat cleopatra auribus tum ſingularē illud & uere uniū nature opus. Vnio  
nem: margaritarum pignerauerit: in pignus dedit unde repignero pro eo quod eſt aliō aze  
perſoluto: pignus recipio.

- PPH. Sinuellaños: ſalutē ueſtio phalarū cōiēgētē agq. ſynope dñ græca urbs fuiſſe ſinuella deinde a ro  
māis colōis appellata. auctor L. Iul. ſ. x. apud ſinuella aq ſalubres medicatq. fuerūt. ide ſcribit Tacit. nari

ſynope ſin  
ueſſa aque  
ſinuella





De assuptione eius ad principatū scā i castris: & aliis gestis eius, ut ait placidus. uulgus uocatur



collatione: qd nō sine rōne dictū uideri pōt: cū symbolū gēg con-  
ferre soleat & ita ex collatiōe facta p rata ientare. Ru-  
ctus: ructus iprimis idcirco ieiunū ne limus an cibo uiuq;  
dūstēti. Moicis placet ructus aq̄ue liberos esse oportere  
ac uētris crepitus. est aut ructus ut docet Aristoteles in  
pblematis expiratione uentriculi: sicut crepitus est alui &  
capitis sternutamentū. Lucilius exhalat placidos rūs dēmū  
pectore ructus. Anriq; & ructo & ructor dixerūt i eadē  
significatiōe Martialis: Ructat adhuc aprū calida roma  
meū. Oratius hic dū sublimis uersus ructat & errat. a si  
donio apollinari per q̄ elegātē dicta est ructuario escu-  
lētā: quā sit ab hoīe sacro. raphanū. ait Plinius l. xix. ci-  
bū esse illiberalē. propterea q̄ um habet laxidiū ructū.  
A. Gellius uinū appellat eructū ab eructādo itelligi uo-  
lēs ignobile & aspernabile: ueluti flores. ita enī appellāt  
uini fecem ex uinaceis exp̄ssam.

De ructu  
Ructo  
Ructor  
Ructua-  
tio esculan-  
ria  
Vinum  
eructum

**A**stra uero ingressus nihil cuiquā poscenti negauit  
atq; ultro ignominiosis notas: reis sordes: dānatīs  
supplicia dempsit. Quare uix dū mense transacto  
neq; diē neq; temporis habita ratione: ac tam uespere subit-  
o a militibus e cubiculo raptus ita ut erat in ueste domesti-  
ca imperator est cōsalutatus: Circumlatuq; per celeberrī-  
mos uicos strictū diuī Iulii gladiū tenēs detractū delubro.  
Martis: atq; in prima gratulatione porrecturo sibi a quodā

remissa ignominia: alleuatae notae. Reis sordes: moris ē ut rei fordidati sint hoc est ueste fordida in publi-  
cū progrediant: barbā capillū ue summittat: quod & idē affinis reorū facere licebat. utilius: ut omne ge-  
nus hominū demeretur: reis dempsit sordes fordidū. f. squalētemq; habitū & cultū. Aphricū minor cum  
eēt reus neq; barbā radere desit neq; nō cādida ueste uti: neq; fuit cultu solito rogo. Supplicioe suppli-  
cio afficeretur legibus cōstituto. Vespere subito a militibus: Vitellius primū a fabio ualēte unius legionis  
duce imperator salutatus ē & cū eēt cibi uiniq; meridiā plenū assensit uolūtati militū a gbus germanicus ē  
noctatus. Cēsaris uero nomē recipere noluit. auctor plutarchus. refert. Cor. Ta. exercitū superioris germāie  
calēdis ianuarii dirupisse imagines galbæ tumultuariq; coepisse: cuius turbatiōis atq; flagitii spectator ade-  
rat ordecijus flaccus legatus cōsularis: nō ausus cōpescere mētes nō retinere dubios non cohortari bonos.  
sed subleuit segnis pauidus & socordia inocēs. quatuor cōtūiones cū ptegerēt galbæ imagines ipetu mili-  
tū abrepti uinclicq; sunt. Noctae quae: Cal. ianuarias secuta est i coloniā agrippinēsem aqlifer quī ite legio-  
nis epulati uiteliū cūcta nūciauit. tūc missi sūt a uitelio ad legiōes legatosq; q̄ deficiuisse a galba superiorē  
exercitū nūciarēt. Die pximo fabius ualēs legatus coloniā agrippinēsem ingressus imperatorē uiteliū cōsalu-  
tauit. secutae sūt ingēti certamine legiones eiūsidē puiciz. In ueste domestica: qua. f. domi uestiri solemus  
exuta toga forēti. tales uestes solēt esse utiliores cū forētia sint p̄ciosiora. Dixit portius cato. uestiri i foro ho-  
neste mos erat. domi. qd erat satis. De hac ait seneca i libro de tranquillitate uitae sic senib; placet uestis do-  
mestica & uilis nec seruāda nec sumēda sollicitē. Celeberrimos uicos: i germāia. Strictū: eductū nudatū  
q̄. Diuī iulii: quē Iulius Cēsar dictator olim gestaauerat: q̄ mox fuerat i tēplo martis suspensū a germāis.  
strabo l. i. iiii. geographiæ meminit cuiusdā gladii: quē galli detractū Cēsari suspēderūt i tēplo. refert plutar-  
chus i Cēsare aruernos galliarum populos suspensum in templo gladium monstrare tanq; caprum ex Cē-  
sare spoliū quem is posteriori tempore conspicatus risit: cūq; detrabere illum amici tulerent nequa q̄ per-  
misit: quod rem sacram exultimaret in hoc loco significat alius Cēsaris gladius: qui erat apud germāios in  
templo martis dicatus: cum ille fuisset apud gallos.

Rei fordi-  
dati

Salutatus  
imperator

Vestis do-  
mestica

Gladius  
cēsaris in  
templo

M. ANTO. Coma: phumās affabilis. lentassent: an matutinū sumpsissent cibū: nā ientare ieiunorum  
est: Plaurus: Nec ieiunia ientauit. M. Surgite iā pueri uēdit iētacula pistora i tēro iētaculū est: qd græci α κρη  
+ ριστορ uocūt. Ructū: subita spūs raptatiōe. Ignominiosis: ignominia aliq̄ notatīs. Reis: futuro iudi-  
cio quoquo modo obnoxīs. Sordes: squalorē habitūq; miserabile. Dānatīs supplicio: aut multae dāna-  
tionis addictis. Transacto mense: ex quo in prouinciā uenerat. Neq; diē: religiosus ne an diē eēt: an  
agendū idoneus. Neq; tēporis: an sydera & auspicia uetaret quādi dicat ea q̄ auspicio fieri cōsuefent te-

mere fieret: aut certe tps rationē minime haberi dixit. qā cū tā aduēssset impator sit salutatus sed prio  
 snia uerior. Vicos: urbis. Diui iulii. C. Cæsarīs dictatoris. Detrahit delubro Martis: i quo fuerat suspi  
 sus. Plu. aruermos i rēplo gaudiū. C. Cæsarīs tanq̃ spoliū suspensum habuisse ait. in quo postea a Cæsare cō  
 spectū fecerat illū risisse: ac eos q̃ prime steterat aufferre ide conatos ob religionem inhibuisse.

PHI. In p̃torio: in tabernacu

Augustale

loquod ut alibi diximus augu

caminus

stale noiamus. Triclinio: coena

tide: siue coenaculo. Camini: cū

caminus ipsius triclinii flāmā cō

cepisset καὶ τὸν γρᾶσι formacē

uocat. illud ex libro danielis uel

uulgo siris notum est de tribus

pueris cōiectis in caminū. i. i for

nacē: ubi græce ser priū est. ὡς ἡ

πίτα τὸ ὑδάτιον καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν

nec ante in p̃torio rediit q̃ in flagrante triclinio ex conce  
 ptu camini: cum quidē consternerat: & quasi omine aduerso  
 anxilis omnibus: ingre: bono animo estore: nobis allucit: nul  
 lo sermōe alio apud milites usus cōfentiēte deinde ēc iam su  
 prioris puinciae exercitu: qui prius a Galba ad senatū defece  
 rat cognomen germaici delatū ab uniuersis cupide recepit  
 Augusti distulit. C. Cæsarīs in perpetuum recusauit.

De progtressu eius uersum urbem contra Orthonē  
 & quibuldam prodigiis.



C subinde cēde Galbæ annūciata cōpolicis germa  
 nicis rebus partitus ē copias: quas aduersus otho  
 nē pmitteret: quasq̃ ipse pduceret: Premisso agmi  
 ne lēgū euenit auspiciū: siq̃dē a parte dextra repente aquila  
 aduolauit: lustratīq̃ signis. Ingressos uia sensim antecessit.

Helioca-

minus

Caminata

fossura

Somniū

dani

Castra

alexandri

ardere

Germani

cus appel

latus

A dextra

a sinistra

auspicia

Aquila p

uolauit

Lustrare

M. AN.

Flagante: ardente.

Conceptu camini: incendio. f. g.

caminus primo contraxisset.

Omie: ostē

to. Inquit Vitellius.

Nobis alluxit: lux nobis oblata est

ad noue fortūe splendorem alludens.

Superio

ris puinciae: germanie superioris

quā ipse in inferiore esset.

Defecerat: de huiusmodi defectūe i Gal

bā affatim. Germanici: quia in germania

fuisse imperator cōsalarus.

Augusti distulit: quasi postea re

cepturus. Agla: regia auis: & quae in

romanis fuit signis.

Lustratis: uolatu circuitis: sic

futurem praemissi

cum Cecinna agminis uictoriam

portendit.

inungebant. quam luxuriam castigat

Plinius in. xii.

PHIL. At cōtraquemadmodū auspiciū faustū factū est ualēt & copis a uitelio præmissis. Ita eōstratio ipsi uitelio iam se ad expeditionem mouēti facta sūt ostēta lauspicata: cū statuæ equestres ipsi dicatē corruissent pluribus locis. Cruribusquestrū statuæ: equestres uero statuæ ut ingit Plinius in. xiii. romanam celebrationem habēt orto sine dubio a grecis exemplo. equestriū statuæ origo per quam uetus est: cum formis etiam honore communicato. Cocliez enim uirgini statuæ equestris fuit posita. Circūdederat: q̄ caput coronauerat. In profluentem: aquam fluuialem. Excidit: suapte sponte cecidit: ex capite in undas

Equestres statuæ

Cocliez statuæ equestris

Vina picta uitelianæ

At cōtra ipso mouente statuæ equestres: quum plurifariā ei ponerentur fractis repente cruribus panter corruerunt: & laurea quā religiosissime circūdederat in profluentē excidit. Mox Viennē pro tribunali iura reddenti gallinacem supra homerum: ac deinde in capite assitit. Quibus ostētis par respondit exitus: nam confirmatum per legatos suos imperium per se retinere non potuit.

De gestis p̄ eū post mortē Othōis: & reditu eius ad urbem.

**E** bebyracēsi uictoria: & Othōis exitu quū adhuc in gallia eēt audiit. Nihilq̄ cūctatus q̄cqd̄ p̄torianarū cohortū fuit: ut pessimi exempli uno exactorū it edictō iussas tribunas cadere arma: centū autē atq̄ uiginti: quos libellos Othoni datos inuenerat exposcentiū p̄miū ob editā in eadē galbæ operā cōquiri: & supplicio affici sperauit: egregie profus atq̄ magnificæ: & ut sumi principis sp̄e ostēderet nisi cetera magis ex natura & priore uita sua q̄ ex impii inuasiestate gessisset. Nāq̄ itinere inchoato p̄ medias ciuitates ritu triumphatiū uectus est perq̄ flumina

bebyracū res ac morte othōis cōcidisse bellū accepisse. Quicquid p̄torianarū cohortū: quotquot milites aderāt exhortibus p̄torianis: eos Vitellius exauctorauit priuauitq̄ armis insignibusq̄ militanibus: p̄ inde ac othonianis foret nō uiteliani. etēsi a p̄torianis galba fuerat destitutus & Otho creatus imperator.

Ut pessimi exemplū: pessimū exemplū p̄buerant p̄toriani erga imperatōrē dū deserūt galbam: & Othonem ipsi sine senatus populiq̄ auctoritate faciūt imperatōrē: igit̄ ne in posterū milites talia auderent ī principem uitelius p̄torianos exauctoratos iussit arma tradere tribunis. Ita Cæsar apud Lucanū perfidiosus & desertores militiæ arma reddere iubet. sic enim ingit: uadite meq̄ meis ad bella relinq̄te satis. inueniēt hac arma manus uobisq̄ repulsis tot reddet sortū uiros: quot tela uocabūt. Centū uiginti quorum libellos: Cornelius Tacitus rem explicat his uerbis. plures q̄ centū & uiginti libellos præmiū expōcētū ob aliquā notabilem illa die operā Vitellius postea inuenit: oēsq̄ cōquiri & interfici iussit: nō honore galbæ sed traditi tō principibus more: munimentū ad præsens in posterū uisionē Plutarchus quoq̄ tradit multos: q̄ re uera homicidæ nō fuerāt tanquā ipsi galbā occidissent: manus enīq̄ cruentas Othoni ostētas: a quo p̄mia exposcebāt per libellos: itaq̄ centū postea ac uiginti inuenti sunt ex libellis petitoris: quos uitelius requisitos oēs occidit. Ex natura & priore uita sua: natura uitelii & prior uita fuerat de famatissima & omnibus probis maculosa: unde apud Tacitū ait Mutianus ad Vespasianū. nec mihi maior in tua uigilantia parissima sapientia fiducia est: q̄ in uitelii torpore inficitia fœuitia. igit̄ uitelius repente rediit ad se mores suos: quia na curam mutare difficile immo impossibile est. Per medias ciuitates: quāto magis propinquabat uitelius urbitatō corruptius erat iter: immisissis hiltionibus & spadonum gregibus & cetero Neronianæ aulæ igneo Bononiæ spectauit gladiatorum spectaculū a Fabio ualente editum: nunquam enim ita ad curas intentus erat ut uoluptatum obliuisceretur.

P̄toriani arma reddunt

Torpor in uitelio &amp; inficitia

M. AN. Mouente: ex germania proficiscente. Cruribus equoq̄: in qbus figuratus sedebat. Circūdederat capiti iuduxerat. Per legatos: cecinnam & Fabiū ualētē. Gallinacem supra hūerū ad eius exitum: id ostētū primum: in gallici hois potestātē uenit: cui Becco i pueritia fuerat nomē: qd̄ perinde ualet ac galliaci rostrū. Bebyracēsi: ad bebyracū parta. Quicquid p̄torianarū cohortū: i. p̄torianas oēs cohortes q̄ppe: quæ galba obtulerat Othonom imperatōrē salutarē. Exauctorauit: sp̄endio priuauit. Iussas cohortes. Libellos othoni datos: qbus p̄mia exdis in galbā patratæ ab eo poposcerat. Conquiri: ad supplicium. i. C. illos & .xx. exdis reos. Ex natura: quæ prodiga & incōtinens erat.





olere: suauē odorem emittere. Et melius ciuem: suauis ciuis cadauer eaq; fuit uox illa detestabilis: q̄ suos cōfirmare est ausus. Nec eo secius: nec ob id minus. Diuulsi: meq; .f. militibus. Vanitate uerborū.

eo maufoleo ait: pugionemq; quo se is occiderat in agrippi nensem coloniam militi marti dedicandum. In Apenini ēt iugis peruigilium egit. De aduētū eius ad urbē & gestis p̄ eūdē i initio p̄cipatus.

PHI. Eo maufoleo: sepulchro & cū maufoleū p̄prie significet sepulchry magnificet extructū & regium: illudens uitelius dixit othonem dignū esse tali maufoleo: cū sepulchry illud uix priuato nedum principi conueniret.

Is otho. In agrippinensem

coloniam: agrippina neronis mater ut uim suam externis quoq; nationibus ostēteret in oppidū ubi oge: q̄ sunt in germania inferiori: quo genita erat: coloniam deduxit: cui nomē ex uocabulo ipsius iditū est. nā agrippinensis colonia dicta. Tacitus auctor. merito uitelius in hac colonia militi pugionē Othonis marti cōsecrandū. p̄pterea qd̄ in agrippinensi colonia primū impator fuit cōsultatus amāus Marcellinus refert agrippinā coloniam fuisse i secūda germania. Ita. n. appellat inferiorē germaniā: cū primā germaniā appellet: quā alii superiorem dixerūt. Marti: germani inter ceteros deos martē colūt quē animalibus placāt quīs Cæsar i cōmentariis p̄diderit deoz numero eos solos a germanis existimari. quos cernūt: uidelicet solē uulcanū & lunā qd̄ aut & herculē uenerēt & martē testis tacitus i

Agrippinē  
sis colonia  
Prima ger  
mania  
Secunda  
germania  
Dii germa  
norum



**V**RBē quoq; ad classicum itroīt paludatus: ferroq; succinctus iter signa atq; uexilla sagulatis cōitibus ac detectis cōmilitonū armis. Magis deinde ac magis oī diuino hūanoq; iure neglecto alliēsi die pōnēcatū maximū cōcepit. Cōitia i decē annos ordinauit: seq; p̄perit cōsulē. Et ne cui dubiū foret: qd̄ exēplar regēdæ Reip. eligeret. medio martio cāpo adhibita publicoz sacerdotū frequentia

gnia sūt militaria unde paludati dicti sicut ante dictū est. Cor. Ta. hoc idē memorans ait ipse uitelius a pōte milioi isigni equo paludatus uectus: hūq; senatū & populū ante se agēs: quo minus ut caprā urbē igrēderetur amicoq; cōsilio deterritus sumpta p̄texta & cōposito agmine icēssit. Inter signa atq; uexilla. sciūgit signa a uexillis uelati diuersa. tāq; signoq; appellandōe intelligant aquilæ: quas agliferi portāt quæ sunt prima signa legionū: uexilla uero minora signa: unde uexillationes & uexillari dicti. q̄ uexillū flāmeū scribit Amāius fuisse signū belli Cor. Ta. & ipse discreuit hæc duo sic scribens: quatuor legionū aqlæ per frontē. totidēq; circa & legiōibus aliis uexilla. mox duodecim alage signa. Sagulatis: sagulo iduris: saga aut cuius diminutiū ē sagulū sumebāt tēpore belli. id qd̄ in superioribus annotauimūs. Detectis: denudatis ostentatis reiecta ephēstride: sic. n. græci uocāt uestē: quæ armatis sup̄induit. Cor. Tacitus itroītū uitelii i urbē memorās. ait hæc. Ante aqlam p̄fecti castroz tribunicj & primi centurionū cādida uestē: ceteri iuxta quīsq; cēturiōne armis donisq; fulgētes & militū fallere torqueq; sp̄ledēbāt decora facies & nō uitelio p̄cipe dignus exercitus. Sic capitolii ingressus atq; ibi matrē cōplexus augustæ noīe decorauit. Alliēsi die: ominofo & insausto. diētus ē sūt dies alliēsis ab allia fluuiō: q̄ e cūstūminis mōtibus palro deflūsus aluco tyberino amni misceat bā undecimo ab urbe lapide. ubi magna strage romani a gallis profigati sunt. mox urbs a gallis capta incensa q̄ est p̄ter capitolii. fuit aut hic dies ad quīndēcimū cal. lex. duplici clade isignis. Nāq; eodem prius die ad cremērā fabii cæsi: deinde ad allia cū exitio urbis foede pugnātū est. romani hūc. diem a posteriori clade alliensem appellauerunt: Insignemq; rei nullius publicæ priuaticq; agendæ fecerunt. auctor Lilius in. vi. Ci. in epistolis ad atticū de die allienſi scribit hæc. maiores nostri functionē diem esse uoluerunt alliēsis pugne: q̄ urbis captæ: quod hoc malū ex illo. itaq; alter etiam nūc religiosus dies: alter in uolūgus ignotus. igitur cum dies allienſis inter religiosos & atros & ominosos numeret: apud romanos cuncta interpretēs acceptū est loco sancti omnis: quod maximum pontificatū uitelius coēpisset die: antiquitus insausto duabus cladibus cremērenſi & allienſi. Diuino humanoq; Cor. Tacitus. adeo omnis diuini humaniq; furis expres pari libertoz amiconz: socordia: uelut inter temulentos agebat. Comitā ordinauit: sensus est magistratus: qui comitiis comicialibusq; diebus quot annis creati solebant: a uitelio per decem annos or-

Paludat

Signa  
uexilla.  
uexillatio  
nes.  
Sagulat  
Ephēstris

Dies allien  
sis  
Allia flu.

Religiosus  
dies

dinari sunt: ut ita per decennium minime foret opus habere comitia magistratuum causa sit Tacitus ut  
telium comitia consulum cum candidatis civiliter celebrantem affocasse etiam infime plebis rumore in-  
fectaculis. Exemplar: archetypum quod sequi uellet & imitari.

M.A.N. Mausoleo: Epichuro. Isotho. In agrippinenfem coloniam: que in belgica gallia est. In iugis apennini in fumma apennini parte. Perutiligii egerit: in fonnè nodè tractu mœne an religionè an potius cœnua potatione nò itelligo. Paludatus: paludameto ornatus: Cornelius ait amicos cõfiliu deterritis. priusquã urbẽ igredieret paludameto depofito prætextem iumpfiffe. Sugulans: figulo militari uffe: fuccinchi. Deteretis amicos: quali hoftiẽ igrellis urbẽ. Diuino huanoq; iure: religioſi & ciuitatis ritu. Allẽ fi die: poſtredie idus qantile: que die a. Qu. Sulpitio tribuno militũ iſcelitrici eſt ad Allẽ flu. cũ fenombus gallis pugnatũ. Lilius & Macrobius funt auctores: Tacitus ait diẽ illũ Alleniũ & cremenſis clade fuiffe in famẽ ſ. n. & omnes poſtrediani dieſq; poſt idus nonas: & caledis patime fequebant infaufia appellatione attri funt didi: quippe qui neq; plares: neq; patri: neq; comitiales habebant. Comitri: hoc ad ciuitatis ritum referas: quod nouo potæne etepto in tot annos futuros magiſtratus: ſeq; perpetuũ cõſulũ cõſtituiſſet. Eã plar: quã formã aut inſtitutum Neronis ſcilicet & nò alterius principis.

PHI. Inferias nerōi dedit: ne,

romi sacrificauit: inferre enim di-  
centur exquirere & sacrificia: quæ  
diis manibus inferuntur: Tacitus  
in hac sententiam sic scribit apud  
bonos iudicio fuit: quod extru-  
ctis in campo maris aris inferre  
as neconi iecisset. Placere oble-  
tantes & auribus principis fa-  
tisfacientem. De domitio lau-  
dem domitii neronis. Neronia  
in cantica: nomine neronianæ  
canticorum significatur carmina  
in laudem neronis a cytharædo  
cantata uel quæ nero ipse solitus  
erat cedere. Plausit: tanq[ua]m fauor  
probatore citici neroniani. plau-  
dit & exprobat quibus fauorem

ju. n. excipimus quibus tacemus  
finito uero nos excludimus. A

obsequia uirtutis cogniti scire et h

fici libertatibus dictum est quādo

in libertatis: mihi dictum est quendam  
tū nō pauci libertorum arbitrio re-

ru no pauci libertorū arbitrio re-  
lata memoravimus. De itello n

Nexianor libertor ad Demetri-

Nerolinos libertos, qd Demetr  
ut supra libertos: modum rñor

ut supra libertorū modum ulq;  
demonstratis. Idem. *et alius* Lib.

impetraverit. Idem ultellus Li-  
tato Refert Cos. To. Vitellius p.

tate. Robert Cor. Ta. Vitellium p  
naso. u. To. d. l. e. i. e. m. i. b. n. o. f.

perfectiue adulationem inhonori  
uti loquimur. et hoc prout affe-

uti largitus est honoravitq; aliat  
ibi dicitur deus ait Eff. Et cum sit

libidine: dum uicissim & agit &

gientem ob tedium infandæ lib

propterea quod ea cuius quomodo

in secundo filiarum Celsa dicant

teorum frequentia uel a putore

Varto &amp; Strabo auctores. Rep

derit uerteritq; in hostem. Apud

lat: nostri reprehensionem. ideo

inducatur in iudicium causa rep

est: quā græci execratio uocant:

ta uel ex aqua calida uel ex pulso

eundem hæc dictio est frequens

diti pro uincis accipiuntur. non

est enim uerbum compedio ficu

dio, Genera compedum sunt nu

impediuntur, ex quo est illud sc

168

inferias Nerōi dedit: ac solēni cōiūiō citharædū placentē  
palam admōuit: ut & aliq. de Domitio diceret. Incohantiq.  
neroniana cantica primus exultans etiam plaufit.

De progressu eius in initio principatus?

**A**libus principiis magnā imperii partē nō nisi cō-  
silio & arbitrio uilissimi cuiusque histriōū & au-  
rigarum administravit: & maxime asiatici liberti  
hunc adolescentulum mutua libidine constupratam mox  
testio profugum cū pureolis poscam uendentem reprehē-  
disser: coniecit in cōpedes statimque coluit: & rursus in de-  
lectis habuit: iterum deinde ob nimiam contumaciam & ni-  
miam ferocitatē grauatus circumforaneo lanistæ uendidit.

Arbitrio utilissimi cuiusque aggregabatur inquit Tacitus e plebe flagitiosa p-  
ultriones aurigae: quibus ille amicitiae de hoc tametsi miris gaudebat. Afra-  
nodus libertini hoies fuerunt potentes polletesque apud romanos principes: quo-  
rebatur, sicut iam de nascito & pallate potētissimis, libertoribus apud Claudium  
Martino apud Galbā fauorabili iam facta est metio: quod in plēntia memorē  
um pompeianū? Cuius tanta fuit apud patronū auctoritas & exultatio:  
ad iudicium excellere ut ab eo patriam gadaram reformari proposceri &  
peritū habuit nomine africanū: quicum quom honorauit anulū & equestri digni-  
tate obsulante exercitu ut libertū suū africanū equestri dignitate donaret: cō-  
m: qui mox mobilitate ingenti: quod palam abnueraat, inter secreta cōfō-  
cum anulū foedum mancipio & malis artibus ambitiosum. Mutua  
pantur, & ut inquit ille morbo pallet utroque. Profugum: a uisito profu-  
dinis. Puteolis: ciuitate campaniae: quae alio nomine dicta est dicarchia  
dam iussillime regēbatur: auctores Plinius & festus, hunc a populo dictum  
thei speculatrix eia profundi puteolos autem appellauerunt romani a pu-  
potius & putridus sepe hic locus est odoribus ex sulfure & alumine. Mar-  
prehendisset retraxisset: ita Lilius ut quosdam consilium manu ipse reprehē-  
oratores controuersiae genus est: quod hermogoras dicitur & dicitur ut  
autem reprehensio uocatur: ut docet fortunatianus: quod cum maxime  
prehendit & quasi retrahitur. Poliam uidentem: polia potionis grū-  
que ex aquae aceti: mixtura conficitur. Cor. Celsus in. iiii. dari potest in  
i. Plinius in. xxx. Tormina sinat palumbus ferox ex polia decoctus apud  
In compedes: uincula pedum dici compedes nullus ignorat. Ide compes-  
us Marcellus non a pedibus sed ab impediendo compedes dici auctoritat.  
Impedio Varro in flexibilibus domo. ex eo intro & pedes corrigiis compe-  
melae botae pedicae nenus. Est enim nenus uinculum ferreum: quo pedes  
um Catonis diuitem memoratu. fures priuorum furto: in nenu

atq; in compedibus atatem agunt: fures publici in auro atq; in purpura. Ob nimiam contumaciam: Natura libertinorum seruorumq; hæc ferme est ut sint contumaces in dominos. patronosq; contumaciam in bonam quoq; partem accipi posse testis est: Cor. Tacitus qui sic ait Contumax etiam aduersus tormēta ser uorum fides supremæ clarorum uirorum necessitates. Circūforaneo lanista: de laistis: qui emunt docent q; familias gladiatorias abundante iam dictum est. Circūforaneus autem lanista dicitur: qui circūfora multa discurrat uersatq; ut gladiatores uel emat uel munerariis uendat. dictio generalis est: unde Mar. Tullio in oratione pro cluentio Lucius Clodius pharnacopolæ circūforaneus nominatur: qui fora multa multorum oppidorum circūbat & pharmaca uenditabat. a Hieronymo monachus circūforaneus dictus in epistola ad donionem: cuius uerba sunt hæc scribis eos immo nescio quem de truiuo de compitis de plateis: circūforaneum monachum rumigerulum tabulum uasum tantum ad detrahendum concio nari aduersum me.

MANTO. Inferias: exequias Tacitus in campo ingrt martio extruētis aris quā iferias Nerōi fecisset cæ se publice uictimæ. De domitio: Nerōe ex iis canticis: quibus ille uti consueuerat aut certe de eius laudi bus. Neroniama cātica: quæ nero iuenerat: aut libentius usurparat: ut in eius laudem edita. Plautificā nentē plausu excepit. Histrionū & aurigarū: Tacitus Vitelio ingrt cogniti scurræ: histriones: aurigæ quibus de honestamentis mire gaudebat. Mutua libidine: mutuo stupro. Tedio: obicāz cōsuetudinis. Pro fugum: porro fugati. Poscā: aquā aceto mixtā: qdā quod nō probo Loram interstans. In compedes: in uincula: sunt. n. compedes pedū uincula. lu. falsidit cōpede fossor. Contumaciam: ob contumax & intrā ctibile ingeniū. Circūforaneo: sic habent omnes Transllani quos uidimus codices. sed circūforaneo legē dum: dicuntur autem circūforanei: qui circa forum uersantur uenditantes aliquid aut ementes.

delatumq; ad finem muneris repente surripuit. & prouin cia: deinde accepta manu misit: ac primo imperii die aureis donauit annulis super cœnam: cum mane rogantibus p eo cūctis detestatus esset fauerissime ralem equestris ordinis maculant.

De comelatione & epulis eiusdem.



Ed uel p̄cipue luxuriæ saciūt atq; dedito epulas tri fariā sp̄: interdū q̄drifariā disp̄iebat in ientacula & prādia & cœnas comelatiōe q; facile oībo sufficiēs

ceptæ: germania inferiore. Primo imperii die: significatur dies ille quo primum nuncium accepit de be briacensī uictoria & othonis morte: tūc enim ut dudū retulimus postulatū exercitus a Vitelio ut liberrī suū asiaticū equestri dignitate donaret: qui militū adulationem ueluti inhonestam compescuit: deinde ex ingenij mobilitate quod palam abnuerat inter secreta conuiuii largitus est honorauitq; asiaticū anulū mā cipium ut Taciti uerbis utar fœdum & malis artibus ambitiosum. Cunctos: toto exercitu rogātē: ut asia ticus equestri dignitate donaretur. Talem maculam: tanq̄ asiaticus equestri dignitate donatus illū ordi nem esset maculaturus polluturusq; quodam quasi dehonestamēto: nam ut inquit eleganter Hieronymus triumphi interdū triūphantū foribus polluit. Luxuriæ: nomine luxuriæ signat imodicam profusione luxūq; epulæ: & gancæ inexplēbilis. Trisfarām: in tris partes sicut quadrisariā in quattuor. Ientacula qui primus ieiunorum cibus est: quo peculiariter pueri utuntur: prisci prandicula uocauerunt. græci δ̄ κ̄π̄ τ̄ρῑσ̄ δ̄ιο̄ς κ̄λ̄ακ̄πᾱ τ̄ισ̄ δ̄ιᾱ dicit: scribit Aristoteles: in nono. de animalibus aquilam non uenari nec ope rari: sed quiescere. ᾱλ̄ χ̄π̄ κ̄π̄ τ̄ρῑσ̄ δ̄ιο̄ς ᾱ τ̄ο̄: id est usq; ad ientaculū. Interpretes Aristotelis interpretatus est: dum prandendum sit. Comelationes: De comelationibus ante dictum est: in hoc loco comelationes pro prie significantur cibi potusq;: qui post cœnam ex luxu summunt: comelari enim proprie est post cœnam epulari: quod in domitiano aperte significat cū ait: conuiuiebatur frequenter & largē: fed poenæ raptim cer te nō ultra solis occasum: nec ut postea comelaretur. Confimiliter Lilius libro quadragesimo refert deme trium post cœnam qua sodales acceperat dixisse: qui in comelatu ad fratrem inuolatus: Idem post Paulum ait. comelatores tanq̄ ad cœdē suā uenientes aditu ianuz arcet: itē conuulā separat a cōsultatione: tanq̄ con uulua ad cōsuiui cœnāq; uocet: comelator uero postcœnā ad comelationē: sic. n. loquit̄ ap̄ eundem perse us crimināns fratrē demetriū. cōsuiuā me tibi cōmittere ausus non sum: comelator tē cū armatis recipiā: ab eodē comelatio usurpā in hoc significatur: quo apud transllum accipit̄ ut. f. accipias p postcœnia: cur enī nō liceat nobis dicere postcœniā sicut licuit ueteribus dicere antecœniā & domiceniū. Interdū comelatiōes uocamus generali uocabulo epulationes cōpotationesq; cū luxuriā & crapula ueluti uoragines mensuram: unde comelabū. dūs Alexandri magni exercitus dicif a quinto curtio: quasi idulgentes p̄er modum & extra ord̄ inē prodigis epulis galoniūq; effarizē uoluptati. In decretis canonicis d̄. xl. iiii. comelatiōes culpanitur

Contumax  
in bono

Circūfora  
neus

Subruptici  
us

Triūphi  
triūphan  
tiū fordi  
bus polluit  
ur ientacu  
la  
Prādicula  
Acraclisma  
ta  
comelatio  
nes  
Comelari  
Cōmūia  
comelator  
postcœnia  
afcentiam  
Domice  
nium

tanq̃ noxiæ non solū sacerdotibus: sed etiam laicis. Augustinus quoq; comestiones & ebrietates tolli iubet non aspere neq; duriter sed monendo magis q̃ minando: docendo magis q̃ iubendo. In alia significatiōe comestiones accipiunt apud Aristotelem. tanq̃ sint conuiua ex collatiōe simbolici cōfecta: quæ lacedæmoniæ phiditia cretes andria nuncupauerūt: unde ait in. ii. politico. comestiones phiditia nominat lacedæmonii apud quos unusquisq; cōferre habet: & si sunt pauperrimi. q̃ uero comestionum esse participes nequeunt hī ad recipiū gubernationem nō admittunt. idem in. vii. politico: tradit hanc comestionū institutionē eē oppidū q̃ uerulū: quæ in creta facta est regnāte minoe: sed multo prius in Italia comestiones institutæ fuerunt ab italo rege oenotriog: oportet aut ut ingt idem Aristoteles ad hanc comestionum cōtionem admittit ciues uiterios: cum tñ non facile sit ut paupes contribuere statutam pensionem possint. Ideo aut phiditia dicunt a lacedæmonii cōuiua comestione: q̃. g. a. i. amicicia & humanitatis ait. 2. p. x. accipiendo: siue q̃ ita confusceret ad parimoniam & frugalitatem quæ græce dī φιλία: Tertiū quādam ethymologiam affert Plutarchus in licurgo. Andria uero appellauerūt cretensum conuiua quasi dicas uirilia: ex eo q̃ ἀνδρῶν. i. uiri adultæ ætatis ad ea uocabantur: de quibus multa Strabo in. x.

M. AN. Dilatum apud lanistam tam diu relictum. Ad finem muneris: ad id tempus usq; quo a lanista producendus erat in arenam: aut certe ad gladiatoris muneris exitum. Surrepuit: clandestine rapuit. Ma numisit: libertate donauit. Aureis annulis: questri dignitate. Talem maculam: ut hominē tam sordido honestissimum ordinem contaminaret. Sufficiens: ad rot epulas ingurgitandas.

PHI. Vomitandi cōsuetudine:

Seneca lūxus & gulæ obiurgator accerrimus ait: edūt ut uomant: uomūt ut edāta: sepiades dāna uīt uomitōes crebriores. Cor. cel sul: uomitū hyeme q̃ æstate utilior esse p̃didit: uerū luxuriæ cā fieri nō oportere cōuenit: sed ualitudinis q̃ uomere bis in mēse uult uitelius melius cōsulēt si bi duo continuauerit: q̃ si post. xv.

vomitandi consuetudine: indicēbat autem aliud eadem die: nec cuiquam minus singuli apparatus quadrigenis milibus nummum constiterunt: famosissima super cæteras fuit cœna ei data aduentitia a fratre: in qua dñō milia lectissimorū piscium: septem auium apposita tradunt hanc quoq; exupatū ipse dedicatione patinæ quam ob immensam magnitudinem clipeū Mineræ αἰγίαν τοῦ οὐχοῦ dicebat. in hac

vomitores

vomitores: Seneca taxat uomitores: sic. n. appellans q̃ uomūt ut mox reficiant: talis erat uitelius: q̃ qd turpi ter ingesserat luxuriose egerebat: nempe tales gēiti sūt ad uia & cibaria p̃dēda: cū fredissimū fir. i. dōchi sui nō nosse mēsurā. Indicēbat: denūciabat: p̃fici in eadē significatiōe: usurpabat cōdicebat. Aliud alii: ut apud aliū p̃dēderat: apud aliū cœnauerat: apud aliū come faret: solbat heliogabalus quoq; id genus conuiua celebrare: ut apud amicos singulos singuli ferulogē missus apparerent. Singuli apparatus: i. cæculogē uel p̃am diogē uel cœnagē uel comestionū. Cœna aduentitia: aduentitiā intelligit cœnā quæ data fuit uitelio 4 fite suo in urbē aduētū. Martialis elegit aduētōriā appellauit epistolā: q̃ aduētū amico obuiū misit. Famosissima: memoratissima qdē & celebratissima: sed repræhensibilis magis q̃ laudabilis. Lectissimogē: p̃ciosissimogē. Septē autū. i. milia. De hac cœna sic refert Eutropius. Notissima certe cœna memorie mādaturæ quē ei uitelius frater exhibuit i qua sup cæteros sūptus duo milia pisciū: septē milia autū apposita tradunt.

Cœna aduentitia

Dedicatiōe patinæ: de hac Plin. in. xxxv. scribit hæc: at hercules: uitelius in p̃cipatu suo dūcētis sextertis cōdidit patinā: cui faciūdæ fornax in capis adificata erat: qm̃ eo poenit luxuria ut ēt fictilia pluris cōstent q̃ muricina: pp hæc patinā mutiūs exprobrauit: patinagē paludes uitelio. Clipeū mieruæ: clipeū mieruæ a rotūditate uidelicet & enormi magnitudine patinā appellabat: cū clipeo at mieruā p̃ngi notissimū ē uel illo nasōis testimonio: at sibi dat clipeū: dat acutæ cuspidis hastā. Cur at cū clipeo mierua forme: cā hæc ē ut erudit autumāt: qd orbis q̃ sub clipeo p̃ngi figurat: regis i sapiētia: martiūs: hīc tibi dat clipeū sapia q̃ regat orbē. αἰγία: αἰγία αἰδου. i. egida patrōi ciuitatis: uitelius græco uocabulo patinā nolauit αἰγία: αἰδου. i. αἰδου. q̃ sicut lous custodis urbis: ab amplitudine & orbiculante: egis at sicut ē iouis: uñ egiochos a græcis cognominatus q̃si tenēs egida: q̃uis qdā louē egiochon interpretet q̃si a capra nutritus: de egide iouis dixit maro i. viii. credūt se uidisse iouē: cū scpe nigratē egida concurteret dextra mboq; ciceret ubi exposit seruius: egida ē pellē capræ amaltheæ nutritis ioualis: quā i sinistra iuppiter tenet: Higinus li. de signis iouē egiochū diditū eē tradit: p̃pca q̃ egos. i. capræ pelle reclus: q̃ egida graci appellauerūt: titianus supauent: regnūq; sit adeptus: p̃dē sit libet hēc totū referre ad egida mieruæ: tūquā uitelius appellauerit patinā suā clipeū mieruæ & egida αἰδου. i. mieruæ urbis patronæ: mieruā at egide armari q̃s ignorat: q̃ uel fūit legerit illud Virgillanū: egidag horridā turbatæ palladis arma: egis uero p̃prie i p̃fectore numinis fuerit egis uocat: si i p̃fectore hās i medio gorgonis caput: qd munimētū ut igt seruius si i p̃fectore numinis fuerit egis uocat: si i p̃fectore hōis: sicut in antiq̃s ipatogē statuis uidemus: lorica dī: hæc dīā signauit: Martia. quoq; sic scribens: dū uacat hæc Cæsar poterit lorica uocari: p̃fectore dū sacro federit egis erit. egida at a clipeo discerni docet Oul. cōi vi. metamor. de pallade inq̃es ait. At sibi dat clipeū. dat acutæ cuspidis hastā: dat galæ capiti: defendit egide p̃fectus: patrōa at urbiū ē: q̃ arce tēpla ueteres palladi sacrarūt: cuius rei cām dicit eē martiūs i hymno palladis: qd nō amplifict quoq; ē elatior urbes: & i egide medusām saxifram iō gestare memorat: q̃ p̃prie

patina uitelii  
cur clipeus  
mineræ

Egis  
Egiochus

Iuppiter  
Egis mieruæ

Lorica

Cur medusa in egide

dū stupidet sapiēs solertia vulgus: & qm incidimus in egidis mentionē ueluti in transcursu referēda sunt q̄ tradit Herodotus in.iii. hīsto. q̄ ait græcos muruatos eē ab aphis egidas minuerat: q̄pe apud aphros sūt uestes pelliceæ ad instar egidis simbricatae q̄bus egēs. i. caprinis pellibus egidas græci nosauerūt: sed it̄ ad institutū rediamus. Scaros iocinora cōmīscuit: speciatim enumerat esculetoria cibaria: q̄ in uetiana patina fuerunt cōnīata: eī aut scaros piscisq̄ solus dī ruminare herbisq̄ uesti non alius piscibus: hūc tpe plī nū dabat principatus in honore mensarū. Tyberio Claudio principe optatus elipertius scaros a duobus ex mari carpathio inter hostiensē & campaniā oram sperfos disseminauit. miro ac nouo exemplo ut igit̄ maerobius pīces in mari tanq̄ in terra fruges aliq̄ disseminare. Ouidi. p̄didit eo uolumine: qd̄ haliæticon. i. de piscatoris in scribit: sc̄ape iculsum nallus non frōte eripere: nec īstēs uiminibus caput īscere: sed aduet sum caudæ icibus crebris laxare fores atq̄: retrorsum ita erūpere quē lazarū eius hī forte alius scarus extri fecus uidet: aphēia morditibus cauda adiuuare nixus erūpētis: qd̄ aut iocinora scarosq̄ & uiscera iocūdioris sūt saporis īdicat martialisq̄ sic ait in xentis: hūc scarus equoreis q̄ uenit obesus ab undis: uisceribus bonus ē: cetera uile sapit: de scaris piscibus tanq̄ bonitate saporis p̄cellētibus ait orati. in epodo magis ue rōmibus aut scaris quos eois ītonata studiis hyems ad hoc uertat mare: de scaris ait Ambrosius in. v. exameri. de nīq̄ non ruminant pīces: solus tamen scarus in his ruminare phibet: ut ferūq̄bus aut euentus aut usus sūt aut studū talia comprehendere ait Quintilianus sc̄ape: non capi in nostro marit̄ eūdem capi in siculo dō cet petronius arbitet cū cū ingeniosa gula est siculo scarus æquore mersus ad mēsam uiuiois perducit. M. AN. Vomitandi consuetudine: crebro uomitu stomachum leuabat. Plini. Vomitiones hominū ad hāc in remediū excoģitata: indicēbat: denunciabat. Aliud aliū: hūc prandū illi coenam q̄m dicit: alii alia diei hora se conuiuium affuturum pradicare hūc mane illi uesp̄ri. Nec cuiquam eorum: cū prandū aut coenam īdixerat. Famōsissima: præt̄ ceteras īfamis. Aduentitia: sub ipsius ueteli aduentum poi sūisset nec septe aduentitia legi. ab exoticorū obsonioq̄ apparatu. Septē autū: milia repete. Dedicatōe patinæ: Plinius Clodii Aesopi tragicī hīstionis potinam celebrat sexcentis lesteris taxatam.

Egides a pelibus ca prinis Scarus piscis haliætica ouidi

Scarus solus rumiāt

scarorum iecinora, fasianorum & pauonum cerebella: lin guas phenicopteri murenae: lactes a carpathio usque fre toque hispaniae per nauarchos: ac triremes petitarum com miscuit. Vt autē homo non profunde modos sed intempesti ue quoque ac sordidæ gulæ: ne in sacrificio quidem nun quā aut itine re ullō cēperauit: quin iter altaria ibidē statū

PHI. Iecinora declinat a grā maticis iecur iecoris & uel ioclo risq̄ gēritus ut ait Priss. vi. ut a noiatu ioclus q̄ ī usu nō ē ieli natus: Plin. sex uictimæ ioclorā replicata ītrīsecus rep̄a sunt: di miutiū iecoris ē ieculculū. Cī. i. de diuitiis. Nā & muscularū inq̄ ieculcula bruma dicit̄ auge ri. Fasioq̄ & pauonū cerebellat

Iocinus locineris ieculculū

enclitica

scribit Lapidius heliogabalū exhibuisse palatinis īgētes dapes: q̄ erat refect̄ cerebellis phenicopteroq̄ & ce rebellis turdoq̄ & capinibus pitacoq̄ & fasioq̄ & pauonū. Phenicopte: apitius nepotū altissimus gur ges: liguā phenicopteri auri p̄cipui saporis ē docuit: sicut aū dictū ē. Seneca. nō desideras miliarios apros nec ligus phenicopteri: & alia portēta luxuria: miliarij apri ut Seneca uerbū itelligas dūr a pōdo mille libra rū quos: meminit. M. Var. i. 3. d. re rustica. Murenae: lactes: lactes auctoꝝ Pri. pres sunt ītelioq̄ a græco ga lactos dictæ: cuius singulare ē hāc lactis: titinius: craticula cerebellū lactis agnina: Plin. sentire uidet lactes di ci tū ī ouibus & hoibus: sic. n. ait i. xi. ab hoc uetriculo lactes ī oue & hoie: p̄ quas labi cibus: Plautus agni nis lactibus uiciēdū eē dixit fugitiuū: tāquā escaria uicla ceteris fiat ualētiora pīus sup̄stitiōes sale satyri. co p̄ficis ait: emicris auriculas palmōe & lactibus unctis. mureas aut pīces eē ex genere lōgoq̄ nullus igno rat: Licinius macer mureas tū feminiū seaus esse tradit & cōcipere ex īerpētibus: aiam ī cauda habere au rumat Plinius: cūq̄ ista celerime exanimari at capitis īctu difficulter: murena īfixa hamo īuertit: se qm̄ sit dorso cultellat: īpinagū lineā p̄fecat: mureas ī honore epulæ: maxio fuisse īdicat uel ille satyri poetæ uersus. Vironi mureā dat: quæ maria uenit: gurgite de siculo. illic. n. oprie a p̄fectis gulæ eē credunt: mul tūq̄ auctores mureas & freto siculo nobilitarūt: Marcus Varro & Columella flutas apellat q̄ in summa ap̄ præ pinguetudine fluitet: lactes aut murenae: cū primis numerant īter edulia Ganeata: ex luxu īmodico he liogabalus rusticus pauit murenae: lactibus & lupoy. A parthia usque: quidā a carpathio legēdū cēsent: tā quā a mari carpathio id genus pīces pretiosi expectent: illic enī scarus īprimis ut ait Plinius fuit frequēs: si uero legimus a parthia: sicut passim legitur intelligemus īnguuiem ueteli īmodicam & enormem signi ficari: qui usq̄ a parthiis regionibus orientem uersus: & a freto atlantico ad occidentem uersus gula: irri zamenta perquirebat: in quam sūmā est illud a Columella cum censoria castigatione depromptum libro nono agricolacionis: ponticū phasim & scythica stagna meotis erūt. iam nūc gangeticas & ægyptias aues temulentere eructant. Cor. Ta. taxans gulam ueteli sic scribit. Epularum foeda & inexplēbils libido: ex. u. be atq̄ Italia irritamēta gula: gestabant īstrepentibus ab utroq̄ mari itineribus: mendōsa dictio est in codi cibus Taciti: nam pro epulæ: corrupte legis epistolæ. Per nauarchos: nauij p̄fectos: dictio greca nica est: qua latini utunt̄. Cicerō in uertinis: sumptū oēm in classem frumento īpendio ceterisq̄ rebus nauar cho suo quæq̄ ciuitas semper dare solebat: idem alio loco īplorat nauarchi fidem. In īstēstue gulæ: quæ

Miliarij apri Lactes murenae Lactis Lactibus unctis Murena Dorium cultellatū Flute

Correcta dictio ap Tacitum Nauarchus. Gula intē pestiua



vitii gule

ante legitimum statutumque edendi tps ardescit in cibos: dñ intemptiua scribit Gregorius qđ in canonice decretis repetitū est. Di.ultima de consecratione. vitio gule nos tentari quando idigentie tpa prauent & cibos lautiores: quærit: nonnunquam etiam gula culpæ obnoxia est: cum ipso aestu immēsi desiderii etiam uiliora cibaria elucierent inuadat. in uitelio utrumque gule vitium atq̃ reprehensibile: nam cum & tempore nō congruente cibum caperet erat intemptiua gula: cum uero ab obsoniis semetis priorisq̃ diei non abstineret erat fordida gula criminosa. Ne in sacrificio quidem temperauit: hoc ad intemptiuam gulam pertinet: quæ tempore nō congruente & hora præmatura ardebat in cibos.

M.A.N. Scaroge locinora: Mar. Hic scaras æquoreis q̃ uenit obesus ab undis. Visceribus bonus est cætera uile sapit. Cerebella cerebro cerebellū. Quid phasianæ aues: qđ pauones: qđ phoenixoptem lintalio est loco demonstratū. A parthia usq̃: sic oīa habet exemplaria: sed mēdo: ut uel medio: cititer geographiæ peritus: si altiusculæ sensum rimet deprehēdat: nā quo pacto a parthia p̃ nauarchos potuit murena peti: qđ mare parthiam alluit: aut si hyrcanū aliq̃ ex pet: quā classēm: quos nauarchos in hyrcano mari romani unq̃ habuerūt: aut qñ romani parthiæ imparuit: uel q̃ scriptor dixit unq̃ murenas ex parthia peti: nec ē cur ad phasianos: pauces: & phoenixopteros id referas: quū ne ipse qđem aues in ea terra pueniant. Plinius phalerides aues in seleucia parthogæ aquaticæ: laudatissimas nasci tradidit: placet igit̃ ira corrigi: ut a carpathio fretog: hispōiæ legas: cui n̄ ex opioni Columella asipulaf. Sola igit̃ ille ex p̃ciosis piscibus murena: quīs tharthesiaci carpathiq̃ pelagi: qđ est ultimū uernacula: quo uis hospes fectro pegrinū mas sustinet: hæc ille: qbus uerbis apte colligit: aut hæc quā p̃positū emēdatam esse lectionem: aut certe aliam ab ea quæ inuoluit longe diuersam. Intemptiua: alieno etiam tpe luxuriantis. In sacrificio: interim cum sacrificaret.

PHI. Viscus: carnes holocausto: uiscera. n. nō citum intestina dicius: sed qđq̃ sub corio ē: uñ & uisceratio dicta: cuius supra meminimus: est aut̃ nomina tuius singlariis: ut ait seruius hoc uiscus huius uisceris: qđ locretii auctoritate fulcit scribētis libro priore de rege natura: uiscus gigni sanguēq̃ creaturibz annōtādū est sanguē a lucretio dici ut carmen: sicut a Catone quoq̃ usurpatū ēē obseruauimus: atq̃ defatigatū uulnibus atq̃ spiratē: q̃ sanguen oē deflexerat cognouere. Farra: quæ in sacris adhibebant. E focor: qm̃ ad rem diuinā nisi tostū far nō adhibebat nam ut ait pli. i. xviij. nūma pōpl

Sanguen

far tostum

in sacris

fornacalia

uiteliana

uorago

condiscipulus

latus

Synchro

nchroni

allicefactus

uenenū alexandro in

frigida

febricitans

tibus da

ta

uiscus & farra p̃cne rapta e foco manderet: circaq̃ ularum popinas fumantia obsonia uel pridiana atq̃ semela.

De scruicia & crudelitate eiusdem.



Ronus uero ad cuiusque & quacunq̃ de causa necem arque supplicium. Nobiles uiros condiscipulos & æquales suos omnibus blanditiis tantum non ad societatem imperii allicefactus uario genere fraudis occidit: etiam unum ueneno manu sua porrecto in aquæ frigida potione quam is affectus febre poposcerat tum fœneratorum. & stipulatorum publicanorumque qui unquam se aut Romæ debitum: aut in uia porcorum flagitassent: uix ulli pepercit. Ex quibus quendam in ipsa salutatione supplicio traditum statimq̃ reuocatum cunctis

nisi tostū idem fornacalia instituit farris torrēdi ferias. Fumilia: adhuc seruetia: cum tam diu temperandū sit: ut feruor ille itollerandus deferuescat. uitelius cuius palatum erat occallosum moræ impatiēs inuadebat appetēter dapes adhuc fumētes. Vel pridiana: hoc ad fordida gula uitelii referas: q̃ etiam dimidiata obsonia quæ priori die fueratissent in popinis mandere non erubescat: merito egeſippus lib. iij. l. iij. tngt. uitelius epulabatur: qui si diuini uisisset luxuriæ sumptibus & præcio mensarum romani imperii opes abliguisset: apud eundem ait cecinna uitelium nihil aliud nisi uino solum esse & inter cōiuiua pridianas semper ructantem epulas: nisi ut ebrius pereat sine sensu doloris: idem uitelianam uoraginem uocat hanc uitelii in glauem. Cum discipulos: græci σὺλᾱφῆτασ uocant inde condiscipulatus dictus pro institutione sub eodem præceptore. Equales: coeuios: quos græci σὺκκοῦροι dicūt quasi contemporaneos. Tantum num. etiam nūla enim uidetur exponendum: potius q̃ a contrario super qua particula subtiliter perspicq̃ deseruimus in superioribus. Allicefactus: pellectos attractos in ductos. Etiam unum: scilicet occidit. In aquæ frigida potione: ita necatus est Alexāder magnus: cui philippus & iolas regi prægustatoris in aqua frigida uenenum propinquauerunt: britannico quoq̃ in aqua frigida uenenu a ministris datum est.

Affectus febre: calida febris uisceribus infusa: querit ardoris æstuantis refrigerationem inuitatq̃ febricitantem ad frigidam aquam appetendam: quæ non semper noxia est: cum sepe remedia cōtraria profunt: ubi solita non profuerūt: hinc legimus petronem medicū dare solitū in potu aquam frigidam febricitantibus qui si mouerat sudorem explicuisse fe ægrum indicabat: si non moeuerat plus etiam aquæ frigida ingerebat: asclepiades quoq̃ aquam frigidam tempestiue dando ægros curabat. Tum fœneratorum. ordo est ut pepercit ulli fœneratorum & stipulatorum publicanorumque: de fœneratoribus publicanisq̃ ante didūm est: stipulatores uero dicuntur: qui per interrogationem obligant promissorem: hæc enim duo

stipulator & promissor opponunt: quod p[ro]sepe docet iurisd[ic]tuli & maxime libro. xlv. digestor[um] titulo de uerb[or]um obligat[i]onibus: est aut[em] stipulatio uerb[or]um cōceptio: quibus is qui interrogat[ur] datur[us] factur[us]ue se id quod interrogatus ē respōdet: & ut inq[ui]t eleganter ulpianus turpes stipulationes nullius sunt monēti. illud ob seruandū ē q[uo]d uerbū hoc stipulor i actiua significat[i]o quō & passiua ablatiui cōiungit[ur]: dicimus. n. stipulor a te: pro it[er]rogo te: & it[er]rogor a te. luuenalis quātū uis stipulare & p[ri]us accipe quod do. & subauditur a me stipulare in actiua significat[i]oēs & p[ri]scius allegat Suetonii testimoniū ex libro quarto p[re]torum: ubi stipulari passiuā significat[i]oē dictū ē: lectoria inq[ui]t quæ uetat minorē annis. xxv. stipulari: Plautus quoq[ue] passiuē dicit: nisi dolo malo istipulatus sis. Romæ debitum: ad foeneratores & stipulatores referendū.

Aut in uia portorium: hoc ad publicos p[ri]net: portorū enim ut inquit Nonius dicit[ur] merces: quæ porto ribus datur: & est uet[er]igal quod soluit portitoribus: id est publicis: portitores sunt etiā telarii magistrici tributoresq[ue] op[er]a in portu dabat iserēdag[us] rege & esserēdag[us] uet[er]igal exigētes: plautus in afinaria: ego pol istum portitorem priuabo portorio. In ipsa salutatione: in officio imperatorie salutationis: de qua ait gel lius in uestibulo ediū palatinarum omnis fere ordinū multitudo operientes salutationem Cæsar[is] consti tuerant: salutigerulos appellat eleganter Plautus portitores salutationum: qui nomine matronar[um] ibant salu tatum. Statimq[ue] reuocatum: a supplicio cui traditus erat uitelii iussu.

M. AN. Viscus: Lucilius. Visceribus uiscus gigni sanguisq[ue] creati: sunt uiscera ut Seruio placet non tan tum intestina: sed quicquid etiam uis corio est. Virgili. Tergora diripiunt costis & uiscera nudant. Lucre tius: permixtus uiscere sanguis dicitur & hoc uiscum uisci: sed tunc pro tenaci lentore aucupis apto. Far ra p[er]ne rapta foco: Plinius: Mola salis litant farra non habentes: mola ex farre & sale constat. Fuman tia: feruentia adhuc. Pridiana: quæ pridæ apposita fuissent. Pronus: transitio a luxuria ad crudelita tem. Condiscipulos: qui sub eodem: quo uitelius instituti fuerant p[re]ceptore. Aequales eiusdem æta tis: quæ duæ necessitudinis causæ ponuissent illum ad iniuriā reuocare: nisi supra modum seuerus fuisset.

Tantum non: omnia illis p[re]ter commune imp[er]ium pollicetur. Allicta: multus illecebris allictor. Frigida: ad calidæ differentiam: utraq[ue] enim romani utebant[ur]. Martia. Frigida non deerit: non deerit cal da petenti. luena. Gelidæ calidæq[ue] minister. Stipulatorum: qui pecuniam rogat quicq[ue] spondet stipula ri dicitur: unde stipulatio & stipulator. Vlpianus. tris ait stipulationum esse species: iudiciales cautionales & communes: quarum cautionales fiunt: ut quis cautior sit interposita stipulatione. Portorium merces: quæ portitoribus datur uel uet[er]igal: quod portitori penditur: est enim portitor qui uet[er]igal portus id est portorium conduxit & qui traducit homines ac uehit ad nauim de portu: uel in portum a nauī: uel ad ulteriorem fluminis stagni ue ripam: græc[u] uoce porthmea dicimus. loue. Tetrums: nouitius horret por thmea. In ipsa salutatione: quum ipsum salutatū uenisset.

clamentiam laudantibus corā interfici iussit: uelle se dicēs pascere oculos. Alterius p[er]næ duos filios adiecit depreca ri pro patre cōatos: sed & equitē Ro. p[er]clamātē quū rāpē ad p[er]nā h[ab]eres meus es exhibere testamētī tabulas coegit utq[ue] legit cohæredē sibi libertū eius ascriptū iugulari cū li berto impauit. Quosdā & de plebe ob id ip[s]m q[uo]d uenete fa ctioi clār maledixerāt iteriecit cōtēptu sui & noua spe id au fos optatus. Nullis tamē isensior q[uam] uernaculis & machema ticis. ut q[uo]q[ue] deferret lauditū capite puniebat. Exacerbatus q[uo]d post edictū suū: quo iubebat itra calē. octobris urbe ita liaq[ue] mathematici excederēt: statimq[ue] libellus ē propositus:

PHI. Clamentiam laudanti bus: est enim prima imperato ris dos clamentia: & ut inquit Seneca nullum magis clamentia ex omnibus quam regem ac p[ri]ncipem decet: quam philosophi sic diffiniunt inclinationem ani mi esse ad lenitatem in p[er]nā eri genda: huic contrariam imperiti putant seueritatem sed nulla uir tus uirtutis contraria est: quid ergo opponitur clamentia: crude litas quæ nihil aliud est: quā atro citas animi in exigendis p[re]mis: igitur cum Vitellio a supplicio destinato quendam reuocasset: cunctis te uera credentes p[ri]ncipi-

Stipula tores p[er]missio res Stipula tio Stipulor Portoria Portio res Telonia salutigeruli

Clamentia quid

Nulla uirtus uirtutis contraria crudelitas.

pem misericordia motum id fecisse: laudauerunt eius clamentiam perinde ac uirtutem imperatoriam: sed uitelius atrox & sanguinarius ideo illum reuocauerat: ut coram ipso interficeret: tanquā non foret conten tus cæde hominum: nisi ipse oculos truculento spectaculo pasceret & oblectaret: hanc p[er]secandā crudelitatem fuisse in domitiano Cor. Tacitus flebili querimonia complorat: aitq[ue] illum Nerone fuisse truculen tiorem: cum in libro quem composuit de uita Iulii agricolæ soceri sui sic scribit. Nero tamen subtraxit: infiq[ue] scelera non p[er]specit: p[re]cipua sub domitiano miseriarum pars uidere & aspici: cum suspiria nostra subsisterent: cum de notandis tot hominum palloribus sufficere se uis ille uultus & rubor a quo se con tra pudorem munebat. Pascere oculos: extat apud Cor. Tacitum eiusdem uitelii uox seuerissima: qua iussit pauisse sæculos p[er]secrata morte inimici nomine blesi. Alterius p[er]næ: sensus est patrem quendam damnauerat ad capitale supplicium pro quo cum filii duo pietate paterna extimulati deprecant[ur] iussit illos pariter cum patre necari. Equitem romanum: eques romanus in testamento hæredem scripserat li-

uenetiā

Mathe  
matici  
nauidici  
Mathe  
matici  
pulsi  
ItaliaGermani  
cus uitel-  
lius.

Cathi

Foeminae  
loco dea  
rū ap̄ ger  
manos

ueleda

Catus  
acutus

beruū suū una cū uitelio: Vitelius q publicōs pūebat: quoq; ordo erat equeſter: ignarus huius testamenti ad poenā rapti iuſſerāt equitē romanū: cū pclamaret ſe idignū ēē ſupplicio: p̄p̄ea qd hærēdē p̄cipiē ſcripſe rat. uoluit ut tabulæ teſtamentariæ exhiberent: & cū legiſſet ſe nō ex aſſe hærēdē cōſcriptū: ſed ſibi cohærere dē eſſe aſcriptū liberū teſtatoris: utruq; iugulari iuſſit: & teſtatorē & liberū cohærēdē. Venetæ factio in ſupioribus facta mēto ēē copioſa de uenetæ & praſina factio: & cū Caligula & Nero praſinae factioni faueret: uitelius uenetā fouebat & uenetiaſ erat addiſtus: ſic. n. appellat̄ aurigarū uenetæ factio: ex quo plebeioſ quoſdā tāquā fautores praſinae factioſ iterem̄: q i uenetiaſ cōiūti igelſerāt & p̄bra: tāq id faererent: p̄p̄ea qd ip̄m uitelū cōtēnerēt & ſpe nouae regē alerent: q uernaculis & mathēaticis: qdā iunctū legūt ſubducta p̄cula copulati: uernaculis mathēaticis: ut itelligas uitelū iſenſum fuiſſe mathēaticis genethliaciſ: nō aliēigēis: ſed idigēis & rōe nariſ: qd ſi deſiū ſi legas uernaculis & mathēaticis nūm̄q itelligas uitelū iſenſum fuiſſe ſeruitūſ romæ natiſ: quos uernas & uernaculoſ uocāt: & mathēaticis: qd ge- nus hoīū: merito iuſſuſ ēē debet utpote iſidū fallax atq; uādicū. Deſerēt: accuſarēt, inauditū: cōtra le gē quæ ut ingt egeſippus uetat iauditoſ exitio dari. Vrbe Italiaq; excederēt. Cor. Ta. meminit huius cdi cti uiteliaſ: quo pulſi Italia mathēatici ſunt: alibi memorauimus: quēadmodū mathēatici ſæpe ex orbe & Italia pulſi fuerūt: qd genus hoīū: poſitibz iſidū ſperantibz fallax ē: qd ut utar Taciti uerbis i ciuitate noſtra & uetabī ſp̄ & retinebī. Libelluſ ē p̄poſituſ: publicatuſ: & in p̄p̄ulo affluſuſ ſine auctoriſ nomie.

M. AN. Hæreſ meus ē: conſtitui te hærēdem. Cohærēdem: hærēditatiſ participem. Libertum eiſ damnaſ equitiſ. Venetæ factio: cui ipſe fauebat de aurigarum factionibz abunde ſupra. Capitolinoſ, uenetæ factioniſ homineſ uenetianoſ dixit: multas inquit a uenetianis paſſuſ eſt iniuriat. Contemptuſ fui. in ſui inuidiam. Noua ſpernouarum rerum fiducia. Vernaculi mathēmaticiſ: aſtrorum pertiſ romæ natiſ nam ſi diſiunctū uernaculis & mathēmaticis legat: nil ex priore diſtione ſequitur niſi oraculiſ pro uer naculiſ quieſ legendum dixerit. Propoſituſ: in publico ſine certo auctore poſituſ.

PHI. Chaldeiſ: mathematiciſ: de quibz ante dictum eſt: uerba aut̄ hac in libello propoſito cōtinebā tur quod dicerent chaldeiſ: deſt mathematiciſ bonum fatū & ſcelix futuſ. romano populo: ne uitelius uiuiſ pueniret ad Cal. octobres: quod tempuſ praſtiterat mathematiciſ pellendiſ. Vitelius germanicuſ ſupra memorauimus uitelū cognominatum fuiſſe a militibz germanicuſ: quando in germania cōſaluta tuſ fuit imperator: qui filium quoq; infantem germanicum appellauit. Suſpectuſ in mortem matris: tam quam maternæ mortis ipſe auctor & molitor extiterit. Aegre: agro tāti matri quæ ſextilia nominabatur foemina p̄bitate cōſpicua. Ca.

tha mulier: cathi populi ſunt ger manie iuxta herciniam ſiluam ſi cur hiſtorici prodiderunt: germa niſ uero inſeſe aliquid ſanctum & prouidum foeminis ſuiſ putat quaruſ nec conſilia aſpernant nec reſponſa negligunt: unde oſi auriniā & cōplures alias uerne rati ſunt germani tanq̄ deas tra dit. Cor. tacituſ uidiſſe ſe ſub dū uo ueſpaſiano ueledā diu apud pleroſq; numiniſ loco habitam cuiuſ meminit Papiniuſ in pri mo ſiluag. ſic ſcribens captiueq; præceſ ueleda: quæ maxima no per gloria. ſenſuſ eſt: mulier ger mana ex gente cathorum fatidica prædixerat uitelio illū ſi miter iſperatū: ſi matri ſuper uixiſſet ex quo ſuſpicio orta eſt uitelū iſperandi cauſa ob id uati cinium fatidice mulieris germa næ matrem neceſſe itaq; hoc in loco catha mulier ſignificatur germana fatidica ex cathiſ populis: aliaſ uero Catus dictuſ acutuſ: inde cata dicta acuta ut it̄p̄p̄etac̄. M.

Varro & hinc Seſtuſ heliuſ ob iuriſ ciuiliſ praeſticiam catuſ dictuſ: nō tū quod eſt ſapiens quam q̄ eēt acu tuſ. porphyrio apud Oratiū catum ſignificare ait doctū & expertū: Pliniuſ dixit in. vii. reliquiſ animi bo niſ præſtitere: & apud ceteroſ mortaleſ ſapientia: ob id cati coruli apud rōanoſ cognominati: ſed hac de catiſ ſignificatiā nihil ad hunc locū. Tedio præſentium: uidet̄ Tacituſ aſtipulari huiſ ſententiæ: cum ait ſextiliam uitelioq; matrem nulliſ fortunæ illecebris in gaudiū euectā domuſ tantum aduerſa ſenſi.



Ctauo imperiū menſe deſuerūt ab eo exercituſ me ſiarū atq; pannoniæ: item ex tranſmariniſ iudaicuſ & ſyriacuſ ac pars in abſentis pars in præſentis Ve ſpaſiani uerba iurauerunt. Ad retinendū ergo ceterorum ho minum ſtudiū ac fauorem nihil non publice priuatimque nullo adhibito mō largitiſ eſt. Delectū quoq; ea cōditiōe in urbe egit: ut uolūtariſ nō modo miſſiōem poſt uictoriaſ: ſed ēē ueteranoſ iuſtq; militiæ cōmoda polliceret. Vrgē ti deinde terra mariq; hoſti hinc fratē cū claſſe ac tyriōibz

scilicet eiusdē mortis meminit nulla simulacriē filii Vitelii: sic enim inquit erat illi & fessā aetate parēs: quē tamē paucis ante diebus opportuna morte excidiū domus puenit & nihil ē pricipatu filii affectuā nisi ludum & bonā famā. A filio: Vitelio pricipie: hic tamē mēm in capitolio cōplexus i pricipio sui pricipatus augurē noie decorauit. Haud sane didicerat: tanq̃ sceleratus filius nō inuitus porrexerat uenēnū matri: quā subiaci extindamq; eē cupiebat. Desuerūt: descēserūt rebellariūq;. Exercitus mēsiage: scribit Tacitus tertā decimā legiōē praeuisse cēphū ceteris duabus mēsiage legiōibus ut idē didicerēt a Vitelio & trās gredereēt in partes Vespasianū pannonia uero legiōes tanq̃ galbianae dolorē itaq; bebriacensīs pugnae resistentes haud cōtenter Vespasianus accesserūt & ut ait Tacitus mēsiaci ac pannonici exercitus iunēt dalmatū quoq; militē traxerūt: mēsiaci aut pannonia iungit pannoniae: quas mēsiaci pluraliter dixit sicut hispanias & galias & germanias plurali uero numero uocitamus: in mēsiaci sunt dardani mēsiaci thraces ponticos cōtermini syrtibus. Iudaicus & syriacus iudaico exercitui praeerat Vespasianus: syriaco mucianus q uespasianū ipsū ad iperū capessendū. Pars in abentis: exercitus mēsiaci pannoniciq; utpote remotiores iurātū in uerba uespasianū abentis iudaicus uero exercitus iurauit in uerba praesentis: mutiūs aut adegit milites syriacos in uerba uespasianū. Nihil: nō oīa. Nullo modo: nulla mēsiaci & temperamēto. Delectū: militariē. Voluntariis: q ueronei & sua spōte se uetelio obtrulissent. Missiōē: honestā itellige: quae emeritis stipendiis ab imperatore indulgi solet. Urgenti hosticū flauiani duces a uespasianō praemissi ex omni parte instabant cū litterae edictaq; uespasianū ad oēs legiones sollicitandas per diuersa loca praemitterent: tandem leuē ruptione hostium atrocibus undiq; nuntiis exterritis uetelius cecinnam ac ualentem expediri ad bellum iubet. Hinc ex maritima expeditione. Fratrem. L. Vitelius significat: qui fuit par uitis fratris & principatus eius uigilantior: qui cum exercitu erat terrarum. Hinc ex terrestri.

MAN. Et chaldeos: dicere bonū factū. Mathematicos dicere: quod bono fato ciuitatis futurū esset ut uetelius & alia quae sequunt. Vsq̃q; esset: sed ante eū diem periturus. Suspectus: fuit in suspicionem uenitq; auditor fuerit tollēdaē matri. Aegre: infirme. Catha: cathus ab Horatio pro docto a Cicerone pro sapiente accipitur: sed & callidus ardens ingeniosus cathus dicitur: unde uideri potest: Catha: nomē factū: quāquā altera syllaba a priuata ad differentiam fortassis nomen ubiq; notatum reperio. Impetrasse: praecibus a filio cōtendisse: ut se ueneno tolleret. Haud difficulter. q. d. libens homo impius id matri praestitit. Mēsiacum: quia duplex mēsiaci superior & inferior. Ex transmarinis: qui transmare erant. Pars in abentis uerba: ut mēsiaci exercitus: qui longe abeant. Fratrem: Lucium uetelium.

& gladiatorum manu opposuit: hinc & bebriacēses copias & duces: atque ubiq; aut superatus: aut proditus salutem sibi & milies sestertium a Flauio sabine uespasianū fratre pepigit: statimq; pro gradibus palatii apud frequentes milites cedere se imperio quod inuitus recepisset professus: cunctis clamantibus rem distulit: ac nocte interposita primo diluculo sordidatus descendit ad rostra. multisque cum laethrymis eadem uerba uerum e libello restatus est. Rursus interpellante milite ac populo & ne deficeret hortante omnem operamque suam certatim pollicente animū resumpsit: Sabinumq; & reliquos flauianos nihil iam metucentes

PHI. Bebriacenses copias & duces: cecini ualentem significat: quos expeditionem aduersus flauianos summere iussit una cum illis copiis militariibus: quibus apud bebriacū othonianos profugauerat: sed ut ait tacitus nō uigor corporibus: nō ardor pristinus aīs militū in eis: quos uerbanē delitiae subnuauerunt: itaq; uideres fluxa uetelianorum arma: segnes equos spacientemq; militē solis puluerū & tempestatū. Vbiq; aut superatus: apud Cremonā i primis superati sunt ueteliani ab Antonio priō: q erat

Fluxa othe  
lianorum  
arma

Cremona  
incensa

Nex sabini  
ualentis

Flautus sa  
binus

Silius Itali  
cus testis i  
pacione

accerimus uespasianū partitū pugnator cū exercitu in Italiā pmissus: tunc incedio cōsumpta: adeo ut solū ueneris templū steterit ante moenia: cohortes etiam quas uetelius habebat narniae sese dederūt ducibus flauianis. Aut pditus: i primis cecinna pditus fuitq; trāiuit i ptes uespasianū cū exercitu uetelio relicto: Fabius quoq; ualēs apud insulas flechadas a paulino caprus estq; mox urbi in custodia fuit interfectus galbae pditor: uetelio fidus & alioq; pfidia illustratus a lucilio basio proditi tam fuisse classem nauēatē tradūt: trierarchosq; inuasisse imagines uetelii iam in uespasianū inclinales classem quoq; quātiēsem Claudius cēturio ad defectionē traxit: crebra trāsfluga ueteliorū uisabant. A flautio sabino: hoc ē tēpore: quo bellū inter uetelianos & flauianos gerebat: Romae erat praefectus urbis senecta inualidus: quem uetelius quamuis uespasianū fratrem minime uiolauerat. Salutē & milies sestertium Antonius primus & uarrus flauiani duces obtrulerunt uetelio salutem & pecuniam & secreta campā: si de positis armis se ac liberos suos uespasianō permisset: praeterea uetelius & sabinus uespasianū fratres crebris remonibus de pace ponendiq; per conditionem armis agitauerat: sepe domi collocuti sunt: postremo in eade apollinis pacionē facere adhibitis testibus duobus cluio ruffo & filio italico quod si tam facile suorum mētes uetelii flexisset q̃ facile ipse cesserat: incruētā urbē uespasianū intrasset exercitus. Cedere im perio: uetelius apud milites suos concionatus pauca dixit & praesenti mēsiacae congruentia: cedere se pae

& repu.rogando milites.ut memoriâ sul continerent: fratresq; & coniugem & innoxiam liberorq; ætate male rarent: simul filiū. prendens modo singulis modo uniuersis cōmendabat lachrymabūdus. Cūctis claman-  
tibus: lege reclamantibus: ceperunt. n. reclamare & reculare: ne cederet impio. Rē distulit: de impio depo-  
nēdo narrat Tacitus viteliū paratam fuisse eedere impio: si modo suorq; mētes fleēt potuisset: sed ut q̄sq;  
vitelio fidos erat ita pacē & cōditiones pacis abnuebant. Dedecus & pericula oñtantes: si cessisset Vespasi-  
ano: hortabanturq; ut potius p uirtutē effundere ultimū sp̄m uellet: q̄ per ludibrium & contumelias: sed  
furdæ ad fortio consilia vitelio aures obruebant. Diluculo: iam luce apparet: inde diluculare est dilu-  
cū fieri: Gellius itcirco die crastino ubi primū diluculabit: fac amicos adeas. Sordidatus: sordida & squa-  
lenti ueste sordus. in hanc s̄niam Tacitus pullo amictu palatio digressus: mēta circū fama misso ad flauios  
duces nūcio: q̄ subueniri sibi artaq; res nūciaret: sordidus ex monibus: sordidatus ex causā dicis. Cicerō in  
pisonem. Nec minus letabor cum te semp sordidum: q̄ paulisper sordidatū uiderem. Ad rostra: ut p ro-  
stris contionaret: mox interpellatus & rostris fratris domū petiit: quæ foro imminēbat. Eadem uerba: q̄  
bus apud milites usus fuerat p gradibus palatii dicēs se cedere uelle impio romano. E libello: in quo p̄ci-  
pta hēbat uerba: q̄ dicebat tales dñr de scripto facere uerba: q̄ ad libellū refertur & de scripto loquunt: Ci-  
cero recte ofo: quæ pp eius magnitudinē dicta de scripto est. Rursum interpellante: iteq; ofonem viteliū  
interrumpētib; militibus: sicut prius interruperat. Ne deficeret: ne succuberet languerētq; animo ifra-  
cto & meticuloso. Certatim: pro uiribus. Animū resumpting prius metu pauēs & xanimatorq; defecerat:  
horramētis populū militūq; confirmatus: aiū alacritatemq; quam iam perdididerat recepit. Sabinū: fratē  
Vespasiani. Flauianos: a flauio uespasiano flauiani dicti eius factionis fautores sectatoresq;.

M. AN. Aut uictus: nam circa Cremonā bis uitelii uicti: & rursus Cremonā ipsā direpta. Aut proditus  
cecina. n. a vitelio ad uespasianū defecit Fabius ualens: & ipse ad sthecadas isulas oppressus est. Salutē &  
milites festinū: ut sibi incolumitatem cū ea pecuniāq; summa concederet. Cū flauio sabio: Vespasiani fratre  
q̄ romæ erat. Cedere: impio dignitate abire. Rē distulit: sero cessit. Sordidatus: sordida ueste reorq; mo-  
re amictus. Eadem uerba: uti cederet imperio quod inuitus receperat. Deficeret: ne fractus animo sibi  
ipsi defecit. Flauianos: flauianæ factionis. Nihil iam post passionem. scum vitelio factam.

PHI. Vbi subita: scribit Tacitus Cor. martiale a flauio sabino  
missum fuisse ad uitelium cū man-  
datis: ne pacta iā iussitū turbare-  
tur: uitelius culpā in milites con-  
ferēs monuit martiale: ut per se-  
creta abiret: ne a militibus suis li-  
terficere: erat. n. ipse id tps neq;  
uicandi neq; iubendi potens  
tam impator: sed tñ cā bellū uix  
reuerfus erat Martialis in capito-  
liū: q̄ uelut arcē tutissimā flauia-  
ni isederant: cum repente milites  
viteliani furētes: nullo dūce asē-  
dunt erecta acie in capitolii rubi-

exorto conspectu flauiani uitelia-  
nos obruebāt regulis faxisq; nec  
tñ sisti poterant scandentes uite-  
liā: tūc capitolii clausis foribus  
isefensum & idireptum confra-  
guit: ambigis utq; oppugnato-  
res ignem rectis iniicerit: articus  
consul se capitolii scendit aucto-  
rem professus est: id facinus post

conditam urbem luctuosissimū foedissimūq; populo Romano accidisse auctor est Tacitus. E Tyberian  
domo: q̄ fuerat Tyberii. Inter epulas: scribit Egesippus quod uitelius epulabatur: ne amitteret mortuus  
prandium & redundatioribus: ut in extremis solet: mense sibi ultimo dapibus reficiebatur: obruebāt se ui-  
ni poculis ut sensum amitteret futuri uel opprobrii uel periculi: eumq; ex consilio ad supplicium raptum  
esse tradit. Pugionem consul: scribit Cornelius Tacitus: uitelium exolutum a latere pugionem porrepsit  
discessit uelut positurus in eade concordia. In eade concordia: in superioribus annotauimus quomodo  
dem pluribus templis concordia dea romæ fuerat decorata: relege quæ in Tyberio scripta sunt. Ipsum ef-  
fe concordiam: nil apertius hac assentatione: qua uitelius dicitur esse ipsa concordia dea: cum potius d i s c o-  
dia dici debuerat: urpote auctor ac instigator discordiarum turbarumque ciuiliū. Ferrum: pugione

ui subita in capitolium compulsi: succensoque templo Io-  
uis optatū maximi oppressit quum & prælium: & incendiū  
& tyberiana prospicere domo inter epulas non mulco post  
popiens facti: & in alios culpam conferens uocata concio  
ne iurauit: coegitq; iurare ceteros nihil sibi antiquius quie-  
te publica fore. Tunc soletum a latere pugionem cōsulū pri-  
mum: deinde illo reculante magistratibus ac mox senatori-  
bus singulis porrigens nullo recipiente quasi in æde cōcor-  
dia positurus abscessit. sed quibsdam acclamantibus ipm  
esse cōcordiam rediit: nec solum retinere se ferrum affirma-  
uit: uerum etiam concordia recipere cognomen.

De concordia per eum tentata cum Vespasiano.



Vasit senatoribus ut legatos cū uirginibus uestali-  
bus mitterent pacem: aut certe tempus ad consul-  
tādum perituros. Postridū responla operienti nū-  
ciatum est per exploratorem hostem appropinquare. cōsi-  
nūo igitur abstrusus gestatoria sella duobus solis comitibus

Diluculare

Sordidus  
sordidatus

Flauianū

Capitolii  
cōflagrauit



quē in zede cōcordiæ ponere uoluerat. Cōcordiæ cognomē: ut uitelius cōcordia diceret. Vt legatos: cū uirginibus uestalibus: scribit Tacitus uitelium uocato senatu legatos direxisse ad exercitus flauianos: ut præ textu reipub. Cōcordiā pacēq; suaderet: legati quorū ius sacrum & uenerabile esse solet & debet uiolati sunt & aieruntq; extremū discrimē: q; iuerant ad petnū cerealē unū ex ductoribus flauianis: tūc uulneratus fuit arulenus rusticus legatōis & prætura insignis: ob hoc dixit Plinius in prio epistolā. Arulenu a regulo inimico nūcupatū esse stigmafom uiteliana cicatrice. æquioribus animis accepti sunt: qui ad Antonii alterū flauianarū partiū ducent uenerant: obuia uenerūt & uirgines uestales cū epistolis uitelii ad Antonii scriptis: Antonius uirgines cū honore remisit uitelioq; rescriptit direpta esse belli comertia ob trucidatū sabinū uespasiani fratrem & scēsum capitolii. Virgines uestalibus: annotauimus in prio cōmentario uirgines uestales mitti solitas fuisse deprecatrix sicut olim a messalina missæ fuerāt ad Claudii deprecādū: sicut cæ sari a sylia uitā ueniāq; deprecāre ipetauerūt. Aut certe: tēpus ad cōsultādū uirgines uestales postulatuerant ab antōio eximi supremo certamine unū diēsi hæc mora interiecta fuisse facilius oīa conuēturā. Operiē: t; expectanti præstolāns uitelio. Hostem appropinquare: flauiani tripartito agmīe Romā accesserūt: plia multa & uaria iter flauianos & uitelianos ante urbē facta. Cōcūterūt: & in cāpo martio isellæ acies: sed p flauius fortūa fuit po. rōanus aderat spectator tanq; in ludico certamie. Abstrusus gestatoria sella: Cor. Tacitus sic scribit. uitelius capta urbe p auerā palatii portā aue inū i domū uxorī sēlula deferēt. ut si diē latebra uitasset teracinā ad cohortes fratrēq; pfugeret: gestatoria sella q; gestari & deferri a lecticariis solet alio nomie gestatoriū nomiat: unū illud ex libro secūdo machabeorū. In gestatorio torquebat anthiochus. M. ANTO. Iouis optimi: idēl capitolini iouis: quod Targinius priscus uouerat: Seruius Tullius: & Tar quinius superbus erexit: exactis regibus Horatius puluillus consul dedicauit: quod. L. Scipione: & C. Nar bano consulibus incendio absumptū seylla instaurauit: dedicauit uero L. uictorius Catullus nouissimæ præ senti tumultu cōflagrauit sceleris auctorē: Aclius se postea est professus. Oppressit sabinū: scilicet qui ad uitelii cōspēctū obrutatus ad germās est scalas proiectus: Cor: sius est auctor. Tyberiana domo: de qua bis supra. In alios qui: sabinū oppresserūt. Consuli primū: Quinto adico. qui dum consul cū eo erat. Vt legatos: cū uirginibus uestalibus legati: missi: arulenus rusticus: qui uiolatus est: & Mussōnius rus sus. hic est rusticus ille: quem stigmafom uiteliana cicatricea Regulo appellat Pl. in epistolis ait: q; pē q; i L. uitelii inuidiam uulnus a flauianis accepisset q; q; legatus & prætor i altera castra uirgines uestales summo honore ab antonio: q; alteris castris præerat: acceptæ ac dimissæ sunt bina enim flauiorū castra urbi iam admoda erant qd ad uestales uirgines armet uidēt mihi Romani uetēres qd alio loco diximus illarū ope ræ uī in deprecanda poēpa & grātia recōsiliāda. qd & Cic. planē demonstrat Gelli exemplaria uidēt ostē dere & in lege agitaria ciceronē id quod; demonstrasse ubi illud est: nulle sunt uirgines quæ me a nobis depre cent qd galli testū nos sicut in Cæsare dictatore ea uerba posuimus sed emendatissimus Ciceronis co dex non uirgines sed imagines habet quod omnino magis probō.

Stigmofus  
uiteliana ci  
catrice

Fortūa p  
flauianis  
Gestatoria  
sella

pistore & coquo Auentinum & paternā domum clam pe tit: ut inde in campāniā fugeret. Mox leui rumore & icer to tanq; pax impetrata esset refert se in palatiū passus ē: ubi cū deserta omnia reperisset dilabentibus & q; simul erant zo na se aureorū plena circūdedit cōfugitq; i cellulā iauitoris religato pro foribus canelectoq; & culcitra obiectis.

PHI. Pistore & coquo: antiq coquos non habebant in seruiis. is coq; ex macello cōducebant deinde iter mēcipia coqui sicut & pistores recepti sunt. hinc ait Marcellus iuriconsultus: libro de legis tertio. si unus seruus plura artificia sciat: & alii coqui legati fuerūt: alii testores: alii le cticari: ei cedere seruū dicēdū ē

Cog inter  
seruos

manitq

cui legati etiam sunt i quo artificio plerūq; uerfabat: uasā cognaria ex argento fieri caluus orator q; tū est scribit iuriscōsulū uasā cognaria in penu non contineri. Incerto: Sine auctore sine capite diuulgato. Re fert se in palatium: ait Tacitus uitelium mobilitate ingenii in palatium regressum esse: quod desertum re perit. Dilabentibus: Tacitus dilapsis etiam infimis seruitorum aut occursum eis declinantibus id genus exempla affari nos mōent: cū fortuna mutari fidē mortalū: q; i rebus secūdis cateruati cōfūit i aduersis dilabunt. Zona aureorū plena: in libro annotationū enarrātes illū Iuuenalis uersum: obrutus & zonum morsu leuāq; tenebit: re culinus: quemadmodū mos fuit apud priscos ut aurū mortale in zonis haberēt unde alexander romanus imperator dicere solebat. miles nō timet nisi uestitus armatus calceatus & saf & hēn aliquid in zonula. plura in annotationibus nostris leges ad hāc rem conducentia. Circūdedit: tanq; id sibi pro uagato futurū esset. itidē apud Apuleiū plotina spectare fidei scēmā zonis auro monitali refer tis incinda marini extorē comitata est. In cellulam ianitoris: cella ianitoris ppe hostiū edū fieri solet: ubi ianitor religatus exubāt. hinc ait Ouidius. ianitor indigne longa religatē cathena. Pro foribus: an te fores obiectis ut ita latebra pudēda semet occultaret. Agminis antecessores: Qui antecedeat flauia nas copias agminatim aduentantes. Rimabant: Scrutabantur & curiose uestigabant. Rimari proprie di cunt fures: cum pscētes cibi gratia terram uertūt. Iutatius grammaticus auctor. Ab his extractus: a le uo placido tribuno cohortis pertractum & latebra uitelij Tacitus refert. Mendatio elusit: dum se ui

Vasā cog  
naria ex ar  
gento

Cū fortūa  
mutari si  
dem  
Aurū in  
Zona

aurum mo  
niale  
Rimari

tellum eē dissimulat. Ut custo-  
diret iterim: rogabat uitelius cā  
mortis differendae ut custodiret uel i carcere: donec fla-  
uianos: duces alloqueret. Religatis post terga māibus:  
Cor. Ta. iūctē tergū pōe māus: lanata ueste. scēdū specta-  
culū ducebat mltis increpationibus nullo illachrymāte. Di-  
scissā: lacerata diloricata. In forū: ppulsus ē uitelius ad  
eū fori locū: ubi galba occisus fuerat. Vix sacra: ante  
dictū sit sacra uia in urbe Roma appellata: qd' in ea for-  
dus istū sit iter Romulū & Taciū. olī Cēsār dictator in-  
textit uelis uia sacra ab domo sua ad cliuū usq; i capitolii-  
um. Reducta: retroducta reiecta: ut facies reuelata oc-  
cultari nō posset. Mucrone mēto subiecto: scribit Ta-  
citus uiteliiū isēctis mucronibus coactū modo erigere os  
& offerre cōtumpelitus: nūc cadentes stantias suas: plerūq; ro-  
stra aut locum occisi galbæ contueri. Summitteret:  
ad terrā demitteret. Incessēti-  
bus: impetētibz: stercore & cœ-  
no sextus aurelius, multis cœno  
fimo & cæteris turpioribus di-  
ctis purgamētis uulnū eius isēctē  
tibus p scalas gemōas trahit. In  
cēdiariū: quēdamodū nero icē-  
diarius a flauio tribūo p cōtume-  
liā dictus ē: qā urbē Ro. isēderat  
ita uiteliiū icēdiariū: uocauere pp  
icēctūz capitoliiū: tūq; illius luctuo-  
sissimi icēcti ipse auctor extitisse.

M. AN. Auertinū: unū ex col-  
libz urbz. Paternā domū:  
Cor. i uxoris nō patris domū ue-  
nisse ait. In campaniam: terraci-  
nam potius: ubi frater ex cūcl-  
tu erat: pfugeret. Impetrata: ab  
iis q in castra missi essent. Dilabentibus: abeuntibus. Qui simul erant: coquus & pistor. Zona auto-  
rum plena: aureis nummis præfixa. Interim: dum ea duobz flauianis aut ipsi uespasiano patrefacere.

Ludibria: iussiones. Vix sacra: qua ex palatio in forum descendebatur. Reducta: coma: capillis &  
auertice & a fronte i unū quasi nodū compressis: ut magis conspicuus esset. Ceu noxi solet: coma: scilicet  
reduci & in unū colligi. Mento: inferioribus faucū partibus iugulo imminentibus. Mucrone: culpe de-

Incessentibus: contumeliose illudentibus. Incendiarium: ob capitolium incensum.

PHI. Patinarium: Plautus appellat piscem patinariū patia cōdirū: sic. n. ait i asinaria: uel porinarium uel af-  
sum uerles quo pacto iubet. patinarius uero dictus est uitelius ppter illā luxuriosissimā patinā ut Paulo an-  
te memorauī q̄ dedicauerat. ppter quā Mutiūz illi exprobrauit paludes patinariū. Enormis: uasla & im-  
modica: nam sicut solet. pccntas corporis nō parū uenerationis acquirere principibus: ita si enormis est & im-  
modica magis de honestate mēto est: q̄ pulchritudine: dixit celsus longam staturam matura cōfici fenestrate.

Rubida: rubēs rubicunda: burnus apud antiquos uocitabatur rubens ex cibo & potione. præterea pater  
rubidū appellauerunt parū coctū: Plautus in cassina: in furnū calidū cōdito atq; ibi metoretto pro pane ru-  
bido. Venter obesus: pinguis ubi apud neuū accipit pro exili atq; gracileto. Sub debile: modice de-  
litanū & infirmū. sepe dictū hanc particulam sub significare temperamētū. Impulsus: ipulsione. Quada-  
ge: cōtra regulam grammaticōrū i p̄k̄wō: uest singulariter q̄nigam diuificat & Plinius quadrigam dixit  
a myrmecide fabricatā ex ebore: quam musca integeret alis. Aurigati Caio: supra memorauimus uel  
teliiū Caio caligulæ factum esse familiare per aurigandi studium. Apud gemonias. in tertio commen-  
tario satis ac super de gemoniis scilicet illuc te cōfer si qd desideras: ait Tacitus uitelium ad gemonias fuisse  
ppulsū ubi corpus flauii sabinī iacerat: ingessitq; uulneribus cōfossū cōcidisse, uox nouissima non  
de generis alicuius fuit a circumstantibus: nāq; tribuno insultatū ē tamē imparorē eius fuisse respōdit: ta-  
tus Aurelius. per scalas inq; gemonias trahit. Excarnificatus: cōgestis uulneribus lacinatus euiscerariūq;  
per carnificinā: sicut carnifices dānatos iterdum minutissimi idibus lēta morte cōficiunt. Annius Marcell-  
linus: tanq̄ obrectat orē audacē excarnificari pcepit: tradit Sextus Aurelius numerosis ictibus cōfossū i-  
terisse. Confectus: trucidatus: tractus in tyberim. potuit uitelius Tyberius & tracticius nuncupari sicut



sacra uia

Miserāda  
uiteliū fors  
incēdiari  
us

Patinarius

Burnus ru-  
bens  
Rubidus  
pateris  
Quadrigauox uiteli  
nouissima  
Excarnifi-  
catus

Tracticius

patinariū uociferantibus parte uulgi et corporis uiria exprobrante: erat enim in eo enormis pueritas: facies rubida plerumque ex uolentia: ueter obesus: alterū fecimur sub debile impullo olim quadrigæ quū aurigādī Caio ministrator exhiberet: tandē apud gemonias minimis iētibus ex carnificatus: atq; confectus est: & inde unco tractus in tyberim.

De tempore eius & interpretationem ostenti.

**E**rit cū fratre & filio āno uite. vii. gñq̄gesimo nec fefellit cōiecturā eorū: q̄ augurio: qd factū ei Viē nā ostēdimus nō aliud portēdi p̄dixerāt q̄ uenturū in alicuius Gallicani hoīs potestate si qdē ab antōio primo aduerfariū partium duce oppōssū ē: Cui tolosā nato cognomine in pueritia Becco fuerat id ualeat gallinaci rosty.

spēndus: huius p̄clara uirtus enituit in bello uetillāo: primus appellat a Tranq̄lo ob cognomēdū. dicebat enim antōius primus & ita a Cor. Ta. idēdē appellat. Egeſippus id apte indicat lib. q̄rto hystoriæ ubi ait. prius id. n. Antōio cognomēdū erat. de hoc itellexisse Martiale existimo sic scribēt. ita numerat placido fœlix antōius æuo quādecies actas prius uoluptas. Tolosa nato: & ob hoc hoī gallicio. notū ē. n. tolosam ciuitatē galliæ narbonēsis: in qua oī fuit replū sanctitudie religioſum finitimis uenerabile. de hoīb; calamitosi dici solitū ē: p̄ pueriū uetus. ille hō hēbat aurū tolosanū: qd ortū ē. Qu. cepiō: q̄ oī oppidum tolosanū dirripuisse. multūq; auri i eius oppidi rēplis fuisset: q̄q; ex ea dirruptio aurū attingit misero cruciatu exitu perit. Cuius rei Strabo iustinus & Gellius meminerūt. Becco: remāsit i lingua uernacula nra hęc dictio: ut beccū appellemus rostrū nō tā gallinaci q̄ oīum auiū phryges panē beccus appellat: ex quo p̄sal meticus ægypti rex oī cōiectauit phrygas primo exitisse mortalū: cū hęc uox beccus ab infantibus suapte spōte fuisset priā dep̄opta. hystoriā luculēte p̄scribit Herodotus i euterpe: q̄ secutus opinior Apuleius: phrygas sciēter priogenios appellat lib. xi. de asino aureo. De uetili moribus & obitu sic scribit Eutropius hic cum multo dederet ipauit & graui seuitia nobilitatis. p̄cipue igluie & uoracitate. q̄ppe cū de die sepe quartū & q̄ntū fœra epulatus. Notissima certe cœna memoriæ mādāta est: quā ei uetilius frater exhibuit. it. in q̄ sup̄ cæteros sumptus duo milia p̄simum: fœpē milia auium appōita tradunt: hic cū nerōi similis ēt uellet atq; id adeo p̄ferret ut ēt exegat nerōis q̄ humiliter sepulta fuerat honoraret: a uespasiā ducibus ocisus ē. Interfecto in urbe prius sabino uespasiā fratre: quē cum capitolio incēdit. interfectus autē est & magno dedecore tractus p̄ urbē Romā publice nudus. Erecta coma: & capite eius: subiecto ad mētrum gladio stercore inuolutus: & pectus ab oīb; obutis appetitum. Postremo iugulatus in tyberī p̄iectus ē. Etiam cōi caruit sepultura: perit autē ætatis anno septimo & gñq̄agesimo: imperii mense. viii. & de uno.

M. AN: Patinarium. & hoc ob patinæ dedicationē. Exprobrante. p̄bri & cōtumelice loco obicēiente. Obesus: ueter: p̄pinguis. C. Caligulæ: p̄cipi. Ministratore: sic ministrū illi circa curiē dū aurigaret patinē. Ministris iētibus: ut diuitias torq̄ret. Ex carnificatus: carnificis misterio aut quo pacto a carnificibus dānati solēt trāctari: tacitus cōgestis militū uulneribus ad gemonias scalas trucidatū scribit. Cū fratre. L. uetilio. Ab antiochō huius. n. ductu uicti sunt uetiliā ad Cremonā: mox ab eodē legiōe ad urbē admotæ. Tolosa: ē tolosa narbonēsis galliæ ciuitas. Cognomē becco: Maro cui nūc cognomē Iulo.



Etus snia ē oīum regē ē uicissitudinē: nāq; pluuiæ ferētās bello pax: fertilitati fecunditas repetitū trāq̄litas uicissitī succedere cōsueuerūt. sic & malis p̄cipiibus bōi p̄cipes subternit ut q̄ p̄ ip̄obos afflicta sūt & p̄ssūdata p̄ bonos resoueat & refocillēt. sicut a duobus uespasiā factus ē ḡ ex aq̄ue sēssūq; terrarū urbē romanāq; rēp. seuitia tyrānoq; exhaustā dissipatq; refecit atq; recreauit. nihil p̄fecto salubrius bono p̄cipe: q̄ istar bōi pastoris greges suos nō emaciat sed opimat. hoc ut facerēt cōdiserūt p̄cipes terræ p̄cedēt & imitēt duos uespasiā patrē & filiū bōitate p̄cellētēs & ipatoria maiestate dignissimos: Traq̄lū scripturus flauū uespasiā ipatoris uitā repetit flauiae gētis originē a maioribus: nosq; admōet nihil nocere uirtuti sordidos natales: & qd lux igēs & pura i uertūe emicat ex p̄a scitila. nā cū uespasiā obscuro loco natus foret. tū p̄ uirtutē emerit sublimariq; e ad fastigū p̄cipatus. Rebelle sūt triū p̄cipi: galba obthonē uetiliūq; signat.

Incertū: labās & notabūdū. Vagū: instabile & lubricū: cū ab galba ad othonē: ab othōe ad uetiliū: ab illo ad uespasiā: mox trāferret nūq̄ stabile & subnirū. Gēs flauia: hic flauius uespasiā dictus: hic a Iuvenale flauius uetilius dī Domitiū. sicut a papinio i filiis flauius caluus. a flauia gēte notāti flauī duces se-

Nex fratris uetili

Antonius cognomen to primus Tolosa Aurū tole sanum Beccus phryges primigeni Elogiū de uetilio

Vicissitudo rerum

Nihil lubrius bono principe

Attoresq; priu uespasian. Sine  
ullis imaginibus:nobilitas: fami-  
liae imaginibus paucae mlti iu-  
gis spectabaf: & atria plea fumo-  
sis imaginibus, nobile facere cre-  
debaf. hic coortario martius apd  
salustiu obfcurę geus fuu & igno-  
bile nō diffimulat ubi ait, fcliet  
qa imagies nō hēo & qa mihi no-  
ua nobilitas est, mox ex itervallo  
nō poffum inqt fidei cā imagies  
neq; triuphos aut cōfultus ma-  
iorū meorū oftētare. Nequa q;  
poenitēdā ita L. iuius. dōi militāe  
q; sub haud poenitēdo magistro  
ipfo anco rege rōana fe iura rōa-  
nos ritus didiciffe. Apuleius quo

Imagies no-  
bilitatis

Luo pecca-  
tum  
Luo poenā  
Reate ubi  
umbilicus  
italie  
Mūiceps

## CA. SVETO. TRANQ. VILLI LIBER. DECIMVS DIVVS VESPASIANVS AVG. IMPERATOR.

De gente flauia & de progenitoribus Vespasian.



Ebelleione trium principum & cōde ſcētū  
diu: & quaſi uagū imperium ſuſcepit: firmas  
uitq; tandē gens flauia: obſcura illa quidem  
ac ſine ullis maiorū imaginibus: ſed tamē rei  
publi, nequaquā poenitēda: cōſtet licet domi-  
tanium cupiditatis ac ſauitę merito poenas luiſſe. T. Flau-  
us Petronius municeps Reatinus bello ciuili pōpeianum  
partium centurio incertum ſpōte an euocatus, profugit ex  
pharſalica acie domumq; ſe contulit. Vbi deinde uenia &

q; in apologia iqt. iuitaſſet iuuenē: neq; corpe: neq; aiomeq; fortūa poenitēdū. Cōſtet licet: ſenſus ē, gēs flauia nō fuit poenitēda rōanę reip. q; ſi Dōitāus ex eadē gete Rōę ipauerit: dederitq; poenas meritis ſuę libidinis & crudelitatis. Ex quo ſignificat trāgillus plus bōi quā mali gētē flauia cōluſiſſe rōanę reip: qd ex tribus flauius duo primi fuerit optimi nouiſſimus flagitiouſus. Poenas luit: ſoluſſe dediſſeq; ſuppliori: dici mōrē aut audire ſeruiū melius: luo peccatum: q; luo poenā. nā peccatū ſoluſſi poenā: qd ſi luo poenā dixeris nō pcedit qre pēa ſoluaf. tamē auctoritas eruditioq; ſteter iſta cōfundit: ut luo poenas dicias & luo peccatū. maro l. x. italia petiere luat peccata. Mūiceps reatinus: gētē flauia ex mūicipio reatio oriū dā ſignif. ē at reate oppidū i ſabinis: ut ait Pl. in. iii. dicatū cecolū marti: ut iqt Silius. tradit. M. uarro italie umbilicū ē in agro reatio aſino reatios a generoſitate celeberrimi ſcriptores laudauer: mūiceps at ſignificat ciuis reatinus. nā iqt elegāter uſpian lib. l. digeſtoq; mūiceps dicſus ſuę ciuitatis ciues: ut puta cīpanos poteo lanos. Spōte: uolūtarius ultreſulue. Euocatus: ſa Pōpeio ſupra. n. dicitū ē euocatos cīci milites qdō per euocationē ad bellū euocabaf. Ex pharſalica acie: ubi pōpeianę ptes proſtigate fuerūt. Domū i mūicipū reatinū. Venit: Cēſarē fuiſſe clāmētīſſimū uſq; ad poenitēdā uſq; dediſſe. ad uerſaris noctum eſt.

MARCI ANTONII SABELLICI AD AUGUSTI. BARBADIUM KRENIſſi. VENETIARUM PRINCIPEM PARAPHRASIS IN VESPASIANUM PARANEſIS Decima.



Ebelleione: Romanū impiū aliquādiu ſcēta ſede puarū. Flauia gens Vepſaſiā patris ducto & auſpicis ſtabiliuit tadēm Sereniſſime pnceps: fuit i oīumq; Rōę ad id tēpus ipauerāt. lōge clāmētīſſimus: q; uirtute nulla magis pōt ſi annoe Senecę credimus homini cōuenire amplius: nec magis ulli hominū: q; pncipi. Addo urbūtatē ac ceteras uirtutes: q; poene plures i uno ſumit in tribus illis: quorū proximē meminimus uitia. Sed auaritię calūniā nō caruit: qui ſane aſſeſtus quoniam publicū uſum uertit: nō priuātū: laudi potius illi: q; uitio ceſſit: cetera uere dignus: cui deſuncto nō hominū tantū: ſed diuini ēcūt uana fuit tūc hominū perſuaſio: honores ſint decreti. Hūc merito miraberis. Dux tu cūdiſſime: & niſi p te rectē ſapētes: atq; iſ eſſes: q; nō alienis indigeres: exēplis hūc tibi oī ſtudio imitādū pponerē: ſed alii pclaris hōmī indigebūt inſtitutis. Tu tuis ampliffimis uirtutibus fretus: eo pmodū exaltat ut niſi ſe uno clāmētīſſus: nihil lucūdius oīum pōdicatione eſſe ſeratur: ſuperest autē ut iſ eſſe pergas quod ut uideo ſponte facis qui ſiphamię & celebritate ſis Vepſaſianus inferior uirtutibus tamen animi: aut maior: aut quod æque erit magnū par illi repariſ. Rebelleione: iſ rebelli motu: ac deſeſtione. Trium pncipū: Galbæ: Othonis: Vitellii. Incertū: uacillam: ſi quidem ad crebram imperii mutationē tres illi: quoq; pxime meminimus a nōnullis i numerū non redigunt. Conſtat licet: & ſi non dubiū ſit. Domitianus: qui ultimus flauię gentis imperauit. luo. Quom iam ſemianimē laceraret flauius orbem ultimus. Mūiceps reatinus: reate ſabinorū oppidū natus. An euocatus: qui euocati eſſent ſemel atq; iterum diximus.

Coactioes  
argētarię  
Coactores

PHI. Miſſione impetrata: ut a militia cēturiōnatq; pmiſſionē hōſtī ſiue cauſariam dimitteret. Coactioes argētarię: Oratius i primo ſermonū patre fuiſſe coactōrē ſdicat: ubi interpretes expoſuerūt coactōres mercenarios eē eoq; q; habet argētariā. qd humile ac turpiſſimū genus qſtus exiſtimaſ: inde coactōres argētarię collectiones pecūię dictę: quas coactores argētariis ſeruitēs uſurpāt uidet ſc aut dici coactores a cogēda pecuniā. nāq; in auctionibus argētarioq; pecunias cogere ſolent hoc ē colligere & cōgregare: & in decumis exigēdis acceſſionē facere. Cicero in oratione p rabino poſthumū. nō iſtelligo hoc quale ſit: utrū acceſſionē decumę ut noſtri ſacere coactores ſolēt de argētariis l. ii. cōmētario ſatis multa. h. n. ſunt q; faciūt argētariā: ſic enim abſolutę & elegāter dicimur argētariā facere ſicut cenaculariā & ſagariā. M. Tul lius i oratione pro cecina rōmę argētariam nō ignobilē fecit. Primiſſilare: primiſſi cēturiōnem: de quo ſuo loco ſatis diximus. Ordines militares: quoq; alii erāt honeſtiores alii ignobiles: iſ ſcribit Cēſar in cōmentariis ſe ab Octauiis ordinibus ad primum pulum traduxiſſe ſcēuam cēturiōnem. Sacramento ſolu-

missione impetrata coactiones argētaris factitauit huius filius cognomine Sabinus expers militiæ. & si quidam eū pri-  
mipilarem nonnulli quū adhuc ordines duceret sacramen-  
to solutum per causam ualitudinis tradunt publicanū qua-  
dragēsima in asia egit. Manebantq; imagines a ciuitatibus  
ei positæ sub hoc titulo καλὸς τέλεος ἡσαστί idest bene tribu-  
tum exigenti. Postea cœnus apud Heluetios exercuit. ibiq;  
diem obiit: superstitibus uxor uespasia polla & duobus ex  
ea liberis. quorū maior Sabinus ad præfecturam urbis: mi-  
nor Vespasianus ad principatū usq; processit. Polla Nursiæ  
honesto genere orta patrem habuit uespasianum Pollionē

tum: liberatum militari sacramē-  
to. Per cām ualitudinis: cānam  
missionem signat. quæ dari solet  
cum qs uitro ai uel corporis uali-  
tudine minus iddēus militiæ de-  
nunciat. Inde causarii a liuiō di-  
cti: q; per causarium missionem a  
militia soluti sunt: & ita legendū  
est exponēdūq; illud apud spar-  
tianiū in adriano: post hæc profe-  
ctus in gallias oēs causarios libe-  
ralitatibus subleuauit: ita. n. lege-  
re mali q; causarius fuit habēt co-  
dices impressi. Publicum qua-  
dragēsime egit: in libro annota-  
tionum locus hic a nobis & emē

Causaria  
missione

datus est & explicatus. Nam cū i oibus ferme codicibus publicū legeret: euidētissimus opinor argumentis  
asseruitur legendū esse publicanū. significat. n. trāquillus flauī fabinū fundū esse in asia officio publica-  
ni in exigendis uetigalibus: quæ noie quadragēsime soluebat. Nā sicut centesima: quinqueagēsima: uigēsi-  
ma: noia sunt uetigalū ex auctionibus publicanorū illicitis excoitata: ita & q̄dagēsima. nomē est i sprobi  
uetigalis. si uetiora desideres require quæ scripsimus in annotationibus. καλὸς: latine interpretat bē-  
ne uetigali exigenti: siue palchre obeunt munia publicani. Er est casus dandi: per quē tituli sæpe nume-  
ro i monumentis p̄scribi solēt. Apud heluetios: populos belgiæ galliæ: de qbus multa Cæsar in principio  
cōmentariorū. Fœnus exercuit: fuit fœnerator. fœneratores aut sæpe dānarios multatōsq; fuisse apud ro-  
manos testis est Lilius: q; fœneratoribus diem esse ab ædibus: q; ex illoge pecunia multatitia posuerunt  
limina aenea i capitolio. Idem alibi refert latum esse ad populū ne fœnerare liceret. Cato fœnerator æqua-  
uit homicidæ cum interrogatus: an expediret fœnerare: respondit qd hoīem occidere: Mercurius in parte  
horoscopi partiliter cōstitutus faciet præpositos fœnerationū dimittit: fœnus dicit fœnusculum. Ad  
præfecturam urbis: Tacitus sabinum Vespasiani fratrem præfecturam urbis obtinuisse annos. xii. qui iter-  
fectus fuit a uetianis in tumultu ciuili: cuius truncum corpus abscisso capite ad gemonas traxerūt. hic sa-  
binus quinq; & triginta stipendia in repu. fecerat domi militiæq; clarus: fermōis nimius erat septem annis  
mediam recitat. ante Vespasiani principatū: decus domus flauicæ pœnes sabinum erat. Polla nusiæ: ex-  
plicato paterno uespasiani genere nunc maternum genus exequitur atq; matrem uespasiani fuisse nusiā.  
est autem nusiā ciuitas fabianorum. ut ait Plinius: quamuis seruius eam in piceno esse tradat. a Virgilio frigi-  
da nuncupat quia re uera ita est aut quia nocēs. frigidus enim noxius significatur. gracchi in cōcionibus  
suis ubiq; nusiōs fœneratores appellauit.

Quadra-  
gesima nomē  
uetigalis

Fœnerato-  
res dānati

Quid ho-  
minem oc-  
cidere

Nursia frigi-  
da  
Nursi di-  
cti scelerati

M. ANTO. Coactiones argētaris: a cogo coactio & coactor ora. si p̄co p̄uas aut ut fuit ipse coactor. est  
enī coactor. ut Acro ait Mercenarius eorū q habēt sumā rerū uenalitū: ci ut nri facere coactores solēt & rur-  
sus haud multū diuerso sensu gabiniō pecūiam posthumus cogeret argētariū dixit coactionē q; coactores  
argētariis q; auctioni p̄erat op̄a p̄stabit. ci. p̄ ecinia Argētariā nō ignobilē fecit & paulo mox argētariū dif-  
soluta: & alibi pecūiā argētario p̄mitit & butius. Ordine ordo sexagenos ut liuius ait habuit milites appa-  
ret tamē p quocūq; militū ductū ordine a ueteribus usurpatū: quod nī ita esset idē auctor haud alibi hōe  
stū ducebat ordinem dixisset: superuacūū erat honestū addere si semper idem ordo fuisset. Solutū sacra-  
mento: causaria ut ualsius ait missione militiā solutū est igit ille ēr causaria missio quæ ppter ualitudinē la-  
boribus militiæ soluit. Publicū quadragēsima: sic hēnt oia trāgūli exemplaria: quæ adhuc uidere contin-  
git sed ego ob ea quæ apud Tacitū legimus publicanū pro publico scribendū cōtenderim manet inq; ille  
abolitio quadragēsime q; quagēsime: & q; alia ex auctionibus illicitis noia publicani inueniunt: erit igit  
sensūs egit publicanū quadragēsima. i. obiit in asia publicani munus in exigenda quadragēsima: nisi q; di-  
cat publicū egit: publicam p̄onam gessit in exigenda quadragēsima: quid non absurdū sit ob ea q; sequūt:  
καλὸς τέλεος ἡσαστί: recte uetigalia exigēt. Heluetios: belgiæ galliæ populos. Sabinus: q; a uite,  
no est oppidū. Nursiæ: nusiā fabianorū oppidum ut Ptolemæus & Plinius haud ignobile.

PHIL. Ter tribunus mil. q; ter fundus erat dignitate tribunatus militaris. Præfectum castrorū: ad offi-  
cium p̄fecti castrorū ut inquit Vegetius in secundo positio ualli pertinet & solis extimatio tabernacula  
militum nutu ipsū curabantur: præterea aegri cōtubernales & medicorum a quibus curabantur expen-  
se ad præfectū castrorum curam pertinebant. Item uehicula ferramenta instrumenta bellica ne decissent ali-  
quando procurabat. hic post longam probatamq; militiam peritissimus omnium eligebatur: ut recte do-  
ceret alios. quod ipse cū laude fecisset. Prætoris dignitatis: quæ prætura honore fuerat decoratus. Spo-  
letum eunioribus: quæ parte tur ad spoletinos quos Plinius collocat in. vi. italix regione. Vespasiorum: quē  
admodum paterna uespasiani gens dicta: est flauiorum: ita materna uespasiorum nuncupabatur. Magnū

De offō p̄-  
fecti castra-  
rum

uespasi



Inditium splendoris: locus dictus uespasia: & uespasioe mōmēta habūde idicāt magnosq̃ sunt argum̃to splēdidā fuisse uetustiq̃ familiā uespasie polle uespasii mris: lactatū: ianiter diuulgatū Seruius illud maronianū talia iā clāti exposuit p̃ ianiter loq̃nti.

Petroniū patrē: Corrige petrōi patrē ut itelligas Trāglū loq̃ de patre. T. flauii petroni mūcipis reatinia quo exorsus est dudum maiores uespasii. Mācipē: ope-

ter tribunū militum: præfectumq̃ castrorum fratremq̃ senatorem prætorie dignitatis locus etiam nunc ad sextū miliariū a Nursia spoletum euntibus in monte summo appellatur Vespasie ubi Vespasiorū complura monimenta exstant. magnū indicium splendoris familie & uetustatis nō ne gauerim iactatū a quibuldam Petroniū patrem e regione trāspadana fuisse mācipē operarū: q̃ ex umbria in sabinos ad culturā agrorū quot annis cōmeare soleret subsedisse ac in oppido reatino uxore ibidem ducta: ipse ne uestigium q̃ dem de hoc quis satis curiose inquire rem inueni.

Manceps  
operarum,

umbri uñ

Subsidere  
Muconii  
calui

Prouerbiū  
græcum  
Phalacro  
coraces

De natiuitate Vespasiani: & eius educatione: & honoribus per eum gestis.



Vespasianus natus est in sabinis ultra reatē uico modico: cui nomen est phalacrine. xv. calen. decembris uesp̃er̃i Q̃uinto Sulpitio Camerino. C. Pompeio Sabino consulibus: quinqueñio antequam Augustus

manceps præuens annonam flagellat. appellatione uero aperarum personas ipsas atq̃ operarios significari eodem in loco a me annotatum est. Quæ operæ idest operari & mancipia mercenaria. Umbria: Plinius umbriam collocat in sexta italie regiōe umbrorum gens antiquissimā italie existimatur a grecis umbri dicti quod umbribus superfuert. οὐβροσ̃ greci imber appellatur. Quod annis commeari: hac tē pestate circumpedani idem fastitant qui quot annis commeari ad nos & ad flaminia populos: qui præcio conducti locant operas diurnas & mensuras ad culturam agrorum qua peradla suffarctiati pecunia in patriam regrediuntur. Subsidiſſe: substituisse manifestat alius significat depressum esse Virgilius subsidere uales. In samnio: samnium cuius regionis cultores faminites dicti: conterminum esse sabinis testis est Plinius in tertio. quidam legunt in sabinis: in regione autem labinorum situm est reate. Phalacrine: si licet per coniecturam scrutari causas nominum: quid uetat credere hunc uicū nomen accepisse ex eo q̃ homines calui illic nascerentur: quos greci phalacros uocant: sicut in insula mycono iuuenis omnis calua p̃ſebatur. unde a Plinio dictū est in. xi. quod myconii carentes capillo pignuntur: quod & Lucilius indicat cum ait. mycōii calua omnis iuuenis. unde etiam prouerbiū græcū est. φάλακρος αὐτοκοῖς idest calui myconii. Corui aquatili naturaliter caluent. quibus apud græcos inde nomen est: hoc dixit Plinius: sed qd nomen foret id non addidit. Seto aut tales coruus a grecis dici phalacrocoraces quasi caluos coruos.

M. ANTO. Præfectū castrorū cui curæ erat castrorū metationē legere: ualū iacere tabernacula disponere: tormenta bellica & alia huiusmodi curare: ut plane affirmare possis hāc castrēſem præter nō multū diuersā fuisse ab ea: quā hodie optinent q̃ castrorū magistrū dicunt est alioquin haud ignotum quid p̃ſecti nomen significet. Vespasiorū: eius familie uirorum. Mancipem: Aſcentus Mancipes publicanorū principes qui quæſtus cā decimas redimūt. Festus. Manceps inquit dicit̃ quicquid a populo emiſſo ducitur: ut q̃ manu sublata significet se auctorem emptionis. mācipē ergo pro redēptore accipias licet pro eo dico q̃. sub se oparios ad opus aliquot conductos habet. Plinius. Hunc siue emulatione incitatus manceps proxime futrinæ. Ex umbria occurrit: quare ex umbria si ex trāspadana fuit regione: sed tū inde oriundū immo ibi natum potius accipias uerum in umbria uixisse atq̃ ibi factum mancipem. Sabinos: sunt sabini umbris affines: atq̃ ab illis oriundi: dicti ut quidam existimauerit a religione: & deorum cultu quasi seui: Caro ut Dionysius scribit ex sabino sangi diui gentilis sabinorum genti nomen impositum: credidit. Ne uestigium quidem ne signum quidem aliquod. In faminis: hic quoque locus librariorū incuria: ne ignorantia dicam semel inuersus ita inuoluit ut indifferenter a cunctis mendose legatur: famini in reatino agro imo nūq̃ qd̃ scis legimus: q̃ q̃ si id ipsum daretur pro populo: aut proprio loci nomine accepi nequeat: & enim quid aliud esset dicere famnos esse in reatino agro q̃ populum in populo esse nec faminites: aut famnium de qua gente aliquis suspicari posset insunt: Plinius postq̃ famnitium meminit: sabinorum inquit Amitemini cirenſes: forum decii forū nouum: fidenates: interminates: Nursini: nometant: reatini: trebulai: & mox Paulo: tiburtēs: patmāres. ex qua descriptione apparet reatinos esse immedios sabinorū: ne aliquo modo ad famnitium reatini fines attinerē credant: nec pro loci noīe pōt accipi quū phalacrinem dicat auctor. uicū i quo natus sit Vespasianus appellatū q̃ cū ita habeant nō dubitauerim affirmare pro famnis sabinis esse legedum: qd̃ ipsum uel una rōne confirmatur: quia reatinus ager totus sit infra sabinorum fines: accedit ad hæc pronus

ad errorem lapsus ut uno medię syllabę elemento inuerso deprauata sit dictio.

excederet: educatus sub paterna uia. Tertula in pñdiis colan: quare princeps quoq; & locū incunabulorum assidue frequetauit: manēte uilla qualis fuerat oli: ne qd. f. oculor; cōsuetudini deperiret: & auia memoriā tātopere dilexit: ut solēnibus ac festis diebus poculo quoq; eius argenteo potare perseverauerit: sumpta toga uirili latū clauum q̄q; fratre adepto diu aduersatus est nec tandē appeteret: compelli nisi a matre potuit. Ea demum extulit magis conuicio q̄ p̄ciibus: uel auctoritate: dum cum identidem per contumeliam Antambulonem fratris appellat Tribunalū militū in thracia meruit: quāstor cretam: & cyrenas puiciā sorte cepit, & dilatis ac mox p̄xturę cādidatus etiam nō sine repullā:

nitidius reformati in qua fuerat educatus: ut loca illa iam princeps inuifens facilius recordaretur educationis puerilis. nam immutata uilla induisset facile obliuionem incunabulorum. Auia: terrullę. Latum clauum: dignitatem senatoriam Antiqui clauura uestimenta dixere clauis intexta. Aduersatus est: recessu uit dignitatem tanq; senatoriam onerosam: sicut olim mecnas substitit intra dignitatem equestrem: cum illi latitanti dignitas pateret. Cicero in oratione pro cluentio laudat quosdam equites Romanos: qui maluerunt degere in uita tranquilla q̄ ascendere ad senatoriam dignitatem: quę plena est molestiarū & difficultatum. Quāq; fratre adepto: quib; Sabinus frater iam senator esset factus. Extrudit: tundendo instandū impulsit ad latum clauum appetendū. Extrūdere enim est rūdendo hoc est percutiendo elicere & excipere. Virgilius. ut uarias uis meditatio extruderet artes. Si legis extulit: frigidum uerbum est: nec elegię trāquilis sitis accommodatū. Identidem: frequenter. Per contumeliam: quę a contemptu dicta est. Antambulones: ueluti antecursorem fratremq; sabini fratris. antambulones dici uoluerūt sp̄atores & satellites: qui in itinere solent p̄cedere p̄cipi uel i antecursores: unde ab ante & ambulo dicti. Antambulones: quā dictioe usus est epigrammaticus poeta. sum comes ipse tuus tomidius antambulo regis. idem alio loco. Ceterum miselli iam ualent quadrātes antambulonis congarū lassī. de his intellexit Seneca sic scribens in. xiii. epistolarū. o q̄ cupere illi occurrere aliquem ex his troiulis in uia diuitibus cariores & nomidas & multū ante se pulueris agētem. uespasianus cū audiret se antambulone fratris appellari crebriter a matre: ne tali consilio notaret petiū senatoriā dignitatem & impetrauit: generosus. n. auis contumeliā pati non pōt. & ingenta liberaliter educata ut inquit uerissime Hieronymus Facilis uerecūdia q̄ meritis superat: & quos tormenta nō uincūt interdū uincūt pudor. Meruit: militauit. Cyrenas p̄uinciam: cyrenaicā puincia significat: quę in africa est pentapolitana a scriptoribus dicta a quinq; urbibus: quib; maxime inclita est: quarū hęc sunt noīa berenice arfinoe ptolemæis apollōia ipsaq; cyrenę. Sorte cepit: quę fortiebantur p̄uincias quod alio loco declaratum est. Candidatus: petitor.

M. ANTO. Cossanis: quę cossano agro erant sunt cossę litorale hetrurę oppidum non longe a grauiſcis. Virgilius & pyrgi ueteres stempellateq; grauiſcę est & cōpā i lucania ciuitas: sed cossanis ubiq; scriptum reperio. Princeps: post adeptum principatum. Auia: terrullę. Fratre adepto: id est q̄q; sabinus frater lati clauis uestis usum receperat. Diu aduersatus: detestatus. A matre: uespasia. Extulit: excitaui. Antambulonem: antambulones dicuntur: qui officiū gratia principem aut altum comitādo p̄cedunt in quem sensum Martialis quoq; eam dictioe usurpauit. Cretam & cyrenas: & si cyrenę in lybia sunt: hęc tamen p̄uincia una sepius decernebantur Strabo octauum inquit p̄uinciam cretę cyrenaicę. Sorte cepit: sortitione adeptus est nam extra sortem p̄uincię nōnunq; dabantur.

PHI. Sexto loco: intelligimus sexto loco aliquem adeptū esse magistratū non q̄ quinq; antea habuerit repullā: sed q̄ prioribus locis petere nō potuit pp̄ candidatos alios: quibus ob dignitatē prius & secūdus & deinceps alia loca gradati i petitiōe cōcedebat legius ap̄ lūiū: qd i unū locū. L. Flāminius & Pu. Cornelii cōsularū petebat cōmīs cōsularibus. ego exilio ita distiguēdū ut cādidatus edilis uia. vi. loco edilis tantē ite adeptus. In petitiōe uero p̄xturę fuerit prius p̄tor renūciarius: qd erat honorificū: sicut & C. gloriā se primū p̄torē a cūctis cēturiis fuisse renūciatū. Calū: caligulā. Ne quō nō genere. i. ut omni officiorū genere illū sibi cōsiliaret. Extraordinarios: alias dixit quēadmodū edilū & p̄torū officiū peculiare erat exhibitio ludor; unde uespasianus p̄tor depoposcit sibi cōcedi: ut ludos extraordinē facere posset. Pro uoluntaria germanicę in superioribus dictū est quēadmodū Caius caligula expeditōnem aduersus germanos sumptis quę magis ridicula fuit q̄ impatoria. Cōiuratores: qui coniurauerant in caligulam & etiam aliquot

PHI. Excederet: mōreretur. Cossanis: cōs oppidū est ethuriz a po. Ro. deducta coloniarū meminit Plini. Virgilius pluraliter cōsas dixit cum ait. i. x. Quicq; urbem ligre cōsas: quis tela fugit tæ. Cōsū uero ciuitas est in hispaniis: quę post cladem cānesem tradita est Hāmbali. ut docet libanius sed cōsanū nihil ad cōsanos.

Princeps: iam creatus impator. Locum incunabulor; ubi educatus fuerat: incunabula. n. appellamus nutritionē puerilē a cunabulis: qui lectuli sunt in quibus infantes iacere consueuerūt. Oculorū consuetudine: noluit Vespasianus uillā elegitius neq;

Coss op.

Incunabu-  
laSenatoria  
dignitas re-  
culata  
Extrudere  
Antemambu-  
lonesGenerosus  
aiqs ipati  
cus cōtra  
metus  
Pēcapolitā  
na

uisci cū pri  
cipe hono  
rificum  
Trabaci

conspiraciones in illum sumptæ  
sunt & deinde ante conuersionem  
nouissimam: qua fuit con  
trucidatus. Apud amplissimū  
ordinem: senatorium. Honore  
cœnæ dignatus esset: uespasianus  
in senatu egit gratias principis  
eius conuictor fuisse, hoc enim  
existimabatur honorificum: ut  
alibi annotauimus: ex quo mul  
ti uocatores principis pecunia cor  
rumpébantur prædiis principalibus  
uelut uocati inferrentur, hinc illud  
Marcellini, nomenclatores assueti talia  
uenditare mercede accepta cœnæ quoddam  
& prædiis in seruitutibus subditiciis, igno  
biles & obscuros, Sabracenses  
stimo legendum tabraceni: est  
enim tabraca oppidum ciuium romanorum in  
numidia africæ regione cultos Ptolemæus & Plinius mem  
nerunt, de qua ait Iu. Vmbrosius ubi pandit tabraca salus, & filius tabraca tum tyrium vulgus: quis in co  
dicibus conspiciat pro tabraca inueniatur tabraca. Delegatam olim: pensitatis diligenter tranquillū uer  
bis uideo hæc inter se opposita esse delegatam & ingenuam sicut latine conditioni Ciuem Romanam op  
posuit, erit autem hic sensus uespasianus duxit uxorem Staciam domiciliam que olim existimata est delegata & latine  
conditionis apud statiliū capellam equitem Romanum tabracenum mox assertore patre ingenuar  
& Ciuis Romana est iudicata: & ita delegatam iungens cum genitio statilii capellæ quasi mancipatam an  
cillam quæuel q. a statilio ex Africa Romam delegata commissæq. fuisse fiduciarie amici tutelæ, legitimus  
apud Iulium capitolium a Marco Antonio fuisse institutum: per provincias usum publicorum tabulariorum  
ut si forte aliquis in provincia natus cū liberali diceret: Testatores inde ferret, atq. hæc totam legem de  
assertionibus firmatam, Latine cōditionis: Pli. refert centuripinos & segestanos in Sicilia populos fuisse  
latine cōditionis: que significat prærogatiua qua in latio latini fruebantur, Recuperatorio iudicio  
pete que scripta sunt de recuperatoriis: qui iudices erant, cū iuris recuperandi sicut docet Cicero in ora  
tione pro cecina: quā habuit ad recuperatores, Assente: iudicante filiā liberali cārūne & assertores o  
dit: de quibus supra in negotialis parte querit ut ait Quinilianus, an liber sit qui est in assertione, Ferenti  
ni: Plinius ferentinates collocat in latio, apud Liuiū mentio est ferentini oppidi sanitium, quo potius est po  
sthumus, R. cōsul, cū id oppidum silenter deseruissent: fugæ nocturna ex oppido excessissent, Oratius fer  
entinū ire iubebo, Queritorio scriba: Iulius liberalis domiciliæ patre nō alioris dignitatis gradū ascē  
dit: q. ut scriba qstoris esset, erāt aut quæstori scribæ q. quæstionibus seruiebāt, olim cato cū eēt quæstor, scri  
bas quæstorios redegit in ordinē: ex qbus unū inutilem negligentem: accusauit: prius scribas scripturarios  
appellauerūt, at nūc ut inq. sibus dñr scribæ librarii: q. rōnes publicas scribūt i tabulis, græci γράμμα  
τάρια uocāt: qua dictione usus est Apuleius cū ait in, i. tum ex his unus, quē cuncti grammateæ dicebant,

Ferentinū  
Scribæ q  
storil  
Scriptura  
rii  
Gramate  
us

M. ANTO. Sextoq. loco: ex quo apparet quies tulisse repulām, Primus prætor: post præturā acce  
ptam, Caium: caligulam, Nequo non: idest oī, Coniuratorū: eorū qui in eum coniurassent, Se hono  
re cœnæ: se cœnæ adhibuisset, Sabracēs: sabratha ut Ptolemæus ait oppidum inter duas syrtis: Plinius  
iuxta minorem esse affirmat, uterq. auctor sabratham hēt: quare sabrathensis, Delegatam: durus ordo  
sensūs durius sed tu sic legit: duxit Vespasianus flauium domiciliā uxorem statilii capellæ equitis fabra  
them delegatam subintellige aut olim coniugem Vergilii, Hectoris andromachæ pyrrinæ coniugis: feruæ:  
Lucanus licet tumulo scripserit: Catonis Martia, Ex africa olim delegatam: hoc quoque in dubium ue  
nit illius testamento cōmissam accipias ac cuiusq. fidei demandatam: Cicero post delegatam mihi hanc p  
uinciam: an delegatam statilii equitis nomine apud quendam assertorū: cui sententiæ ob ea que sequun  
tur liberior accedo: est enim ut uulpianus interpretatur delegare uice sua alium reum dare creditori ut  
cui creditur uelut si stipulationem sit aut litis contestationem: sit sensus cum domiciliæ pater  
grandem statilio deberet pecuniam filiam creditori addiderit: sicq. delegatam & non uxorem statilii ac  
cipies ut statilius ex Africa mandari puellam sibi crediti nomine a patre additam: apud hospitem: siue ne  
cessarium Romæ uel in latio assensu hunc nos ex obscura & perplexa lēctione sensum eliciamus: uerum  
aliū uiderint si quid aptius dici possit: iuuentq. hanc operam nostram ita ut profint non ut carpant, Lat  
inæ cōditionis: pronuntiata utpote ferentinati patre genitam: ferentinum enim ut non multo ante duri  
mus in latio est, Ingenuam: libero loco natā, Et ciuem: romanā: iam n. omne nomē latinū fuerat uno tē  
pore in romanā ciuitatē afcīrū, Recuperatorio iudicio: ut flauio liberali patri filiā creditoris noīe apud



Nter hæc Flauia Domicillam duxit uxorem Stati  
lii capellæ equitis Romani fabraceni ex Africa de  
legatā olim latineq. conditionis: sed mox ingenua  
am & ciuem Romanam recuperatorio iudicio pronuncia  
tā patre assertore Flauio liberali Ferentini gēito: nec q. cū a  
plius q. quæstori scribæ, Ex hac liberis tulit Titū & Domi  
tianiū & domicillam: uxori ac filiæ superstes fuit atq. adhuc

alium delegatam recuperare liceret pro sua quoquo modo recipere. Ferentino genito: ferentini & non ferenti est legendum est id latii opidum bisq; iam supra demonstratum. Nec quicq; amplius: nullam maiorem dignitatem adepto. Vxor & filia: duabus Domicillis superstes: uestasianus.

utranque priuatus amisit. Post uxoris excessum Cenidem Antonia libertam adamauit & a manu dilectam quondam sibi reuocauit in contubernium habuitque etiam imperator pœne iustæ uxoris loco.

De expeditione germanica & iudaica & aliis gestis p cū.



amanuensem. nam sicut uiris erant ministri: qui a manu dicebantur ita feminis erant libertæ: ancillæ: quæ & ipse a manu dicebantur scribendis: scilicet rationibus & epistolis accommodatæ: sed super hac dictione in superioribus satis multa. Marcellinus ancillam a manu signale uidetur: cum ait in. xviij. quibus litteris occulte quantum fieri potuit missis ancilla: quæ domina dicante per scripserat exemplum ferens cartulam prodidit. Reuocauit in contubernium: ut in eodem contubernio secū degeret: unde contubernalitas & cōtubernailes dicti: de quibus ante memorauimus. Pœne: quasi. Iustæ: legi: iustæ.

Narcisi gratia: hunc libertum potētissimū fuisse apud Claudium uulgo notum est. Trices: Eutropius dicit trices & bis cum hoste in britannia confluisse uestasiani.

num. egeppus in tertio uestasianus inquit Britanniam Romano imperio armis acquisuerat: cuius triumphatæ opibus roma dictior: Claudius consiliorum assistebatur. Insulam uestem: Eutropius: insulam uestem Britannia: proximam Romano imperio adiecit: Plinius in quarto uestem insulam collocat inter britanniam & Britanniam. Valerius Flaccus in primo argonautarum. hac uestasiani uictoriam aduersus Britannos extollit hoc præconio. Tuq; o pelagi cui ma-

antoniam

nunq  
spuisseancillæ a  
manuueste insu  
laplautius tri  
umphat de  
britannis  
oracdes

**C**laudio p̄ncipe Narcisi gr̄a legatus legiōis in germaniā missus est. Inde in britanniā translatus trices tū hoste conflixit duas ualidissimas gentes superq; uiginti oppida & insulam uestem britanniæ proximā in deditionē redegit: parti aulii palatini cōsularis legati: partim Claudii ipsius ductu. Quare triūphalia ornāmēta & in spacio breui duplex sacerdotiū accepit. Præterea cōsulatū quē gessit p̄ duos nouissimos anni mēses mediū tēpus ad p̄cōsulatū usq; in ocio secessuq; egit. Agrippinā timēs potentē adhuc apud filiū & defūcti quoq; narcisi amicos posam.

for aperti famæ: Caledonius postquam tua carbasu uexit Oceanus: phrygios prius indignatus iulos a filio quoque in tertio punicatorum in uestasiani laudem dictum. hinc pater ignotam donauit uincere thylem inque Caledonius prius trahet argmine locos. Partim Aulii Plautii ductu: uestasianus res præclaras gessit in bello Britannico non suis sed alienis auspiciis: cum plautio modo: modo Claudium duces sectaretur: eorumque ductu belligeraret. fuit autem. A. Plautius uir nobilis qui in expeditione Britannica multa egregie fecit triumphauitque. rumque triumphante Claudius Imperator hoc quæritus est. & capitolium conscendenti a sinistra parte incessit. Ductu: auspiciis imperatoris Claudii quem expeditionem britannicam suscepisse supra memorauimus: in qua oracdes etiam insulas ultra britanniam in Oceano positas romano adiecit imperio. refert Iosephus uestasiani uirtute factum esse: ut Claudius de Britannia sine proprio sudore triumpharet. Nouissimos menses: nouembrem & decembrem. Apud filium: Neronem.

Narcisi amicos peroramus: Agrippinam impulit Neronem: ut Narcisus: qui a duertus ipsam iurgis non perpererat ad mortem ageretur. nec solum infensū Narcisō. sed illius quoque amicos odio infestabatur: ut ob hoc eam non parum formidaret uestasianus: utpote narcisi amicus.

M. ANTO. Priuatus: nondum imperator. Antonia libertam: cuius antonia non dicit: duæ enim fuere Marco antonio & Octauiæ antoniae genitæ: quarum maior Domitio anobarbo nupsit: altera minor nata Druso iulii filio: quæ fuit Germanici & Claudii principis mater: Caligulæ auia paternæ: cuiusque principis diem obiit fuit ab his & alia tertia Antonia Claudii principis filia quæ primo. Cn. Pompeio mox fausto syllæ nupsit. A manu: de libertis seruiliq; a manu & a pedibus affatim supra: sed si aliquis querat an & libertæ a manu dicerentur quidam præferebant quæ id minus præstintisset huic quæ esset sui sexus qui-

PHIL. African administra-

Exinde sortitus africā integerrime nec sine magna dignatio  
ne administravit nisi quod Adrumeti seditione quadā rapa  
in eū iacta sunt. Rediit certe nihilo opulentior: ut qui pp  
labefacta iā fide omīa pōia fratri obligaret: necessarioq; ad  
mangonicos q̄stus sustinēdē dignitatis causa descēderit: p  
pter qd̄ uulgo mulio uocabatur. Cōiūctus quoq; diciū dū  
centa sestertia expressisse inuēi: qui latū clauū aduersus pa  
tris uolūtātē ipetrarē: eoq; nomine grauiter increpitus. De  
regniatiōe achaia inter comites. Neronis: quū cantātē eo  
aut discederet sapius: aur p̄sens obdormisceret: grauissimā  
contraxit offensam: phibiturq; non contubernio modo. sed  
etiam publica salutatione secessit in parua & deuī ciuitatē  
qd̄ latēti etiāq; extrema metuētī pulcia cū exercitū oblata ē  
Percrebuerat oriētē toto uetus & cōstans opinio ēē in satis

Rapa: dicimus rapas fe.& rapa neutro genere. rapacia quousque dicta, sunt Columella rapas uocat culturas raporum. rapa. xl. libras excedentia uidisse se Plinius prodidit. palma est rapis in nursino agro nascentibus: unde & a Martiale dictum est. Nursinas poteris parcius esse pilas. in templo apollinis delphici raptu & plumbo dicatur olim fuit. Ni hilo opulenter: specimen est ab-

hilo opulentior:specimen est ab.  
 thineris magistratus amplissimum quādo ex provincia nō reuertitur ditior & opulentior.qua laude impri-  
 mis censetur aristides:qui a grecis τακτικός idest iustus cognominatur:qui tanto pauperior reddit ex pro-  
 uincia:quantum ad iter ipsum erogauerat. Labe facta fide: facta fluxiore.prius fidem labe factam infia-  
 mamq; & debilem dixere subleuam.sicut & a Plauto dictum est fides fit subleuor. Omnia praedia tam  
 urbana q; rustica. Fratri fabino. Ad mangonicos quæstus:fordidum & turpe genus lucri exercuisse vel  
 uespasianum significat:qui ære alieno pressus prædia fratri fabino subligauit:& ipse quæstus:quos mangonicos  
 facere solent sedari cepit.dicitur autem quæstus mangonicus lucra:quæ ex magonum arte proueniunt.ma-  
 gonos autem nō solum exercuisse negotiationem feruorum uehulum.fed alia quoq; excoluisse ut plurius  
 deceret indicant eroditi: maximeq; Plinius & Seneca.de mangonicis apud dicuntur est affatim. Multos  
 tanq̃ mullos māgonizatos interpellat:q; arte māgonica uēditare: māgones enim māgonizant corpora:  
 ut ita pluri ueneant.alias mulio significat mulorum agasemon. Conuictus:conuicti dicuntur in iudiciis  
 qui crimen obiectum falsi sunt. Expressisse:extorsisse atq; egesisse. Qui lege cui ut sit lenis uespasianū  
 egesisse ducenta sextertia ab eo iuuenre:cui impetrauerat apud principem ius gestandi lenis senatoriam.  
 'quāuis pater illius iuuenis refraçauerat:nolletq; hanc dignitatem a filio obtineri.' Incepit:castigari.

obligaturus. Eo nomine: lenfus est: uespasianus castigatus reprehensusque est ob id: debitum ducentorum sextertiorum: quo sibi iuuenem illum obligauerat: qui erat adhuc in patris potestate. tanq̃ fecerit uespasianus id quod carpit Orationis. Nomina sedatur modo sumpta ueste uicili sub patribus duris tyronum: & ita nomine expones debito: uel simpliciter eo nomine ea causa de extortis pecuniis. Peregrinationis achai & qua nero achaiam peragrauit. Obdormisceret: memorat Tacitus uespasianum increpitum fuisse a phiberto liberto: egregio meliorum praeceptorum pernemicum effugisse: quod somno conuiueret in spectaculis Nerone tantante: qui aduerfum illustres parum intentos eius musicis certaminibus dissimulabat ad praesens odium: quod mox in tempore repetebat. Contubernio: neroniano. Publica salutatione: communi: scilicet & generalia: qua uix ullus excludi solet. Deumia: uia militari remotam. Quoad: donec. Extrema: caetremum excidium & mortem. Prouincia: iudaea. Cum exercitu oblata: Cor. Tacitus. bellum iudaicum flauus uespasianus: ducem eum nero delegerat: tribus legionibus administrabat.

M. ANTO. Dignatione: exultatione, auctoritate. Adrumetia: drumetum oppidum africae inter ta-  
psum & aphrodisium. Labefacta: corrupta. Fratri fabino: ne creditoribus addiceretur. Mangoni-  
cos: & equorum uenaliū & mancipiorum mangones dicuntur: & ob id fortasse mulio dictus: quū mulio  
is sit qui mulos rheda: iunctos soluto fusc agit. Coniunctus quoq; dicitur. Iphama & criminis coniunctum:  
quod c. c. festina fraude exprellisset. Latum clauum: usum laticlaui gestandi. Patris: eius. si quidem  
eui latum clauum impetraret. Incipit: uespasianus. Peregrinatione achaica: quō Nerone in achia-  
tam comitaretur. Eo: Nerone. Obdormire: et incipit dormire: quasi Neronis uocem minus atten-



deret. Offensam:ignominiam. Publica salutatione:ne cum reliquis quidem ad salutationis officium admitteretur. Extrema:ultima & quasi capitalia. Prouincia:syria iudæa:

ut eo tpe iudæa profecti res potirent: id de Imperatore Rōa no q̄tū euentu postea p̄dictū patuit: iudæi ad se trahētes rebellārūt. casq; p̄posito legatū insup syrię cōsulare sup petias ferētem rapta aquila fugauerūt. Ad hūc motū cōp̄ri mēdū cū exercitu ampliore:& strēuo duce cui tamē tuto tā ta res cōmittere: opus ēēt: ipse potissimū delectus est:& ut indultriæ expte nec metuēdus ullo mō ob humilitatē generis ac nominis. Additis Igit̄ ad copias duabo legiōibus. viii. alis cohortibus decē atq; inter legatos maiore filio assūpto: ut primū pulciā attingit: p̄ximas quoq; ciuitates cōuertit: se

PHI. Ut iudæa p̄fecti res potirent: Cor. Ta. pluribus pluri fuerat antiq; sacerdotū litteris contineri eo ipso tpe fore ut ualerecēt oriens. p̄fectis iudæa rerū potirent: quæ ambages uespasianū ac Titū p̄dixerat. sed uulgus more hūmāe cupidinis sibi tantā fatiq; altitudinē interpretari ne aduersis qdē ad uera mutabānt. orosius i hāc sniam. iudæi i camēlu montē seducti fortibus q̄ portenderent exortos a iudæa duces regē potituros esse bellum ad se trahentes in rebellionē ex-

ex iudæa p̄fectos rerū potituros

arserūt:extinctisq; romanis p̄sidiis legatū quoq; syriæ suppetias ferentem rapta aqla & cesis copiis fugauerūt. egeippus quoq; libro quinto qd̄ memoratu dignum est refert: in sacris litteris inpossum fuisse: qd̄ futurus esset uir: qui de regione iudæorū imperiū assumeret in orbe terrarū: quæ res eos in tanto furore posuit: ut sibi nō solū libertatem sed etiam regnū pollicerent: id alii ad uespasianum referendū putarūt: qui ex iudæa profectus romam uenit ad imperiū ingens capefcendum. sed prudentiores: ut ingt̄ idem egeippus ad lesūm referendum esse constanter crederent. q̄ in iudæorum terris secundum carnem genus ex maria regnū suū per uniuersā terrarū spacia diffudit. De imperatore Romano: uespasiano. iudæi ad se trahentes. pro se interpretabantur iudæi ambages fatōrū: tanq̄ unus ipsorū iudæorū esset futurus rerū dominus. Rebellārūt: iosephus libro. xx. antiq̄tarū & in secundi belli iudaici tradit florū fuisse causam & fomitem belli iudaici: qui a Nerone missus procurator in iudæam. auaritia immanitate inflamauit bellū. impali iudæos contra romanos arma capefcientes. initū aut̄ belli iudaici cepit secūdo anno administrationis flori. xii. Neronis imperii. Cāso p̄posito: fabinū significat. potest & hoc refert̄ ad p̄positū illius p̄sidiū: quod erat in castello maleda. in quod irruētes iudæi romanos omnes interficere. p̄tēre tradit iosephus mutilū p̄fectū Romanorū per pactionem dedisse q̄ iudæis: q̄ fide polluta Romanos omnes interficere. dicit tamē p̄fectus ipse mutilus fuisse seruatus incolomis: dū se iudæizare promittit usq; ad circūcisionem. Legatū syriæ: gallū significat: q̄ dū uult comprimere orientem tumultū uariis p̄lusiis: ac sepius aduersis exceptus est: ubi fato aut tedio occidit missus mox fuit a Nerone Vespasianus. Tacitus auctor. Suppetias: auxiliū subidiūq; crebra locutio est. ut per accusatiū enunciemus ferre suppetias: quis Plautus dixerit suppetiæ in nominatiuo cū ait in epidico. Auxilia mihi & suppetiæ sunt domini. oppius siue hircius: scertus ē auctor: i cōmētario belli africi. usurpat hāc elocutionē ut dicat occurrere suppetias & ire suppetias: & suppetias profectus est. pro ferre suppetias uēire suppetiatiū. hoc enim quoq; in usu est pro eo quod est auxiliatiū. est enim uerbū suppetiari quod significat auxiliari atq; succurrere. Apuleius in. viii. ar uobis facile est suppetiari miserimo seni. Idem i primo de asino aureo. proclamares saltem suppetiatiū: quamuis uideri possit dictū suppetiari. uelut inclinatur hic suppetiatus ut arbitrat̄: ut allegatus. ut sacrificatus: quæ nomina sunt quarti ordinis. idem ait salutes mihi suppetias rursus exinguerem. idem suppetiari decurrūt anxii. Idem maritū suū suppetiari ciet pro eo qd̄ est iclamat ad auxiliandū subueniendūq;. Ipse potissimū delectus: scribit iosephus in tertio belli iudaici: Neronem: cuius anxius foret & deliberabundus: cui nam commotum crederet orientem: quicq; una iudæos rebellantes ulcisceret. inuenisse Vespasianū solū his necessitatibus parem: & qui tanti belli magnitudinem suscipere posset. uirum ab adolefcentia usq; ad senectutem bellis exercitātū. itaq; Nero cernens atatem Vespasianū cū peritia stabiles obfidesq; fidei liberos: eorumq; florem imagines esse paterne prudentiæ: mittit eum ad regendos exercitus in syriam constitutos: multis pro tempore blandimentis: atq; obsequiis armatis: qualia necestas impetrare conuenit. Ob humilitatem generis: ob ignobilitatem natalium. Dixit Eutropius Vespasianum obsequere quidem natum esse: sed optimis uiris comparandum. Odo alitalize sunt equitū ordines: unde alarū & alares: de quibus ante dictum est. iosephus in tertio belli iudaici enumerans uespasianū copias ait cohortes Cæsareas decem & octo accessisse legionibus: cum qbus una quæq; ala eq̄tum erat: & alæ quinq; syrorū: idem eq̄tum: decem autem cohortiū singulas mille pedites habebant. Præterea Antiochus & Agrippa & foemus reges bina millia peditū: & sagittarios mille præbuere. malicus quoq; arabie rex. præter qnq; milia peditū equites mille misit. Maiore filio assumpto: Titū significat. iosephus ait uespasianum ex achia ubi cum Nerone fuerat Titū filiū dixerisse Alexandriam: ut inde quintam & decimam legiones mone-ret. ipse uero terrestri itinere in syriam peruenit: ibiq; romanas uires congregauit. Inter legatos: legati imperatoris significant: quibus legiones & auxilia uniuersa optemperabant. Prouinciam: iudæam.

Ad Christi referentū uideri Florus cā belli iudaici

suppetiæ

Suppetiariū  
Suppetiariū

## FLAVII VESPASIANI

**M. ANTO.** Iudæa profecti: idest qui e iudæa essent digressi: quod in Vespasiano & Tito filio euenit. Ad se trahentes ad se pertineri rati. Præpositio: sabino. Legatum: Varrum ut Iosephus scribit. Ad co-  
piasque in syria erant. Ostio alis alæ propriæ equitum dicuntur. Ver. & uirginis ala Camillæ. Maiore  
filio: Tito. Proximas: puicias.

Exactors  
discipline  
militaris

**PHI.** Correcta castrorum disciplina: laudat impatores roma-  
ni: qui correctâ disciplina castris  
uictoris ex hostibus prostigatis  
adepti sũt: sicut scipio æmilius:  
q̃ exercitus romanorum regula disci-  
pline militaris custodia ita dili-  
genter exercuit: ut q̃ prius uincti  
fuerat uictores existeret. Metel-  
lus quoq; i africa exercitũ licetia  
corruptũ & lasciuia maculosũ re-  
cepit: quẽ ita emẽdauit ueterib; i-  
stiusq; & disciplina maiore: ut po-  
stea eos superaret a quibus sub iu-  
gũ missi fuerat. Quinetius ma-  
rius reliquis legionib; quas in gal-  
liis cimbrĩ poene deleuerat cũ su-  
cepisset: ita eruditũ scientia &  
arte pugnandi: ut innumerable  
multitudinem non solum cim-  
brorum sed etiam theutonorum

correcta statim castrorum disciplina: uno quoq; & altero p̃  
lio tam constanter inuito: ut in oppugnatione castelli lapidis  
ictum genu scuto sagittas aliquot exceperit.

De prodigiis & signis præcedentibus imperiũ Vespasiani.

**P**ost nerone galbãq; Othone atq; Vitelio de princ-  
patu certantibus in spẽ impii uenitiã pridẽ sibi per  
hoc ostẽta conceptam. In suburbão flauiorũ quẽ  
cus antiq; q̃ erat marti sacra per tres Vespasie ptus: singu-  
los repẽre ramos a frutice dedit: haud dubia signa futuri cu-  
iusq; fati primũ exilem & cito arefactum ideoq; puella na-  
ta non perannauit: secundum præalidũ ac prolixum: & q̃  
magnam felicitatem portederet: terciũ uero istar arboris.  
Quare patre Sabinum ferunt aruspicio in super confirma-  
tũ renuciãsse matri nepotẽ ei Casarem genitũ: nec illa qcq;  
aliud q̃ cachinasse mirantem quod adhuc se mentis cõpote

Ictus uespa-  
sianus

Ostentum  
Ostentus

diis dicatæ

arbores  
Frutex  
Frutico  
Frutera  
Fruticesco

Annare  
Perannare  
anna  
perenna  
Perennare

publico Marte deleat. Igitur Vespasianus ex more romanorum imperatorum cum castrẽsem disciplinam  
emendasset uictor euasit. Ioseph. laudat Vespasianum quod milites ordinauerit ordinibus ex Romana cõ-  
suetudine usurpatis. Lapidis ictum genu exceperit: Iosephus refert Vespasianum in oppugnatione iotapa-  
te: non ictu lapidis sed sagittæ fuisse in planta uulneratum: quæ res maximam perturbacionem Romanis  
fecit: his enim qui prope aderant uiso sanguine perterritis per omnem famam uulneratũ ducis cucurrerit & re-  
citum. aderat & titus formidine percussus paternæ salutis metuẽs. Vespasianus tamẽ & timore filii & prius  
batione liberauit exercitũ. superato. n. dolore uulneris: & oibus q̃ sui causa primuerat cõspici studens bellũ  
in iudæos feruens icitauit Egesippus quoq; libro. iiii. ait uespasianũ in talo uulneratũ iaculo sagittæ. Ostẽ-  
ta: ostẽtũ tĩ in bonã q̃ in malã partẽ dicitur. hic accipitur in bonam. apud Plinũ tridem pro omĩoe fausto  
usurpatur scribentibus. in. xvi. factũ esse popu. Romani quiritibus ostẽtiũ arboris: quo deĩde tempore ma-  
iestas popu. Roma. surrexit: quia ostẽdũt ut interpretatur Cicero ostẽta dicunt sicut portẽta quia por-  
tendũt: interdũ participatim ostẽtiũ dici solitũ esse nõ dubiũ facit pacuuius: cẽdũt ait in ipso tempore ostẽ-  
tũ senem pro demonstratũ. & a Catone ager dicitur ostẽtus soli bonus esse oleo conferundo. In subur-  
bano flauiorũ: in prædio flauie gentis. Marti sacra: hoc peculiariter intelligendũ est: quod quærcus illa  
marti sacra foret. cũ generaliter quærcus & ficulus sint ioui dicatæ. sicut apollini laurus: mĩerux oleaue  
neri myrthus: herculi populus. Per tres uespasie partus: uespasia polla peperit sabinum: Vespasianũ: & pu-  
ellulam. Singulos ramos pro ut uespasia pariebat ita quærcus ramum producebat. A frutice: modo a  
stirpe: alias arbuscula: namq; ut docet columella libro quarto: frutex minor est arbore: dicti enim ex furci-  
lo arborem procedere: ut oleam. uel fruticem ut palmara filustrem: uel tertium quiddam: quod nec arbo-  
rem nec fruticem proprie dixerit ut ut uitis. a frutice frutico uerbum deriuatur: ut ait Priscianus in. viii.  
unde Iuuenalis. sed fruticante pilo neglecta & squalida crura. inde frutera loca fruticibus plena dicuntur.  
fit etiam a frutice uerbum fruticesco: quo utitur Plinius. Futuri cuiusq; fati: quod esset futurum fatum  
& fors unus cuiusq; ex uespasiane scetibus. Primũ exilem: scilicet ramum dedit. Non perannauit: non  
peregit uixitq; integrum annum tempus annare uerbum est uetus: unde compositum perannare: quod p-  
prie significat uiuere per totum annum. Macrobius in primo saturnialium memorat priscos romanos mē-  
se martio & publice & priuatim ad annam perennam sacrificatum uel solitos: ut annare perannare que  
mode liceret hoc est uitam degere incolumen per annũ integrũ: perennare uero quod per litteram. e. profer-  
tur est diu durare & uiuere. columella in tertio. Rosa hoc modo culta multis annis perennat. Secundũ  
scilicet ramũ dedit. Protenderet: præfigaret. portendebat autem sabinũ Vespasianũ fratrem domi mili-  
tiarũ clarum futurũ: qui ad præfecturam urbis usq; processit. Tertium: ramum. Instar arboris: ad arbo-  
ream amplitudinem: & hoc portendebat Vespasiano imperatorum fastigium. Aruspicio in super confir-  
matum: sabinus Vespasiani pater demulit ad aruspices ostẽta: quæ ex quærcũ domestica obseruaueratq; p-  
extorum inspectiõnem confirmauerunt illum in ea opinione: ac crederet filium id temporis natum futu-  
rum principem. Matri Vespasiani pater matri suæ: quæ erat Vespasiani auita: renuciãuit nepotem sibi

scilicet Vespasianum genitum esse Cæsarem, qui scilicet esset futurus Cæsar & imperator. Quam cachi-  
nasse: rifu soluto & cachinabili defluxisse.

M. AN. Lapidis istū: lapidē suprà emissum genu excepit. In subur. p̄dio i suburbāis locis. Vespasie:  
m̄is. Frutice: frutex neq; arbor: neq; herba: neq; n. ad iustā arboris magnitudinē affurgit: & statura simi-  
lis est multis herbis: a frutice fructuū ē: & fructuū. Puella nata: omicilla. Nō pannauit: nō anū iurata.

Instar: ad arboris aequationem. Sabinus: Vespasiani frater. Nepotē: Vespasiani filiū: qui illi nepos erat:  
sed utrius ortu titian Domitiani id p̄lagre cōtingent: non dicit certæ duorū coalescentiū ramorū i utroq;  
facere ostentū. Cachinnasse: solute & incōpōsite risisse. Se mentis compore. i. q̄q; anu: tamen non delira-

deliraret iam filius suus. Mox cū edilem ē. C. Cæsar succē-  
sens propter curā uerēdis uiis non adhibet luto iussisset op-  
pleri congesto per milites in prætextæ sinū non defuerunt  
qui interpretaretur quandoq; percōculcatā deferatq; rēpu-  
ciuii aliqua perturbatione: ut tutelā eius ac uelut gremiū  
deuenturam. Prandētē eo quōdam canis extrarius triclino  
manū humanā intulit mēlāq; subiecit. Cōnātē rursum bos  
arator decussio iugo tricliniū irrupit: ac fugatis ministris q̄si  
repente defessus procidit ad ipsos accubentis pedes ceruicē  
que sumisit. Arbor uero cupissus in agro auito sine ulla ut ē  
pestatis euulla radicitus atq; postrata in lequēti die uiridi-  
or ac firmior surrexit. Ac in achaica somnauit inīciū sibi  
suisq; felicitàti futurum simulac dens Neroni exemptu ef-  
fuit. Euenitq; ut sequenti die progressus in atriū medicus dē-  
tem ei ostenderet recenter quidem exemptum. Apud iudæā

PHI. Deliraret iā filius suus:  
cachinnauit uetula foemina. m̄is fa-  
bini patris uespasiani: ubi audiuit  
filiū talia referētē credentēq; q-  
nato uespasiano foret gēitus Cæ-  
sar: & isiq; Romæ imperaret. unde  
mitrata ēq; filius nondū sene-  
scēs more senum deliraret: cū ip-  
sū q̄ iam senio erat cōfecta mini-  
me delirio senili foret obnoxia:

Deliriu ē  
nile

est: n. senū ut ait Cicero leuū q-  
dam senilis stulticia q̄ deliratio  
appellari solet. Plinius noster in.  
xvii. tradit letare dici a rusticis i  
iteratione occatiōis q̄ndo ope-  
riūt. femina: unde primū appella-  
ta deliratio ē. Edilem: uespasia-  
nū. Caius cæsar Caligulā signi-  
ficat. Succēdens: irascēs: succē-  
dere est irasci ex cā: auctor dona-  
tus. Verrendis uiis: hoc quoq;  
ediliū erat officiū: ut uias deuer-

Deliratio

Letare.

succedere

ri purgariq; facerēt. unde cū uespasianus edilis uias uerēdas mūdandasq; per ignauū pagē diligētē curasset.  
luto & coenu iussu Caligulæ oppletus est a militibus. ueteres deā quādā uenerabāt noīe deuerrā: a deuerrē  
dō nūcupatā. auctor Augustinus in. vi. q̄ scopis uerrit domū: cuiusq; ministrū est i uerrēdis pauimentis: is ele-  
gāter nūcupat scoparius. ait uulpianū titulo de fundo instructo: si uilla cultior: sit accedere instrumētō fundi  
atrilles & scoparios: sicut si uiridia sint accedūt rōptariū. de qbus ista dictū est. Cōgesto: coaceruato. In p̄-  
textæ sinū: prætextā significat q̄ indutus erat uespasianus utpote edilis. supra. n. memorauimus prætextā p̄-  
prie esse magistratū. Cōculcatā: lutū cōgestū in p̄textā uespasiani significabat rempublicā cōnoīam con-  
culcatā deuerrā in gremiū uespasiani: cuius p̄textæ sinus lutū excepit. Extrarius: grāmatici extrariū ab ex-  
trāeo ita distigūt: extrarius ēq; extra focū. sacramētū iusq; sit extraneus ex altera terra quasi extraneus: &  
ita nūc Trangillus canē sciētē extrariū uocatq; erat extra focū uespasiani: neq; inter domesticos canes do-  
mī alebat. noli autē extrariū accipere. pro extraneo: tāquam nō urbicū: & ex altera terra. Cōsimiliter Apule-  
ius: inq; in secūda apologia. p̄terea minabāt si extratio nupisset: nihil se filius ex paternis eorū bonis testa-  
mētō relictū. ubi extrarius haud dubie accipit pro eo q̄ nō sit domesticus & ex eadē familia. Mēlā sub-  
lecit: significat hoc ostentum quod humana potentia & exterie gentes erant future subiectæ uespasiano.

Cœno op-  
pletus  
Dea deuerrē  
ra  
Scoparius.  
Extrarius  
Extraneus

Cōnātē. i. uespasiano. Decussio iugo: de iecto. Procidit: procubuit. Accubētis: epulātis uespasiani: nāq;  
prisci accubare solebāt nō federat alio loco memorauimus. Submisit: & hoc portēdebat: quod animas  
tes erant subire iugū uespasiani: & omne superbiam summissuræ: quæ per ceruicem significatur. Arbor  
cupressus: inter omnia imperti quæ uespasiano facta sunt referēt hoc a Cor. Tacito sic scribēt. cupressus ar-  
bor in agris eius cōspiciua altitudine repente prociderat. ac postera die eodem uesitigio resurgens procerā &  
lātor uirebat. grande id prosperiq; assensu aruspiciū: & summa claritudo iuuenti admodū uespasiano pro-  
missa. Auito: ab auito auitum deriuatur. Litus interuenit deinde his cogitationibus auitū malū regni cupi-  
dō. Ab apoleio hæreditas auita nominatq; fuerat aui priuignoz. Radicius: spiritus ab radice adue-  
bium est. Viridior resurrexit: scribit Plinius in. xvi. in capite de prodigiis arboribus multas arbores sine  
repestare ulla ue causa alla q̄. p̄digii cecidisse ac sua spōte resurrexisse: quæ fuerūt fausti omnis & ostēti. ē  
ait cupressus arbor natu m̄orosa. folio amara. odore uiolētā: diti sacra. & ideo funebri signo ad domos po-  
sita. ex quo sunt illa. & nō plebecios luctus testata cupissus: & ceruleis mēlā. uisq; atraq; cupressus. In achia:  
ubi fuerat cū Nerone: ibiq; delectus fuit iudææ rector. Simulac: cū primū. postq;. Exemptum: Neroni.

Cupissus re-  
surrexit

Auitum

Cupissus dī  
ti sacra  
Recentat

Recentat: alii recens dicunt alii recenter: est etiam uetus uerbum recentare. matius uir doctissimus uer-  
bum sinxit elegans recentatur pro eo quod est denuo nascitur atque iterum sit recens: sic enim ait. iam iam

albica sit phœbus & recentatur commune lumen hominibus & uoluptas.

M. AN. Filius fabinus: dubiū fabinū ne Vespasiani p̄tman fratre eiusdē noīsq̄ usq̄ ad urbē p̄cederā p̄cessit itelligat. ceterū quæ fuerit flauii patroni uxor uespasiani auia: quod item puellæ q̄ itra annū perit nomen non repio. Filius suus: fabinus. Eum: uespasianum. C. Cæsar: Caligula. Succē: senectutem.

Verēdis: purgādis. Oppleri: resp̄rgi: cooperiri: tēdari. Cōgesto: luto. Prætextæ sinū: ab initio magistratuum fuit inde eius uis pueri a Prisco Targitio cōmunicatus: Cæsar q̄ postea dictator fuit: quū p̄ior esset abiecta prætexta clā domum abiit: sed de usu uestis Dionysius: Plut. & Macrobius oīno plura. Procul: catē: qd̄ per lutū: quo nil est conculcatius interpretati sunt. In gremiū: id quoq̄ per p̄textæ sinum acceptum. Canis extrarius: non domesticus: aut certe nō urbicus ac per hoc euēditus ostēdit. Accubentē: uespasiani. Auito agro: cossano. ubi cōstat eū apud paternam auī nutritū. In achaiā: quo fuerat Neronem secutus. Argor cupissus: huius ostēti Tacitus meminit. Dentem: Neroni itellige exemptum.

PHI. Carmeli dei oraculum:

Carmelus mons

est inter iudæā syriāq̄ mons carmelus cuius mentio fit libro tertio regū. Plinius in ḡnto carmelū ait esse montē & in monte oppidū eodē: nōse. deus quoq̄ carmelus uocabat: cui nec simulachrū nec templū erat sed arā trī & reuerentia. illie sacrificanti uespasiano cum occultas spes uictrā ret aīo basilides sacerdos in p̄eētis identidē extis: quicqd̄ est ingt uespasiane qd̄ pars seu domū extuere seu prolatare agros siue ampliare scruitia: datur tibi magna sedes: igentes termini: multū hoīum. hæc Tacitus. Cōsulentē: uespasianū. Sortes: in carmelo mōte a carmelo deo sortes datas esse testis ait orosius: q̄ ait sortes carmeli portendisse extis: tot a iudæa rerū posituros. Iosephus: hic nimirū est ille Iosephus Ioculenus: iudaicæ historiæ scriptor: q̄ Hierōymo græcus Lilius appellat: q̄ quādo scribit Iosephū siue Iosippum a iudæis fuisse ducem creatū ad bellū cōtra rōmos gerendū: de semetipso haud dubie scribit: q̄ in expugnatione iotapatæ demisit se in potetū: mox dedit se romanis recordatus fomina nocturna: quibus ei deus & futuras iudæorū clades: & q̄ romanis essent futura p̄cipibus indicasset. ubi per nicanorē ad uespasianū deductus ē. nemo fuit ductoq̄ non eius uisū aspectū mirior factus sit. titum uero præter alios Iosippi misericordia cepit: plurimā saluta eius pars Titus extitit apud patrē. uespasianus q̄m missurus eum Cæsari præcepit ut cautiissime custodirēt. quo audito. Iosippus aliqd̄ ei soli ait se dicere uelle: summotisq̄ oībus aliis præter filiū Titum ac duos amicos: uenio ingt ad te nuncius p̄missus a deo: tu & Cæsar eris & ip̄erator atq̄ hic filius tuus: dominos qd̄m nō mei solū es tu Cæsar uegē & terræ marisq̄ ac totius hoīum generis nūc me colligato archius: & ad maiore penā custodito. si tē ita cōfingo. uespasianus cognito q̄ Ioseppus multa alia uera p̄dixerat: corpi extiare credibilia eē q̄ de se quoq̄ dixisset: sed neq̄ custodiā Iosippo nec uicula remittebat. uestimēti aliq̄ muneribus eū dōare: fouere nō desinebat. Et Tito magnā eius op̄a eōmodante. postea uespasianus cū imperator nūcupatus fuisset: recordatus Iosippi dicta: q̄bus eum Nerōe uiuo appellauerat ip̄eratorē: illū solū iussit. Titus uero q̄ cum p̄e aderat: austum est ingt pater una eū ferro et p̄bro Iosippum solū: erit. n. tanq̄ ne initio qd̄m uictus sit: illi nō soluerimus sed iciderimus cathenas. nāq̄ id agi solet in his q̄ nō recte fuerit uindicta: q̄ Iosippus pro his q̄ p̄dixerat p̄mio donatus: & de futuris iā dignus. cui credēdum esset: habebatur. Quod aut̄ hic Iosippus sit ille scriptor maxius historiæ: ostendit Eusebius cronographus: cum ait. Flavius Iosephus scriptor historicus: dux belli iudæorū: cum a romanis interficiendus eēt: uespasianū p̄nunciat de morte Nerōis & eius ip̄erio. Idē mox Paulo: flauius Iosephus. xx. librū antiquitatum Domitii tēporibus scribit. Hoc idē cōfirmat Hierōymus q̄ i libro de uiris illustribus sic scriptum reliq̄. Iosephus mathanæ filius: ex hierosolymis sacerdos a uespasiano captus: cū Tito filio eius relictus ē hierosolymis. Hic romā oriens. vii. libros iudaicæ captiuitatis ip̄eratoribus patri filioq̄ obtulit q̄ bibliothecæ publicæ traditi sunt & ob igeniū gloriā statū quoq̄ meruit romæ. idē Eusebius libro. iii. historiæ ecclesiasticæ Iosephum eundē fuisse demonstrat q̄ & bello romāos oppugnauerit & scriptor historiæ fuerit. Corroborat fulciq̄ hāc opinio quoq̄ sniam & euidenter ostēdit Iosephū esse eundē & ip̄eratore bellicum & conditorē historiæ clarissimum. sic. n. scribit Iosephus uero iudæus qui et tunc bello præfuit: & apud uespasianū p̄pter p̄dictum uenā gratiāq̄ meruerat scribit undecies centena milia iudæorū gladio & fame perisse. Vegē tam ip̄eratore: Orosius historiæ mēinit his uerbis de uespasiano scribens. cognita Nerōis morte hortatu plurimorū: negum & ducum maxie Iosephū iudæorū duci sniā: qui captus cum in uincula conleceret: cōstantissime dixit sicut Suetonius refert: cōtinuo se ab eodem sed ip̄eratore solū dum: ip̄erium adeptus est. Ex urbe roma diebus ultimis: Paulo anteq̄ trucidaret. Per quietem: in somniis. Themā: currum ioui dicantur quo simulachra deorū deferunt in pompa. in p̄rio commentario de theā cōposse dictum est. E sacerdotē & sacrorū repositoriū: quo dē erat in capitolio in quo erat themā cum aliis donariis sacrisq̄ ioui dicatis.

Deus carmelus

Carmeli  
fortes  
Pulchra de  
Iosepho

Eris ip̄erato  
tor uespa  
siane

Iosephus  
soluitur

Iosephus I.  
perator &  
historicus

Themā

carmeli dei oraculū cōsulentē ita cōfirmare sortes: ut quicquid cogitaret uolueretq̄ animo quālibet magnū id eē pro uēturū polliceret. Et unus ex nobilibus captiuis Iosephus quū coniceretur in uincula: constantissime asseuerauit fore ab eodē breui solueretur: uerum iam imperatore. Numciabant & ex urbe præfagia Neronem diebus ultimis montū per quietem ut themā Iouis optimi maximi e sacratio

quid cogitaret uolueretq̄ animo quālibet magnū id eē pro uēturū polliceret. Et unus ex nobilibus captiuis Iosephus quū coniceretur in uincula: constantissime asseuerauit fore ab eodē breui solueretur: uerum iam imperatore. Numciabant & ex urbe præfagia Neronem diebus ultimis montū per quietem ut themā Iouis optimi maximi e sacratio

**M. ANTO.** Carmeli deinde loco: & religionis ritu sic Tacitus: est inquit iudæam inter syriamq; Carre-  
lus ita uocant montem deumq; nec simulachrum deo: aut templum sic tradidere maiores sed aram tantum  
& reuerentiam: illic sacrificant uespasiano quum spes occultas uerfaret animo Basilides sacerdos in specul  
itidem artis quicquid est inquit uespasiane quod peras seu domum extruere seu prolatare agros ampliare  
seruituta darus tibi magna sedes. Plinius & Strabo ipsi quoq; in ora syrie carmelum montem referunt. Jo  
sephus: Iosippum eum appellat Iosephus in historis atq; ob eam uaticinationem uinculis solumum scribit.

Vitimis: extremo uitæ tempore. Tensam: de tensa abunde alibi. E sacra: capitolini templi.

**PHIL.** In domū uespasiani: hoc Neronis fornicium præfigabat felicitatē maiestatisq; maximā uespasiano  
tanq; iuppiter rex iudæorū & hostium ire uellet in domū uespasiani ut illi traderet imprū. Incute comitia:  
cū cōsularia comitia haberet de secundo consulatu capiēdo. Ad orientē conuerſa: significabat hoc oſtē  
tū q; impiū romanū ad uespasianū cōuerteret: qui in syria iudæaq; regionibus orientibus bellū gerebat  
contra iudæos. Bebriacensis: qua apud bebriacū othoniani a uitelianis proſigari sunt. Cōmitteret: ante  
q; cōſiligeret pugnareturq; id. n. est cōmitteret: sup quo uerbo alibi plura.

in domū Vespasiani in circum deduceret: Ac nō multū post  
comitia secundi cōſulatus incute Galba statua diui Iulii ad  
orientem spēre cōuerſa: acieq; bebriacēſi priuſq; cōmitteret  
duas aqlas in cōſpectu omnium confluiſſet: itaq; alte-  
ra subueniſſe tertiam a ſolis orru: ac uicticem abegisse.

De aſſumptione eius ad imperium.

**N** Ec tamē quicq; ante tentauit prōpriſſimis atq; etiā  
instantibus ſuis: quā ſolicitatus quorūdam & igno-  
torum & abſentiu fortuito fauore: meliaci exerci-  
tus bina & tribus legionibus milia miſſa auxilio othōi: poſt  
quam iter ingreſſus nūciatum eſt uictum eum: ac uim uitæ  
ſuæ attuliſſe: nihil ſecius a quleia uſq; perſeuerauerūt: qua  
li rumori mius crederēt ibi per occasionem ac licētiā omni  
rapinarum genere graſſati: quū timerent ne ſibi reuerſis red-  
denda ratio ac ſubeūda pœna eſſet: cōſilium inierūt eligen-  
di & eandēq; imperatores: neq; n. deteriores eē aut hispaniē  
ſi exercitu: qui Galbā: aut pretorianos: qui othonem: aut ger-  
maniano: qui Viteliū feciſſent. Propoſitis itaq; nominibus

dū eſſe ciuile bellū: illi inſtare prōprius: illi reſiſtere prœuerantius. poſtremo relucantē cōgūt ut capieſſet im-  
perium. Ignorū & abſentiu exercitus romanos ſignificat: q; erat i meſia nec uespasiano pœgniti. Me-  
ſiaci exercitus: genitrius caſus eſt. Dicē aut exercitus meſiaci romanus: q; erat in meſia: q; prouincia ſicut  
ante dictū eſt iungit pannoniæ ad pōtū uſq; cū danubio decurrēs. Tnbus legiōibus: ad enarrationē huius  
rei ſcribit Cor. Tac. accelerata eſſe uespasiani cœpta ſtudiu illyrici exercitusq; in eius ptes trāſgreſſus ēle-  
gio triadecima ſuit illa: quæ exēplū cæteris meſiæ legiōibus p̄buit. octauæ. ſ. & ſeptimæ. q; fauore othōis  
ſubitæ quib; ſiſlo nō interfuſſent: aquileæ pgreſſæ: prurbaris q; de othone nunciabāt: laceratis uexillis no-  
mē uitelii p̄ſentibus. rapta poſtremo pecunia: & iter ſe diuiſi hoſtiliter egerant. unde metus exortus eſt: &  
ex metu cōſiliū poſſe iputari uespasiano: q; apud uitelii erant excuſanda. ita tres meſiæ legiones per epiſto-  
las alliciebāt pannonici exercituſi in pannonia triadecima legio ac ſeptima haud cūctanter uespasiano ac-  
ceſſere: ui p̄cipua primi antoniū. Vini uitæ attuliſſe: metipſum cōtrucidatæ. Perſeuerauerūt. ſ. p̄gredi.

Aquileia uſq; agleia in x. regiōe italiæ. xii. milibus paſſuū a mari ſita eſt: auctor Plin. i. iii. de qua Martialis.  
Et tu ledci ſcelix aquileia timau. Hiſtorici laudāt agleienſiu in romanos ſidentē: q; p ſenatu cōtra maxi-  
mū: funes de capillis mulierū ſeciſſe p̄dunt: cū deſſent nerui ad ſigittas emittendas: qd & in bello ſenoni  
eo romæ dē factū. unde in honorē matronæ templū ueneri cognōmē caluæ ſenatus dicauit. Rumo-  
ri. ſamæ uſq; itæ de othōis morte ſine certo auctore. Craſſati: debacchari. Hiſpanienſi exercitu: roman-  
us exercitus ſignificat: q; in hispania galbā ſecrat imperatōrē. Pretorianos: p̄torianus cohortes intelligit  
a quib; otho factus fuerat ip̄erator. Germanicianus: exercitū romanū ſignificat: q; in germania uitelii con-  
ſultauerat imp̄torem: ubi illud attende germanicianū dici: qui cum romanus foret agebat in germania:  
ſicut illyricianus exercitus ſciēter appellat iulianus capitolinus legiones Romanas: q; in illyrica militabant.  
Sic & milites urbaniciani a ſpartiano dicti: non tū q; romani forent: q; eſſent ad urbē. Alibi tradidimus q;

Cōſiſſet: repetē uerbo ſuperius  
nunciabāt. Vidēq; altera: per  
duas aquilas conſigentes: uitelii  
& Otho ſignificabatur. tertia  
uero ueniens ab ortu ſolis ſigni-  
ficabat uespasianum: qui ex iu-  
dæa ueniret abigeretq; uicticē  
aquilam. hoc eſt uitelii othonis  
uictorem. aquilis aut honor daſ  
ut inq; Seneca: ut magnæ rerū  
faciant auſpicia. Abegisse: fugaf  
ſe. expulſiſſe præterea abigere eſt  
abducere & quodāmodo depre-  
dari unde abigeri & abactores di-  
cti: qui ut inq; uſpianus: pecora  
ex paſcuſ uel ex armentis ſub-  
trahunt: oues pro numero aba-  
ctorū aut abigum aut ſurem fa-  
ciunt. qd putauerūt equum uel  
bouem unū abactum abigatus  
crimen facere. Inſtannbus ſuis:  
Egeſippus lib. iiii. tradit uespasia-  
num a ſuis extimulatum fuiſſe  
ad ſuſcipiendū imperii gub̄er-  
naculum. ille uero abnuens ſe in-  
dignum dicere aſſerens reſugiū

Augurium  
aqlarū con-  
ſigentium

Abigere  
Abigeri  
Abactores  
Abigatus

Legiones  
meſiæ

Agleia  
Funes ex  
capillis mu-  
lierum

Germani-  
cianus  
urbicianus



differtia sit hispanū & hispaniēsem: germanum & germanicianum & id genus alia. Propositis nobis legatorum: sensus est: milites meliaci exercitus more consultantū pospuerunt nosa osum legatorum qui id se poris rectores erant legionum. ex oibus nullum potiorē esse dixerunt uespasiano: quem crearent imperatorem. Legati autē cōsulares i hoc loco signif. canrur rectores copiarum oīi consuluatū prādititiales i germania Ordeonius flaccus: aulus cecina: Fabius ualens fuerunt legati legionum.

M. AN. Ad oriētē: quo ostēdo significabaf ex syria qd ad ortū sita est nouū iperū oriturū. Bebriciū acie: qua a uitelianis i orhonē ē pugnatū. Duas aqls: p eas Orhonē itellige & uiteliiū. Tertiū q Vespasianū portēdebat. Abegissī: fugasse. Meliaci exercitus: nūc docet ecquis fuerit ille fortuitus fauor qd autem legiones: quae in Mesia erāt fuerint Othoni: supra est demonstratum. Aquileiam usq: est aqlis latina colonia: ut Lulius ait in carnorum ora: incumbētibz barbaris ut Strabo tradidit imposita. Nēbi reuerfis: romam scilicet. Deteriores: minus bonos & fortes.

PHI. Laudibus ferrent: p cōio uirtutis & laudatōibz ad coeli tollerēt. Quidā ē legioe tertia. Cor. Tacitus mēnit tertiā legio nis de syria in mesiam transiit: quā alexāder pfectus aegypti iter suas numerauerat. Cōpressa res est: de uespasiano creato a militibus meliacis imperatore. Ad officiū muneris ut in officio pristinā militiā uellent perseuerare.

Tyberius Alexāder praefectus aegypti: initiū ferendi ad Vespasianū iperū Alexādriz coeptū est festinatē Tyberio alexandro: qui cal. iulius sacramētis eius legiones adegit: isq: primus principarus uespasiani dies in posterū celebratus est. Iudaicus uero exercitus. v. nonas iulii in nomen uespasiani apud ipsum iurauit: eo ardore ut nec ritus qdem filius expectaret. cuncta militū iperu acta sunt: regressum cubiculo uespasiani

legatorū cōsulariū quot ubiq: tūc erāt quā ceteros aliū alia de cā iprobarent: & qd ē legione tertiā q sub exitu Nerōis trāslata ex syria i meliā fuerat: Vespasianū laudibus ferrent: afflere cūcti: nomēq: eius uexillis oibus sine mora iscripse rūt. Et tunc qdē cōpressa res est reuocatis ad officiū muneris parū per. Ceterq: diuulgato factō Tyberius alexādriz pfectus aegypti prius in urbē Vespasiani legioēs adegit cal. iul. q principatus dies i posterq: obseruatus ē. Iudaicus deinde exercitus. v. idus iulii apud ipsū iurauit: plurimū coeptis cōmulerūt iactatū exēplar epistolae uerā siue falsā defūcti othonis ad Vespasianū extrēa obtestatiōe ultionē mādāns: & ut reip. subueiret optātis: simul rumor dissipatus destinasse ut reliū uictorē permutare hiberna legionū: & germāicas trāferre in orientē ad securiū molliorēq: militiā. Preterea ex p̄sidibus prouinciarum Licinius Mutianus: & e regibus uologesus pthius. Ille deposita similitate: quā in id tps ex amulatione non obscure gerebat: syriacum promissit exercitum

Initiū imperii uespasiani

Salutis imperator

Moriētes diuinaut

Asia optima & amena mutianus magnificētia clarus

nū ut legatū salutarī imperatorem salutauere. tunc ceteri accurrerunt cēsarē & Augustū: & oīa principatus uocabula cumulantē. hac Tacitus plurimum coeptis contulerūt: hac quae sequunt plurimū uocabulū: laudarūt uespasiano. laudarūt: uulgatū. Vitionem mandantē: Orthonē obitū ferebat epistolā scripsisse ad uespasianū: qua illi ultionē suam obtestando mandabat: tanq̄ p̄sagium diuinaretq: uespasianū futurū suae mortis ultorem. Morientes diuinare existimant. qd confirmat Poetō nios exēplo rhodii: quem moriendo prodidit sex aequales nominasse: & diuise q: primus eorū: quis locutus: q: deinceps moriturus esset. Et quis mandatū solui dicat: morte mandatoris: tamen uespasianos mādātū othonis tam defuncti suscepit: susceptūq: cōsumauit. Simul rumor dissipatus. si plurimū cōtulit coepa.

Destinasse: cōstituisse. deliberasse. Permutare hiberna legionū: refert Tacitus nihil aequē prouinciam syriam. exercitūq: syriacū accendisse ad fouendas uespasiani pres: q q̄ affuebat Mutianus. statuisse uirtutem: ut germanicas legioēs in syriā ad militiā opulentā quietā trālferret. Cōtra ut syriacis legioēbz germāica hiberna celo ac laboribus dura mutarent. qppe puinciales syriae sueto militū cōtributio godebant: & a militibus nota illa & familiaria castra in modū penatū diligebant. Molliorēq: militiā: asiam optimā esse & fertilem: mollisq: celo amenam auctores prodiderūt. in quam finem est illud Lucani. Quicqd ad aeos tractus mūdici rpe labif. Emollit gentes clāmētia coeli. M. tullius: asiam appellat delectatū prouinciam in qua cōstenter uixisse laudandū est. Licinius mutianus. cōtulit plurimū coeptis: Erat autē Mutianus id tps syriae p̄posuit: cui ab initio ex uicinis prouinciāz administrationibus amulatio fuerat cō uespasiano: deinde post obitū Neronis positus odiū in mediū cōsulatū. hic magnificentiā & opibus clarusq: ce facidū osum quareq: diceret atq: faceret arte qdā erat ostēdator. hic auctore Tacito uespasianū sua oratione persuasit capere iperū debere: extat ap̄ eundem lūculenta mutiani Oratio ad uespasianū. Enitio hunc esse illum mutianū: quem ter cōsulem Plinius appellat: isq: identidē citat testimoniū. Vologesus pthius: parthorū rex Cor. Tacitus uologesi parthorū regis subinde meminit. Ille: mutianus. Ex amulatione: cornelius Tacitus quatuor legiones mutianus obtinebat in pace: sed amulatio & primi exercitus gloria depulcat legnitiā. idem post Paulum: ceterum mutianus syriae: uespasianus iudeae praepositus est.

nis prouinciæ administrationibus inuidia discordes. Exiit demum Neronis positus odiis in mediū con-  
sulere: primum per amicos, dein præcipua concordia fide Titus parua certamina inter patrem & Mutia-  
num aboleuerat: natura atq; arte compositus alliciendis etiam Mutiani moribus.

M.A.N. Legatorū cōsularium: eorū qui cōsulares prouincias legatorū noīe administrabant: nec placet cō-  
sulares legatos intelligas: qui olim cōsules fuissent: tum uero legatione fungerentur. Alium legatorum.  
Laudibus ferret: Laudaret Ver. Teucros iligni laude ferebat. Reuocatis milinibus ipsis. Tyberius Ale-  
xander. Tacitus initium inquit ferēdi ad uespasianum iperit alexādriz ceptū festinate Tyberio Alexādro  
q̄ talen. Iulius sacerdotio eius legiōes adēgit: isq; prius principatus dies i postea celebratus. Desuncti othōis  
desuncti dixit ergo ab iseris missæ ergo q̄re uere siue falsæ adiecit: plures ita accipiet: ut epistola ab eo ante  
mortē sit scripta: inde eo desuncto ad uespasianū delata: sed Tranquillus ad fororē & Messalinā tantum codi-  
cillos othonem exarasse ait. Germanicas legiōes: quibus ipse fuerat principatu usus. Ille: Licinius.

hic. xl. milia sagittariorum.

De quibudā miraculis p̄ eū factis in initio principatus.



PHI. Hic: uologesē parthorū  
rex. Sagittariorū: sagittarios eq̄-  
stres græco uocabulo hippoto-  
xotas uocant. q̄ dictio frequē  
apud historicos. p̄hos at̄ p̄polles  
sagittariis satis notū. cū sagitis possimū bella cōficiā:  
quas ēt a tergo sc̄ienter iaculantur adeo ut nō minus su-  
giendo noceant q̄ resistēdo. hinc illud fidet̄m̄q; fuga  
parthum uersiq; sagittis. Ducibus: in primis munitione  
& Antonio prio. Vt claustra ægypti: Cor. Tac. Tū  
instare iudæe uespasianū obtinere claustra ægypti pla-  
cuit: sufficere uidebant̄ aduersus iudeiū pars copiarū:  
& dux mutianus: & uespasiani nomen. Hic alexandriæ  
in ægypto. Aedem serapidis: De serapide Augustus  
in. xviii. hæc p̄didit memoratu digna. Apis rex argio-  
rū transfectus in ægyptū: cū ibi mortuus eēt lætus est  
serapis osum maxium ægyptioq; deus. Cur at̄ serapis ap-  
pellatus: sit rationē Varro reddidit. quia. n. archa i qua  
mortuus ponit̄: qd̄ oēs iā sarcophagū uocāt: foros græ-  
ce dicit̄: & ibi eū sepulcrū uenera-  
ri cœperūt sorosispis. uel sorapis  
primo. deinde ut fieri assolet una  
littera cōmutata serapis dictus ē.  
Idē tradit̄ ab Eusebio libro de-  
cimo præparatōis euangelicæ: &  
a Rufino in undecimo historici  
ecclesiasticæ. Quidā serapin pro-  
dideront eē louem: Cuius capiti  
modius superpositus: sit quia cū

Sagitta  
rii parthi

De serapi-  
de  
sorosispis  
Simula-  
crum  
serapidis

**S**pecto igitur ciuili bello ac ducibus copiisq; in  
italiā præmissis iteri Alexādriz trāsiit: ut claustra  
ægypti obtineret: hic quē de firmitate iperit captu-  
rus auspiciū: adē Serapidis summotis oibus solus  
intraisset: ap̄piciatio multū deo: tandem se cōuertisset uer-  
bēas corāsq; & pānificia: ut illic assoleret Basilides libertus

mensura cūcta indicet moderari. Habebat at̄ serapis alexādriz tēplū opere fornicato constructū: in quo si-  
mulachrū ipsius dei erat uastum: ut dextera unū parietē: altege leua p̄stringeret: quod ex oibus generibus  
metalloq; lignorūq; compositū ferebat. Erat & fenestra q̄dā per exigua dolis: & ea arte cōposita: ut radus  
solis igredies os & labra serapis illuminaret. ita ut spectāte populo salutatū osculo serapis uideret̄ a sole: sera-  
pim eē sole esse osir in eē oia. Et multiogis nominibus appellari testat̄ Martianus in hymno heroico.  
De origine serapidis copiose scribit Cor. Tacitus: qui ait eūdē dici æsculapiū q; morbis medeat̄. Quidam  
Plutonem existimauerūt esse. macrobius tradit serapis & solis unam esse & indiuiduā naturam. Aedes at̄  
serapidis eleganter dicit̄ serapiū: sicut tēplū isidis isium. Et in hoc significato dictū est illud a lampridio  
in uita alexandri. Ilium & serapim decenter ornauit additis signis. Et Deliacis & omnibus mysticis: sed de  
hoc alexandrino serapidis tēplo idēst serapio sic scribit marcellinus in. xxi. inter quæ cminet serapium: qd̄  
licet minuat exilitate uerbos: at̄ris tamē colūnaris amplissimis: spirantibus signozq; figmentis. & reliqua  
opeq; multitudine ita est exornatū. ut post capitolium quo fe uenerabilis roma in æternū attollit: nihil or-  
bis terræ ambitiosius cernat. Se cōuertisset. hoc ex ritu religionis sc̄itarū: in qua adorantes se uertigi-  
ne religiosā cōuertebant: qd̄ in prio cōmentario dictū est explicatū. Verbenas: uerbena ut ingit Seruius  
uita at̄ herba sacra sumpta de loco sacro capitolii: qua coronabant̄ fœtiales: Et pater patratus fœdera fa-  
cturi uel bella idēcturi. Abusiue tament̄ ēt uerbenas uocamus oēs frōdes sacratas: ut ē laurus oliua uel myr-  
thus. Terē. Ex ara hic uerbēas summe. Nā myrthū fuisse menāder testat̄: de quo idē trāsulit Terē. Dōatus  
uero uerbenas ait eē oēs herbas & frōdes festas at̄ aras coronādas: ex aliquo loco puro decerpitis dictasq;  
autumat eē q̄si herbenas. Pli. uero in. xxi. noīe sagminū & uerbenaz significari p̄didit gramē exarce cum

Serapium  
Ilium  
Laus sera-  
pii

uerbene  
uerbe  
herbenæ



ope supabiles foret. medici uariæ differetes id fortasse cordi deis eē dixerūt. & diuino ministerio principē electū. deniq; patri remedii penes Cæsare irritū ludibriū penes miseros fore: uespasianus iussa exequitur multitudinē ad spectaculū erecta. statim cōuersa est ad usum manus: ac ceco reliquit dies. Sedentē: uespasia num. Pro tribunali: i tribunali tanq; uis diceret. Per quietē: i somnis. Oculos illius: qui luminibus erat Orbatus. Crus. Tacitus dixit nō crure sed māu egge fuisse. Successurū: habiturū successum prosperūq; exitū. Hortatibus amicis: marie medicis: q; differēbāt nō excussām eē uim luminis illi orbatō lūminibus & redditurū acie: si pellicerent obstācia: alteri uero deprauatos artus integrari posse si salubris uis adhiber. Vtrūq; i puit oculū eggi & calce cōgigit crus de balicati. Nec defuit euenus: ait tacitus utrūq; miraculū ab hisq; iter fuisse: nūc quoq; memorari postq; nullū mēdatō pētū. Tegea i arcadia: tegea oppidū ē arcadiæ: uis tegeaticus mercurius a Papinio dictus illo uersu & cū ualētia uoluerit tegeaticus umbra. olim la cedamōi bellū irolef tegeatibus ferētes secū cōpedes. tāq; eēt redactū illos i captiuitatē. ueq; cōgressi p lio ac fugati quicunq; uiui sunt capeti: eisdē q; ipsi attulerāt cōpedibus cōpediti capū tegeatē metinū fūne coluerūt. Cōpedes ille qbus cū uincti fuerūt lacedamōi ad memoriā usq; herodoti icolumē māsērunt circa tēplū Mineræ apud tegeā suspēsæ. Vasa operis antiqui: qualia sunt archetypa & glia uasculariū artifices antiqui facti tauerūt: ut mētor agragas boetus & mys: qui in argēto calido inclauerunt. cum in auro celando inclauisse neminē miret Plinius. Acto de iudæis triūpho: ne credas uespasianum statim ut Romā rediit de iudæis triūphasse id. n. repugnat sniæ historico: qui pōderunt uespasianū expellisse filium titum a iudaica uictoria reuertentē: cum quo cōmūnem triūphum ob res bene gestas agere statuit: quāuis utrūq; senatus ppiūm decreuissēt. Pōpa iudaici triūphī graphice p scripta est a iosepho libro. vii. belli iudaici: in quo inter cætera lex iudæorum gestata fuit: quā in palatio cōditam seruari precepit uespasianus. Veteri: prio consulatū: quē adhuc priuatus gesserat per duos nouissimos anni menses.

M.A.N. Neruog; ualitudinē: cōtractionem: aut ambecillitatem. Apud Cremonāzubi Antōius cum messiacis legiōib; uictoribus duplici pzelio fuderat. Demonstratam: opem. Restitutum: in integrū redditurum: id. n. per quietem fuerat a Serapide demonstratum. Calcepedes. Auderet: uespasianus. Tētauit: experiri uoluit. Euentus: effectus. Instinctus: uasū. monitu: impulsu.

Tegea op.  
Tegeaticus  
Cōpede ad uinctos tegeas  
Archetypa  
lex iudaicæ la ta in triūpho

antiquius q; prope afflictā nutantemq; tempu. stabilire pri mo: deinde & ornare: Milites pars uictoriæ fiducia: ps ignominia dolore ad oēm licentiā audaciāq; processerāt. Sed & puincia ciuitatēq; libere: nec non & regna quædā tumultuosius inter se agebāt. Quare uictorianū quidē & auctora uit plurimos & coercuit: participibus uictoriæ adeo nihil extra ordinem indulsit: ut etiā legitima præmia sero p soluerit. Ac ne quā occasionem corrigendi disciplinæ præter mitteret: adolescentulū fragrantē unguento: quū sibi p i petrata præfectura gratias ageret nuto alpñatus uoce etiā grauiissima increpuit maluisse alium aboluisses: litteralq; reuocauit. Classarios uero qui ab olbia & puteolis romam pedibus per ulcos commeant perentes cōstitui aliquid sibi

PHIL. Antiquius: Carius uel ut nouis expōit melius. Nutā tē: labatē uacillāre titubātē. Stabilire prio deinde ornare: imitator res deus nos sui eē uoluit: q; ut inqt Ambrosius i prio examini primo fecit postea uenustauit: ut & nos prio faciamus aliq; postea uenustemus: ne simul dū utrūq; adomimor neutrū possimus implere.

Victoriæ fiducia: uictoria fuit pre natura isolētes feræ sp uictores facit. hinc salustius syllāos milites postq; uictoriā adepti sunt: nihil reliq; uictis fecisse prodidit q; secūda res eē aīos sapiētū fati gent. Ignominia: dolore: q; facti fuerant ignominiosi & ignominia nota affecti sub prioribus

primo faciendū mox uenustandū

principibus. Exautorauit: missos fecit a milita militibus: signibus priuauit. Indulsi p indulgentia L parorias benignius tribuit. Legitima præmia: quæ ueteris ex lege militari cōstituta sunt: & quæ i pator promissit se donare. Disciplina: militare. Fragrantē unguento: olentē unguētū odorē: unguentū autē deliciā: cū nō ualitudinis paratū itelligimus: de quo supra satis ac sup: q; ungueto fragrat molles & effeminati iudicatur. unde olim festi uiter aristippus dixisse fertur: q; delectatus ungueto: male inqt istis effeminatis eueniat q; re tā bellā infamauerūt. oli cēsores romæ edixerūt neq; uideret ungueta exorica: sic. n. appellauere. quæ pegrina itelligi uoluerūt. Lycurgus unguentū eiecit ab urbe spartana: ueluti corruptelā. unguetū apes ifestant & pungūt: cū ipse sequant oia pura. Luxuria auctore Plinio mixturā fecit odogy. & ita reptā fuit ungueta dicimus fragrantē ungueto & unguentū. apuleius cinnama fragrans & balsama rotans calua pcesserit. summa aut cōmēdario unguetog; ēut trāscurrēt scemina odor iunet et aliud agentē. unguētū uoluptas merito aliā dicit a Plinio. qm odorē q; gerit ipse nō sentit. Præfectura: generali uocabulo pfectura oīs dicit a pificidō: unde pfectura urbis & pfectura militaris dicit. ægyptus diuisa in pfecturas oppidog;. quas nomos uocant. thracia diuisa ē in strageas quinquaginta. ita. n. uocat pfecturas hic militaris pfectura significat: q; lē pfecti legionū pfecti castrog; & pfecti fabrog;. Nuto: nutus ē capitis: unde dictū nomen a nutum uarro. ueteres iter nutare & amouere & nictare hoc iteresse uoluerūt: ut nutare capitis sit amouere na

unguentum molles unguenta exorica O totum qui gerit non sentit præfectura Nomis strageas nutus nictare

Remutus

Ut odore  
allia care  
ant  
Anheli  
tus in  
odorant  
Alleatū  
ulpicum  
Scoro  
don  
Obolere

rium uel libioque noctare oculoque. Plautus i asinaria: nec illa ulli hominū notet noctet annuat. Plinius in pri  
epistola eleganter docet nutū dici qñ annuimus renutū uero qđo reculamus: sic. n. ait. Nā ego quoq̃ simi  
li nutu ac renutu respondere uoto tuo possum. & ita i hoc tranquilli loco nutus p renutu accipiet. Increpuit  
castigauit icellit. Maluissimū allū oboluisse: finia pfecto iperatoria & memorata digna ac luxuria mol  
licieq̃ castigada: nā cū odor alii i primis molestus ēē soleat & olfactū i festare cogē: cū qbus fermocinamur  
attamē dixit grauitē & fœre uespasianus uoluissē se potius ut ille oleret alii odorē illū aspernabile q̃ quod  
unguentō fragraret: tanq̃ magis uiro cōueniret essetq̃ res magis uinlis odor alii q̃ unguētū: figs āt ut obiter  
hoc quoq̃ attigē: cupit ut odor allia careat: ea feri iubebit cū sua ista terra sit: colligi uero cū ichoitū: & ita  
docetē coluella i. xii. neq̃ accerrimi sporis existēt neq̃ mādētū ahelius idorabūc: menadē græcis auctor  
ē allū edēbūsi radice betæ i prūa tostā superederit odorē extingui. apud Plautū trāio in mustelaria asp  
nat allū fœtorē: at tē iuppiter dīng oēs pdār oboluit allū germana illuuiēs. Refert Aristoteles i pblem  
nati: si q̃ allū ederit: eū quoq̃ urinal redditur: redolētē ab allio alleatū deriuat: quod pulmētariū & intin  
ctus genus ē: de quo ait idē Plautus: sine me alleato fungi fortūas meas. ulpicū græci appellauere genus ad  
lit ulpici q̃ inter pulmētaria ruris. auctor Plinius & columella quidā ulpicū uocat allū punici. græci aut  
ūpōpōpō xō xō v. appellāt. hoc iō de ulpico allio posui ut itelligeres illud plantinū ex penulo. iū aut plicor  
allū grādius romāi remiges. græci xōpō xō o / allū uocat: obolere aut ēst tetrū odorem redolere. ita Plau  
tus: oboluit: allū germana illuuiēs. Litteras: diploma significat: quo præfectura impetrata cōtinebatur.  
Classarios: nauales milites. Per uices commēant: ultro citroq̃ uicissim eunt & redeūt instar uere dario  
rum cursorumq̃ causā negotiorum publicorum.

M. AN. Antiquius: utilius. Melius: Cicero hoc quidem propriū est amicitia: sed antiquior & pulchrior  
& magis a natura ipsa profecta. Ignominia: quia multi & a Galba & a uitelio ignominiose ex auctoritate  
fuerant. Participibus: per quos fuerat uictoriam adeptus. Indulgit: indulgēter concessit. Legitima pra  
mia: non modo donatiuū aliquid sponte dedit. Aboluisse flagras: oluissēs. Litteras: qbus illū præ  
fectū designabat. Per uices cōmēant publico ne an priuato negotio nō dicit: sed publico accipere: & n. si ex  
cōmēatu p uices domū cursitassent haud aui ēēt calciari noie aliqd publice petere.

PHIL. Calciari noie: qui pedi  
bus more cursorum inter fugi  
ter faciunt calciamenta multa cō  
sumunt: unde illi petebant sibi  
constitui aliquid præmiti nomie  
calciamenti. calciarium. n. calcia  
mentū significat: sicut uestiariū  
nomie uestitus intelligi: quāuis  
aliquando pro repositorio uesti  
um accipiat. Vlpianus titulo de  
alimentis legatis. Diariis uel eba  
ritis res: his nec habitatiōe nec  
uestiariū neq̃ calciarium debe  
ri palam est. Abegisse: repulisse  
reiecit. Excalciatos: discalcia  
tos sine calceis. a seneca ex calcia  
ti dicunt: mimi: qui sine coturno  
& loco agunt fabulam: quales  
sunt planipedes: decēti aut trāsiliōe p excalceatos signat stilū humilē: sicut p coturnacos grandiloquū:  
ba senecæ hæc sunt ex prio epistola q̃ multa publii non excalceatis sed coturnacis dicenda sunt. alias et  
calciare significat chalcho. i. are despoliare: & tunc scribit p aspirationem. hinc ille locus in uoranium ca  
tulli libertū furacissimū. qui cū depreſus a numulario eēt. de cuius mēsa nūmos subtractus i calceos sibi in  
faretuerat. quidā re cognita festiuit itquit: tibi. si te numularius ille excalciauerit. ita chalco. i. az ab  
larū excalciato obiecti. Lyciā: Asia regio est. p̃xima paphyiaz & calicia. licio ciuilit utriusq̃ refert. Strabo  
in. xiii. Byzantiū: hodie Cōstantinopolis uocatur. Samum: insula ē ionia: fœcūditissima: cui prouerbū  
illud accommodatur. quod etiā feri iac gallinacum. Ditionis regie: quæ regiones fuerant sub regia po  
testate. In prouinciārum formam: egeſippus in secundo historiæ principatus inquit archela. conuersus  
est in nomen prouinciæ. quo nomine romani cum in ius suum uincendo redigerent procul positas regio  
nes appellauere. Pro equite romano: ut quæ prius rectorem ex ordine equestri habere solebat: nunc rege  
retur a rectore consulari: cuius auctoritas & dignitas est maior. ita olim ægyptus quoq̃ per equites roma  
nos loco regum obinebatur quod a diuo augusto institutum fuisse tacitus prodidit: mirandum est id  
quod de capadocibus idonei scriptores prodiderunt. quibus romani concessere: ut gens ca libera esset feci  
dum amicitia & societatem ante contraxim. sed principes libertatem recularunt dicentes se eam ferre nō  
posse: & ut rex sibi daretur orarēt. Romani admirati q̃ inuenirentur: qui libertatem recularēt permisso

Calciariū  
uestiariū

Excalcea  
re

locus  
Si te ex  
chalciavit  
Lyciā  
Samios  
prouinciæ

Mirādum  
de capa do  
cibus  
Liberta  
tem recusa  
runt ca  
padoces



ut quem uellent regem eligerent, q̄ elegerūt regem ariobazanē. Deformis urbs: sicut sup̄iora ad illud uerbum stabiliire ita hoc ad illud ornare est referēdum. priora. n. declarāt uespasianū stabilisse rēp. ista uero ue nullasse. Vacuas areas occupare. vi. Aurelius in hanc sniam sic scribit. hic Romā de formē icendīs ueteribus: ruinas reparauit: p̄missa si dñi decissent uolētibus ædificādi copia. ita olim roma post icendū gallica nūc restaurata est: dum romanis omisso sui alieniq; discrimine in uacuo ædificāt. Restitutum enim capitolium: cui restituedi capitolii cōtulit uespasianus in locū uestinū: quo cōtracti aruspices monuerūt: ut reliquie priores delubri in paludēs aduerherent: rēplū hīsdem uestigiis sisteret. ita. xi. Calpurnius sp̄itum cō quod tem plo dicabatur cuius est uirtus. ingressi sūt milites qbus faulta essent noia: de id uirgines uestales cō p̄teris puellisq; patrimis mīmisq; tum heluidius prætor p̄eunte pontifice iussit arēā capitolii precatus louem lunonē & minervā capitolinos deos: uti coepta p̄sperarent. mox uirtas illas qbus ligatus lapis inexitq; fumes erit cōtegit simul cæteri magistratus & sacerdotes & senatus & ordo equester & p̄s magna populi: passimq; infectæ sunt fundamentis argētī & auri stipes & metalloq; primiciæ. Ruderibus: reliquis priores cōbusti uēpli. Aereæq; tabulæ: æræ tabulæ ad magnū nume q̄ fixæ prius extiterāt: qbus publica monimenta continebant. oīa cum flagrasent una cum icenſo capitolio curat uespasianus ut restituerent: cū exemplaria ex qbus illi transcrip̄ta fuerant undiq; inuestigasset: quod aut ī capitolio forent publi. monumēta & leges & fœdera in tabulis æneis scripta testant̄ historici & docet Polybius: q̄ scribit l. iij. fœdera q̄ iter romanos & cathaginēses ic̄ta fuerūt p̄scripta in tabulis æneis fuisse: quæ conspiciebant̄ in templo iouis capitolini: ubi ab edilibus diligentissime custodiebant̄. M. Tul. scribēs in Catinā ait æra legū in capitolio fuisse tacta de celo & liḡfacta. Plī. quoq; tradit publicas constitutiones incidi solitas in tabulis æreis. Lilius refert in tertio cōsulta olim fuisse relata in ædem cæceris ad ediles. & olim fœdus ic̄tum cū latinis fuisse ic̄sul. ptū ī ænea colūna. scribit Plato in libello de lege. leges æreas cē noiatas a tabulis æneis: qbus erāt ic̄sculptæ.

Restitutio capitolii

Aeræ tabulæ

Fœdus colūna ænea leges æræ

M. AN. Achaia Liciā: de his & aliis quæ sequunt̄ satis alibi. Libertate adeptā: in prouincia formam rediit. Ditionis regie: quæ sub regibus fuerant. Pro eq̄te romano: loco equitis: per cuius ordinis uiros fuerat antea administrata. Areas: loca in qbus ædes fuerant. Tabularū ærearū: qbus tribuūm acta: & alia publica monimenta continebant̄ quod aut ad tribunos attinet. Plutarchus contra inq̄t Cice. nequa q̄ signis cū magna hoīum manu in capitolii profectus tabulas a Clodio fixas: in qbus res gestæ tribunatus sui scriptæ erant: uis resistit atq; p̄fregit. Inuestigatis: diligenter conquisitis.

**I**nstrumentum imperii pulcherrimum ac uetustissimum cōfecit: quo continebantur p̄ene ab exordio urbis senatus cōsulta: plebiscita de societate & fœdere ac priuilegio cuiusq; concessi.

Instrum

**D**e opibus pub. p̄ eū factis & supplemento senatus. Erit & noua operæ templum pacis foro proximum Diuici Claudii in Celio mōre cōceptum quidem ab Agrippina: sed a nerone prope funditus destructū. itē amphitheatrum urbe media ut destinasse compererat Augustum. Amplissimos ordines: & exhaustos cæde uaria & contaminatos ueteri negligentia purgauit: suppleuitque recenſo senatu: & equites submotis indignissimis: & honestissimo quoq; italicorum ac prouincialium allecto: etq; ut notum esset utruq; ordinem non tam libertate inter se quā dignitate differe. De iurgio quodam senatoris equitisque Romani ita pronunciauit non oportere maledici senatoribus: remaledici ciuile falq; esse.

PHI. Instrumentum: nōse instrumenti significat hoc loco monumētū scripturæ: ad res gestas pertinentium ad imperiū Romanū. Quale sermo est repertoriū: quod ut Vlpianus ait titulo de administratione tutorum: uulgo inuētariū appellatur. alias instrumentum generali uocabulo dicitur apparatus quo fundus taberna & id genus alia instruuntur.

De societate & fœdere. apud liuium extāt formulæ fœderum: quæ percussit: & societatu: quas coiuit populus romanus cum regibus & nationibus externis. Priuilegio: priuilegia sunt: quæ non de uniuersis ciuibz sed de singulis concepta: sicut est de imperio. Cn. pompeii: & de reditu. M. ciceronis. priua enim ueteres singula dixerunt. Templū pacis: post triumphum & romani imperii firmissimū statum Vespasianus pacis

Priuilegia

Templū pacis

celius mōre

ci templum ædificauit: quod ut inq̄t Iosephus mira celeritate cōfectū est. in hoc tempore clarissima quæq; arti suam op̄ta dicata sūt ab ipso uespasiano: qd & plī. memorat in. xxxiii. cuius hæc quoq; tempestate uestigia maxima conspicunt̄. de tēplo pacis ait martialis. limina post pacis palladiūq; fove. Diuici Claudii. fr̄e plī. vi. Aurelius sic ait. ædē pacis Claudiiq; monumēta reparauit. multaq; noua instituit. In celio monte: uetus est ex septem mōnibus urbis: quē ut auctor est Lilius addidit urbi Romæ Tullus Hostilius. ibiq; habitauit. dictus aut ē celius a celio urbeno tusco duce nobilissq; cū sua manu dicit̄ Romulo uenisse auxilio cōtra latinū regē. primus celio celiolus ē. auctor. m. Varro. Ab agrippina: ipsius claudii cōiuge. fr̄e amphitheatrum: repetē uerbu illud fecit. Amplissimos ordines: senatoris & equester ordo significat. Exhaustos

cade uaria: mutilatos dimiutos. De litigijs per eam compendiosissime decisis: & alijs gestis. comefos. Contaminatos: pollutos de honestatēis eoge: qui in eos ordines recepti ante hac fuerant. Purgauit: ad contaminatos referendum: sicut suppleuit ad exhaustos.

Reconsens: recognito & recensito per recensitiōe: de qua dictum est in primo cōmentario. Equite: ordine eque stri. Quos quocūq. Italicorum ac prouincialium hęc duo apud eruditos sibi inuicem opponuntur. Plinius in epistolis. Italicus es an prouincialis & columella ubi de cultura uinearū italicarū scripsit: mox de cultura prouincialium uinearū capuit luculentum facit in. vi.

Quam dignitatem diserte: ut in ordine senatorio dignitas tantummodo maior intelligatur: q̄ in equestri libertas uero in utroq. ordine par. De iurgio pronuntiavit: tanq̄ senator aduersus equitē agere uellet ex formula actionis in iuramentum quæ non solum rebus sunt sed etiam uerbis: ut conuictum si

ue iurgium sit. Remaledici ciuile salque esse uoluit. uespasianus hac circumspecta libratq. sententia significare senatorem ab equite sola dignitate differre: tanquā nō debeat eqs prior lacerare cōuicio iurgareq. senatore: sed si laceratus fuerit ut fas sit par pari repēdere & remordere mordentem: iuxta illud e. trui. si dixeris quod uis audies quod non uis & illud prout sementem feceris ita metes. Manētibz antiquis nō litibus prioribus explicatis. Inter capedine iurisdicōis. interstitutione: quadam & cessatione ueluti quodam iustitio dicendi iuris: interea p̄do enim pro interuolō spatioq. accipitur. Martianus in astrologia. inter circulos unū uerflos. quid intersticii interapedo naturalis transiit æquum & explicare. alias interapedo obsecrum uerflos est: quod innuit Cl.

Prout  
sementem  
feceris  
ita metes

Interapedo  
Interapedo  
do inter  
obsecra



**V**itium serles ubiq. maiorē in modū excreuerāt manētibz antiquis interapedine iurisdicōis accedētibz nouis ex cōditōe tumultuq. tpum: sorte elegit p quos rapta bello restituerent: quiq. iudicia cētū uiralia qbus peragendis uix suffectura litigatorū ætas uidebatur extra ordinē diiudicārēt: religerētq. ad breuissimū numerum.

De quibusdam legibus per eum decretis.

**I**bido atq. luxuria coercētē nullū sualuerat. Auctor senatui fuit decernēdi: ut quæ se alieno seruo iunxisset ancilla haberetur. Ne uē filiorum familias senatoribus exigendi crediti uis unquā esset: hoc est ne post patrū quidē mortem. Ceteris in rebus statim ab initio principatus usq. ad exitum ciuilibz & clāmens.

De mediocritate originis eius per eum agnitas & reculatione pomparum.

**M**edocritatem pristina neq. dissimulauit unquā: ac frequenter etiā ipse tulit. Quin & conantes quosdam originē Flauii generis ad conditoris reatinos

Interapedo: hoc est symbolicos & sub obsecra intelligi uoluit. Quintilius cuius uerba sunt hęc ex libro. vii. institutionum. sed diuisio affert eandem iniuriā pudori: ut si interapedines noiauo casu quis utatur.

MAN. Instrumentum: nūc plana demonstrat quo argumento tabulæ ille essent notatæ. Templū p circulis hodie quoq. uisuntur uestigia ad leuam: uia sacra ad mariz cognomento nouæ sanū rēdentibus.

Diui Claudii: templū repetē. Amphitheatrum: id opus magna ex parte adhuc extat inter palatium Celsi & ædem uirginis: cuius proxime meminimus. Destinasse: aio cōcepisse. Amplissimos ordines: senatoriū & equestrem. Purgauit: indignissimo quoq. suo ordine submoto. Non tam libertate: auctoritate & potentia. Remaledici: maledictis respondere. Antiqs: litibus. Interapedine: intermissione.

PHL. Tumultuq. tempore: tumultuosa tempora scātēre solent nouis & multiugis litibus merito excreuerat numerus litū: quādo p supiora recto tēpora gliscētibz uigētibzq. ciuilibz bellis & orthōis & Vne fiant: leges & iudicia consulescebant: & uelut inter mortuū languebant: cū ius in armis foret & uis coheret. Iuxta illud filius uis colit iurijq. locū sibi uendicat enis. Sorte elegit: uoluit ut per sortitionem deligerent præfecti restituenda: re: quæ bello uitaliano a militibus raptae fuissent. illo enī tempore q uiribus plus potest ture plus possit credidit: & uisq. existimari sibi licere impune rapere & spoliare quosq. Vix suffectura ætas: tanta erat multitudo litū atq. causarū: tamq. multi litigatores: ut uix credibile uideret tēdu

uicturos litigatores: ut suae litiu' cererent peracta iudicia. unde instituit uespasianus iudices: q cognitione extraordinaria de causis ad centum uiros pertinentibus diiudicarent de centumuiris & centumuiralibus causis suo loco affatum dictu' est. Ad breuissimu' numere: Seruius enarrat illud ex secundo aeneidos: si uno ordine habetis achiuostat id de antiqua tradit' snia: q in ordine dicebant cause pp multitudinem uel tu multu' festinatu'. **Libido:** cupiditas rei uenere: alias pro generali uocabulo accipit eos cupiditatis. unde libido gloriadi dicta q iactantia nūcupat: ut inq' Augustinus. & **libido uiscendi** libido dominadi. iteru' honesta dictio est. Salustius. magis in decoris armis & militaribus eqs qua in scortis atq' cotus libidinem habebat. Luxuria: effusus effrenisq' & immodicus deliciarū sumptus. Coercere nullo: p'as dixit eleganter Aristoteles in secundo ethicorū: q' quāda' ueluti medicinas tradit Lilius libro. xxxiii. leges latas fuisse ad coercēda' luxuria. sed sicut ante morbos necesse est cognitos esse q' remedia eorū: sic & cupiditates prius nate sūt: quā leges: q' his modū facerēt. ubi si nullus neq' magistratus: neq' lex delicta coercet: passim peccat. impunitas. n. parit libidinē peccadi. Quae se alieno seruo iunxisset: hoc antea factitatu' ēē mēorat tacitus a Claudio: q' retulit ad senatū de p'ea fōminarū. q' seruius cōiūgerent: statutu' ignoro d'no ad id plap'ae in seruitute haberent: sin cōfēnsisset p' libertis. repertor eius relatiōis fuit pallas ille libertorum potētissimus: nā si turpis domini existimā' cōcubitus cū ancilla. lōge turpior uideri debet dominæ cōsuetudo cū seruo: qm' ut inq' elegāter quintilia. in quito nō idē ē d'nm cū ancilla cōiūcisse: qd' dominā cū seruo. apud iuni consil' eos titulo ad legē iulīa de adulteriis tractat de seruo adulteri accusator: iubet lex eos seruos: de qbus q'stio adulteri habitū lit publicos ēē. apud aegyptios mulier adulteri ultro neq' dānapā naso mutilabat ut ea maxime p'et mulieret: q' cū primis facies exornat. Diodorus auctor in secundo bibliothecae. Ne uē filioz fa milias foeneratoribus: Oratius satyrice taxat fufidū foeneratōre sordidū: q' filiis familias sub grauibz usu ris pecunias foenerabat. uersus oratū. hic est. noīa scd'at mō sumpta uelut mō paribus d'ris tyronū: & enī cū filiis familias pecūiae credat cū piculo exigēdi: solēt foeneratores ob id grauiorē usuras ipōere: uespasianus salubriter iuit obuiā hoīc foeneratoz: q' prohibiti. dum decretū fieri uoluit: ne foeneratores exire re possent a filiis familias pecuniā sub usuris crediti etiā post mortē parētū: qd' iī ipsi ēē coeppissent patres familias. Mediocritatē pristinā noluit uespasianus facere: id qd' multi facere: cōsueuerūt: ut suū genus quā do p'age splēdidū & generosum ē dissimulāt immo apte ipse sui generis mediocritē cōditionē ostēbat. Non enim spectādū est ut prognatus sed ut moratus quicq' sit. & ut auctor est Demosthenes in oratione pro the siphonte. nemo nec ex nobilitate parentū laudandus: nec ex ignobilitate culpādus est. Flauii generis: fami liae uespasian. Ad cōditōres reatinos: hoc munus adulatoz: est: qui dū quārit per assentatūculas princi pibus gratificari: illoz genus referre solent ad deos immortales: sicut olim assentatores in statuauerunt Ale xandru': ut se louis hamonis filiū ēē crederet falsidiretq' Philippū patrē: unde apud curciū ait Hermulau. tu Philippū patrē auerfari. & siqs deoz ante louem habere. falsidies etiam louem.

M. AN. Nouis: libitibz. Sorte: nequit ambitio: ab his fieri putare. Rapta bello: quācūq' ui amorū euigam adempta essent. Quae: mulier licet ingēua. Iunxisset: matrimonio scilicet. Filiorum fami lias: qui adhuc sub mēcipio patris essent. Ne post patrum quidem mortem: ne foeneratorū fraude circum uenti adulescentes elidēstine quoquomodo se illis obligarent. Mediocritatē: humilitatem generis. Conā tes: subitū uana: adulatoz: interpretatione.

comitemq' Herculis: cuius monumentū extat uia salaria re ferre: insitū uelut: adeoq' nihil ornāmētōz. Intrinsecus cupi de appetiuit: triūphi die fatigato tarditate & tedio. pōpae non reticuit: meritis plestiq' triūphū qm' aut debuit maio ribus suis: aut speratum unū libi tam inepte senex concupis set. A ne tribunitiā qdē potestātē: & patris patriae ap pellationem nisi sero recepit. Nam consuetudinem salutan tes scrutandi manente adhuc bello ciuili omiserat.

**Adultera**  
naso  
mutilaba  
tur  
Foenera  
re filiis  
familias

**Dictum**  
hermolat

PHIL. Comitēq' Herculis: tan quā illi q' reate oppidū in sabinis condiderūt fuerint in Herculis comitiatus: sicut tamē cecinit reate nō Herculi fuisse dicatum sed magnae matri celicolae Hercule aūt uenisse i' Italiam post abacta gerionea armēta uulgo notū est. unus ex comitibus herculis fuit Zacynthus a cuius noīe & sepul chro didū est Sagūru'. Via sala ria: sale dicta est uia salaria. qm' illa sal in sabinis portari cōsue rat. Insiuit ultro: tanquā meos adulatores assentatoresq' qd' ma iū in principū aula ē ppetui. In trinsecus: qdam fornicus magni

PHIL. Comitēq' Herculis: tan quā illi q' reate oppidū in sabinis condiderūt fuerint in Herculis comitiatus: sicut tamē cecinit reate nō Herculi fuisse dicatum sed magnae matri celicolae Hercule aūt uenisse i' Italiam post abacta gerionea armēta uulgo notū est. unus ex comitibus herculis fuit Zacynthus a cuius noīe & sepul chro didū est Sagūru'. Via sala ria: sale dicta est uia salaria. qm' illa sal in sabinis portari cōsue rat. Insiuit ultro: tanquā meos adulatores assentatoresq' qd' ma iū in principū aula ē ppetui. In trinsecus: qdam fornicus magni

PHIL. Comitēq' Herculis: tan quā illi q' reate oppidū in sabinis condiderūt fuerint in Herculis comitiatus: sicut tamē cecinit reate nō Herculi fuisse dicatum sed magnae matri celicolae Hercule aūt uenisse i' Italiam post abacta gerionea armēta uulgo notū est. unus ex comitibus herculis fuit Zacynthus a cuius noīe & sepul chro didū est Sagūru'. Via sala ria: sale dicta est uia salaria. qm' illa sal in sabinis portari cōsue rat. Insiuit ultro: tanquā meos adulatores assentatoresq' qd' ma iū in principū aula ē ppetui. In trinsecus: qdam fornicus magni

PHIL. Comitēq' Herculis: tan quā illi q' reate oppidū in sabinis condiderūt fuerint in Herculis comitiatus: sicut tamē cecinit reate nō Herculi fuisse dicatum sed magnae matri celicolae Hercule aūt uenisse i' Italiam post abacta gerionea armēta uulgo notū est. unus ex comitibus herculis fuit Zacynthus a cuius noīe & sepul chro didū est Sagūru'. Via sala ria: sale dicta est uia salaria. qm' illa sal in sabinis portari cōsue rat. Insiuit ultro: tanquā meos adulatores assentatoresq' qd' ma iū in principū aula ē ppetui. In trinsecus: qdam fornicus magni

fici uideri uolunt: cū domi sūt sordidi. ecōtrario qdam circa culturam corporis sui sunt nimis curiosi: cum in propatulo & foris ornamenta non quarant. Tarditate & tedio pompeie lege lōsephum defatibēt iu culenter triūphi iudaici pompam. post cuius simulachra & pegmata aliāq' gestamina Vespasianus prior sibat & Tiro deinde sequebatur. Domitianus uero aequitabat. pompeae autem finis fuit capitolini louis templum: ubi hostiis per uozq' solemnias immolatis in palacium recesserunt. Se plest: puniri & poenas da

P IIII

Capite  
plexiSenex  
fuitis ho  
mo non  
firExemplū  
crassi &  
deiotariSalutatores  
excussiA salute  
principis ue  
luta filio  
salus subdi  
torumLaus. lo.  
Béniuoli  
Contuma  
ces philo  
phi

te. inde capite plexi pro capite puniti discuntur. Qui triumphum tam senex concupisset: tanquam senex exacta uitae maiori parte honores & id genus ornamenta ambire non debeant ut decrefcente aetate pariter quoque cupidum minuitur. hinc a tacito dictum est. sed in tanta molle belli plerumque contatio oberat. & uespasianus modo in spem erectus aliquando aduersa reputabar: quis ille dies foret: quo sexaginta aetatis annos & duos filios iuuenes bello permetteret. eē priuatis cogitationibus progressum: imperij cupientibus nihil mediū inter summa & praecipitia: quod aut senex in cuius labris primum aia habitare fertur honores appetere non debeat docet exemplum deiotari & Crassi. Naq. M. Crassus ad expeditione parthicam profectus cum i itinere deiotage regē extremo iā senio cōfectū nouā tñ urbē adificiētem cōperisset: talibus uerbis in eū iocatus est. o rex quid nō hoc negotii: quid cū iā duodecima diei hora tibi ad sitnouā urbē cōde- re incipis: ad hoc subridens deiotarus. tū uero inquit imperator cū his laud quaq. satis ut uidere uideor ma- iorinus. tamen in parthos cum exercitu festinas. erat enim id tēporis sexagenarius Crassus: & aspectu longe grandiore praeferebat aetatem. legitur Vespasianus fatigatus tarditate pompae triumphalis merito inquit punior: qui cum senex sim tam incepte desyderauerim triumphare: quasi triumphus maioribus meis ob ge- neris nobilitatem deberetur aut a me sperandus fuisset: cum planē ob ignobilitatem genti flauiae haud quaquam triumphus deberetur: neq. a seniore foret concupiscendus sperandus ue. Tribunitiam potestatem: iam supra memorauimus quemadmodum tribunia potestas imperatoribus Romanis dabatur: quae erat pars maxima regalis imperij. Saluantes scrutandi ex uisitatione & metu principum haec consuetu-

do nata est: ut salutatores cum principem adeunt officij causa explorentur per ministros scrutatores: ne sub ueste ferrū delitecat olim Scurū imperatorē centū fenatores salutauerūt ex cōsuetudine excussit: ne qd ferri haberet. ceterq. bōus princeps beniuolētia suae septus circūuallatusq. talia nō timeret: a cuius salute uelut a filio pēder salus subditorum: licet a salute illustris patris tui clarissime mi Annibal pēder salus uniuersō rō bononiensiu: haec enim ciuitas ueluti corpus: ille uelut anima ē ciuitatis. Manēte adhuc bello: quod tē- lus utpote periculosus magis cauere solet a principibus. Libertatē: loquēdi cōsuetudinē liberiorē & lin- guae liberæ cōtumelias. sextus Aurelius in hac sententiā inquit. ferebat patienter amicorū motus. contume- liis eorū: erat facillimus. dictis iocularibus respondens. Causidicorū figuras: figuratas cauillatio- nes. Contumaciam: propositum repugnantiam. Licinium Mutianum: hic ille est quem cum cooptis ex syria Vespasianus: ut Tacitus scribit praemisecat.

M. AN. Comitēq. Herculis: ex quo apparet Reate ab iis qui ex comitatu Herculis fuissent cōditum. Irrisit: pro uanisimū habuit: Intrinsecus: intra se. Merito se plectito affici incommodo. Quasi debi- tum: quia professione per belle ostendit supra omnem familiæ dignitatem se tātos honores adeptum. Se- nex: ipse iam senī cōfectus. Scrutandi: ad salutationem admissos: in ferrum haberent. Libertatē: siquid liberis domesticis usq. & consuetudine secum loquerentur. Causidicorum figuras: figuratas cauillatio- nes. Contumaciam: propositum repugnantiam. Licinium Mutianum: hic ille est quem cum cooptis ex syria Vespasianus: ut Tacitus scribit praemisecat.

PHI. Meritorū fiducia: si ue- rum scrutari uolumus uespasia- nus imperium debebat mutari: a quo & incitatus & maximis ui- ribus adiutus fuerat. unde merito dixit tacitus mutianum sociū magis imperij egisse q. ministrorū. Idem alibi ait q. mutianus ut bēni igneus cōdita simal i se tra- xit apparatus loculi excubitis uim principis amplectens nomē remit- tens. Igit non inmerito mutianus minus reuerētibat uespasianū ex magnitudine beneficiorū: q. in illū āplissima cōtulerat. Minus sui reuerētē. minore uespasianū reue- rētia psequenti i hoc loco reue- rens nomē est nō principis. nā ut docet Priscia. i. xi. principia sūt iis uerbis: seruauerint cōsequētia. sin amissis ipibus casus quoq. quos nō a solēt uerbalia seq. attrahant: trāsēit in ea ut amans illū participiū est. amans illius nomē: ut amator illius: sic reuerēns illū erit participiū. reuerētē illius nomē. ut in hoc loco. reuerētē sui. esse liquet: cum genitiuo nomē iungat. Haec enim: ut ad hoc dictum solum progredere. Retaxare: remordere repercutere. taxare. n. est

notae impudicitiae: sed meritorum fiducia minus sui reuerē- tem: nunquam nisi clam & haecens retaxare sustinuit: ut apud communem aliquem amicum quarens adderet clau- sulae. Ego tamen uir sum. Salutum liberales in defensione diuicij rei aulum dicere quid ad Caesarem: si Hipparchus se stertius miles habet & ipse laudauit. Demetriū Cynicum in itinere obuium sibi post damnationem ac neq. assurgere neque salutare se dignantem: oblatrantem etiam nescio qs: satis canem habuit appellare.

De obliuione inimicitiae & contra eū gestorū. Escularum inimicitiarumque minime memor ex- cutorue Vitelli hostis sui filiam splendidissime



mutianus

consequē-  
tia

Reuerēs

Amans  
illius

maledictis tangere: unde & taxatores dicti. hinc retaxare deducit. Querens: conquerens de immodica Mutiani libertate. Ego tñ uir sum: de hoc sextus aurelius. Nāq; licinū mutianū quo adiutore ad spernū perueniat: fiducia meritorū inoleat. Heclebar adhibito aliquo utriq; familiarē: id unū dicēs nosti me utrum esse. hoc uerbo taxabat mutianū tāquā effeminatū & muliebri ipudicitia famosum. a Seneca parū uir dicitur mollior & cuitatus. Idem alio loco taxans effeminatū Romanā iuuentutē certare inq; cū foeminis & immundissimis se excolere mūdicitis nostrorū adolescentiū specimen est: q; equaliū nostrorū satis ingeniosus satis studiosus immo quis satis uir esset: mollior eneruēq; quod nati sunt inuiti manente: expugnatores alie nre pudicitie negligētes suae. Salutiū liberalē: nomen est caudidici: ut hoc referas ad figuras caudidicorum.

Diuitis rei: hipparchū significat: q; cū eēt diues & reus desunderat a saluto libale. Quid ad Cæsare: uerba sunt caudidici dicta in uespasianū mordaciter nimis: tanq; diuites soliti essent fieri rei dānariq; ob diuitias. Et ipse laudauit: uespasianus hoc figuratū dicendi genus quo uisus erat caudidicus laudauit: nā cum uisus esset simpliciter dicere nihil pertinere ad Cæsareū hipparchus reus esset diues: cum ex illis: diuitis nihil spectaret ad principē tñ figuratē & latenter per obliquum dictū intelligi uoluit caudidicus nō debere principē inhare diuitis reorū opulentorum: ut ob id uel infantes dānarent. Apud scriptores disciplinē rethoricā in primisq; apud Martianū & fortunianū. mētio fit de ductū obliquo & figurato: est enī obliquus ductus cum metus periculi impedit aliquid dicere libere & aperte. figuratus uero est: cū aperte quid dicere prohibet uetustudina propter obscurnā: & significatione alia atq; integumentis uestita monstrat. Demetriū cynicum: huius meminit philosophat: apud quem apollonius tyancus cū tiro uespasiano hic sermociatur. ego tibi comitem adiugam sodalē meū demetriū: qui audacia pollet uera loquendi. habet enī uim quandam cynicā id est caninā. itaq; Tite tibi: inquit canis adierit qui pro te aduersus alios & contra te ipsum si quando peccaueris sapienter & etiā sine ratione latrabit: titus alludens ad nomen cynici. festiuit ter respōdit apollonio dicens. Ducam pedisse quū canem: quem concedam nō latrare tantū sed etiā mordere: quotiens inuise aliquid me facientem animaduertit. apud eundem philosophat extat epistola quā scribit inuē apollonius ad demetriū canem. hunc ab urbe post paulum expulit demitrianus unā cū ceteris philosophis. Assurgere dignantem: hoc refertur ad contumaciam philosophorum: quid enī in philosopho potuit esse magis contumax: quam non assurgere imperatori. Oblatrantem: ex more & nomine cynicorum: qui a caninis moribus tanquam oblatratores appellati sūt. hinc est illud epigramatici poetæ: quid eis inquit blandiri qui dant: in eos uero qui nō dant oblatro: malos autem mordeo. Nescio quid: re quāpiam mordaciter & canine ad latrantem magis q; dicentem. Canem appellare: tanquam cynicum. fuit contentus uespasianus canem appellasse. Offensarum minime meior: Cicero laudis absolutæ præconio prosequens est Cæsarem dicens: qui nihil obliuisci soles præter iniurias: laudat & Seneca Mar. Catonem ut offensarum obliuiscantem: qui cum in balneo a quodam per imprudentiā percussus fuisset eidē postea satisfaciēti non memini inquit percussum. Vitellii hostis filiam: sextus aurelius uespasianus inquit inter cetera bona illud singulare fuit inimicitias obliuisci. adeo ut utellii hostis sui filiam locupletissime dotatam splendidissimo uiro contingeret.

M. AN. Demetriū cynicum: & hoc ad philosophorum contumaciam ut singula singulis referantur. Vitellii filiam: quam ille ex galeia fundana procrearet.

maritauerit: idotauitq; & iſtruxit: Trepidū eum iſterdicta aulā sub nerōe: quærereq; quidnā ageret: aut quo abiret: q; dam ex officio admiſſionis simul expellēs: abire morboniā iuſſerat. In hūc poſtea depræcātē haud ultra uerba excaūdi it: & qdē toridē fere atq; eadē. Nā ut ſuſpitiōe aliqua uel metu ad pñiciē cuiuſquā cōpellaret: tātū abſui: ut monētibus amicis cauendū eē Metiū pompulianū: quod uulgo crede retur Genefim habere imperatoriā: inſuper conſulē fecerit ſpōndens quandoq; beneficii memorem futurum.

nantur: quibus uites inſtar coniugum copulantur e contrario. celebs dicitur arbor ſolitaria nullaq; coniuge maritata copulata. Idem plinius altera deſicera uitæ uel palmitæ iuxta ſuam arborem: aut citra proximam celibem. Inſtruxit: inſtrumento dotali & ſupelleſtīe matronali excoluit. Interdicta aulā: quo tēpore prohibitus eſt frequentare aulam neronianā: quod opinor tūc ſectū eſſe: cum in ludicio nerōis ſpectaculo obdormiſcere ſoleret. Trepidum: ſcilicet Veſpasianum ad hoc priuatum. Ex officio admiſſionis: id eſt unus ex admiſſionalibus palatinis: quorum officium eſt: admiſſittere aulicos intra cubiculum ad principem ſalutandum. Lampri diuus in Alexandro romano ſalutaretur uero quaſi unus de ſenatoribus

Taxatores

parū uir

Quis ſatis uir? qd ad Cæsareū

Ductus obliquus &amp; figuratus Demetrius cynicus

Diogenes cāis cynicus canis Diogenes cāis cynicus canis

Catulre maritani

admiſſionis naks



magister  
admissio-  
num

Abire  
morbonia

Abire  
diectum  
Nolcomio

Excideſcē-  
tia.  
thymolis.

Genesis  
impero-  
ria  
Regia  
genitura

ſuccēſſorē  
ſuū nullus  
occidit  
De helui-  
dio  
prico

Succenſere  
neſas  
patriæ  
in alterca-  
tione acu-  
men  
In ordinē  
reductus  
Extra ordi-  
nē reducti

patēte uelo admiſſionalibus re-  
motis. erat apud ueteres magi-  
ſter admiſſionum: quæ dignitas  
ut ait amianus marcellinus ē ho-  
norata. perat. n. officio ad mitem-  
di in cōſultorū & introducēdi ad  
principē. Abire morbonia: pro  
uerbialis locutio eſt: q̄ ſignificat  
in malā crucē. cōſimile eſt illud  
plautinū abire diectum & allu-  
ſio ſimul ē ad morbi nomē. uelu-  
ti morboſia ſit noſocomion hoc  
eſt domicilli morboſoge. Po-  
ſtea: cū iā ipſe ueſpaſianus rege po-  
tiret. Excideſcētia dignatus eſt p  
excideſcētia: quæ ut philoſophi  
deſinūt ē ita naſcēs & mō deſi-  
ſtēs: q̄ thymolis græce diſ. Toti  
dē ſeræ ac eodē hiſide ſeræ uer-  
bis ueſpaſianus relaxauit admiſ-  
ſionabile neronianū: ut expellēs  
illū iuberet ire morbonia. Cō-  
pellere: ipellere cogere. Ge-  
neſim hīe imperatorū: uulgo ſere-

bat. q̄ mathematici poſitiō pōſerāt ſpecta eius natiuitate fore: ut aliquādo iperaret. hoc. n. ſignificat ha-  
bere geneſim imperatorū. Oli ſeuus audiuit quidā in ſynā ſeminā noīe iulii regiā hīe geniturā. hoc eſt ut  
regi iugere eandē uxorē petiit & accepit. & ita cū ipſe regnaret p̄dicta mathematicog: de uxorē cōproba-  
ta ſūt. Cōſule ſecenteiudeſ ueſpaſianus idē ſenſiſſe: qd Mar. Antonius imperator ſenſitq̄ de audicio Caſſio:  
quē uerus cauēdū ſcripſerat tanq̄ oſorē tyrānidis. ita reſcripſit. ſi Caſſio diuinitus debet ſperū non poterū  
nullus interficere ēt ſi uelimus. ſcis. n. pau tui dictū ſuccēſſorē ſuū nullus occidit. Quādoq̄ ſi iperabit: ſicut  
crediſt ex genitura imperatoria. ſextus aurelius huiuſce hiſtorie meminit his uerbis. hic morē nō amicis ut  
caueret a metio poſpoſiano. de quo ſermo perbeuerat regnatq̄ fore cōſule fecit alludens tali cauillo quan-  
doq̄ memor erit tati beneficii. Nō temere: nō ſine iuſta magnaq̄ cā. Inſons: in nocens. Heluidio priſco:  
heluidius priſtus ex municipio Tarētio genitū illuſtre altioribus ſtudiis iuuenis admodū dedit. doctores ſi  
pietie ſequutus: ſola bona q̄ hōeſta: mala tū q̄ turpia potētia nobilitatē ceteraq̄ extra animū neq̄ bōis  
neq̄ malis innumerat. gener ſuit peti thraſæ. ex cuius moribus nihil æque ac libertatē hauſit: cuius ſenator  
maritus gener amicus cūctis uitæ officiis æquabilis: opū cōſēptor redi peritac cōſtās aduerſis erat: in exi-  
liū pulſus ruina ſoceri thraſæ: p̄cipatu galbæ redierat: hīe ē ille de quo iunēalis: quale cordati thraſea hel-  
uidiuſq̄ bibebat: brutog: caſſi natalibus. Priuato noīe: dixit enī ſalutē ueſpaſiane: nec Caſaris: nec auguſti  
aut imperatoris nomen uſurpans: quæ principū uocabula adulatores commentū ſunt. Et in prætura: de hel-  
uidiū prætura. Cornelius tacitus ſatis multa. Sine honore tranſmiſerat: cū mō ſit prætorum ut in edictis  
prætoris nomen principis cū ueneratione præſcribat: Heluidius in edictis ſuis nulla mentiōe honorabat  
ueſpaſianum: perinde ac æmulus Catonum atq̄ brutorum: quibus ut ait tacitus conſtante & fortitudine  
æquabatur: olim Hilarius Caſaris libertos Mar. Clauium Ruſſum hispaniæ rectorē accuſauit: tanq̄ au-  
dito uireli & Othonis principatu: propriam ipſe potentiam tēpaſſere: eoq̄ in diplomatis nullum prioci-  
pent pſcripſiſſet. mos erat arguorum ut prætores comitiſtorum die primo uelut honoris cauſa pronuncia-  
rent ioue apollinē: & herculē. poſt quoq̄ noīa philippi regis nomen ad diciebat.

M. AN. Ex officio admiſſionis: ut nō mō nō ualioſ ad ſalutatioſ officiū admitteret: fed morboniam  
ēt ire iuberet ad morbū quo tū cōſiſtēbas alludēs. Deprecantē: eā iudiū præcipibus ſenientem. Toti-  
dem ſere uerbis. Atq̄ eadē uerba: iubens illū morbonia facere. Benefici: conceſſæ dignitatis. Helui-  
dio priſco: de hoc & eius libertate tacitus plura. Priuato nomine: ueſpaſianum ſciſſet non Caſarē appē-  
larat. Sine mentiōe: ipſius ueſpaſiani & enim mos erat Caſarū nomina præſationibus inſeri.

PHIL. Succenſit: iratus eſt ſuccēſſere traſci eſt ex cā. hinc illa apud ſiliū catholica ſiſia: ſuccēſſere neſas pa-  
trie. Altercatōibus: Quintilianus altercatōibus p̄cepta tradit q̄bus iſtruſtus ſit alterator: q̄ neq̄ turbidus  
neq̄ clamorſus: neq̄ uino iracūdiæ obnoxius ēē dēt. in altercatione plurimū ualet acūmē. Poene i ordinē  
reductus: quaſi p̄ cōtēptibili habitus: & inter uiles & abiectos cōnuerſatus: hoc. n. ſignificat in ordinē redu-  
ctus: ſicut ſuo loco explicatū eſt. Ecſtrario: extra ordinē reducti p̄ egregiis dicūſ. Seruare quoquo modo.  
hoc faciebat heluidi uirtus. q̄ tāta erat ut ēt ap̄ principē inimicū uelū mereret. Renūciatū ēctab his quos  
miſerat ad percuſſores reuocandos. luſtis ſupplicis illachrymauit: mita p̄cipis clāmētia & p̄onio digna

De clāmētia eius contra reos accuſatos.



Non temere q̄ p̄uit ſons reperit niſi abſente eo  
& ignaro: aut certe inuito atq̄ decepto. Heluidio  
priſco q̄ reuerſus ex ſyria ſolus priuato noīe ueſpa-  
ſianū ſalutauerat: & i p̄tura oibus edictis ſine honore ac me-  
tiōe ulla tranſmiſerat nō ante ſuccenſit: q̄ altercationibus in-  
ſolētis ſimis poene in ordinē reductus: hunc quoq̄ q̄uis rele-  
garū primo: deinde interfici iuſſum magni æſtimauit ſerua-  
re quoquo mō miſſis: qui percuſſores reuocarent & ſeruaſ-  
ſet: niſi iam periſſe falſo renūciatum eſſet. Cæterum neq̄  
cæde cuiuſquam unquam lætatus iuſtis ſupplicis illachry-  
mauit etiā & ingemuit.

De auaritia & cupiditate in eo notatis.



Ola eſt in qua merito culpeſ pecuniæ cupiditas:  
nō enī cōtētus omiſſa ſub galba ueſtigalia reuocal-  
ſe noua & grauia addidiſſe: & auxiſſe tributa puin-  
ciis nōnullis & duplicaſſe: negociatiōes quoq̄ uel priuato  
pudēdas p̄palā exercuit: coemendo quædā tantum ut plu-

ris postea distraheret: nec cādidatis quidē honores i reſue  
tā innoxis quā nocētibz abſolutiōes uēditare cunctatus ē.  
Credis etiam procuratorum rapacitatem quēq; ad amplio  
ra officia ex industria ſolitus promouere: quo locupletio  
res mox condemneret: quibus quidem uulgo pro ſpongiis  
dicebatur uti: quod quali & ſiccis madefaceret: & expri  
met humentes. Quidam natura cupidiffimum tradunt: idq;  
exprobratum ei a ſene bubulco: qui negata ſibi gratuita li  
bertate: qua imperium adeptum ſuppliciter orauit: procla  
mauerit uulpe pilum iurare: non mores: Sunt contra qui  
opinentur ad manubias & rapinas neceſſitate compulſum  
ſumma rerū ſciſciq; inopia: de qua teſtificatus ſit initio ſta  
tim principatus profeſſus quadringentis milles opus eſſe  
ut reſp. ſtare poſſet. Quod & ueriffimilis uideatur quādo  
male partis optime uſus eſt.

turgeſcat in corpore emaciato. hoc eſt ut ſiſcus p̄cipis ſit plenus exauſta: & maceſcere ciuiate. Quo cie  
ca miſelyte Hānibal ſi uis amari coli p̄bati: facito. qd facis: ne uel tātilla ſuſpicio auaritiæ i te reſidat: ne ſi  
tiēs pecūiæ dicant: ſicito. n. puſilli animi cē iſtare diuitiis: cōgerere aurū cuius ſacta fames multos mortales  
in mille decipula p̄cipitaret ipeget: mēs auari p̄cipis ſemel uiculis cupiditatis aſtrictas: ſemp aurū ſemp ar  
gētū uidet: gratius iueſ aurū qd ſolē. Ipſa eſus oro ad deū aux q̄rit. Et ita auro mācipatus publica cōmoda  
floccipēdit: curioſus tātūmō priuati emolūmēti talis plangē lābes ē elimināda ab eo q uult eſſe apud ſuos &  
amabilis & p̄babilis. Culpa. n. hæc uel ſola poſſiffimū in p̄cipie eſt: q criminibus ſexēctis: ſicut liberalitas eſt  
ſit magna & copioſa multa undiq; apportas: multiq; ipatiēs. Auditor Cicero p̄terea ut ait Liuius h. xxi. que  
ſtus ois patibz idēcorus uſus ē. Merito itaq; culpa uel ſpaſianus noie auaritiæ: q negociatiōes eas impator  
exercuerit: qd priuato pudēda ſordidatq; fuiſſent. Vt pluris maioris p̄cio. Diſtraheret: Cicero in prio  
de officiis: ſordidos cē reſert q mercatā a mercatoribus qd ſtati uēdat. Diſtraheret: uēdere ē. quod uerbu ſpe  
quēs eſt apud iuriſconſultos: quo uſus eſt Lucilius: diuidat diſper diſtrahāt. Cādidatis: p̄titoribus magi  
ſtratuū. Honores uēditare: in hoc a uel ſpaſio lōge diſſentiebāt alexāder romanus qui honores nūq uēdi  
paſſus eſt: dicens neceſſe eſt ut q emiſe uēdat. Ego nō patior mercatores p̄tatiū in ætati inopia honores uē  
dere licet ex quo ſtatu cōparatiui ſit qd in ætati inopia alius fert legem ut honores uenēat: alius ut no  
us uel ſtigalia iſtituat: q̄rit. n. ex ſcripto: q potior lex ſit. Reis accuſatis: reus eſt q cōm dicit: & itē qd p̄mi  
ſit ſpōſō. dicit ac debet. Gellius heſius ſcribēs de ſignificatiōe uerborū quæ uel ſu p̄tēt. Reus eſt inq; qui  
cū altero ſit cōteſtari habet: reus p̄mittēdo eſt q ſuo noſe alteri qd p̄miſit: q uel p̄ altero qd p̄miſit. In eadē  
opiniōe ē ate ius capito. nūc reos uocamus q uocant ſi iudiciū: de quoq; re agit. actor & reus opponuntur.

Procurator: de p̄curatoribus Cæſaris eniſtimo in hoc loco ſpectari itelligēdūcū alius procurator  
generalis uocabulo dicat: q alienū negociū ſuſcipit atq; p̄curat: eſt. n. ut ait Cicero in oratiōe p cecinna. p̄cura  
tor quāſi quidē p̄cōne dominus & alieni iuris uicarius. Pro ſpōgiis dicebat: uti: eleganti trāſlatōe tales ſpō  
giis cōparabant: q in morbis medent. cū ſicce aqua p̄fundunt: moxq; intumeſcētēs iter duas tabulas expri  
mūt. Et ſic impoſite p̄ſunt morbis: & i p̄mis: ut inq; Plī. ſtomachoi: in febri contra nimios ardores. Igit  
uel ſpaſianus uidebat habere p̄curatores: p ſpōgis: quos ſiccis p̄fundebat diuitiis: ſicut aqua ſpongiæ per ſu  
dunt: deinde exhauriebat ſicut ſpōgiæ exp̄mi ſolent: haud ab ſimile eſt ſcitū illud cynici diogenis: q di  
niſſum dicit amicitia uti pro ualculis q dum plena ſunt & euocat: & abicit uacua.

M. AN. In ordinem: priuatorum numerū. Redactus: uel ſpaſianus iurgio & altercatione Heluidi. Ma  
gni exiſtimaui: pro magno habuit negociū. Sub galba: p̄cipie: qd auariſſimo. Vel priuato: priuatae for  
tūæ hoī. Pudēdas: pudore dignas. Diſtraheret: diuēderet. Honores: magſtus. Ampliora: maiora mu  
nera obēda. Quo locupletiores: ſadōſi. Pro ſpōgiis: ſed cur p ſpōgiis dixerit. ſtatim ſubiicit.

PHL. A ſene bubulco: p̄ceptum Catoniſ eſt ut uilicibus bubulcos duos habeat: ſubulcum unū: aſinariū  
unū & opilonē unū. A bubulco: uetus uerbum eſt bubulcitate: qd ſignificat bubulci officio ſimili. Plau  
rus: docet me amare & te bubulcitate. Apuleius in primo florido: qd apud indos gens quæ nihil ſpluſq;  
bubulcitat: nouit: ſq; cognomē illis bubulcis iditū. Idē bublēs appellat qd bouū ſecutores. Gratuita: ſi  
ne p̄cio. Vultē mutare: p̄lū nō mores: p ſnam hāc puerbale ſignificat uoluit bubulcus: uiciā igitur nulla  
dignitate mutari. nā ut inq; ſeneca: qd qd iſtū & ingētū eſt leniri poteſt arte nō uici. Sicut igit uulpes p̄lū

Hō ſum

Doſ prin  
cipum ele  
mentiaauaritia  
dehōnēſta  
mentum  
principum  
Saluberrī  
ma  
monitio  
Auri ſacta  
fames  
Negocia  
quō pudē  
da  
diſtrahere  
Non pati  
or merca  
tores  
poſteſtatūReus qui  
p̄curator  
procurato  
res pro ſpō  
giis  
Amici pro  
ualculisBubulcos  
bubulcitatē  
Bubelqua  
Vicia inge  
nita nō tol  
luntur

mutat: mores uero fraudulentos  
nūq̄ deponit: sic uespasianus pi-  
lū mutauerat ex priuato factus i-  
perator. sordes uero auaritiæ: q̄  
inoleuerat: iūta: a natura nūq̄  
posuerat. Cōuenit huic sine illud  
epigrammatarii poetæ. Quemquā  
posse putas mores narrare. futu-  
ros. Dic mihi si fias tu leonqualis  
eris Tarādus aīal pilo uestiū mu-  
tat colorē. Thors: qd̄ genus ē la-  
pog: habitū nō colorē mutāp  
hyemes hirtus ætate nudus. I a-  
ridus cui uillus est magnitudie  
urlog: colorē oīum arbog: fruti  
cū flog: locorūg: reddīt metues  
i qbus latet: idq̄ raro capīt. Mul-  
ti uero sunt holū qui istar uil-  
pis mutāt pilū: nec mōs imutāt:

animalia  
mutantia  
colorem

Dichum  
liandri

manubiaz

uirtus  
honoran-  
da  
Fouendū  
professo-  
res  
Laus  
eruditorū  
Eruditi  
non sunt  
odio habē  
di

De libertate & magnificentia eiusdem.



Nō ē hominū genus liberalissimū: repleuit cen-  
sum senatoriū: consularē inopes quingētis sestertii-  
is annuis sustētauit: plurimas p̄ totū orbem ciui-  
tates terrarū aut incēdio afflictas restituit in melius.



De cultu & incremento artificū per eū factō.  
Nō gēia & artes uel maxime fouit primus e fisco la-  
tinis græcisq̄ rhetoribus annua centena cōstituit:  
plantes poetas necnō & artifices coemit. Itē co-  
lissi resectorē insigni congiario: magnaq̄ mercede dōauit.  
Mechanico quoque grandes columnas exigua impēsa per-  
dūturum in capitolium pollicenti prāmium pro commē-  
to non modice optulit: operam remisit: p̄fectus sineret  
se plebeculam pascere pane.

Dicebat Lyfander quo nō perueiret a fōtū. i. leonis pellis uulpinā pellē esse assuendā: quo dictō significa-  
bat: ubi nō latit pollet: adhibēdā esse uulpeculæ fraudē. Cōtra: cōtrariū. Necessitate cōsum: hoc  
opinatus textus aurelius: cū ait uespasianū p̄ xram iōpā. & clades urbū: nouas neq̄ postea habitas uesti-  
galū pensiones exquissit. Ad māubias: ad pecuniā p̄daticā: siue ad p̄dā impatoriā. Et enī manubias uete-  
res quosq̄ dixerūt p̄dā ip̄atoris: ex qua qd̄ uellet faceret alias māubiaz fulmiā dicūt. de qbus suo loco plu-  
ra. Aerari filicq̄ iopis: differūt aerariū & fiscus: dū illud sit publicū: hic principisq̄ copiosus ueriusq̄ an-  
te dictū est. Verissimilius uidet: qd̄ nō suapte natura fuerit auarus: sed necessitate coactus eā exercuerit.

Cēsum senatoriū: sicut cēsus equester erat. cccc. sextertiorū: ita senatorius octingentorū: miliū summa ta-  
xabat: quē augustinus ampliatū usq̄ ad duodecies cēties. Quingenis sextertis annuis: eadem liberalitate  
usus est: nō in messallā cōsulare: cuius paupertatem: ut inquit Tacitus: sustētauit quingenis sextertis  
in singulos annos: idē aurelio quosq̄ cortæ & antonio annuā pecuniā statuit: q̄uis p̄ luxū habitas opes dissipā-  
sent. Tremotu afflicta: scribit Eusebius chronographus: tres in cypro ciuitates principē uespasianū  
tremotu coruissē. Causas tremoris terræ in superioribus explicauimus ex sila philosophorū. Restituit in  
melius: textus aurelius: p̄ oēs terras qua ius romanū est: renouat: a uespasiano urbes sunt cultu egregio.

Centē: sextertia. Rhetoribus annuā: scito mī blannibal ornatiſſime bonas artes honore nutrirī. & hoc  
specimen: florētis esse recipi. ut disciplinarū professoribus p̄mia opulenta p̄dātur: ubi enī uirtus honorat  
ibi uigēt ingenia: florēt professorē: disciplinæ in fastigio collocat: & profectō maxima laus est principis  
fouere eruditō: fauere professoribus: rationem cū primis habere gymnasiū litterariorū. Detestā dū dū  
ne est imperator ille Licinius: qui propter inſcitā immodicā: adeo litteris erat inſtutus: ut eas uirtus ac pestem  
publicam nominaret. Dionysius & si nō admirabat eruditō tamē domi sophistas & litteratos multos ale-  
bat: uel ob hoc saltem ut per illos esset admirationis. Nimirū eruditi sunt qui nomina principū cōmētās  
immortalitati: qui uelut buccinatores præconesq̄ diuturni personant in auribus posterorū: quosq̄ scriptio  
emuncta nob̄ docet quis fuerit alexāder: quis Cæsar: quis Cyrus: quid memoratu relatuq̄ dignum egerint  
græci: quid persæ: quid Romani: qui omnes uelut ingloriū ignorant: nisi doctorum præconio forēt. ce-  
lebratū: præcepit Socrates platonici unumquemque cui famæ cura est: cauere cum primis debere. ne poe-  
ticum eruditumque hominem habeat inſensum: cum docti uim maximam habeant in utranque partem:  
& ad laudandum & utsuperandum: qui chartaria calamo plurimum prodesse possunt uel obesse. Igit̄ esto  
amator futor administrator professorum & eruditorum: quorum sermō occupatione litterata: alexander ro-  
ma. imperator se recreari dicebat & pasci. qui & ipse exemplo uespasianī salaria instituit rhetoribus grāma-  
ticis. & id genus professoribus qui amauit litteratos homines uehementer eos reformidans: ne quid de se  
asperum scriberent.

M. AN. Bubulco: bouū custode. Gratuita: gratis ac sine p̄cio petita. Vulpem pilū mutare non mores.  
q. d. ne imperiū qd̄m amplitudinē quicq̄ ex eius auaritia mutare potuisse. Manubias: de manubiis semel  
atq̄ iteq̄ diximus. Male pris: p̄ hos. f. pudēdos quæstus. Optime: cōm̄ usū. Liberalissimū fuit. Cui  
sum senatoriū: quē dixit duodecies centies sestertiū ab augusto taxatū. Ingenia: uiros ingenio præditos.

Primus: imperator. Centena sestertia: centū milia nummum.

PHI. Præstātes poetas: laudas a doctis ut mira ac enimia uespasianū libalitatē q̄ quingēta sestertia saleio basso  
poetæ abfolutissimo dōaſſet. Colossi resectorē: colossus a uespa. erecō ē alitūdis pedū cētū & septē. Inſi-  
gni congiario: mūere ip̄atorio. Mechāico: artificī p̄ito mechāis: de q̄ meminimus i superioribus alexāder ro-  
pator instituit salaria mechāicis: & ut auctor ē Lāpidius mechāica opa romanorum plurima instituit. Qui in

De ludis p eū editis: & cōiuiis p eū factis.



Vdis p quos scena marcelliāi theatri restituta de-  
dicabatur: uetera quoq; acroamata reuocauerat:  
apollinari tragædo q̄drigēta. Tarpeio diodoroq;  
dioroq; citharedis ducēta nōnullis cētena: quibus minimū q̄-  
dragenā sesteria sup plurimas corōas aureas dedit. Sed &  
cōiuiabat assidue: ac sæpius recte ac daphile: ut macellari-  
os adiuuaret sicut saturnalis ab dactis uiris Apophoreta: ita  
& calē. martii feminis: & tñ nesci qdē pristia cupiditatis l-  
fama caruit: Alexandrini cibonate cū uocare p̄seuerauerūt  
cognomine unius & regibus suis turpissimas: sordidū. Sed &  
in funere Faou Archiminius psonā eius ferens imitantque

xv. parte sagittari habuerit ho-  
ros copō erit mechāicusq; ut ait  
materio istia belli faciat: mechā-  
nicis artibus excelluit archime-  
des ille syracusanus: quē marcel-  
lus lugubri mortore destituit: cū  
q; briareum appellabat: p̄inde ac  
cētimanū. Grædes colūnas per  
ductuq; idē archimedes machi-  
nator tormētōq; belliconē scien-  
tissimo scripsit ad hieronē: quod  
cūq; onus arte mechanica moue-  
ri posset: ois gloriabūdus iactat  
se ferē si quē alterq; nactus terræ  
globū esset: se hūc orbē ad illum  
translatuq; id cū hieronē admira-  
ret tanq̄ incredibile factū: nauē

Briareus  
archime-  
des

oneraria solito onere onusta procul assidens nullo corporis conatu quieta māu adeo facile duxit: ut mari  
plabi uideret. Pro cōmēto: pro & cogitata ratiōe colūnaq; perducendū in capitolū. Operam remisit:  
noluit ut pducere cōdonato labore operaq; pducēti. Sineret plebeculā pascere panē: dictū imperatore  
dignissimū: quo significauit uespasianus nō debere principē i edificacōe parere impense: ut ita operarios  
pauperes & egenos pascat pro opa p̄stita. nam si a mechanico exigua ipenā in capitolū colūnae perducāe  
fuisse: oparii: q̄ hūc negocio erat ascripti p̄didissent cibū: quo alebant ob opē impensam. Plebeculam  
intelligi uoluit oparios uilliores & uictū ex opa quotidiana gr̄itantes perius eadē dictione usus est. ait ubi  
cōmota feruet plebecula bile. Solet illustis pater tuus so. bērtuolus cōsimilē poene uocē nec minori laude  
dignū usurpare: cū ait edificacō effluet ob hoc ut ita pascat egēs i numeri q̄ pro opis diurnis accipiant  
ab edificatore uictū diurnū & mercedulā: qua p̄fētis diebus se reficiāt. nō diū sūq; Aristoteles cuius nosster  
mechanicus longe omnī p̄stissimus: turrim ex sua sede mouit: motūq; arte mechanica: alii hāud longe  
dissitū locū trāsportauit: nō est mēdario locus: cū adhuc sup sint q̄ uidere. Marcelliani theatrū marcello  
ex octauia augusti fore genito marcellianū theatrū dictū est: de quo in augustō satis. Acroamata: q̄ sint  
acroamata copiose explicauimus l. ii. cōmētario. Illud adde acromata dici nō solū ipsas uoces & uerba: sed  
ipsos quoq; histriotes enarratoresq; acromaton uocales. in quo significatū dictū est illud a lapridio: quod  
alex. ro. imp. nanos & nanas & moriones & uocales exoletos: & oia acromata & p̄tominos populo dōa  
uit. itidē possent acromata hoc in loco uideri dictatam pro hoibus q̄ pro uerbis pl. in epi. ait interdū acro-  
māta audiebamus: iterdū iucūdisissimis sermonibus nox ducebat. Tragædo: scenico auctorior: tragœdia-  
rū. Quadrigēta. l. sesteria dedit. Minimū quibus dedit minimū sūtē dedit sesteria q̄dragenā: ex quo li-  
beralitas principis in artifices declarat. Sup coronas: præter coronas. eā quoq; summā pecuniæ dono de-  
dit. Recte: recta exhibita coena solitū cōiuiari uespasianū signat: de qua martialis: p̄missa est nobis spor-  
tula recta data est. relege quæ dicta sunt de coena recta in augustō. Daphile: abundanter: & affluēt. græce  
enim ἀφίλησι l. largitas & abundātia regē nūcupat daphilis abundās: qua dictione & latini frequētē usi sūt.  
plautus in aulularia. istas magnas factiones dotes daphiles nihil moror. apuleius libro ultimo de asino au-  
reo daphilē copiam facūdiā uocat: pro uberi largā & opulēta. Vt macellarios adiuuaret: qui cōiuiua lau-  
tiora facit & crebriora s; adiuuare dicūt macellarios: a quibus erit obsonia. ita enim magno annona ma-  
celli uenditur: & eius præcia augēt. In hanc sententiam mar. uarro in. l. ii. de re rustica ait eleganter: sed ut  
ad hunc bolū pruenias: opus erit tibi aut epulū aut trūphus allicuius: ut tūc fuit scipionis metelli aut col-  
legiorū coenæ: quæ tūc innumerales excēdē faciant annona mēstili.

aristoteles  
bononien-  
s  
mechani-  
cus

Recta  
coena  
Daphilia  
Daphilis

M. ANTO. Coem̄: præcio quæ fuit. Colossus: Eusebius colossi huius meminit: colossus sicut erectus  
habens altitudinis pedes centum ac septem. Mechanico: uili ut festus interpretatur artifice. Pro cōmēto  
tor: sola inuentione. Operam remisit: nec ad id præstandum coegit. Marcellii theatri: huius in augustō  
mentio facta est. Acroamata: audito digna. Paterno citharedo: hūc credo cui Nero p̄mipense op̄a de-  
dit. Recte: rectam & legitimam cenam exhibens: quæ postea a Domitiano sublatā est: sportulæ usu pro  
coena inducto. Daphile: large abunde: liberaliter: græci ἀφίλησι l. largitatem uocat. Macellarios: qui  
bus obsonia coem̄et.

PHI. Sicut saturnalis apophoreta uiris: supra memorauimus apophoreta dici mūera saturnalis: &  
ea proprie quæ remitti solent. hæc uespasianus sicut uiris dabat in saturnalis: ita eadē feminis quoq; da-  
bat. calen. martis: quæ erant saturnalia foeminarum sicut ostendit Epigrammaticus poeta illo endecasylla  
bo ad foemina: scis puto uestra iam uenire saturnalia martias calen. plautus in milite. Da mi uir calēdis mit  
tam cum martie uenerit: nā tūc foeminas munera missitabat qui calen. martie ut inquit porphyrio ma-  
tronæq; dies festus erat & matrōalia dicebat: s̄q; elegāter iuuēnalis foemineas uocat. p̄inde ac foemis peculiari

apophore-  
ta  
munera  
foemineæ  
calē. martii  
matronalia

ter dicatas. sic eni ait: mūera soc-  
minis tractas secreta calēdis. p-  
terra mense martio igrediete ita  
seruius coenas matronae appone-  
bant: ut dñi saturnaliſibus. Cauſa  
autē cur calen. martis matronalia  
celebrarent: & mulieribus mune-  
ra mitteret uideſ fuiſſe q̃ ea die  
antiquis ſabinæ habito matrona-  
li cōſilio in iunonis æde ex herſi-  
lie cōſilio progreſſæ i medijs aci-  
es romāorū & ſabinorū direme-  
runt pugna. & generos ſoceris &  
ſoceros generis conſociarunt. ex  
hoc inſtitutū eſſe autumat Quidi-  
us i ſaltis ut calē. martias matro-  
næ celebraret. Priſtinæ cupidī  
tatis prioris auaritiæ. Cibiotatē  
uocare: ſupra dictū eſt Veſpa-  
ſiani apud Alexādrinos cōmora-  
tū fuiſſe: ibiq̃ ſperatorem conſulatum a quibus & cibiotates uocabatur: tanquam eēt ita ſordidus & au-  
rus: ſicut fuerat olim unus ex regibus Alexādrinorū cognominatus cibiotates. Namq̃ ſinguli ægyptiorum  
reges ut inquit Euſebius propriū nomen habuerūt: qui generali uocabulo Ptolomæi dicuntur pharaones  
aut ecclēſiaſticis ſcriptoriſibus nūcupant: quod nomen eſt regie dignitatis: ſicut ante memorauimus: Sordes  
autē ad auaritiā referuntur. & Oratius ſordidū uictū diſtare ait. A tenui parco quē uictū. In funere: in  
exquis Veſpaſiani. Fauo: Nomē propriū principis mimorū ſicut plato & cato Archimimus princeps ludio  
nū ſcenicorūq̃ ſicut archigalus dicti princeps primariuſq̃ gallorū cybeleiorū. Perſonā eius ſerens: adhi-  
bitus fuerat funeri imperatorio: ut ritu hiltionico ſuſtineret perſonā Veſpaſiani: & perinde ac æſpaſianus  
loqueretur. Viri: ueſpaſiani. Procuratoribus: qui ſunus procurauerāt: & ſpenſam funeralem pro digni-  
tate fecerāt. Pompa: funebris. Exclamauit: tanquā eſſet uerus ueſpaſianus: qui ob auaritiā indignaret  
tantam impenſam in funere ſuo factam fuiſſe. Se uel in tyberim: ita ſub perſona mimica pulſabat ueſ-  
paſianus tanquam pluriſ faceret pecuniā quam imperatorum ſunus & ſepulturam. Statūra quadrata:  
obſeruauiſſimus curioſe apud Celſum & columelam: ſtaturam quadratam dicti quæ neq̃ longa neq̃ breuiſ  
ſed inter utruſq̃ temperata. Sic enim ait Columela de canibus ſcribens: probat quadratus potiūſq̃  
longus aut breuiſ. Idem alio loco quare ſtatus eius lōgius produciorū ad hos caſus magis habilis ē quā  
breuiſ ait etiam quadratus. Item de gallinis ait. Sint matricēs robuſti corporis quadratæ peſtoroſæ ma-  
gnis capitibus. Celſus ait in. it. Corpus habiliſſimum quadratū eſſe neq̃ gracile: neq̃ obefum. Nam lōga ſta-  
tura ut in iuuenta decora eſt ſic matura ſenectute conſicitur. gracile corpus inſimium. obefum habes eſt.  
Igitur tranquilluſ ſignificare uolens ueſpaſianum fuiſſe neq̃ proceram: neq̃ breui ſtatura ſed intermedia ele-  
ganter dixit quadrata. Compacta: ſolidis & muſculosis. Vultu ueluti nientis: talis erat ueſpaſiani uul-  
tus: q̃lis eſt hoīs cū niſu exonerantis aluū quæ aſtrictior ſit. talis enim ſolet cū labore & conatu niti ut ex-  
pellat duriora. Conſimile eſt illud Martialis. Nam faciem durū phoebe cacantis habes. Urbanorū: ſacero-  
rum & dicaculorū. urbanū fuiſſe Demophilum dicūt: dicacem negant in Cicerone mitra quædam fuit ur-  
banitas. Nō inſacite. ſ. dixit feſtiuit: petenti: ueſpaſiano. In ſe. more urbanorū qui nec principibus qui-  
dem parcent: dum riſum moeant. Cū uentrē exonerare deſiderio: uſus eſt urbaniffimus nec minus mor-  
dax in principē: cuius uultus ſimilis erat exonerati uolenti uentrem.

M. ANTO. Apophoreta: mūera a remittēdo dicta nouiſſimus. Martialis liber apophoreta inſcribitur.  
Calen. marti: martis. n. calen. ueteri inſtituto mulieribus mūtera mittebant. Ita mūera ſocminis tractas  
ſecreta calen. Propertius. martis Romani feſte uenere calēdæ: Exoriens noſtris hic fuit annus auis: Et uaga  
nunc certa diſcurrūt undiq̃ pompa: Perq̃ uias urbis mūnera perq̃ domos. Cibiotatem: ut ſit cognomen  
ægyptij regis auantiſſimi: quī ſordidoſ queſtu: uiuus olim ſedatus eſſet. Turpiſſimarū ſordū: ſtudio ſum  
ſubaudi. Fauo: nomen mimi propriū. Eius: ueſpaſiani. Procuratoribus: funeriſ ſui locatoribus. In ty-  
berim: quo damnatorum proiciebant corpora. Quadrata: bene compacta firma. Vultu ueluti intētiſ  
ita contracto: qualis ſub pondere aliquo intētiū eſſe ſolet: aut laborioſe uentrem exonerantiū. Quū ū-  
terem exonerare deſider: extat mar. iocus in phœbū huic perquā ſimilis. utere lacteis & molibus utere mal-  
uis. Nam faciem durū phoebe cacantis habes.

PHIL. Ad numerum: defricaret: aſclepiades inter medicinas communium auxiliorum in primis pro-  
feſſus eſt fricationem corporis eſt uſiſſimam Plinius in: xviii. medicinis pendentiſ bus ad homi-  
ne annunciat fricationem: quæ ſi uæhens fuerit ſpiſſat lenit mollit: multa adimit corpus: auget modi-



**Ptolomæi  
pharaonis**

**archimi-  
mus**

**Statūra  
quadrata**

**Corpus ha-  
biliſſimum  
quadratū**

**Defricatio-  
ne**



ca. Cor. celsus in il. caput facit de frictiōe luculetū: quo reprehēdit eos q nūero finit quotiēs aliq̄ persil-  
cādus sit. id enī ex uribus hominis colligēdū est & si is perissimus est potest ēē lītis ḡnquagies: si robustior  
potest ducētes esse faciēdū. tñ Vespasianus cōtra Corne. celsū p̄scriptū defricabat mēbra ad numerū. In  
sphæriterio: sphæriteriū locus erat rotūdus uariis exercitiōibz acōmodatus. quod idicat Plinius i. v. epi-  
stolarū. cuius uerba sūt hæc. Apodyterio superpositū est sphæriteriū quod plura genera exercitationis plu-  
resq̄ circulos capit. dici aut uidet a sphærica circulariq̄ figura. Corrēdus est obiter mēdosus locus apud  
iuriscōsultos ubi digestis mādai pro sphæriterio phæriteriū legitur. Verba ualpiani iuriscōstū hæc sunt.  
Cū Aurelius hospitī suo medico mandasse diceret: ut in hortis suis quos rauēnz habebat: in quos omni-  
bus annis fecedere solebat phæriteriū hypocaufta & quēdā ipsius ualitudinī apta sua impētia faceret: ubi  
pro phæriteriū corrige phæriteriū. R. idicula est nimirū accursū interpretatō exponētis phæriteriū uo-  
cū esse amēnū herbis. Nec minus inepta est quæ sublequē de hypocaufto quod ait significare subterraneā  
stationem: cū hypocaufta: ut id quoq̄ in trāscursu attigamus: græco uocabulo significet: uaporadis cubicū.  
his balneisq̄ præparata: quæ igne hinc effuso uaporant. Vnde latiaz uaporaria dici possunt. Cicero i epistē  
līs ad qntū fratrem propterea inq̄: quod ita erant posita: ut eorū uaporariū ex quo ignis erūpit esse sub te-  
ctū cubiculū ubi uaporariū haud dubie accipit pro hypocaufto papinius in primo siluarum meminit hy-  
pocauftorū cū ait. Et tenuem uoluūt hypocaufta uaporem. Plinius in epistolis. Coheret inq̄ hypocaufton:  
& si dies nubilus immissio uapore solis ulcem. supplet. Idem alia quoq̄ epistola. Applicitū est cubiculo hy-  
pocauftū perexiguū: quod angusta fenestra suppositū calorē ut ratio exigit aut effundit aut retinet. Viētrū  
utis appellat hypocauftū: cū de structura balnearū scribens ait. Facienda esse ænea supra hypocauftū tria:  
caldariū repidanū frigidariū. Hodie hypocauftis utunt̄ germani & icolæ rigētis plagæ: qui etiam apud  
nos conficiūt hypocaufta: ipsi stufas uocant ad uaporandas dietas & cubicula in qbus degūt. Lampridius  
sphæriteriū capere uidetur pro loco in quo speciatim pilaris lufio exercetur. unde quidam dictū esse aut  
mant a lusu pilæ quam græci σφαῖρα uocant: Nam & σφαῖρα græcum uerbū est: quod significat pilā  
ludere. Verba Lampridii ex Alexandri uita subieci quæ sunt hæc post electionem opera palestræ aut sphæ-  
riterio aut cursui aut luctamini bus mollioribus dabat. Qui in sphæriterio exercetur & ludit: hi sphæri-  
stæ eleganter dicuntur a Sidonio appollinari. cū ait. Ecce sphæristarum contrafractiū paria. Item sphæri-  
stæ turmalibus constanter immiscuit. Mediā unius dietæ: abstinentiam dialem quæ in primis salu  
berrima existimatur. Afcieplades quinq̄ res maxime auxiliatrices professus est. abstinentiam cibitalis uini  
frictionem corporis ambulacionem: gestationēq̄. Seneca alius interposito ieiunio: corpus exhaurit & pū-  
gat. sed sicut utilissima est inedia: si modica fuerit & tempellius: ita sit noxia si nimia. Vnde ait Auicenna  
q̄ famem tollere perniciōsum est: cum stomachus noxiis humoribus repletur. Legimus apud iulium ca-  
piolimum q̄ Aurelianus tanquam uespasianū imitaretur: cum egrotaret nunquam medicum uocauit:  
sed ipse se inedia curabat. Vtilissimā autem in cibis esse temperantiam testatur. Plī. noster: neq̄ quissimā  
idoneus scriptor inficiatur. Ordinem uitæ: ut certus siderum cursus ita uita hominum disposita delectat  
senum p̄terit. Nam iuuenes adhuc confusa quēdam & quasi turbata non indecent. senibus placida om-  
nia & ordinata conueniunt. unde Plinius neoteros. i. iunior uiuendi regulam in spuria laudat: qui ordine  
quodam & uelut orbe uitam circūgebat.

M. ANTO. Ad numerū: ut singula membra pari cōfricatione curaret. Sphæriterio: phæriteriū locus  
est in ædibus pilæ lufibus uariisq̄ exercitacionū generibz aptus. Inedia: cibi abstinentia.

semper ac de nocte uigilabat: deinde perfectis epistolis of-  
ficiorūq̄ omnium breuiariis amicis admittebat ac dū salu-  
tabatur: & decalciabat ipse se & amiciebat. Post defa quæ-  
cūq̄ obuēissent negocia gestacioni & inde quieti uacabat:  
accubante aliqua pallacarum quas in defunctæ locum Ce-  
nidis plurimas constituerat: ac secreto in balneum triclini-  
umque transibat: nec ullo tempore facilius aut indulgenti-  
or traditur: eaque momenta domesticū ad aliquid petendū  
magnopere captabant.

de publicisq̄ actibus absolutis caros admittere attamen seneca censor romanæ luxuriæ fœuissimus i epī-  
stolis ad luciliū uiuere illos cōtra naturā assentit. q noctū uigilat iterdū dormiunt quoq̄ eleganti uocabulo  
græco lychnobios uocat: quasi dicas lucernarios: siue ad lucernam uiuentes. Breuiariis: summariis de qui-  
bus suo loco plura. Obiter annotandū breuiem & breui masculi. & neutro genere elegantē & latinæ dici i  
eo significat: quo uulgus usurpat: breuem apostolicū notandū. Lampridius in Alexandro milites suos sic  
ubiq̄ sciauit: i cubiculo hēet breues & nūerū & tēpora militariū. Flauius uopiscus i aureliā: breue noīnū

Frictio

Sphæriteri-  
um Locus  
iuriconsul-  
torū corre-  
ctus  
Hypocau-  
stum  
VaporariūHypocau-  
stis  
Stufæ uo-  
cabulū pe-  
regrinū  
SphæristæQuinq̄  
res optula-  
trices  
Famem to-  
lerare noxi-  
um est  
uita dispo-  
sita dele-  
ctat

PHIL. De nocte uigilabat: scri-  
psit Plī. uespasianū noctibus uti  
solitū: ut dieq̄ actus noctibus &  
nocturnos diebus traheret: qd̄  
& heliogabalū facitisse testis ē  
lāpridius: q̄ sub uesperā de som-  
no surgebat: mæ aut dormire li-  
cipiebat. hūc uiuēdi ordinē itq̄  
rephētibū: sic taxat Oratō i her-  
mogene. noctes uigilabat ad ip̄m  
mæ diē totū steterat. Sextus au-  
relius i hāc sniam ait de uespasia-  
no sic senēs. Institutum uisitor  
me oī impo tēuit uigilare de no-

noctes. li. 8.

uigilare de  
noctelychnobii  
Breue  
Breuis

cōscripsit. Itē breue legit singulis quoq; nosa cōtinebat. Calcabat se ipse: sōc in hoc dissimilis erat a luro & delictis effemiatore: q̄ adeo uitā & cōsuetudinē mēbroge homiōq; dedicatū: ut semetipso nec calcare sciat nec uelint. i quos merito retorqueri pōt illud spēhāe formā: q̄ cū uidisset hospite ministri manibus calcari nūq̄ o pater iquit hic māus nō habet. Amiciebat: uestiebat: unde amicus & amicimia & amicala dicta. Gestatio: gestatiōes usum iter medicinas ab hōie pēdētes enumerat Plinius i asclepiadis iter ea quae quiscq; sibi p̄stare remedia pōt noiauit gestatiōes. Sextus aurelius sic. Vigilare de nocte publicisq; actib; absolutis caros admittire: dū saluat calciamēta sumēs & regiū uestiū. post it negotiis q̄cūq; a duessent auditis exerceri: uestiōe deinde regēscere: postremo ubi lauisset remissione aio cōuiuui curabat: de gestatiōe sic scribit Seneca i. ii. epistola: gestatio. & corpus cōcutit & studio nō officit possis legere dicat: possis loqui possis audire: quoq; nihil nec ambulatio qdā uetat fieri. Pallacaze. π. α. λ. α. κ. ὑ. κ. α. i. α. α. λ. α. κ. i. α. α. graci uocat: quā nos pellice nūcupamus: quod latinū uocabulū cū de graco flexū sit ut iquit gellius: scunt sunt scriptores nō proletari sed classici: q̄ dictiōe graca quā latia i significatu cōcubia uti maluerit. Plinius in xxxv. de Alexandro loquēs sic ait. Nāq; cū dilectū sibi ex pallacis suis p̄cipue noie campaspē nudam pingi ob admirationē formae ab appelle iussisset: eūq; cū pari captū amore sensisset: dono dedit eā. Itidē nūc trāgilus pallacū duxit pro pellicū siue cōcubiarū. Defunctae cēdis: ante dictū est Vespasianū post uxoris obitū habuisse q̄m iuxta uxoris loco coenida Antōiae librā. Indulgiōe: iciliatior p̄rior faciliōr ad indulgiōem: ita enī uocat imperatorias cōcessiōes bēignitateq;. Ea momēta captabat plurimū refert quo quis tempore principem adeat & alloquat: quē si intempesti uiter accesserimus repulsi paciemur. Si uero tempēstiuiter uoti cōpotes existemus. Vnde ait apud Maronē dido ad annā fororē. Sola uiri molles aditus & tpa noras. Item alibi. Et quae mollissima sandi. tpa. i. hāc sniam est illud iuculēte scriptū ab Ouidio. Nō adit apte non legit idonea credo tpa. scribit Sididius apollinaris theodericū gothorū regē cū i alea uinceret fuisse indulgentissimū. tūc enī iquit petitiōib; portus aperit: tūc ego aliqd obsecraturus foeliciter uincor. Comissimus: bēignissimus. facillimus. suauissimus. Comes enī ut docet. M. tullius benigni faciles suaves homines eē dicuntur. Dicacitatis scurrilis: haec i oratore & uiro graui uituperat: rātomagis i principe uidet rephensibilis. unde Liuius de philippo macedonū rege scribēs. Erat iquit dicatior natura q̄ regē deceat. & ne iter serua qdē risu satis tēperās: Cicero in. ii. de oratore. Virādū ē oratori utriq; ne aut scurrilis iocus sit aut minimi quē sit in hoc scurrilis oratori dicacitas magnopere fugiēda est. Quirilianus quoq; i. vi. ait dicacitas etiā scurrilis & scēica huic p̄sonae alienissima est: est aut dicacitas a dicēdo dicta. p̄prie significat sermonem cū risu aliquos ioculentem. ideo demosthenē urbanū fuisse dicatū: dicacē negat graci β. ο. μ. ο. λ. ο. χ. ο. υ. σ. κ. α. i. β. α. α. ο. λ. ο. χ. i. α. i. uocat: quos nri scurras & scurrilitatē. fuidas i ethymologia plura de bomolochistat: scurrat aut uocabulū a sequēdo tractum est cū id genus homines sequi soliti opulētiores.

M. A. N. Breuiarius: quid breuiariū esset ex annei seneca snia supra ostendimus. Amiciebat. uestiebat. Obuenissent: ex breuiarii annotatione primo alteroue loco oblata essent. Pallaciarum: concubinarum Cnidis: Antoniae libertatē: quam post uxoris obtum legitimae prope coniugis loco habuit. Faciliōr: tractabilior. Indulgiōe: propitior ad ea cōcedenda: quae peterentur. Comissimus: maxime comis ualdeq; affabilis. Dicacitatis: sermonis cum risu incessentis: sic enim Fabius dicacitatem interpretatur. Sic scurrilis: ita ad scurrilitatem accedentis.

PHI. Prætextatis uerbis: prætextatū sermonē ueteres obscenū appellauerūt ab eo dictū qd̄ p̄textatis nefas sit obsceno uerbo uti. alii dici putāt quod nubetibus depositis p̄textis a multitudine porroge obscena clamētur in excerptis festi pōpei haec sentētia legis mēdosa: cū i codice legitimo p̄textus sermo ita explicetur: sicut a nobis in praesentia explicatus est q̄ sensus ad amūsim qd̄rat cū trāgillo: non enī p̄textata uerba intelligi uoluit pudica: sed ecēterario: obscena & lasciuientia sicut & Macrobius cū ait i secūdo saturnaliū. haec nobis sit litterata lēritia & docta caustillatio uicē plāipedis & fabulōis impudica & prætextata uerba faciētis. obiter emendāda est dictiō mēdosa i codicibus Macrobi. Nāq; fabulonis uulgo legitur cū legēdū sit subulonē: est aut subulo linguam ethrusca tibicem. apud enniū. subulo uicinas propter astabat aquasin alio significatu dicuntur subulones ceruicis sunt cornua simpliciā. minimūq; ramosa ad subularū similitudinē: ut docet aristoteles in nono de animalibus: & hoc est quod intelligi uoluit plinius sic scribens in. x. alius sim.

De locis post cenā & quibsdā facietis dictis ipis. **I**n sup cenā aut & temp alias cū amicis multa ioca transigebat. Erat. n. dicacitatis plurimā: & sic scurrilis ac fordia. ut ne p̄textatis quidem uerbis abstinere: & tamē nonnulla eius facietissima extent: quibus & hoc mēstrum florum consulare admonitus ab eo planstra potius quā plostra dicendā die postero Flaurum saluta uel Expugnatum autem a quadā quasi amore sui deperiret: quum producta pro concubitu sēstertia quadraginta dōsal set admonente dispensatore quemadmodum summam rationibus uellet referri Vespasiano inquit adamato.

prætextus  
sermo  
  
prætextata  
uerba  
Correctus  
macrobi  
locus  
Subulones  
qui

De uersibus græcis per eum editis & aliis locis & facietis dictis eius.



**V**ebat & uersibus græcis tempestiue satis: & ut de quodam proceræ staturæ improbusq; nato μακρὰ βιάδι σκρὰ δάδιον ἀλλικροσ χιὼνι τ' ἄχος. Et maxie de cerulo liberto, qui diues admodum: & subterfugiendum quandoq; ius filci ingenuum se, & Lachetem mutato nomi ne cœperat ferre ἀλαχῆος ἀχῆος ἐπ' ἀνστάνιος ἀμύσσες ἐξυ φάσωνι ἐρίῳ κυρίαλος. Et maxime tamen dicacitatē in de formibus lucris affectabat ut inuidiam aliqua cauillario ne dilueret transiretq; ad sales. Q uendā ē caris ministris dispensationē cuidam quasi fratrem petentem: quū distuli se: ipsum candidatum ad se uocauit exactaue pecunia quā

plūcia tribuit: ut in eodē genere  
subulūbus ex argumēto dictis.  
Idē. xxviii. ad efficacitē ē ad tē  
subulo ceruog. generis. planipes  
uero ut id quoq. macrobii uer-  
bā trāscūtē explicemus: signifi-  
cātorē plāpis dīcē cōcordā.  
plāpēdā autē dicta est ob hūili-  
tātē argumētū eius ac utilitatē  
actorē q. nō conuerno aut focco  
uātē in kōrniā: sed plāis pedibus:  
idēst nudis iēunt p̄sentū. unde  
a plano pedē plāpēdā fabulā:  
actor plāpis dictus: sicuti docēt  
Dāruē & Diomedēs. hūc illud  
galiēnū. ex libro primo notūm  
articulū. si ut plāpēdī fālādī ita

planipes

plānpedia

dos & frequētamēta quē dā uaria nōbīc icineret. actus quoq; scriptor togatarū ait dicit aurū : exultat plāpēs. Plaustra potiūq; plostra: satis notū est cognatiōē esse quādā iter au. & o. ut aula & olla. uñ air pīciliēs i primo trāsit. au. in. o. pductū more antiquo: ut lotus p lautus plostrū pro plaustrū cotes pro cautes: sicut ēt ecōtra: p. o. au. austrū p ostrū. ausculū p okulū: frequētissimēq; hoc faciebant antiq; unde & coda uariē & Cicero p cauda uisupā: uespāsius itaq; cū uideret flogē uelle emēdare cōsuetudinē pīscorum: tanq; parū latine: plostrū diceret: flet plostrū dūcētū foret: locatus in nose fiori nō florū salutaris: flet flau rūt: tanq; eadem rōne flauus dici debet nō florus: quā ille cētebat plaustra dūcēda esse nō plostra. Dimilitiū plostrū est plostellū. Oratius plostellō adiūgere mures: Expugnatus exoratis id cōcubitu: sicut histo rici memoratē Alexandrū magnū uicū fuisse a theletri regis amazoniū petere pueritē ut secum cōcubere uellet: quō diebat se uisē ad cōmūdiōis cū regē liberos. Perduca: addūca ad cōcubitu uespāsiū: si gnificatē autē loquutus est: cū pductores auctore aconio pēdiū i hoc dīffrāt a leonibus. q. lenones sūt scortoz: pductores eazū personagē: quos stupra exereita legibus uisidit. Sumā ratiōibus referri: dīpē sūto Caxanis i ratiōario dīgēter referre flos oēm pecūniā nose pīcipis expām & tūm acribere. uer: bī gratia. ut ita sentiat p. edificāda uilla: cētū dedit: pro cōmēda sūppelleclis dūcēa. nūc itaq; dīplōrator ra tiōibūq; pīpīosus cū nesciret quomodo hēc sumā donis dātū sūmāz pro cōcubitu i codice expām ēt re ferēda: iterrogauit pīcipem: quādmōdā uellet i librū pīscribē: ille facillimē dixit pro adamato uespa sianō: tanq; id diuersum foret a cōsuetudinē cōbini. iofen. mātēs nō amatī errogare pecuniā ut uorēt. p. pōtes enīlāt: sed quā illa dīxerat se amōre uespāsiū dīpēre: cēlegāt & feliuiter ita referri iulit i codi cē ratiōinorū. sic tu quoq; ichyē Hāmbal pī unq; a poella iuitatus fueris ad palestrā ueneris: moxq; ex tua liberalitate illa mīlere amatorio dōaueris. potēs in ratiōario: summam expām ita referre pro Hāmbale adamato. hellogabalus eunuchos rōibus pīpīosus habuit. Improbius natōz ex fordido loco natū uelū tī spūia signare uidetur: *Δακρυβιβαρ*: uerū est. ex. vii. liandō rhapsodia: quō describit aiōx dū uadit iñ hēctore pleno gradu lēgti corpore sublimi dextra trabalē locū quāuēs. sic aīr iñterpīati potest lēgis pī sūbus uadēs quāuēs hāstam umbrā lēgtiōis. Vespasianus ad proceram staturam illius: quem taxabar allu dens tetulit hoc carmen. tanq; in homine nihil foret præter proceritatem. sicut nos ecōtrario de homīe pu sillo interdum dīcēte ioleum pygmeo breuior grauem timentī. . . .

Aula olla  
plastrum  
plostrum  
Coda

Thalestris  
ad alexan-  
driū  
perducto-  
res  
Lenones

pro adama  
to uespasia  
no

M. AN. Prætextatis puellis licenti. Facetia ioculariter dicta & q̄li audiēdi sitimur fabii verbo utar fa-  
cilius. Plautus potiusq̄ plostra quasi plostra minus eleganter dixeret. Plautū salutaui: quō floje dice-  
re debuisse ad prædictū illius alludens emendationē. Exponatus præcibus fatigatus: quādam ad cōcu-  
bitū admittentes. Amore suo: sui elegiū distisset. Produci: ad cōcubitū admittit. Adamat: ad mere-  
triculæ p̄fessionē respicitur: se illi ardētē amare p̄dicabat. Μακρα Βίβος κραδάων ἀδολικός χιὼν  
λεχός: lōge uadēs ubiq̄q̄ lōgiōris umbræ hastā ex secūdo illudis sūmptum.

PI-11. - Ob subterfugiendū fisci ne fisco id tributū ferret q̄ libertini ex p̄rito more pēdebant: Tempore secūdi punici belli decretū fuit ut libertine formae pecuniā pro facultatibz suis cōferrent: quā domi daretur ferone: quae dā est libertinog. ἐλάττωσι latine sic interpretat: olaches: laches quādo mortuus fueris iterum diceris cerulius. & ita significari uoluit nominis mutationē nihil illi profuturam ab subterfugiendū. Caussillatione: seneca & Cicero caussillationes dixerunt: q̄ graec̄e sophismata nūcupantur hic causi litio accipitur pro causillo diculo & factiofa urbanitate alias signat iritionem. Dilueret: solueret: reselleret. & quasi mitiorem redderet. sicut uinum dicimus aquā dilutum. Augellius. sicut fecisse ciceronem scriptum est: eum id quod inficari non poterat urbano factogō dicto diluit. Dicuntur oratores in causis agendis diluere argumentationes aduersit: quādo per refutationē obiecta refutant. Aduolus. mihi tam

## Cancellation

Diluvio 2. 17. 18.

2 vinny

dudū satis est. si nō modo crimi-  
na obiecta plenissime deluit. Ad  
sales: ad falsa dicta & ridicularia  
Pli. i. xxi. uita humanior sine sale  
neq; degere: adeoq; necessarium  
elementū est: ut transierit intel-  
lectus ad uoluptatē. animi quoq;  
simia sales appellans, oilis uitae  
lepos: & summa hilaritatis: labo-  
riq; reges: non alio magis uoca-  
bulo cōstat: hinc illud Iucani nō  
soliti lufere sales. & Terentiū ha-  
bet salē: quod in te est. & Catuli.  
Nulla in tam lōgo corpore mi-  
ca filis: quod ut interpretat  
gnilianus: significat nihil in corpo-  
re eius esse ridiculū. Cuidam  
quasi frater: sensus est: quidam sa-  
uorabilior apud principem ab eo  
petiti dispensationē aulicā dari  
cuidam: quē sibi frateris loco esse

Elementū  
salis  
necessariū  
sales

Cādidatus

assueuerat ut res foret impetrabilior. uespasianus utpote solers & ueterator se uocauit illū petitorē dispen-  
sationis. siscitarusq; est q̄tā pecuniā pactus esset se daturū ministro suo pro impetranda: quā cupiebat: dis-  
pensatione. quo cognito eā pecuniā exegit ipse: & sine intercessione alterius dispensationem tribuit. iocatus  
mox in ministro quod hic quē appellauerat fratrem: factus erat sibi frater: tanq̄ more fraterno secum patri-  
tario pecuniam diuississet. Candidatum: petitorē dispensationis: nam ut alibi dictū est candidatus ge-  
nerali uocabulo nō solū petitor magistratuum dicit: sed aliarū quoq; re: sicuti docent testimonia erudi-  
tiorū: ad quae perinde atq; ad anchoram cōfugimus. Cum suo suffragatore: cū ministro optulatore admi-  
niculatoreq; qui apud principem suffragabatur amico pro dispensatione. Interpellanti: interponēti prin-  
cipis actioni. alias interrupti mediā alterius orationē: hoc enim significat interpellare. Ad calciandas  
mulas: calcantur mule quādo soles ferreis ueluti calciatū muniunt. Dixit plinius camelos in lōgiorē sit  
nere sine calciatū satiscere. Adeunti litigatori moram praeberet: sensus est. dū uespasianus faceret iuratio-  
lio caruarius: qui principis caruam regebat desiliēs ad terram fecit subsistere mulas: tāq̄ dīscalcitae de-  
perditis soles iterum forent calciandas. existimauit uespasianus hoc fieri ut litigator nescio quis data mer-  
cede muloni haberet occasionem ad se accedendi: & linē suam explicādi. unde festiuit ad mulionē. Die  
mihī inquit quantū lucrum fecisti dū calcās mulas: uel potius calciare te simulas. quasi dicere uellet quan-  
tum pecuniam accepisti ab hoc litigatore: ut sub hoc praecepto posset ociose satis rem suam denarrare. mu-  
lio confessus est: de lucro & id paritū est cum uespasiano.

M. AN. Ius fisci: cui libertinae conditionis erant obnoxii. ὁ ἀρχὸς τοῦ ἀλκίου ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν  
ἐστὶν ἀρχὸς ἰσχυρῶν καὶ πλούσιων: οὗτος ὁ ἀρχὸς ὁμοῦ καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδῶν καὶ τῶν  
ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

Ad sales: ridicula uerba. Dispensationē: haud memini me uisū legisse candidatos ad dispensationem peti-  
dam procedere solitos: nisi metaphoricis dictū accipias: sed uide ne dispensatorem quandam e charis mi-  
nistris sit legendum. Petentem: solēni more pro candidato cū quo pactus erat pecuniam tanquam pro fra-  
tre supplicantem. Quom distulisset suffragiū suū: aut si nihil placeat mutare quū nō statim annuisset: sed i  
aliud tēpus rem distulisset. Candidatum: eum pro quo petebat. Vocauit uespasianus. Eractae expressa.

Suffragatore: id est ministro illo qui pro candidato supplicabat. Ordinauit: nihil mutandū sit dispen-  
satorem instituit: si uero aliter legendū suo suffragio & auctoritate questorē addidit: uel quid aliud de-  
clarandū curauit. Suspensus: uespasianus. Calciādas mulas: ferreis soles munēdas. Adeunti: litigatori su-  
sus est. suspensus uespasianus mulionem suū desiliēs ad calciādas mulas: ut adeūti litigatori. i. ut litigatore  
dum mulae calciarent per oclū sibi dicere posset q̄ uellet: ac hoc ille pecuniā aliq̄ ob eā morā mulici de-  
disset. Interrogauit uespasianus a mulione petiti. Quāti calciasset: hoc est quantam pecuniam cum li-  
gatore calciādi praecepto pepigisset.

Sordidum  
uectigal.

PHI. Urinae uectigal: sordidum profecto uectigal & ex re sordidissima repperitū minimeq; principi co-  
ueniens: quod hoc opinor pacto excogitauit. Romae i angiports & in angulis uiciorum: amphorae antiquas  
erant collocatae: in quibus transiitores ebrii & uinolenti urinae libidinae iacessente meiere solebant: qd  
indicat Caius titius ut aetatis iuuetutē in oratione q̄ legem sanāam suauit: cuius uerba subiicimus. dū ne  
sunt nulla est in angiporto amphora quā non impleant: quippe qui uesicam plenam uini habeant: uenit  
in coracium tristes iubent dicere: quodam negotium est narrat. iudex testes poscit: ipsius it mēdixit: pra  
uino sustinet palpebras. haec titius. ex hoc coniectamus uespasianum nouum sordidūq; tributum reperiē

amphorae  
angiports

gusti pertinere dicebat: alterum ad parthorum regem: qui capillatus esset. prima quoque morbi accessione: ut iquit pu- to deus fio.

De infirmitate & morte eiusdem.



**C**onsulatu suo nono tentatus in campania monti- culis leuibis. ac protinus urbe repetita Cutilias ac reatina tura: ubi astiuare quot annis solebat pe- tiit. Hic quum super urgente ualitudinem creberrimo fri- gidæ aquæ usu etiam intestina uiciasset: nec eo minus mune- ribus imperatoriis ex consuetudine fungeretur: ut etiam le- gationes audiret cubans aluo repente usque ad defectionem solutus imperatorem ait statem mori oportere. Dumque cõ-

decretâ ad statum erigendâ. nã quædamodum basis futura est & fundamentum statui erigendæ. ita manus caua erat istar basis ad pecuniâ statui cupiendâ. Nõ inuenisse bases in pedibus huius dicitur: quibus corpus fulcitur. In actibus apostolorum cõsolidatæ sunt bases & eius plâte. Nec in periculo mortis. sextus aurelius. seriis ioca quibus delectabatur admiscens in interit. Cõsimilis fuit hadrianus: qui moriens hos uersiculos lu- sisse dicitur: anima uigula blâdula hospes comesque corporis: quæ nunc abibis in loca palidula rigida nudula nec ut soles dabis iocos. Mausoleus: sepulchre. Romanoque imperatores de quo supra satis multa. Paruif- set: nulla euidenti rone patefactum fuisset: ex cuius patore siue apertura uidebatur portendim. mors uespasiani: ad quæ recipiendû foret sepulchrum sua spõte reclusum ac patefactum. Stella crinita: cometes. Ad iuliam cal- uinam: cû prodigia sint sub obscuro & perplexa: uespasianus pdigium sepulchri Cæsaris patefactum: non ex de pri- nere dicebat: qui nõ erat ex gente iulia: sed ad feminâ e gente augustiã quo id mausolei fuerat extructum tanqui illa proximior foret cõditori q ipse: & talia proximioribus minitari uideantur. Atque ad parthorum regem. pdigium de stella crinita. Capillatus esset: cû cometes sit sidus capillarum & comæ modo in uertice hispidum sehiuerit uespasianus dixit id pdigium pertinere ad regem parthicum: qui ita capillatus erat ut stella cri- nita crine sanguineo apparuerat: & ita ex noie & effigie ducebat sales sextus aurelius cû crinitum sidus ap- paruerat. Istud inquit ad regem persæ pertinet cui capillus effusior. pte ut ingit strabo i. xv. gestat pilcu tur- ritu & riaras magos insulis similes. & sintonu pâni uolument. Vrpote deus fio. i. morior. Nã post morte Cæsares referebant in nume deo. unde quicquid Cæsare dũ agit animâ eleganter dicere potest: se deũ sic ri. cû per mortẽ transeat ad diuinitatẽ: qua mox est cõsecrandus. Nã ut docet Tacitus diuus honor principi non ante habetur: q̃ agere inter homines desierit. Tentatus motiunculis: agiturus iuxta alui lubrice mo- tionibus & quibusdam quasi pontiunculis & uerminationibus: quæ ut ait Seneca. primo motu uerantific aurem dicitur motiuncula. ὑποκῶπιος + ἰκῶν. ut legiuncula & procuratiuncula exceptionuncula.

M. ANTO. Pensione: uedigialis exactione. Odore: fetore aliquo. E locio: ex urina. Colossæ: i spe- cie colossi. Paratâ basim: manû. Cæuam fore: fundamentum colossi ad destinatam illius conflationem alludens. Mausoleus: iulie gentis sepulchrum: quod in capõ martio fuit. Ad iuliam caluinam: sic enim legendum non iuliam: nam iulie nõ iunite id gentis fuit sepulchrum. Alterum: crinitam stellam: cuius plinius meminit.

Q. II

pro amphoris in urbe reficiendis: quibus uesicæ commentanti exo- nerabantur. pôt referri id uedigi- gal ad urinam: qua füllones utu- tur: quos ob urinæ tractationem tẽtan podagra negat plinius. uri- na eni podagris medet. Cõmẽ-

tus: excogitasset inuenisset. Ex primâ pensione: solent tributâ pluribus pensionibus persolui: sicut carthagi- nenses a romanis mulcati fuerunt: ut. x. milia talentũ auri descripta pensionibus æqs in annos quinquagita soluerent. Admouit ad nates: apposuit alludens ad uri- nam: quæ admorta naribus infestat olfactu urina pessima est atque mortifera nigra crassa mali odoris doctri- si in spurcũ uas mittant: ut dicit bat epitectus cõputre- scunt: suntque urina foetidiores spurciore seq. Atqui: sed- aduerbus est. E locio est: ex urina est hæc pecuniã: tan- quam sententiã illâ iuuenalis docere uellet esse uersili- mam: lucri bonus odor est ex re qualibet. interrogatus bias quidnã faciens homo delectaretur: uerans inquit. lociũ autem latinum uocabulũ est & uetus: qd signifi- cat urinam apuleius in asino au- reo: nudus & frigidus & locio perlitus quasi utero matris reces editus. Publicæ: a suis populis: unde legari ueniebant. Colossæ ad colossi magnitudine. Alexan- der statuâ colossâ locauit alto noie colossica & qũ στυγχι + ἰκῶν. colossicoterâ signa didic- tos cyclamini a plinio dictæ co- lossini ob altitudinẽ. Conti- nuositate. Cæuam manû: late- ter petiti pecuniã sibi representari

Vedigal

urinæ

Vrina

medetur

podagris

Vicina

Hiemps

Sententiã

epiteti

Lucri

bõus odor

Locium

Colossi

cotera

Flos

colossinius

Bases

pedum

animula

uagula

blandula

sidus

crinitum

ad regem

capillatum

Deus fio.

motiuncula



## TITI VESPASIANI

Puto deus fio: satis ut bane ad mortem respexit: quando Cæsarum quidam uita defuncti relati essent iter deos. Motuunculis analogicos a motione ut a lectione lectiuncula.

**Cutitias aque**  
Cutitias lacus est in agro reatino Cutitias lacus est in quo fluctuat insula. quam umbilicū Italiae esse marcus uarro tradit. plinius quoque in secundo ad cutitias aquas siluā semper fluctuātem memorat quæ nūquam die ac nocte eodem loco uisit. Vbi aestiuare: aestiua agere: & aestiuo tēpore morari. Aquæ usui: desinat ut opior aquas subcutitias: quæ in sabinis gelidissimæ sunt: & ut auctor est plinius l. xxxi. suā quodam corpora inuadunt: ut ppe mortui uideri possit: aptissimæ tamen stomacho. neruis & uniuerso corpori. Aquā potui in salubrem esse medicorum schola testatur. Deterrimā uero illam eē: quæ sit ex diluta niue Aristoteles tradit. causamq; ascribit in problematibus plinius in. xlii.

**Subcutile aque**

surgit ac nititur inter manus subleuantium extictus ē. viii. calen. Iuli. annum gerens ætatis sexagesimum ac nonū superq; mensem ac diem septimum.

De certitudine eius circa filios successores.



Onuenit inter omnes tam certum eum de sua suorūq; genitura semper fuisse: ut post assiduas se cōiurationes ausus affirmare senatui aut filios sibi successores aut neminem. Dicitur etiam uidisse quandam per quietem stateram in media parte uestibuli palatinæ domus positam examine aquo cum altera lance Claudius & Nero starent in altera ipse ac filii: nec res sefellit: quando totidem annis pariq; temporis spacio utrique imperauerunt.

## TITI VESPASIANI.

**Vox uespasiani uirilis**

**Mors lenis**

**Examine State rounus**

refert potum aquæ carnes alere: ideoq; minus roboris esse in corporibus illis & minus roboris: contragere la bores patiar. Muneribus officiis. Cabās in lecto ægrotus iacens: Oratius: trāslyberim lōge cubat is ppe Cæsaris ortos. Aliuo ad defectionem soluta: facto uentris profluuio: quo perit. Imperatorem ait stātem: uerbum plenum fortitudinis & utilitatis: quo indicauit uiriliter moriēdum esse & firmiter: dum ait turpe esse imperatori cubandi mori: quem stantem mori oporteat: in hanc sententiam ait Sextus Aurelius. uentris profluuio festus & affurgens stantem ait imperatorem excedere terris decet. Elius uerus romanus imperator subinde distabat. finem principem mori debere non debilem. Videtur autem hæc uespasianū mors fuisse talis: qualem in sine scribit plato cōtingere: qui in Timeo refert eam mortem inter cætera mortis genera esse lenissimā: quæ senio paulatim ad finem deducēte naturaliter subrepat & cum uoluptate potius quam cum dolore cōtingit. Super: insuper. Genitura: natiuitate. sicut sæpe ante dictum est. Aut filios sibi successuros: hoc idem memorat Eutropius: cuius hæc sunt uerba: genituram filiorum ita cognitā habuērunt cū multæ cōiurationes contra eum fierent: quas patrefactas ingenti dissimulatione cōtemptit: in senatu dixit aut filios sibi successores aut neminem. legimus apud philostratum quemadmodū apollonius thyanæus uespasiano suauit: ut imperium Romanum capesseret: in quod filii essent successuri. Staterā examine aquo: examen ut inquit Seruius proprie est filium illud: quo trutina regitur. & in statera laces ad æquilibrium diriguntur. stater uero genus est nūmi. cuius mentio fit in euāgelio. & in Canonis scripturis: & autem ponderis uncianti ut docet fortunatus. Claudius & Nero starent: somnium hoc portendebat uespasianum una cum filiis tanto tempore imperaturos. quanto Claudius & nero imperauerunt: imperauerat autem Claudius annos. xliii. Nero totidem. Vtriq; & claudius & nero ex una parate: uespasianus & filii ex altera. Nam uespasianus. x. annos imperauit: Titus tres. Domitianus uero. xv. qui omnes in summa collecti annos efficiunt. xlviii. quor claudius & nero imperauerunt.

M. AN. Cutitias: nomen loci proprium: ut bouillas fregellas. Aestiua: aestiuis mōsibus secedere. Scitum: nō cubātem. Genitura: genesi horoscopo. Quādam stateram: græci τοῦ στατῆρ δα numerū gēus dicunt: sed tu instrumentū ad pondera exigēda aptum intellige: seu bulāces ipas. Examine: media ligula lauces æquante. Vtriq; imperauerunt: ut quorū annos habuissent claudii & nerōis principatus totidē tres flauie gentis: qui nō multo post successere essent habituri.

## TITI VESPASIANI.

**deteriores incoluiores**  
**res**  
**Diurnare pedes**  
**deoe; lana**  
**xi**



ICVT EADEM terra cicures gignit & seras: frumenta & tribulos: sentes & fofculos: sic ex uno uespasiano. ueluti ex eodē fonte dulcedo amarorq; pcessit: quod. n. dulcis Tito: quid amarus Domitiano. quoq; tāta fuit mox dissimilitudo: quāta iter demer & mitione: comicos fratres pfecto nō existit. Alter mitis clāmēs placidus & uirtutū cōciliabulū. alter ferus truculentus & flagitiorū officina. Sed ut iquit elegāter quadrigarius: hæc maxima uersatur in terris deorum iniquitate: quod deteriores sunt incoluiores: neq; optimum quēq; inter nos finit diu uiuere: siue ut ipse dixit durare: & n. ritos: qui erat optimus bonitātē suam nō diu in imperio potuit exercere. Domitianus q erat pefissimus per. xy. annos per seua truculentiaq; natura impune crassatus est: uerū. n. uero qui dixit deos pedes la-

C. SVETONII TRANQ VILLI LIBER. XI.  
DIVVS TITVS IMPERATOR AVGVSTVS.

ITVS cognomine paterno amor ac delitiæ generis humani tantum illi ad promerendâ omnium voluntatem uel ingenii uel artis: uel fortunæ superfuit: & quod difficillimū ē imperio quādo priuatus atq; etiā sub patre principē

natos habere: uerissime dixit. Itē to. n. gradu & ifono uestigio: ad fontes puniēdo p̄grediū. Nāq; Domitius fuit uitæ: de famantimæ meritis tādem p̄onas de dicit: bitohānata morte extinctus: quē domestici cōmūdarūt: cū Titus ipse leni habitu obitus & naturali morte defunctus sit: cū itus uitæ interptamētū id aggre-

diamor. Titus cognomine paterno: titulos appellauerūt priuati ornamēta: quæ sacerdotēs capitibus habere solēt ut metā ab eo quod matres familiās erines cōuolutos ad uerticē capitis: dicitur titulos: fuit ab eo q; altissimū i urbe: quod est ara. ea res tutissimā titulus uocat: milites quoq; tituli appellabāt. quasi tituli qd patriā tuerēt. unde titi p̄nomen ortū esse autumat festus: ex quo persius ut dicitur: igētes trepidare titos Imperator uero titus cognomine paterno fuisse: dī: q; & ipse Titus uestpasianus est appellatus Cor. Ta. Titus uestpasianus ē iudæa scolum: adhuc galba missus a p̄re. Plī. l. i. l. Nā ut i. x. diebus utrūq; sydas quæreret & nostro euo accidit imperatoribus uestpasianis: p̄te tertiū filio ite. q; cōsulis. Sextus Aurelius. Titus uocabulo patris ē uestpasianus dictus: Eutropius. huic filius titus successit qui & ipse uestpasianus est dictus. Amor ac delitiæ generis humani: cordus tradit Gordianū adeo fuisse amabilem: ut oīs Romāus populus eum delitiis suas appellaret: titus uero nō unius tantū populi: sed qd lōge praxitātus est: humani generis amor fuit & delitiæ. Sextus aurelius. Adeo hac rito immortalē gloriā cōtulerūt: ut delitiæ atq; amor humani generis appellaretur. hoc idē memorat eutropius. hinc illud pacati ex panegyrico ad Theodosiū: Quin ore nectua Trāgillus amor generis humani Titus pietate memorabilis antoninus teneret. Tanti illi ad promerēda: hæc oīa uelut ei p̄ parēthesim interposita uident: ut cōiūgas p̄cipiū p̄m capitis cū p̄cipio secūdū: hoc pacto. Titus natus est ex quo apparet nō satis p̄fūcitate capita eē digesta. ad p̄merēda dixit p̄ demerēda & cōclūda. Ingeniū: sicut oīi i scipiō africō tāta naturalis ingenii dexteritas fuisse p̄dit: ut hostes it īstissimos facūdē al loquēdo sibi cōclūaret. Vel artis: ut qdā q quodā qd artificio utunt ad suuorū hōium colligēdū. Mar. T. in epistola ad Qu. fratrem laudat in uirgilio. & C. Octauio artificio beniuolentiæ colligēda. Salustius quoq; docet in. L. syllā. fuisse artē gratiæ multū aucupādē. Vel fortūæ: tanq; q fortuarius est illi oīa habūdē superflint: cū fortūa & fauorabiles faciat & sumos & cōtrario cōtemptibiles & infimos: si ita decreuerit: quæ ut in p̄ Plautus huana fingit atq; ut iubet. Superfluit affluēt & copiose affuit superfluit sup abundauit. tibi aliud significat. sicut suo loco tradidimus. Et qd difficillimū ē in impio: cū īgerit ferre eē solat in uidiosum & maluiolētiā plenū: mīge fuit Tito i principatu superfluisse tantū ingenii ad cōclūdōs mortaliū animos. hoc n. difficillimū est: cū pleriq; omnes libertatem amant seruitutē oderint.

MARCI. Antonii fabellci ad augustinum Barbadicum serenissimum uenetiārum principem p̄taphra fēs in Titum paracenis undecima.



Ognomine paterno cōtigit Tito p̄cipi i publica administratiōe dux excellēssime: qd & mortaliū paucis ac nescio an uerus nulli dixerit. Nunq. n. iuidia altioris fortūæ uiros destitit incesse re. Estq; ap̄ Xenophōtē p̄clare scriptū animantiū nulli difficillius īperari q̄ homini: quo sicut rāto i ea fortūa relinquitur in cōtētiā locus: atq; ob id ita cōparatū: ut quo maiores sint uitæ successus plures honores q̄riti eminētiore fastigio quisq; collocatus: ita maior undiq; illi cōfī: iuidia: ex inuidia odiū: ex odio īfectatio & aduersi rumores. Sic plurimi qui in priuata fortuna in cōtētiā uitæ habita sue rānt: postquā ad fastigium dignitatis sunt euecti: quasi priori uitæ cōtrariū abissent in procacissimos inuidiæ moris rumoresq; amantissimos incidere quasi euenire non possit: ut quisquam in publica fortuna melior fiat q̄ in priuata fuisset. uerum satis constat Tito principi aliter cōtigit: sicut quū priuatus & uiuio adhuc patre infamia nō caruisset: post adeptum imperium ita prorsus omnem uitæ suspitionem diluit: ut in gens mortalium consensu humani generis delicias appellaret: tantum uel prioris uitæ mutatio ualuit: uel quod magis credo accuratissima rerū administratio felix ille: sed tu dux iucundissimē felicior cui in priuata & publica fortuna semper eadem fama constitit: tuisq; clarissimus fuisse uera namq; & certa felicitas in perpetuitate consistit. Cognomine autem paterno: dixit uestpasiano: uterq; enim pater inquam & titus qui illi successit uestpasianus est dictus. plī. & nostro aro accidit imperatoribus uestpasianus patre tertio: si hio iterum quum haud dubie de tiro & patre loqueretur & rursus quem intra quadriēnium imperatores Cæsares uestpasiani pater & filius censoreq; egerunt. Item imperatoribus censoribus uestpasianis: quibus plā nāz colliguit tam patrem qd titum filium uestpasianum nominatum. Superfuit: affuit in hunc finē signifi carum cepit id uerbum circa plinii & tranquillī tempora usurpari. quod Gellius ait apertioribus repudia tum. Imperio: quidem quo amplior est fortuna eo magis obreclationibus & inuidiæ obnoxio: mirum sine ac p̄cne: incredibile dictū: quod qui in priuata fortuna odia & obreclationes declinare nequiebat: in summo rerum fastigio atq; omnibus carissimus fuerit.

**PHIL.** Ne odio quidem:difficillimū planē hoc est:eum qui priuatus fuerit odiosus & uituperationi po-  
blice obnoxius:in principatu apud omnes fauorabile esse & grato sum. Caiana nec:quo anno.C. Calli-  
gula fuit interfectus. Prope septizoniū:nomen est magnæ molis & ædificiū:quod septē diebus ambieba-  
tur unde dictum uidet:græci.n.zoniō cingulon uocāt iparcianus iter opa q̄ publica a feuro principe ex-  
structa sunt memorat septizoniū:& thermas fuerianas.sed hic haud dubie de alio septizonio est intelligen-  
dū cum multis annis post Seuerus iperauritacupud Amianū Marcellinū mentio sit septizoni: quem locū  
Romæ celebrem fuisse testatur

septizoniū  
nymphæū  
lauachrum

ubi opis agnitiōis nymphæum  
hoc ē lauachrū conditum fuisse  
ait a marco imperatore.septizo-  
niū dimidiatū adhuc Romæ in  
uisitū & nos proximo anno cu-  
nōis oculis sumus cōtēplati su-  
per sunt tres operis ambitiosi ue-  
luti zone colūnæ pulchritudi-  
ne magnificētia altitudie specta-  
biles:ex quibus cōiectat uix credi-  
bilis reliqua altitudo fastigiū ac  
cacumen æstimaūbus si moles i-  
tegras cū totis septem zonis sup-  
esset. Manet adhuc.cubiculū  
illud:in quo natus est Titus i au-  
la:imperatoria. Metoposcopū:

metopo-  
scopus

metoposcopus dē qui addiūtar  
ex facie hominū: quicq; priuati  
ex inspectiōe frontis:quid cuiq;  
eventus sit prædicat:græce:eni-  
as τὸ πρὸν frons uocatur:& σκω-  
μος speculator.Phi.f.xxv. quē-  
dā ex facie hominū addiūnan-  
tē quos metoposcopus uocat ex

præstimo-  
rum in  
fronte  
phrysigno  
mon  
zopyrus.  
Vtiq;

his dixisse aut futuræ mortis annos aut præterita:metoposcopū perfracticos signauit Iuuenalis illo uer-  
sū:frōtemq; manū præbebat uariū:quod autē præstita uitæ quædā in fronte hominū sint.testimonio est trogus  
auctor maximus:q̄ sic ait.frōns ubi est magna segnem animū subesse signat:quibus parua mobilem: quibus  
rotūda itacūdū hoc idem p̄didit Aristoteles in primo de animalibus.phrysignonem uero generalit̄ uocabo  
lo significat:quicq; phrēct hominū mores naturaliq; ex corpore oculis cultu fronte permoscere:qualis fuit il-  
le apud p̄ricos zopyros:q̄ socratem dixit esse stupidū & bardū:adidit etiam mulierosum:in quo alcibades  
cachinū dē fustulisse. Ut britannicū inspiceret:ex frontis & oris liniamētis inspectis prædiceret qd il-  
li esset eventurū:& nuq̄d esset imperatorus. Nullo mō:britannicū nequaquā imperatorum. Vtiq; certe

Quis scē-  
lix sit  
primigenia  
naturæ

plape haud dubie est:enim hoc utiq; cū asseruatiōe prolatum. Adeo familiares:Titus scilicet & britanni-  
cus. De potiōe.quā nero uenenatam a locusta ueneficia præparatā epulanti britannico dari iussificat an-  
te dictum est. Iuxta cubans:prope britannicū accūbēs:mos enim erat principū liberos cū æqualibus no-  
bilibus uicē in aspectū propinquorū peculiari mensa. Mox:cū id imperiū peruēnisset. Statuam ei:falli-  
cet britannicū. Quæ circensī pompa:supra memorauimus:quemadmodū in pompa circensī ante exhibi-  
tionem ludorum præferebantur imagines deorū & principum:inter quas britannici statuæ rito sic iubet-  
ur præferrebat: quod erat specimen non parum pristinæ beniuolentiæ. Hodieq; hoc ad tempora tran-  
quilli refertur. Corporis animiq; dotes:thales milesius unus ex septem sapientibus interrogatus: quis nī  
felix sit:qui corpore inquit:his fortuna locuplex animo non imperitus est:philosophi latinū & imprimis  
Cicero ac augustinus:prima naturæ uocant dotes animi & corporis:quæ uarro primigiēia nominauit:quæ  
græce dicuntur τὰ πρὸ τὰ φύσιν οὐκ. in quibus numerant incolumitatem:ualitudinem:sensūs integritas:do-  
loris uacuitatem:uires:pulchritudinem cæteraq; generis eiusdem:& hæc ut dicebat marcus uarro in libro  
de philosophia de homines naturaliter appetunt:ut in corpore membrorū integritas & salus atq; incolumi-  
tas sit in aīo uero ille dotes:quæ parue uel magnæ in hoīum reperiunt ingenius:igīl trāquillus significat  
uolēs in tito fuisse ea bona q̄ priā naturæ uocamus:dixit i illo explēdiūse dotes & animi & corporis.

**M.ANTO.** Caiana nec:Caligulæ crede. Septizoniū:fuit is locus i pte aureæ domus cōtra gregoriū pha-  
nū Spartianus ait feueri atri id opus fuisse:sed credibile est locū ab eo cōmunitū aut illaturatū.Sed priōpa-  
tu illius omnino fuisse uetustius id molis genus erat nō multū a sepulchro diuersum quod idē auctor ali-  
bi demonstrat:illatus est ingt:maiori sepulchro:hoc est Seueri:quod est in appia uia cōtibus ad portā dertā  
specie septizoniū extructū. Britannico:claudii & messalæ filio. Quo tpe:institutiōis. Metoposcopus:

ne odio quidem nedum uituperatione publica caruit.

De natiuitate Titi & eius educatione.



Atus est.iii.calē.ianuarii insigni anno Caiana ne-  
ce ppe septizoniū sordidis ædibus cubiculo uero  
per paruo & obscuro:nā manet adhuc & ostēdīf.

Educatus in aula cū Britannico simul ac paribus disciplinis  
& apud eosdē magistros institutus. Quo quidem tpe aīuē  
Metoposcopū a Narciso Claudii liberto adhibitu tpe Britā-  
nicū spiceret cōstātissime affirmasse illū qdē nullo mō:ez-  
terū Titū qui ppe altabat utiq; iperaturum. Erant autē adeo  
familiares:ut de potiōe qua Britannicus hausta periit. Ti-  
tus quoq; iuxta cubās gustasse credat grauiq; morbo affli-  
ctus diu. Quorū omninū mox memoratūa ei aureā in pa-  
latio posuit:& alterā ex ebore equestre:quæ circensī pōpa:  
hodieq; præfetur:dedicauit:oleocursusq; est.



De uirtutibus & scientiis eiusdem.

N puero statī corpis aīq; dotes explēduer ut magis

ἀποφύγει τὸν ἴδιον σῆμα: καὶ ὁ Κορδὺς Speculatore: quasi frontis seu lineamentorū: speculorē. Illū britānicum. Quorū omnium: ueteris educationis cōmunisq; periculū. Engermanico.

ac magis deinceps per ætatis gradus forma egregia: & cui nō minus auctoritatis inesset: q̄ gratiæ p̄cipuū robur: q̄q; neque procerā statura: & uentre paulo proiectiore: memoria singularis: docilitas ad oēs fere tū belli: tum pacis artes armorū & equitanti peritissimus latinę græcæq; linguæ uel in orando: uel in fingēdis poematibus promptas & faciles: sed ne musicæ quidem rudis ut qui cātaret psalleret iucūde scienterq;. E pluribus cōperi notis quoq; excipere uelocissimē solitū: cum a manuēlibus suis per ludū iocumq; certamen imitari chirographa quæcūq; uidisset: ac profiteri sæpe maximum salarium esse potuisse.

De officiis & studio ac moribus eius: & aliis gestis: & de uxoris eius.



Ribūus militū & i germāia & i britānia meruit sūma idultria nec miore modestia & fama sicut appetit ex imaginū eius multitudie: ac titulis p̄ utrāq; pro

& quēadmodū docilitas laudabilis est ita idocilitas rephēnsibilis: quæ ut ingit apuleius scribens de dogmate platonis prudētia īpugnat: cōtrariāq; est descēda disciplinz. Tū bellū tū pacis artes: ut ingit elegāter plinius in panegyrico. enituit aliq; in bello: sed obsoleuit in pace: aliū toga sed nō & arma honestatū: Plinia: nē sinitz quadrat illud p̄p̄ertū: hic factus ad pacē hic castrēlibus utilis armis. Titus uero docilis erat ad p̄dicēdas artes oīs bellicas & politicas. In fingēdis: p̄p̄rie poemata fungunt. officiū. nō poetæ est fingere: & figuratiōibus cōuolare ueritatē. Ad extēporalitātē usq; ut sine p̄meditatōe extēporali carmine oratiōe ue uteretur. Extēporalitas n. dē facilitas subitanea & rep̄tina quæ. lex tempore sine iugi meditantiōe dicēda sup̄ pediat: unde a Martiale extēporalis rhetor dictus est: q̄ p̄ditus erat hac facilitate extēporali. id ē ex tēpore dicēdi facultate. Quin. hūc maximū studiūq; fructū ēē sentit: & ueluti p̄miū quōdā lōgi laboris litterariū. Sciētēq; multi iucūde qdā cātāt sed nō sciētē. utrūq; erat in tito: & uocis iucūditas & musicæ disciplina.

Notis excipe solitū: titus solebat p̄ notas: q̄ breuiter colligūt integrū sensum excipere q̄cūq; audisset more notariōe: ut notis referas ad p̄dicta litteratę: qbus singulis: ut ait aulonius una nox absoluit. salūm q̄ notis exponūt p̄ familiaribus: tanq̄ dicat se cōpisse ex notis: hoc ē familiaribus titi ea q̄ sequunt: sed elegātia non quadrat nec sensus cōuēnit: nili ita legas: solitū excipe notis. id ē p̄ notas colligere q̄ dicebant: tāta illi erat in scribēdo uelocitas: ut de tito merito dici posset: Nōdū līguā suā dextra pēgit opus. De hisce notis sic refert Seneca i. iustit. epistolę. Quid uerborū notas: qbus quis citata excipit oratio & celeritatē ligat mās legator. Quā amanuēlibus: ministris a mām: quoq; ministerio: utimur i scribēdo: & taliū manus i primis strēua & uelox ēē solet. Inuitari: quēadmodū unicuiq; suus uultus sua uox ēēta & sua scriptiōis forma suisq; character: adeo ut difficile sit ex amulsum & ad p̄f. dū rēp̄sentare aliēdū manū. hoc tū tū ingit bōitate p̄cellens facilitatior chirographa: & manus alienas graphice imitare. Quintiliāns ait signū docilis naturæ ēē imitationē: q̄ effingēdi magistra ē. Falsariū: legimus apud iuriscōsultos titulū ad lēgē corneliā de falsis: q̄ id falsum uidet esse: si q; chirographū aliēdū imitet aut libellū uel rōnē describat. merito igit falsarius di ei p̄p̄t: & legis Cornelię poena puniendus: q̄ aliena chirographa fuerit imitatus. Mars & mercurius in. v. ab Horoscopo loco: falsarios facient aut q̄ per pecunias publicas statuarę adulteras artifices imitent. Meruit militariū. Ex imaginū multitudine: multitudo imaginū: q̄ tito erant dicata: & in germania & in britannia testimonio est illum fuisse fauorabilē & dignū apud puñciales: qui reulis & imaginibus multisq; signere. Scribit plinius in panegyrico statuas ob egregia in rēpub. merita solitas ēē priuatis dicari. Oī apud romanos mario gratidiano uicam statuarę dicata fuerunt. Atheniensēs quoq; demetrio phalerio statuas. ecc. lx. statuerunt: nondū anno hunc numēq; dierum excedente.

MANTO: Profectiore: promineñtiorē. Docilitas: ingenii facilitas ad oīa capiēda. Ad extēporalitatem: ut ex tēpore etiā carnē ederet: & ad dicendū par esset. Comperi: cognoui: acceptū didici. Excipit: dīctā uelocissime sequi solitū. Amanuēnsibus: libelloq; ministris alibi a manu seruos appellare consueit & quoq; op̄ta in conscribendis epistolis ueteres uterentur. Certantem: scribēdi celeritate. Chirographa: uelut scūq; manū: stilū characterē. Falsariū: utpote q̄ oīum chirographa optime imitaret. Per utrāq; pul-

Tria genera ingeniorum

indocilitas

extēporalitas

Notæ uerborum amanuēles

Falsum Falsarius

etiam germaniā & britanniā.

PHI. Post stipendia. militaria. Foro operā dedit: causas foreles exercuit. Honestā magis q̄ assiduā: istar magni patris causā nobiliores tantū mō suscipiebat. Tertulo patre: alterius tertuli meminit Iulius Capitolinus: qui fuit adulter Faustinae coniugis marci antonini. Defunctae: arnicidae primae uxoris. Martiam fuluam. d. duxit uxore. Sublata: suscepta genita. Thraciam & gamalā: uetus & p̄tinax mēda occupauit codices trāglli ut passim a doctis indoctisq; legat. thraciam & gamalā: cū thraciā tantū distet a iudea quantū hypāis ueneto dissidet eridiano. igit expulsa dictione subditiua uera dictio a nobis substituta est: ut p̄ thraciā legamus tarichean: sicut historice fides exposcit & nois similitudo suffragat. Tarichea at ciuitas iudee ē iclyta iuxta locū: quē zenezera uocat in cuius oppidi oppugnatione Titus primus in hostes citato equo porrexit: quosdā ex iudeis a tergo instantes alios per transitū occidit: nonnullos ante capiens iclū ora trās uerberat multos aliū super aliū lapso inuoluens confingebat. Vespasianus letatus est tanta filii uirtute: qui prius irruit in urbē taricheas: per lacū zenezera: quem ceteri cōsecuti. sunt tantus tunc pavor tarichearum de

uinciā. Post stipēdia foro operā dedit honestā magis q̄ assiduā. Eodēq; tpe Arricidiā Tertulo patre egre Romāo: sed p̄fecto quondā p̄torianarum cohortium duxit uxore: & in defunctae locū Martiā flauī splēdidi generis cū sublata filiā diuortiu fecit. Ex quaestura deinde honore legionis p̄positus thraciā & gamalā urbes ualidissimas iudee in prātē redegit: equo quadā acie sub sceminibus amissa alteroq; in scenso: cuius rector contra se dimicans occubuerat.

De uictoria ciuitatis hierusalem: & aliis gestis eius.

Tarichea



Titū uirtute capti tarichitae



Alba mox tenēte rempublicā missus ad gratulandum: quaquā iret cōuertit homines quasi ad opionis gratia arceseretur: sed ubi turbati rursus cuncta senlit: rediit ex itinere: aditoque paphie Veneris oraculo dū de nauigatione consuluit etiam de imperii spe confirmatus est. Cuius breui cōpos: & ad perdomandam iudeam

Gamala: a cameli similitudine turbo tela torquebat Foemina inter foemineum

liter taricheas protulerunt. Gamala uero urbs est iudee contra taricheas posita supra lacum zenezerae: quae cameli similitudinem p̄ferens inde nomen accipit: sed corrupto incolarum usu pro camela nomen gamala ihesi. Memoratu dignum est quod in oppugnatione gamalensium accidisse traditur: nāq; in ipso cōstitū ortus est turbo: qui romanorum tela ferebat in gamalensē: gamalēsiū uero sagittas & spicula retorquebat auctores Iosephus & egeppus. Gamalam introiuit titus eamq; funditus excidit: cum gamalensium partim manibus romanorum militum trucidarentur: partim se praecipitarent: adeo ut praeter duas mulieres nullus saluus euaserit. Sub foeminibus: in partibus femorum quae interiores sunt: equum citi percossum expirasse significat: Foemina enim sunt partes foemorum interiores. Inter foemineum elegantius uocabulo appellat Apuleius genitalis muliebria: eo q̄ inter foemina sunt collocata. Cuius: equi. Missus ad gratulandum: Cornelius Ta. in hanc sententiam scribit haec: titus Vespasianus ē iudea incolūm adhuc galba missus a patre: causam profectionis officium erga principem & maturam petendis honoribus iuuentis ferebat: sed uulgos fingendi auidum dispererat alitum esse in adoptionem. Accerferetur: uocaretur a galba tunc adoptaretur quando pisonem adoptauit. hinc acceritores dicti uocatores. Apuleius: mittunt e suis acceritorem unum. Quaquā iret: quocunq; loco & quacunq; parte. Rediit ex itinere: Cornelie: quae achaiae urbs est: accepit nuncios certos de interitu galbae: unde anxius fuit ante in urbem pergere persequeretur: fuerunt qui crederent accensum titum desiderio beronice reginae uertisse iter ad patrem. Adito paphie oraculo: Titus oram achaiae praeter uetus: cum in cyprum insulam peruenisset: cupido illum incellit adeundi uisendiq; templum paphie ueneris inclitum per indigenas aduenasq;. Conditor templi fuit rex uenerianus: p̄cisbus & igne puro altaria adolentur: nec ullis libris q̄q; in apto mōde sunt: simulachri

De uenere paphia



deus est non effigie humana: sed continuis orbis latiore intuitu: in ambitu tenet: metæ mō exurgens. Titus de navigatione primū consuluit: postq̃ pandi uiam & mare prosperum accepit: de imperio per ambages q̃dam interrogare cepit: Cæcis compluribus hostiis, sacerdos nomine solstratus ubi læta exta uidit: petito se creto futura aperuit: qui aucto animo ad patrem rediit. Cor. Tacit. auditor.

M. AN. Foror: forēsius causis. Honestū opam: ad grām & pām conciliandā. Defunctæ: Arricidiz. Sublata filia: filia ex ea suscepta. Ex quaesturæ honore: Tacitus inter legatos maiorem filiū a uespasiano assumptū dixit. Thracias & gamalam: Pli. in samaria phoeniciæ parte gamalam ponit: & Thracinē nō thraciā in palestina syria. Sub foeminibus: q̃ partes foemina essent bis est supra demonstratū. Quaque: quacūq̃. Paphiz ueneris: pli. de Cipro: oppida ingt in ea. xv. paphos palcpaphos. Ver. ipsa paphum sublimis abiit. Dionysius: Tū uero & cypros intra pampuliz sinū gratissima olim sedes ueneris dionæz.

PHI. Relictus: Tacitus sic. cæsar Titus perdomandæ iudææ delegatus a p̃fe. Hierosolymorū: umbilicū totius iudææ fuisse hierosolyma testant historici: cuius ciuitatis conditor fuit ex cognomēto iustus: potentissimus cananeorū: q̃ sano ædificato hierosolyma uocauit cum antea solyma uocaret. Hieron. n. graeci templū uocāt. De hierosolymis alibi pluribus. Propugnatores: iudeos: q̃ p defēsiōe hierosolymorū p̃pugnabāt. Sūt. n. p̃pugnatores q̃ pugnabāt ex muris ex uallo p̃pulsi aduersarij: patriāq̃ tuti. uñ & p̃pugnacula dñr. defensionis cā in urbis parata. Cōfecit: trucidauit. Liuius alrege curiacium cōfecit. Idē cōsecutores feræq̃ iter. emptores dicit. Cepit tam natali filiz. viii. die mensis septēbris

Vmbilicus  
iudææ:  
Hierosoly-  
ma

propugna-  
tores

propugna-  
cula  
Conficere  
cōsecutores

anno secūdo p̃cipatus uespasiani hierosolyma ciuitas a tiro capta est. ut scribit iosephus i. xii. quinquies autem antea prius capta fuerat a barbaris regibus & a magno p̃picio. Imperatorē cōsultauerunt: refert phi. solstratus in. vi. apollonii gentes finitimas ob uictoriam iudaicā coronare Titū uoluisse qui tali honore idē ignū se esse respondit. nō. p. se esse taliū op̃e: auctore: sed deo iracundiam cōtra iudeos demonstranti suas manus p̃beuissē: quæ cū audisset apollonius Thyaneus uachemēti usq̃ laudauit: uidere Titus signū abūdare & modesti: tum uero diuinæ humanarūq̃ regē naturam nosse: cū sanguinis causa coronari noluisset. Subinde: mox: deinde. Desciscere: descicere ac rebellare. In cōsecratio boue api. bos in ægypto nominis uice colit: quē apim uocit: nō est fas eū certos uitæ ānos excedere: merfūq̃ in fonte enecat: q̃sturi luctu aliū quē substituat donec inueniāt meret: derasis ēt capitibus: nec tñ usq̃ diu quærit. lucretius deducit a sacerdotibus mēphim: grex pueroq̃ comitat carnē honori eius canētū Mēphi est locus in nilo quem a figura uocāt phialā: oibus annis ibi aureā patērā argenteāq̃ mergētis diebus quo hñt natales apis q̃ sunt septem: nemoq̃ p̃ eos a crocodillis attingit. De api pli. solinus & herodotus nō pauca p̃diderūt: q̃ po. iudaicus fecit sibi uulū cōsularlem & adorauit. scito id pp superstitionē apis bouis a superstitione natione facti: tātū: sicut inter p̃atres instrumenti ueteris canonicæq̃ scripturæ. Amianus Marcellinus libro histo. xxi. refert apim bouem lunæ sacratū esse: in quo uisunt notæ diuense gentiliti: cuius bos foemina tuenta cū certis notis offert: auctor est spartianus adriani p̃cipatu exortū esse alexandriæ seditionē ob apidē: q̃ cum repertus esset post multos annos turbas iter populos creauit: apud quem deberet locari oibus studiose certantibus Macrobius apim solem intelligi autumat in primo staturnalium. Diadema: hoc exigebat ritus religionis: ut qui consecraret bouem apin: ille diademare foret insignitus: quod cū sit signe regum suspitionē fecit regni affectatū. De more siquidem: sensus est ita quidem erat mos & ritus uetustæ religionis uel potiū superstitionis: ut cum diademate prodiret qui apin consecrabat. sed non pauci id aliter interpretabant: tanquam Titus regnare uellet. Secus aliter. Rhegium: in margine italiz situm est oppidum rhegium: cui graeci nomen dedere ab argumēto dehiscenti cum in eo loco sicilia uī motus terræ ab italiz fuerit auulsus: unde a uerbo graeco ρῆναι quod est frangere rhegium auctores Strabo & pli. hinc rhagadia: & rhagades uocantur scissuræ: quæ in sede proueniunt. apud Plinium multitudine sunt medellæ ad rhagadia: & rhagadas hoc est anfractuosas. Contendit: perrexit. Expeditissimos: sine impedimentis & sarcinis. Velut arguens: refutans atq̃ conuincens. Rumorum temeritatem: cum sit rumor sine certo auctore dispersus

series capta  
hierosolyma

Apis bos

Apis

utulus cō-  
statilis

Rhegium

Rhagadia  
rhagades

Pro rumo-  
ribus cōtra  
tumores

fermo merito temeritatē rumoꝝ dixit: loci sunt cōes apud oratores pro rumoribus & cōtra tumores: tanq̃  
his credi nō oporteat: cum temerarii sint & nullo auctore subijci. Veni ueni: repetitio uerbi usus est: ut  
ostenderet falsū illos fuisse & uanū: quod persuaserant uespasiano titū nō amplius uetūse: sed in orie-  
te regnum sibi uēdicaturum. Fuit n. filius patri obediēssimus q̃ apollonio demolcente collum eius ro-  
bultum: interrogatq̃ q̃s tam ualida ceruice tanq̃ cogeret iugū subire. xfiditq̃ me uirtutē a primordiis educa-  
uit: p̃sem uꝫ denotat: cui obēpare paratus fū igit apud philostratū: q̃ ita me a puero suis p̃ceptis assuefecit.  
M. AN. Hierosolymoz: iudæa urbs est itoparchia nomie dicta lōge ut Pl. ait urbiū oriēis clarissima  
de eius cōditione & incrementis plura Strabo. Propugnatores: urbis defensores. Natali filie suæ: quo ac-  
cidit ut idemæa sit cognominata. Eusebius auctor est ea expugnatiōe sexcenta iudæoz milia interfecta. Io-  
sephus undecies centum milia fame & ferro consumpta ac centum capiuoz milia uēdita. Cōsecrandoz  
dedicatio sacræ faciendo: de api boue Pl. & Herodorus prater ea quæ a nobis sunt suo loco tradita non  
paucā ediderūt. Diadema: regiū isigne. Secus: quasi regiū nomē nō religione secutus id capiti insigne sda  
xisset. Regiū: extremū Italiæ oppidū c̃tra fretum siculū. Arguens: refellens: diluens.

agere p̃tici  
pem imp̃ii

PHIL. Participē imperii agere:  
supra dēi est quemadmodū ele-  
gās est p̃de & frequētissima hæc  
elocutio: ut ita dicamus: agit ami-  
cū p̃cipis: agit publicanum: agit  
p̃cipē imp̃ii: agit oratorē. p̃ eo  
q̃d est: fungit offiō publicani: su-  
stinet munus participis imp̃ii: ex-  
hibet lē oratorē dixit Cor. T. a. de  
domitiō filii p̃cipis agebat. di-  
xit idem de mutiō sociū magis  
imperii q̃ ministrū agēs. Tuto-  
rē: ut una cū p̃te tutaret ip̃iū: lu-  
uētute aut una cum senectute re-  
gnū gubernāte: q̃ lyra quæ sista-  
la: ut uicissim in: apud philo-  
stratū apollonius: iudiciorē reso-  
nabit armonia: h̃c n. senectus ro-  
boris aliqd accipiet: & iuuetus i-  
ordiate nō effere: admonetq̃ ti-  
tū ut patri simillimus sit. Triū-  
phauit cū p̃te triūpho. i. iudicio:  
quo Vespasianus prior ibat. Titus  
scq̃bas. Cēsurāq̃ gessit una: pl. i.  
yū. meminit huius cēsuræ: quā  
duo Vespasiani p̃t & filius simul  
gesserūt. Sic. n. inq̃r accedūt expe-  
rimēta & exempla recētissimi cēsus: quē itra quadriēniū imperatores Cæsares Vespasiani pater filioq̃ cen-  
lores egerūt. In tribūtia potestate: quia imperatores peculatitē decorabant: hinc Plinius in prohemio  
nata. histo. titum appellat participem cū patre potestatis tribūtiæ. Recepta ad se officiorum cura: Titus  
q̃d rarent fieri solet: imperante adhuc patre appellatus est Romæ imperator: ut Iquit Apollonius: ex quo  
exiit illud pliniani ex prohemio nat. histo. sciātq̃ omnes ex aequo tecum uiuor imperium triumphale & cē-  
sorum ius: exa: q̃ consul ac tribunitiæ potestatis particeps. Edicta: imperatoria. Etiam quæstoris uice  
eum quæstorem significat qui candidatus principis dicebatur quicq̃ epistolas eius in senatu legebat: ut re-  
fert Vlpianus titulo de officio quæstorum. De tali quæstore loquitur Tacitus: cum ait: Oratio p̃cipis per  
quæstorem eius audita est. Nisi ab equite romāo administratam: hinc dixit Titum afficere digni-  
tate ordinem equestrem: dum præfectus prætorio nobilitat illum magistratum a solis equitibus admini-  
strari solitū. Verba plinii sunt hæc: & quod his nobilius fecisti dum illud patri pariter & equestri ordini p̃-  
stas: p̃fectus prætorii eius. Erat aut præfectus prætorio talis apud p̃cipem: qualis magister equitum apud  
dictatorem: appellari a senectis præfecti prætorio non poterat. Suspectissimum quenz oppressit: Sextus  
Aurelius: nam præfecturam patre imperante adeptus: suspectum quenz & oppositum sibi immisiss q̃ per  
theatra & in caltris inuidia iactantes: ad poenam poscerent: quasi criminis conuictos oppressit. Submi-  
sis: occulte & furtim immisiss quibusdam. absoluta elocutio est per septimum casum. Haud cunctanter:  
sine cōdatione: quod & incontinenter dicitur. Aulum cecinnam: Sextus Aurelius causam cecinnæ mor-  
tis fuisse memorat suspitionem stuprate beronices: quæ a Tito amabatur. Tranquillus uero sentie cō-  
solum fuisse ex suspitione coniurationis: ob inuentum chirographum: quo continebatur præparata apod

gere Amia

Iuuetus se-  
nectus si-  
mul regnat

Titus im-  
perator

Quæstor  
candidatus  
principis

præfectus  
prætorio

Incōtante

De administratiōe principatus cum p̃te & aliis gestis in ea.  
Eq̃ ex eo destitit participem atq̃ tutorem imperii  
agere. Triumphauit cum patre censuramq̃ gessit  
una: eidem collega: & in tribunitia potestate: & in  
septem consulatibus fuit. Receptaq̃ ad se prope  
omnium officiorum cura quum patris nomine & epistolas  
ipse dictaret: & edicta conscriberet orationesq̃ in senatu re-  
citareret: etiam quæstoris uice: præfecturam quoq̃ prætorii  
suscepit: nunquam ad id tempus nisi ab equite Romano ad  
ministratam. Egitq̃ aliquando inciuilius & uiolentius: siq̃  
dem suspectissimum quenz sibi submissis: qui per theatra  
& castra quasi consensu ad poenam deposcerent: haud cun-  
ctanter oppressit. In his Aulum Cecinnam consularem ui-  
ram uocatum ad cœnam: ac uix dū triclionio egressum con-  
fodi iussit. Sane urgente discrimine: quū ēt chirographum  
eius præparata apud milites coniurationis deprehēdisset.  
quibus rebus sicut in posteq̃ securitati satis cauit: ita ad p̃te  
sens plurimum traxit inuidiæ: ut nō temere quis tam aduer-  
sa re magisq̃ inuidis omnibus transierit ad principatum.

milites coniuratio. Vocatur ad cenam culpa sit atrocior a loco: cū dū hospitales & sacra mēse hospitīs sanguine pollunt. Conſimiliter Demetrius poliorcetes, hoc eſt expugnator urbium cognominatus. Alexandrū ad cenam vocauit eūq; e cenaculo egredientem multis uulnibus cōfodi imperauit. Legimus apud ſcriptores eccliaſticos Symonē uocatū ad cōuiuiū fuiſſe iſterfectū: una cū duobus filiis a Ptolemæo conuiuatore. Securitati ſatis cauuit: ut ſecurior deiceps foret & tutior. Quis q̄piſ alius. Tā aduerſa reali cōdices hñi aduerſo rōre: utrūq; referē ad iugulationē cecinnæ & oppoſitionē eoz quos ſuſpectos habebat.

M. AN. Principem principis munus & perſonam ſuſtens. plī ad eūdem Tiurū ſciant omnes q̄ ex æquo tecum uiuat imperiū. Triumphauit cum patre cenſuramq; geſſit: idem auctor triumphale & cenſorium ius & xcalq; conſul ac tributiūq; poteſtatis particeps. Eriam queſtoris uicē: nā ut diximus queſtorq; erat publicas in ſenatu līas recitare. Præſeduram prætoris: plinius in eodem ſere loco: & quod his nobilitas ſeclitū: dū illud patri pariter & equeſtri ordini præſtas præſectus prætoris eius. In ciuiſius: parū ciuiſiter quaſi conſenſu ſuo & patris quī patre inſcio id faceret. Haud cūctatione ſine mora & cūctatione ulla. Autum cecinnam: is eſt: quī uelilianarum partium dux primus ad ueſpaſianum deſecerat. Veſgente diſcrimine: peiculo imminente: quod audacius poene fuit palam occidere: quī iam coniurationis conſilia mota eſſent. Eius: cecinnæ. Securitati ſuæ. Cautitæ: cecinnæ. Quis alius quiſquam.

De ſuſpitione uiſorum conuerſa in laudem ſuam & de gratia & magnificentia eius.

**P**Ræter ſæuitiā ſuſpecta in eo ē luxuria erat quod ad mediā noctem comeſationes cum pfuſiſſimo quoq; familiarū extendere: nec minus libido propter exoletorū & ſpadonū greges: propterq; inſignem reginæ Beronices amorem: cui etiā nuptias pollicitus ferebatur. Suſpecta: & rapacitas quod cōſtabat in concionibus patris nūdinari premiariq; ſoliti: deniq; pro palā alium Nerōnem & opinabant: & etiā predicabāt. At illi ea fama pro bono ceſſit: cōuerſaq; eſt in maximas laudes: neq; ullo uitio repro & cōtra uirtutibus ſūmis. Cōiuiua iſtituit iucūda magis q̄ pfuſa: amicōs elegit quos ē poſt eū princeps: ut & ſibi & Reipub. neceſſariis acquieuerunt præcipueq; ſunt uſi

to ſuſpecta. Exoletorq; & ſpadonū: hæc ſunt inſtrumenta libidinoſi principis & ueneti: de quibus non pauca antedictum eſt. Romæ fuiſſe exoletos: q̄ paſſiua libidine proſtituerent iſtar proſtituta: meretricum: teſtis eſt Lampridius: q̄ ſcribit Alexandrū romanorū habuiſſe i animo ut exoletos uetaret: quod poſtea philippus fecit: ſed ueritus eſt ne prohibens publicum dedecus in priuatis cupiditates conuerteret: cum homines illicite magis poſcant: proſtitutaq; furore perſequant. Beronices amorem: de hac Tacitus: nec minore animo regina beronice iuuabat partes florens ætate ſamaque & ſenī quoque ueſpaſiano magnificentia munerum grata. Idem alio loco indicat beronice a Tiro adamatam fuiſſe. cum ait: animum Titi iuuenilem non abhoruiſſe a beronice: cuius deſiderio accenſus ferebatur olim ex græcia i iudæam uertiſſe iter. Optor hanc eſſe illam beronice Agrippæ forem. cuius magna mentio fit apud iſophum & Aegēſippum: de qua uulgatus eſt rumor: q̄ cū Agrippa fratre coiret. unde ad falſas collocaſiones coarguendas polemoni licite regi denupſit: quæ nuptiæ non diuturnæ fuerunt. cum beronice propter nimietatem coitus. polemonem dimiſſe prodatur: alia beronices celebratur a clariffimis conditoribus. Nuptias pollicitus: ob hoc Sextus Aurelius uidetur appellari beronice Titi uxorem. Nundinari: palam uendere edicta ſententias paternas: hoc enim ſignificat nundinari: quo uerbo frequenter utit Iulius firmicus: quī in. vi. mathæos ait: queſtus & libidinis cauſa pudorem duobus fratribus nundinabit: & ad coitum fratrem iuſta bit & filium. Idem in primo: ſylla in ſcurrarū gremiis per damna nundinari pudoris adoleuit. Idē alibi: nundinati inq; ſanguinis iactura ſe uendunt. Apuleius quoq; in hāc ſignificationē ait: totū nūc iudices ſententiæ ſuas p̄cio nundinant. Igil Titus dictus eſt nundinari in cōcionibus patris: quoniam quotiensq; patet concionabatur: tunc ipſe palam uenditabat quæcūq; cuiuſq; collibuſſent: nec ad nundinas unde uerbum deduci uidet eſt referendū: cū nundinari non ſolū ſignificet in nūdis uendere atq; mercari: ſed quociq; loco & tempore inſtar nundinarū uenditatur: quod & Cicero in tertia antonia demonſtrat: cū ait. At uero huius domi inter ciues illius appendebat aurū: numerabat pecūia ſua in domo: omnes quorū iter erat totū imperium Romanum nundinabant. Ab eodem nundinæ flagitioſiſſimæ imunitatum oppidorū ueſtigialium diſtæ: pro turpiſſimis uenditionibus: quæ fiebant in. M. Antōii domo cū in officina: flagitioſæ.

Demetrius poliorcetes

omn

Comestiones

Comestiones

Comestiones

Beronices

nimietas coitus in beronice nundinari nundinatus pudor

quæ con  
ueniant cõ  
uiuio

Præstantissimæ. Alium Neroni a similitudine mori: Sextus Aurelius rapinæ cupidus: unde Nerone cuncti uocites opinâtes sumâ rege nactum grauitèr acceperat. Pro bono cessit: Sextus Aurelius: sed hæc in melius cõuersa immortalè ei gloriâ cõtulere. Et cõtra uirtutibus summis: cū cõtrario repte in Tito esset mirutes eximie. Lucâ da magis quâ profusa: sicut coniuualis pufio rephedi solet: ita iucunditas comitalis laudat in cõuiuio debent esse belli conuatiæ: scitis conuatiarum ipsi lessum: apparatus nō neglectus. Post eum principes: ex hoc lapidâ Titî solertia utpote principis circûspectissimisq; tales amicos elige bat: ut successuri principes eisdem uterent: tanq; meliores uniores ut reperire nō possent. Sumptam sibi: corrigere sunt usi: & hic distinguendum ut cū inâ superiore coniugatus: in quâ sit sensus: principes post Titum uis sunt præcipua opera illorum: quos Titus amicos elegit: sic enim elegantior nidiorgi textura est & distinctior quam si iunctim legas præcipueq; sumptam sibi heronice: inde cora nimis & perinde in sulsa elocutio. Quocirca ita legito. præcipueq; sunt usi ut ibi facta distinctione & quasi pausa subsequatur.

M. AN. Suspecta: male opinantibus obnoxia. Luxuria: repulatoz crapula: & nimis potationes. Libido: suspecta fuit repte. Heronice: fuit hæc Aristoboli prius: mox Antipatri uxor: cuius Iosephus sæpe meminuit. Nundinari: quæstus causâ nundinas celebrare: erant nundinæ dies: quibus mercandi cû rustici ro mam conueniebant: ut sit sensus solum Titum uendere atq; emere nō pota ea occasione quum parte cõfore uulgus ex agris in urbe conueneret: ipseq; illius actiones fordide negotiationi accommodare: aut nundinas nundinas indicere: quæstus. s. cū iis quorū intereisset pecuniâ: ut ex illorū cõmodo nundinæ indicerent atq; ob id forte p̄mari subitit. Cicero nundinationē protulit: quâ in oibus ait locis nundinationem iuris & fortunæ fore putans. Alitū Nerone: saltandi: contradiq; studio & libidine. Pro bono cessit: bñ uerit.

Sumis uirtutibus: repertis. Quibus: uiris. Post eū. Titum. Principes: q; secuti sunt. Necessarii: unius bus. Acque uerunt: nob sapienissima consilia multum tribuerit ac quodâ mō in cunctis obsecuti sunt.

uincere &  
ipsum

PHI. Heronice statim ab urbe dimisit inuitus inuitâ. Quosdam & grauissimis delictorū: q̄q; tam artifices saltationis ut mox scæna tenuerint: nō modo fouere prolixius: sed spectare in publico omni cœtu supersedit. Nulli ciuiū quicquam admittit: abstinet alieno: ut siquis unquâ ac ne concessas quidē ac solitas collationes recepit. Et tamen nemine ante munificēcia maior amphitheatro dedicato themsiq; iuxta celeriter extructis munus edidit apparatissimū largissimumq; dedit & nauale præclū in ueteri nauarchiatibidem & gladiator res: atq; uno die quinq; milia omne genus ferarum.



De liberalitate & ciuilibus gestis.

Atura ac beniuolentissimus: quū ex Instituto Tiberti oēs dehinc Cæsares beneficia superioribus accessu p̄

laus alexan  
dri magni

xander magnus existimabat nō minus regiū opus esse seipsum domare q̄ hostes: usi PHI. alexandrum magnū nō minore illo p̄claro factō qn̄ appelli dono dedit dilectâ cōcubinâ fuisse autumat: q̄ uictoria aliq; q̄p̄ tunc se uicit nec t̄ hōz t̄m suū. sed ēt affectū donauit: artifice. Consimiliter Titus cum prius ardēt heronice deperisset: postq; factus est imperator domitis affectibus eā remisit in patriâ: quâ alii mores decessit adhuc priuatū. alii principi iam factō cōuenirent: hinc ait Sextus Aure. deniq; ut subit pondus regiū heronice nuptias suas spectatē regredi domū: & enatuorū greges abire p̄cepit: quo factō q̄ signū p̄uit mutatae intemperantiae. Tam artifices saltationis: tam peritos: scientesq; artis saltatoriae. Ut mox scæna teneret hoc specimē ēt haud dubiū illos fuisse saltatoris & artis ludicre scios: cū nullus in scæna hultio nisi exerceat nisi optime calleat saltationem & gestulationem. In publico o cœtu: emendari leges oia qua omniat sit sensus. Titus cessauit poenitus in publico cœtu spectare saltatores: quos gratissimos habebat: tanquam id genus homines in priuato magis q̄ in publico spectari a priuice cōueniat. Suspedit fuit omisit. Ut si quis unq; subintelligit abstinuit. Collatioes: tributa itelligit: quæ cōferri ex more solent: unde a cōferendo collatioes dictæ: laudat traianū Plinius p̄cipueq; collatioes remisit. ex quo uenerit. Nemine munificēcia minor: cōparandus liberalitate & regia munificēcia erat omnibus antecessoribus cū nullo foret inferior. Vñ sit ut ex hac uel sola uirtute sit extollēdes celebrādusq; amplissimo praconio cum nulla ferme res tam fauorabilem tanq; amabilem & laude dignum principem faciat: quam munificēcia: quæ immortalitati consecrauit Alexandrum magnum: qui aliquando interrogatus ubi thesaurus haberet apud amicos respondisse fertur tanq; fidelius pecunie deponant apud amicos q̄ in locis recondant. Ita tu quoq; inclite Annibal factio: ut thesauri tui sint apud amicos: qui munificēcia fidelissimi: de-

laus libera  
litaris  
dictū alexā  
dri

uotissimiq; cōparant. Amphitheatro dedicato: Eusebius chronographus Titus inquit amphitheatrū rō-  
mæ ædificat & idicatioe eius quinq; milia ferarū occidit. idē tradit eutropius. Cōspicabilis adhuc ē iter ca-  
tera mirāda moles amphitheatrū qd opus nullæ priuatæ opes efficere possent. Celeriter extructis: pp hāc  
in extruēdo celeritatē uf diuise epigrammarius poeta. hic ubi miramur uelocia mūera thermas. Munus  
apparatissimū: spectaculū gladiatorū cū maxio apparatu. Ibidē: in naumachia. Omne genus: ois generis  
locutio frequēs ē & elegās omne genus: & id genus p ois generis & huiusq; generis. Quū ex instituto Ty-  
beris: hūc sensum sub obscūrū apertioribus uerbis explicat. Sextus aurelius: cū sic ait dehinc donata cōcē-  
sa ue a prioribus p̄cipibus firmare insequētes solerēt: simul ut iperū cōcepit talia possidētib; edicto spon-  
te cāuit uel cōcessit: instituerat enī Tyberius ut dōta cōcessāue beneficia a supioribus principibus rata nō  
essent: nisi insequentē eadem confirmassent: nouo quodā quasi beneficio iterum concessissent. Titus uero  
noluit uideri taliū ipse beneficiorum exhibitor: nec talia a se peti amplius uoluit: sed edicto promulgato il-  
la omnia confirmauit quæ fuerant iam pridem a suis concessa antecessoribus.

MAN. Inuitus: Titus. Inuitam: Beronicē. Tā artifices: adeo docti ac periti. Scenā tenuerint: publi-  
ce op̄a in scena nauauerint: aut p̄cipes sui ordinis fuerit. Publico ī cōtra: frequētissimo cōuentu: aut  
certe publico spectaculo. Ut si quis: nō mīos q̄ quis ip̄ator; alius. Nemine mīor: cui uis priore p̄cipū aut  
par munificētia: aut certe maior. Amphitheatro dedicato: Augustus id opus destinauit. uersipasanus extru-  
xit: Titus dedicauit. Amplitudo operis quum magna adhuc ex parte dēp̄ notior omnino est: q̄ pluribus  
explicari uerbis oporteat. Thermis quæ iuxta: amphitheatrū. Sde his Mar. Hic ubi miramur uelocia mu-  
nera thermas. Munus: gladiatorum. Iuxta: quo gladiatores edidit. Quinq; milia ferarum: uenatio  
nem ergo uariam: ac plumbis missibus q̄ unquam antea ullā fuisse oportet. Ex instituto Tyberis: enim

monitio sū  
lubrisoē genus  
id genus

cipibus aliter non haberēt quāsi cadē n̄sdē & ipsi dedissent  
primus præterea oīa uno confirmauit edicto: nec a se peti  
passus est. In cæteris uero desideris aīum hoīum obstinatīf  
sime tenuit: ne quē sine spē dimitteret: quin & admonētib;  
domesticis quali plura polliceret quā præstare posset: Nō  
oportere ait quēquā a sermone principis tristem discedere  
atq; etiā recordatur quodā sup cœnā qd nihil cuiq; toto die  
præstitisset: memorabile illū meritoq; laudandā uocem edi-  
dit. Amici diē perdidit: Populū in primis uniuersum tāta p-  
oēs occasiōes cōitate tractauit: ut p̄posito gladiatorio mu-  
nere nō ad suū sed ad spectantiū arbitriū editurū se p̄fessus  
sit. Et plane ita fecit nā neq; negauit quicquā petentibus: &  
ut quæ uellēt peterēt ultro adhortatus est quin & studiū ar-  
maturæ thracū præ se ferens: sæpe cum populo & uoce &  
gestu ut fautor: cauillatus est. Verū maiestate salua nec mi-  
nus acquitate: ne quid popularitatis p̄fermitteret nonnunq;  
in thermis admīssa plebe lauit. Quēdam sub eo fortuita ac  
tristia acciderunt: ut cōflagratio Veseui mōtis in campāia:

PHIL. Non oportere quemq;  
uerbū p̄fecto bractearū & p̄-  
cipe dignū: quo Titus formulā  
præscripsit: quam sequi deberent  
principes: ut nullū a colloquio  
tristem noctūq; abire permitte-  
rent. Super cœnam: dū cœna-  
ret. Amici diem perdidit sextus

Aurelius quādā etiā die recordat  
uesperī nihil ē cui q̄ præstitisset  
uenerando celestiq; diō: amici  
ait p̄didimus diē. Caveant itaq;  
principes ne perdant amici diē,  
sed quotidie nouis beneficiis no-  
uos sibi amicos concilient: quo-  
niā ut inq; sciēt salustianus sylla  
la apud iugurthā. nulli unquam  
homīnū satis fuit amicorū: scīpō  
æmilianus: cuius uestigia in hoc  
imitatus uidetur Titus ex præce-  
pto polybii: studebat non prius e-  
foro discedere: q̄ aliquē ex adeū-  
tibus familiarem sibi atq; amicū  
quouis pacto effecisset: uox hæc  
Tiri præconio eruditorum cele-

Amici diē  
perdidiNulli satis  
amicorum  
mos æmi-  
liani

brata: est adeo: ut eiusdē Eusebius chronographus meminert & Eutropius: ex cuius uerbis illud amici erit  
uocariū casus: & pluraliter enunciatum: tanquā sit sensus. o amici ego perdidit diem nihil beneficii cuiquā  
præstādo. perinde ac dies omnis perdat: quo nulla utimur beneficentia: uerba eutropii hæc sūt. præterea  
cum quadam die in cœna recordatus fuisset non ulli illa diē se q̄quā p̄stitisse. Dixerit amicis: hodie diem  
perdidit: alii uero ita legunt: ut amici sit casus patrius idēst genitiuus: tanq; dicere uoluerit Titus se p̄didisse  
diem amici: hoc est nouis amicitiæ cōciliandæ. Tu quoq; scelyte Annibal nullū diem p̄das quo nō tibi aut  
ope aut opibus amicū facias: quoy; nulli unq; fuit satis: quia suppellectile nulla p̄ciosior suppellex parari po-  
test. Comitare: facilitate benignitate suauitate. Mūere: spectaculo. Armaturæ thracum præ se ferēs. i.  
cum aperte ostenderet se fautorem esse illius gladiatoris factionis: quæ armatura thracica armabatur: erat  
enim sicut ante dictum est: quidam gladiatores thraces nūcupati ab armatura thracis gentis: sicut myrmi-  
lones genere armaturæ gallico ornati degladiabant. Cauillatus est: cauillatio: & derisione prosecutus ē.  
Plato cauillatricem uocat adulationem legis partis ciuilitatis. Verum maiestate salua: decet quidem iter-  
dum principem cauillari illudere & salubis utiuita tamen ut maiestatis ip̄eratoris habeat rōnem: & seruet

Vtilis mo-  
nitio  
Supplex  
amicorum  
optima  
Thraces  
gladiatorel  
Cauillatrix



decoquendū in oī uitæ actiōe seruandū philosophi p̄cepērūt. Nec minus ægrotatē senis ē quīs Titus fauere uidere & studere his gladiatoribus; q̄ thraces dñt: tñ aquos erat iudex & ex ægrotatē palmā dabat uictori.

Conflagratio uesul

Admīssa plebs: nihil potuit a Tito fieri magis populare magniq; plausibile: quā ī thermis suis palā lauare una cū plebeis atq; plebecula: citra omne dīscrimē dignitatis: ex quo nō solū thermas: sed principē quoq; publicatū uidebat. Vt cōflagratio uesuli mōtū: huius cōflagrationis: quæ ī uesuo cāpāe mōte facta ē priuspe Tito mēmīrūt Sextus Aurelius orosius & eusebius: ē aut uesulus uesulū siue uesulū siue uesibius: tot enim modis dicit: mōs cāpāe iuxta sarnū fluiui amēssimis olim habitatus agris excepto uertice: q̄ ut ait Strabō in quito cinerosus ē & cauetosus petris exultis. quas color indicat igni abrolas fuisse: ex quo cōiectatē eruditi regionē illā prius uisū sēculis ardere solitā & ignis habere crateras: uidet Papinius in quinto siluagē significare uoluisse hanc uesulū cōflagrationē: quæ Titī tēponibus facta est: sic enim de patre scribens ait: lamq; & flere pio uesulina in cōndia cantu. mens erat: & gemitum patris impenderet annis.

M. AN. Eisdē in quos collata eēt Idem: ipsi q̄ tū sperū tenerēt. A se petiuit ea cōfirmaretur. De fideriis: oībus quæ desiderant. Laudandā uocē: Scipiōis eā fuisse ait Cicero. Arbitrium: uoluntatem.

Thracū gladiatorū exercitiū. Fautorū unus ex fautoribus. Cauillatus est: tempestiue cauillō studiū dissimulauit suū. Thermis: quas celeriter construxerat. Vesulū montis: uesulū cōflagrationē. Plinius iunior ad Tacitū Cornelīū scribens longiore explicat epistola. Martialis quoque eleganti est epigramate id incendiū securus. Papinius iamq; & flere pro uesulina incēdia cātū. mens erat quū pater exemptū terris ad sydera montē sustulit: & late miseris deiecit in urbes. sic quoq; Eusebius uesulū incēdio proximæ regionē & oppida uastata sunt: est is mons cāpāe uelob eā cladē celebratissimus.

Incendium

Plin. Incendium Romæ: de hoc sextus Aurelius Incendium Romæ sine nocturna requie per triduū fuit. hoc incēdio plurimas ædes publicasse fuisse cū crematas mōrat orosius. Pestilentia tāta: de hac Eusebius sic: lues ingens Romæ facta. Ita ut p̄ multos dies ī ephemēridē decē milia ferme moriuorū hoīum referretur. Nūc opitulādo: auxiliando opēs ferēdo: antiq; louē cognomēto opitulū uouerūt ab eo: q̄ opē indigēbus ferat: auctor Augustinus in. vii. de ciuitate dei.

Lues

Opitulus lupiter

Quatenus suppetere facultas: in quātū p̄ facultatibus succurre re possit. Restituēdæ cāpāe: illo uesulino incēdio regionē uictas & urbes cum hoībus exultas eē testes sunt Eusebius & Orosius unde a papinio dictū ē in epicedio patris: exere semirutos subito de pulcre uultus parthenope. Cinerēq; afflato mōte sepulcra pone super tumulos: & magni funus alūni. Afflictarū ciuitatum: modo diximus incēdia uesulina

Prætorie

Urbes cum hominibus afflixisse deleuissq;e. Urbis incendio: explicauit remedia a Tito adhibita ad leuandam cladem cōflagrationis uesulina nunc exequitur remedia: quibus romanis opitulatus est afflictis illo incendio: quod triduū temotūq; uexauerat Romam. Prætoriorum: uillarū elegantiorum uillaticarumq; substructionum & exultarum. de prætoris non pauca in superioribus. Operibus æ templis destinauit: Titus ut ageret optimum principem: sustulit ornamenta ex uillis suis atq; prætoris: & ea transiit ad ornatum templorum & operum publicorum: quæ Romæ cōflagrauerant: quæ autem sint ornamenta prætoriorum indicat Plinius scribens in. xxi. reliquias apparatus theatralis a Mar. scauro transportatas fuisse in tusculanā uillam ornatus causa: inter quæ ornamenta tabulas pictas: signa aere: & uestem aulicam numerat. Quos quæq; maturius: ut singula quæque citius absoluerentur. Medendæ ualitudinē: hoc ad pestilentiam referendum est: cui cunctis remediis: rum generibus. subuenit: nunc egrotantes per semet ipsum resciscens nunc consolans suorum moribus afflictos. Nullam non opem: omne genus remedium. Sacrificiorum: hoc ad diuinam opem referendū. sicut remedium ad humanam. Mandatores: hic mandatores significantur occulti delatorum im-

mādatores

pulſores ſubornatores uerq; nō ipſi accuſant: ſed alijs mādāt accuſationes: qđ genus hoīum cū pncipioſiſſimū ſit: nō bñ iſtituta ciuitate nequaquē eſt retinēdū: talē fuiſſe æmiliandū idcirco Apuleius in apologia: qđ tam nouū pudēt accuſabar ipſam Apuleiū: & ita alius erat ex pſeſſo auctor accuſatiois: alius mādator & machinator ex occulto. Ex licētia ueteri: impūtas peccādi parit multitudinē peccantiū: cū ex licētia mortales ſiunt in dies deteriores. Hoſtī delatores qđ mādatores. Flagellis ac ſulibus: flagellatōe & ſuluario ſupplicio. Traductos: ueluti pignominē: hoc. n. ſignificat traducere qđ græci dicūt. *ῥαπαλὶς ἀπαγείρει* qđ ſi unū in euāgelio ſcriptū eſt: & nolēs eam traducere uoluit occulte eā admittere: ubi expoſuit ſterpes non iſuſſet: ppalare & iſamare. Papinius i ſuma nēpe ego ſum qđ traducor: & a martiale deſi rideris multoq; magis traduceris aſer. Seneca quoq; in hoc ſignificatu ſic inq; in. xviij. epiſtolæ: uolo luxuriā obſurgari libidinē traduci. Per amphitheatrī arenā: ob hoc diſſe uidet epigrammaticus poeta: nec coepit arē noctēs & delator habet qđ dabit exiliū. Ac uenire: uendi tanq; ſeruitia mancipiaq; uēlia. In aſperimas iſulas alportari: eſt inter genera pœnarum ſicut ante dictū eſt: in iſulam deportatio: quæ ab Amiano iſularis pœna dicitur. Plinius in panegyrico laudat tranſiū: qđ idem facit: auent: qđ delatores pōierit: quorum turba iſulas compleuit: quorum ſupina ora retortaſq; ceruices ſpectare: romanis: cum uelut piacularis uētime ad ſupplicia duocentur. Similia: delationes & mandationes ſimiles.

Traducere

iſularis

M. AN. Suppetet: abūdē ſufficeret. Reſtituēdæ cīpaniæ: ueſuitia clade affectæ. Papi. Procege tibi nō hīle uolūgus Creſcit & iſani ſolaſ dāna ueſuit. Afflicta: eo inēdio. Vrbis incendio. eius cladiſ urbana. Idē Euſebius eſt auctor. Ornāmēta: colūnas: ſtatuas: tabulas: & alia hōmī ad domoꝝ ornatū attinentia. Prætorioꝝ: campeſtriū ædificioꝝ. Suar: opibus & templis: quæ in urbe coſſagrarāt. Nullā nomōem. Per amphitheatrī arenā: Mar. Turba grauis paci glaciāq; inimica geti. Quæ ſemp mīſeras ſollicitabat opes traſita getuliſ: nec coepit arena nocentes. Et delator habet qđ dabit exiliū. Similia: delationes & calumnias.

de eadem re pluribus legibus agi: quæriue de cuiuſq; deſunctorum ſtatu ultra certos annos.

De clementia & manſuetudine eius.

**P**ontificatū maximū ideo ſe profeſſus acciperet puſras ſeruaret māus: fidē pſtitit: nec auctor poſt hac cuiuſq; necis nec conſcius: quīs interdum ulciſcendi cauſa non deſeſſet: ſed peritūq; ſe potius qđ punitūq; adiurans: duos patricij generis conuictos in affectatione impij nihil amplius qđ ut deſiſterent monuit: dicens principarum ſato dariſi quod p̄tēra deſiderarent p̄mittens ſe tributūq; & conſeſſim qđdem ad alterius matrem: quæ procul aberat curſores ſuos miſit: quī anxie filiū ſaluū nunciarent. Cæte rum ipſos nō ſolū familiarī cœne adhibuit: ſed & in ſequēti die gladiatorū ſpectaculo circa ſe ex induſtria collatis oblaſta ſibi ornāmēta pugnantū inſpicienda porrexit. Dicitur ēz cognitū utriuſq; gēitura imminere ambobus piculum aſſimilale: uenturū quoq; & ab alio ſicut euenit. Fratrē inſidiari ſibi nō deſinentē: ſed pœne ex profeſſo ſollicitantē exercitus mediātē fugā: nec occidere neq; ſe ponere: ac ne i mīnore qđd honore hēre ſuſtinuit ſed ut a prio ipū die cōſorte

Dioctici  
la legum

qđ dabit exiliū. Similia: delationes & calumnias.

Post hac poſt acceptū pontificatū. Conuictos in affectatiōe impij: hāc hiſtoriā. Aurelius explicat ſiſ uerbis. clementiā uero uſq; eo perduxit ut ampliffimi ordiſ duo cū aduerſum cū cōiuraffent: neq; abnuere cogitātū ſcelus gēit: monerit prio: poſt deductos ſpectaculū circa ſe utriuſq; aſſidere fuſſerit: peritōq; ex induſtria mirmilonū quibꝫ: pognæ uſe bant: gladio qđ ad explorādā aciem uni atq; alteri cōmiſſerit: quibꝫ p̄uſſis & cōſtantiū mirmilibꝫ diceret: uidetis: ne p̄tēs ſato dari: fruſtraq; tentari faciū potuiſſi ſpe uel amittēdi roetu. Deſiſſet: ceſſaret affectatiōe ipū. Dicit p̄ciparum ſato dari: neſuit poeta dixit metelloſ ſato romæ cōſules ſieri: & Homerus a ioue reges eē cecinit. unde cū p̄ciparus deſi dinitus non mīnus uerē qđ ſcite deſi eſt. Mar. Antonio: ſuccēſſorem ſuū nullus occidit. Conſtantiū dicere ſolebat ip̄torem eſſe fortunæ eſt. Auende quæſo qđ ſcribat Iulius Firmicus de ſato imperatoris: ſic enim inquit in ſecundo machinos imperator ſtellarum non ſubiacerat curſibus: & ſolus eſt: in cuius ſato ſtellar decernēdi non

p̄tēs ſato  
dari  
Impatorē  
eē fortunæ  
eſt  
De ſato im  
peratoris

habent potestatem: cum enim fuerit totius orbis Dominus. Fatum eius dei summi iudicio gubernatur.

Alterius: unus de duobus quos conuicerat aduersus se ipsum coniurasse. Anxie: sollicitè matris de eorum filiis in coniuratione conuicti. Ex industria: ex composito. Ornamenta: expone gladios Myrmilloncos: sicut sexti aurelii uerba dudum relata testantur. Inspicienda: ut inquit Aurelius quasi ad explorandam aciem unius atque alteri commisit. Genitura: natiuitate. Ab alio: quidam codices habent ab altero tanquam dixerit Titus ambobus illis patriciis de coniuratione conuictis periculum euenturum: quod alter alteri moliretur: uel ab alio dixit: quod elegantius est ut significaret se nullo tempore infidiaturum uicem illorum. sed alium quendam utrumque perditurum: sicut euenit. Fratrem infidiari: sextus Aurelius. Fratrem quoque Domitianum parantem infidus militumque animos sollicitantem fletus sepius obestatus est: ne parricidio assequi cuperet: quod & se uolente esset obuenturum ei: iam haberet cum esset particeps potestatis. Poene: qua si. Ex professor: ex aperto citra dissimulationem. Neg se ponere: equestre adegare amandare: sicut Augustus olim agrippam se posuit surrentis ob uecors ingenium. Consorte: participè imperatoris patris.

M.A.N. Pluribus legibus: ne miseris ciuibus fraus neque possit falsa legum interpretatione. Quæri: ut tuit. f. Ultra certos annos: post certum temporis spacium: quod ipse suo arbitrio statuisset. Puras ab omni cede: Qui non bene celestes impia destra colit. In affectu: studio cupiditate occupati impii. Suos proprios: Titus

torum: quæ in illorum manibus iure poterant sibi esse suspecta.

Vtriusque: coniuratorum. Affirmasset: titum. Venturum: periculum. Ab alio: qui eos omnino perderet. Fratre: Domitianum. Ex professor: aperte: nulla dissimulatione. Meditatem: fugam ex urbe effugere parantem: ut ad exercitus: aut alio ad res nouas proficisceretur. Se ponere: perpetuo relegare.

PHI. Mutuo animo: fraterno: & in amore mutuiter respondente. Morte præuentus est: obseruauit diligenter apud philostratum de morte titi aliter tradit: quam memoret Tranquillus & reliqui prodiderint: is enim scribit in sexto de uita Apollonii. Titum ab apollonio admonitum: ut ab his sibi cauere: qui essent propinquiissimi necatumque esse eum memorat a Domitiano ueneno leporis marini propinato: quo Neronem quoque tradunt multos in conuiuiis fuisse. est enim lepus marinus uenenum aliis in pota aut in cibo datus. aliis etiam uisus: si quidem grauidæ si aspexerint leporem marinum nauiscent ac deinde abortiunt faciunt. Quasi suo: mors bonis principis publica iactura est. Vbertim abundanter & large. Sacrificanti hostia aufugerat: dirum omen hoc uere res esse arbitrabantur: quotiens hostia traheret se ab aris & aufugeret hinc a Luciano inter prodigia pharsalica cladis hoc quoque positum ad mortis superis disculsa fugit ab ara tauris: iunus quoque ait factum esse omen cladis futuræ flaminio consuli cui immolanti uitalus ictus et manibus sacrificium sese prorsupit molitque circumstantes ex ore respexit. Tempestata serena: hoc alii pro læto foelicique auspicio obseruauerunt: sicut indicat illud enianum: cum tonuit letum bene ne tempestata serena unde ut ait Cicerio quædam nobis uidentur

successorumque testari pseuerauit nonnunquam secreto lachrymis & precibus oras ut tandem mutuo erga se alio uellet esse. De morte eius & gelis tunc per eum.



**N**rer hæc morte præuentus est maiore holus dāno quā suo spectaculo absolutus in quorū fine populo corā ubertim fleuerat. fabulos peti aliquāto tristi or quod sacrificati hostia aufugerat: quodque tempestate serena tonuerat. Deinde primā statim ad mansionē sebrē pactus quū inde lectica trāsteretur. suspexisse dicitur dimotis plagulis cœlū multūque cōquestus eripi. sibi uitā imerenti: neque enim extare ullū suū factū poenitendum excepto dūtaxat uno: id quide fuerit neque ipse tunc prodidit: neque cuius facile succurrit. Quāuis opinantē consueuerint recordatū quā cum frarris uxore habueris: sed nullā habuisse persanctē Domitia iurabat: haud negatura siquā oīno fuisset: immo et gloriatur: quod illi promptissimum erat in omnibus probis.

De loco & tempore mortis eius & laudibus senatus. **X**cessit in eadē quæ pater uilla idibus septēbris post biennū & mēses duos diesque. xx. quæ successerat altero & quadragesimo ætatis anno. Quod ut palā factū ē nō secus atque in domestico luctu mortibus publice cunctis

Seponere

Dirum si  
hostia  
aufugit

Tonitru &  
rena tem  
pestate

aduersa: quæ græcis & barbaris bona existimant, cum alii aliter obseruent signa: sereno autē cœlo aliquando tonare refert Seneca in primo questionum: quæ in infirmis pûs: in flamma non nabit in sono ualuit. Serena autē scite addidit: quæ tempestas est æstus & hoc est medium uocabulū. Idem Virgilius: unde hæc tam clara repete tempestas: Pli. uero in. xviij. debemus inq. memisse duo esse genera celestis iniuriæ: unū quod tempestates uocamus: in qbus grandines procellæ cateraq; similia intelligunt: quæ cum acciderint uis maior appellet. hæc ab orridis sydenbus exiunt ueluti arcturo orione & hedis. Primam ad mansionē: Plinius navigationem ex ægypto diuidit per dispositas mansiones: in qbus manifestare possint cōmode uitatores. Cum inde lectica: ex prima mansionē. Suscepisse: sursum cœlū aspexisse. Dimotis palulis: sublati uestimenti qbus lectica erat opta: nāq; a pala ὡς το κο πος ἢ κο σ. i. diminutius fit palula: quod si legas plagulis: sensus erit apertior: tanq; plagulas id est linteola & stragulam uestē lecticariū dimoueret Titus: ut cœlū suspicere possent: sunt consulti iter uestimetā muliebria numerant plagulas. Poenitendū: reprehensibī le: cuius poenitudine afficeret. Gloria Apuleius nullū suū factum uel dictum extare: de quo disserere publice non possit. M. portius Cato triū reg. poenitentiā agere se dicebat primū si mulieri quicq; archanum aliquid credidisset. Secūdum si aliquo nauī transmississet: quo iungere terræstri libi proficisci licuisset. Tertiū si qua dies tibi per iuriam inanis esset: luxisset: ex regum sapor in epistola ad Constantiū imperatorem gloriā habuit. Succurrit: in mentē uenit. Cū fratris uxore: cū Domitiani uxore noīe Domitia. Conseruadinē: ad stuprū adulterūq; refert. Per sanctē: religiose asseueratq; aduerbium est. Si qua cōsuetudo. s. adulteri. Illud domitiae. In oibus probis: stupris & flagitiis. nam ut inq. eleganter satyricus poeta: famam contemperat olim. Cuius apud molles minima est iactura cathedras. Excessit: periit. Altero & quadragesimo. i. quadragésimo secundo. Non secus atq; id est non aliter quam in domestico luto. Merentibus publice cunctis: sextus Aurelius: uixit annis quadraginta duobus: & in eodem quo patet apud fabinos agros febre interit: huius mors credi uix potest: quantum luctus urbi prouincisq; itulerit: adeo ut cum delitias publicas appellantes: quasi perpetuo custode orbatum terrarum orbem desereret.

M.AN. In fine quoque: spectaculo. Vbertim: abūde multis lachrymis. Sacrificanti: sibi. Serena tempestate: sereno cœlo. Ad primam mansionē: ubi primo prolatuit. Dimotis palulis: sic omnes quos uidet habent codices: sed plagulis melius ueriusq; legit: plaga linteum thorale: seu lecticarium dicebatur. uñ plaga est. Poenitendum: cuius se merito poeniteret. Prodidit: epalam fecit. Uxore: Domitia lōgina. Illis Domitiae. Probris: flagitiis. Altero & quadragesimo: duos & quadraginta natus annos.

Senatus priusquam edicto conuocaretur. ad curiam concurrit. obseratisq; adhuc foribus. deinde a pertis tantas mortuo gratias egit laudēque. quantas concessit nec uiuo quidem unquam atque præfenti.

eo mortuo publicus fuit: ut oēs tanq; in ppria doluerint orbitate: senatus obitu ipsius circa uesperam nocte irruit in curiā: & tantas ei laudes gratiasq; cōgessit. q̄as nec uiuo unq; egerat nec p̄fenti: inter duos relatus est. Quo circa ita utendū est in hite Annibal: ut nihil poenitendū admittamus: ut in uita amemur: post obitū desiderant laudemur: quæ sicut Titus desideratus ob bonitatem laudatusq; est.

M.AN. Obseratis: clausis. Egrotans censuit: aut certe dicendo id defuncto præfenti.

## C. SVETONII TRANQ VILLI LIBER. XII. DL VVS DOMITIANVS IMPERATOR.

De natiuitate Domitiani & gestis eius in adolescētia.



DOMITIANVS Natus est. ix. calen. nouembriis patre consule designato: in iuniorumque mense insequenti honorem: regione urbis sexta ad malum punicum domo quam postea in templum gentis flauiae conuerit. Pu

ter ostendit deum curare mortalia: qui meritis poenas irrogauit cruentissimæ bestiae: ut sicut crudeliter uiuere ita & crudeliter moreretur. sed iam interpretationem aggrediamur: ut tandem ad calenem: quod dicitur: in nostra decurrat oratio. Honorem: consulatū. Mense insequenti: nouembri mense. Regione urbis sexta: Romam in regiones. xliij. fuisse diuisam supra memorauimus. Ad malum pūcum: nōmen est uicis

tempestas  
cœlo sereno

tempestates

mansiones

plagulae  
trium rerum  
poenitētia  
in catone

Mors titi

PHI. Senatus: ad curiam concurrēdo nocte. scū circa uesperam nūciatus fuisse obitus Titus.

Obseratis adhuc foribus: clausa curia ianua. Quantas cōgessit idē Eutropius: hūdem uerbis memorat: sic. n. a. i. g. i. t. a. n. t. u. s. l. u. c. i. u. s.

ICVT primus casage inter optimos ob uirtutem enumerari meruit: hic nouissimus inter pessimos ob nequitiam re-

ferri debet: caligulae & Neroni q̄ patri fratriq; similior egit malum principem: q̄ paulatim p̄ oēs seque gradus creuit: secundusq; a Nerone p̄secutiōem in christiā nos secundam agi impetravit: tāta efferratus superbia. ut dominū ac deū se uocari scribi colit iussit: sed hominis exitus euiden-

q̄ erat in sexta regione urbis Romæ: uideturq̄ ita appellatus ab arbore: q̄ illie speciosa succreuerat quā malū punicanū docamus: aliq̄ granarū appellāsest quodam mali punici gentis apyrinon dictū: cui lignosus nucle us absq̄ bladiōres sunt acini minusq̄ amari: cuius plī. Martialis & Seneca meminērūt græci πόλιάς uocant malū puniciū: uñ Rhoiton uinum ex malis punicis factū punici mali noīe genere celebrant. ex his dulcitas: quæ apyrina appellari docuimus: stomacho iurilia habent: quæ uinosa dñr utiiora paulo intelligant: cortex mali punici acerbior in magno usu est: uulgus coria maxime perficit illo nouit: ob id malicoriū appellāt medicis: expetit in grauidāz malaciā: ita enim noīas mollicies illa languentis stomachi: cui grauidāz sūt ob noīe. Flos mali punici balastum uocat: quoq̄ farina dysentericos a morte reuocari inuentum est. Sed ut dñs est ad pyz: de quo est illud Martialis endecasyllabon: longum est si uelit ad pyz uenire. In templum gentis flauiz: isra dicef quemadmodū Domitianus cōstruxit templū in honorē familiarē suæ: quæ flauia di cebas: de quo intellexit Papinius cū ait in. iiii. siluag: q̄ gēti p̄iæ futura semp̄ sancie limina flauiq̄. clauum. MARCI ANTONII SABELLICI ad Augustinum Barbadicum Serenissū. Venetiarum principem paraphraseos in Domitianum parænesis duodecima.

**P**atre cōsule: uix uespasiani duo: qui stabilitum per manus imperiū Domitiano tradiderunt tam populares Augustine dux iucūdisime fuerūt: q̄ ip̄e qui longissime ad optimo suoz instituto recessit publice & priuatim inuisus: potuisset p̄fecto in optimi p̄cipis mores domestico exemplo natura illa formari: nisi parua & indocilis fuisset: ac certæ talis ut bonos mores alere non posset. Sed tulit ille crudelitatis suæ præmia: & si fero: tulit tamē diis q̄dem & hominibus iſestus. Feliciōr igit̄ duricia ista teip. successio in qua nunq̄ defuerūt: q̄ non uirtutis emulatione accēsi & clemētia: & pietate suos decessores aut superare contendere: aut quod minimū fuit æquare: sed quū lōga serie multī sint eiusmodi exēpla fecuti. Tu sane egregiū in tam illustri emulatione laudem es ad hunc diem confectoris adeo præclara uirtutis exercitatione profecisti: ut q̄ te uno optimi cuiusq̄ laudes melius effinxerit unq̄ adhūc diem extiterit nemo. Nūc q̄a patre cōsule natum Tranquillus ait: de primo Vespasiani cōsulatu intelligi oportet: quem Claudio principe duobus nouissimis anni mensibus gessit. Sexta regione fuit: ut Plinius scribit roma. in. xlii. diuisa regiones: in uicos mille & amplius. Ad malū punicum: uicū intellige: siue in salam a mali punici arbore: quæ illic forte fuit appellatam sic & ad annularias scalas: & ad capita bubula superius dixit. Martialis. At mea dyspnas spectant cœnacula laurus.

PHI. Nullum uas argenteū: hoc pertinet ad inopiā de claudicū: cū in usu & fuppellectile uel priuatoz uas habeam̄ argentea. Escariū argentum dicitur: quod ad epulandū est accomodum: sicut potoriū: quod potus cū habetur: querit pomponius iuricon sultus nūq̄ in argento potorio continēat: id etiam quod ad præparationem bibendi comparatū est: ueluti colūnariū & urceoli & putat contineri: sicut i Escario argento putat cōtineri agminariū: quoniam propter escam parat: ē enim agminariū: quomānus la uantur: luxuria gliscēte coquinatorio quoque uasa ex argento fabricata sunt: ex quo exiit illud plinianiū: uasa coquinaria ex argento caluōs orator fieri queritur. Quod inscribitur luscio:

hoc refertur ad infamiā significandam magis autē uidetur legendū esse luscio q̄ lusciorut scilicet inscriptio libri Neroniani sit luscio dicta propter lusus & scomata: quibus explicabatur argumentū rei & materia libri. Nam luscione ludū ueteres dixerunt. Cicero in tusulanū proficiscens dicens: Cicetonem meū in ludū descendit non luscione. & a papinio pilaris luscio dicta est pro ludo pise. qd̄ si legas luscio: uideri poterit nuncupatus liber a nomine proprio: ut dialogi platonis a fermocinantibus nominantur. Nonnunquam protulisse: quandoque publicasse ostentasse. Pollicentis: domitiani. Noctem: concubitus nocturnum. A nerua successore: non uidetur libido tam obſcœna cadere in mores neruæ: qui successit in imperio Domitiano: quem Apollonius thyaneus regnaturum affirmauerat: quem uirū probum honestūq̄ uidisse se dixit eumq̄ omni laude dignum iudicauit: quem ridentem nunquam uidit neq̄ ludentem. Bello uiteliano:

Apyrinon

Rhoiton

Malicoriū

malacia

Balastū

Escariū argenti  
potoriūColūnariū  
uas

agminariū

Luscio

nerua nūq̄  
ridens



quo Vitellius utellianq; contra flauū Vespasianū flauianorū depugnauerūt. Irrumpentibus aduersariis Cornelius Tacitus: irrumpit Vitelliani & cuncta sanguine ferro flammisq; miscet. Templo: capitolio: de cuius incendio ante dictum est. Apud editus: Cornelius Tacitus sic scribit. Domitianus prima irruptione apud editū occultatus solertia liberi lineo amictu turbæ sacricolæ immixtus ignarusq; apud Cornelium primū matrem elentem: iuxta uelabrū delituit: ac poriente rerū patre dissecto editui contubernio modicū sacellū loui cōseruato: aram posuit casus in marmore expressam: mox imperiū adeptus loui custodiē templū ingens: seq; in sinu dei sacrauit: editus autem significat illeq; præstet tuendis edibus: ueteres editi mū appellauerūt. Lucrētius. pro editis edituentes appellat: scribit Iulius Firmicus edituos nati aut iero: dulos hoc est templo: ministrorū: in. xvi. parte geminorū habuerint horoscopū. Iliaci: ihiacos uocamus sacricolas sacerdotēq; deæ illis: Phinius refert l. xvi. q. ab inethi marini ramū ihiaci præferre solemne habent. Lampridius incommodi Cæsaris uita sic ingit: ihiacos: pincus usq; ad perniciem pedus rudente cogebat: cū anobis portaret. Refert Valerius libro septimo. Dictorū factorūq; memorabiliū. M. Volusius prokriprū assumpto ihiaci habitu per itinera stipem petentem: se fessisse: eaq; fallacia incolumen in. M. bruti castra peruenisse. Habitu: uestimēto lineo: hic enim habitus est ihiacog; & sacerdotum: quod abibi latissime explicauimus: ex quo linigeri nū. upari. Apuleius scribens pompam ihiacog; sacerdotū ait eos fuisse linetæ uestis cādore puro luminosos. idem alibi memorat linū utpote mūdissimū usurpari a mūdissimis ægyptiog; sacerdotibus non modo indutui & amictu: sed opertui quoq; in rebus sacris. Vane superstitionis: deæ illis: disquam superstitionem perficit satyrico sale Iuuenalis. Condiscipuli sui: Cornelius Tacitus hūc appellat Cornelium: atq; fuisse matrem dicit. Scrutantibus: inquirentibus Vitellianis. Cæsar cōsalutatus: Cornelius Tacitus. Domitianum postq; nihil hostile metuebat ad duces partium progressum & Cæsarem cōsalutatum miles frequens: utq; erat in armis in paternos penates deduxit.

M. AN. Chirographum: Domitiani adolecentis. Noctem pollicētis: obsecrū & nefarium noctis obsequiū. Corruptū: precio constiparū. Aduersariis: uellianis. Aeditui: ædis custodem. Ihiaci: Lami: pndius ihiacog; inguit capita grauitè obtundebant ora simulachris: & rursus sacra coluit ihsidiat & caput raderet: & anubien portaret: utebant ad hæc lineis uestibus. Ouidius: Nec fuge linigētæ memphitica templa iuuenat: martia. Linigeri fugiūt calpi sistrataq; turba. Lucanus. Evoluam busto iam nomen genibus ihsim. Et rectum linō spangam per uulgos olisim. plinius de lino uestes idē sacerdotibus ægypti gratissime: ergo lineo habitu capiteq; detafo & capitolio clandestine Domitianum missum intellige. Vane assimulas: ex: aut proprium superstitionis expressit epithetum. Ver. uana superstitio. Condiscipuli: secum sub eodem præceptore. Instituti: Cæsar: imperatoris filius successor seu imperiū particeps.

PHIL. Vrbanæ: duos prætores fuisse alterum cui iurisdicōtio urbana alterum cui peregrina de mā dabat: suo loco retulimus. Titulo tenus: ut prætor diceret: cū tamen iurisdicōtionem prætoriam transfuisset ad alterum prætorē. Contrectatis uxoribus: tæctus in hanc sententiam ait. stupris & adulteris filium præcipis agebat Domitius. Ello lamie familiaris: lamiaq; uetustas fuisse & nobile notum est uel ex illo carmine Oratiano eli uetusto nobilis ab lamo. de lamis mox plura. Super uigiliis: id est ultra uiginti. Urbana: quæ in urbe exercebantur. Quod successorem sibi non mitteret: hoc dicto pater taxauit filium tanquā immodicum & parum in principatu temperatum: qui officia ex arbitrio suo distribuebat & successores mittebat rectoribus pro prouinciarum expeditionem in germanias: de hac domitiani adhuc pueri expeditione germanica sentire uidetur filius: cum ait in tertio puniceorum. At puer aurico.

Item de gestis per eum ante principatū.

**E**xpeditionem quoq; in galliam germāiaq; neq; necessariam & dissuadentibus paternis amicis ischoa uit tantum ut fratri se & operibus & dignatiōe adequaret. Ob hæc correctus quo magis ætatis & conditionis admoneretur habitabat cum patre una: sella:q; eius ac fratris quotiens prodirent lectica sequebatur: ac triumphum utriusq; iudaicum equo albo comitatus est: in lex consulatus non nisi unum ordinarium gessit: eumq; cedente & suffragante fratre. Simulauit & ipse inire modestiam. In primisq; poetice studium tam inuictum antea sibi quā postea spreum & abiectum: recitauitq; etiam publice. Nec tamē eo secius quum Vologesus parthorum rex auxilia aduersus alanos: ducemq; alterum ex Vespasiani liberis depoposcis

Immixtus  
sacnicolis  
eualit.  
loui cōser  
uato  
Edituos  
Edituos  
Ieroduli  
Ihiaci qui

Linigeri  
Ihiaci

mo pformidate batato germanias ideo pluraliter prulit: ga & superior & lferior germania est. Fratri: Tit-  
to. Aetatis: qua adhuc erat poene puertis negi tate expeditioni par. Conditionis: adhuc priuatus fo-  
ret: cum frater Titus una cu patre imperii habenas moderaret. Sellam sequebatur: Curule sella significat  
qua in curru uestasii pater & filius uestabant. Equo albo comitatus: loquens libro. vii. belli iudaici se fi-  
quit post quo uestasiius prior ibat & titus deinde sequebatur: Domitianus adequitabat: ipse quoq; orna-  
tus pulcherrime dignuq; spectari exhibens equu scribit. Mar. Tullius in oratione pro murena solitos filios  
triumphantiu maxime prexatos sedere in egs ipsius triumphatoris ut non absurde equus funalis ille: de quo i  
Tyberio sanis multa: posset referri ad huc sensum: tanq; Marcellus & nyberius perinde ac prexetrati filii se-  
derent in equis: alter in dextro: alter in sinistro triumphatis augusti. Ordinarium: ad discretiam eoge co-  
sulariuq; suffecti dicunt: de gbus supra. Inire modestiam: gdam codices habet mire: ut sit aduerbiu qd  
taquam in poetica praecllntem: sicut Quintilianus in .x. de Domitiano loquens scribit hzc: Hos nominatus  
quia: germanicum Augustum ab istitutis studis deflexit cura terrae parumq; his uisum est esse cum mari-  
mum p .etate. Et mox Paulus: nos tamē sacra litterarum colētes feras ceteri: nō hoc Tacitum praeterimus:  
& uirgiliano certe uersu testamur: Inter uictorices hederam tibi serpere lauros. Idem in .lii. de Domitiano lo-  
quens ait: ne fessillisse in his uidetur pricipē ut in oibus. Item in eloquētia quoq; eminētissimū Silius quoq;  
in .lii. puicorum sic domitianu ex studio poetica celebrat: huic sua mūsa faceret. meliorq; lyra cui sub-  
stitit hebrus & uenit rhodope: pphoebo mirāda loquel. quinetiam plinius in prohemio nato. histo. scribens  
ad Titum inquit quātus in poetica res quemadmodū fratrem imitaretis excogitasti: quinetiam Martialis i  
epigramate ad Domitianū ait posse deū rebus pariter multisq; uacare scimus: & haec etiam scita placere ti-  
bi: croates augiste tuos nos gloria dulcis: nos tua cura prior delititq; sumus. Postea: cum ad principatū  
peruenisse. Nec eo secius nec ideo minus. Alanos: alani populi sūt scythiae europiae iuxta quos sūt toxo-  
lani: auctor plin. in .lii. refert. Amianus Marcellinus alanos appellari. quos prisci masagetas dixerūt ab eodē  
alani europae cognominant. Martialis: nec te sarmatico transiit alanus equo. Alani ut docet Eusebius in .vi.  
praeparationis euangelicae caribus alonf panem non elisant. Ipse potissimum: & non Titus frater.  
M. ANTO. Turfationem: praetoriū muneri. Tam licenter: tanta licentia. Qualis: pressimus scilicet.  
Vrbana: ad res urbanas attinentia. Discente: sapius dicente. Ob haec: partim facta: partim temere mo-  
ta. Aetatis: quae ad ea mouenda impar erat. Conditionis: quae priuata adhuc erat: ut aetatem ad belli co-  
silia conditionem ad officia temere distributa referas. Lectica: uestus. Cedente: fratre non petente. qua-  
tus dicat ne illum quidem ordinariū gessisset: si Titus se candidatus obtrulisset. ordinariū enim consula-  
tus erat: qui suffragio populi dabatur: qui uero aut in demortui locum delatus esset: autem ab imperatorū  
aliquo qui curarum tedio sponte alicui necessariorum dignitate cessisset: extraordinariū est dictus. Et ip-  
se: domitianus. Poetica: studium simulauit: atq; ex eo materiam nahti quidam illum in poetica impēe ce-  
lebrant. martia. Fiat & ex hedera ciuica nostra tibi. Silius italicus: huic sua mūsa sacra ferent. Vologesus:  
hic ille est qui sub initium imperii uestasiano pollicitus est quadraginta sagittariorum milia. Alanos: Sey-  
thiae populos circa imāum montem ad ortum.

PHI. Diffusa res est: inter uo-  
logetem. f. & alanos cōposita con-  
trouersia est: ita ut non amplius  
opus esset romano duce. Idem  
postularent: ducem alterū ex ue-  
stasiani liberis. An duplū dona-  
rium: ut ita duplicata liberalita-  
te fauorabilior fieret q̄ frater ap-  
pallit ad imperiū adipiscendū.  
donariū autem sic militibus da-  
tur: ut populo eongiarū. Reli-  
ctum se principem imperii: tāquā  
uestasianus in testamento princi-  
pem imperii romā scripsit do-  
mitianū & non titum. Fraudē  
adhibita: a tito sollicit fratre.

set omni ope cōtendit: ut ipse potissimū mitteretur: & quia  
diffusa res est alios orientis reges ut idem postularent do-  
nis ac pollicitationibus sollicitare tentauit. Patre defuncto  
diu cunctatus an duplum donarium militi donaret: bun-  
quā iactare dubitauit relictum se principem imperii:  
sed fraudem testamento adhibitam. Neque cessauit ex eo  
insidias struere fratri clam palamque quo ad correptum  
graui ualitudine prius quam plane efflaret animam pro  
mortuo deferi iussit: defunctumque nullo praeter quam  
consecrationis honore dignatus: saepe etiam carpsit obli-  
quis orationibus & edictis.

Carptores  
horarii

Consecrationis honorem: inter diuos consecraretur: Carpsit: uelicauit momordit allatrat: inde car-  
ptores dicti uituperatores. Oblitus: figuratis. & quae ad contumeliam trahi poterant. Secretum hora-  
rium: ab hora horarium dictum horae spacium. plinius in panegyrico insectatur domitianū tenebras sem-  
per secretumq; capitem: nec unquam ex solitudine sua prodeuntem nisi ut solitudinem faceret. A ui-  
bio crispo: oratore facitissimū: de quo loquitur iuuenalis: uenit & crispi iocundia feneclūs: cuius erant mo-  
res qualis facunda. de eodem Quintilianus in .x. sic refert: & uibius crispus compositus & iocundus & dele-  
ctationis natus: priuatis tamen causis q̄ publicis melior. Ne mūsa quidem: festiuitatē incesit uanas domi-

uibus  
crispus

## De gestis per eum in initio principatus.



tiani voluptates: q muscas in cu-

mufcas

biculo nullas relinquebat. sextus

Aurelius stultis ridicule remotis

pfequebat

oibus muscæ agmina pfequebat: hinc pcculanti cui-  
dā quis ne in palatio esset: responsum est nec musca q-  
dē. Nugatorius ridiculoseq; prorsus Imperatoriq; repus  
spendebat captandis muscis: quod cōsultationibus de  
imperio laudabiliter administrando impendere debe-  
batq; in hoc haud sane dissimilis uideri potest puero il-  
li q; cornutiū oculos erueri solitus erat: ex quo eū dā-  
nauerunt Areopagitæ iudicantes id signum esse pern-  
ciosissimæ mentis multis malo futuræ: si adoleuisset.

puer enū  
oculos co-  
turnelū

Consulatueraut ut augustam: cognomento augustæ  
uxores principū romanorū decorabant: sicut ante dictū  
est. Paridis histriōis: hic est ille histrio famosus poe-  
tagæ testimoniis celebratus: de quo apud mar. extat epi-  
taphiū: de quo iuuenalis paridē ludosq; reliquit. item

Paris hi-  
strio.

quod nō dant proceres dabit hi-  
strio. Dissidiū: diuortii. Tibullū: dissidium bene ferre loquebar.

dissidētia

Variū: modo bonū principem  
modo malū: non seruata cōstan-  
tia neq; eq̄litate: q̄ in primis a bo-  
no prince seruanda est. Mixtu-  
ra equali: nulla prorsus congruē-  
tia est prohibita ad improbitatem:  
clementiæ ad crudelitatem: libe-  
ralitati ad auariciam. quæ admo-  
dum. n. coherere & coniungi nō  
pōt amaritudo cū dulcedie cali-  
go cū lumine: pluuia cū siccitas:  
pugna cū pace: cū fecunditate  
sterilitas: cū trāgilitate tēpestas:  
sic miseri bene nō possunt cum  
bonitate negna: cū uirtutibus ul-  
cia. Inopia rapax: ex copia rapaci-  
tas gignit & ideo Plato in. iiii. de  
re publica: inopiam esse e ciuitate  
eiciendā arbitrat: quoniam male-  
ficia gignit: & a Silio dictum est:  
sceleri proclius egestas inopiam  
autem gignit cupiditas: iexple-  
biles. quanto enim quisq; cupidū  
or est tanto egēior. Metu kē-  
uus: nihil æque uexat tyrannicas

Inopia ex-  
cupiditate

**N**ter initia principatus quotidie secretum sibi ho-  
rarium sumet solebat: nec quicquam amplius quā  
muscas caprare: ac stilo præacuto configere: ut  
cuidam interroganti esset ne quis intus cum Cæ-  
sare non absurde responsum sit a Vibio Crispone musca  
quidem. Deinde uxorem suam Domitiam ex qua in secun-  
do suo consulatu filium tulerat alteroq; anno consaluta-  
uerat: ut Augustam. eandem Paridis histriōis amore des-  
perditam repudiavit: intraque breue tempus impatiens dis-  
sidii quasi efflagitante populo reduxit. Circa administratio-  
nem imperii aliquandiu se uarium præstitit: mixtura quoq;  
in æquabili uisitorum atque uirtutum: donec uirtutes quoq;  
in uitia deflexit: quantum coniectare licet super ingenii na-  
tutam: inopia rapax: metu sæuus.

De spectaculis p eū editis & liberalitate eius ad populū.  
**S**pectacula magnifica assidue & sūptuosa edidit nō  
i āphitheatro mō: ues: & in circo: ubi pter solēnes  
bigas: q̄ drigarūq; cursus: plū duplex ēt eq̄stre ac  
pedestre cōmisit. ac i amphitheatro nauale quoq;  
Nā uenatōes gladiatorēq; & noctibō ad lychnos: nec uiro

mentes: q̄ pauorē ut dixit Ennius necesse est multos timeat quem multi timent. ex hoc metu secui &  
eruenti sanguinarij subinde existunt. unde ait Claudianus: cūcta ferit dum cūcta timet.

M. AN. Discussa: reiecta. Idem postularent: alterum ex uestasiani filiis sibi cū copis auxilio mitti. Re-  
lictum se principem: non titum. Corruptum: fratrem. Carpit: defuncti memoriam. Obliquis: ambigu-  
is. Secretum horarium: id est horæ spacium. Ne multa quidem: urbane uanum principis aucupium taxa-  
uit. Paridis histriōis: de quo lue. Vtq; magis stupeas paridem ludosq; reliquit. Atq; idem alibi: Esurit  
intactam paridi nisi uendat aguen. Dissidiū: discordiæ: immo diuortii. Variū: modo frugi: modo per-  
nitiosum. Vbi: in quo circo.

PHI. Sumpuosa: maximarū impensarum. Præter bigarū solēnes cursus: in circo peculiariter currules  
ludi edebantur. uerū domitianus non solū cursus equorum exhibuit in circo: qui solēnes & proprii sunt:  
uerum etiam prælium equitum pedirūq; in circo fieri uoluit. Nauale quoq; prælium scilicet commisit.

Venitū: s. glā istatōresq; repete uerbum illud cōsisit. Ad lychnos: ad lumina: nocturnos ludos edidit  
se significat. Je lychnis: hoc est lucernis dictum suo loco satis ad super. Sed & feminarū: exhibitas a do-  
mitioni: s. glā feronarū pugnas: testis est & Papinius: cum ait in primo siluarū: stat sexus rudis istiusq; f. r.

Pugnae fer-  
minarū

rit: ut pugnas capit improbus uiri-  
les: credas ad thamai feruq; pha-  
sin thermodonthiacas calere tur-  
mas Martialis quoq; mentione fa-  
cit foeminei praelii a domitiano  
editi: cui ait in primo: belliger sui  
etis quod mars tibi secuit in ar-  
mis: nō satis est cæsar secuit & ip-  
sa uenus. luuenalis satyrica mor-  
dacitate lacerat foeminas bestia-  
rias scribens: cum uenia rufū si-  
gat aprū & nuda teneat uenabula  
māma autumat Plato foemias  
exercēdas esse uirilibus exercita-  
tionibus atq; bellicis. q̄ppe cum  
uiriūsq; una natura sit: eadēque  
esse uirtutem præterea equare ar-  
ma tractare præliari aliena foemi-

rum modo pugnas: sed & foeminarum: Præterea quæsto-  
riis muneribus: quæ olim omīssa reuocauerat ita semper  
iterfuit: ut populo potestatem faceret bina paria e suo ludo  
postulandi: quæ nouissima aulico apparatu induceret. Ac  
per omne gladiatorum spectaculum ante pedes eius sta-  
bat puerulus coccinatus portentoſo paruūq; capite: cum  
quo plurimum fabulatur nonnunquam serio. Auditus est  
certe dum ex eo quærit & quid sciret: & quid sibi uisum es-  
set ordinatione proxima ægypto præficeret Metium Ruf-  
fum. Edidit nauales pugnas poenæ iustarum classium effo-  
so & circumstructo luxu tyberium lacu: atq; in thermis im-  
bres p̄spectauit Fecit & ludos sæculares computata ratio-  
ne temporum ab anno: nō quo Claudius proximo: sed quo

muncra  
quæstoria

nus esse non putat: quā platonica sententiā ut parū modestā paruq; moratam expolierunt ecclesiastici condi-  
tores. Quæstoriis muneribus: ludis & spectaculis: quæ per quæstores exhiberi solebant: nam ut Inq; Ta-  
citus: institutum fuit Claudio principe ut spectaculū gladiatorū per omnes annos celebraret pecunia eorū  
qui quæsturam adipiscerent. Reuocauerat: cū quæstores obmississent præbere spectaculū gladiatorū: & in  
gulos annos Domitianus reuocauit pristinū editionis morē. Bina paria. s. gladiatorū. E suo ludo: ex gladi-  
atorio imperatoris ludocubi familiæ gladiatorū erudiebant. Itidem Plinius in. xi. mentionē facit de ludo  
gladiatorio imperatoris caligula: cū ait: Thraci. n. studioso in Cati Cæsaris ludo notū est dextrum fuisse p-  
ceriorem. Nouissima: post exhibitos gladiatores quæstorios: nouissimo loco iducebat Domitianus bina  
paria gladiatorū: fuorūque populus postulasset exhiberi. & hi gladiatores apparatu aulico. hoc est impera-  
torio iducebant magnificentiæ causā: aulico. n. apparatu accipitur pro imperatorio: & ob id cultiore eleganti-  
ore ue q̄ effet reliquorū gladiatorum. Puerulus: uidetur hic puerulus talis fuisse apud Domitianum: q̄-  
lis est apud te idēte Annibal bentiuole Franciscus nanus: ille omnium tuorū ministrorum longe strenuissi-  
mus: cuius omne studium officiūq; est: ut uel ad natus tuos præsto sit: uel desideria pueniat: ut deniq; oīa  
facienda faciat: fide ac diligentia parit: cuius ingenium & solertiam subinde mecum animo reputas. uix ad-  
ducor: ut credam sententiā illā Aristotelicā esse satis probam satisq; probatā: quā maximus ille philosopho  
pū omnis rerū naturæ sciū & consiliariis prodidit: nanos siue pumiliones mente de ficere: propterea quod  
pondus partū superioribus: quæ in pumilionibus magna est: tardiorē reddidit mentem sensūq; cōm. ue-  
rū. n. uero hic tuus nanus & ingenio solers est & mente strenuus: & sermocinatione callidus & agilitate flex-  
uosi corporis spectabilis: capite non paruo ut puerulus Domitiani sed grandi & magno: quod bonæ con-  
stitutionis: ut inquit galenus signū est: & cum Nani auctore Iulio Firmico regum delictis deputati nascantur  
habentes horoscopus in quarto gradu siue parte scorpiū. merito talis dici potest genitura pumilionis: cuiq;  
cūctis est amabilis: tibiq; in primis acceptissimus. Coccinatus: ueste coccinea idutus de cocco diximus suo  
loco satis diligenter. Mantilia cocco clauata usurpabat in conuiuiū Alexander romanus imperator. Audi-  
tus est: a circumstantibus. Dum ex eo quærit: dum domitianus ex puerulo illo sciscitatur & inquit. Et  
qd uisum esset ex hoc ostenditur Domitianum solitum cum puero sermocinari de rebus seriis: cum illum  
interrogauerit: qd sibi uideretur: quod præposuisset ægypto metium rufum. talia enim cū seria sint & gra-  
uia cōmunicari non solent nisi cum circumspectis consiliariis.

Laus frāci-  
sci nani

M. AN. Sed & foeminarum: pugnas. s. sed in seras potius q̄ in se foeminas cōmissas accipere. Ma. Belliger  
iunctus quod Mars tibi secuit in armis: Non satis est Cæsar secuit & ipsa uenus: & mox Paulus: hæc illi foemi-  
nea uidimus: acta manu. luue. Neuiā rufum Figat aprū: & nuda teneat uenabula māma. Quæstoriis mu-  
neribus: quod quæstores munus populo & alia spectacula darent in Cæsare dictatore dixit. Reuocauit:  
in usum reduxerat ergo consuetudinē odendorum a quæstoribus munerū intermissam itelligē: Ita  
iterfuit: ea comitate. Parii gladiatorū. E suo ludo: gladiatorio ludo hoc loco: quo suo nomine gladiato-  
res asseruabantur. Nouissima: post alia quæstorio apparatu exhibita. Aulico apparatu non uulgari: quo  
alii a lanistis accessit sed aliquanto exquilitiore: ut ex aula principis producti uideri possent Martia. dum  
peteret pars hæc myrtinū: pars illa triumphum promittit pariter Cæsar utraq; manu. Ægypto: præficeret  
hoc est quod serio dixit quum ex eo quæreret: & Ecq; ei de ipsi p̄uincie ordinatione uideret. Nauales  
pugnas: de his mar. Augusti laudes fuerāt cōmittere classes: Et freta nauali sollicitate tuba & i calce epi-  
grammaris. Fucinus & pigri tacentur stagna Neronis: hanc notit unam secula naumachiam.

Iustus exer-  
citus

PHI. Poenæ iustarū: quæ si magnæ: iusta. n. classis dī magna & legitima: sicut iustus exercitus & iustum  
prælium. Has autem nauales pugnas a Domitiano editas poetico preconiio extulit martialis scribens: Fuci-

olim Augustus ediderat. In his circensium die quo facilius centum missus perageretur: singulos a septenis spaciis ad quina corripuit. Instituit & quinquennale certamen capitolino Ioui triplex musicum equestre gymnicum: & aliquāto plurium q̄ nunc est coronatorum. Certabatur etiam & prosa oratione græce latineque ac præter citharædos chorocitharistæ quoq; & psallocitharistæ. In stadio uero cursu etiam uirginis certamini præsedit crepidatus purpurea: q̄ amictus toga: Germanicam capite gestans coronam auream cum effigie Iouis ac Iunonis Mineræque assistentibus Diali sacerdote & collegio flauialium pari habi-

nus & pigri taceant stagna Neronis hæc norit unā sæcula naumachia. In thermis imbres: ut p̄ se dicitur: corrigere iter maximas imbres: ut sit sescus domitianū adeo oblectatū eē spectaculis ut nec q̄ dem ab ibre maxio phiberetur quo minus p̄ se daret hoc idem significauit Mar. illo epigramma tealspice q̄ denum tacitaje uelulus aquæ defluat in uultus Cæsaris inq̄ signus. idulget tñ ille io ui nec ueracæ moto contretas pigro frigore ridet aquas. Cōputata rōne tēpore: de secularibus

ludis i claudio scripsimus satis curiose. Cū aut iter binos. seculares ludos centesimi anni spaciū debeat inter esse. Domitianus fecit ludos seculares cōputatis tribus ab eo anno: quo olim Augustus Cæsar ediderat. Nā iter seculares Augusti & seculares domitiani fuit legitima intercapdo centum annore: cum claudius: non expectato legitimo tpe seculares fecisset. De q̄bus. vi. Aurelius sic meminit. Domitiā tpe seculares ludi celebrati sunt: philippus impator romanus secularibus ludis quos fecit milleimum annū romanæ urbis celebravit. In his ludis secularibus. Centrū missus: n claudio docuimus missus dici & ferculore: & ludore: in ludis centrū missus equestres exhibebant: quos Varro & Seruius tradiderunt missus uiginti q̄q̄. olim tñ modo in circensibus ludis exhibitos fuisse. Quoq; ultimus appellabat ætarnus: eo q̄ de collatione populi exhibebat. Domitianus ut centrū missus in ludis circētibz solēns facilius absoluerent: instituit ut. singuli missus: q̄ p̄ septena spacia prius peragi solebant: quinis spaciis pagerent. In enarratōe illius uersiculi apud proprium. Septima quā metā triuent arte tota annotauimus moris fuisse apud romanos: ut septimo spacio agitadores circū metas in circo decurrerent: pactis septē spaciis palma uictori dabat: unde ait Seneca. li. iiii. episto. moralū agitatore læticia cū septimo spacio palmæ appropinquat. & adhuc nūmege alludēs Laetan. sic scribit lib. vii. institutorum diuinage: qm̄ decursis p̄positi opis septem spaciis ad metam p̄uecti sumus. Si donius quoq; in endecasyllabis mētionem facit septem in cursu spaciore: cū ait. Stringis quadrifugos & æte summa in gyru bene septimū serueras. Domitianus hæc septena spacia contraxit ad quā: ut ita citius centeni missus pagi possent. De missibus ferculore & edulore meminit Lapidius sic scribes de heliogabalo: exhibuit parafitis cenæ de uitreis. & nō nunq̄ tot p̄cta mantilia in mēla mittebat his edulis p̄cta quæ aponectent quot missus esset habiturus. Item ait heliogabalo solitū struere oēs missus sola carne fasanore. Item celebrant tale conuiuiū ut apud amicos singulos singuli missus apparerent. Instituit quinquennale certamen: Cenofonus domitianū institutorem fuisse memorat capitolinore agonom: per quos annus magnus: nō est lustrum diligentius seruabatur. Triplex: ob tria genera certatorum musici enim & eq̄tes & gymnici. hoc est athletæ certabant. Coronatore: q̄ uictores coronabant. Chorocitharistæ: chericitharistas uocamus citharædos q̄ in choro citharizant: sicut psallocitharistæ dicunt: q̄ psallunt. hoc est cantant ad cytharam unde psalter & psalteria pro cātore & cantrice. Cōsimiliter cymbalistæ & tympanistæ nomina: qui pulsant cymbala & tympana. Apuleius in libro de deo focrat. Barbara autem strepitu cymbalistarum & tympanistarum & chortaularum: tympanistria uero dicitur fœmina tympanum quatiens: sicut psalteria cantrix. Sidonius in primo epistolarum: tympanistria psalteria canit. In stadio: in gymnico athletarum certamine & cursu. Virgins certamini: cursu non solum uiros sed etiam fœminas contēdisse significat: cum domitianus tanquam præfessus ludorum præfedit certamini uirginis in stadio decurrētis: ad instar athlante: quæ cursu pernicissima cum uiris certasse proditur.

M. AN. Ludos seculares: Mar. te colat albano redeuntia sæcula lustris: & quæ Romuleus facit tarentus habet: Papinius: Nec tantum inderit satis noua sæcula crimen: aut infaurati peccauerit ara tarenti. Centrū missus: & missus & missiones dici: & quid per alterutram uocem significetur superius haud uno loco ostendimus. Singulos: missus. A septenis spaciis: quæ metis interiacebant. Ad quina: spacia: ut breuiore essent cursus: quo apparer missus non solum ferrarum sed quadrigarum etiam fuisse: quod supra est significatum. Quinquennale: quinto quoq; anno celebrandis. Triplex: quia musicum gymnium & eque stre: Coronatorum: præmia accipientium. Choro citharistæ: cythara choro canentes. Psallocitharistæ: a psallo. i. cano & cythara: a psallo psalteria est. Cursum uirginis: cur non uirginum potius nisi Athalante & hippomenes certamen representatum in stadio intelligas.

PHI. Crepidatus: calciatus crepidis quæ sunt grecanice soleæ. Amictus: uestitus inductusq; Germanica: domitianum præfedis ludis indutum habitu Germanico significat. quidam codices habet toga germanicatus: intelligamus græco magis habitu q̄ romano præfedis sepectaculis. Cum effigie Iouis & Iunonis: in corona aurea quam gestabat domitianus uisēbantur effigies & simulachra deorum capitolinorum:

Spaciū sa-  
cularium  
ludorum

missus la-  
dorum

septena spa-  
cia i cursu

Gyros  
septimus  
missus  
ferculorū

Institutor  
agonū capi-  
tolinorum  
Choroci-  
tharistæ.  
Psallocitha-  
ristæ  
cymbali-  
stæ  
Tympani-  
stæ

Dii capito-  
lini



q sunt iuppiter iuno & minerva. erant enim hæc spectacula lout capitolino dicta. Assidētibus: iuxta domitianū sedētibus. Diali: sacerdos: flamine diali: q sacerdos est iouis. Flautialium: sacerdotū: q templo flauie gētis mini strabāt. Pari habitu: flautiales sacerdotes & flame dialis cōsimili hūu cultuq; ornatū aderant quor & ipse princeps hoc solū discrimē stercat: qd in coronis flautialiū & dialiū: ierat ēt imago ipsius domitiani: q carebat corona principis.

In albano qnquatria minervæ: domitiāus paladī filius dici solebat: unde qd olim accusatus fuit: qd sacrificat publicis pētibz non addiderat domitianū paladī filiū esse: unde paladi solitus erat domitiāus iugiter sacrificare: cuius rei mēdo fit. a philostrato. & apollōis thia neus corā domitiano dixit: talia nūq; pfecto ex pallade audiūstis: quā de rebus sollicitū esse atq; de his dem providere fateris. Q. uintilianus quoq; numē minervæ familiare domitiani uocat: qd minerva pecunia riter coleret domitiano. Martialis quoq; epigramatista testat: qui scribēs ad Domitianū ait: pallada: prætereo res agit illa tuas: idem eundem indicat albano secessū delectari solitū cū ingt: hoc tibi palladiæ seu col libus uteris albae. Cæsar & hinc triuū prospicis inde thetin. idē appellat pallada cōficiam domitiani sic scribens. Die pcor o nostrī: dic cōficia uirgo tonantis. Sic negat hoc uultu quo solet ergo dare. Merito itaq; domitiani in albano mōte in singulos annos celebrabat dies festos minervæ: qnquatria uocant: de quibus alibi satis multa. Magisteriorū magistrī rectoresq; erant palladiæ festiuitatis: sic magistrī dicitur ut mi

paladis filius

minerva nomen domitiani  
conficia uirgo tonantis

magisteriū

papiniū coronatus in certaminē poetarū Septimontium

palatiar  
Fagutal

panaria  
panariola

Sportula  
sportella

tu nisi quod illorum coronis ierat & ipsius imago. Celebrabat & in albano quot annis quinquatria Minervæ cui collegium instituerat: ex quo sorte ducti magisterio fungerent: redderentque eximijs uenerationes & lœcnicos ludos: superque oratorum ac poetarum certamina. Congiarium populo nummorum trecentorum ter dedit: atque inter spectacula muneris largissimum epulum septimontiali: facrorum quidem die senatui equitque panariis plebeis sportellis cum obsonio distributis. Initium uescendi primus fecit: dieq; proximo omne genus rerum miscilia sparsit: & quia ps maior intra popularia deciderat: quinquagenas tesseras in singulos cuneos equestres ac senatorii ordinis pnuinciauit.

Magisteriorū magistrī rectoresq; erant palladiæ festiuitatis: sic magistrī dicitur ut mi nisteriū. Lilius magisteriū appellat magistrī egrū officiū & magistratum. Venerationes: corrige uenationes: uoluit. n. domitianus uenationes egregias exhiberi in honorē minervæ a rectoribus magistrisq; sorte dedit. Superq; isuper. Oratoz certamina repetē uerbum illud instituerat ad alterū redderet. Quod autem poetæ oratoresq; certarent in spectacula Minervæ iſtitutis in albano: testis est Papinius: q se in certamine poetaz tanq; uictorem coronatum fuisse a domitiāo gloria: sic. n. ait in. iiii. siluag. Lux mihi romanæ qualis fuis collibus albae: cū modo germanas acies: modo daca fonantem: prælia palladio tua me manus induit auro. Nūmorū trecentorū: ut. Iuristim nummi trecentum darent in cōgiario: hoc est dono impatorio: qd populo dari solet: ut donatiū milibus. Muneris: ludi gladiatorii. Septimontiali: septimontio siue se ptimontiale die festū agebant romani: eo q septimus collis urbi attributus est septimontiali aut die uehica lis iunctis uti cauebant ut partim seipos partim iumēta ocio oblectarent: Septimontio autē ait antistius labeo: hūc mōribz feriæ celebrabant in palatio: cui sacrificiū qd fit palatiar dī i uiminali: cui item sacrificiū fit noīc fagutal. in grinali: coelio oppio mōribz. De septimontio Mar. Var. sic refert i. ii. de lingua laria: dies septimontioū noiatus ab his septē mōtibz: in quibus sita urbs est: feriæ non populi sed montanorū. Igī domitianus die urbis festo q septimontialis uocat: epulū largissimū inter spectacula dedit: in quo ordi ni senatorio & equestri panaria distributa sunt cū obsonio sicut plebeis sportellaz: i eo aut epulo ipse princeps primus fecit initium uescēdi. Panaris: panaria uasa sunt: qbus panes repositi iſerunt in menā: sicut granaria dicta qbus granū recōdit. Papiniū in prio siluag. hi panaria cādidaq; mappas subuectāt. Diminutiū panari est panariolū. Martialis: cū panariolis tribus redisti. Sportellis: tertius gradus est diminutionis: dī. n. sporta sportula & sportella. ita autē ordinanda cōstuectio est: ut panaria intelligas tanq; preciosiora fuisse distributa cum obsoniis senatoriis: & equitibus sportellas uero ueluti uiliores plebeis.

M. AN. Crepidatus: soleas græca uoce crepidas nominamus: qdam id latinū existimant & a crepitu: quē ambulando reddūt nomen factū: Cicero gallicas appellauit. Græcanica: græco habitu. Diali: sacerdos: diali flamine iouis. f. Flautialū: sacerdotū quos ille patri: & flauie genti cōsecrarat. Papinius: est hic agnosco minister illius Aeternæ modo qui sacra genti condidit atq; alio posuit sua sydera cælo. Mar. Tempia de is mores populi dedit oia ferro: Astra suis cælo sydera ferta ioui. Pari habitu: quo & dialis sacerdos an potius græcanico: quali erat domitianus amictus. Albano: Martia. hic colat Albano redeuntia sæcula iustro. Oratorum & poetarum: in albano repetē: Papiniū. Qualis sub collibus albae: Cui modo Germanas acies modo daca fonantem. Prælia palladio tua me manus induit auro: & rursus: si per me ferta tulisses cæsarea donara manu. Septimontiali: festo die: quo septem locis urbis: ut Festus ait sicra fiebant.

Panaris: panaria uasa ex uiminibus facta ad ferendas dapes & fructus: unde panariorum. Sportellaz: paruū sportis.

PHI. Initium uescendi. Papiniū domitiani facilitatem laudat: qui olim discubuit cum populo romano. sit enim ait tecum uescitur omnis ordo mensa. Martialis quoque scribit ob idipsum: uescitur omnis

De operibus publicis per eum editis.

**P**opularia & amplissima opa icēdo abſūpa reſtituit i  
 qs & capitolū qđ rursus arserat: sed oīa sub titulo  
 tm suo: ac sine ulla pristini auctoris mēoria. Nouā  
 āt excitauit ad ēī capitolio custodi ioui: & for; qđ nūc ner  
 uae uocat. Itē flauiae tēplū gentis: & studiū & methodiū &

aeques tecum popularis patreſq;  
 Ompe genus: omnis generis.  
 Mililia: de mililibus hoc ē re  
 bus quae per spationem a princi  
 pe mittuntur io populum dictū  
 est suo loco copioſius & explica  
 tius. Inter popularia. ſedilia in  
 quibus populus ſedens ſpectare  
 conſueuit popularia appellant:

Popularia  
 Popularia

ſic & equeſtria dicuntur loca in quibus equites manentes ſpectant: Popularia: uero ueteres dixere nuga  
 cia & nugatoria ſiue puerilia. Quinquagenas teſſeras: ſenſus eſt: cum maior ps miſſilia decidisset ite r pla  
 beios & populares Domitiani ad conſulandum equeſtrem ordinem & ſenatorium: uoluit ut quinquage  
 nae teſſerae per ſingulos cuneos equeſtres ac ſenatorios aſſignarentur: ut ita per teſſeras intelligas notas illas:  
 quibus uel frumētū uel pecuniae ſumma cōtinebat. De teſſera in auguſto nō pauca ſunt explicata de cuneis  
 theatralibus ante dictum eſt: uñ theatrum cuneatum ab idoneis auctoribus noīatur. Hic teſſera: nūmariae  
 ſignificat quibus exhibitis repēntabat ſumma pecūiae conſtituta: ſicut pro theſſeris frumentariis certa ſū  
 mula frumētū. Plurima opa: Seruus Aurelius ait: Romae multa aedificia uel coepa uel a fun  
 damentis conſtruxit. In quib; operibus. Quid rursus aī ſerat: Capitoliū ter ariſſe apud hiſtoricos ob  
 ſeruauimus: ſemel Scipione & norbano conſulibus per bella ciuilia mariana iterum Vitelliano bello tertio  
 una cum Veſpaſiani interitu inflammatum incenſumq; eſt: & tunc a Domitiano reſectum fuit magnificē  
 tius elegantiusq; qua antea fuiſſet: cuius impenſam duodecim milia talentor; exceſſiſſe autumat Plurar.

Capitolū  
 ter arſit

Sub titulo tm ſuo: ite conditor & inſtaurator ſolus fuiſſe uidet; nulla habita mētione prioz cōdi  
 torum. Econtrario laudat ſeruus imperator; qui Romae multa aedificia publica uicio tpe labentia inſta  
 uerit: nūq; ppe ſuo robe a ſcripto: ſeruant ubiq; titulis cōditorū. Aede ioui: ſacellū ſignificat. Cor. Ta  
 ci. de Domitiano: ſcribens ait: mox imperium adeptus ioui cuſtodi tēplum ingens ſeq; in ſinu dei ſacravit.

Forum qđ nūc neruae: hoc alio noīe tranſitorium forum dictum eſt. Flauiae tēplum gentis: de hoc tē  
 plo ait Martialis in octauo epigrammaton. addita quid latino flauia templo foro. Et ſtadiū: in Domitia  
 num tanq; edificatore: inquit Plutarchus merito id dici poſſet: non religioſus tu quidem aut honoris  
 cupidus morbo afficitis: edificare gaudes. Erat enim edificator maximus & conditor. nouorum operum:  
 & inſtaurator uerſutiſſimus. Inter opera a domitiano facta ſtadium quoq; Euſebius ponit in quo athletae  
 exercebantur. Methodium apud Euſebium lego non methodium a domitiano factum eſſe: ſed odium:  
 quod non diſplicet. Eſt enim odium locus ubi caorae. olim pericles ille olympiſ apud athenienſes cognō  
 minatus: inter cetera opera: quae athenis magnificenter ex truxit: fecit & odion: in quo certamina muſica  
 ſpectabant: quod multis ſedibus & columnis exornatum fuiſſe hiſtorici prodiderunt: praeterea ut eſſe  
 mem legendum eſt odium apud Tranquillum: ſuadet auctoritas Amiani Marcellini: qui ſcribit Romae  
 fuiſſe ſtadium & odium ſpectare ab imperatore conſtituto inter cetera decora romae urbis: quod ſi me  
 thodiū ut pleriq; hñc codices ſignificabit uita modica noīe p diminutionē ielinato a methodo: graeci n.  
 methodo uñ uocant: unde medicinae genus: quae quali uia qđ eſt contemplatrix eorum quae in morbis  
 cōia ſint methodon graeci noīant: de qua dixit Auſonius: triplex quoq; forma medendi: quae logos & me  
 thodos cuiq; experientia nomen. & apud galenū multa diſſertatio eſt de medicis methodicis quoq; pperam  
 recentiores appellāt methodicos. Sed qm mētio incidit medicinae methodicae: ut tranſeunt explicet carnē  
 auſonii eſſe debes medicinā ēī tripartitā in tres ſectas: uidelicet logicen empiricē & methodicē. Logicē  
 dī latine rationalis medicina: quae cās morbor; abditas ſcrutat. Empirice ab experientia nomē accepit: tāq;  
 ab experimētis medicina deducta ſit: cuius pſeſſores empiricos noīant. methorice uero eſt ioter media ae  
 uelut i cōſilio utruſq; collocata: itaq; methodici medici neq; rationalibus medicis: neq; empiricis uolūt  
 annumerari. Logicus medicus q alio noīe dī dogmaticus fuit hippocrates maximus medicorum. empirici  
 fuerunt Philippus chois & ſerapion Alexandrinus. methodici uero archigenes & themiſon: de quibus ſue  
 nalis: aduocat archigenē: & quot themiſon egros autūno occidit uno. Galenus logicum hoc eſt rationale  
 medicinā & dogmaticos medicos cum primis probat: reliquos inſectat: haec tria medicinae gñae: eleganter  
 cōplexe eſt Auſonius illo uerſu quē mō memorauimus. Triplex quoq; forma medendi: quae logos & me  
 thodos cuiq; experientia nomen: pterea in tris ptes medicina diuicta ē: quae una uictu: altera medicamē  
 tis: tertia manu medere. primā dieteticā: ſecundā pharmaceuticā: tertiam chirurgicā graeci noīauerunt.

Edificare  
 gaudes  
 Stadium

Odium  
 methodiū  
 methodos  
 methodici  
 medic  
 Locuſ  
 auſonii  
 medicina  
 tripartita  
 Logicē  
 Empiricē  
 methodice  
 Logicus  
 hippocra  
 tes  
 Empiricus  
 ſerapion

M. AN. Mililia: qđ mililia eēot diximus. Popularia loca: qđ populus in theatro occupabat. Teſſeras:  
 eſt teſſera inſtrū luſus aptum eſt. & lignum ex utraq; pte cōplanatum: quo numeri notant; ad quos nūeros  
 ſorte frumētū populo diuidebat: eſt item teſſera ſignum militare: qđ & alio loco oſtēdimus. In ſingulos  
 cuneos: Equeſtria & orchestra: in cuneos erat diuiſa: ut mediae uitae reliq;ent; ad uel ex hoc pōt itelligi qđ  
 in cuneos eqſtris & ſenatorii ordinis dixit. Titulo ſuo: non eoq; qui dedicarāt olim aut inſtaurarāt. Fo  
 rum Neruae: quod & tranſitorium fuit appellatum: romano foro adiacens. Stadium: ſcrapium ſtadiū Eu  
 ſebius appellat. Methodium: uiam ratione inſtructam: quod idem auctor uſurum dixit.

methodi.  
cus archi  
pene  
Dietetica  
pharma  
ceutica  
Chirurgica  
Catti  
Sarmate  
Amazobii  
Daci  
Dau  
Expositio  
nes domi  
tiani

PHI. Naumachia: locū nauali pugnae accommodū. Deuſtis lateribus: cū incendio latera Circi deflagraſſent: nec. n. lateribus hic exponendum eſt p lapidebus coſtitutis: quibus ædificia cōſtruunt. In cattoſ: populi ſunt germaniz quos ait. tacitus inchoare ab herctinio ſalutē de his Papinius in primo ſiluarū. Das cattiſ daciſq; ſidem. Idē Cor. tacitus memorat bellū iter hermāduros cattoſ geſtiſ: qđ cattiſ ipſis fuit exitioſum. Cattoſe meminit Straba in. vii. q; reſert ductū fuiſſe libem cattoſe ſacerdotem in triūpho illo germanici clarifiſſimo memoratiſſimoq;. In ſarmatas: alio noſe a græcis ſauomata dictiſ: quoq; ſūt populi amarobii quaſi dicas in pluſtris uiuentes.

In dacos: plinius zetas Romāis daciſ dacos prodidit. alio noſe da ui noianſ: hinc ſerui noſe dau i. troducunt in comodiſ. Cor. Fulco pſe cto: Paulus oroſius reſert domitianum geſiſſe bellum p legatos aduerſum germanos & dacos: maxima reip. punitiæ cum maxima fuerint diuſurpan daco rum regis cū fuſco duce plia ma gnaeq; romanorū clades. Eutro pius de expeditionibus domicia ni ſcribit hæc. expeditiones quat uor habuit: una aduerſus ſarma tas alterā aduerſus cattoſ: duas aduerſum dacos. de daciſ cattiſq; duplicem triumphum egit: de ſarmatis ſolā laureā uſurpauit: multas qđ calamitates iſſidem bellis paſſus. eſt nam in ſarmatia legio eius cum duce interfecta eſt: & a daciſ appius ſa bius conſularis & Cor. fuſcus pſe ctoſ pſe ctoſ cū magnis coſtiſ occiſi ſunt. hæc enus Eu. De cor. at fuſco Ta cirus hæc ſed. pcurator aderat. Cor. fuſcus ingens ætate clarus natalibus prima iuuenta quietis cupidine ſe natorium ordinem exuerat. idem p galba dux coloniz ſuz eaq; opa pcuratiōe adeptus eſt ſuſcepſiſ. Veſ paſiani partibus accerrimam bello faciem præſtuliſ: qđ tam præmiis periculorum q̄ ipſiſ periculis lætus. p oer tis & olim parris noua ambigua & accipitia malebat. hic cum oppreſſiſ fuerit a daciſ: iō dixit ſatyricæ lu uenaliſ: & qui uulſuribus ſeruabat uiſcera daciſ: fuſcus marmorea meditatūſ plia uilla. eptaphiū Cor. fuſci

Cor. fuſcus

Laurea i gre  
mio iouis

exat apud martiale. Laureā ioui capito. rettulit. ſcribit Phi. lauream in gremio iouis optimi maximi ſo litam deponit: quatenus læticiam uictoria nouam attulit: & ut auctor eſt p acatus panegyriſti: curri corūca ni fabriciſ ne uirtus quiete langueretur de poſitiſ in gremio capitolini iouis laureis triūphales uiriſ rufſica banſ. Plinius quoq; in panegyrico ſic inq; allata erat ex pannonia laurea id agentibus diſiſ: ut inuictiſ impa toris extortum uictoriæ inſigne decoraret. hanc impator nerua in gremio iouis collocarat. ſolebat ut hoc quoq; in præſentia annotemur: impatores romani re bene geſta litteras mittere lauro reuinctas uictoriarū & læticiæ nunciā: quæ ob id laureatæ nuncupant a clarifiſſimis cōditiſ: Lilius in. y. ſic ait. lize a poſthu mio laureatæ ſequunt uictoriam populi ro. eſſe: equoq; exercitiū delectū. Amianus Marcellinus i. xvi. reſert conſtantium arroganter elatum miſiſſe litteras laureatas ad puinciæ pſides: quatenus eo agente in italia dux quidam fortiter egſiſſet nulla illius facta in litteris laureatis mentione: ut ipſe ſolus dimiſſe & ſolus uiciſſe uidereſ. Lampridius tabellā laureatā uocat ſic ſcribē in alexandroacræ ſūt res foeliciter & i mau ritania tingitania p ſurium ceſſum: & in ſilyrico per uarium macrinū aſſinem eius & in armenia p tonium palmarum. atq; ex oib; locis ei tabellæ laureatæ ſunt delatæ. ob hoc ipſm dixit Phi. ſciēt & elegāt. cum de laui o ſcriberet in. xv. Romanis pſcipue læticiæ uictoriarūq; nūcia addiſſiſ & militū læciſ piliſq; quidā male litterati exſiſtunt iō Piniū diſſiſe lris addi lauræ: qā poete & litterati lauro coronant: cum Plinius intelligi haud dubie uoluerit lris laureatiſ: q̄ lauro coronatæ ut docuimus mittebant ad uictoriā læticiāq; nunciandam. De lris laureatiſ intelligendum eſt apud Cæſarem ſic ſcribentem in tertio belli ciuiſis cōmē tario: ſed neq; in lris: quas ſcribere eſt ſolituſ neq; in ſiſtibus inſignia lauræ proſulit. A Luſio Ant. pſide: Lutiſ Antoniuſ qui & ſaturninuſ cognominatuſ eſt accenſuſ eſt uehementer in domitianum ob inuiriā uerborum: quæ ſe ſortum uocari dolebat: unde cum curaret germaniam ſuperiorem imperium corripuit ſed per norbanum inuectuſ eſt ſtratuſ occiſuſq; eſt: auctor ſextus Aure. in hunc tanq; ſeditioſum molitorūq; rerum nouarum inuectuſ eſt martialiſ illo epigrammate. impia paraſia mouiſſiſ bella ſub uſa.

Scortum  
dicebant  
antonius

M. AN. Naumachia: cuius adhuc aliq; credunt extare ueſtigia poſt Silueſtri phanū inter flammā uia & pincianum collē uinetiſ coopra. Cattoſ: germaniz populoſ inter turogoſ & tubātoſ. papinius. Das cattiſ daciſq; ſidem: & ruriſ: Qualem mō frena tenēt R. henus & antonitū uidit domus ardua daci. Cum lega. oppio ſabinio. In dacos duuſ. Expeditiones. Mar. treſ fuiſſe ut innuere. Sudantem græcia ter niue lauit equum niſi ſinitum numerum pro infinito accipias. Cornelio fuſco. Iuue. Et qui uulſuribus ſeruabat ui ſcera daciſ: Fulcuſ marmorea meditatūſ plia uilla. Mar. quoq; eius iteritum elegantī deplorat carmine. Ille ſacri lateriſ cuſtoſ martiſq; togati. A Lucio Antonio: huiuſ quoq; mar. meminit.



naumachia: cuius poſtea lapide maximuſ circus deuſtiſ utrinq; lateribus extructuſ eſt.

De expeditionibus per cum ſuſcepſiſ.

Expeditiones partim ſpōte ſuſcepit: partim neceſſa riſ: ſpōte in Cattoſ: neceſſario unā i ſarmataſ legio ne cū legato ſimul cſaſ: in dacos duas primam Op pio ſabino cōſulari oppreſſo: ſecundā Cornelio fuſco pſe cto cohortū ptorianarū cui belli ſummā cōmiferat. De Cat tiſ daciſq; poſt uaria prælia duplicē triūphū egit. De ſar matis laureā modo capitolio Ioui rettulit. Bellū ciuile mo tū a. L. Antonio ſuperioriſ germāiſ pſide cōfecit abſenſ for

PHI. Resolutus: aq̄u ubertate fundās. Inhibuisset: retardasset cohibuisset remoratus eēt. Barbaroz germāoz. Statuū eius. domitiū. Clāgōres edidit: auspiciū qd̄ ante dictū ē priciparus & honos aq̄le datur. ut magnaz regē faciat auspiciū: uñ p̄prie regibus pricipibz aq̄las potēdere exultauerūt: & ita aq̄la adēs elāgōres & sonitū circa statuū domitiū auspiciū fecit illi p̄sagiuq̄ uictōrie & sollicitas. clāgōr dī ē de anserē de buccā de tuba. Occisum An. uulgarū ē: plu. in uita pauli emiliū huius histōrie meminit his uerbis. nā cū anto. a domitiō defecisset: magnūq̄ a germāia bellū cōstitasset: dōcēq̄ trepidaret: ex ipso fama uictōrie ap̄ rōmāū populū uulgata ē antoniū ipm cū oibz copis iteruisse: tāq̄q̄ habuit fidē hic rumor: ut multi ex prioribz imolarēt: sed quū paulopost auctor huius nūciū q̄teret inuētus ē nemo. sed alter alterq̄ allegabat tādē uero q̄a i plebē uelut i uastū quodā pelagus s̄tmo referebat: appebāt nullū certū habuisse pricipiū: subito hmōi fama p̄lapā ceciderat: sed postea domitiō cū exercitū ad bellū p̄ficiēti i ipsa uia certus nūciū & litera de uictōria aduersus antoniū habita uenerūt: dies pugnaz idē fuerat: quo Rōz uictōria fama uulgauerat: ultra distātia. xx. milium stadiorū. hēc ita fuisse nemo nostraz ætatis ignorat. hēcūs plu.

auspiciū  
aquilæ  
Clangor  
celeritas  
fama

licitate mira: quū ipsa dimicatōis hora resolutus repēte rhenus trāsiturus ad Antoniiū copias barbaroz inhibuisset: de q̄ uictoria prius p̄sagiu q̄ nūciū cōperit. Siq̄dē ipso quo dimicatū ē die statuū eius. Rōz insignis aq̄la circumspexa pennis clangores latissimos edidit: pauloq̄ post occisum Antoniiū adeo uulgarū ē: ut caput eius quoq̄ apportatum uidisse se pleriq̄ contenderent.

De quibz dā constitutis & ordinariis per eum.

**V**ltū ē in cōi rerum usu nouauit: sportulas publicas sustulit reuocata cœnaz rectaz cōsuetudines: duas circēsbis grecū factiōis aurati purpureiq̄ pāni ad quorū pristās addidit. Interdixit histriōibz scēnā i tra domū qd̄m exercendi artē iure cōcesso. Castrari mares uetuit: spadonū qui residui apud mangonēz erant præcia

Reuocata cœnaz rectaz cōsuetudine. suo loco docuimus rectas cœnas dici: q̄ legitimo & recto apparatu exhibebant cōiutoribus. cū sportulæ ad sordidos depeosq̄ prinerēt & hæc duo sportula & recta cœna sibi opponūt. laudatus ē domitiū qd̄ sublatō usū sportulaz rectas cœnas reuocasset. hic ē illud epigramma tici poetæ. p̄missa ē nobis: sportula recta data ē. sportulādes dicti q̄ sportulus opant. Græcū factiōis: mēdū hoc soluit i oibz trāgll̄i eodici bus: ut græcū factiōis uulgo legal uulgoq̄ expōs. p̄ græcoz. tu uero lege grecū: ut ad greges equozq̄ referas & aurigaz quoq̄ factiōes sūt celebratz. sensus ē. cū quorū cēnt pristini nā factiōes grecū i circēsbis spectaculis: domitiū addidit duas alterā aurati alterā purpurei pāni. i illis aut pristis quorū factiōibz erat factio uenetā: factio prasina factio alba & factio rosea a coloribz nūcupata: casiodorus colores quorū totidē factiōnū i circēsbis fuisse memorat pp̄ quorū ani tpa: nā prasinus: qui uiridis ē uirētis ueri dicatus erat roseus flāmæz estati: uenetus nubilæ hyemi albus pruio autūno: de coloribz hardūz quorū factiōnū & de toto studio aurigaz scite & decēt scribit syddius apollinari. cuius ende cassillabos subscriptū. Micat colores albo & uenetus uirēs. Rubēsq̄ uestra insignia cōrēt: mistiora & lora manu iubaq̄ totas cogūt flexilibz latere nodis: horcaturq̄ obiter. uuaq̄ blādis. uulto plausibz & uoluptuosū dicāt qd̄ rupe dūbū furorē. spellūt. trepidāz trahūt repugnāt. arde scūt salūt rimēt rimēt. Interdixit histriōibz scēnā: ne histriōiā artē i scēnā & i p̄patulo exercere possēt. Plī. i panegyrico hoc signat cū ait. p̄tōmimos a malo principe fuisse sublatos. malus. n. princeps significat haud dubie domitiū: q̄ nō solū malus: sed cōparatiōe successoz pessimus merito ē nūcupādus. Castrari mares: amianus marcellinus domitiū scribit i hoc esse laudādū. quod receptissima sclaruit lege. qua miaciter interdixerat ne i tra terminis iurisdictionis romanæ castrat q̄piā puez. qd̄ nī cōtīgisset: qz eoz ferret examia: quoq̄ paucitas difficile toleratur. philostratus quoq̄. i. vi. de uita apollonii sic refert. p. ea tpa domitianus romanoz impator legē tulerat: ne qz faceret eunuchos eufebius huius quoq̄ rei meminit cū ait. Domitianus eunuchos fieri phibuit. hinc in laudē domitiani cecinit Mar. Nō puer auri lectus arte mangonis uiriliteris dāna meret creptæ. doctū delectant memoria semiramidis reginz: q̄ temetes mares oīum prima castrauit.

M. ANTO. Dimicatōis hora: quū forte dimicare. Inhibuisset: thenus. Prius p̄sagiu q̄ nūciū: nūciū p̄sagii huius plinius meminit: plutarchus uero cū Antonius at a domitiano defecisset: magnūq̄ i germāia bellū cōstitasset ex ipso fama uictōrie apud populū romanū uulgata est. Antonii ipsum cum oibz cepiis peniūssē: tāq̄q̄ habuit fidē hic rumor: ut multi ex prioribz imolarēt: sed paulopost: quū huius nūciū auctor q̄teret inuētus est nemo: postea Domitiano ad bellum quem exercitū proficiscenti: nam ea fama ut uana ceciderat: in uia certus nūciū & litera de uictoria aduersus Antonium habita uenerunt: dies pugnaz idem fuerat quo Romæ uictōriam fama uulgauerat. Publicas sportulas: ab imperatoribus dari solitas. Rectatur cœnarum: quarum usus fuerat iam antea sublatos pro recta eni cœna sportula fuerat constituta: Papinius hoc nomine longo carmine agit ipsi principi grarias: & Mar. ut solet assentat. Aurati purpureiq̄e pāni: de quattuor aliis factiōibus: & pannorum diueritate abunde supra.

Rectæ  
cœnæ  
Factiōes  
gregum  
Prasina  
ueri.  
Rosea  
estati.  
Veneta  
hierni  
Alba  
autūno  
Timent  
timentur  
ne mares  
castratur

Castrari mares: Papinius: nondum pulehra ducis clamentia coeperat ortu intactos seruare mares: nunc frangere saeuum. Atq; hominem mutare nefas. Mar. Non puer auari sectus arte mangonis uiriliteris: dama-  
na meret erepra. Eusebius: Domitianus inquit eunuchos fieri prohibuit.

PHL. Moderatus est: modera-  
tiora fecit & minora: cu alijs spa-  
dones in eis pio ueditarentur.

mangones  
Venalia  
rii  
Venales  
nouellare

Apud mangones: uenaliarios  
q negociatione holum exercet:  
de magisbus supra satis ae super  
uenaliciari dicu ueditores ser-  
uoge. nouicios peculiariter acci-  
pimus uenales: cu multa alia sint  
uealia. Arua: frumetaria. Ne-  
qs i Italia nouellaret: nouas uites  
plataret. nouellare. n. e nouas ui-  
tes pagere. de nouellis uitibus di-  
xit maro. Atq; male uites incide-  
re falce nouellas. a Coluella nou-  
uells palmas dictos hinc nouel-  
letu elegati uocabulo appellari u-  
ritur: sicut uinea ex nouellis uitibus  
cocti. sic. n. ait paulus titulo  
de ipetis i rebus dotalibus: uelu-

nouelletu

dictum  
apollonii  
Terram fe-  
cit eunu-  
cham  
uinetu  
uinu a ui  
primatus  
uineae

ti si nouelletu i fundo factu sit: aut si i domo pistrinu aut taberna adiecerit. qd at domitianus uetuerit no-  
uas uites plari rectis e phlostratus: q ait apolloniū qd audisset hoc edictū domitiū phibitoriu de platan  
dis uinibus: dixisse ad lonas: oblitus est admirabilis iperator: qd hoies castrari uites terra fecit eunucham:  
quaobre auii sui lones ad iperatore legatos pro uitis mittere & uacatione legis ab ipso petere: q terram  
populari amputadis uinibus iussit & ulterius no plare: Eusebius quoq; i croniciis ait. Domitianus phibuit  
uies i urbibus feri. Vinea: uineas ae uiata. a uite dici ait Varro. uitis uero a uio id a ui dictu: pcepit Virgi-  
lius i georgicis ne uinea uergat ad sole occidentē. Cato i rusticatōe primatum dat uinea: q multo uino fit.  
Sueciderent: amputarent. Inter libertinos: no est mijs maxima officia fuisse cum libertinis comūica-  
ta: quoq; ordo erat romae: numerosus & multi diuitis atq; potentia fuerit ppolletes. Geminari legionū  
castra: legitimis idēdie apud histricos moris romanog. ut facerent maiora & minora castra. Liuius  
binjs castris cu multitudo semicris sine ducibus esset nuncium qui maioribus perat mitrit. Domitianus  
prohibuit castra duplicia fieri. maiora. & minora. A quoq; quolibet milite. Ad signa depōni: scribit  
Vegerius in secundo de re militari ab antiquis istuturum fuisse: ut ex donatiuo quod milites consequunt  
di midia pars sequestraret apud signa. & ibide ipsi militibus seruaret: ne p luxu & inanium rerum coemptio-  
nem posset absumi. hic fiebat ut miles q sumptus suos sciebat apud signa depositos esse: de deserēdo nihil  
cogitaret: magis diligeret signa: pro illis fortius i acie dimicaret more humani genti: ut pro illis heat maxi-  
mam curam: i qbus uideat posita ee substantia. & ita. x. folles hoc e. x. faeci numarii siue maris p cohortes  
singulas ponebant: i qbus hac summa codebat. addebat & saccus undecimus. in quem tota legio particu-  
lam aliquā cōferebat sepultura: scilicet ca: ut sigs ex contubernaliibus descisset: de illo undecimo sacco ad  
sepultura ipsius expromeret expensa. Domitianus uero noluit ab aliquo milite depōni sequestrariq; apud  
signa plusq mille nūmos: propterea q. L. Antonius: de cuius cōspiratiōe ante dictū est: uidebatur ex hac pe-  
cunia castrēsi coepisse fiducia rebellandi: signa aut ideo dixit: quia apud signa hac militaris pecunia se-  
questrabat: eaq; ratio apud signiferos i cophio seruabat. & ideo signiferi no solum fideles sed et litterati eli-  
gebant. q & seruarent deposita: & scirent singulis reddere rationem. Hiberna: hac hiberna fuisse in ges-  
mania intelligas uelim: ubi cum legionibus hibernabat Antonius. Quartū stipēdiū: cu prius triplex stipē-  
dium militi dare. a domitiano additū est quartum: sicut tempore belli hac quoq; tempestate fieri solet ut  
stipendia uberiora militibus exhibeant. Aureos ternos: hac est summa qtri stipendi: quod militibus sin-  
gulis additū est a domitiano. Ius diligenter dixit: Sextus Aurelius de domitiano scribes ait. ius atq; summe  
dixit. Extra ordinem: extraordinaria quadam cognitione. Ambitiosas: per ambitionē latas. Centumū-  
rog: de centum uitali iudicio diximus suo loco satis diligenter.

folles decē

Signiferi  
litterati

M. AN. Nouellaret: nouas sereret uites. Palladius: Nūc cōsideremus nouella uitis sarmenta. Idem alibi  
uinea quoq; nouellam uocat: hoc ingt mēse nouella uinea scipiat puluerari. Ver. incidere. falce nouellas:  
ut ad propaginum differētiā dictum accipias: huius quoq; edicti Eusebius meminit. Dimidia parte:  
uin: arum. Geminari: castra castris iungi. Ad signa: circa signa. Depōni: militibus utrūq; ad praecere  
da nouage rege cōsilia edictum pertinet: ne ut copia: aut pecūie fiducia q quā ad defectionē animū  
adieceret. Quantū: quū trina stipendia antea dari consueissent.



is gestus eius

Vs diligēter & idultriē dixit: plerūq; & in foro tri-  
buali extra ordinē abiciōsis cētū uirog; sententias



PH. Refcidit: iſirmauit neq ratas habuit. hoc. n. ſignificat reſidere. ualerius ſcribit de teſtamentis: q̄ aut reſaſſa ſunt aut cū uerito reſcidi poſſet rata maſerūt. apud iurſcōſullos titulus eſt de reſcindēda uēditio- ne. Recupatores admonuit. alibi docuimus recupatores dici iudices: q̄ iuri recuperando cōſtituti ſūnt. q̄ iniuriis extimādis dabal. legimus recupatores nūerus erat tres. ſenſus ē. domitianus frequēter admo- uet recupatores iudices ne aſſertiones eoꝝ. q̄ ius ſuū aſſerere & tē uēdicare uolebāt ſemp̄ ſequentē. qm̄ pſua- ſibiles qdē ſepe ſunt: & ad pſuadendū efficaciſ: ſed tñ fraudulēt: hoc facit orator: ut ſepe nūero pſuaſo-

Recupato-  
res

reſcidi. Recupatores ne ſe pſuaſioris aſſertioibꝯ accō-  
modarēt idētiē amōuit. Nūmarios iudices cū ſuo quēq̄  
cōſilio notauit. Auctor & tri. ple. fuit ad ille ſordidū repetū  
daꝝ: acculandū iudicēſq̄ tē uē ſenatu petēdi. Magiſtratibꝯ  
quoq̄ urbiciſ pulſciarūq̄ pſidibꝯ cohercedis tñ curā adhi-  
buit: ut neq̄ modēſtiores unq̄ neq̄ iuſtiores extiterit: q̄ bo-  
plerōſq̄ poſt illū reos olum criminū uidimus. Suſcepta mo-  
aū correctioe licentiā theatralē pmiſcūe iniquitate ſpectandi  
ihibuit. Scripta famoſa uulgoq̄ edita q̄bus priores uiri ac  
ſceminæ notabant: aboleuit non ſine actorum ignominia.

aſſertio  
nig. h. m.

rente ſtauo pñciatū eſſe ſigentū domicillā: quæ libertinæ latinæq̄ cōditionis credebāt: obiter retrahendū  
illud penſitidūq̄ diligētius uidet: ut exponis latinæ cōditionis pro immori libertate: nā q̄ manumittebāt  
mō maiorē libertatē cōſeqbant & ſtebant ciues romani. mō miore & ſtebat latini ex lege heliaſcētia. mēm  
autē domitiani hoc eſt ipſam uēdicare uxorē fuiſſe libertinæ cōditionis ſentē Sextus Aurelius: cū ait domi-  
tiani domicillæ libertæ ſilū fuiſſe. Nūmarios iudices: antq̄ nūmarios iudices dici uoluerunt nūmis &  
pecūia corruptos. Cicero in epistoſis ad artū. ſeclandis exagitatidūq̄ nūmarios iudicibꝯ. Idē i oratioe pro  
cluetio. varia iudicū genera nūmari pauci. Seneca quoq̄ i prio de beneficiis: nūmariū tribunal uocat. Itell-  
gi uolēs iudices iudiciūq̄ nūmis corruptū: ſic enī ait. nūmariū tribunal audita utrūq̄ licitationē addici nomi-  
mū. Notauit: ignominioſa nota aſſerit. Cū ſuo cōſilio deſeclandis cōſiliari: & q̄ eodē cōſilio ſedētes iudici  
rūt. Auctor: tri. plebis fuiſſe. ſenſus eſt dominianū auctoritate ſua. tri. plebis iſpuit ad accuſandū edile de re  
petūdis utpote ſordidos queſtus ſecurū. omne enī lucrū magiſtratibꝯ idecorū eſt. Iudices a ſenatu: ſeſū-  
ros a ſenatu iudices & peti & dan. docet plinius i epistoſis: cū ait manū priſcum accuſantibus aſris omiſſā  
deſenſione iudices petiſſe. tunc ipſe plinius & Cor. Tacitus patroni prouincialium: notū ſecere ſenatu pri-  
ſcum mariū immanitate exceſſiſſe crimina q̄bus dari iudices poſſent. tamen ſulius conſul deſignatus cen-  
ſuit iudices a ſenatu mario dandos. Urbiciſ: urbanis & q̄ i pre exercēt magiſtratū. Poſt illū poſt do-  
mitiani mortē. Vidimus: fuit. n. Trāgillus tēponibus illis: (Moz) corruptione. i. cū factus eſſet cenſor. fuiſ-  
ſe aut cenſorem domitianū teſtis eſt epigrammarius poeta cum ait. cenſor maxime pricipūq̄ pſepts. Pro  
miſcua iniquitate: promiſcua ſpectandi iniquitas di: quando ſine diſcrimine nobiles & ignobiles: opulenti &  
pauperes conſuſim occupatis ordibꝯ ſpectant: cū decoꝝ ſit ut nobiliores ſecreti ſetuncti: a popularibꝯ  
habent & ſpectaculis ſedilia honoratiora ego exiſtimo nō promiſcua iniquitate legēdū eſſe: ſed promiſcua in-  
egre: ut ſit ſenſus. domitianum ihibuiſſe licentiam illam theatralē: quæ prius iualuerat: ut promiſcua &  
indifferētē ſpectaretur i equeſtribꝯ gradibus: i q̄bus ſoli egres ſpectare de bebant. hoc autem a domitia  
nō ſactitarum fuiſſe teſtatur martialisq̄ pluribus epigrammaris cum extollit ob ſublatam hanc licentiam  
theatralē. & ob id redditam ordinē equeſtri i ſpectaculis dignitatem. hendeq̄ ſyllabon martialis hoc ē. edi-  
ctum domini deiꝯ noſtri: quo ſubſellia certiora ſunt & paros eques ordies recepit: item ſedere priſo i gra-  
du ſemper tunc cum licebat occupare manū. item quadrigenta tibi non ſunt chreſtate ſurge. exponas  
igitur i egre i ordinē equeſtri. priſtis enī domitianus curauit ut i gradibus equeſtribꝯ diſcreti ſoli egres  
federent: ſine cōſecloribus plebeiſq̄ prius id diſcrimiſati ſedilia occupabant. Scripta famoſa: ſupra annotauit  
me: quod legibus. xli. tabularum poena capitali ſanciendum putauerunt i eoꝝ carmen condidiſſent: qd  
i famiam ſaceret. unde & apud iurſconſultos titulus eſt de famoſis libellis. Notabantur: iſamabantur ta-  
xabantur. Non ſine actorum ignominia: cum ignominia notam & iſamiaz maculam appoſuiſſet his: q̄  
conditores fuerant ſcriptorum famoſorum.

Nūmari  
iudices  
Nūmariū  
tribunal

Iudices  
a ſenatu  
dari

miſcua  
iniquitas  
indifferētē

diſcretæ  
in theatro  
ſedes

MAN. Refcidit: pro irritis habuit. Recuperatores. q̄ res ad ſiſcum attinentes cū aſſerēdi poteſtate re-  
grebant. Nūmarios: q̄ de pecuniariis ſummis iudicabant: aut quod magis placet nūmis corruptos nota-  
uit enī dixit quāſi ignominia aſſerit. Aedilem ſordidū: ſordidos queſtus ſecurum. Vnq̄q̄ eo pſepte.  
Moz corruptione: cenſura. Promiſcua & iſegre: alii i egre habent: ſed neutꝯ ſeqtur. Ego i egre legē-  
dum cōtenderi: ut ſenſus ihibuit theatralē licentiā ſpectandi promiſcua i diſcretis ordinibꝯ: aſatibꝯ: ac ſe-  
xu: nec ſolū promiſcua ihibuit ſed i egre. i. tumultuoſe ē ſpectandi licentiam compreſſit.

Saltatores  
uituperant  
Ludus  
saltatorius  
Spatiator  
Probrum

**PHI.** Quæstorius soli q̄stura fundū. Gesticulandi b̄icid̄q; studio i hoc nimij; laudandus est ut bonus princeps q; ferre nō potuit uirū q̄storius eē saltatorē & instar hūitori gesticulatorē nā ut inq̄t elegat̄ cicero in oratorib; p̄ mouena; neq; fere saltat sobrius nisi forte insanit. Neq; i solitudine neq; i cōsultio moderato atq; honesto; unde saltatorē appellare maledictū erat atq; cōuitiū. q̄ntū emiliū scipio romanos crimis qd̄ in ludū saltatorius eāt uirgines pueriq; ignui. Caro. Mar. Ceciliū uocat spaciatorē a saltandi arte. Saluſtius q̄bq; sc̄mptoniā rep̄dit qd̄ saltare optime sciuerit. Probotis forminis i pudicis & dedecorosis; p̄brum

**Q**uestorū uirū: quod gesticulandi salutandiq; studio tene ret mouit senatu. Probotis forminis lecticæ ulum ademitt iusq; capiendi legata hereditateq;. Equitem Romanum ob reductam in matrimonium uxorem cui dimissæ adulteri crimen i nrendere; traserit iudicē albo. Quosdam ex utroq; ordine lege scantiniā condēnauit. Incesta uestalium uirginū a patre suo quoq; & fratre neglecta uariē ac leuēret coercuit priora capitali supplicio; posteriora more ueteri. Nā cum oculatus lororibus itē Varonillæ liberum mortis permisisset arbitriū; corruptoreq; earū relegasset: mox corneliā

Cōplexio  
lex scatinia

de quo superius satis multa; iō antē Domitianū iudiciaria nota iudicem affecit. qā ille cū uxore diuortū fecerat; eāq; de adulterio accusauerat: & mox i matrimoniu reduxerat: aut enī adultera erat aut casta: si im pudica cur eā reducebat; i matrimoniu; si pudica cur illā dimittebat. Ex utroq; ordinē: senatorio & equestri. Lege scatinia: lex scatinia pōit eosq; muliebria pariuē & maxie uiros; hic tota est satyrii poetæ mordacitas; i secūda satyra iueh̄ i socraticos cinedos; ubi ait: citati antē oēs debēt scatinia: quo i loco cōmēta tores fallunt; existimāt i pedicones subactoreq; scatinia legē eē sancitū; cū poeta tota illa satyra iſectetur uiros muliebria paciētes; q; lege scatinia a scatinio lata puniebāt. celius i epistolis ad ciceronē scatinie legis meminit. cū ait. postulatū me lege scatinia curāt. & aſonius scribēs i mollē & effeminatū inq̄t. scatiniam quotis nō metuit rictū. senſus autē est domitiā cōdēnaſſe quosdā senatores & eges ex lege scatinia. quod i. molles eēnt & muliebria paterent. scatinū āt cōditorē legis scatinie nō romanū fuisse sed aricinū docet Mar. Tullius q; sic scribit i tertia philippica. qd̄ aut mūcipiū nō cōtēnit; q; aricinū rāpote diſcipit: uetusta te antiquissimū. hic noconiz hic scatinia; leges. nugatoria sūt; q; dicunt de. C. scatinio: q; u iſſere uoluit marcelli filio. cū ab illo nō ſit dicta neq; lata scatinia lex: sed a scatinio mūcipe aricino. Leges. n. a cōditoribus noſant nō aut a fontibus & reis. Incesta uestalū uirginū; scribit euſebius i chroicis tres uirgines uestæ ob stuprū dānatas a domitio; q; Papinius i. i. filiarū laudat a coercēdi uestales ministras diligētia: sic. enī ait palchrius an tacita uigilē face troicū ignis; itq; exploratas iam laudat uestā ministras philostratus quōq; in. y. de uira apolloniū testis est domitiā purgasse rēplū uestæ uirginibus tribus uestalibus interēptis. q; rē cū uitis habuisse culpārent; q; oportet eas castas & itactas ilienſem pallada & ignē perpetuū custodire.

Vestales  
obstuprum  
dānatz

Variauario genere supplicii. Priora. i. incesta uestalū. Posteriora: incesta. More ueteri scilicet; coercu it: mos aut uetus fuit ut uiuæ humi defoderent i cāpo; q; ob in ſcleratus uocabāt. nā sicut honores multi & amplissimi uestalibus exhibebant. pp quos neq; filioq; eis neq; nūptiarū erat deſiderium. sic poene delin quentibus ipſoz ius magnæ. earūq; inſpectores & punitores erant ex lege pōtiffices. eas qd̄ i mīſorib; de lictis uerbis afficiētes corruptas uero mīſerabili morti tradētes: uiuæ. n. i ſenetro deſerunt per forum more mortuorū. & cum ſilentio metoreq; deducunt ad portā collinam ubi ſtructa eſt ſubterranea domus: ubi a pontifice uirgo incesta aperto capite cōſtituitur i ſcalis i hypogeu hoc eſt ſubterraneū domicilium deſerentibus. cum aut illa deſcenderat ſcala tollebantur & domicilium humo iniecta operiebatur. i quo ludus erat & lucerna ardēs. panis quoq; cum aqua lacte & oleo: ne fame mori uideretur. Ocellatis cognomen eſt uirginum uestalium: q; ocellata familia ad ſacerdotium acceſſerant corruptores: ſupratoreſ. Relegasse: ſicut licinianum ualerium rhetoricæ profeſſorem relegauit ob inceſtum; qui poſtea in ſci lia profeſſus eſt: cuius rei meminit plinius i epistolis. Mox corneliā: cuius ſuprator eſt romanus nomine celer i comitio uirgis ceſus eſt q; iterce dēdum i hac uoce pſtabat. qd̄ feci nihil feci. pl. in. iiii. epistola; q; me morat domitiā cōcupiſſe uiuā defodere corneliā maximillā uestalē: ut q; illuſtrant ſeculum ſuū eſuſmo di exemplis arbitrareſ: qui abſentē iudicēq; dānauit iſecta: quo miſſi ſtatim pontifices: q; deſodiendā ne cādāq; curaret: q; ubi in illud ſubterraneū cubiculum demiſſa eſt.

**M. ANTO.** Quæstorū uirū: q̄ſtor fuerat. Probris: flagitiis & iſampta opertis. Iusq; capiēdi legata. lo ue. Si capiēdi ius nullū uxorē: legatū aut modēſtinus ait qdā donatio teſtamento relicta. Erat iudicē albo: numero iudicū expūit qui falſo crimē uxorū intendiſſet: ſicq; ignominia notatū intellige. Lege scantiniā: a. C. Scantiniū in pedicones lata: qui cum marcelli filio uirū ut Valerius ait iſſere auſus eſſet patre

Figure 2. *Staphylococcus aureus* strains.

De clāmētia & largitate I initio principatus.

III.

17) **M:ANTO**, *Virginem maximam: Corneliā primam virginum: & quasi antistitem: quaz ut Eusebius ait*

uirgas parti pollet: ad cōfessionē i-  
do. Iuliniā Domitiāus exiliū mol-  
Cōtamiaref: pollueret & maculo  
& filius liberti significatur. Diru-  
t i lapidi bus sacratis. pphanū sepe-

Virgo  
máxima

Versus  
uirgilio  
capitale bo  
ue necasse  
Mos fedis  
simus imo  
ladi hostias  
Incensiones  
dei grates  
Salubris  
monitio

uina defossa est. Defodi: extra collinā portā more maiore in subterraneā specū uitam demittit. Stupratores: uetustium corruptores. Exilium idulstic exilio: dānauit: quī maius esset supplicii meritis. Liberatus: eius nō dicitur: cuius ad Domicianū uix apte referas. Lapidibus: destitatis: ad usum capitolinæ ædis comparatis. Druid: diuini fecit monumētū. f. ossa filii. Ab oi cæde. q. d. multoq; et alii. Sordide: turpiter: ac p̄ lucri cupiditate auare nimii. Cæcra: testamēto legarat. Viritum: senatorum singulis.

PHI. Apud ætariū: pendis.

Rei pēdere

sent. dicunt rei pēdere apud ætariū: q nec dū absoluti nec dū dāri sunt: sed adhuc illorū cā est pēdis. & ut dici solet suspēsa sub icerto exitu. tales liberauit domicianus a piculo dānationis: si mō p̄ quēntū prīmū spaciū pēpēdisissent. i. ætariū aut tabulariū erat hoc ē repositoriū ipsarū tabularū ætariū uero hō dīq; ære pecūiāq; multat. hic leges idēdem ap̄ luculentos scriptores factos ē ætarios & inter ætarios relatos: q; ære multatitio puniebat. Nec repeti. ab accusatoribus iteq; reuocari ad ætariū. Intra annū: annuū spaciū. Qui cām nō teneret. q nō obtineret reū dānari: nec q; reū uiceret i iudicio.

Cōsuetudo

lege

porēntior

Subficiua

Subficiua

Sed cōtra clodii legē: clodia lex phil. bebat scribas q̄stoge exercere negotiatiōes: itaq; idēq; foret scribā ē negotiatorē: utq; tamen ex consuetudine quæ iterū lege potēntior est qdā iueniebant negotiatiōes quos uenia donauit. Domicianus remissa legis clodia punitiōe. Subficiua: i. codicibus luculentog; scriptog; multiq; mō subficiua mō subficiua scribi deprede: eadē tñ huius uerbi uis est & significatiō. nā subficiua dicunt: q; subfici sūt & q̄si subtrac̄ta a subcidēdo dicta q̄si relictā: qd si subficiua legeris a subficiendo ieliabit: PHI. i. phemio. Na. historiæ & Au. Gellius i nouissimū noctū atticæ subficiua siue subficiua tēpora dixerūt: q; subducta subtrac̄taq; sūt & ueluti subciā siue subiecta a rebus necessariis. eadē dīctōe usus est Cicero cū ait i prio de legibus. subficiua qdā tēpora scurrūt: q; ego petire nō patior. Itē paulopost. qn igit ista ip̄a explicas subficiuis ut ais tēporib; & cōfēntis de iure ciuili subtilis q; ceteri. Apuleius i ultio de alino aureo qd subficiuū: quīs iteratē iā tradidit remissū: ubi subficiuū posuit pro reliquū. Idē i eadē significatiōe dixit i octauo. Ac me relictū solū ac subficiuū cū fa stidio pleriq; p̄teribāt. Itidē trāgillus subficiua appellat porciūculas agroq; q̄si subficiis relictas utiq; uelut reliq; i diuidiēdis agris fuisse uerāt. talia domitiani cōcessit ueterib; possessoribus: q; filios agros prius possederāt: q; ueteris diuiderent. Idē apuleius icribit i apologia pythagorā animaduertisse euerticulū qd genus retis ē: trahi a piscatoribus iuxta metap̄bnt i littorē Italiæ suæ: quā subficiuā græciā fecerat ubi subficiua græciā accipi uidet q̄si pro subficiū ficiūq; & ueluti scūdaria græciā: quæ est Italiæ portio: quæ græci magnā græciā appellauerūt. Carptim: q̄si frustilam & mēbrati. hoc est per frusta & mēbra hīc idē de cerpta supererāt. Vscapere: q̄si p̄r usū capionem uendicata: antiquus iure ciuili cōstitutū fuerat: ut res si mobilis erat anno ubiq; uno: si imobilis biēnio tantū i Italico solo usū capere. ne rerum dominia i icerto essent: mox iustinianus cōstitutionē promulgauit: qua cautū est ut res qdē mobiles per triennium: imobiles uero per longi temporis possessionē. idē iter p̄sentes decēnio: iter absentes: xx. annis. uscapiantur: sicut scribunt latissime iuriconsulit: & a boetio i cōmētariis topicog; annotatū est. Fisciāles calūniæ: calūniæ fiscaliē dicunt: ex qbus dānatoq; bona ad fiscū i peratoriū deuoluebant. Ferebat: celebrabatur. Pri cep̄ q; delatores nō castigatū: hæc i oib; principū cubiculis uelutib; scribenda est: uox aurea uox of laudationis p̄conio digna: eleganter oli & sapienter dixit lulius i perator ad delatorē coercedum: q; innocens esse poterit si accusasse sufficiet. Delatores ergo nisi castigentur: uel ob hoc q; ipuniti reliquantur ad accusandum magis irritant: ideo Domitianus delatores puniendos esse uoluit significare dicebat: delatores irritari prouocariq; ad delatōis offm: nisi a p̄cipe castigent. Nimi; delatores ad uenena nascunt: quorum atra cura serpēnū ligua tibrat tabefq; ad contrēctata adurit. Nulla sane pestis pestilentior: nulla perniciēs perniciosior ueneno delatoz: ubi p̄cipuum aures parulas iuenerit: fundit utrus infelix inocētibus. uel sit ut p̄ceps numero uir bonus probus ifons ex aula p̄cipali eliminet atq; explodatur: idū principes nūmi uel creduli totas aures repandunt pestiferis delatoribus susurrionib; q; uirosus liguis uiperas imitatur. Quos iclyte Annibal non minus fugiendos censeo q; pestes q; uenena q; mortes.

Euerticulū

Vscapere

Vox domi

ciani

memorabi

lis

Dictū Iulia

ni

Contra de

latores

M. ANTO. Ap̄ ætariū pēpēdisissent: aut i uacuo: ut de claudio dixit: pēpēdisissent: aut abiguo causæ euentu suspēsi toto q̄nquēnio ætariū rei fuissent. Discrimine: icōmodo: oīq; periculo liberauit. Nec repetitum cogi. Intra annū: intra anni spaciū. Qui cām nō teneret: q nō uictor cētāut ad exitū nō p̄deret.



gar irritat. De sœuitia & crudelitate eius cōtra plurimos. Ed neq; in clāmētia neq; in abstinentiā tenore per

Contra clodium legē. P. Clodius tri. pl. quattuor tulit leges Aulo Gabino: & L. Pisonē cōsulibus in quibus hanc fuisse intelligi oportet. Succūsia lagrogē pers succūsas: hoc est diuidētis agris hunc inde subducās: ut mensura admetientibus magis quadraret: dicunt & succūsia rpa necessariis honis subtracā. Pl. succūsūis rpiibus ista curamus. Gellius Ea oīa succūsia: & subtracāda rpa. Carpm: hinc inde carpēdo aliqd. Veteribus possessoribus: his q agros ipos ad id rps possederāt: prius dīcō q diuī ēēt. Vīcupra possēs fīōis cōtinuatīōe qīta. Modestinus usucapio ē inqt acqīitio uel adiecto dñi p cōtinuatīōne possēssōis rpi. lege definit. Fīscāles: ad fīcū impīi artīnētes. Calūnias: falsas delatīōes aduersus ciues p fīcō intentas.

**PHI.** Ad scūciā: defecit de-  
manit: & tñ aliquanto celerius ad scūciā descīuit quam ad cupiditatem. Discipulū Paridis pantomimi pauperē ad huc: etiā tum maxime agrum qd̄ arte formaq; non ablini-  
lis magistro uidebat occidit. Item Hermogenē tarsenē p ppter quasdam in historia figuras: librariis ē qui eam descri-  
pserant. crucifixis: Patrem familias quod thracem myrmil-  
loni parem numerario imparē dixerat detraxit & ē spectacu-  
lis in arenam canibus obiecit cū hoc titulo: impie locutus  
parmularius. Complures senatores in his aliquot consula-  
res interemit: ex quibus Ciuiam Cerealē in ipso alia pō-  
sularat: Saluidienū Orfū. Aciliū Glabriōē exilio q si mo-  
litores nouarum rerum. Ceteros leuissima quēq; de causa:

quosdam cuniculos obiciēda monstramus. Domitianus occidit hermogenē historicum pp figuratus  
in historia ductus & elocutiones: quae trahi posse uidebant in principis contumeliam. Plinius scripsit octo  
uolumina dubii sermonis sub Nerone nouissimis annis cum oē genus studiose paulo herberis & erectus  
periculofum seruatus fuisset. Figurare ut inquit Sidonius: uitam domitij Constantini uidet uel popugif  
se uel momordisse. qui palatinis foribus distichon hoc appendit: saturni aurea secla quis requirit: sunt hae  
geminae sed neronianae. Tharfenem: Ex tharfo oppido ciliciae Persius louis & danae filius: tharfum con-  
didisse memorat: ut ait amianus Marcellinus: uisū a Lucano tharfos persea cognominat illo uersū. Deserit  
tauricq; nēmus persea tharfus. Qui eam descriperant: historiam. i. hermogenis exscriperant. proprie. n.  
describere & exscribere est exempla transserre: quod pertinet ad librarios: cum scribere ad conditores refe-  
ratur. Vulgus perperam scriptores dicit quos librarios dicere debet: cum scriptores sint ipsi auctores co-  
ditoresq; librorum. Patrem familias: senus est Domitianus obiecit canibus laniandum quendam patrē  
familias. quia in spectaculo gladiatorio. quod exhibebat princeps: dixerat thracem gladiatorem parem qui  
dem ēē myrmilloni aduersus quem depugnabat: sed muneratio imparem. i. editori ludorum Domitiano  
minime parem: tanq; ab eo uellet nollet gladiari cogere. & ita hoc dicto nifus est taxare principem exhi-  
bitorem spectaculi gladiatorii. Nam munerarius significat editorem exhibitoremq; muneris gladiatorii:  
cuius nomine domitianus significabat a patre familias: alibi docuimus myrmilloni gladiatori opponi  
thracem gladiatorem: quod indicat uel ille Aufonius uersus: quis myrmilloni contendit aequi manus thrax.

In arenam: gladiatoria arena significatur: in qua gladiatores depugnāt: unde & arenarii dicti. Cum hoc  
titulo: cum hac notatione iudicioq; supplicii. Impie locutus parmularius: uerbum hoc a Domitiano con-  
tumeliose dictum est in patrem familias obiectum: canibus lacerandum: nam parmularius nomen est gla-  
dioris a parmula dicti. est autem parmula breue scutum: de qua ait Oratius: sensu relicta non bene pardu-  
la. milites uelites ritu Romano parmam habebant tripedalem parmulis soliti sunt miles pugnare: quarum  
usum fertur sustulisse. C. marius: iphicerates peltam p parma militibus dedit: ex quo postea peltastae pedites  
dicti. apud Quintilianum in. ii. hoc scriptum legitimus huic sententiae accommodatum: alius percussant  
theodoretus an apollo theus effert: ego inquit parmularius sum: nec fine potuit urbanus ex confessione in  
scitiae suae elabi. Ciuiam cerealem. Cor. Ta. meminit subinde cereales: qui castra germanorum cepit ex-  
ciditq;. Acilius glabrio nem de hoc ait Iuuenalis: proximus eiusdem pperabat acilius aul. Acilio glabrio  
ai qui apud thermopylas regem superauit anthiochum. statum auream posuit filius. Acilius glabrio: quae  
prima omnium in italia fuit aurata statua. auctores Liiui: Plinius & Amianus Marcellinus. hic quem in-  
teremit domitianus ex ea erat prosopia. Ceteros: scilicet interemit. Orfū. Domitianus orfūm &  
ruffū paratarum contra fe infidiarum infimulans in insulam relegauit. apud philostratum Apollonius or-  
fūm appellat utrum iustum & temperatum: cui obiciebat q sua for impulsi forē neruā fuisset ad impium  
occupandum: adiutum quoq; ab ipso Apollonio ad res novas molliēdas calumniabantur: ex hoc ait Trā  
quillus orfūm fuisse domitiani iussu interemptum in exilio quasi molitorum rerum nouarum. primo. n.  
fuit insulari exilio multatus: mox ibidem interemptus sicut & Acilius glabrio ob consimilem suspicionē.

Figuratus  
ductus  
Obliquus  
ductus

Tharfum  
condidit p  
seus  
Describere  
Exscribere  
Scriptores

Munera-  
rio impar

Thrax  
myrmillō

parmulari-  
us  
parmula  
peltastae  
parmulari-  
us sum

Statua gla-  
briōis



M. AN. Magistroſiſſi paridi. Figuras aliquos inter ſe ſermones Thracem retiarum. Myrmillonit: qui cum retiaro pugnat. Munerario: gladiatori ad munus comparato: munus gladiatorium certamen dicitur. Ioue. munera nunc edunt & uerſo pollice uulgi: quem libet ceciderunt. Impie locutus parmularius: a parma parmula eſt atq; inde recta uoce parmularius opife: aut quemadmodum a ſcutro ſcutarius dicitur: ſic a parmula parmularius parmulæ geſtator: ut præteritæ militiæ atq; ciuiſis obſcuræ & gre gariz breui titulo arguerit. Acilium glabrationem. lu. properabat Acilius æuo.

Lamia

PHIL. Acliū lamiam: pp huius acliū lamiz necē dixit poeta ſatyricus: hoc nocuit lamiarū cædæ madētī. Acliogz lamiaz familiæ: quæ fuit Romæ ſenatoria oriundā eſſe a lamo formiaz: tegeido nei ſcriptores p̄diderūt. In alia ſignificatione lamia dī uoratrix puerogz: a lamā q̄ eſt uorago: & maledictū eſt in ſceminas maleficas. Apud philoſtratum multa mentio eſt de lamia: quæ formoſiores adoleſcentulos deuorabat. Quidam lamias dicūt eē laruas & lemures: quæ humanas carnes deſideranter affectant. Orati. neu

pranſe lamiz uiuū puerū extrahat aluo: Apuleius in prio de aſino aureo: at ille olore ſpurciſſimi humoris p̄cuſſus: quo melamiz illæ iſfecerāt aſpernaſ. In threnis hieremiz accipit lamia pro genere aialis: cum aializ nudauerūt mām lacerauerūt catulos ſuos. In eſaia quoq; ſcriptū ē. ibi cubauit ſupa & iuenit ſibi requiem. Olim probus iperator exhibuit in ſpectaculo centū lamias. Adductā uxore: ſupra dictū eſt Domicianū abduxiſſe i matrimonio domiciam lōginā ælio lamiz nuptā. Laudāti. Domiciā. Heu taceo: hoc uerbū dixit: ælius lamia dolēter & cū ſuſpicio: cū ſignificare uellet ſibi tacēdū eē & labellū digito cōpeſcēdū: cū libere queri nō poſſet de Domiciā: q̄ ſibi adduxerat uxore. Ad alterū matrimoniū: ut poſt adductā a domiciā primā uxore domiciā ducere uellet alterā. ut kairo latine iterptat: an & tu uxore ducere uiſis: quo dicto ſtelligi uoluit ælius lamia qd & Titus quoq; uellet adducere alterā ſibi uxore: ſicut Domiciā primā adduxerat. Saluū cocceanū: ſubſtellige iteremiti. fuit ā hic filius fratris othonis ipatoris quē ortho iam moriturus admōuit: ne patruū ſuū othonē fuiſſe aut obliuiſcereſt unq; aut nimīū meiniſſet.

Metiū pōpoſianū. Veſpaſiā uita dictū ē: quemadmodū ſermo prebuerat metiū pōpoſianū habere gēturā iperatoriæ: eūq; quādoq; regnaturū: unde a Veſpaſiā cōſul factus eſt tali cauillo alludente. q̄ndocq; maior erit tanti beneficii: ſed domiciā lōge parti diſſimilioris pōpoſianū iteremiti. p̄terea q; in horoſco po ſyderog natalitio iperatoria dignitas ei decreta eē uulgo dicebaſ: quonq; habuerint horoſcopū in prima parte arietis naſcentur reges duces exercituumq; imperatores. Depictū orbē terræ: Pompoſiano excidū cōcinauit ea res: quæ hoſtili mancino conſulatu peperit: q; ſitum carthagini expugnationeq; depictū pponens in foro: & ipſe aſſiſtens populo ſpectanti ſingula enarrabat. quā comitate p̄ximis comiciis cōſulatum adeptus eſt. Anaximāder mileſius de ſitu orbis deſcriptā tabulam primus edidiſſe ſerf. Heccatheus uero codicē reliquiſſe ſitum orbis cōnētem: ut tradit eratofthenes. Cōriones regū ac ducū. notiſſimū ē Liuiū in cōtentionibus ſupra quam narrari pōteloquētīſſimū apud quē maximi duces regeſq; ppe diuinitus cōcionant: qd. n. diuini cōcionibus ſcriptis & Annibalis: qd luculētius his quæ apud eūdē & romanis reges & externi pceſſent. igit cū pompoſianus conciones illas. i. oratiōes quæ apud Liuiū & a regibus habent & a ducibus aſſidue circūferret: ſuſpicionē Domitiano fecit tanq; regnū affectaret: quo ſuit interemptus. Noſa magonis & Annibalis: hinc Domicianus pompoſianum metuēdū eē opinabaſ: q; ſeruus imponeret noſa nō ſeruilia ſed imperatoria: & eorū maxime impator: qui inſeſtīſſimi fuerāt romano noi. magonem. n. & Annibalem fratres maximos poenogz duces: maximoſq; romanogz hoſtes fuiſſe nemo nō nouit. Annotatū dignum eſt genum liguriæ caput ab hoc magone Annibalis fratre diruū fuiſſe: mox ex edificatā a Lucretio: cui ob id Prorogātū fuiſſe iperium: mago ex uulnere mortuus eſt: hau pcul ſardinia Annibal ueneno in bithynia extinctus: ducum iperatorumq; externorum hau dubie clarīſſimus memoratiſſimūq; Econtrario athenienſes decreto oli publico ſanxerūt: ne unq; ſeruus indere liceret noſa harmo dii & ariſtogyonis: qui libertatis recuperandæ gratia hippiani tyrannum interficere adori erāt: neſas enī ducebant noſa libertati patriæ deuota ſeruili contagio pollui. Saluſtium lucullum: repetere interemiti. Lu culleſa: noſe ſuo: dicebaſ. n. Saluſtius lucullus. cæteq; L. Lucullus ille romanogz nitidiſſimus marmoru cullo nomen indidit: admodum delectatus illo: qd erat atri coloris. Peti thraſæ & heluidi: de peto thra ſea parauiuo & heluidio priſco tarentino: qui thraſæ gener fuit: ſupra copioſe meminīſ. Iunius arulenus ruſticus q olim tri. pl. obtulit ſe propugnatorem peti thraſæ: gener fuit heluidii: focerumq; & p̄focerum

Cocceanū

tabula ana  
ximandri  
de ſitu or  
bis  
Conciones  
regum  
Noſa ſer  
uis im pera  
toria  
Genua  
diruta a  
magone

lucullum  
marmor

Arulenus  
ruſticus



principes: quæ erat ipsius neptis: unde parricidii incestusq; iuxta cõmisit. Perperam: non recte q; errore magis q; dolo factũ uideri pōt. Destinatu: electũ consulẽ designatũq;. Cuius belli: quod inter Traianos & uitelianos gestum est. Partis aduersæ uitelianæ factionis: magis. n. placet ut ciuile bellũ referat ad uiteliana nos q; ad Antoninũq; & ipse sicut supra dictũ est mouit ciuile bellũ: cũ foret præfex supioris germaniæ.

M. ANTO. Heluidiũ p̄ficiũ Vespasiani p̄cipatu occisus est. Sãctissimos uiros: innocentes: miræ cõstãtiæ cuius illi sedæ fuerint Satyri camẽ demõstrat. Quale coronati inq; thrafa heluidiusq; bibebat Brutorũ & Cassii natalibus. Cuius criminis: ipsi rustico intentati. Philosophos: philosophiæ professores ac studiosos. Heluidiũ filium: ad patris dfiam q; a domiciano fuerat occisus. Scenico ex odior: ridicula fabulæ argumẽto. Paridis & cœnones: q; ob paridis p̄atomini amorẽ domiciã uxore domicianus exegerat fuit cœnẽ paridis uxori: q; post raptu Helenæ diuornũ fecit. Strabo ẽ auctor. Diuornũ: diffidũ sepatiõnẽ. E patruelibus: duobus Sabini patris filius. Destinatu: designatu. Aduersæ ptis: Antõianæ factionis.

PHI. Quæstiois: tormetõrũ.

Immissio p obscena igne apule ius scribit sibi i asinu reformato Titonẽ ardere mediis igniibus a scemina immissum: a q; p̄ntie se euasisse ait: cũ liqua simo stricti; egesta faciẽ atq; oculos eius scemina cõfēdasset. Seneca iter diros cruciatus enũtat carcerẽ & crucces & culeos & uncũ: & adactũ p mediũ hominẽ: q; per oēs artus eromgere stipidẽ: & distracta i diuersũ actis crurib; mēbra: & illa tũcã alimētis ignitũ: & illatã & i textã nũq; tñ mētionẽ facit huius supplicii quo seuebat truciẽtus Domiciã: tãq; ipse extiterit iũctõr talis cruciatus: Enonioribus: cõgnitoribus. Laticlauiũ senatore: i latoclauiũ noie iclato: i usu antiquorũ fuerũt mātilia cocco clauata: q;bus in cõuitu usus est Alexander Romã: fuerũt & uestimenta auroclauata: q;bus olim interdixit tacitus sp̄cator. Et ob id: q; se ipudicum asserit satis probare uidet se nullibi esse metuendũ: cũ ipudici & effeminati utpote ifames nullius momenti existimẽt ad res magnas capeccẽdas moliedasue. Auctorem summarũ: ratiocinatorẽ significat: q; summas accepti & expensi in codice perscribebat: quicq; cõputo & calculo erat instructus tales facit mercurius in q̄rto ab Horoscopo loco: ut inq; firmicus. maternus in. iij. m. theseos. Assidere i toro: hoc uidet esse specimẽ iterioris familiaritatis. Sed ex hoc & id genus aliis cõpulsu lis planissime liquet: uerũ id esse: qd memorat Sidonius apollinaris: q; i primo epistolæ refert cõsuetudine regũ naturæ siquæ bene cõparari: q; sicut Paulũ a se remota illuminat: ita sibi sibi admota cõburi. Verũ ego id de malorũ principũ cõsuetudine dici tantũ opinor. cũ familiaritas boni p̄cipis sit tanto sp̄ledidior quanto fuerit iterior: tãto dulciõr quanto proximior. Iuxta: prope. Partibus de cœna dignatus est: epulæ partes misit ad auctore summæ ex more: quo p̄cipies partibus cibos: principaliũ de cœna dignatus est: uictorem honorabãt. ex hoc cõfēdabãt illũ cẽ Domiciano carissimũ: cũ uideret tã comiter tãq; hospitãlter hominẽ accipi a p̄cipe: a quo mox crucifixus est. Itaq; merito diciẽ scuitia talis iopinata: q; n. op̄aret p̄cipem se uitare esse cruciabiliter i illũ quem tãta comitate p̄sequebas. Elegãter talis scuitia dicta ẽ cã chinans a Marmettino: q; scribit i panegyrico ad Iulianũ. Quis nescit aliõq; imperatorq; hilarem dirisatẽ cã chinantemq; scuitiã. a q;bus igenita crudelitas signẽto lencix tegebãt. Plinius quoq; i panegyrico ad Traianũ luculenter inq; Quod enim tam infidũ q; blandicix principũ illoq; quibus tãta lenitas tãta fraus: ut facilius esset iratos q; propitios habere. Emissariis: interuenciis conciliatorib; furtoꝝ: hoc enim significat emissariis sicut ante dictum est. Simul gestanti: in eodem gestatorio iter facienti: & aretius clæmens significat: quidam codices habent gustanti: ut intelligas aretinum clæmentem simul gustasse in

nouo quæstionis genere distorsit immisso per obscena igne nonnullis & manus amputauit satisq; constat duo solos e notioribus uenia donatos tribunum laticlauium & cœtutionẽ qui se quo facilius expertes culpæ ostenderent impudicos probauerant: & ob id neque apud ducem: nec apud milites ullius momenti esse potuisse.

Item de scuitia & crudelitate eiusdem.

**E**Rat at nō solũ magnæ: sed & callidæ iopiatq; scuitiæ. Auctore sumax p̄ridiẽ q; crucifigeret i cubiculũ uocauit: assidere i toro iuxta cõegit secũ hila rēq; dimisit: partibus ẽt de cœna dignatus ẽ. Aretinũ clẽmẽtẽ cõsularẽ uirẽ & familiaribus & emissariis suis capitis cõdẽ naturus in eadem uel ẽt in maiori grã habuit: quoad nouissimẽ simul gestanti cõspecto delatore eius: uis inq; hũc neq; simũ seruũ cras audiamus & quo cõtentiũ abutereĩ patien tĩã hominũ nunq; tristiorẽ sententiã sine p̄fationẽ clæmentĩã p̄nũciãuit: ut nō aliud iam certius atrocis exitus signũ esset q; p̄ncipiũ lenitas. Quodã maiestatis reos in curiã in duxerat: & cũ p̄dixisset expertũ se illa die quã carus senatui esset: facile perfecerat: ut ẽt more maiorũ puniendi condennarent: deinde atrocitate pœnæ conterritus ad leniẽdã inuidiã itercessit his uerbis: neq; n. ab se fuerit ipsa cognoscere

Titio ar dens imis sus inguinibus

Auroclauata.

Cõsuetudo regũ si max par scuitia chinans.

Blãdicix principũ infidæ

tasseque cum domiciano quod specimen est benignitatis & gratia interioris. Delatorem eius: accusatorem arretini clementis. Inquit: domicianus arretino clementi. Hunc nequissimum seruum: ita delatorem clementis appellauit. Contemptus: cum maiori contemptione & despiciat. Quam principii lenitas. qđo exordiebatur leniter & clementer: tunc timēda erat senectus tristior & atrocior: qđ illud erat in dictis seueritas blandientis. Maiorum: dictum est in Nerone: quemadmodum more maiorum collo in furcam coniecto: uirgis ad necem cedebantur. Maiestatis: accusatos crimine lese maiestatis. Atrocitate poenae qua ceruix nudi hominis inferitur furca: & corpus uirgis ad necem ceditur. Intercessit uelut: Ab re: extra propositum. hanc duo opponuntur ex re & ab re.

MAN. Nouo questionis genere: nouo cruciatus. Immissor: & huc torquēdi ratio. Latitauit: patriciū adolescentē. Impudicos: corruptos: corpore pathicos. Auctore summus: rationū seu cōporū. Partibus de coenae iis qđ ipsi erāt apposita gbusdā dono missis: & qđ ad ordinē attinet. la & ipe sumptū de margine coenae dixit. Emisariis: qđ emisarii eēt pspice supra demonstrauimus. Gestari: domiciāo sic in caesare dictator Tribūtia subfesta pteruehēti: quā hūc pteruectum quā in curru erat illum gestatorem intellegamus. Delatore: clementis scilicet. Hūc nequissimum seruum: clementem. Tristiores: ab effectu atrociorē. More maiorum: ut nudorum ceruix furca inferretur caederetur corpus ad necem.

permittere patres cōscripti a pietate uestra impetrari: quod scio me difficulter impetratum ut dānatis liberum mortis arbitrium indulgeris. Nam & parceris oculis uestris & intelligitur me omnes senatus interfuisse.

De rapinis & extorsionibus & aliis gestis eius.

**E**Xhaustis operū ac numerum indenū stipēdioque quod adiecerat tentauit quidem ad releuādos castrenses sumptus militū numerum diminueret: sed cum obnoxium se barbaris per hoc animaduertēret: neque sectus eo in explicandis oneribus omnibus habere nihil pēsi habuit quin predaretur omni modo bona uirotū ac mortuorum: usque quaque quolibet & accusatore & erime corripiebantur. Satis erat obici qualecunque factum dictum que aduersus maiestatem principis confiscabantur alienissimae hereditates uel existēte uno qui diceret audisse se ex defuncto cum uiuēret haeredem sibi Caesarem esse. Preter ceteros iudaicus fiscus acerbissime actus est: ad quem deferrebant qui uelut professi iudaicam intra urbem uiuērent uitā uel dissimulata origine impolita genti tributa non pepēdisent. Interfuisse me adolescentulū memini: quā a procuratore frequentissimoq; cōsilio inspicere nonagenarius senex

quod existimat esse mitius & lenius: sicut & sectio uenarū. Senatus interfuit: tanq; persuaseri senatoribus liberū mortis arbitriū esse indulgēdū maiestatis reis. Exhaustus: exinanitus: consumpta materia. Mune rei: non tam donorum: qđ spectaculorum. Stipēdio qđ adiecerat: supra dictū quemadmodū domicianus addidit qđ stipēdiū militi aureos ternos. Castreses sumptus: ipensas militares. Obnoxii se barbaris: princeps tuē maiestati ferro & copia militū quorū nūerus diminutus efficit ipm cōtēptibile apđ barbaros obnoxiiq; iniuriis hostibus. milites. n. ut inge Lucius imperatorem timēdū. Hereret: hēsitaret & incertus foret. Nihil pēsi habuit: elocutio historica est & salustii peculiaris qđ significat floccipēdes: & nihil facē. Corripiebant: capiebant: inuadebant a Domiciāo. Quolibet accusatore: idiscriminati fides habebat unicuique uel calūniatori & criminatōi siue uera siue falsa obicerent. Accusat amianus marcellus cōstitū imperatore: qđ aures tā patulas habuerit accusatoribus: ut si qđ dubiū deferebat aut falsum: id p ligdo cōptog acciperet. sufficiebat hoc solū qđ uel ab inimico notatus eēt delator uel. Exaltate pfecto hoc uitū ē: & ex aula boni principis eliminādū: ne boni & honesti calūniis malorū & fontū circūueniāt. nāq; ut oli dicit iulianus: hoc pacto qđ erit inocēs si solūmō accusasse sufficiet. Obicit: ab accusatore p crimine reo obiectari. Confiscabant: ad fisciū principis deriuabant. Audisse se ex defuncto: sensus est si inuētus eēt uel unus qđ diceret ego audiui ex hoc uel illo qđ oportuus ē qđo uiuebat: qđ Caesare sibi haeredē eē uolebat: sine alia rōne pbatio

PHI. Permittere patres cōscripiuerba sūt domiciāi: qbus clāmētū lenitātēq; p simulationē p ferebat. Difficulter impetratur: tanq; senatus omnino uellet ut maiestatis rei atrocibz poenis pnterē. Parceris oculis uestris: ne. s. uidet cogamini supplicia ex more maiore: interrogat dānatis de maiestate: cuius rei īspectio horroris plēa ē. nec libet oculis uisū pāda quozq; sensus accērimus ē sed quis domiciāus diceret oculis senatorū eē pēdiū. ne uideret cruciatu moriētū: tamē ipse ut potius crude lissimus libetē spectabat cedes dānato: ut ita pasceret oculos sanguine nobilitatis. Hic Cor. Tac. necne anteposuit Domiciano ueluti minus sanguinariū: qđ subtraxit oculos iussitq; scelera nō spectari: cū sub domiciano pēpua misēriaz pars esset uidere & aspici: cū denotandis tor hoīum palloribus sufficeret sensus ille domiciāi uultus & rabor: quo se cōtra pudorē muniebat. Libet mortis arbitriū: ut eligat unusq; id genus mortis:

Ne sint aut  
res patule  
criminatoribus

ne ut tales hereditates ad fiscū deducebāt. Iudaicus fisci tributū significat qđ ex iudeis exactū ad p̄cipis fiscū deuolvebat. Ad quē iudaicū fiscū. Iudaici uita uiuerēt: eadē uectigalia fisco solvebāt. hi qđ uis iudaei nō eēt: tamē fiti iudaico Romae uiuebāt: iudaizabāt. Martialis meminit huius acerbe a iudeis exactiōis cū ait: Sed quae de folymis uēit perulsi datatam mō mōtulam tribuit. Scuerus imperator iudaeos fieri sub graui poena: uetuit itē ēt de christianis sanxit: tanqđ iudaici & christianā sectā nō p̄baret. Dissimulata origine: multi reperiebant qđ origine dissimulare: legē iudeos īficiarent: ut ita a tributo pendendo eēt inuener: tales domitiū de ferri uoluit ad iudaicū fiscū. Gētū iudaicā. Non pendissent: nō p̄soluissent. Pendere. n. significat soluere: quia zēs apud romanos appendebat: & stipēdiari stipē pendebant. ab eo scribit Ennius: poeni stipēdia pendit. Fīne dispensatoris & libripēs dicitur: unde & ipendia trahuntur.

pēdere zēs  
dispēdātō  
res  
Libripēdes

A procuratore. f. Caelaris & hīc imperatoris. aduocātō fisci p̄tims Adrianus instituit.

M. ANTO. Dilectus: qđsi nollet id sibi cōcessum iri. Barbaris: barbarorū moribus. Neq; secius: haud minus. Hæret: mēte & cogitatione. Crimine quolibet: ita uero qđ falsō. Alienissimā: nihil ad fiscū attrinens. Fiscus: tributū fisci ascriptū iudeorū: qđ tū Romae erant. Deferrebant: tanqđ iudeorū numero habēti uectigales delatorē calūnia fiebant. Dissimulata: celata. A procuratore: fisci.

PHIL. An circūfectus: circūcīsus: iudaei ex circūcīsiōne digno scūt: qđā nonagēarius cum se iudaeū eē negaret: īspectus fuit a p̄curatore fisci an foret circūcīsus. Ide recutiti dicit. Mar. & recutitozē fugis īguia iudeorū. Persius

Recutiti  
Appella  
de circūcī  
sione

recutitaz: sabbata palles. Sidonius quoq; ait: fert recutitozē primordia iudeorū ab Oratio. iudeus appella dicitur ē ob circūcīsiōnē pelliculæ: quā ut inq; lactātiū figura ē & typus significās cordis circūcīsiōnē: qm̄ p̄ illa corpis qđ circūcidit hēt quādā similitudinē cordis & ē pudēda: & nudandū ēē pectus. i. apto & simplici corde oportere nos uiuere. ob hāc eām deus nudari eā iussit: ut hoc argumēto nos admōrēt: ne uolūtum pectus haberemus. i. ne qđ pudēdū facinus īter cōscīētiā secreta uelaremus. Nā illa carnis circūcīsiō i iudeis ī nisi significaret cordis circūcīsiōnē: caretet utiq; rōz: qđ si deus id uellet sic a principio formasset hōiem ut p̄piciū nō hēt. Circūcidēbāt āt iudaei cultris lapideis: p̄n̄ scriptū ē ī tōsue. hāc tibi cultros lapideos & circūcidē secūdo filios israel. Scribit Herodotus ī. ii. ægyptios & calchos & ethiops p̄putia circūcidere: ait qđ iudeos cōfiteri se ab ægyptiis didicisse circūcīsiōnē. Sed utrū ægyptiū ab æthiopiis: an æthiopes ab ægyptiis didicerit circūcidere uiribz sibi aī nō liq;e. Strabo l. xvi. auctor ē circūcīsiōes a iudeis īstitutas esse ex sup̄dictis. Cor. Ta. circūcidere inq; gēntia īstituit iudei: ut diuinitate noscēt: trāsgressi ī morē eorū. Idē usurpāt. Oli iudaei mouerūt bellū cōtra Adriā. qđ utebāt mūtū: ut gēntia: adeo priā ē sup̄dictis. Obiter īserēda ut qđ nō ī digna explicatū: cur lu. mētiōnē faciēs de iudeis dixerit quoq; cophiū senūq; sup̄pellez. & altero iridē loco: cophio senoz relictis. Nota sūt mibi oīa illa qđ a cōmētoribus dñr: & qđ a p̄fessoribus ī gymnasiis latoris referūt: sed curiositati minime faciūt satis: nām qñis sensus simplex & obuius uideat: nō nescio qđ archanū subesse licet suspicari diligētius īspiciētī nō. n. line cā bis noīasse uideri pōt cophinū & senū ī iudaica sup̄pellechī. Fareorq; me ī illa nūc eē qđ prius fueri opinōe: antea simpliciter exponebam id referēdū eē ad paup̄tias iudeorū: reculas tēuissimāq; sup̄pellechī qđ a domitiō exhausti acerbitate. tributozē: nihil aliud ī bōis retēbāt nisi cophinū & senū friuola. f. & nugatoria. Nūc uero cophini nomē peculiari sup̄stītiōe iudaica sciēt & nūcupatū usurpatū eē a poeta nō ībīguo: cum legeri ap̄ duos scrip̄tores idēos. iudeis cophinū assignari p̄pe peculiariter: nāq; dauid p̄salmographus idēq; rex israelitaz sic cecinit ī p̄salmō. lxxx. i. χελει σ αυτ ουί γ τος κοφιν & δοχαί & υσάβ. i. mātō eius ī cophio seruauerūt. Sidōus quoq; apollinari ī. v. epi. nō īscite dixit: Pharaō iccedat cū diademate israelitica cū cophio. Cur āt cophio speciatī uterent īā diu ē qđ q̄ro. Quod autē legimus ap̄ Nicolaū de lyra īterp̄t dautici p̄salterii tānq; seq; dōcē lucerno melius. ille enī enarrās locū ex p̄salmō īā p̄dictū expōit: iudeos īā tps quo ab ægyptiis loco famularū p̄mēbāt coactos eē exportare ī cophio feces & sterora de ciuitatibz ægyptiozē: ex quo postea liberati a iugō ægyptiacæ seruitutis uideri p̄nt īstituisse ut cophinū gestarēt: ad p̄petuū huiusce rei mōdumē tōficat ē sēno illis ī usu fortissimē erat p̄ paleazē memoria. qđ ad cōficiēdos lateres ab ægyptiis priō accēpe solebāt: mox ītercidēte pharaō. coacti sūt īp̄sime colligere peleas senū & stipulas sine admiculo aliōz: disp̄sūq; ē totus iudeorū p̄p̄lus ī oēm terrā ægypti ad colligēdas paleas. hīstoria lausime explicat ī exodo & cōcīnnet enarrat a iosopho ī secūdo antiquatū & qm̄ hāc res suspiciōsa idagē tractat: qđ uetat fū sup̄p̄carī sō cophinū a iudeis priuatī usurpatū: qđ moyses ille cōditōr legū maxis seruatozē gētis iudaicæ me moratissimus cū eēt īsanctus locū a mīte expositus ī ripa nilotica iclusus ī cophino iunco siue fīscella sciēpea: qđ filiā pharaōis sublarit nutriti ad op̄auitq; ī fili locū uocauitq; eū moysēm: qđ ligua hebraica significat ex aq; seruātū: sed nō putē hāc uelut dogmata ut inq; origēs a nobis eē. plata sed tractādi more regēdiq; discūssa. Soleo. n. talia nō ut asserat sed ut op̄ator excuteret: tā ex hac nra opinōe curiosi obseruatōe lector. admōebit. portaz senā eē p̄sīciatū ī tropiciēda: & mox eruditus enucleāda: atq; p̄mēda: sed īā p̄gamus reliq; nē diutius qđ pat ē extra calcē decurrat Oratio. Ciuiis aī: ciuiliū moderatōe & politica

Cultri lap  
dei

Q. circū  
ridantur



modestia præditi ciuitatē: quā græci τῆς ἰσχυρίας vocant. Plato platoniceq; Apuleius intelligi uolūt. ex numero uirtutū: a qua uniuersa spectant atq; discernant: q̄ fortunatum statum faciet ciuitatis: cuius pars sunt legalis & iudicialis medicina & exercitatio. Confidens: nomen est repressiōis obnoxium. & hic accipit p̄ improbo audacii & temerario: sicut apud Terentiū est parastus phormio hō confidēs. uñ & confidentia repressibilis est: quo noīe temeritas & audacia significat: pacuius gradē atq; atq; roccē coercere confidētiā. Cicero p̄ cecina nec minus uiget inq; nec minus confidēs: quā est ille Terentianus phormio. Immo dicat: nō feruās modū nec temperamētiq; res cū oēs tū principes maxime deest. Ex histria: histria a flumine histro cognominata est: excurrat ut peninsula: tuditanus domuit histros statuq; ob id sibi posuit: auctor Plinius. Manum p̄buit: signum in ciuitatis ac insolētiae est p̄ osculo manum p̄bere: sed insolētius olim egit caligula: q̄ Pompeio porrexit ad osculandum pedē. Generū fratris: maritum luliae titi filiae.

Albatus ministros: albis uestimētis idutos & ob hoc elegāiores cultioresq; q̄ priuato conuenient albari epulo intererat: ut docet Cice. in orōne cōtra uatinium & ab oratio dictū est. Ille repona natales aliosq; dieq; festos albatos celebret. Refert uopiscus senatores oēs tūta eē laticia elatos creati Tacito principe ut albari sederent albasq; hostias imolarent. scribit Plato in. xii. de legibus colorem album diis esse congruentem.

M. ANTO. Circūfectus: circūfectā & recutitā hret mētula. Ciuiilis: sed sup̄bus & elatus. Reuerſe æ nidi. Manum: p̄ osculo. Generum fratris: cui lulia titi filia nupserat. Albatos ministros: albis credo uestibus cultos ac nitidos. q. titi fratris fauore & impensā id fieret.

& ipsum ministros h̄re p̄clamauit: οὐκ ἔπαυον καὶ υἱοὶ πατρὸς.

De elatione & uana gloria eiusdem.

**P**Rincipatū uero adeptus neq; in senatu iactare dubitauit & p̄i se & fratri impiū dedisse illos sibi reddidisse. neq; in reducenda post diuortium uxore dicere uocatā eā in puluinar suū: acclamari ēt in amphitheatro epulari dee libenter audit dñō & dñæ feliciter: sed & capitolino certamine cunctos ingēti cōsensu p̄cates ut p̄fursuri surā restitueret: pulsū oli ēt senatu ac tūc de oratorib; coronatū: nullo rñso dignatus tacere tantūmō iussit uoce p̄conis. Parā arrogantia cū procuratorū suorū noīe formale dīctaret epistolā sic cōepit. Dominus & deus n̄ sic fieri iubet uñ institutū post hac ut ne scripto qd̄ ac sermōe cuiusquā appellare aliter. Statuas sibi in capitolio nō nisi aureas & argenteas poni pmisit: ac ponderis certi: lanos arcusq; cum quadrigis & insignibus triūphorū p̄ regiones urbis tātōs aut tot extruxit: ut cuiusdā græce scriptū arcui sic. Cōsularis. vii. x. cōepit: qd̄ ante eū nemo: ex q̄bo septē medios cōtinuauit: oēs aut p̄cne titulo tenus gessit: nec quēq; ultra calen. mati.

epulū populo dedit. Dñō & do. se. hac ē acclamatio: q̄ populus p̄ assentionē in epulo acclamauit domitiano tanq; dñō: & uxori Domi. tanq; dñæ: q̄ augusta filii appellata: in hoc ualde dissimilis fuit: domitianus augustinus: q̄ nōmē dñi tanq; maledictū semp exhorruit. Capitolino cer. ante dictū est quēnale certa mē capitolino ioui institutum fuisse a do. Restitueret. in pristinū senatoriū dignitatem reduceret. P̄fursurū: hic ē ille p̄fursus: de quo ait iuuenalis. si qd̄ p̄fursio si credimus armillato. Spar. meminit sura: cuius suffragio Adrianus ad pleniorē trauiani amicitia uenit ab eodē cōperit se adoptadū eē a traiano. Tūc in certamine capitolino in quo certabā. p̄sa orōne græce latineq; iter oratores. Nullo rñso: specimē maxime arrogantia: nihil ridere: ex quo sup̄bi dñi ridere dedignant. Cl. prim te sopbū eē qd̄ nihil ridēs

Formale: ex formula: uñ & formulam dicti. Dñs & de. n̄ scribit sextus Au. qd̄ domitianus more Caligulae dñm se deūq; dici coegit. Eufēbi. in chronicis primus inq; domitianus dñm se & deū appellari iussit: hinc illud a poeta assentator dictum est edictum dñi deiq; n̄ri quo subfella certiora fūt. Aliter: q. i. noīe dñi & dei: tanq; uoces hoīum dare possit coelum. Statuas: nō nisi aureas: in hāc snario aīe Eutropius nullā sibi nisi aureā & argenteā statuā in capitolio passus est poni. regū Romanorū status fuisse in capitolio positos testis ēt Plinius. in. xxxiii. lanos arcusq; simulachra iani plurima a domitiano fuisse extructa significat una cū arcubus triūphalibus multiugis. multos aut lanos fuisse Romæ dicatos signat Oul. cum ait. cū tot sint iani euz stas sacratu in uno. fuit ianus a numa rege dicatus digitis ita figuratis: ut trecentorū

Ciuitas  
Cōfidens  
Cōfidentia

Histria  
Albani  
ministri

PHI. οὐκ ἔπαυον. i. nō ē bona multitudo imperatorū. olim Dio. syracusinus uersum illū homericū retulit ex secūda iliados rapsodia. in quo hæc snia est. nō possē bene regi rēp. multosq; imperis. & alius dixit nō eē bonā Cæsare multitudinē: & caligula dicebat unus sit rex. uñs dñs.

Redidisse: tñq; debuit restituī se. hoc aut tō dicebat: q̄ in bello ciuili Vitelliano. p̄e & fratre ab sentibus ipse Romæ cuncta eōse ceret: & capitolium una cū subro patruo uelut arcem occupauerat tandē p̄tigatis uittellianis militib; Cæsar est consulatus: ex quo uidebat ipse ipū dedidisse p̄i Vell & fratri Tito. Uxore: domicia.

In puluinar suū: tanq; religiosū & impatoriū est. u. puluinar dica torū dñi: qd̄ & impatoribus tanq; diuis tribuit. lu. scēda lupanaris tulit ad puluinat odorē. Dice: re: repetere nō dubitant. Epularetur: diem epularem uocat: quo

Nō est bona multitudo imperatorum

multitudo imperatorum

puluinar

domino & dominæ

palfursus  
sura

Superbi  
Formulari  
dominus  
& deus  
Statue  
regū in capitolio

quinguintaque diez nota p. significationē anni rpi & xxi se deū indicaret. Per regio, urbis: q̄ sūt, xliii. Tāros aut tota: altez ad magnitudinē alterū ad nūmēz est referēdū. Inscriptū arcui sitū in nullo tranquilli codice: quīs curioso uestigauerim fuenire potui hanc arcūs inscriptionē. Si licet indagine suspiciōsa cōiecta recōdicēlemus fuisse in arcu illo scriptū notatūz nūq̄ eoz arcuū & lanog: quos extruxerat Domitianus.

Septē decē: Papinius in quarto siluaz septimūdecimū Domitianū cōsularū adorat illo carmine. Icta bis Orthonis accedit purpura fastis. Cōtinuauit: Contra legē annalē: q̄ uetat intra decē annos eūdē capi magistratum. Titulo tenuit cōsul tantum mō dicere: citra admissiōnem cōsularis.

M. AN. οὐκ ἔχοντες καὶ ἀνομιλῶντες: nō bonum regnū pluribus eōz. Impium dedisse: quia. s. in Vite- lianos cū patruo Sabino isurrexisset: illa Martialis assentatio. Asseruit possēda malis pallatia regnis. Pri- ma suo gessit p. ioue bella puer: sed Tacitus uerius oīa exequit. Epulanti die: quo datum est populo rpiū Papinius. Vna uelimus oīs ordo mēsa. Parui: formina plēbz: sequēs: finatus: & mox Paulo. Iā q̄q̄s is est in ops beatus. cōuiui ducis ēē gloriāz. Dño & dñaz: quā appellationē Augustus in primis auerfabat. Euseb. domitianus ait se dñm & deum appellari iussit. Mar. Edictū dñi deiq̄ nri. Palsuriū: Iu. Nā si palsurio cre- dimus armillaro. Pulsus senatus: senatorio ordine eiectū. Ac ponderis certū: sed cētēni libentius legeri. Papi. de statua domitiōis dicēda. Da capitolinis aeternū sedibz auge. Quo niteat sacri cētēno pōdere uultus lānos: ad aedificiū rōnē allusit de iani tēplo in augusto diximus. Cōsularis sep. decies septies cōsul fuit.

PHI. Plures. Cōsularis. Post

duos triumphos alterū de catts altez de dācis. Germanici cognomine assumpto: germanicū dictū ēē domitianum a germa- nis deuictis nō pauci testant: iter quos ait Siluius in. iii. puniceorū. At tu trāscendens germanice fa- sta tuoz: & papinius in. iiii. silu- rum. pua loquor nec dum aequo tuos germanice uultus. Item Cae- saris insignēz apit germanicus an- num. traianū quoq̄ germāci nō men accepisse testat plinius i pa- negyrico. Germanicum Domi- tianūz: macrobius in. i. saturna- lium sic refert. mensis septēmbre principalem sui noīs retinet ap- pellationem: quem germanici ap- pellationē: octobrē uero suo noīe domitianus inuacrat: sed ubi in- faulstū uocabulum ex oī. zere uel saxo placuit eradi: mensis quoq̄ usurpatioē tyrānicēz appellationis exuri sunt. ob hoc dixit martia:

plures ad idus usq̄ ianuatias. Post aut duos triumphos ger- manī cognomine assumpto septēmbre mēsem & octobrem ex appellationibus suis Germanicum Domitianumq̄ trāso minauit: quod altero suscepisset imperiū: altero natus esset.

De coniuratione contra eum facta: & suspitione mor- tis quam habebat.



Et hāc terribilis cūctis & suis tādē oppressus ē amicoz libertorumq̄ intimoz cōspiratōe simul & uxoris: annū diemq̄ ultimū uitaz iā pridē suspectū habebat: hora ēē necnō & genus mortis. Adolescētulo chal- dæi cuncta prādixerāt. Pater quoq̄ sup. cecnam quādam fungis abstinētē palam irriserat: ut ignarum sortis suz: qd nō ferrū potius temerit. Quare pauidus semp atq̄ anxius minimis ēē suspitiōibus prāter modum commouebatur. ut edicti de excidēdis uincis ppositi gratiā facer nō alia magis re cōpulsus credat: q̄ qd sparsi libelli cū his uersibus erant.

καὶ ἰσχυρὸν ἦν καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῆς χάλδαιας. Eadem formidine oblatum a senatu

September  
germāicus  
October  
domitiāus  
& domitia  
germani-  
cus

Chaldæi

Chaldaea  
sc̄ta  
Sualli

Domitianum annis autumnos accommodare: cū Septēber & october mēses sint autōnales qbus ipse nomē germanici & Domitiani imposuit. Idem germanicas. Cal. appellat Septēbres. Altero: septēmbre. Altero: octobrē: ut. n. ante dictū est natus est domitianus. xliii. de mensis octobris cū aut hoc nomē domitiāus consistet decem lris festiuiet & adulatōe dixit martia futilis ap̄tē decies rosa crinibus: ut sit q̄ possit sacre nobilit gentis opus quo dicto significat domitianus sicuti sequentibus uersibus signat germanicus: qd no- men & ipsum cōstat decem lris: nūe bis qna mihi dabasia: fiat: ut illud nomen ab odrysio qd̄ deus orbe to- lit. Amicōz. Cōspiratōe: uero. & orosius scribit domitianum interfectū fuisse in palatio suoz cōiuratōe.

Simul & uxoris: Sextus aure. refert alitā ēē i cōsilio cōiuratōz: domitiā uxore tyrāni domitiani ob amo- rē paridis hūstniōis. Adolescētulo: domitiano. Chaldæi: genethliaci & sciētīz syderalis periti: vulgus an- dore gellio: quos gētilium uocabulo chaldæos dicere oportet: mathematicos dicir. sunt aut chaldæi i bābi- lonia philosophi & astrologia sciētissimiq̄ ex diuturna obseruatōe sydez sciam putant efficere: ut p̄dici possēt. qd cuiq̄ uenturūz. & ex quo q̄q̄s fato natus esset: chaldæoz astronomicoz gñā multa sūt. nā qdam orcheni dicunt: qdā borispēti: de chaldæis Strabo i. xvi. mar. Tul. i. l. de diuis. au. gel. in. xlii. multa memoriā p̄diderūt: sed diodorus in. iiii. bibliothecis latissime explicauit dogmata chaldæoz: quos astrologia ultra ceteros fuisse peritos memorat: eosq̄ p̄dicere futura ita euidēter: ut mīz & supra horum igitia ēē credat: luuenalis chaldæis sed maior erit fiducia. Plī. scribēs de ortu & occasu syderū i octauodecimo chaldæis ēē dā i malis sc̄dāt. Sup. cenā: i cenā iterocēnādū. Fūgis abstinētē: tanq̄ cibo mortifero: fungoz nume- rosa sunt gñā: iter quos suilli numerant ueneris accommodatissimū: q̄ olim familias iteretere & tota con-

uicula & aneu scruu pfectu nerdis uigilu & tribuōs & Ceturides noxii sunt fungi q in coquedo duriores fi  
unt. inoocentiores q uitro adito proquunt. tutiores sient cū carne cocti aut cū pediculo piri, pūnt & pira  
cofesti supra. debellari eos & aceti natura: q̄ ipsis cōtraria ē. Ignare sortis suar: nescia mēs hoīum fati sortisq  
futuræ: tanq̄ uis fati: q̄ iessibilis ē: traheret dōitaniū ad mortē biothanatā hoc ē uolētiā & ferro isferēdā.

fungi  
Vt fungi fi  
ant tutiores

Edicti grām faceret: supra dēn ē dōitaniū edixisse. negs i italia nouas uires pāgeret. I puicis uiera suede  
renf. sed exegit nō pscruauit: & huius edicti p rēssione grām fecit cōpulsus libellis: q̄ rōa sparsi fuerāt cū  
his uerbis gratias. *Κυριακα γινεται τῆς ἡμέρας αὐστῆς τῆς καρποφορίας οὐ σοιοιεν ἰστίσι σῶς. καὶ σῶ  
πὶ οὐο αὐτῶ. quoz hoc est scriptum: sic. n. loq̄ uis ul si me ad radicē comderis: tñ tñ uini pducam  
q̄tum imolando Cæsari possit infundi: sunt autē uerbiculi ab eueno eonstiti: quos ita emulatus est Ouidius  
in iustorum. Rode capet uitam tamen hic cum stabis ad aras. in tua quod fapri cornua possit erit. sed fe  
stiuiter immutata dictio est in libellis Romæ sparsis: nam pro trago hoc est capro non inconcinnauit Cæ  
saris nomen substitutum fuit ut ita Domitianus taxaretur: qui per hos uerbiculos neci destinabatur uelut  
uicima. inter cuius eornua uinum fundi solebat in immolatione.*

Rode cap  
uitam

M. A. N. Germāicū domitianū: qd̄ Germāicus fit domi. eognofatus p̄ter Tranquillū: i. u. carmen demon  
strat: & i scripto radiat Germāicus auro. Papinius: An te palladiæ talē germāicæ nobis: de trāsmolatiōe men  
suum Euse. duo inq̄ mēses aliter appellati Septēber Germa. & Octōber domi. Mar. Au. ætates & domi. an  
rinos. Altero: sc̄p̄ēbri suscepisset imperiū. Altero: octōbri nasci contigisset. n. xi. calē. nouembris est na  
tus. Vxor: domitiæ. Adolefcentulo: domitiano. Caldæi: mathemanci astrorum periti.

nouum & excogitarum honorē q̄q̄ osum talium appetentis  
simus recusauit: de cretum erat ut quotiens gereret consula  
tū equites Roma. qbus fors obrigisset trabcati: & cū ha  
stis militaribus præcederent eum inter lectores apparito  
resq̄. Tempore quoq̄ suspecti periculi appropinquāte sol  
ficio in dies. porticum in quibus spartiani cōsueuerat pa  
rietes phengite lapide distinxit: e cuius splendore p̄ imagies  
q̄cqd̄ a tergo fieret: puideret. Et nec nisi secreto atq̄ solus  
plerasq̄ custodias recepit p̄dē in manu cathenis audiebat:  
utq̄ dorastis p̄suaderet ne bono qd̄ exemplo audēdam  
esse patroni necē: Epaphroditū a libellis capitali pœna cō  
demnauit: qd̄ post destitutionē Nero in adipiscenda morte  
manu eius adiutus existimabatur.

De patre uel p̄ e occiso & q̄buldā p̄digiis mortis eius.

**D**Eniq̄ Flauium clāmentem patrelem suum con  
tempitissimā inertie: cuius filios etiam nunc par  
uulos successores palam destinauerat: & abolito  
priorē nomē alterum Vespasianum appellari ius  
ferat: alterum Domitianum: repente ex tenuissima suspitio  
ne tantum non ipso eius consulatu interemit: quo maxime  
facto maturauit sibi exitum. Cōtinuis octo mēsisbus tor sul  
gura sc̄a nūciataq̄ sūt: ut exclamauerit: isferiat iā quē uolet.

urna erat haud alio quā speculari modo: tanquam inclusa luce non transmissa. Domitianus distinxerat ua  
riegaueratq̄ phengite lapide de parietes porticum: & ambulationum: ut ex eius splendore translucido ui  
deret: quid fieret a tergo: ne ex insidiis incautus opprimi posset. Plerasq̄ custodias in notis seruū annota  
uit: & in superioribus explicatur est custodias dici carcerarios & eos: qui custodia cæteris cōtinentur.  
In quo significatu hic accipitur. Cathenis: custodiæ sc̄licet quibus inditæ erant cathenæ: sicut uinculatis  
inexigis innecti solent. Patroni necem: ne liberi in patroni cædem conspirarent: præfigibat. n. se manibus  
libertoz perituz. Epaphroditum a libellis in nerone dictum est: quem admodum epaphroditus libertus  
neronis: q̄ libellis erat præpositus: uiuit patronum neronem iugulo ferre adhibere seq̄ cōfodere: hunc pœ  
na capris condemnauit domitianus ob hoc solum: q̄ parronum neronem adiuisse existimabat in morte  
sibi cōfiscendā: ut hoc exemplo cauere reliqui abstinere a nece patroni. Post destitutionem: cum Ne  
ro ab omnibus fuisset destitutus desertusq̄. Manu eius: sc̄licet epaphroditū liberti: i. quo horti epa

phengites  
lapis

custodiæ

phroditani nolati: quorum meminit frontinus in l. de aquæductibus. Patrualem suū: ante dictum est patruales fratres dici ex duobus fratribus pgenitos. hic filius fuerat flauii Sabini fratris Vespasiani. Contentissime: de spicatisime. Abolito priore noie: cum nollet a nobis ippositiū filios patruelis sui amplius appellari: se altege noie pēis altege suo. Tātum non: sensus est. Domitianus iterem it flauii patrualem sine ulla contatione: hoc solū obferuā ne in cōsultatu eius iterem itet. alii codices hēnt trīmodo ut ita coniungas ex tenuissima suspitione trīmodo domitianū iterem itisse patrualem adhuc cōsultatum gerentē ut ita delictū domitiā fiat atrocies ex dignitate patruelis oculi. magis placet legas tantūm: & exponas uel etiam ipso cōsultatu fuisse iterem itū a domit. sō patruelē: tanq̃ pcrastinare nō potuerit disieretq; eadem: idēc ille abiit cōsultatu. sup̃ hac pteclā trīnū alibi satis mltā. Feriat iā quē uo. fulmia diurna loun attributa sūt. nocturnā iā sūmā cū crebra fulmiā fierēt exclamauit dōi. feriat iuppiter suo telō. iā quē uolētq; diceret et si me pcutere uoluerit: sed ut i. t. uertissime Lucre. iouis telū p sepe nocētes pterit exaniatq; idignos inq; merētes. M. AN. Quibz fors obtigisset qd id munus sortiti ēnt. Trabeati: trabea ueste culti: de trabea & equibz trabeatis semel atq; iteq; supra. Phégites: pli. Nerōe pncipe reptus est i cappadocia lapis duritia marmoris cādidus atq; trāslucēs et qua pte fuluæ iciderāt uenā ex argumto phégites appellatur. Pleraq; custodias: plures i custodia positos. Receptis cathēis eoz. s. q. cām & uiculis & cathēis dicebāt ne qd illi i se moliri possēt. Ne bo. qd exēplo q. d. ne patrono qd iubēte. A libellis: ac si a māu si a pedibus dixisset. Mam eius: eaphroditi. Cōtēpsissime: de spicatisime. Ex tēuissima suspitōe: q. ea fuerit nō dicit sed forte q. da micilla fororis eius filia xpianū nomē recepat: & ob id a se relegata aliēti a pristio i domitianū studio pīs spsitōnem iniecerat. Tantū nō in ipso cōsultatu. q. d. stari quod cōsultatu abiit. Feriat: iuppiter.

PHI. Tactū: fulmie pcuti. fulmiatio at capitoli & repli flauiz gētis portēdebat exitiū domitia nō a quo utrunq; fuerat ex ædificari. Domus pa. ædes ipatoriz.

Et cubiculum ipsius. tactū de cœlo ē. E basi: tituli ferme i basibus statuarq; scētibz obiter an notidū bāses quoq; latiz dici sūt sūtacula uasoz: qbus uulgo utimur i mēla: sicut et uernaculā nra ligū appellat. i. iabolēus iunf. cōsultus ait: cui corinthia uasā le gata ēnt: & bāses huic quoq; eoz nū uasoz collocādoz q. a paratas debent trebatiū nō disse. Titulus ex. cū tituli soleāt scribi i basibus statuarq; fulmie excussus cūctus q. titulus ē ex ipā basi statuar do mi. triūphalis: q. turbiē & tēpesta tis uehēmētia decidens i. pxiūm seplchz fecit omē mortis ipi pncipi. Vi. p. repētini statūs si late sicca ruperit nubē: pcellā gignūt: q. uocata græcis ecnephas. Apu.

i cosmographia ait: pcellā fieri q. a græcis pster dī: cum maiore ut torti sūt spūs explosi de hlatibus terræ. pli. i. xviii. refert tempestatū noie grandies & pcellas intelligi: & hæc ab horridis sydenibus exire ueluti ab ætuo orioe ædis: pcella pcellōsus inclinat. Arbor euerfa fur. cuplūm significat: q. cōspicua altitūde cū repēte pcidisset postera die eodē uestigio resurrexit. pœra & late uiretēs q. sicut Vesp. admodū iuueni claritu dinē iperiq; portēderat: ita nū iteq; corruēs ifortuniū ruināq; domi. denūciat. Præstia. f. pñeste q. ciuitas ē latia fortia religiose colebat: ex quo carneadē elitomachus scribit dicere solitū nūq; se fortiorē: quā pñeste uidisse fortunā. de iuentōe fortii pñestiage scribit Cice. i. secūdo de dinatōe. hic filius. sacrifq; dicarum fortūz pñeste: iugis: sensus est. cū domitianus p totū ipiū sui tps accepisset fortes a fortuna pñestia foelicitatē significantes: extro anno fortē tristissimā accepit: qua mēto sanguis futuri cōtinebat. Annum nouū: oui. de age grigoribus qre nouus scipit annus. scribit Se. le anno nouo auspiciari solitū legere. scribere aliqd: ut ita totus annus foelicitet ieret. Quam superstitiose colebat Qui. numen mīeruz familiare domi. fuisse. refert. ante dictum est ex auctoritate philostrati quemadmodum filius palladis domi. dicebatur. un de & maria assentans domi. sic iustit. pallada prætereo res agit illa tuas. Sacrario: in quo ab ipso religiose colebatur. Exarmata: de spoliata armis: quibus cum hætenus rutata fuisset arma autem palladi hæc assignant clypeum & acute cuspidis hastam. Dant Galeam capiti: defenditur egide pectus: martialis cly.

Fulmia di  
urna ioui  
Nocturna  
summano

Bases uasorum

procella

prester

pcellōsus

fortia pñeste  
fortia.

Annus nouus  
Filius palladis  
Arma palladis  
Cur clypeus

peum hinc palladi datū ait: sapiētia qđ regat orbē uel rōnis opē: qđ spūmca p̄lia possit: hasta ēē uibrās pene trabile mōstrat acūm: dānē ēē sūlmia mīeruz: lāpidius exarmatas feras uocat fertitate posita. p. māfuetari os māfuetas: qđ & cicures a luculētis scriptoribus noīas. Peridetatū. Quāquātū. Delatū: a delatore nolarū accularūq. Nec īficiatē: nec negatē īficiari. n. & tē īficiās negare est: unde & status īficialis ab ora: toribus dictus: quo reus unī per īficiatōnē. fortissimā. n. tuēdi se rano est: si quod obiciat ut inq. Quin. ne gari pōt. lachasse: p. quidā qđ gloriatiōnē uulgo ostēdas p̄dicatēq. est. n. iachātia libido gloriādi. Ex ar: te: lyderali & astrologica disciplina. Scīcitatus: īterrogauit domi. Quis ip̄sum maneret exitus: quo gene re mortis esset ip̄se marhemancū īteriturus. Affirmatē: mathematicū. Interfici. p̄perauit. Ad coarguē dū temeritatē: ad refellēda p̄fēta aīfletariōis: reuicēdāq. artē mathēmaticoq. p̄ide ac temerariā & uaidicā.

Accuratissime: quē a canibus refodi lacerariq. uel mortuus possit. Deseōto funere: proiecto cadauere ma thematici quod esset: barbarus alius funus pro exequis accipitur. Semīsturn ex more romano cadauera cre: mabant: mathematici cadauer ex tēp̄tate relēctū semīstulatū & semicomibustū canibus discerpnū fuit. & ita ueridicus fuit astrologus. Et cōnāt: domitiano. A mimmo latino: latini mimmi: qđ tēporibus Domi tiani floruit: meminerūt poetā. & īprimis Martialis: cū air ad domitiani: qua tymēla spēdas derisorēq. latinum: ista fronte p̄acōr carmina nostra legas. apud eundē est at epithaphium latini mimmi in quo sic ip se loquitur. dulce decus scēnz ludorum fama latinus ille ego sum plausus delitēq. ruz. Idem alibi īquit, os tibi p̄acifum est quanto non ip̄se latinus uisla panniculi percutit ora sono.

M. AN. Staruz triūphales: ip̄sū domi. Arbor: capillus in qđ factū diximus p̄digiū in auito Vespasiani agro. Annū nouē: īcentum annū. Exarmata: armis exuta: qbus ad id tēp̄s eū turata esset. Perindetatū. Cōmōtuse xēternis. Calu: exitu. Delatū: accusatū: ac p̄uēctū ad principem. lachasse: palm ac sepius dixisse. Scīcitatus: p̄uēctus: domitianus. Ip̄sum: Aīfletariōnem. Mimmo latino: de eo luue, & a trepido timele submissa latino, Mar. Qua tūcēlē spēdas derisorēq. latinum.

inter ceteras diei fabulas referretur.

De quibsdā signis mortis eius & gestis & de ipsius morte.



deputat. Animaduertērat, f. cadauer minimi latini a ca nibus discerpnū. Oblatos tuberes: plinius in. xv. tuberes esse ait mala pēgrīa: qđ ex aphrica sextus papīnius primus attulit in italiā: tubez duo genera altez candidū alterū a colore sericū dūctū. tuberes citoneo īferuntur mēse iā: nuario potissimō: ut auctor ē palladius: qđ alibi scribit tu beres feri & īferi februario mēse martialis tuberes africa nos tanq̄ generosiores celebrat illo disticho. Non tibi de libicis tuberes & appirina ramis de nōmentanis: sed da mus arboribus. Luna sē in aquario cruentaret: aquari us unum est signum ex duodecim signis zodiaci: quī ita figuratur ut aquam īfundere uideatur. unde complu res ganimedē esse dixerūt: quē iuppiter deoz. ministrū pōllatorēq. in cōelo īecisse exīstima. auctor Higinius.

Tuberes

Aquarius

**P**ridie qđ periret: quom oblatos tuberes seruari ius sisset in crastinū: adiecit si modo uti licuerit: & cō: uersus ad proximos affirmauit fore ut sequēti die existeret: de quo loquerentur homines per terrarum orbē. Ac circa mediam noctem ita est exēternus: ut ex strato p̄sili ret: dehinc mane aruspice ex germania missum: qđ consultus de fulgure mutationem rerum p̄dixerat audiit: condēna uitq. ac dum exulceratam in frōte uerrucam uahemētius scalpit profluēte sanguine: utinam inq. haecenus. Tūc ho ras requirenti pro quinta quam metuebat: sexta ex īdustria nūciata est. His uelut transacto iam periculo latum festinā temq. ad corporis curam Parthenius cubiculo p̄apositus

Saturnus ut astrologi tradunt & mōrat lulius firmi. i. ii. mathe s: os: habet domiciliū in aquario & Capricorno. Aquarius masculu num est domicilium Capricor: nis fēmininum igitur cū Aqua rius sit signum humectum & hī bricum dixit domitianus lonam se in aquario: cruentaturam: quia non aqua: sed cruor effunderet. & hoc p̄dixit p̄aēgiens mor tem suam futuram sanguinariā: quo tēp̄e luna erat in aqrio: quem grāz hydrochoon uocat. unde a catullo dictum est. primus hy drochoi fulguret oarō germani cus quoq. in arato. ait īfimus hy drochoos sed qua uestigia figit.

Signum  
hibricū

Hydro  
choos



Vis fulmi-  
nis  
Fulmina  
pestifera

Verruca  
Verruco  
sus fabius  
uerrucaria

sunt aliae stellae: crura & ribae sunt sub aërio ut docet maternus ex quo cecinit mātius. crux fundētis aq-  
ri arbitriū est. ē in celo alter aqrius q dicit minor aqrius. Strato p̄sitet: ex lecto ueloti terriculamento  
quodā p̄culsus rep̄te cōsurgeret. Māe: hora matutula. Cōsultus de fulgure: tradit Sene. fulmina signifi-  
cāria esse futurorū. summā. n. ē uim fulminū iudicat qd qd alia portēdūt iteruētū fulminis tollit: qd qd  
ab hoc portēdūt fixū est: nec alterius ostēdit significatiōe minuit cecinna ait qdā fulgura uocari pestiferāq  
mortē exiliūq portēdūt: qd genus fulminis nūc signare uidet. Tranquillus. mortē. n. Domiciō portēdūt. qd  
cū ab aruspice ex disciplina ethrusca p̄dictū fuisset: illū Domiciāus audiū cōdēnauit. Verruca scalpit: uer-  
ruca tuberculū ē carog dura & callosa: uulgo uernacula lingua porrus uocat: de qua ait Quintus serenus: iter-  
dū existit turpi uerruca papilla: hic fabius ille q cōtādo restituit rē uerrucosus dictus ē. Plini. herbā uerru-  
cariā a latinis appellari tradit q uerrucas tollit: Mar. Cato uerrucā appellat locū editū asperūq. Vt nā igit  
hactenus: scilicet profuit sanguis. neq maius fiat in me sanguinis profuit: uerebas enī ne sanguis ex cor-  
pore suo p uulnera igeſta abūdāter efflueret p̄sitet. Regreſcit: Domiciō. Quā mēuebat: p̄dictam a  
chaldeis. Ex industria: ex cōposito. cū cōiurati scirēt qntam horā a Domiciō obseruari. Trāſacto iam pe-  
riculo: quod ipsi imminere chaldei prādixerant. Ad corporis curam: curat corpus & lauacro & exonerā-  
tione uentris & maxie cibo. Virgilius & corpora curat: Liuius curati cibo corpora geti dant. idē a Sexta ad  
decimā diei horā coactis militibus corpora curate somnoq operā dare. Partenius: scribit Sextus Aureli-  
us cōiurasse plerūq in Domiciānū ipsius foribus partenio pcurate cubiculū & stephāo: de hoc partenio ait  
Martialis tāquā cubiculario Domiciāni musae parteniū rogare uestru admittat timidā breuemq cartham  
stra limina sanctioris aulæ: nostri tēpora tu louis serenit: hic neruā cōfirmat in capeſcēdo sperio trepidan-  
tem adeo ut colore mutato uerbis amissis uix cōsisteret: cū rumor ortus esset Domiciānum uiuere.

M. ANTO. Inter fabulas dieitur cetera quae risu aut memoratu digna eo die occurrerāt. Tuberes:  
Mar. non tibi de libycis tuberes. & apyrina ramis: De nomentanis sed damus arboribus: & rursus: lecta  
suburbanis mittuntur apyrina ramis Et uernae tuberes quid tibi cū libycis. scēni. genere protulit: quā  
Tranquillus oblatos tuberes dixerit: de ratione fructus: Plinius plura. Ad capricorni caudam est aquarius  
ut Ruffi auieni carmen ex primo Arati phænomenon testatur: ipse dehinc longos signis aquarius artus.  
Astat ad hirsuti caudam pulcher capricorni. Aratus eum Troili. & calliores filium fuisse a quidam existi-  
matum credit gāsmēdē dico. Nigidius hydrochoon siue aquarium deualationem creditur Higinius  
ab egesinae non a nigidio. Deualionem ait aquarium existimatum qui diluuiū superfuit: alii Aristēum  
putarunt Apollinis & cyrenes filium. Higinius cuius proxime memini Eubolum ait eum cecropem pu-  
tasse: idque signum sinistram manum ad capricorni tergum porrigere: dextram ad iubam pegasi pedes in  
hyemali circulo fixos habere. figuratur stellis. xlii. In aquario celesti signo quod cedis: quā secum est omē  
fuisse uideri potest. Missum: sub custodia. quia mutationem rerū prādixisset. Audit: causam dicen-  
tem. Verrucam: curis portiunculas in callum contractam. Qu. Serenus: Et rupta immensos fundit uer-  
ruca cruores. ueteres & pro scopolio quodam abruptoq saxo uerrucam posuere.

PHI. Cōuertit: natura cōpara-  
tū ē quotiescūq nūciat aliqd  
magnū: ut statī cōuertātur cognos-  
cendū cā: & a pposito abducitur.  
Sic Dōici. a parthēio cōuersus ē  
a destituta corporis cura. Nec disse-  
rēdū: qd mime eēt pcrastinādū.

In cubi. cui p̄positus erat p̄s-  
tus cōficius cōiuratiōis. Lauat. f.  
dōiciānū. Dōiciāllae: pcurator: fla-  
uia dōiciālla flauii elazm̄tis ex so-  
rore neptis i filulā pōtiā a dōiciō  
relegata ē: qā xpianā eē testata  
ē: auctor Eſue. Interceptae: pec-  
cūia: reus: accusatus q pecūias  
ex offi pcuratoris interceptisset:  
Sextus Au. ait cōiuratos a stephā-  
no cōpulos suspēctāte supplicii  
ob fraudem interceptae pecūiae.  
Operā: ad dōiciānū. f. occidēdū.

Lās fasciis obuo. stephāus fraudulēter & astute brachiū sinistrū obuoluerat lās & fasciis: ut oēs crede-  
rēt agnū eē cū id ipse cōmētus foret ad occultandū iter fascias gladiū: quō dōiciānū cōfodere meditabatur.

Dolū iteriecit: ut p̄nta sexta nūciaret. Cōspiratiōis idiciū: tāq idicare uellet eos q cōspirauerāt i Dō-  
ciānū. Index pprie is ē: q facioris cuius ipse ē cōficius: latebras idicat: ipunitate pposita: unde & indicium di-  
ctum: quod alio noie uocatut idicina: Apuleius: ob indicia p̄mulum occupasse: domicio tamen suo restitū-

cōuertit: nūciās eē q magnū nescio qd afferret: nec differē-  
dū. Itaq sūmotis oibō i cubiculū se recepit: atq ibi occiso ē.

De modo cedis & mortis ac de funere eiusdem.

**D**E illidijs: cedisq genere hec fere diuulgata sūt. Cū  
et tñbus cōspiratis qñ & quomō iidē lauāt ne an-  
cōnātē aggredereē. Stephāus Dōiciāllae pcurator

& tūc interceptae pecūia: reus: oſiliū opāq obtulit. Ac sinī  
steriore brachio uelut agro lanis fasciisq p aliquot dies ad  
auerēdā suspiciōē obuoluto ad ipam horā dolū iteriecit p  
fessulq cōspiratiōis idiciū & ob hoc admissus legēti traditū  
a se libellū: & attonito suffodit inguinā. Saucium ac repu-  
gnantē a dorti Clodius cornicularius: & Maximus Parthe-  
nii Libertus: & Satorius decurio cubiculariorum: & quidā  
e gladiatorio ludo uulneribus septe cōtricti dauerūt. Puer q

ex sorore  
neptis  
Domicilla  
christiana

Index  
Indicina



**Sadapilarii** sandapila ēt deportatus ē. A lida  
pila sadapilarii dci sepliores cada  
uege portitoresq; sandapilae. Si.  
apolliaris: hāc nō uespillonū  
sandapilatorūq; ministeria omīosa  
tumulaue: iā uenere despollens  
**pollitores** lūa feras ad fatumū faciet pollin  
ctores: q; seplēdōge hoīum curā  
suscipiūt inq; iulius Firmicus  
l. iiii. pollitores at dicit fūeq; fune  
ra monētia curant: q; polluto  
rum unctores. i. cadauerū curato  
res. Vñ pollictū funo dcm a pol  
listoribus unctū: pollicere ē cura  
re ungereq; cadauera. Plautus: si  
cut pollictor dixit q; eū pollinxe  
rat. Per uespillōes: uespillōes di  
cti sunt baiuli portitoresq; cada  
uege a uesprio tpe nūcipari: quo  
cadauera efferebant: un & fune  
ra a funalibus dici autumat dōa  
ti q; noctu efferebant: ob sacroge celebrationē diuinā. Demetrius quoq; auctōr M. T. añ lucē iussit effe  
ri cadauera. Via latia: iter uia appiā & ualeriā latia media ē q; ad cassinū oppidū appiē cōiungit: ut scribit  
**Latina uia** Strabo l. i. y. i. uia latia seplēiebant cadauera: illicq; mōumēta uisebant: ex quo ē illd saryographi: cluiose ue  
heris: dū p mōumēta latie: itē quoq; flaminia tegit cinis atq; laria. Religis: cineris cremati cadaueris. Fu  
**Funerarii** nerauit: nō tā seplēuit q; cremauit: funerarios hoc ē funege curatores facit l. iiii. ab horofcopo loco Mercuri  
us cū faturno cōstitutus ut refert iuli. Firmi. scñbit iurist dñsultus eū q; funerauit pleg posse qd ipedit: q; die  
ne q; de alieno funeret. vi. Aure. ait senatū decreuisse ut gladiatoris more funus domitiāi effereat. Tēplo  
statuas: qd a domitiō extructū fuisse añ dcm est. Iulix filix: Titū qd domitiū amauerat fersitq; pollue  
rat. Ruborisq; plenos: Cor. Tacit. de domitiō loqns ait: cū demorādis tot hoīum pallorib; sufficeret scruus  
**Facies do** ille uultus & rubora: quo fe cōtra pudorē mūiebat. Pli. quoq; i panegyrico sic describit faciem domitiani.  
**mitiam** supbia in frōte: ita in oculis: fōminis & corpore: in ore impudētia multo rubore suffusa. Gradibus ocu  
**Oculi ma** gni oculi magni hī nitētes & gluci dī sunt: iustū prudētēq; significat: qles foratōs oculi fuisse pñunt: quē apol  
**gnī** lo sapiētissimū iudicauit. Hebetiore: lāgiu diore & ifirmiore. Caluitio deformis: hinc dixit Ausonius fir  
**Caluus** quem caluū dixit sua Roma Neronem. hinc a luuenale scriptum est. & caluo feruieret Roma Neroni. Obes  
**obesus** sitate: pinguitudo enī alias gracilitate: obesitas enī modo pro pingui atq; uberi dicitur a neuio pro exili atq;  
gracilitēto usurpatum: uentrosū fuisse Domitianiū significat. Remacruerant: emaciata & macilenta fa  
cta fuerant magis solito. ualitudo enī ex gracilibus fecerat gracilima ex macris macerrima.

M. AN. Curz larium: q; laribus domestictis cultus cā assistebat. Capulo: pogionis. Clausae: ad mini  
stros exire posset. Stephano: qui primas sibi cedis partes desumpserat. Conatum: Domitianum. Sanda  
pila loculo: quo plebeiorum ac damnatōrum corpora efferebantur. Vespillonēs: qui cadauera seplēiebant  
a uespere dicti qua hora cadauera effere consueuere. Mar. Qui fuerat medicus nunc est Vespilo dialuus:  
Quod Vespilo facit fecerat & medicus. Funerauit: cremauit. Acie: uisū. Hebetiore: minus acuto. Re  
strictiores: i. contractiores. Obesitate: pinguedine. Remacruerant: macilentiora facta erant.  
PHI. Verecūdia orise cōtrario dixit Pli. i ore dñtāi fuisse ipudētā multo rubore suffusā. Probatls &  
uul. pp oris uerecūdiā & uultus ruborē: quo cōmēdabat. In cōtra. itanq; i se ipm dcm foret. Obiectare:  
pbro daref caluiciū obiectare: exprobare. loco uel iur. iterdū iocētes iterdū iurgātes opprobamus uitia  
corpis. oūkapa: uerba sunt grācia a domitiō isferta libello de culu capillo: q; sic fterpant: non uidēs  
quēadmodū & ego pulcher sū & magnus. Te manēt: ut quēadmodū ego caluitio deformiter: ita tu quoq;  
caluefas. Comā in adolefcentia cāscēre: cōa senescit i adolefcentia: qñ capilli i adolefcente canescūt siue per  
caluitiū ueluti senile emotiunt. Canicies aut cōtrahit ex iopia & exilitate caloris: canicies tñ hōi est & eqs  
sed hōi sp a priore pte capitis: tñt deinde ab aucta: auctores Art. Alber. mag. & Pli. Nec gra. dec. Home. for  
mositatem decorēq; dixit esse q; dñe p. kōzē a xōpa hoc ē dona deo: q; glorio: fex quo Oul. cecinit for  
ma dei munus. & Apule. ait: formosū & si sit oppido paup tñ abūde dotata esse: philosophiūter pria natu  
ra: qbus qdā sūmū bonū posuerūt in primis collocat pulchritudinē corporis: Pla. in gorgia ciltētia tu quoq;  
uuis citari iulit hāc p dicit optimū ēē bñ ualere: sedo loco formosū ēē: tertio hēre diuitiās nulla fraude  
quēscire. Nec breuius: quā ipeclatissime florent celesterrime marce: hōre docēt flosculi. quodē uita dialis ē:  
q; martino pte pulcherrimi ante uespam euasculū: merito forma hois flori cōparat eodē pge nōmēto  
uitescēs & arescēs: hinc celeberrā illa apud ecclesiasticos sūia: ois caro fœnū: & ois gloria hois sicut flos fœ

**Canicies**  
**Canicies**  
**formositas**

**Flosculi**  
**diales**  
**ois caro**  
**fœnū**

De peritia in sagittando: & impatientia laboris.

**P**aboris impatiens per urbem pedibus non temere ambulauit: in expeditione & agmine equo rarius: lectica assidue uectus est. Armorum nullo sagittarum uel præcipuo studio tenebatur. Centenas uarii generis feras sæpe in albo secelsu cõficientem spectauere plerique atque etiam ex industria ita quarundam capita figentem: ut duobus ictibus quasi cornua efficeret. nonnunquam in pueri procubantis præbentis pro scopulo dispalam dextræ manus palmam sagittas tanta arte direxit ut omnes per interualla digitorum innocue euaderent.

De facundia & studio eius.

**L**iberalia studia in initio imperii neglexit: quamquam bibliothecas incendio absumptas impensissimè reparate curasset. exemplaribus undique petitis missisque alexandriam quæ desiderarent emendaretur: Nunquam tamen historiarum carminibus cognoscendis operam ullam: aut stilo uel necessario dedit præter commentarios & acta Tyberii Cæ. nihil lectitabat: epistolas orationesque & edicta alieno formabat ingenio. Sermonis tamen nec in elegantis dictosque interdum et notabilium: uellem inquit tam formosus esse quæ Metius sibi uidetur: & cuiusdam caput uarietate capilli subrutillum & incanum: perusam niuem mulso dixit.

ni. M. Var. quæ pueri uidiſti formosum huc uides deformem in se neſta. Apu. i. de. ſocratis ſignificat uolens nihil eſſe breuius decore ait: formoſus eſt expaſta pauliſp & nõ erit. hoc. quocq. i. i. de cõ. hinc forma fugiua breuitate his lucu. lētis uerbis exegit: forma uero nitor ut rapidus ut uelox & uerna. lulum ſloze uelocitate fugacior & mox: ſed eſtimate q̃ uultis nimia corpis bēa dū ſciētis hoc qd̃cūq. miramini triduaz febris ignicu. lo poſſe diſſolui: ſunt itaq. uerba hæc Dōi. digna memoratu: & ex catholica ſmia deprõpta: q̃bo aſti pulat. Se. i. hipolito ſcribēs: æcẽps forma bonũ mortalibus exigui donũ breue tpiat ut uelox celeri pede laboris: id eſt poſt paulum: ut fulgor tenetis q̃ radiat genis mō mēto rapiſ: nulla q̃ nõ dies formoſi ſpoliũ corpis abſtultit: res eſt forma fugax: q̃s ſapiēs bono cõſi dat fragili: dū licet utere: Calp. in bu. ludicro: donũ forma breue eſt: nec te tibi cõmodat ānis. Pedibus. n. t. ob hoc diſſiſe ut plu. i. p. ante te princeps falſidio nri: & quodã eq̃litate metu uſuz pedũ amiſerāt: illoſ hūeri ceruicēſq. ferreſſu æt albo i. i. oblectabat: & ob id dcm ē a poeta ſatyrico: quos albanũ dux magnus i arcẽ traxerat attõitos: & alibi: albanũ nudus arẽa Pl. in. i. i. ept. de dõitno loq̃s ait: Reliquos pñſices nõ i regis ſed i albanũ ullã cõuocauit. Cõficientē: truci clatē: id eſt cõſcitos ſeraz dicti. Quarũdã: ſeraz. Figeēt: dõitnũ. Quali. cur ſagitta iſſix capitisbus ſeraz cornuũ eſſigie & poſitũ rēpnarēt. Pro. ſ. p ſigno ſagittariũ: græci. n. ſcopo nõ ſagittũ ſignũ ppoſitũq. ad qd̃ ſagittariũ iacula dirigit: qd̃ & hic. memorat li. i. cõtra pelagiũ: reſert Ve. in. ii. q. ſagittariũ funditores uoc ponere ſolebāt p ſcopo hoc eſt ſigno: ſcopas. i. fruticu uel ſtraiũ ſciēs: ita ut ſexcentis pedibus remoueretur a ſigno: ut ſagittis uel lapidibus ex ſuſtibalo deſtinatis ſignũ ſæpius rāgerēt. Ma. i. i. i. ſormiũ ſciptiõis. p. poſitum uocat qd̃ græci. c. kōwōp nõiant. Cõſimiliter apud oratores nuncupaſ ſcopos quo tendit ois dux. Etus oratorius. Fortu. i. i. rethorices: modus eſt ductus pte oſonis: ſcopos æt qd̃ ois eſſicit ductus. Diſpan ſam palmã: expaſam ac extetam. vi. Aurelius in hanc ſmiam ſagittaz tam doctus fuit domitianus: ut iter paretentes digitos extetæ mās uin. peul poſiti iacula trāſuolarēt. Innocentius: ſine leſiõe trāſuolātes. Bibliothecæ. vi. Aurelius bibliothecæ incendio abſumptæ: petitis undique alexandria exemplis reparauit.

Forma ſu. gaciſſima

donũ forma breue

Scopon

Scopos oratorius

Bibliotheca alexandrina

Stilus dicẽ di opifex

uoye ſup oia nra uehebāt. In. a. ſ. ubi celebrabat qd̃ ānis. lii. i. mineraz: ſecellũ æt albo i. i. oblectabat: & ob id dcm ē a poeta ſatyrico: quos albanũ dux magnus i arcẽ traxerat attõitos: & alibi: albanũ nudus arẽa Pl. in. i. i. ept. de dõitno loq̃s ait: Reliquos pñſices nõ i regis ſed i albanũ ullã cõuocauit. Cõficientē: truci clatē: id eſt cõſcitos ſeraz dicti. Quarũdã: ſeraz. Figeēt: dõitnũ. Quali. cur ſagitta iſſix capitisbus ſeraz cornuũ eſſigie & poſitũ rēpnarēt. Pro. ſ. p ſigno ſagittariũ: græci. n. ſcopo nõ ſagittũ ſignũ ppoſitũq. ad qd̃ ſagittariũ iacula dirigit: qd̃ & hic. memorat li. i. cõtra pelagiũ: reſert Ve. in. ii. q. ſagittariũ funditores uoc ponere ſolebāt p ſcopo hoc eſt ſigno: ſcopas. i. fruticu uel ſtraiũ ſciēs: ita ut ſexcentis pedibus remoueretur a ſigno: ut ſagittis uel lapidibus ex ſuſtibalo deſtinatis ſignũ ſæpius rāgerēt. Ma. i. i. i. ſormiũ ſciptiõis. p. poſitum uocat qd̃ græci. c. kōwōp nõiant. Cõſimiliter apud oratores nuncupaſ ſcopos quo tendit ois dux. Etus oratorius. Fortu. i. i. rethorices: modus eſt ductus pte oſonis: ſcopos æt qd̃ ois eſſicit ductus. Diſpan ſam palmã: expaſam ac extetam. vi. Aurelius in hanc ſmiam ſagittaz tam doctus fuit domitianus: ut iter paretentes digitos extetæ mās uin. peul poſiti iacula trāſuolarēt. Innocentius: ſine leſiõe trāſuolātes. Bibliothecæ. vi. Aurelius bibliothecæ incendio abſumptæ: petitis undique alexandria exemplis reparauit.

M. AN. Verecundia oris modestia qdã: & amabili ob rubore pñtia. In cõ. tra. i. ſeductũ putaret, Iurgio: cõuicio oũxõp̃as k̃at̃õk̃a ñõ t̃e ũa t̃a t̃o i oſoñ i uides q̃lis & ego p̃l̃cherq. magnuſq. Te m. tu quoq. caluſus ſies. In al. ſe. quũ alba ſecderet. Quali. cor. i. cornuũ ſp̃em duabus a frõte ſagittis affixis. Diſp̃e ſa p̃l. patētes digitos. Innocentius: miũ nihil offeſa. Neceſſ. ſti. q̃ i ſreq̃ntē dicēdi uel ſcribēdi uſũ uēire ſolet. PHIL. Miſſiſq. alexandriæ: prolemæus philadelphus alexandriæ bibliothecã fecit nobiliſſimã: i q̃ & diuina ſcripturaz uolumina adhibitis. lxx. iter pñtis reſpoſitũ: cui ppoſitus fuit Deme. phalerius: q̃ interrogatus a rege: quot nã libri i bibliotheca eēnt: diſſiſſe p̃diſ: plures q̃ ducētã milia: ſed breui tpe nõ erant forſan inquit pauciores q̃nq̃tēs miſibus: auctores Augu. & Eufebi. in. vii. p̃paratiõis euſgelicaz: & arſteas in opusculo de lxx. iter pñtis cõditio: p̃terea legio ap̃ gelliũ fuiſſe alexandriæ numez libroz a prolemæis regibus uel cong ſecũ uel cõſecũ ad milia ferme uoluminũ ſep̃tigēta: ſed ea oia bello priore alexandriõ dũ diripiſ ea ciuitas a miſtibus ſorte fortuito ſcena fuiſſe. Pl. quocq. & Vietruſulus meminert diſſigētaz prolemæi circa bibliothecæ cõparandas: merito itaq. domici. repute uolēs bibliothecaz: q̃ romaz cõſagruerāt miſit alexandriã lib̃rarios ad eplariã deſcribēdas: p̃p̃armentē: quocq. bibliothecaz: q̃s attali reges cõparunt: ſunt mēoratiſſimæ.

Aut ſti. dare opam ſtilo. ſignat op̃ere aliqd̃ & cõdere: ſtilus. n. ē dicēdi opifex: dõitnanũ æt nihil ſcripſiſſe ul' neceſſario ſignat. Præter. co. & acta: dcm ē i. lii. om̃c. tyberii artes libales ſtudioſiſſe exoluiſſe: & i oſone la

etna securū ē coruinū mēssā. Domitīus nihil aliud lēctabat nisi cōmētariorū a tyberio cōpositorū. Alio formabat igenio: acēdit domitiō qđ Nerōi cōrigisse mōrat Tacit. ut aliena eguerit fā cūdia: cū reliq. pīces eloqntia & dicēdi ut fuerit pōellētes. Ser mōis nō inēgāns ē. fuit: laus aut nō mīma ē uēstū ē elegātēq. i famulārī cōiq. sērmōe. pēpīt. M. Tul. ut sermo sit lēis mīmēq. pītar. sūtq. pēo lepos. Plaro i sophi stēiudiciali & cōtionalī parti. ter tū adiecit. τὸ ποιοῦν αὐτὸν κίλυ: quā qntiliū sērmōtrīcē interp tat q. a forēti rōne diuigē. & ē ac cōmōdota priuatis dīspatōtrō. Dicōtq. nōtā qđ facere & breuiter et acutē dñr ea peculīari notē: dēā & dīstēria appellārī uoluerit Mac. dēn uolo hostis referre fed uicti. Vellē tā for. dīctū Domitiū est haud dubie notabile in mētiū: q. forma & pulchritudine nullum sibi comparandum arbitrabat si biq. soli placebat. Sibi ut: nō dixit q. formosus ē sed festiuier q. sibi ut: itaq. sibi oīum formosissimū mēti us uidēret: cū ex aliō iudicio mīmē talis foret. Subrutilū: pīm rutilo pīm albicātī colore: rēpsū. erat. n. ex pte rutilus capillus: ex pte cāscēss. In cā. cāscē albicās: Maro: cānaq. mēta. Persusū nī. mul. arbāne & elegātē caput capillo rutilo & cāscēte uariēatū appellauit niuē pīssūm mūso. nā cū niuis color sit albus & mūsi rutilū. merito ad utrūq. colorē significādū ē qđ cōmīxtōe cōfectū ita nō uauit: nec tñ simplē hoc dēn putes: sed scito allūssit ad potione mūsi & niuis: q. simul in cōuūlo dari solēbat. mixtura coloris rut li & albi facta: qđ idicāt Pli. cū sic ait in epistola ad septimū clauē: patet erāt lactuea singulā: cōclā. triz: oua bi malica cū mūso & niue. Nā hāc quōq. cōputabis: imō hāc iprimis: q. pīt in scetulo. Cōditionē principū mīsserrimā. In rēscripto Mar. Antonini ad uēg. mētro fit hulus sūi: quā ūsūpārī quōq. solitū rēfert ab An driō: sic. n. ingt. sis. n. ipse q. auus tuus adriū dixerit: mīsera cōditio impatorū: q. bus de affectu tyrannidē nīi occisū nō pōt credicūis aut ex plū ponere q. dormitantiq. hōe pīmū dixisse fērt: malus: tyranos: enī ē bona dīcta nō hēnt tñ auctoritatis q. tum debent: hāctenus Mar. Antonius. Profestis diebus: pīstī dies cōtrarij sunt festis: uñ dixit Ausonius: Lera nisi austeris uacantē festa pīstis. Macro. i. i. saturnālū. dies ingt. festi dī dicati sunt: pīstī hoībus: ob admīstī tādā rē priuātā publicāq. concessū. Profestis diebus: falsū cōtēnēt. q. bus licet pīfari pītori tria uerba solēnia: do dico addico. Alea: aleones dixerit antiq. quos nūc di cimus aleatores. Catullus: Nisi ipudicus & uorax & aleo. Lauabat de die: balneat significat lationem: qua cōmōdus impator adeo oblectabatur ut p. diē septies atq. oclis in balneis lauaret. E. cōctario pīcti: ut ingt Senē. i. xiii. epīlāg. moralū: brachia tñ ac crura quotidie abluēbāt. q. sordes ope collegerāt: ceterq. toti nū dīnis lauabāt. tps. at lauādū erat: ut docet Vītrūuius post meridiū. Prādebat ad satie. pēceptū Aristō. & i pīblematis. prādeū ēdē large: cōcādū ēdē pē: maxie his q. rei uenerie opāq. daturī sūt: ut cruda sīnt. q. cō cōcta pauciora. Domi. uelut ex pīscripto aristotelico saturnabatur i prādiū: cū tñ ex more utēq. leuis cibos & facili iūterdi iūmeret. dixit Si. i. cpi. prādebas breuiter copiose senatorū ad morē. Nō te. nō fere: nō si ne c. Sup. cō. i. cōna. Martiānū ma. malogē plura sūt gñā: q. cōditōribus suis aeternā mērtis pīpogauit. sicut appiāna ab appio cognomiata: & septiana ab iūctore libertino: & matiana a matio: a quo originē hēit auctor Pli. in xy. uñ martiānū malū legendum esse potius q. martiānū arbitror. tanq. a matio cognominatū. M. AN. Nec inēgāntis: sed elegāntis quādam prādiū. Metius sibi uidet: hōminem sui temporis tana re solitū accipias: q. sibi supra formā placēret. In canūcānis rēspētsum. Persusū niuē mūso: erat. n. mūso sum subrutili coloris. mar. Hāc tibi turbato canufina simillima mūso. Profestis diebus: nō festis sed quibus opifices & rustici operantur. Martianum: apud plinīum id pōmī nomen non reperio.

Sermo sit  
lenis

sermōtrix  
dicta dūctē  
ria

In cantum  
Nix pīssū  
mūso

Mīsera cō  
ditio impe  
ratorum  
pīstī dies

Do: dico:  
addico  
Alcones

nūdīnis la  
uabāt prā  
diū largius  
mala appia  
na  
malum  
martiānū

ampulla pī  
ra ampulla  
cca  
Cōuīuator  
conuictor



De usu alex & conuiuijs eius & alijs gestis.

Conditionem principum miserrimam aiebat. qbus de coniuratione comperta non crederetur nisi oc cisis. Quotiens ocium esset alea se oblectabat. etiam profestis diebus maturinisq. horis: ac lauabat de die prae debatq. ad fatietatem: ut non temere super cenam praeter martianum malum: & modicam in ampulla potiuiculam daret: Conuiuiabatur frequenter ac large: sed poene rapinam certe non ultra solis occasum nec ut postea comessaretur. Nā ad horā somnii nihil aliud q. secreto solus deambulabat.

De libidine & luxuria eiusdem.



Libidinis nimia assiduitatem concubitus uelut ex ercitationis genus clinopalem uocabat. Eratq. fama quasi concubinas ipse diuelleret: nataretq. inter uulgarissimas meretrices. Fratris filiam adhuc uirginē oblatam in matrimonium sibi quum dūictis Domitiā nū pīis pertinacissimā recusasset: non multo post alij colloca

PHI. In ampulla: uasculo uitreo: alias ampulla uasculū ē oleariū: quo i balneis utebant: de quo Apu. in floridis: hīpiās pīcauit ampullā quōq. oleariā quā gestabat semet sibi fabricatū. C. in. i. i. de sinibus bono rī: si ad illā uitā: q. cum uirtute degat ampulla aut strigilis accedat supīuag. sapientē ē uīcī potius cui hāc adiecta sit: cū aut ampullae sint uascula uētrofa & turgida p. decorā trāslatōne dixit Ora. pīcti ampullas: p. eo qđ ē uerba turgētia & sufflata abiicit ac depōit. pīra qđ a collo ampullae ampullaceae appellari rēfert pī. in. xy. Cōuīuabatur: cōuīuator dī q. cōuīuāt paratq. cōuīuium. cōuīuāt uero & cōuīdōes dīcunt iūuati ad



tam ultro corruptit. & quidem uiuo etiam tum Titus: mox patre ac uiro orbatam ardentissime palamque dilexit: ut etiam causa mortis extiterit coacta conceptum a se abigere.



De coesticia militum & latitia senatus i morte eius. Caelum cum populus idifferenter: milites grauissime tulit: statimque cum diu appellare conatus: paratus & ulcisci nisi duces defuissent: quod quidem paulo post fecit: ex postularis ad poenam principissimae caedis auctoribus. Contra senatus adeo letatus est ut repleta certati cura non temperaret: quoniam mortuum cotumeliosissimo atque acerbissimo acclamatione non genere laceraret: scalas et ferri clypeosque & imagines eius coram detrahi & ibidem solo affigi iuberet: nouissime eradendo

conuiu: scilicet conuatore appellat. Eleganter & nitidum in appatu conuiuiale: apud quem sic loquitur utus flaminus. Est autem res familiaris coenae calcidensis hospitii mei & boni & sciti conuiuatoris. Frequenter ad nunge large ad opulentiam est referendum. Poene trapiimpli in pane grytici: domitiani taxare uideatur. Quod distinet solitaria coena spectator adnotatorque conuiuii suis inuolubatur: rursusque se ad cladem finem gaudet occultare: luxu referebat.

Comesares: post coenam cibo epulisque indulget. hoc. n. comesarii proprie significant: unum & comessario

Comesari

motio post coenam letitia

Clinopale Clinidion pale

tio dei: super quo uerbo copiose suo loco disseruius. Solus de adulabat: cito uticis & ipse solitus erat post coenam deambulans: pactag deambulatoe in cubiculum se recipiebat: auditor Plutar. Auique quoque precipit puam letitiam motione post coenam esse usurpanda: quoniam facit in stomacho cibum gescere mox esse domiendum. Libidinis nimiae. f. fuit: haec enim uerba: est erat fuit: plerumque habundant cum elegatia absque detrimeto finit. Clinopale uo, vi. Au. furens libidine cuius secedit exercitum graecoque lingua clinopale uocabatur. significat autem clinopale palestram lectam. K. i. vi. n. graece: lectus dicitur. Vnde uir doctus τριωνος climos. i. lectulus inclinat. & graece τριωνος significat palestram siue luctum. Quia dictio est usus Papi. cum ait in Achille. Et ligdam nudare palen. & spargere cestus ludus erat. Sido. quoque sic inquit in endecasyllabo: Venetas tyndaridis dicebat luctas: doctos quos prius pale terant. Ite: cinas plestra iocos palen reddet. Coram te trepidat explicare. Domitianus exercitatione concubitus uocabatur clinopalen: quasi palestram lectam & exercitamentum: sicut a Virgi. nocturna bella eleganter dicit colluctationes uenerat: & ab Apu. militia amatoria nuncupat. Diuelleret: uolens illis expilaret igitur concubinage. Na tarret: more Tyberiique sibi natam illiuit pueros iter formosa uersari. Fratri filia: lulu significat tibi filiam: quam domitianus: ut inquit pl. i. iiii. epist. non solum polluit incestu: uerum et occidit. Na uidua abortu perit. hic exiit illud satyricum: cum abortiuus foecunda lulia uulua solueret. & patruo similes effunderet ofas. apud philosophum tunc merito fit lulu: quod neptis erat domitiani ex filia: quam subito abduxit domitianus in uxore: interfecitque ipsum subitum & cum ephesi per his nuptiis impatoris sacrificaret. iterueniens apollonius: ofio inquit qualis fuit danna: filiae: cur sola fuisti. Deuinctus: inlaqueatus & captus. Mox pae ac uiro orbatamque prius Titum & maritum amissit. Coacta: casus dedit est: ut sit sensus domitianum cum ante mortis extitisset lulu: tibi filia: coacta abortum facere: nam ut inquit pl. uidua abortu perit. Hieronymus triu criminum reas eleganter esse tradit: foeminas christianas. quae abortum meditantur & frequenter ipse cum abortu commoriuntur. sunt. n. inquit homicidae: sunt christi adulterae: nec dicit nati filii parricidae. Cl. i. ofone per cluetio: quod & iuriscofultu titulo de pornis repetitum est: milesia quadam muliere scribit rei capitalis esse danata: quod accepta pecunia prout sibi ipsa medicamentis abegisset. Conceptu abigere: uno uerbo ad abortare. Iulius firmicus in. vi. Abortabit filios germinos. Au. gel. dixit merito fit foetus in hoc signatur: cum ait. in. xi. Nituntur foetus quoque ipsi in corpore suo concepti abortiantur. Graeci εκετ πομια uocant abortiuum: unum uinum ectromatiu dictum: quod abortus facit: cuius mentionem fecit Plinius in xliii. naturalis hysto. In differenter: graece αλταφορ dicitur. Miles grauissime: quod milites grauissime. tulerit domitiani morte: testis est Sextus Aure. scribens milites poposcisse a nerua ad caedem interfecit: doctores Domicianus: quod petronium uno idu parthenium uero amputatis prius genitalibus: & eos coelectis iugulauit. Et quoque sensu est illud claudii: maseleuit uari ucto cessante dracones: hic draconii dictum: gestabat draconum signum: cur agliseri aglas. Signum draconis fuisse purpureum docet Amianus marcellinus draconiorum mentem Vegetius. M. A. N. Libidinis nimiae: fuit. f. Clinopale: lecta palestram: αρωτος κατωρ λεθο κατωραδω λεθο. Diuelleret: pudendis partibus purgaret. Fratri filiam: luliam. Coacta conceptum a se abigere: abortum facere. lue. Quomodo abortiuus foecundam lulia uulua solueret: & patruo similes effunderet ofas. Indifferenter tulit ad unum omnes letati.

PHI. Conatus: τριωνος. i. singulariter dixit miles conatus: pro milites conati. Paulo post fecit: ulti sunt milites necem principio: quoniam peremerunt petronium & parthenium auctores Domitiani caedis. Contra: eodratario. Letatus: merito fenatores letati morte Dom. a quo quotidie ad necem destinabant a quo dixit Cor. Tac. obfessam curiam & clausum senatum: & factas multorum consularium caedes: ut non immerito nobilitas comesa a satyrogapho dicta sit. Repleta. f. frequentissimis fenatoribus. Cotumeliosissimo acclamatione: signat a fenatu factas in domitiano acclamationes: quales incommotum imperatori occisum factae sunt: ruit acclamatione fenatu hosti patriae honores detrahant: priciat: trahat: hostis deoque: carmifex fenatus: parricida: hostis fenatus trahatur: quod fenatum occidit uno trahat: quod fenatu occidit in spoliato ponat: quod sanguini

foecunda lulia uulua dictum apolloni Onox danna: dum cur sola fuisti Re: triu criminum Abortare Abortiri Vinum ectromatiu Oediaphoros Petronio amputata genitalia Locos claudiani draconarii De nobilitate comesa Acclamationes inco modum Vno trahatur

ſuo non pepercit unco trahatur  
necator ciuium trahat. id genus  
acclamationes factæ ſunt a ſena-  
tu conuiciis pſcidente lacerante  
q; dominanum carnificem parricidamq; ſenatus & bonorū. La-  
ceraret: probis inceſſerit & con-  
uiciis proſcinderet. Scalas: qbus  
appoſitis imagines & elypei Do-  
mi. conſecrati detraherētur: quæ  
in ediorum parte curiæ ſuſpenſa  
uiſebant: ſcalæ: oppugnatione a ca-  
paneo primum perhibet inuen-  
ta q tanta ui extinctus eſt a the-  
banis ut extinctus fulmine dice-  
retur. Qui ſcalam ſingulari uo  
mero dicit peccat: ſicut qui muſſa plurimuo: cum pluralia ſingulariter ſingularia pluraliter efferant. auctor

ubiq; titulos: abolēdāq; oēm mēoriā dēcereret. An paucos  
occideret mēſes cornix in capitolio elocata ē: *εστειναι τὴν  
κωλωσ*. i. erūt oīa bñ. Nec deſuit q oſtētū ſic interpretaretur.  
Nuper tarpeio quæ ſedit culmine cornix.

Eſt bene non potuit dicere: dixit: erit.

Iplum ē Domicianū ſerūt ſormiaſſe gibbā ſibi pone ceruicem  
aureā enatā pro certoq; habuiſſe beatiorem poſt ſe læ-  
toremq; portendī reipublicæ ſtatū. Sicut ſane breui eue-  
nit abſtinentia & moderatione inſequentium principum.

## C. SVETONII TRANQ VILLI. DE VITA. XII. CAESAR VMLIBRID VODECIMI AC VLTIMI

Scalarum  
oppugna-  
tio  
Scala

Statue  
detrahanſ

Garrula  
cornix

Gibbus  
gibba  
gibberi  
gibboſi  
gibberoſi  
Ne gibbo-  
ſus ſacrifi-  
cet  
Aia gibbo-  
rum laceret

Laus inſe-  
quētiū pri-  
cipum  
Impiū tra-  
iani a cor-  
nice ſigna-  
tum  
melior tra-  
iano

Quin. tamen ab eccleſiaſticis ſcriptoribus ſcala exiuit uſurpata. Imagines detrahi: acclamationum eſt a ſena-  
tu incommodum gladiatoriſ & parricidæ ſtatue detrahanſ. ſcribit Plin. in panegyrico ſtatuas inceſti principi-  
piſ: ita n. domicianum appellat: pmixtas fuiſſe ſimulachris deoq; poſt eius obitū illiſe ſolo fuerunt: uerba  
Plinii hæc ſunt. iuuabat illidere ſolo ſuperbiſſimos uultus: inſtare ferro: ſeuie ſecuribus: ur ſi ſingulos iſtus  
ſanguis dolorq; ſequeret. Solo affigit ad terram præcipitari illi dēculcari. Titulos: Domini inſcripſe  
ne: ſate euſibus in chroniciſ ſenatum decreuiſſe: ut oīa q; Domicianus ſtatuerat. in irritum deducerentur:  
itaq; multos quos inuſte eiecerat de exilio reuerſos eſſe. Decerneret: per decretum conſtitueret. Elius gal-  
lus ſic diſtinguit ſenatus decretum a conſulto: ut decretum dicat particulam quandam eſſe ſenatus conſul-  
ti: tanq; decretum ſit ſpecialis. conſultum uero generalius: annotandum eſt fuiſſe apud ueteres quodam  
ſenatus conſultum quod tacitū vocabant: ex eo q; talia non erant oībus publicanda. ſicbat. n. ſenatu con-  
ſultum tacitū ita: ut non ſcribat non ſerui publici. non cenſuales illis actibus intereſſent. ſenatores excipie-  
bant. ſenatores ſcribarum officia complebant. ne quid forte pderet. Auditor lulius Capitolinus in gordia-  
nis. Cornix elocuta eſt. Plinius in x. auctor eſt cornicem eē inauſpicatæ garulitatis. *εστειναι τὴν κωλωσ*.  
non miſe ſi cornix hæc pauca græca uerba id ipſis elocuta eſt: cū ſcribat Plinius egrum romanū huiſſe cor-  
nicem plura cōtexta uerba exprimentē & alia atq; alio crebro addidit eē. uerba aut hæc ſignificauerunt  
oīa bñ. Tarpeio culmine: falſtigio capitolino. Eſt bñ non potuit cum iſtud uerbum eſt ſignificet pñs tē-  
pus. cornix non potuit dicere: in præſentia eſt bene cum a Domi. tpa eēt honoris plena & humano polla-  
ta ſanguine. unde dixit de futuro. erit bene. poſt obitum. ſi Domi. luceſſurus bonis principibus. Gibbam  
auream: gibbum & gibbam. maſ. genere & ſce. in codē ſignificato uſurpamus. di & gibber. hic hoſes gibbe-  
ri gibbi gibboſi & gibberoſi noianſ. ſi luna deſiciens lumine a marthe ad ſaturnū tēat facies gibboſos. lē-  
hntes horoſcopum in. xx. pte ſagittarii naſcent. gibberoſi. in leuitico p̄cipit ne gibboſus offerat panes deo:  
ne accedat ad miniſterium eius: qd ut iter ſat Gregorius i paſtorali: & Tānonicis decretis. Di. ſi ququa  
gelima explicat. topologie ſignificat gibboſus cū quē terrenæ ſollicitudinis pondus deprimit: ne unq; ad  
ſupna reſpiciat. ſed ſolis hiſ: q; in iſſimis calcant curuus itēdit. Ariſto. in pblemaris auctor eſt gibboſe halitū  
eſſe ſerme ſedione & grauolentia aſpnabilem: qd. ſin talibus locis pulmonē accommodatū occluſus. de-  
flexuſq; ſpūm trāſmittere expedite nē q; ſed cūnit ut ſpūs intercluſus uapore putreſcat. ſed ut a carcere ad  
metas tranſcurramus: ſomnium hoc Do. ſignificabat a tergo cuius hoc eſt poſt ipſius obitum futuroſ  
principes optimoſq; ætatē aureā ſibi terga reducerēt. Pone ceruicem: poſt ceruicē. Portendiſ ſignificari.

M. AN. Laceraret: pſcinderet: aſc maledictis inſectaret. Scalas: gemonias quo ut ſæpe diximus dāno  
rū corpa abiciebant. Affigit: ſic oīa tranquillæ exēplaria hñt: q; lectio & ſi recipi pōt ut affigit. humi ſtatui ſe-  
natus iuſſerit: Eulebi tñ auctoritas efficit: ut affligi nō affigi legēdū eē cōtēdamus: eius iſq; quē de Do. ite-  
rim loqret: imagines diſſectæ ſunt: & a populo p ignominia publice cōculcatur Ci. quoq; i pſonē ſtatuum  
iſtius iſq; pſimile deturbat affligit cōminuit. Locuta ē *εστειναι τὴν κωλωσ*. erūt cūcta bene. Eſt bñ:  
quæ de cornicis conatu int. ligere uideat: ad pñt tñ rege ſtatū poeta alluſit. Gibbā aureā: tumorē carnis:  
luue. gibbū dixit: cupet rutile virginia gibbū: & rufus: Srrumolum atq; utero pariter gibboq; tumetēm.

PHI. Inſequentiū principum: neruæ traiani atq; adriani: de qbus Sextus Au. hæc qd nerua prudētius  
aut moderatius: qd traiano diuiniſ: qd pſtātius hadriano: Eutropius domiciano inq; exilialis tyrāno net  
ua ſuccellit q; eſſimum ſe & uniſſimum p̄buit: reipū diuina p̄ſione cōſuluit traianū adoprōdō: q; ſuero  
& quantus i iperio traianus exiſterit q; ignorat: cum certatim ſcriptores illū oī p̄conio laudis extollāt. uſi  
dixit Sextus Au. ſperium traiani adueniens denūciatū fuiſſe ad cornicē & falſtigio capitolii atticis ſermoſi  
bus eſſari ē erit bñ. hic adeo gloria bonitatis excelluit ut in ſenatu principibus non aliter acclamaret. ne  
ſis ſcelicioſ auguſto: melior traiano. huic ſuccellit Hadria. & ipſe princeps memorabilis cuius uitā ſpacia-

nus apud nros: Dion apud grecos luculenter pſcribitur merito itaq; laetior ſtatuſ & tpa beatiore romane rei Tempora  
 pu. cōtigerūt poſt obitu truciſſimū tyrānū. cū ſequuti principes moderatōe abſtinentia aliſq; uirtutib; aurea ex bo  
 lōge pſtherit. tpa. n. beata fuit & aurea ex bonitate principū. ſicut tenebricoſa & dira ex iprobitate tyrānoge. nitate prin  
 un Cor. Ta. ſeculū beatiffimū uocat quo nerua traianuſq; felicitate ipſi fecerūt: quo circa principes ſi aetā  
 tē beatiffimū. ſi ſeculū aureū redire deſiderāt. ſint moderati: ſint clāmentes: ſint bñficii: & ut ſemel finiam;  
 ſint oī pñonio bonitatis ornatī. Habēs inclyte Annibal Bentiuole Annoratante in Caeſare duodecim  
 Suetonii Tranquilligbus obſcurior illius Leſchio p uirili pte p nos enodata explicatur. Superſt ut q. meo  
 fortiaſſis noīe a legendo reſilient: hi tuo nomine pellecti ad perlegendum appetenter accurrant.

M. AN. Inſequētium principum: nam ut de aliis ſileam Nerua: qui illi ſuccellit: decreto patrū poſt mor  
 tem inter deos eſt relatuſ. Traianuſ qui proximē imperauit tam populariſ fuit: ut in congratulatione prin  
 cipum acclamari ſit ſolituſ. Felicitior Auguſto Traiano Melior.

#### Tetractica de Caeſarib; poſt Tranquillū.

##### Nerua imperator.

Proximū ex tñſio moderatur ſceptra tyranno  
 Nerua ſenex: princeps nomine: mente patens  
 Nulla uiro ſoboles imitatur adoptio prolem  
 Quam legiſſe iuuet: quā genuiſſe uelut.

##### Traianuſ imperator

Aggreditur regem uiridi Traianuſ in æuo  
 Aclum laude prior cætera patris habens  
 Hic quoq; prole carens ſociat ſibi ſorte legēdi  
 Quem fateare bonum diſſateare parem.

##### Hadrianuſ imperator.

Leliuſ hinc ſubiit mediū præſignis in actiſ  
 Principia & ſinem fama notat grauior.  
 Orbis & hic ſociatiſq; uirum documenta daturum:  
 Aſſumpti quantum præmineant genitiſ.

##### Antoniuſ piuſ imperator.

Antoniuſ ad hinc regimen capit ille uocatu  
 Conſultiſq; piū nomen habens meriti  
 Filioſ huic ſato nullos: ſed lege ſuorum.  
 A patria ſumpſit qui regeret patriam.

##### M. Antoniuſ imperator.

Poſt Marco tutella datur quaſita Platonis.  
 Seruus ad imperium: patre pio melior.  
 Succellorē ſuo mortienſ ſed principe prauo.  
 Hoc ſolo patriæ quod genuit nocuit.

##### Commoduſ imperator.

Commoduſ inſequitur pugniſ maculoſuſ harenſ;  
 Threſidico princeps bella mouēſ gladio:  
 Eliſo tandem perſoluens gutture poenā.  
 Criminibuſ ſaſſuſ matris adulteriū.

**S**uetoniuſ Leniſ tertie decimæ legionis tribunuſ bello qđ Inter Vitelliū & Othonē apud Be  
 briacum geſtū ē īpatorſq; clauioſ Traquillo Suetonio hiſtorico pſ fuit. Qui cū Hadriani ſpatro  
 niſ epi. magi eſſet: pudq; Sabinā uxore uniuſ Suetii familiariuſ ſe egiſſet q̄ reuerētia domuſ au  
 lice poſtulareſ ſuſceptorē meruit. Scripſit de regibuſ libroſ treſ. quos Lapidio poemate in epi  
 tomē Pontiū Paulinū redēgiſſe memoria pđinū ē. De grāmaticis oratorib; q; duos. De uiribuſ illuſtrib; ſ  
 unū quē pleriq; plini oratoriſ eē autumāt. De gñe uerſuū unū: reliq; & cæſar; uitaſ. xli. rāra cura diligentiā  
 q; dum minima quæq; attingit conſcripta: ut cepta non præbita ſcriptoribuſ facultat uideatur.

Item de eodem.

C. Suetoniuſ uſuſ eſt ea libertate ſcripſiſſe cæſar; uitaſ: q̄ uixiſſe illi ſeruntur nemini aut demit aut adiicit  
 quicq;: nil aſſentationē cuiuſpiam aut ſtudiū ſuum: oſa ad integritatē hiſtorie reſert. Mores illoq; & ī im  
 perio & priuatoq; ſic exprimit: ut nō legere qſ Suetonii ſcripta: ſed iī ipſi ſpeculo inuerti ſeſe uideatur uita  
 uirtuteſq; oīum citra & inuidiā & grām appetit & q̄ fortūa foriſ cuiq; fuerit aut domi habituſ ē durioſu  
 luſ dum nec minima qđam negligit & ſunt aridiora pleraq; & minutiora q̄ q̄ nitere poſſint aut capere elo  
 quentiæ corpus: ſed tamen eſt in genere ipſo ſcribendi multum ponderiſ: eruditio uero tanta: ut ſecuritate  
 orationiſ grauiter caſtigata quæ huic antepoſitam uterum ſcriptorum non uideam;

#### TRAQ. VILLI VITA PER SABELLICVM.

C. Suetoniuſ Tran. Suetoniū lenē pñem hūit uſi cognomen & ſi diuerſa uoce integro tñ ſignificatuſ credit  
 adeptuſ fuit ille ciuili bello qđ ad Bebriacū iter Othonē & Vitelliū ē geſtuſ: tertie decimæ legionis tri  
 bunuſ: & Auguſti Clauioſ ipſe in forenſi luce nō nihil uerſatuſ qđ Plī. teſtaſ epistoſe: cæteri pñimonio qđ  
 ampliſſimū a pñe acceptat. pñigatoſ: ſeu ægeſtate ſeu qđ magiſ credo laudiſ cupiditate ductuſ ad hiſtoriā ſe  
 cōtulit: q̄ a Caeſare dictatore auſpicatiſſime exorſuſ: eo quo ſpatū erat ordine p uitaſ ī Domi. deſcēdit: ſūt  
 q̄ neruū & traianū illiſ adieciſ ſcribat; uerq; cōſeiuſ ſibi eoge q̄ in hiſ page integra fide tradita eēnt: cū uiuen  
 tiū iterum coactiſ fuiſſet hie rōne: ne pſ una reliq; hiſtorie fidē eleuaret: ī aptū nō retulit: cætera ea q̄ illi  
 libertate uixerūt ac neſcio an qđā ēt ut ī Nerōe & Galba b eo ſiberioſ pñitap: hæc ſtudia Adriāno princ  
 pi ab initio cōmēdauit: quō epistoſe magiſterio apud illū aliq̄diu eēnt ſpectuſ: ueniſſetq; ī ſuſpitiōem qñ  
 familiariuſ q̄ domuſ aulicæ reuerētia poſtularat: apud Sabinā principis cōiūge ageret: ſuccellorē meruit ſcri  
 pſit de grāmaticis quoq; & oratoribuſ libroſ duos: de uiriſ illuſtrib; unū: quē uirior Plī. pleriq; autumāt  
 gñe uerſuū unū: de regibuſ treſ: quos lēpōdiū pauli. redēgiſſe qđā pñiderūt. C. Plī.  
 cuiuſ mō memini: familiariter ē uſuſ: a quo p epi. hortat ut uolumina q̄ pñecta eēnt: & abſoluta qñq; uellet

edere. eius dicēdi genus qđ inter oēs cōstare uideo haud tā floridū qđ uenustū: domuiq; magis qđ foro accō  
modatū: breuitatq; unū ut Vop. ait poenae familiaris: sed nō ita breuis ut nō passim durū scilicet occurrat: dū  
minime cōcedat. Quo sit ut pleriq; ne spē desere qđē possint: corpū ue cōgnatūq; ue tenuitatē recipere: sed  
quoquo mō res hēt: i eo scribēdi gñe prius oīum iudicio occupauit: ita ut ex iēti scriptorē: māu qđ post illū  
i eo gñe nihil obfcure uerūata ē: eloquūtē: grauitatē: dispōnē: qđ hoc nno iure cōferri possit: sit certe nemo

### C. SVETONII TRANQ. VILLI VITA A PHILIPPO BEROALDO CONDITA.

C. Sue. Tran. patrem hūit Suetonium cognomento lenem tertie decimae legiōis tribunū & Augusti clauū  
qui interfuit bello outhoniano. a p̄e filius tranquilli cognomē accepisse credid. Nam cū ille lenis sit cogno  
minatus: hic eodē significato nō eodē uerbo dictus ē Trā. floruit sub Hadriano: ut pote illius magi epi. uerq;  
fortūa: qđ lubrica ē refragante successore ei mor datus: qđ apud sabina īpatoris uxorem familiaris egressus se  
rebat: qđ reuerētia domus aulice postulare. usus ē cōtubernio Plinii posterioris: in quo eplis ad mēfand  
uolumina edēda: qđ p̄fecta absolutaq; appellat. Cū eēt uir doctria cōpositiore & elegātia floridiorē p̄ditus  
scripsit libellū de grāmaticis & rhetoribus: quē diuus Hie. sequutus ē: tēxēs catalogū scriptorū ecclesiastico  
rū. De gñe uesitum. de ludrica historia libros cōcinasse memorat: quoq; testimonio utant eruditū idē de  
uitis corpālibus: & de p̄toribus uolumina cōdidit luculēta: īprimis uero ad posteros trāsmisit. xli. Cae. uitas  
ualde qđcm. pbādas graphiceq; cōscriptas: in quo stili genere primas cōfessisse eruditore haud dubie occu  
pauit. opus est eruditū refertūq; eruditore haud qđ truiatū: & cōpositissimū ordine distictū: uñ emendatū  
mus ac cādidissimū scriptor meruit appellari: cui ut scribi Fla. Vo. familiare fuit amare breuitatē. Au so. in  
epistola ad Pa. librorē meminī: quos nūero trīs Sue. de regibus scripsit. i hoc uero Cae. ope: qđ eruditōrum  
māibus cōtinentur Heri: oppido qđ terfus ē: & sincerissima scriptōe p̄cellens: adeo ut de Sue. dicere merito  
possimus id: qđ zeus pictor de seipso prodidit inuisum aliquem facilius qđ imitaturum.

### ELOGIUM PLINII DE IVLIO CAESARE DICTATORE.

Animi uigore p̄stātissimū arbitror. C. Caesarē Di. nec uirtutē cōstātēq; nūc cōmemoro: nec sublimitatem  
oīum capacē qđ celo cōtinēt: sed p̄p̄tū uigore celeritatēq; quodam igne uolucrē: scribere & legere simul di  
ctare & audire solitū accipimus: eplās uero tātae regē q̄ernas pariter librarīs dictare: aut si nihil aliud age  
ret. seipenis. Idē signis collaris qnq; dies dimicauit. Solus. M. Mat. trāgressus qđ uñ qđragies dimicauit. Nā  
p̄ter ciuiles uictōrias undecies cētū & nonaginta duo milia hoīum occisū plūs ab eo. Nō eodē i gloria con  
sueri. Tātā ēē cōditi hūāni gñis inuictū: qđ ita ēē cōfessus ē ipse: bello ciuili stragē nō p̄dēdo. Ut iustus  
Pōpelo magno tribuay: ochngentas qđtaginta sex nauēs piratis adēmisse. Caesarī p̄p̄tū & peculiare fuit  
p̄ter iam supradictā clemētiā: insignē: quā nōq; ad penitētiā oēs sup̄uit. Idē magnanimitatis p̄bituit exē  
plum: cui cōparari nō possit aliud: īp̄eculācula. n. edita effusaq; opes aut op̄erū magnificētiā i hac pte enu  
merare in xuria fauentis ē illa fuit uera & incōparabilis iūcti ai sublimitas: captis apud pharsaliā Pom  
pei magni scēnis epistolaz: iterūq; apud thapsim Sci. ea optima cōcremāsse fideatq; non legisse.

Ad inclytum Hannibalem Bentiuolum eiusdem Philippi Beroaldi. Appendix Annotamentorum.



libuit has quoq; annotatūculas: inclyte Hannibal bentiuole uel uti appendiculā quādā appo  
nere in calce cōmētariorū: ut ai lectorum uniformi illa lectiōe fatigati. hoc ueluti nouo pabulo  
recrearentur: & mutatione reficerent. solent enim hae legentibus non minus iucunda uideri: qđ  
uiatoribus iam itinere lassescētibz diuerticulā amēna sunt. sed ne morosior sit prologus qđ fa  
bula: hinc pauca quaedam digna cognitiū nec īdignā relatu minimeq; protrita exordiemur.

Quid significet illud Hieronymi ab ecclesiasticis celebratū n̄surpatum de Tanti Fonte potantem.

#### Caput primum

Pleriq; oēs ecclesiasticę litteraturę studio: anxie & sititē uestigare solēt qđ significet illud Hie. uulgatū  
simū: qđ liminarē paginā istri ueteris itro cūtibz statim obuiū sit. at iarchā i throno sedētē aureo & de tā  
tali fonte potatē audire dōcēt. nugatoria nimis: sūti qđ a cōmētariis referūt. Nos ut p̄ uimū pte iuua  
remus studia studiosiorē. Ad eisdē fontē accessimus: quo Hie. hausit. philosophatū. penetratū. ingressi ex  
plicationē iuenimus huius fce iuolūti latissimā: qđ talis ē. Apud idos sapiētēs sūt brachmāe nūcupari: quoq;  
p̄ceptes iarcas nōiabā: eo tpe: quo Apol. thyanus disēdi uiscēdiq; studio ad illos se cōsulerat: quē ante  
cedēt: ceteri qđ erāt duo de uigiri app̄rēsa māu salutauerūt. iarcas at nōlatim salutauiq; in excelso sedebat  
throno: quē exēre fabre factū aurea statue cōspicualē exornabāt. ista iarcā sedebāt oēs i sellis hūilioribz.  
moz post philosophicā fermocinationē ostēdit iarcas apollonio statūm tātalī subscriptiōe notatū: qđrtuor  
cubitoq; longitudinis: quē similis p̄p̄tū phialā porrigebat: in qđ humor distillat incorruptibilis potēs  
phialam mēsurā nūq; excedētis. ex hoc tantali poculo bibere solebant indici philophi anteq; somno idō  
gerent. & ita iarcas potandi principū fecit ex phiala bibens: quē largiter cunctos faciat iugem humorē  
fundēs: nō fecus ac si ex fonte saturiret. bibit una cū philophis apollonius: est aut amicitia firmāda: cū  
huius semodi cōpotatio apud indos inuētā: qđ ministru eius faciūt pocillatoremq; tantulū: p̄pterea qđ hic

Brachmāe  
iarchas  
Statua tan  
tali cū phia  
la  
mutuū mu  
la scabunt

amicissimus inuasiuissimulq; erga hoies hitus est post hanc ex phiala potionem huius sternunt corpora in lectis herbariis. hæc copiose refert philostratus libro tertio de uita Apollonii thyanici: qui et scribit in .vii. quicunq; bibunt ex tantali phiala. participes periculo: cum amicis esse oportere. ex hac enarratione iam perspicuum fit cur dixerit Hieronymus Apollonium peruenisse ad brachmanas: ut audiret iaram illum principem philosopho in throno sedente aereo quidem: sed qui aureis statuis exornaret: potantemq; de tanta li fonte hoc est de phiala: quam propinabat tantali simulacra: ex quo mihi uidet doctus & historiz acco-  
modatus legi posse de tantali phiala: q; fontem: cum inter phialam & fontem sit quoddam litterarum pxi-  
tas: & ob hoc lubricus error quod si nihil placet immutare apiones fontem pro phiala: ex qua liquor uel  
ti ex fonte scaturiens continenter fundebat: quæ a commentatoribus ecclesiasticis traduntur protita sunt & a fi-  
de historica decerantia. sed ego malo hæc & id genus alia haurire ex lympido fonte: q; ex riuo turbulento.  
Quid sit uetus puerbium. Mutuū muli scabunt. qd in codicibus Ausonii & Noni pperat scriptū legif.

#### Caput secundum

Apud ausonium in epistolio prouerbiū usurpatur litteris inuersis dictionibusq; cōfusus: quod est. mu-  
tuū muliscabant. tu uero ita distinde legas & emendare. mutuū muliscabant: cuius puerbii sensus signifi-  
cat: tradere sibi operas mutuas & par pari rependere. nāq; mulog; mos est ut se mutu scabant & uicissati de  
fricent: Marcus Varro librū cōposuit hoc titulo: mutuū muli scabūt: cuius testimonium citat nonius quis  
noniani codices mendo inestubili sint maculosi: in quibus hoc prouerbiū corruptius legif: q; in ausonii do-  
luminibus. ita. n. scriptū habet. multum muliscabant. pro mutuū muli scabunt: prouerbiū huiusce memi-  
nit scienter & enodate synachus. cum in epistolis sic inquit. mutuū scabere mulos: cui puerbio ne uidear  
esse confinis præconis uirtutū tuarū. pīso dente restringo. itaq; cū muli solent esse uicissim deficire & sca-  
bere: merito hoc prouerbiū usurpatur in consimili remuneratione. & talionis æquilibrium: quis a Scipio-  
ne Emiliano dictum sit: iumenta quoniā manibus carerent alterius frictione indigere. Adriani qd non lon-  
ge ab re est: iocis balnearis innotuit: qui plures olim senes euocari iussit. & alium ab alio inuicem defrica-  
ri: cum illi se marmoribus attererent ad liberalitatem principis prouocantem: qui seruis donauerat & sum-  
ptibus ueteranum quendā q; se in balneis marmoribus destregebat: ppter ea qd seruum non haberet.

Quid intelligi uoluerit Hesiodus: cū scripsit: Dimidium esse plus toto.

#### Caput iii.

Hesiodus in libro cui titulus est ἑρπυκαὶ νῆας περὶ. I. opa & dies uersum hunc posuit: οὐδ' ἀριστὰ  
στύσσω καὶ οὐκ ἀνίσταμαι τὸν. Ignorant stolidi q; toto sit dimidiū plus dissoluenda quæstio est: cuius  
mentionem fecit gellius libro. xvi. hoc atticarum: nec tamen reliq; explanatū: qd hesiodus se dicere sen-  
tentiā dimidiū plus toto esse dicere qd cōmuni planæ sensus uidet relucere. plato libro tertio de legibus  
uidelicet explicat hoc ambigiosum scribens rectissime dictū esse ab hesiodo dimidiū plus eē q; totū: qd  
paulatim totum cōpendere noxiū ē: dimidiū uero reperate se habet. hine intelligi uoluit moderatū imo-  
derato plus esse: uelut melius deteriore: docetq; principatū moderate cōstruendū esse & ad mediocritā-  
tem redigendū. Idem libro quarto de republica. laudans uitā moderatā tanq; optimā: hesiodum illud si-  
pienter dixisse cōmemorat dimidiū esse plusq; totū. Consimiliter Aristoteles in quarto polirico: dimidi-  
um esse plus toto docet. ex eo quod gubernatio temperata durabilior est & melior: q; impotens & immo-  
dica: ideoq; phocides bene optauit multa mediocribus optima: & ipse mediocritas esse uoluit in ciuitate.  
Idem Aristoteles proficit mediocritatem & mēdium esse optimum: mediocritas fortūæ bonog; possessio-  
nem ait optimum oīum esse existimandam: idē in ethicis uirtutes mediocritates esse tradit: hinc illa apud  
græcos catholica sententia. ἀριστὸν τὸν ἄριστον ἀπειρῶσθαι. ex quo colligit mediū & moderatū optimū esse in ui-  
ta degenda. & plusq; totum appetendum: nō me præterit aliter ab aliis hesiodi uersum exponi solere: se hæc  
platonica nobis & aristotelica interpretamenta magis probant: cū eruditiora sint & uetiora.

Enodatus nodus ex epistola. M. Cicerōis Ductus ex puerbio Sero sapiūt phyrges.

#### Caput. iiii.

Mar: Cicerō quadam ad trebaciū epistola sic cepit. in equo troiano sis esse in extremo. sero sapiunt. neo  
tericoteri hoc est recentiores interpretes magis implicanti: q; explicanti sensum epistolico: scire autē debes  
uetus hoc fuisse prouerbiū. sero sapiunt phyrges: quod a troianis natum est: qui decimo deniq; anno uel  
le coeperant helenā: quæq; cū ea erant rapta reddere græcia: quibus decennali bello pssu uicti uexati sue-  
rāt sed hæc sapientia troianog; serotina erat & nimis tarda: q; tunc demum respicere coeperant: cū res eorum  
forent deploreatæ: & egritudo irremediabilis. hoc autem prouerbiū cōtinebat in extrema tragœdiæ par-  
te: cui titulus erat equus troianus: quam Iulius poeta apud latinos uetustissimus cum primis rōd: dicit unde  
a grammaticis citantur testimonia huius ex equo troiano. huiusce prouerbiū mentio fit in codice festi pom-  
peii integritate: ex quo excerpta exscriptaq; sunt illa: que uulgi manibus iugiter conterunt. iam satis liquet  
opinor: cur Cicerō dixerit. esse in equo troiano sero sapiunt: uidelicet alludens ad prouerbiū illud sero sa-  
piunt phyrges: quod in extrema fabulæ clausula legebatur.

Emaculati uerbum ex uersu Luciliano. inibiq; notata qdam sup accipiente Decumano. Caput. v.

Idem Marcus Tullius libro de simbus bonog; secundo uisurp uersus lucilianum. in qbus ad gallonium  
sic loq; ielusus: cœnasti i uita nūq; bñcū oīa i ista cōsumis qlla: atq; accubas ære cū decumano. si luciliū re-  
uiscerit: carmē hoc in poemate suo satyrico plāe nō agnosceret summoueretq; nō solū ut subditiū: sed  
ut inuicem aduulteratūq; repelleret. qd. n. significat obsecro te accubas a cū decumano: q; leporiq; salus:

Statua tan-  
tali cū phia-  
la

Mutuū  
muli  
scabunt

Uita mu-  
derata

Moderatū  
melius in  
moderato  
Virtutes  
mediocri-  
tates

Equus tro-  
ianus no-  
mē fabulæ



De accipere  
fere

q̄ satyrica mordacitas: ego ē atq̄ ēt & sensu inspecto & uerbis syllabatim p̄statis sic censo corrigēdū:  
ut p̄ accubas ære cū decumano meo periculo legas: accipere cū decumano. Lelius. n. ē q̄ apud luciliū car-  
pit gulā galloni ganeonis & gurgitis patrimonii hellebas i una squilla: qd̄ genus piscis est: & in accipe-  
re prægradū piscis est imprimis nobilis: quē p̄digis & galonibus nutrit maria: de quo Plinius n̄ lib.  
nono na. histo. hæc refert. apud antiquos pisciū nobilissimus habitus accipere unus oīum squamis ad os  
uersis contra aquā nādo meat. fuisse aut accipenserē in honore mēsis p̄cipuo t̄pibus lesii & africani. testis  
est Macrobius in Saturnaliū. & M. Tullius memorat: q̄ ait oblatū esse Africano Scipioni accipenserem: qui  
admodū raro cupiebat: ad quem epulādum cum plures cōiuctores inuitaturus uidere. pontius in aurem  
o scipio inq̄ uide qd̄ agas: accipenser iste paucorū hoīum est. famonius quoq̄ serenū tradit hūc piscem a  
coronatis ministris cum ribicene introferri solitum in sacrum conuiuium. Quintiana martialis signare uo-  
lens in magno præcio fuisse accipenserem atq̄ inuentu rarum sic scripsit in xentis.

Ad palatinas accipenserē mittere mensis.

Ambrosias ornent munera rata dapes.

decumana  
oua  
Decimus  
fluctus

Decumanus aut accipere a lucillo dictus est: quē itelligi uolebat p̄gradū & enormē. antiq. n. decumana  
oua dici uoluerunt: magna: apud quos scuta quoq̄ decumana uocabant: q̄ essent amplissima: & decumani  
fluctus q̄a eēnt magni: ex quo apud poetā dicimus fluctus p̄ maxio & undabūdo celebratissimus ē: hinc  
decumana quoq̄ porta in castris dici ut qd̄ eēt ampla & patēs sicut & decumanus limes i limitatōe agroꝝ  
a magnitudine dictus putat: cuius Pli. & columella meminerūt. cādidos q̄so lector diligēter pensitet uerbū  
lucilliani: syllabas trutinē: istas elemētarias cōferat: sensū introspeciat: p̄fecto correptionē hāc n̄am nō im-  
probabit: quā si dicere fas ē: nec lucillus ipse sit improbaturus: ut aī i hāc s̄nam nō pedibus sed calāo p̄liu-  
tus trē ipulit ora. offellus: q̄ galloniū hūc cuius igluuie dixius a lelio lucillio taxari morfū satyrico laciniauit.  
& sale p̄ficiuit ob hūc ipm accipere decumanū: sic. n. scribis i sermo. gallōi p̄dōis erat accipere mēsa istam  
Perpenā diligenter emē datāq̄ dictio Apud Mar. Tullii in cuius libris legi de nartheo. p̄ Nartheo.

Caput sextum.

Narthechiū

Idem Marcus Tullius in eodē de finibus bonoꝝ & maloꝝ uolumine sic scribit iā doloris medicamenta  
illa epicurea tanq̄ de nartheo p̄mant. Tu emēdatius leges & uerius de nartheo. græci. n. narthea uocant  
serula assurgente in altitudine: humilē uero & dep̄ssā τὸ πρὸς τὴν κόσιν. nartheion dicunt. cuius rei  
mentio sit a Plinio. cum aut semen ferulæ morbis quibusdā auxiliari dicant medici: hinc nartheion pro  
repositorio medicamentozū usurpat. ēt si fuerit ex alia materia fabrefactū. uel q̄a id ligni genus accōmoda-  
tū ē ad seruandā medicamēta. Apud martiālē in apophoretis lēma ē narthechiō: cui sub̄scribis hoc distichō.

Artis ebur medicæ narthechia cernis habebis.

Munera: quæ cuperet patiens esse sua.

Locus mar-  
tialis

Cōmētatōres epigrammatū poetæ exponūt narthechium. p̄ ferula: de qua iā dictū est: auiutq̄ ebur dici a  
poeta uel a candore eburneo uel quoniā in locū scipiōis eburnei succellit narthechiū. nō inficior ferulā siue  
nartheion baculoꝝ usum senectuti possimū p̄bere: qd̄ & Pli. docet. sed hoc totū nihil prorsus ad poetæ  
sententiam enucleādū: q̄ ut dici qd̄ sentio: omisissā in s̄ctatōe alioꝝ: qd̄ a me uitiū lōgissime abest: nil aliud signi-  
ficare uoluit epigrammatista noīe narthechi: qd̄ repositoriū siue loculamētū medicamētōꝝ ut expōs epur p̄  
pyride eburnæ: qd̄ & narthechiū d̄t i quo medicamēta seruant: ex hoc significato explicatio fit & lucidior  
sensū tā Cice. q̄ martialis: q̄ narthechi planx accipiūt p̄ arcula medicamentaria: sicut myrrotheciū significat  
thea atq̄ repositoriū unguetozū delicatiorū. græci. n. ἀρνὸν uocāt unguētū & οὐκίον thea & loculū ac re-  
positoriū. hic dictū ē illud a Mar. tul. qd̄a ad articū epistola p̄ trāslatōē decētissimā. meus ē liber totū iſo-  
cratis: myrrotheciū atq̄ omnis eius discipulorum arculas ac non nihil etiā aristotelica pigmenta consum-  
psit: sed ut ad narthecha. i. ferulam reuertamur: cum sit baccho dicata. ministri Dionysiaci in mysteriis bac-  
chicis ferulas gestabāt. dicebanturq̄ græco uocabulo narthecophori. quasi feruligeri. hinc illud apud Plato-  
nem in phedone: narthecophori multi sunt. bacchi uero pauci.

Correptus fenecæ locus enarratūq̄ de psycholure.

Caput septimum:

Cū mihi decretū sit nō minus publicæ utilitati studiosoꝝ cōsulere uelle q̄ gloriæ priuatæ respectum hē-  
re. nō me a p̄posito deterrebit humilitas regē. imo tāto magis minuta quæq̄ recutabimur: quanto talia iſo-  
riofus transmitti solēt. legimus ap̄ fenecā usurpari uocabulum græcum. qd̄ si fere legatur elegatissimum  
est: sed bis ap̄ eūdē p̄perā legi. sic. n. i. vii. epī. scriptū ē: frigida calor mirto me in mare: quō p̄ s̄cholutā de-  
cer gauispatus. Idē in. xii. ille tantus psycholures: q̄ cal. lan. euripū salutabā. mēdū ē hic & illic. sed in prio loco  
insignitū magis. Nos utrobiz sic emaculauimus ut illic psycholura: hic psycholures legas græco. n. uoca-  
bulo psycholures d̄t is qui frigida aq̄ corpus lauat & balneo frigido letat. charmis massiliensis frigida ēt  
hibernis alioribus lauari perussat: meritis agros in lacus. hic illud p̄limanū ex li. undetrigesimo. Videba-  
mus fenec consulares usq̄ in ostentatū rigetēs: quā de re extat ēt Anel fenecæ astipulatio: afferit his uer-  
bis Pli. fenec probare frigida lauacra: quæ haud dubie: non solū doctrina pbat sed ēt exp̄locū ait se fuisse  
& psycholurē hoc est lauari frigidi cultorē: q̄ cal. lan. quādamodum legere: scribere. dicere aliqd̄: sic ut  
spicabāt in uirginē desilire. ēt aurē uirgo fons Romæ clarissimus aque grigentis: quam Mar. Agrippa Ro-  
mā p̄duxit. quæ uirgo appellata ēt ex eo: qd̄ grētibz aquā militibus puella uirguncula quāsdā uenas mō  
strauit ut docet frontinus li. prio de aquæ ductibus. Plinius uero libro. xxxi. nomen uirginī iditum esse ex

Virgo fōs

eo autumat; riuum herculeum; q̄ iuxta ē: refugere uidetur; quātū āt maria haustu p̄stat. tantum uir  
go tactu praecebat. ψυχρος græce dicitur frigus ψυρος frigidus λουτρον uero balneum & lauacrum  
unde composita ex utraq; dictione fit psycholutes. significatur lauacri frigidi cultor & amator: qualem  
se fuisse intelligi uoluit Seneca: si sinceriter legatur & probe intelligatur.

Mendum occupasse codices senecæ: in quibus pro parentica philosophia corrupte scribitur parentia p  
euthymia ecclimia.

Caput octauum.

Apud eodē pars philosophiæ: quā nos p̄ceptiū dicitur corrupto uocabulo græco Parentia noia: cum pa  
rentica dicēda sit a græco uerbo πᾶσι vi ω qd̄ significat p̄cipio & admonet: eide uerbi πᾶσι vi ω p̄cipio  
p̄cipiū & admoitōriū. & πᾶσι vi ω p̄cipio siue admoitō. hic acro oratiōis iterp̄s & si nō classicus nō  
tamē proletrarius idēdē ait. hæc hōde Parantice scripta ē. pro eo qd̄ ē p̄ceptiue siue monitorie sicut ab eo  
dē dicitur hæc erotice dicta est p̄ amatorie. Nō minus illud apud eundē emaculādū ē ex libro epistolæ. xl.  
asperomacheia auocauit. pro ad asperomachiā: q̄ dictio significat pilare lusionē. siue ludicrā pugnā spheri  
starum. quā dictione papiniū quoq; usus est in epistola ad marcellū sic scribēs. sed & spheromachias spēda  
mus & pilaris lufio admittit. Sidiōus ait i certamiē spheræ se primum fuisse signife. & qm̄ senecæ adhuc  
res agiū restituta forma ē deformata: distidi q̄ nūc nup in mētē uenit. nāq; democriti ecclimia legit. p̄  
rhythmia. democritus n. euthymia p̄bauit t̄q̄ beatæ uitæ effectū: q̄ interpretat ai trāgillias. cuius & Ci. me  
minit li. y. de finibus bonoꝝ & maloꝝ: q̄ diogenes lærcius ita p̄didit i uita deocrin. finē eē redū getūq;  
a istān. quæ euthymia dicitur nō ut qdā male intelligēs t̄dē sit qd̄ uoluptas uerq; secūdū quē alius magna  
tranquillitate cōstātiq; beatus est: dum nullo metu nulla suspitōe aut quauis perturbatione agitur.

Explicatum carmen persianum de aceruo chryssippi: longe secus: q̄ a commentarioribus & grammaticis ex  
plicari solitum sit.

Caput nonum.

Persius satyroglyphus poema suum hoc uersu cludit. depinge ubi sistā. inuētus chrysippe tui finitor acer  
ui. quo plene aliud significari uis: q̄ aut cōmētatores notierint aut in scolis uulgo p̄dat: nō. n. ad aceruum  
uoluminū: q̄ inuēra cōdidit chrysippus id referēdū eē autūmo. sed ad argumētatiōes: quas græco uocabu  
lo fortis uocit: Cicero aceruales interpretat: q̄ ut ip̄e ait in. ii. de diuinatiōe. sicut multa uerba græcoꝝ sic  
fortes satis latio sermōe tritus ē. igit̄ chrysippus solitus erat per fortē argumētari & gradatī interrogare: ex  
quo argumētari fiebat numerosior: & aceruus quasi qdā gradatī cumalabā p̄positionū & p̄bationū: ut  
ita cōclusio efficeret ad p̄bādū qd̄ mollebat ultra p̄scriptū argumētatiōis: q̄ ex p̄ceptiue dialecticæ tripar  
tica ē ex iustitutiōe oratoꝝ quq; paritici fieri p̄t. ultra quē numere p̄gredi nō licet: sed fortis. Laceruus siue  
acerualis chrysippus in infinitū poene p̄gredebāt: diffusus p̄ multiplicationē numeroꝝ innumetabilem:  
cuius exemplum extat apud eundē Cicero: q̄ in hortēio quoq; fortis lubricos eē & periculosos tradit. &  
post Paulū placet inq̄t chrysippo cū gradatim iterroget uerbi cā. tria pauca sint an multa: aliquanto priusq;  
ad multa p̄ueniat. mox post multa per fortis p̄grediēdo tractata subiūgit: hæc chrysippe sunt nec ab  
eo qd̄ dissoluta. refert lærcius chrysippū libros quā uor cōdidisse de fortis. nimisq; ob hunc aceruū chry  
sippe: qui longius p̄gredebāt. ita ut uix concludendū modū inueniret: dixit scite & elegāter persius ex p̄  
sona auari. cuius cupiditates immodicæ nullo mō finitū per apostrophā ad chrysippū: o chrysippe saltem  
tui depinge modū ultra quē non p̄greddā aceruus diuitiāq; interminabilis: q̄ inuentus es finitor termina  
torq; tui acerui: hoc est illius argumētī fortis: qui quāuis lōgo ordine produceret. tamen aliq̄ndo cōclusio  
nis mō cladebāt terminaturq; & hic est uerus poetæ satyrici sensus hoc uerq; interpretamētū. hic est ille  
aceruus chrysippus in quo ecucientes cōmētatores hallucinant: de quo est astipulatio illa sidiōii ex hē  
decaly llabo. chrysippi potuisset ex aceruo & Marciani. chrysippus cumulet propriū cōsumat aceruū: q̄ alibi  
dixit. fortis cumuli accessibus aggerans. p̄t uideri Oratius in hanc quoq; acerui chrysippi suspitionē la  
psus eē. qd̄ dixit. mille talenta totū rotūdē. totidē altera porro. tertia succedant. & quæ pars quadrat acer  
uum. illud quoq; ex secundo epistolæ hinc opinor fluxit. dum cadat elusus ratione ruentis acerui.

Quod sit roboris supplicium in lectionibus ueterum scriptorum.

Caput decimum.

Apuleius platonici philosophus in copiosissima illa & disertissima oratione: qua crimē magis a se alienū  
esse defendit. sic indignabondus exclamat. o misæ commētum o subtilitas digna carcere & robore. merito  
uideri p̄t ignorabile: nec idignū nō explicatū illud roboris supplicii. scito igit̄ robur in carcere dici locū:  
quo p̄cipitabant malefici & fontes & ex eo dictū qd̄ robustis lignis sepiebāt. de hoc robore i hoc signi  
ficatu accipit locus hic apuleianus: sicut & ille apud ualeriū ex libro. vi. dictōrū factorūq; memorabiliū: qm̄  
ē familiares eoꝝ. nequis Romā populi inimicis amicus eē uellet: de robore p̄cipitari sunt. Plautus quoq;  
ad hoc robur allussit uideri p̄t. cū ait: in curgulione xgo uos ambo in robusto carcere ut pereatis.

Quā ob cām herculæa ps a Plauto dicta sit pro decia. inibi qd̄ sit pollucere & polluctū. Caput. xi.  
Plautus latinæ linguæ delitū i comedia: cui titulus est truculentus ex p̄sona getæ serui sic inquit. detraxi  
tē herculæam: quo dictio significat decumā se detraxisse: nāq; ueteres herculi decias dicauerunt. q̄rit Hercules.  
Pn q̄stionibus. cur pleriq; copiosi & locupletes patrimonii sui decimā herculi offerre: an inq̄ qd̄ herules i  
monte palatino boum quas gerionæ abstrulit decimā imolauit: an qd̄ Romanos ab ethiops decimari soli  
tō liberati: an illud potius quasi odiosis ciuibz & molestis diuitias comminantes eo pacto ma  
xie coli herculē existimabāt: quē iccirco luxuriā coerecēt & cōprimere delictare: qd̄ ip̄e paucis cōtētus fru

Parentica

Euthymia

Sorites.  
Acerualis

Robur in  
carcere

Decumæ  
Herculi  
dicatæ

Sylla  
Crassus

Lucullus  
decimas  
herculi  
sacravit  
Pollucere  
Polluctū  
quid

galiter cōtinēterq; uixisset: refert diodorus i qnto bibliotheca herculē dicitur fuisse eosq; sibi tā duo factō & cīmā bonoq; dicarēt beate feliciterq; uicturos: ex quo multi decias herculi uouerunt: posteaq; fortūatio- res facti bōa sua ad qtuor talētoq; mala herculi sacrarūt. tradunt hystorici syllā ex uniuersis fortūis hercu- li decimā sacrificatē lauta populo Romāo fecisse cōiuiua. cōsimiliter crassus ille Romanorū ditissimus de cīmā facultatū suarū prē herculi cōsecrauit epulūq; populo dedit: uirūq; unas tres diuisti hoc idē a Lucio Iululo faciatū ē. De hac decia herculi dicata fuisse ul' Mar. Tu. cū ait i secūdo d' officiis. ut horesti nup- prādia i semitis decumaz noie magno honori fuerūt. Quietū Teren. Var. i ea fātya q' inscribit *q' paruoū* Testā Maiores solitos decimā herculi uouere. nec decē dies intermittere. qn polluceret. pollucere āt ē liba- mēta herculi i arā porricere. idq; sacrificiū: qd herculi decuma data sit polluctū distū. Igit' cū decumaz for- tūaq; herculi peculiariter dicatae sint: elegāter & forte dixit Plautus seruus se detraxisse prē herculanā ex bōis domini amatores: itelligi uolēs se decumā sibi subduxisse. i hōc sniam nō mius scienter q' festiuiter di- xit columē plautiāe familie chrysalus iu bacchidibus: si frugi ē herculē fecit ex patre: decumā prē ei dedit.

Correctus Ouidiū uersus. inibi q; nōnulla super smintheo apollinis cognomento digna memoratu.

Caput. xii.

In codicibus Ouidiū uolumine metamorphoseon. xii. uersus hūc perperā legi & perperā enarrari solet.

Talibus intonsum compellat Cynthia dictis.

Tu uero dictione illā Cynthia ueluti adulterinā subditiāq; obelisco cōfodito. & i eius locū Smitheā cū asterisco substituit. accipeq; pro apollie. iter cetera. n. apollinis cognomēta: q; multiūq; sūt hoc quoq; cele- bre ē: quo smitheus cognominat. autumat Macrobius in. i. sarnaliū apollinē smintheā dici. o *Tijē* *αυγεί* *γα* seruus currit. sed homeri iterpēs & Strabo homericā maiestatis illustrator p'diderūt apollinē smintheū a muribus tanq; apollini sacris cognominari q; lingua cretēsiū *σμινθίδι* appellant. mythici referūt teucris e Troia pfectis datū ēe oraculū ibi eos sedē posuituros: ubi terrigene eos adorantē: idē circa amariū dicitū cō- tignisse: maximāq; agrestū munū multitudinē noctū exortū qdq; armorū: & uentū ex corio uulsiuente cor- rosiuēte. teucroq; ibi. māsistē. heracclides pōticus auditor ē mures ibi circa tēplū apollinis habūdare & sacros existari: simulacraq; apollinis ita illustrū ē: ut murē pedibus p'mat. molris in locis fuit antiquos celebratū sminthei nomen. Nam iu rta amariū duo loca sunt: q; smitheā uocant. Itē in lantiso agro & i pariso locus erat sminthius appellatus. Itē apud rhodū & lindū. nūc ut inge Strabo in. xii. tēplū sminthiū uocant. Apud Plinū dictio mēdosa est in qnto Na. hysto. Nāq; pro sminthiū tēplū: legi' Zintitū templum durat: in orbe chrisi fuit apollini sminthei tēplū cū statua. cuius pedibus subiacebat: quā scopas parius fecit homerus in prima iliados thapodia mentionem facit sminthei Apollinis in oratione chryse sacerdotis.

Consideratum penititumq; solerter prouerbum græcum in Noctibus Gellianis. *σμιθη τοι γένος*.

Caput. xiii.

Apud au. gelliū in noctibus illis loci dissimis. puerbiū græcū mēdosa legi' sic. n. lib. xii. scriptū est: ne plāe fiat græcū illud de uerōis snia puerbiū. *σμιθη τοι γένος*. u. i. lēte fabulā: sed q; curiosus itrospexerit ul' sniamq; puerbiū: haud dubie cognoscer talē sensum talēq; lectionē ēē penitus insipidā: & inuentū: qd. n. est in lente fabulāq; sensus puerbialisq; articus lepor: qd deniq; ad ppositū gellianū. ego existimo legen- dū esse nō. *σμιθη*: qd plane fabula significat: sed *σμιθη*. qd unguentū dicit' & ita elegāti a græci prouerbiū elucescit. si legeris. *σμιθη τοι γένος* hoc est in lēte unguētū. quo plane puerbiū significat haud quāq; uo- guentū cū lente cōgruere: nec cōsociationē fieri unguētū: qd delicatius est. & lētis qd genus ē uulgarissimū leguminis: hoc prouerbiū usurpat Marcus Tullius quadā ad atticū epistola decenter & false. sic. n. ait. legatū sunt. Qu. Metellus Creticus & L. flaccus & *σμιθη τοι γένος* lētulus clodiz filius: uoluit. n. symboli- cos & suboscure. Mar Tullius tarare lentulū clodiz filiiū: q; ita male copulandus ē uidebat in obeūda lega- tiōe cū metello cretico & L. flacco uiris clarissimis: sicut lens cū unguēto male cōsociat: cū iter unguētū de- licias & lentis uilitatem ea sit disparitas ac dissociatio: q; inter amarorem dulcedinemq; intermiscitur.

Quid significet ap' eūdē Gelliū: puerbiū ateq; latinū. Nihil cū fidibus graculo: nihil cum Amariāto sul.

Caput. xiiii.

Idē in calce opis meminit ueteris puerbiū. cuius snia haud lōge abest a superiore. sic. n. ait uetus adagiū est: Nihil cū fidibus graculo uihil cū amariāto sui. sensus adagiūue puerbiū est satis apertus & expostitus: quo si- gnificat neq; musicā graculis. aūibus obstrepis & clamorū: neq; unguēta porcis imūdis & lurosis conueni- re. sed nō de nihilo amariāto cū primis dixit timeri a sue. obseruatiū apud Lucretiū: q; fues odere unguē- ta & peculiariter fugitant o dorē amarinū. uersus Lucretii ex li. vi. subcipissimus ut res fiat manifestior: de- nique amarinū fugitat sus & timet oē unguētū: Nam fetigeris subus acre uenū ē. i codicibus lucretii: q; mendis pgnantes circūferunt: pro amarinū legi' amaracum. pro sus fur: sensu cōfusaneo uerbisq; corru- ptis. ē āt amarinū unguētū ab amaraco herba odorata notatū. diocles medicus & sicula gēs amacū appel- lauit: qd ægyptus & syria sanūcū nostri uernacula lingua maioranā uocant. hinc unguētū cōfectū nūcupa- mus modo amarinum modo sanūcinum: Plinius in. xiii. scribit sanūcinum optimū in cypro fuisse & mytilenis: ubi erat plurimū sanūcus. Idem ait amaracum fuisse in insula: Co. ludatissimum. euntia ē āt amarinum penultimū corruptū: cōtra uulgi p'aposteram consuetudinē producentis.

Qu' sit sensus Nasonis in eo uersu. Deprensū polypus hostem continet ex omni demissis parte flagel-

Amaraci-  
num quid  
Sanūcinū

lis. inibi q; de significatu acceptabulorum.

Caput. xv.

Ovidius in quarto metamorphoseon sic scribit de prentum polypos hostem.

Continet ex omni demissis parte flagellis.

Hoc uersu significat. cōchilia a polypo pisce cōplexu crinium detineri frāgileq; solita. ē. n. polypos qd uel me diocriter erudinis pīcū est: pīcis sanguine carēs: q; iter mollia nūtra: cui pediculi sunt octonita quorum multitudo nomē iuenit: quos Plī. modo cūrios modo cirros appellat: qm̄ istar sunt capillamētorum: Ouidi us flagella uocat: qbus completū cōchilia: quorū carne uescuntur. & ita ex hostem pro cōchiliis cōchiliue: quas peculiariter polybi uenant: & flagellis hoc est crinibus siue cirris: ita. n. illogē pediculi nomīnā cōplectunt: ut aueli nō querat: sunt. n. audissimū cōchāge: q; ad tactū cōprimūl pīcīdēs brachia polypos. cauet ergo polybi isidiaturq; cōchis ap̄ris: pōsitq; lapillo i dīcūneat grassant extrahūtq; carnes. Idē plīnius auctor est polypū in aq; luctari cōplexu ad hoīem cōficiēdūq; sorbere acceptabulis ac numerofo succu. detrahēre: ubi acceptabula significat caliculi: qbus peculiariter prādita sunt illa pīcū genera q; mollia nū cupant. Item Aristoteles libro quarto de aialibus tradit mollibus oibus esse binos acceptabulogē ordies in polypo ueroq; & ipse ex numero molliū est. simplicem acceptabulogē ordinē cernit: tēbius niger acceptabu la caliculus interpretari ut cum ait. barbas fuisse polypo clauaq; modo torofas lōgas pedū rigita acceptabu lis siue caliculis urbilibus peluū mō. Senec. quoq; acceptabula elegatē appellat uascula illa & caliculofibus repēte plenīs repēte uacuis pīstigiatores fallere fauorabiliter solēt oculos cōtēplātū. uerba senecae haec sunt ex libro. vi. epistolae. sic ista sine noxa decipiūt: quo modo pīstigiatorū acceptabula & caliculi: in qbus me fallacia ip̄s delectat. i. mē iuris uero & pōderibus cū acceptabuli mēfura dī. significat hemite q̄rtā partē. i. drachmas. xy. Plinius uolumine duo de trigesimo tradit ossa ex acceptabilis paruq; prābere usum denti fricitiu: acceptabula appellat: ut quos pyxides medici recēnores & anatomici scriptores appellant: quib; sfixae sunt coxēdices: circaq; ea uertunt ossa coxae: sunt. n. ille cōcauites Caliculis p̄similes.

Polypos

Cirri  
Flagella

Acceptabu  
la prāsti  
giatorū

Emaculatus Plutarchi codex: in quo p fabius bureo. scite legis bulco: ubiq; de bureoibus. Caput. xvi.  
Apud plutarchū cheronē sem. larinitate donatū: error est in uita fabii maximo minutulus qd ēd non tñ. aspnatus sic. n. habet codices impīlī: atq; dīctatōē creauerūt fabiū bulconē: tu corrige fabiū bureonē: fu it. n. Romae familia fabia bureonū cognominata ex eo: qd in ducis nauī p̄spero auspicio quondā sedisser ac cipter quem Romani bureonē appellant graeci triorchē. a numero testū qm̄ tris testiculos habēt: cui pī cipatū in auguriis pheomoneo dedit quae apollinis filia ducta est ut inq; Plī. & ut auctor est Eusebius chono griphus: priā ex ametrīs uersibus futura cecinisse narrat. Ex quo nō licentē Lucanus pheomoneon appella uit pithyam siue phebeā quae responsū ex oraculo apollinis delphici dedit appio Romano. Lutatius histo riā fabii bureonis eloquētē explicat libro. xxi. ab origie urbiēq; dīctator creatus ut senatum legeret p̄ra dā lectōne eodē die extēplo dīctatura se abdicauit. hictorib; q; abire iussis turbae se immitte. haec eadem a plutarcho memoratur: sed pro fabio bureone Meodum iup̄stip̄liuiter in fabium bulconem.

Bure  
Tri.

Subesse sensum occultiore q; enarratores agnouerunt in illo epigrammatistae uersiculo pastas glandena tes habet secundus.

Caput. xvii.

Uersiculus est apud Martialem: in quo subest obscena quidē significatio non tamē dissimulanter prae terunda. sic enim inquit in hendecasyllabo.

Pastas glande nates habet secundus.

Ubi non pīgnitudo pueri significat sicut p̄peram exponit interpres: sed patet effeminatūq; impudicitiā. accumen. n. sensus & aculeus totus est in dīctōe glāde: q; significat ps obscena genitaliū uisū: de q; Cor. celsus li. vi. de medicina: ubi uero glans cōtēcta ē oriculario quoq; clystere iter eam curēq; aq; calida sīerda ē. Itē tubercula ē q; phymata graeci uocat circa glāde orunt. Aristoteles & galenus alter maximus philosopho: q; alter nobilissimus medicogē. βαλαυον appellāt graeco uocabulo norissimos: qd significat glāde ē. ar priā ps uirilis poenis. sic. n. honos aurius prāfandus ē. mētula uocat. Aristoteles i. de aialibus: ita p̄didit. mans poenis postremo thoracē ppendens p̄tē sui priā carne p̄pmodūq; cōstās & ineq̄bili facie turbinata: nomē a glāde ps haec mutata est. Igit̄ mordax sine fine Martialis uolēs intelligi pueri noie scdm fuisse pari cū & emaculatoribus ad obscenā libidīnē frēq̄nter mōrige festiuit simul & iussit dīxit cū hīc nates glā de pastas: tanq; subactōne illa p̄pōstera concubini. ueluti cibo nates pascere. & in hoc toto epigrammate epigrammatistq; sensu nequitia q; interpres: cum snia poete lasciuieris sit referenda ad delicias puerorum multiformes nequitiasq; dissimiles: & sūstus amabiles: & morosissima illiabilem: quae omnia malle fesse ait poeta in focalitate puerilīq; dotes dapiles in uxorū contubernaliitate.

Glans uiri  
litis

Uersus lucretii explicatus de lampade cursoria & de sicyonis calciamentis.

Caput octauumdecimum.

Lucretius li. ii. de regē natura sic ait: & qm̄ cursores uitā lāpada tradūt: cū significare uellet mortalitū ēē p petuā succēssionē uicissimq; prios a secūdis. secūdos a tēnis. & ita deiceps ip̄elli & uergeti. ē aut trāstario sup̄ta a cursoribus: q; ep̄metri confecturadine: ut docet Higinius: sicuturū currere lāpadē iactātes: quā prius cursu defatigatus. sedō itēro tradebare: cuius rei mentio quoq; fit li. iiii. rethorico: q; ad herēnū. ubi tradit nō illū in palēstra q; tedas ardētes accepit celisiorē ēē in cursu cōrīnu q; sit ille qui tradit. p̄pterea qd de fatigatus cursu itēro faciem tradit. in hunc sensum translatōne qdā oppido q; decenti dictum est a pīo.

Lāpada pri  
mus tradit  
secundo







4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35  
36  
37  
38  
39  
40  
41  
42  
43  
44  
45  
46  
47  
48  
49  
50  
51  
52  
53  
54  
55  
56  
57  
58  
59  
60  
61  
62  
63  
64  
65  
66  
67  
68  
69  
70  
71  
72  
73  
74  
75  
76  
77  
78  
79  
80  
81  
82  
83  
84  
85  
86  
87  
88  
89  
90  
91  
92  
93  
94  
95  
96  
97  
98  
99  
100

THE  
JOURNAL  
OF  
THE  
AMERICAN  
MEDICAL  
ASSOCIATION  
PUBLISHED WEEKLY  
CHICAGO, ILL., U.S.A.  
Vol. 10, No. 1, Jan. 1, 1917  
Price, Five Cents

Published by the American Medical Association, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.  
Subscription price, \$5.00 per annum in advance. Single copies, 15 cents.

Entered as Second-Class Matter, June 26, 1902, Post Office at Chicago, Ill., under No. 102,345.  
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Act of October 3, 1917, authorized on July 1, 1918.  
Postage paid at Chicago, Ill.

